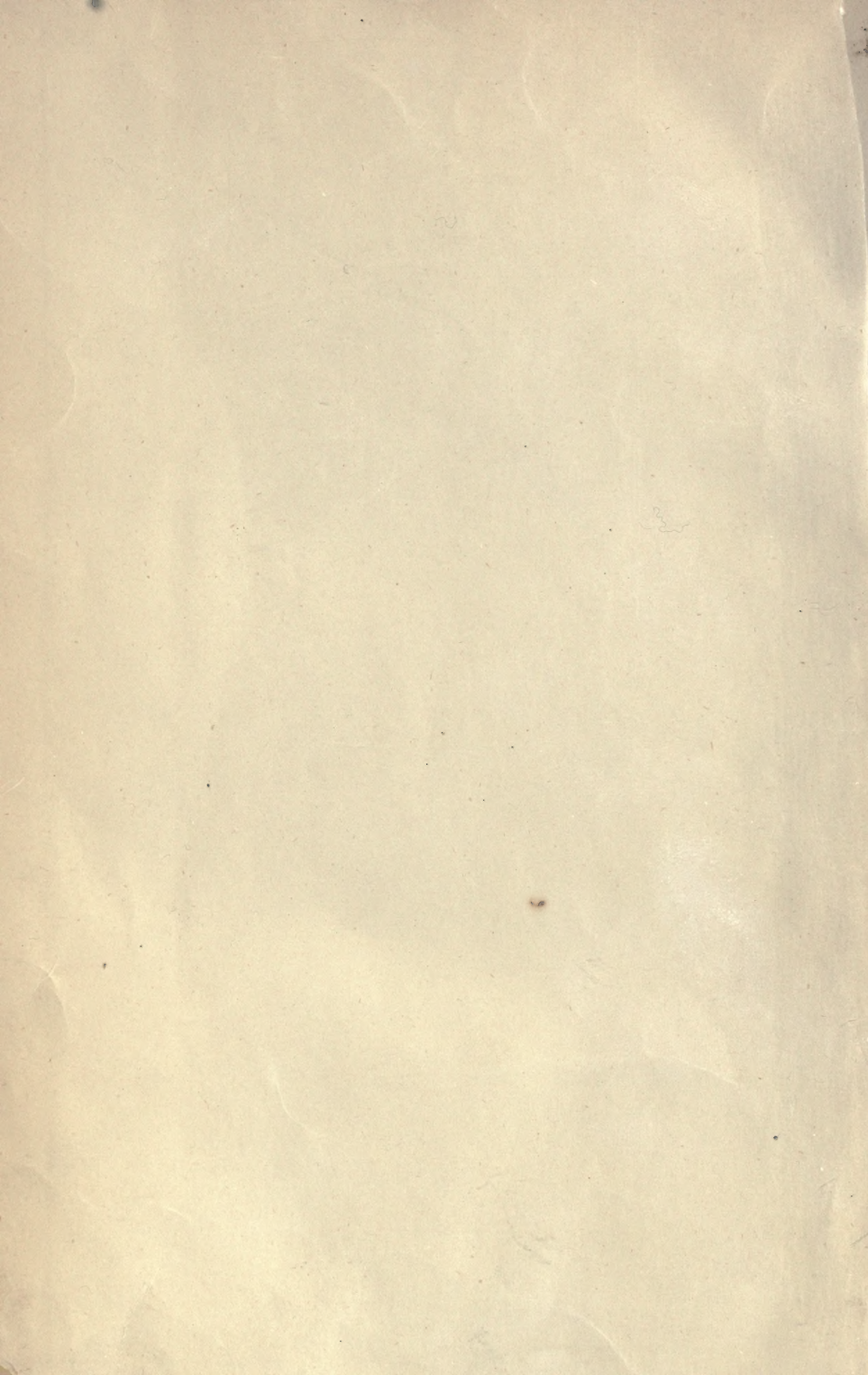

UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

БЪЛГАРСКО-ОФЕНСКИ

РЪЧНИКЪ

1006-

БЪЛГАРСКО-ФРЕНСКИ
РЪЧНИКЪ.

БЕЛЫЙ-ОБЕДЬ

БЕЛЫЙ

Lab. D
B6755b

Ivan A. Bogorov

508

БЪЛГАРСКО-ФРЕНСКИ

Bulgarsko

Franski

РЪЧНИКЪ.

Rechnik

Той обнема:

1° Всичкитъ рѣчи на Българскый нашъ езыхъ; — 2° Повечето научнытъ рѣчи, които са употрѣбавать въ наука, занаятъ и търговія; — 3° Рѣчникъ на географически и исторически имена вѣтъ и новы, както и кръстителнытъ имена и по-познатытъ митологически.

отъ

Д-ръ У. А. Тогорова.

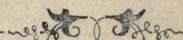
I. A. Bogorov

(1/2, 2)

ДЪЛЪ ВТОРЫИ.

Българско-Френски дѣлъ.

ВІЕНА.

Книгопечѣтница Л. Sommerova и Др.

1871.

Прѣпечатането не е простено другиму.

ВЪШТАВРО-ФРЕНГИ

Р Р Р Р Р Р

Той однема

12776
—
с912191

8

П Р Ъ Д И С Л О В І Е.

Както бѣдникъ на единъ говорни и писмовни езикъ е Рѣчникъ-тъ, аль той да са състави трѣбува много врѣме и най-вече ако единъ народъ нѣма доста разширена книжни на и остане човѣкъ да събира рѣчь по рѣчь отъ народны уста. Съ прѣвождането на Френскый Рѣчникъ нѣ сполучихме твърдѣ лесно да имаме на едно мѣсто рѣчитѣ на бащиный нашъ езикъ събраны и отгорѣ за една година по единъ механически начинъ да ги наредимъ и напечѣтаме. Нынѣ остава на оныѣ учены Българи, които живѣять между сѣщій народъ, да оправятъ колкото рѣчи не сѣ добрѣ написаны и да допълнятъ Рѣчникъ-тъ съ които не сме знаели.

ИЗЪСНЕНЕ

НА СЪЖСЕНЕАТА И НА БЪЛЪЖКЪТЪ УПОТРЪБЕНИ ВЪ БЪЛГАРСКО-ФРЕНСКИЙ РЪЧНИКЪ.

<i>Adj.</i>	adjectif	име прилагателно.
<i>adj. dém.</i>	adjectif démonstratif	указателно прилагателно.
<i>adj. num.</i>	adjectif numéral	прилаг. бройно.
<i>adj. poss.</i>	adjectif possessif	стопанствено прилагателно.
<i>adj. s.</i>	adjectif employé substantivement.	прил. което има значене на съществително.
<i>adv.</i>	adverbe	нарѣчіе.
<i>anc.</i>	anciennement	у вето врѣме.
<i>art.</i>	article	членъ.
<i>coll.</i>	collectif	събирателна рѣчь.
<i>comp.</i>	comparatif	сравнителна стѣпень.
<i>conj.</i>	conjonction	сѣюзъ.
<i>dim.</i>	diminutif	умалятелна рѣчь.
<i>f.</i>	genre féminin	женски родъ.
<i>fam.</i>	terme familier	разговорна рѣчь.
<i>fig.</i>	sens figuré	прѣносна мисль.
<i>invar.</i>	mot invariable	непромѣнлива рѣчь.
<i>ins.</i>	insecte	буболечка.
<i>interj.</i>	interjection	междометіе.
<i>inus.</i>	mot inusité ou peu usité	употрѣбителна малко рѣчь.
<i>irr.</i>	irrégulier	неправилень.
<i>m.</i>	genre masculin	мъжки родъ.
<i>mamm.</i>	mammifère	млъкобозайно животно.
<i>moll.</i>	mollusque	безграбично животно.
<i>n.</i>	genre neutre	срѣденъ родъ
<i>ois.</i>	oiseau	птицъ.
<i>part.</i>	participe	причастіе.
<i>pl.</i>	nombre pluriel	множественъ брой.
<i>poiss.</i>	poisson	рыба.
<i>pop.</i>	mot populaire ou vulgaire	простонародна рѣчь.
<i>prep.</i>	préposition	прѣдлогъ.
<i>pron.</i>	pronom	мѣстоимене.
<i>pron. indéf.</i>	pronom indéfini	неопрѣдѣлно мѣстоимѣне.
<i>pron. pers.</i>	pronom personnel	лично мѣстоимене.
<i>pron. réfl.</i>	pronom réfléchi	възвратно мѣстоимене.
<i>pron. rel.</i>	pronom relatif	относително мѣстоимене.
<i>quad.</i>	quadrupède	четыреного животно.
<i>rég.</i>	régulier	правилень.
<i>s.</i>	substantif ou nom	име съществително.
<i>sc.</i>	substantif des 2 genres	име същ. общи родъ.
<i>sf.</i>	substantif féminin	име женски родъ.
<i>sing.</i>	nombres singulier	единственъ брой.
<i>slav.</i>	mot slave	славянска рѣчь.
<i>sm.</i>	substantif masculin	име мъжки родъ.
<i>superl.</i>	superlatif	надминителна стѣпень.
<i>t.</i>	mot ture	турска рѣчь.
<i>v.</i>	verbe	глаголь.
<i>va.</i>	verbe actif	дѣйствителень глаголь.
<i>v. auxil.</i>	verbe auxiliaire	спомогателень глаголь.
<i>v. imp.</i>	verbe impersonnel	безличень глаголь.
<i>vn.</i>	verbe neutre	срѣденъ глаголь.
<i>voy.</i>	voyez	гледай.
<i>vr.</i>	verbe réfléchi ou pronominal.	възвратень глаголь.
<i>vs.</i>	verbe substantif	самостоятеленъ глаголь.

<i>Agric.</i>	terme d'agriculture	Упогрьблива рѣчь въ Орачество.
<i>Alg.</i>	terme d'algèbre	въ Алгебра.
<i>Anat.</i>	terme d'anatomie	въ Анатомія.
<i>Archit.</i>	terme d'architecture	въ Архитектура.
<i>Arithm.</i>	terme d'arithmétique	въ Броячица.
<i>Artill.</i>	terme d'artillerie	въ Артиллерія.
<i>Astron.</i>	terme d'astronomie	въ Звѣздобройство.
<i>Blas.</i>	terme de blason	въ Хералдика.
<i>Bot.</i>	terme de botanique	въ Ботаника.
<i>Chim.</i>	terme de chimie	въ Химія.
<i>Chir.</i>	terme de chirurgie	въ Хирургія.
<i>Chron.</i>	terme de chronologie	въ Броене години.
<i>Com.</i>	terme de commerce	въ Търговія.
<i>Fortif.</i>	terme de fortification	въ Фортификація.
<i>Géogr.</i>	terme de géographie	въ Географія.
<i>Géol.</i>	terme de géologie	въ Геологія.
<i>Géom.</i>	terme de géométrie	въ Геометрія.
<i>Gram.</i>	terme de grammaire	въ Грамматика.
<i>H. nat.</i>	terme d'histoire naturelle	въ Естествена Исторія.
<i>Jur.</i>	terme de jurisprudence	въ Юриспруденція.
<i>Log.</i>	terme de logique	въ Логика.
<i>Mar.</i>	terme de marine	въ Мореплаводство.
<i>Mathém.</i>	terme de mathématique	въ Математика.
<i>Méc.</i>	terme de mécanique	въ Механика.
<i>Méd.</i>	terme de médecine	въ Медицина.
<i>Méall.</i>	terme de metallurgie	въ Рудословіе.
<i>Milit.</i>	terme d'art militaire	въ Войскаство.
<i>Minér.</i>	terme de minéralogie	въ Минералогія.
<i>Mus.</i>	terme de musique	въ Музика.
<i>Num.</i>	terme de numismatique	въ Нумисматика.
<i>Opt.</i>	terme d'optique	въ Оптика.
<i>Peint.</i>	terme de peinture	въ Кунопись.
<i>Pharm.</i>	terme de pharmacie	въ Быларство.
<i>Phys.</i>	terme de physique	въ Физика.
<i>Rhét.</i>	terme de rhétorique	въ Реторика.
<i>Techn.</i>	terme de Technologie	въ Технологія.
<i>Théât.</i>	terme de Théâtre	въ Театръ.
<i>Théol.</i>	terme de Théologie	въ Богословія.
<i>Typ.</i>	terme de typographie	въ Типографія.
<i>Vén.</i>	terme de vénerie	въ Ловецка работа.
<i>Vétér.</i>	terme d'art vétérinaire	въ Ветеринарія.

Прыката прѣдставлява повторенето на рѣчь-та.
Прыцицата намѣстена началото на рѣчь-та.

Тойзь знакъ раздѣля различныѣ значенеа на рѣчь-та, които често сѣ забѣлжени съ параллелны цифры.

— Le trait représente la répétition du mot.

- Le tiret remplace le commencement du mot.

Le signe separe les diverses acceptions d'un mot, qui souvent sont indiquées par des chiffres parallèles.

ИЗВѢСТІЕ.

Нынѣ започнува да са печѣта и слѣдъ двѣ години ще бѣде готовъ :

БЪЛГАРСКИ РЪЧНИКЪ

съ

ТЪЛКУВАНЕА И ПРИМѢРЫ

ПО ТОЯ НАЧИНЪ :

Педя, с. ж. Распрѣгната рѣка отъ палець-тъ до кутрето:
Три педи, единъ лакешъ.

Научныѣ рѣчи ще бѣдять истълкуваны по-надълго.

Тойзъ Рѣчникъ ще бѣде около пендесетъ шейсетъ печѣтны листа-ка in 8° отъ чиста бѣла книга въ голѣмъ кроежъ. Неговата цѣна е двае-сетъ франка. Онизъ Господари, които сторятъ добрѣ да платятъ на-прѣдъ, ще приемать, дѣто и да бѣдять, Рѣчникъ-тъ добрѣ подвезенъ безъ никаквы разноска и тѣхныѣ честиты имена ще са напечѣтатъ на край кората му за вѣчна споменъ. Помощъ-та са приема (най-кѣсно до шесть мѣсеца отъ днесъ) до насъ същитѣ безъ никаква отговорность.

Д-ръ И. А. Богоровъ.

Віена.

15 Марта, 1871.

А.

А

Ажіотажъ

А, première lettre de l'alphabet bulgare.
А! *interj.* 'ha; 2. — нѣ, que *et* qu'.
Аба, *sf.* aba *m.*, dras grossier; || une redingote.
Абака, *sf.* *Archit.* le tailloir.
Абаносонзледенъ, *adj.* ébénacé.
Абаносъ, *sm.* l'ébène *f*; отъ —, d'ébène; 1. дърво —, *arbre*, l'ébénier *m*; 2. който работи — и филовы зжбы, *tabletier*, ère, *s*; 3. занаятъ и работене на — и филовы зжбы, la *tabletterie*.
Абонаментъ (за меамръ) *sm.* un abonnement.
Абонентъ, ка, *s.* *Théât.* abonné, ée.
Авангардъ, *sm.* l'avant-garde *f*; -денъ, *adj.*
Аванпостъ, *sm.* *Milit.* un avant-poste.
Аварея, *sf.* *Mar.* l'avarie *f*.
Авансцена, *sf.* l'avant-scène *f*; || (прѣдъна сцена), le *proscénium*.
Авментъ, *sm.* *Gram.* l'augment *m*.
Августински калугеръ, *sm.* un augustin, *s.*
Августъ, *sm.* août *m.*, le mois d'août; -теки, d'août, *adj.* || прѣвъ половината на — мѣсець, la mi-août.
Авлига, *sf.* *oiseau*, la crécerelle *et* cresserelle.
Аврингментъ (оперментъ), *sm.* l'orpiment ou *orpin m*.
Австраленъ, *adj.* austral, méridional.
Австрагалски сждъ, *sm.* tribunal austrégál *m*.
Австрийско гроздие, *sm.* le ciontat.
Автентика, *sf.* l'authentique *f*.
Автобиографія, *sf.* l'autobiographie *f*.
Автобиографъ, *sm.* un autobiographe.
Автографически, *adj.* autographique.
Автографія, *sf.* l'autographie *f*.
Автографъ, *sm.* un autographe.
Авторитетъ, *sm.* l'autorité *f* (d'un écrivain).
Авторъ, *sm.* un auteur.
Автоматически, *adj.* automatique.
Автоматъ, *sm.* un automate.
Ага, *sm.* t. un aga (*officier turc*).
Аганце, *sm.* *dim.* l'agnelet *m* (*voyez* Нѣхаръ).
Агатовъ цвѣтъ, *sm.* agatin *adj*.
Агаты, *sm.* l'agate *f*.
Агентинъ и -ентъ, *sm.* un agent ou homme d'affaires.
Агентска длѣжностъ, *sf.* l'agence *f*.
Агенція, *sf.* l'agence *f*. [gigue.
Агиографически, *adj.* hagiographique *et* -lo-
Агне, *sm.* l'agneau *m*.
Агрементъ, *sm.* *Mus.* les floritures *f*.
Агрономія, *sf.* l'agronomie *f*; -мически, -mique.
Агрономъ, *sm.* un agronome.
Агутъ (амерукъ), *sm.* *quadr.* l'agouti *m*.

Агжлъ, *sm.* l'enclos *m*, le parc; 1. (отъ прѣ-
 mie), la trolle; 2. искарвамъ изъ -тъ овцѣ, *va.* dépaquer.
Адвокатинъ и -атъ, *sm.* un avocat; 1. —
 помощникъ, *avocat plaidant m*; 2. — на
 търговски сждъ, un *agréé*; 3. зване на —,
 le *barreau*; 4. — крушы, l'avocat *m*; 5.
 дърво — круша, *arbre*, l'avocatier *m*.
Адвокатски, *adj.* *avocassier et* *avocatesque*.
 — поредъ, *sm.* le *barreau*.
Адвокатско зване, *sm.* le palais.
Адвокатство, *sm.* *fam.* l'avocasserie *f*.
Аденологія, *sf.* l'adénologie *f*.
Администрація, *sf.* administration, direction
f, régime *m*. [amiral.
Адмиралка, *sf.* une amirale, la femme d'un
Адмиралска ладия, *sf.* amiral *et* contre-
 amiral *m*.
Адмиралски чинъ, *sm.* amirauté *f*.
Адмиралско достойнство, *sm.* amiralat *m*.
Адмиралтейство, *sm.* amirauté *f et* arsenal
maritime ou de marine m.
Адмиралъ, *sm.* un amiral.
Адека машина (за строшаване ладия), *sf.*
Mar. la torpille ou *torpedo m*.
Адски, *adj.* infernal; -скы, -lement.
 — или горителенъ камыкъ, *sm.* pierre
 infernale *f*; || цѣва за —, le porte-pierre.
Адъ (подъ земята), *sm.* royaume des morts
m; 1. — несытъ (мжката, пжкель-тъ),
 l'enfer *m*, la géhenne; 2. (подземни
 свѣтъ у идиоложковцы), le ténare; 3. сто-
 лица въ — несытъ, le pandémonium.
Адрагентовъ клей, *sm.* l'adragant *m et*
 gomme -te *f*.
Адресъ, *sm.* l'adresse *f*; 1. (отгорѣ на
 писмо), le dessus; 2. — Календаръ, l'al-
 manach *m*.
Адионктъ (който залавя мѣстото на дру-
 гизо), *sm.* un substitut; || — профессоръ,
 un *agréé*.
Адиутантъ, *sm.* un adjudant; || *Milit.* aide de
 camp *m*; || по-голѣмъ —, adjudant-major *m*.
Аерографія, *sf.* l'aérogaphie *f*.
Аеролитъ, *sm.* l'aérolithe *m*.
Аерологія, *sf.* l'aérologie *f*. [trique.
Аерометръ, *sm.* l'aéromètre *f*; -трически, -mè
Аеронавтика, *sf.* l'aérostation *f*; -тически,
 -stique. [statique.
Аеростатика, *sf.* l'aérostatique *f*; -тически,
Аеростатъ, *sm.* l'aérostat *m*. [gio *m*.
Ажіо (връхнина), *sm.* le change; || *Com.* l'a-
 жіотажъ [прави —, *va.* agioter.

Азалея, *sf.* *arbuste*, l'azalée *f.*
 Азбуки, *sn.* l'abc *m.*, abécédaire, alphabet *m.*
 Азбученъ, *adj.* abécédaire; || въ — редъ, alphabetiquement.
 Азвестъ, *sm.* l'asbeste *m.*
 Азероловъ родъ, *sm.* l'azerole *f.*
 Азероль, *sm.* *arbre*, l'azerolier *m.*
 Азимуть, *sm.* *Astr.* azimut *m.*; — таленъ, azimuthal, de l'azimut. [—, asiarchat *m.*
 Азіархъ, *sm.* asiarque *m.*; || достоинство на Азлжкъ, *sm.* *t.* (voyez Бързець et Подсыпъ).
 Азмакъ, *sm.* *t.* (voyez Търсице).
 Азотенъ, *adj.* azotique ou nitrique.
 Азотокисѣла соль, *sf.* *Chim.* le nitrate.
 Азотокисѣлъ живакъ, *sm.* turbith minéral *m.*
 Азотъ, *sm.* *Chim.* l'azote ou nitrogène *m.*
 Азотясть, *adj.* nitreux.
 Азство, *sn.* la personnalité; 1. (обычъ къмъ себе-си, egoизмъ), le moi; 2. (навыкъ да говоря за себе-си), l'egotisme *m.*
 Азь, *sm.* nom bulgare de la lettre А.
 Азь, *pron. pers.* je ou j' et moi (pour je); || *pl.* нѣ, nous; || — съмъ, *sn.* tenir son quant-à-moi ou -soi.
 Айнажѣя, *sm.* *t.* (voyez Лихъ).
 Аистъ-марабу, *sn.* oiseau, le marabout; || пера отъ —, les marabouts *m.*
 Академикъ, *sm.* un académicien.
 Академическа фигура, *sf.* l'académie *f.*
 Академически, *adj.* et *adv.* académique.
 Акаденія (сборъ или училища), *sf.* une académie *f.*
 Акажу, *sm.* l'acajou *m.*
 Акантъ, *sm.* *Archit.* l'acanthé *f.*
 Акантисы (на прѣсв. Богородица), *sm.* *pl.* les sept allégresses *f.*
 Акація, *sf.* *arbre*, l'acacia *m.*; 1. (проста), le robinier; 2. клей отъ — катеху, le cachou
 Аквамариенъ, *adj.* bérillé. [ou beryl.
 Акваринъ, *sm.* l'aigue-marine *f.*, le beryl
 Аквареленъ кунописецъ, *sm.* un aquarelliste.
 Акварелна купонисъ, *sf.* l'aquarelle *f.*
 Акварель, *sf.* l'aquarelle *f.*
 Акатинтъ, *sm.* l'aqua-tinta et aqua-tinte *f.*
 Аквилонъ, *sm.* l'aquilon *m.*
 Аккордъ, *sm.* *Mus.* la corde.
 Аккула, *sf.* poisson, la lamie, chien de mer, squalé *m.*; || (людоѣдецъ), le requin.
 Ако, *conj.* que et qu', encore que, en cas que, au cas que, si et s' dans s'il; 1. и или а —, que si, quand même; 2. — само, en core si, pourvu que pour le peu; 3. — само е тъй, si tant est que; 4. — бы, s et s' (dans s'il), quand; 5. — ли нѣ, sinon; 6. — и да, outre que, bien que, pour, malgré qu' il en ait, quoique et quoiqu', à moins que; 7. — и да е, tant y a que; 8. — и да не, à moins que de; 9. — и, *adv.* tout: || — не бѣме, n' était.
 Акробатъ, *sm.* danseur de corde, *m.*

Акрологія, *sf.* l'acrologie *f.*
 Акръ, *sm.* l'acre *m.*
 Аксиома, *sf.* l'axiome *m.*
 Аксиоматически, *adj.* axiomatique.
 Аксиометръ, *sm.* *Mar.* l'axiomètre *m.*
 Актеоръ, *sm.* un acteur.
 Актъ, *sm.* *Théât.* l'acte *m.*; 1. испытательнъ —, acte probatoire *m.*; 2. *pl.* -ове, les actes; || приготвямъ съдбены -ове, *va.* *Jur.* instrumenter.
 Акустически, *adj.* acoustique; 1. — сводъ, *sm.* *Phys.* cabinet secret ou acoustique, *m.*; 2. акустика, *sf.* l'acoustique *f.*
 Акицненъ дворъ, *sm.* l'exécise *f.*
 Акицъ, *sm.* l'accise *f.*; 1. (отъ нѣщо за ѣдене), l'octroi *m.*; 2. (данъ на нѣмѣя), l'exécise *f.*
 Акціонеръ, *sm.* *Com.* un actionnaire.
 Акія, *sf.* *Com.* l'action *f.*
 Албатросъ, *sm.* oiseau, l'albatros *m.*
 Албиностъ, *sm.* l'albino *m.*, le kakerlaque.
 Албомъ, *sm.* l'album *m.*
 Алгебра, *sf.* l'algèbre *f.*
 Алгебрантъ, *sm.* un algébriste.
 Алгебранчески, *adj.* algébrique; —скы, —ment.
 Алгоритмъ, *sm.* l'algorithme *m.*
 Алебастровъ, *adj.* alabastrin. [bâtre.
 Алебастръ, *sm.* l'albâtre *m.*; —стровъ, d'al-
 Алей, *sm.* l'allée *f.* [drin *m.*
 Александрійски стихъ, *sm.* vers alexan-
 —скы листа *sn.* *pl.* foliole de séné, *m.*
 Аламбикъ, *sm.* l'alambik *m.*; || (пеликанъ), *Chim.* le pelican.
 Аленъ, *adj.* rouge, vermeil, nacarat; 1. de carmin, écarlate; 2. — платъ, *sm.* l'écarlate *m.*; 3. — цвѣтъ, *sm.* le nacarat.
 Алено цвѣтило, *sn.* le vermillon.
 Алзей, *sm.* *Mar.* vent alizé *m.* [quante *f.*
 Аликванта дѣлба, *sf.* *Math.* partie ali-
 Аликвотна дѣлба, *sf.* *Math.* partie aliquote *f.*
 Алкадь, *sm.* l'alcade *m.*
 Алкали, *sn.* l'alkali et alkali *m.*; || — подо-
 бенъ, alcalescent *adj.*
 Алкализациа, *sf.* l'alcalisation *f.*
 Алкализиренъ, *adj.* *Chim.* alcaligène.
 Алкализируемъ, *va.* *Chim.* alcaliser.
 Алкалическа соль, *sf.* l'alkali et alkali *m.*
 Алкалически, *adj.* alcalin. [lescence *f.*
 Алкалическо прѣобрьщане, *sn.* *Chim.* l'alca-
 Алкаличество, *sn.* l'alcalinité *f.*
 Алкермесь, *sm.* l'alkermès *m.* [ски, —lique.
 Алкооль, *sm.* l'alcool et alcohol *m.*; —оличе-
 Алкоранъ, *sm.* l'alcoran ou coran *m.*
 Аллахъ (Богъ у Магометанцы), allah.
 Аллегорія, *sf.* l'allégorie *f.*; —рически, —rique.
 Аллебарда (арба), *sf.* la 'hallebarde.
 Аллебардоносецъ, *sm.* un 'hallebardier.
 Аллея, *sf.* l'avenue *f.*
 Аллилуія, *sm.* un alléluia.
 Аллисонъ, *sm.* plante, l'allison *m.*

Аллопатія, *sf.* l'alopathie *f*; -тически, -tique; -ски, -ment.

Аллопатъ, *sm.* un allopath et allopathiste.

Алмагестъ, *sm.* l'almageste *m.*

Алмазень и -зовиенъ, *adj.* adamantin.

Алманахъ, *sm.* almanach des Muses, *m*; || — литературень, le keepsake.

Алмандинъ, *sm.* l'almadine *f.* [d'agle.

Алоєво дърво, *sn.* bois d'aloès ou bois

Алой, *sm.* plante, l'aloès *m*; -оєнь, -étique;

|| (америк.) arbre, la pite, l'agavé *m.*

Алотехнія (правяне соль), *sf.* la 'halotechnie.

Алпійски, *adj.* alpestre; 1. — бѣль пелинь,

sm. plante, le gânépri; || — сръбьриникъ,

sm. la dryade; 2. — врачовникъ, *sm.* arbuste,

l'aubours *m*; 3. — заякъ, *sm.* quadr. le

lagomys.

Алтарна завѣса, *sf.* la custode.

Алтарь (и съзвѣдіе, *Astr.*), *sm.* l'autel *m*,

la sainte table; || (въ православна чер-

кова), le sanctuaire.

Алтисть (сыравъ съ алтъ), *sm.* un violiste.

Алтъ, *sm.* la viole; 1 (цигулка), la quinte;

2. — виола *sf.* l'alto ou viole *m*; 3. контръ

—, *sm.* Mus. le contralto; 4. — или алтисть,

sm. Mus. la 'haute-contre.

Алуминій, *sm.* l'aluminium *m.*

Алургически, *adj.* 'halurgique.

Алургія (замаятъ за ставане соль), *sf.*

la 'halurgie. [чески, -mique.

Алхимія, *sf.* l'alchimie *f*, le grand art; -ми-

Алхимикъ, *sm.* un alchimiste, adepte *m.*

Алхимистъ, *sm.* un alchimiste, souffleur *m.*

Аль или ами, *conj.* mais cependant; || *adv.*

pourtant, toute-fois, au surplus,

Алфавитъ, *sm.* l'alphabet *m*; -тєнь, -tique.

Амазона (дърѣво), *sf.* l'amazone *f.*

Амазонка (жена), *sf.* une amazone; || (дърѣво),

habitat de cheval, *m.*

Амалтея (съзвѣдіе), *sf.* *Astr.* la Chèvre.

Амариль, *sm.* plante, l'amaryllis *f.*

Амбарго (задръжане ладія въ лиманъ),

sm. Mar. l'embargo *m*; || двигане —, *Com.*

le désembargo.

Амбарєнь вардачь, *sm.* un magasinier.

Амбаръ (на стоке), *sm.* l. voyez (Вла-

гачъ).

Амбарщина, *sf.* le magasinage.

Амбаръ, *sm.* l. l'entrepôt *m*; 1. (за

жито), le grenier; 2. (за соль), grenier

à sel; 3. (мааза), le magasin; || стоєне въ

—, le magasinage.

Амбро, *sn.* l'ambre *m.* [—, *va.* ambren.

Амбро, *sf.* l'ambre gris *m*; || напушевємъ съ

Амбразура (мазгалъ т.), *sf.* la meurtrière;

|| (бойница), *Artill.* la trônière.

Амбровъ (за миризма), *adj.* ambré.

Амброзія, *sf.* l'ambrosie et ambrosie *f.*

Амбушюръ, *sm.* l'embouchure *f.* [jubé.

Амвонъ, *sm.* l'estrade *f*; || (въ черкова), le

Амвросійско пѣяне, *sn.* chant ambrosien *m.*

Аметистовъ цвѣтъ, *sm.* améthystin *adj.*

Аметистъ, *sm.* l'améthyste *f*; -стовъ, d'a-

méthyste.

Аминъ, *adv.* amen, ainsi soit-il!

Амиантъ, *sm.* l'amiante *f.*

Амманъ, *sm.* l'amman *m.*

Амми, *sm.* plante, l'ammi *m.*

Аммиаковъ, *adj.* Chim. ammoniacal.

Аммиакъ, *sm.* ammoniacque *f* et *m.*

Аммонитъ плушковъ, *sm.* l'ammonité ou corne

d'ammon, *f.* [amnistier.

Амнистія, *sf.* l'amnistie *f*; || давамъ —, *va.*

Амонъ, *sm.* plante, l'amome *m.*

Амплитуда, *sf.* Géogr. l'amplitude *f.*

Ампула, *sf.* Théât. l'emploi *m.*

Ампутація, *sf.* l'amputation *f.*

Американецъ, *нка, sc.* 'yankee.

Амфибологически, *adj.* amphibologique.

Амфибологія, *sf.* l'amphibiologie *f.*

Амфибологъ, *sm.* un amphibologue.

Амфибія, *sf.* l'amphibie *m.*

Амфибрахъ, *sm.* l'amphitraque *m.*

Амфиѳіонска правда, *sf.* l'amphictyonie *f.*

Амфиѳіонски, *adj.* amphictyonique.

Амфиѳіонъ, *sm.* un amphictyon.

Амѳиски, *sm. pl.* Géogr. les amphisciens *m.*

Амѳитеатралєнь, *adj.* amphithéâtral.

Амѳитеатръ, *sm.* l'amphithéâtre, l'hémicycle

m; || les arènes *f*, l'échafaud *m.*

Амфора (у Римляны), *sf.* l'amphore *f.*

Анагноєть или поєць (въ черкова), *sm.*

enfant de choeur, *m*; || un choriste.

Анаграмма, *sf.* l'anagramme *f*; || залѣгамса

съ -мы, *vr.* anagrammatiser.

Анаграмматически, *adj.* anagrammatique.

Анакардовъ орѣсы, *sm. pl.* l'anacarde *f.*

Анакардъ, *sm.* arbre, l'anacardier *m.*

Анакреонтически, *adj.* anacréontique; || —

животъ, *sm.* l'anacréontisme *m.*

Аналемма, *sf.* *Astr.* l'analeme *m.*

Анализъ, *sm.* l'analyse *f.*

Анализъ, *sm.* Mathém. un analyste

Аналитика, *sf.* Log. l'analyse *f.*

Аналитически, *adj.* analytique; -ски, -ment.

Аналогій, *sm.* le lutrin, pupitre *m*; || покрывка

на —, le légile.

Аналогія, *sf.* l'analogie, similitude *f.* [nas.

Ананастъ, *sm.* plante, l'ananas *m*; -сєнь, d'ana-

Анапестически стихъ, *sm.* vers anapestique *m.*

Анапєстъ, *sm.* un anapæste.

Анархія, *sf.* l'anarchie *f*; -хически, -chique;

|| послѣдовачъ на —, un anarchiste.

Анасонєна ракия, *sf.* anisette *f.* [d'anis.

Анасонъ, *sm.* plante, l'anis *f*; -сонєнь,

Анатема, *sf.* anathème *m*, excommunication *f.*

Анатомикъ, *sm.* un anatomiste.

Анатомически, *adj.* anatomique; -ски, -ment,

Анатомія, *sf.* l'anatomie *f*; || (на звѣрєсе).

la thériotomie.

Анвелопа, *sf.* Fortif. l'enveloppe *f.*
 Ангарія, *sf.* т. la corvée (*voyez* Тлъка).
 Ангелска сладость, *sf.* plante, la filicule.
 Ангелски, *adj.* angélique; -ски, -ment.
 Ангелъ, *sm.* un ange, génie *m*; 1. — хранителъ, ange gardien ou tuteur, esprit familier, démon ou génie familier *m*; 2. — погубитель, ange exterminateur; 3. бывамъ — хранителъ нѣкому, *sm.* être la providence de.
 Ангинарево сърдце, *sm.* cul d'artichaut, *m.*
 Ангинарь, *sm.* plante, l'artichaut *m*; || мѣсто посвяно съ -ры, artichautière *f.*
 Ангiology, *sf.* l'angiology *f.*
 Англезъ (*хоро*), *sm.* l'anglaise *f.*
 Англиканска вѣра, *sf.* l'anglicanisme *m.*
 — черкова, *sf.* eglise anglicane *f.*
 Англикански, *adj.* anglican.
 Англицизмъ, *sm.* un anglicisme.
 Ангорска котка, *sf.* chat d'Angora, *m.*
 Ангорска вълна прѣжда, *sf.* le turcain.
 Анданте, *adv.* Mus. andanté.
 Андреовски кръсть (*въ гербовѣ*), *sm.* le sautoir.
 Андромеда, *sf.* Astr. l'Andromède *f.*
 Аневризма, *sf.* l'anévrisme *m.* [tique.
 Аневризматически, *adj.* anévrismal et -матический.
 Анегдотъ, *sm.* l'anecdote *f*; -тея, -tique.
 Анемометръ, *sm.* l'anémomètre *m.*
 Анемомъ, *sm.* plante, l'anémone *f.*
 Анемоскопъ, *sm.* l'anémoscope *m.*
 Анестезия, *sf.* Méd. l'anesthésie *f.* [istique *f.*
 Аномалистическа година, *sf.* année anoma-
 лическая, *sf.* Astr. l'anomalie *f.*
 Анонимъ, *adj.* anonyme; || подъ булото на —, sous le voile de l'anonyme.
 Аннионетъ, *sm.* l'annuité *f.*
 Антаблеманъ, *sm.* Archit. l'entablement *m.*
 Антарктически, *adj.* Géogr. antarctique.
 Антикарь, *sm.* un l'antiquaire. [romain *m.*
 Антикава (*правъ шрифтѣ*), *sf.* Typ. caractère
 Антикваръ (*за книжи*), *sm.* un bouquiniste.
 Антилски колоніи, *sf.* pl. les colonies *f.*
 Антиминисъ, *sm.* le corporal; || кутія за —, le corporalier.
 Антипапа, *sm.* antipape *m.* [-thique.
 Антипатия, *sf.* l'antipathie *f*; -патически,
 Антиподъ, *sm.* Géogr. l'antipode *m*; -денъ, -podale.
 Антиски, *sm.* pl. Géogr. les antisiens *m.*
 Антистрофа, *sf.* l'antistrophe *f.*
 Антитеза, *sf.* l'antithèse; -зень, -thétique.
 Антифонъ, *sm.* l'antienne *f*; || книга съ -оны, l'antiphonaire et -phonier *m.*
 Антифраза, *sf.* la contre-verité.
 Антифразисъ, *sm.* l'antiphrase *f.* [chrèse *f.*
 Антихретически сгворъ, *sm.* Jur. l'anti-
 христический, *sm.* l'antichrist *m.*
 Антология, *sf.* l'antologie *f.*
 Автономазъ, *sm.* l'antonomase *f.*
 Антрактъ, *sm.* l'entracte *m.*
 Антрацитъ, *sm.* l'anthracite *m.*

Антреpreneоръ (*на театръ*), *sm.* entrepre-
 neur, euse *s.* [l'entre-sol *m.*
 Антресоль (*полу-редъ на кѣжи*), *sm.* Archit.
 Антропология, *sf.* l'anthropologie *f.* [mets *m.*
 Антрме (*бѣденъ сѣдъ печеното*), *sm.* l'entre-
 Антрша (*израленъ скокъ*), *sf.* l'entrecbat *m.*
 Авилада, *sf.* Fortif. l'enfilade *f.*
 Авилирувамъ, *va.* Milit. enfiler.
 Апанеръ (*горъ и долу*), *adv.* Mar. à pic.
 Аплике (*стока отъ посрѣбренъ сждовѣ*),
sm. le plaqué. [(за мѣсець-мъ), *adj.*
 Апогей, *sm.* Astr. l'apogée *m*; || въ своя —
 Апокалипсъ, *sm.* l'apocalypse *f*, la révélation.
 Апокрифически, *adj.* apocryphe.
 Апология, *sf.* l'apologie *f.*
 Апоплексія, *sf.* l'apoplexie *f.*
 Апоплектически, *adj.* apoplectique.
 Апостолникъ (*сръдникъ у калугеркѣ*),
sm. la guimpe.
 Апостолски, *adj.* apostolique; -ски, -ient.
 — ски, *adv.* de son pied léger.
 Апостолско зване или -ство, *sm.* l'a-
 postolat, *m.*
 Апостоль, *sm.* un apôtre; || le livre qui con-
 tient les Actes des apôtre et les Épîtres.
 Апострофа, *sf.* l'apostrophe *f.*
 Апострофъ, *sm.* Gram. l'apostrophe (') *f.*
 Апотема, *sf.* Géom. l'apothème *m.*
 Аппелантъ, *sm.* un appelant.
 Аппелация, *sf.* Jur. l'appel *m*, appellation *f*;
 1. който подава —, appellant; 2. прѣносъ
 дѣла на —, Jur. interjection d'appel, *f*; 3.
 (*въ кассационенъ сждѣ*), Jur. le pourvoi;
 4. (*на по-високъ сждѣ*), appel dévolutif *m.*
 Апликатура, *sf.* Mus. le doigté; || зная,
 употребявамъ или шифрувамъ —, *vn.* va.
 doigter.
 Априлски (*за мѣсець-мъ*), *adj.* Agric. roux.
 — сухи и студени вѣтрове, *sm.* pl. vents
 roux et rous vents *m.*
 Априль, *sm.* l'avril; -ски, d'avril; || мамя на
 първи —, *va.* donner un poisson d'avril.
 Абсиды, *sf.* pl. Astr. les apsides *f.*
 Арабески, *sm.* l'arabesque *f.*
 Арабски, *adj.* Archit. arabesque; || — цифры,
sf. pl. chiffres arabes *m.* [rack *m.*
 Аракъ (*ракія отъ опусъ*), *sm.* arak ou
 Арапинъ, *sm.* un noir.
 Арапче, *sm.* un négroillon. [-ски, *adj.*
 Арапъ, *ка, s.* more et maure ou nègre, esse; ||
 Арасъ, *sm.* oiseau, l'ara *m.*
 Арбалетка, *sf.* l'arbalète *f.*
 Арбалетна ложа, *sf.* l'arbrier *m.*
 Арбитражъ, *sm.* Com. l'arbitrage *m.*
 Аргосване или Аргосъ *m* (*въспиране*
за духовны), *sm.* la suspense; || правяне
 —, l'interdit *m.*
 Аргосанъ (*въспрѣвъ*), *adj.* *m.* suspens.
 Аргусъ, *sm.* Н. nat. l'argus *m.*
 Арена, *sf.* l'arène *f.*

Аренда, *sf.* la ferme, l'amodiation *f*; 1. плащане за —, le fermage; 2. давамъ съ —, *va.* amodier; 2. даване или зимане съ —, l'arrentement *m*; 4. даване съ — за много години, *Jur.* l'emphytéose *f*; || съ многогодишна —, emphytéote, *adj.*

Арендаторъ, *sm.* un amodiateur.

Арендашъ, *ка, s.* fermier, métayer, tenancier, censier, -ère; || — за много години, *sc.* emphytéote.

Ареометрически, *adj.* aréométrique.

Ареометръ, *sm.* l'aréomètre *m*.

Ареопелагитъ, *sm.* un aréopagite *et* -giste.

Ареопатъ, *sm.* l'aréopage *m*.

Ареостиль, *sm.* *Archit.* l'aréostyle *m*.

Аресвамъ, *vn.* plaître; 1. (нѣкому), *com-*plaire; 2. *fig.* sourire; 3. аресва ми (добръ съмъ нѣкадѣ), *v. imp.* il me plaît; || — са самъ си, *vr.* se plaître à soi-même.

Арестантска стая, *sf.* salle de police ou de discipline, *f.* [tenu, *ue.*

Арестантъ и -антикъ, *ка, s.* prisonnier, de-Арестувамъ, *va.* *Jur.* saisir.

Арестъ, *sm.* *Milit.* les arrêts *m*; 1. вдавамъ съ —, *vr.* se constituer prisonnier; 2. зимане подъ — за дългове, contrainte par corps, *f*; 3. на което може са постави —, saisissable, *adj.* 4. който е поставилъ — на имотъ, un saisissant; 5. на което не може са направи —, *Jur.* insaisissable, *adj.* 6. длъжникъ на чийто имотъ е поставено —, un saisi; 7. поставяне —, la saisie-arrest.

Аристархъ, *sm.* un aristarque. [-ment.

Аристократически, *adj.* aristocratique; -ски,

Аристократія, *sf.* l'aristocratie *f*; || les nobles *m*; || придръжникъ на —, un -crate.

Аристократъ, *sm.* un aristocrate. [me *m.*

Аристотелева философія, *sf.* l'aristotélis-

Аристотеловски, *adj.* aristotélicien, péripatéticien; 1. -вска философія, *sf.* le péripatétisme; 2. посѣлдовачъ на -ско учене, un aristotélicien.

Аритметика (бройчица), *sf.* l'arithmétique *f*. [-ment.

Аритметиченъ, *adj.* arithmétique; -чески,

Аритметикъ, *sm.* un arithméticien, chiffreur *m*.

Арианско учене, *sm.* l'arianisme *m*.

Арианниъ, *sm.* un arien; -яски *adj.*

Арія, *sf.* *Mus.* l'air *m*, ariette *f*.

Арка, *sf.* *Archit.* l'arc *m*, arceau *m*; || (на мостъ), l'arche *f*.

Аркада, *sf.* l'arcade *f*.

Арктически, *adj.* *Géogr.* arétique. [ecture *m*.

Арктуръ (звѣзда), *sm.* l'Areturus *et* Ar-

Арлеканска игра, *sf.* l'arlequinade *f*.

Арлекинъ, *sm.* un arlequin, bouffon *m*.

Армаганъ, *sm.* un cadeau de voyage.

Аматура, *sm.* un armateur.

Аматура, *sf.* le trophée; || (пѣлно обржжане), la panoplie.

Арменъ, *sf.* (voyez Прѣсоъ).

Армійски пѣлъкъ, *sm.* regiment de ligne, *m*.

Армія, *sf.* l'armée *f*; || (линія), *Milit.* la ligne.

Армоника (музик. инструментъ), *sf.* l'harmonica *f*.

Армонически, *adj.* harmonique; -ски, -ment;

1. въщъ въ -ски правила, un armoniste;

2. — гласъ, *sm.* son harmonique *m*.

Армоническо тригласіе, *sm.* *Mus.* triade armonique *f*.

Армонія (сладкогласіе), *sf.* l'harmonie *f*.

Арнавутска риза (отъ вѣжъ), *sf.* le pagne.

Арома, *sf.* l'arome *m*.

Ароматъ, *sm.* l'aromate *m*; -тенъ, -tique.

Аронникъ, *sm.* plante, le gouet ou arum.

Арьергардъ, *sm.* l'arrière-garde *f*; || *Milit.* les arrières *m*.

Аро-ротъ (брашно), *sm.* l'arow-root *m*.

Арсеналъ, *sm.* l'arsenal *m*. [sien *m*.

Артезиански кладенецъ, *sm.* puits arté-

Артель солдатска, *sf.* la chambrée; || бы-

вамъ въ една — съ нѣкого, *va.* chamber.

Артеріенъ, *adj.* artériel. [tellites *f*.

Артерійни сини жилы, *sf.* *pl.* veines sa-

Артериология, *sf.* l'artériologie *f*.

Артерія, *sf.* l'artère *f*; 1. наука за -терія,

l'artériologie *f*; 2. възпалене на —, *Méd.* l'artérite *f*.

Артилерійски металъ, *sm.* le bronze.

— фушгаты, *sm.* train d'artillerie, *m*.

— оръдія, *sm.* *pl.* bouches à feu, *f*.

Артилерійско искусство, *sm.* le canonnage.

Артиллеристъ (мончиъ т.), *sm.* un artilleur, canonnier *m*.

Артилерія, *sf.* l'artillerie *f*; 1. тежка —,

grosse artillerie; 2. лека —, artillerie légère ou volante.

Артисвамъ, *vn.* t. rester. [sabine.

Артышъ (домски глокъ), *sm.* arbuste, la

Артжкъ, *sm.* t. (voyez Оставка).

Аруспицій, *sm.* un aruspice; || наука на -ціятъ, l'aruspicine *f*.

Ареа, *sf.* la 'harpe *f*.

Ареистъ, *ка, sc.* 'harpiste.

Архангелски, *adj.* archangélique.

Архангелъ, *sm.* un archange *m*.

Архей, *sm.* archée *f et m*.

Археологически, *adj.* archéologique.

Археология, *sf.* l'archéologie *f*.

Археологъ, *sm.* un archéologue.

Архи-, *préfixe*, archi-.

Архиволтъ, *sm.* *Archit.* l'archivolte *f*.

Архивска сграда, *sf.* (voyez Архивъ).

Архивъ, *sm.* les archives *f*, le dépôt.

Архивы, *sf.* *pl.* les archives *f*.

Архидіаконска епархія, *sf.* l'archidiaconé *m*.

Архидіаконство, *sm.* l'archidiaconat *m*.

Архидіаконъ, *sm.* archidiaque *m*; -ски, d'archidiaque.

Архієпископски, *adj.* archiepiscopal.

Архієпископія, -скопкка епархія, *sf.* -скопско жилище, -скопство, *sm.* l'archevêché *m.*
 Архієпископъ, *sm.* un métropolitain, archevêque *m*; -ски, *d'* —, *adj.*
 Ахіерей, *sm.* le pontife, le prélat. [le —, *sm.*
 Архіерейски, *adj.* pontifical; || -обредникъ,
 Архіерейство, *sm.* la prélature.
 Архимандритъ, *sm.* un archimandrite *m*
 -ритеки, *d'* —, *adj.*
 Архимадрія, *sf.* l'archimandritat *m.*
 Архимедово витло, *sm.* Мéc. l' hélice *f*, la limace et limas *m.* [*d'* —, *adj.*
 Архипелагъ, *sm.* l'archipelage *m*; -лажки,
 Архитравъ, *sm.* Archit. l'architrave *f*; || (над-
 стълюе), l'épistyle *m.* [-чество, *sm.* l' —, *sf.*
 Архитектонически *adj.* architectonique; ||
 Архитекторски записки, *sf. pl.* Archit. les
 attachements *m.*
 Архитекторъ, *sm.* un architecte.
 Архитектура, *sf.* l'architecture *f.*
 Архитектуренъ, *adj.* architectural.
 Архонтство, *sm.* l'archontat *m.*
 Архонтъ, *sm.* un archonte; || пръвъ — въ
 Атина, éponyme et archonte *m.*
 Аршинъ, *sm. t.* l'aune de Turquie *f*; 1. го-
 лѣмъ —, la potence; 2. (за возелници),
 la velte; 3. надзирачъ върху —, un auneur.
 Аръ, *sm.* l'are *f*; || десетъ хыляды -ра, un
 myriare.
 Асафетида, *sf.* l'assa-foetida *f.*
 Асимптота, *sf.* Géom. l'asymptote *f.*
 Асимптотически, *adj.* asymptotique.
 Асланъ (бройна монета), *sm. t.* un aslan.
 Аспектъ, *sm.* Astr. l'aspect *m*, la configura-
 tion; || (въ 60 градуса), aspect sextil *m.*
 Аспиденъ, *adj.* ardoisier.
 Аспидъ, *sm.* l'ardoise *f.*
 Аспра, *sf.* l'aspre *m.*
 Ассесоръ, *sm.* (voyez Засѣдачъ).
 Ассигнація, *sf.* l'assignat *m*, assignation *f.*
 Ассизенъ сѣдъ, *sm.* cour d'assises, *f.*
 Ассистентъ, *sm.* (voyez Помощникъ).
 Ассо, *sm.* l'assaut d'armes, *m.*
 Астра, *sf.* plante, (voyez Звѣздель).
 Астрagalъ, *sm.* l'astragale *m.*
 Астрална лампа, *sf.* lampe astrale *f.*
 Астролабія, *sf.* Astr. l'astrolabe *m.* [-ment.
 Астрологически, *adj.* astrologique; -скы,
 Астрология, *sf.* l'astrologie judiciaire *f.*
 Астрологъ, *sm.* (voyez Звѣздоврачъ).
 Астрономически, *adj.* astronomique; -скы,
 -ment.
 Астрономія, *sf.* (voyez Звѣздобройство).
 Астрономъ, *sm.* un astronome.
 Асфалтъ, *sm.* l'asphalte *m.* [ou beset *m.*
 Ась (лижъ), *sm.* l'as *m*; || два -са, l'ambesas
 Атамадулеть, *sm.* l'atmadoulet *m.*
 Атаманъ (главатаръ), *sm.* un hetman et
 ataman *m.*
 Атенсмъ, *sm.* (voyez Безбожіе).

Атейстически, *adj.* athéistique.
 Атенсть, *sm.* (voyez Безбожникъ).
 Ателиеръ, *sm.* (voyez Дѣлншка стая).
 Аталланскы басни, *sf. pl.* les atellanes *f.*
 Атений, *sm.* l'athénée *m.*
 Атермически, *adj.* Phys. athermane.
 Атлантъ, *sm.* l'atlante ou télamone *m*; || Anat.
 l'atlas *m.*
 Атласенъ и -совъ, *adj.* — прѣтъ, *sm.* satiné,
adj. || — форматъ, *sm.* Typ. formatatlan-
 tique *m.*
 Атласъ, *sm.* Géogr. l'atlas *m*; 1. (платъ),
 le satin; -сень, *d'* —; 2. полу —, la sati-
 nade; 3. мекъ както — (за кожа), satiné,
adj; 4. лѣщиса както — (за цѣтмове),
v. imp. il satine.
 Атлетика наука, *sf.* la gymnique.
 Атлетски, *adj.* athlétique; || -ско искусство,
sm. l'athlétique *sf.*
 Атлетъ, *sm.* un athlète. [—, *adj.*
 Атмосфера, *sf.* l'atmosphère *f*; -ренъ, de l'
 Атмосферически, *adj.* atmosphérique.
 Атмосферология, *sf.* l'atmosphérologie *f.*
 Атомически, *adj.* atomique, corpusculaire.
 Атомисмъ, *sm.* l'atomisme *m.*
 Атомъ, *sm.* l'atome *m*, la corpuscule; || учене
 за —, l'atomisme *m.*
 Атонически, *adj.* atonique.
 Атонія, *sf.* Méd. l'atonie *f.*
 Атрибутъ, *sm.* l'attribut *m.*
 Атака (навалене), *sf.* l'attaque *f*; 1. пакъ
 права —, *va. Milit.* recharger; 2. готвѣся
 за —, *vr. Mar.* parader.
 Аттестатъ, *sm.* l'attestation *f*, le certificat.
 Аттестувамъ, *va.* attester.
 Атикъ, *sm.* Archit. l'attique *m.* [-ment, *adv.*
 Атически, *adj.* attique; || въ -ско нарѣчіе,
 — списатели, *sm.* un atticiste.
 Ату, *sm.* l'atout *m*, la triomphe; || — книга
 (въ игра), la retourne. [haut.
 Атукане (сѣхкане), *sm.* Vén. le haut-à-
 Атъ, *sm.* un cheval entier.
 Аудиенція, *sf.* l'audience *f.*
 Аудиторіатъ, *sm.* Milit. l'auditorat *m.*
 Аудиторія, *sf.* l'auditoire *m.*
 Аудиторство, *sm.* l'auditorat *m.*
 Аудиторъ, *sm.* Milit. un auditeur.
 Аукціонъ, *sm.* l'enchère *f*, la criée.
 Ауто-да-фе, *sm.* l'auto-da-fé *m.*
 Аучъ, *sm. t.* (voyez Морковъ).
 Афелей, *sm.* Astr. l'aphélie *f*; || въ своя —, *adj.*
 Аферимъ, *adv. t.* bravo et bravissimo!
 Афина (изѣстие), *sf.* programme de con-
 cert, de théâtre, *m.* [nique *m.*
 Афіонна киселина, *sf.* Chim. acide méco-
 Афіонъ, *sm.* l'opium *m*; 1. съставенъ отъ
 —, Méd. opiacé *adj.* 2. бляжы — ны или
 пытки, *sf. pl.* la tablette.
 Афоресвамъ, *va.* anathématiser.
 Афоресване, *sm.* l'anathème *m.*

Афоризмо, *sm.* foudre *f* et *m*.
Афоризмъ, *sm.* Méd. l'aphorisme *m*.
Афористически, *adj.* aphoristique. [groi *m*.
Африкански тыгръ, *sm.* *quadr.* l'engri et en-
 — биволъ, *sm.* *quadr.* le bubale.
 — хорекъ, *sm.* *quadr.* le furet; 1. ходя на
 заячета съ —, *va.* fureter; 2. ловецъ на
 заячета съ —, un fureteur.
Ахарнаръ (звѣзда), *sm.* Astr. l'Acharnar *m*.
Ахмакъ, *sm.* *t.* un grille.
Ахра, *sf.* arbre, le sapotier et sapotillier.
Ахроматисмъ, *sm.* Opt. l'achromatisme *m*.
Ахронически, *adj.* Astr. acronique et achro-
 nique. [sèche.
Ахтанодъ (кракадица), *sm.* mollusque, la

Ахційница и механа, *sf.* la gargote; | ходя
 или скитамся по -ны, *vn.* gargoter.
Ахція, чійка, *s.* gargotier, ère.
Ахъ! *interj.* 'ha, ah! aie ou abi; 1. hélas,
 eh, oh, ouf; 2. — ти! peste; 3. — тежко
 ми! *fam.* las.
Ахжръ, *sm.* *t.* (voyez Уборъ.)
Ашаржія, *sm.* *t.* Jur. un champarteur.
Ашникъ (костица или заколъ), *sm.* *t.* l'osse-
 let *m*; 1 игра на —, les osselets; 2 гадане
 по хвърляне -цы, la clérémonie.
Аяржія (на мѣрки и теглилки), *sm.* un
 étalonneur.
Аярна мѣрка или теглика, *sf.* l'étalon *m*.

— Б. —

Б

Б (бе), deuxième lettre de l'alphabet bulgare.
Баба, *sf.* la grand' mère, aieule *f*; 1. une vi-
 eille Hotte, vieille *f*; 2. (при раждане), l'accou-
 cheuse *f*; 3. (що бабува), sage-femme,
 matrone *f*; 4. (сестра на дѣдо или на
 жена му), la grand tante.
Баба-шѣрка, *sf.* Méd. la variole ou petite
 vérole; — ченъ, de variole *adj.* 1. вътърни-
 чава — (прищи), petite vérole volante ou
 varicelle; 2. боленъ отъ —, *s.* Méd. vario-
 leux, euse; 3. пѣпка отъ —, un grain de
 petite vérole.
Баба-шѣрченъ, *adj.* Méd. variolique.
Бабекъ *m* и Баба, *f.* l'estomac *m*.
Баберки, *sf.* *pl.* le grappillon. 1. бране — въ
 развалено лозие, le grappillage; 2. беръ —
 слѣдъ гроздоберъ, *va.* grappiller. 3. бирачъ,
 ка, на —, grappilleur, euse.
Бабино дѣте, *sm.* les secondines *f*; Anat. le
 placenta (voyez Плодъ.)
Бабины деветини, *sf.* *pl.* le caquet et ca-
 quetage; | *fam.* la coquecigrue. [ceps.
 — клещи, *sf.* *pl.* le ferrement; | Chir. le for-
 — приказки, *sf.* *pl.* des contes de bonne.
Бабицы, *sf.* *pl.* les aigreurs de l'estomac, *f.*
Бабичасамъ, *vn.* avoir l'endurecissement de
 l'estomac *m*. [mère *f*.
Бабичка, *sf.* bonne-femme *f*; | *fig.* bonne com-
Бабншкель, *sf.* un drôlesse; | *pop.* la gaupe,
 guenipe, guenon *f*.
Баба, *sf.* une piece de petite monnaie d'argent.
Бабръ, *sm.* *quadr.* l'once *f*.
Бабувамъ, *vn.* accoucher; | — или помагамъ
 при раждане, *va.* délivrer. [tête.
Бабувателни щиналки, *sf.* *pl.* Chir. le tire-
Бавачка, *sf.* une bonne. [-tement.
Бавень, *adj.* lent, tardif. | *m.* lanterner; -вно.
Бавно, *adv.* à pas de t. ue.
 — джване, *sm.* le m. chonnement.
Бавность, *sf.* la lenteur. | *fam.* lanternerie *f*.

Балдахинъ

Бавноходъ, *sm.* *quadr.* l'ai *m*.
Багажъ, *sm.* la bague.
Багнятса (овцѣтъ), *v.* *imp.* ils agnelent.
Базалень и -лчастъ, *adj.* basaltique.
Базалтъ, *sm.* le basalte.
Базлика (царски сараи и сѣдмилница), *sf.*
 la basilique.
Базинъ (платъ), *sm.* le basin.
Байбакъ, *sm.* *mamm.* le bobak et bobaque.
Байдера (ладия), *sf.* la bareasse. [—, *adj.*
Байка (платъ), *sf.* la bayette; -ичень, de
 Байкушъ, *sm.* oiseau, le fou ou fol.
Байръ, *sm.* la colline; | Géol. le chaînon.
Байрякъ, *sm.* *t.* (voyez Прѣпорецъ).
Байрямъ, *sm.* le baïram et beïram.
Бакалинъ и ахтаринъ, *sm.* *t.* épiciier, ère *s.*
Бакамъ, *sm.* le brésil et bois de brésil; |
 двѣта или чървиевамъ съ —, *va.* brésiller.
Баканъ, *sm.* Mar. la bouée, basilie *f*; 1. набѣ-
 лѣжване съ -ны, la basilage; 2. който
 прави -ны (voyez Лоцманъ.)
Бакаутъ, *sm.* arbré la gaïac et gayac;
 — товъ, de gaïac, *adj.* |
Бакбордъ, *sm.* Mar. le bâbord.
Бакенбарды, *sf.* *pl.* les favorites *f*.
Бакенъ, *sm.* Mar. la flotte.
Баккалѣрска стѣпенъ, *sf.* le baccalauréat.
Баккалавръ, *sm.* uu bachelier.
Бакланъ (морски гарванъ), *sm.* le nigaud.
Бакштагъ, *sm.* Mar. le large; | вътъръ —,
 vent large *m*. [lard d'avant *m*.
Бакъ, *sm.* Mar. la gamelle, l'avant ou gail-
Бала, *sf.* la balle, le ballot; 1. Com. le colis;
 2. развръзване —, le désemballage; 3. раз-
 връзване —, *va.* désemballer.
Балансе, *sm.* le balancé. [cier.
Балансиръ или -сорень прѣтъ, *sm.* le balan-
Баланъ (чарулки), *sm.* le balan.
Баластъ, *sm.* rubis balais *m*.
Балдахинъ, *sm.* le baldachin, dais, poêle *m*;

- хински, *de* —, *adj.*; 1. (надъ *легло*), l'imperiale *f*; 2. (надъ *одаръ*), ciel de lit, *m*.
- Балетмайстеръ**, *sm.* un chorégraphe.
- Балетна играчка**, *sf.* Théât. la ballerine.
- Балетъ**, *sm.* Théât. le ballet; -тень, *de* —, *adj.*; || съчинене -ты, la chorégraphie.
- Балзамисовамъ**, *va.* embaumer.
- Балзамироване**, *sn.* l'embaumement *m*.
- Балзамисовачъ**, *sm.* un embaumeur.
- Балиста**, *sf.* la baliste.
- Балистика**, *sf.* la balistique. [méniane.]
- Балконче** (малка *чикма т.*), *sm.* Archit. la Balconъ, *sm.* le balcon.
- Бално калевры**, *sf. pl.* l'escarpin *m*.
- Балы**, *sm.* (voyez Гимъ).
- Балонъ**, *sm.* le balon (voyez Надуть мѣхуръ).
- Балосамса**, *vr.* se soucier de, se tourmenter, tracasser, valeter; || *fig.* se trémousser.
- Балосване**, *sn.* la sollicitude; || *pl.* -неа, le souci, les soins *m*.
- Балосниченъ**, *adj.* soucieux.
- Балсама**, *sf.* le baume.
- Балсаминъ**, *sm.* plante, la balsamine.
- Балсамно дърво**, *sm.* arbre, le baumier ou balsamier. [doute.]
- Баль** (хоро), *sm.* le bal; || общъ —, la re-
- Балюстрада**, *sf.* la balustrade. [gemissent.]
- Бамбаркуать** (за *гжабы*), *v. imp.* ils
- Бамбукова тръстинка**, *sf.* la bamboeche, le bambou.
- Бананъ**, *sm.* arbre, le bananier; || нива посѣяна съ -ны, la bananerie.
- Бандажъ**, *sm.* Chir. le brayer (voyez Подвезка).
- Бандура** (музик. инструментъ), *sf.* la pandore, mandore *f*; || Америк. —, plante, la bandure.
- Баница**, *sf.* le gâteau; 1. (съ *счукамо месо*), la rissole; 2. — и баницарство, la pâtisserie; 3. правя —, *va.* pâtisser.
- Баницаръ** (мѣтинаръ), -ка, *s.* patissier, ère.
- Баничка** (отъ *петуры*), *sf.* le vol-au-vent et vole-au-vent.
- Банична табла**, *sf.* la pâtissoire.
- Банка** (за *грѣбцы*), *sf.* un banc.
- Банкеринъ**, *sm.* un banquier.
- Банкетъ**, *sm.* Fortif. la banquette.
- Банкнота**, *sf.* la banknote.
- Банковъ** (за *пары*), *adj.* Com. banco.
- Банкометъ**, *sm.* un tailleur, banquier de jeu *m*; || помощникъ на —, un croupier.
- Банкъ**, *sm.* banque publique *f*, le change; 1. (игра), la banque; 2. изигравамъ всичкый —, *va.* faire sauter la banque; 3. държъ -тъ, *va.* tailler; 4. изигравамъ -тъ у играчъ, *va.* décaver.
- Банникъ**, *sm.* Artill. l'écouvillon *m*.
- Банна риза**, *sf.* le peignoir; 1. — дрѣха, *sf.* la baigneuse; 2. — четка за (тръкане у *в. в.*), *sf.* le strigile.
- Баняръ**, *sm.* un baigneur ou étuviste.
- Баня**, *sf.* le bain, la lotion; 1. (съ *пара*), bain de vapeur; 2. (у Римляны), la nymphée; 3. (хамамъ *т. у в. в.*) les thermes *m*; 4. съдръжникъ на —, un baigneur; 5. описане на -ни, la balnéographie.
- Баобабъ**, *sm.* arbre, le baobab.
- Бара и Вада**, *sf.* le ruisseau, le ru.
- Барабанаръ**, *sm.* un tambourineur, tambour *m*; || *fam.* tapin *m*.
- Барабанъ**, *sm.* le tambour; 1. Milit. la caisse; 2. малкъ —, caisse roulante; 3. бия или блѣскать — или извѣстявамъ съ — за изгубено нѣщо, *va.* tambouriner; 4. блѣскане —, te tambourinage.
- Барабана слабина**, *sf.* Anat. la caisse.
- Барабани старей**, *sm.* tambour maître ou seroral *m*; || — гласъ, *sm.* le rataplan.
- Барабанно бѣане**, *sn.* son du tambour *m*.
- Барабой**, *sm.* pomme de terre ou parmentière *f*. [lanée *f*.]
- Барабойно растене**, *sn.* Bot. plante so-
- Бараканъ и -рканъ** (платъ), *sm.* le bouracan et baracan; || такачъ на —, un bouracancier.
- Барамъ**, *va.* tâter, tâtonner, palper.
- Баране**, *sn.* le tact, la taction, le tâtonnement.
- Барателенъ**, *adj.* tactile.
- Барбарисмъ**, *sm.* un barbarisme.
- Барбетъ**, *sm.* Fortif. la barquette.
- Барбушъ**, *sm.* poisson, le barbeau.
- Бардъ** (келтійски поетъ), *sm.* un barde.
- Барежъ** (платъ), *sm.* le baréje.
- Бареліефъ**, *sm.* le bas-relief.
- Барель** (у *шпили*), *sm.* la fusée.
- Баржъ** (ладія), *sm.* la barge.
- Баритонъ**, *sm.* Mus. le baryton, le concordant.
- Баритъ**, *sm.* Chim. le baryte.
- Барій** (металлъ), *sm.* Chim. le barium.
- Барказень грѣбецъ**, *sm.* un chaloupier.
- Барказъ**, *sm.* Mar. la chaloupe.
- Баркарولا** (пѣсня), *sf.* la barcarolle.
- Баркукане** (на *гжабы*), *sm.* le roucoulement.
- Баркукамъ**, *vn.* roucouler.
- Барометрически**, *adj.* barométrique. [graphe.]
- Барометрографъ**, *sm.* Phys. un barométro-
- Барометръ**, *sm.* le baromètre.
- Баронетъ** (въ Англитера), *sm.* un baronnet.
- Бароніи**, *sf.* la baronnie.
- Баронски**, *adj.* baronniel. [baronnage]
- Баронско зване** или -ство, *sn.* *fam.* le.
- Баронъ**, несса, нка, *s.* baron, onne; | села на —, la bargonnie.
- Барретъ** (кардиналски), *sm.* la varrette.
- Барсъ**, *sm.* quadr. la panthère; -ски, *de* —, *adj.*
- Барсжъ** (язица), *sm.* quadr. le taillon ou blaireau; || (куче), le basset.
- Барутарница** (динка *т.*), *sf.* la poudrerie.
- Барутаръ**, *sm.* un poudrier.
- Барутенъ прахъ**, *sm.* le poussier.
- Барутна изба или Динка**, *sf.* la poudrière.
- камера, *sf.* Mar. la saint-barbe.

Барутно наговаряне, *sm.* conspiration des poudres, *f.*

Барутица (къртука за барутъ), *sf.* le pulvérin; || — рогъ, *Vén.* la poudrière.

Барутъ, *sm. t.* poudre à canon, *f.*; 1. сытентъ —, le pulvérin et poulvérin; 2. гръмливъ —, poudre fulminante; 3. правяне —, la poudrière.

Баръ, *sm. Mar.* la barre. [basse-taille *f.*

Басистъ, *sm.* un bassiste; || *Mus.* basse-contre,

Баскамъ, *va.* 'hacher; 1. — или нескучно рѣжъ месо, *va.* charcuter; 2. (дървета), *va. fig.* charpenter.

Баскинъ, *sm.* la basquine.

Басма, *sf. t.* (voyez Пжстрило).

Басненъ, *adj.* mythique.

Баснописецъ, *sm.* un fabuliste.

Баснословенъ, *adj.* fabuleux, mythologique; -вно, -eusement.

Баснословие, *sm.* la fable, la mythologie.

Баснословъ, *adj.* un mythologue. [le fablier.

Басня, *sf.* la fable, le mythe; || събране -ни,

Басово търбице, *sm. Mus.* la bombarde.

Басовъ ключъ, *sm. Mus.* clef de Fa, *m.*

Бассейнъ (видъ лъжъ въ градина), *sm.* la vasque. [corde basset *m.*

Бассетъ, *sm.* la bassette; || -хоритъ, *sm. Mus.*

Баста, *sf.* le baste. [Тръсене въ кѣща).

Бастисване, *sm. t.* la descente de police (voyez

Бастіонъ, *sm. Fortif.* le bastion; -ненъ, de —, *adj.*; 1. малъкъ —, *Fortif.* le moineau; 2. мѣсто съ -ны отъ прѣстъ, bastionné, *adj.*

Бастунъ, *sm.* le bâton, le jonc; 1. (отъ ницилъка), la canne; 2. майсторъ на -ни, un cannier.

Басъ, *sm. Mus.* la basse; 1. главенъ —, basse continue; 2. основенъ —, basse fondamentale; 3. низки —, basse-contre; 4. (въ органи), *Mus.* le bourdon; 5. — кларнетъ, *sm. Mus.* la basse-turbe.

Баталеръ, *sm. Mar.* maître valet *m.*; || — камера, *sf. Mar.* la cambuse.

Баталіонъ, *sm. Milit.* le bataillon. [—, *adj.*

Батиста (платно), *sf.* la batiste; -стенъ, de

Батожа, *sm. Milit.* les baguettes *f.*

Баттарея, *sf. Milit. Phys.* la batterie.

Бахусовъ, *adj.* bachique.

Баща (*dim. бако*), *sm.* le père, le papa; 1. отъ — на сынтъ, de père en fils; 2. сторентъ —, père putatif *m.*; 3. *pl.* бащитъ ни или кашитъ прѣдѣды, nos pères; 4. при -щитъ си, *adv.* ad patres.

Бащеубійство, *sm.* le parricide.

Бащеубійць, *sc.* parricide.

Бащи, *sm. pl.* les parents *m.*

Башинія, *sf.* la patrie, le pays, pays natal, la mère patrie; 1. аpanage, l'héritage *m.*; 2. (въ пары), le frusquin et saint-frusquin;

3. князь що си е зелъ -та, *sc.* arpanagiste.

Бащино име, *sm.* nom patronymique *m.*

|| — огнище, les foyers *m.*; || — състояние, la paternité.

Бащински, *adj.* agnatique. [tique *f.*

Бащинъ езикъ, *sm.* langue maternelle ou idio-

Бащинъ и -ски, *adj.* natal, patrimonial; 1.

(за имотъ), *Jur.* profectif; 2. (както баща),

paternel et paterne; -ски, -lement; 3. —

имотъ, *sm.* la patrimoine.

Баяка, *sf.* la baloque.

Баяне, *sm.* le sort.

Бделій (смола), *sm.* le bdellium.

Бегинка (калугерка), *sf.* une béguine.

Бегински манастиръ, *sm.* le béguinage.

Беделенъ, *adj.* contributoire et -butif; || както -дель, -rement. [tribution.

Бедель, *sm. t.* la capitation; || *Milit.* la con-

Бей, *sm.* un bey; || бейлер —, un beyler-bey.

Бей! *interj.* bah!

Бендевиндъ, *sm. Mar.* au plus près.

Бейликъ, *sm. t.* le beylik.

Бейфутъ, *sm. Mar.* la drosse.

Бекаръ, *sm. Mus.* le bécarre.

Бекасинъ, *sm. oiseau*, la becassine.

Бекасъ, *sm. oiseau*, la bécasse; || —, poisson, la centrisque.

Белведеръ, *sm.* le belvédère ou belveder.

Белезникъ, *sm. t.* (voyez Застѣга).

Бемолъ, *sm. Mus.* le bémol; 1. забѣлжено

съ —, bémol, *adj.* 2. турамъ — прѣдъ

нота, *va.* bémoliser.

Бенгалски езикъ, *sm.* le bengali.

— стръкель, *sm. oiseau*, le bengali.

Бенедиктинецъ (калугеръ), *sm.* un béné-

dictin; -тински, *adj.* [fice, *f.*

Бенефисъ, *sm. Théât.* représentation à béné-

Бенефициантъ, *sc. Théât.* bénéficiaire.

Бенефициъ, *sf.* le bénéfice; || което са от-

носа до —, bénéficial, *adj.*

Бензей, *sm.* le benjoin. [zoïque *m.*

Бензойна киселина, *sf. Chim.* acide bèn-

Бенлисамъ, *va. t.* tatouer; || -ca, *vr.* se tatouer.

Бенлисанъ, *sm.* le tatouage.

Бентъ, *sm. t.* (voyez Язъ.)

Бенуаръ, *sm. Théât.* la baignoire.

Бентъ, *sm. arbre*, le ben; || орѣхъ —, noix de ben, *f.*

Бергамски губернъ, *sm.* la bergame.

Бергамотно дръво, *sm. arbre*, le bergamotier.

Бергамотъ, *sm. u* —мотины захлупцы (за шекеръ), *sf. pl.* la bergamote.

Берберинъ, *sm. t.* (voyez Бръснарь).

Берберійски конь, *sm.* cheval barbe *m.*

Берейторъ, *sm.* un écuyer.

Берейтски помощникъ, *sm.* un créat.

Бересклетъ (берескледъ), *sm.* arbrisseau, le fusain ou bonnet de prêtre. [berret.

Беретъ (китило на глава), *sm.* le beret et

Бериль, *sm.* le beryl ou beryl.

Берлинъ (каляска), *sm.* la berline; || дво-

мѣстни —, le berlingot. [diennae.

Бермутски зимбюль, *sm. plante*, la bermu-

Берна, *sf.* *Fortif.* la berme.
 Бернардинецъ (*калуцерь*), *sm.* un bernardin.
 Берневцы, *sm. pl.* les grègues *f.*
 Бершъ, *sm.* poisson, le cinglé.
 Бестиарій, *sm.* un bestiaire.
 Бетель, *sm.* plante, le bétel.
 Бетиль, *sm.* le bétyle.
 Бетонія, *sf.* la bétinoe. [tonnage.
 Бетонъ, *sm.* le béton; || *зидане съ* —, le bé-
 Бечевникъ, *sm. Mar.* le lé.
 Бехемотъ, *sm. mamm.* le béhémoth; || (*пѣ-
ченъ конь*), *quadr.* l'hippopotame *m.*
 Безъ, *prép.* sans; hors, sauf; 1. non compris,
 oté, si ce n'est; 2. *conj.* — да, sans
 que; 3. — това, si non; 4. *adv.* indépendam-
 ment, à part, n'était; 5. — друго, à coup sur.
 — божень, *adj.* athée, atheistique.
 — божіе, *sm.* l'athéisme *m.*
 — божникъ, *sm.* un athée.
 — божность, *sf.* le libertinage. [ment.
 — боленъ, *adj. Méd.* indolent; -жно, -tem-
 — бродень, *adj.* imberbe.
 — бройно, *adv.* sans nombre.
 — бройность, *sf.* l'innombrabilité *f.*
 — бройнъ, *adj.* innombrable, infini; -но, -ment.
 — вкусень, *adj.* insipide; -сно, -ment; ||
 (*малко*), *fadasse*; || *правя* -сно, *va.* affadir.
 — водень, *adj.* aride; || *Chim.* anhydre.
 — врѣдънъ, *adj.* innocent, inoffensif; -дно,
 -ivement.
 — врѣдно, *adv.* impunément.
 — врѣдностъ, *sf.* l'innocuité *f.*
 — врѣмenni, *adj.* intempestif.
 — врѣмненность, *sf.* l'intempestivité *f.*
 — вѣренъ, *adj.* infidèle, perfide; -рно, -lement.
 — вѣрникъ, *ица, s.* perfide, félon.
 — вѣрство, *sn.* la perfidie, la félonie.
 — вѣтріе, *sn. Mar.* la calme (*voyez* Бонаца),
 — въздушно пространство, *sm. Phys.*
 le vide.
 — главень, *adj.* acéphale.
 — гласень (*за буквы*), *adj. Gram.* quiescent.
 — гласіе, *sn. Méd.* l'aphonie *f.*
 — гласность || *знакъ* —, *Gram.* signe de
 quiescence *f.*
 — грабначно или Безпрѣшляно животно,
sn. H. nat. invertébré, *adj. m.* le mollusque.
 — грѣжень, *adj.* insouciant, indifférent, in-
 dolent; -жно, -temment.
 — човѣкъ, *sm.* un sans-souci.
 — грѣжно, *adv. Mar.* en pagale.
 — грѣжностъ, *sf.* l'insouciance, indolence,
 sécurité, incurie *f.*; || *fig.* la léthargie.
 — грѣжовень човѣкъ (*свиия*), *sm. fam.*
 un roger-bontemps. [intact.
 — грѣшенъ, *adj.* infailible, impeccable,
 — грѣшностъ, *sf.* l'infailibilité, impecca-
 bilité *f.*
 — домникъ, *sm. fam.* un 'haut-le-pied.
 — дупченъ, *adj.* imporeux; || *Méd.* imperforé.

Бездупчностъ, *sf.* l'imporosité *f.*
 — душень, *adj.* inanimé.
 — душность, *sf.* l'inanimation *f.*
 — дыханность, *sf. Méd.* l'appnée *f.* [ment.
 — дѣліе, *sn.* la désoccupation, le desoeuvre-
 — дѣльникъ, *sm. fam.* un belitre.
 — дѣйственъ, *adj.* inert, oisif. [lité *f.*
 — дѣйствие, *sn.* l'inaction, oisivité, immobi-
 — дѣтство (*нѣмане дѣца*), *sm.* l'orbité *f.*
 — дже, *sn.* le chaos.
 — джика, *sf.* le précipice, le gouffre.
 — жалостень, *adj.* impitoyable; -тно, -ment.
 — жадность, *sf. Méd.* l'adipsie *f.*
 — законъ, *sm.* le crime, irréligion, iniquité,
 impiété *f.*
 — законень, *adj.* criminel; -онно, -lement.
 — законна добывка (*процентъ*), *sf.* in-
 terêt usuraire *m.*
 — законно засвидѣтельствоване, *sn.* sous
 seing privé *m.*; || — -сѣжитіе, *sn. fam.* ma-
 riage en détrempe, *m.*
 — злобенъ, *adj.* innocent.
 — злбень, *adj.* édenté; || *H. nat.* anodonte;
 — кить, *sm.* poisson, la jubarte.
 — жба баба, *s. pop.* une sans-dent; || (*по му-
то съ паднали прѣдмитъ жбы*), *ss.* un
 brèche-dent.
 — именъ, *adj.* anonyme; || *Anat.* innominé.
 — квасень, *adj.* azyme.
 — книжень, *adj.* ignorant; || *fam.* ignare.
 — космень, *adj.* dépilé.
 — косміе (*голотъ*), *sn.* la calvitie.
 — крайно, *adv.* sans nombre.
 — крайното, *sm.* l'infini *m.*; 1. -но имане,
sn. fig. fam. le perou; 3. -но малка голѣ-
 мина, *sf. Math.* infinitésime, *adj. f.*; || из-
 броене или смѣтане на -ны, *Mathém.* cal-
 cul infinitésimal *m.*
 — крайность, *sf.* l'infinité, immensité, inu-
 nitude *f.*; || *fam.* la malliasse; || до —, *adv.*
 à l'infini, infiniment. [-но, -sément.
 — крайнъ, *adj.* infini, interminable, immense;
 — кромолень стоворъ, *sm. Jur.* le quasi-
 contrat.
 — крачень, *adj.* apode.
 — кривденъ, *adj.* sans reproche *m.*
 — кръвень, *adj. Méd.* exsangue. [adj. *m.*
 — крыла буболечка, *sf. H. nat.* aptère,
 — личень, *adj. Gram.* impersonnel; -чно,
 -lement.
 — листень, *adj.* aphyllé.
 — людіе, *sn.* la dépopulation.
 — милостень, *adj.* inclement.
 — млость, *sf.* l'inclemente *f.*
 — мирень, *adj.* inquiet.
 — мозгавъ, *adj. s.* écervelé, ée.
 — мустачень, *adj. H. nat.* acère.
 — мѣрна дебелина, *sf.* l'obésité *f.*;
 — страсть, *sf.* la rage.
 — мѣренъ, *adj.* terrible, effroyable; 1. énor-

me, immense, extrême; 2. excessif, monstrueux, mortel, désordonné; -рно, -ment; 3. — страхъ, *sm.* les affaires *f*; 4. — хвалильникъ, *sm.* *fig.* un prôneur.

Безмѣрно, *adv.* extrêmement, outre-mesure.

— мѣрно желане, *sm.* soif de, *f*; || — испразднѣване (*изъ отдолу*), *sm.* *Méd.* la superpurgation. [éveté *f*.

— мѣрность, *sf.* l'énormité, immensité, grandeur.

— надѣжбенъ, *adj.* *Méd.* désespéré.

— надѣжность, *sf.* le désespoir.

— началенъ, *adj.* acéphale.

— начало, *sm.* l'anarchie *f*.

— началственъ, *adj.* anarchique.

— нѣраствѣность, *sf.* l'immoralité *f*.

— нѣраственъ, *adj.* immoral; -но, -lement.

Безоардовъ, *adj.* bezoardique.

Безоаръ, *sm.* le bezoard.

Безопахъ маймуна, *sf.* le magot.

— прѣмежде (въ), *adv.* à couvert, à l'abri.

— образенъ, *adj.* informe, difforme; 1. contre-fait, mal fait; 2. *fig.* puant; 3. *H. nat.* amorphe.

— образіе, *sm.* la difformité; || *Méd.* la déformation.

— образность, *sf.* le défigurement.

— отдавленъ, *adj.* inhérent.

— отдавленность, *sf.* l'inhérence *f*.

— очливость, *sf.* l'impudence, impudeur, effronterie *f*; || la licence, la pétulance.

— очливъ, *adj.* impudent, effronté, insolent; 1. audacieux, libre; 2. licencieux, pétulant, laid; 3. *fam.* un mirmidon et myrmidon.

— париченъ, *adj.* gratuit; || — заемъ, *sm.* *Jur.* le commodat. [asexuel.

— пасмненъ, *adj.* *Bot.* neutre, asexé et

перень (*за стрѣла*), *adj.* désempenné.

— печѣленъ, *adj.* désintéressé; -но, -sément.

— печѣліе, *sm.* le désintéressement.

— писменъ, *adj.* illetré.

— платна работа, *sf.* *Mar.* le manège.

— плодентъ, *adj.* infécond, infertile, stérile; || aride, maigre; || *fig.* ingrat.

— плодіе, *sm.* l'infécondité *f*. [rilité, aridité *f*.

— плодность, *sf.* l'infertilité, infécondité, stérilité.

— подобенъ, *adj.* incomparable; -бно -ment; || nonpareil, sans pareille, sans seconde; || *fig.* unique.

— подобность, *sf.* la disparate.

— покоевамъ, *va.* incommoder; || *fig.* assieger, crisper.

— покойно расположе, *sm.* la bourrasque.

— покойня, *adj.* inquiet, incommode, agité, frétilant; || *fam.* endéver; || — сѣнь, *sm.* la jactation et jactation.

— покойство, *sm.* l'inquiétude, incommodité, agitation *f*; 1. le malaise, la jalousie, le trouble, la peine; 2. le mal-être, mal, émoi

m. l'agonie *f*, les alarmes *f*; 3. *fig.* la crispation, le tracas, le tintouin, martel en tête, la puce à l'oreille.

Безиоконтеленъ, *adj.* inquietant.

— покоя, *va.* inquieter, gêner, déranger; 1. incommoder, infester, harceler; 2. tracasser, molester, obséder, marteler, travailler; 3. *fam.* lutiner, tarabuster; 4. *fig.* tourmenter, sergenter, chiffonner; 5. безпокои (*за мисль*), *v. imp.* elle trotte dans ou par la tête; || -ca, *vr.* s' inquieter, se gêner, se déranger, se marteler la tête ou l'esprit, se travailler, s'agiter, se demener, se ronger le coeur.

— полезенъ, *adj.* inutile; -зно -ment; 1. surabondant; 2. *fig.* infructueux, ingrat, le superflu; 3. правя -зно, *va.* inutiliser.

— полезно ходене, *sm.* la trotterie *m*; || — повтаряне, *sm.* double emploi *m*.

— полезность, *sf.* l'inutilité *f*.

— помощенъ, *adj.* abandonné, dénué de.

— помощно състояние, *sm.* l'abandon, abandonnement, délaissement *m*.

— прашны жицы, *sf. pl.* *Bot.* agame, *adj.*

примѣренъ, *adj.* non pareil.

— пристрастенъ, *adj.* impartial, désintéressé, neutre; -стно, -lement.

— пристрастіе, *sm.* l'impartialité, neutralité, équanimité *f*.

— причиненъ, *adj.* gratuit. [vague.

— прѣдѣленъ, *adj.* illimité, interminable,

— прѣмеждливостъ, *sf.* la sûreté, sécurité, sauvegarde *f*.

— прѣмеждливъ, *adj.* sûr.

— прѣстано, *adv.* toujours, sans discontinuation, sans remission.

— прѣстанини, *adj. fam.* sempiternel; || — оплакване, *sm. pl. fam.* la jérémiade.

— лѣтно живѣяне, *sm.* vie dissipée *f*.

— лѣтство (падамъ въ), *sm.* se déranger.

— работенъ, *adj.* désœuvré, désaffairé, inoccupé, vide.

— разсѣденъ, *adj.* imprudent, insensé, indiscret; 1. déraisonnable, irraisonnable, illégitime; 2. malavisé, inconséquent, impertinent, étourdi; 3. excessif, écervelé, téméraire, leste; -дно, -ment.

— разсѣдна постѣпка, *sf.* coup de tête, *m*.

— разсѣдно, *adv.* follement; 1. en aveugle, aveuglement, au hasard; 2. à l'étourdie, de but en blanc, à la ou à boule vue; 3. *fig.* à la volée.

— разсѣдно слово, *sm.* le déraisonnement.

— разсѣдность, *sf.* la témérité, la folie.

— разсѣдство, *sm.* la déraison, imprudence, indiscretion, inconséquence, étourderie, équipée *f*.

— разуменъ, *adj.* irraisonnable, inconséquent, sot; || *fig.* incongru; || — мны животны, *sm. pl.* les animaux irraisonnables *m*.

— разумность, *sf.* l'incongruité *f*.

— реденъ, *adj.* désordonné, anormal, confus, dérangé; || *fig.* échevelé; || *Méd.* acatastatique

Безредіе, *sn.* le désordre, dérèglement, renversement, dérangement *m*; 1. la confusion, la billebaude, le saccade, le brüllamini; 2. *fig.* tour de babel, remue-ménage, tohu-bohu *m*; 3. *fam.* le fouillis, le désarroi, la cour du roi pétaud; 4. **докарвамъ въ** — *va.* désordonner, renverser; 5. **достигнувамъ въ** —, *vn.* se dérégler, se désajuster; 6. **въ** —, *adv.* *Mar.* vrac et vraque.

— **редно**, *adv.* en tumulte ou confusion, à la débâdade ou billebaude.

— **редъ** (въ), *adv.* à l'abandon.

— **свѣстность**, *sf.* foi publique *f.*

— **сговорень**, *adj.* absolu.

— **силенъ**, *adj.* faible; -ано, -ment; 1. impuissant, languissant, guinguet; 2. asthénique, anaphrodite.

— **силіе**, *sn.* la faiblesse, impuissance, débilitation; langueur *f*; || *Méd.* l'adynamie, asthénie, lipothymie *f.*

— **сиано**, *adv.* de main morte.

— **славіе**, *sn.* l'esclandre, scandale *m*; 1. *fig.* la tache, le decri; 2. **докарвамъ въ** —, *va.* *fig.* décrier. [vesée.]

— **солны брацолевянеа**, *sn. pl.* la bille-
— **срамень**, *adj.* déhonté, dévergondé, indiscret; || *fig.* lubrique; -мно -ment.

— **срамлива дѣвойка**, *sf.* une donzelle.

— **срамливъ**, *adj.* effronté, éhonté; 1. insolent, impudent, impertinent; 2. opprobrieux, cynique, laid; 3. *fig.* airain.

— **срамникъ**, *ица*, *s.* impudent, ente.

— **срамно постъпване**, *sn.* l'indiscrétion *f.*

— **срамность**, *sf.* l'insolence, indiscrétion *f.*

— **срамство**, *sn.* l'impudeur, impudence *f*; 1. l'effronterie *f*, le dévergondage, le cynisme; 2. *fig.* le front.

— **смертень** *adj.* immortel.

— **-Богъ**, -тна, богиня, *s.* immortel, elle.

— **смертіе**, *sn.* l'immortalité *f*; || **прѣдавамъ** на —, *va.* immortaliser.

— **смыслено**, *adv.* *fam.* à travers.

— **стѣблень**, *adj.* *Bot.* acaule.

— **стопански** (за *и.м.отъ*), *adj.* *Jur.* jacent.

— **страстенъ**, *adj.* passionné; -тно, -ment.

— **сѣмень** (*ради заченане*), *adj.* *Théol.* immaculé.

— **сѣнчны**, *sm. pl.* *Géogr.* les ascies *m.*

— **сжіе**, *sn.* l'insomnie *f.*

— **сжінны ноци** *sf. pl.* les veilles *f.*

— **тълкователень**, *adj. fig.* vide de sens.

— **тѣлесень**, *adj.* spirituel, incorporel.

— **тѣлесность**, *sf.* l'incorporalité *f.*

— **умень**, *adj.* imbecille, sot, fou ou fol, extravagant, amphigourique; -мно, -ment.

— **умець**, *sm.* un calotin; || *fam.* un amphigouri, аросо *m.* [hébétation *f.*

— **уміе**, *sn.* l'imbecillité, sottise, folie, bêtise,

— **умна рѣчь**, *sf. fam.* le coq-à-l'âne.

— **умникъ**; *ица*, *s.* étourdi, crétin, butor,

-торде *f*, maître aliboron *m*; 1. *fig.* marionnette *s*, un boeuf; 2. *fam.* une bête.

Безумство, *sn.* la folie, extravagance, marotte *f*; || *fig.* la frénésie; || *fam.* la crucherie, le vertigo.

— **умицна**, *sm.* hébété *adj.* sot, otte *sc.*

— **уредно**, *adv.* *Mar.* en pantenne.

— **уредъ**, *sm.* le pèle-mêle; || *fam.* le fouillis.

— **утышно положене**, *sn.* la désolation.

— **утышность**, *sf.* l'exploration *f.*

— **цвѣтенъ**, *adj.* décoloré; || *Opt.* achromatique; || **правя** —, *va.* décolorer.

— **цвѣтиленъ**, *adj.* incolore.

— **цвѣтолестень**, *adj.* *Bot.* apétale.

— **цѣнна искра**, *sf.* le diamant; 1. — вещь, *sf.* le bijou; 2. *pl.* -ны вещи, la bijouterie; || **тъгровецъ** на — вещи, *sm.* un bijoutier.

— **цѣнность**, *sf.* le joyau.

— **цѣнъ**, *adj.* précieux, sans prix, inestimable, inappréciable, riche.

— **-камыкъ**, *sm.* le diamant, le brillant, pierre gemme *f*; 1. *pl.* -ны камацы (*я.м.мазы*), les pierreries *f*; 2. **тъгровія съ** —, la joaillerie, la bijouterie; 3. **накичевамъ съ** —, *va.* diamanter; 4. **изрѣavamъ** — на клинчета, *va.* brillanter.

— **честень**, *adj.* déshonorable et -norant, malhonête, infâme; || opprobrieux, ignominieux.

— **честіе**, *sn.* le déshonneur, l'infamie *f*; 1. l'opprobre *m*, ignominie *f*; 2. (*безславіе*), la 'honte' *m*, *fig.* la flétrissure, la tache, le samoflet, note d'infamie, *f.*

— **честность**, *sf.* la turpitude. [sition *f.*

— **честный стѣльбъ** [изложено на —, l'expo-

— **четенъ**, *adj.* infini, innombrable, sans nombre. [légion.

— **четно множество**, *sn.* la myriade; || *fig.* la

— **честность**, *sf.* l'infinité, innombrabilité *f*; || *fam.* la milliassé. [-eusement.

— **чинень**, *adj.* tumultueux, polisson; -но,

— **чинство**, *sn.* la turbulence. [-ment.

— **човѣчень**, *adj.* inhumain, barbare; -чно,

— **човѣчіе**, *sn.* l'inhumanité *f*, la dureté, la barbarie.

— **човѣчно**, *adv.* de Turc à More.

— **пишулченъ**, *adj.* *Bot.* acalicin.

Библейски, *adj.* scripturaire et -tural, biblique;

1. познане на — издаене, la bibliistique; 2. показалецъ на — изречене, concordance de la Bible, *f.*

Библиографически, *adj.* bibliographique.

Библиографъ, *sm.* un bibliographe.

Библиотека, *sf.* la bibliothèque; || (*за прочитане*), cabinet de lecture, *m.*

Библиотекаръ, *sm.* un bibliothécaire; || помощникъ на —, un sous-bibliothécaire.

Библия, *sf.* la bible: 1. истъковане —, la massore ou -sorah; 2. **тълковачъ** на —, un massorète.

Бивакъ, *sm.* (*voyez* Ноцна стража).

Бивачны огневе, *sm. pl.* les feux d'un bivac.
Бизань, *sm. Mar.* l'artimon *m*; || — боръ, mât d'artimon *m*. [l'aurochs ou urus *m*.
Бизонъ, *sm. quad.* le bison; || —, *татт.*
Биквадратень, *adj. Alg.* sursolide; || — драть, *sm.* le sursolide.

Била, *sm. pl.* les matérieux *m*, le matériel.
Биландеръ (ладія), *sm. Mar.* le béländer.
Биланцъ, *sm. Com.* la balance, le bilan.
Билетъ, *sm.* le billet; 1. le bulletin, la carte, le cachet; 2. — или записъ (отъ хазна-та), un bon du trésor; 3. (за стая), billet de logement; 4. лотаріенъ —, billet de loterie; 5. пуецъ —, billet blanc; 6. прѣподавамъ странны укъ съ — ты, *va.* courir le cachet. [va. décoller.

Биларденъ прѣвазъ [искарвамъ отъ — билъ, — кый, *sm.* la cadette.

Билардна валка *sf.* la bille. [lard, *m*.
Билардно зелено сукно, *sn.* tapis de bil-
Билардъ, *sm.* le billard.

Билліонъ (хиліядо хиліяды милиона), *sm.* *Arithm.* un trillion.

Биллонъ, *sm.* le billon.

Билль, *sm.* le bill.

Било (на стрѣха), *sn.* jambe de force, *f*;
 1. (главна-та греда на стрѣха), l'entrait *m*; 2. грамада — ла, *pl.* Archit. le grillage.

Билъ (валка), *sf.* la bille; 1. два пкти до-
 качамъ — та съ кый, *va.* billarder; 2. удримъ
 двѣ — ли съ кый, *va.* queuter; 3. вкарвамъ
 въ блуза —, *va.* bloquer.

Бимсъ, *sm. Mar.* le bau et barrot.

Бинето, *sm. Mar.* la bonnette.

Биномъ, *sm. Alg.* le binôm.

Бира, *sf.* la bière et bière; 1. варъ —, *va.* brasser; 2. варене —, le brassage; 3. въз-
 виране или шупнуване на прѣсна —, le
 guillage.

Бирачъ, ка (на плодове), *s.* cueilleur, euse;
 || (за гроздіе), coreur, euse.

Бирема (ладія), *sf.* la birème.

Бирибя (игра), *sm.* le biribi.

Бириловъ, *adj.* beryllé.

Биря *sf.* l'imposition, contribution *f*; 1. l'im-
 pôт, tribut, édit bursal *m*; 2. който плаща
 — (биряль), *sm.* contributaire, taillable,
adj. m; 3. събиране —, la collecte.

Биряишъ, *sm.* un tributaire.

Бирка (сметнителна толяжка), *sf.* la taille.

Бироваренъ ведърникъ, *sm.* le brassin; ||
 единъ пълень —, un brassin.

— зимникъ, *sm.* l'entonnerie *f*. [de —, *adj.*

Бировария и —ница, *sf.* la brasserie; — нень,

Бироваръ, *sm.* un brasseur.

Бирувамъ, *va.* imposer.

Бирюза, *sf.* la turquoise; — зень, de —, *adj.*

Бисквинъ (хлѣбъ съ захаръ), *sm.* le biscuit.

Бисмутъ, *sm.* étain de glace, *m*.

Биссонъ, *sm.* le byssus et bysse

Бистръ (цѣвило), *sm.* le bistre.

Бистурей (ножиче), *sm.* le bistouri.

Битенгъ или Битсъ, *sm. Mar.* la bitte; 1.
 заплитамъ съ —, *va.* bitter; 2. сиемамъ отъ
 — ортома, *va. Mar.* débitter. [noyalle.

Бито платно (за ладія), *sm.* la noyale et
 — млѣко, *sm.* le babeurre ou lait de beurre.

Бить, *adj.* battu.

Биноцъ (numie), *sm.* bishop ou bishof *m*.

Биографически, *adj.* biographique.

Биографія, *sf.* la biographie.

Биографъ, *sm.* un biographe.

Бие, *sm.* le combat; 1. (пѣреникъ), la verge;

2. — или гризене (на сѣсть-та), le re-
 mords; 3. — жила, le battement; 4. —
 млѣко, le barattage.

Биецъ, *sm. fam.* un brétailleur, bretteur, pour-
 fendeur de géante, *m*.

Бія, *va.* battre, frapper, fouetter; 1. cogner,
 'houspiller, bourreller; 2. (безъ милость),
 échiner de coups, assomer; || *fam.* rouer;
 3. (млѣко), baratter; 4. (масло), battre;
 5. *fig.* étriller; 6. *fam.* froter, peloter,
 rosser; 7. бие на зелено, *v. imp.* il tire sur
 le vert; 8. бие или удря (за часовникъ),
v. imp. il sonne; 9. който са не бие, *Milit.*
 un noncombattant; 10. който обыча да бие,
Vén. un batteur; 11. — са, *vr.* se battre, se
 frapper; 12. lutter, palpiter, jouter, ferrailler;
 13. chamailler et se —, se colleter, être aux
 prises *f*; 14. — са (съ оржия или на вой-
 ска), faire la guerre, combattre; || *fam.* guer-
 royer; || — са (распръснато), escarmoucher;
 15. — са (съ войскы), faire ou tirer des
 armes; 16. *fam.* dégainer; 17. биемса, se
 peigner, se gourmer; || *fam.* se peloter; 18.
 биятса (съ rogata cu), *v. imp.* ils cossent.

Блаболене, *sm.* le murmure, la blésité; || *Méd.*
 la mussionation.

Блаболень изговоръ, *sm.* le zézalement.

Блаболко, ка, *s.* péroreur, euse. [nonner.

Блаболъ, *vn.* bleser; || *fam.* pérorer; || *pop.* rog-

Благо, *sm.* le gras (voyez Бляжно).

Благо, *sm.* le salut; || *pop.* doux.

Благоволене, *sm.* la faveur, la bienveillance.
 — волявамъ, *va.* daigner.

— врѣмenni, *adj.* tempestif.

— врѣменность, *sf.* l'opportunité *f*.

— врѣмень, *adj.* opportun; — но, — nement.

— врѣмие, *sm.* à-propos *m*.

— вычень, *adj.* euphonique.

— вычие, *sm.* Gram. l'euphonie.

— вѣщене (25 мар.), *sm.* l'Annonciation
f, le chasse-mars; || орденъ —, l'annon-
 ciade *f*.

— говѣиъ, *adj.* respectueux: — но, — eusement.

— говѣие, *sm.* la vénération, révérence, re-
 ligious *f*, le respect; || съ —, *adv.* respec-
 tueusement.

Благость (божя), *sf.* la bonté.

Благодарене, *сп.* le merci, le remerciement et -ciement.

— **даренъ**, *adj.* reconnaissant, content, obligé; 1. (на всички), *sc.* optimiste; 2. бывамъ —, *vn.* reconnaître; 3. — съмъ, *vn.* se louer de; 4. — съмъ си, *vn.* être content de sa personne.

— **дарностъ**, *sf.* le contentement, la reconnaissance, gratitude, grâce *f.* le gré; || съ —, à belles baïsemains. [*sf.* le Te Deum.

— **дарствена пѣсень**: тебе Бога хвалимъ,

— **дарство**, *sm.* le contentement.

— **даря**, *va.* remercier, contenter, rendre grâce; || — са, *vr.* se contenter de; || да са благодаря еди-кому, *v. imp.* grâce à.

— **даря**, *adv.* grand merci.

— **дать**, *sf.* la grâce, la bénédiction; || *fig.* l'unction *f.*; || действителность на Божя —, *Théol.* la congruité.

— **денственъ**, *adj.* prospère.

— **денствие**, *sm.* la prospérité, la félicité.

— **денствувамъ**, *vn.* prospérer.

— **дѣтеленъ**, *adj.* charitable; -лно, -ment.

— **дѣяне**, *sm.* la charité. [*de* confiance.

— **надѣжбенъ човѣкъ**, *sm.* une personne

— **надѣжбность**, *sf.* la confiance.

— **полученъ**, *adj.* heureux, bien heureux, favorable, fortuné, prospère (*voyez* Честитъ).

— **получие**, *sm.* le bonheur, la fortune, bonne fortune, prospérité *f.*; || (безъ размъръ), un bonheur sans mélange.

— **получно**, *adv.* à bon port.

— **получно дохождане**, *sm.* la bienvenue.

— **приетенъ**, *adj.* propice, ami, bienvenu.

— **приетно и противно**, *sm.* le pour et le contre. [*идѣкому*] favoriser.

— **приетствувамъ**, *va.* avantager, rire; ||

— **пристойность**, *sf.* la bienséance.

— **пристоенъ**, *adj.* bienséant.

— **разуменъ**, *adj.* prudent, raisonnable, politique; -мно, -ment.

— **разумие**, *sm.* la précaution, prudence, sagesse, discrétion *f.*; || прѣдписанъ съ —, prudentiel, *adj.*

— **растворенъ**, *adj.* salubre.

— **роденъ**, *adj.* nobiliaire, digne, relevé; || *fig.* noble, élevé.

— **родното**, *sm.* le noble.

— **родство**, *sm.* l'aristocratie, élévation, chevalerie *f.*; || *fig.* la noblesse.

— **склоненъ**, *adj.* favorable, ami, amiable; 1. propice, bienveillant, affectueux, affectionné, prospère; 2. *fig.* bénin; -но, bénévolement.

— **склонность**, *sf.* la bienveillance, bonté, faveur, affection *f.*, auspice *m.*, les bonnes grâces *f.*

— **словена вода**, *sf.* eau bénite *f.*

— **словенъ**, *adj. part.* béni, bénit; 1. — восакъ, *sm.* l'agnus *m.*; 2. — ны вещи, *sf.* pl. les eulogies *f.*

Благословія, *sf.* la bénédiction; || достойнъ за —, bénissable, *adj.*

— **словавамъ**, *va.* bénir.

— **состояние**, *sm.* la prospérité, le salut.

— **творенъ**, *adj.* salutaire. [*saire.*

— **творителна лѣкарница**, *sf.* le dispensaire.

— **честивъ**, *adj.* pieux, religieux; -во, -eusement; || лицемерно —, leïgot, *adj.*

— **честіе**, *sm.* la piété, la dévotion.

— **чине** (добъръ редъ), *sm.* la police.

Блажено видѣне, *sm.* vision béatifique *f.*

Блаженъ, *adj.* heureux, bienheureux, glorieux; -но, -eusement.

Блаженъ, *adj.* gras; || *fig.* sala. [*f.* le salut.

Блаженство, *sm.* la félicité, béatitude, gloire

Блажно, *sm.* le gras; || ъмъ —, *vn.* faire gras.

Блажене, *sm.* la vision, rêverie, rêvasserie *f.*

le simulacre; || *fig.* le rêve, songe, prestige *m.*

Блазнивъ, *adj.* imaginable.

Блазнителенъ, *adj.* rêveur, prestigieux.

Блазнителность, *sf.* la rêverie. [*creux m.*

Блазнио, *sm.* un songeur; || *fam.* songe-

Блазняса, *vr.* s'imaginer, se faire illusion,

rêver, se persuader.

Блана (чуиъ т.), *sf.* motte de gazon, *f.*; 1.

настиламъ съ -ны, *va.* gazonner; 2. на-

стилана съ -ны, le gazonnement et -zonnage.

Бланкетъ *sm.* le blanc-seing et -signé.

Бланманже, *sm.* le blanc-manger.

Блатенъ, *adj. Bot.* uligineux; 1. — чай, *sm.*

plante, la nummulaire; 2. — кроковъ, *sm.*

plante, le populaire.

Блатице (азмакъ т.), *sm.* le marécage.

Блатлива нездрава страна (въ Италия),

sf. la maremma.

Блатливо мѣсто, *sm.* la grenouillère.

Блатливъ, *adj.* marécageux.

Блатно растене, *sm. Bot.* lacustral, *adj.*

Блато, *sm.* l'étang, palus *m.*; -тенъ, *d' —*,

adj. || *fam.* bain de grenouilles ou de cr-

paudes, *m.*

Блатска кукумѣвка, *sf.* oiseau. la barge.

Блатски, *adj.* aquatique; || — маѣчокъ, *sm.*

plante, le turbit.

Бленда, *sf.* la blende.

Блендунгъ, *sm.* Fortif. la blinde.

Блемометръ, *sm.* le bléomètre.

Блзаниъ, *adj.* liché.

Близенъ, *adj.* prochain, proche, adjacent; 1.

imminent, borné; 2. най —, le semblable.

Близнакъ, *sm.* un jumeau; || *pl.* -нацы (съ-

звѣдіе), *Astr.* les Gémeaux *m.*

Близначенъ, *adj.* jumeau; || *Bot.* didyme,

Близнитѣ, *sm. pl.* l'autrui *m.*; 1. *fig.* -зни,

les alentours *m.*; 2. -ни околности, *sf. pl.*

les entours *m.*

Близница, *sf.* (*voyez* Стомана).

Близнио познание, *sm. fam.* l'accointance *f.*

Близо, *adv.* près, auprès, auprès de; 1. *fam.*

approchant de; 2. *Mar.* à la hauteur de;

3. на —, de près, à proximité, à sa proximité; proche; 4. по —, de plus près; 5. твърдъ —, близичко, tout contre; 6. — (до нбѣдо), à la veille de; 7. *прѣп.* proche de, au moment de; 8. докарвамъ по —, *va.* rapprocher. [post-futur.]

Близосѣдно-врѣме, *sn.* *Gram.* le paulo-
Близость, *sf.* la proximité, la servilité.
Близосѣдентъ, *adj.* voisin, circonvoisin, attendant à, vicinal.
Близосѣдность, *sf.* la proximité.
Близосѣдство, *sn.* le voisinage, le quartier.
Близосѣдъ, *sm.* le prochain; || —, -ка, *s.* voisin, ine; 1. — *сѣмь*, *vn.* avoisiner; 2. *pl.* -ды, le voisinage; 3. който има -ды, *fam.* envoisiné, *adj.*; 4. имамъ добры -ды, *vn.* être bien avoisiné; 5. навиздамъ — -дытъ си, *va.* *fam.* voisiner.
Близъкъ, *adj.* voisin, familier.
Ближъ, *va.* lécher, laper.
Бликуване, *sn.* la cataracte, l'éruption *f*; || (*рѣка, мокрины*), le débordement.
Бликуваъ, *v. imp.* il se déborde; || *pl.* -вать, ils se dégorgent. [*Milit.* le blindage.]
Блинда, *sf.* *Mar.* la blinde; || покрыване съ -ды
Блиндриувамъ, *va.* *Milit.* blinder.
Блинъ и -зейлъ, *sm.* *Mar.* la cavadière.
Блюшко, *ка, s.* raisonneur, radoteur, euse; un proneur.
Блокада, *sf.* le blocus; 1. отмахнувамъ —, *va.* *Milit.* débloquer; 2. отмахнуване —, le déblocus.
Блокирувамъ, *va.* bloquer.
Блокгаузъ (кула), *sm.* *Fortif.* le blockhaus.
Блокъ, *sm.* *Mar.* la mulette.
Блуденъ сынъ, *sm.* l'enfant prodigue, *m.*
Блудникъ, *ица, s.* fornicateur, trice.
Блудъ, *sm.* la fornication.
Блуза (на билиардъ), *sf.* la blouse; || вкар-
 вамъ въ —, *va.* blouser.
Блуткава похвала, *sf.* *fig.* la fadeur.
Блуткавость, *sf.* la fadeur.
Блуткавъ, *adj.* fade, plat; -во, -ment; || -во
 сготвена мантия, *sf.* *pop.* le gargotage.
Бльвамъ, *va.* vomir; 1. (*накъ*), revomir; 2. *pop.* dégueuler, dégoûter, débogouler.
Бльване, *sn.* le vomissement; 1. леко —, *Med.* la vomiturition; 2. силъ що докарва —, l'émission *f*; 3. цѣръ за —, l'émission *m*; 4. смисамъ пияте съ цѣръ за —, *va.* émettre.
Бльвателентъ, *adj.* *Med.* vomitif; 1. -орѣхъ, *sm.* noix vomique *f*; 7. — орѣхъ, *plante*, le vomiquier ou strychnos.
Бльвателното, *sm.* le vomitif.
Бльвентъ, *adj.* émétique. [*bilis.*]
Бльвочъ, *sm.* le vomissement; || *pop.* le dégo-
Българисмъ (Българска свойщина въ гово- рене), *sm.* un bulgarisme. [—, *sf.* *Български езикъ*, *sf.* le bulgare et langue

Българни трохи, *sf. pl.* le remoulage.
Българъ и каша —, *sm.* le grua; -рентъ de grua, *adj.*
Бльнувамъ и Бльнувамъ, *vn.* déraisonner, extravaguer; 1. (*отрѣсенъ*), rêver; 2. (*говоръ наскѣбъ*), délirer; 3. *fam.* rêvasser; 4. *fig.* battre la campagne.
Бльнуване и Бльнуване, *sn.* la rêverie, rêvasserie, imagination *f*; 1. l'hallucination *f*, le transport, le délire; 2. (*отъ пиянство*), *Med.* délirium tremens *m.*
Бльнувателентъ, *adj.* délirant.
Бльнувачъ, *sm.* *fam.* un révasseur.
Бльскамъ, *va.* cliqueter.
Бльскане, *sn.* l'affaire *f*. [roulement.]
Бльсакъ, *sm.* le clinquetis; || (*барабани*), le
Бльснатъ, *adj.* alambiqué.
Бльтавна и -вость, *sf.* la caqueterie.
Бльтане, *sn.* le babil et babillage, le caquet et caquetage; 1. *fam.* la parlerie, le caillitage; 2. (*на дѣца*), *fig.* le ramage.
Бльтачъ, *ка, s.* parleur, discoureur, rediseur; 1. caqueteur, verbiageur, jaseur, -euse; 2. *fig.* un traquet; 3. *fam.* un apoco.
Бльтаъ, *vn.* discourir de, sur; babiller, persifler et -siffler, jaser, cailloter; 1. *fig.* caqueter; 2. *fam.* dégoiser, verbiager, verba-
 liser; 3. *pop.* lantiponner.
Бльтливость, *sf.* la verbosité, l'indiscrétion *f*.
Бльтливъ, *adj.* verbeux, indiscret; -во, -tement.
Бльха, *sf.* insecte, la puce; 1. (*амерк.*), le tunga; -хенъ, de puce, *adj.* 2. ловя -хы, *va.* épucier; 3. трѣвна —, l'altise ou altique.
Бльхивамъ, *vn.* s'épucier.
Бльденъ, *adj.* pâle, décoloré, blafard, plombé; 1. малко —, *fam.* pâlot; || той е твърдъ —, c'est un ecce homo; 2. (*за цѣвтило*) mourant; 3. ставамъ —, *vn.* se décolorer.
Бльдна немощъ, *sf.* les pâles couleurs *f*; || (*дѣвойческа*), *Med.* la chlorose; || страда-
 лецъ отъ —, chlorotique, *adj.*
Бльднозеленъ цвѣтъ, *sm.* vert céladon *m.*
Бльдноликъ, *adj.* foireux. [teinte.]
Бльдно мѣсто (въ пѣвтаню), *sm.* *Typ.* la
Бльдность (бльденъ цвѣтъ), *sf.* la pâleur.
Бльдножментъ, *adj.* carme.
Бльдноцвѣтентъ, *adj.* délavé. [pâissant, *adj.*]
Бльднѣя, *vn.* pâlir, se décolorer; който -днѣя, *Бльднявъ*, *adj.* luride.
Бльнь, *sf.* l'imagination *f*. [ecoruscation.]
Бльсакъ, *sm.* *Chim.* l'éclair *m*; || *Phys.* la
Бльскавъ, *adj.* chatoyant.
Бльскъ, *sm.* l'apparat *m.*
Блье или Выка (накто елень), *v. imp.* il brame, il rait ou rée.
Бльяне, *sn.* le brame, le bèlement.
Бльять (за овцѣ), *v. imp.* ils bratèrent, ils bê-
 lent; || овца що бльятъ, bêlant, *adj.*
Бльхъ, *sm.* la lame; 1. (*на ось*), la 'happe; 2. зело —, l'esse *f*.

Блѣщательнѣ, *adj. fig.* brillant; -лно, -amment.
Блѣщи, *v. imp.* il brille; || **койтѣ** —, brillant, *adj.*
Блѣщукамѣ, *vn.* éclairer, entre-luire; || *fig.* reluire.
Блѣщука, *v. imp. Astr.* il scintille; || (*както око на котка*), il chatoye.
Блѣщукавъ огнь, *sm.* l'ardent *m.*
Блѣщукане, *sn.* la lueur, la resplendissement.
Блюдникѣ, *sm.* le couvre-plat.
Блюдо, *sn.* le bassin; || (*на кануна*), plat de balance, *m.*; || *Anat.* l'acétabule *m.*
Блюде (*чарунка*), *sn.* le lépas ou patelle.
Боа, *sf.* *H. nat.* le constriateur; || (*кожава дѣла опашка*), le boa.
Боброва трѣва, *sf. Bot.* le chlore.
Боброво мѣдо, *sm. Pharm.* le castoreum.
Бобровъ мѣхъ, *sm.* laine de Moscovie *f.*
Богадѣлица, *sf.* la charité.
Богато, *adv.* richement, grassement, profusément, à plein corbeille.
Богатство, *sm.* la richesse, la fortune, les trésors *m.*; 1. *fig.* l'or *m.*; 3. **изворъ** —, *fig.* le pacle; 3. **придобыване** —, la chrématistique.
Богатѣ, *adj.* riche, puissant, opulent; 1. fourni, gros; 2. *fig.* fonceé, cossu; || (*за ну-сало*), nourri; 3. *fam.* bien renté; 4. *pop.* argenteux; 7. **новъ** —, un parvenu; 6. — **сѣмѣ**, *vn.* avoir les reins forts *m.*
Богатырство, *sn.* la chevalerie.
Богатырь, *sm.* un capitaliste, homme de fortune; 1. *fig.* un milord; 2. *fam.* un richard, riche, nabab, crésus *m.*; 3. *pl.* -рирь, le beau monde.
Богиня, *sf.* la déesse, deité ou divinité *f.*
Богобоязливѣ, *adj.* pieux; -во, -eusement; || *fig.* le caton. {**брой-тъ на** —, *va.* déifier.
Богове, *sm. pl.* les dieux *m.*; || **причитамъ въ**
Бого-данъ (*Богданъ*), *sm.* le dieudonne.
— **исповѣдникѣ** (*деистъ*), *sm.* un théiste.
— **исповѣдане** (*деистмѣ*), *sn.* le théisme.
— **молецъ**, *ка, s.* pèlerin, ine.
— **молие**, *sn.* la prière; 1. **пѣтуване за** — на свѣты мѣста и мѣсто —, le pèlerinage; 2. **ходя на** — или на поклонене по свѣты мѣста, *vn.* aller en pèlerinage.
— **мола** (*поклонница*), *sf.* une pèlerine.
— **почитане**, *sn.* le culte adoratif.
— **родица** (*и празникъ или куна* — или *черкова за слава на* —), *sf.* le Notre-Dame; 1. **поклонене на Св.** —, culte d'hyperdulie *f.*; 2. **молитва: Богородице Дѣво радувайся**, l'avé et ave Maria, *m.*; 3. — **планте**, la camellia ou camellie.
— **родска трѣва**, *sf. plante*, le serpolet.
— **слово**, *sn.* la théologie.
— **словѣ**, *sf.* la théologie; 1. **училиникѣ** на —, un théologal; || **дѣлжностъ** негова, *sf.* la théologale; 2. **докторъ** на — (*въ Паризъ*), un ubiquiste.

Богословска добродѣтель, *sf.* vertu théologique *f.*
— **словски**, *adj.* théologique; -ски, -ment;
|| — **доктореки диспутъ**, *sm.* la sorbonique.
— **словѣ**, *ка, s.* théologien, enne.
— **служебнѣ**, *adj.* religieux. [le service.
— **служене**, *sn.* le culte, la religion, l'office.
— **творене**, *sn.* la déifaction, l'apothéose *f.*
— **творя**, *va.* déifier, diviniser.
— **убиецъ**, *sm.* un déicide.
— **убійство**, *sn.* le déicide.
— **угоденѣ**, *adj.* pieux. [lique *f.*
— **угодно основане**, *sn.* assistance pub-
— **угодно дѣло**, *sn.* oeuvre pie *f.*
— **хулене**, *sn.* le blasphème, le jurement.
— **хуленѣ**, *adj.* blasphématoire, profane;
-лно, -ment. [m.
— **хульникѣ**, *sm.* un blasphémateur, profane
— **хуля**, *va.* blasphémer.
— **човѣкъ**, *sm.* homme-Dieu *m.*
— **човѣчески**, *adj. Théol.* déivil.
— **явлене** (*6 януар.*), *sn.* l'Épiphanie *f.* le jour des rois *m.*
Богъ (*voc. Боже*), *sm.* le Dieux, le Seigneur, la deité ou divinité; || —, -гиня, *sf.* la déesse; la divinité; 1. **ради -а**, *adv.* au nom de Dieu, de grâce; || *interj.* miséricorde; 2. **благодаримъ -а**, Dieu merci, grâce à Dieu; 3. **слава -у**, Dieu soit loué; 4. **дай -же!** plutôt à Dieu, Dieu le veuille; || — **чтого**, plaise ou plutôt à Dieu que; 5. **недай -же**, à Dieu ne plaise; 6. **съхрани или пази -же**, Dieu m'en garde, à Dieu ne plaise, miséricorde; 7. **който обича -га**, *sc.* philothée; 8. **вървай -а!** *interj.* parbleu et pardi ou pardine; 9. — **да го прости!** que la terre te soit légère; 10. — **же прости ма**, dire son in manus; 11. о -же мой! *interj.* juste ciel! justes cieux! [tubercule.
Бодакъ, *sm. t.* le bourgeon, le loup; || *Bot.* le
Бодачка, *sf.* un arrière-pointeuse.
Боджливна болестъ, *sf.* douleur lancinante *f.*
Боджжѣ, *sm.* le lancinement et -cination; 1. *Méd.* l'elancement *m.*, douleur pertébrante *f.*; 2. (*въ възбужд-мѣ*), *Méd.* le point; 3. *Méd.* (*на коремъ-мѣ*), les tranchées *f.*; 4. **имамъ** —, *vn.* lacerer.
Боделче, *sn. Bot.* la spinule.
Бодель, *sm.* la pique, le piquant, l'épine *f.*, l'éperon *m.*; -денъ, de —, *adj.* 1. la languette, le trait, le dar; 2. la pointe, l'aiguillade *f.*; 3. *Bot.* l'aiguillon *m.*; 4. (*на котка*), *Mar.* l'étalingle et entalingle *f.*; 5. **наизъ желѣзны -дли**, chardon à bonnetier ou à foulon.
Бодителна игла, *sf.* le traulet.
Бодлачѣ, *sm.* un éperonnier.
Бодлива прѣчка, *sf. Fortif.* la herse; 1. **сѣ -кы**, *Blas.* herse; 2. **-вата шушлу-ка** (*на кестенѣ*), la bogue.

Бодливъ, *adj.* piquant, perçant, épineux; || *Bot.* aiguillonneux, hérissé de, barbé.
 — **болежь**, *sm. Méd.* douleur pongitive *f.*
 — **макъ**, *sm.* l'argémone *f* ou pavot épineux *m.*
Бодмерія, *sf. Mar.* la bomerie.
Бодъ, *sm.* la piquûre, l'arrière-point *m*; || (*бодуване*), le point.
Бодж, *vn.* piquer, poindre, aiguillonner; 1. (*съ шиновѣтъ конъ*), *va.* piquer des deux, diguer; 2. *боде ма*, *v. imp.* il me lanceine; 3. *бождать или мушкатца (за овни)*, *v. imp.* ils se doguent.
Боене, *sm.* la frayeur, l'effroi *m*; 1. le doute, l'appréhension *f*; transe *f*; 2. *fig.* le tremblement; 3. *pop.* la venette.
Боець, *sm.* un joueur, champion *m.*
Боеринъ, *sm.* un boyard et boyar.
Боерщина, *sf.* la corvée; 1. *подложенъ на —*, corvéable, *adj*; 2. *работникъ за —*, un corveteur.
Божествена служба (литургия), *sf.* l'office.
Божественъ, *adj.* divin; -но, -ement.
Божество, *sm.* la divinité, déité, déesse *f.*
Боже-дърво, *sm.* arbuste, l'aurore *f.*
Божн-овчници, *sf. pl.* la montonnaille.
Божн, *adj.* divin.
Божякъ, *sm.* un mendiant, ante; 1. (*пѣ-мошоецъ*), *sm.* un ménestrel; 2. *pl.* -жяцы, la mendicité.
Божяно състояние, *sm.* la mendicité.
Божя къща (спиталъ), *sf.* le domerie.
 — **кравница**, *sf.* insecte, la chrysomèle.
 — **ръчь**, *sf. fig.* grain de sénévé, *m.*
 — **трѣва**, *sf.* plante, le fenugrec.
Боза, *sf.* le bosan.
Бозайниче (дѣтенце), *sm.* le nourrisson, enfant à la mamelle, *m.*
Бозайно животно, *sm.* mammifère, *adj. sm*;
 || наука за -тни, la mammalogie.
Бозая (цица), *va.* teter et têter.
Бой, *sm.* la guerre, la bataille, le combat, l'affaire *f*; 1. *fig.* la lutte; 2. **малякъ** —, petite guerre; 3. — *и день* —, la journée; 4. (*съ конѣта*), la joute; 5. (*по вода съ ладии*), joute sur l'eau; 6. (*съ пръчка*), la bastonade; 7. **безъ —**, sans coup férir; 8. *който има — или война*, guerroyant, *adj*; 9. *обучене на —*, l'assaut d'armes, *m*; 10. *посиѣлъ отъ —*, *fam.* en ou à la compote.
Бойна брадва (у дивацы), *sf.* le tomahawk.
 — **конята**, *sm.* cheval de bataille, *m.*
Бойница (мазгалъ т.), *sf.* l'embrasure, meurtrière, baracane, canardière *f*; || *Fortif.* le mâchecoulis et mâchicoulis.
Бойничасть, *adj. Fortif.* accorné.
Бойно поле, *sm.* le camp; || *fig.* le champ clos.
 — **искуство**, *sm.* l'arme *f.*
Бойный, *adj.* guerrier; || — **уредъ**, *sm.* ordre de bataille, *m.*

Бокал, *sf. pl. t.* les fers, les liens *m*, l'entrave et les -s *f*; || **закорямъ** —, *va.* entraver.
Боканацъ, *sm. Mar.* le minot, le porte-lof.
Боклажи-гарга, *sf.* oiseau, le geai, le pivert et pie-vert.
Боклякъ, *sm. t.* (*voyez СМѢТЬ и Торъ*).
Боксъ (бой съ мощици, voyez cet mot), *sm.* la boxe.
Болежь, *sm.* la douleur, la peine, la mal; 1. *имамъ —*, *vn.* souffrir; 2. (*за нашѣтъ нѣ-ста*), la nostalgie ou mal du pays; || *което произлазя отъ — за —*, nostalgique, *adj.*
Болезенъ, *adj.* douloureux; -зно, -eusement.
Боленъ, *adj.* malade; || (*въ постелна*), alité, *adj.*
Болерски, *adj.* seigneurial.
Болерець, *adj.* un seigneur, un grand (*voy. Боеринъ*).
Болеринъ, *рка*, *s.* rentier, ère; || *имамса за — рка*, *vr.* faire la madame.
Болеро (играчъ), *sm.* un boléro. [bide.
Болестень (ради бѣлѣжки), *adj. Méd.* mor-
Болестна бѣлѣжка, *sf.* le symptôme.
Болестъ, *sf.* la maladie, le mal; 1. *Méd.* la passion; 2. *който докарва —*, *Méd.* morbifique, *adj*; 3. *испадамъ въ —*, *vn.* gagner; 4. *ѣде ма изваѣтъ —*, *vn.* couvrir une maladie; 5. *сгазенъ отъ —*, atteint, *adj*; 6. *припадаме отъ —*, l'atteinte *f*; 7. *описане —*, la nosographie.
Болкоутолтеленъ, *adj. Méd.* parégorique.
Болнавостъ, *sf.* la maladiveté.
Болнавъ, *adj.* maladif; -во, -ivement; 1. souffrant, souffreteux; 2. valétudinaire, grabataire, endolori; 3. *fam.* malingre; 4. *легло на —*, le grabat.
Болникъ, *sm.* malade *s*, un patient.
Болница (спиталъ), *sf.* l'hôpital, l'hospice, hôtel-Dieu *m*; 1. (*за лепава*), la maladrerie; 2. (*лазаретъ*), l'infirmerie *f*; 3. *надзирачъ на —*, un nosocomie.
Болничень, *adj.* nosocomial; || — **служаръ**, *с.* infirmier, ère.
Болничкото, *sm.* le bobo (*дѣтинска дума*).
Болничкъ (кефсизъ т.), *adj.* indisposé.
Болонка (аласато куче испанско), *sf.* l'épagneul, bichon, gredin *m.*
Болонско кученце, *sm.* un bichon. [*adj.*
Болоуталожителенъ лѣкъ, *sm. Méd.* anodin.
Болтъ (сѣдица), *sm.* le boulon, le goujon; || *сѣгнамъ съ — ове*, *va.* boulonner; || *Méc.* goujonner; || *Mar.* brandir.
Болѣя и — ледувамъ, *vn.* traîner.
Бомба (гюлле т.), *sf.* la bombe; || **лѣецъ на —**, un bombiste.
Бомбазинъ, *sm.* le bombasin.
Бомбарда, *sf. Milit.* la bombarde.
Бомбардиране, *sm.* la bombardement.
Бомбардирска ладія, *sf.* galiote à bombes, *f*; || *Mar.* la bombarde.

Бомбардировать, *va.* bombarder.
Бомбардиръ, *sm.* un bombardier; —ски, *de* bombardier, *adj.*
Бомболѣйница, *sf.* la bomberie.
Бомъ-брамсель, *sm.* *Mar.* le sacatois.
 — кливеръ, *sm.* *Mar.* le clifoc.
Бонаца, *sf.* *Mar.* la bonace, le calme; || мрътва —, calme plat.
Бондукъ, *sm.* *arbrisseau*, le bonduc.
Бонела, *sf.* la fourchette.
Боннетъ, *sm.* *Fortif.* la bonnette.
Бонзъ, *sm.* le bonze.
Бонитъ, *sm.* *poisson*, la bonite.
Бончукъ (*у Туруы*), *sm.* la queue.
Бонъ, *sm.* *Mar.* l'estacade *f.* [eice *m.*
Боравяне, *sn.* le metier; || (*занаятъ*), l'exer-
Боравъ, *vn.* professer, suivre; || (*занаятъ*), *va.* exercer.
Боракъ, *sm.* la sapinière.
Боракъ, *sm.* la chrysocolle; || *Chim.* le tincal.
Борба, *sf.* la lutte.
Боргесъ (*ирифтъ*, 9 *пункта*), *sm.* *Tur.* la gaillarde.
Борене (*и бой съ мощицы, юмруцы*), *sn.* le ralecase; 1. прѣдсѣдатели при —, les hel-
 lanodices *m*; 2. (*на нѣтли*), la joute; 3.
 мѣсто за —, *voyez* Арена. nit *m.*
Борецъ, *sm.* un athlète *m*; || —, *plante*, l'aco-
Борика, *sf.* *arbre*, le pin; —ричень, *de* pin,
adj; || дива —, le pinastre; || масло отъ —,
Chim. la rase.
 —, *sf.* *plante*, la bruyère, le panie et panis;
 || обрасалъ съ —, bruyereux, *adj.*
Бориково мѣсто, *sn.* la bruyère.
Боричкамса, *vr.* se battre, jouter, se colleter,
 se 'houspiller, se 'harpigner.
Боричкане, *sn.* *fig.* le combat; || *fam.* le
 chamailis, la bisbille.
Борія (*търбило за говорене отъ далечъ, носу-
 гласъ*), *sf.* le porte-voix.
Борнокисла соль, *sf.* *Chim.* le borate.
Борнокисълъ нитръ, *sm.* *Chim.* le borax.
Борова греда, *sf.* la sapine.
Борове (*дрвета*), *sm.* *pl.* la mûture.
Борови кранове, *sm.* *pl.* *Mar.* la mûture.
Боровны кранове, *sm.* *pl.* machine à mâter, *f.*
Боровъ майсторъ, *sm.* *Mar.* un mâteur.
Борса, *sf.* la place; || *Com.* la bourse; || търго-
 вецъ на акци въ —, *Com.* un coulissier.
Борсенски день, *sm.* jour de place *f.*
 — спекулантъ, *sm.* *fig.* un loup-cervier.
 — ски спекулацинъ, *sf.* *pl.* *Com.* jeu de
 bourse, *m.*
Борска джвка, *sf.* brai sec *m.*
Бортъ, *sm.* *Mar.* le bord; 1. (*съ долний рей*),
 la suspente; 2. прѣправяне -ове, le regréage.
Боруиъ, *sm.* *t.* *Mar.* (*voyez* Скала).
Боръ, *sm.* *Mar.* le mât; 1. галеренъ го-
 лѣмъ —, mât de meistre; 2. (*съ калцетъ*),
 mûture à calcet *m*; 3. малькъ —, le mâ-

tereau; 4. (*за намѣра*), mât de rechange;
 5. лажовенъ —, mât de fortune; 6. само
 съ -ове и въжия, à mâts et à cordes; 7.
 поставямъ-ове на ладія, *va.* mâter; 8. по-
 ставяне-ове, la mûture, le mâtage et mâte-
 ment; 9. сваямъ, изваждамъ, строшавамъ
 или изгубвамъ-овена ладія, *va.* démâter; 10.
 сваяне -ове на ладія, le démâtage et dé-
 mâtément.

Боръ (*основа на борна киселина*), *sm.* *Chim.*
 le bore.

—, *sm.* *arbre*, le sapin.

Борясъ, *vr.* lutter; || (*съ нѣкого*), se mesurer;
 || *fig.* être aux prises avec.

Борякъ, *sm.* un lutteur, vainqueur; —ячый.
 де —, *adj*; || (*ладія*), *Mar.* un abordeur et
 abondant.

Босилякъ, *sm.* *plante*, le basilic.

Боска, *sf.* le sein, la mamelle; 1. *pl.* -ны, la
 gorge; 2. -кы (*у жены*), le tétou; 3. възпа-
 лене на -кытъ, *Med.* la mammitte et mastite.

Боссуетовско писало, *sm.* style bossuétique *m.*

Бостонъ (*игра на книги*), *sm.* le boston.

Босчаста жена, *sf.* *pop.* une tétonnière.

Босчасть, *adj.* mamalu.

Босфоръ, *sm.* *Géogr.* le bosphore.

Босъ (*голы крака*), *adv.* nu-pieds.

— (*безъ обуца*), *adj.* déchaussé et déchaux;
 || ходъ —, *vn.* *pop.* marcher sur la chrétienne.

Ботанизирувамъ, *va.* botaniser ou herboriser.

Ботаника, *sf.* la botanique; —нически, *adj.*

Ботаникъ, *sm.* un botaniste.

Ботаническа градина, *sf.* le jardin des plan-
 tes ou jardin botanique.

— расходка (*за събиране растенеа*), *sf.*
 l'herborisation *f.*

Ботанографически, *adj.* botanographique.

Ботка, *sf.* l'aspre *m*; || *fig.* le liard.

Ботракъ, *sm.* *plante*, le chardon, la trainasse
 ou renouée; 1. (*отъ матула*), pomme épi-
 neuse *f*; 2. поле обрасло съ, la chardonnière.

Ботушарска лавица (*дюканы т.*), *sf.* la cor-
 donnerie.

Ботушарница, *sf.* la botterie.

Ботушарски пазаръ, *sm.* la savaterie.

Ботушарство, *sn.* la cordonnerie, la botterie.

Ботушаръ, *sm.* un cordonnier, un savetier.

Ботушки, *sf.* *pl.* les bottines, le brodequin.

Ботушна върволица, *sf.* le calebotin.

Ботушы, *sf.* *pl.* les bottes *f*, les souliers *m*;
 1. голѣмы —, bottes fortes; 2. — скоро-
 ходцы, bottes de sept lieues; 3. поду —,
 la bottines *f*; 4. обутъ съ —, botté, *adj.*

5. правя —, *va.* botter; 6. майсторъ на —,
 un bottier; 7. обувамъ —, *va.* botter; || обу-
 вамъ си -тъ, *vn.* se botter; 8. пакъ обу-
 вамъ -тъ си, *va.* se rebotter; 9. окалвамъ

—, *va.* se botter; 10. нося — нѣколко дѣ-
 лы, *va.* chausser; 11. изваждамъ си —, *va.*

vn. débouter et se —, *vr.*

Боцманмать, *sm. Mar.* le bosseman.
Боцманъ, *sm. Mar.* maître d'équipage *m*, un bosseman.
Боцмантъ, *sm. Mar.* le contre-maître.
Боязливость, *sf.* la timidité, pusillanimité, méticulosité, couardise *f*.
Боязливъ, *adj.* craintif, peureux, timide; 1. pusillanime, pavidе, timoré; 2. scrupuleux, appréhensif, méticuleux; 3. *fam.* le sous-cœur; 4. — **човѣкъ**, *sm.* un pagnot.
Боя, *sf. t.* la couleur (*voyez* Цвѣтило).
Бояса, *vr.* craindre, redouter, s'effrayer, avoir peur de, appréhender; || *fig.* trembler.
Брабонка, *sf.* la pomette; 1. (*на извадена кожа*), le grain; 2. (*хвѣтъ*), *Pharm.* le trochisque.
Брава (*кофари*), *sf.* la serrure, le cadenas, le verrou, le palastre; -вентъ, *de* —, *adj*; || **заключевамъ съ** —, *va.* cadenasser; || -са съ —, *vr.* se verrouiller.
Браварски занаятъ, *sm.* или -ска работа, *sf.* la serrurie.
Браваръ, *sm.* un serrurier; -ски, *de* —, *adj*.
Бравна кутія, *sf.* la gâchette.
Браво! *interj.* vivat.
Бравура ария, *sf. Mus.* air de bravoure, *m*.
Бравче (*добытакъ*), *sn.* la pièce.
Бразилско дърво, *sn.* le brésil et bois de brésil.
Брада, *sf.* la barbe; 1. (*у човѣкъ*), le poil; 2. (*на ангинаръ*), le foir; 3. дълга и оплескана —, barbe horrible *f*. 4. (*мучанъ*), le menton; 5. двойна —, menton à double étage.
Брадавица, *sf.* l'excroissance *f*, le poireau, la verrue; -вичень, *de* —, *adj*; 1. -цы (*на растенеа*), *pl. Bot.* la gale; 2. — голяма, *Chir.* le fic; 3. (*на ржичи пръстие*), *Méd.* la myrmecie. [*queux*].
Брадавичень (*за муда*), *adj. H. nat.* vari-
Бравдавичка, *sf. Méd.* la verrueule.
Брадавична трѣва, *sf. plante*, la zacinthe.
Брадавчастъ, *adj.* verruqueux.
Брадатникъ, *sm.* oiseau, le barbu.
Брадатъ, *adj. Bot.* barbée et barbu; || *fam.* embarbé.
Брадатясть, *adj. H. nat.* barbifère; || *Bot.* barbu; || *fam.* embarbé.
Брадва (*сѣкира*), *sf.* la 'hache, la tranche, le merlin, la cognée.
Бравдичка, *sf. dim.* le 'hachereau; || (*съ чукъ*), la 'hachette.
Браденъ (*мучанень*), *adj. Anat.* mentonnier.
Бравдичка (*на мучанъ-тъ*), *sf.* la barbieche; || (*на ключъ*), le panneton.
Брамсель, *sm. Mar.* voile de perroquet, *f*. 1. хвъркатъ, връхни бомъ —, perroquet volant *m*; 2. крюсъ —, *sm.* la peruche.
Брамъ-стенга, *sm. Mar.* mât de perroquet, *m*; || — рей, *sm.* vergue de perroquet, *f*.
Брандеръ, *sm. Mar.* le brûlot; || мореплавецъ що кара —, un brûlotier.

Брандвахта, *sf. Mar.* le stationnaire.
Бранене, *sn.* la défense, la protection; || *fig.* le palladium.
Бранило (*трѣкалясто*; *y v. 6.*); *sn.* la pelté; 1. (*мантелетъ*), *Milit.* le mentelet; 2. *fig.* l'égide *f*; 3. — и гербово —, l'écu *m*; 4. дѣля — на четири дѣлбы, *va. Blas.* écarteler *de*; 5. раздѣлено — на четири, *Blas.* l'écartelure *f*.
Бранилодръжникъ, *sm. Blas.* un tenant.
Бранилоносецъ, *sm.* un écuyer *m*.
Бранилце, *sn.* la pelté; || *Bot.* la pelta. ¶
Бранище, *sn.* l'aménagement *m*; 1. (*завардена гора*), bois en défens, *m*; 2. (*отдѣлена гора*), le ségrais.
Бранителень, *adj.* défensif; -лно, -ivamente.
Бранителна войска, *sf. Milit.* armée d'occupation *f*.
Бранително положене, *sn.* la défensive. — слово, *sn.* le plaïd, l'apologie *f*; || *Jur.* les salvations *f*.
Бранителность, *sf.* la défensabilité.
Бранителъ и -нильникъ, *sm.* un défenseur, protecteur, patron, apologiste, champion *m*; 1. (*на примѣненни*), un don-quichot; 2. (*на тема въ диспутъ*), un soutenant; 3. *fig.* apôtre *m*, avocate *f*, tenant *m*; 4. *fam.* un revancheur.
Бранливъ, *adj.* défendable et -sable, plaidable; || *Milit.* soutenable, tenable.
Браня, *va.* défendre, protéger, soutenir; 1. couvrir, sauvegarder, interdire, parer, mettre à l'index *m*; 2. (*нѣкого*), rompre une lance pour; 3. (*въ сѣжба*), plaider; 4. *Jur.* inhiber; 5. (*гора за сѣчене*), aménager; 6. *fig.* arbore; 7. *fam.* galvander, revancher; || -са, *vr.* se défendre, se parer; 8. *fig.* (*упорно*), disputer le terrain; 9. *fam.* se revancher; 10. *Mar.* se bastinguer.
Брасопивамъ, *va. Mar.* brasser et brasseyer, orienter. [*seyage*].
Брасопиване (*на пейсестъ*), *sn. Mar.* le bras-
Брасове, *sm. pl. Mar.* le bras.
Брасопка, *sf. Mar.* l'orientation *f*.
Братолюбень, *adj.* fraternel; -бно, -ellement.
Бротоубійство, *sn.* le fraticide.
Братоубійць, *sm.* un fraticide.
Браточетны дѣца, *sn pl.* grand-oncle *m*.
Браточетство, *sn.* le cousinage.
Браточетъ, *ка*, *s.* cousin, ine; cousin germain, ine -aine; neveu, niece; 1. — отъ третій поясъ, cousin issu de germain; 2. вторъ или третій —, oncle à la mode de Bretagne, *m*; 3. наричамъ нѣкого —, *va.* cousin.
Братски, *adj.* fraternel; -ски, -ellement; 1. — съврѣзь, *sm.* la fraternisation; 2. живѣя —, *vn.* fraterniser.
Братски, *adv.* à l'amiable, de gré à gré.
Братство и -тско дружество, *sm.* la fraternité.

Братъ (*pl. -tia*), *sm.* le frère; 1. сѣщъ —, frère germain; 2. млѣченъ —, frère de lait; 3. най-голъмый — на френска краля, le monsieur; 4. (моравски) херихуть, frère morave; 5. (за луковы растенеа), *Bot.* le caïeu; 6. весель —, *fam.* bon frère ou frère de jubilation.

Братясава, *v. imp.* elle talle.

Брахмански, *adj.* brahmanique.

Брахманско учене, *sm.* le brachmanisme.

Брахманъ, *sm.* un brachmane ou brame et brahmane.

Брашлянь, *sm.* plante, le gléchome ou lierre terrestre, la clematite.

Брашнариница (дѣто прѣсѣватъ брашно). *sf.* la bluterie; || (за испрацане брашно другаѣ), la minoterie.

Брашнарь, *sm.* un farinier; || — търговецъ (за другаѣ), un minotier.

Брашно, *sm.* la farine; -шнянь, de farine ou farineux *adj*; 1. най-ситно —, fleur de farine; 2. (съ буренца за изнасяне другаѣ), farine de minot m; 3. (мѣло съ трици), la rescoue; 4. амбаръ за —, le farinier; 5. посѣивамъ съ —, *va.* fariner et enfariner.

Брашнясть, *adj.* farineux; || *H. nat.* farinacé.

Брашнилъ, *sm.* Mar. le guindeau.

Брацоловяне, *sm.* le radotage; 1. *fam.* le parlage, parlerie, facoude f; 2. *pop.* le lantiponnage; 3. *pl. -nea*, le commercage.

Брацолевецъ, *sm.* un bavard, parleur, cancanier, aboyeur s; || *fam.* une caillette.

Брацолевина, *sf.* le bavardage et -dise f, la baliverne, la garrulité, le rapport; 1. *fam.* la causerie, la harangue, la jaserie; 2. *pop.* le ragot.

Брацоловостъ, *sf.* la bavarderie.

Брацолевщина, *sm.* un rediseur, rapporteur m; || *fig.* commère f.

Брацолевя, *vn.* bavarder, disserter sur, cancaner; 1. haranguer, jaser, radoter; 2. rapporter, cailleter; 3. *fig.* battre la campagne; 4. *fam.* baliverner, verbiager; 5. *pop.* lantiponner.

Брезентъ, *sm.* Mar. le prélat et prélat.

Брей, *sm.* plante, la belladone ou bella-donne.

Брейтъ-вымпель, *sm.* Mar. le guidon.

Бреланъ (*игра*), *sm.* le brelan.

Бригада, *sf.* Milit. la brigade.

Бригадиръ, *sm.* Milit. un brigadier.

Бригантина (малка ладя или платна-та и), *sf.* Mar. la brigantine.

Бригъ, *sm.* Mar. le brigantin.

— и Брикъ (ладя), *sm.* le brick ou brig.

Бризуря, *sf.* Fortif. la brisure. [*erin m.*]

Брилянтъ, *sm.* le brillant; || *pl. -ты*, l'é-
Брниолеска слява, *sf.* la brignole.

Бродаръ, *sm.* un orpailleur et arpailleur m; (който търси сребро изъ рѣка), un mineur.

Бродливъ (що има бродъ), *adj.* guéable.

Бродъ, *sm.* le gué; || минувамъ прѣзъ —, *vn.* guéer.

Броене, *sm.* la numeration.

Брой, *sm.* le nombre la date, le quantième; 1. отвлеченъ —, nombre nonbrant; 2. такъ —, nombre pair; 3. алатъ —, *Chron.* nombre d'or; 4. недѣленъ или пръвъ —, *Arithm.* nombre premier; 5. бездробенъ —, compte rond m; 6. брой или четъ три, nombre ternaise; 7. съотношене между два неравны-оя, *Arithm.* la congruence; 8. въ -тъ, dans le nombre; du nombre; || *prép.* au nombre de, du nombre de; 9. *adv.* по -тъ, numériquement; 10. поставямъ въ -тъ на, *va.* ranger parmi, mettre au rang de.

Бройница, *sf.* le chapelet; || (съ десетъ зърна), le dizain; || *pl. -цы*, les patenôtres f.

Бройничо зърно, *sm.* le pater; || *pl. -рна*, les patenôtres f.

Бройнь и -йвъ, *adj.* numérique.

Бройтеленъ, *adj.* numéral.

Бронтелна буква [подписане съ -квы, le chronogramme et inscription -matique f.

Бронтелно име, *sm.* Gram. le numératif.

Броянь знакъ, *sm.* le chiffre.

Брояница, *sf.* l'arithmétique f.

Броячъ (*у дробъ*), *sm.* *Arithm.* le numérateur; || (*на паръ*), *fam.* manieur d'argent m.

Броя, *va.* nombrer, compter, dénombrer.

Брокатель (мряморъ), *sm.* la brocatelle.

Броматологически, *adj.* bromatologique.

Броматология, *sf.* la bromatologie. [*m.*]

Бромова киселина, *sf.* Chim. acide bromique

Броматографически, *adj.* bromographique.

Бромграфия, *sf.* la bromographie.

Бромъ, *sm.* Chim. le brome.

Бронза, *sf.* la bronze; -зень, de bronze, *adj.*

Бронзень цвѣтъ, *sm.* bronzé.

Бронзировамъ, *va.* bronzer.

Бронхотомически, *adj.* bronchotomique.

Бронхотомия, *sf.* Anat. la bronchotomie,

Брошевидно растение, *sm.* Bot. plante, la rubiacée.

Брошь, *sf.* plante, la garance; 1. проста доля —, *Com.* la mulle; 2. (неолущена), garance robée; 3. поле посѣяно съ —, la garancièrè; 4. цвѣтя или чървисамъ съ —, *va.* garancer; 5. поцвѣтяване съ —, le garapage; 6. почървененъ съ —, garance, *adj*; 7. цвѣтачъ съ —, un garanceur.

Брошюра (книжка), *sf.* la brochure.

Брула, *va.* cueillir. [*briscambille.*]

Брусканбиль (*игра*), *sm.* la brusquemбилle et

Брусница, *sf.* l'élevure f; 1. (на лице), le bouton; 2. Med. la varicelle ou petite vérole volante; || (*у дѣца*), la gourme; 3. *pop.* bran de Judas m.

Брустерь [грѣбенъ на —, *Fortif.* la crête; || стърняна на —, plongée du parapet, f.

Брусче, *sm.* le queux.

Брусъ, *sm.* pierre à aiguiser, l'affiloir *m.*, la queue; || (*сапунъ или олово*), une brique.

Брутто, *adv.* *Com.* brut ou poids brut.

Бърборене, *sn.* le baragouin et baragouinage, le bredouillement.

Бърборко, *sm.* un baragouineur.

Бърбора, *vn.* bredouiller, baragouiner.

Бръви, *sf. pl.* *H. nat.* l'antenne *f.*

Бърдаръ (*който прави бърда*), *sm.* un rose-tier et rotier, parfaiseur *m.*

Бърде, *sn. t.* le godet.

Бърдо, *sn.* la colline, le monticule, le coteau; 1. *Géol.* le chaînon; 2. *Techn.* le ros; 3. (*мъжичко*), le peigne.

Бърдоквно растение, *sn.* *Bot.* la chicoracée.

Бърдоквы, *sf. pl.* *plante*, la chicorée, l'arnica ou arnique *f.*; || *видъ* —, la mâche; -квенъ, de chicorée, *adj.*

Бръза крачка, *sf.* pas redoublé *m.*

Бързамъ, *vn.* se hâter, s'empresse, se presser; 1. dépêcher et se —, faire diligence, diligenter et se —, courir, précipiter; 2. (*за нѣщо или много* —), *va.* presser.

Бързачъ, *sm.* un coureur, hâteur, messenger *m.*; 1. *Milit.* un voltigeur; 2. *Mar.* un garant.

Бързей, *sm.* le courant, le flot; 1. *или прагъ* (*на рѣка*), la catadoue et catadupe; 2. *Geogr.* le rapide; 3. *fig.* le torrent, le tourbillon; 4. *Mar.* lit du vent, d'un courant, *m.*; || (*течение*), le raf; || (*сѣдѣхъ кърма*), le sillage; 5. *сѣдѣвамъ* -тъ, *va.* *Mar.* dériver.

Бързецъ (*азлѣкъ т.*), *sm.* la lumière, la cheminée; 1. (*на нушка*), le bassinet, l'armorce *f.*; 2. *исчистевамъ* —, *va.* *Milit.* épingler.

Бързешкомъ, *adv.* couramment, avec ou en hâte.

Бържко, *adv.* soudain et -nement.

Бържѣ, *adv.* vite et -ment, en courant, à la hâte, prestement, chaudement; 1. *твърдѣ* —, un train d'enfer; 3. *на* —, *fig.* à la volée; 3. *правя* —, *va.* diligenter.

Бързина, *sf.* la rapidité, vélocité, roideur et raideur *f.*; 1. (*бързо движение*), *Phys.* la pernicité; 2. *съ* —, *adv.* précipitamment.

Бързо, *adv.* précipitamment, rondement.

— *канче*, *sn.* navette volante *f.*

— *течение*, *sn.* *Mar.* le rapide.

— *плавъ* (*ладѣя*), *sm.* *Mar.* le clipper.

Бързость, *sf.* la hâte, vitesse, promptitude, diligence *f.*; 1. célérité, brièveté, précipitation *f.*, empressément *m.*; 2. expédition, pétulance, prestesse *f.*; 3. (*съ рѣчи*), volubilité de la langue, *f.* [chenille *f.*

Бързоходка въсенница, *sf.* l'arpenteuse ou

Бързоходъ, *sm.* un coureur.

Бързливъ, *adj.* torrentueux.

Бръзъ, *adj.* vite, rapide, prompt, brusque; 1. pressé, preste, précipité, impetueux, empressé; 2. roide et raide, lutine, habile, fuyant, céler; 3. *Astr.* vélocé; 4. *fig.* leste; 5. *fam.*

ingambe; 6. (*съ работа*), expéditif; 7. — отговоръ, *sm.* la riposte; 8. — дилижансъ, *sm.* le vélocifère, le célérifère; 9. — *набиратъ*, *sm.* *Typ.* un bon leveur des lettres.

Бръкамъ, *va.* incommode, croiser, farfouiller, brasser; 1. (*нѣкому*), contrarier; 2. *fig.* cahoter, troubler; || (*на нѣщо*), traverser; 3. -са, *vr.* s'incommode, se mélanger, se faire illusion; 4. (*съ говоренето*), barbouiller; 5. (*у всички*), s'intriguer.

Бръкане, *sn.* le trouble; || *fig.* le tumulte.

Бръкачество, *sn. fam.* le tatillonnage.

Бръкачка, *sf.* le rabot, le mousoir, tatillon et -onne; 1. (*за човекъ*), un mutin; 2. *Chim.* le râble; || *малка* —, le râblot; 3. (*ло-ната*), *Techn.* la vague; 4. бръкамъ съ — бира, *va.* *Techn.* vaguer.

Бръкачъ, *ка, s.* provocateur, trice.

Бръковы (*на животини*), *sf. pl.* les barbes *f.*

Бръкотия, *sf.* le cancan et quanquan; || *fig.* la convulsion. [escarbot *m.*

Бръмбаръ, *sm.* insecte, le carabe, bourdon,

Бръмчене, *sn.* le bourdonnement; || (*за св-търъ*), le murmure.

Бръмчило, *sn.* le diable.

Бръмчи, *vn.* bourdonner; || бръмчи (*за св-търъ-тъ*), *v. imp.* le murmure.

Бърна, *sf.* la lèvre (*voyez Жуна*).

Бърненъ, *adj.* labial.

Брънка, *sf.* l'anneau *m.* la virole, le boucle, l'agrafe *f.* la porte.

Бърноцѣтно растение, *sn.* la labiée.

Бръснарска кистца, *sf.* le blaureau.

Бръснарски ремькъ, *sm.* cuir à raser, *m.*

Бръснарско мѣдно блюдо, *sn.* plat à barbe, *m.*

Бръснарь, *sm.* un barbier, un frater.

Бръсначъ, *sm.* le rasoir; -ченъ, de —, *adj.*

Бръсня, *va.* raser, 1. (*брада*), barbifier, rajeunir; 2. || -са, *vr.* se raser, se faire la barbe, se barbifier.

Бръчавина, *sf.* la rugosité.

Бръчавъ, *adj.* plissé.

Бръчелкъ, *sf. pl. fig.* la bigarrure.

Бръчасть, *adf.* rugueux.

Бръчка, *sf.* le pli, la ride; 1. *fig.* le sillon; 2. (*на листъ*), *Typ.* la larron; 3. *Mar.* la 'houle.

Бръчки и събрание —, *sf. pl.* la plissure; 1. (*на край очитъ*), la patte-d'oie; 2. *правя си лицето на* —, *va.* grimer.

Бръча, *va.* rider.

Бръгъ, *sm.* la terre; 1. (*морски или рѣченъ*), le rivage; 2. (*на рѣка, на езеро*), la rive; 3. край (*при море, при рѣка*), le bord; 4. *Mar.* la côte; 5. до -тъ, *prép.* bord à bord de; 6. и на двата -га, *Milit.* à cheval; 7. *виждамъ суша* —, *va.* *Mar.* atterrer et atterer; 8. *вървя или плавамъ (надолу)* край -тъ, *vn.* *Mar.* border,

côtoyer, ranger la terre, la côte; 9. при-
близявамъ къмъ -тъ, *vr. Mar.* rallier
la terre; 10. утвърдене на -ове край
ръка, *Milit.* l'enceasement *m*; 11. утвър-
ждамъ ръчни -ове, *va.* encaisser.

Бръженъ вѣтъръ, *sm. Mar.* le terral.
— телеграфъ, *sm.* le sémaphore.

Бръжна правдина, *sf.* droit de varech *m*.
— стража (ладя въ гарди по краища),
sf. le garde-côte. [fleur —, *sf.*

Бръзасно цвѣте, *zn. Bot.* la personnée *et*
Бръзая (маска), *sf.* le masque; 1. черна
коприняна —, *sf.* le loup; 2. *fam.* le
muflé; 3. (грозна жена), *pop.* une masque;
4. турямъ — нѣкому или правя го на
старецъ, *va.* masquer; 5. турямъ си —
правя са на старецъ, *vr.* se masquer; 6.
свалямъ си —, *vn.* démasquer.

Бръзда, *sf.* la ligne, le sillon, la rigole, la
tracé, le filet; 1. (на образъ-тъ), le linéa-
ment; 2. (отъ барута), la trainée; 3. *Agric.*
le rayon; 4. искаравъ първа —, *va.* enrayeur;
5. удрямъ съ укрыйникъ -да, *va.* tringler;
6. правя -ды, *va.* silloner; 7. *pl.* -ды (отъ
точка и лини), le grignotis; 8. съ голъ-
мы -ды, *adv.* large.

Бръздачъ, *sm.* un régleur.

Бръздене, *sm.* le tracé, le plan.

Бръздинникъ (у столаръ), *sm.* le trusquin.

Бръздиникъ, *sm.* plante, la gentianellie.

Бръздообразно писмо (на поврътки), *zn.*
le boustrophédon *et* écriture -done *f*.

Бръзда, *va.* tracer; || (правя лини), tirer.

Бръзна, *sf.* la raie, le trait, la barre; || *pl.*
-зны (на платъ), la rayure; || на -зны,
rayé, *adj*.

Бръзь (направенъ съ бръзия), *adj.* masqué.

Бръме, *zn.* le fardeau, la charge; 1. (юкъ
т.), la somme; 2. (товаръ), le faix; 3.
(прѣтие или хрѣстѣ), le fagot; 4. *fam.*
l'endosse *f*; 5. отърване отъ —, la délivrance.

Бръсталакъ, *sm.* la boulaie *et* boulaerie.

Бръстовъ, *adj.* *Bot.* bétulaire.

Бръстъ, *sm.* arbre, le bouleau; -товъ, de —, *adj*.

Брюкъ, *sm.* *Mat.* la brague.

Брюмеръ (мѣсець), *sm.* le brumaire.

Брюнканець, *sm.* *Mar.* la braie.

**Бубникъ (къща ради хранене бубы за
коприна)**, *sm.* la magnenerie *et* -gnanière
ou cocoonière.

Буболечка, *adj.* *H. nat.* entomique.

Буболечка, *sf.* l'insecte *m*; 1. прахъ отъ
-кы, poudre insecticide *f*; 2. санджечъ за
-кы, l'insectier *m*; 3. изгоряване -кы на
дървѣто, le coulinage. [insectivore, *adj*.

Буболечкоѣдецъ (лапки-буболечка), *sm.*

Бубонякъ, *sm.* bosse au front, *f*.

Бубы или Втици (за коприна), *sf. pl.* ver
à soie *m*, le magnan, les insectes. [touer.

Бугенирувамъ, *va. Mar.* touer; || -са, *vr.* se

Бугенироваць, *sm.* un toueur.

Бугенировка (верповане), *sf. Mar.* le touage.

Бугениръ (ортома), *Mar.* la touée, la touline.

Бугспригъ, *sm. Mar.* le beaupré ou mât de
beaupré.

Будень, *adj.* éveillé, gai, alerte, surveillant;
1. vite, genereux, g rivois, espiègle; 2. tride,
lutine, egrillard, frin gant, plein de ressources;
3. *fam.* émerillonné, guillerret, ingambe,
mièvre; 4. — и пьргавъ момакъ, *sm.* un
vert galant.

Будилень пилецъ, *sm.* le réveille-matin.

Будилникъ, *sm.* un réveilleur; 1. — и ча-
совникъ съ —, le réveille-matin; 2. (въ ча-
совникъ), le reveil.

Будникъ, *sm.* la claquette. [rie *et* mièvreté.

Будность, *sf.* l'entraîn *m*; || *fam.* la mièvre.

Будра, *sf.* plante, la terrète ou lierre terrestre.

Будуаръ, *sm.* le boudoir.

Будя, *va.* réveiller.

Буюнь, *adj.* orageux, violent, terrible; 1. vé-
hément, turbulent, impétueux, pétulant; 2.
— и бурни, *adj.* tempêteux; 3. — вѣтъръ,
sm. l'autan *m*; 4. *Mar.* brise carabinée *f*
(voyez Аквилонъ).

Буза, *sf.* la joue.

Бузень, *adj.* *Anat.* génal.

Будоганъ (мопузъ т.), *sm.* masse d'armes, *f*.

Бузна дльбчинка, *sf.* fossele gélasine *f*.

Бузна кость, *sf. Anat.* le zygoma, os jugal
m; || на —, zygomatique, *adj*.
— мышца, *sf. Anat.* le buccinateur ou
trompeteur.

Буй, *sm. Mar.* la bouée, la flotte.

Буйность, *sf.* l'impétuosité *f*.

Буйрепъ, *sm. Mar.* l'orin *m*.

Буйство, *sm.* la violence, la turbulence.

Букавица, *sf.* la syllabe.

Букавичаръ, *sm.* un grimaud.

Буканиеръ, *sm.* le boucanier.

Буква, *sf.* le caractère, la lettre; 1. *Typ.* le
type; 2. h произнесена съ гърлото,
h aspiré *m*; 3. h-безгласна, he muet *m*; 4.
изливане -вы, *Typ.* la fonte; 5. съ изо-
ставяне на нѣкоя —, lipogrammatique, *adj*.
6. прѣмѣстване -вы, l'anagramme *f*; 7.
прѣмѣнене -вы въ ръчъ, *Gram.* la méta-
thèse; 8. пригугане -вы, *Gram.* la prosthèse;
9. захващанъ много мѣсто (за -вы), *v. imp.*
ils chassent; 10. поставямъ -вы наopakъ,
va. Typ. bloquer; 11. оправане прѣобър-
наты -вы, le déblocage; 12. изваждамъ
или прѣмѣнявамъ прѣобърнаты -вы, *va.*
débloquer (voyez Слово).

Букваленъ, *adj.* textuel, littéral; -лно, -le-
ment; 1. (дума по дума), servile; 2. — разумъ,
sm. la lettre; || въ — разумъ, à la lettre;
2. — прѣводъ, *sm.* le mot-à-mot.

Буквално, *adv.* à la rigueur, à toute ou en
rigueur.

Буквальность (на прѣводѣ), *sf.* la littéralité, la servilité.

Букварь, *sm.* l'abécédaire, abc, syllabaire; *m.* croix de par Dieu ou de Jesus, *f.*

Букварче (подвезено въ хартія), *sm.* la brochure; 1. (за въ назуха), l'almanach *m*; 2. — за вѣзѣжка, *sf.* le calepin.

Буквено писмо, *sm.* écriture phonétique *f.*

Букеть (кутка), *sm.* le bouquet.

Буки, *sm.* nom bulgare de la lettre Б.

Букова глава, *sm.* un stupide, un cornichon, machine *sc*; 1. (богатъ), un midas; 2. *fig.* le gobe-mouches, la grue, l'huître *f.* un claudie; 3. *pop.* 'hallebreda, *sc.*

— гора, *sf.* la fouteleia.

Буксинъ (търбулице), *sm.* la buccine.

Букъ, *sm.* arbre, le fouteau ou foyard, le hêtre; — овъ, de —, *adj.* *|| fig.* une pécore.

Булваръ (мѣсто за расхождане), *sm.* le boulevard *et* -vart.

Булдогъ, *sm.* le bouledogue.

Булинь, *sm.* Mar. la bouline; *f.* плавамъ съ —и, *vn.* aller à la bouline; 2. плаване съ —и, le boulinage; 3. опинамъ —тъ у платна-та, *va.* bouliner.

Булють (узра), *sm.* la bouillotte.

Булка, *sf.* l'épousée *f.* l'accordée *f.* la dame; 1. la madame, *pl.* mesdames; 2. la maitresse, la milady; 3. — настойница, patronnese *et* dame —, *sf*; 4. *fat.* la moitié; 5. играя на —кы или на куклы (за дѣца), *vn.* jouer à la madame.

Будо (вуаль *m.*), *sm.* le voile; *||* малко —, la voilette; 1. *fig.* le crêpe, le masque; 2. (маз-та), Anat. l'épiphloen *m*; — дентъ, épliploïque, *adj*; 3. въспамене на —то въ търбухъ-тъ, *Méd.* l'omentite *f.*

Булчна кость, *sf.* Anat. le fémur, le tibia; *||* на —, tibial, *adj.*

Булчнокостень, *adj.* Anat. fémoral.

Бумазея (платъ), *sf.* la futaine, le boucassin; —ейнъ, de —, *adj.* *||* тъкачъ на —, un futainier.

Бумазія (платъ), *sf.* le bombasiu.

Бумень, *adj.* Bot. frutescent.

Бумъ, *sm.* Bot. le chaton.

Бунтовникъ, *sm.* un agitateur, insurgé, revolté, émeutier *m*; 1. un rebelle, conjuré, factieux, séditieux, mutin *m*; 2. *fig. sc.* incendiaire. [séditieux.

Бунтовски, *adj.* insurrectionnel, tumultueux, **Бунтувамъ**, *va.* faire révolter; 1. soulever; 2. —ca, *vr.* se revolter, se mutiner; 3. *fig.* se soulever.

Бунтъ, *sm.* l'insurrection *f.* la révolte, la rébellion; 1. Pémeute *f.* la sédition, l'incendie *m*; 2. *fig.* le remuement *et* remûment.

Бунчукъ (знаме у Турци), *sm.* un toug outouc.

Бура, *sf.* l'orage *m*; 1. (ураганъ), le cyclon; (на море *u fig.*), la tempête; 3. *fig.* la nuée.

Бура, *sf.* Chim. le borax. [dragée.

Бурания, *sf.* la pâte, la farce; *||* Agric. la

Бургграфство, *sm.* le burgraviat.

Бургграфъ (бейт.), *sm.* le burgrave *et* bourgrave.

Бургомистръ, *sm.* un bourgmestre.

Буре, *sm.* le baril, la tonne, la tinette; 1. la pipe, le nuid, le flût; 2. *u coll.* —a, la futaillé; 3. (за барутъ), la saque; 4. Mar. la balise.

Буренце, *sm.* le tonnelet, le baril. pétrel.

Бурень, *adj.* orageux; *||* —пилецъ, *sm.* oiseau, le

Бурень, *sm.* l'herbe *f.* herbage *m.*

Буренова колыба (скинопагия у Евреи), *sf.* la scéporégie. [teux.

Бурни (за море), *adj.* gros; *||* Mar. tourmen-

Бурова киселина, *sf.* Chim. acide borique *m.*

Буталка (за масло), *sf.* le ribot; 1. (за млѣко), la baratte; 2. —и бутало, la batte-à-beurre.

Бутникъ, *sm.* un rustaud.

Бутнувамъ, *va. fig.* donner le croc-en-jambe;

|| —ca, *vr. fig.* trebucher. [saillies *f.*

Бутнуване, *sm. fig.* l'entorse *f*; *||* съ —неа, *par*

Буть (у животны), *sm. t.* (voyez Задня плѣшка); *||* съ широки —ове, reînté, *adj.*

Буфеть, *sm.* le buffet.

Буфонски, *adj.* tabarinique.

Буфонство, *sm.* la trivelinade. [trivelin *m.*

Буфонъ (свойтаре *t.*), *sm.* un bouffon, pasquin,

Бухалать, *adj.* pelu, peluché; *||* Bot. verticillé, aigrette. [le fléau.

Бухалка, *sf.* la batte, le broyeur, l'espade *f.*

Бухаль, *sm.* oiseau, le due.

Бухалче, *sm.* pomme de pin, *f.*

Бухамъ (както бухалъ), *vn.* bubuler.

Бухеръ, *sm.* (voyez Плущковъ).

Бухавость, *sf.* le ressort.

Бухкамъ, *va.* battre; *||* (кълища), espader.

Бухкачъ, *ка.* s. espadeur, flaussier, ère.

Бухта, *sf.* Mar. le balant, roue de cable, *f*;

|| свивамъ на —ты ортома, *va.* Mar. rouer.

Бухъ! *interj.* pouf, patatras.

Буца, *sf.* la bosse, l'excroissance *f*; 1. (отокъ на тѣлото), le loup; *||* Méd. la tumeur; 2. —или главулекъ (на крака у конъ), Vétér. le capelet; 2. (отъ прѣсть), la motte; 4. крываета вадъ —цыгъ (за нулицы), *v. imp.* il se mottent.

Будентавъ (ладія), *sm.* le bucentaure.

Будотрошъ, *sm.* Agric. le brise-motte ou casse-motte.

Бучене, *sm.* le mugissement, bruissement, renflement *m.*

Бучка (земля), *sf.* la glèbe: 1. (снѣгъ), pelote de neige, *f*; 2. *pl.* —кы (у конъ), la molette; 3. сбирамъ на —, *vr. fig.* se pelotonner; 4. растрошавамъ —кыгъ на нива, *va.* emotter.

Бучкенъ, *adj.* loupeux.

Бучливъ, *adj.* mugissant, ronflant.

Бучж, *vn.* bourdonner, bruire; || **бучи**, *v. imp.* il retenti; *pl.* -чятъ, ils mugissent.

Бушкетъ (*дръжъ-прѣпорецъ*), *sm.* le porte-étendard.

Бывамъ, *vn.* être, subsister, devenir, assister à, se voir; 1. нека това да бѣде тъй, cela supposé; 2. было не было! да бѣде щото ще! vogue la galère.

Бывность, *sf.* la présence.

Быволаръ, *sm.* un pâtre.

Быволица, *sf.* la buffonne.

Быволска кожа, *sf.* le buffle.

Быволче, *sn.* *dim.* le buffetier.

Быволь, *sm.* *quadr.* le buffle; || un brutal.

Быкоборецъ (*тореадоръ*), *sm.* un toréador ou taureador.

Быкски бой, *sm.* la tauromachie.

— **клея**, *sm.* la taurocole.

Быкче, *sm.* *dim.* le bouvillon.

Быкъ, *sm.* *quadr.* le taureau, le boeuf; 1. (*у лостъ*), l'éperon *m*; 2. -гордень, *sm.* *Mar.* cargue fond, *f*; 3. *pop.* l'oiseau de Saint Luc, *m*; 4. бой съ -ове, combat de taureaux, *m*.

Былие, *sn.* la drogue.

Былы и търговия съ —, *sf. pl.* la droguerie; 1. захлупцы за —, le droguier; 2. подправямъ лѣкарскы —, *va.* gourer; 3. подправены —, la goure, 4. подправачъ на —, un gourer.

Быль, *adj.* ancien.

Быляринъ и -ляръ, *sm.* un pharmacien, pharmacopole, apothicaire *m*; 1. un drogueur, vendeur de mithridate, marchand d'orviétan; 2. empirique, opérateur, bauquiste *m*; 3. (*шарлатаникъ*), médecin d'eau douce, médocastre *m*; 4. търговецъ —, un droguiste; 5. такмо -лярска смѣтка, un mémoire d'apothicaire.

Былярница, *sf.* l'apothicairerie.

Былярнически, *adj.* *Pharm.* officinal.

Быларска стока, *sf.* la drogue.

Быларски кодексъ, *sm.* le codex ou code.

Быларско искусство, *sm.* l'apothicairerie *f*.

Бысерень (*приличеръ на бысеръ*), *adj.* nacré.

Бысеръ, *sm.* nacre de perles, *f*.

Быстрина, *sf.* la limpidité.

Быстьтъ, *adj.* l'impide, clair, serein; -тро, -ment; || *fig.* net.

Бытие, *sn.* l'être *m*, l'existence *f*; 1. (*първа книга отъ Библия*), la genèse; 2. описание на —, l'histoire *f*.

Бытолки просякъ, *sm.* *fam.* un argoulet; || *pop.* une gueusaille.

Бѣгай да бѣгае! *adv. fam.* sauve qui peut.

Бѣгайса! *interj.* nargue de; || — отъ тукъ! *adv.* loin d'ici.

Бѣгамъ, *vn.* fuir, courir, s'évader; 1. (*накъ*) recourir; || *fig.* revoler; 2. (*бръзо*), voler; 3. (*гологлава*), prendre ses jambes à son cou, jouer des jambes; 4. *fig.* tourner le dos à;

5. бѣга далечъ (*за зебръ*), *v. imp. Vén.* elle forlonge et se —, *vr*; || бѣгае единтъ отъ другъ, *vn.* s'éviter.

Бѣгачъ, *sm.* un fugitif; || (*конъ*), un courrier.

Бѣгливъ, *adj.* fugitif, fuyant, fuyard; || — отъкъ, *sm.* *Milit.* feu roulant, *m*.

Бѣгство, *sm.* l'évasion *m*, la dérouté.

Бѣтъ, *sm.* la fuite, course, évasion *m*, carrière *f*; || принудявамъ въ —, да бѣгатъ, *va.* mettre en fuite.

Бѣда, *sf.* le malheur, le mal, la cause, le pis aller; 1. *Jur.* le cas; 2. смаяване —, *Jur.* l'atténuation *f*.

Бѣдопилецъ, *sm.* le traîne-malheur ou traîne-potence.

Бѣдственъ, *adj.* calamiteux.

Бѣдствие, *sm.* la calamité, adversité *f*; 1. *Mar.* l'incommodité *f*, la détresse; 3. сигналъ за —, *Mar.* signal de detresse, *m*.

Бѣдж, *va.* inculper.

Бѣжанецъ, *sm.* un réfugié, émigrant, fugitif, fuyard; 1. déserteur, proscrit, rendu *m*; 2. (*въ лунія*), *Mathém.* le curseur; 3. *Milit.* un réfractaire; 4. давамъ —, *va.* extraditer; 5. даване —, l'extradition *f*.

Бѣженкомъ, *adv.* couramment.

Бѣженъ, *adj.* courant. [de-neige *m*.

Бѣла-валка, *sf.* arbrisseau, l'obier ou boule — *вълна*, *sf.* laine beige *f*.

— **върба**, *sf.* arbre, le picéa.

— **глина**, *sf.* *Minér.* la calamité.

— **дробъ**, *sf.* le poumon; -бень, du —, *adj*; 1. въспадене на —, *Med.* la pneumonie, la péripneumonie; 2. което са отъноса до въспадене на —, péripneumonique, *adj*. 3. (*отъ теле или агне*), le mou.

— **калугерка**, *sf.* oiseau, la piette ou nonnette blanche.

— **коса**, *sf.* la canitie.

— **лепра**, *sf.* *Med.* le vitiligo.

— **лѣтна круша**, *sf.* la blanquette.

— **подкора**, *sf.* *Bot.* l'aubier *m*.

— **рада**, *sf.* *fig.* eau-de vie *f*, esprit-de-vin ou alcool, *m*.

— **рыба**, *sf.* poisson, l'able *m* et ablette *f*.

— **салата**, *sf.* plante, l'escarole et scarole *f*.

Бѣлене, *sm.* le blanchiment, la déablation.

Бѣлецъ, *sm.* un œuillet, frère lai *m*; || *pl.* -лцы, *fig.* les ouailles *f*.

Бѣлзнявъ, *adj.* blanchâtre, blafard, farineux, chenu, loutet; 1. *Anat.* albuginé; 2. — негръ, *sm.* (*voyez* Албинность).

Бѣлнна луга, *sf.* *Chim.* eau de Javelle, *f*.

Бѣлно, *sm.* la ceruse ou blanc de ceruse ou de plomb; || -и чървило, le blanc de fard.

Бѣлнна, *sf.* le blanc, la blancheur, les lis *m*; || *fig.* l'ivoire *m*, l'albâtre *m*.

Бѣлны (*на морскы вѣлня*), *sf. pl.* les moutons *m*; 1. съ -море, moutonnée, *adj*. 2. мѣта —, *v. imp.* elle moutonne.

Бѣлѣсамса, *vn.* se plâtrer. [balzane.]
Бѣлѣчкото (по кракъ-тъ на конь), *sn.* la
Бѣлогащарь, *sm.* un caleçonier.
Бѣлогѣзка, *sf.* oiseau, le cul-blanc.
Бѣлодробень, *adj.* Anat. pulmonaire.
Бѣлокопытникъ, *sm.* plante, le tussilage ou
 pas d'âne.
Бѣлокость, *sm.* la canitie.
Бѣлоочень, *adj.* Anat. albugineux.
Бѣлоногъ конь, *sm.* cheval balzan *m.*
Бѣлопахъ, *sf.* oiseau, le motteux.
Бѣлосивъ, *adj.* grivelé.
Бѣлостъ, *sf.* la blancheur.
Бѣло, *sm.* le blanc; || мажъ съ —, *va.* blan-
 chir; || на —, *adv.* en blanc, blanchement.
 — лале, *sn.* plante, la primevère.
 — облаче (съ око), *sn.* le dragon; || *Méd.*
 le caligo.
 — месо, *sn.* le blanc.
 — платно, *sn.* la cretonne. [blanches *f.*
 — течене, *sn.* *Méd.* les fleurs ou fleurs
Бѣлъ, *adj.* blanc, séulier; 1. Anat. albuginé;
 2. (както сѣбѣ), albâtre; || *fig.* d'ivoire *m.*
 — бобъ (фасулъ), *sm.* plante, le haricot,
 la fasséole.
 — листецъ (край книга), *sm.* la garde.
 — лукъ (чеснокъ), *sm.* plante, l'ail *m.*
 — мряморъ (на зелены жилы), *sm.* le
 cipolin et marbre cipolin.
 — мѣхъ (кожуахъ), *sm.* Blas. le menu-vair.
 — соколъ, *sm.* oiseau, le pygargue.
 — соусъ, *sm.* le blanc.
 — цѣтъ, *sm.* le blanc.
Бѣлы ганци (отдолни), *sf.* *pl.* le caleçon,
 les braies *f.*; || (напрѣстличе), plante, la
 digitale, la convallaire ou muguet, le bouton
 d'argent.
 — калины, *sf.* *pl.* la senelle et cenelle.
 — маниста, *sn.* *pl.* la perle.
Бѣлѣвкавъ, *adj.* Bot. glabre.
Бѣлѣвкость, *sf.* Bot. la glabréité.
Бѣлѣвки жѣлты сѣмьы, *sf.* *pl.* la mira-
 belle et prune de —, *sf.*
Бѣлѣгъ, *sm.* le signe, l'enseigne *f.*, le caract-
 ère, le stigmaté, la cible; 1. (на злато
 или сѣбѣро и плата за него), le contr-
 ôle; || ударьмъ —, *va.* contrôler; 2. (отъ
 рана), la plaie, la cicatrice; 3. (на кракъ
 отъ изгоряване), le maquereau; 4. (на
 живоотно, на дърво), la madrure; 5. *fig.*
 l'escarre et eschare *f.*; 6. *Chir.* la conture;
 7. плень съ -зи, couturé, stigmatisé, *adj.*
Бѣлѣжка, *sf.* la marque, le signet, l'indice
m.; 1. l'apparence *f.*, la trace, l'étiquette *f.*;
 2. l'estampille, le numero, la note, le re-
 père et repaire; 3. l'étalon *m.*; || ударьмъ-на
 мѣрка, l'étalonnage et -lonnement; || ударьмъ
 —, *va.* étalonner; 4. (съ книга), le tourne-
 feuille; 5. (ради запознѣване), *Tur.* le
 moins; 6. (на рѣзанъ върахъ монета), *Nut.*

le déférent; 7. *fig.* le symptôme; 8. описане
 -цы на образъ, le signalement; 9. описамъ
 по външнитѣ -кы нѣкого, *va.* signaler;
 10. листъ за описане външни -кы, signa-
 létique, *adj.*; 11. поставямъ -кы на линія,
va. *Milit.* jalonner.

Бѣлѣжна книжка, *sf.* le mémorandum.

Бѣлѣжа, *va.* marquer, noter, tracer; 1.
 (изново), remarquer; 2. (платъ съ пѣчѣтъ),
va. bouillir.

Бѣлѣзачъ, *sm.* un dessinateur.

Бѣлѣзене, *sn.* le dessin; 1. линейно —,
 dessin linéaire; 2. (гравироване на мѣдна
 плоча), la taille-douce; 3. (на канчицы),
 le grené; 4. (съ истриване), l'estompe *f.*

Бѣлѣзни захлупцы, *sm.* *pl.* étui de mathé-
 matique, *m.*

Бѣлѣзно искусство, *sn.* art du dessin, *m.*

Бѣлѣзъ, *sm.* le dessin, le trait; 1. -или
 щамница (съ текстъ), l'illustration *f.*; 2.
 украсямъ съ -зи, *va.* illustrer; 3. (отъ
 първо скарляване), *Peint.* le repentir; 4.
fig. l'ébauche *f.*; 5. *pl.* -зитъ (на компасъ).
Mar. l'aire de vent, *f.*; 6. съ -зи, *adv.*
 graphiquement.

Бѣлѣзи (набрѣзвамъ), *va.* dessiner, tracer,
 dresser; 1. (изново), retracer; 2. (съ ие-
 тривалка), estomper; || -са, *vr.* se dessiner.

Бѣлѣче (аганце въ око), *sn.* la taie; || *Méd.*
 l'albugo *m.* ou albugine *f.*, le caligo, l'aige *f.*

Бѣлѣшкы мѣхъ, *sm.* le petit-gris.

Бѣлѣжъ-тъ (на окомото), *sm.* le blanc de
 l'oeil; 1. (на яйце), le blanc d'oeuf; 2. (на
 сураво яйце), la glaire; 3. *Chim.* l'album-
 mine; 4. възпалене на очный —, *Méd.* le
 chemosis; 4. намазевамъ съ — отъ сураво
 яйце, *va.* glairer.

Бѣлѣженъ, *adj.* *Chim.* albumineux.

Бѣлуга, *sf.* poisson, le grand esturgeon.

Бѣла, *va.* blanchir; 1. бѣлѣса, *v.* *imp.* il
 blanchit; 2. който са бѣлѣе, blanchissant, *adj.*

Бѣлѣса, *v.* *imp.* il s'enlève, il s'exfolie.

Бѣлѣсе, *sn.* *fat.* la pendaison.

Бѣсенъ, *adj.* furieux, furibond, malicieux,
 malin; 1. démoniaque, forcené, rageur, ener-
 gumène *sc.* licencieux; 2. *Méd.* hydrophobe
sc.; 3. *fat.* mièvre; 4. както единъ —,
adv. en désespéré.

Бѣсна жена, *sf.* *fig.* une bacchante, ménade *f.*

Бѣсно дѣте, *sn.* un lutin; || *pl.* дѣца, la canaille.

Бѣсность, *sf.* la fureur, furie, fougue; 1. *Méd.*
 la rage, l'hydrophobie *f.*; 2. *fig.* la frénésie.

Бѣснотия, *sf.* *fat.* la mièvrerie et mièvrété.

Бѣсовитъ (хващанъ отъ зѣлъ бѣсъ), *adj.*
 possédé.

Бѣсовица, *sf.* amas de chiens, *m.*

Бѣсовитъ, *vn.* lutiner; 1. *fig.* jeter sa gourme;
 2. *fat.* charivariser.

Бѣсъ, *sm.* un diable, démon *m.*; || хващане
 отъ зѣлъ —, la possession.

Бѣж, *va.* pendre; || *-ca, vr.* se pendre.
Бюварь, *sm.* le buvard.
Бюджетъ (*финансова сѣтка*), *sm.* le budget.
Бюлла (*заповѣдь*), *sf.* la bulle; || *потвърденъ съ —*, bullé, *adj.*
Бюллетень, *sm.* le bulletin.
Бюратъ (*платъ*), *sm.* le burat.
Бюро, *sm.* le bureau; || (*писменъ прѣстола*), le secrétaire.
Бюрократически, *adj.* bureaucratique.
Бюрократія, *sf.* la bureaucratie.
Бюскъ (*въ корсетъ*), *sm.* le busc; 1. влагамъ — въ корсетъ, *va.* busquer; 2. подгвадка за —, la busquière.
Бюстъ (*глава и гръды*), *sm.* le buste.
Буфетъ (*черпачица за господару*), *sm.* la buvette; || *обдържачъ на —*, un buvetier.
Бжблачъ, *sm. fam.* un bougon.
Бжблене и Бжболене, *sm.* le grasseyement.
Бжблнвъ, *adj.* grasseyeur. [gonner.
Бжбля и Бжболъ, *vn.* grasseyer; || *fam.* бжблрачка, *sf. fam.* une péronelle.
Бжбращъ, *ка, s.* conteur, causer, marmoteur, euse; 1. un mécontent, grognard, grogneur et grognon, bredouiller; 2. *fig.* un clabaud; 3. *fam.* un brise raison.
Бжбрене, *sm.* le babil et babillement, la jaccasserie, la rumeur; 1. (*прѣзъ жбы*), le marmotage et -mottement; 2. *fam.* le grognement, la grognerie.
Бжбрековиденъ, *adj. Bot.* réniforme.
Бжбрекъ, *sm.* le rein, le rognon; 1. болель на -рецытъ, *Méd.* la néphralgie; 2. възпалене на -рецытъ, *Méd.* la néphrite. [phrite.
Бжбречень, *adj.* rénal; || *-камыкъ*, *sm.* la né-
Бжбречна копаня [въспалене на —, *Méd.* la pyélite.
— болестъ, *sf.* la néphrétique et colique néphrétique, *sf.*; || *страдалецъ отъ — и цѣръ за —*, le néphrétique. [émulgents *f.*
Бжбречны сини жылы, *sf. pl. Anat.* veines
Бжбровость, *sf.* la loquacité.
Бжбривъ, *adj.* babillard, loquace; || *fam.* grognard, grogneur et grognon.
Бжбриливъ, *adj.* bavard. [margot.
Бжбрица, *sm.* un bavard; || *-жена, sf. fig.* une

Бжбрю, *ра, s.* grogneur, euse.
Бжбря, *vn.* bavarder, bredouiller, babiller, chape-chuter; 1. (*прѣзъ жбытъ си*), *fam.* marmotter; 2. *pop.* rognonner, marmonner, hagner; 3. *fam.* grogner, grommeler; 4. (*непрѣстанно*), *fam.* jaboter; || *fig.* jacasser.
Бжбрътия, *sf.* le bavardage et -dise *f.*, le bavillage. [rieur, en herbe *f.*
Бждень, *adj.* futur, prochain, à venir; || *fig.* ulté-
Бждна вечеръ, *sf.* la veille, la surveillance; || —, *plante*, la julienne.
Бждникъ, *sm.* la veille, la surveillance, chandelle de veille *f.*
— *камыкъ*, *sm.* la 'harpe.
Бждно врѣме, *sm. Gram.* le futur.
— *состояние*, *sm.* la futurition.
— *существование*, *sm. fig.* l'avenir *m.*
Бждность и -нина, *sf.* la futurition; || *прѣд-вждамъ -та, va.* percer. [-amment.
Бжднителень, *adj.* surveillant, vigilant; — *лно*, **Бжднителность**, *sf.* la vigilance. [veille, *f.*
Бждниъне и -дне, *sm.* le nocturne, état de
Бжднъ, *vn.* veiller.
Бжзень оцедъ, *sm.* vinaigre surard *m.*
Бжзъ, *sm. arbre*, le sureau; *-зень*, de —, *adj.* || —, *plante*, le sauge, *-зевъ*, de —, *adj.* — и *-зунякъ*, *sm. plante*, l'hièble; || *видъ —*, *plante*, l'orvale ou toute-bonne *f.*
Бжткане (*въ говоренето*), *sm. Méd.* le psellisme.
Бжчва, *sf.* la tonne, le tonneau, le poinçon; 1. la barrique, la queue, la botte; *-вентъ*, de —, *adj.* 2. (*за сухы стоки*), le boucant; 3. (*съ вино*), la pièce; 4. (*за носене вода*), la tige; 5. — *злато* (100 *x. талеря*), une tonne d'or; 6. *спускане — въ зимникъ*, l'avantage *m*; 7. *настиламъ въ —*, *va.* encaquer; 8. *наливане въ —*, l'entonnage et entonnement *m.*
Бжчваръ (*хупоръ Mar.*), *sm.* un tonnelier.
Бжчвена джка, *sf.* la douve.
Бжчвника (*мѣда*), *sf. H. nat.* la tonne.
Бжчвы (*римска дръва*) *sf. pl.* le tonnelet.
Бжчъ, *vn. fig.* ronfler.
Бжхъ, *sm.* la négation, action de nier; || *хва-ща ма —*, *vn.* nier, dénier.

В.

В

В (*се*), troisième lettre de l'alphabet bulgare.
Вагенмейстеръ, *sm. Milit.* le vaguemestre.
Вагонъ (*камета на жѣлѣзень пѣтъ*), *sm.* le waggon et wagon.
Вада, *sf.* le ruisseau, conduit, canal *f*; 1. la goulotte et goulotte, rigole *f*; 1. (*харкъ т.*), Pétier *m*; || *-дичка, dim.* le ru; 3. (*за ис-тичане вода изъ рудникъ*), l'arrugie *f*; 4. (*на климало*), (*voyez* Лимберсъ).

Вай

Вадене (*на градина*), *sm.* l'irrigation *f*; 1. (*съ вода по лето*), l'arrosage *m*; 2. *или джбене (на кожа)*, le coudrement. [laire.
Вадень (*който расте по вады*) *adj.* rivu-
Вада, *va.* aveindre; 1. (*градина*), abbrevuer, arroser; 2. *или печъ и джбя (кожы)*, corroyer, coudre; 3. (*очи*) aveugler
Ваза (*сѣджина*), *sf.* le vase, l'urne *f.*
Вай! *interj.* аѣе ou ahî.

Вакантин, *adj.* vacant, non occupé, jacent
|| бывамъ -тъ или изваденъ, *vn.* vaquer.

Ваканція (*праздно мѣсто*), *sf.* la vacance:

1. *pl.* -ціи, (*дни за расходна, праздниці*),
les vacances *f*; 2. имамъ -ціи, *vn.* vaquer.

Вакса, *sf.* le cirage; -сеиъ, de cirage.

Ваксосвамъ (*обуца*), *va.* cirer; || -сване,
sm. le cirage.

Баксаръ, *sm.* un déceroteur.

Бакханалия, *sf.* la bacchanale.

Бакханка, *sf.* une ménade.

Вакханка (*жрица*), *sf.* une bacchante.

Вакълъ (*за животни*), *adj.* noir aux yeux.

Валгантъ, *sm.* Fortif. le terre-plein.

Валева, *sf.* la combe.

Вали (*дждъ и fig. спорно*), *v. imp.* il pleut
(отъ pleuvir); || изъ рѣкавъ, *adv.* il pleut
à verse.

Валиснерія, *sf.* plante, la valisnère et -nérie.

Валка (*монъ т.*), *sf.* la balle; 1. la sphère,
le peloton; 2. училиникъ за игра на —, un
sphéristère; 3. мѣсто за игра на —, la
sphéristère, le mail; 4. искусство за игра
на —, la sphéristique; 5. подмѣтамъ —
ради залѣгане, *vn.* peloter; 6. игра на —,
la rauche; 7. бръскама —, *va.* cresser; 8.
бръскачъ на —, un crosseur; 9. (*снѣгъ*),
pelote de neige, *f*.

Валмливъ, *adj.* fluctueux. [la balle.

Валмо, *sm.* le rouleau, cylindre, boudin; || *Тур.*

Валсирувамъ, *vn.* valser.

Валсировачъ, *ка, s.* valseur, euse.

Валсъ (*нѣмско хоро*), *sm.* la valse.

Валторна, *sf.* Mus. le cor.

Валторникъ, *sm.* un corniste.

Валута, *sf.* Com. la valeur.

Валчаста глба, *sf.* la vesse-loup ou -de-loup.

— тыква, *sf.* le potiron.

Валчasto украсене, *sm.* le godron.

Валчастъ, *adj.* rond.

— драмъ, *sm.* la poire. [le tore.

— фризъ (*при джно на стѣлнѣ*), *sm.* Archit.

Валияница, *sf.* la foulerie.

Валиничаръ, *sm.* un foulon et foulonnier.

Валиковиденъ, *adj.* globuleux, sphérique;
-дно, -ment.

Валиковидность, *sf.* la sphéricité.

Валикъ, *sm.* la boule, la bulle, le globe; 1.
земни —, globe terrestre; 2. небесни —,
globe céleste; || *Géom.* la sphère; 3. (*съ
рачка*), sphère armillaire; 4. *Archit.* l'astragale
m; 5. (*валка за игра*), l'éteuf et ésteuf
m; 6. (*натѣжканъ съ козина*), la bourrelet
ou bourlet; 7. (*у улайниці*), l'escamote *f*;
8. който състои отъ -яци, globuleux, *adj.*

Валилна глина, *sf.* terre chimolée *f*.

— воденица (*трѣкло*), *sf.* moulin à foulon, *m*.
Валивъ (*платъ*), *va.* piloner; 1. (*сукно*),
fouler; 2. (*плѣтъ*), marcher; 3. -са, *vr.*
se vautrer, traîner.

Валине, *sm.* le foulage, pilonage; 1. (*сукно*),
la foule, foulure; 2. брой кожи за —, la
foulée.

Валиче, *sm. dim.* le globule, la boulette; 1.
(*мрямorio*), la bille; 2. (*у барометръ*),
la cuvette; 3. (*за жреби*), la ballotte ou
boule; 4. (*за изваждане лѣпки*), la sa-
vonnette.

Валичникъ, *sm.* plante, la globulaire.

Валжтса (*за пилци*), *v. imp.* ils s'assemblent.

Вампири (*у в. в.*), *sm. pl.* les larves *f*.

Вампирство, *sm.* le vampirisme.

Вампиръ et **Вапиръ**, *sm.* le cochemar; ||
(*хвърката мышка*), *sf. mamm.* le vampire,
la rougette et rousette, le phyllostome.

Ванадъ (*металлъ*), *sm.* Minér. le vanadium.

Вандемиеръ (*мѣсецъ на републиканска го-
дина*), *sm.* le vendémiaire.

Ваниль, *sf.* la vanille; -ленъ, de vanille.

Ванилно растене, *sm.* plante, le vanillier.

Ванна (*въ видъ дървена кондура*), *sf.* le sabot.

Вантове, *sm. pl.* Mar. les 'haubans *m*; 1.
заѣкване —, *va.* capeller les 'haubans; 2.
заѣкване на —, le capelage.

Вантозъ (*мѣсецъ на р. г.*), *sm.* le ventôse.

Вантуза (*за пуцане кръвъ*), *sf.* la ventouse;

|| *Chir.* le bdellomètre; || пуцамъ кръвъ съ
—, *va.* ventouser.

Вантузенъ инструментъ (*порѣзникъ*), *sm.*
Chir. le scarificateur. [bans *m*.

Вантъ-путенсы, *sf. pl.* Mar. chaînes de 'au-

вапсуване, *va.* colorer.

Вапсуване, *sm.* la coloration.

Вара (*аршинъ испански*), *sf.* la vare.

Варакушъ, *sm.* oiseau, la gorgé-bleue.

Варалень, *adj.* rond.

Варваринъ et -варъ, *sm.* un barbare; || *fig.*
un vandale, ostrogot, tudesque *m*; || (*който
не знае нищо*), *fam.* un velche.

Варварски, *adj.* barbare; -ски, -ment.

Варварство, *sm.* la barbarie, le vandalisme.

Варганъ, *sm.* Mus. la guimbarde.

Варда, *sf.* le guet; || *interj.* gare.

Вардачъ, *ка, s.* gardien, garde, la sentinelle,
garçon de bureau, *m*; 1. (*на князь*), un
menin; 2. (*на болель*), un garde-malade;
3. (*на мрътвецъ*), un veilleur; 4. заповѣ-
дамъ на —, *va.* consigner; 5. заповѣдане
на —, la consigne.

Вардене, *sm.* la garde, conservation *f*; || да-
вамъ за —, *va.* déposer.

Вардетеса, *interj.* alerte!

Вардиса! *interj.* place, gare. [sauvegarde.

Вардентна грамота (*или стража, варда*), *la*
Вардентно постѣжване (*съ нѣкого, вардане*),
sm. le ménageement.

Вардливостъ, *sf.* la circonspection.

Вардливъ, *adj.* circonspect.

Вардъ, *va.* garder, ménager, observer, con-
server, tenir; 1. guetter, être à l'affût *m*;

2. (приличностѣ), sauver les apparences; 3. -са, *vr.* prendre garde, se donner de garde, s'épargner; 4. (отъ), gare le; 5. (отъупотребленіи), s'abstenir de.

Варене, *sn.* la coction, cuisson, cuite *f*; || или печене вторно, *sn.* la recuisson; || (на топла вода), le bain marie.

Варене сладко, *sn.* la confiture; || (съ овошкы), la conserve.

Варены сливы (съ захаръ), *sf. pl.* le moyeu.

Вари-кличка, *sc.* un avare, chicanier, fesse-maille, vilain, crasseaux; *m.* 1. (змуснаѣ), une sordidité; 2. *fig.* une ladresse; 3. *fam.* un grippe-sou, pince-maille, charpagon; || *fig.* un cancer; 4. *pop.* un grigou. [vérine.]

Варинасъ (най-дубавъ тютюнъ), *sm.* la

Варителность, *sf.* la digestibilité. [riante.]

Варианта (разлицие на текста), *sf.* la

Вариационно смѣтане, *sn.* Mathém. calcul des variations *f*.

Вариация, *sf.* Mus. Mathém. la variation; || съ -ци. Mus. varié, *adj.* [varier.]

Варирувамъ (правя вариациу), *va.* Mus.

Варка, *sf.* la barque, le bateau; 1. (каиче), l'esquif *m*; 2. (лодка), la nacelle; 3. (щоръви леко), chaloupe bonne de nage, *f*; 4. (пѣлна), une barquée; 5. (който троши -кы за продаване на дърва), un déchireur.

Варкамъ, *vn.* (voyez Бързамъ).

Варкаръ, *s.* un batelier.

Варкачни, *adj.* de barque.

— товаръ, *sm.* la navée, barquée *f*.

Варкичка, *sf. dim.* la barquerolle et barquette, le batelet. [cre.]

Варколакъ, *sm. fig.* l'ours *m*; || *fam.* le massa-

Варлина прѣсть, *sf.* le calcaire.

Варлино срѣдство, *sn.* le caustique.

Варливъ, *adj.* calcaire; culcinable.

Варливастъ, *adj.* calcareux.

Варна пещъ, *sf.* fourneau de calcination *f*.

Варненъ, *adj.* Chim. calcique.

Варовита боза, *sf.* lait ou blanc de chaux, *m*.

Варовито мазило (оросанъ т.), *sn.* la ruilée.

— на капване, *sn.* l'incrustation *f*.

Варосвамъ, *va.* crepir; || (омазвамъ съ варъ), Archit. encroûter.

Варъ, *sf.* la chaux; 1. (у табацы), la plamée; 2. (неогасена), chaux vive; 3. (огасена), chaux éteinte; 4. опалване пещъ за —, le chauffour ou four à chaux; 5

посыпвамъ съ — полето, *va.* chauder; 6

гори-варъ, *sm.* un chaufournier et chaulier;

7. което става на —, calcinable, *adj.* 8.

горене или ставане на —, la calcination;

9. правя или горя —, *va.* calciner; || го-

риса, прѣобръщаса на —, *v. imp.* il se calcine;

10. разбърквамъ съ —, *va.* gâcher;

11. бъркачъ на —, un gâcheur.

Варя, *va.* cuire, faire bouillir; 1. (изново), recuire, faire rebouillir; 2. или каля (нера

за писане), 'hollander, 3. вариса, *v. imp.* il cuit.

Вассалъ, *sm.* un vassal; || (подданни), un 'hommager et vassal —, *sm.*

Вата (намукъ т.), *sf.* de la ouate; -тенъ, d'ouate; || подплащамъ съ —, *va.* ouater;

|| приличенъ на —, ouateux, *adj.* [tavelle.]

Ватала, *sn. pl.* le battant; || (у станъ), la

Ватеръ-кложетъ, *sm.* lieux à l'anglaise, *m*.

Ватеръ-бакштагы, *sm. pl.* Mar. 'haubans de beaupré, *m*.

Ватерштагъ, *sm.* Mar. la soubarbe de beaupré.

Ваувау (кученце), *sn.* le toutou ou tou-tou.

Вахлачка, *sf.* plante, le cirse.

Вахмистръ, *sm.* Milit. un quartier-mestre, maréchal des logis *m*; || главенъ —, maréchal des logis chef, *m*.

Вахня, *sf.* poisson, l'églefin et égrefin *m*.

Вахта, *sf.* Mar. le quart.

Ващъ (ѣ. ваша, н. ваше; pl. ваши), *adj.*

poss. votre; || pron. poss. le et la votre;

|| ващитъ (роднина), *sf. pl.* les vôtres; ||

ваше имане, *sn.* le votre.

Вѣнвамъ, *va.* fourrer.

Вгъвамъ и Вгънвамъ, *va.* froncer; || (ко- нецъ въ игла), enfiler.

Вгъвателенъ, *adj.* maniable.

Вгънка (у книга), *sf.* le larron, la corne; 1.

най-тайнытъ -кы на сърдцето, les détours du coeur, *m*; || *fig.* les recoins *m*; 2. ог-

лаждамъ -кы, *va.* déplier; 3. правя -кы,

va. gauffer; 4. загубватъ си -кытъ, *v. imp.*

ils se déplissent.

Вдавамъ, *vr.* prêter et se — à, caler; ||

(съ страсть), s'acharner à; || вдаваса, *v. imp.* Archit. elle jarrete.

Вдавателенъ, *adj. fig.* flexible.

Вдадено мѣсто (у сводъ), *sn.* Archit. le jarret.

Вдаденъ, *adj.* Bot. rétus; || (за сводъ), jarreté.

Вдѣлбавамъ, *va.* Chir. déprimer. [pression.]

Вдѣлбене, *sn.* l'enfonçure *f*; || Chir. la dé-

Вдѣлбено-испъкнать, *adj.* concavo-con-

vexe.

— -исписана медаль, *sf.* médaille incuse *f*.

— -или издѣлбано исписанъ, *adj.* Num. incus.

Вдѣлбнать, *adj.* concave, déprimé; || (и отъ дѣлтъ страны), concavo-concave, *adj.*

— грѣбъ (на конъ), *sm.* cheval enselé *m*.

Вдѣлбнина, *sf.* la concavité.

Вдовень, *adj.* veuf.

Вдовецъ, *вица*, *s.* veuf, euve.

Вдовица, *sf.* une douairière; || самоволно изгоряване -цы, la suttée et suttie.

Вдовична дѣлба (никлаъ т.), *sf.* le douaire; || дѣте, което са ползува само отъ

— на майка си, un douairier.

Вдовично дукато, *sn.* le denier de la veuve.

Вдовишки пары, *sf. pl.* le douaire.

Вдовство, *sn.* le veuvage et viduité *f*.

Вдругидень, *sm.* le surlendemain; || *adv.* après-demain.

Вдъряване, *sn.* l'arborescence *f.* [spiré.

Вджхнать, *adj. fig.* infus; || (*отъ небеса*), in-

Вджхноване, *sn.* l'inspiration (*и fig.*), infusion, suggestion *f.*; || *fig.* le souffle; || *прѣдавамъ* —, *va.* inspirer.

Вджхнувамъ, *va.* inspirer (*и fig.*), dicter, suggérer, donner à entendre; || *fig.* glisser, insinuer; || *който -ва, fig.* inspireur, *adj.*

Вега (*вѣзда въ Лира*), *sf. Astr.* le Wéga.

Веда (*свѣщена книга у Индусы*), *sf.* le védâ.

Ведеть, *sm. Milit.* la vedette.

Веднажъ, *adv.* un jour.

Ведърникъ, *sm.* chaudière à vapeur *f.* || (*въ парева машина*), le bouilleur; || *поставямъ въ* —, *va.* encuver.

Ведърце, *sn. dim.* la baillotte.

Ведро, *sn.* le secan, tine *m.*, le baquet; || *Mar.* la baille, le seilleau et seillot; || *две -дра вода*, voie d'eau, *f.*

Везелець, *sm.* plante, l'émérus, coronille *m.*

Везло (*накрѣтъ за извѣстници*), *sn.* la bande; || *въ* —, sous bande.

Веждень, *adj. Anat.* sourcilier.

Вежды, *sf. pl.* le sourcil.

Веке и Вече, *adv.* déjà.

Векналь-харчъ, *sm. t.* officier de la bouche, *m.*

Векселень вьрвежъ, *sm.* le change, le cours.

Веленена хартия, *sf.* papier vélin *m.*

Велика лютюргія, *sf.* la grand' messe.

Велика херцогиня, *sf.* la grande-duchesse; ||

— княгиня, la grande duchesse de Russie;

|| — княжна, la grande duchesse non mariée.

Великански, *adj.* gigantesque.

Великанъ, *sm.* le géant, colosse *m.*; || *бой на -ны съ богове*, la gigantomachie (*v. Жидъ*).

Великденски, *adj.* pascal.

Великдень (*свѣтло Въскръсене у Християны*), *sm.* les Pâques *m. et f.*; || *подавяване по* —, oeufs des Pâques, *m.* ||

—, *plante.* la coquelourde, aristoloche *f.*

Велики канцлеръ, *sm.* archichancelier *m.*

Великодушень, *adj.* généreux, magnanime; —шно, -ment; || *fig.* noble. [mité.

Великодушіе, *sn.* la générosité, magnani-

Великолѣпнень, *adj.* solennel et -lemnel,

splendide, magnifique; —пно, -ment; 1. pom-

peux, luxueux, superbe, triomphant; 2.

fastueux, somptueux, honorable, riche; 3.

(*за сцурія*), *Mus. fig.* perlé; 4. *fig.* bril-

lant, royal (*voyez Прѣхубавъ*).

Великолѣпіе, *sn.* la magnificence, le luxe,

l'éclat *m.*, la somptuosité; 1. la pompe, la

richesse, apparat, appareil, état, faste *m.*;

2. *който обыча* —, fastueux, *adj.*; 3. *съ*

—, *adv.* en cérémonie.

Великолѣнна кѣща, *sf.* le palais; || *fig.* le

louvre.

Великолѣпно, *adv.* à grand bruit.

Велико магистерство (*на Малтийскій орденъ*), *sn.* le magistère. [carême.

Великопостны проповѣданеа, *sn. pl.* le

Великость, *sf.* la grandeur. [grand-duché.

Велико херцогство, -княжество, *sn.* le

Велико-херцогски, -княжески, *adj.* grand

ducal. [Голѣмъ).

Великъ, *adj.* grand, grief; || *fig.* haut (*voyez*

— херцогъ, *sm.* le grand-duc; || -князь,

sm. le grand duc de Russie, le grand prince.

— Моголъ (*въ Индостанъ*), *sm.* le grand-

Mogol.

Велныкы посты, *sf. pl.* le carême; || *рано*

или късно закачвать —, le carême est

bas ou haut. [pl. les vélites *m.*

Велнты (*леки войскари у Римляны*), *sm.*

Величественно, *sn.* le grand. [jésté.

Величественность, *sf.* la grandiosité, la ma-

Величественъ, *adj.* sublime, grandiose, au-

guste, pompeux, imposant; —но, -ment; ||

—нотъ, *sn.* le sublime.

Величество (*титула*), *sn.* Majesté; || *Нерово*

Царско —, Sa Majesté Tzarienne.

Величіе, *sn.* la majesté, grandeur, pompe *f.*

dignité *m.*; || *fig.* l'auréole *f.*, noblesse *f.*

Велможедържавіе, *sn.* aristocratie *f.*

Велможы, *sm. pl.* l'aristocratie *f.*

Велпъ, *sm. Mar.* le flasque.

Велсъ, *sm. Mar.* la préceinte ou lisse.

Велта (*мѣрка за нумія*), *sf.* la velte; 1.

мѣря съ —, *va.* velter; 2. мѣряне съ —

sn. le veltage; 3. мѣрачъ съ —, un velteur.

Венера (*планета*) *sf. Astr.* la Vénus. [pubis.

Венерина планинка, *sf. Anat.* le pénil ou

Венерическа болестъ, *sf.* la galanterie.

Венерически, *adj.* vénérien.

Венеринъ поясъ, *sm.* le ceste.

Веніяминъ *sm.* le Benjamin. [lateur.

Вентилаторъ (*развѣтреникъ*), *sm.* le venti-

Верверица, *sf. quadr.* l'écreuil *m.*; —ичень,

d'écreuil.

Верига, *sf.* la chaîne, le carcan, le tissu: 1.

(*съ кукы, Techn. или на камица*), la cré-

maillère; 2. мѣря съ — пространство, *va.*

chaîner; 3. вьрзвамъ съ —, *va.* enchaîner;

4. свързване съ —, la filiation; 5. пу-

щамъ отъ -гы нѣкого или снемамъ му

бокаитъ, *va.* déchaîner; 6. пущане отъ -гы,

le déchaînement; 7. майсторъ -гаръ, *sm.*

un chaînetier.

Веригачка, *sf. pop.* une appareilleuse.

Веригы, *sf. pl.* les fers, les liens *m.*; || *зако-*

вавамъ по-добрь-тъ, va. river les fers.

Веригень бомъ, *sm. Mar.* chaîne d'un

port *f.*

Верижка или Ситна —, *sf.* la chaînette, le

crémaillon; 1. (*съ ключове*), chaîne châte-

laine *f.*; 2. (*зѣбалець*), le jouet, la gour-

mette; 3. *започевамъ съ* — зѣбалець

va. gourmer.

Верижно трькалце, *sn.* le chaînon.

— или сравнително правило, *sn.* *Arithm.* règle conjointe *f.*

— тѣпанче (у часовникъ), *sn.* le tambour.

Вероника, *sf.* plante, la véronique.

Верповане, *sn.* *Mar.* la toue, touée.

Верпувамъ, *va.* *Mar.* touer; || *-ca, vr.* se touer.

Верресовско слово (Цицероново), *sn.* la verrine. [*sf.* la verste.

Верста (русска пѣтна мѣрка, 1500 аршина),

Вертикаленъ, *adj.* vertical; *-лно, -ement.*

— скръпецъ (на ортомна фабрика), *sm.* *Mar.* le violet.

Вертикалность, *sf.* la verticalité.

Верѣъ *f.* или стапель *m.* (терсхане *t.*), [*réjoui.* *Mar.* le chantier.

Весела жена, *sf.* une grivoise; || *fam.* une

— курва, *sf. pop.* une luronne.

Веселба, *sf.* le divertissement, la réjouissance, allégresse et alégresse *f.* ébat, ébaudissement *m.*

Веселене, *sn.* la joie, le plaisir.

Веселильникъ, *sm. fig.* un bout-en-train.

Веселинъ, *sm.* un vive la-joie, grivois *m.*; || *fam.* un réjou, gaillard *m.*

Веселие, *sn.* la réjouissance, le plaisir, hilarité, alacrité *f.* ébat, ébaudissement *m.*; || *fig.* enchantement *m.*; || *fam.* jubilation *f.*

Весело, *adv.* gai, gaïement et gaïment; || *Mus.* allégre, *dim.* allegretto.

Веселость (весѣъ *t.*), *sf.* la gaieté et gaïté, hilarité, joie *f.* enjouement *m.*; || *fam.* gaillardise *f.*

Весель, *adj.* réjouissant, riant, allégre et allégre, alerte; 1. joyeux, jovial, égrillard, gaillard; 2. dispos, éveillé, comique; 3. folâtre, drôle, fou ou fol, enjoué, gai; 4. *fam.* guillerret, émerillonné, grivois, dératé; 5. *fig.* serein, radieux; 6. ставамъ —, *vn.* se desennuyer, être en goguettes; 7. — съмъ, *vn.* s'en donner; 8. бывамъ, —ичкъ, *vn.* en tenir.

— гостъ, *sm.* un bon vivant.

— якравъ, *sm.* l'enjouement *m.* la jovialité.

Весели, *va.* distraire, enjouer, réjouir, 1. dissiper, divertir, épanouir la rate, regaler, émoustiller; 2. *-ca, vr.* se distraire, se dissiper, se divertir, 3. jouer et se jouer, s'égayer, se dérider, se dépiquer; 4. rire, se récréer, prendre ses ébats *m.* s'ébattre, s'ébaudir, bambocher; 5. *fam.* faire carrousse; 6. *pop.* riboter; 7. веселятца, *v. imp.* ils s'épanouissent.

Веста (планета), *sf.* *Astr.* la Vesta.

Весталка (калугерка), *sf.* une vestale.

Весь, *adj. m.* total, tout.

Вета калевра, *sf.* la savate.

— кроста, *sf.* la rogne.

— краста, *sf.* le bouquin; 1. търся или четж —, *va.* bouquiner; 2. обръщане търговия

съ —гы, la bouquinerie; 3. събиратъ на —гы, *fam.* un bouquineur.

— дръѣха, *sf.* la friperie.

— ладя, *sf.* *Mar.* un ponton.

Ветарски пазаръ, *sm.* la friperie.

Ветарство, *sn.* la friperie.

Ветаръ, *ка, s.* fripier, ère; marchand de bric-à-brac *m.* antiquaille *f.*

Ветеранъ (чиновникъ или войникъ да е изслужвалъ), *sm.* un vétéran; || състояние на —, la vétéranse.

Ветеринарство, *sn.* l'hyppiatricque *f.*

Ветеринарь (конски хежиминъ), *sm.* un hippiatre.

Ветина, *sf.* la vieillerie, friperie *f.*

Ветостъ, *sf.* la vieillesse, la caducité; || *dim.* l'usure *f.*; || (на направа), la vétusté.

Вето-германски езикъ, *sm.* langue théotisque *f.*

Ветоникаръ, *sm.* un bouquiniste.

Вето нѣщо, *sn.* l'antiquaille *f.*

Вето правило, *sn. fig.* la rubrique.

Вето (на), *adv.* d'occasion.

Ветъ, *adj.* vieux et veil, ancien, antique.

— дъждовникъ, *sm. fam.* le riflard.

— навъкъ, *sm. fig.* l'ornière *f.*

Веты дръвхы, *sf. pl. fam.* la défroque.

— дървета (развалины), les démolitions *f.*; || (отъ строшена ладя), bois de déchargage *m.* [l'olim *m.*

— протоколы (парламентскы), *sm. pl.*

Ветъкъ (ветъ), *adj. fig.* suranné.

Вече и Веке, *adv.* davantage; || най —, principalement au plus, tout au plus; || — ... нъ, ne ... plus.

Вечеренъ, *adj.* vespéral, occidental.

Вечеряникъ (койтосе вечеря), *sm.* un soupeur.

Вечери (на братството у пръвѣтъ Християны), *sf. pl.* les agapes *f.*

Вечерни (церковна книга), *sf.* le vespéral. — молитвы, *sf. pl.* le salut.

Вечерникъ, *sm.* vent d'aval, *m.*

Вечерница (звѣзда), *sf.* étoile du berger, *f.* || *Astr.* le Vesper.

Вечерно врѣме (вечеря), *sn.* la soirée, veillée, heure soupatoire *f.*

— събране, *sn.* la veillée (вогъз Сидѣнка).

— вѣстие или врѣме, *sn.* le souper et —pé.

Вечерня, *sf.* les vèpres *f.*; || Сицилійска — (хрьсопролитіе въ 1282 година), les vèpres siciliennes.

— дръгавина, *sf.* la retraite.

— роса, *sf.* le serein.

— свърня (серенада), *sf.* la sérénade.

— сефа, *sf. plante*, la nyctage ou belle-de-nuit.

— служба (прѣвъ страстна недѣля), *sf.* les ténèbres *f.*

Вечеръ, *m* et *f.* le soir; 1. l'occident *m.* la veillée; 2. да са видимъ тазъ —, à ce soir; 3. надъ —, à jour fermant.

Вечерямъ, *vn.* souper.

Вечеря, *sf.* le souper *et* -рѣ; || слѣдъ —, après-souper *f*; || прѣминувамъ безъ —, *vn.* dîner par cœur.

Вещественъ, *adj.* matériel; -но, -lement.

Вещественникъ, *sm.* un matérialiste, réaliste.

Вещественность, *sf.* la matérialité.

Вещество, *sm.* la matière, la substance; || *fig.* les matérieux *m*; || приймамъ за — нѣщо, *va.* matérialiser.

Вещь, *sf.* l'objet *m*, la chose; || (безъ стопанинъ), l'épave *f*.

Взаименъ, *adj.* mutuel, réciproque, respectif; -мно, -ment; || членъ на —мно ради здравяване общество, un mutualiste.

— глаголъ, *sm.* Gram. verbe réciproque *m*.
— контрактъ *sm.* l'obligé *m*.

Взаимна любовь, *sf.* amour partagé *m*.

— мѣна (трѣмѣна т.), *sf.* le contre-échange.

— полица, *sf.* Com. la retraite. [mine *f*.

— хитрость, *sf.* *fig.* la contre-ruse, contre-

Взаимно задължителенъ, *adj.* réversal.

Взаимно здрависване (съ пушкане), *sm.* le contre-salut.

— купуване, *sm.* la coemption.

— отношене, *sm.* la corrélation.

— съобщене, *sm.* la réciprocation.

Взаимность, *sf.* la mutualité, réciprocité *f*, le retour.

Вивать (здравица), *interj.* vivat.

Вигнемъ (вигска партия), *sm.* le whiggisme.

Вигнетъ, *sm.* Typ. le cul-de-lampe.

Вигонена вѣлна, *sf.* la vigogne; || шѣпка отъ —, le vigogne.

Вигоня, *sf.* quadr. la vigogne. [whig.

Вигъ (придържикъ на оппозиция), *sm.* un Видамско достоинство, *sm.* le vidamé et -damie *f*.

Видамъ (налѣстникъ на епископъ), *sm.* un vidame.

Видена смѣтка, *sf.* l'arrêté de compte, *m*.

Виденъ, *adj.* apparent, marquant, observable.

Видливость, *sf.* la visibilité.

Видливъ, *adj.* apercevable, perceptible aux yeux, sensible.

Видно, *adv.* ostensiblement. [replâtrage.

— примирене (колкото за очи), *sm.* le Видове, *sm.* pl. Théol. les espèces *f*.

Видозмѣнене, *sm.* l'accident *m*; || *fig.* la phase. [tite loutre.

Видра, *sf.* quadr. la loutre; || морска —, pe-

Видъ, *sm.* la vue, point de vue, l'aspect *m*;

1. la mine, le visage, la face, façon, figure *f*; 2. le maintien, la manière, perspective *f*, le paysage; 3. l'espèce, scène, ombre, voix *f*; 4. l'air *m*, sorte *f*, semblant *m*; 5. le certificat, représentation, forme *f*; 6. *fig.* la montre, le jour, la couleur, couverture, enveloppe *f*, le manteau, voile, masque *m*, encolure, frime *f*; 7. (прѣзъ нѣщо), échappée

de vue, *f*; 8. (на дървие), l'essence *f*; 9. (на равно поле), vue rasante *f*; 10. по-казвамъ —, *va.* faire semblant de; 11. по-тъ на, par forme de; 12. колкото за —, pour la forme; 13. подъ —, sous couleur de; 14. имамъ —, *va.* *fig.* sentir; 15. скривамъ подъ —, *va.* prétexter; 16. въ голѣмъ —, *adv.* en grand; 17. въ малѣкъ —, au petit pied; 18. по единъ —, *fam.* en peinture; 19. добъръ на —, avenant, *adj.* 20. подъ —, *prép.* à titre de.

Видѣлна, *sf.* la lumière.

Видѣло (е), *v.* *imp.* il fait clair.

Видѣне, *sm.* la vision, entrevue *f*.

Видя и Виждамъ, *vn.* voir, regarder, apercevoir, decouvrir; 1. (едвамъ), entrevoir; 2. (накъ), revoir; 3. -са, *vr.* se voir, sembler, marquer, paraître; 4. (съ нѣкого), *vr.* s'entrevoir; 5. (прѣзъ нѣщо), *vr.* transparaître; 6. -ждамеса (накъ), se revoir; 7. види са, *v.* *imp.* il semble, il paraît, il apparaît, avoir la mine de; 8. видѣ ми са, il est revenu à moi; 9. до дѣто може са види, à perte de vue; 10. да са видимъ пакъ днеска, *adv.* à tantôt; 11. да са видимъ пакъ, докѣл са видимъ пакъ, au revoir, jusqu'au revoir; 12. да видимъ, видѣ щемъ, savoir à savoir, c'est à savoir; 13. както са види, apparemment, en apparence; 14. да са видимъ, *interj.* adieu.

Виждане, *sm.* la vision.

Виждъ! *interj.* tiens, tenez; || *fam.* par exemple.

Визиренъ, *adj.* visirial.

Визирски намѣстникъ, *sm.* un caïmacan.

Визирство, *sm.* le vizirat et visirat. [vizir.

Визиръ, *sm.* un vizir; || голѣмый —, grand

Визитаторъ, *sm.* un visiteur.

Визитна хартиѣка, *sf.* carte de visite, *f*.

Визитъ, *sm.* la visite. [смсо), un vicaire.

Викарій, *sm.* un suffragant; || (по духовен-

Викариенъ епископъ, *sm.* un suffragant.

Викарски, *adj.* vicarial; || изпълневамъ -ска длъжность, *va.* vicarier.

Викарство, *sm.* le vicariat et -cairie *f*.

Виконтеки, *adj.* vicomtal.

Виконство (нивл, държава), *sm.* la vicomté.

Виконтъ, -тесса (титла), *s.* vicomte, esse.

Викторія регія, *sf.* plante. la victoria regia.

Вила, *sf.* la fourchette, fouine *f*, échardon noir et -donnet *m*; || (рыбарска съ три жѣла), le trident; || порче или жѣгаль на —, le fourchon.

Вилица, *sf.* la fourchette; || една -нѣщо, une fourchettée; || бодель-тъ на —, le fourchon.

Вила (за лозіе), *sf.* Agric. la nille.

Вилла (близо Римъ), *sf.* la vigne.

Вилѣя, *vn.* (voyez Бѣнѣя).

Вилообразна фигура (Y), *sf.* Blas. le pairle.

Вилчур (кожухъ), *sf.* le vitchoura.

Вилы, *sf.* pl. la forquigne.

Виялѣсть, —лоприличенъ, *adj.* fourcheté, bifurqué; || *Bot.* dichotome.

Вимпель, *sm.* *Mar.* la flamme.

Вирнарица (*мечане т.*), *sf.* la cabaret, tripot, bouchon *m.*

Винареско тръкало (*отъ сбѣно*), *sm.* le bouchon.

Винарь, —ка, *s.* cabaretier, brandevinier, cantinier, ère.

Винатъ, *sm.* *Tur.* le fleuron.

Виндъ-зейль, *sm.* *Mar.* manche à vent, *f.*

Виненъ (*който мирише на вино и — цвѣтъ*), *adj.* vineux.

— килеръ, *sm.* l'échansonnerie *f.*

— спиртъ, *sm.* esprit de vin ou alcool *m.*

— сеждъ (*пухаль*), *sm.* l'oénophore *m.*

Винена калъ или отайка, *sf.* la baissière.

Винетъ (*щампица въ книга*), *sf.* la vignette.

Винителенъ надежъ, *sm.* *Gram.* l'accusatif *m.*

Винна бчва *f.* или **Буре** *n.* vaisseau vinaire *m.*

— лимонада (*главейнъ*), *sf.* le négus.

— спиртюзность, *sf.* la vinosité.

Винно испарене (*удроглавъ*), *sm.* vapeurs du vin, *f.*

Вино, *sm.* vin; 1. *Théol.* la coupe; 2. *pop.* le piot; 3. сладко —, vin doux; 4. вкиснато —, vin besaigre ou poussé; 5. три годишнѣно —, vin de trois feuilles; 6. слабо —, la vinasse; 7. (*съ вода*), l'abondance *f.*; 8. (*още невявърло*), vin bourru; 9. (*на испрацане*), coup ou vin de l'étrier *m.*; 10. (*numie отъ корени съ захаръ*), le frustratoire; 11. смѣсъ вѣскаво —, rioropée; 12. другарство за търговия съ —, société oenophile *f.*; 13. правда за продаване свое —, le banvin; 14. който мирише на —, enviné, *adj.* 15. понзливане —, la libation; 16. пробивамъ бчва и пия —, *va.* buffeter; 17. праване —, la vinification; 18. прѣхвърлеване —, la décantation et décantage *m.*; 19. прѣхвърламъ или набыстревамъ —, *va.* *Chim.* décanter.

— берма, *sf.* les vendanges; || берачъ, —ка по-, vendangeur, euse.

— варница, *sf.* la brûlerie, bouillerie; —ниченъ, de brûlerie.

— гадане, *sm.* l'oénomancie *f.*

— дѣлие и наука за —, *sm.* l'oénologie *f.*; || списатель за —, un oenologiste.

— крадецъ, *sm.* un buffeteur.

— мѣръ, *sm.* l'oénomètre *m.*

— черпецъ, *sm.* un oenophore, échanson, pompe de celliers, *f.*

— черпство, *sm.* l'échansonnerie *f.*

Винтранецъ, *sm.* *Mar.* le 'hourdi et lisse de 'hourdi, *f.*

Винясть (*който пуца вино*), *adj.* vinifère.

Вирале (*старо стихотворене*), *sm.* le virolai.

Вироглавенъ, *adj.* obstiné; —вно, —нément.

— главіе, *sm.* l'obstination, insolence *f.*

Вироглавно, *adv.* mordicus.

— главость, *sf.* *fig.* la roideur et raideur.

— главь, *adj.* opiniâtre, audacieux, insolent; || тѣту, récalcitrant, mutin; || — сѣмъ, *sm.* s'opiniâtrer à, s'obstiner.

— главь рекрутъ, *sm.* *Milit.* un réfractaire.

— главь старецъ, *sm.* *fig.* une tête à perruque.

Виртуозъ, —ка, *sc.* virtuose.

Виръ-вода, *adj.* suant, tout trempé.

Виръ, *sm.* le bassin, tournant, tourbillon *m.*; || *Mar.* la vire-vire et virevaude.

Виски (*ракія отъ жито*), *sm.* whiskey et whisky *m.*; || (*видъ каляска*), le wiski.

Висло, *sm.* un rameau de vigne avec du raisin.

Висмутовъ, *adj.* bismuthique. [de glace.]

Висмутъ (*металлъ*), *sm.* le bismuth ou étain

Високосна година, *sf.* année bissextile *f.*

Високость, *adj.* bissextile *m.*

Вистъ (*игра на книги*), *sm.* le whist et whisk.

Висулка, *sf.* la breloque; || (*на нѣщо*), la pendeloque; || (*на сокай*), *Blas.* le torque.

Висулки (*на мингушы, обичи*), *sf.* *pl.* pendant d'oreille, *m.*

Висж, *sm.* pendre; || висн на въздухъ (*за пилци*), *v. imp.* il plane.

Вита воснена свѣщъ, *sf.* pain de bougie, rat de cave, *m.*

— дупка, *sf.* filet de vis *m.*, filière *f.*; || (*на оржжѣ*), canon rayé *m.*; || пробивамъ —, *va.* tarander. [spiral.]

— жилка (*желѣзна*), *sf.* le spiral et ressort

— ивица, *sf.* la torsade.

— линія, *sf.* *Géom.* l'hélice *f.*

— мекница, *sf.* le plaisir.

— мнда, *sf.* *H. nat.* la turbine.

— подлога (*на стѣлнъ*), *sf.* *Archit.* la spire.

— шатричка, *sf.* plante, le liseron ou liset.

Витинкеть, *sm.* *Milit.* la soutache.

Витлена дупка, *sf.* l'écorce *m.*

Витленъ, —лоподобенъ, *adj.* hélicoïde.

Витло, *sm.* le robinet, douille *f.*; 1. (*на мекеме*), *Méc.* la vis; 2. — безъ край, vis sans fin; 3. съ —, en spirale; 4. развивамъ —, *va.* dévisser. [hélice, *m.*]

Витлясть пароплавъ, *sm.* pyroscaphe à

Витъ, *adj.* arqué; || (*спираленъ, бурманія т.*), spiral; —то, —lement et en —rale.

— крайникъ, *sm.* la torsade.

— роуенсъ, *sm.* *Mar.* le davier.

— прѣходъ (*на мекеме*), *sm.* pas de vis, *m.*

Виты стълбы, *sf.* *pl.* escalier en limaçon, en hélice, en caracole; || (*съ въртено*), escalier à vis; || стѣпало на —, marche gironné *f.*

Вице-адмиралска ладія, *sf.* le vice-amiral.

— адмиралски чинъ, *sm.* la vice-amirauté.

— адмиралъ, *sm.* un vice amiral. bailli.

— бали (*сждникъ за кражбы*), *sm.* un vice-

— дожъ, *sm.* un vice-doge.

Вице-канцлеръ, *sm.* un vice-chancelier.

Вице-консулство, *sm.* le vice consulat.

— консулъ, *sm.* un vice-consul.

— кралевство, *sm.* la vice-royauté.

— кралъ (вицерай), *sm.* un vice-roi; || —

— лица, *sf.* une vice-reine.

— легатство, *sm.* la vice-légation.

— легать (наиску), *sm.* un vice-legend.

— официалъ, *sm.* un vice-gérant.

— президентство, *sm.* la vice-présidence.

— президентъ, *sm.* un vice-président.

— сенешалъ, *sm.* un vice-sénéchal.

Видъ (индйиска стомана), *sm.* le wootz.

Винни, *sf. pl. fam.* le gobet.

Виадукъ (мостъ на джъги за желѣзны пѣтъ), *sm.* le viaduc.

Вие, *sm.* le tourbillonnement, 'hurlement, tournoiement et noiment *m*; || свѣтъ или шеметъ, le vertige, tournoiement de tête, *m*; || страдалецъ отъ — свѣтъ, vertigineux, *adj.*

Вийна кобен, *sf.* plante, le cobaеа ou cobée *f*.

— сефа, *sf.* plante, le belvédère ou belveder.

Виолонче, *sm.* la violoncelle ou basse et basse de viole *f*.

— [niste, bassiste *m*.

Виолончелистъ, *sm.* un violoncelliste et -li-

Виолъ, *sm.* la viole; || д'амуръ, *sm.* viole d'amour.

Вия, *vr.* bruire; || -ca, *vr.* tourbillonner; 1.

което са вие (за растенеа), *Bot.* volubile,

adj; 2. вие си гъздо, *v. imp.* il aïre; 3.

вие (за олъкъ), il 'hurle; 4 *pl.* виятъ, elles

grimpent; || които растенеа — или влекъ,

Bot. grimpantes, *adj.* [tholithe *m*.

Вкаменена кость (отъ пилецъ), *sf.* l'orni-

— мидена чарупка, *sf.* l'ostracite *f*.

— рыба, *sf.* l'ichthyolithe *m*.

— чарупка, *sf.* la conchyte.

Вкаменено растене, *sm.* *H. nat.* le phytolithe.

Вкаменень, *adj.* pétrifié; || *fam.* transi.

— лнстъ, *sm.* *H. nat.* le phyllithe.

— рыбень жбъ, *sm.* *H. nat.* le glossopêtre.

Вкаменителень, *adj.* pétrifiant. [cation.

Вкаменѣлость, *sf.* и -нѣне, *sm.* la pétrifi-

Вкаменѣваемъ, *va.* pétrifier; || -ca, *vr.* se pé-

trifier; || вкаменяваса, *v. imp.* il se lapidifie.

Вкаменяване (ставане камыкъ), *sm.* la lapidification.

Вкарвамъ, *vr.* introduire, induire, ramener,

fourrer; 1. (въ глаза), suggérer; || *fig.* em-

béguiner de; 2. (въ кошара), acculer; 3.

(двигачъ), rabattre; 4. нахатръ (за сокове),

Méd. répercuter; 5. (въ безначалие), anarchiser;

6. (въ пѣтъ нѣкого), *fam.* morigéner

Вкарване, *sm.* l'introduction, suggestion *f*; 1.

(нахатръ), la répercussion; 2. *Phys.* l'intromission *f*; 3. *Mar.* le billard.

Вкарователно сръдство (нахатръ), *sm.*

Méd. répercussif, *ive, adj.* *s*.

Вкисване, *sm.* l'acariâtreté *f*.

Вкиселявамъ, *va.* acidifier.

Вкиселяване, *sm.* l'acidification *f*; || замо-

жеть за —, *Chim.* acidifiable, *adj.*

Вкиснать, *adj.* acariâtre.

Вкиснувамъ, *vr.* s'aigrir; || -ca, *vr.* s'acidifier.

Вкиснува, *v. imp.* il leve; || -ca, *v. imp.* il

fermente, il s'oxyde; || (за нумиѣ), il se pique.

Вкиснуване, *sm.* la gustation, bouillaison *f*; ||

Chim. l'oxygénation *f*.

Вкоренеть, *adj.* invétéré.

Вкоренителень, *adj.* Bot. radicant.

Вкоренявамса, *vr.* s'enraciner, s'invéterer,

se durcir; || вкореняваса (хваща корень),

v. imp. fig. il prend racine.

Вкусень, *adj.* savoureux, ragoûtant, délicat,

saporifique; || (за вино), généreux; || по —,

d'un goût relevé (voyez Изѣденъ).

Вкусникъ (свищъ на вина), *sm.* un gourmet.

Вкусность, *sf.* la délicatesse, sapidité (voyez

Сладость).

Вкуснувамъ, *va.* savourer.

Вкуснуване, *sm.* le savourement.

Вкусова нерва, *sf.* Anat. nerf gustatif *m*.

Вкуснявъ, *adj.* saaporifique.

Вкусъ (и *fig.*) *sm.* le goût, saveur *f*; 1. la

manière, le genre, le gré; 2. *fig.* le palais;

3. на веть —, roccoco, *adj*; 4. (въ укы-

ства), le style; 5. имамъ —, *vr.* sentir; 6.

намирамъ по -тъ си, *va.* trouver à sa convenance;

7. развалямъ -тъ си, *va.* blaser.

Влага, *sf.* l'humeur *f*.

Влагалище (и *Bot.*) *sm.* la gaine; || (за

брусъ у косачъ), le coffin.

Влагамъ, *va.* prêter, rentrer; || (въ кесія

пары), embourser.

Влагане, *sm.* la fourniture; || (пары), le prêt.

Влагачъ, -ка, *s.* prêteur, euse; || *Com.* un

dépoteur.

Влагогонителень, *adj.* hydrofuge.

Владамъ, *va.* jouir de.

Владыка, *sm.* métropolitain *m*.

Владычество, *sm.* l'empire *m*, la domination,

puissance *f*.

Владычнина, *sf.* diocésain, *adj.*

Владышка митра (инфелъ), *sf.* l'infule *f*.

— патерница, *sf.* la caducée.

Владѣлецъ, *sm.* un possesseur, châtelain *s*;

|| (на заложенъ имотъ), un engagiste.

Владѣне, *sm.* la possession, jouissance, sou-

veraineté, puissance *f*, territoire *m*; 1. *Jur.*

la saisine, bien-tenue *f*; 2. правда за —

и относителень до —, possesoir, *adj*; 3.

изгонвамъ отъ —, *va.* déposséder; 4. из-

гонване отъ —, la dépossession; 5. завър-

гиване у —, *Jur.* droit de postliminie *f*.

6. въвождане у —, *Jur.* l'ensaisinement

m; 7. поставямъ въ —, *va. Jur.* ensaisiner.

Владѣтеленъ, *adj.* régnañt.

Владѣтска земя, *sf.* la seigneurie.

Владѣтель (който управлява), *sm.* un gou-

vernant; || (на духовно нѣсто), un béné-

ficier; || *Jur.* bien-tenant *s*.

Владѣя и Владамъ, *va.* administrer, manier,

posseder. tenir, dominer sur; || (насилно върху нѣщо), usurper (voyez Господарувати).

Влаженъ, *adj.* humide, moite, vert; 1. *Méd.* séreux, halitueux; 2. *правя* —, *vr.* ramolir; 3. *ставамъ* —, *vn.* suer.

Влажна ливада (паша), *sf.* la noue.

Влажно мѣсто (на), *adv.* humidement.

Влажность, *sf.* l'humidité, moiteur, humeur *f.*; || *отдѣлямъ* —, *va.* déflegmer; || *отдѣлене* —, *Chim.* la déflegmation.

Влазачъ, *sm.* un entrant; || (*въ община*), un récipientaire.

Влазятъ и Влизамъ, *vn.* entrer, pénétrer:

1. (*накъ*) rentrer; || *fig.* se rembarquer; 2. (*у себе-си*), fair un retour sur soi-même; 3. (*въ дружина*), s'associer; 4. (*у владѣне на наслѣдство*), *Jur.* s'immiscer; 5. (*въ пристанище*), *Mar.* faire escale *f.*; 6. *влазя въ глава ми*, *v. imp. fat.* il s'emberlucouque de; 7. *който влазя*, *fat.* entrant, *adj.*

Влазие (*влазъ т.*), *sm.* l'entrée *f.*; 1. (*у свѣтъ-тъ*), le début; 2. (*въ наслѣдство*), *Jur.* l'immixtion *f.*; 3. (*въ свѣтъ*), *Astr.* l'immersion *f.*. || *Anat.* la fibrille.

Влаканце, *sm. dim.* le brin; || *Bot.* le filet;

Влакна, *sm. pl.* les filandres *f.*; || *наопакета*, *adv.* à, au rebours. || la fibrine.

Влакнинъ (влакнисто вещество), *sm. Chim.*

Влакно, *sm. Bot.* la fibre; || *Anat.* le filament.

Влакнобрѣтено стѣкло, *sm.* le compte-fils.

Влакнистъ, *adj.* fibreux; || *Bot.* ligamenteux.

Влакъ, *sm.* le traîneau.

Власата цѣпа (въ бабекъ), *sf.* le velouté. — *шѣпка*, *sf.* le castor.

Власато листо, *sm. Bot.* feuille drapée *f.*

Власатъ, *adj.* laineux; || *Bot.* velu, chevelu, lanugineux, pubescent, cotonneux; || *ставамъ* —, *vn. Bot.* se cotonner, se corder.

Власъ, *sm.* le duvet; 1. (*на сукно*), le poil; 2. *расчесвамъ-тъ* на сукно, *va.* chardonner; 3. *прѣтиво-тъ*, *adv.* à contre-poil; 4. *наопакета-тъ*, le rebours; || *adv.* à rebrousse-poil.

Власти (чинъ ангелскій), *sf. pl.* les puissances *f.*; || (*стѣпненъ на ангелытъ*), les dominations *f.*

Властителенъ, *adj.* dominateur.

Властитель и -стникъ, *sm.* un dominateur, potentat, seigneur, arbitre *m.* une puissance; || *силенъ* —, un puissant.

Властолюбивъ, *sm.* un ambitieux.

Властолюбивъ, *adj.* dominateur, ambitieux; —*во*, —*еusement*.

Власть, *sf.* l'autorité, domination *f.*, pouvoir, empire *m.*; 1. la loi, puissance, force, prise, faculté, obéissance *f.*; 2. *fig.* la main, le bras, le crédit; 3. (*неопредѣлительна*), l'absolutisme *m.*; 4. (*до царствоването*), l'avant-règne *m.*; 5. (*надъ нѣкого*), *fig.* l'as-

cendant *m.*; 6. *съ* — *та*, d'autorité; 7. *въ-та на*, *prép.* à la merci de, à la discrétion de; 8. *извънъ-та*, 'hors de page *m.*

Влачене, *sm.* la traîne, le tirage, la reptation; || *Mar.* la remorquage, remorque *f.*; || *ортома за* — (*бугсиръ*), câble de remorque, *m.*

Влаченеа (на рѣка), *sf. pl.* l'acoulin *m.*

Влачилка, *sf.* la 'herse; || *прѣвлачене съ* —, le 'hersage *et et* 'hersement; || *прѣвлачамъ нива съ* —, *va.* 'herser.

Влачлива ладия, *sf.* bateau à la traîne.

Влачилъ (по земята), *adj.* traînant.

— *трънъ*, *sm. arbuste*, la ronce.

Влачи, *va.* traîner, mener, tirer, arguer, 'houspiller; 1. (*ленъ*), dréger; 2. *Mar.* remorquer, saquer; 3. (*слѣдъ мене*), *fig.* prendre ou traîner à la remorque; 4. —*са*, *vr.* traîner *et se* —, trôler; 5. *рѣката влачи ледъ*, *v. imp.* la rivière charrie; 6. *влачиса*, *недържиса (за желѣзна котка)*, *v. imp. Mar.* il chasse; 7. *нѣщо да са влачи слѣдъ кърмата*, *Mar.* la traîne.

Влѣжж (и — съ мене), *va.* traîner; 1. (*навсѣдъ съ мене си*), *pop.* trimbaler; 2. —*са*, *vr.* marcher à quatre pattes; 3. *pop.* trimmer; 4. *влече си краката (за конъ)*, *v. imp.* il fauche; 5. *влече по земята (за растенеа)*, il rampe.

Влечене, *sm.* le ramplement, la traction.

Влечителенъ (за растенеа), *adj.* rampant.

Вливамъ, *va.* fondre; || *вливаса (за рѣка)*, *v. imp.* il s'embouche dans, il se décharge dans, il se perdre, il débouche.

Вливателенъ, *adj.* affluent.

Влизане, *sm.* l'ouverture *f.*

Влияне, *sm.* l'influence *f.*, le pouvoir, la prise; 1. *fig.* le crédit, l'ascendant *m.*; 2. *имамъ* —, *va.* influencer; 3. *имамъ* — *на нѣщо*, *influer*; 4. *отъмнувамъ* —, *va.* désinfluencer.

Влиятеленъ, *adj.* influent.

Вложителенъ, *adj.* prêtent. [de prêt *m.*

Вложителна хазна (ломбардъ), *sf.* maison

Влогъ, *sm.* le capital; || *Com.* le fournissement; || (*въ търговия*), la mise.

Влъкъ (и съзвѣдие), *sm. quadr.* le loup; 1. *морски* —, *matm.* loup marin; 2. *женски* —, la louve; 3. *выкане слѣдъ* —, la 'huée; 4. *выкамъ подыръ* —, *vn.* 'huer.

Вълмо (далга т.), *sm.* le flot; 1. (*и водно*), la vague; 2. (*морска*), l'onde *f.*, la lame; 3. (*гладилка*), la calandre; 4. *вълмо съ пѣнясти -ма (за море)*, moutonneux, *adj.*; 5. *прорѣзвамъ или поря-мата*, *va.* fendre; 6. *бързей -ма*, *Mar.* l'houppe *f.*

Вълмистъ и -менъ, *adj.* ondulé, onduleux, ondoyant. [ondulatoire *m.*

Вълмисто движене, *sm. Phys.* mouvement

Вълна, *sf.* la laine, le lainage, la toison, le poil; 1. *най-тънка и хубава* —, la prime;

2. най-танка извлечена —, l'étain *m*; 3. мъртвочина —, laine moraine; 4. търговия съ —, la lainerie.

Вънена основа (на платъ), *sf.* la sayette.

Вънена стока или работа, *sf.* le lainage; *pl.* -ты, la lainerie; || ткачъ на -ты, un lainier.

Вънено поясче (за шия), *sn.* le cache-nez.

Въненъ платъ, *sm.* la sayetterie; || ткачъ, -ка на -ове, *s.* sayetteur, euse.

— дръбъ, *sm.* bourre lanice *f.*

— мхъ, *sm.* l'étain *m*

— и ленинъ платъ, *sm.* la tiretaine.

Вънодавателны животны, *sn. pl.* bêtes à laine *f.*

Вънодавателенъ и -лнсть, *adj.* lanifère.

Вълнсть, *adj.* laineux, poilu et poileux; || Bot. tomenteux. [doulier, larron *m.*

Вълва, *sm.* un brigand, coupe-jarret, ban-

Вълача яма, *sf.* Milit. le puits.

— ловъ, *sf.* chasse au loup, *f.* || потребности за — и ловецкый дворъ за —, la louterie; || глватаръ на —, un loutetier.

Вълатца (щелъмца), *v. imp.* ils loutent.

Вълаче, *sn. dim.* le loutveau et loutat.

— легло, *sn.* le litteau.

— лыко, *sn.* arbrisseau, le garou ou bois gentil et lauréole femelle *f.*

— млъко, *s.* plante, le lithymale.

Вълчець, *sm.* plante, le chardon; 1. поле обрасло съ —, la chardonnière; 2. бодель у —, l'écharde *f*; 3. искъсвамъ бодели у —, *va.* écharbonner.

Вълчедина, *sf.* la piquère. [corode.

Вълчи кракъ (пласунъ), *sm.* plante, le ly-

— корень, *sm.* plante, le napel ou aconit.

— циперь, *sm.* plante, la thymélée.

Въжкнать (съ хыпръсть), *adj.* intrus.

Въжкнителенъ, *adj.* insinuant.

Въжкнителность, *sf.* l'insinuation *f.*

Въжкнувамъ, *va.* insinuer et s' — dans, suggerer; 1. -ца, *vr.* s'introduire, se glisser, s'enfoncer, se faulser, se couler, descendre;

2. *fig.* s'insinuer dans; 3. (мълъжикомъ), se traîner; 4. той са е -кналъ въ, il s'est intrus.

Въжкнуване, *sn. fig.* le débordement.

Въясамъ, *va.* rentrer. [portation *f.*

Въясне (нары), *sn.* la rentree; || Com. l'im-

Въикнуване, *sn.* l'attention, application *f.*

— егарт дъ: 1. (къмъ сждене на свѣтъ-тъ), respect humain *m*; 2. обръщамъ —, *va.* fixer; 3. обръщамъ — къмъ себе-си, *va.* faire événement *m*; 4. съ —, *adv. fig.* mûrement.

Въикнователенъ, *adj.* attentatoire à, attentif à; -лно, -ivement.

Въикнователно, *adv.* entre (les) deux yeux.

Въикнователность, *sf.* l'application *f.*

Въикнувамъ, *vn.* observer, approfondir, prêter l'oreille *f*; || entrer, ouïr, exaucer.

Вносни, *adj. Gram.* incident. [portable.

Вносителенъ (въ наследство), *adj. Jur.* garp-

Вода, *sf.* l'eau *f*; || Poët. l'onde *f*; 1. гола —, le lavage; 2. кеолиска —, eau de Cologne; 3. морека —, eau salée ou de mer;

|| разваленъ отъ —, mariné, *adj*; 4. оловна, eau de Goulard; 5. прѣлвйна —, eau battue;

6. прѣсна —, eau douce; || наливамъ —, *va.* Mar. faire de l'eau; 7. тричева —, eau blanche; 8. — цвѣтъ (въ ялмазы), l'eau;

9. (отъ варъ), l'échaudage *m*; 10. (съ оцедъ и загаръ), l'oxycerat *m*; 11. (отъ капчуцы), l'égout *m*; 12. (отъ кръвъ-та) водяста пасока, *sf.* le sérum; 13. (на маргаръ), l'orient *m*; 14. (отъ портокаленъ цвѣтъ), eau paffe *f*; 15. възвиване —, *Phys.* le contre-courant; 16. двигане — (за ладя), tirant d'eau, *m*; 17. испериване —, l'assèchement, *m*; 18. испотенъ виръ —, en nage, tout en nage; 19. капка —, filet d'eau, *m*; 20. минералны или цѣ-

рителны -ды, les eaux; || отйивамъ на — (на банитъ), *vn.* aller aux eaux; || пия -ды, *va.* prendre les eaux; 21. набиране —, *Méd.* l'épanchement *m*; 22. състояние на най-низка — въ рѣка, l'étiage *m*; 23. до-

карване на -ды или на облацы, le cha-toiement; || който е направенъ на -ды, chatoyant, *adj*; 24. който не само —, hydropote, *adj*; 25. прѣкарване —, prise d'eau; 26. пушамъ или потъивамъ у —, *va. vn.* plonger; 27. пушамъ си -та, *va.* || uriner; || fam. faire de l'eau; 28. разливане -ды, le déluge, inondation, irruption *f*; 29. ручене — изъ улукъ, *fam.* le gargouillis.

Водачъ, *sm.* un guide, conducteur, meneur, promeneur *m*; || *fig.* chef de meute.

Водевиль, *sm.* le vaudeville; || съчинителъ на -ли, un vaudevilliste.

Водене, *sm.* la conduite.

Воденица, *sf.* le moulin, un écoule s'il pleut; 1. (кажвейна), moulin à café; 2. (ма-

башка), moulin à tan; 3. (вързу ладя), moulin à nef; 4. (въ коремъ-тъ), l'estomac *m*; 5. (жерката на грабливы пилцы), la mulette; 6. (игра), la marelle.

Воденчаръ, -ка, *s.* meunier, ère.

Водениченъ камакъ, *sm.* la meule; 1. от-

долент —, le gîte; 2. кованъ на —, le riblage; 3. ковя —, *va.* ribler; 4. каменодѣлецъ на -мацы, un meulier.

— улей, *sm.* l'abée *f*, le bief ou biez.

Воденичны колава, *sn. pl.* le moulage.

Водень, *adj.* aqueux; || Bot. aquatile; || *H. nat.* aquatique.

— бръмбаръ, *sm.* insecte, le dytique.

— жагалъ, *sm.* plante, épi d'eau, *m.*

— кремъ, *sm.* plante, l'algue *f.*

— мхъ, *sm.* plante, la fontinale, conferve *f.*

Водень орѣхъ, *sm. plante*, la macle, la châtaigne d'eau.

— пнирь, *sm. plante*, le curage. [d'eau, *f.*

— тась, *sm. plante*, l'hydrocotyle ou escuelle

— трифилъ, *sm. plante*, le ménianthe ou trêfle d'eau.

— часовникъ, *sm.* la clepsydre.

Водно, *sm.* la laisse, la longe.

Водителна ладія, *sf. Mar.* la conserve.

Водна дървеница, *sf. insecte*, la corize.

— зжия (съзвѣздіе), *sf. Astr.* l'Hydre *f.*

— кокошка (кара-батакъ *t.*), *sf. oiseau*, la foulque.

— круша, *sf.* la mouille-bouche. [son *f.*

— линія (на ладія), *sf. Mar.* ligne de flotai-

— оса, *sf. insecte*, l'ichneumon *m.*

— отрова, *sf.* la cicutaire ou ciguë aquatique.

Водникъ, *sm.* lavoir de cuisine, *m.*; || камыкъ

—, l'évier ou pierre à laver, *m.*; || (за из-

цѣждане сждою), le dressoir.

Водно искливане или истърсване, *sm.*

Med. l'hydrocèle *f.*

— лале, *sm. plante*, le nénufar.

— тереогу, *sm. plante*, le sisymbre.

— цвѣтило, *sm.* la détrempe.

Водность, *sf.* l'aquosité.

Водны чушкы, *sf. pl. plante*, la persicaire.

Водобоене (бѣснотія), *sm.* la rage; || *Med.*

l'hydrophobie *f.*

— боень, *adj.* hydrophobique.

— водачь, *sm.* l'aquitecteur *m.*

— водъ, *sm.* l'aqueduc *m.*

— въздушень, *adj. Chim.* hydro pneumatique.

— вѣтрушка, *sf. Mar.* la remole.

— глава (водна болестъ въ глава), *sm.*

Med. l'hydrocéphale *f.*

— дѣйствителень, *adj.* hydraulique.

— заводъ, *sm.* le tournant, le tourbillon; ||

Mar. le remons. [filtrante *f.*

— избыстрителна машина, *sf.* fontaine

— крыцено (в люар.), *sm.* l'Épiphanie *f.*

— лазна камбана, *sf.* cloche de plongeur, *f.*

— лей (съзвѣздіе), *sm. Astr.* le Verseau.

— лѣйна машина (съ нанизаны ведра),

sf. pompe à chapelet, *f.*

— носецъ, *sm.* porteur d'eau, *m.*

— перъ, *sm. Mar.* le bateau-porte.

— поръ, *sm. Mar.* le taille-mer; ||, oiseau, le

bec-en-ciseaux. [vaisseau, *m.*

— промѣняване, *sm. Mar.* déplacement d'un

— прѣскателна машина, *sf.* la noria.

— растлекъ, *sm. plante*, le fucus ou varech, le goémon.

— родно огнена направа, *sf.* briquet phosphorique *m.*

— родъ, *sm. Chim.* l'hydrogène et gaz —,

sm.; || съединень съ —, *Chim.* hydrogéné;

|| съединене съ —, *Chim.* l'hydrure *m.*

— скокъ, *sm.* chute d'eau *f.*, la cascade, la cataracte; || малькъ —, la cascabelle.

Водоѣрене, *sm. Méd.* l'hydrothérapie et hydro-

pathie *f.* [—pathique.

— цѣрителень, *adj.* hydrothérapique *et*

— черпателна воденица, *sf.* l'épuise-volante *f.*

— чистилище, *sm.* le purgeoir.

— хранилище, *sm.* la citerne.

Воды (на плать), *sf. pl.* les ondes; || правя

— на плать, *va.* tabiser; || на —, ondé, cha-

toyant, *adj.* [la sérosité.

Водяста дѣлаба (на кръвъ, на млѣко), *sf.*

Водясто мѣхурче, *sm. Méd.* la phlyctène.

Водясть (който са стопява въ уста), *adj.* fondant.

Водя, *va.* amener, conduire, tirer, mener; 1.

(за ность-тъ), amuser; 2. (влажъ съ мене-

си), por. trôler; 3. (съ себе-си), mener;

4. -са, *vr.* se prêter à; 5. (съ), s'appar-

reiller avec; 6. (съ нѣкоя), s'accoster de;

7. (съ нѣкоя), *fig.* se frotter à; 7. во-

димса, *vr. pl.* s'associer avec.

Военачалникъ (у Гръцы), *sm.* un polémarque.

Военна ескекуція *sf. Milit.* l'exécution *f.*

— наука (у в. в.), *sf.* la milice.

— пѣсень (у Германцы), *sf.* le bardit.

— служба, *sf.* l'arme *f.*; || *fig.* l'uniforme *m.*

— хлѣбарница, *sf. Milit.* manutention des

vivres, *f.*; || надзирачь на —, un manu-

tionnaire.

—, бойна хитрина, *sf.* le stratagème.

Военни, *adj.* militaire, martial; || по — на-

чинъ, -ment.

— комиссаръ, *sm.* un ordonnateur.

Военно глобяване (съ главулекъ-тъ по

пушка), *sm.* le morion.

— дѣло, *sm.* la guerre.

— искусство, *sm.* l'arme *f.*

— облеко, *sm.* l'armure *f.* [cratie.

— войскарьско управлене, *sm.* la strato-

Военны потрѣбы, *sf. pl.* l'équipage *m.*; || из-

важдамъ — изъ твърдния, *va.* démunir.

— прѣдприемане, *sm. pl. fig.* les armes *f.*

— силы, *sf. pl.* l'armée *f.*

Возаръ и -зачъ, *sm.* un charroyeur, char-

retier, charton, voiturier, camionneur *m.*; ||

(киражия *t.*), un roulier; || (съзвѣздіе),

Astr. le Cocher, le Phaéton. [entonner.

Возелница, *sf.* la pipe; || наливамъ въ —, *va.*

Возене, *sm.* le charriage, le voyage, la course,

le roulement, le roulage; || (съ кола), pro-

menade en voiture, *f.*

Возя, *va.* voiturier, charrier, charroyer; || -са,

vr. aller en voiture, rendre et se —, *vr.*

Войвода, *sm.* un voyvode ou voivode, un

prince; || capitain de voleurs; || (въ Лѣхія),

un palatin. [préfecture.

Войводица (подпрефектура), *sf.* la sous-

Войводство, *sm.* la voyvodie, capitainerie *f.*

|| (въ Лѣхія), le palatinat.

Война или Войска *f.* и Бой *m.* la guerre; 1.

мастилна —, guerre de plume; 2. явна —, guerre ouverte; 3. (на жбъ съ мышки), batrachomyomachie *f*; 4. имаъ —, *va.* faire la guerre; || *fam.* guerroyer.

Войникъ, *sm.* un guerrier, combatant, soldat, vieux troupier *m*; 1. (войскаски човѣкъ), un militaire; 2. (съ завръзаны очи), un andabate; 3. събирамъ —ници, *va.* enrôler; 4. събирание —ници, l'enrôlement *m*.

Войнички, —йскарски, —йнеси, *adj.* militaire.

— клашиникъ, *sm.* le sagum et saie *f*.

Войнеси, *adj.* guerrier.

Войска, *sf.* l'armée *f*, la milice, les troupes *f*, les forces *f*, les phalanges *f*; 1. (видъ), l'arme *f*; 2. *Milit.* le corps; || центръ на —, corps de bataille; 3. *fig.* les bataillons *m*, les alanges *f*; 4. който е на —, belligérant, *adj.* 5. сподѣламъ — по къщата, *va.* *Milit.* cantonner; 6. сподѣлене — по къщата, le cantonnement; 7. събираса на едно мѣсто, готова да са брани (за войска), *vr.* se cantonner; 8. имаъ — и по двата брѣга на рѣката, *va.* *Milit.* s'achevaler; 9. пушамъ и рас —, *va.* licencier; 10. распушчане —, le licenciement; 11. описане —, la stratographie.

Войскарь, *sm.* un guerrier, combatant, soldat, homme d'épée, *m*; || *fam.* un guerroyeur; || устарявамъ —, *vn.* blanchir sous les harpais *m*.

Войскарска дрѣха, *sf.* cotte d'armes *f*; || (сръжня), la hucque ou huque.

— кола, *sf.* *pl.* la prolonge ou chariot à munitions.

— служба, *sf.* l'épée *f*.

Войскарски, *adj.* belliqueux, martial.

— видъ, *sm.* air soldat *m*.

— корветъ, *sm.* corvette de guerre, *f*.

— побратимъ, *sm.* frère d'armes, *m*.

— четникъ (съ Турско), *sm.* le timar; || стопанинъ на —, un timariot. [*armes.*]

Войскарско благочестіе, *sm.* le sort des

Войскарски лѣкари, *sm.* *pl.* officiers de santé, *m*.

— людіе (войска), *sm.* *pl.* le militaire.

Войскобецъ, *sm.* un guerrier; || *fam.* un guerroyeur.

Войскополе, *sm.* le camp, champ de bataille.

Войтелница (звѣзда), *sf.* *Astr.* la Bellatrix.

Войнство, *sm.* la milice.

Вокабула (дума, рѣчь), *sf.* *Gram.* le vacable.

Вокализация, *sf.* *Mus.* la vocalisation.

Вокална музика (пѣяне), *sf.* musique vocale *f* [*et* wauxhall.

Воксалъ (народна градина), *sm.* le vauxhall

Воленъ, *adj.* libre, privé, franc, lesté; || *fam.* grivois.

— партизанъ, *sm.* un corps franc.

— пушкачъ, *sm.* *Mil.* un franc-tireur.

Волинка, *sf.* pain à cacheter *m*, le petit-métier.

Волкамерія, *sf.* plante, la volkmérie et -mier *m* ou clerodendron.

Волканически, *adj.* volcanique; || който съдържава — сѣвды, volcanisé, *adj.*

— варовитъ камикъ, *sm.* le péperin et péperine *f*. [*volcan.*]

Волканъ (иссѣвярли-огньнъ планина), *sm.* le Volcan, *sm.* *pl.* enfants perdus *m*.

Волно, *adv.* franchement, hautement, en liberté.

— мыслецъ, *sm.* un libertin, un latitudinaire, franc-penseur, esprit-fort *m*.

— мысліе, *sm.* libertinage d'esprit, d'imagination, *m*.

— обнасяне, *sm.* la privauté.

Волностъ, *sf.* la liberté, franchise, familiarité *f*; || la privauté, le privilège, la latitude, le clé de champs; || (смилхотворческа), la licence.

Воловарска пѣсень, *sf.* ranz de vaches, *m*.

Воловаръ, *sm.* un pique-boeuf.

Волонтиръ (волникъ), *sm.* *Milit.* un volontaire.

Волска кола (у Галымѣ), *sf.* la basterne.

— ладія, *sf.* *Mar.* le bateau-boeuf.

— или конска муха, *sf.* insecte, le taon.

Волски езикъ, *sm.* plante, la vipérine, la buglose.

Волтижеръ *sm.* un voltigeur.

Волтижирувамъ (на конъ), *vn.* voltiger.

Волтижируване (на конъ), *sm.* la voltige.

Волтовъ стълпъ, *sm.* pile voltaïque ou galvanique *f*. [*stène.*]

Волфрамъ (металъ), *sm.* *Minér.* le tung-

Волъ, *sm.* *quadr.* le boeuf; || *fam.* une bête; || *pop.* l'oiseau de saint Luc, *m*.

Воля, *sf.* volonté, liberté, intention, dispense *f*; 1. le congé, autorisation *f*, concession, approbation *f*; 2. obédience *f*, le plaisir, la fantaisie, licence *f*, le licet, le gré; 3. (Божя), la permission; 4. (лоша), la grévolence; 5. (за търговия), le firman; 6. съ или отъ неволя, bon gré mal gré, de gré ou de force; 7. колкото съ —, толкосъ и съ не —, moitié guerre marchandise, moitié marchandise; 8. отъ своя —, de préférence; 9. ваша —, vous avez beau dire; 10. съ ваша —, sauf ou sous correction; 11. на -та на, *prép.* à la merci de; 12. по -та на вътръ -тъ и на вълмата, *Mar.* en ou à la dérive; 13. оставямея по -та на честь-та, *vr.* *fig.* s'envelopper de son manteau; 14. противъ —, *adv.* à contre-cœur; 15. имаъ пълна —, *va.* avoir le champ libre; 16. давамъ —, *va.* permettre, donner carrière, laisser, lâcher la bride, octroyer; || (на пѣщо), *fig.* exhaler; || (на гнѣвъ -тъ си), épancher; 17. даване —, la permission; || билетъ ради —, le permis.

Вомбать, *sm.* *mamm.* le wombat.

Венеца рана (въ носъ), *sf.* *Méd.* l'ozène *f*.

Вовещица, *sf.* *arbre*, l'anagyris ou bois puant *m.* || —, *sf.* *insecte*, escarbot puant *m.*

Вовещо месо, *sn.* viande venée *f.*

Вовещъ, *adj.* fétide, puant, infect, nidoreux, vireux; || (*за вода*), croupissant.

— **джхъ** (*отъ месо*), *sm.* le relent; || (*изъ носъ*), la punaisie.

— **еллеборъ**, *sm.* plante, le pied-de-griffon.

— **носъ**, *sm.* punais, *adj.*

— **хорекъ**, *sm.* mamm. la moufette.

Вонта, *sf.* une coureuse.

Вонѣя и Смырдъ, *vn.* puer, s'empuanter, sentir; || **вонѣ**, *v.* *imp.* il sente mauvais.

Воня, *sf.* la fétidité, infection *f.*, empuantissement *m.*, assa-fœtida *f.*; 1. *fat.* la faguénas; 2. (*лоша муризма*), la puanteur; 3. *което нѣма никаква* —, inodore, *adj.*; 4. *очистевамъ отъ чумава* —, *va.* désinfecter; 5. *очистеване отъ лоша* —, la désinfection; 6. *който чисти лоша* —, désinfecteur, *adj.* *m.*

Восакъ, *sm.* la cire; 1. *мазь отъ* — и медъ, le cérômél; 2. *вторно намазвамъ съ* —, *va.* recirer 3. *намазване съ* —, la cération; 4. *врачуване по* —, восаколитie, la céromancie.

Восаколъпно искусство, *sm.* la céroplastique.

Восакосъвѣщаръ, *sm.* un ciergier.

Воскава тлъстина, *sf.* *Chim.* l'adiposire *f.*

Воскаво дърво, *sn.* *arbre*, le cirier.

Восколей, *sm.* un cirier. [la cerure.

Восчена помада или мазъ, *sf.* le cerat, — **свѣщъ**, *sf.* le cierge, la cire, la bougie;

|| **правы както** — **борове** (*вертикалы*), *Mar.* mûre ciergée *f.* [tique *f.*

Восченъ съставъ, *sm.* préparation encaus — **михлемъ**, *sm.* *Pharm.* le cirœme.

— **зондъ**, *sm.* *Chir.* la bougie.

Вощина, *sf.* la propolis ou éritaheque.

Впечатвамъ, *va.* buriner; || *fig.* empreindre, graver.

Впивамъ си (*поктіемъ*), *va.* faire patte de velours, s'agripper à; || **впива**, *v.* *imp.* il s'infiltre.

Впиване, *sm.* l'infiltration *f.* [réatteler.

Впрѣгамъ, *va.* atteler, accoupler; || (*извою*),

Впрѣгане, *sm.* l'attellement, accouplement *m.*

Впрѣгатеиъ конь, *sm.* le limonier *m.*, cheval de trait ou de harnais; || (*до про-цѣлъ-мъ*), le mallier.

Впрѣгнуване, *sm.* l'attelage *m.*

Врабка, *pf.* *oiseau*, le passereau, moineau, pierrot *m.* [herbe aux perles.

Врабчено сѣме, *sm.* plante, le grémil ou

Врага, *sf.* l'abcès, ulcère *m.*, blessure *f.*; || *fig.* la plaie, le chancre.

Врагъ, *sm.* ennemi, le *s.*; 1. le diable, démon *m.*; 2. *fat.* diantre *m.*; 3. (*на просвѣте-нето*) *fig.* un vandale; 4. *имамъ нѣкого* —, *va.* avoir ou se mettre à dos de quelqu'un.

Вражда, *sf.* l'inimité, animosité *f.*; || *имамъ* — на нѣкого, *va.* avoir une dent contre.

Враждебень, *adj.* hostile; -бю, -ment.

Вражески, *adj.* ennemi.

Вразумителень, *adj.* intelligible, compréhensible, distinct, auditil, net; || *fig.* clair; -лю, -erement; || **направямъ нѣкого** —, *va.* *fig.* mettre à la portée de.

Вразумително, *adv.* nettement.

Вразумителность, *sf.* l'intelligibilité, compréhensibilité, *f.*; || *fig.* la netteté.

Вразумѣвамъ, *va.* désillusionner; || *fig.* mettre sur la voie; || -са, *vr.* se désabuser.

Врана (*на бжвса*), *sf.* la bonde, bondon *m.*, chante pleure *f.*; || —, *sf.* *oiseau*, la corneille; -некъ, de corneille.

Вранило, *sm.* le brunissoir, bleuissir *m.*

Враница, *sf.* le bachot.

Враничаръ, *sm.* un bachoteur.

Враничка (*миле*), *sf.* le cornillas.

Враносвамъ (*пущено желѣзо*), *va.* bronzer; || (*стомака*), bleuir.

Враносване, *sm.* le brunissage.

Врагъ, *adj.* noir; || -конь, *sm.* cheval moreau *m.*

Врасалъ, *adj.* inné.

Врата или Вратня и Порта, *sf.* la porte;

1. *отзадня* —, *протка*, *fig.* porte de derrière;

2. *тайны* — (*на твърдия*), porte de secours; 3. *слѣпа* —, porte feinte; 4. *незъ-зрителна* —, porte perdue; 5. *или прѣ-*

градка (*съ стѣкла*), le vitrage; 6. (*на нещъ*), la bombarde; 7. *стъпало прѣдъ* —, le pas de la porte; 8. *дървета и дѣски за* —, l'huissierie *f.*; 9. *прѣминувателны съ-*

кола —, charretier, *adj.*; 10. *при закла-*

чеване —, à portes fermantes; 11. *при затво-*

рени —, *Jur.* à huis clos *m.*

Вратаръ, *ка* (*нормаръ*), *sc.* consierge d'Hôtel, portier, ère *s.*, huissier, guichetier *m.*

Вратенъ личникъ, *sm.* le placard.

— (*на вратъ*), *adj.* Anat. nuchal.

Вратна прѣмрѣжа, *sf.* la portière.

— **синя жила**, *sf.* Anat. veine porte *f.*

Вратникъ (*на дрѣва*), *sm.* le collet, la fraise, tour de gorge *m.*; || (*огърлица*), *Archit.* la fusarolle; || **правъ** —, collet monté *m.*; || **хващамъ за** -тъ, *va.* colleter.

Вратникъ, *sm.* porte cochère *f.*

Вратниче, *sm.* dim. la collerette, la fraisette *f.*

Вратовръзка, *sf.* le col, la cravate; || **врѣ-**

вамъ си —, *va.* se cravater.

Вратка (*противка на враты*), *sf.* dim. le guichet; || (*у прозорецъ*), le volet; || (*на*

камета), la portière; || (*за спущане сѣно*

изъ пльоникъ), l'abat-foin *m.*

Вратъ, *sm.* le cou, la nuque, le chignon; (*на конъ*), le garrot, l'encolure *f.*

Враты (*вратникъ на градъ*), *sf.* pl. la porte.

Врачка, *sf.* une pythonisse.

Вачовна мачка, *sf.* baguette divinatoire *f.*

Врачовнически, *adj.* talismanique.

Врачовникъ, *sm. fig. plante*, la fève.

Врачки, *adj.* goétique.

Врачество, *m.* la sorcellerie, sortilège, goétief, la diablerie.

Врачувамъ, *vn.* augurer, dire la bonne aventure.

Врачуване, *sm.* le sort, auspice f.

Врачъ, *ка, s.* magicien, sorcier, devin, -neresse, goétien, charmeur; || diseur de bonne aventure, nécromancien ou négromancien et -ment, un augure; || (восколюбца), *s.* ceromancien, enne.

Вреденъ, *adj.* valable, *invar.* valant.

Вредомъ, *adv.* partout.

Вредность (и *Com.*), *sf.* la valeur; || има —, *v. imp.* il vaut; || —та получена, valeur reçue; 3. заминувамъ — въ сметка, *va.* valeur en compte. [*imp.* il vaut.

Вреднувамъ, *vn.* coûter; || вреднува (ищо), *v.*

Вретнице (покаяно облекло), *sm.* le sac.

Вричамса (за), *vr. fig.* souscrire à.

Вродено ищене, *sm.* l'appétence f.

Вроденъ, *adj.* inné, naturel à; || *fig.* infus.

Врба, *sf. arbre*, le saule; || срамлива —, saule pleureur.

— и бова изданка, *sf.* arbrisseau, l'osier *m.*

Върбалакъ и -бакъ, *sm.* la saussaie, oseraie f.

Върбница, *sf.* les Pâques fleuries, le dimanche ou jour des remeaus *m.*

Върбовникъ, *sm.* plante, la salicaire, la lysimachie.

Върбовъ кошъ (за солъ), *sm.* la bénate.

Върбява пръчка (за посаждане), *sf.* la quillette.

Вървежъ, *sm.* la marche, démarche f, cours, train *m.*, allure, conduite, erre f; 1. *Milit.* la campagne; 2. *fam.* la virevoussie et -vouste; 3. връзъ —, marche forcé; 4. (на воденица), le tournant; 5. (изъ кривини), *Ven.* le faux-marcher; 6. (на ладия), le sillage; 7. (на машина), le jeu; 8. (на пары), la circulation; || *Com.* le roulement; 9. (на пиеца), *Mus.* le mouvement; 10. (на една работа), *fig.* le train; 11. пуцамъ на —, *va.* faire courir; 12. прави другъ —, *va.* faire diversion à; 13. неиспеченъ на —, déhanché, *adj.*; 14. който има слабъ — (за конъ), *Vétér.* juché.

Вървежомътръ, *sm. Techn.* l'équilobquet *m.*

Вървене, *sm.* le cours, la course, démarche f, fonctionnement *m.*; || (на пары), la mise; || (на една работа), *fig.* le train.

Връвн (на хануки), *sf. pl.* le trait.

Вървовитостъ, *sf.* la spongiosité et -giabilité.

Вървовитъ камыкъ, *sm.* la spongite, la congélation.

Вървулекъ (просыпано ищо), *sm.* la traînée.

Вървулица, *sf.* la série, succession f, attelage *m.*; || *fig.* l'enchaînement *m.*; || (на железенъ пжтъ), le train, le convoi.

Връвчица, *sf. dim.* la cordelette.

Връвъ, *sf.* la ficelle, le lacet, laisse, corde f, cordeau, cordon *m.*; 1. *fig.* le fil, la filagore et -gor *m.*; 2. (съ ежалие), la cordelière; 3. (за свързване две кучета), *Vén.* l'accouple f; 4. (на вждица), la ligne; 5. (на камшикъ), la mèche; 6. (у крайникъ на книга), le nerf; 7. (съ колме), le simbleau; 8. (за ортома), le toron; 9. (на чораны), le tirant; 10. вода съ —, *va.* mener en laisse; 11. извървамъ съ —, *va.* *Archit.* singler; 12. свързвамъ съ — или съ ивица, *va.* ficeler; 13. който свързва съ —, un fœleur.

Вървя, *vn.* aller, marcher, cheminer, passer, circuler; 1. tirer, se rendre, tendre, voguer; 2. *Méc.* travailler; 3. *Mar.* courir; 4. (на прѣдъ), s'avancer, dévancer; || *fig.* marcher, prendre les devants; || който вървя —, antécédent, *adj.*; 5. (подырѣ), *Milit.* emboîter le pas; 6. (подырѣ ибкого), succéder à; || вървимъ единъ слѣдъ другъ, *pl.* se succéder; 7. (слѣдъ ибкого или по дырѣта му), suivre; 8. (до ибкого съ пжтъ), rendre et se —, *vr.*; 9. (на назады), refluxer; 10. (възъ теченето на рѣка), *Mar.* refouler la marée; 11. (отгорѣ на долу), plonger; 12. (низъ рѣката), avaler; 13. (плавамъ), *Mar.* siller; 14. (съ бейдебиндъ), aller au lof *m.*; 15. — и бѣгамъ (тежко), *pop.* trimer; 16. (на клюсканица), amblér; 17. (съ мжка), таграса, traîner; 18. върви (за машина), *v. imp.* elle joue ou fonctionne; 19. (за ладия), il navigue; 20. върви ми, il afflue; 21. върви му както изъ рѣкавъ, *fig.* il pleut.

Вързалка, *sf.* le bandage, attaché, ceinture f; || *pl.* -лкъ, *Chir.* l'appareil *m.*

Вързалница, *sf. dim.* la bandellette.

Вързано куче, *sm.* chien d'attache, *m.*

Вързачъ (на денкове), *sm.* un emballer; || (на прѣчки), un fagoteur.

Вързване (денкъ), *sm.* l'emballage; 2. (съ клупъ), *Mar.* la saisine; 2. (на клупове), *Chir.* l'aiguilletage *m.*; 3. (ладия), *Mar.* l'amarrage *m.*

Вързувамъ, *va.* lier, bander, attacher; 1. (жалтаво), desserrer; 2. (съ ортома), amarrer; 3. (на вѣйки), accélérer; 4. връзвать (за плодове), *v. imp.* ils nouent.

Вързия, *sf.* la trousse, le faisceau, la botte; || (листявъ титюнь), la manoque; || въ една —, tout d'un tenant, tout en un tenant.

Връзка (бохча т.), *sf.* le paquet, la trousse, le faisceau, la botte; 1. la ceinture, lien, fagot *m.*; 2. *Anat.* le ligament; 3. *fig.* le fil; 4. *fam.* la pacotille; 5. или възелъ съ пары, *Com.* le group; 6. (дрѣвнъ или прѣдпирки), *fam.* le tapon; 7. (щото и да е), *fig.* le magasin; 8. (прѣдъ крсть), l'écharpe

f; 9. (ключове), le trousseau; 10. (расте-
nea), la fascicule; 11. стока (въ волска
кожа), *Com.* le ceron; 12. (за снопъ), le
lieur, la 'hart; 13. (бшищцы), le bouquet;
14. (при пуцане кръвъ отъ челото), *Chir.*
le discrimer; 15. правяне дърва на -кы,
le fagotage.

Вързопъ, *sm.* la botte; || правяне на -пы
(сѣно), le bottelage; || правя -пы, *va.* botte-
ler; || вторно правя -пы, *va.* remballer.

Връзченъ, *adj.* ligamenteux.

Върло, *adv.* serrément.

— испытане, *sm. fig.* la filière.

Върлость, *sf.* la sévérité, austérité, cruauté
f; 1. la rigueur, violence, véhémence, ri-
gidité *f*; 2. la fougue, asperité, apreté, bar-
barie *f*, le scrupule; 3. *fig.* la rudesse.

Върлъ, *adj.* sévère, austère; -ло, -ment; 1.
furieux, cruel, rigide, rigoureux, rude; 2. dur,
vif, véhément, violent, strict, sanguinaire;
3. *fig.* cru, bouillant, airin.

— boleжъ, *sm.* la rage.

— критикъ, *sm.* un aristarque.

Върлы вълма, *sm. pl. Mar.* la manture.

Връстенъ, *adj.* pubère, bien pris.

Връстникъ, *sm.* le pair, compagnon *m*; ||
(расветъ нѣкому), pareil, *adj*; || —, -ица,
e. coalescent, ente.

Връстничество, *sm.* la coalescence.

Връстность (за женидба), *sf.* la puberté.

Връсть, *sf.* l'âge *m*, la taille, le port, la
saison; 1. *fam.* la tournure; 2. (новѣшка),
la stature; 3. стигналъ на —, mûr, *adj*;
3. поковамъ си -та, *va.* dégager; 4. на —,
adv. en grand.

Връгачъ, *sm.* un tourneur.

Въртеленъ, *adj.* Anat. trochantérien

Въртелъ, *sm.* la broche; || Anat. le trochanter.

Въртенаръ, *sm.* un fuselier.

Въртене, *sm.* le tour, tournoiement et -noiment
m; 1. *Mar.* arbatée *f*; 2. (ови), le roulement;
3. (гласа), *Vétér.* le vertigo; 4. (на около),
le tourbillonnement; 5. (на единъ кракъ),
pirouettement; 6. (болестъ у овцѣ), le
tournois et tournoiement; 7. (на скръбнецѣ),
Mar. le virage.

Въртено, *sm.* le pivot, poinçon, fuseau, tou-
rillon *m*, pointe *f*; || (у котка), *Mar.* la
verge; || въртиса на —, *v. imp.* il pivote.

— образенъ, *adj. Bot.* fusiforme.

— образенъ корень, *sm. Bot.* le pivot; ||
пуца -ни, *v. imp.* il pivote; || който пуца
или прави, -ни, pivotant, *adj.*

— приличенъ, *adj.* fuselé.

Въртило (у гримѣрско тръкало), *sm.* le
tournoir.

Въртителенъ кръсть (на рогатка), *sm.* le
tournoquet.

— хвакъ (за верверицы), *sm.* la tournette.

Въртильникъ (на печене), *sm.* le tournebroche

Врътка, *sf.* le croissant; || (на чигулка), la
cheville; || (нѣтелка на прозорецѣ), la pen-
ture; || — мида, *sf.* le spondyle.

Въртливъ, *adj.* tournant; || игра на -вы прѣ-
стоы, jeu des tables tournantes *f*.

Въртопенъ пѣтъ, *sf.* chemin vicinal *m*.

Въртопски (мажленски *t.*), *adj.* paroissial.

Въртопско дѣте, *s.* paroissien, enne.

Въртопъ, *sm.* l'arrondissement *m*, district,
tour *m*, la paroisse; || (на градъ), la section;
|| *Geogr.* le département, le cercle.

Въртопйнка, *sf.* oiseau, le trousse-col, le
torcol.

Въртѣжка (у вжжари), *sf.* le touret; || (за
слотаване коприна), l'escaladou *m*; ||
(прѣкомъ), *Mar.* la crone.

Въртѣлка, *sf.* le sabot; || (у чепесе), le tour-
niquet; || (изрица), la pironette; || играя си
съ —, *vn.* saboter.

Въртѣлна работа, *sf.* le tournage.

Върти, *va.* tourner; 1. (на скръбнецѣ), *Mar.*
virer; 2. -са, *vr.* tourner et se —, virer,
tournoyer, tourbillonner, rouler, se torde; 3.
(очитѣ), rouler; 4. който си са върти,
tourneur, *adj.* 5. който са върти на около
си, révolutif, *adj.*

Връхари, *sm. pl.* les ramilles *f*, broussailles,
broutilles *f*, la bourrée, le fagotage, le ra-
meau; 1. (отъ дървие), *coll.* le branchage;
2. отсѣчцы — съ зелены листа, la ramée; ||
Archit. le rinceau; 3. (нападали отъ вѣтъръ
-тъ), le chablis.

Връхлина (на еленискы рога), *sf.* l'empraimure *f*.

Връхлѣтене, *sm.* l'invasion, irruption *f*.

Връхлѣтителенъ, *adj.* invasif. [pider.

Връхлѣтъ, *va.* se lancer; || (на нѣкозо), la-
Връхненъ, *adj.* supérieur, usuraire; -хно,
-ment.

— ремыкъ (у шинове), *sm.* le suspied.

Връхни, *adj.* 'haut.

Връхнина, *sf.* l'usure *f*; || (ажю), le change;
|| *Com.* l'agio *m*, le pourcent; || съ —, avec
usure.

Връхно одарче (на стѣлбы), *sm.* le trapan.

— сждилниченъ, *adj.* prévôtal; -щю, -ale-
ment.

— сждилница, *sf.* la prévôté.

Връхня дръва, *sf.* le fourreau; || (сюртукъ),
le par-dessus; || (съ качулка), le bour-
noux; || (съ дългы ржжавы), le bran-
ebourg. — дѣлба (на касса), *sf.* *Typ.* le 'haut de
casse; || (на борть у варка), *Mar.* la to-
létière.

— н-вѣтрѣшна дѣлба (на княдегедѣ),
sf. *Mar.* la gorgère.

— коприняна дръва, *sf.* (всугъ Баскинъ).

— кожица, *sf.* la surpeau ou épiderme.

— обвивка (на захарна глава, качуль),
sf. le gonichon.

— прѣврѣзка, *sf.* *Chir.* la surbande.

Врѣхня риза, *sf.* la blouse; || (*у возаху*), la roulière.

Врѣховата копани, *sf.* une augée.

Врѣховать, *adj.* comble.

Врѣховенъ, *adj.* suprême, souverain, grand; || *fig.* 'haut.

— **владѣецъ**, *sm.* seigneur suzerain *m.*

— **сѣдникъ**, *sm.* 'haut-justicier *m.*

Врѣховитъ, *adj.* mamelonné; || *Bot.* terminal.

Врѣховна власть, la souveraineté, la suprématie; || *fig.* le sceptre, la glaive; || (*на дѣ тыхъ*), la suzeraineté; || (*спасѣйска*), la directe.

Врѣху, *prép.* sur.

Врѣхецъ (*на звѣздилицѣ*), *sm.* la flèche.

Врѣхъ, *sm.* le 'haut, le front, la pointe, cime, tête *f.* 1. l'avantage, le comble, l'en-tête *m.*; 2. (*и fig.*), le sommet, la sommité; 3. *fig.* le pinnacle, faite, point culminant *m.*; 4. (*на дърво*), le vertex; 5. (*на зидъ*), *Archit.* le pignon; 6. (*на звѣздилицѣ*), l'aiguille *f.*; 7. (*на крыло у пилы*), l'aileron *m.*; 8. (*на перо*), le bec; 9. (*на планина*), le coupeau; || *Geogr.* la crête; 10. (*на ходило отъ чораны*), le coin; 11. *сѣ* острый —, à vive arête *f.*; 12. *исхвърляване отъ* —, *Méd.* la régurgitation; || *исхвърлямъ отъ* —, *va.* régurgiter; 13. *прѣтвршавамъ* —, *va.* ép pointer; 14. *прѣвршавамъ* — на дърво, *va.* éhoyer; 15. *обрѣзавамъ* — оветъ на дръвие, *va.* étronçonner; 16. *изрѣзавамъ* — ове на дръвие, *va.* éêter; || *изрѣзване* — ове на дръвие, l'éêtement *m.*; 17. *окастревамъ* — ове на дръвие, *va.* *Agric.* écieimer; 18. — това, *prép.* pour comble de.

Врѣхисто, *adv.* en pointe.

Врѣхистъ, *adj.* pointu.

Врѣшене, *sm.* la pratique.

Врѣшникъ, *sm.* le couvre-feu, le dôme.

Врѣшж, *va.* pratiquer, exécuter; 1. (*сѣ при лежъ или сѣ страсть*), s'affectionner à; 2. (*адокатска работа*), avocasser; 3. (*майно*), *fig.* brasser; 4. (*работа*), *fig.* conduire la barque; 5. (*тѣснѣ тежка работа*), *pop.* suer d'ahan *m.*; 6. (*жито*), battre.

Врѣщамъ, *va.* renvoyer; || — са, *vr.* tourner, revenir, s'en revenir; || (*отъ пѣтъ*), détourner; || (*назадъ*) rebrousser chemin *m.*

Врѣщане, *sm.* le renvoi.

Врѣда, *sf.* le dommage, prejudice, mal *m.*, perte *f.*; 1. le détriment, le dam, grief *m.*; 2. *fig.* le dessous, la brèche, le tout; 3. *до карвамъ* —, *va.* nuir à, endommager; 4. *докарвамъ* — нѣкому, *va.* maltraiter; 5. *за негова* —, à son dam.

Врѣдѣнъ и дителенъ, *adj.* nuisible, désavantageux, ruineux, dommageable; || destructif, préjudiciable, dangereux, contraire à, traître; || maléfique, malfaisant, malin, mauvais; || *бывамъ* —, *en.* préjudicier à.

Врѣдителенъ, *adj.* pernicieux à, damnable, délétère, malsain, malin; || *най* —, pire (*pour* plus mauvais.)

Врѣдна мокрина, *sf.* *Med.* humeur peccante *f.*

Врѣдно испарене, *sm.* la mofette et moufette.

Врѣдностъ (*недостигане* —), la non valeur.

Врѣдъ, *va.* nuire à, préjudicier à; 1. (*себе-си*), *vr.* se nuire; 2. (*самъ себе-си*), *fig.* s'enfermer; 3. (*нѣкому*), desservir; 4. *Chir.* intéresser.

Врѣзанъ, *adj.* *Bot.* sinué.

Врѣзавамъ, *va.* entailler, graver; || (*сѣ върла ракия*), graver à l'eau-forte *f.*; || (*на мѣдна плоча*) *burner*: || (*на камысъ автогра фы*), autographier.

Врѣзане, *sm.* l'encoche *f.*: || (*на гредѣ*), la ruine; || (*на буква*), *Typ.* le cran; || (*сѣ дебелина на дърво*), *Mar.* le lioube.

Врѣкане (*на дѣтенце*), *sm.* le vagissement.

Врѣка (*за дѣтенце*), *v. imp.* il vagit.

Врѣлъ, *adj.* bouillant, brûlant.

Врѣме (*нѣмане* —, *свободно* —, *хаза* *v.* и *Gram.*), *sm.* le temps; l'heure *f.*, la date, la durée, l'an *m.* et année *f.*, l'époque *f.*; 1. *и* вървене —, le période; 2. *и* годишно —, la saison; 3. доста — *и* срѣдства, *fig.* la marge; 4. заминало —, le passé; 5. (*до Мойсеевъ законъ*), *Chron.* le temps d'innuité *f.*; 6. въ прѣдписано —, en temps utile; 7. (*на раждане*), le terme; 8. *изми нуване* —, un laps de temps; 9. *прѣми нуване* —, le passe-temps; 10. *сѣмѣтане* — за праздничитъ, *comput.* ecclésiastique *m.*; 11. *сѣмѣтане* на — то, la computation; 12. (*отъ сумѣтна до пладнъ*), le matin; 13. *начнува или сѣществува отъ то* —, *v. imp.* il date de; 14. *опрѣдѣлямъ* —, *va.* prendre date; 15. *познавачъ* на — то за праздничитъ, un computiste; 16. *прѣкѣпнувамъ* работното —, *va.* désheurer; 17. *прѣминувамъ* —, *vr.* tromper; 18. *прѣминувамъ* — то *си. vn.* passer; 19. *безъ* —, à contre temps; 20. въ —, *prép.* constant, durant; 21. въ всичко —, le long, tout le long, au long de; 22. на всеко —, de tout temps; 23. *едно* —, autrefois; 24. за —, par ou dans l'interim; 25. въ своето — *и* мѣсто, en temps et lieu; 26. въ — оно, au temps jadis; 27. *сѣ* —, à temps, à la continue; 28. *сѣ* — то, à la longue; 29. на —, temporairement, à temps; 30. на — то *си*, à la fleur de l'âge *m.*; 31. по — то на, à l'époque de, au moment de, lors de, sous; 32. *отъ* — на —, de loin en loin, par intervalles, de temps en temps, de temps à autre; 33. на добро —, *adj.* opportunément; 34. на дълго —, pour la vie; 35. *отъ* кое —, depuis quand, de quand; 36. *прѣди* малко —, depuis peu; 37. за малко —, tantôt, prochainement, passagèrement; 38.

млого —, pendant long temps; 39. прѣзъ млого —, par succession de temps; 40. отъ млого —, de long main; 41. отъ незапомнено —, de mémoire d'homme, *f*; 42. ни въ никое —, aux calendres grecques; 43. въ на —, à une heure indue, intempestivement, 'hors de saison, 'hors de propos, mal à propos; 44. въ старо —, anciennement; 45. отъ старо —, d'ancienne date; 46. въ сѣщото —, en ou en même temps; 47. въ сѣщо —, ensemble, de front; 48. въ това —, pendant; 49. отъ то —, dès lors, depuis lors; 50. въ то —, pour lors; 51. до то —, jusque là; 52. отъ то —, както, depuis que; 53. у —, à temps.

Врѣмєнь и -мєнєнь, *adj.* éventuel; -но, -lement; || *Med. Bot.* fugace; || *Mar.* de fortune. [baraque.]

Врѣмєнна колыба (за солдаты), *sf.* la

Врѣмєнни, *adj.* temporaire et -porel; -но, -lement; || provisoire, précaire, transitoire; || *Milit.* postiche.

Врѣмєнникъ, *sm.* la chronique.

Врѣмєнно жилище, *sn.* le pied-à-terre.

— измѣстєване, *sn.* l'interdiction *f*.

— навѣртанє, *sn.* le voyage.

— приживіє, *sn. Jur.* le fidéicommiss.

— прѣмѣрѣване (на погледъ-тъ), *sn.* la berlue.

— състояние, *sn.* le provisoire.

Врѣмєнность, *sf.* l'éventualité *f*.

Врѣменомѣръ, *sm.* le chronomètre.

Врѣменоказачъ, *sm.* le baromètre.

Врѣнь, *sn.* l'ébullition *f*, le bouillonnement, effervescence *f*.

Врѣсакъ, *sm.* l'éclat *m*. [bailler.]

Врѣчвамы, *va.* transmettre, délivrer; || *Jur.*

Врѣчване (даване на рѣка), *sn.* la remise.

Врѣчѣлѣто, *sn.* lettre dominicale *f*.

Врѣж, *sm.* pétiller et pétiller; || *ври, v. imp.* il bouille; || (за вино), il travaille; || който ври, bouillonnant, *adj.* [tousjours.]

Все, *préfixe*, très —; || *sn.* le total; || *adv.*

— благородєнь (мѹмла), *adj.* nobilissime.

— вышній, *sm.* le Très-haut. [Suprême.]

— вышній сѣщество (вышній), *sn.* l'être

— вѣщєнь, *adj.* omniscient.

— гдашєнь (сѣвгашєнь), *adj.* ordinaire, continuel, contenu; -шно, -ment.

— гдашно жилище, *sn.* la stabilité.

— дѣржитєль, *sm.* le Tout puissant.

— земна карта, *sf. Geogr.* la mappemonde.

— знанє, *sn.* la toute-science ou omniscience.

— знатєль, *adj. fam.* omniscient.

— ленна (цѣлый свѣтъ), *sf.* l'univers *m*, le monde, la création.

— лєность, *sf.* l'universalité *f*.

— лєнски, *adj.* catholique; || — съборъ, *sm.* concile oecuménique *m*; || -ски, oecuméniquement.

Вселєнски (който обнєма всичко, млого-уиєнь), *adj.* universel.

— милостивый Господарь, *sm.* sire; || (мѹмла), monseigneur, (*pl.* messeigneurs).

— минутно, *adv.* à tout bout de champ.

— мощєнь, *adj.* tout-puissant.

— мощный, *sm.* le Tout-puissant.

— мирєнь, *adj.* universel; -рно, -lement; || cosmopolite et -litaïn.

— мѣрно, *adv.* oecuméniquement.

— мѣроность, *sf.* l'oecuménicité *f*.

— народєнь, *adj.* public.

— народно, *adv.* publiquement.

— ношно бдѣнє (панихѣда), *sn.* les vigiles de mortes, *f*.

Всеобща избиратєлна правда, *sf.* suffrage universel *m*.

Всеобща новина, *sf. fig.* évangile du jour.

— манархїя, *sf.* la cosmoeratie.

— мѣлва, *sf.* la rumeur publique.

— революция, *sf.* la conflagration.

Всеобщность, *sf.* l'universalité *f*.

— общо исписване (на дългове), *sn. Com.* l'omnium *m*. [l'arrière-ban.]

Всенародно обрѣкване, *sn.* le ban et

— общо тежненє, *sn. Phys.* pesanteur universelle *f*.

— общъ, *adj.* général, universel; -що, -lement; || права -що, *va.* universaliser.

— -огънь, *sm.* la conflagration.

— -прощєнє, *sn.* (voyez Амнистія).

Всєпрѣосвящєнный (мѹмла), *adj.* révérendissime.

— почтєный, *adj.* amplissime.

— свѣтлый (мѹмла), *adj.* sérénissime, illustissime.

— свѣтство (мѹмла), *sn.* sainteté *f*.

— свѣтый отецъ (nana), *sm.* le saint-père.

— силєнь, *adj.* tout-puissant, irrésistible; -лно, -ment.

— силє, *sn.* la toute-puissance.

— цѣрѣтєлєнь лѣкѣ, *sm.* le catholicon.

— вѣдєць (който вѣдє всичко), *sm.* omnivore, *adj.*

Вєнѣкото, *sn.* le tout, le tout-ensemble, le total, la totalité, l'intégralité *f*; 1. — залаганє (въ игра), le va-tout; 2. — ко изъ цѣло, somme totale *f*; 3. по-добрь отъ -ко, sur ou avant toute chose; 4. при -ко това, *adj.* au ou dans le fond; 5. нито за -ко на свѣтъ-тъ, pas pour un royaume.

Вєнѣкий, *adj.* intégral.

— съборъ, *sm.* la totalité.

Вєнѣкы (вєякой за -тъ и -тъ за єдного-то), *adv.* solidairement.

— заєдно, *adv.* in globo, en masse. [vole.]

— зиманєа (въ игра на книгы), *sn. pl.* la

— тѣ, *sm. pl.* les allants et venants *m*.

Вєякакѣвъ и Вєвъ-, *adj.* divers; -кво, -sement

Вшутливо хоро, *sn.* la pantalonnade.
Вшутливото, *sn.* la farce, le plaisant.
Вшутливости (*шагы т.*), *sf. pl.* la gentillesse.
Вшутливостъ, *f.* la gaieté et gaité, folâtrerie, folie, espièglerie *f.*; || la pantalonnade, gaudriole *f.*, le paquet, un tour de page; || *fig.* la farce; || *fam.* gaillardise *f.*
Вшутливъ, *adj.* plaisant, drolatique, railleur; 1. jovial, badin, fou ou fol, folichon, malicieux; 2. *fig.* impayable; 3. *fam.* goguenard; 4. *pop.* cocasse.
Вшутливы нѣща, *sn. pl.* la parade.
Вшутникъ, *sm.* un farceur, un railleur, plaisant *m.*; 1. un joueur, tabarin, trivelin, loustic, clown, pantalon, espiègle *m.*; 2. *fig.* un polichinelle; 3. *fam.* moqueur *m.*; 4. (*въ Италия*), un searamouche; 5. (*у италиянска комедія*), un zani.
Вшутничество, *sn.* la trivelinade.
Вшутявамса (*шагувамса т.*), *vr.* plaisanter, rire, badiner, se moquer; || (*простауки*), goguenarder; || *fam.* niaiser; || (*глупаво*), *fam.* turlupiner.
Вшутяване, *sn.* la plaisanterie, le badinage, le jeu, la facétie, le ris, la raillerie; 1. *fam.* la joyeuseté; 2. *безъ* —, plaisanterie ou raillerie à part; 3. *привамъ* —, *va.* entendre raillerie; 4. *умѣя да права* —, *va.* entendre la raillerie; 5. *отговарямса за работа съ* —, *vr. fig.* payer en gambades *f.*; 6. *за* —, à plaisir.
Въ у, *prep.* à, en, dans, sur, entre, sous, chez, pendant, par, ès (*pour en, les*).
Въведене, *sn.* le prodrome, préambul *m.*; 1. Богородицы въ храмъ (21 ноем.), Présentation de la Vierge *f.*; 2. (*въ длъжностъ*), l'installation *f.*; 3. (*ключъ за нѣщо*), *fig.* la porte; 4. (*на слово*), l'exode *f.*; 5. *fig.* le prelude. [premier.
Въведителна статія (*съ извѣстникъ*), *sf.* le
Въведна, *adj.* Gram. incident.
Въведно прѣдложене, *sn.* la parenthèse; || Gram. l'incise *f.*
Въвирамъ, *va.* insinuer, glisser, couler, fourrer; || *fig.* encadrer; || (*прѣнѣствень лнстъ*), Tur. encarter; || -*ca, vr.* se glisser, s'introduire. [l'embolisme *m.*
Въвиране, *sn.* Phys. l'intromission *f.*; || Chron.
Въвличамъ, *va.* impliquer.
Въвождамъ, *va.* introduire, amener, établir, produire, naturaliser; || (*съ длъжностъ*), installer; || (*съ община*), patronner.
Въвождане, *sn.* l'introduction *f.*
Въвождачъ, -ка, *s.* introducteur, trice.
Въводителенъ, *adj.* Jur. introductif.
Въвоняване, *sn.* le croupissement.
Въвонявамса, *vr. fig.* croupir.
Въврень, *adj.* embolismique.
Въвѣкъ, *adv.* à ou pour toujours, à tout jamais, au grand jamais.

Въобразене, *sn.* l'idée *f.*, illusion, imagination, fantaisie *f.*; || *fig.* la tête; || *и сила* —, *fam.* l'imaginative *f.* [-*ано*, -ment.
Въобразителенъ, *adj.* imaginaire, fantastique;
Въобразливъ, *adj.* imaginable.
Въобразявамъ си, *vr.* imaginer, se figurer, se persuader, juger; || (*испрѣди*), se préfigurer; || (*небывалицы*), se forger des chimères *f.*
Въодушеване, *sn.* la verve, l'enthousiasme *m.*
Въодушевенъ, *adj.* animé.
Въодушевителенъ, *adj.* enthousiaste.
Въодушевявамъ, *va.* animer, enthousiasmer; || -*ca, vr.* s'enthousiasmer. [s'incarne.
Въплъщаваса (за Христа) *v. imp.* Théol. il
Въплъщене (на сынъ Божій), *sn.* Théol. l'incarnation *f.*
Въплъщенъ, *adj.* Théol. incarné.
Въсѣдамъ (конь на разсѣдлица), *va.* enfourcher un cheval; || *въсѣдатеа (за коніе)*, *v. imp.* ils sautent. [adv. d'amont.
Възъ, *préfixe*, re ou ré ou r; || *prep.* sur; || (*прѣката*),
Възбогъ, *adv.* en l'air.
— *боженъ (за облаци)*, *adj. fig.* suspendu.
— *буждамъ*, *va.* provoquer, irriter, exciter;
1. émouvoir, susciter, intéresser; 2. (*накъ*), ressusciter; 3. (*прнзипане*), piquer; 4. *fig.* ranimer, reveiller, recurer; 5. (*мжтило*), *fig.* foment; 6. -*ca, vr.* s'exciter.
— *буждане*, *sn.* l'excitation *f.*, provocation, stimulation *f.*; || *fig.* le stimulant. [trice.
— *буждачъ*, -ка, *s.* excitateur, incitateur,
— *буждникъ*, *sm.* stimulateur, *adj. m.*
— *будителенъ*, *adj.* incitatif, pathétique; || Méd. stimulant; || -*лното*, *sn.* le pathétique;
— *будително сръдство*, *sn.* Méd. incitant, *adj.* [pain bis-blanc *m.*
— *бѣлъ*, *adj.* blanchâtre; || -*хавѣлъ*, *sm.*
— *варене (декоктъ)*, *sn.* la décoction.
— *вивамъ*, *va.* retourner; || -*ca, vr. fig.* refouler; || (*отъ вѣтрь-тъ*), *vr.* Mar. faire son abattée; || -*вяне*, *sn.* Mar. l'abattée *f.*
— *вира*, *v. imp.* il fermente; || (*съ каца гроздіе*), il cuve. [mentation.
— *виране*, *sn.* la bouillaison; || *fig.* la fermentation;
— *вита жѣлта пѣча (върху концевъ-тъ на ботушы)*, *sf.* le retroussis.
— *вратенъ (за глаголъ)*, *adj.* pronominal;
въ — *залогъ*, -alement.
— *-глаголъ*, *sm.* Gram. verbe réfléchi *m.*
— *врътителенъ (напрѣвъ видъ)*, *adj.* Chim. réductif.
— *въричамъ*, *va.* remettre, ramener, tourner, regagner, éviter; 1. (*накъ почесъ-ма*), отсраямса, réhabiliter; 2. -*ca, vr.* retourner, remonter, regagner, rebrousser chemin, rétrograder; 3. (*назадъ*), Milit. se replier; 4. *fig.* refouler; 5. Gram. se réfléchir.
— *върщане (у домаси)*, *sn.* la retraite; || (*на врѣмето*), la révolution.

Възврычно движене, *sn.* la rétrogradation et -gression. [colmate.

— **высена** блатлива земя, *sf, Agric.* le

— **высене**, *sn.* l'élevation *f*, exhaussement, rehaussement, agrandissement, relèvement *m*; 1. (на чинъ благородство), l'anoblissement *m*; 2. (на душата къмъ Бога), l'anagogie *m*; 3. *Fortif. Mar.* le relief.

— **высентъ**, *adj.* éminent, relevé; || *fig.* élevé; || (на чинъ), promu.

— **высеностъ**, *sf.* l'élevation *f*, éminence *f*; || (на свщане), la grandeur d'âme.

— **высывамъ**, *va.* élever, exhausser, rehausser, relever; 1. 'hausser, surhausser, ennoblir, lever, promouvoir à; 2. *fig.* charmer; 3. (на чинъ благородство), anoblir; 4. -*ca, vr.* monter, s'agrandir; 5. *fig.* se pousser; 6. възвысавана (за душата), *v. imp.* elle s'élance. [effervescent.

— **врѣлъ**, *adj.* pétillant et pétillant; || *Chim.*

— **главникъ** (у книга), *sm.* la tranchefile.

— **главница**, *sf.* le coussin, oreiller, chevet, matelas *m*; -ичентъ, de coussin.

— **главничка**, *sf. dim.* le coussinet, le carreau; 1. (отъ тефтига), *Chir.* le plumasseau; 2. (ради забождаие иглы), la pelote; 3. (за добры миризмы), le sachet; 4. (подъ сѣдло), le panneau; 5. (за рессоръ въ кирета), le lisoir; 6. (за нощъ), la semelle. [nème *m.*

— **гласене** (въ риторика), *sn.* l'épiphonéa; (хрущѣлка надъ гръкланъ-тъ), *sf. Anat.* l'épiglotte; || възпалене на —, *Med.* l'épiglottite *f*.

— **глытченъ**, *adj.* épiglottique.

— **горчивъ**, *adj. fig.* aigrelet et aigret.

— **давамъ**, *va. fig.* payer.

— **двигамъ**, *va.* élever, relever, établir, ériger; 1. *fig.* amener; 2. (до небеса и *fig.*), mettre sur le pinnacle; 3. -*ca, vr.* se rebeller, se mutiner; 4. *fig.* se révolter, s'ameuter.

— **двигане**, *sn.* l'établissement, *m*, érection, émeute *f*, mouvement *m*, mutinerie *f*, les troubles *m*, la sédition; || (накъ), le relèvement; || *fig.* la révolte, le soulèvement, une levée de boucliers *m*.

— **държа́мъ**, *va.* refréner; || -*ca, vr.* s'abstenir de, se garder, se retenir, s'empêcher de, se contenir; || (отъ нѣщо), se refuser à, se priver de, se servir de, jeûner.

— **държа́не**, *sn.* l'abstinence *f*, la modération, continence, privation, tempérance *f*; || (отъ нѣщо), *Jur.* l'abstention *f*; || *fig.* la sobriété.

— **държентъ**, *adj.* modéré, continent, sage, tempérant; || *fig.* sobre.

— **държикъ** (който не пие вино), *sc.* un abstème. rance, sagesse *f*.

— **държностъ**, *sf.* la modération, tempé-

Въздухъ, *sm.* l'air *m*, le vent, l'évent *m*;

1. който живѣе въ —, *II. nat.* aëricole, *adj*; 2. излизане — отъ мѣхуръ, le dégorgement; 3. испущамъ -тъ отъ нѣщо, *va.* dégonfler; 4. наука за -тъ, l'aérogologie *f*; 5. описание на -тъ, l'aérogographie; 6. очистяване на -тъ, l'assainissement *m*; 7. подновяване —, la ventilation; 8. поемане —, *Med.* l'inhalation *f*; 9. (покрывъ на нощъ), la pale et pulle; 10. пуцамъ -тъ отъ нѣщо, *va.* désenfler; 11. наука за равновѣсие на -тъ, l'aérostatique *f*; 12. турло —, courant d'air; 13. на читеъ —, à l'air libre, en plein air ou vent 14. отийвамъ начистъ —, *vn.* prendre le frais.

— **духоносентъ** ссждъ, *sm.* *Bot.* la trachée et trachée-artère.

— **духообразентъ**, *adj.* aëriorme.

— **духоплаване** (въздушно плаване), *sn.*

Phys. navigation aërienne *f*, l'aérostation *f*.

— **духоплавачъ**, *sm.* un aéronaute, aéro-

stier *m*. [le porte-vent.

— **духопрѣводна цѣва** (въ органъ), *sf.*

— **душенъ**, *adj.* aërien, pneumatique.

— **валякъ**, *sm.* l'aérostas *m*, ballon aëro-

statique *m*, le montgolfière.

— **мѣхуръ**, *sm.* le ballon; || майсторъ на

— **ри**, un ballonnier.

— **душно искливане** (на торбичка), *sn.*

Chir. la pneumatocèle.

— **климало**, *sn.* machine pneumatique *f*.

— **огниво**, *sn.* briquet pneumatique *m*.

— **нявяване**, *sm.* le phénomène.

— **дѣшамъ**, *vn.* soupirer, gémir; || *fam.* geindre; || (за нѣщо), bayer après, gémir de, sur.

— **дѣшане**, *sn.* le soupir, gémissement, hélas *m*; || съ -неа извяивамъ скръбъ-та си, *va.* soupirer.

— **дѣшникъ**, *sm. fam.* un soupirant.

Въскачевамъ, *va.* monter; 1. (на чинъ), avan-

cer; 2. който въскачева, le cunetateur ou temporiseur; 3. -*ca, vr. fig.* se percher.

— **качане**, *sn.* la promotion; || (на планина), la montée.

— **кисѣло вещество**, *sn.* l'acidule *m*.

— **кисѣлостъ**, *sf. Med.* l'acescence *f*.

— **кисѣлъ**, *adv.* aigrelet et aigret, acescent.

— **крсена буква**, *sf.* lettre dominicale *f*.

— **проповѣдъ**, *sf.* la dominicale.

— **крснатъ умирамъ изново**, *vn.* remourir.

— **крснителентъ**, *adj.* 'résurrecteur.

— **крснувамъ**, *vn.* ressusciter.

— **крснуване**, *sn.* la résurrection; || способентъ за —, résurrectionnel, *adj*.

Възлагамъ, *va.* imposer.

— **лазителентъ** поясъ, *sm.* l'ascendance *f*;

|| роднина по —, *pl. Jur.* les -s.

— **лазямъ**, *vn.* monter, se lever, grimper; 1. или са качвамъ накъ, remonter; 2. *fam.* se hisser; 3. възлазятъ (единъ на другъ),

- faire une courte échelle; 4. който възлазя или върви на горѣ, montant, *adj.* ascendant *m.*
- Възлазие**, *sn.* la rampe; || (на чинъ), la promotion; || (къмъ), l'ascension *f.*
- **любенъ и възрень**, *adj.* aimé et féal.
- **ложене**, *sn.* l'imposition *f.*
- **моженъ**, *adj.* possible, faisable, praticable, réalisable.
- **можно е**, *v. imp.* il se peut.
- **можното**, *sn.* le possible.
- **можность**, *sf.* le peut-être, la possibilité.
- **мъздачъ**, —**ка**, *s.* retributeur, rémunérateur, trice.
- **мъждане**, *sn.* la compensation, gratification *f.*, le talion; || (за трудове), les vacations *f.*
- **мъздивамъ**, *va.* récompenser, compenser, gratifier; 1. indemniser, dédommager, rémunérer, racheter, rétribuer, couronner; 2. *fig.* payer; 3. (себе-си), *vr.* prendre sa revanche; 4. —**са**, (за нѣкоя щета), *vr.* se sauver.
- **мъздиване**, *sn.* le dédommagement, indemnité *f.*, recompense, retribution *f.*; 1. la rémunération, repréaille *f.*, le prêt-rendu, le prix; 2. *fig.* le salaire; 3. който бива за —, *Jur.* rémunératoire. [*sion f.*]
- **несене** (Господне), *sn.* Théol. l'Ascension
- **ношене даръ**, élévation de l'hostie *f.*
- Въспаене**, *sn.* le feu; || *Méd.* l'inflammation *f.*, la flegmasie et phlegmasie; || **църъ за** —, antiphlogistique, *adj.*
- **паленъ гной**, *sm. Chir.* le noli me tangere.
- **палителенъ**, *adj.* flegmoneux; || *Méd.* inflammatoire.
- **отокъ**, *sm. Méd.* le flegmon et phlegmon.
- **пирамъ**, *va.* supprimer, défendre, interdire, intercepter, retenir; 1. prohiber, embarasser, enchaîner, censurer; 2. (книгы), mettre à l'index *m.*; 3. (публично стока, монета), *decrier*; 4. *fig.* suspendre; 5. *Jur.* inhiber; 6. —**са**, *vr.* enrayer.
- **пиране**, *sn.* la suppression, défense, prohibition, interdiction *f.*; 1. l'interception *f.*, cohibition, suspension *f.*; 2. и възпрѣнотъ, *Jur.* l'inhibition *f.*; 3. *Méc.* l'échappement *m.*; 4. (военны дѣйствиа), suspension d'armes; 5. (на монета), le *decri*; 6. поставямъ —, *va.* la saisie; 7. което може са възпрѣ, supprimable, *adj.*
- **пирателенъ гласъ**, *sm.* le veto.
- **пирка**, *sf.* *Typ.* lettre grise *f.*
- **приемамъ**, *va.* daigner.
- **прѣна стока**, *sf.* la contrebande.
- **прѣтамъ и Въспри** —, *va.* trousseur; || —**са**, *vr.* se trousseur.
- **прѣтнувамъ и Зап**— (дрѣха), *va.* retrouver; || —**си** (дрѣхата), *vn.* se retrouver.
- **прѣтнуване и За** —, *sn.* le retroussement; || (на ботуши), le revers.
- Въспрѣнато крайце** (на шѣпка), *sn.* le retroussis. [*franches f.*]
- **прѣтнати рѣцѣ**, *sf. pl.* les coudées
- Възсень и —сень**, *adj.* bleuâtre.
- **сладкъ**, *adj. Méd.* adoucissant.
- Въсходень**, *adj. Astr.* ascensionnel.
- **ходъ**, *sm.* l'ascendant *m.*
- **хождение**, *sm. Astr.* l'ascension *f.*
- **черень**, *adj.* basané. [*vous*].
- Вый, вась**, *pron. pers.* vous; || **вамъ** (pour à
- Выкамъ**, *vn.* appeler, crier, s'écrier; 1. vociférer, tempêter, se lamenter sur; 2. (падошно), acclamer; 3. (противъ нѣкого), crier tollé sur; 4. (за крамола), sonner l'alarme; 5. (на сѣдба), *Jur.* se pourvoir de; 6. (горе), *fig.* crier au meurtre; 7. (бѣката), se recrier; 8. (бѣката или подвырнувамъ), 'hucher; 9. (пилицы), réclamer; 10. (съ търбило нѣкоя ладя), *Mar.* 'héler; 11. (къмъ), *fig.* invoquer; 12. (противо), *fig.* aboyer; 13. *fig.* clabander; 14. *fat.* brailler, piailler; 15. *pop.* gueuler; 16. —**са**, *vr.* s'appeler, se nommé; 17. **выкамеса** (единъ другъ), s'entr' appeler.
- Выкане**, *sn.* l'appellation *f.*, appel *m.*, invocation *f.*; 1. les vociférations *f.*, sononce *f.*, le cancan et quanquan; 2. (на дуель), l'appel *m.*; 3. (за оржѣ), l'alerte *f.*; 4. (но име), appel nominal *m.*
- Выкачъ**, —**ка**, *s.* piailleur, euse.
- Выкване**, *sn.* le défi.
- Выкло** —**ла**, *s.* clabandeur, brailleur, euse.
- Выкъ**, *sm.* le cri. l'accent *m.*, la rumeur, le son; 1. la piaillerie, vacarme *m.*, lamentation *f.*, tocsin *m.*, bruit *m.*; 2. le charivari, carillon *m.*, clameur *f.*; 3. *fig.* le sabbat, le clabandage; 4. (отъ гледани), *fat.* le brouhaha; 5. (за низащо), la clabanderie; 6. (на соколна ловъ), *Vén.* le réclame.
- и **крѣсакъ**, *sm. pop.* le boucan.
- Выме** (у животны), *sn.* la mamelle, le pis; || (кравичко или свинско), la tétine. [*tiale f.*]
- Высока военна сѣдба**, *sf. Milit.* loi mar-
- Высока вода** (приливъ), *sf.* la marée; || *Mar.* la maline, reverdie *f.*
- **гора**, *sf.* la futaie; || (съ высокы стѣмбѣли), de 'haute futaie.
- **соба**, *sf.* le 'haut-fourneau.
- Высоко**, *sn.* le noble. [*Rhet.* le pathos.
- и **възбудителното** (въ изговаряне), *sn.*
- Высоко**, *adj.* 'haut.
- **мѣренъ**, *adj.* glorieux; —**рно**, —eusement; || superbe, suffisant, prétentieux, arrogant *s.*, outrecuidant et -cuidé, insolant; || *fat.* rogue
- **човѣкъ**, *sm.* un important.
- **мѣрие**, *sn.* la gloire, arrogance *f.*, altimétrie et hypsométrie *f.*
- **мѣрность**, *sf.* la prétention.
- **парень**, *adj.* ambitieux; —**рно**, —eusement; || monter sur des échasses *f.*

Высокопарни, *adj.* pompreux; || -парно (*нишъ или говоря, вч.*), *fat.* pindariser.

— парность (*на писало*), *sf.* la pompe.

— прѣосвященство (*титла*), *zn.* éminence *f.*

— прѣосвященный, *adj.* éminentissime.

— рѣчивъ, *adj.* déclamatoire; || *fat.* un pindariseur.

— уменъ, *adj.* orgueilleux, prétentieux, présomptueux; -мно, -еusement.

— уміе, *zn.* la présomption, suffisance *f.*

Высокость, *sf.* la sublimité; || (*на писало*), le lyrisme.

Высокъ, *adj.* élevé, éminent, sublime, grand, 'haut, grêle; 1. (*за гора*), *adj.* sourcilieux; 2. (*за писало*), soutenu; 3. (*най*) suréminent; 4. (*твердѣ*), *Muz.* suraigu.

— дебелъ, *adj.* tout d'une venue.

— и силенъ, *adj.* bien découpé.

— приливъ (*на рѣка*), *zn.* le mascaret; || *Mar.* la reverdie.

— стѣльпъ, *sm.* l'estrapade *f.*; || пущамъ отъ врѣхъ-тъ на —, *va.* estrapader

— теноръ, *zn.* *Muz.* la haute-taille.

Высоки женскы коңдуръ, *sf. pl.* le patin.

Высочество, *zn.* Altesse *f.*; || (*султанска титла*), 'Hautesse *f.*

Высочина, *sf.* la 'hauteur, le 'haut, la grandeur, éminence *f.*, élévation *f.*; 1. (*на едно мѣсто споредъ морето*), *Geogr.* l'altitude *f.*; 2. (*на обръзидѣ*), *Jur.* l'héberge *f.*; 3. (*на сводѣ*), la montée; 4. (*на каменны настели*), l'étaufiche *f.*; 5. (*на платното*), *Mar.* l'étaquure *f.*; 6. (*на платната или на прѣпорецъ споредъ боръ-тъ*), *Mar.* le quindage. [imperioux, majeur.

Вышенъ, *adj.* suprême, supérieur, souverin.

Выше-реченъ, -спомененъ и горѣ —, *adj.* précité, surdit et surnommé.

Вышнй, *adj.* le Très-'haut, 'haut.

Вѣди, *zn.* nom bulgare de la lettre B.

Вѣди ми са, *v. imp.* (*voyez* Накърти ми са).

Вѣдъ, *adj.* *sc.* un bigle. [tanier.

Вѣринкъ (*видъ палмъ*), *zn.* arbre, le la-

Вѣйка (*прѣтъ за лозіе*), *sf.* l'échalas *m.*; 1. (*за растенеа*), la rame; 2. (*на фишекъ*), la baquette de fusée; 3. подпирамъ съ -кы, *va.* échalasser et -lader, ramer; 4. подпиране съ -кы, l'échalassement *m.*; 5. врѣзване на -кы лозытъ, l'accolage *m.*

Вѣйки (*отъ единъ стѣмбелъ израслы*), *sf. pl.* Agric. la cerée (*voyez* Расталакъ); || пуща —, *v. imp.* il pousse.

Вѣковъ (*който бива прѣзъ всяко столѣтіе*), *adj.* séculaire.

Вѣковѣченъ, *adj.* sempiternel.

Вѣкъ, *zn.* le siècle, l'âge *m.*, les jours *m.*; || отвѣка или отъ памтивѣка, *adv.* de toute éternité.

Вѣнеченъ, *adj.* Anat. coronal.

Вѣнчна чървена жила, *sf.* Anat. artère coronaire *f.*

Вѣнецъ, *zn.* le diadème, la gloire, le feston, le tortis; 1. (*и съзвѣдіе*), la couronne;

2. (*слава около глава на Святцы*), le nimbre; 3. (*отъ цвѣтъ*), chapeau de fleurs *m.*

Вѣнцосецъ, *zn.* tête couronnée *f.*

Вѣнценъ, *adj.* gencival et gengival.

Вѣнцеобразенъ, *adj.* Anat. coronode.

Вѣнцеболъ, *zn.* le scorbut; || цѣръ за —, *Méd.* antiscorbutique, *adj.* *m.*

Вѣнцы *m* и жлабинны, *sf. pl.* la gencive; -ценъ, de gencive; 1. възпалене на —, *Méd.* la gingivité; 2. отокъ на —, la parodontis; 3. набирание гной у —, la parulie;

4. стеглане — отъ збы, le déchaussement; 5. отдѣлямъ -тъ отъ збытъ, *va.* déchausser; 6. ножке за отлѣнене —, le déchaussoir.

Вѣнчавамъ, *va.* marier, couronner.

Вѣнчаване, *zn.* le mariage. [-ement.

Вѣнчаленъ, *adj.* conjugal, matrimonial; -лно, *zn.* la cohabitation.

Вѣнчало примѣтна, *sf.* habits nuptiaux *m.*

— сбиране, *zn.* la copulation.

Вѣнчалны прѣстени, *zn. pl.* l'alliance *f.*

Вѣнчане, *zn.* bénédiction nuptiale *f.*, épousailles *f.*; || *u* Arch. couronnement *m.*

Вѣнче, *zn.* Bot. le fleuron; || (*въ цвѣтъ-тъ*), *Bot.* la corolle; || което ся относю до -то, corollique, *adj.*

Вѣнчило, *zn.* les noces, *f.* l'hymen *m* et hymenée *f.*; на —, de l'hymenée, hyménéal; || спянка що унищожава —, empêchement dirimant *m.*

Вѣра, *sf.* la religion, la foi, la croyance, le culte, la créance, le crédit, les autels *m.*;

1. докарвамъ на — народъ, *va.* religionner;

2. исповѣдане —, la communion; 3. ревностъ за обръщане въ —, le prosélytisme;

4. оставяне —, l'apostasie *f.*; 5. на —, *adv.* à crédit; 6. на юнашка —, à la grosse aventure, à la grosse.

Вѣрвай Бога! *interj.* tudieu, corps-dieu; || *adv.* ma foi, par ma foi; || казване —, le juron.

Вѣрвамъ, *va. vn.* croire à, estimer, se persuader; 1. (*въ*), croire au; 2. (*убѣдо*), ajouter foi à; 3. (*сѣбно*), croire pieusement; 4. (*вѣрува*), croire; 5. и невѣрвамъ, *zn.* croire et mécroire; || *fat.* croire et décroire; 6. (*на което може са вѣрва*), sujet à caution, *m.*

Вѣренъ, *adj.* fidel; -рно, -ment; 1. sûr, juste, loyal, certain, féal, immanquable, affidé, pur; 2. *fig.* constant; 3. на -рно, au juste;

4. *fat.* pour sûr; 5. събране -рны, église militante *f.*

— прѣтель, *zn. fat.* un féal.

Вѣрсия, *sf. pl. t.* les recouvrements *m.*

Вѣрително писане, *sn.* lettre de créance *f.*
 Вѣриникъ, ница, *с.* croyant, ante.
 Вѣрно, *adv.* certainement, assurément; || *и* на —, sûrement. [justesse, précision *f.*
 Вѣрность, *sf.* la fidélité, sûreté, foi, loyauté,
 Вѣрогонъ, *adj.* infidèle, félon.
 Вѣроване, *sn.* la créance.
 Вѣронѣмство, *sn.* la déloyauté.
 Вѣронѣмъ, *adj.* déloyal; —мо, —lement.
 Вѣроотстъпникъ, *sm.* apostat.
 Вѣроотстъпникъ, *sm.* un apostat, renégat.
 Вѣроятенъ, *adj.* croyable, vraisemblable, probable, présomable, plausible; —тно, ment; || —тно, *sn.* le vraisemblable; || учене за —тны мысли, *Théol.* le probabilisme.
 —наследникъ, *sm.* héritier présomptif *m.*
 Вѣроятіе, *sn.* la croyance.
 Вѣроятно, *adv.* apparemment.
 Вѣроятность, *sf.* l'apparence *f.*, vraisemblance, probabilité, pausibilité, présomption *f.*
 Вѣтренъ и —ровитъ, *adj.* venteux.
 Вѣтреница, *sf.* plante, la pulsatile.
 Вѣтрецъ, *sm.* dim. haleine ou souffle de vent, *f.*; || *Mar.* la brise; || брѣговъ —, brise de terre.
 Вѣтринникъ (отъ пера), *sm.* *Mar.* le penon.
 Вѣтрило, *sn.* la girouette, le coq (*voyez* Анемоскопъ). [gèreté].
 Вѣтринчавость, *sf.* le papillonnage, la lé-
 Вѣтринчава глава, *sf.* une tête à l'évent; || *fam.* un tête de linotte.
 Вѣтринчески, *adj.* rhumatismal et —matique.
 Вѣтринчество, *sm.* l'étourderie *f.*
 Вѣтринчевъ, *adj.* étourdi; —во, diment ou à l'étourdi; 1. évaporé, éventé, volage, léger, papillon; 2. *fig.* un braque; 3. *fam.* un freluquet, hurluberlu, *m.*
 —момакъ, *m.* *fig.* un étourneau.
 —човѣкъ, *sm.* *fam.* un farfadet.
 Вѣтринчевы мысли, *pl.* des châteaux en Espagne, *m.*; || *fig.* à perte de vue, *f.*; || *fam.* la billevesée.
 Вѣтровоучъ, —ка, *с.* chaomancien, enne.
 Вѣтрогонно срѣдство, *sm.* *Méd.* carminatif, *adj.* *m.*
 Вѣтронепускачъ, *sm.* *Phys.* l'éolipyle *m.*
 Вѣтромѣръ, *sm.* l'amémomètre *m.*
 Вѣтриникъ, *sm.* *fig.* la girouette.
 Вѣтрно издуване, *sn.* *Méd.* la tympanite.
 Вѣтърь, *sm.* le vent, l'air *m.*, l'évent *m.*; 1. *fig.* la tourbillon; 2. на —тъ, *adv.* en l'air; 3. (болестъ), le rhumatisme; 4. пилецъ що хвърка срѣщо —тъ, le ventolier; 5. трайне на постояя —тъ, *Mar.* la nuaison; 6. което докарва — въ търбухъ-тъ, venteux, *adj.*
 7. поставамъ на —тъ, *va.* éventer; 8. говоря на —тъ, *vn.* se perdre dans le vague; 9. врачуване по —тъ, la chaomaincie; 10. което докарва —, *Méd.* flatuleux, *adj.*; 11. набиране —, *Méd.* la flatulence; 12. въ чървата —, *Méd.* la flatuosité; 13. —отъ

къмъ кърмата, *Mar.* vent arrière *m.*; 14. —насрѣща, vent de bout; 15. постояя —, vent fait; 16. на воля на —тъ, au gré du vent; 17. придържамъ къмъ —тъ, *vr.* *Mar.* lofer, rallier le vent; 18. придържане къмъ —тъ, *Mar.* l'aulofée *f.*; 19. държа къмъ —тъ да плещатъ платната, *vn.* *Mar.* ralinguer; 20. отнемамъ —тъ, *va.* *Mar.* déventer; 21. отървавамъ отъ —тъ, *vr.* *Mar.* faire chapele *f.*
 Вѣе и —вѣтърь, *v.* *imp.* il vent.
 Вѣтрове (въ търбухъ-тъ), *sm.* *pl.* la ventosité.
 Вѣтрушка и Вѣялица, *sf.* l'ouragan *m.*, l'orage *m.*, la bourrasque, le tourbillon; || (ураганъ), trombe terrestre ou de terre, *f.*; || *Mar.* coup de vent, *m.*
 Вѣченъ, *adj.* éternel, perpétuel; || *fig.* immortel; —чно, въ вѣкы, —lement; || на —чно, *adv.* à perpétuité.
 Вѣчна траеность, *sf.* la perpétuité.
 Вѣчно благополучіе, *sn.* la béatitude.
 —или непрѣстанно продължено, *sn.* la perpétuité. [tuation].
 —трайне или продължено, *sn.* la perpétuité.
 Вѣчноскитный Евреннъ, *sm.* le Juif errant.
 Вѣчность, *sf.* l'éternité *f.*, l'immortalité *f.*
 Вѣчны селенеа, *sm.* *pl.* le tabernacle.
 Вѣщенски протоколъ, *sm.* l'expertise *f.*
 Вѣщи (въ искусство), *sm.* *pl.* maîtres de l'art, *m.*
 Вѣщница, *sf.* une devineresse, entremetteuse, pythonisse, cartomancienne, maquerelle *f.*; || *pop.* une appareilleuse.
 Вѣщничество, *sm.* *fam.* la maquerellage.
 Вѣщность, *sf.* l'intelligence *f.*
 Вѣщъ, *adj.* savant, intelligent, fort sur, un professeur, expert *m.*; 1. *fig.* foncé; 2. (съмъ), *vn.* savoir; 3. (въ нѣщо), versé dans, connaisseur en; 4. —съмъ (въ нѣщо), se connaître à, en; 5. изгледване или опитване съ —щи човѣцы и тѣхно извѣстіе, l'expertise *f.*
 Вчовѣчвамъ, *vr.* (*voyez* Истачивамъ).
 Вжбелъ, *sm.* (*voyez* Гиранъ). [цѣтъ].
 Вжглево прѣчърняване, *sn.* (*voyez* Антра-Вжглева киселина, *sf.* *Chim.* acide carbonique *m.*
 —яма, *sf.* *Techn.* la faude.
 Вжлекисла соль, *sf.* *Chim.* le carbonate.
 Вжлекисѣлъ, *adj.* carbonaté. [carbonate].
 Вжлероднокисѣла соль, *sf.* *Chim.* le sous-
 Вжлеродясто съединене, *sn.* *Chim.* la carbure.
 Вжлеродястъ, *adj.* carboné.
 Вжлеродъ, *sm.* *Chim.* le carbone.
 Вжглищенъ прахъ, *sm.* le poussier.
 Вжглѣ и Вжглица, *sm.* *pl.* le charbon, la braise; 1. каменны —, charbon de terre ou minéral; 2. чисты —, *Chim.* le carbone; 3. права —, *va.* *Chim.* carboniser; 4. ста-

ване на —, la carbonisation; 5. прѣобрѣ-
щаса или става на —, *v. imp.* il se char-
bonne; 6. сандѣче за —, le braisier; 7.
ладя за прѣнаване —, *Mar.* le charbon-
nier.

Вжлякъ, *sm. Chim.* la carbure

Вжлярница, *sf.* le charbonnier.

Вжляр и -лицарь, -ка, *s.* charbonnier, ère.

Вжлясть, *adj.* carboneux.

Вждене, *sm.* la propagation, le croît.

Вждица, *sf.* le crochet: 1. (на полъ), la
busquière; 2. (за ловене рыба), l'hameçon
m; || *Mar.* émerillon *m*; 3. (за гарабина и
часовника), le porte-mousqueton; 4. вждецъ
на —, le dardillon; 5. закачвамъ на —, *vr.*
fig. mordre à l'hameçon.

Вждицодобень, *adj. Bot.* hameçonné.

Вжда, *va.* propager, acroître, élever; || *v.* вж-
датеа, *v. imp.* il se propagent.

Вджа, *sn. pl.* le cordage; 1. (за простиране
ризъ), l'étendage *m*; 2. осуквамъ —, *va.*
corder; 2. майсторъ -жаръ, un cordier.

Вжжарница и -река работа, *sf.* la corderie.

Вжже, *sm.* la corde, l'amarré *f.* le combleau, le
trait; 1. едекъ —, la cordelle; 2. връзвамъ
съ —, *va.* corder; 3. играчъ на —, un
acrobate; 4. (ради задържане), *Mar.* l'at-
trape *f*; 5. (за натоварени кола), la liure;
6. (за опинане на платната), *Mar.*
l'amure *f.*

Вжжена люлка, *sf.* l'escarpolette *f.*

Вжжено мостче (на галера), *sn. Mar.* le
saint-aubinet.

Вжжень, *adj. funiculaire*; || (на подпирателна
машина), machine ou polygone funiculaire *f.*
— мостъ, *sm. Mar.* le médipoutin.

— хамоть, *sm.* le trait.

Вжжелче, *sn. dim.* la maille; || (старо писмо
на Перуанцы), *sn.* le quipo.

Вжзель, *sm.* le paquet; 1. *Astr. Mar.* le
noeud; 2. *Chir. Bot.* la nodosité; 3. *Mar.* la
bourèche; 4. *fam.* la racotille, le tu-auteu;
5. (на конецъ), la bride; 6. връзвамъ въ —,
va. nouer; 7. (отъ навръзване), *Mar.* l'ajuste,
m; 8. зима по толкова -зли (за ладя),
imp. Mar. il file.

Вжзелясть, *adj.* noueux; || *Chir. Bot.* la no-
dosité.

Вжзъ, *sm. pl. Mar.* le queue-de-rat; || (на
кърма), les masles et males *f.*

Вжшнень, *adj.* extérieur; -шно; -rement;

|| externe, exotérique, superficiel, forain.

— видъ, *sm.* l'apparence *f.*

— гръденъ болецъ, *sm. Méd.* fausse pleu-
resie *f.*

— изгледъ, *sm.* la configuration.

— крайшникъ (на ухото), *sm. Anat.*
l'hélix *m.*

— кжтъ (на камыкъ, на прѣстолъ), *sm.*
la carne.

Вжшна вратия, *sf.* l'avant-portail *m.*

— страна (на сводъ), *sf. Archit.* l'extrados
m; || сводъ съ гладка —, voûte extradossée *f.*

Вжшни знакове, *sm. pl. fig.* la livrée.

— твърдини, *sf. pl.* les dehors *m.*

— стълбы, *sf. pl.* le perron.

Вжшнлю *m* и -шноеть, *f.* le dehors

— ухо, *sm. Anat.* l'auricule *f.*

— обковаване (на ладя), *sn. Mar.* le
franc-bord.

Вжшность, *sf.* l'extérieur *m*, extériorité *f*; ||
fig. la surface, le voile.

Вжш и **Вжшка**! *prép.* 'hors d'ici; || отъ —,
adv. en apparence; de, par, en dehors; ||
по —, изъ —, dehors.

Вжси, *sf. pl.* la moustache.

Вжсло, -ла, *s.* grimacier, ère.

Вжца, *sf. insecte*, le ciron.

Вжтакаръ, -ка, *s.* trameur, euse.

Вжтакъ, *sm.* la trame; || сновене — въ платъ,
la lardure.

Вжтачна нищка, *sf.* la duite.

Вжторъ (дълбей), *sm. Techn.* le renton; ||
(на бжва), la rainure.

Вжтрѣшнень, *adj.* interne, intestin, intime,
intrinsèque; || domestique, intérieur; -шно,
-rement; || -шни дѣла, *sn. pl.* l'intérieur, *m.*

Вжтрѣшна дебела мышца, *sf. Anat.* vaste
interne *m.*

— дѣла (на ржката), *sf.* la rascette et
rasette.

— обкователна джска, *sf. Mar.* la vaigre.

— ржчна сния жила, *sf. Anat.* veine ba-
silique *f.*

Вжтрѣшни дѣлбы (на кжца), *sf. pl.* les
êtres *m.*

— твърдини, *sf. pl.* les défences *f.*

Вжтрѣшнлю, *sm.* le dedans.

— горъне, *sm. Méd.* l'insustion *f.*

— извиване (на сводъ), *sn. Archit.* l'intra-
dos *m.*

— никнене или растене, *sm.* l'intussu-
sception *f.*

— обковаване (на ладя), *sn. Mar.* le
vaigrage; || права —, *va. Mar.* vaigrer.

— пространство (на зидъ), *sn.* le rez-mur.

— разширене (на прозорецъ), *sn.* l'ébra-
sement *m.*

— състояне, *sm.* l'intériorité *f.*

Вжтрѣшность и -шнина, *sf.* l'intérieur *m*,
le dedans, le coeur, la fressure; 1. *Anat.*

le viscère; 2. пращане на -та въ една цар-
щина, l'infestation *f*; 3. пращамъ на -та, *va.*
interner. [tins *m.*

Вжтрѣшности (чрвата), *sf. pl.* les intes-
tins, *sf. insecte*, le pou; -щень, de pou.

Вжшкава трѣва, *sf.* la staphisaigre ou herbe
aux poux.

Вжшкавъ, *adj.* pouilleux.

Вжшлю, -ла, *s.* pouilleux, euse.

Г

Галл

Г (*ge*), la quatrième lettre de l'alphabet bulgare.

Габара (*мосарна ладия*), *sf.* la gabare; || крмачъ на —, un gabarier.

Габаракъ и аллей въ —, *sm.* la charmille.

Габарева гора, *sf.* la charmoie.

Габаръ, *sm.* arbre. le charme.

Габюнъ, *sm.* Fortif. le gabion.

Гаванка, *sf.* la gamelle, le boisseau; || търговия съ дървени —-кы, la boissellerie.

Гавазинъ и -вазъ, *sm. t.* (voyez Стражаръ); || помощникъ на —, un recors.

Гавотъ (*играене и пѣяне*), *sm.* la gavotte.

Гаврило (*прѣдмѣтъ за подиграване*), *sm.* le souffre-douleur, le rapport; || *fig.* le bar-dot, le plastron; || бывамъ — на свѣтъ-тъ, *vr.* servir de spectacle *m.*

Гатара (*потживачъ*), *sf.* oiseau, le plongeon, le grêbe; -рентъ, de grêbe.

Гатать (*черный ямъ*), *sm.* le jais et jalet ou jayet; || искусствъ —, jais artificiel *m.*

Гадане, *sm.* la divination.

Гадателенъ, *adj.* divinatoire. [neur, euse]

Гадачъ, -ка, *s.* devin, -ineresse; || *fam.* dévигадая, *vr.* présumer.

Гадина *f* и **Гадъ**, *m.* le reptile; || той е добра — (*за човѣкъ*), c'est une bonne pâte d'homme *m.*

Гадина, *sf. pl.* la vermine, les insectes *m.*

Гадка, *sf.* l'énigme *f*; || -дченъ, -матикъ; -дчно, съ гадкы, -матiquement.

Гадъ, *sm.* les insectes *m.*

Газель (*двѣ коза*), *sm. quadr.* la gasselle.

Газета (*извѣстникъ*), *sf.* la feuille; || (*и монета*), la gazette.

Газетаръ, *sm.* un gazetier.

Газетка (*ржкопсна*), *sf. dim.* le gazetin.

Газетна патка, *sf.* un canard.

Газеты, *sf. pl.* presse périodique *f*.

Газъ или гелеръ (*платъ*), *sm.* la gaze; -зовъ, de gaze; || повличамъ съ —, *va.* gazer; || тъкачъ на —, un gazier.

Газя (*изъ калъ-та*), *vr. fam.* patauger.

Гайда, *sf.* la musette) *pochette*.

Гайдичка, *sf.* la poche; || малка —, *dim.* la

Гакъ, *sm. Mar.* le croc.

Галантинъ (*сждинца*), *sm.* la galantine.

Галванизация, *sf.* la galvanisation.

Галваннирувамъ, *va.* galvaniser.

Галванисмъ, *sm. Phys.* le galvanisme.

Галванически, *adj. Phys.* galvanique; -скы, -ment.

Галванопластика, *sf.* la galvanoplastie.

Галванопластикъ, *sm.* un galvanoplaste.

Галванопластически, *adj.* galvanoplastique.

Галбанъ (*камедиста смола*), *sm.* le galbanum.

Галеа, *sm. pl.* les mignardises *f*. [galéace.

Галеасъ (*голъма галера*), *sm.* la galéasse ou

Галене, *sm.* la caresse, cajolerie *f*; || *fam.* la câlinerie, mignotise *f*; || *достойнъ за* —, cajolable, *adj.*

Галенически и -новъ, *adj. Méd.* galénique.

Галенка, *sf. dim. fig.* une femelette.

Галено, *adv.* délicatement.

Галенова медицинска метода, *sf.* l'humorisme *m*; || *придръжникъ на* —, médecin humoriste *m.*

— система, *sf.* le galénisme; || *последовачъ на* —, un galeniste.

Галенъ, *adj.* délicat, pieux, affectueux, mignard, mignon; || *fig.* tendre. [don.

— и срамежливъ любовникъ, *sm.* un céla-

Галера, *sf.* la galère. [mite.

Галеренъ настояникъ, *sm.* un come et co- — неволникъ (*капормажникъ*), *sm.* un galérien.

— *прѣпорецъ*, *sm. Mar.* l'étendard *m.*

Галерей (*около сграда*), *sf.* le peridrome; 1. (*за купюисны произведеица въ Паризъ*), le salon; 2. (*около хороше*), *Archit.* le triforium; 3. и *мнина* —, *Fortif.* la galerie.

Галерна варка, *sf.* le calque et caic.

— *куршея*, *sf. Mar.* le coursier.

Галета (*сушенъ хлѣбъ*), *sf.* la galette.

Галиматія (*говоръ замоманъ безъ разумъ*), *sf.* le galimatias. [galion.

Галионъ (*испанска ладия*), *sm. Mar.* le

Галиотъ, *sm. Mar.* la galiote.

Галикански, *adj.* gallican.

Галлицисмъ (*френски начинъ за говорене*), *sm.* un gallicisme.

Галломанъ, *sm.* un gallomane.

Галлски, *adj.* gallique.

— *языкъ* (*въ Шотландія*), *sm.* le gaélique.

— *жрецъ*, *sm.* un saronide.

Галмей, *sm. Chim.* la cadmis ou calimine.

Галмейнъ камыкъ, *sm.* la calamine et pierre calaminaire.

Галностъ, *sf.* la tendresse, délicatesse, sensibilité, mignardise *f*; || *fam.* le tendre.

Галонъ (*мѣрка, 1000 драма*), *sm.* le gallon.

Галопадъ (*играене*), *sm.* le galop.

Галоша, *sf.* le socque. [claque.

Галошы (*обуца*), *sf. pl.* la galoche, la

Галубетъ (*видъ флейтичка*), *sm.* le galoubet.

Галчио, *sm.* un douillet; || *fam.* un câlin.

Галюнь (*ладийнъ клоунъ*), *sm. Mar.* la poulaine.

Галъ, *va.* caresser, délicater, amadouer, cajoler, mitonner; 1. *fig.* chatouiller, bouchonner; 2. *fam.* choyer, droloter, mignoter, mignarder, mijoter; 3. -ca, *vr.* se mitonner, s'écouter; 4. *fig.* roucouler; 5. *fam.* se choyer, se droloter, se mignoter, se mignarder.

- Гамбитно мѣстене** (въ шахматъ), *sm.* le gambit.
- Гамма**, *sf.* *Mus.* la gamme.
- Гампутъ**, *sm.* *Mar.* la cargue vue.
- Гангрена** (антоновъ огнь), *sf.* la gangrène; || прихванать отъ —, *gangreneux*; *adj.*; || прихващамса отъ —, *vr.* se gangrener.
- Гаранче** (пиле), *sm.* le corbillat.
- Гарванъ** (и съзвѣздіе), *sm.* oiseau, le corbeau, le pique-boeuf, le chocart et choquarte.
- Гарга** (пилецъ), *sf.* corneille emmantelée *f.*, le freux ou grolle.
- Гардель**, *sm.* *Mar.* la drisse.
- Гарде-маринъ**, *sm.* élève de marine *m.*
- Гардеробъ** (дулалъ или санджъ за дрѣхы), *sm.* la garde-robe, le vestiaire.
- Гармондъ** (шрифтъ, 9 пункта), *sm.* *Tur.* petit romain *m.*
- Гарнизоненъ градъ**, *sm.* la garnison.
- Гарнизонъ**, *sm.* la garnison; || поставямъ —, *va.* garnisonner.
- Гарнитуръ**, *sm.* la garniture.
- Гарофилъ**, *sm.* *Bot.* l'antolfe.
- Гасачъ**, -ка, *s.* éteigneur, euse.
- Гасене** (за варъ), *sm.* l'extinction *f.*
- Гасилка**, *sf.* poudre sédative *f.*
- Гасилинкъ**, *sm.* l'éteignoir *m.*
- Гасилница**, *sf.* la braisière.
- Гасило**, *sm.* l'éteignoir *m.*, étouffoir *m.*
- Гасконски начинъ** (въ говорене), *sm.* un gasconisme; || говоря по —, *vn.* gasconner.
- Гасова свѣцъ**, *sf.* bec de gaz, *m.*
- Гасовъ и -виденъ**, *adj.* *Chim.* gazeux.
- Гасометръ и -мѣръ**, *sm.* le gazomètre ou compteur à (de) gaz.
- Гасоприличенъ**, *adj.* *Chim.* gazeiforme.
- Гастрологически**, *adj.* gastrologique.
- Гастрологія** (наука за варене манжа), *sf.* la gastrologie.
- Гастрономически**, *adj.* gastronomique.
- Гастрономія** (познание на вѣстіа), *sf.* la gastronomie. [un gastronome.]
- Гастрономъ** (вѣщъ на хубава манжа), *sm.*
- Гастъ**, *sm.* *Chim.* le gaz; 1. освѣтителенъ —, gaz de l'éclairage; 2. прѣносителенъ —, gaz portatif; 3. етаване —, la gazéification; 4. права на —, *va.* *Chim.* gazéifier; 5. етава —, *v. imp.* il se gazéifie; 6. което може етване —, *Chim.* gazéifiable.
- Гасъ**, *va.* éteindre.
- Гатанка**, *sf.* le problème, le préjugé, la conjecture; 1. (отъ фигури), le rébus; 2. прѣдвѣждамъ по -кы, *vn.* préjuger; 3. по -скы, *adv.* conjecturalement.
- Гатанченъ**, *adj.* problématique, logogriphique.
- Гаткамъ**, *vn.* conjecturer. [manie *f.*
- Гаткане** (по въздушнитѣ явления), *sm.* l'aérogatъ,
- Гаткаръ**, -ка, *s.* conjectureur, euse.
- Гатъ-гопселъ**, *sm.* *Mar.* le paille-en-cul et -enqueue; || (леко платно), *Mar.* le flèche-en-cul.
- Гачка**, *sf.* oie à duvet, *f.* [lotier, ère.
- Гащаръ** (майсторъ и търговецъ), *ка*, *s.* cu-
- Гащатъ и -щастъ** (за пилцы), *adj.* pattu.
- Гащи**, *sf.* *pl.* les chausses, les grègues *f.*; 1. (бернесцы), la culotte; 2. (до колѣнъ), le haut-de-chausse ou -chausses; 3. обувамъ —, *va.* culotter. [du corps.
- Гвардеецъ**, *sm.* un garde; || лейбъ —, un garde
- Гвардія**, *sf.* *Milit.* la garde; || лейбъ —, la garde du corps; || солдатинъ отъ народна —, un garde national.
- Гвачка**, *sf.* le mâcheatoire; || (длскателенъ тютюнъ), la chique. [Джвчъ].
- Гвачъ**, *va.* mâcher; || (тютюнъ), chiquer (*v.*
- Гвѣбры** (огжопоклонницы), *sm.* *pl.* les Guébres ou Guaures *m.*
- Гвелъ** (пански придръжничъ), *sm.* un guelfe.
- Гвинейска монета** (мида), *sf.* le pucelage.
- Гвинейско платно**, *sm.* la guinée.
- Гвианска стръчи-опашка**, *sf.* le pilpit.
- Гвоздарница**, *sf.* la clouterie.
- Гвоздаръ**, *sm.* un cloutier.
- Гвоздей**, *sm.* le clou, la cheville, la pointe; 1. (болтъ), le tenon; 2. (съ дупка, рѣзъ), le ficheron; 3. (съ тръкалце), le piton; 4. (за който са закача халмотъ-тъ за про-цѣпъ-тъ), l'attelloire *f.*; 5. опашката на —, la dardille; 6. буре или жельзо за -ей, la cloutière et clouère; 7. заковавамъ съ -ей, *va.* clouer; 8. заковане съ -ей, le clouage et clouement; 9. изваждамъ -ей, *va.* déclouer, désenclouer; 10. избивамъ или вада -ей, *va.* déchasser; 11. набивамъ съ -ей, *va.* clouter; 12. търговия съ -ей, la clouterie.
- Гвоздейчета**, *sm.* *pl.* la semence.
- Гвоздейче**, *sm.* la goupille; 1. (съ главулеце), *coll.* la broquette; 2. *Techn.* la punaise; 3. заковавамъ съ -та, *va.* goupiller.
- Гвоздообразенъ**, *adj.* cludiforme.
- Гѣбре** (истрій-конъ), *sm.* *t.* le torché-nez.
- Гѣра**, *sf.* la 'houlette.
- Гѣкко** (гуцѣръ), *sm.* le gecko.
- Гемія**, *sf.* *t.* (voyez Ладія et Корабъ).
- Генеалогически**, *adj.* généalogique; -скы, -ment.
- Генеалогія**, *sf.* la généologie, la filiation.
- Генеалогъ**, *sm.* un généalogiste.
- Генераленъ**, *adj.* général.
- Генералиссимусъ**, *sm.* le généralissime.
- Генералка**, *sf.* la générale.
- Генералство**, *sm.* le généralat.
- Генералъ**, *sm.* *Milit.* un général; 1. — адмиралъ, grand amiral *m.*; 2. — малоръ, maréchal de camp, *m.*; 3. — прокуроръ, partie publique *f.*; 4. -фелдцейхмейстеръ, grand-maître de l'artillerie, *m.*; 5. помощникъ на орденски —, un définiteur.
- Геній**, *sm.* le génie. [génovine.
- Геновина** (жълтичка, 134 пары), *sf.* la

Геогнозія (земезнане), *sf.* la géognosie.

Геогностически, *adj.* géognostique.

Геогностъ, *sm.* un géognoste.

Геогонически, *adj.* géogonique.

Геогонія (наука за ставане на земята), *sf.* la géogonie et -genie.

Географически, *adj.* géographique; -ски, -ment.

География (земеописане), *sf.* la géographie.

Географъ (земеописачъ), *sm.* un géographe.

Геодезически (земемѣренъ), *adj.* géodésique.

Геодезія (земемѣрие), *sf.* la géodésie.

Геологически (земесловенъ), *adj.* géologique.

Геологически органи, *sm.* pl. orgues géologiques *m.*

Геология (земесловие), *sf.* la géologie.

Геологъ, *sm.* un géologue et -logiste.

Геолъ, *sm.* *t.* le palus.

Геомантикъ, *sm.* un géomancien; [-mancie.

Геомантия (земегадане), *sf.* la géomance et

Геометраленъ, *adj.* géométral; -лно, -lement.

Геометрално бѣльзине, *sm.* Archit. l'orthographe *f.* [-ment.

Геометрически, *adj.* géométrique; -ски,

Геометрія, *sf.* la géométrie; 1. бѣльзителна

—, géométrie descriptive; 2. най-высока —,

géométrie transcendante; 3. (за подземно

искуство), géométrie souterraine; 4. (съ

помощь-та на перигель-то), géométrie du compas.

Геометръ, *sm.* un géomètre.

Геопоника (земедѣлие), *sf.* la géoponie.

Георама, *sf.* le géorama. [géorgique.

Георика (съчинене за орачество), *sf.* la

Георина, *sf.* le dahlia ou dahlie *f.*

Геоцентрически, *adj.* Astr. géocentrique.

Гералдика, *sf.* le blason.

Гералдикъ, *sm.* un blasonneur.

Гераній, *sm.* plante, le bec-de-grue ou géranium.

Гербова свързка, *sf.* Blas. le lambel.

Гербовачъ (който обляже съ гербове), *sm.* un timbreur.

Гербовенъ, *adj.* armorial; || -вникъ, *sm.* l' —; *sm.*

Гербова пощанска марка, *sf.* le timbre-poste.

Гербово бранило, *sm.* l'écusson *m.*

Гербовъ (варика *t.*), *adj.* timbré, marqué.

— зомбулъ, *sm.* Blas. la fleur-de-lis; || нагорявамъ съ — прѣстѣлиникъ, *va.* fleurdeliser

Гербознание, *sm.* le blason.

Гербуване (варакане хартия), *sm.* le timbrage.

Гербъ, *sm.* l'arme *f.* le blason; || *pl.* Blas. les armoiries; -бовенъ, d'armoiries; 1. (варика на хартия), le timbre; 2. (на заповѣдь, на извѣстие), le raponceau; 3. удрямъ — на хартия, *va.* timbrer; 4. поцѣвтавамъ, испивамъ, извѣнявамъ -ове, *va.* blasonner;

5. извѣнене -ове, le blasonnement; 6. вѣщъ на -ове, un blasonneur; 7. кунписецъ на -ове, un armoriste.

Герданъ, *sm.* *t.* (voyez Наннъ).

Гернъ, *sm.* *t.* la cloaque, l'égout *m.*

Герилласъ (партизаны въ Испанія), *sm.* pl. les guérillas *f.*

Геркинякъ, *sm.* oiseau, l'émirillon, 'hobereau, busard *m.*; || (съ сивъ клонъ), le gefraut.

Германски, *sm.* un germanisme.

Германска Имперія, *sf.* le Saint-Empire.

Германски, *adj.* germanique.

Геронтъ (въ Спарта), *sm.* un géronte.

Герундій (дѣспричастіе), *sm.* Gram. le gérondif.

Гибелникъ (придръжникъ на импера-торска партия), *sm.* un gibelin.

Гиздава, *sf.* la merveilleuse, une coquette; (въ облеклото), la braverie.

Гиздаво, *adv.* gentiment. [la coquetterie.

Гиздавостъ, *sf.* l'élégance *f.* la gentillesse.

Гиздавъ, *adj.* élégant, joli, gentil ou gent, coquet, gracieux; || beau ou bel, brave,

adonis *m.* minaudier, fripon; || *fam.* mirliflore *m.* — момакъ, *sm.* fig. un narcissé.

— човѣкъ, *sm.* un douxereux.

Гиздене, *sm.* la coquetterie, la minauderie.

Гиздясъ, *vr.* minauder; || *fam.* coqueter.

Гизія (коприненъ платъ), *sf.* le tabis, le taf-fetás; -зіенъ, *de* —, *adj.*

Гикъ, *sm.* Mar. la bôme; 1. (драйсър-пей), le gui; 2. (смола), le courai ou courroi et courée *f.*; 3. — лисецъ, *sm.* le tapocu.

Гиліотина (гласовина машинъ), *sf.* la guillotine; || отсѣжданъ на отсичане гла-ва съ —, *va.* guillotiner.

Гиліотинирувамъ, *va.* guillotiner.

Гиліотинируване, *sm.* le guillotinement.

Гимжъ, *vn.* fourmiller de; 1. *pop.* grouiller;

2. гимжи, *v.* *imp.* fig. il regorge de; 3. който гимжи, *pop.* grouillant, *adj.*

Гимназистъ, *sm.* un collégien.

Гимназически курежъ, *sm.* les humanités *f.*

Гимназиархъ, *sm.* un gymnasiarque.

Гимназія, *sf.* le collège, le gymnase; || уче-никъ въ —, un collégien.

Гимнастика, *sf.* la palestre, la gymnastique; || атлетска или юначеска —, la gymnique.

Гимнастически, *adj.* gymnastique; || учил-никъ на — обучаване, un gymnaste; || садникъ при -ски игри, un athlète.

— учене, *sm.* pl. la paestrique.

Гимнически, *adj.* gymnique. [nosophiste.

Гимнософистъ (голомждрецъ), *sm.* un gym-

Гинганъ (памученъ платъ), *sm.* le guingam et guingamp.

Гинеа (монета, 120 гроша), *sf.* la guinée.

Гинекей (харежъ у вѣсти Гръци), *sm.* le gynécée. [travée de balustré, *f.*

Гинекоктъ (покрывъ надъ стѣлное), *sm.*

Гинекократически, *adj.* gynécocratique.

Гинекократія (женодържавіе), *sf.* la gyné-cocratie.

Гинове, *sm. pl. Mar.* la caliorne et cayorne.
 Гинь допарь, *sm. Mar.* le filin.
 Гипсова работа, *sf.* le plâtrage.
 — смѣтъ, *sf. pl.* les gravois et -vats *m.*
 — яма или пенъ, *sf.* la plâtrière.
 Типсовать, *adj.* plâtreux.
 Гипсово излѣние, *sm.* le plâtre.
 — измазване, *sm.* le lambris.
 Гипсовъ или —соприличенъ, *adj.* gypseux.
 Типсъ, *sm.* le gypse, le plâtre; 1. единъ кѣсъ —, un plâtras; 2. замазывать или искаывать съ —, *va.* plâtrer; 3. гориликъ и продавачъ на —, un plâtrier.
 Гирланда (цвѣтно вѣнче), *sf.* la guirlande;
 || хартия съ —ды, papier à vignettes *f.*
 Гирлянъ, *sm.* le puits, la fontaine, le regard;
 || чистачъ на —ни, un puisatier.
 Гиревъ, *sm. t.* métier à broder, *m.*; || (ш. ж. ваичи тѣмбуръ), le tambour; || шита работа на —, la tapisserie. [gyromancie].
 Гиромантия (срочуване на околъ), *sf.* la
 Гитара, *sf.* la guitare; —пенъ, de guitare.
 Гитаристъ, —ка, *sc.* guitariste.
 Гитерсъ, *sm. Mar.* l'écope et éscope *f.*
 Гитовъ, *sf. Mar.* la cargue-point.
 Гитовъ или Гордень, *sm. Mar.* la cargue;
 || зарывама на —вы платната, *va.* carguer.
 Гичка (варка), *sf. Mar.* la guigue.
 Гюзомъ, *sm. t.* plante, l'aneth *m.*, la pimprenelle, la sarriette; —менъ, d'aneth.
 Гиоме, *sm. t.* l'affût *m.* (voyez Шѣкъ).
 Глава, *sf.* la tête, l'esprit *m.*, le cerveau; 1. le chef, front, directeur, prévôt *m.*; 2. le titre, la piece; 3. градски —, prévôt des marchands; 4. лудничева —, *fat.* cerveau brûlé *m.*; 5. (отъ животни, отръзана, пана *t.*), la hure; 6. (заглавие), l'en-tête *m.*; 7. (изворъ на рѣка), la source; 8. *fat.* la minerve, la caboche; 9. съ зѣмка —, *Blaz.* gringolé, *adj.*; 10. стѣльбъ съ човѣшка —, l'hermès *m.*; 11. съ човѣшка —, *Archit.* hermétique, *adj.*; 12. данъ за —, la capitation; 13. поливане — съ вода, la capitulave; 14. биеие —, *fig.* cassement de tête *m.*; 15. бия си —, *vr.* se creuser le cerveau; 16. двигане —, l'insurrection *f.*; || *fig.* la combustion; 17. двигамъ —, *va.* s'insurger; 18. замазывать —, *va.* entêter; 19. клатене или кюмиуване —, l'hochement de tête, *m.*; 20. клатя си —та, *vr.* hocher la tête; 21. отечанъ —, *va.* décapiter; 22. отечане —, la décapitation, peine capitale *f.*; 23. на своя —, libre, *adj.*; || *adv.* indépendamment. —, le flot ou meunier.
 Главакъ *m.* или быкъ, *n.* poissan, le chab.
 Главатаръ, *sm.* un capital, prince *m.*; || *fig.* un tyrophée, chef de meute, *m.*; || — арьмъ на гѣщо, *vn.* être à la tête *de*.
 Главень, *adj.* principal; вно, —алемъ; 1. capital, cardinal, dominant, prédominant,

céphalique; 2. premier, grand, général, en chef, maître *m.*, matrice *f.*; 3. fondamental, le chef.

Главень алтарь, *sm.* maître autel *m.*
 — готваръ, *sm.* chef de cuisine ou d'office, *m.*
 — градъ, *sm.* la capitale, le chef-lieu.
 — дѣйствиачъ, *sm.* un promoteur.
 — цкономъ (въ манастиръ), *sm.* un procureur.
 — караулъ, *sm.* Milit. la grand' garde.
 — надзирачъ, —на —ка, *sc.* surintendant, ante. [phale *m.*]
 — органъ (мозакъ-тъ), *sm.* Anat. l'encé-
 — потникъ, *sm. fig.* cheville ouvrière *f.*
 — прѣдмѣтъ (за прѣдпирателно дѣло), *sm.* le résesioire. [stant].
 — регистръ (въ органы), *sm.* Mus. le pre-
 — реестръ, *sm.* la matrice.
 — сензния, *sm. t.* écuyer cavalcadour *m.*
 — мовѣкъ (въ редъ-тъ), *sm.* Milit. chef de file, *m.*

Главень, *adj.* salarié, à gages, stipendiaire, mercenaire; || (за войска), soldé (voyez Цѣнень).

— Индѣецъ, *sm.* un colli et couli.

— слуга, *sm.* un gagaste.

— хлопачъ, *sm.* un elaqueur.

Главина, *sf.* la boîte de roue; 1. (на козело), le moyeu; || *Mec.* le tige; 2. (на козело у пароплава), le tambour; 3. зарывамъ —нытъ на лозие, *va.* Agric. rueller.

Главичка (у воздей), *sf.* la tête.

Главна (за буква), *adj.* capital.

— или голѣма буква, *sf.* lettre majuscule ou onciale *f.*

— галера, *sf.* la capitane et galère capitane.

— дѣла, *sf.* de gros; || (на сграда), corps de logis, *m.* [livre, le sommier].

— книга (мѣсто), *sf.* Com. le grand-

— линия (на планъ), *sf.* ligne magistrale *f.*

— направа, *sf.* Archit. l'oeuvre *m.*

— подпорка, *sf. fig.* le pivot.

— прѣвръзка (пращка), *sf.* Chir. la fronde.

— прѣдня сграда, *sf.* Archit. l'avant-

logis *m.* [la grosse corde].

— работа (допаванеа до —, *vr.* toucher

— статия или молба, *sf.* le principal.

— точка, *sf.* le chef; || (главното), le fin.

Главникъ, *sm.* *Mec.* point d'appui, *m.*

Главно, *adv.* capitalemment.

Главното, *sm.* le gros, le capital, l'essentiel

m.; || *fig.* le clé; || (на една работа), *fat.*

le tu-autem.

— дѣло, *sm.* l'important *m.*

Главно дѣло, *sm.* le principal, le tout.

— командантинъ, *sm.* général en chef, *m.*

— лице, *sm. fig.* patron de la barque, *m.*

|| (въ драма), le protagoniste.

— мѣсто, *sm.* le chef-lien.

— надзиране, *sm.* la surintendance.

Главнo сѣстоианe, *sn.* la capitalité.

Главны страны (на тѣлoтo), *sf. pl.* parties nobles *f.*

Главнятъ, *adj.* Agric. ergoté.

Главня, *sf.* le brandon, le tison; 1. Bot. la carie; 2. (въ жито), la nielle, la brûlure; || Agric. le charbon, la charbuele, l'ergot *m.*; 3. стикнувамъ -вни, *va.* tisonner; 4. расхвърлямъ -вни, *va.* détiser le feu; 5. повръжда се отъ — житото, *v. imp.* il nielle; 6. изгаря отъ — или се разваля житото, *vn.* Agric. charbouiller.

Главоболіе, *sn.* l'embaras *m.*; || направлямъ — нѣкому, *va.* donner du fil à retordre; || *fig.* tailler des croupières *f.*, faire voir du pays *m.* [cf. *fig.* le casse-tête.

Главоболна игра *f* или -лно дѣло, *n.* Главоболъ и -лица, *sf.* la migraine; 1. Méd. la céphalalgie; 2. хроническа —, la céphalée; 3. цѣръ за —, céphalique *m.*; 4. *fig.* la peine.

— виденъ, *adj.* bulbiforme;
— плоденъ, *adj.* Bot. bulbifère.
— въртене (у добитакъ), *sn.* Vétér. l'avertin *m.*
— червей, *sm.* Méd. ver encéphale *m.*

Главулѣтъ, *sm.* la tête; 1. Anat. le bulbe; 2. Artill. bouton de culasse, *m.*; 3. (на алабикъ), Chim. l'aludel *m.*; 4. (на одаръ), le chantourne; 5. (на стоборъ), la pomme; 6. (на тонъ), la culasse.

Главулече (на сабя, на сѣдло), *sn.* le pommeau; || (у цигулка, у гитара), le sillet.

Главулеченъ, *adj.* bulbeux.

Глава и -вивамъ, *va.* salarier, stipendier, gager, pourvoir; || или хващамъ (работници), *va.* embaucher; || -са, *vr.* s'engager, se louer (voyez Цѣнж.)

Главиване (за работници), *sn.* l'embauche *m.*

Глаголоск азбуки, *sn.* alphabet glagolitique *m.*

Глаголъ, *sm.* nom bulgare de la lettre Г.

Глаголъ, *sm.* Gram. le verbe; || (съ ударене на крайната сричка), baryton, *adj.*

Гладене, *sn.* le poliment et polissage.

Гладенъ, *adj.* avide, affamé, glouton, famélique; || (за земя), croulier; 2. (заради илане), eupide; 3. търпа —, голъ и босъ, *vn.* manger de la vache enragée.

Гладилка, *sf.* l'astic *m.*, l'émeri et -ril *m.*; -леченъ, d'émeri; || прахъ отъ —, potée d'émeri, *f.*

Гладилна пила, *sf.* la carrelette.

Гладилникъ, -ница, *s.* polisseur, lisseur, planeur, brunisseur, calandreur, -euse.

Гладило и и -дилка *f.* le polissoir, brunissoir, lissoir *m.*

Гладително искусство, *sn.* la brunissure.

Гладитъ, *sm.* pierre à aiguiser *f.*, tournefil *m.*; || —, plante, le laser. [plomachie *f.*

Гладиаторски бой, *sm.* l'oplomachie et ho-

Гладиаторъ (биецъ съ мечъ), *sm.* un gladiateur; || търговецъ на -ры (у Римляни), un caniste.

Гладка хартия, *sf.* papier porphyrisé *m.*

Гладки скать, *sm.* poisson, le colliart.

Гладко, *adv.* uni, uniment.

— тръкалец, *sm.* la verge, le jone.

Гладкостъ, *sf.* le lisse, la netteté; || Bot. la glabreité; || (на земя), l'égalité *f.*

Гладкорѣбръста варка, *sf.* nautile papyracé ou argonaute *m.*

Гладитѣя, *vn.* affamer.

Гладъ, *sm.* la faim, la famine; || за —, soif,

Гладкъ, *adj.* uni, plat, plain, poli, égal, ras, lisse; 1. безъ пипки (за платно), non-ouvert; 2. Bot. glabre; 3. *fig.* coulant.

— поясъ, *sm.* Archit. la plate-bande.

Гладнъ, *va.* lisser, aviver, calandrer; || fam. s'attifer; || (хуче), Vén. rebaudir.

Глазуръ (гледъ), *sm.* le vernis; || (стжкловата гледъ), la couverte; || Peint. le glacis.

Гласенъ, *adj.* vocal; || ѣко-, Gram. phonique.

Гласецъ (на гласна буква), *sm.* Gram. la voix.

Гласисъ, *sm.* Fortif. le glacis.

Гласна буква, *sf.* Gram. la voyelle; || сляване на двѣ -сны, Gram. la crase.

— свойщина, *sf.* Mus. la tonalité.

Гласно ѣ (съ двотоміе), *sn.* une tréma.

Гласностъ, *sf.* la sonorité, la publicité.

Гласовъ, *adj.* Gram. phonétique.

Гласоподавачъ, *sm.* un opinant.

— словіе, *sm.* l'acoustique *f.*

— ударене, *sn.* l'accentuation *f.*

— уподобителна рѣчь, *sf.* Gram. l'onomatopée *f.*

— уподобителенъ, *adj.* onomatopéique.

Гласъ, *sm.* la voix, l'opinion *f.*, l'organe *m.*, le vœu; 1. l'accent *m.*, le son, le cliquetis;

2. *fig.* le cri, le gosier; 3. fam. le verbe; || Mus. la partie; 4. гласенъ — (фисгула), Mus. voix de tête; 5. грьденъ —, voix de poitrine; 6. равенъ —, voix ronde; 7. (мысль), le vote; 8. даване —, la votation;

9. давачъ на —, votant, *adj.* 10. давамъ —, *va.* voter; 11. (избирателенъ), le suffrage; 12. подаване -ове отъ цѣлъ свѣтъ, suffrage universel *m.*; 13. (на пѣснѣ), Mus. l'intonation *f.*; 14. съ —, de vive voix; 15. съ голѣмъ —, à haute voix; 16. съ единъ —, *adv.* à l'unisson; 17. съ полвина —, Mus. sotto-voce; 18. образование —, la phonation; 19. тринтене на —, la pulsation; 20. давамъ си -тъ или мысль-та, *vn.* opiner; 21. напръдъ давамъ —, *vn.* préopiner; 22. пръвъ подавачъ на своя —, un préopinant; 23. давачъ на — при изборъ, un vocal; 24. издавамъ —, *vn.* sonner; 25. издавамъ лонъ —, *vn.* Mus. dissoner; 26. измѣнене на -ове, Gram. l'articulation *f.*; 27. имамъ дрѣзгавъ —, *vn.*

avoir un chat dans la gorge; 28. *опытываю* си -тъ, *vn.* *Mus.* préluder; 29. *праведно давамъ* — въ събрание, voix délibérative; 30. *прѣкъсвамъ* равенство на -ове, *va.* *Jur.* départager; 31. *прѣчитаме* -ове, le dépouillement; 32. *прѣчитамъ* -ове, *va.* dépouiller un scrutin; 33. *разваляю* си -тъ, *va.* muer; 34. *развалене* —, mue de la voix, *f.*; 35. *развалить* —, mué, *adj.* 36. *раздѣлене* -ове, la scission; 37. *равно раздѣлене* -ове, le partage; 38. *сбирамъ* -ове, *va.* aller aux voix.

Глауберова соль, *sf.* *Pharm.* sel de glauber, *m.* **Гледальница** (*спектакль*), *sf.* le spectacle.

Гледамъ, *vn.* voir, regarder, considerer, apercevoir; 1. *soigner*, épargner, garder; 2. *fig.* veiller; || (*за нѣщо*), veiller à; 3. (*нѣкого искриво*), mépriser; 4. (*на нѣкого*), examiner; 5. (*наскѣбъ*), rêver; 6. (*за*), *fig.* viser; 7. (*на нѣщо*), envisager; 8. (*постоянно на нѣщо*), fixer; 9. (*да получишъ нѣщо*), fixer; 10. (*отъ високо на нѣкого*), regarder du haut de sa grandeur; 11. *гледа на улицата* (*за прозорецъ*), *v. imp.* elle donne sur la rue; 12. *който гледа или види*, voyant, *adj.*; 13. *безъ да* — на всичко, encore faut-il que; 14. *безъ да* — на нѣщо, aux dépens de; 15. -*са, vr.* paraître, s'épargner; || *pl.* -меса единъ другъ, se regarder, s'envisager; || -меса накриво единъ другъ, se mépriser; 16. *безъ да са гледа на*, *prép.* malgré, nonobstant, -*que, conj.*; || *adv.* à cela près, indépendamment à, au mépris de.

Гледай, *нынѣ иде*, *prép.* voici venir.

Гледане, *zn.* la vue, la vision; 1. *fat.* la vision; 2. *двойно* — (*у нѣкои люди*), seconde vue; 3. (*накриво*), la méses-time; 4. *сила* —, puissance visive *f.*

Гледателенъ (*което са отнися до гледането*), *adj.* *Phys.* visuel.

Гледателна сила, *sf.* puissance visive *f.*

Гледачъ, -ка, *s.* spectateur, -trice, un regardant; || *бывамъ* — на балъ, *vn.* faire tapissier *f.*

Гледачи, *sm. pl.* la galerie.

Гледка, *sf.* la vue, le paysage. [la mine.

Гледъ, *sm.* la vue, le regard, l'inspection *f.*

Глезенъ, *sm.* *Anat.* la malléole ou cheville du pied; || *Vétér.* (*на конъ*), le boulet, la fourchette.

Глезнева кость, *sf.* *Anat.* l'astragale *m.*

Глезневъ, *adj.* *Anat.* malléolaire. [glette.

Глеттъ (*оловна прокума*), *sm.* *Métall.* la

Глеچارъ, *sm.* un vernisseur

Глечосвамъ, *va.* vernir, glacer; || (*фарфоръ*), émailler; || (*паницы*), plomber, vernisser.

Глечосанъ, *adj.* glacé.

Глечосване, *zn.* la vernissure; || (*на прѣстенъ сѣдъ*), la glaçure.

Глечъ, *sf.* le vernis, l'alquifoux *m.*; 1. (*на фарфоръ*), l'émail *m.*; 2. (*оловна прокума*), la litharge; || *подправенъ съ* —, lithargé et -giré, *adj.*

Гликанскы кжты ажбы, *sm. pl.* les broches *f.*

Гликонически стихъ, *sm.* vers glyconien *m.*

Глинь (*дѣва сениа*), *sm. quadr.* le sanglier; || (*съ вжнаты навстрѣ ажбы*), *Vén.* miré, *adj. m.*

Глимеренъ, *adj.* micacé. [le mica.

Глимеръ (*видъ лжскавъ камыкъ*), *sm.* *Minér.*

Глимерна плоча, *sf.* le micaschiste.

Глина, *sf.* l'argile *f.*; -*ненъ*, d'argile; 1. *Chim.*

l'alumine *f.*; 2. (*жиляста земля*), terre bolaire *f.*; 3. (*тлъста*), la glaise; 4. *избѣляне съ* — захаръ, le terrage; 5. *измазвамъ съ* — или наторявамъ съ — пѣсялива земя, *va.* glaiser; 6. *прѣчистевамъ съ захаръ* — или тепа съ — сукно, *va.* teger.

Глинянъ, *adj.* gâcheux.

Глинй (*металлъ*), *sm.* l'aluminium *m.*

Глиннице, *zn.* la glaisière. [argilacé, *adj.*

Глинявъ, *adj.* argileux; || -*цѣтъ* *sm.* *Géol.*

Глинястъ, *adj.* glaiseux; || (*за земля*), *Agrie.* loameux.

— *трапъ*, *sm.* le marcheux.

Глиптика (*дѣлане на безцѣпны камыцы*), *sf.* la clyptique.

Глиптографически, *adj.* glyptographique.

Глиптография (*познание за аптики*), *sf.* la glyptographie.

Глиптографъ, *sm.* un glyptographe.

Глиссадъ (*крачка*), *sm.* la glissade.

Глиссе (*игрална крачка*), *sm.* le glissé.

Глищено сѣме, *zn.* *Pharm.* le semen-contra.

Глистенъ, *adj.* *Méd.* vermineux.

Глистникъ, *sm.* plante, la semencine.

Глистонждентъ, *adj.* *Méd.* vermifuge; || -*дио ердѣсто*, *sm.* le —, *sm.*

Глистъ и -текъ, *sm.* l'helminthe *m.*, échy-norhynque *m.*; 1. (*корделла*), le ténia ou ver solitaire; 2. *цѣръ за -сты*, anthelmin-tique, *Méd.* *adj.*; 3. *сѣме за -ctie*, la san-lotine.

Глистырна църкалка, *sf.* le glysopompe.

Глистырь (*сачесо*), *sm.* le clysoir; 1. (*пов-костъ*), clystère ou lavement et remède *m.*;

2. *турямъ* —, *va.* clystériser; 3. *туряне* —, la clystérisation

Глифъ (*дълбей*), *sm.* *Archit.* le glyphe.

Гылка, *sf.* *Anat.* le gland.

Гылтамъ, *va.* avaler, engloutir, déglutir, goin-frer; || (*безъ да джвжж*), *fat.* gober; || (*както дунка*), boire à tire-larigot *m.*

Гылтаме, *zn.* la goinfrerie; || *Méd.* la déglu-tition; || *неспособность за* —, *Méd.* l'aca-tapose *f.*

Гылтачъ, -ка, *s.* avaleur, mangeur, eglou-tisseur, buveur, comesteur, croqueur, beau-dîneur, -euse, un goulus; || *fig.* un gargan-

tua; || *pop.* un goinfre; || (*проваляникъ*), *sm.* quadr. le glouton.

Глѣтка, *sf.* la gorgée, arrière-bouche *f.* le trait; le coup; || *гольма* —; *pop.* la goulée; || *пѣя на малки -кы*, *vn. fam.* siroter.

Глѣтонперень, *adj.* *B. nat.* jugulaire.

Глѣчка, *sf.* le babillage; || *съ гольма* —, *adv.* bruyamment.

Глѣчкава тенекия, *sf.* *Chim.* or musif *m.*

Глѣчливъ, *adj.* eriar, babillard, bruyant; — *собать*, *sm.* la bacchanale.

Глѣчж, *vn.* babiller. [*Jur.* l'ammoné *f.*]

Глоба, *sf.* l'amende *f.* la pénitence, la peine; ||

Глобенъ прѣстѣжникъ, *sm.* repris de justice, *m.* [leur *m.*]

Глобинникъ, *sm.* un punisseur, profligator.

Глобительнъ, *adj.* amendable, justicière; || (*законъ*), pénal; || *книга* — *законъ*, code pénal *m.*

Глобительны мѣрки, *sf. pl.* la pénalité.

Глобя, *va.* amender, faire justice de.

Глобявамъ, *vr.* punir, redresser, muleter, mettre à mort, faire justice de, justicier; || (*бърло*), servir contre.

Глобяване, *sm.* la punition, la pénitence, la peine; 1. *достойнъ за* —, punissable, *adj.*; 3. *за* — *на това*, en pénitence de cela, pour pénitence; 3. *съ* — *на*, sous peine de.

Гложене, *sm.* le rongement.

Гложж, *va.* ronger, grignoter.

Глокинка, *sf.* le pyracanthe ou buisson ardent.

Глокинякъ, *sf. pl.* les broussailles; || *и раякъ* отъ —, le genévrier; || *фабрика за раякъ* отъ —, la genévrierie.

Глокъ, *sm.* arbuste, le genévrier, l'épine *f.* l'ajonc *m.*; || —, *арбо*, le buisson ardent ou pyracanthe.

Глуава и гольмина жена, *sf. fam.* une — *шага*, *sf.* le lazzi.

Глуавина и -постъ, *sf.* la sottise, stolidité, stupidité, nigauderie, jobarderie *f.*; || *fig.* la pesanteur, le bec jaune. [*diehon*]

Глуавиниъ, *adj.* dim. follet; || *pop.* godiche et

Глуавиницъ, *sf. pl.* les pauvretés *f.*; || *права* —, *va.* faire la bête, faire de siennes; || *fam.* rabêtir.

Глуаво и -но, *adv.* innocemment, follement.

— *вшутиване*, *sm.* le rébus, la turlupinade.

— *постѣване*, *sm.* *fig.* la broche.

— *поучене*, *sm.* *fam.* la capucinade.

Глуавицина, *sf.* la balourdise, babounerie *f.* le dadais; || *sc.* sot, sott; falot, ote; || *fam.* la souche.

Глуавъ, *adj.* imbecile; -no, -ment; 1. *дура*, *iou ou ful*, sot, fade; 2. *nigaud*, *benet*, simple; 3. *idiot*, *niais*, plat, inept *a.* borné; 4. *fig.* *baudet m.*, *becasse f.* bête *f.* creux, pesant; 5. *fam.* *falot*, *claudé*; 6. *малко* — *съмъ*, *vn. fig.* avoir un coup de marteau; 7. *права* —, *va. pop.* embêter; 8. *кра-*

вань —, *vn.* s'abrutir, abêtir, rabêtir; 9. *ставамъ* — *или тѣпъ*, *vn. fig.* s'engorger.

Глуавъ вшутникъ, *sm.* un facétieux; (*патка*), un turlupin.

Глуавы причины, *sf. pl. fig.* des brides de veau *m.*

— *слова*, *sm. pl.* la radoterie; || *говори* —, *vn.* radoter; || *събране -павы или волны стихове*, *fam.* le sottisier.

Глунакъ, *sm.* *fig.* un pigeon.

Глупець, *sm.* un imbecile, hébété, niais, nigaud, idiot *m.* idole *f.* *benet m.*, *bobèche m.*; 1. (*съ най висока стѣпенъ*), sot à 24 carats; 2. *fig.* un mannequin, la grue, la bûche, la buse; une bête, une machoire, une ganache, un paccata; 3. *fam.* un ricodème et nicaise, un bestiole, un apocoe.

Глупенция, *sf. pop.* hallebreda, *sc.*

Глупла, *sf. fig.* une dinde.

Глупостъ, *sf.* l'imbecillité *f.* absurdité, folie *f.* bêtisme *m.*; 1. la bêtise, moutonnerie, ânerie, niaiserie, lourderie, lourdisse *f.*; 2. la fadaise, fadour *f.* affadissement, abêtissement *m.* simplicité *f.* fatuité, ineptie *f.*; 3. *fam.* la crucheerie, frascue, fredaine *f.*; 4. *докарвамъ до* —, *va. fam.* rassorer.

Глупчио, *sm.* un stupide, sot, fou ou fol *m.*; || (*патка*), *fig.* un dindon; || *fam.* un jeannot, une oie.

Глупѣне, *sm.* l'abêtissement *m.*

Глутница, *sf.* amas de loup, *m.*

Глухарка, *sf.* une sourdine.

Глухаръ, *ка. s.* sourd, -rde; || —, *oiseau*, le tétras ou coq de bruyère.

Глухичкъ и -ховитъ, *adj. fam.* sourdaud.

Глухо, *adv.* sourdement, confusément.

— *врѣме*, *sm.* la morte-saison.

— *нѣмотиъ*, *sf.* la surdi-mutité

— *нѣмъ*, *adj.* le sourd-muet (*f.* -rde-muette).

Глухостъ, *sf. Méd.* la cophose.

Глухотинъ, *sf.* la surdité.

Глушко, *sm.* un sourd.

Глухъ (*u Mathém.*), *adj.* sourd, dormant.

— *тропотъ*, *sm.* le grondement.

Глуциниъ (*металлъ*), *sm. Chim.* le glucinium.

Гнейсоприличенъ, *adj.* gneissique.

Гнейсъ, *sm. Minér.* le gneiss.

Гнида, *sf.* la lente; -дѣтъ, de lente.

Гнила кость, *sf.* la carie.

Гнилото, *sm.* le pourri.

Гнило месо, *sm. Méd.* la champignon; || (*на рана*), chairs baveuses *f.*

Гнилость, *sf.* la putréfaction, putridité *f.* pourriture *f.* le pourri, roui *m.*; 1. *fig.* la corruption; 2. (*на дървета за напрана или била*), la mandre; 3. *цѣръ за* —, antiputride et antiseptique, *adj. m.*; 4. *очи- стевамъ* — *отъ кость*, *va.* ruginer.

Гниль, *adj.* pourri; || (*за дървета*), malandreux; || *Méd.* putride, carieux.

Гниене, *sn.* la décomposition, putréfaction *f.*;
|| — *копыто* (*y конь*), *Vétér.* la teigne; ||
който докарва —, *Méd.* septique, *adj.*

Гния, *vn.* pourrir, eroupir, se corrompre; ||
оставям да гние, *vn.* décomposer; || гние,
v. imp. il carie et se —, il putresce; || кой-
то гние, putrescible, *adj.*

Гноевиденъ, *adj.* *Méd.* puriforme.

Гноевъ и -оенъ, *adj.* *Méd.* purulent.

Гноево гнѣздо, *sn.* *Chir.* le foyer purulent.

Гноене, *sn.* la suppuration; || *Méd.* la puru-
lence.

Гной, *sm.* le pus, la matière, la boue; 1. не
лошавъ —, pus louable; 2. съ —, puru-
lent, *adj.*; 3. бере — (*за рана*), *v. imp.*
elle jete ou apostume; || *Méd.* elle exulcère;
4. бране —, *Méd.* l'ulcération *f.*, la suppu-
ration; 5. изотгорѣ бране —, l'exulcération;
6. което докарва —, *Méd.* suppuratif, *adj.*
m.; 7. набиране — въ гръды, *Méd.* l'em-
pyème *m.*; 8. жицы въ — тѣ, le bour-
billon; 9. събрание — въ дробь-та, *Méd.*
la vomique; 10. течене — изъ очи, la lip-
pitude, la blennorrhée.

Гнойно течене, *sm.* *Méd.* la lippitude.

Гноиса, *v. imp.* elle suppure.

Гномѣда, *sf.* la gnomide.

Гномически, *adj.* gnomique.

Гномъ (*земли духъ*), *sm.* le gnome.

Гностици (*еретици*), *sm. pl.* les gnostiques *m.*

Гну (*сайга*), *sn. quadr.* le gnou.

Гнусенъ и -навъ, *adj.* détestable, dégou-
tant et dégoûté, abominable; 1. exécrable,
effroyable, infâme, damnable; 2. maudit,
maussade, hideux, vilain; 3. noir, abhorré,
odieux, rebutant, sordide, chien de; 4. *fig.*
nauséabond et nauséaux; 5. *pop.* fichu, se-
ringue.

Гнусна закачка, *sf. fam.* un tour pendable.

— *работа*, *sf.* l'horreur *f.*

Гнусно, *adv.* abominablement.

Гнусното, *sm.* l'odieux *m.*

— *постъпване*, *sn.* l'indignité *f.*

Гнусностъ и -сотиѣ, *sf.* la laideur, l'indignité
f., la monstruosité, la hideur, l'odieux *m.*;
1. le dégoût, l'abomination *f.*, l'affadisse-
ment *m.*, l'horreur *f.*; 2. *fig.* l'énormité *f.*, le dé-
boire; 3. докарвамъ —, *va.* affadir.

Гнусжа, *vr.* détester, exécrer; || (*отъ*), ab-
horrer; || *fig.* renfler.

Гнѣвливостъ, *sf.* l'irascibilité *f.*

Гнѣвливъ, *adj.* colère et -rique; -ливо,
-ment; || fougueux, irascible; || *fig.* bilieux.

— *първатъ*, *sm.* l'irascibilité *f.*

Гнѣвъ, *sm.* la colère, le courroux; 1. *fig.* la
bile, la foudre, le fléau; 2. (*на богове*),
l'incélérence *f.*; 3. гнѣвъ ма е, *vn.* fumer;
4. изважъ себе-си отъ —, outré, *adj.*; 5.
изливамъ си — тѣ, *vn. fig.* éclater; 6. изли-
вамъ — на нѣкого, *va. fig.* distiller; 7.

искарвамъ си — тѣ, *fig.* décharger; 8. събъ-
рамъ си — тѣ, *vn.* concentrer; 9. укром-
тавамъ —, *va. fam.* défâcher; 10. прѣми-
нува ми — тѣ, *vn.* se défâcher; 11. въ —
направено, *adv.* ab irato.

Гнѣвжа, *vr.* se déchaîner contre.

Гнѣздаръ, *sm.* oiseau niais *m.*

Гнѣздо, *sn.* le nid, l'aire *f.*, le boudin; 1. *fig.*
fam. la couvée; 2. *fig.* le trou; 3. *Méc.* la
crapaudine; 4. (*въ нѣмъ*), *Typ.* la gre-
nouille; 5. едно нѣздо —, une nichée et
nitée; 6. вѣя или права —, *va.* nicher; 7.
изваждамъ изъ —, *va. или* оставямъ си
— то, *vn.* dénicher; 8. развалиникъ на — да,
un dénicheur.

Гнѣздоиене, *sn.* la nidification.

Гнѣздясть и -денъ, *adj.* *Bot.* loculaire.

Гобелова губерна фабрика (*въ Паризъ*),
sf. les gobelins *m.*

Говеда, *sn. pl.* le bétail et *pl.* bestiaux; race
bovine *f.*, bêtes bovines *f.*

Говедарство, *sn.* la brutalité.

Говедаръ (*и съзвѣздіе*), *ка. з.* bouvier, ère;
vacher, ère; toucheur de boeufs *m.*, un pâtre.

Говедо, *sn.* la brute ou bête brute, le brutal;
1. le malitorne, malotru *s.*; 2. *fam. et fig.*
une bête, bête *f.*; 3. права ги —, *va.* bru-
tifier ou abrutir.

Говеждо месо, *sn.* le boeuf.

— *рѣбро*, *sn.* la charbonée.

Говна, *sn. pl.* les vidanges *f.*, la ventrée.

Говно, *sm. fig.* le cas; || *pop.* la merde, le bran.

Говнянъ, *adj.* merdeux; || *Méd.* stercoral.

Говорене, *sn.* le parler, la parole, le dialecte;
|| начинъ —, la locution. [dire *m.*

Говорка, *sf.* la conversation, le discours, l'ouï-

Говорливо търбило (*рупоръ*), *sn.* trompette
parlante ou porte-voix *f.*

Говорливостъ, *sf.* la loquacité, verbosité *f.*,
volubilité de la langue, *f.*

Говорливъ, *adj.* parlant, causant, causeur,
loquace; -во, -ment.

— *герби*, *sm.* armes parlantes *f.* [trice.

Говорникъ (*въ диалогъ*), *пица. s.* interlocuteur,

Говоръ, *sm.* la conversation; || извъртяване
или извиване —, l'éloquence *f.*

Говоря (*нѣкому, съ, за*), *vn.* parler (*à, avec,*
de); 1. dire, déclamer; 2. (*съ нось-тъ си*),
глаголю, parler du nez; 3. (*нѣкой езикъ*),
parler une langue; 4. (*за работа*), parler
d'affaires; 5. (*разумно*), parler avec raison;
6. давамъ поводъ да — тѣ за мене, *va.* faire
parler de soi; 7. който говори, parlant,
adj.; 8. имамъ правда да —, *va.* avoir la
parole; 9. -си (*самъ -си*), *vr.* se dire; 10.
говориса, *v. imp.* il se dit; || (*за езикъ*),
elle se parle; 11. говорятъ (*хората каз-*
ватъ), *v. imp.* on dit; 12. (*накъ*), reparer);
13. *fam.* chanter, bourdonner; 14. (*съ нѣ-*
кого), entretenir; 15. (*безразсѣдно*), dérai-

sonner; || *fam.* détonner; 16. бѣбря (чтоо заверна), *fig.* se lacher; 17. (вироглаво), *fig.* casser les vitres *f*; 18. (съ гнѣливъ тоя), monter sur ses ergots *m*; 19. (дво-мыслено), équivoquer; 20. (на дълго), discourir de, sur; 21. (въ името на община), porter la parole; 22. (на исплъзокъ), badiner; 23. (лошаво за), causer de; 24. наченвамъ да —, prendre la parole; 25. (млого), haranguer; 26. (твердѣ млого за себе-си), égoïser; 27. (обирнически езикъ), *fam.* parler narquois; 28. (просты смѣшливи нѣща), bouffonner; 29. прѣстанвамъ да —, déparler; 30. (смѣшливи нѣща), labouiner; 31. (тѣлсты думы), parler gras, avoir la langue; 32. (съ учителиски тоя), dogmatiser; || който говори съ —, un dogmatiseur.

Говѣя, *sm.* jeûner.

Говѣяне *и* -вене, *sm.* le jeûne, les dévotions *f*.

Годежъ, *sm.* les fiançailles *f*.

Годежницы, *sm. pl.* le proxénète.

Годеникъ, *ица, s.* le fiancé, la -cée; futur ероухъ, -ге épouse; futur, ure.

Година, *sf.* l'an *m* et année *f*; 1. прѣвъ — и день, an et jour; 2. отъ — на —, d'année en année; 3. въ прѣминалы -ны, sur le déclin de l'âge; 4. прѣди двѣ -ны, il y a deux ans; 5. трійсетъ -ны, la trentaine; 6. който излюбилъ пендесетъ -ны, jubilé, *adj.*

Годинакъ суръ звѣръ, *sm. Vén.* un broquet.

Годиначе рогаче, *sm.* un dague. [ans.

Годины, *sf. pl.* l'âge *m*; || на петъ —, de cinq

Годиняване, *sm. Jur.* la prescription; 1. изгубваса споредъ —, *vr.* se prescrire; 2. изгубявъ споредъ —, *Jur.* prescriptible, *adj*; 3. придобывамъ споредъ —, *va. Jur.* prescrire.

Годишентъ, *adj.* annal, anniversaire, annuel.

— заемъ, *sm.* l'annuité *f*.

— праздникъ, *sm.* l'anniversaire *m*.

Годинна врага, *sf. fig.* la lepre.

— или двѣ — гора, *sf.* la spée.

— помень, *sf.* l'obit *m*.

— сграда, *sf.* l'annuaire *m*. [cerne.

Годишно тръкало (на дръвѣто), *sm. Bot.* le

Годишность, *sf.* l'annualité *f*.

Годинщина, *sf.* l'obit *m*; || (на кръщенето), раке annotin *f*; || (за умръль), l'anniversaire, annuel *m*.

Годявамъ, *va.* fiancer.

Годявки, *sf. pl.* les fiançailles *f*.

Гозба, *sf.* le mets; || готвя —, *va.* accommoder; || готвене —, l'accommodage *m*.

Гола глава (безъ косми), *sf.* chauve, *adj.*

— лѣжа, *sf. fam.* l'affronterie *f*.

— фигура, *sf.* le nu; || *pl.* -ры, les nudités *f*.

Головъ, *sm. poisson*, le muge ou mullet.

Голокъ, *sm. fam.* un pelé; || -ацы, *pl.* les nus *m*.

Голевкы прасковы, *sf. pl.* le brugnon.

Голеть (шкунa, ладія), *sm. Mar.* la goëlette.

Голецъ, *sm. poisson*, la loche.

Голія, *sf.* le chou-rave ou -cabus.

Гологавъ (безъ шѣпки), *adj.* nu-tête, *adv.*

Голорастливъ, *adj. Bot.* acotylédone.

Голость и -лотія, *sf.* la nudité, la calvitie.

Голосъментъ, *adj. Bot.* gymnosperme; || от-

редъ -мны растенеа, *Bot.* la gymnospermie.

Голотьбухны рыбы, *sf. pl. H. nat.* les apodes *m*.

Голухче, *sm.* un béjaune.

Голь, *adj.* nu; || (безъ косми), pelé, dépilé;

|| на голо, *adv.* à nu, à cru.

— голничыкъ, *adj.* dans l'état de nature ou de pure nature; || *adv. fam.* in naturalibus.

Голы частъ, *sf. pl.* le nu.

Голѣма бисерна мида, *sf.* la mère perle.

— вила, *sf.* la fourche. [et -berne.

— вода (на рейдѣ), *sf. Mar.* la sous-berme

— гредa (било на сграда), *sf.* le racinal.

— жалба, *sf.* la désolation.

— жалость, *sf. fig.* déchirement de cœur, *m*.

— задушница, *sf.* la fête ou jour des

morts, le jour des trépassés *m*, l'annuel *m*.

— злнна, *sf.* l'atrocité *f*.

— карета, *sf.* le corbillard.

— кафица, *sf.* la broche.

— котка, *sf. Mar.* maîtresse ancre *f*.

— кукла, *sf.* la bamboche. [lavande *f*.

— лаванда, *sf.* plante, le spic ou grande

— мечка (въ готварница), *sf.* le lardier.

— мръвка, *sf. fam.* l'abat-faim *m*.

— надѣница италииска, *sf.* la mortadelle.

— нужда, *sf.* l'extrémité *f*. [madrague.

— мръжа (за ловене тунъ рыба), *sf.* la

— оса, *sf. insecte*, le frelon.

— приѣдка (за ѣдене), *sf. Méd.* l'orexie *f*.

— пыта (сырене, сырѣ), *sf.* une meule de fromage *m*. [le labeur.

— работа, *sf.* un tour de force *f*; || *Typ.*

— ракета (финишъ *t.*), *sf.* le raqueton.

— рѣзка, *sf.* l'estafilade *f*.

— сиромашія, *sf.* la misère.

— цигулка, *sf.* l'alto ou viole *m*.

— цѣна, *sf.* la cherté; || за —, *adv.* cher,

chèrement.

— чѣша, *sf.* la bowl et bol.

Голѣмене, *sm.* le rengorgement.

Голѣмецъ, *sm.* un grand, une puissance, un puissant; || праваса —, *vr.* trancher du

grand seigneur.

Голѣмнина, *sf.* la grandeur, la grosseur, la quantité, le volume; || la fierté, la gloire, la

pompe, enflure du cœur *f*, arrogance *f*, emphase *f*; || и -мство, *sm. fig.* la hauteur.

Голѣмничыкъ, *adj. dim.* grandelet.

Голѣмница жена, *sf. fam.* une pinbèche et pimpesouée.

Голѣмлива хубавица, *sf. fam.* une lucrée.
 Голѣмливо държане, *sn.* la morgue.
 Голѣмливо или Навжсено чело, *sn.* front
 sourcilieux *m.* [tion, la morgue.
 Голѣмливостъ, *sf.* l'orgueil *m.* la présomp-
 Голѣмливъ, *adj.* fier; -но, -èrement; 1. or-
 gueilleux, auguste, magnifique, superbe, pom-
 peux; 2. triomphant, impérieux, présomp-
 tueux, 'haut, 'hautain; 3. dédaigneux, altier,
 arrogant *s.* suffisant, emphatique, cavalier,
 vain; 4. *fam.* rogue; 5. правя —, *va.* enor-
 gueillir.
 — човѣкъ, *sm.* un satrape.
 Голѣмо, *adv.* large.
 — гърло, *sn.* l'avaloire *f.*
 — перо (у грабливи пилцы), *sn.* la penne.
 — платно (на люгеръ), *sn. Mar.* le taille-vent.
 — плодородіе, *sn.* la luxuriance.
 — пространство, *sn. fig.* l'océan *m.*
 — пусто поле, *sn.* la lande.
 — ренде, *sn. i.* la varlope.
 Голѣмостъ, *sf.* la grièveté, la prestance.
 Голѣмоцвѣтенъ, *adj. Bot.* grandiflore.
 Голѣмство, *sn.* la magnificence, la force,
 l'auréole *f.*; || (достоинство на грандъ), la
 grandesse; || наклоненъ на —, magnifique, *adj.*
 Голѣмцытъ, *sm. pl.* le grand monde.
 Голѣмцы люди, *sm. pl.* le faction.
 Голѣмъ, *adj. grand.* (*u Mus.*) majeur; 1. con-
 sidérable, gros, volumineux, large; 2. no-
 table, grave, grief; 3. (тъгъдъ), vaste; 4.
fig. 'haut; 5. по — съмъ, *vn.* dépasser.
 — брой, *sm.* un million.
 — грибъ, *sm.* le rèdre, le chalon.
 — клинъ, *sm.* le bon-dieu.
 — коремъ, *sm. fam.* la bedaine.
 — кжъ (загаръ), *sm.* un casson; || (месо),
 pièce de résistance, *f.*
 — мушкетонъ, *sm. Mar.* le tromblon.
 — ножъ (за месо), *sm.* le couperet.
 — огнь, *sm.* l'embrasement *m.*; || (за
 гости), *fam.* la régalaде.
 — палецъ (на кракъ), *sm.* l'orteil *m.*
 — полянки пльхъ (сжаръ), *sm. quadr.*
 le surmolot.
 — празникъ, *sm.* fête carillonnée *f.*
 — приливъ, *sm. Mar.* la maline, le vif de
 l'eau.
 — смѣхъ, *sm.* éclat de rire, *m.*
 — трыдафилъ (куцатъ), *sm. plante*, rose
 trémière *f.* [caisse *f.*
 — тѣпанъ, *sm. Milit.* le daul ou grosse
 — финеръ, *sm.* le falot.
 — чукъ, *sm.* la masse; || (дървенъ), la mal-
 loche.
 Голѣмы ботушы, *sf. pl.* bottes à l'écuylère, *f.*
 — вѣлма, *sn. pl.* la 'houle.
 — мжнотинъ, *sf. pl.* ronces et épines *f.*
 — ножицы, *sf. pl.* la cisailles, les crisoires,
f.; || Techn. les forces *f.*

Голѣмжса, *vr.* se glorifier de, se faire gloire
 de, triompher de, s'honorer de; 1. se faire
 un mérite de, tenir son quant-à-moi ou soi-
 se donner des airs, lever la crête, gonfler;
 2. *fig.* se rengorger; 3. (съ нѣщо), faire
 vanité de, se vanter de; || *fig.* faire tro-
 phée de; 4. *fam.* se carter; || (съ това що),
 faire profession de. [et gong-gong.
 Гонгъ (китеско муз. орждіе), *sm.* le gong
 Гондола (ладіа), *sf.* la gondole; || (на
 Адриат. море), la péotte.
 Гондоліеръ et -ларъ, *sm.* un gondolier.
 Гонене, *sn.* la persécution, la poursuite, la
 chasse; || което чини —, *Vén.* courable, *adj.*
 Гонилникъ, *sm.* persécuteur, -trice *s.* un
 oppresseur.
 Гонителенъ, *adj.* persécuteur.
 Гоня, *va.* persécuter, poursuivre, suivre,
 courir après, serrer de près, faire aller,
 galoper; 1. (добытка), venger; 2. (звѣръ съ
 пушкане), *Vén.* routailler; 3. (нѣкого),
 donner la chasse à, chasser; 4. (сѣдвалъ
 по стѣжкитъ нѣкого), *fam.* talonner.
 Гора, *sf.* le bois, la forêt, la boulaie et bou-
 leraie; 1. (за сѣчене) бранище, *sn.* bois
 taillis; 2. сѣчене —, la vente, le triage;
 3. насачамъ —, *va.* déboiser; 4. испѣждамъ
 или искачамъ нѣтъ —, *va. vn.* *Vén.* dé-
 bucher; 5. окастреване —, l'essartage et
 -tement *m.*; 6. окастревамъ —, *va.* Agric.
 essarter; 7. прѣминувамъ прѣвъ гѣста —,
vn. Vén. brosser dans.
 Горделивецъ, *vca, s.* suffisant, -ante; su-
 perbe, présomptueux *m.*
 Горделивъ, *adj.* orgueilleux, superbe.
 Горделѣяса, *vr.* s'enorgueillir de, se faire
 gloire de; || *fig.* se redresser.
 Гордіевъ възелъ, *sm.* noeud gordien *m.*
 Гордостъ, *sf.* la fierté, l'orgueil *m.* la gloire,
 enflure du coeur, *f.*
 Гордъ, *adj.* orgueilleux, fier, 'haut, 'hautain,
 altier, cavalier.
 Горене, *sn.* le combustion, brûlement *m.* la
 cuite, cautérisation, inflammation *f.*; 1. (на
 рана), la cuisson; 2. -тѣло, *Chir.* l'ignition
f.; 3. Méd. le fer-chaud; 4. *Chir.* l'ustion *f.*
 Горенъ и най —, *adj.* supérieur; 1. prochain;
 2. най —, suprême; 3. въ най -рня стѣпенъ,
adv. au saprême degré.
 — бась, *sm. Mus.* le baryton.
 — покрывъ, *sm. Mar.* le franc-tillac.
 — прагъ (за зажнець), *sm.* la 'hune.
 Горецъ, *sm.* un forestier.
 Гореци праздницы, *sm. pl.* jours canieu-
 laires ou canicule *m.*
 Горецина, *sf.* l'ardeur *f.* la chaleur, le chaud,
 la vivacité, le feu; || *fig.* la fougue, la fièvre.
 Горецо, *adv.* chaud, chaudement, ardemment.
 — желеане (за общо добро), *sn.* le civisme.
 — пнтіе, *sn.* le chaudau.

Горецъ, *adj.* chaleureux; -що, -eusement; 1. à fer émolu; 2. *fig.* impétueux; 3. -що, chaud, brûlant; 4. -що ми е, *vn.* j'ai chaud.

Горецій поясъ, *sm.* *Geogr.* la zone torride.

Горка, *sf.* *Fortif.* la gorge.

Гори (за сѣжнето), *v. imp.* il châte.

— опашка, *sf.* oiseau, le phœnicien.

— уета (късо чабуце), *sm. pop.* le brûle-gueule.

— цвѣтъ, *sm.* plante, la lychnide.

Гориста страна, *sf.* pays fourré m.

— сѣдница, *sf.* la verderie.

Гористо мѣсто, *sm.* pays boisé m; || сѣто-яне на —, le boisement.

Гористъ, *adj.* boisé; || (за страна), couvert, — околъ, *sm.* la verderie.

Горителенъ, *adj.* *Méd.* cautérétique; || *Chir.* comburant.

— лѣкъ, *sm.* *Méd.* consomptif, *adj.* m.

Горително сръдство, *sm.* le cautère.

Горица, *sf.* *dim.* le bocage, le bosquet.

Горки, *adj.* malheureux, triste, un pauvre diable; || *fam.* piteux, marmiteux, minable.

Горко, *adv.* amèrement; || -му, *interj.* malheur à; || -то, *sm.* le malheureux.

Горливо сръдство, *sm.* le sarcophage.

Горливость, *sf.* l'inflammabilité f, la combustibilité.

Горливъ, *adj.* inflammable, combustible.

Горній, *adj.* à venir, futur.

— коремъ, *sm.* *Anat.* l'épigastre m.

— кѣтъ (на платинама), *sm.* *Mar.* l'empointure f.

Горница, *sf.* le dessus; || (мечте-баши на искусство), le chef-d'oeuvre; || *fig.* la crème.

Горнокоремъ, *adj.* épigastrique.

Горностаевъ (абляченъ) кожухъ, *sm.* l'hermine f; || съ —, *Blas.* hermine, *adj.*

Горностаи, *sm.* *quadr.* l'hermine f.

Горня часть, *sf.* le dessus. || *culture.*

Горовъдене (завлждане горы), *sm.* la sylvi-

Горска кукумъвка, *sf.* oiseau, la chulotte ou huette.

— мышка, *sf.* *quadr.* le mulot.

— сѣдница, *sf.* la gruerie.

Горски, *adj.* forestier, bocager, boisé; || sauvage.

— житель (що живѣе въ горитѣ), *sm.* sylvêble, *adj.*

— звънецъ, *sm.* plante, la pyramidale.

— пѣдаръ, *sm.* un verdier.

— сѣдникъ (горецъ), *sm.* un gruyer.

Горско познание, *sm.* eaux et forêts f.

— растение (що растѣе въ горитѣ), *sm.* Bot. sylvestre, *adj.*

Горунъ, *sm.* arbre, (voyez Букъ).

Горчивина, *sf.* l'acreté et acrimonie f, amertume f, amer m; || *fig.* acerbité f.

Горчиво, *adv.* *fig.* aigrement.

Горчивость, *sf.* *fig.* l'aigreur f. || *radier.*

Горчиво дърво (портокалово), *sm.* le biga-

Горчивъ, *adj.* amer, âcre; -во, -ment; || *fig.* acerbe.

— портокалъ, *sm.* la bigarade.

Горчивы питя, *sm. pl.* *Méd.* les amers m.

Горчичка, *sf.* l'amer m; || —, plante, la gentiane.

Горъ, *adv.* dessus; 1. по —, *prép.* au dessus de; || *adv.* ci-dessus; 2. на —, тамъ — en haut, là haut; 3. — долу, approximatif

— поменень, *adj.* précité.

Горъ, *va. vn.* brûler, cuire, roussir, flamber, s'embraser, griller de; || (изново), recuire; || (омъ), *fig.* pétiller et pétiller.

Господарка и -рица, *sf.* la dame, la madame (pl. mesdames), la maîtresse, la demoiselle, princesse f, milady f.

Господарска властъ, *sf.* la seigneurie.

— княца, *sf.* le château.

— областъ, *sf.* le despotat.

Господарски, *adj.* seigneurial. || *flogie.*

Господарствена икономия, *sf.* la chrémato-

Господарство, *sm.* la seigneurie, souveraineté, puissance f, despotat m, état m, républicque f.

Господарувамъ, *va.* dominer (sur); || *fig.* régner, trôner; || който -рува, dominant, *adj.*; || *fig.* régnant.

Господаруване, *sm.* la dominance.

Господаръ, *sm.* le seigneur, le prince, César m, souverain s, hospodar m, maître, despote m; || който няма —, épave, *adj.*

Господарче, *sm. fam.* un gentilâtre.

Господинъ и -даръ, *sm.* monsieur (pl. messieurs), sieur, seigneur m, sire! || *fam.* mons m. || *éléison.*

Господи-помилуй, *sm.* le Kyrie et Kyrie-

Господъ, *sm.* le Dieu, le Seigneur; 1. — нашь Исусъ Христосъ, *sm.* le Notre-Seigneur; 2. дѣдо —, le bon Dieu; 3. — да ти помогне, Dieu vous bénisse; 4. както — даль, *adv.* humainement, comme il faut.

Госпожа (у калуцеры), *sf.* l'abesse f.

Гостене, *sm.* le traitement, le repas.

Гостеприименъ, *adj.* hospitalier; -мно, -èrement; || -мны калуцеры, *sf. pl.* religieux hospitaliers m.

Гостеприимство, *sm.* l'hospitalité f.

Гости, *sm. pl.* la compagnie, le monde; 1. бывамъ на —, *vn.* être en visite f; 2. отъивамъ на — непризванъ, *vn. fam.* escorifier; 3. приятель да ходи на —, *fam.* grand visiteur m; 4. ходя на —, *vn.* cousinier.

Гостилница, *sf.* l'hôtel m, hôtellerie f, auberge f, logis m; || държачъ на —, un hôtelier.

Гостилникъ, *sm.* un aubergiste.

Гостна или приемна стая (въ манастиръ), *sf.* la grille.

Гостни, *adj.* hospitalier; || — манастиръ, *sm.* l'hospice m.

Гостянинъ и Гость, -янка, *sf.* hôte, -tesse; invité, prié, convive, la visite; || призованы

- ти за обѣдъ, *diner prié, repas prié m*; || оти́-
вямъ на -ти непризованъ, être né prié.
- Гостивамъ, *va. régaler.*
- Готварни слуги, *sm. pl. la cuisine.*
- Готварница (магери́ца), *sf. la cuisine. le restaurant, le cabaret, la taverne*; || (на ла́дя), *Mar. le fougou, la coquerie, la saucenne*; || кюмбѣ и —, *cuisine-poêle f.*
- Готварска джечница, *sf. le volet.*
- Готварски, *adj. culinaire.*
- сѣждове, *sm. pl. la batterie de cuisine.*
- Готварско искуство, *sn. la cuisine.*
- Готваръ, *sn. un marmiton, fouille-au-pot m.*
- Готваръ, ка, *s. cuisinier, ère; restaurateur m, assaïonneur m, rôtiſseur m, écuyer de bouche ou de cuisine, m*; || *Mar. un coq.*
- Готвине (манжа или ѳстие), *sn. l'apprêt m, assaisonnement m.*
- Готвя, *va. appêter*; 1. (гозба), assaisonner; || *fam. cuisiner*; 2. *fig. équiper*; 3. -са, *vr. se couvrir, se disposer à, se mettre en devoir*; 4. *fig. s'équiper*; 5. (за пакъ), faire sa malle. [ogivale f.]
- Готвическа архитектура, *sf. architecture*
- Готически, *adj. gothique*; || — начинъ, *sm. le gothique.*
- Готическо писмо, *sn. la gothique.*
- състояние, *sn. la gothicité.*
- Готованъ, *sm. un banqueteur, un flaireur de table, de cuisine.*
- Готовъ, *adj. prêt, prompt, empressé, franc du collier, fait part*; 1. — съмъ, *sm. être en train de*; 2. (на есикю), *fig. cuirassé*; 3. (за пари, за имотъ), *fig. liquide*; 4. ставане — (зи контрактъ), *Jur. la passation.*
- Готовы пари, *sf. pl. argent comptant m, la finance*; || (въ касса), *Com. l'encaisse f*; || —, *adv. vaillant*
- цѣрове, *sm. pl. la drogue.*
- Гошавамъ, *va. traiter, festiner*; || *fam. fétoуер ou festoyer, héberger*; || -вамеса (единъ другъ), *vr. se régaler.*
- Гошаване, *sn. le banquet, hébergement m, la chère.* [phytryon m.]
- Гошавачъ, ка, *s. hôte, tesse*; || *fam. l'am.*
- Грбачъ, *sm. insecte, le staphylin.*
- Грбѣжъ, *sm. la proie, le pillage, la spoliation, expropriation f, rapine f, razzia f*; 1. (на оловъкъ), *la maraude*; 2. *fam. la pillerie*; 3. (маро-деорство), *la picorée*; || ходя на —, *vr. picorer.*
- Грбильники и -бачъ, *sm. un pillard, pilleur m, ravisseur m, rançonneur m, enleveur m*; 1. *déprédateur, spoliateur, trice s*; 2. *saccageur m, concussionnaire m, rapineur, mâtôtier, pirate m*; 3. *fig. la harpie*; 4. (на прѣстола), *un usurpateur.*
- Грбитарий (еретикъ), *sm. un grabatoire.*
- Габителство, *sn. la praterie, le brigandage, déprédation f, concussion f*; || *fam. la pillerie.*
- Грабливость, *sf. la rapacité.*
- Грабливъ, *adj. ravissant, rapace, spoliateur.*
- пилецъ, *sm. oiseau de proie, m.*
- Грабната земя или Власть, *sf. l'usurpation f.*
- Грабнать, *adj. divertir*; || комуто е -то нъщо, *fig. veuf de.*
- Грабнувамъ, *va. usurper, soustraire.*
- Грабнуване, *sn. l'usurpation f, soustraction f, ravissement m.*
- Грабя, *va. piller, dérober, enlever, spolier, rapner, saccager, brigander*; || *fam. picorer.*
- Главеоръ (дълбачъ), *sm. un graveur*; || (съ върла вода), *un aqua-fortiste.*
- Гравироване, *sn. la gravure*; || (по срѣдството въ вода), *voyez Акватинтъ.*
- Гравированъ (на мѣдъ), *adj. encyprotype.*
- Гравирувамъ, *vn. graver, buriner.*
- Главиора, *sf. la planche*; || (съ върла ракия), *l'eau forte f.*
- Градежъ, *sm. le bâtissage.*
- Градина, *sf. le jardin*; -ненъ, *de jardin*; 1. *le clos*; 2. мѣсто за —, *le jardinage*; 3. заградена —, *le closeau*; 4. (съ заброве), *jardin zoologique*; 5. (за зеленчукъ), *jardin maraicher*; *le potager et jardin — m*; 6. (за зелие), *le marais*; 7. (насадена съ дървѣ), *salle verte ou de verdure, f*; 8. (съ разсадени дървѣ), *Agric. la batardière*; 9. (за разходка), *le parc.*
- Градинарска трѣва, *sf. plante, la fêrûle.*
- Градинарски календаръ, *sm. calendrier de flore, m.*
- косеръ, *sm. l'ébougeonnoir m.*
- Градинарственъ, *adj. horticultural et -ticol.*
- Градинарство, *sm. le jardinage, l'horticulture.* [fam. jardiner.]
- Градинарствувамъ (работя градина), *vn.*
- Градинарь, ка, *s. jardinier, ère*; *horticulteur m, maraicher m, bostangi m.*
- Градинка, *sf. dim. le jardinet, le courtil.*
- Градиненъ зеленчукъ, *sm. herbes potagères f.*
- мазникъ, *sm. cresson alénois m.*
- кипарнесъ, *sm. plante, la santoline.*
- Градининъ одаръ, *sm. le cabinet.*
- Градинна ограда (отъ насадени дървѣ), *sf. la palissade*; 1. *обсаждамъ съ дървѣ —, va. palissader*; 2. *привързвамъ дървѣ по —, va. palisser*; 3. *распрѣгнута дървѣ по —, le palissage.*
- Градинны ножници, *sf. pl. le secateur.*
- Градинна направа, *sf. bâtiment de graduation, m.* [tion.]
- Градиrowане (на саламура), *sm. la graduation.*
- Градиrowанецъ (жители на областъ), *sm. un provincial.*
- Градоисправникъ (у Гръци), *sm. un prytane.*
- началникъ, *sm. un archonte*; || (въ Атина), *un phylarque*; || (въ Италия), *un podestat.*
- началство, *sn. la préfecture.*

Градопждъ, *sm.* la paragrêle. [suffète.

— управитель (въ Картагена), *sm.* un

Градски, *adj.* municipal, urbain.

— животь или жители, *pl. sm.* la ville.

— житель, *sm.* un citoyen.

— кметъ, *sm.* un maire ou maire.

— околъ, *sm.* la municipalité.

Градско началство или правлене, *sm.* le magistrat, la régence.

Градусъ, *sm.* le degré; || раздѣляемъ на -сы, *va.* graduer; || раздѣлене на -сы, la graduation.

Градъ, *sm.* la ville, la cité; 1. бывамъ въ -тъ, *vn.* être à la ville; 2. вети дѣлъ на —, la cité; 3. дѣлъ отъ -тъ, l'arrondissement *m.*

4. лошаво направенъ —, *fat.* une village;

5. мавѣтъ въ -тъ, intra-muros, *adj.* 6.

прѣправяне —, la reddition.

Градъ т и -душка, *f.* la grêle; 1. (мло-жесто), *fig.* une grêle de; 2. обить отъ — (за поле), grêlé, *adj.*; 3. шикалка —, un grêlon; 4. валя —, *v. imp.* il grêle.

Градъ (за ккща), *va.* bâtir.

Гражданиецъ, *ика, s.* citoyen, enne; citoyen, ine; un bourgeois; || *pl.* -нцытъ, la bourgeoisie; 1. права —, *va.* nationaliser; 2.

прѣбояване -нцы (въ Римъ), le cens; 3.

ставамъ —, *vn.* se nationaliser; 4. ставане

-нцы, l'émancipation *f.*

Гражданска дрѣха, *sf.* habit bourgeois *m.*

— правда, *sf.* droit civil *m.*; || ученъ на —, un civiliste.

— правда, *sf.* la naturalisation.

— смъртъ, *sf.* mort civile *f.*

Граждански, *adj.* civil, civique, bourgeois;

по-кы, -lement; || -скы, *adv.* bourgeoisement;

1. приемане въ -поредъ, la naturalisation;

2. приемамъ въ -поредъ, *va.* naturaliser.

— животь, *sm.* vie publique *f.*

— сждникъ, *sm.* lieutenant civil *m.*; || жена

му на —, la lieutenant. [bourgeoise *f.*

Гражданско настоянничество, *sm.* Jur. garde-

облекло. *sm.* habit de ville ou bourgeois *m.*

— състояние, *sm.* état civil *m.*

Граждански правдини, *sf. pl.* effets civils *m.*

Гражданство, *sm.* la citoyenneté, bourgeoisie

f., naturalité *f.* [jugulaire.

Гракланенъ, *adj.* Anat. laryngé, laryngien,

Гракланна жила, *sf.* Anat. la jugulaire.

Гракланно захлупаче, *sm.* Anat. la glotte;

|| въспалене на —, *Méd.* la glottite.

Граклански, *adj.* bronchial et bronchique.

Гракланъ и -кунъ (кливо-гърло), *sm.* la

gorge, le gosier; 1. pop. le sifflet, le gavion;

2. Anat. le larynx, la bronche; 3. въспа-

лене на —, *Méd.* la laryngite, la bronchite.

Грамада, *sf.* la masse, entassement *m.* le tas,

abatis, fatras, monceau *m.*; 1. распорждамъ

на -ды, *va.* masser; 2. правя -ды, *va.*

tasser; 3. — камане, *Mar.* une basse; 4.

-ледъ, *Mar.* une banquise et banquise.

Граматика, *sf.* la grammaire; || училиникъ на —, un grammatiste.

Граматикъ, *sm.* un grammarien.

Граматически, *adj.* grammatical; -скы, -lement.

Грамота (хатъ т.), *sf.* la charte ou chartre;

1. le brevet, diplôme, document, titre *m.*; 2.

конституционна —, charte constitutionnelle;

3. събирачъ на -ты, un chartographe; 4.

описане на -ты, la chartographie; 5. събране

на манастирскы -ты, le cartulaire.

Граммъ (драмъ, 19 зърна), *sm.* le gramme;

|| десетъ -ма, un décagramme. [l'obus *m.*

Граната (желѣзны грахалкы), *sf.* Artill.

Гранатъ (скжль чървенъ камыкъ), *sm.* le

grenat; -тенъ, de grenat.

Грандъ (Испански), *sm.* un grand.

Гранивость, *sf.* le rance, rancidité et ranci-

sure *f.* apreté, mordacité, mordication *f.*

Гранивъ, *adj.* rance, aigre, âpre, mordant,

mordicant.

— цвѣтъ, *sm.* rouge.

Гранитенъ, *adj.* granitique. [nitelle *m.*

Гранитовиденъ мряморъ, *sm.* marbre gra-

нититъ, *sm.* le granit; -тенъ, de granit.

Граница, *sf.* (voyez Джбъ.)

Гранъ (драмъ), *sm.* le grain; || (климче),

Géom. la face, dim. la facette.

Гланясва (става граниво), *v. imp.* il ranci

Грапава рѣзка, *sf.* la dent.

Грапавина, *sf.* l'aspérité *f.*; || (отъ рана),

la stigmate. [la perlure.

Грапавины (на еленскы рога) *sf. pl.* Vén.

Грапавъ, *adj.* marqué de petite vérole, inégal;

-во, -lement; 1. (за образъ), labouré,

grêlé; 2. (за нкты), rude; 3. (на дърво),

le loupe.

Грапель, *sm.* Chir. la conture; || правя -ли

на извадена кожа, *va.* crépir; || *pl.* -ли

(на еленскы рога), les pierrures *f.*

Графически (съ бѣлѣзи направенъ), *adj.*

graphique. [mètre.

Графометръ (кхтомѣръ), *sm.* le grapho-

Графски, *adj.* comtal.

Графско владѣне, *sm.* le comté et comtat.

Графство, *sm.* le comté et comtat; || (съ чинъ

перъ), comté-pairie *m.*

Граховиденъ, *adj.* pisiforme.

Граховъ (дрѣвѣнъ градець), *sm.* le grésil;

|| вали —, *v. imp.* il grésille.

Грахъ, *sm.* plante, des pois *m.* la gesse; 1.

видъ —, la vesce; 2. зърно —, un pois;

3. сладкъ —, pois sucrés ou petits pois;

4. овчи —, pois chiches; 5. миризливъ —,

pois de senteur.

Граціозенъ, *adj.* gracieux; -ано, -eusement.

Грація, *sf.* la grâce. [croassent.

Грачатъ (за ераны), *v. imp.* ils craillent ou

Грачене (на гаргы), *sm.* le croassement.

Грачи (за сѣрака), *v. imp.* il jacasse.

- Гревска Садина** (*въ Паризъ*), *sm.* la grève.
- Греда**, *sf.* la solive, la poutre, la bille; 1. тѣнка —, le soliveau; 2. — прѣчка, *sf.* la barrière; 3. (*на боръ*), *Mar.* la jumelle; || поставямъ —, *va.* jumeler; 4. (*отъ дървена гжда*), la champignonnière; 5. (*отъ прѣстъ*), le rempart; 6. прѣброяване —ды, le solivage; 7. распорѣжене —ды, le poutrage; 8. съединене —ды за собны кумини, *Archit.* l'enchevêtrement *f*; 9. свързване съ —ды, *Tech.* la contiguation.
- Гредица**, *sf. dim.* la poutrelle.
- Гренадеръ**, *sm.* Milit. un grenadier.
- Грената**, *sf.* Milit. la grenade; || палазка за —ды, la grenadière.
- Грива**, *sf.* la crinière, les crins *m*; || майсторъ —варъ, un crinier.
- Гривница** (*гжабъ*), *sf.* oiseau, la palombe.
- Григоріански** (*за пѣние, за календаръ*), *adj.* grégorien.
- Грибъ**, *sm.* la bêche traînante, bastude, drège *f*, le cep, filet *m*; || (*мръжа за рѣба*), le traîneau, la seine et senne, la combrière.
- Гризетта** (*лавицарка*), *sf. fam.* une grisette.
- Грипъ** (*епидемическа хрѣла*), *sm.* la grippe.
- Грисъ**, *sm.* le blanc-bourgeois.
- Гризель**, *sm.* crayon gris ou d'ardoise.
- Грифъ** (*мѣховаленъ пилецъ*), *sm.* le griffon; || (*кондоръ*), oiseau, le roue ou rock.
- Гробаръ** (*закопальникъ*), *sm.* un fossoyeur.
- Гробенъ**, *adj.* sépuleral.
- брѣмбаръ, *sm. insecte*, le fossoyeur.
- обирникъ, *sm.* un resurrectioniste.
- Гробица**, *sm. pl.* le sépulcre, champ de repot, *m*.
- Гробищенъ**, *adj.* cémétériel.
- Гробна могила**, *sf.* le tumulus, le tertre.
- Гробникъ**, *sm. insecte*, le nécrophore.
- Гробница**, *sf.* le cimetière, le caveau, monument *m*, charnier *m*, la crypte; 1. *Archit.* l'hypogée *m*; 2. (*празна*), le cénotaphe; 3. (*събране кости*), l'ossuaire *m*.
- Гробокрадецъ**, *sm.* un resurrectioniste.
- Гробъ**, *sm.* la tombe, le tombeau, le sépulcre, la fosse; || *fig.* le cercueil; || наблизявамъ до —тъ, être aux ports de la mort.
- Грогъ** (*вода съ ракия*), *sm.* un grog.
- Гроденалъ**, *sm.* gros de Naples, *m*.
- Гродетуръ** (*платъ*), *sm.* gros de Tours, *m*.
- Гроздена цина** (*въ окомото*), *sf. Anat.* l'uvée *f*.
- Гроздіе** и зърна —, *sm.* le raisin; 1. прѣсно — за подправяне вино, le râpé; 2. първакъ —тъ отъ истичването на стъпкано —, mère goutte *f*; 3. сладко съ —, le raisiné; 4. чепка —, une grappe de raisin.
- Гроздоберъ**, *sm.* (*voyez* Виноберма).
- Гроздовиденъ** (*кучорастъ*), *adj.* Bot. racémeux.
- Гроздъ**, *sm.* la grappe, le trochet.
- Грозенъ**, *adj.* laid, malfait, contrefait, monstrueux; || права — или ставамъ —, *va. m.* enlaidir. [vilain marabout.
- човѣкъ, *sm.* un monstre; || *fam.* un
- Грозна жена или дѣвојка**, *sf. fam.* une laideron; || *pop.* guenon *f*. [magot.
- статуйка (*фарфорена, калена*), *sf.* le — фигура, *sf.* le marmot, marmouset *m*.
- Грозность**, *sf.* la monstruosité.
- Грозотія**, *sf.* la laideur, difformité *f*; || което скрива —гъи, le cache-sotisse.
- Громорность**, *sf.* le ressort.
- Громоръ**, *sm.* le ressort.
- Гросмейстерски**, *adj.* magistral.
- Гросмейстерство или терско достоинство**. *sm.* la grande-maîtrise. [maître.
- Гросмейстеръ** (*на орденъ*), *sm.* un grand-
- Гротешки**, *adj.* grotesque; —шки, —ment.
- начинъ или играчъ, *sm.* le grotesque.
- Гротешки фигури**, *sf. pl.* les grotesques *m*.
- Гротъ-стаксель**, *sm.* Mar. la pouillouse.
- Грошъ** (*монета*), *sm.* un gros.
- Гърбавъ**, *adj.* bossu *s*; || *fam.* goblin *m*.
- Гърбенъ**, *adj.* Anat. dorsal.
- Гърбишкомъ**, *adv.* à la renverse.
- Гърбна козина** (*на куче*), *sf.* la mantelure.
- Гърбнако-прѣшлянно животно**, *sm.* H. nat. animal vertébré *m*.
- Гърбнакъ**, *sm.* épine du dos ou dorsal *f*, échine *f*; 1. (*у заякъ*), le râble; 2. (*на ладія*), *Mar.* la cable; 3. *Anat.* colonne vertébrale *f*, le rachis; 4. вътрѣ (бо- лежъ въ —), *Méd.* la rachisagrie; 5. връхъ —тъ на —, *Anat.* le spondile; 6. счупвамъ —, *va.* échiner.
- Гърбначенъ**, *adj.* Anat. spinal, rachidien.
- болѣжъ, *sm.* Méd. la rachialgie.
- мозакъ, *sm.* les amourettes *f*; || *Anat.* moelle épinière *f*.
- прѣшлянъ, *sm.* Anat. la vertèbre; || възпалене на —, *Méd.* la vertébralité.
- Гърбначна врага**, *sf.* Méd. le spina-ventosa.
- частъ (*у быкъ*), *sf.* la surlonge; || (*на свиня*), l'échinée *f*.
- Гърбушка**, *sf.* la bosse, la cloche; 1. *Méd.* la gibbosité; 2. *Anat.* la protubérance; 3. (*човѣкъ*), *sm.* un bossu; || *fam.* un goblin, un riquet à la 'houpe.
- Гърбушченъ**, *adj.* gibbeux.
- Гръбче** (*на кракъ-тъ*), *sm.* Anat. le métatarse.
- Гръбъ**, *sm.* le dos; 1. да ти видя —тъ, *va. fam.* prendre le camp; 2. болѣжъ на —тъ, *Méd.* la notalgie; 3. — до —, *adv.* dos à dos; 4. обръщамъ съгъбомъ нѣкому, *vr.* tourner le dos à; 5. отъгъвамъ нѣкому —тъ, *va.* graisser les épaules *m*.
- Гръгжране**, *sm.* *fam.* le tintamarre.
- Гръденъ**, *adj.* thorachique.
- кръстъ, *sm.* pectoral, *adj.*
- образъ, *sm.* le buste.

Грьденъ ремыкъ, *sm.* la bricole.

— чай, *sm. Pharm.* le quatre-fleurs.

Грьдна водна болестъ, *sf. Méd.* l'hydrothorax *m.*

— възглавничка (селлажъ *t.*), *sf.* le plastron; || турамъ — на гръды, *va.* plastronner et se —, *vr.*

— прѣградка [на —, *Anat.* phrénique; || възпалене на —, *Méd.* la phrénite.

— прѣдѣлка, *sf.* le mediastin; || възпалене на —, *Méd.* la mediastinite.

— коруба (архлонъ), *sf. Anat.* le coffre.

— кость, *sf. Anat.* le sternum; || което са относю до —, *Anat.* sternal.

— момница (у животни), *sf.* le fagoue.

— или Подрѣбрена цина, *sf. Anat.* la plèvre; 1. което са относю до —, *Anat.* pleurique; 2. възпалене на —, *Méd.* la pleurite; 3. възпалене на бѣла дробъ и на —, *Méd.* la pleuropneumonie.

Грьдникъ, *sm.* le corselet, le pectoral, le plastron, piece d'estomac, *f*; || (вентуриракъ), l'halacret *m*; || (у калугерки), la barbette.

Грьдно кръстаче (у първосвященникъ), *sm.* le rational.

— питие, *sm. Méd.* le looch et lok.

— срѣдство, *sm. Méd.* le thoracique.

Грьдотърбухна прѣграда, *sf. Anat.* le diaphragme; || на —, diaphragmatique, précordial, *adj.*

Грьды, *sf. pl.* le sein, la poitrine, la gorge, l'estomac *m*; 1. (архлонъ); *Anat.* le thorax; 2. (у конь), le poilrail; 3. високо до тѣ, à hauteur d'appui; 4. мръвка отъ —, la poitrine; 5. слабъ въ тѣ (охлаженъ), poitrine, *adj. sc.*

Грьланъ, *-а, s.* eriar, arde; braillard, arde.

Грьленка, *sf.* plante, la brunelle.

Грьлентъ, *adj. guttural*; || (са буква), la —, *sf*; || *Gram.* aspiratif; || *Anat.* pharyngien.

Грьлено изговаряне, *sm.* l'aspiration *f*.

Грьлены или Изѣдны потрѣбы, *sf. pl. fam.* la victuaille.

Грьлище, *sm.* le cratère.

Грьло, *ла, s.* vociférateur, trice.

Грьлоболентъ, *adj. Méd.* angineux.

Грьловина (въ паряхъ котѣлъ), *sf. Méd.* trou d'homme, *m.*

Грьлоугодникъ, *ница, sc.* gastrolâtre et -tromane.

Грьло, *sm.* la gorge, le gosier, l'orifice *m*, la bouche, l'oeil *m*; 1. — у уетя на правото —, *Anat.* le pharynx; || възпалене на —, *Méd.* la pharyngite; 2. *pop.* la gueule, le sifflet, le gavion; 3. (на шие), le goulot et goullet, le cou, le col; 4. (на ръка), le bras; 5. (на конь тѣ, у воденица), l'auget *m*; 6. болене —, *Méd.* l'angine *f*; 7. пробиване —, *Anat.* broncho-

tomie; 8. надуванъ си —то, *vr. fam.* se rengorger.

Грьмежъ, *sm.* la bruit; || (отъ пѣщене ржѣвъ), *[fig.]* la salve.

Грьмена кистѣлина, *sf. Chim.* acide fulminique *m.*

Грьменокисѣла соль, *sf. Chim.* le fulminate.

Грьменъ или Тръскавичентъ, *adj. céranien*; || и —евъ, *Chim.* fulminant.

Грьмовито, *adv.* à double, à triple carillon.

Грьмотевица, *sf.* la foudre, le tonnerre.

Грьмливъ, *adj.* éclatant, tonnant, ronflant.

— гласъ, *sm. voix* de stentor *m.*

Грьмлю, *ла, s.* clabauder, euse.

Грьмнувамъ, *va.* foudroyer.

Грьмнуване, *sm. Chim.* la fulmation.

Грьмъ, *sm.* la détonation.

Грьмявъ прѣведникъ, *sm.* le paratonnerre.

Грьмжъ, *vn.* tempêter; 1. *fig.* rouffler, clabauder; 2. *Chim.* fulminer; 3. (противо пѣлого), declamer; || *fig.* tonner contre; 4. който грьми, *Chim.* fulminant, *adj.* 5. грьми (за небето), le tonne, il gronde.

Грьне, *sm.* le pot, le potager; 1. едно пѣло —, une potée; 2. грьмливо —, pot à feu; 3. ношно — (уриликъ), pot de chambre;

4. (иши се дѣла тѣя, *Chim.* le matras; 5. (за потопяване цѣтѣя), le bouquetier; 6. искубване отъ — цѣтѣ, le dépotement;

|| искубвамъ отъ — растене, *va.* dépoter; 7. посаждане въ —, l'empotage *m*; || посаждамъ въ — растене, *va.* empoter; 8. прѣсаждане въ —, le rempotage; || прѣсаждамъ въ — растене, *va.* rempoter.

Грьненце, *sm. dim.* la timbale.

Грьнѣрница *f* и чѣрство, *n.* la poterie.

Грьнѣрска глина, *sf.* terre figuline *f*.

Грьнѣрски, *adj.* céramique.

— камыкъ, *sm.* pierre ollaire *f*.

Грьнѣрско дѣто, *sm.* le tournasin et -nassin.

— искусство, *sm.* le céramique.

— тръкало, *sm.* le tour.

Грьнѣрски сѣждове, *sm. pl.* la poterie.

Грьнѣръ, *sm.* un potier.

Грьчка мѣрка (50 лунпы), *sf.* la médinne.

Грьцки, *adj. grec*; || употрѣбвамъ — свой-

щины въ говоренето, *vn.* gréciser.

— езикъ, *sm.* le grec, grecité, l'hellénique *m.*

— огънь, *sm.* feu grégeois *m.*

— прѣтель (филеллингъ), *sm.* philhel-

Грьцко сѣно, *sm.* plante, le fénugrec.

— украсене, *sm.* Archit. la greque.

Грьчакъ (мѣрка), *sm.* le pot.

Грьнетто, *sm. Mus.* le mordant.

Грьупъ, *sm. Com.* (voyee Връзка).

Грьуптовъ (при полѣгане ладѣя), *sm. Mar.* palan de redresse *f*.

Грьупъ, *sm. Mar.* le fonds; || отдѣлямъ отъ — котка, *va. Mar.* déplanter.

Грьвня, *sf.* le bracelet, le chaînon; || (у монъ), le tourillon.

Грыжа, *sf.* le souci, le soin, l'inquiétude *f.*, prévoyance, affaire *f.*; 1. *fat.* la besogne; 2. *съ голѣма* —, *adv.* précieusement; 3. *имамъ* —, *vn.* se souvenir; || (*за нѣщо*), *va.* soigner; 4. *нѣмамъ* —, *va.* négliger; *похватно съ* — *изработенъ*, soigné, *adj.*

Грыжене, *sm.* la sollicitude, assiduité, protection, poursuite *f.*; || *имамъ* —, *va.* présider à.

Грыженъ (*за*), *adj.* soigneux de.

Грыжилникъ, *sm.* un promoteur, brigueur *m.*

Грыжителенъ, *adj.* scrupuleux; -лно, -eusement.

Грыжливъ, *adj.* soucieux.

Грыжовенъ, *adj.* préoccupé, soigneux, assidu à; || — *съмъ*, *vn.* être sur le qui-vive.

Грыжовно, *adv.* assidument.

Грыжовность, *sf.* la préoccupation. [*и*ues *f.*

Грыжи, *sf. pl.* les sueurs *f.*, des allées et ve-

Грыжжа, *vn.* se préoccuper, se soucier de, vaquer à, pourvoir à; 1. subvenir, s'efforcer à, de; brigner, se ronger le cœur; 2. (*за здравіето си*), se tâter; 3. (*за нѣщо*), s'inquiéter, s'embarrasser de, intriguer; 4. (*за себе-си*), soigner; 5. (*само за себе-си*), avoir soin de son individu; 6. *fig.* veiller à; 7. не ма е *грыжжъ*, *vn.* oublier; 8. не е ма *грыжжъ*, *v. imp.* il ne m'en chant; || (*за това*), s'en battre l'oeil; 9. никакъ не ма е *грыжжъ*, *v. imp. pop.* je me fiche de; 10. не са — *за себе-си или за дължността си*, *vr.* se négliger.

Грызачъ (*който грызе*), *adj.* rongeur; 1. на *ѣла* (*за конъ*), tiqueur; 2. (*пльхъ*), *sm.* le rongе-maille; 3. *pl. -чи*, *H. nat.* les rongeurs, *sm.* [ver rongeur.

Грызене, *sm.* le rongement; || (*на съвѣсть-та*), le

Грызителенъ, *adj.* corrosif.

Грызительность, *sf.* la corrosivité.

Грызливъ *лишей*, *sm.* l'agrie *f.*

Грызнувамъ (*зжбы къмъ*), *va. fat.* se rebéquer contre.

Грызж, *va.* ronger, remordre, mordre, manger, grignoter; || (*нѣщо сурго*), croquer; || *грызе ѣлата* (*за конъ*), *v. imp.* il tique.

Гръбалка, *sf.* le potence.

Гръбенаръ (*майсторъ и търговецъ*), *sm.* un peignier.

Гръбенасть, *adj.* pectiné.

Гръбенче (*на цигулка*), *sm.* l'âme *f.*; || (*сачево у столаръ*), le valet.

Гръбенъ (*и мида*), *sm.* le peigne; 1. *ситенъ* —, peigne fin; 2. (*на нѣмелъ*), la crête; 3. *ръшъ съ* — *коса*, *va.* peigner; || *ръшъ са съ* —, *vr.* se peigner; 4. *останалата коса по* —, les peignures *f.*

Гръбѣцъ (*на ладя*), *sm.* Mar. un brigadier.

Гръбло (*-балка*), *sm.* le fauchet; || (*размито*), la racloire; || (*за сгрѣване соль*), la radoire.

Гръбникъ, *sm.* plante. le benoit.

Гръбж (*огрѣбамъ*), *va.* rader; || (*съ грѣбло жито, соль*), rader.

Гръздей, *sm.* la broche, le bondon, fosset *et* fausset *m.*, palptanche *f.*

Гръздейче, *sm.* le fausset.

Гръшенъ (*грѣховитъ*), *adj.* peccable; || (*съ кривда*), criminel; || *Jur.* coupable.

Гръшка, *sf.* l'erreur *f.*, la faute, faux pas *m.*, faille *f.*; 1. le manquement, l'école *f.*; 2. *fig.* la tare; 3. *fat.* le solécisme; 4. (*отъ несъзирание*), la bëve; 5. *права* —, *va.* manquer; 6. *припознаване* —, la résipiscence; 7. *освѣтъ* — *кытъ или събркванеата*, *Сот.* sauf erreur ou omission *f.* (*voyez* *Кривда*).

Гръшливость, *sf.* la fragilité.

Гръшливъ, *adj. fig.* fragile.

Гръшникъ, *нца*, *s.* pécheur, eresse.

Гръхове (*разрѣшителны само отъ Пана*), *sm. pl.* cas réservés *m.*

Гръхопадене, *sm.* Théol. la chute.

Гръхче, *sm. fat.* la peccadille.

Гръхъ, *sm.* le péché, la couple; 1. *fig.* le meurtre; 2. (*дѣломъ*), péché de commission; 3. *смъртенъ* —, péché mortel; 4. *права* —, *va.* pécher.

Гръчяка, *sf.* le couvet.

Гръя, *va.* chauffer; || -*са*, *vr.* se chauffer.

Гуано (*перуанскы стичи куреши за на-торяване*), *sm.* le guano. [gouache.

Гуашъ (*кунюписъ съ водны цѣвтила*), *sm.* la

Губене, *sm.* la perdition.

Губерарскы занаятъ, *sm.* la tapisserie.

Губераръ (*търговецъ и майсторъ*), *sm.* un tapissier. [carrelet *m.*

Губерна, *sf.* aiguille à passer *f.*, passe-lacet *m.*

Губернаторка, *sf.* une gouvernante.

Губернаторска кѣща, *sf.* le gouvernement.

Губернаторъ, *sm.* un gouverneur.

Губернія, *sf.* le gouvernement.

Губерче (*постелка прѣдъ одаръ*), *sm.* le soubassement.

Губеръ, *sm.* le tapis; 1. (*на правъ станъ*), la 'haute-lisse et -lice; || *тъкачъ на* —, un 'haute-lissier.

Губеры, *sm. pl.* la tapisserie, la tenture; 1. (*съ зелены дръвѣ*), tapisserie de verdure; 2. (*на правъ станъ*), la basse-lisse; || *тъкачъ на тъхъ*, un basse-lissier; 3. (*съ фигури у щампы*), tapisserie à person-nages; 4. *обкачване съ* —, *va.* tendre; 5. *обкачване съ* —, la tenture; 6. *повла-чамъ съ* —, *va.* tapisser; 7. *който обко-вана съ* —, *tendeur de tapisseries, m.*; 8. *фа-брика за* — *въ Паризъ*, la savonnerie.

Губя, *va.* perdre; || -*си въмето*, *vn.* gaspiller.

Гувернеоръ (*сторъ*), *sm.* un sous-gouverneur.

Гувернантка (*сторъ*), *sf.* une sous-gou-vernante.

Гуждамы, *va.* mettre, poser, placer, apposer;

- || (миризмы), *aromaticer*; || — *са* (накъ), *vn. se remettre*. [placement.]
- Гуждана, *sn.* la pose, le posage, la mise, le
- Гужукъ (за конь), *sm. t.* un courtaud (*voyez* Кжсопахъ).
- Гужене, *sn.* le doute, incertitude *f*; || la balance; || безъ —, *adv.* sans doute, indubitablement (*voyez* Омысль).
- Гужень, *adj.* douteux, incertain, problématique, sujet à caution, dubitatif, vacillatoire, équivoque, critique; 1. *Gram.* potentiel; 2. *fig.* ombrageux, louche; 3. *fam.* chanceaux; 4. — сьмъ, *vn.* se défer; 5. — сьмъ въ нѣщо, révoquer en doute; 6. който е — на всичко, *pyrrhonien, adj.*
- запись, *sm. Com.* la non-valeur.
- Гуженикъ и -зникъ, *sm.* un sceptique; || (на всичко), *s.* douteur, euse.
- Гуженость и -зность, *sf.* le scepticisme, scrupule, *pyrrhonisme m.* cas de conscience; 1. (въ риторика), la dubitation; 2. *fig.* l'ombrage *f*; 3. безъ —, *adv.* bien entendu, sans difficulté.
- Гужни ма, *vn.* douter de.
- Гужденъ (монета), *sm.* le florin.
- Гуженце (у священникъ), *sn.* la couronne.
- Гужингуть, *sm.* gomme gutte *f*.
- Гужно, *sn.* l'aire *f.* aire de la grange; || (пѣлно съ снопы), une airée.
- Гужувица, *sf.* oiseau, la tourterelle et tourte; || пиле —, le tourtereau.
- Гуреливъ, *adj.* chassieux.
- Гурелн, *sm. pl.* la chassie; || (у носъ-тъ), *por.* le morveau.
- Гуркане (въ чръвата), *sn.* grouillement des intestins *m.* gargouillement *m*; || *Méd.* l'hydatisme *m.*
- Гуркаты, *v. imp.* ils grouillent.
- Гуръ (пепелище), *sf.* l'urne *f*.
- Гуръ (отайка отъ варъ), *sm. Géol.* le guhr.
- Гуслы, *sf. pl.* le psaltérion; -лентъ, de psaltérion.
- Гутта-перча (камедь), *sf.* la gutta-percha.
- Гуша, *sf. H. nat.* l'abajou *f*; 1. (на човѣкъ), le goître; || *Méd.* le bronchocèle ou goître; 2. (на быкъ), le fanon; 3. (на пилцы), le gesier, le jabot, la poche.
- Гушастъ и -шавъ, *adj.* goîtreux.
- Гушле, *sm.* un enfant nouveau né.
- Гушленска поризница, *sf. Anat.* l'allantoïde *f*. [de lézard.]
- Гушерь *m* и -рица *f.* reptile, le lézard; -пентъ, Гушерна животны, *sn. H. nat.* les sauriens et reptiles —, *sm.* [Indes.]
- Гуява, *sf.* arbre, le goyavier ou poirier des
- Гуявы (окоотки), *sf. pl.* la goyave.
- Гюлле, *sm. t.* la bombe, le boulet, la balle, le projectile; 1. верижно —, boulet ramé; 2. (две -та свързаны съ верига), *Artill.* l'ange *m*; 3. влачене — (мжчене), le boulet (*voyez* Бомба).
- Гюлленце, *sn.* le biscaien.
- Гюмрукъ, *sm. t.* (*voyez* Мытарница).
- Гжба, *sf.* le champignon; 1. (на дърво), *sf.* l'agaric *m*; 2. (въ кандило), la mèche; 3. (остра на връхъ-тъ), le bolet; 4. (запушалка), le liège. [chyme.]
- Гжбавина (месина), *sf. Anat.* le paren-
- Гжбавъ, *adj.* corpieux; -во, -eusement; 1. (месекъ), parenchymateux; 2. -сьмъ, *vn.* fourmiller; 3. -сьмъ (съ нѣщо), *vn. fig.* regorger de.
- Гжбаръ (който борави съ затикалки отъ гжбы), *sm.* un bouchonnier.
- Гжбено дърво, *sn.* arbre, le liège.
- Гжбичка, *sf. Bot.* la spongiole.
- Гжбовидентъ, *adj.* liégeux.
- Гжбоприличенъ, *adj.* fongiforme.
- Гжбословие (наука за месны гжбы), *sm.* la mycétologie.
- Гжбяетъ, *adj.* fongiforme. [ment.]
- Гжгнене (говорене съ носъ-тъ), le nasille-
- Гжгноване, *sn.* le balbutiement.
- Гжгнийъ, *adj.* nasillard.
- Гжгно, *на, s.* nasilleur, euse; nasillard, arde.
- Гжгня (говоръ съ носъ-тъ си), *vn.* nasiller, balbutier; || (малко), nasillonner.
- Гжгъ (ни)! bouche close!
- Гжда, *sf.* la ration.
- Гждаличкамъ, *va.* chatouiller, palper.
- Гждиличкане (и приетность отъ —), *sm.* le chatouillement; || *Méd.* le gargale et gargalisme. [sibilité.]
- Гждаличкливостъ, *sf.* la délicatesse, la sen-
- Гждаличкливъ, *adj.* chatoilleux, irritable, sensible, palpable, délicat; || *fam.* épineux.
- Гждуларъ *m* и -лка, *f. fam.* crinérin *m.*
- Гжжа (чалма *t.*), *sf.* le turban, la tiare, le bandeau. [cul.]
- Гжзничкомъ и -зничмъ, *adv. fam.* à écorcher.
- Гжзно чръво (джнекъ), *sm. Anat.* le jéjunum.
- Гжзъ, *sm.* le cul; 1. *Méd.* l'anus *m*; 2. *Anat.* le fondement; 3. (на пилцы), *Anat.* le cloaque; 4. който си налѣга -тъ, *fam.* un cul de plombe; 5. бя по -тъ, *va.* fesser; 6. който обыха да бие по -тъ, fesseur, euse, *s*; 7. удары прѣвъ -тъ, *fam.* la fessée.
- Гжлабарникъ, *sm.* le pigeonier, colombier *m*; 1. cage à poules *f*, le volet, la volière; 2. maison d'arrêt, de détention; 3. *fig.* la geôle; 4. бывамъ въ —, *vn.* siffler la linotte.
- Гжлабарниче, *sn.* la fuie.
- Гжлабева или отъ Пилецъ курешка, *sf. Agric.* la colombine.
- Гжлабево гнѣздо, *sn.* le boulin.
- Гжлабъ, *sm.* oiseau, le pigeon, la colombe; || любилникъ на пощанскы -бы, *sm.* un coulounneux. [(voyez) Мамулы.]
- Гжлабы, *sm. pl.* le mais ou blé de Turquie
- Гжлъ-гжлъ (гжлкане), *sm.* le glouglou.
- Гжсакъ (мжска гжска), *sm.* le jars.

Гжсєннѣ и **Вжс** — *sm. inécote*, la che-
nille; 1. — **свѣтлжкѣ**, *sm. ver luisant m*;
2. **чистєнє** — *цы* отъ овожка, l'échenillage
m; 3. **чистя** — *цы* отъ дърво, *va. écheniller*;
4. **чистилка** за сєнєманє — *цы, sf. Péche-
nilloir m*.

Гжска, *sf. l'oie f*; — **счєнѣ**, d'oie; || (*узга*),
jeu de l'oie; || *fig. un niais, un bécasse, un
pigeon*.

Гжсчєнѣ **кракѣ**, *sm. plante*, l'argentine *f*; ||
покрывка напылена сѣ — **мжхѣ**, l'édredon *m*.
Гжста **смола**, *sf. Mar. le spalme et espalme*.

Гжсталакѣ, *sm. le buisson, le fourré, le
hailier*; 1. (*дѣто са крѣе дивичѣ*), la re-

mise; 2. (*сѣ дръвєє*), toffe d'arbres, *f*; 3.
(*разложєнѣ на тѣровє*), le quincence.

Гжстїна и — **тотїя**, *sf. la consistance, com-
pacité, densité f*; 1. (*на гора*), le fort; 2.
(*на мжгла, на гора*), l'épaisseur *f*; 3. *fig.*
le corps.

Гжсто, *adv. épaïs*.

— **забѣркває** (*мѣсто*), *sn. Pharm. le
magma*.

Гжстѣ и — **стакѣ**, *adj. épaïs, dense, touffu,
visqueux, fourni, gros, gras, la crasse*; || *u
adv. dru et menu*.

— **прїєтєль**, *sm. fam. intime m*.

Гжсты **дръвчєта**, *sn. pl. le massif*.

Д

Далєчѣ

Д (*де*), cinquième lettre de l'alphabet bulgare.
Да, *prép. de*; || — **бы**, *conj. afin de et afin que*;
|| — **не бы**, *de peur que (avec ne)*.

Давамѣ, *va. donner, livrer, accorder, conférer,
délivrer*; 1. transmettre, revêtir, fournir,
pourvoir, tendre, départir; 2. *fig. prêter*; 3.
Jur. bailler; 4. *fam. lâcher*; 5. (*аннєлация
на висока сждїница*), *Jur. appeler*; 6.
(*сѣ аренда*), arrenter; 7. (*башїно*), ара-
nager; 8. (*сѣ добывка пары*), placer; 9.
(*воля*), autoriser; 10. (*на засєлѣ или за-
дадка*), avancer; 11. (*зададка*), arrher; 12.
(*назадѣ*), restituer; || *кого* може са даде
назадѣ, *restituable, adj*; 13. (*назадѣ и лотѣ*),
réintégrer; 14. (*нѣщо*), déroger à; 15. (*орж-
жїя*), armer; 16. (*накѣ*), rendre; 17. (*накѣ
или назадѣ*), redonner; 18. (*плата*),
appointer; 19. (*поводѣ за сѣмѣхѣ*), apprendre
à rire; 20. (*повєчє отъ другѣ*), encherir;
21. (*сѣ поємѣ*), arrêter; 22. (*почакѣ за
плащанє*), atermoyer; 23. (*права мѣрка*),
Archit. appareiller; 24. (*за сиромасї*),
aumôner; 25. (*формално нѣкому нѣщо*),
investir; 26. (*цалувка*), baiser; 27. дай
Боже, щото азъ (ты, той), puisse-jé!
puisses-tu! puisse-t-il; 28. — *ме си (єдинѣ
другїму)*, *vr. s'entre-donner*.

Даванє, *sn. la remise, tradition, délivrance
f*; 1. *Jur. la dévêtissement*; 2. (*нѣкому
държавє, нїя или самѣ*), l'investiture *f*;
3. (*назадѣ*), la restitution; 4. (*сѣ откупѣ*),
l'afféagement *m*; 5. (*сѣ добывка пары и
даденѣ пары*), le placement.

Даванѣ, *sf. le droit*; || (*за продажба на вино*),
l'afforage *m*; || (*бирїя*), *Jur. la censive*.

Даватєлєнѣ, *adj. collatif*.

Давачѣ, *sm. donnant, adj*; 1. — *ка, s. donneur,
euse de*; 2. (*на нѣщо назадѣ*), *rendeur,
euse*; 3. (*на сѣмѣтка*), *Jur. le rendant*.

Давясє, *vr. se noyer*. [et — *rotupe*.

Дажєротїнна **щампа**, *sf. le daguerréotype*

Дажєротїнѣ (*инструментѣ*), *sm. Opt. le
daguerréotype et — rotupe*.

Дажєровѣ и — **ротїнєнѣ**, *adj. daguerrien*.

Дада, *sf. une bonne d'enfant*; || (*парамана*),
la mie; || *fam. une duègne*.

Дадєна **голѣмїна**, *sf. Math. la donnée*.

— **граммота**, *sf. les provisions f*.

Дадєно є, *v. imp. il appartient*.

Дадєнѣ **пары**, *sf. pl. le déboursé et debours*;

|| (*зачїмообразно*), le prêter.

— **рїтмы** (*за стиховє*), *sf. pl. bouts-rimés
m*; || *стихотворєнє на —*, le bout-rimé; ||
єписатєль на стиховє по —, un bout-rimeur.

Дадєнїй (*за обдѣржанє*), *adj. alimentaire*.

Дадка, *sf. la dose*; || *учєнє за лѣчны — кы*,
Méd. la posologie.

Дазїурѣ, *sm. math. la dasyure*.

Дакапо, *adv. Mus. da capo*.

Дактилжческї **стїхѣ**, *sm. vers dactilique m*.

Дактилологїческї, *adj. dactylogologique*.

Дактилономїческї, *adj. dactylonomique*.

Дактилономѣ, *sm. Arithm. le dactylonome*.

Дактилѣ (*стжжѣ сѣ стїхѣ — v v*), *sm. le
dactyle*.

Далакѣ, *sm. t. Anat. la rate*; 1. *вѣспалєнє
на —*, *Méd. la splénite, la liénite*; 2. *стра-
далєчѣ отъ —*, *Méd. rateleux*; 3. *цѣрѣ за бо-
лєстѣ* —, *splénique, adj*; 4. *отрѣзвамѣ — тѣ
нѣкому, va. ératèr*; || (*на зѣбрь*), *dératèr*;
5. —, *plante, le céterac ou doradille f*.

Далачєнѣ, *adj. Anat. splénique*.

Далєкогледнєсѣ, *sf. la presbytie*.

Далєкоокѣ (*далєко глєдачѣ*), *sc. presbyte*.

Далєчєнѣ, *adj. éloigné, lointain*; 1. (*мѣрѣдѣ*),
vaste; 2. *fig. ultérieur*; 3. *Peint. fuyant*.

Далєчна **родїнна**, *sf. le collatéral*.

Далєчно **плаванє**, *sn. Mar. voyage de long
cours, m*. [plitude *f*.

Далєчностѣ, *sf. le lointain*; || *Artill. l'am-*

Далєчѣ, *adv. loin, avant*; 1. *на —*, *au loin*,
en perspective; 2. — *отъ, prép. loin de*; 3.

отъ —, de loin; 4. по —, *adv.* outre; 5. твърдѣ —, au bout du monde, à cent lieues.
Далія, *sf.* le dahlia ou dahlie *f.*
Далматика, *sf.* la dalmatique.
Дама, *sf.* une dame; || *статѣъ* —, dame d'honneur; || (*джка, игра*), le damier.
Дамажана, *sf.* la dame-jeanne.
Дамаскинка слива, *sf.* prune de Damas, *f.*
Дамаскинъ, *sm.* l'homelie *f.*, la dominicale.
Дамастень, *adj.* damassé; || — *тѣкачъ*, *sm.* un damasseur.
Дамастна работа, *sf.* la damassure.
Дамастно платно, *sm.* le damassé.
Дамастъ (платъ), *sm.* le damas; || *фабрика* за —, la damasserie; || *тѣка* прилика на —, *va.* damasser.
Дамашко искусство, *sm.* la damasquinerie.
Дамга, *sf. t.* (*voyez* Бѣлѣтъ); || *вардачъ* на — за дърва, un garde-marteau.
Дамла, *sf. t.* coup de sang, *m.* (*voyez* Сѣѣване); 1. наклонѣнъ на —, апропѣtique, *m.*; 2. паднало му —, frappé d'apoplexie; 3. цѣръ за —, apoplectique, *adj. m.*
Даначе, *sm. dim.* le bouvillon; || (*младо быче*), le taurillon.
Дано, *conj.* que et qu'.
Данникъ, *ница*, *sc.* tributaire.
Дантистъ, *sm.* un dentiste.
Данъ (даванъ, бипя), *sf.* l'imposition *f.*, impôt *m.*, tribut *m.*, la prestation; 1. le cens, le subside, la taxe, les aides *f.*; 2. (*бедель*), la contribution; 3. (*на арендашъ съ плодове*), le terrage; 4. (*за имотъ земя*), la redevance; 5. (*за мѣсто на пазаръ, бачъ т.*) le tonlieu; 6. (*по навъкъ*), la coutume; 7. (*за огънь*), le fougage; 8. (*на нѣмѣ*), l'excoise *f.*, le jalage; 9. (*съ пары или земли произведење*), prestation en argent, en nature, *f.*; 10. избирателна —, cens électoral; 11. (*за избирателностъ*), cens d'éligibilité; 12. подложенъ на —, impossible, contribuable *adj.*; 13. налагамъ —, *va.* imposer; || (*на себе-си*), *vr.* s'imposer; || (*нѣкому*), taxer; 14. собирамъ или зинамъ —, *va.* lever, percevoir; 15. смалывамъ наложената —, *va.* dégrèver; 16. плащамъ — или бедель, *va.* contribuer *adj.*; 17. който плаща —, contributaire, *adj. m.*; 18. изравняване —, peréquation de l'impôt, *f.*; 19. зинане или сбиране —, la perception, la levée; 20. налагане —, l'imposition *f.*; 21. расхвърляване —, l'assiette *f.*; 22. смалыване —, le dégrèvement.
Дара, *sf. Com.* la tare; || *терля-та*, *va.* tarer.
Даракъ, *sm. t.* la carde, la drége, affinoir *m.*, chardon bonnetier ou à foulon *m.*; || (*за телъ*), l'argue *f.*; || *майсторъ-каръ*, *sm.* un cardier (*voyez* Чесалка).
Дарба, *sf.* le don, donation, partie *f.*; || la faculté; || *fig.* le talent.

Дарбина, *sf.* la gracieusité.
Дарикъ (Персійска жѣлтица), *sm.* darique *f.*
Дарилникъ, *ница*, *s. Jur.* donateur, trice.
Дармонъ, *sm.* le erible.
Доровитъ, *adj.* plein de ressources; || *fig.* infus; || не съмъ никакъ —, *vn.* être du commun des martyrs *m.*
Дароносецъ (за болни), *sm.* le porte-Dieu.
Дароносица, *sf.* le soleil.
Даромъ, *adv.* gratuitement, en pur don; || (*безъ пары*), gratis; || *имамъ всичко* —, *vn.* être défrayé de tout.
Дароприносене, *sm.* l'offerte et -toire *m.*
Дароучастникъ, *sm. Jur.* codonataire, *adj.*
Дарохранителница, *sf.* le tabernacle.
Дарувамъ, *va.* accorder, donner. [sition.
Даруване, *sm.* le don, le privilège, la disposition.
Дарче, *sm.* jeton de présence, *m.*
Даръ, *sm.* le génie, la faculté, le privilège; 1. le présent, le cadeau, gratification, ofrande *f.*, le don; 2. (*бакишиъ т.*), la parguante; 3. *fig.* la douceur, la mangerie; 4. нагости (*у Гръцы*), la xénie; 5. (*за нова година*), l'étréne *f.*; 6. (*въ нѣщо*), l'esprit *m.*; 7. (*къмъ нѣщо*), vocation pour, *f.*; 8. съ -ове, *pl.* heureusement doué; 9. двигане -ове, le lever-Dieu; 10. приимамъ -ове, *va.* se laisser corrompre.
Дарж, *va.* gratifier; || (*на нова година съ нѣщо*), étrenner.
Даскалетина, *sm.* un savantasse.
Датъ, *sf.* la date; || по-напрѣженъ брой на —, l'antidate *f.*
Датарій (директоръ на пипски канцеларія), *sm.* un dataire; || длъжностъ на —, la daterie.
Дателенъ надежъ или Дават —, *sm. Gram.* le datif.
Датски езикъ, *sm.* danois, oise, *adj. s.*
Два (двъ, две н.), *adj. num.* deux; 1. по —, deux à deux; 2. боднувамъ конь съ -та си крака, *va.* donner ou piquer des deux; 3. о две, *adv.* à deux, au double et -ment.
Двайсѣтакъ, *sm.* une vingtaine.
Двайсѣтъ и -тый, *adj. num.* vingt (*и за vingtième*); || -тый день на мѣсецъ -тъ, *sm.* le vingt. [sf. le —, *sm.*
Двайсѣтый, *adj.* vingtième; || -сѣта дѣла, Двайсѣтъ и петъ, un quarteron.
Двайсѣтгодишенъ, *adj.* vicennal.
Двайсѣтмѣжје, *sm. Bot.* l'icosandrie *f.*
24 -та буква (отъ френското азбуки), *sf.* l'ygrec *m.*
Двама, *sm.* le deux; 1. и —, les deux, tous les deux; 2. и -та, l' un et l'autre; поставамъ на жилище по — души, *va.* coupler.
Дваминика, *adv.* tête à tête; || при — само, entre quatre yeux. [caèdre.
Дванайсѣтъ-гранникъ, *sm. Géom.* un dodé — клинникъ, *sm. Géom.* un dodécagone.

Дванайсеть мѣжество, *sn. Bot.* la dodé-candrie.

— прѣство чърво, *sn. duodénal, adj.*

Дванайсетникъ, *sm. une* douzaine.

Дванайсетничентъ, *adj. Arithm.* duodécimal.

Дванайсеть, *adj. num.* douze; || -тый (*pour* douzième).

— очница (*на тавле*), *sn. pl.* le sonner

— часа е ударило, il est midi sonné.

Дванайсетый, *adj.* douzième; -то, -mement;

|| -день (*на мѣсець-тъ*), *sm.* le douze; ||

-сета дѣла, *sf.* le douzième.

Дватакъ, *sm.* la couple, une paire de beu; ||

(*на книгы*) un deux (*voyez* Едны); 1. пу-

щане кучета отъ —, le decouple et -pler; 2.

пушамъ кучета отъ —, *va.* decoupler.

Двеколелата каруца, *sf.* chaise roulante *f.*

Двостригла сабя, *sf.* épée à deux tran-chants, *f.*

Двестъ, *adj. num.* deux cent.

Двигамъ и Вди —, *va.* lever, soulever, sup-

primer; 1. (глава), s'amener; 2. (*данъ*),

recouvrer; 3. (*лагерь*), rompre; 4. който

двита, мърда, действува, mouvant, *adj.*; 5.

-са, *vr.* voguer; 6. *Milit.* s'ébranler; 7.

(*противо нѣкого*), s'élever contre; 8. (*ту*

горѣ, ту долу), faire la bascule; 9. който

може са двигне, *Milit.* mobilisable, *adj.*

Двигане, *sn.* la levée, la suppression; ||

(*нѣкое въспиране*), *Jur.* la main levée; || (*на*

данъ), le recouvrement.

Двигателенъ, *adj.* moteur, inectif.

— мостъ, *sm.* la 'harpe. [*moteur.*

Двигателна или -гачна сила, *sf. Méd.* le

Двигачъ и -галиникъ, *ка, s.* locomoteur,

trice, *adj.*; || *Méd.* le moteur.

Двигнатъ, *adj.* levé.

Движене, *sm.* le mouvement, exercice *m.*

remuement et remûment *m.* circulation *f.*

emotion, motion *f.*; 1. *Méd.* la fluctuation;

2. *Astr.* la route; 3. (*на напрѣдъ*), la pro-

pulsion; 4. отъ първо —, à la chaude-cole;

5. докарвамъ въ —, *va.* mouvoir, émouvoir,

mettre en branle, donner le branle; 6. спо-

редъ —, *prép.* vu.

— нди-дойди, *sm.* mouvement de lacet *m.*

Движенъ, *adj.* mobile; || (*мобеленъ*), mo-

biliaire.

— имотъ, *sm.* biens meubles; 1. *Jur.* bien

mobilier *m.*; 2. прѣобръщамъ въ — недви-

женъ, *va.* mobiliser; 3. прѣобръщане на

недвижный имотъ въ —, *Jur.* la mobilisation.

— цилиндръ (*на климало*), *sm.* le piston.

Движливостъ, *sf.* la volubilité.

Движливъ, *adj.* remuable.

Движна камина, *sf.* la cheminée.

Движно имане, *sm. Jur.* le meuble.

— тѣло, *sm.* le mobile.

— ухо (*у плугъ*), *sm.* le tourne-oreille.

Движностъ, *sf.* la mobilité.

Движны прѣсечливы прѣспы (*въ море*),
sf. pl. les sirtes et syrtes *f.*

Движъ, *va.* mouvoir; || -са, *vr.* se mouvoir.

Двообразство, *sm.* Bot. la diadelphie.

— борна ладия, *sf. Mar.* le brigantin.

— буквенна съгласна (*ch, ph*), *sf. Gram.*

le digramme. [*double-croche.*

— везна (*шеснайсета нота*), *sf. Mus.* la

— главна мысца, *sf. Anat.* le biceps, bi-

capital, *adj.*

— гласиѣ, *sm. Mus.* le diton.

— гласна буква, *sf. Gram.* la diphthongue;

|| (*раздѣлена на двѣ срички*), *Gram.* la

dièrèse.

— гнѣзденъ, *adj. Bot.* biloculaire.

— душе, *sn.* la duplicité. [*bigame.*

— женець (*който води двѣ жени*), *adj. sc.*

— женство, *sn.* la bigamie.

— жунисть, *adj. Bot.* bilabié.

— жбень и -бъсть, *adj. Bot.* bidenté.

— значителенъ, *adj.* ambigu; -лно, -ment.

— значителностъ, *sf.* le rebus.

Двойна буква, *sf. Typ.* la ligature.

— партия (*въ трихтракъ*), *sf.* la bredouille.

— порта, *sf.* la contre-porte.

— прѣчка, *sf.* le doubleau.

Двойникъ, *sm.* le double. [*naire f.*

Двойнична аритметика, *sf.* arithmétique bi-

двойнична, *sf.* la duplicité, équivoque *f.*

louche *m.*

Двойно, *adv.* double, -ment.

— гледане, *sm. Méd.* la diplopie.

— залагане, *sn.* la martingale.

— набирание, *sn. Typ.* le doublon.

— човка, *sf. oiseau*, la double-bécassine

ou grande-bécassine.

Двойственность, *sf. Gram.* la dualité.

Двойственъ четъ, *sm. Gram.* le duel.

Двонца и Дваминна и Двама, *sf.* une dyade.

Двойнъ, *adj.* double, binaire, équivoque; ||

Bot. géminé; || *pl.* -нытъ камацы (*носрѣдъ*

вада), les jumelles *f.*

— брой или екземпляръ, *sm.* le double.

— кондрать, *sm.* contrat collybistique *m.*

— лорнетъ, *sm.* le binocle, les jumelles *f.*

— или Змненъ прыгъ, *sm.* contre-chassis *m.*

— прозорець, *sm.* contre-fenêtre *f.*

— регистръ (*въ органъ*), *sm. Mus.* la doublette.

— редъ (*люде, солдаты*), *sm.* la 'haie.

Дво-квдратенъ, *adj.* biquadratique.

— копытенъ, *adj. H. nat.* bisulque et bisulee.

— крыленъ, *adj. H. nat.* bipenné; || (*за*

ората), *Archit.* iptère.

— крыла буболечка, *sf. H. nat.* diptère *m.*

— крылы врата, *sf. pl.* à deux battants.

— кжтенъ, *adj.* biangulé.

— кжценъ, *adj. Bot.* dioïque.

— кжцество, *sn. Bot.* la dioecie.

— листенъ, *adj. Bot.* bifolié.

— листникъ, *sm.* plante, la double-feuille.

Дво-личенъ, *adj.* double; || (*за платъ*), *chan-*
gent; || *fig.* normand.

— лѣтіе, *sn.* la bisannualité.

— лѣтно (*за растене*), *adj. Bot.* bisannuel.

— моцѣ, *sn. Bot.* la didynamie.

— мысліе, *sn.* l'équivoque *f.*

— мысленость, *sf.* l'amphibologie *f.* ambi-
guïté, louche *m.*

— мыслень, *adj.* amphibologie; —но,
—ment; || ambigu, à double entente.

— мѣсечень, *adj.* bimestre, de deux mois.

— мѣтна калѣска, *sf.* la désobligeante.

— карета, *sf.* le coupé.

— мѣсто канепенце, *sn.* la causeuse.

— мѣжница (*която води два мѣжа*),
adj. sc. une bigame. [la diandrie.

— мѣжство, *sn.* la bigamie; || —жѣ, *Bot.*

— ного сѣщество, *sn.* un bipède.

— ногъ, *adj.* bipède, à deux pieds.

— окъ телескопъ, *sm.* le binocle.

— острѣла сабя, *sf.* le boudelaire.

— очень, *adj.* binoculaire et bioculaire.

— пасминень, *adj. Bot.* hermaphrodite.

— пасминность, *sf.* l'hermaphrodisme *m.*

— пасминъ, *adj. Bot.* bisexuel et bisexe.

— полень, *adj. Bot.* androgyne.

— разумень, *adj.* douteux, équivoque; ||
fig. louche.

— рѣзень, *adj. Bot.* bilobé.

Дворень съвѣтникъ, *sm.* conseiller aulique *m.*

Дворецкій, *adj.* maître d'hôtel *m.* major-
dome *m.* [малко —, le matineau.

Дворно куче, *sn.* le matin, le molosse; ||

Дворъ (*и fig.*), *sm.* la cour; 1. (*за дървета*),
le chantier; 2. (*за дърва*), la fourrière; 3.
(*на тѣмница*), le préau.

Дворянинъ, *sm.* un gentilhomme, un noble;
|| patricien, enne *s*; 1. (*родомъ въ Лѣхія*),
un piast et piaste; 2. —селчанинъ, *sm.*
un planteur de choux; 3. —нитъ, *pl.* la
noblesse, l'aristocratie *f.* [tilhommère.

Дворянска, извънградска кѣща, *sf.* la gen-
—конница (*въ Персія*), *sf.* les Kurtchis *m.*

Дворянски, *adj.* noble, nobiliaire, patricien;
|| книга на —ски родове, le nobiliaire.

Дворянско настоянничество, *sn. Jur.* la
garde-noble. [mins *m.*

Дворянски грамоты, *sf. pl.* les parche-
Дворянство, *sn.* la noblesse, la chevalerie, la
qualité; 1. *fam.* la gentilhommerie; 2. изгуб-
вамъ правда за —, *va.* déroger à noblesse;
3. изгубване —, la dérogeance; 4. свык-
ване на — за бой, arrière-ban *m*; 5. етъ-
лень на —, le quartier. [gentillâtre.

Дворяне, *sm. fig.* un 'hobereau; || *fam.* un
Дво-рѣченъ, *adj. H. nat.* bimané.

— силіе, *sn. Bot.* la didynamie.

— срѣчень, *adj.* dissyllable; || —стихъ, *sm.*
vers dissyllabique.

— срѣчна дума, *sf.* dissyllable, *adj.*

Дво-стѣнне, *sn.* le distique.

— съставень, *adj.* surcomposé; || —вно-
тѣло, *sm. Chim.* le —, *sm.* [done, *adj. f.*

— сѣмѣдно растене, *sn. Bot.* dicotylé-

— сѣмень, *adj. Bot.* bisexuel et bisexe.

— сѣчны, *sm. pl. Géogr.* les amphisciens *m.*

— точіе (*дѣб канкы на гласна*), *sn.* le
tréma; || *Gram.* le deux-points.

— тѣрбухка, *sf. mamm.* le sarigue ou di-
delphe, le manicoû. [gastrique *m.*

— тѣрбушна мышца, *sf. Anat.* muscle di-

— тѣрбушны животны, *sn. pl.* les mar-
supiaux *m.* [ment pair, *m.*

— тѣмненъ брой, *sm. Arithm.* nombre paire-

— уміе, *sn.* l'ambiguïté *f.*

— цвѣтень, *adj.* bicolore; || *Bot.* biflore.

— капризѣль, *sm.* le camérisien.

— чарупень, *adj. H. nat.* bivalve.

— частень, *adj. Mus.* binaire. [номъ].

— членна колчавина, *sf. Alg.* (voyez Би-
—шущлупчасть, *adj. Bot.* bicapsulaire.

Двѣгодишень, *adj.* biennal.

— шопаръ, *sm.* le ragot. [grosse gagui.

Дебела и весела дѣвойка, *sf. pop.* une

— вълнена риза, *sf.* le cilice.

— и надута рѣка, *sf.* main pote *f.*

— проста хартия, *sf.* le bulle et papier
bulle. [casse-tête.

— тояга (*кривакъ*), *sf.* le parement, le
—чесалка, *sf.* la drousse et drousette.

Дебелакъ, *sm.* un farouche, roturier, lourd,
ours mal léché, barbare *m*; 1. allobrage, ma-
nant, pataud, impertinent, massif, matériel,
prude *m*; 2. *fig.* un brut, bouvier, paquet,
âne, 'huron, rustique *m*; 3. *fam.* un pitaud,
porcher, maroufle, crevé, escogriffe *m*; 4.
pop. rudânier, égueulé, paltoquet *m.*

— портаръ *sm fam.* un cerbere.

Дебелачество, *sn.* la brusquerie, la turquerie.

Дебелашка дума, *sf. fig.* coup de bou-
toir, *m.*

— зидарска работа, *sf.* la rudération, le
'hourdage et 'hourdis. [gaud *m.*

— хытрость, *sf.* l'attrape-lourdaud et -ni-

Дебелашки, *adj.* brutal, grossier, imperti-
nent, malgracieux, rustaud; 1. (*мѣрзѣ*),
rustre; 2. *fam.* goffe; 3. зидъ —, *va.* 'hourder; 4.
отговарямъ —, *va.* relancer; 5. повръщамъ —
нѣкому, *va. fam.* brutaliser; 6. постѣпамъ
—, *va.* coïonner.

Дебелашко докачване, *sn. fam.* l'algarede *f.*

— незнане, *sn.* ignorance crasse *f.*

— отричане, *sn. fam.* la rebuffade.

— постѣпване, *sn.* le rudoïement.

Дебелашки, *adv.* lourdement, crûment, à la
fourche. [standerie.

— обнасянеа, *sn. pl.* les sévices *m.*, la ru-
Дебелашина, *sf.* la lourderie, lourdisse, inur-
banité, impertinence *f*; || *fig.* la crudité, ru-
desse, ruade *f*; || *pop.* la coïonnerie.

Дебелацины, *sf. pl.* les duretés *f.* de gros mots *m.* les paroles *f.*

Дебелна, *sf.* l'épaisseur *f.*, épais *m.*, gros-seur, réplétion *f.*, gros, fort *m.*; || (на гласъ), l'intensité *f.*; || (на стѣна у прозорецъ, у ерата), *Archit.* la joncée.

Дебело, *adv.* épais, massivement.

— вълнено платно, *sn.* l'alpaga *m.*

— ножке (съ дървѣнъ ширекъ), *sn.* l'eustache *m.*

— просто сукно (шаякъ *t.*), *sn.* le pinchina.

— сукно, *sn.* la bure, le bureau.

— бузаятъ, *adj. fam.* mafflé et mafflu.

— глავъ, *sm. poisson*, le grenaut.

— гласенъ, *adj. fig.* tonnant.

— жунъ, — на, *s.* lipru, ue.

— жунастъ, *adj.* chilone, lipru.

— кожно животно, *sn.* *H. nat.* pachyderme, *adj.*

— крако кученце, *sn.* le pataud.

— кжсъ, *adj.* ragot.

— сѣръ, *sm. pop.* un frelampier.

Дебелостъ, *sf.* la corpulence.

Дебелотърбушенъ, *adj. fam.* entripaillé.

Дебелшкъ, *adj. dim. fam.* rondetlet.

Дебелъ, *adj.* épais, dur, grossier, roide, raide; 1. obèse, corpulent, volumineux, massif; 2. puissant, fort, nourri, gras, gros; 3. replet, rond, agreste; 4. un boursoufflé, potelet *m.*; 5. — и жкъ, ramassé; 6. (за гласъ), intense; 7. (за платъ), renforcé; 8. права —, *va.* grossir.

— гайтанъ, *sm. t.* le câblé. [cambrillon.

— гюнь (на ботушенъ мокъ), *sm. t.* le

— кеневирь (микъ), *sm.* le treillis (voyez

Дерюга).

— конецъ, *sm.* la filagore et -gor *m.*

— платъ (отъ кравишка козина), *sm.* la thibaude.

— човѣкъ, *sm. fig.* un boeuf.

— шаякъ, *sm. t.* (voyez Бюратъ).

Дебелы кола (съ малы кола, за товаръ), *sf. pl.* le fardier; || (за каманіе), le diable.

Дебелѣя, *vn.* s'épaissir.

Дебелѣстъ корень, *sm.* racine tubéreuse *f.*

Деблянь, *adj.* guetteur.

Дебютантъ, *ка, s.* *Théât.* débutant, ante.

Дебютирувамъ, *vn.* *Théât.* débiter.

Дебютъ, *sm. Théât.* le debut.

Дебя (въряя потайно за сграбчеване), *vn.* marcher à pas de loup.

Девендесетгодишенъ, *adj.* nonagénaire.

Девендесетен градусъ, *sm.* *Astr.* nonagésime, *adj. m.* [repic.

Девендесетникъ (въ никетна игра), *sm.* un

Девендесетый, *adj.* quatre-vingt-dixième; ||

— та часть, *sf.* le —, *sm.*

Девендесетъ и —тый, *adj. num.* quatre-vingt-dix; || направлямъ — точки въ пи-кетъ, *va.* nonanter.

Девета часть, *sf.* le neuvième.

Деветакъ (въ книга), *sm.* un neuf.

Деветмѣжство, *sn.* *Bot.* l'ennéandrie *f.*

Деветнайсетый, *adj.* dix-neuvième; || —сета часть, *sf.* le —, *sm.*

Деветнайсетъ и —сетый, *adj. num.* dix-neuf;

|| —сетый день (на мѣсецъ), *sm.* le dix-neuf.

Девять-пѣтентъ, *adj.* nonuple; || повтарямъ 9 пѣти, *va.* nonupler.

— жхтникъ, *sm. Géom.* un ennéagone.

Деветыни (молитвы прѣзъ деветь дена), *sf. pl.* la neuvaîne. [брой, *sm.* le neuf.

Деветь и —тый, *adj. num.* neuf; || —тый

Деветый, *adj.* neuvième; —то, —ment; || — въ

классъ, le neuvième; || (който произлазя отъ деветь), provenaire, *adv.*

— день (на декада), *sm.* le nonidi.

— часть (молитва), *sm.* la none.

Девизно поясче, *sm. Blas.* le liston.

Девизъ, *sm.* la devise; || подписъ на —тъ, âme dedevise; || фигура на —тъ, corps dedevise.

Деволуціоненъ бой, *sm.* guerre de dévolution, *f.* [l'inuile *f.*

Девясилъ, *sm.* plante, l'année ou aulnée *f.*

Дедикація, *sf.* la dédicace; || съчинитель на —, *fam.* un dedicateur.

Дезертирувамъ, *vn.* *Milit.* désertier.

Дезертиръ, *sm.* un déserteur.

Дей (владѣецъ въ Алжиріа), *sm.* un dey.

Денсмъ, *sm.* le déisme.

Денстъ, *sc.* deïste.

Декада, *sf.* la década; || второй день на —, le duodi; || десетый въ —, le decadi.

Деканска длъжность, *sf.* le décanat.

Декански, *adj.* décanal.

Деканство, *sn.* le décanat; || и —ско зване, *sn.* le doyenné. [diable cartésien.

Декартова кукла, *sf.* *Phys.* le ludion ou Декемврий, *sm.* le décembre; —ски, de décembre.

Декламаторски, *adj.* déclamatoire.

Декламация, *sf.* la déclamation.

Декламаторъ (говорилникъ науствъ), *sm.* un déclamateur, récitateur, rhéteur *m.*

Декламиравамъ, *vn.* déclamer.

Декларация, *sf.* la déclaration.

Декораторъ, *sm.* *Théât.* un décorateur.

Декорация (театрална), *sf.* la décoration; || *pl.* цій, *Théât.* le décor.

Декретъ, *sm.* le décret. [dextreine.

Декстрина (барабойна мазъ), *sf.* *Chim.* la

Декурионъ (десетникъ), *sm.* un décurion.

Декурія (у Римляны), *f.* la décurie.

Декъ (поверта), *sm.* *Mar.* le pont; || про-странство между —ове, *Mar.* l'entre-pont *m.*

Деликатенъ, *adj.* mignon.

Деликатна любовь, *sf. fam.* le tendre.

Деликатности, *sf. pl.* les friandises *f.*

Деликатность, *sf.* la mignardise; || крѣкостъ (за тѣлесенъ цѣвтъ), *sf.* la morbidesse.

Делikatъ, *adj.* délicat; || *fig.* tendre.

Делта (земля между две устья), *sf.* Géogr. le delta.

Делтовиденъ, *adj.* Anat. deltoïde.

Делѣннѣ (и съзвѣдіе), *sm.* poisson, le dauphin; || великанъ, *sm.* mamm. le souffleur.

Демагогически, *adj.* démagogique.

Демагогія (управа на -огъ), *sf.* la démagogie.

Демагогъ, *sm.* un démagogue. [-ment.

Демократически, *adj.* démocratique; -ски.

Демократія, *sf.* la démocratie; || придержамса на —, *vn.* démocratiser. [démocrate.

Демократъ (придръжникъ на -мія) *sm.* un

демонологъ, *sf.* la démonologie.

Демономанія, *sf.* la démonomanie.

Демонстрація, *sf.* la démonstration.

Демонъ, *sm.* le démon; || сисатель на -ны,

un démonographe; || поклонене на -ны, la

démonolâtrie. [foir m.

Демѣръ (въ фортеніанъ), *sm.* Mus. l'étouf-

Денваса, *v. imp.* il se perd. [coquinerie.

Денгубство, *sn.* la friponnerie; || *fam.* la

Денгубецъ, *sm.* désœuvré *adj.* un faquin,

chevalier d'industrie m, méchant, polisson,

fripon, rôdeur m; || coquin, vagabond, mi-

serable, malheureux, maraud, flueur m,

homme sans aveu, échappé des petites-

maisons, m; || *fam.* un gueusard, gueux,

croquant, vaurien m. [rone (pl. ni).

Денгубцы (въ Неаполь), *sm. pl.* un lazza-

Дендритъ, *sm.* Minér. le dendrite; — тенъ,

de dendrite, *adj.*

Денемъ, *adv.* pendant la journée, de jour.

Дененъ, *adj.* Astr. diurne.

Деніе (монета), *sn.* le denier.

Денкче, *sn. dim.* le ballotin.

Денкъ, *sm. t.* la balle; 1. правяне -ове, l'em-

паquetage m; 2. правя на -ове, *va.* empa-

quetier; 3. правяне -ове и потрѣбнытъ за

-ове, l'emballage m; 4. вързвамъ -ове или

баллы, *va.* emballer, détalier.

Денна книга (журналъ), *sf.* livre journal m;

|| (записка), le journal.

— плата, *sf.* la journée.

— работа, *sf.* la tâche.

— свѣтлина, *sf.* le jour.

— сълпотія, *sf.* Méd. la nyctalopie; || стра-

далецъ отъ —, *sc.* nyctalope.

Денникъ, *sm.* le journal, le mémorial.

Денно плаване (на ладія), *sn. Mar.* le

cinglage. [nes m.

Денни пиперуты, *sf. pl.* H. nat. les diu-

Денница (юнделикъ t.), *sf.* la journée.

День (pl. дни и деніе), *sm.* le jour, la

journée, la date; 1. изъ — въ —, au jour

le jour ou la journée; 2. прѣвъ —, de deux

jours l'un; 3. отъ — на —, de jour en

jour; 4. отъ единъ — на другъ, d'un jour

à l'autre; 5. отъ тоявъ —, à dater de ce

jour; 6. ката — или всякой —, *adv.* jour-

nellement; 7. отъ — на —, *fam.* aujourd'

hui pour demain; 8. кой —, le quatrième;

9. всякой два -на, de deux jours l'un; 10.

прѣвъ тѣвъ дни, l'autre jour; 11. днешенъ

—, *sm.* ce jourd' hui; 12. дѣлниченъ —,

sm. jour ouvrable ou ouvrir; 13. работ-

никъ на —, *sm.* un journalier; 14. въ на-

значенъ —, à jour nommé; 15. начало —,

pointe du jour, f; 16. (за бърснате), jour

de barbe; 17. (за плащането), Тур. jour

de banque; 18. (за почиване въ театралны

прѣдставлене), le relâche; 19. прѣд-

извѣстия за -тъ, *sf.* l'avant-courrière f;

20. прѣминалы отъ почтъ-тъ или оста-

вны дни, Com. jours de faveur ou de grâce;

21. — пѣтъ или пѣтуване, la journée; 22.

(на раждането), l'anniversaire m, jour na-

tal m; 23. чѣкане —, le délai; 24. на-

писвамъ -тъ въ писмо, *va.* dater.

Департаментски, *adj.* départemental.

Департаментъ (и Géogr.), *sm.* le département.

Депеша, *sf.* la dépêche.

Депешы, *sf. pl.* les expéditions f.

Деплоада, *sf. Milit.* le déploiement.

Деплонрувамъ, *va. Milit.* déployer.

Депо, *sm.* le dépôt. [consignations, f.

Депозитна каса, *sf.* caisse des dépôts et

Деполаризация, *sf. Phys.* la dépolarisation.

Деполаризувамъ, *va. Phys.* dépolariser.

Депутатско зване, *sn.* la députation.

Депутатъ, *sm.* un député, délégué m; || испра-

щамъ -аты, *va.* députer.

Депутация, *sf.* la députation.

Дерачъ, *sm.* un équarrisseur.

Дервишъ, *sm. t.* un derviche et dervis.

Дергачъ, *sm.* oiseau, le râle.

Дерюга, *sf.* la baline.

Деръ, *va.* écorcher, chiffonner.

Десантъ, *sm. Milit.* la descente.

Десетакъ, *sm.* une décade; || Arithm. une di-

zaine; || три -ка, une trentaine.

Десетиченъ, *adj. Arithm.* décimal.

— брой, *sm.* nombre dénaire m.

Десетина и -стина, *sf.* un dix, dizaine f;

1. (дѣща или човѣка), un dizain; 2. (десета

часть), la dime et dixme; 3. събирамъ —,

va. dimer; 4. събирачъ на —, un dîmeur;

5. (отъ жито), Jur. le champart; || съби-

рамъ —, *va. Jur.* champarter; || събирачъ

на —, un champarteur; 6. (отъ церковны

приходи), la décime; 7. подложенъ на —,

décimable, *adj.* 8. умножавамъ о —, *va.*

décupler.

— дни, *sm. pl.* une décade.

Десетияникъ, *sm.* un décimateur.

Десетична дробъ, *sf.* fraction décimal f.

Десетникъ, *sm.* un dizainier et dizainier.

Десетичненъ, *adj.* décuple.

Десетно, *adv.* décimo ou dixièmement.

Десетый, *adj.* dixième; -то, -ment; 1. -сета

часть, *sf.* le —, *sm.* 2. глобяване на —, la décimation; 3. глобявамъ — отъ прѣстапницѣтъ, *va.* décimer.

Десять и -тый, *adj. num.* dix; || — день (на мѣсѣцъ-тъ), *sm.* le dix.

— годишнѣнъ, *adj.* décenal. [иенъ, *adj.*

— гранникъ, *sm. Géom.* un décacèdre; || -гра-

— денникъ, *sm.* un décacéron. [-тенъ, *adj.*

— кжтникъ, *sm. Géom.* un décagone; ||

— мжжіе, *sm. Bot.* la décandrie. [логие.

— словіе (10-мѣхъ заповѣди), *sm.* le déca-

— сриченъ стихъ, *sm.* vers décasyllabe

et -labique.

— стишѣ, *sm.* le dizain.

— стѣпна сграда, *sf.* le décastyle.

Десертъ (мезеликъ т.), *sm.* le dessert; ||

приготоване —, l'office m.

Десманъ, *sm. quadr.* le desman.

Десмологическѣ, *adj.* desmologique.

Десмологія (наука за сухы жили), *sf.* la

desmologie.

Деспотисмъ, *sm.* le despotisme.

Деспотически, *adj.* despotique; -скы -ment.

Деспотъ, *sm.* un despote. [conformiste.

Дессидентъ (въ Инглитера), *sm.* un non-

Десектъ (остатка отъ безредны листовѣ

на книга), *sm. Typ.* le défet. [ment.

Дефилада (здравѣ мѣсто), *sf. Fortif.* le défile-

Дефилируванъ, *va. Fortif. Milit.* défilér.

Децемвиренъ, *adj.* décemviral.

Децемвирство, *sm.* le décemvirat. [vir.

Децемвиръ (десетеластникъ), *sm.* un décem-

Дециграммъ ($\frac{1}{10}$ отъ грамъ), *sm.* un déci-

грамме.

Децима ($\frac{1}{10}$ отъ франкъ), *sf.* un decime.

Дециметръ ($\frac{1}{10}$ отъ метръ), *sm.* un décimètre.

Децина, *sf. Mus.* le dixième.

Децистеръ ($\frac{1}{10}$ отъ стеръ), *sm.* un décistere.

Дециаръ ($\frac{1}{10}$ отъ аръ), *sm.* un déciare.

Дива голія, *sf.* le chou-navet.

— гжска, *sf. oiseau*, la canapetière; || (нуле),

le 'halbran; || (рыбаръ), le 'harle.

— кадѣнка, *sf. plante*, la roquette.

— коза, *sf. quadr.* l'antilope *sf.*

— конопя, *sf. plante*, le galéopsis ou

chanvre bâtard.

— круша, *sf. plante*, la pirole. [vivace.

— кжкаль, *sf. plante*, la raygrasse ou ivraie

— лоза, *sf.* la lambruche ou -brusque; ||

—, plante, l'archit m. [de Bohème.

— маслина, *sf. arbre*, le chafel ou olivier

— миродія, *sf. plante*, l'ache f.

— мышка, *sf. quadr.* le campagnol.

— овца, *sf. quadr.* le mouton ou argati.

— патка (ланица), *sf.* le canard; 1. (дрѣвна),

la sarcelle et cercelle; 2. ловецъ на -кы,

un canardier; 3. мѣсто за ловене -кы,

la canardière.

— свиня (женска), *sf.* la laie.

Дива смокня, *sf. arbre*, le sycomore et si-

comore ou figuier —, m, le caprifiguiier; ||

вързване или пушане плодъ -ни, la sa-

prification.

— слива, *sf. Blas.* arbre, le créquier.

— черѣша, *sf. arbre*, le putiet ou merisier

à grappes, le coqueret ou alkékengé.

— исмія, *sf. arbrisseau*, le syringa.

Дивакъ, *sm.* un sauvage, allobroge, barbare

m; || *fig.* un brut.

Диванъ (сѣѣтъ), *sm.* le divan; || (сѣфа, ка-

нане), Pottomane f, le canapé, lit de repos

m, sofa et sopha m.

Диверсія, *sf. Milit.* la diversion. [ment.

Дивертиссементъ, *sm. Théat.* le divertisse-

Дивизионъ и -генераль, *adj. sm. Milit.*

divisionnaire. [division.

Дивизионъ (два ескадрона), *sm. Milit.* la

Дивизія, *sf. Milit.* la division.

Дивитъ, *sm. t.* le calmar.

Дивича мазъ или миризма, *sf.* la venaison.

Дивичъ, *sm.* le gibier, la venaison; 1. вкусь

отъ —, le sauvagin et goût —, m; 2. дворъ

за —, la muette; 3. дългытъ пера на —,

les cerceaux m; 4. закарване — въ хвакъ,

le rabat; 5. миризма отъ —, la sauvagine;

6. пушкамъ —, *va.* giboyer; 7. плетъ съ

—, giboyeux, *adj.*; 8. убитый —, la chasse;

9. часть отъ — за кучата, *Vén.* la curée.

Диво дърво, *sm. Agric.* le sauvageon.

Дивокозенъ корень, *sm. plante*, le doronic.

Дивость и -вня, *sf.* la férocité; || *fam.* la

sauvagerie.

Дивъ (и *fig.*), *adj.* sauvage; || farouche, fé-

roce, hagar, indompté, incivilisé, bâtard,

rustique, agreste; || *fig.* inculte, tudesque.

— авранъ, *sm. plante*, la gratiole.

— базіанъ, *sm.* dictame blanc m.

— бжзъ, *sm. plante*, l'ormin m.

— волъ, *sm.* (voyez Бизонъ); || ходя на

ловъ за -лове, *vn.* boucaner; || ловецъ на

-лове, un boucanier.

— гизумъ, *sm. plante*, la balsamite ou

menthe-coq, l'aspic m.

— гжлабъ, *sm. oiseau*, le biset, le ramier

et pigeon —, m; || (нуле), le ramereau.

— кленъ, *sm. arbre*, le sycomore ou érable

blanc.

— кремъ, *sm. plante*, le martagon.

— крабъ, *sm.* le tourlourou. [quelicot.

— макъ (самораслехъ), *sm. plante*, le co-

наръ, *sm. arbre*, le lalaustier.

— нжравъ, *sm. fam.* la sauvagerie.

— овенъ, *sm. quadr.* le bouquetin.

— осевъ, *sm.* le 'haveron. [fleurs m.

— осень, *sm. arbre*, l'orne ou frènes à

— пиперъ, *sm. arbrisseau*, le gattillier; || —,

plante, le cabaret.

— пѣтель, *sm. oiseau*, coq de bruyère ou de

bouleau, grianneau m, tetras de bouleau ou

petit tetras m.

Днѣвъ рапонъ, *sm. plante*, la navette.

— сминъ, *sm. plante*, le carvi.

— трѣндацѣль, *sm. plante*, le ciste.

— частьжъ, *sm. arbrisseau*, le staphylier.

— хардаль, *sm. plante*, la sauge ou sénévé sauvage, érucago ou -cague *f.*, vélar ou herbe aux chantes, *m.*

— чесанъ, *sm. plante*, le scordium, la jou-barbe; || сиропъ отъ —, *Pharm.* le diascordium. [orvale.]

— шалфей, *sm. plante*, la toute-bonne ou

— шарлагуны, *sm. plante*, l'orobe *f.*

Днѣвы ангиinari, *sm. pl.* la chardonette et cardonnette.

— кокичета, *sm. pl. plante*, la perce-neige.

— пилцы, *sm. pl.* la sauvagine.

— черъшы, *sf. pl.* la merise.

Дигестъ (сѣбранъ сѣдбены расправенеа), *sm.* le digeste; || втора часть на —, l'infiriat *m.*

Диглифъ (дворѣзъ), *sm. Archit.* le diglyphe.

Дидактически, *adj.* didactique; -ски, -ment; || — начинъ, *sm.* le —, *sm.*

Дидактика, *sf.* la didactique.

Дизъ (на ботушы), *sm. t.* la genouillère.

Дикана, *sf.* le fléau.

Дикель, *sm.* le 'houau; 1. (у градинари), la serfouette; 2. прѣкопавамъ съ — земля, *va.* serfouer; 3. прѣкопаване съ —, le serfouissage et -fouage.

Диктамъ (критски), *sm. plante*, le dictame et -tamne.

Диктаторски, *adj.* dictatorial. [tature.]

Диктаторство и -ско зване, *sm.* la dictaturator.

Диктаторъ, *sm.* un dictateur.

Диктоване, *sm.* la dictée. [dictet.]

Диктувамъ (приказвамъ да пишеть), *va.*

Дикція, *sf.* la diction.

Дилавъ, *sm.* la pincette et *pl.* -s, les badines *f.*, la mordache, le ringard.

Дилемма (силлогизмъ), *sf.* le dilemme.

Дилижансъ (пощанска карета), *sm.* la diligence.

Диліонъ, *sm. Arith.* un milliard ou billion.

Динамика, *sf.* la dynamique.

Динамически, *adj.* dynamique. [mètre.]

Динамометръ (силомѣръ), *sm.* le dynamomètre.

Динарий, *sm.* un denier.

Династически, *adj.* dynastique.

Династія (царски родъ, -ско колѣно), *sf.* la dynastie; || пакъ намѣстване на първата — (реставрація), la restauration.

Динка (чукалица) *sf. t.* le bocard.

Дипла, *sf.* le pli.

Дипликать (стопъ прѣписъ), *sm.* le duplicata.

Диплома, *sf.* le titre.

Дипломатика, *sf.* la diplomatie; || въщъ въ —, un diplomate; || (наука за вѣты дипломы), la diplomatique.

Дипломатистъ, *sm.* un diplomatiste.

Дипломатически, *adj.* diplomatique; -ски, -ment.

— корпусъ, *sm.* le corps diplomatique.

Дипломатъ, *sm.* un diplomate.

Дипломъ, *sm.* le diplôme, la patente.

Диплж, *va.* plier (voyez Стжнвямъ).

Директорія (сѣбѣтъ), *sf.* le directoire; (въ Швейцарія), le vorort.

Директоріаленъ, *adj.* directorial.

Директорско зване, *sm.* le directorat.

Директоръ или Началникъ (на коллегіумъ), *sm.* un principal; || (на банкъ), un gouverneur; || зване на — (въ коллегіумъ), la principalité.

Дирекція, *sf.* la direction.

Дисагоносецъ, *sm. fam.* un besacier.

Дисагъ, *sm. t.* le sac.

Дисагы, *sm. pl.* le bissac, la besace; || пѣтны —, la sacoché.

Дискантъ, *sm. Mus.* le dessus, le soprano.

Дискантистъ, *sm.* un sopraniste.

Дискосъ (разлато блюдо), *sm.* le plateau, la soucoupe; 1. (черкобенъ), la paix; 2. (покрывъ на помыръ-тъ), la patène; 3. (у в. в.), le disque; 4. подхвърлячъ на — (у в. в.), un discobole.

Диспашоръ (оуѣнвачъ на аварія), *sm. Com.* un dispaheur. [dispache.]

Диспашъ (сѣбѣтка за аварія), *sm. Com.* la

Диспондей (сѣжжъ въ стижъ - - -), *sm.* le dispondée.

Диспутъ, *sm.* la disputation, la dispute.

Диссертация, *sf.* la dissertation, la thèse.

Дистанція, *sf. Milit.* la distance.

Дистихъ, *sm.* le distique.

Дисциплина, *sf.* discipline militaire *f.*; 1. държъ въ —, *va.* discipliner; 2. навъикнувамъ на редъ или на —, *vm.* se discipliner; 3. ненавъикнать на —, indiscipliné, *adj.*; 4. нѣмане —, l'indiscipline *f.*

Дитирамбически, *adj.* dithyrambique.

Дитирамбъ (видъ ода) *sm.* le dithyrambe.

Дитрохей, *sm.* le ditrochée.

Дифференцироване, *sm.* le différentiation.

Дифференцирувамъ, *va. Mathém.* différencier.

Дифференціаленъ, *adj. Mathém.* différential.

Дифференціалъ и -ціаленъ брой, *sm.* la différentielle. [dichorée.]

Дихорей (сѣжжъ въ стижъ -v -v), *sm.* le

Дилитръ (отъ литра), *sm.* un décilitre.

Диабетически, *adj.* diabétique.

Діаволка, *sf.* une diablesse.

Діаволо! *interj.* diable.

Діаволски, *adj.* diabolique; -ски, -ment; || satanique, endiable; || *pop.* satané.

Діаволскъ, *adv.* en diable, en diable et demi, diablement.

Діаволство, *sm. fam.* la coquinerie.

Діаволуване, *sm.* la faquinerie.

Дѣволче, *sn. dim.* un diabolotin, esprit follet *m.*
Дѣволщина, *sf.* la diablerie.
Дѣволъ, *sm.* un diable, satan, démon *m.*,
 malin ou esprit malin *m.*, coquin, lucifer *m.*;
 1. *fat.* un diantre; 2. събирамъ -лытъ,
va. évoquer; 3. събирание -лы, l'évocation *f.*
Дѣграмма (теглене линія), *sf. Géom.* le
 diagramme.
Дѣграфъ (инструментъ), *sm.* le diagrafhe.
Дѣгностика (распознаване болестъ), *sf.*
Med. le diagnostic.
Дѣгностически, *adj.* diagnostique.
Дѣгоналенъ, *adj. Mathém.* diagonal; -лно,
 -lement.
Дѣгональ, *sm.* la diagonale.
Дѣадима, *sf.* le diadème.
Дѣаконка, *sf.* une diaconesse.
Дѣаконникъ (прѣдършникъ), *sm.* le reve-
 stiaire.
Дѣаконски, *adj.* diaconal.
Дѣаконство и -ско зване, *sn.* le diaconat.
Дѣаконъ, *sm.* un diacone.
Дѣакустика (наука за прѣкръшване на
 гласъ-тъ) *sf.* la diacoustique.
Дѣалектика, *sf.* la dialectique; -тически, -ment.
Дѣалектикъ, *sm.* un dialecticien.
Дѣалектъ, *sm.* le dialecte.
Дѣалогизмъ, *sm.* le dialogisme.
Дѣалогически, *adj.* dialogique.
Дѣалогъ, *sm.* le dialogue.
Дѣаметраленъ, *adj.* diamétral; -лно, -lement.
Дѣаметричностъ, *sf.* la diathermanité
Дѣаметръ, *sm. Géom.* le diamètre; || *Artill.*
 le calibre. || *le diapason.*
Дѣапазонъ (объемъ на гласъ-тъ), *sm. Mus.*
Дѣархія (дюдържавіе), *sf.* la dyarchie.
Дѣатермическо тѣло, *sn. Phys.* corps dia-
 thermane *m.* [-ment.
Дѣатонически, *adj. Mus.* diatonique; -ски,
Дѣезъ (полутонъ), *sm. Mus.* le dièse et diésis;
 — забѣлженъ съ —, *dièse, adj.*; || гурямъ
 — прѣдъ нота или издвигамъ съ единъ
 полутонъ нота, *va.* diéser.
Дѣета, *sf.* la diète, le régime; || лѣкаръ що
 ползува болнытъ си съ —, un diététiste
Дѣетени и -тически, *adj.* diététique.
Дѣоней (мухоловачка), *sf.* plante la dionée.
Дѣоптрика (дѣлъ отъ оптиката за прѣкръ-
 шване зари), *sf.* la dioptrique.
Дѣоптрически, *adj.* dioptrique. [nule.
Дѣоптръ (земеитрѣно орждіе), *sm.* la pin-
 диорама (видъ щампы), *sf.* le diorama.
Дѣланенъ, *adj. Anat.* palmaire, métacarpien.
Дѣланъ, *sf.* le palme, la paume; 1. *Anat.* le
 métacarpe, l'avant-poignet *m.*; 2. (кривача
sf.), creux de la main *m.*; 3. выскотъ една
 —, *Bot.* palmaire, *adj.*; 4. украсенъ съ —,
Blas. appareillé, *adj.*
Дѣлето или Дѣлто (сачево), *sn.* l'ébauchoir
m., ciselet *m.*, boucharde *f.*, grénétis *m.*

Дѣлбана работа, *sf.* la ciselure; || укра-
 сенъ съ —, sculpté, *adj.*
Дѣлбане, *sn.* la sculpture, la ciselure; || (на
 камыкъ), la lithoglyphique.
Дѣлбательно или Гравеорно искусство, *sn.*
 la chalcographie.
Дѣлбачъ, *sm.* un ciseleur; 1. (на дърво), un
 xylographe et -glyphe ou graveur sur bois,
m.; 2. или гравеоръ (на мѣдъ), un chal-
 cographe; 3. (сачево), le gorget.
Дѣлбая, *va.* sculpter, creuser, ciseler,
 canneler.
Дѣлбей, *sm.* la rainure, entaille et -taillure
f., cannelure *f.*, encoche, gorge *f.*, jable, cran,
 bassinet *m.*; 1. *Archit.* la rudenture; 2. и
 захлунакъ по —, la coulisse; 3. (на бър-
 зецъ-тъ у орждіе), la fraisure; 4. (на
 ерътъ карета), la gouttière; 5. задръсте-
 ване или завирание въ —, l'encastrement
m.; || задръстевамъ или завирамъ въ —
va. encastren, emmortaiser; 6. (у крайшникъ
 на подвесена книга), la greque; 7. права
 —, *va.* grequer; 7. (у наковалня), l'em-
 base *f.*; 8. (на пушка за харбѣя), le porte-
 baguette; 9. (на стѣлнѣ), *Archit.* les stries
 et striures *f.*
Дѣлбечъ, *sm.* le burin.
Дѣлбило, *sn.* l'allemandrie *f.*; || (обло дѣлето),
 la gouge; || (сачево), la jabloire.
Дѣлбока вода, *sf.* eau profonde *f.*; || иску-
 ство за влазиене извѣтрѣ въ —, l'ar-
 neuterie *f.* [rine *f.*
 — паница, *sf.* la soupière, casserole, ter-
Дѣлбоко, *adv.* à fond, profondément, creux;
 || *fig.* jusqu' à la moelle des os, *m.* [ment.
 — копане, *sn. Agric.* le défonçage et -ce-
 — мыслене, *sm.* la méditation. [fond.
 — мысленъ, *adj.* métaphysique; || *fig.* pro-
 — политикъ, *sm.* un spéculatif.
 — мыслецъ човѣкъ, *sm.* un penseur.
 — мыслено, *adv.* profondément.
Дѣлбокость, *sf. fig.* la profondeur.
Дѣлбокоученъ, *adj.* consommé.
Дѣлбокъ, *adj.* profond, enfoncé, creux; || (въ
 мыслѣ), abstract.
Дѣлбочина и -бокость, *sf.* la profondeur,
 le profond, le fond, enfoncement *m.*, hauteur
f.; 1. (на водама), *Mar.* le brassiage; 2.
 измѣрене —, le sondage; 3. измѣревамъ
 —, *va.* sonder.
Дѣлбочинка, *sf. Anat.* la fosse; 1. l'ombilic
 ou nombril *m.*; 2. *Archit.* la scotie; 3. (у
 ежтрѣшенъ кѣжъ на окомо у конь), *sf.*
Vétér. les larmiers *m.*; 4. съ —, *Bot.* om-
 biliqué, *adj.*
Дѣлбастъ, *adj.* strié.
Дѣлга върволица (човѣцы), *sf.* une procession-
 — дръха, *sf.* la simarre.
 — пушка, *sf.* la canardière.
 — опашка (коса), *sf.* le boudin.

Дълга саба (и връхъ-тъ и), *sf.* l'estoc *m*; || ударие съ —, l'estocade *f*; || биѣмса съ-би, *vr.* estocader,
— сричка (въ дуѣма), *sf.* la longue.
— умръзнителна приказка, *sf. fig.* la kyrielle.

Дългичкъ и Длъжкъ, *adj. dim.* longuet.
Длъжняста възглавничка, *sf.* le traversin.
— мнда, *sf.* mollusque, le moule.
— тѣша, *sf.* la gondole.

Длъжнясто куче (хрътка), *sn.* charpé, *adj.*
Длъжнясть, *adj.* oblong.
— кошъ, *sm.* la mane.
— урилникъ, *sm.* le bourdalou.

Длъжнясть присады (крушы), *sm. pl.* cuisse-madame *f*.

Дълго (на), *adv.* au long, tout au long; || права по —, *va.* prolonger, rallonger, pousser.

Дълго женско жобе, *sm.* la légende.
— врѣмень, *adj.* long; || *Méd.* chronique;
— ко-, -ment.
— вѣченъ, *adj.* vivace.
— вѣчность, *sf.* la longévité.
— денствіе, *sn.* la longévité.
— нога, *sf.* insecte, le tipule.
— носъ, *sm.* insecte, l'arbière ou urebec *m*, charançon *m*; || извѣденъ отъ -сы, charançonné, *adj.*
— кракъ (за конъ), *adj.* long-jointé.
— крылана лѣстовница, *sf.* oiseau, le martinet.
— образна кривина, *sf.* l'arqûre *f*.
— онаша маймуна, *sf.* le cercopithèque.
— онашати ящеръ, *sm.* tamm. le phatagin.
— перъ, *sm.* poisson, muge volant ou exocet *m*.
— петъ, *sm.* quadr. le tarsier ou phalanger.
— полень мундиръ, *sm.* Milit. la tunique.
— ржка маймуна, *sf.* le gibbon.
— търпене, *sm.* la longanimité.
— търпеливъ, *adj.* longanime; -во, -ment.
— ухо, *sm.* por. un viédase.
— ухъ (за конъ), *adj.* oreillard et orillard.

Дългъ (и *fig.*), *sm.* la dette, le devoir, le dû, l'office *m*, offense *f*; 1. *Com.* l'obligation *f*; 2. *fig.* le tribut; 3. гузенъ —, dette véreuse; 4. искане —, la créance; 5. неутвърденъ правителственъ —, dette flottante; 6. безъ никаквъ — (чисто), *adv.* Jur. franchement et quittement; 7. оставка отъ —, le débet; 8. плащамъ -тъ си на естество, *va. fig.* payer le tribut de la nature; 9. плащамъ — съ истата монета, *va.* à beau jeu beau retour; 10. прѣхвърляне — или плащане, délégation de dette, *f*; || прѣхвърлямъ — на нѣкого, *va.* déléguer; 11. снемателенъ отъ — или отъ сборъ, imputable, *adj*; || снемане отъ —, l'imputation *f*; || снемамъ отъ —, *va.* imputer *à*; 12. *pl.* дългове (нѣкому), *Com.* l'actif *m*; 13. (ради плащане), *Com.* dettes pas-

sives; 14. вкарвамъ въ — или натоварямъ съ —, *va.* endetter; 15. влязамъ въ —, *vr.* s'endetter; 16. безъ —, *adv.* Jur. quittement; 17. исплащамъ —, *va.* purger; || *fig.* boucher un trou; 18. натоварямъ съ —, *va.* obérer; 19. потявамъ въ —, *vr.* s'engager; 20. до ушы въ —, criblé de dettes.

Дългъ и Длъгъ (и *Gram. Mus.*), *adj.* long; || effilé; || *fig.* traînant.
— билиарденъ кій, *sm.* le bistoquet.
— камыкъ (напрѣко назидень), *sm.* la boutisse.

— каминикъ, *sm.* la chambrière.
— кастроль, *sm.* la daubière.
— кошникъ (за диванъ), *sm.* la bourriche.
— мазракъ, *sm.* arme d'hast *m*.
— ножъ (безъ чирени), *sm.* l'alumelle *f*.
— прозорецъ (на кула), *sm.* la rayère.
— редъ, *sm.* fam. la tirade; || (дуѣма), *fig.* l'enfilade *f*.

— ремыкъ, *sm.* la longe, plate-longe *f*.
— столъ, *sm.* le banc.
— сюртукъ, *sm.* *fig.* le lévite.
— фезъ, *sm.* le chaperon.

Дългы жнцы (въ месо), *sf. pl.* les filandres *f*.
— тѣ прѣсти (съ коѣто са племе), *sm. pl.* pattes d'araignée, *f*.

Длъженъ, *adj.* dû, le débet; 1. *Com.* le doit; 2. -сьмъ, *vn.* devoir; 3. (оуе), redevable, *adj*; 4. бывамъ — или задълженъ (нѣкому за нѣщо), *vn.* être redevable de; 5. оставамъ още —, *vn.* être en reste, 6. по виджане смѣтка оставамъ още —, *vn.* redevoir; || оставане още —, la redû; 7. (до ушы), noyé de dettes.

Дължина и Длъжъ, *sf.* le long; 1. *Géogr. Astr.* la longueur *f*; 2. *Mar.* l'élingue *f*. 3. (на прѣпорезъ), *Mar.* le battant; 4. на —, *adv.* de ou en long.

Дължинотѣръ, *sm.* le mécomètre.
Дължникъ, *sm.* un obligé, redevable *m*; || —, -ница, *s. Com.* débiteur, -trice; || *Jur.* sc. reliquataire

Дължното, *sm.* le dû.
Дължно навиздане (на сѣднически мѣста отъ адвокати), *sm.* le stage.

— навъртане (на каноникъ), *sm.* le stage.
Дължностенъ, *adj.* Jur. onéraire.

Дължность, *sf.* la fonction, l'emploi *m*, l'état *m*, l'office *m*, le ministère, le poste; 1. le devoir, obligation *f*, charge *f*, comission *f*, dû, parti *m*; 2. (нось), la place; 3. врѣме за извършване —, la magistrature; 4. забравяне —, la prévarication; || *Jur.* le forfaiture; 5. изваждане отъ —, la destitution, interdiction *f*; 6. изваждамъ или прогосвамъ отъ —, *va.* interdire; 7. ипълевачъ на — или който има —, un titulaire; 8. набиране много -сти върху одного, le cumul; || имамъ нѣколко -сти въ едно врѣме,

vn. Jur. cumuler; || управитель на -сти, un cumulard; 9. наука за -ститъ на човѣкъ, la déontologie; 10. права си -та, *vn.* fonctionner; 11. права против -та си, *va. Jur.* forfaire; 12. противенъ на —, un prévaricateur; 13. (безъ работа съ плата), la sinécure; || който има подобна —, un sinécuriste; 14. по —, d'office.

Длъжѣя, *vn.* devoir.

Дневалень (дежурна), *adj.* de jour.

Дневенъ, *adj.* diurne.

Дневникъ, *sm.* le diurnal; || *Com.* le brouillard.

Дневны записки, *sf. pl.* les éphémérides f.

Днесъ, *adj.* aujourd'hui, ici; || *Jur.* ce jour d'hui; || отъ —, à dater de ce jour.

Днешенъ, *adj.* moderne, hodiernе, d'aujourd'hui; || на день, *adv. Jur.* ce jour d'hui.

Днешню време, *sm.* la circonstance; || придръжникъ на —, un moderniste.

До, *préfixe*, mi —; 1. *prép.* à côté de, sur, joignant; 2. *adv.* près, auprès et -de, secondairement; 3. *adv. prép.* attendant à; 4. -и дору, jusque et jusques; 5. -дѣто, *conj.* tandis que; 6. -край, *adv.* de tout point, en tout point; 7. -тораъ, *adv.* tant.

До (нота С), *sn. Mus.* le do.

Добавямъ, *va.* suppléer.

Добавенъ день, *sm.* (voyez Високость).

— знакъ, *sm. Blas.* la brisure.

Добавка, *sf.* le supplément; || (въ съчинене), le hors-d'œuvre.

Добавна биря, *sf.* le taillon. [scriptum.

— записка (постскриптъ), *sf.* le post-

Добавно бѣtie (на сина), *sm.* le hors-d'œuvre.

Добавны пари, *sf. pl.* l'appoint m, la passe.

Добавченъ, *adj.* supplétif.

Доближавамъ, *va.* approcher.

Доближаване, *sn.* l'approche f.

Добра-вода, *sf.* à flot. [bénin.

— каквина, *sf.* le bon; || отъ —, *Méd.*

— миризма, *ff.* le parfum; || мажъса или са пръскама съ —, *va.* sa parfumer.

— намѣра, *sf.* bonne aubaine f.

— роднина, *sf.* bien apparenté, *adj.*

Добрина, *sf.* la complaisance, amitié, bonté, clémence, qualité f, aloi m.

Добричкъ, *adj.* honnête; -чко, -ment.

Добро, *sn.* nom bulgare de la tettere Д.

Добро, *sm.* le bien, le bon, le salut; 1. най

—, le mieux, le superfin; 2. наука за по-, l'acrologie f; 3. права — (нѣкому), *va. Jur.* militer; 4. съ —мъ, *adv.* de gré à gré.

— видѣне, *interj.* adieu.

— воленъ, *adj.* volontaire, bénévole, gratuit, affable, spontané; -лно, -ment.

— волно, *adv.* sans contrainte; || *fig.* d'office.

— волность, *sf.* la spontanéité, gratuité, affabilité f.

— гласенъ, *adj.* euphonique, nombreux.

— гласіе, *sn.* l'euphonie f, le nombre.

Добродушенъ, *adj.* bénin, débonnaire; -шно, -ment. [nignité, débonnairété f.

— душіе, *sn.* la cordialité, bonhomie, bé-

— дѣтеленъ, *adj.* vertueux; -лно, -eusement; || bienfaisant; || най —, mieux-faisant.

— дѣтелища, *sf.* maison de charité, f.

— дѣтелностъ, *sf.* la bienfaisance.

— дѣтель, *sf.* la vertu; || un bienfaiteur; || *fig.* un nourricier.

— дѣяне, *sn.* le bienfait, la munificence, libéralité f.

— име, *sn.* le renom; || *Jur.* la fâme; || който има — или лошаво, bien ou mal famé.

— нѣравенъ, *adj.* sage; || *fig.* tempéré;

|| -сьмъ, *vn.* avoir des mœurs f.

— нѣравіе, *sn.* la morale; || -то (на една работа), l'affabulation f; || учъ —, *va.* moraliser. [logue m.

— нѣравна поучителна басна, *sf.* l'apoc-

— нѣравностъ, *sf.* la sagesse.

— приличенъ, *adj.* honnête, propre; -чно, -ment; || *fam.* canonique.

— приличностъ, *sf.* l'honnêteté f, le decorum; || назъ —, *va.* sauver les dehors.

— приемливъ, *adj. fam.* accueillant.

— свѣстенъ, *adj.* consciencieux, scrupuleux; тно, -eusement.

— свѣстностъ, *sf.* bonne foi f.

— склоненъ, *adj.* affectueux, affectionné; -лно, -ment.

— сърдеченъ, *adj.* bon.

— сърдечіе, *sn.* la cordialité.

— ставенъ, *adj.* bien membré.

— стойнъ, *adj.* modeste, séant; -но, -ment.

— сторителенъ, *adj. fig.* coulant; -лно, -amment.

— състояние, *sn.* le bien-être, l'aise f.

— утро, *sn.* bon jour.

Добъръ, *adj.* bon, beau ou bel, comme il faut; 1. convenable, véritable, honnête, charitable, clément; 2. *Méd.* louable, 3. *fig.* sain; 4. по-, préférable; || ставамъ по —, *vn.* rabonir; 5. твърдъ —, *fig.* saillant; 6. най —, mieux; 7. гарант; || бывамъ — (за), *vn.* garantir; 8. ставамъ — (за нѣкого), *vn.* répondre; 9. (за вѣтърътъ), favorable, propice.

— вечеръ, *sm.* bonsoir!

— видъ, *sm. pop.* le fion.

— день, *sm.* bonjour!

— размѣръ, *sm. Archit.* l'eurythmie f.

— разумъ (въ), *adv.* en bien.

— човѣкъ, *sm.* un bon diable; || той е —, *fig.* c'est un bon israélite.

Добры миризмы, *sf. pl.* les odeurs f.

Добрѣ, *adv.* bien, en bien, bon, oui, bravo et bravissimo, si fait; 1. *prép.* entre deux yeux; 2. *adv. fig.* sainement; 3. твърдъ —, *fam.* optimé; 4. най —, par excellence;

5. отъ всадѣ ми е —, *vn.* pager en grande eau; || *fam.* comme un coq en pâte; 6. — дошль гостяниъ, *s.* un bienvenu; 7. — сте дошле! *adv.* soyez le bienvenu; 8. — ми зль, moitié figue, moitié raisin; 9. — ми е, *vn.* se féliciter; 10. не може по —, le mieux du monde; 11. нъ тый — както, inférieurement à; 12. по —, mieux (*pour* plu bien), plutôt; 13. бывамъ по —, *vn.* valoir mieux; 14. по — е, il vaux mieux; 15. за по —, *adv.* à l'envi, à qui mieux mieux; 16. колкото са може по — или твърдѣ —, à mieux le mieux du monde; 17. отъ часъ на часъ по —, de mieux en mieux; 18. по — както, *adv.* supérieurement à; 19. по — отъ всичко, surtout, uniquement; || и най —, sur toutes choses; 20. стопете —, *adv.* de grâce; 21. — съмъ, *vn.* se porter bien.

Добывамъ (*дѣца*), *vn.* enfanter, procréer, accoucher; 1. (*придобывамъ*), gagner; 2. (*повѣрене*), s'accréditer; 3. (*страсть къмъ*), s'affoler de; 4. добыла (*за родителка*), être délivré.

Добыване, *sn.* la procréation, enfantement *m*; || (*за жена*), la délivrance, accouchement *m*; || *fig.* coup de filet *m*.

Добывателень, *adj.* lucratif; —лно, —ivement.

Добывачъ, *ка, s.* gagnateur, euse; un aliénataire.

Добывка и При —, *sf.* le bénéfice, la rente, le product, profit, gain *m*, utilité *f*, revenu *m*, revenant-bon *m*; 1. l'intérêt *m*, aquêt, bon *m*, quintessence *f*, parti, lucre, émolement *m*, appoint *m*, capture *f*, butin *m*; 2. (*процѣнтъ*), *Com.* le pourcent, l'intérêt *m*, le boni; 3. *fig.* le compte, la curée; 4. отъ — на —, *Com.* intérêts des intérêts ou —composé; 5. на —, l'arrière change *m*; 6. гладень за —, *fig.* âpre à la curée; 7. давамъ пары съ —, *va.* faire travailler son argent; 8. даване пары съ —, la collacation; 9. на доживотна —, à fonds perdus *m*; 10. получавамъ добра —, *va. fam.* faire vendanges *f*. 11. смѣтка отъ — на —, l'anatomisme *m*; 12. приетель за промѣняване —, un conversioniste.

Добывки, *sf. pl.* les fruits *m*.

Добывна работа, *sf. fig.* vache à lait, *f*.

Добывчена цѣна, *sf.* le denier. [percentage.

Добычень съборъ (*на сума*), *sm. Com.* le

Добытакъ, *sm.* le bétail (*pl.* bestiaux), la bête, animal *m*, la brute ou bête brute; 1. (*за коня*), bête chevaline; 2. *fig.* une pécore; 3. брва рогать —, une pièce de bétail; 4. вѣдене —, éducation du bétail, *f*; 5. даване — за пасене на село и даденый — за, *Jur.* le cheptel et cheptail; 6. поемникъ на — за пасене на село, *Jur.* un cheptelier; 7. запиране — за олавяне въ нива, *Jur.* mettre en fourrière *f*; 8. правягы — цы, *va.* bestialiser.

Доведеникъ, *sm.* le beau-fils.

Доведеница, *sf.* la belle-fille.

Доведен братъ, *sm.* le demi-frère; || —на сестра, *sf.* la demi-soeur.

Довождамъ (*изново*), *va.* ramener.

Довождать (*на подоячкы*), *sm.* un meneur.

Доволенъ, *adj.* suffisant, opulent; 1. *Théol.* congru; —лно, —ument; 2. — съмъ, *vn.* se louer de; 3. бывамъ —, *vn.* suffire; 4. доволно е, *v. imp.* suffit, il suffit.

Доволно, *adv.* assez, suffisamment, à ou en suffisance, au long, tout au long, 'hela; || *fam.* par-dessus les yeux.

Доволността, *sf.* la suffisance, opulence *f*.

Довоство, *sm.* la suffisance.

Доволствувамъ, *va.* subvenir.

Довършевамъ, *va.* finir, achever, consommer.

Довършеване, *sn.* l'achèvement *m*.

Довършевачъ, *sm.* un consommateur.

Довършане, *sn.* la consommation.

Довършенъ, *adj.* achevé, consommé.

Довѣрявамъ, *va.* accréditer.

Довѣренность, *sf.* la faveur.

Догаждамъ и —говеждамъ, *vr.* soupçonner, se douter de, conjecturer.

Догаждане и —говеждане, *sm.* le doute, le soupçon; || *fig.* le tact.

Догма, *sf.* le dogme.

Догматически, *adj.* dogmatique; —скы, —ment.

Догматическо писало, *sn.* le dogmatique.

Догматикъ, *sm.* un dogmatiste.

Догрь (*рыболовна ладя*), *sm. Mar.* le dogre.

Догъ (*самсонъ пкъ*), *sm.* le dogue.

Додадка, *sf.* l'allonge *f*, le comble.

Додѣ (*доклѣ*), *adv.* où.

Додѣвамъ, *va.* inquiéter, incommoder, gêner, déplaire, lasser; 1. contrarier, chicaner, molester, assomer, deîner, obséder, vexer; 2. (*къ кому*), peser sur le coeur; || *fam.* juguler, rabrouer; 3. *fig.* assassiner, assieger, choquer; 4. *pop.* seier.

Додѣване, *sn.* le mécontentement, la contrariété, molestation, importunité *f*; || докарвамъ —, *va.* mécontenter.

Додѣвателень, *adj.* incommode, importun, vexatoire; || *fam.* vexant, guignonant; || *pop.* scient.

Додѣвень, *adj.* contrariant.

Доене, *sn.* la nourriture; 1. *Méd.* la lactation; 2. (*дѣте*), l'allaitement *sm*; 3. (*крава*), la traite.

Доество, *sm.* le dogat.

Дождъ (*началникъ у Венеция и Генуа*), *sm.* un doge; || санъ на —, le dogat; || жена му на —, une dogaresse et dogesse.

Доза (*дѣкъ*), *sf.* la prise.

Дозволявамъ, *va.* concéder, comporter, acquiescer à.

Дойно крава, *sf.* vache laitière ou à lait, *f*.
Доя, *va.* nourrir; || (*подоявамъ дѣтенце*),

allaier; || (крава, овца), traire (voyez Кърмя).

Доказательнъ, *adj.* démonstratif, probatif, justificatif, apodictique. [-тѣненіе.

— **документъ**, *sm.* *Jur.* le soutènement et **Доказательство**, *sm.* la preuve, la démonstration, le témoignage, justification, conviction *f.*, argument *m.*, raison, charge *f.*: 1. *fig.* le trait; 2. (знакъ), la marque; 3. прѣдложене -ва, l'argumentation *f.*

Доказвамъ и -зевамъ, *va.* démontrer, montrer, prouver, constater; 1. conclure, justifier, avérer, argumenter, exercer, mettre; 2. (накъ), reprouver; 3. *fig.* signaler; 4. (своитѣ способности), *fig.* faire ses preuves *f.*; 5. (въ складъ лжовно нѣщо), *Jur.* s'inscrire en faux contre.

Доказване, *sm.* la constatation, justification, démonstrabilité *f.*

Доказвачъ, *sm.* un argumentant.

Доказливъ (що може са докаже), *adj.* démontrable, prouvable.

Докарвамъ, *va.* porter, provoquer, attirer, engendrer, donner; 1. *Com.* importer; 2. (и назадъ), ramener; 3. (подъ своя власть), *fig.* ranger sous son pouvoir; 4. (въ движеніе), faire jouer; 5. (въ добро състоленіе), faire valoir; 6. (въ дѣйствиіе), pratiquer, mettre en pratique; 7. (изново стока), réimporter; 8. (въ испрѣвнѣ видѣ), réduire; 9. (въ истиннѣ нѣтъ), redresser; 10. (приходъ), rapporter; 11. (на себе-си), en-courir; 12. — си на умъ-тъ, il m'en souvient.

Докарване, *sm.* *Com.* l'importation *f.*; 1. (накъ стоки), la réimportation *f.*; 2. (въ първѣ видѣ), la réduction; 3. простень за —, *Com.* importable, *adj.*

Докаровательнъ, *adj.* lucratif; -лно, -ivement.

Докаровачъ, *sm.* *Com.* un importateur.

Докачамъ, -чвамъ и -чевамъ, *va.* palper, aboutir à; 1. offenser, outrager, lesser, piquer au vif, faire tort, pousser; 2. *fig.* blesser, froisser, entamer, offusquer, toquer; 3. (съ дули нѣкого), faire une scène à; 4. (силно), pénétrer; 5. -са, *vr.* s'offenser de, s'émouvoir de, se formaliser de; || *fig.* se blesser de; 6. (за погрѣшка), se ressentir d'une injure.

Докачване, *sm.* l'offense *f.*, injure *f.*, outrage *m.*, lesion *f.*, patinage *m.*; 1. *fig.* le soufflet, la brèche, le froissement; 2. *Geom.* l'osculation *f.*; 3. (на медицински факюлтетъ), lèse-faculté *f.*; 4. (на величество), lèse-majesté *f.*; 5. (на човѣчеството), lèse-humanité *f.*; 6. прѣстъпане въ —, crime lèse *f.*; 7. безъ —, *prep.* sauf.

Докачевачъ, *sm.* un offenseur.

Докаченъ, *adj.* offensé, édifié.

Докачителнъ, *adj.* offensant, blessant, injurieux, diffamant, outrageant, outrageux,

âcre, malsonnant, pénétrant; || *fig.* sanglant; || (на почитъ-та), diffamatoire.

Докачителностъ, *sf.* l'acreté et acrimonie *f.*

Докачливостъ, *sf.* la susceptibilité.

Докачливъ (който зима отъ малко нѣщо), *adj.* susceptible.

Докимастинка (опытователно искусство), *sf.* la docimastique et docimasia; || -стически, *adj.* jusqu' à ce que.

Докога! *conj.* jusqu' à quand.

Докопвамъ, *va.* saisir.

Докторска прѣвръзка, *sf.* la chausse.

— стѣпень, *sf.* le doctorat.

— нѣтика [тема за], *sf.* l'aulique *f.*

Докторски, *adj.* doctoral; -ски, -lement.

Докторство, *sm.* le doctorat.

Докторъ, *sm.* un médecin; 1. лейбъ —, médecin ordinaire d'un prince; 2. (на правда, на медицина), docteur en droit, en médecine, *m.*; 3. приемане за — на богословіе, la doctorerie; 4. приемамъ за —, *va. fam.* doctoriser. [naire.

Доктринеръ (въ политика), *sm.* un doctri-

Документъ, *sm.* le document, acte *m.*, titre, preuve *m.*; || промѣняване —, *Jur.* la novation.

Документы, *sm. pl.* les papiers *m.*; || прѣдставяне —, *Jur.* la production; || направачъ на лѣжливъ —, un titrier.

Докъ (каналъ съ пакхаузи), *sm.* *Mar.* le dock; || (и бассейнъ при —), *sm.* *Mar.* la forme.

Долама, *sf.* gilet de flanelle, de coton, *m.*

Долахтанка, *sf.* la tunique, allumette *f.*, pet-en-l'air *m.*, cotte *f.*

Долень, *adj.* bas, ignoble, illibéral, humble, rampant, trivial, petit, populacier; 1. *fig.* servile, plat; 2. *Geogr.* inférieur; 3. бывамъ или падамъ —, *vn.* se ravalier, se ravilir; 4. падамъ —, *vn. fig.* se rapetisser; 5. падане —, *fig.* le ravalement, ravilissement *m.*; 6. ставамъ —, *vn.* ramper.

Долларъ (монета, 21 гр. въ Америка), *sm.* un dollar.

Долнѣй боръ, *sm.* *Mar.* le bas-mât.

— изговоръ, *sm.* un vulgarisme.

— коремъ, *sm.* *Anat.* || l'hypogastre *m.*

— народъ, *sm.* le bas peuple.

— опасъ (на стѣлнѣ), *sm.* *Archit.* l'apophye *f.*

— тѣрбухъ, *sm.* le bas-ventre.

Доливамъ, *va.* remplir.

Долиманъ (връхна дрѣха) *sm.* le doliman.

Долникъ (ремыкъ у халомъ), *sm.* le surdos, la dossier. [voiles *f.*

Долнитѣ платна, *sm. pl.* *Mar.* les basses — прѣтіе (на платната), *sm. pl.* *Mar.* les basses-vergues *f.*

Долнио, *adv.* bassement, platement.

— бразилско дърво, *sm.* le bresillet.

Долнокоремѣнь, *adj.* hypogastrique.

— происхождане, *sm. fig.* la fange.

— обнасяне, *sm.* la populerie.

— състояние, *sm.* la boue; || *fig.* la poussière

Долнѣсть, *sf.* la bassesse, lâcheté, ignobilité
f, servilité, trivialité, abjection, vulgarité
f; || *fig.* la petitesse.

Долна работа, *sf. fig.* la fabrique.

— цѣна, *sf.* la viletté et vilité.

— часть (на ладя), *sf. Mar.* le petit
fond; || (на стѣлѣ), la coquille.

— та часть, *sf.* le bas; || (на касса), *Typ.*
le bas-de-casse; || (на прѣчки), l'empa-
tement *m.* [bordant.

— ширина (на платната), *sf. Mar.* le

— челюсть (на конѣ), *sf.* la ganache.

Доломанъ (у хусары), *sm. Milit.* le dolman.

Долошава ми, *v. imp.* je me trouve mal, le
cœur me soulève.

Долу, *adv.* bas, à bas, dessous, à ou par
terre; 1. на —, en bas; 2. тамъ —, là
bas; 3. по-, plus bas, ci-dessous; || *prép.*
au dessous de.

— подписанный (азъ), *part.* je soussigné.

Долче (малко), *sm.* le vallon.

Долъ, *sm.* la vallée, le penchant; || *Géogr.*
le versant; || плачевенъ —, vallée de larmes,
de misère. [у être.

Дома и У —, *adv.* à domicile; || -сьмъ, *vn.*

Домакинень, *adj.* ménager.

Домакинка, *sf.* la maîtresse. [-ment.

Домакинственъ, *adj.* économique; -но,

Домакинство, *sm.* le ménage, économie f,
économique f.

Домакинъ, *sm.* le propriétaire, le maître,
économe, monsieur (*pl.* messieurs); 1. *fam.*
l'amphitryon *m*; 2. —, -ка, *s.* patron, -onne,
de la case; hôte, tesse; bourgeois, oise;
3. посвоявамъ власть-та на -тъ въ къщѣ,
va. fam. s'impatroniser.

Домашаръ, *sm.* un efféminé.

Домашень, *adj.* domestique, de ménage; ||
(за животны), pailler, ère, *s.*

Домашнѣо вино, *sm.* vin du cru, *m.*

— състояние, *sm.* le domestique.

Доминанта, *sf. Mus.* la dominante.

Доминиканецъ, анка, *s.* dominicaine, aine;
frère pêcheur *m.*

Домино (дрѣха и игра), *sm.* le domino.

Домосѣденъ, *adj.* sédentaire.

— животъ, *sm.* la sédentarité.

Домачнявамъ, *va.* importuner, impatienter
|| *fig.* assassiner; || домачнява ми, *v. imp.*
perdre ou vider les arçons.

Домачнителень, *adj.* impatientant.

Домъ, *sm.* le ménage, la famille.

Донасямъ, *va.* apporter, rapporter; 1. *Com.*
importer; 2. (стоки), assortir; 3. (благоче-
стие или злочестіе), porter bonheur,
malheur.

Донасяне, *sm.* l'arrivée f; || *Com.* l'importation f.

Донатистъ (еретикъ), *sm.* un donatiste.

Донесена стока, *sf.* l'importation f.

Донна (титла на испанскы дамы), *sf.*
dona f. [don *m.*

Донъ (господинъ въ Испанія), *sm.* dom *et*

Допирамъ, *va.* confiner à; 1. (до нѣщо),
toucher, tenir; 2. -са, *vr.* toucher à, se
baiser; 3. -са пакъ или докачевамъ, *vr.*
va. retoucher; 4. — ме са (единъ до
другъ), *pl.* se toucher.

Допиране и -рване, *sm.* le contact, la con-
tiguïté; || *Géom.* point de tangence f.

Допирателень, *adj.* contigu, joignant; || *Géom.*
osculateur.

— кятъ, *sm. Géom.* angle de contingence f.

— обрътъ, *sm. Géom.* cercle tangent *m.*

Допирателна линія (тенгенсъ), *sf. Géom.*
la tangente.

Доплащамъ (сѣмѣтка), *va. Com.* solder.

Допълневаме (на бжва), *sm.* le remplage,
remplissage *m.*

Допълневачъ, *sm.* un restituteur.

Допълневамъ, *va.* remplir, suppléer, resti-
tuer, rectuer; || (недостижното), parfourrir.

Допълневане и -лене, *sm.* le supplément,
le complément, la restitution, ampliation f.

Допълнителень, *adj.* supplémentaire, com-
plémentaire; || *Gram.* completif; || *Jur.* am-
pliatif. [Gram. mot expletif *m.*

Допълнителна дума, *sf. fig.* la cheville;

Доправямъ, *va.* établir.

Доправяне, *sm.* l'établissement *m.*

Допытвамъ, *vr.* consulter; || *fig.* interroger.

Допущамъ, *va.* (voyez Прощавамъ).

Допущане, *sm. Jur.* la souffrance.

Допръдѣленъ, *adj.* limitrophe, riverain.

— житель, *sm.* un riverain.

Доразумѣвателень (по съдържането), *adj.*
implicite; -лно (по мисль-та), -ment.

Дорически, *adj.* dorien et dorique.

Дормезъ (кола и легло), *sm.* la dormeuse.

Дору, -н, *adv.* voire.

Доршъ, *sm.* (voyez Дрѣвна трѣска).

Доста, *adv.* assez, suffisamment, à ou en suf-
fisance, baste, 'holà, la 'et la la; 1. (за
думы), *fig.* parasite; 2. *interj. Mar.* avaste-
ou vaste; 3. — e, *v. imp.* suffit, il suffit.

Достаточень, *adj.* suffisant, compétent, ample;
-чно, -ment; || *fam.* bastant. [l'évitée f.

Достаточна ширина (на рѣка), *sf. Mar.*
Достигама и -гнувамъ, *va.* atteindre, par-
venir, aboutir à, arriver à, gagner, attraper,
accueillir, venir; 1. (нѣкого), joindre; 2. (до
крайностъ), *vr.* être à bout; 3. (помы-
сль-та на желанеата си), surgir au
port; 4. (да прося), être réduit à la besace.

Достигване (съ рѣка, съ гласъ, съ погледъ),
sm. la portée. [-ment.

Достовѣренъ, *adj.* authentique, officiel; -рно,

Достовѣрность, *sf.* l'authenticité *f.* crédibilité, véridicité, véracité *f.*
 — **вѣрна дума**, *sf.* mot ou parole d'évangile.
 — **забѣлжательность**, *adj.* curieux; -лно, -еusement.
 — **забѣлжательность**, *sf.* la curiosité.
 — **дѣлжно**, *adv.* dûment. [ble; -лно, -ment.
Достоинозабѣлжательность, *adj.* remarquable.
Достоинство, *sn.* le dignité, le mérite, le rang, le grade, le caractère; 1. *fig.* la volée; 2. **свалымъ или отнимаемъ** —, *va.* dégrader; 3. **безъ** —, nul, *adj.*
Достоинъ, *adj.* digne, méritant; 1. (*за*), digne de; 2. (*да бжедъ приеми*), adoptable, acceptable; 3. (*за обожаване*), adorable.
Достопамятенъ, *adj.* mémorable; -тно, -ment.
 — **памятностн**, *sf. pl.* les mémoires *f.*
 — **почтенъ**, *adj.* honorable, vénérable; -но, -ment.
 — **почтеностъ**, *sf.* l'honorabilité *f.*
 — **хваленъ**, *adj.* louable, méritoire, glorieux.
Досѣгамъ, *va.* atteindre.
Досѣгателенъ, *adj.* atteignant à.
Дотегнувамъ, *va.* persécuter, assommer, obséder, importuner, grever de, écraser de; 1. (*къ кому*), chagriner et se — de, fatiguer; || *fig.* tanner; || *fat.* juguler; 2. *fig.* talonner; 3. *fat.* tarabuster, s'alourdir.
Дотегване, *sn.* le chagrin, angoisse *f.* persécution, indignation *f.* scandal *m.* molestation *f.* importunité *f.*; || *fig.* l'aigreur *f.*; || **прѣгътама** -неа, *va. fig.* avaler des couleuvres *f.* [tannant.
Дотегнувателенъ, *adj.* persécutant; || *fat.*
Дотегнителны приказки, *sf. pl.* *fig.* la litanie. [vr. se recruter.
Дотжкмявамъ (*войска*), *va.* recruter; || -са,
Дотжкмяване, *sn. fig.* la recrue. [tier *m.*
Дотромажия, *sm. t.* *Mar.* maître charpen-
Дотинъ (*титла*), *sm.* dauphin *m.*; || **стопаница** на —, une dauphine.
Дохватка, *sf.* le bulletin.
Дохождамъ, *vn.* arriver, venir; 1. (*до брѣгътъ*), *Mar.* affaler; 2. (*на ерѣме*), arriver comme mariée en carême; 3. (*между две тѣла*), s'interposer; 4. (*ненадѣвно*), survenir; 5. (*до нѣщо*), venir et en venir à; 6. (*накъ*), revenir; 7. (*въ себе-си пакъ*), revenir à soi; 8. (*на себе-си*), reprendre ses esprits *m.*; || *fig.* cuver son vin; 9. (*си*), s'en venir; 10. **дохожда ми на умъ**, s'aviser de; 11. **който е дошълъ**, un arrivant.
Дохождение, *sn.* l'arrivée *f.* la venu; 1. (*вода*), la crue; 2. (*назадъ*), le retour; 3. **завчасъ слѣдъ** -то, au débotté *m.* [adj. *sm.*
Доходжачъ (*който дохожда*), *sm.* venant,
Доходъ, *sm.* le bénéfice, la cure; || **който пуца** —, (-денъ), bénéficiaires, *adj.*
Дошълъ, *adj.* venu; || **првъ** —, le premier venu; || **првъ ново** —, un nouveau venu.

Дошлянтъ, *sm.* un nouveau-venu, rendu, *adj.*;
 1. —, *ка, s.* immigrant, ante; 2. (*ненадѣвно*), survenant, ante, *s.*; 3. *Jur.* afférent, *adj.*
Драгантовъ сиропъ, *sm.* *Pharm.* le diatragacanthé.
Драгетъ (*платъ*), *sm.* le droguet, la bre-luche; -тенъ, de droguet; || -тенъ тѣкачъ, *sm.* un droguetier.
Драгоманско зване, *sn.* le drogmanat.
Драгоманъ, *sm.* un drogman et dragoman, un conducteur.
Драгостно, *adv.* de bonne volonté, volontiers, oui-da, de bonne grâce; || **нъ** —, de mauvaise grâce.
Драгоценность, *sf.* le bijou.
Драгоценъ, *adj.* précieux (*voyez* Безцѣнъ).
Драгунъ (*конни войскарь*), *sm.* *Milit.* un dragon; || — **трѣва**, *sf.* l'estragon *m.*
Драгъ, *adj.* cher, gracieux; -го, -еusement.
Дразнене, *sn.* le 'harcèlement.
Дразнилникъ, *лниця*, *s.* instigateur, trice.
Дразня, *va.* agacer, 'harceler, pointiller, cabrer; || *Méd.* irriter.
Драйверъ-рей, *sm.* *Mar.* la bôme.
Драйрепъ, *sm.* *Mar.* l'itague et étague *f.*
Драма, *sf.* le drame ou comédie larmoyante; || **сѣчинявамъ видъ** —, *va.* dramatiser.
Драматическа поезия, *sf.* le théâtre.
Драматически, *adj.* dramatique; -ски, -ment.
 — **видъ**, *sm.* le dramatique.
 — **писатель**, *sm.* un dramatisiste.
Драматическо искусство, *sn.* la scène.
 — **сѣчинене**, *sn.* le drame.
Драматичесмъ, *sm.* le dramatique.
Драматургъ (*сѣчинителъ на драмы*), *sm.* un dramaturge.
Драпировамъ, *va.* draper; || -са, *vr.* se draper.
Драпировка, *sf.* la draperie.
Драсканица, *sf.* l'égratignure *f.* éraflure *f.*
Драсколачъ, *sm.* un crayonneur, caricaturiste *m.*; || (*лоушъ спускателъ*), *fat.* un gâte-papier.
Драсколене, *sn.* l'écervaillement *f.*
Драсколица, *sf.* la raie, barre, délinéation *f.*
Драсколинъ и -каницы, *sf. pl.* des pieds de mouches, barbouillage *m.*
Драсколя (*накръсть*), *va.* *Point.* contre-hacher.
Драсень и -ски, *adj.* gigantesque, colossal.
Драсъ, *sm.* un géant, colosse *m.*; || *pop.* cas-seur de raquettes, *m.*
Драхва (*диавъ гжска*), *sf.* oiseau, l'outarde *f.*; || (*пале*), outardeau *m.*
Драхма (*драмъ*), *sf.* un gros; || (*монета и драмъ*), une drachme et dragme.
Драцъ, *va.* écorcher, égratigner.
Дражеты (*дрѣбны конфеты*), *sm. pl.* la dragée; || **захлупцы** за —, le drageoir.
Дрезина, *sf.* la draissienne et draisine ou vélocipède.
Дрейтувамъ, *vn.* *Mar.* dériver.

Дрейъ, *sm. Mar.* la dérive; 1. лежъ въ —, *vn.* se mettre en travers, capéer et capreuer; 2. лежане въ —, la cape; 3. поставямъ въ — събраны платна, *va.* mettre en panne *f*; 4. стоя въ —, *vn.* être, rester ou se tenir en panne; 5. стой въ — ладия, *v. imp.* il empanne.

Дрекъ, *sm. Mar.* le grappin; || ехтеръ —, grappin d'abordage.

Дренажъ (изсушаване на блатлива земя), *sm. Agric.* le drainage; || -женъ улукъ, *sm.* tuyau de drainage.

Дренирувамъ (изсушавамъ земя), *va.* drainer.

Дрипа, *sf.* la chiffie, la piece; || *fam.* la loque.

Дрипаво облекло, *sm.* le dépenaillement.

Дрипарка, *sf.* une pattière.

Дрипаръ, *ка, s.* chiffonnier, ère; peiller *m.*

Дрипавъ, *adj.* déguenillé; || *fam.* dépenaillé, guenilleux, loqueteux.

Дрипелно цвѣте, *sm. plante*, la jacée.

Дрипелъ, *sm.* le chiffon, la vieillerie, l'ambau, linge *m.* gueuserie *f*, 'haillon *m*; 1. *fam.* le penailon, la guenille, la loque; 2. *pl.* -ли, le chiffonnage; || *fam.* la penaillerie; 3. обирамъ си -литъ, *va.* prendre son sac et ses quilles *f*; 4. отбирамъ по видове -ли, *va.* délisser; 5. отбирачъ, *ка, на хартия,* отривкы или -ли, *s.* délisser, euse; 6. поставямъ -ли (хърня), *va.* rapiéceter; 7. събирачъ на -ли, *un* fripier.

Дрипелче, *sm. dim. fam.* le guenillon; || *pop.* la loquette.

Дрипка, *sf. dim. pop.* la loquette. [euse.

Дипло, *ла, s. pop.* truand, ande; trucheur,

Диплоуцы, *sm. pl. pop.* la truandaille.

Дрины *f* и -пели *m* (за хартія), *sf.* les drilles *f*.

Дрисакъ *m* и -скане, *sm.* la diarrhée, le dévoiement, cours de ventre; 1. *Méd.* le flux; 2. *pop.* la courante, la foire; 3. докарвамъ —, *va.* dévoyer; 4. който произлиза отъ —, diarrhéique, *adj*; 5. страдамъ отъ — или имамъ —, *va. vn. pop.* foirer; 6. църъ за —, *Méd.* antidiarrhéique, *adj*.

Дрисия, *sf. Méd.* la lenterie.

Дробене, *sm.* la fraction; || (на металлы), la granulation.

Дробенъ, *adj. Arithm.* fractionnaire; || *Gram.* partitif; || (на дробъ-та), *Anat.* hépatique, jécoraire.

— металлъ (дробъ), *sm.* la grenaille.

Дробна луна, *sf.* éphélide épathique *f*.

Дробничникъ, *sm. plante*, l'aigremoine *f*.

Дробникъ, *sm. plante*, l'hépatique *f*.

Дробъ, *sf. Arithm.* la fraction; 1. (оловны брабонкы), la cendrée; 2. (жизерь), le foie; 3. гъсчена —, foie gras; 4. възпалене на -та, *Méd.* l'hépatite *f*.

Дробя, *va.* fractionner, grener; || (металлъ), granuler; || (на зърна металлъ), grenailier.

Дрожки (русска кола), *sf. pl.* le droseki.

Дролко, *sm.* pointe de vin, *f*. [daire.

Дромадерь (камила), *sm. quadr.* le droma-

Дърваръ, *sm.* un abateur (de bois).

Дървена армоника, *sf.* le claque bois ou régale. [bois *f*.

— въшка, *sf.* le pentatome ou punaise des

— губерка, *sf. Mar.* le gournable.

— гжба, *sf.* le champignon, amadouyer *m*;

|| греда отъ —, la champignonnière.

— клапа (на шия, съ Кина), *sf.* la sangue.

— кондура или Театрална -калевра, *sf.* le socque.

— направа (на жерка), *sf. Archit.* la cage.

— подлога, *sf.* la chantignole.

— ржшетка (у дивацы), *sf.* le boucan.

— сабя (у арлекинъ), *sf.* la batte.

— смола (камедъ), *sf.* la résine.

— стѣна, *sf.* pan de bois, *m*.

— чѣша, *sf.* la gamelle.

Дървеница, *sf. insecte*, la punaise; || църъ за -цы, cimifuge, *adj*.

Дървенчаникъ, *sm. plante*, la cimicaire.

Дървено клепало, *sm.* la crécelle ou cresselle.

— колѣндро, *sm.* la molette.

— кутѣлче, *sm. Pharm.* le bistoutier.

— магаре, *sm.* le baudet; || *Méc.* le chevalet.

— сѣдло, *sm.* l'arçon *m* (voyez Кривакъ).

— трыкалце (за пѣтелкы), *sm.* moule de bouton *m*. [sm. la boissellerie

Дървень, *adj.* de bois; || всякой — сѣдъ,

— катранилникъ, *sm.* le bidon.

— клинъ, *sm.* le taquet, ébuard *m*; || Тур. le taquoir.

— коушъ, *sm. Mar.* le margouillet.

— кутѣлъ, *sm.* l'égrugeoir *m*.

— пилецъ (за бърене), *sm.* le papagai.

— хърбель (на гирани), *sm.* le rouet.

— чукъ (за набиване обрчи), *sm.* le ebassoir; || (съ два главулека), le maillet.

— шалашъ (колыба), *sm.* la baraque.

Дървены кондуры, *sf. pl.* le sabot; 1. ходя съ —, *vn.* saboter; 2. който прави или носи —, sabotier, ère, *s*; 3. играене съ —, la sabotière.

Дървникъ, *sm.* le billot.

Дърво (*pl.* дърва, дървета и дръвие), *sm.* le bois, arbre *m*, ligneux *m*; -венъ, de bois; 1. (съ кората си), bois en grume *f*; 2. единъ късъ —, *Mar.* le romaillet; 3. (на оржжѣ), la monture; 4. —прѣчка, *sf.* barre de cabestan, *f*; 5. (пукнато отъ студъ), bois gélif; 6. (сгодно за издѣлване), bois d'équarrissage; 7. върволица —ва по вода, le radeau; 8. вързия —ва, la falourde, le cotret; 9. —ва (за горене), bois de chauffage; 10. рита —ва, le bûcher, le chantier; 11. прѣнасямъ изъ гора —ва, *va.* débarder; 12. сѣкъ —ва, *va.* bûcher; 13. —вета (за направа, била, кересте *t.*), bois de char-

penne *f.*, bois de construction *f.*; 14. (нарѣзаны на джкы), la menuise *et* -nuisaille; 15. (несгодны за работа), le mort-bois; 16. (за скела), le boulain; 17. окастреване -вие, le recerage, ébranchement *m.*; 18. окастриване -вие, *va.* recerper, ébrancher; 19. ново посаждане -вие въ гора, le reboisement; 20. пакъ посаждамъ -виевъ гора, *va.* reboiser; 21. посаждане -вие на тиренъ редъ, le quinconce; 22. разсаждане -вие, l'arboriculture *f.*; 23. изобресене -вие по камани, *B. nat.* l'arborisation; 24. -вие (съ изобразене), *Minér.* arborisé, *adj.*

Дървовиденъ, *adj. Bot.* dendroïde.

— дѣлие, *sn.* la boiserie. [penterie *f.*
— дѣлска работа, *sf.* la charpente, char-
— дѣлство, *sn.* la charpenterie.
— дѣлець, *sm.* un charpentier, fendeur de
bois *m.*, bûcheron *m.*; || *pop.* un palot, pacant *m.*
— лакъ, *sm.* touffe d'arbres, *f.*
— мѣрачъ, *sm.* mouleur de bois, *m.*
— сѣкъ, *sm.* le billot. [le capricorne.
— сѣчко, *sm.* un bûcheron; || —, *insecte*,
— точень червей, *sm. insecte*, le perce-bois,
ture ou man *m.*, man *m.*, artisan *m.*
— точецъ (бръмбаръ), *sm. insecte*, le scolyte.
— тичина (отъ тріонъ), *sf.* l'anomie *f.*

Дървулекъ, *sm.* l'idole *f.*; 1. (за ботушы),
l'embauchoir *m.*; 2. (у вистъ), le mort; 3.
прѣправямъ новъ — (на оржжіе), *va.* re-
monter; 4. прѣправяне новъ —, le remontage.
Дръвче, *sn. dim.* l'arbrisseau, arbuste; || (за дъ-
стола), l'antibois *m.*; || съ —, *Blas.* futé, *adj.*

Дървоѣдець, *sm. insecte*, le xylophage.
Дръвѣтъ, *adj.* boiseux; || *Bot.* ligneux.

Дръгъла, *sf.* une mazette, rossinante *f.*, bour-
rique *f.*; 1. (слабъ конь), la rosse; 2. (за
конь), le eriquet; || *fam.* la 'haridelle.

Дръгливъ, *adj.* décharné.

Дръглысть конь, *sm.* le bucéphale.

Дръгнивъ, *adj. Méd.* scabieux.

Дръгнѣжа, *vr. pop.* se galer.

Дръжава (царщина), *sf.* puissance *f.*, cour-
onne *f.*, pouvoir *m.*; 1. (молюкъ т.), le do-
maine; 2. (имотъ), le fonds; 3. (мошя),
la propriété; 4. (земля), la terre; 5. (уш-
лихъ т.), maison rustique *f.*, ferme *f.*, cam-
pagne *f.*, métairie; || *Jur.* le ténement; 6.
(ниязъ въ ржѣвъ на селянины), le franc-
fief; 7. примѣрна —, ferme modèle *f.*; ||
скарване въ —, *Jur.* la nouvelleté.

Дръжавень, *adj.* puissant.

— господарь, *sm.* un potentat.

Дръжавіе, *sn.* le caractère.

Дръжавникъ (моштеринъ), *sm.* propriétaire
d'un domaine *m.*, seigneur censier *m.*

Дръжавски, *adj.* foncier; -скы, -èrement.

Дръкало, *sm.* l'anse *f.*, la prise, la poignée,
bois d'un fusil, *m.*; 1. (канъ т.), la 'hampe; 2.
(на кърма), *Mar.* le timon, la barre; 3. (у

лопата), *Mar.* le taubour; 4. (на оржжіе),
crosse de fusil, *f.*; 5. (на ралица), le man-
cheron; 6. (на станъ), *Typ.* barreau de
presse *m.*; 7. глава на —, tête de cognée *f.*
Дръжалце, *sn. dim.* l'ansette *f.*; || (за жѣ-
лѣзны писалкы), le porte-plume; || (на
оловно перо), le porte-crayon.

Дръжане (за тѣстеры, слѣтки), *sn.* la
tenue; || промѣнявамъ -то на ржката си
върху цигулка, *va. Mus.* démancher; || про-
мѣняване -то на ржката върху цигулка,
le démanché. [un concubinaire.

Дръжанка, *sf.* une concubine; || който има —,
Дръжанчество, *sn.* le concubinage.

Дръжанъ (чисто), *adj.* bien tenu.

Дръжеливъ, *adj.* tenable, constant; || (за
опашка на живити), *H. nat.* prenant.

Дръжка, *sf.* le manche, la chässe, la mon-
ture; 1. (на климало), la brimbale et brig-
uebale; 2. (на махалце у часовникъ),
le coq; 3. изваждамъ -та на сачево, *va.*
démancher; || изваждане —, le démanche-
ment; || изваждаса, *v. imp.* il se démanche;
4. поставямъ — или чирень, *va.* emman-
cher; || поставяне —, l'emmanchement *m.*

Дръжникъ, *sm. Jur.* un bien-tenant; || (на
соколы), un affaîteur; || (ремыкъ), le re-
curement.

Дръжъ (ловецки выкъ), *interj. Vén.* velaut!

— ладин, *sf.* poisson, le rémora *et* -more *f.*

Дръжъ (и книги, слѣтки), *va.* tenir; 1.
(здраво), maintenir; 2. (на кѣсо конь),
renfermer; 3. (накъ), retenir; 4. (проис-
нато), balancer; 5. (съ ржѣвъ), manier; 6.
(на ржка соколъ), affaître; 7. -са, *vr.* tenir,
durer, suivre, se posséder; 8. *fig.* se sou-
tenir, surnager; 9. (за), professer; 10.
(здраво), se maintenir; 11. (здраво на
мысль-та си), abonder dans son sens;
12. (о пѣщо), se tenir à; 13. (ѣко на мы-
слимъ си) persister dans; 14. (на връхъ
угла), branler au manche, *m.*; 15. (отъ),
rouler; 16. (къмъ вѣтрѣ-тъ), *Mar.* serrer.

Дръзливъ, *adj.* assuré.

— измамачъ, *sm.* un affronteur.

Дръзновень, *adj.* 'hasardeux; -но, -eusement.

Дръзувамъ, *vn.* oser, se permettre, prendre
la liberté, aventurer, se 'hasarder, se ris-
quer, affronter.

Дръзостень, *adj.* généreux, libre, large, dé-
libéré; 1. osé, courageux, résolu, déterminé;
2. 'hardi, téméraire, entreprenant, aventu-
reux, outreconfiant *et* -cuidé, gaillard; 3.
бывамъ —, *vn.* avoir du toupet *m.*

— ловець, *sm. fam.* un perce-forêt.

Дръзостливъ, *adj.* audacieux; -во, -eusement.

Дръзотна жена, *sf. fig.* une gendarme.

Дръзостно, *adv.* franchement, résolument,
'hautelement, vertement, tête baissée; || *interj.*
ferme.

Дързостно постъпване, *sn.* coup de main *f.*
— предприемване, *sn.* l'échauffourée *f.*,
équippée *f.*

Дързостъ, *sf.* la franchise, liberté, confiance, impertinence *f.*; 1. l'audace *f.*, le courage, la témérité, hardiesse, cranerie *f.*; 2. *fig.* le front, aplomb *m.*; 3. *имамъ* —, *va.* oser.

Дърма, *sf.* le râtelier, le fauchet, la 'herse;
1. грѣбане съ —, le râtelage; 2. грѣба или чистя съ —, *va.* râtelier; 3. пълна —, une râtelée.

Дърмачъ, *ка, s.* râtelier, euse; un 'herseur.

Дрънгазича, *sf.* fam. l'amphigouri *m.*

Дръндаръ, *sm.* un arçonneur.

Дрънкалка, *sf.* la sonnette, le grelot, 'hie *f.* 'hochet, *m.*; || *Blaz.* le grillet ou grillete *f.*; || съ —лки, *Blaz.* grilleté, *adj.*

Дрънкамъ, *vn.* sonner, ferrailler, carillonner;
|| (*възна*), *va.* arçonner.

Дрънкане, *sn.* la carillonnement. || la sonnerie.

Дрънкателна наредѣ (*въ часовникъ*), *sf.*

Дръннуване, *sn.* le cliquetis.

Дръпnamъ, *va.* tirer, traîner, tirailler, arracher, bander, 'houspiller; 1. (*и назадъ*), retirer; 2. (*поздѣтъ на конь*), saccader; 3. дръпа (*за дръва*), *v. imp.* il engoncee; 4. —са, *vr.* se retirer; 5. (*назадъ*), plier.

Дръпане, *sn.* le tiraillement, la traction, la traîne; || (*на цѣпкытъ у конь*), l'escavacade *f.*

Дръпательна сила, *sf.* *Méc.* force tractive *f.*

Дръпнатъ, *adj.* lunatique, *sc.*; 1. (*за нисало*), saccadé; 2. *fig.* timbre, toqué, timbre fêlé *m.*, tête fêlée *f.*; 3. *fig.* un papillon; 4. (*пернатъ човѣкъ*), mauvaise tête *f.*

Дръпнаты прищѣвки, *sf. pl. fig.* les lunes *f.*

Дръпнувамъ (*тукъ тамъ по нѣкоя кистца на кума*), *va.* Peint. taper.

Дръпнуване (*назадъ*), *sn.* *Milit.* battre en retraite *f.*; || (*отведнашъ юзда на конь*), la saccade.

Дрътъ, *adj.* âgé, invalide.

Дръща, *sf.* la foulerie.

Другадъ, *adv.* ailleurs, autre part.

Другари, *sm. pl.* Jur. les consorts *m.*

Другарка, *sf.* une compagne.

Другарски разговоръ, *sm.* la coterie.

Другарство, *sn.* la camaraderie; || *Com.* la compagnie, la société; || раздвоевамъ —, *va.* désassocier et se —, *vr.*

Другаръ, *sm.* sociétaire, *adj. m.*, un associé, compagnon *m.*, adjoint *m.*; 1. —, *ка и* —ружка, *s.* un ami, cousin, ine; camarade *m.*; 2. (*въ училища*), un collègue, condisciple *m.*; 3. —, *ка (на хоро, на игра)*, *sc.* partenaire et partner; 4. *выкамъ* —, *va.* Vén. 'houpper.

Друго (безъ), *adv.* sans faute.

— върень, *adj.* hétérodoxe.

— върець, *sm.* un dissident. [*spirituel.*]

— казателень, *adj.* tropologique, figuré,

Другоприказвателень, *adj.* parabolique;
— лно, —ment.

— приказване, *sn.* l'allégorie *f.*

— приказвачъ, *sm.* un allégoriseur.

— яче, *adv.* autrement.

Другъ, *adj. et pron. indéf.* l'autre *m.*; 1. единный и —гий, l'un et l'autre; 2. единъ —, l'un l'autre; 3. едно въ друго, l'un dans l'autre, l'un portant l'autre.

— пжтъ, *adv.* au temps jadis.

Другытъ, *sm. pl.* l'autrui *m.*

— людие, *sm. pl.* le reste des hommes, *m.*

Дружеско съобщене, *sn.* la confidence.

Дружина, *sf.* la camaraderie, bande, troupe
f. gamas *m.*, cohorte *f.*, cabale *f.*; 1. *fig.* escadron *m.*, 'horde *f.*; 2. *Com.* la compagnie; 3. *fam.* arroi *m.*, séquelle *f.*

Дружка, *sf.* une amie, compagne *f.*, dame de compagnie, mie *f.*; || (*мжкъ за картина*), le pendant; || *fig.* une bichette.

Дружки, *sf. pl.* le couple.

Друндски, *adj.* druidique.

Друндско учене, *sn.* druidisme *m.* [*esse.*]

Друндъ, *ка (жрецъ у Целты)*, *s.* druide,

Друнды (*залежи жрецы*), *sm. pl.* leseubages *sm.*

Друменъ (*за мѣрки*), *adj.* itinéraire.

Друмъ (*главнѣ пжтъ*), *sm.* la grand' route, la route, le chemin.

Друсакъ, *sm.* le cahot.

Друскамъ, *va.* balloter, cahoter; || —са, *vr.* se balloter, se cahoter, s'ébranler.

Друскане (*на карета*), *sn.* le soubresaut; || (*на талига*), le cahotage. [*tant.*]

Друсливъ (*за пжтъ и талига*), *adj.* cahotant.

Дръбенъ, *adj.* minutieux, ténu, menu, exigü, vétilleux.

— брашлянъ, *sm.* plante, le pucelage.

— ялмазъ, *sm.* le carat.

Дръбна бѣла рыба, *sf.* la blanchaille.

— желѣзна стока, *sf.* la lormerie; || ко-
вачъ на —, un lormier.

— или мѣдна стока, *sf.* la quincaille, la quincaillerie; || търговецъ на —, un quincaillier. [*jule.*]

— пара, *sf.* la plaquette; || (*въ Римъ*), le

— рыба, *sf.* le peuple, alvin et alevinage
m., frétin *m.*; || (*мелуза*), la menuaille.

— ситна захаръ, *sf.* la barbote. [*lerie.*]

— стомана и желѣзна стока, *sf.* la vril-
— сыпаница, *sf.* *Méd.* le prurigo.

— трѣска, *sf.* poisson, le capelan et caplan.

Дръбничъкъ, *adj. dim.* petit.

Дръбно, *adv.* menu; 1. на —, en détail; 2.

— търговецъ на —, *s.* détaillant, ante; 3.

— продавамъ на —, *va.* détailler.

— брашно, *sn.* (*voyez* Грисъ).

— кученце, *sn.* le roquet.

— цѣвкло, *sn.* plante, la bette ou poirée *f.*

Дръбнoсть, *sf.* la petitesse, la ténuité, exi-
— lité *f.*

Дрѣбны барбуны, *sm. pl. poisson*, le barbillon.

— брабонки (*сачмы т.*), *sf. la poste*.

— венци, *sf. pl. Théât.* les accessoires *f.*

— искусны иѣща, *sn. pl. la gentillesse*.

— каманіе, *sm. pl. la pierraille*.

— пары, *sf. pl. la mitraille*; || *fam.* la menuaille (*voyez* Баяока).

— пидцы (*дишцы*), *sm. pl. les petits-pieds m.*

— прѣпирки, *sf. le menu*.

— разноски, *sf. pl. menus frais m.*; || (*жкбы*), menus plaisirs *m.*

— рынцы, *sf. pl. le frai*.

— стихотворенеа, *sn. pl. poésies fugitives f.*

— труфила, *sn. pl. le pompon*.

Дрѣболарь торговецъ, *sm. petit marchand*; || *fam.* un charicoteur.

Дрѣболія, *sf. la fressure*.

Дрѣболін, *sf. pl. les liens m.*; 1. *fig.* bout de chandelles; 2. *fam.* les affiquets *m.*; 3. *pop.* l'affutiau *m.*; 4. (*лѣбны или желѣзны стоки*), la quincaillerie; 5. стока и торговли съ —, *fig.* la regratterie; 6. снадамъ отъ разносна смѣтна на —, *va. fam.* regratter; 7. боравя торговли съ —, *va. fam.* charicoter; 8. (*отъ животны*), l'abatiss *m.*, issue *f.*; 9. (*отъ жска*), la petite-oie.

Дрѣбосжкъ (*всяка дрѣболія*), *sm. la mannaie*; 1. *fig.* le fretin; 2. пары за —, menus plaisirs *m.*; 3. събрание —цы, *fig.* la bucolique.

Дрѣбъ (*отъ остригане*), *sm. la tonture*; 1. (*отъ остригане сукно*), bourre tontisse *f.*; 2. губеры отъ —, tapisserie de tontisse; 3. шѣрена харгя отъ —, papier tontisse ou velouté *m.* [pourceau.

Дрѣбъ, *sf. plante*, le cyclamen ou pain-de-

Дрѣгиль, *sm. Mar.* le gabarier.

Дрѣзгавина (*утрѣбина или вечерня*), *sf. le crépuscule*; || въ —, entre chien et loup.

Дрѣзгавна пиперужка, *sf. le sphynx*.

Дрѣзгавны пиперугы, *sf. pl. H. nat.* les crépusculaires.

Дрѣзгавъ, *adj. crépusculaire et -pusculin*.

Дрѣманица, *sf. Méd.* le carus.

Дрѣмателень, *adj. fig.* narcotique.

Дрѣмателность, *sf. le narcotisme*.

Дрѣмка, *sf. le sommeil*, assoupissement *m.*

Дрѣмля, *vn.* sommeiller; || (*накъ*), se rendormir; || *fam.* roupiller. [nouille.

Дрѣнны, *sf. pl. la cornouille*; -кавъ, de cor-

Дрѣня, *sm. arbre*, le cornouiller, amélanchier *m.*; -новъ, d' —, *adj.*

Дрѣха, *sf. l'habit m.*, habillement *m.*, vêtement, costume *m.*; 1. (*тшрѣв лека спорѣв ерѣнемо*), habit guillerret; 2. (*матрозка*), *Mar.* habit de bord; 3. (*празднична*), habit habillé; 4. (*подплатена съ памукъ*), la douillette; 5. кръсть-тъ на —, la carre d'habit; 6. облачамъ —, *va.* vêtir; 7. носъ

еднаква —, *va.* se vêtir; 8. пропуцамъ си —, *vn.* se détrousser.

Дрѣхы, *sf. pl. le vêtement, armure f.*; 1. (*едно-друго*), les hardes *f.*; 2. останалы-тъ — събѣдъ смъртъ-та, cotte morte *f.*; 3. пары за манастирски дрѣхы, le vestiaire; 4. положъ за готовы —, la confection; 5. съ късы —, court-vetu, *adj.*; 6. *coll. и* стая за —, la garde-robe; || (*съ манастиръ*), le vestiaire; 7. давамъ, права, шия —, *va.* habiller; 8. купувамъ си —, *va.* s'habiller.

Друза (*склкъ камыкъ*), *sf. Minér.* la druse.

Дубрава, *sf. la forêt*, le bois.

Дубравка, *sf. le bosquet*.

Дублеоръ, *sm. Théât.* un double.

Дублетъ, *sm. le doublet*; || (*съ книга, на растене*), le double; || (*съ билмардъ*), le doublé et doublet.

Дублирувамъ (*за рола*), *va. Théât.* doubler.

Дублонъ (*монета*), *sm. doublon m.*

Дувалце, *sm. Mus.* l'embouchure *f.*

Дуганъ, *sm. oiseau*, le vautour, le griffon; || (*съ свѣа глава*), la litorge.

— кокошаръ, *sm. oiseau*, le milan; || (*нуле*), le milaneau.

Дугански коремъ, *sm. peau de vautour, f.*

Дуель, *sm. le duel*, combat singulier *m.*, rencontre *f.*; || повыкване на —, le défi; || писмено выкване на —, le cartel.

Дуелистъ, *sm. un duelliste*, raffiné, ferrailleur *m.*

Дузина, *sf. la douzaine*; 1. съ —, à la douzaine; 2. дванайсетъ —ны, une grosse; 3. половина —, un sixain.

Дукато, *sm. l'aspre m.*; || (*дрѣбна пара*), la maille; || *fig.* le liard.

Дукатонъ (*срѣбърна монета*), *sm. ducaton m.*

Дукатце *sm.* la paillette; || обшитъ съ —ца, pailleté, *adj.*; || голѣмо —, le pailloon.

Дулапъ (*съ зидъ*), *sm. t.* la niche, le placard; 1. (*съ конь*), manège à chevaux, *m.*; 2. (*за прѣсвѣане жито*), le tarare; 3. (*за ссждове*), le buffet; 4. (*за вѣстия*), le garde-manger (*voyez* Лавница).

Дума (*рѣчь*), *sf. le mot*, la parole; 1. *fam.* le verbe; 2. — по-, mot à mot, mot pour mot, littéralement, *adv.*; 3. съ една —, *adv.* en un mot, en bref, enfin, conclusion; 4. нито една —, *fam.* pas le traître mot; 5. давамъ си —, *va.* engager; 6. докарвамъ —, *va.* mettre sur le tapis; 7. да си дойдѣ на —та, *vn. fig.* revenir à ses moutons; 8. зинамъ си —та назадъ, *va.* dégager et se —, *vr.* se retracter; 9. не си стоя на —та, faire faux bond à; || *fig.* saigner du nez; 10. не стоя на една —, *vn.* avoir son dit et son dédit; 11. което са относъ до —, mental, *adj.* 12. продължено на —, *Gram.* le crément; 13. принамъ си назадъ —та

или не си стоя на -та, *va. se dédire*; 14. не стоене на -та си и глоба за то, *le dédit*; 15. споредъ -та и отговоръ-тъ, *à brusquin brusquet m*; 16. высовопарны -мы, *pl. de grands mots*; 17. забыкальные съ -мы, *la circonlocution*; 18. злоупотрѣбене на -мытъ, *la catachrèse*; 19. зная много -мы, *vn. rédonder*; 20. извиване -мы, *fig. pointe d'esprit, f*; 21. натоварвамъ съ лошы —, *va. se déborder in injures*; 22. натрупване -мы за единъ изговоръ, *le datisme*; 23. отпослѣ като каза тыя —, *à ces mots*; 24. прилика -мы въ различни езыцы, *la paronomasie*; 25. поправкане -мы въ риторика, *l'épanthrose f*; 26. приличны — съ други, *Gram. le paronyme*; 27. прѣвѣстване -мы, *Gram. l'inversion f*; 28. прѣвостъ -мы, *le commérage*; 29. прѣвасямъ -мы, *va. commérer*; 30. прѣвбърнуване -мы, *Gram. l'hyperbate f*; 31. распрѣснувамъ -мы, *va. faire courir*; 32. скрыты —, *mots couverts*; 33. съ малко -мы, *adv. à demi-mot, en raccourci*.

Дума́мъ (*казвамъ*), *vn. dire*; || (*нѣкому, за*), *parler (à, de)*.

Дума́не, *zn. façon de parler, de s'exprimer*.

Думенъ, *adj. verbal, littéral*; -мно, -lement.

Думка, *sf. le dit*; || *fam. la diction*.

Думо-извивачъ, *sm. fam. un phrasier et phraseur*.

— производенъ, *adj. étymologique*.

— производство, *zn. l'étymologie f*.

— прѣпиране, *zn. la logomachie*.

— съчинене (*синтаксисъ*), *zn. Gram. le syntaxe*.

— тълковачъ, *sm. le dictionnaire*.

Думъ, *sm. le fourré*.

Дуо *n* и Дуеть, *m. Mus. le duo*.

Дупка, *sf. le trou, ouverture f, pertuis m, déchirure f*; 1. *le creux, cavité f, jour m, oeil m, bouche f, boulin m*; 2. *la grotte, bouge, brèche f, fort m*; 3. (*прозоръ*), *l'évent m, orifice m, gorge f, gueule f*; 4. *Anat. la fosse*; 5. *Milit. la trouée*; 6. (*игра*), *la fossette*; 7. (*за гвоздей*), *la mortaise*; 8. (*за гледане скрито-мъ*), *le judas*; 9. (*въ джото на шалуна*), *Mar. le nable*; 10. (*на зеброве*), *le terrier, la tanière*; 11. (*на земята за кжщны залчета*), *la rabouillère*; 12. (*на зидъ за опасване*), *Archit. l'ope m*; 13. (*за игране на валка и игране на — съ валка*), *le mail*; 14. (*за истичане вода*), *le baracane*; 15. въ камыкъ (*за пуцане вода*), *le souillard*; 16. кофарна —, *trou de la serrure*; 17. (*легло на зебръ*), *le repaire*; 18. (*за прозорецъ*), *le regard*; 19. (*за прѣкарване вжже*), *Mar. allonge d'écubier, f*; 20. (*у рана*), *Chir. le trajet*; 21. (*на цигулка*), *l'ouie f*; 22. (*на сѣждина*), *l'embouchure*

f; 23. (*на стѣна*), *le vide*; 24. (*на токъ*), *l'âme f*; 25. затикнувамъ —, *va. boucher un trou*; 26. искавамъ изъ —, *va. dénicher*; 27. правя —, *va. trouer*; 28. пробивамъ —, *va. mortaiser*; 29. пробиване —, *le mortaisage*; 30. пробивамъ -кы на подкова, *va. étaper et estamper*.

Дупликатъ, *sm. le double*.

Дупчене (*съ игла*), *sm. Chir. l'acuponcture f*.

Дупчасть, *adj. percé, troué*.

Дупчица (*у ремыкъ*), *sf. le point*.

Дуумвиратъ, *sm. le duumvirat*.

Дуумвирски, *adj. duumviral*.

Дуувиръ (*доумчалникъ*), *sm. un duumvir*.

Дуръ, *adj. sm. majeur*.

Духала, *zn. pl. l'évantoir m*; || *органны и м. коваческы —, la soufflerie*.

Духало, *zn. le soufflet, évantoir m*; || (*у китъ*), *l'évent m*; || (*у органы*), *le souffleur*.

Духамъ, *vn. souffler*; || *духа (за вѣтъръ-тъ)*, *v. imp. il vent, il donne*.

Духане, *zn. le souffle*; || (*вѣтъръ*), *la bouffée*; Духателенъ санджъ (*въ органы*), *sm. le sommier*.

Духателна цѣва (*сарбаканъ*), *sf. la sarg-bacane*.

Духанвъ, *adj. vaporeux*.

Духло, *zn. Mar. lit du vent, d'un courant, m*.

Духнувамъ (*свѣщъ*), *va. souffler*.

Духнуване (*вѣтъръ*), *zn. souffle de vent, m*.

Духовенъ, *adj. intellectuel; -вно, -lement*; || *clérical, canonique, ecclésiastique, homme d'église, m*; || *Théol. spirituel*.

— концертъ, *sm. concert spirituel m*.

— отецъ, *sm. directeur de conscience, m*.

— приходъ (*пребенда*), *sm. la prébende*;

|| *съ —, prébendé, adj*.

— санъ [*пріемане*], *la susception*.

— съвѣтникъ, *sm. consultant du saint office, m*.

— чинъ, *sm. l'ordre m*; || *избранъ на —, un ordinaud*; || *поставямъ въ —, va. ordonner*.

Духовенство, *zn. le clergé, le sacerdoce*; || *fam. la prêtraille*.

Духовидецъ, *sc. visionnaire*.

Духовна власть, *sf. fig. l'encensoir m*.

— наредба, *sf. la canonique*; по —, -ment.

— община, *sf. la congrégation*; || *членъ на —, un congréganiste*.

— пѣсень, *sf. la cantique*.

— роднина, *sf. la compaternité*.

— ежидлиница, *sf. l'officialité f*.

Духовникъ, *sm. un cofesseur, pénitencier m*.

Духовно (*на духъ-тъ*) *adv. spirituellement*.

— владиѣ [*присѣдинене на —, l'incamération*]; || *присѣдинявамъ на —, va. incamérer*.

— въспиране, *zn. l'interdit m*.

— зване, *zn. la robe*; || *fig. la soutane*.

— или калугерско състояние, *zn. la régularité*.

Духовномистическо или Тайнствено учене (за душата и животъ-тъ), *sn.* la spiritualité.

— мѣсто, *sn.* la commende; 1. влязъмъ пакъ на —, le regrès; 2. който държи — по обвѣрване, un confidentiaire; 3. исписъ на —та, le pouillé; 4. опрѣдѣленъ на —, un régaliste; 5. опрѣдѣленный на — заради починаль, obituaire, *adj.*; 6. правда за опрѣдѣлене на —, la provision; 7. получевачъ на —, un collataire; 8. раздавачъ на —та, un collateur; 9. правда за раздаване —та, la collation; 10. исправникъ на —, un obédiencier.

— настаняване, *sn.* la monition.

— поучене, *sn.* la conférence.

— съзнание, *sn.* Théol. l'intuition f.

— състояние, *sn.* la cléricature.

Духовность, sf. la spiritualité.

Духовъ день, sm. le second jour ou le lundi de la Pentecôte.

Духословие, sn. la démonologie.

Духъ, sm. l'esprit m, intelligence f, génie m, âme f; 1. le revenant, caractère m; 2. *fig.* la veine; 3. (на общность-та), esprit de corps; 4. ъкостъ на —тъ, la contenance.

Душа, sf. l'âme f, l'esprit m, psyché f, cœur m, revenant m; 1. *fig.* le nerf; 2. възвѣсене на —та къмъ Бога, Théol. l'anagogie m; 3. беръ —, *vn.* agonir, se mourir; 4. бране —, l'agonie f, hoquet de la mort, m; 5. който бере —, aggonissant, *adj.* s; moribond, onde s; 6. pl. —шты на мрътвытъ (сѣны), les mânes m.

Душавость, sf. l'asthme m.

Душавъ, ap. asthmatique sc; suffocant, souffleur *adj.*, poussif m.

Душевенъ, adj. cordial; —вно, —lement.

Душегубецъ, sm. un meurtrier.

Душегубство, sn. l'homicide m.

Душѣдѣльникъ, ица, s. exécuter testamentaire; || *Jur.* un fideicommissaire, fiduciaire m. **Душѣдѣль (отъ продажба наслѣдство), sm.** le lods m et ventes lods.

Душене, sn. l'odorat m; 1. (на нусе), *Vén.* le flair; 2. същане —, le nez; 3. учене ради — и по — l'osphresniologie f.

Душенъ, adj. incorporel.

Душевно безпокойствие, sn. la perturbation; || *fig.* cassement de tête, m (voyez Тжра).

— движене, *sn.* affection de l'âme, f.

— размърдеване, *sn.* l'émotion f; || докарвамъ —, *va.* émotionner. [prit, f.

— распокожене, *sn.* *fig.* assiette de l'es — спокойствие, *sn.* l'ataraxie f. [-eusement.

Душеспасителенъ, adj. *fig.* onctueux; —лю,

Душнице или Дружка, sf. voc. mon cœur.

Душникъ, sm. bouche de chaleur f, gueulard m, bassinet m, ventouse f, ouïe f, lumière f.

Душъ (пръскателна баня), sm. Méd. la douche; || опрѣдѣлямъ —ове (къому), *va.* Méd. doucher.

Душы, sf. pl. habitant, ante.

Душж, vn. sentir, halener, flairer.

Дымень каналъ (на вулканъ), sm. Géol. la fumerolle.

Дымиса, v. imp. il fume.

Дымо-горителенъ, adj. fumivore.

— пѣдителенъ, *adj.* fumifuge.

Дымянка, sf. plante, le fumeterre.

Дымъ (пушакъ), sm. la fumée; || (изъ заналена хартийна цѣва), le camouflet; || който пуца —, fumant, *adj.*

Дыня (либеница), sf. melon d'eau m ou pastèque f.

Дырене, sm. la perquisition, la quête; || (на сѣдникъ), *Jur.* prise à partie, f.

Дыри, sf. pl. les errements m; || (на елень), l'erre f.

Дырилникъ, ица, s. chercheur, euse; réquerant, ante; || un perquisiteur, aboyeur m.

Дырни крака (на конъ), sm. pl. les gigots m.

Дырникъ, sm. fig. la queue. [dossier.

Дырница, sf. le croupion; || (на варка), le

Дырни овча плешка, sf. le gigot.

Дыря, va. chercher, demander, perquisitionner; 1. *fig.* fouiller; 2. (звѣрь, въряя по дырята му), quêter; 3. (накъ звѣрь-тъ), *Vén.* requêter; 4. (къкого), *fat.* pourchasser.

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (на елень по храстытъ), les

Дѣвойченъ, *adj.* virginal.

Дѣвойчески, *adj.* vierge.

Дѣвойчество, *sn.* la virginité.

Дѣвойче, *sn. dim.* une fillette; || *fam.* rate *f.*; || (*млада дѣвойка*), une virginette.

Дѣвственъ, *adj.* vierge. [*граире.*]

Дѣглица, *sf.* plante, l'égo-pode *m.*, la poda-

дѣдо, *sm.* un vieux, vieillot *m.*; || le grand père, grand para *m.*, aieul *m.*

Дѣдовица, *sf.* la métairie.

Дѣецъ, *sm.* l'agent *m.*; || *fig.* l'acteur *m.*

Дѣйствителенъ, *adj.* effectif, réel, efficace, sérieux, valide, en titre; 1. *Gram.* actif.

transitif; 2. *Jur.* exécutoire, onéraire; 3. (*поврътно*), rétroactif; 4. (*за пары*), *Com.* spécies; 5. (*въ сѣдба*), valable; 6. съ —

начинъ, *adv.* activement. [*циенте f.*]

Дѣйствителна причина, *sf.* cause effi- — сила (*поврътно*), *sf.* la rétroactivité.

Дѣйствително, *adv.* réellement, en réalité, valablement; || -то, *sn.* le réel; || въ -лю значене, *Gram.* activement.

— горѣне, *sn.* cauterie actuel *m.*

Дѣйствителность, *sf.* l'efficacité et -cace *f.*, la réalité, validité *f.*

Дѣйствие, *sn.* l'action *f.*, effet *m.*, opération *f.*, influence *f.*; 1. *fig.* le ressort; 2. *Théât.* l'acte *m.*; 3. (*и мѣсто* —), la scène; 4.

(*поврътно*), la rétroaction; 5. въ самото —, en flagrant delit *m.*; 6. случкыть до

-то, *fig.* l'avant-scène *f.*; 7. който има скрито —, *Med.* potentiel, *adj.*; 8. въ —

сѣмь, *vn.* *Мес.* travailler; 9. поставямъ въ —, *va.* actualiser; || 10. унищожавамъ —,

va. fig. paralyser. [*tion f.*]

Дѣйствоване, *sn.* le fonctionnement, opera-

Дѣйствувамъ, *va.* agir, opérer, germer, subsister, aller, se secouer, faire; 1. (*наопажъ*),

réagir; 2. (*поврътно*), retroagir; 3. (*противъ*), trahir; 4. способность да —, la vir-

tualite; 5. способенъ да -вува, virtuel, *adj.*; 6. който -вува силно, *Med.* drastique, *adj.*

m.; 7. дѣйствува (*за машина*), *v. imp.* elle fonctionne; 8. което -вува и страда, l'agent

et le patient *m.*

Дѣла, *sn. pl.* les écrits *m.*, les actes *m.*; 1. (*списанеа*), les oeuvres *m.*; 2. исправникъ

на —, homme d'affaires, *m.*; 3. обвиненый въ —, un chargé d'affaire; 4. чиновникъ

що приготвева —, un expéditionnaire.

Дѣламъ, *va.* sculpter; 1. (*дебелашкы*), *Archit.* rustiquer; 2. (*изново*), retailer; 3. (*нама-*

ние), tailler. [*coupe.*]

Дѣлане, *sn.* la sculpture; || (*камацы*), la

Дѣла, *sf.* la part, la portion, le partage, la

partie, cote ou quote-part *f.*, cotisation *f.*, quotité *f.*; 1. le fait, le lot, contingent, lopin

m.; 2. *fig.* l'apanage *m.*, la vade; 3. *Jur.* le fournissement; 4. *Com.* l'action *f.*; 5. (*отъ дивичъ за кучеата*), *Vén.* la fou-

aille; 6. (*отъ разноска*), l'écot *m.*; 7. имамъ — (*въ нѣщо*), *va.* prendre part à,

s'en sentir; 8. права на -бы, *va.* lotir; 9. раздѣлене на -бы, le lotissement.

Дѣлбено тегло, *sn.* pesanteur spécifique *m.*

Дѣлбникъ, *sm.* un intéressé.

Дѣла, *sf.* l'amphore *f.*, ampoule *f.*; || (*за краіе масло*), la tallevane.

Дѣлене, *sn.* le partage, le classement; || *Arithm.* la division.

Дѣлецъ (*скулптеоръ*), *sm.* un sculpteur.

Дѣлнлникъ, *sm.* un partiteur; || *Arithm.* diviseur *m.*

Дѣлна хартия, *sf.* l'écrit *m.*

Дѣлненъ и -ливъ, *adj.* partageable, partible, sécable.

Дѣлливостъ, *sf.* la divisibilité.

Дѣлливъ, *adj.* divisible.

Дѣлнична стая, *sf.* le cabinet, l'atelier *m.*

Дѣлностъ, *sf.* la partibilité.

Дѣловито, *adv.* en effet, dans le fait, par le fait.

Дѣло (*работа*), *sn.* le fait, affaire *f.*, acte *m.*, action *f.*, oeuvre *f.*; 1. la composition, négociation *f.*, chose, cause *f.*, chapitre *m.*, coup

m.; 2. *fam.* l'expédition *f.*; 3. изложено —, *Jur.* le factum; 4. свършакъ —, *fig.* l'horoscope *m.*

Дѣлство (*скулптура*), *sn.* la sculpture.

Дѣлъ, *sm.* la portion, le membre; || la colline.

Дѣля, *va.* partager; || *Arithm.* diviser; || -ca, *vr.* se partager, se distribuer de; || *Arithm.* se diviser.

Дѣрж, *va.* lacerer.

Дѣсенъ, *adj.* droit; || на -сно, à droite.

Дѣсна рѣка, *sf.* la droite, la dextre. — страна, *sf.* la droite; || (*на конъ*), côté

hors du moutoir, *m.*

Дѣснида, *sf.* la dextre.

Дѣсничаръ, *ка, s.* droitier, ère.

Дѣте (*пл. дѣца*), *sn.* l'enfant *sc.*, le fruit; 1. добро —, bon enfant; 2. намѣрено —

(*ничъ*), enfant abandonné ou trouvé; 3. (*родено отъ мулатка и негръ*), *sc.* zambe;

4. мѣтнуване —, fausse couche *f.*; 5. рождъ дѣца, *fam.* la marmaille; 6. играя си

както —, *vn.* batifoler; 7. който обыча да си играе както —, *fam.* un batifoleur; 8.

ставамъ —, *vn.* faire l'enfant, puériliser, se survivre à soi-même; 9. ставамъ — въ

старостъ-та си, *vn.* être ou tomber en enfance *f.*

Дѣтелна, *sf.* oiseau, l'échelette *f.*

Дѣтенце, *sm.* l'innocent *m.*; 1. *fam.* le fan-

tan; 2. подхвърлямъ —, *va.* exposer; 3. подхвърляне —, l'exposition *f.*

Дѣте-раждане, *sn.* la parturition.

— убийство, *sn.* l'infanticide *m.*

— убийцъ/ика, *s.* infanticide.

Дѣтинска врьстъ, *sf.* l'enfance *f.*

Дѣтиска глупость, *sf.* la puérilité.

— дръха, *sf.* la jaquette.

— игралка, *sf.* la babiole, le bimbélot; ||

търговия съ -кы, la bimbeloterie; || търговецъ на -кы, un bimbelotier.

— каша, *sf.* la bouillie.

— наставляна шѣпка, *sf.* bourrelet d'enfant, *m.*

— постѣпка, *sf.* l'enfantillage *m.*

— пустѣлость, *sf.* Méd. le carreau.

— пѣсень, *sf.* la berceuse.

— рокличка, *sf.* les brassières *f.*

— шѣпка, *sf.* le toquet.

— шѣпчица, *sf.* la têtîère; || (съ подбрад-ники), le béguin.

Дѣтиско водило, *sn.* la lisière.

— обнасяне, *sm. fam.* le batifolage.

— прибижище, *sm.* la crèche.

— упорство, *sn.* la méchanceté.

Дѣтиски, *adj.* filial; -скы, -lement; || става — (за старецъ), *v. imp. fig.* il déménage.

Дѣтискии бѣснотин, *sf. pl. fam.* des miennes *f.*

— приказкы, *sf. pl.* des contes de peau d'âne, contes de ma mère l'oie.

Дѣтнство и дѣтство, *sn.* l'enfance *f.*

Дѣтище, *sn.* un bagueaudier.

Дѣтородень, *adj.* génital.

Дѣтородны части, *sf. pl.* parties naturelles *f.*

Дѣтска прѣдстѣлища (на грѣды), *sf.* la bavette.

Дѣтски и -тински, *adj.* pueril, enfantin; || постанамъ —, *vn.* puériliser.

— пріемъ (за сиромашкы дѣца), *sm.* salle d'asile, *f.*

Дѣца, *sn. pl.* les enfants *m.* enfance *f.* pro-
géniture *f.*; || купъ —, une potée; || (на
френска краля), les enfants de France.

Дѣцоразвалене, *sn.* la pèderastie.

Дѣцоразвалачъ, *sm.* un pèderaste.

Дѣчурлига, *sm. pl. fam.* la marmaille.

Дѣятеленъ, *adj.* agissant, actif; -лно, -ivement.

Дѣятельность, *sf.* l'activité *f.* ardeur *m.*

Дюена (парамана), *sf.* une duégne.

Дюймъ, *sm. Astr.* le doigt; || (мѣрка), le pouce.

Дюканы, *sm. t.* l'échoppe *f.* (voyez Лавица).

Дюлы, *sf. pl.* le coing; || дива —, *sf. arbre.* le
cognassier; || дивы -лы, *sf. pl.* la cognasse.

Дюлево сладко, *sn.* le cotignac.

Дюлгеръ, *sm. t.* (voyez Эндаръ).

Дюмень, *sm. t.* (voyez Кърма).

Дюна (пѣселимъ рѣжъ по-крайморіе), *sf.*
la dune.

Дюденомъ, *sm. Anat.* le duodenum.

Дюлциня, *sf. fam.* la dulcinée.

Дюшекъ (съ прилжы), *sm. t.* le sommier; ||
(набѣлсканъ съ макиа), la balasse.

Дюшече, *sn. t.* la couchette (voyez Постел-
чица).

Дюкъ, *sm.* un duc.

Джбене (на кожы), *sn.* le tannage; || (по
Датски начинъ), le chipage.

Джбенъ мѣхъ, *sm.* pulmonaire de chêne, *f.*
Джбила кисѣлина, *sf. Chim.* acide gal-
lique *m.* [tannin.

Джбило вещество, *sn. Chim.* le tanin et

Джбливъ, *adj.* tannant.

Джбно дърво (сумахъ), *sm. arbre.* le sumac.

Джбова гора или Джбакъ, *m.* la chênaie.

— джека, *sf.* le bourdillon.

— жкладъ, *sf. Bot.* le pigne ou pomme de pin.

— кора (счукана), *sf.* le tan.

Джбово дърво, *sn.* bois de chêne, bourdillon *m.*

Джбовъ мѣхъ, *sm.* plante, le brion et bryon.

Джбовы джсицы, *sf. pl.* le merrain.

— коры, *sf. pl.* la taannée.

Джбровка, *sf. plante.* la germandrée offici-
nale ou petit chêne *m.*

Джбъ, *sm. arbre.* la chêne; || бѣлъ — (гра-
ница), chêne vert ou yeuse; || младница —,
le chêneau.

Джи (кожы), *va.* tanner, chiper.

Джвка, *sf.* le mastic, le mâchicatoire; || Chim.
le gluten; || сиемамъ — отъ, *va.* démastiquer.

Джвкателна мышца, *sf.* muscle masticac-
teur *m.* [adj. *m.*

Джвкателно срдѣсто, *sn. Méd.* masticatoire,

Джвкино дърво, *sm. arbre.* le lentisque.

Джвкачъ, *ка, s.* mâcheur, euse.

Джвкліо, *sm.* un macheur.

Джвчене, *sn. Méd.* la mastication.

Джвчжъ, *va.* mâcher; || (мѣчно), *fam.* mâ-
chonner; || всячко щото дѣвчмъ, le mâ-
chicatoire.

Джа, *sf.* le berceau, le cintre, le prisme; 1.
(небесна), l'iris *m.* arc-en-ciel *m.*; 2. Géom.
l'arc *m.*; 3. Archit. l'arcéau *m.* abside
f.; 4. (на дѣтска люлка), l'archet *m.*;
5. (извиване на сводъ), Archit. la vout-
sure; 6. (у подкова), la voûte; 7. изрѣ-
звамъ на подобіе —, *va.* échaner; 8.
напоявамъ или нахраневамъ до —, *va.*
gorger; 9. права на —, *va.* cintrer; 10.
права на -гы (гърбато, испъкнато), *va.*
bomber; 11. прѣкривенъ на —, arqué, *adj.*;
12. до —, *adv.* mon, ton, son souîl; || *fam.*
à ventre déboutonné.

Джговитость, *sf.* l'irisation *f.*

Джговита свойщина, *sf.* l'irisation *f.*

Джговитъ камыкъ, *sm.* l'iris *m.*

Джговиты цвѣтила (съ стѣкло), *sn. pl.*
Opt. l'iris *m.*; || съ —, *H. nat.* irisé, *adj.*

Джженъ, *adj.* prismatique, en fer à cheval.
Джжно утвърдене, *sn. Fortif.* fer à cheval
ou de cheval *m.*

Джжны цѣтвое (по росата), *sm. pl. Phys.*
l'arc-en-terre *m.*

Джждець, *sm. dim.* l'eau *f.*

Джждовень и -дливъ, *adj.* pluvial, pluvieux.
— порой, *sm.* la ravine.

Дъждовна вода, *sf.* eau pluviale *f.*

Дъждовникъ (шатра за дъждъ), *sm.* le parapluie; || —, *oiseau*, le pluvier, le guignard. [*sf. pl.* pleurs de terre, *m.*

Дъждовны капкы (попиту отъ землята),

Дъждомѣръ (омбротмѣръ), *sm.* l'ombromètre *m.*, pluviomètre *m.*

Дъждъ (ниша), *sm.* la pluie, l'eau *f.*; 1. огненъ —, pluie de feu; 2. (изъ облакъ), la lavasse, la giboulée; 3. (изъ ржавъ), la guilée; 4. роси или прашолъ —, *v. imp.* il pluvine.

Джжастъ, *adj.* en cintre.

Джеръ, *sm.* (voyez Пжнь).

Джнече, *sm.* l'alveole *m.*

Джно, *sm.* le fond, le profond, enfonceur *f.*, cul *m.*; 1. *Anat.* le fondement; 2. *Mar.* la cale; 3. връхъ — (горното отдолу и наопакъ), sans dessus dessous; 4. съ избито —, à gueule bée *f.*; 5. испытывамъ изъ —, *va. fig.* creuser; 6. недостигаемъ — въ вода съ крака си, *va.* perdre pied *m.*; 7. оръзвамъ — пата на лѣты буквы, *va. écremer*; 8. поставямъ — на бѣчва, *va.* renfoncer; 9. ударямъ — то съ задня часть на кила, *va. Mar.* talonner.

Джземя, *sf.* l'abîme et abyeme.

Джны джскы, *sf. pl.* l'enfonçure *f.*

Джнчасть (за тонъ), *adj.* chambré.

Джнякъ (на коибара), *sm.* la chambre; || *Anat.* le coecum et cécum.

Джняченъ, *adj.* *Anat.* coecal.

Джка, *sf.* la table, la planche, le tableau, la tablette, l'ais *m.*; 1. гладка —, table rase ou d'attente; 2. (запоръ на сада), l'empelement *m.*; || (на харкъ), la pale; 3. (стола), la banquette; 4. (металическа),

la plaque, la lame; 5. (плова съ цвѣтило за кистца), le pinceleur; 6. (за оглаждане у шжачи), la buisse; 7. (за уталагане шжъ), le passe-carreau; 8. (за чукане лесо), la tailloir.

Джжоточина, *sf.* la sciure.

Джчена направа или работа, *sf.* la boiserie; || доправяне съ —, le boilage; || доправамъ стая съ —, *va.* boiser.

Джчено перде (прѣдъ порта), *sm.* le linteau.

Джчица, *sf.* la planchette, ais *m.*, bardeau *m.*; || (жжтмжъ), fausse équerre *f.*

Джскы (накованъ съ остри гвоздеи), *sf. pl. Milit.* le 'hersillon.

Джхамъ, *vn.* aspirer, souffler; || (и въздухъ), respirer, inspirer.

Джхане, *sm.* la respiration, haleine *f.*, souffle *m.*, soupir *m.*, vent *m.*; 1. (въздухъ), l'inspiration *f.*, aspiration *f.*; 2. кѣсо —, courte haleine; || зимамъ си — то, *va.* reprendre haleine; 3. олекчително срѣдство за — то, pneumonique, *adj. m.* [ratoire.

Джхателенъ, *adj.* inspirateur; || *Anat.* respi — пжтъ, *sm. Anat.* voie aërière *f.*

Джхателна цѣвица (у буболечки), *sf. H. nat.* le stigmat.

Джхателно гърло или Криво —, *sm. Anat.* la trachée et trachée-artère; 1. на —, *Anat.* trachéal, *adj.* 2. възпаление на —, *Méd.* la trachéite; 3. разрѣзване на —, *Chir.* la trachéotomie.

Джхливъ, *adj.* respirable.

Джхъ, *sm.* l'haleine *f.*, halencée *f.*, le goût, montant *m.*, odeur *f.*, vent *m.*; || (и прие — темъ), la senteur; || съ единъ —, tout d'une haleine, tout d'une traite.

Джжгера, *sf.* la fille.

Е.

Е

Е, la sixième lettre de l'alphabet bulgare.

Евангелистъ, *sm.* l'évangéliste *m.*

Евангелически, *adj.* évangélique.

Евангелие, *sm.* l'évangile *m.*; || проповѣдане —, l'évangélisation; || проповѣдвамъ —, *va.* évangéliser.

Евангелски, *adj.* évangélique; -скы, -ment.

Евдиометрически, *adj.* endiométrique.

Евдиометрія (въздухо-мѣрие), *sf.* l'eudiométrie *f.* [mètre *f.*

Евдиометръ (въздухомѣръ), *sm. Chim.* l'eudiomètre

Евнухъ, *sm.* un eunuque, un châtré.

Еволута (крива линия), *sf. Géom.* la développée.

Еволюционенъ, *adj. Milit.* évolutionnaire.

Еволюція, *sf. Milit.* l'évolution *f.*; || правя —, *va.* évoluer; || правя — съ ескадроны, *va.* escadronner.

Егермейсторски чинъ

Еврейска смола, *sf.* (voyez Асфалтъ).

— свойщина (въ говорене), *sf.* un hébraïsme.

Еврейски, *adj.* hébraïque, hebreu, judaïque; -скы, -ment.

— въртопъ (въ градъ), *sm.* la juiverie.

— езикъ, *sm.* l'hébreu *m.*; || въцъ на —, un hébraisant.

Еврейство, *sm.* la synagogue.

Европецъ, *sm. fig.* un blanc.

Европска земя, *sf. Géogr.* le continent.

Европско село (въ Африка), *sm. Géogr.* l'aldée *f.*

Евхаристически, *adj.* eucharistique.

Евхаристія, *sf.* l'eucharistie *f.*, le saint sacrement.

Егермейстеръ, *sm.* un veneur; || оберъ —, grand veneur *m.*

Егермейсторски чинъ, *sm.* la capitainerie.

Егеръ, *sm. Milit.* un chasseur.

Егида, *sf.* l'épée f.

Егоизмъ, *sm.* la personnalité, égoïsme *m.*, le moi.

Егоистически (*себелибивъ*), *adj.* égoïstique; —ски, -ment.

Егоистъ (*себелибевъ*), *sm.* égoïste, *sc.* || (*обожавачъ на само-себе-си*), un idolâtre.

Египетска касия, *sf.* arbrisseau, le séné.

— слива, *sf.* arbre, le sébestier; || гръдни-вы, *pl.* le sébeste. [-рентъ, de l'hégire.

Египра (*гиджра, турска ера*), *sf.* l'hégire *f.*; **Едвамъ**, *adv.* à peine, presque, la valeur de; || —... като, pas plutôt que.

Едада (*книга за северна митология*), *sf.* l'edda *f.*

Едекъ, *sm. t.* le chalage; 1. вѣже за терлене —, le chabteau; 2. терлене — на рѣка, le portage; 3. пътека за —, le tirage; 4. коніе за терлене —, chevaux de tirage; 5. распрѣгвамъ отъ — коніе, *va.* débiller.

Едемъ, *sm.* l'Éden *m.*

Еди-кой, *sm.* un nommé.

Едилска длъжностъ, *sf.* l'édilité *f.*

Едилство, *sm.* l'édilité *f.* [édile.

Едилъ (*градоначалникъ въ Римъ*), *sm.* un

Единнайсетъ и —тый, *adj. num.* onze; || —тый день (*на мѣсецъ*), le onze.

— клѣнъ, *adj.* hendécagone; || —тиникъ. *sm. l' —, m.* [adj. *m.*

— криченъ стихъ, *sm.* hendécasyllabe.

Единнайсетий, *adj.* onzième; —то, -ment; || —сета часть, *sf.* l'onzième *m.*

Единнитенъ знакъ, *sm. Typ.* la division.

Единнитна, *sf. Gram.* le tiret ou trait d'union.

Единница (*монада*), *sf.* la monade, unité *f.*, nombre *m.*

Единобожіе, *sm.* le déisme.

Единобожникъ, ница, *sc.* deïste. [-lement.

Единоосъщенъ, *adj.* consubstantiel; —щно.

Единоосъщенность, *sf. Théol.* la consubstantialité.

Единственностъ, *sf.* l'unicité *f.*

Единствено, *adv.* purement, seulement, tout se.

Единственъ, *adj.* singulier, unique; || —брой. *sm. Gram.* nombre singulier.

Единство, *sm.* l'unité *f.*

Единъ и —ный (*f. една, n. едно*), *adj. num.* un; 1. четъ —, *sm.* l'un, *m.*; 2. — по —, *adv.* un à un; 3. това е все —дно, c'est tout un; 4. *pron.* quelq'un; || *pl.* едни, *sc.* quelques uns.

Единъ и —нъ, *adj.* tel, unique, simple; 1. —нъ до другъ (*на прѣтъ*), *adv.* queue à queue, tête à tête; 2. стоя наредъ —нъ до другъ, *vn.* faire queue; 3. —нъ другъ, mutuellement; 4. —нъ по другъ, à qui mieux mieux; 5. —нъ слѣдъ другъ, tour à tour, à tour de rôle; 6. —нъ срѣщу другъ, à contre-bord; 7. нито —нъ, nul; 8. ни —нъ, aucun, *adj.*

Единъ (*угадиникъ*), *sm. fam.* un oedipe.

Еднаквоименоване, *sm.* l'univocation *f.*

Еднаквоимень, *adj.* univoque.

Едваквостъ, *sf.* l'uniformité *f.*, identité *f.*, concordance, image, correspondance *f.*

Еднакство, *sm.* la conformité, la convenance.

Едакъвъ, *adj.* égal à, identique, uniforme, conforme à, convenable; —кво, -ment; 1.

изводъ (*прѣписъ*) — съ первообразникъ —тъ, pour copie conforme; 2. — съмъ, *vn.* convenir — à; 3. — съмъ съ другъ, *vn.* correspondre à; 4. който е — съ другъ, correspondant, *adj.*; 5. който са залѣга съ — прѣдмѣтъ, un spécialiste; 6. бывамъ всякогажъ — въ своитѣ мысли, *vn.* se ressembler; 7. чуене — гласъ на край думитѣ, l'assonance *f.*

Едваквы, *sm. pl.* de même parure *f.* [rité *f.*

Единчикъ (*на майка*), *adj. H. nat.* l'unipare

Едно по едно, *adv.* pièce à pièce, par degrés, de degré en degré, en toutes lettres; 1. едно отъ двѣтъ, l'alternative *f.*; 2. — на и ти врьвъ друго, l'un portant l'autre; 3. — споредъ друго, en présence; 4. — по друго, consécutivement, conséquemment, en détail, alternativement; 5. слѣдъ друго, coup sur coup.

Едно-друго, *sm.* le bagage, le nécessaire, effet *m.*, attirail *m.*; || (*мѣща*), les 'hardes *f.*

— братство, *sm. Bot.* la monadelphie.

— врѣменостъ, *sf.* la simultanéité.

— врѣмень, *adj.* simultané; —но, -ment.

— врѣмешень, *adj.* d'autrefois, ancien; — врѣме, *adv.* nement.

— — фаянсъ, *sm.* la majolique.

— везна нота, *sf. Mus.* la croche.

— вѣрецъ, рка, *sc.* coreligionaire.

— гласенъ, *adj.* monotone, consonnant, unanime; || (*с-риченъ*), *Gram.* homophone.

— гласіе, *sm.* la monotonie, unanimité *f.*; || (*на гласове*), la consonnance; (*въ пѣяне*), *Mus.* l'homophonie *f.* [anges, *m.*

— гласна похвала, *sf.* concert de lou-

— гласно, *adv.* par acclamation; || *fig.* à l'unisson.

— глѣзденъ, *adj. Bot.* uniloculaire.

— годишникъ, *adj.* annal.

— диевень, *adj.* éphémère. [-ivement.

— дружень, *adj.* mutuel, respectif; —жно,

— ударъ, *sm.* coup fourré *m.*

— дружность, *sf.* la mutualité.

— дружно промѣнене, *sv.* l'alternat *m.*

— държавіе, *sm.* la monarchie; || придрѣж-

никъ на —, un monarchiste.

— душень, *adj.* unanime; —шно, -ment.

— душеіе, *sm.* la concorde, unanimité *f.*

— шно, *adv.* à l'unanimité.

— значене (*синонимія*), *sm.* la synonymie.

— значителенъ (*синонимъ*), *adj.* synonyme; || —телна рѣчь или изговоръ, un synonyme, *sm.*

Едноименникъ, ница, *sc.* homonyme.
 — именъ, *adj. Gram.* homonyme.
 — иміе, *sn. Gram.* l'homonymie *f.*
 — и половиненъ, *adj. Mathém.* sesquialtère.
 — ковертна ладія, *sf.* navire ponté *m.*
 — конна каруца, *sf.* la demi-fortune. [*adj.*
 — копытно животное, *sn. H. nat.* solipède,
 — кракъ столъ, *sm.* le guéridon.
 — кръвентъ, *adj.* consanguin.
 — кщцень, *adj. Bot.* monoïque.
 — кщчество, *sn. Bot.* la monoecie.
 — листень (пулякъ), *adj. Bot.* monopétale.
 — листна шишулка, *sf. Bot.* calice monophylle *f.*
 — личень, *adj. Gram.* unipersonnel.
 — мысленникъ, *sm.* un adhérent. [*cert.*
 — мысліе, *sn.* l'intelligence *f.*; || *fig.* le con-
 — мжжіе, *sn. Bot.* la monandrie.
 — образень, *adj.* uniforme, égal à; || *fig.*
 monotone, prosaïque.
 — образіе, *sn.* l'uniformité *f.*, égalité *f.*, mo-
 notonie *f.*; || *fig.* le prosaïsme.
 — ока жена, *sf. fam.* une borgnesse.
 — игрална кнѣга, *sf.* l'as *m.*
 — окъ, *sm. sc.* un borgne.
 — очень, *adj.* monoculaire. [*unisexual.*
 — оциренъ или -пасминенъ, *adj. Bot.*
 — перень (за рыбы), *adj. H. nat.* monoptère.
 — рога крава, *sf.* la dagorne.
 — рогъ, *sm. quadr.* la licorne; || *H. nat.*
 unicomne, *adj.*
 — родень, *adj.* homogène, similaire; || *H.*
nat. Anat. congénère.
 — родность, *sf.* l'homogénéité *f.*, similarité *f.*
 — ржкъ, *ка, s.* manchot, ote.
 — свадбенъ, *adj. Jur. sc.* monogame.
 — свадбіе, *sn. Bot. Jur.* la monogamie.
 — еричень, *adj.* monosyllabe; || -чна рѣчь,
sf. le —, *sm.* || отъ -чны думы, monosyl-
 labique, *adj.*
 — стайность, *sf.* la continuité.
 — станень, *adj.* massif.
 — стнііе, *sn.* le monostique.
 — странень, *adj.* simpliste, exclusif.
 — човѣкъ, *sm.* un simpliste.
 — странни, *adj. Bot.* unilatéral. [*plisme.*
 — странность, *sf.* l'exclusivisme *m.*, le sim-
 — странно разслабване, *sn. Méd.* l'hémi-
 plégie et -plexie *f.*
 — струнна лира, *sf.* trompette marine *f.*
 — сѣменоудѣлно растене, *sn. Bot.* mono-
 cotyledone et plante —, *sf.* [*mique.*
 — сѣмень, *adj. Bot.* monosperme et -sper-
 — ухъ (за животны), *adj. m.* monaut.
 — цвѣтень, *adj. Bot.* uniflore, pur.
 — цвѣтна кунонись, *sf. monochrome, adj. sm.*
 — щампа, *sf.* le camaïeu.
 — цвѣтного, *sn.* l'uni *m.*
 — чарупчень, *adj. H. nat.* univaire; ||
 — чна мида, *sf.* l' —, *sm.*

Едно членна колчавина, *sf. Alg.* le monôme.
 — ягодинокъ, *sm.* la parissette ou raisin de
 renard *m.* [*l'unitaire m.*
 — вностасникъ (ересь унитарій), *sm.*
 Едны (за пилцы, за ботушы), *sm. pl.* un
 paire; || — ... други, qui... qui.
 Едра вълна, *sf.* la jarre.
 — голия, *sf. plante,* le turneps. [*d'eider.*
 — гжска, *sf. oiseau,* l'eider *m.*; -чень,
 — игличена, *sf. plante,* l'archangélique *f.*
 Едро писмо, *sm.* la grosse.
 Едрото, *sn. fig.* la quintessence.
 Едъръ (и *fig.*), *adj.* nourri.
 — грахъ, *sm.* la cicérole ou pois chiche *m.*
 — джждъ (изъ облакъ), *sm.* le grain; ||
fam. l'averse *f.* [*chois m.*
 — нормдански гжлабъ, *sm.* pigeon cau-
 — пѣсакъ, *sm.* le balast. [*vroutine.*
 Едры брабонкы (сачмы т.), *sf. pl.* la che-
 — лѣщинцы, *sm. pl.* l'aveline *f.*
 — портокалы, *sm. pl.* la pamplemousse.
 — червѣны, *sf. pl.* le capron et caperon.
 Е, *adv.* oui; 1. *interj.* 'hé, oh ça; 2. *fam.*
 'hein; 3. — та що, eh bien.
 Ей, *interj.* ouais, 'ho, ça, 'hé, oh ça, or que,
 or ça, st st; || — шу, 'hem; || — cera, *adv.*
 sur le champ, sur l'heure, incontinentment.
 Ежова главничка, *sf. plante,* ruban d'eau *m.*
 Ежъ (таралежъ), *sm. quadr.* le 'hérisson:
 — жовъ, de —, *adj.*; || *fig.* la sagouine.
 Езелхонтъ, *sm. Mar.* le chouquet.
 Езеро, *sn.* le lac, étang *m.*; -рень, de lac.
 Езыко-знане, *sn.* la linguistique.
 — тълковачъ, *sm.* un glossographe.
 — чистилка, *sf.* le cure-langue ou gratte-
 langue.
 Езыкъ (нарѣчіе, на капыны и месенъ), *sm.*
 la langue; 1. *fig.* le langage, le verbe; 2.
 (на брава), le moraillon; 3. (на зожнець),
 Blas. le batail; 4. (на камбана), le battant;
 5. болезъ на -тъ, *Méd.* la glossalgie; 6.
 въспалене на -тъ, *Méd.* la glossite, la cy-
 nancie; 7. на два -ка написано, bilingue
adj.; 8. земля —, *Geogr.* langue de terre;
 9. знане чужды -ыцы, la xénographie; 10.
 изгледване — на свиня, le languageage;
 11. изгледвамъ — на свиня, *va.* languageyer;
 12. изгледовачъ на свински —, un lan-
 gueueyr; 13. напушенъ — (обуиъ въ
 чърво), langue fourré; 14. напушенъ свин-
 ски —, le languier; 15. описане на -тъ,
Anat. la glossographie; 16. приемамъ въ
 — дума, *va.* naturaliser; 17. погрѣшка въ
 говорене на единъ —, *fam.* le cuir; 18.
 ученицы на источны -ыцы, enfants ou
 jeunes de langue, *m.*
 Езыченъ, *adj. Anat. Gram.* lingual.
 Езыче, *sn.* la languette; 1. *Anat.* le clitoris;
 2. (на копие), le barbillon; 3. (на кофаръ),
 la broche; 4. (на звакъ), la marchette.

Езычна юзджика, *sf. Anat.* le filet.
 Екарте (книжна игра), *sm.* l'écarté *m.*
 Екатомба (стотелчна жъртва), *sf.* l'hécatombe *f.*
 Екваторски, *adj.* équatorial.
 Екваторъ, *sm.* Géogr. l'équateur *m.* ligne équinoxiale *f.*
 Еквилибристъ, *ка, sc.* équilibriste.
 Екипажъ (карема и коніетъ, хората на ладя, гелижиетъ), *sm.* l'équipage *m.*
 Екипировка, *sf. Milit.* l'équipement *m.*
 Екзархатство, *sm.* l'exarchat *m.*
 Екзархатъ, *sm.* l'exarchat *m.*
 Екзархъ (наибствникъ), *sm.* exarque *m.*
 Екзекуціонемъ принуудаче, *sm.* un garnisairе; *pl.* -чи, une garnison.
 Екзекуторъ, *sm.* huissier audiencier *m.* un huissier.
 Екзекуція, *sf.* la garnison.
 Екземпляръ, *sm.* l'exemplaire *m.*
 Екзерция (обучене на оржжіа), *sf. Milit.* l'exercice *m.* [siasie *m.*
 Екклесіастъ (книга у Библия), *sm.* l'ecclésiaste *m.*
 Еклектикъ, *sm.* un éclectique.
 Еклектическая философія, *sf.* l'éclectisme *m.*
 Еклектически, *adj.* éclectique.
 Еклиптика, *sf. Astr.* l'écliptique *f.*
 Еклиптически, *adj.* écliptique.
 Еклога (овчърско стихотворене), *sf.* l'élogue et élogue *f.*
 Економска длъжностъ, *sf.* l'économe *m.*
 Економія, *sf.* l'économie *f.*; || списателъ на царствена —, un économiste.
 Економъ, *ка, sc.* économe; sommelier, ère.
 Ексаметръ, *sm.* l'hexamètre *m.*
 Експираторъ, *sm. Agric.* l'extirpateur *m.*
 Екстрактъ (гжстина отъ прѣваряване), *sm.* l'extract *m.* [ordinaire.
 Екстраординаренъ (профессоръ), *adj.* extra.
 Ексегетика (тълковане), *sf.* l'exegèse *f.*
 Експедиціоненъ, *adj.* expéditionnaire.
 Експедиція, *sf.* expédition militaire *f.*
 Експерименталенъ (основанъ на опитъ), *adj.* expérimental.
 Експерименталистъ, *sm.* un expérimentateur.
 Експериментъ, *adj.* l'expériment *m.*
 Експертъ, *sm.* un expert.
 Ексцентрически, *adj.* excentrique. [trique *m.*
 Ексцентрическо колело, *sm. Méc.* l'excentricentrique, *sm. Méc.* l'excentrique *m.*
 Экспонентенъ, *adj. Alg.* exponentiel.
 Экспонентъ, *sm. Alg.* l'exposant *m.*
 Експромптъ, *sm.* l'improptu; *m.*; || съчини-
 тель на -ты, un imprromptuaire.
 Ектаръ (100 ара), *sm.* l'hectare *m.*
 Ектограммъ (100 грама), *sm.* l'hectogramme *m.*
 Ектолитръ (100 литры), *sm.* l'hectolitre *m.*
 Ектометръ (100 метра), *sm.* l'hectomètre *m.*
 Ектостеръ (100 стера), *sm.* l'hectostère *m.*

Елавенъ, *adj.* antimonial et antimonié.
 Елавна сгура, *sf.* la cendrée.
 Елавъ (калай т.), *sm.* l'antimoine *m.*; || на-
 правенъ съ —, Méd. stibié, *adj.* [élan *m.*
 Еланъ (въ канада), *sm.* quadr. l'original ou
 Еластически, *adj.* élastique.
 Еластичество, *sm.* l'élasticité *f.*
 Елебортъ, *sm.* plante, l'ellébore *m.*; || дивъ —,
 elleborine *f.*
 Елегически, *adj.* élégiaque; || —поетъ, *sm.*
 poète élégiaque *m.* [l'élégie *f.*
 Елегія (оплакователно стихотворене), *sf.*
 Елей, *sm.* le chrême.
 Електривамъ, *va.* électriser; || —са, *vr.*
 s'électriser; || което може са —риса, *Phys.*
 électrisable *adj.*
 Електриване, *sm.* Phys. l'électrisation *f.*
 Електривовачъ, *sm.* un électriseur.
 Електрическа машина, *sf.* machine élec-
 триque *f.* [m.
 — рыба, *sf.* poisson, gymnote électrique
 — сила, *sf.* l'électricité.
 Електрически, *adj.* électrique.
 — скатъ, *sm.* poisson, la torpille.
 Електрическо тръкало, *sm.* plateau élec-
 триque, *m.*
 Електричество, *sm.* l'électricité *f.*
 Електризация, *sf. Phys.* l'électrisation *f.*
 Електрометръ, *sm.* Phys. l'électromètre *m.*
 Електроскопъ (инструментъ), *sm.* l'élec-
 troscope *m.*
 Електрофоръ, *sm.* Phys. l'électrophore *m.*
 Електуарій (мажуръ т.), *sm.* Pharm. l'élec-
 tuaire *m.* [cipe.
 Елементъ, *sm.* l'élément *m.*; || Chim. le prin-
 Елемъ, *sm.* Pharm. l'élémi ou gomme élémi.
 Еленска глава, *sf.* Vén. le massacre.
 — опашка, *sf.* plante, le tordyle.
 — трѣва, *sf.* plante, la corne.
 Еленскы лайна, *sm. pl. Vén.* les plateaux *m.*
 — мяды, *sm. pl. Vén.* les dainties ou rognons *m.* [la perche.
 — рога, *sm. pl.* la ramure; || Vén. le bois,
 — рогчета, *sm. pl. Vén. Blas.* le cors *m.*
 Еленски, *adj.* hellénique.
 Еленизмъ (гръцка свойщина въ говорене),
sm. un hellénisme *m.*
 Еленистъ, *sm.* un helléniste.
 Елзевирско издание, *sm.* Typ. l'elzévir *m.*
 Еликсиръ, *sm.* l'elixir *m.*
 Елннгъ, *sm.* cale de construction, *f.*
 Елсей, *sm.* élysée *m.*; —скы, —séen; || —ско
 Поле, *sm.* champs élysées *m.*
 Еліасты (сждници въ Атина), *sm. pl.* les
 héliastes *m.* [Astr. lever héliaque *m.*
 Еліаческо възхождане (на збѣзда), *sm.*
 Еліоскопъ (слънчево стжкло), *sm.* l'hélios-
 cope *m.*
 Еліотропъ (намыкъ), *sm.* la sanguine; ||
 (зеленъ лисъ), l'héliotrope *m.*

- Еліоцентрически**, *adj.* *Astr.* héliocentrique.
Еллиптически, *adj.* elliptique; -ски, -ment.
 — **видъ**, *sm.* *Гéом.* -ско състояние, *sm.* *Gram.* l'ellipticité *f.* [sographie *m.*
Еллипсографъ (*инструментъ*), *sm.* l'ellipso-
Еллипсоидъ, *sm.* *Гéом.* l'ellipsoïde *m.*
Еллипсисъ, *sm.* *Gram.* *Гéом.* l'ellipse *f.*
Елминтологически, *adj.* helminthologique.
Елминтологія (*наука за глистите*), *sf.* l'helminthologie *f.*
Елминтологъ, *sm.* un helminthologiste *et*
Елпезе, *sm.* *t.* l'éventail *m.*, é mouchoir *m.*; 1. въ видъ на —, en éventail; 2. майсторъ на -зета, un éventailiste; 3. духамъ съ —, *va.* s'éventer; 4. махамъ съ —, *va.* éventer.
 — **приличень**, *adj.* *H. nat.* flabellé *et* -belliforme.
Елха, *sf.* arbre, l'aune ou aulne *m.*
Елхакъ, *sm.* l'aunaie ou aulnaie *f.*
Ель (*инглизска бира*), *sf.* ale *f.*
Ематитъ (*рудъ*), *sm.* *Minér.* le fêret.
Ематологія (*наука за кръв-та*) *sf.* l'hématologie *f.*
Емблема, *sf.* l'emblème *m.*
Емигрантъ, *ка*, *s.* émigrant, ante.
Емиграція (*на народы*), *sf.* la transmigration.
Емигретъ (*дѣтинско играче*), *sm.* l'émigrette *f.*
Емиръ (*турски сановникъ*), *sm.* un émir.
Еморондаленъ, *adj.* hémoroidal; -лна чървена жила, *sf.* artère -dale *f.*
Еморониды (*майскъ т.*), *sf.* *pl. Méd.* les hémeroides *et* -rhoïdes *f.*
Емпирей (*десетото небе*), *sm.* l'empyrée ou ciel empyrée, *sm.*
Емпирикъ, *sm.* un empirique.
Емпирически (*основанъ само на опытъ*), *adj.* empirique; -ски, -ment.
Емпиризмъ, *sm.* l'empirisme *m.*
Емулсія, *sf.* *Pharm.* l'émulsion *f.*
Емѣе (*за смъркане*), *sm.* *t.* tabac en poudre, *m.*; || **преза** —, une pincée; || **стригачъ** на —, un rareur.
Емчане (*кефилъ т.*), *sm.* un répondant.
Емъчка, *vr.* oser, se risquer; || (*за нѣкого*), répondre.
Ендемическа болестъ, *sf.* *Méd.* l'endémie *f.*
Ендемически (*мѣстенъ*), *adj.* endémique.
Ендивія (*градинны бърдоквы*), *sf.* plante, l'endive *f.*
Ени-бахаръ, *sm.* *t.* (*voyez* АМОМЪ).
Енотъ (*видра*), *sm.* *quadr.* la genette; -тенъ, de genette.
Ентимема (*аргументъ*), *sf.* l'enthymème *m.*
Ентомологически, *adj.* entomologique.
Ентомологія (*наука за буболечки*), *sf.* l'entomologie *f.*
Ентомологъ, *sm.* un entomologiste.
Ентузиастъ, *sm.* enthousiaste, *sc.*
Енхармонически, *adj.* *Mus.* enharmonique.
- Енциклопедистъ**, *sm.* un encyclopédiste.
Енциклопедически, *adj.* encyclopédique.
Енциклопедія, *sf.* l'encyclopédie *f.*; || **съчинитель** на —, un encyclopédiste.
Еолійски, *adj.* éolien *et* éolique.
Еолова арфа, *sf.* éoli-harpe ou harpe éolienne *f.*
Еоловъ валакъ, *m.* *Phys.* l'éolipyle *m.*
Епакта, *sf.* *Chron.* l'épacte *f.*; **тенъ**, d'épacte.
Епактенъ, *adj.* épactal.
Епанча и -нка, *sf.* *t.* le crispin, le manteau.
Епанчоносецъ, *sm.* un porte-manteau.
Епархѣаленъ, *adj.* diocésain.
 — **градъ**, *sm.* la métropole.
Епархѣална черква, *sf.* église métropole *f.*
Епархія, *sf.* l'évêché *m.*, le siège, la com-mende; 1. (*епископска*), le diocèse; 2. държачъ на —, commendataire, *adj.* *m.*; 3. който са намира въ Римска —, subrois-saire, *adj.*
Епатитъ, *sm.* *Minér.* l'hépatite *f.*
Епиграмма, *sf.* l'épigramme; || **съчинитель** на -мы, un épigrammatiste.
Епиграмматически, *adj.* épigrammatique.
Епиграфъ (*на книга*), *sm.* l'épigraphe *f.*
Епидемически, *adj.* épidémique.
Епидемія, *sf.* l'épidémie *f.*
Епидермически, *adj.* épidermique. [dique.
Епизодически (*въводителенъ*), *adj.* épi-so-
Епизодъ (*въведна приказка*), *sm.* épisode *m.*
Епизоотически (*моренъ*), *adj.* épizootique.
Епизоотія (*скотски моръ*), *sf.* l'épizootie *f.*
Епикурейски, *adj.* épicurien.
Епикурейцъ, *sm.* épicurien, enne, *s.*
Епикуризмъ (*учене на Епикура*), *sm.* l'épi-curisme *m.*
Епилептически, *adj.* épileptique.
Епилептикъ (*страдалецъ отъ падане отъ вжъ*), *sm.* un épileptique.
Епилепсія (*падане отъ вжъ*), *sf.* l'épilepsie *f.*, mal caduc ou haut mal *m.*
Епископска кѣса мантия, *sf.* la mozette.
Епископски, *adj.* épiscopal; -ски, -ment.
 — **санъ**, *sm.* l'épiscopat *m.*
 — **сарай**, *sm.* l'évêché *m.*
Епископство, *sm.* l'épiscopat *m.*, évêché *m.*; || **придържници** на —, épiscopaux *m.*; || **затичама** за —, *vr. fut.* épiscopiser.
Епископъ, *sm.* un évêque; -пски, d'évêque, évêchal; 1. (*въ нехристиянски мѣста*), vêque in patribus, *m.*; 2. *правъ*-, *va.* sacré; 3. *ставане* —, le sacré. [l'épîtase *f.*
Епитазисъ (*растваряне на драма*), *sm.*
Епиталама (*свадбно стихотворене*) *sf.* l'épithalame *m.*
Епитатія (*надгробіе*), *sf.* l'épitaphe *f.*
Епитетъ (*прилагателно*), *sm.* l'épithète, *f.*
Епитимія, *sf.* la pénitence.
Епитрахиль, *sm.* Pétrole *f.* [rène *m.*
Епихрема (*силлогизмъ*), *sf.* Log. l'épiché-

Епициклондъ, *sm. Géom.* l'épicycloïde *f.*
Епициклъ (*хълбоцѣтъ околѣ*), *sm. Astr.*
 l'épicycle *m.*
Епическа поема, *sf.* l'épopée *f.*
Еписки, *adj.* épique.
 — **циклъ**, *sm.* cycle épique *m.*
Епода (*трети дѣлъ на ода*), *sf.* l'épode *f.*
Еполементъ, *sm. Fortif.* l'épaulement *m.*
Еполетъ, *sm.* l'épaulette *f.*; || (*и съ де-*
бели рѣсы), à graine d'épinards; || (*безъ*
рѣсы), la contre-épaulette.
Епопея, *sf.* l'épopée *f.*
Епоха, *sf.* l'époque *f.*; || *прави* —, *va.* faire
 époque.
Ептархія (*седмдържавіе*), *sf.* l'heptarchie *f.*
Епулоны (*жрецы у ветый Римъ*), *sm. pl.*
 les éphulons *m.*
Ера, *sf.* l'ère *f.*
Ератостенова таблица (*съ предѣлами*
бройове), *sf. Arithm.* crible d'Eratostène, *m.*
Ергень и ѳргъ, *sm.* un adulte.
Ересеначалникъ, *sm.* un hérésiarque.
Ересь, *sf.* la secte, la schisme; || (*мже-*
учене), l'hérésie *f.*; || *съставямъ* —, *va.*
 schématiser.
Еретичество, *sm.* l'héréticité *f.*
Еретики, *sm.* hérétique, schématique, sépa-
 ratiste, un sectaire; || *-тически*, *adj.*
Ерибница, *sf.* oiseau, la perdrix; *-бичень*, de
 perdrix; || *пиленца* — *цы* (*що немогътъ*
да хвъркатъ още), perdreaux en traîne, *f.*
Ерибичевъ конь, *sm.* cheval aubère *m.*
Ерибичень цвѣтъ, *sm.* isabelle, *adj.*
Ерибичноцвѣтъ конь, *sm.* chavalisabelle *m.*
 — *цвѣтило*, *sm.* couleur isabelle *f.*
Ериданъ рѣка (*съзвѣдіе*), *sf. Astr.* l'Eridan *m.*
Ерина, *sf.* la blouse.
Еркулесъ (*съзвѣдіе*), *sm. Astr.* l'Hercule *m.*
Ерой (*укой*), *sm.* le héros.
 — *комически*, *adj.* 'heroï-comique.
Ероида (*ероическо писмо*), *sf.* l'héroïde.
Еройна (*укойна*), *sf.* l'héroïne *f.* [—ment.
Еройски и -ически, *adj.* héroïque; —ски,
 Еройско състояние, *sm.* l'héroïcité *f.*
Еройство (*еройски духъ*), *sm.* l'héroïsme *m.*
Еротически, *adj.* érotique; —ски, —ment
Ермафродитъ, *sm.* un hermaphrodite.
Ермелинска кожа, *sf.* l'armeline *f.*
Ерменевтика, *sf.* l'herméneutique *f. et art*
 —, *sm.*; || *-тически*, *adj.* [cité *f.*
Ерметическо запушване, *sm.* l'hermeti-
Ерметически, *adj.* hermétique; —ски, *adv.*
Chim. —ment.
Ермитажъ, *sm.* l'ermitage ou hermitage *m.*
Ерпетологически, *adj.* erpétologique.
Ерпетология (*гадословіе*), *sf.* l'erpétologie
 et herpétologie *f.* [giste.
Ерпетологъ (*гадословъ*), *sm.* un erpétolo-
Ерски езикъ (*на ветымъ Скандинавцы*),
sm. langue erse *f.*

Ерѣние, *sm. t.* la cotisation; || *на* —, à ou
 en pique-nique (*voyez* Дѣла отъ разноска).
Ерцхерцогски, *adj.* archiducal.
Ерцхерцогство, *sm.* l'archiduché *m.*
Ерцхерцогъ, *sm.* un archiduc; || *-цогиня* *f.*
 —duchesse *f.*
Еришъ, *sm.* le ficheron; || *Mar.* la fiche; || —,
poisson, la grémille ou perche goujonnière.
Есенска оранъ, *sf. Agric.* l'hivernage *m.*
Есенски, *adj.* automnal.
Есень, *sf.* l'automne *m et f.* arrière-saison
f.; || *вляне* на —та върху растенето, l'au-
 tomnation *f.*; || *оръ* на —, *va. Agric.* hiverner.
Ескадра, *sf. Mar.* l'escadre *f.*; || *практи-*
ческа —, escadre d'évolution; || *малка* —,
 escadrille *f.*
Ескадронъ, *sm. Milit.* l'escadron *m.*
Ескарпъ (*митериъ*), *sm. Fortif.* l'escarpe *f.*
Ескизъ (*планъ*), *sm.* l'ébauche *f.*; || (*набъ-*
хъване), l'esquisse *f.*
Еспадонъ (*сабя*), *sm.* l'espadon *m.*; || *бияса*
или владѣя съ —, *va.* espadonner; ||
 който са бие съ —, un espadonneur.
Еспаноілетка (*мустакъ*), *sf.* la mouche.
Еспаноілка (*подкастрена брадичка*), *sf.*
 la royale.
Естакада (*пѣрчки колове*), *sf.* l'estacade *f.*
Естафета (*зорать т.*), *sf.* l'estafette *f.*
Естрада, *sf.* l'estrade *f.*
Естрагонъ, *sm.* plante, l'estragon *m.*
Ессей (*еврейски философъ*), *sm.* un essenien.
Ессенція (*миризливо масло*), *sf.* l'essence *f.*
Естерлингъ (*тегло, 28½ грана*), *sm.* l'es-
 terlin *m.*
Естествена свойщина, *sf.* le naturel.
Естествено, *adv.* naturellement.
 — *побуждане*, *sm.* l'instinct; || *отъ* —,
 instinctivement.
Естественостъ, *sf.* le naturalisme.
Естествень, *adj.* naturel, originaire de,
 physique, naïf; || *fig.* natif.
Естество, *sm.* la nature; 1. — *ощъчане*, le
 naturel; 2. *споредъ* —то, au naturel; 3.
промянявамъ —то (*на нѣщо*), *va.* dénaturer.
 — *испытывачъ*, *sm.* un naturaliste.
Естетически, *adj.* esthétique.
Естетика (*наука за хубавина или за ху-*
бавъ вкуса), *sf.* l'esthétique *f.*
Естомпъ (*истриивалка*), *sm.* l'estompe *f.*
Есть, *sm.* nom bulgare de la lettre Е.
Етажерка (*дулакъ съ полици*), *sf.* l'é-
 tagère *f.*
Етажъ (*редъ на сграда*), *sm.* l'étage *m.*
Етаминень тжачъ, *sm.* un étaminier.
Етаминъ (*платъ*), *sm.* l'étamine *f.*
Етероскин (*еднобични*), *sm. pl. Géogr.* les
 hétérosciens *m.*
Етика (*нравоучене*), *sf.* l'éthique *f.*
Етикеть, *sm.* l'étiquette *f.*
Етически, *adj.* éthique.

Етимологически, *adj.* étymologique.
Етимология, *sf.* l'étymologie *f*; || *Gram.* l'origine *f*; || **этимологизация** —, *vr.* étymologiser.
Етимолог (*коренодушникъ*), *sm.* un étymologiste.
Эфиренъ, *adj.* éthéré; || *Chim.* essentiel.
Эфиръ (*извъ прителенъ спуртъ*), *sm.* l'éther *m*; || ставане на —, l'éthérisation *f*; || **правя** —, *va.* *Chim.* éthérifier et éthériser.
Этиологически, *adj.* étiologique.
Этиология (*учене за причинитѣ на болестъ*), *sf.* l'étiologie *f*. [sarcocollier.
Этиопско смолисто дърво, *sm.* arbuste, le
Этиопийски (*за племе*), *adj.* nègre.
Этиопъ (*тъфна смѣсъ*), *sm.* *Chim.* l'éthiops *m*.
Этнографически, *adj.* ethnographique.
Этнография, *sf.* l'ethnographie *f*.
Этнографъ, *sm.* un ethnographe.
Этнаръхъ, *sm.* un ethnarque.
Ето и -го, *prép.* voici, voilà; || — **отвѣдижъ** той, ne voilà-t-il pas qu'il...; || — **пакъ**, *prép.* *fam.* revoici et revoilà.
Этологически, *adj.* éthologique.
Этология (*мнравоописане*), *sf.* l'éthologie *f*.
Етьрва, *sf.* la belle-sœur (*femme du frère*).
Етюдъ, *sm.* Peint. l'étude *f*.
Ефектъ (*въ искусства*), *sm.* l'effet *m*.
Ефемериды, *sf. pl.* *Astr.* les éphémérides *f*.
Ефеиди (*закожикъ*), *sm.* un éfendi et éfendi.
Ефоръ (*м акедонски сѣдникъ*), *sm.* un éphore.

Ефрейторъ, *sm.* un exempt; || *Milit.* un caroral; || (*въ кавалерія*), un brigadier.
Ефтиния, *sf.* modicité du prix; *f*; || *fig.* le bon marché.
Ефтино, *adv.* à bon marché, à bas prix, à bon compte; || **по** —, à meilleur marché ou compte; || **твърда** —, à vil prix.
Ефтино, *adv.* le ginguet.
Ефтинъ, *adj.* de vil prix; || **ставать по -ны**, *v. imp. pop.* ils ramendent.
Ефудъ (*еврейски полевъ*), *sm.* l'éphod *m*.
Ежова (*Богъ, Господъ*), *sm.* l'jéhova *m*.
Ехо, *sm.* l'écho *m*.
Ечемикъ, *sm.* plante, l'orge *f*; -мыченъ, d'orge; 1. la raumelle; 2. *Méd.* l'anchilons *m*, la chalaze; 3. (*на око*), *Méd.* le crithe ou orgelet; 4. **охлущенъ** —, orge perlé *m*; 5. **мѣсто за прорастеване** — за бира, le germe.
Ечемиченъ българъ, *sm.* orge mondé *m*.
Ечемиче (*въ око*), *sm.* l'orgelet et orgeolet *m*.
Ечемно кюспе (*отъ бира*), *sm.* la drèche; || -спявъ, *adj.* de drèche.
Ешафотъ (*дръвникъ за погребане прѣстѣлници*), *sm.* l'échafaud *m*.
Ешевинъ (*кметъ, глава*), *sm.* un échevin; || **длъжность на** —, l'échevinage *m*.
Ешелонъ, *sm.* *Milit.* l'échelon *m*; || **наредъ** да на -ны, *va.* *Milit.* échelonner.
Ешь, *sm. t.* la couple (*всугъ Тажъ и Дватакъ*).

Ж.

Ж

Ж (*же и дже*), la septième lettre de l'alphabet bulgare.
Жабрей, *sm.* plante, le musfier et musse de veau.
Жавкане, *sm.* l'aboïement et aboi *m*, glapisement, clabaudage *m*; || (*на кученца*), le jappement.
Жавкамъ, *vn.* glapir; || **който жавка**, glapissant *adj*; || **жавкатъ или лаятъ** (*кученца*), *v. imp.* ils jappent.
Жавкаръ, *sm.* un aboyeur.
Жакардовъ станъ, *sm.* le jacquart et métier à la jacquart.
Жакета (*дрѣха*), *sf.* la jaquette.
Жаконетъ (*плата*) *sm.* le jaconas.
Жалба, *sf.* le chagrin, le regret, la plainte, la paine; || *fig.* la croix.
Жалва, *sf.* l'oiseau-mouche *m*.
Жалга, *sf.* plante, le potamot. [fantaisie.
Жалене (*и ерѣне на* —), *sm.* le deuil; || **ла**
Жаленъ, *adj.* triste, désolé, lamentable, larmoyant, luctueux, lugubre.
Жални день (*у Римляни*), *sm.* jour néfaste *m*.
Жалното, *sm.* le larmoyant.
Жално, *adv.* c'est dommage; 1. **твърда** —, c'est grand pitié; || *fig.* meurtre; 2. — **ми е**,

Жарулекъ

j'ai regret, il me fâche, s'en vouloir, je suis désolé de.
Жалность, *sf.* la tristesse, affliction, amertume *f*, deuil *m*; || *fig.* la mélancolie, la douleur; || **имамъ голѣма** —, *vn.* avoir le cœur gros.
Жалны пѣсни (*отъ Овидіа*), *sf. pl.* les tristes d'Ovide *m*. [honneur.
Жалонеоръ (*бѣлѣзаръ*), *sm.* *Milit.* un jaloneur.
Жалостенъ, *adj.* douloureux; -тно, -еusement.
Жаля и -лѣя, *vn.* regretter, avoir regret, plaindre, épargner.
Жамбазинъ, *sm. t.* un tabarin, funambule, danseur de corde, *m*.
Жамбазка ортома, *sf.* le voltige.
Жамбонъ (*свинска сушена плѣшка*), *sm.* le jambon.
Жамбонче, *sm. dim.* le jambonneau.
Жандармъ, *sm.* un gendarme; || **корпусъ** -мы, la gendarmerie.
Жаравъ, *sf.* la braise; 1. **пекъ на** — **месо**, *va.* braiser, brasser; 2. **бырка** —, *va.* tisoner; 2. **пріетель да бырка** — **въ соба**, *s.* tisseur, euse.
Жарулекъ, *sm.* le mousoir.

Жарулно цвѣте, *sn. Bot.* le verticille.
Жарулясть, *adj. Bot.* verticillé.
Жега, *sf.* la chaleur; || *Méd.* le fer-chaud.
Жедепомъ (игра), *sm.* le tripot ou jeu de paume; || **сѣдържикъ на —**, paumier et maître —, *sm.*
Жежкъ, *adj.* chaud.
Жезаль, *sm.* la baguette, la masse; || **-управлене**, *sm.* le sceptre; || **повѣлителъ —**, le bâton.
Жезлогадане, *sm.* la rhabdomamie et -mance.
Жезлогадачъ, *ка, s.* rhabdomancien, enne.
Жезлоносецъ, *sm.* un bâtonnier, massier *m*; || (*въ черкова*), un porte-verge.
Желане, *sm.* le désir et desir, le souhait, le vœu, envie *f*, appétit *m*, appétition *f*; 1. *fig.* la faim, démangeaison *f*; 2. *Rhét.* la dépréciation; 3. половина —, la velléité; 4. по свое — au gré des ses desirs; 5. по -то, à souhait; 6. достойнъ за —, souhaitable, *adj.*
Желателенъ, *adj.* désirable, souhaitable, apprêtible, convoitable, optatif; || (*за вѣтъръ*), propice. [atif *m*.]
Желателно наклонене, *sm. Gram.* l'op-
Желателъ, *ка, s.* un convoiteur.
Желатина (проточно или роско вещество), *sf.* la gélatine.
Желатиненъ, *adj.* gélatineux.
Желатинъ, *sm. t.* un bourreau, maître ou exécuter de hautes oeuvres, *m*.
Желая, *vn.* souhaiter, envier, convoiter, aspirer à; 1. (*здравие*), donner; 2. (*нѣщо*), désirer et desirer, vouloir, appéter; 3. (*нѣщо страстно*), soupirer après, pour; respirer après; 4. който желае, appétitif, désireux *de, adj.*
Желѣзарница, *sf.* la forge; || (*лавица съ желѣзна стока*), la ferronnerie.
Желѣзаръ, *sm.* un blanchoeuvrier; || (*търговецъ*), ferronnier, ère, *s*.
Желѣзенъ, *adj.* de fer; 1. (*марциаленъ*), *Chim.* martial; 2. *Minér.* sidéral; 3. всяко -но сачево, *sm.* le ferrement.
— ботракъ, *sm. Milit.* la chausse-trape.
— качуль, *sm.* la bourgnignote.
— клинъ, *sm. Mar.* la patarasse.
— кърпелъ (*надъ соба*), *sm.* le trémion.
— кѣтникъ, *sm.* la cornière.
— лнстъ, *sm. Mar.* l'allamelle *f*.
— мъртакъ, *sm. fig.* Pancre *f*.
— обрачъ, *sm.* la frette, la bride; || (*около колело*), le bandage; || **застѣгамъ съ —**, *va.* fretter.
— пѣтъ, *sm.* chemin de fer *m*; || (*желѣзница*), voie ferrée *f*; || (*коленикъ*), le railway et railroute *f*.
— хвакъ, *sm.* la chasse-trape.
Желѣзна бубонка, *sf. Pharm.* boule de Mars ou de Nancy; || **вода размыта съ —**, eau de boule.

Желѣзна брънка (халчица т.) *sf.* la maille, — **вждица**, *sf.* l'angon *m*; || (*на магнитъ*). le portant.
— **грьвня**, *sf.* la frette; || (*за шия*), le carcan.
— **джка (при камина)**, *sf.* le contre-cœur.
— **кличка**, *sf.* la taraniche.
— **кличница (въ рѣзе)**, *sf.* la rivure.
— **кука**, *sf.* le renard. [fer oligiste *m*.]
— **лжскавина**, *sf.* fer spéculaire *m*; || *Minér.*
— **орха (прѣстъ у. в. в.)**, *sf.* le sil.
— **прѣчка**, *sf.* la tringle.
— **ризница**, *sf.* la cuirasse, la brigandine;
1. облененъ съ —, cuirassé, *adj*; 2. облененый съ —, un cuirassier; 3. (*за калкытъ*), le cuissard.
— **рашетка (на прозорецъ)**, *sf.* fer maillé *m*.
— **скоба**, *sf.* le fenton.
— **стыргалка**, *sf.* le décroitoir.
— **цѣва (на оржѣе)**, *sf.* le canon.
— **шѣпка (-но сокайче)**, *sf. Blas.* le vair.
Желѣзникъ, *sm.* plante, la verveine.
Желѣзница, *sf.* chemin de fer *m*; || —, poisson, la pucelle, alose *f*.
Желѣзно зело, *sn.* la dent-de-loup.
— **кодаче**, *sm. Agric.* l'avant-pieu *m*.
— **обковане или -ваване**, *sm.* l'armature *f*, armure *f*.
— **обраче (за калеска)**, *sm.* la main.
Желѣзны гръвни (на ржѣ), *sf. pl.* les menottes *f*.
— **дрѣбны стоки**, *sf. pl.* la ferronnerie.
— **шнкалки (картечь, мискетъ т.)** *sf. Milit.* la mitraille; || пушкане съ —, la mitraille; || пушкamy съ —, *va.* mitrailer.
Желѣзо, *sn.* le fer; 1. *Chim.* le mars; 2. което сѣдържава у себи-си —, *Minér.* ferrière, *adj*; 3. (*на джскы, на листа*), la tôle; || **майсторъ на —**, un tôlier; 4. кѣсове veto —, la mitraille; 5. наука за —, l'adenologie *f*; 6. (*отъ ножъ безъ чирень*), la lame; 7. правяне — **жилаво**, *Métall.* le puddlage; 8. правя -то **жилаво**, *va.* puddler; 9. разрѣзване на прѣкы и чукъ за надробяване — за дрѣбны работы, la fenderie.
Желѣзце (на край ивица), *sm.* le ferret; || **направачъ на то —**, un ferreur; || (*сачево*), le fer; || (*за въ чирень-тъ на сабя*), la soie.
Желѣзиста вода, *sf.* eau ferrée *f*.
Желѣзистъ, *adj.* ferrugineux; || *Chim.* chalybé.
Жеманданче (задъ сѣдлото), *sm. t.* le boudin.
Жемаданъ, *sm.* le porte-manteau, la valise; || (*за писма*), la malle.
Жена, *sf.* la femme, la dame, la femelle, la personne; 1. *fig.* bonne commère *f*; 2. оженена или задомена —, femme mariée; 3. -ми, *fat.* la moitié; 4. ненавистникъ къмъ -ны, *misogyne, adj.* 5. отвращене къмъ -ны, la misogynie.

Жена мъжкаръ, *sf. fam.* une virago.

Жененъ мъжъ или Булка (невеста), *s. marié, ée; || (три пѣти, пострѣтилъ), tri-game, sc. adj.*

Женидба, *sf.* le mariage, les noces *f.* l'hymen et hyménée *m.*; 1. *fig.* le lit; 2. (сбирание), l'union *f.*; 3. (морганатическа или съ хѣва рѣка), mariage morganatique ou de main gauche; 4. (съ неравно) la mésalliance; 5. (съ посестрила), le levirat; 6. (на уречено срѣме въ Турско), le kabin; 7. напущиване —, le divorce; 8. ненавистникъ къмъ —, un misogyn; 9. ненавистъ или умраза къмъ —, la misogynie; 10. стигналъ за —, nubile, *adj.*; 11. стигнуване за —, la nubilité; 12. съединявамъ съ —, *va.* conjoindre.

Женидбенъ, *adj.* nuptial, matrimonial.

Женидбна постелка, *sf.* lit nuptial *m.*

Женнхлн, *sm. pl.* un proxénète.

Женнице, *sf. fam.* une haquenée.

Женка и -ница, *sf. dim.* la femelette.

Женкиря и -каръ, *sm.* un efféminé, un lâche, un dandy (*pl. -dys ou -dies*); *|| fam.* un blêche (*voyez* Домашаръ).

— мъжъ, *sm.* un dameret.

— човѣкъ, *sm.* un couard.

Женомъжство, *sm. Bot.* la gynandrie.

Женоубийцъ, *sm.* un uxoricide.

Женска, *sf.* la femme; *|| (у грабливы нил-цы), le tiercelet.*

— дръха (съ шлейфъ, влачи-опашка), *sf.* manteau de cour, *m.*; *|| (за въдене), la devantière.*

— коса, *sf.* plante, l'adiante *f.*

— пасмина, *sf. fig.* la quenouille; *|| прѣ-минува на —, va.* tomber en quenouille.

— полурѣжачка, *sf.* la mitaine.

— пѣтелка, *sf.* l'ardillon *m.* oeillet *m.*

Женски, *adj.* féminin, femelle, de femme.

— родъ *sm. Gr. sm.* genre féminin *m.*; *|| от-давамъ на — дума, рѣчь, va. Gram.* féminiser.

— геркинякъ, *sm. oiseau*, la soubuste.

— пилецъ, *sm.* la poule.

— пощъ, *sm.* le fêtu.

— рогачъ, *sm. (voyez* Кошута).

— рѣжачникъ, *sm.* le miton.

— жобе (дрѣха), *sm.* le péplon. [bouquin.

— занкъ, *sm. quadr.* la 'hase; *|| Vén.* le

Женскы, *adv.* mollement.

— трувила, *sm. pl.* les colifichets *m.*

Женственъ, *adj.* efféminé.

Женя, *va.* épouser; 1. (изново), remarier; 2. (сынъ, дъщеря), marier; 3. (за неравенъ мъжъ или за неравна дѣвойка), *va.* mésallier; 4. -са, *vr.* s'épouser, se marier; 5. (накъ или са задомлявамъ), se remarier; 6. (съ неравно или за неравна), se mésallier. [grue.

Жеравъ (и съзвѣздіе, Astr.), *sm. oiseau*, la

Жербоа или Табарганъ, *sm. mamm.* la gerboise.

Жерка, *sf.* moulin à vent; 1. l'estomac *m.*; 2. *Méd.* le gaster; 3. цѣръ за усилване на —, stomacal, *adj.*

Жерминалъ (мѣсець на републиканска година), *sm.* le germinal.

Жестъ, *sm.* le geste.

Жете (играмна полукрачка), *sm.* le jeté.

Жерчень (и -чно срѣдство или цѣръ), *adj.* stomachique.

— еликсиръ, *sm. Pharm.* le garus.

— камыкъ, *sm.* (и късове отъ —), la meulière.

Жерчна или Бабечна слъза, *sf.* le chyme.

Живаирѣжн, *sm. t.* un joaillier et orfèvre — *m.*

Живаирство, *sm.* la joaillerie.

Живаиръ (безцѣны ибѣца), *sm.* la joaillerie, le jouan; *|| fig.* le fleuron.

Живакъ, *sm.* le vif-argent ou mercure; — ачент, de mercure.

Живаченъ, *adj.* mercuriel.

Живачна болестъ, *sf. Méd.* l'hydrargyrie *f.*

Живачны цѣрове, *sm. pl.* médicaments mercuriaux *m.* [на луцето), reposé.

Живенъ, *adj.* pittoresque; *|| (за цѣтъ -тъ*

Живете, *sm.* nom bulgare de la lettre Ж.

Живецъ, *sm.* la pulpe de l'ongle.

Живиница, *sf.* les scrofules ou écrouelles *f.* humeurs froides *f.*; *|| Méd.* le chancre, les achores *m.*; *|| цѣръ за —, antisicrofuleux,*

adj. m. [meux.

Живиничавъ, *adj.* serofuleux; *|| Méd.* stru- — човѣкъ, *sm.* un serofuleux.

Живна картина или сцена, *sf.* tableau mouvant *m.*

— сила [умножено на —, la surexcitation.

Живно, *adv.* à grands traits.

— изобразене, *sm. Rhét.* l'hypotypose *f.*

Живность, *sf.* le mouvement.

Живо, *adv.* vivement.

Живодеренъ хантъ, *sm. fig.* l'écorcherie *f.*

Живодерница, *sf.* l'écorcherie *f.*

Живодеръ, *sm.* un écorcheur, équarrisseur *m.*; *|| fig.* un boucher.

Живокость, *sf. plante*, le pied-d'alouette.

Живо повръщане, *sm. fig.* la bourrade.

Живость и -вина, *sf.* la vivacité, promi-tude, action *f.* entrain, feu *m.*; 1. (на ну-саю), le coloris; 2. *fig.* la fraîcheur, la vie, fleur, animation *f.* ressort *m.*; 3. безъ —, *fig.* pâle, *adj.*

Животворенъ, *adj.* vivifiant, vivifique.

Животено дърво, *sm. arbre*, le thuya et thuya.

Животенъ, *adj.* animal.

Животливостъ (способенъ да живѣе мѣ), *sf. Méd.* la viabilité.

Животливъ, *adj. Méd.* viable.

Животненъ, *adj.* vital; — тно, -алement.

Животно, *sm.* l'animal *m.* la bête; *|| вардачъ*

- на -ны, *Mar.* un garde-ménagerie; | покло-
пене на -ны, la zoolâtrie (*voyez* Добытакъ).
- Животность**, *sf.* la vitalité, animalité *f.*
- Животны** (*що жылатъ*), *zn. pl.* *H. nat.* les ascléphes *m.*
- или Добыточны силы, *sf. pl.* esprits vîtaux ou animaux *m.*
- Животописане**, *zn.* la biographie.
- Животописатель**, *zn.* un biographe.
- Животъ**, *zn.* la vie, les jours, le vivant; 1. вярвежъ на -тъ, la carrière; 2. минуване —, la course; 3. на -тъ нѣкому, du vivant de; 4. наука за продължене —, la macro-biotique; 5. описане на свой —, l'auto-biographie *f.*; 6. потребнытъ за —, les comestibles *m.*; 7. прѣзъ вечный —, *adv.* à vie.
- Живчо** (*който си живѣе добръ*), *zn.* un viveur.
- Живъ**, *adj.* vivant, animé, vif, prompt; 1. *fig.* chaud; 2. бывамъ въ -вытъ, *vn.* être en vie; 3. докль бѣда —, *adv.* à perpétuité; 4. въ -вытъ съмъ, *vn.* vivre; 5. права пакъ — или по —, *va.* raviver; 6. права —, *va.* Théol. vivifier; 7. което ражда жива рожба, *vivipare*, *adj.*; 8. разрѣзване на -во тѣло, *Chir.* la vivisection.
- Живы** вжлгены, *zn. pl.* la braise.
- Живѣлица**, *sf.* *fig.* le nid.
- Живѣяне**, *zn.* le cantonnement; 1. (*повече*), *Jur.* la survie; 2. вѣчно заедно —, *Jur.* la cohobitation; 3. начинъ —, la vie, la diète; 4. потребнытъ за —, la denrée, la substance.
- Живѣя**, *vn.* vivre, exister, être en vie, respirer, subsister; 1. résider, demeurer; 2. (*въ бездѣйствиѣ или въ незнатио състо-яне*), *fig.* végéter; 3. (*весело*), *fig.* faire ses caravanes; 4. (*на високо*), jucher et se —, *vr.*; 5. (*въ голѣма сиромашія*), traîner la savate; 6. (*по-горѣ отъ състо-янето си*), le porter 'haut; 7. (*заедно обичанъ*), *Jur.* cohabiter; 8. (*въ кѣлиѣ*), occuper; 9. (*негдѣ*), habiter; 10. (*на нѣкое жѣсто*), séjourner; 11. (*окаяно*), tirer le diable par la queue; 12. (*отъ*), *fig.* reparaître de; 13. (*окаяно и весело*), *fat.* vivre à gogo; 14. (*пустовно*), vivre de ménage; 15. (*разглезено*), bambocher; 16. (*распилютъ*), mener un grand train; 17. (*сиромашки и окаяно*), *fat.* vivoter; 18. (*сговорно*), faire bon ménage; 19. (*подобно съ своето достойнство или санъ*), représenter; 20. (*сговорно съ нѣкого*), se ménager; | *fig.* frayer; 21. (*сбѣжъ въ стая*), loger; 22. който живѣе, vivant, *adj.*; 23. който живѣе или сѣди негдѣ, résident, domicilié, *adj.*; 24. да живѣе! *interj.* vivat; | да живѣе (*царю*), vive!
- Жига** (*пѣсия, играйне*), *sf.* la gigue.
- Жигитай** (*видъ конъ*), *zn.* l'hémione.
- Жидека сила**, *sf.* force herculéene *f.*
- Жидеки**, *adj.* gigantesque.
- Жидъ**, *zn.* un géant, colosse *m.*; | *pop.* cas-seur de raquettes. [*godenot.*]
- Жижѣ**, *zn. t. pop.* une courte-botte; | *fat.* un Жижица, *sf.* la charbonnière.
- Жила** и -лка, *sf.* le ressort; 1. *fig.* le nerf; 2. (*клонъ*), *Méall.* le rameau; 3. (*эюмбил-дектъ t.*), *fig.* le mobile; 4. (*въ земята*), la veine; 5. камшикъ отъ быволеска —, nerf de boeuf; 6. (*у месо*), le tirant; 7. нѣма —, *Minér.* faille d'un filon, *f.*
- Жилава прѣчка**, *sf.* la gaulle.
- прѣщца, *sf.* la badine, le busc.
- Жилавина**, *sf.* le ressort.
- Жилаво трѣкало**, *zn.* le coulant.
- Жилавоство**, *sf.* l'élasticité *f.*
- Жилавъ**, *adj.* élastique, ductile.
- Жилень**, *adj.* veineux.
- Жилетка**, *sf.* la veste. [*giletière.*]
- Жилеть**, *zn.* le gilet; | шѣвачъ на —, une
- Жилище** и **Живѣлица**, *f.* l'habitation *f.*, habitacle *m.*, logement, appartement, domi-cile *m.*, demeure *f.*; 1. le séjours, manoir *m.*, gîte *m.*, les foyers *m.*; 2. *fig.* les pénates *m.*; 3. (*на земята*), le rez-de-chaussée; 4. отричане отъ —, le congé.
- Жилна става**, *sf.* *Anat.* la synévrose.
- Жило**, *zn.* l'aiguillon *m.*; | (*у буболечки*), le dar; | *H. nat.* la tarière.
- Жилонникъ**, *zn.* plante, le byssus et bysse.
- Жилы** и -лкъ (*на дръвѣ*), *sf. pl.* le veine; 1. (*въ листието*), la nervure; 2. на зелены — (*за сырене*), persillé, *adj.*; 3. съ —, veiné, *adj.*; 4. прокармамъ — (*въ нѣщо*), *va.* veiner; 5. обляпывамъ съ —, *va.* nerver.
- Жилнеть** и -лчастъ, *adj.* nerveux, veiné, veineux, textile; | *Bot.* nervé.
- Жилъ**, *va.* piquer.
- Жинзѣнгъ**, *zn.* plante, le ginseng.
- Жингусъ**, *zn.* *Com.* argent comptant *m.*
- Жиравъ** (*камельонардъ*), *zn.* *quadr.* le girafe.
- Жирантъ** (*нагърбачъ на полица*), *zn.* *Com.* un endosseur.
- Жиро** (*нагърбене*), *zn.* *Com.* l'endos et en-dossement *m.*
- Жирондистъ** (*придръжникъ на жирондова партия*), *zn.* un girondin. [*dosser.*]
- Жиросвамъ** (*турямъ жирю*), *va.* *Com.* en-
- Жита**, *zn. pl.* les plantes céréales *f.*
- Житень червей**, *zn.* le cosson.
- Жителство**, *zn.* la résidence, occupation *f.*
- Житель** и **Живѣльникъ**, *zn.* habitant, ante, s; un hôte, une âme.
- Житіе** (*и описане на —*), *zn.* la vie.
- Житія Святыхъ** (*легенда*), *zn. pl.* la lé-gende; | списатель на —, un légendaire.
- Житна калъ** (*говно*), *sf.* matière fécale *f.*; | *fig. pop.* le bran.
- Житница** (*амбаръ t.*), *sf.* le grenier; | на-

сыпване въ —, l'engrangement *m*; || насып-
 вать въ —, *va. engranger*.
Житно зърно, *sn. le blé et blé*.
Житны шишлупки, *sf. pl. la grenaille*.
Жито, *sn. le blé et blé, les graines m*; ||
 отсѣвамъ —, *va. Com. blattrer*; || кравіе —,
sn. plante, blé de vache.
Житоѣдецъ, *sm. insecte, la calandre*.
Жица, *sf. la fibre*.
Жицаво (*за месо*), *adj. filandreux*.
Жинчасть, *adj. fibreux*.
Жичка, *sf. Anat. la fibrille*.
Жибини, *sf. pl. la genéive (voyez Вѣнцы)*.
Жьлава, *sf. (voyez Костенурка)*.
Жьлта глина (*за измазване зидове*), *sf.*
le badigeon.
 — каджика *sf. plante, le souci*.
 — мѣдъ (*перунъ т.*), *sf. le potin*; 1.
 (*стрита*), *la purpurine*; 2. сѣдѣве или
 стока отъ —, *la dinanderie*; 3. търговецъ
 на стока отъ —, *un dinandier*.
 — оловна прокища, *sf. le massicot et*
protoxyde de plomb.
 — трѣска (*видъ*), *Méd. la chapetonade*.
Жьлтило, *sn. le jaune*; || —, *plante, le cur-*
cuma ou safran des Indes.
Жьлтина, *sf. le blémissement*; || (*около*
клонъ-тъ на пилъцимѣ), *la cire*.
Жьлтникавъ, *adj. jaunâtre, luride, fla-*
vescent.
Жьлтителень, *adj. jaunissant*.
Жьлтница (*болестъ*), *sf. la jaunisse*; ||
Méd. l'ictère m; || цѣръ за — и страдалецъ
 отъ —, *ictérique, adj. m*.
Жьлтничень и чавъ, *adj. ictérique*.
Жьлтица, *sf. le ducat, l'or m*; || *pop. le*
jaunet.
Жьлтично злато, *sn. or ducat m*.
Жьлто-зелень зумрудъ, *sm. le péridot*.
 — камень, *sf. plante, la queue-de-pourceau*.
 — клонъ дроздъ, *sm. oiseau, la draine*.
 — корень, *sm. plante, la statice ou gazon*
d'Olympe.
 — косъ, *sa, s. blondin, inne; blond, adj.*
Жьлтосвамъ, *va. jaunir*.
 — сивъ конь, *sm. cheval étourneau m*.
 — усть, *sm. fam. un blanc-bec*.
 — фюль, *sm. plante, le violier ou giroflée*
jaune f.
 — цвѣтило, *sn. plante, la génestrolle*; ||
 трьясто —, *sn. arbuste, le genêt*; || мѣсто
 обрадо съ —, *la génetière et genestade*.
 — чървень рубинъ, *sm. la rubace et*
rubacelle. [*ou bruant m*.]
Жьлтурка, *sf. oiseau, le loriot, pouillot, bréant*
Жьлтурникъ, *sm. oiseau, le becfigue*.
Жьльтъ, *adj. jaune*.
 — джѣтъ, *sm. arbre, le chêne quercitron*.
 — зюмбулъ, *sm. plante, la belle-d'un-jour*.
 — клеверъ, *sm. plante, la lupuline*.

Жьльтъ менешъ, *sm. plante, la ravenelle*.
 — ранункулъ, *sm. plante, le bassinet*.
 — цвѣтъ, *sm. le jaune, l'or m*; || (*или*
русъ), *le blond*.
Жьльты есенскы крупны, *sf. pl. le martin-*
se; || (зимны), le franc-réal.
 — зърна (*за цвѣтило*), *sm. pl. les gre-*
nettes f ou graine d'Avignon.
Жьльтѣтса (*за косми*), *vr. blondoyer*; ||
 коята ся жьлтѣ (*за коса*), *blondissant, adj.*
Жобе, *sm. t. le capot, sarrau et sarrot m*.
Жозданче (*за писма*), *sn. t. la porte-feuille*.
Жозданъ, *sm. t. la trousse*.
Жокей (*младъ кочияшъ*), *sm. un jockey*.
Жоко (*маймуна*), *sn. le joeko ou pongo*; ||
 (*гольма маймуна*), *le chimpanzé*.
Жонка (*кнѣзка ладія*), *sf. la jonque*.
Жонкиль, *sm. plante, la jonquille*; — лѣтъ,
de jonquille.
Жреба, *sf. le sort, le destin, destinée, part*
f, partage, lingot m; 1. (*съ лотарія*), *le*
lot; || главна —, *gros lot*; 2. хвърлямы сла-
мени — бы, *va. tirer à la courte-paille*; 3.
 хвърлена —, *fig. le sort en est jeté*.
Жребе (*у конь*), *sn. le petit*; || малко —,
le roussin.
Жребецъ, *sm. le poulain et poulain*; || (*мѣ-*
сечень), *le poulichon*; || (*ради завжданѣ*),
l'étaalon m.
Жребиса (*ожребваса*), *v. imp. elle poulaine*.
Жрѣкъ, *екини, s. sacrificateur, trice*; || (*у*
Еллыцы), *le prêtre; la prêtresse f*.
Жречески, *adj. sacerdotal*.
Жречество, *sn. la sacrificature*; || (*у идоло-*
поклонцы), *le sacerdoce*.
Жьртва (*и fig.*), *sf. la victime*; — венъ, *de*
victime; 1. oblation, offrande *f, holocauste*
m, hostie f; 2. *fig. le martyr*; 3. (*съ вино*),
la libation; 4. (*и жьртвоприносене*), *le*
sacrifice; 5. закалямъ или приносямъ —,
va. victimer; 6. заклане —, *l'immolation f*;
 7. закалямъ —, *va. immoler*; 8. приносямъ
 —, *va. sacrifier*; 9. ставамъ — на пла-
 мыкъ-тъ, *vn. être la proie des flammes*.
Жьртвенъ, *adj. sacrificatoire*.
Жьртвеникъ, *sm. l'autel m, autel de pro-*
thèse, la crédence; || (*свѣдѣдіе*), *Astr. l'En-*
censeur ou Autel m.
Жьртвоване, *sn. fig. le sacrifice de*.
Жьртвоприносачъ, *sm. un sacrificateur, un*
victimaire.
Жьртвоприносене, *sn. l'oblation f*.
Жьртвувамъ, *va. consacrer, sacrifier, im-*
moler; 1. (*себе-си*), *dévouer, se victimer*;
 2. (*себе-си за нѣкого*), *se sacrifier pour*;
 3. (*себе-си нѣкому*), *s'immoler*.
Жумеркы, *sf. les crétons m*.
Жуна и Жука, *sf. la lévré*; 1. бърна (*у*
буболечки), *H. nat. le labre*; 2. прави-
 сната долня —, *sf. fam. la lippe*; 8. про-

виснувамъ -ны (*начомъ бравмса*), *va.* faire sa lippe ou une vilaine lippe; 4. кривене -ны, la moue.

Жунень и Жучень, *adj.* labial.

Жунна буква, *sf.* Gram. la labiale.

Жунообразно състояние, *sn.* la labrosité.

Жуноприличень, *adj.* Bot. labié.

Жуканъ, *sm.* poisson, le labre.

Журналъ, *sm.* la feuille; | (*извѣстникъ*, *акръ*, *Agric.*), le journal.

Жѣба, *sf.* reptile, la grenouille, le crapaud; | (*буца*), *Vétér.* le fic; | (*конска болестъ*), *Vétér.* étrénguillon, barbillon *m.*

Жѣбе (*мускула*), *sn.* Anat. le muscle.

Жѣбенъ камыкъ, *sm.* la crapaudine.

Жѣбна локва, *sf.* la grénouillère.

— лажница, *sf.* plante, le flûteau.

Жѣбница (*подезыченъ отокъ*), *sf.* Méd. la grenouillette.

Жѣбоприличны гадины, *sf.* pl. H. nat. les

Жѣбупекъ, *sm.* la crapaudière; | —, *plante*, le sidéritis.

Жѣбуркамса, *vr.* grenouiller.

Жѣбя трѣва, *sf.* plante, la crapaudine.

Жѣбъ, *sm.* t. la poche; | (*проуѣдка за часовникъ*), le gousset ou boursou; | пакъ гуждамъ въ —, *va.* rempocher.

Жѣбна книжка (*за въ прорѣзъ*), *sf.* le vade-mecum.

Жѣгаль, *sm.* l'esponon et sponton *m.*, la haste; | (*за ловъ*), l'épieu *m.*; | *Vén.* la vouge.

Жѣденъ, *adj.* avide; -дно, -ment; 1. convoiteux; 2. *fig.* affamé *de*; 3. (*къмъ грабежъ наклоненъ*), rapace; 4. (*за*), âpre à; 5. (*за имане*), cupide; 6. — съмъ много, *vr.* j'ai grand' soif, *f.*

Жѣдность, *sf.* la soif, avidité, rapacité *f.*; 1. *fig.* la faim; 2. докарвамъ —, *va.* altérer; 3. който докарва —, altérant, *adj.*; | *Méd.* dipsétique; 4. угасявамъ —, *va.* désaltérer et se —, *vr.*; 5. който угасява —, désaltérant, *adj.*

Жѣдѣя, *vn.* convoiter; | който жѣдѣе, altéré, *adj.*

Жѣладоберъ, *sm.* la glandée.

Жѣладъ, *sf.* la gland, la faîne et fêne ou fouenne; | съ —, *Blas.* glandé, *adj.* [scier.

Жѣжъ, *va.* moissonner, dépouiller; | (*жито*),

Жѣтва (*и ерѣме* —), *sf.* la moisson; 1. la dépouille; 2. (*на жито*), la récolte; 3. *fig.* l'août *m.*

Жѣтваръ, *ка, s.* moissonneur, euse; un aou-teron; | *Agric.* un scieur. [Messier.

Жѣтвень стража (*сѣзвѣздѣ*), *sm.* Astr. le

3.

З

З (*зе*), la huitième lettre de l'alphabet bulgare.

За, *prép.* à, par, concernant, attendu, après, du (*pour de le*); 1. — ради, à cause de, pour; 2. — да, — щото, pour; 3. — да, *conj.* afin de et afin que, pour que, que et qu'; | *interj.* à l'effet de; 4. — да не, *conj.* de peur que (*avec ne*).

Забава (*маило*), *sf.* le retard.

Забавачъ, *sm.* un temporisateur.

Забавителна сила, *sf.* force retardatrice *f.*

Забавямъ, *va.* retarder, tarder à, accrocher; | който забавя да си плати данъ-та, retardataire, *adj.* *sc.*; | — са, *vr.* s'amuser à, tarder à.

Забавяне, *sn.* la retardation, le retardement.

Забивамъ, *va.* pousser, chasser, ficher, cogner; | (*по дълбоко*), renfoncer; | (*напредъ на права линия копчама*), borner.

Забира, *v. imp.* Chir. il abcede.

Заблуждене, *sn.* l'aberration *f.* abus *m.*

Забодavamъ, *va.* attacher avec des épingles.

Забоджамъ, *va.* enfoncer, ficher, épingler; | (*сабя въ нѣщо*), plonger; | — са, *vr.* se ficher.

Забоджане, *sn.* l'enfoncement *m.*

Забочамъ, *va.* arborer, fixer; | (*крѣстъ*), planter.

Забъркувамъ

Заборavamъ и Забра-, *va.* oublier, omettre; 1. (*себе-си*), *fig.* se méprendre; 2. (*сѣзвѣмъ нѣкого*), *fig.* passer l'éponge sur; 3. — са, *vr.* s'oublier, se méconnaître, s'émanciper, être enseveli dans.

Заборавяне, *sn.* l'oubli *m.*, l'école *f.*

Заборавливостъ, *sf.* l'oubli *m.*

Заборавливъ, *adj.* oublieux.

Забраднака, *sf.* la coiffe; | който прави —кы, une coiffeuse.

Забрадка, *sf.* bonnet (de femme, *m.*; | (*на селянкытъ*), le bavolet.

Забрана, *sf.* la sauvegarde.

Забранене, *sn.* la prohibition.

Забранень, *adj.* illicite; съ — начинъ, -ment.

Забранителень, *adj.* prohibitif.

Забранямъ, *va.* prohiber.

Забраняно говорене, *sn.* le barbouillage; | *fam.* le tortillage. [—gestible.

Забърканъ, *adj.* compliqué, indigeste et

Забърканостъ, *sf.* Jur. l'implication *f.*

Забъркувамъ и —квамъ, *va.* compliquer, mêler, embrouiller, brouiller, tripoter, impliquer, susciter; 1. *fig.* démonter; 2. *fam.* interloquer; 3. — са, *vr.* se compliquer, s'embrouiller, se brouiller, égarer et s' —, se tromper, s'ébranler; 4. *fig.* se troubler, errer.

Забъркване, *zn.* l'erreur *f*, complication *f*, embrouillement *m*, brouillamini *m*, imbroglia *m*; 1. *fig.* le labyrinthe; 2. *fat.* le brouillement, la billebaude; 3. (на дѣло), l'item *m*; 4. вкарвамъ въ —, *va.* induire à erreur; 5. искарвамъ отъ —, *va. fig.* dessiller les yeux. [*vr.* se voiler.

Забулямъ, *va.* voiler; || *fig.* gazer; || -*ca*, **Забунъ** (и *лекъ т.*), *sm.* la veste.

Забыкалка, *sf.* la tergiversation; 1. (съ думи), la circonlocution; 2. *fig.* la dé faite, pirouette *f*, circuit, biais, biaisement *m*; 3. *fat. fig.* le tournant; 4. безъ —, *adv. fig.* de front.

Забыкалки, *sf. pl.* la tortuosité, le subterfuge; 1. (за оправдане), *fig.* le tortillement; 2. говоря съ —, *vr.* tourner autour du pot; 3. права —, *va. fig.* gauchir; 4. употребявамъ —, *va.* tortiller.

Забыкалямъ и -колявамъ, *va.* environner, entourer, caindre, envelopper; 1. obseder, tergiverser, ruser, biaiser; 2. *fig.* embrasser, encadrer, bricoler, louvoyer; 3. който забыкаля, *Phys.* ambient, *adj*; 4. който забыколява, *Phys.* circumambient, *adj*.

Забыкалияне, *sm.* la tournée. [à, se bannierde.

Забѣгнувамъ, *vn.* se retirer, avoir recours

Забѣгване, *zn. fig.* l'asile *m*.

Забѣгнатъ, *adj.* érape.

Забѣжно мѣсто, *zn. Vén.* la refuite.

Забѣлѣжвамъ, *va.* remarquer, marquer, s'apercevoir, observer, voir, découvrir, délimiter, pointer, sentir; || annoter, noter, dénoter, étiqueter, intimer; || не оставямъ да забѣлѣжатъ, ne faire semblant de rien.

Забѣлѣжи и -жване, *adv.* nota et nota benè.

Забѣлѣжване, *zn.* la remarque, observation *f*, indice *m*, dénotation, réflexion, nota *f*, liste, glose *f*; 1. (въ книга), le renvoi; 2. (на въспрѣтны книги), l'index *m*; 3. (по крайщата на писмо), l'appostille *f*.

Забѣлѣжванеа, *zn. pl.* les illustrations *f*.

Забѣлѣжвачъ, *sm.* un annotateur; || (ради даване пары), *zn.* ordonnateur.

Забѣлѣжената вредность (на монета), *sf.* la valeur extrinsèque.

Забѣлѣженъ, *adj.* marqué; || ставамъ —, *vn. fig.* ressortir. [parent; || *fig.* saillant.

Забѣлѣжителенъ, *adj.* apercevable, ap-

Забѣлѣжка, *sf.* la remarque, annotation *f*, état *m*; 1. *Com.* l'ordonnance *f*; 2. (на въспрѣтны книги въ Римъ), index expurgatoire *m*; 3. (ради даване пары), l'ordonnement *m*; || пишъ —, *va.* ordonner; 4. пишъ —, *va.* ordonner.

Забѣлѣжки, *sf. pl.* le cahier. [sensible.

Забѣлѣжливъ, *adj.* perceptible aux yeux.

Забѣлѣжна книжка, *sf.* le souvenir.

Заваленъ, *adj.* confus, amphigourique; -лно, en confusion.

Завало, *adv.* confusément. [s'abatre.

Завалямъ, *va.* renverser, abatre; || -*ca*, *vr.*

Завардевамъ, *va.* réserver; || (за себе-си нѣщо), se réserver à soi. [la réservation.

Завардаване, *zn.* la réserve; || (за себе-си),

Заварденъ, *adj.* prohibitif. [soufflage.

Завардители дървета, *zn. pl.* Mar. le

Завареното мѣсто, *zn.* la soudure.

Заваревачъ, *sm.* fer à souder, *m*.

Заварилникъ *m* и -рно, *n.* le soudoir.

Заварявамъ, *va.* souder, forger; || (изново), resoudre; || (два кѣса желѣзо), *va.* braser.

Заваряване и -рене, *zn.* le soudage, la soudure, brasement *m*, brasure *f*; || кѣсъ на —, pailon de soudure, *m*; || способъ ради —, soudable, *adj*.

Заведнажъ, *adv.* d'une bouchée.

Завивамъ, *va.* envelopper, bander, tortiller; 1. (въ борунъ), doubler; 2. (съ витла), visser; 3. (на кривици косата), aneller; 4. (конитѣ), caparaçonner; 5. (съ мошамъ стоки), bâcher; 6. който завива (на около), *Phys.* ambient, *adj*; 7. -*ca*, *vr.* s'envelopper, se couvrir, s'empaqueter; 8. (съ витла), se visser; 9. завиваса (за зжмя), *v. imp.* il se replie.

Завиване, *zn.* l'enveloppement *m*, tortillement, vissage *m*; 1. *Archit.* la volute; 2. (вода слѣди кърма), Mar. le remons; 3. (коса на кривици), l'annelure *f*.

Завивка, *sf.* l'enveloppe *f*, la cloison; 1. *H. nat.* le tégument; 2. (на дароносецъ), la custode; 3. (за коніе), le caparaçon; 4. (на котчена халка), Mar. l'emboditure et -bouditure *f*; 5. което е ради —, *H. nat.* tégumentaire, *adj*.

Завиждамъ, *va.* envier; || (нѣко-му), jalouser, porter envie *f*; || -*ме* си (единъ другъ), *vn.* se jalouser.

Завирамъ (носѣ-тъ си вредомъ), *va. fat.* tatillonner; || -*ca*, *vr.* se nicher.

Зависливостъ, *sf.* la dépendance, assujettissement, *m*; || *Jur.* la mouvance; || който са намира въ —, très assujetti, *adj*.

Зависливъ, *adj.* dépendant; -*во*, -*дам*-ment; 1. (за снаглия), *Jur.* mouvant; 2. (отъ), attaché à; 3. (отъ нѣкого), dépendre de.

Завистливъ, *adj.* envieux, jaloux.

Завистникъ, *ница*, *s.* envieux, euse.

Завистъ, *sf.* la jalousie, l'envie *f*.

Завладѣвамъ, *vr.* conquérir, occuper, subjuguier, s'emparer de, se saisir de; 1. gagner, regagner, emporter, réduire, anticiper sur; 2. (изново), ressaisir et se —, *vr*; 3. (насила), envahir; 4. (нѣщо), se rendre maître de, maîtriser; 5. (накъ), reconquérir; 6. (съ), empiéter sur. [seur *m*.

Завладѣвачъ, *sm.* un conquérant, envhis-

Завладѣне, *zn.* la conquête, occupation *f*, prise, réduction, anticipation *f*.

Завладѣтельнѣ, *adj.* conquérant.

Завлачамъ и **-лчамъ**, *va.* emporter, entraîner, charrier; 1. enlever, détourner, divertir; 2. (*насилно*), ravir, 3. **завлача** (*за море*), *v. imp.* elle empiète; || (*за смѣртъ-та*), *fig.* elle décime.

Завлачане, *sm.* l'enlèvement *m.*, détournement, divertissement *m.*

Завлачальникъ, *sm.* un enleveur.

Завлеченъ, *adj.* diverti.

Заводене (*на зеброве*), *sm.* *H. nat.* la cession; || (*на еленъ*), le rut; || **начало** — (*у елени*), *Vén.* la muse.

Завождамъ, *va.* conduire, mener, emmener.

Завой (*виръ морски*), *sm.* ras de marée, *m.*; 1. (*на рѣка*), le coude; 2. *Géogr.* le cap, promontoire *m.*, la baie; 3. *Mar.* la remole; 4. (*вода*), *Mar.* la vire-vire et virevaude; 5. **излазиамъ** *отъ* —, *vn.* *Mar.* déscaper.

Завързакъ, *sm.* un pygmée; 1. *Bot.* nain, *adj.*; 2. *fig.* un sarajou; 3. *fam.* un ragotin; 4. (*дрѣвѣнь човѣкъ*), *por.* un tête-poule.

Завързанъ **подписъ** (*монограмма*), *sm.* le monogramme.

Завързаны и **Заплетены** **писма**, *sm.* *pl. fam.* la pataraffe.

Завързувамъ и **-звамъ**, *va.* lier, amarrer; 1. (*изново или вѣко*), resserer; 2. (*съ клупъ*), aiguilleter; || *Mar.* saisir; 3. (*накъ*), ratacher; 4. *-ca, vr.* s'associer à, rabattre et se —, *vr.*; 5. (*накъ*), se ratacher.

Завързване, *sm.* la ligature.

Завръзка, *sf.* la chape.

Завъртевачъ, *sm.* *Anat.* muscle rotateur *m.*

Завъртене, *sm.* le tournant; 1. *Anat.* la rotation; 2. (*дланъ на долу*), *Anat.* la pronation; 3. (*на думи*), *fig.* le détour.

Завъртителнѣ, *adj.* tortueux.

Завъртителна (*на долу*) **ръчна мышца**, *sf.* le pronateur. [toire *m.*

Завъртно движение, *sm.* mouvement giratoire.

Завъртявамъ, *va.* retourner, ceindre; 1. (*глава*), tourner; 2. (*шия*), tordre; 3. *-ca, vr.* se retourner; 4. (*на единъ кракъ*), pirouetter; 5. (*около си*), faire la roue; || (*съ тояга*), faire le moulinet.

Завърщамся, *vr.* retourner, repartir.

Завръщане, *sm.* le retour; || (*зеброве*), *Vén.* la rentrée; || **точка** —, *Géom.* point de rebroussement *m.* [ment.

Завчасенъ, *adj.* momentané, prompt; *-сно*, **Завчасъ**, *adv.* tout à l'heure, tout de suite,

bientôt, tantôt, aussitôt, sur-le champ, en un clin d'œil, tout d'une tirade ou tire, de ce pas, tous de ce pas, d'abord, incessamment, incontinentement; 1. *conj.* dans le moment; 2. — *като*, aussitôt que; 3. — *послѣ това*, immédiatement après; 4. — *слѣдъ*, à la queue, en queue.

Завчаскъ, *conj.* en moins de rien; 1. *interj.* eras; 2. *adv.* sur l'heure; 3. *fam.* en un tour de main.

Завчера, *adv.* avant-hier.

Завѣра, *sf.* l'insurrection *f.*

Завѣтенъ, *adj.* testamentaire.

Завѣтъ (*всѣхъ или нѣкъ*), *sm.* *Théol.* l'alliance *f.*; 1. (*съ Библия*), le testament; 2. **кивотъ** на —тъ, l'arche d'alliance ou sainte; 3. **оставено съ** — *имане*, le legs; 4. **оставамъ съ** —, *va.* léguer; 5. **приписанъ въ** —, *codicillaire, adj.*; 6. **прибавяне на** —, le codicille; 7. **съучастникъ на** —, *Jur.* un colégataire; 8. **участникъ**, *ица въ* —, *sc. Jur.* légataire; 9. **безъ** —, *adv. Jur.* intestat et ab intestat (*voyez* **Приживие**).

Завѣтъ, *sm.* l'abri *m.* [Оставямъ).

Завѣщавамъ, *va.* fonder, laisser (*voyez*

Завѣщане, *sm.* la fondation.

Завждамъ, *va.* naturaliser, peupler; || (*рыба въ рѣка*), empoissonner.

Завждане, *sm.* l'éducation; || (*рыба въ рѣка*), l'empoisonnement *m.*

Загамалывамся, *vr.* s'endormir.

Загаряня хлѣбъ, *sm.* pain de gruau *m.*

Загиналь, *adj.* naufragé.

Загинать, *adj.* le dévoté; || *fam.* flambé.

Загинвамъ, *vn.* s'abimer, se perdre, périr, se détruire, manquer; || (*съ осцикутъ си хора и имането*), périr corps et biens.

Загинване, *sm.* la perdition, la catastrophe.

Заглавенъ листъ, *sm.* le titre; || *Typ.* le frontispice; || (*гравированъ*), le titre-planche.

Заглавие, *sm.* le titre, la rubrique; 1. *Jur.* l'intitulé *m.*; 2. **турямъ** —, *va.* intituler; 3. **безъ** —, *anépigraphie, adj.*

Заглавна щампа, *sf.* *Typ.* le frontispice.

Загладевамъ, *va. fig.* plâtrer.

Заглаждамъ (*ножове*), *vr.* repasser.

Загледамся, *vr.* bayer aux cornilles.

Заглибевамся, *vr.* erouter. [стевамъ).

Заглабявамъ, *va.* emboîter (*voyez* **Задръ-**

Загълхнать, *adj.* buissonneux; || (*за гора*), épaïs.

Загълхнина (*на гора*), *sf.* le fond.

Загнѣждавамъ, *va.* enchâsser; || *-ca, vr.* se nicher.

Загнѣздене, *sm.* *fig.* l'enchâssure *f.*; || **изваждамъ** *отъ* — *камыкъ*, *va.* dessertir.

Заговедни, *sm. pl.* le carême-prenant.

Загоневамъ (*накъ зебръ*), *va.* relancer.

Загорець (*планински човѣкъ*), *sm.* montagnard, ultramontain *m.*

Загорски, *adj.* ultramontain.

Заграда, *sf.* la barricade; || (*отъ насадени дръвѣ*), la palissade; || **правя** —, *va.* barricader.

Заградена земя (*съ дръва*), *sf.* l'enclos *f.*

Заградено мѣсто, *sm.* l'enclos *m.*

Заграждамъ, *va.* barricader, enceindre de,

enclaver, enclorre, fermer, enfermer; || (градъ въ твърдия), embastiller.

Заграждане, *zn.* le clos, le barrage; || (градъ въ твърдия), l'embastillement *m*; || (на една земя въ друга), l'enclavement *m*.

Загърница, *sf.* l'esquinancie ou angine *f*;

1. (крупъ), *Méd.* le croup; || което са от-
нося до —, *Méd.* croupal, *adj*; 2. *Méd.* le
râle de la mort; 3. *Vétér.* l'étranguillon *m*.

Загърбване (веднажъ съ лопата у море),
zn. la palade.

Загърбдевамъ, *va.* bondonner.

Загуба, *sf.* la perte, le dommage, désavan-
tage *m*, ruine *f*, grief *m*, mal *m*; 1. *Jur.*
l'omission *f*; 2. (въ изпра), *fig.* la lessive;
3. зимамъ си пакъ —та, *va.* racquitter et
se —, *vr*; 4. на —, *adv.* en perte, à non-
prix; 5. плащане —бы, *Jur.* dommages et
intérêts.

Загубвамъ, *va.* égarer; 1. (на изпра), perdre;
|| (пакъ), reperdre; 2. *fig.* ruiner; 3. *Jur.*
adire; 4. —са, *vr.* s'égarer.

Загубване, *zn.* la ruine.

Загубень, *adj.* perdu, déchu, dommageable,
désavantageux; || имамъ го —, *va.* faire
son deuil de.

Загубы, *sf. pl.* les dommages; || търсене
—, *Jur.* le recours; || заповѣдъ за пла-
щане — и разноска, l'exécutoire *m*.

Загурителень, *adj.* *Méd.* cicatrisatif et
-trisant.

Загурия (раната), *v. imp.* elle cicatrise;
|| —си, *vr.* elle se cicatrise; || което може
да загури, cicatrisable, *adj.* [sation.

Загурияване (на рана), *zn.* *Méd.* la cicatri-
загурия рана, *sf.* *Méd.* la croûte.

Задавамъ, *va.* proposer.

Задавателна тема, *sf. Rhét.* la chrie.

Задавямъ (и *fig.*), *va.* étouffer; accabler,
oppresser; || —си (въ грлото), *vn.* engouer; ||
—са, *vr.* s'engouer.

Задавяне, *zn.* l'engouement *m*; || (отъ
кръв), *Méd.* la déplétion; || сиемамъ —то на
колело, *va.* désenrayer.

Зададка, *sf.* le problème, la thême, devoir
m, tâche *f*, question quodlibétaire *f*; 1.
l'avance *f*, avancement *m*, les arrhes *f*; 2.
(школка), la composition; 3. (ука), la
leçon; 4. *Mathém.* la proposition; 5. (пары),
l'engagement *m*, le denier à Dieu; 6. (на-
прѣдъ дадени пары), le prêt; 7. даване
—, l'arrhement *m*.

Задальпийски, *adj.* transalpin.

Задвигателно тръкалецъ, *zn.* la verterelle.

Задень, *adj.* postérieur, arrière.

— дворъ, *zn.* l'arrière-cour *f*, la basse-cour.

— опасъ (у сѣдло), *zn.* le trousséquin.

— носъ (на мостъ), *zn.* *Archit.* l'arrière-
bec *m*.

— планъ, *zn.* le fond.

Задень покрывъ, *zn.* *Mar.* le susin et susain.

Задългивамъ, *vn.* s'endetter, s'obérer,
contracter; || (пакъ), se rendre; || (м. logo),
je suis abimé de dettes. [tangué.

Задълбава си (носъ-тъ), *v. imp.* *Mar.* il
Задълбочавамса, *vr.* s'abimer, s'absorber;
|| *fig.* s'enfoncer; || (въ учене), être collé
sur les livres.

Задълбочене, *zn.* l'enfoncement *m*, renfon-
cement *m*; || (у прозорецъ), l'embrasure *f*.

Задълбочень, *adj.* absorbé.

Задълживамъ, *va.* obliger, lier; || —са, *vr.*
s'obliger, promettre, s'engager, vouer; || (въ
клетва), se lier; || —меса (единъ другъ),
s'obliger.

Задължение, *zn.* l'obligation *f*, office *m*, loi
f, devoir *m*, engagement *m*, promesse *f*,
amitié *f*, dû *m*, billet *m*; 1. *Com.* l'effet *m*;
2. *fig.* la dette, la religion; 3. права — нъ-
кому, *va.* obliger; 4. —неа освѣтъ плата
(на аренда), les faisaances *f*.

Задълженъ, *adj.* obligé, sujet; 1. (къмъ
нѣщо), tenu à, de; 2. (съмъ), *vn.* devoir;
3. (съмъ да живѣе за), se devoir à.

Задължителень, *adj.* obligatoire, obligeant;
|| *fig.* franc du collier; || (взаимно), *Jur.*
synallagmatique.

Задължителностъ, *sf.* l'obligance *f*; ||
(взаимна), la solidarité.

Задължливъ (взаимно), *adj.* *Jur.* solidaire.

Задникъ, *zn.* le cul; || (у ботуши), *zn.* le
quartier; || *Méd.* l'anus *m*, le suppositoire.

Заднина, *sf.* *Mar.* l'arrière *m*.

Заднишкомъ и —днимъ, *adv.* à reculons;
|| *fig.* à vau-l'eau; || върва —, *vn.* *Mar.*
culer.

Задница, *sf.* le dos, le derrière; 1. (буть т.),
la fesse; || *pl.* —цы, le fessier; 2. *fat.* le
postérieur; 3. *Mar.* l'arçasse *f*; 4. (на конъ),
l'arrière-main *m*; 5. (онатка на ладия), la
poupe; —ничень, de la poupe.

Задничень, *adj.* *Anat.* anal, fessier.

Заднично чърво, *zn.* *Anat.* le rectum; ||
което са отнася на —, *Anat.* rectal, *adj*;
|| въспалене на —, *Méd.* la rectite.

Заградене, *zn.* *Archit.* l'arrière-corps *m*.

Задно мѣсто (въ карета), *zn.* le fond.
— сводче, *zn.* *Archit.* l'arrière-vousse *f*.

Задня войска, *sf.* *Milit.* les derrières *m*.

— плѣшка, *sf.* le cuissot, la fesse; || (на
телѣ, на дива коза), la longe.

— ладия (въ линия), *sf.* *Mar.* vaisseau
serre-file, *m*.

— страна, *sf.* le dos.

— часть, *sf.* le derrière, le fond; || (на
ладия), *Mar.* la timonerie; || декорация на
—, *Théât.* la ferme.

Задовелень, *adj.* satisfait de, aisé; || бы-
вамъ — съ нѣщо, *vr.* se trouver bien de,
savoir gré de; || (съмъ), *vn.* se contenter; ||

- (съмъ съ), *vr.* se passer de, se restreindre à.
- Задоволнителенъ**, *adj.* satisfaisant.
- Задоволство**, *sn.* l'aisance *f.*, le bien-aise; || **живѣя въ** —, *vn.* faire florès.
- Задоволявамъ**, *va.* satisfaire, suffire; || — самъ себе-си, se satisfaire soi-même, se suffire à soi-même.
- Задоволявамса и -лявамса**, *vr.* s'accommoder à, se borner à; || (съ нѣщо), se payer de [s'établir.
- Задомявамса**, *vr.* se marier, s'emménager, **Задомяване**, *sn.* le mariage.
- Задомень (мжжъ или жена)**, *adj. Jur.* conjoint, ointe, *s.*
- Задържамъ**, *va.* retenir, arrêter, contenir, occuper, maintenir, enchaîner, retarder, amuser; 1. *Jur.* détenir; 2. *Vén.* rompre; 3. (*нота*), *Mus.* rester; 4. (*за всякогаши дължност-та си*), se perpétuer dans une charge; 5. (*у себе-си*), retenir; 6. (*при себе-си*), *fig.* rengainer; 7. — *ca*, *vr.* se tenir; 8. se retenir, s'empêcher de, enrayer.
- Задържавачъ (на чуждо мѣсто)**, *sm.* *Jur.* un rétentionnaire.
- Задържане**, *sn.* la rétention.
- Задържителенъ**, *adj.* suspensif. [nable.
- Задържливъ (въ търгуния)**, *adj. Mil. te* **Задръжъ!** *interj. Mar.* avaste ou vaste.
- Задръствамъ**, *va.* emboîter; || (*перо на стрѣла*), empenner.
- Задръстеване**, *sn.* l'emboîture.
- Задръмамъ**, *vn.* s'assoupir.
- Задъвътъ**, *sm.* le contre-jour; || **въ** —, *adj.* à contre-jour.
- Задуха**, *sf.* le tue-vent; 1. *fam.* la touffeur, la cache; 2. (*въ пристанище*), *Mar.* le bassin; 3. *мирише на* —, *vr.* sentir le renfermé.
- Задухенъ кѣтъ**, *sm.* le recoin.
- Задухникъ**, *sm.* le paravent.
- Задушавамъ**, *va.* étouffer, suffoquer; || *fam.* emmitoufler; || — *ca*, *vr.* étouffer, s'emmitoufler.
- Задушаване**, *sn.* l'étouffement *m*; || (*на месо*), l'estouffade *f*; || *Méd.* l'asphyxie *f*.
- Задушено**, *sn.* la suffocation, la daube.
- Задушено месо**, *sn.* l'estouffade *f.*, étuvée, daube *f.* [étouffant.
- Задушенъ**, *adj.* asphyxié, *s*; || (*за спѣмето*), **Задушителенъ**, *adj.* suffocant.
- Задушливо испарене**, *sn.* le miasme.
- Задушливостъ**, *sf.* le méphitisme.
- Задушливъ**, *adj.* méphitique.
- Задушница**, *sf.* fête ou jour des âmes, *f*.
- Задъ**, *prefixe*, trans; || **от** —, на —, *prép.* derrière. [ner la chasse à.
- Задъриамъ и -рвамъ**, *va.* accoster, don-
- Задъряне**, *sn.* la galanterie; || **наклоненъ къмъ** —, galant après le nom.
- Задыревачъ**, *sm.* un galant.
- Задѣнвамъ (ладия)**, *va. Mar.* gréer.
- Задѣнвамъ (буре)**, *va.* fonce.
- Заджика (на оржжѣ)**, *sf.* la culasse; || **завивамъ** — *та* на пушка, *va.* enclasser; || **изваждамъ** — *та* отъ опашката на оржжѣ, *va.* déculasser.
- Задно**, *adv.* ensemble, en commun, de compagnie, à la fois, tout à la fois, tout d'une tenue, conjointement, de front, y compris, du fort au faible, le fort portant le faible; || *fig.* de concert; || **подписвамъ** —, *va.* contre-signer.
- **набѣденъ**, *s.* coaccusé, *ée*.
- **наемникъ**, *sm. Jur.* un confidésusseur.
- **роденъ**, *adj.* inhérent, inné.
- Задността**, *sf.* l'ensemble *m*.
- Заквамса и Занмъ**, *vr.* emprunter de, à;
- Закванене**, *sn.* l'emprunt *m*.
- Закванъ**, *adj.* emprunté.
- Закмочамъ**, *ка, s.* emprunteur, euse.
- Закмочавачъ**, *ка, s.* prêteur, euse; créancier, *ère*; 1. *Com.* un créancier; 2. (*съ залогъ*), prêteur sur gage *m*; 3. (*отъ втора ржка*), opposant ou créancier en sous-ordre; 4. (*на запрѣтъ неговъ дължникъ*), un recommandataire.
- Закмочавачи (кредитори)**, *sm. pl.* les parties prenantes *f*; || **сподѣлене** *сумма между* — *отъ втора ржка*, *Jur.* le sous-ordre.
- Закмъ**, *sm.* l'emprunt *m*, le prêt; 1. **закмъ на** —, *va.* emprunter de, à; 2. **давамъ на** — *или* **закмъ**, *va.* prêter; 3. **закмъ добивна връхния отъ** —, *va.* prêter à la petite semaine.
- Закмъ мисль**, la réminiscence.
- Закмъ писмо**, *sn.* lettre chargée ou recommandée *f*.
- Закмъ**, *adj.* sûr, certain de, arrêté; || **най** — *но срѣдство*, *sn.* le plus sûr.
- Закмъ**, *sm.* l'assurance.
- Закмъ**, *adj.* Méd. consolidant, conglutinatif.
- **билетъ**, *sm.* carte de sûreté, *f*.
- **полисъ** [унощожене на —, *Com.* la ristorne et ristourne; || **унищожавамъ** —, *va. Com.* ristourner. [Lloyd.
- Закмъ** *сдружаване*, *sn.* *Com.* le **Закмъ**, *va.* rassurer, protester; 1. *Com.* assurer; 2. (*дългъ*), consolider; 3. (*изново*), réassurer.
- Закмъ**, *sn.* l'assurance *f*, hypothèque, protestation *f*; || *Com.* l'assuré *m*.
- Закмъ**, *sn. Méd.* la consolidation.
- Закмъ (за рана)**, *v. imp.* elle reprend; || (*накъ*), elle se reprend.

Зазхицы (*у конь*), *sf. pl. Vétér.* la fièvre.

Зангравамъ (*на билардъ*), *va.* débiter.

Занъмъ-минъ (*турки солдатъ*), *sm.* un zaïm.

Закакво, *conj.* pourquoi.

Закалямъ, *va.* égorger, couper la gorge à.

Заканвамъ (*гоня карезъ т.*), *vr.* tirer ou prendre vengeance de, garder rancune, avoir de la rancune.

Заканване (*карезъ т.*), *sn.* la rancune, vengeance, vendetta *f.*, ressentiment *m.*; || *fam.* le retentum; || на страна -то, rancune à part.

Заканвачъ, *ка. s.* rancunier, ère; || *fam.* rancuneux, euse.

Заканителенъ, *adj.* vindicatif.

Закарвамъ, *va.* emporter, emmener, rabattre; || (*на каъ*), engraver; || (*накъ назадъ*), remmener.

Зачачаликъ, *sm.* un agresseur.

Зачачамъ и -чвамъ, *va.* pendre, attacher avec des épingles, acrocher; 1. toucher, attendre; 2. commencer, débiter, naître; 3. (*нбкого*), *fam.* asticoter; 4. (*накъ*), rascrocher, 5. (*латинама*), *Mar.* larder; 6. (*работа*), *fig.* enfourner; 7. *fig.* remuer; 8. *Jur.* intenter; 9. *Méd.* encliqueter; 10. -са, *vr.* se pendre, s'acrocher à, se rascrocher à, se prendre, pointiller; || taquiner.

Зачачване, *sn.* l'initiative *f.*, acrochement *m.*; 1. *Mar.* l'affourche *f.*; 2. котка ради —, анере д'affourche; 3. ортома ради —, cable d'affourche, *m.*

Зачаченъ (*за стропалено дърво*), *adj.* encroué.

Зачачителенъ, *adj.* taquin; -лно, -nement

Зачачителность, *sf.* la taquinerie.

Зачачка, *sf.* un tour d'adresse; || *pl.* -чки, la singerie.

Зачачникъ, *sm.* le mobile.

Заклетникъ, *sm.* un conjurateur, complo-теур, juré *m.*; || поредъ на иснафескы -ници, la jurande.

Заклетничество, *sn.* la jurande.

Заклетъ, *adj.* assermenté, juré; || съдба на -ты, *Jur.* le jury et juri.

— оцъилиникъ, *sm.* un prud' homme.

— сждникъ, *sm.* un juré.

Заклещеватъ (*за кучета*), *v. imp.* ils la-cent, ils mâtinent.

Закливамъ, *va.* adjurer; 1. (*диаволъ*), exor-ciser; 2. (*нбкого*), conjurer; 3. -са, *vr.* jurer; || (*за*), conspirer.

Закливане, *sn.* le serment, adjuration, obsé-eration *f.*; || (*диаволъ*), l'exorcisme *m.*; || (*въ сждница*), *Jur.* caution juratoire *f.*

Закливачъ, *sm.* un exorciste.

Заклинявамъ, *va.* assermenter.

Заклиняване, *sn.* la conjuration, adjuration *f.*

Заклучевамъ, *va.* fermer à clef, renfermer; serrer; 1. (*накъ*), refermer; 2. (*по на тбсно или пакъ*), resserrer; 3. (*имама въ*

себи-си свойщина), participer de; 4. (*на правямъ съюздъ*), contracter.

Заклучалка, *sf.* le barreau, fermoir, bracon *m.*

Заклученъ, *adj.* sous clef, part. clos.

Заклучливъ, *adj.* fermant.

Заковавамъ, *va.* fixer, condamner; || (*изново съ гвоздеи*), reclouer; || (*монъ*), enclouer.

Заковаване, *sn.* l'enclouure *f.*

Заковать, *adj.* ferré.

Заколивъ, *adj. fam.* tuable.

Заколь, *sm.* noeud de la gorge, *m.*; || *Anat.* pomme d'Adam, *f.*

Законенъ, *adj.* légitime, loyal, legal, valable, valide, juridique; -онно, -ment; 1. съ — на-чинъ, de droit, de plein droit; 2. припоз-наване -онно незаконно дъте, la légiti-mation; 3. припознавамъ -нно едно дъте, *va.* l'égitimer; 4. права го -онно, *va.* valider.

Законна добывка (*процентъ*), *sf.* la légitimité; || придръжникъ на —, un légitimiste.

— часть, *sf. Jur.* la légitimité; || което са относя до —, *Jur.* légitimaire, *adj.*

Законно наследие, *sn. Jur.* la légitime.

— раждане, *sn.* la légitimité. [l'idité *f.*

Законность, *sf.* la légalité, légitimité, va-

Законодавателенъ, *adj.* législatif; -лно, -ivement.

— давателна мощъ, *sf.* la législature.

— давателно събрание (*и ербме на съ-бирането му*), *sn.* la législature.

— давателство и -знание, *sn.* la législation.

— давачъ, *ка. s.* législateur, trice; || -вате-ленъ, *adj.*; || първий — на всякой езикъ, le tyran des langues.

— знание, *sn.* la jurisprudence.

— знаецъ, *sm.* un praticien.

— получилникъ, *sm.* un catéchiste.

— хранителъ (*въ Атина*), *sm.* un thesmothète.

Законъ, *sm.* la loi, foi, religion, règle *f.*; 1. (*за храната*), loi annonaire; 2. имама сила -тъ, *va.* faire loi; 3. въ — прѣдписанъ, légal, *adj.* 4. криво тълкувамъ —, *vn.* faire violence à la loi; 5. нѣмамъ нито въра нито —, n'avoir ni foi ni loi; 6. по —, de droit, de plein droit; 7. позволенъ отъ -тъ, licite, *adj.*; 8. приемамъ —, *va.* voter; 9. разва-лямъ —, *va.* désobéir.

Законы (*на веты Германцы*), *sm. pl.* lois ruppaires *f.* 1. злоупотребене на —, *fig.* la prostitution; 2. изводъ -ны, *Jur.* le promptuaire; 3. права или давамъ —, *va.* légitiérer; 4. противорѣчие въ —, l'anti-nomie *f.*; 5. сборникъ —, le bulletin; 6. който са управлява съ свои —, autonome, *adj.* [s'enterrer, s'ensevelir.

Закопавамъ, *va.* enterrer, enfouir; || -са, *vr.*

Закоравельный ечемичецъ (*въ око*), *sm. Méd.* la grêle.

Закоравляемость, *sf.* la dureté, le durillon.
Закоренѣль, *adj. fig.* enraciné, envieux.
Закоренявамъ, *va.* enraciner; | *-са, vr. fig.* s'enraciner.

Закривена укрѣпка (*накаруца*), *sf.* la cou.
Закривенъ, *adj.* croche, crochu.

— гвоздей, *зм.* la fiche.

— трънъ, *зм. Bot.* l'hameçon *m.*

Закривены мустакы, *зм. pl.* les crocs.

Закривявамъ, *vr.* se creper; || **закривяваса** (*за коса*), *v. imp.* ils frisent.

Закривяване (*на коса*), *зм.* la frisure; || (*на рудна жила*), *Minér.* le toit.

Закривямъ, *va.* voiler, couvrir; 1. *fig.* masquer; 2. (*грѣшки*), *fig.* replâtrer; 3. (*отъ неприетелски пушканеа*), *Fortif.* défilé.

Закриване (*звѣзда задъ жбсецъ-тъ*), *зм.* *Astr.* l'occultation *f.*

Закривачъ, *зм. fig.* un replâtréur.

Закривленъ, *adj.* protégé.

Закривителенъ, *adj.* tutélaire.

Закрѣль [подъ —, *prép.* sous les, ailes de, à la faveur de.

Закрѣльникъ, *зм.* un protecteur.

Закрѣя, *sf.* la protection, sauvegarde, défense, garantie, garde *f*; | *fig.* le support, soutien, bouclier, palladium *m*, égide *f.*

Закрѣямъ, *va.* protéger, défendre, sauvegarder, garder; 1. soutenir, ombrebrer, garantir de, porter, pousser; 2. *fig.* arborer; 3. *fam.* revancher; 4. (*нѣкого*), rompre une lance pour; 5. *-са, vr.* se garantir; || *fam.* se revancher.

Закрѣвамъ, *va.* raccomoder, repriser; || *fam.* rapetasser, rapiécer; || (*подшивамъ новы подологы*), ressemeler.

Закрѣване и -пване, *зм.* le raccontrement, le reprise, le rapetassage, le rapiécetage et rapiécement; 1. (*на ботушы*), le remontage; 2. (*съ подологы*), le ressemelage; 3. (*на прѣтурки*), la vivelle.

Закрѣпка, *sf.* la clavette, la goupille.

Закрѣпене, *зм.* la stabilisation.

Закрѣпенъ, *adj.* stable.

Закрѣпность, *sf. Méc.* la stabilité. [fraichir.

Закрѣпявамъ и -пямъ, *va.* stabiliser, ра-Закрѣпувамъ, *va.* enlever.

Закжсителенъ, *adj.* long.

Закжсѣла работа, *sf.* l'arriéré *m.*

Закжсѣль, *adj.* tardif.

Закжснѣвамъ, *vn.* tarder, être en retard, s'attarder, demeurer.

Зала, *sf.* la salle, le salon, l'enceinte *f*; || *фехтовална* —, salle d'escrime ou d'armes.

Залавамъ, *va.* retenir, entreprendre sur, empoigner, gagner, empiéter, frustrer, souffler; 1. *fig.* entamer, enjamber sur; 2. (*съ войска*), *Milit.* occuper; 3. *Jur.* saisir; 4. (*бържѣ*), brusquer; 5. (*съ дързостъ*), payer d'audace *f*; 6. (*изново*), réoccuper; 7. (*нѣ-*

кое жѣсто), suppléer, décaiser, succéder, représenter, remplacer, remplir; 8. (*нѣщо ради плата на дѣлъ*), payer par ses mains *f*; 9. (*пжмъ*), enfiler; 10. (*работа*), *fig.* mettre les fers au feu; 11. (*ѣко*), *Mar.* souquer; 12. *залавя съ зжбытъ си (за куче)*, *v. imp. Vétér.* il gueule; 13. *-са, vr.* se raccrocher à, s'attaquer à; 14. (*за*), sauter; 15. (*за космитѣ*), *pop.* se tignonner; 16. (*накъ за нѣщо*), recommencer de plus belle, retourner, pendre ou se pendre et s'y pendre bien, entreprendre; || *fig.* se rembarquer; 17. (*съ двѣ ржѣ на една работа*), empraumer une affaire; 18. не *са залавя (за котка)*, *v. imp. Mar.* il laboure.

Залавяне, *зм.* l'empiètement *m*, la pince, le germe; 1. *Bot.* le spadice; 2. (*нѣстото на друго*), le remplacement; 3. (*съ войска*), *Milit.* l'occupation *f.*

Залагалникъ, *зм.* un ponté.

Залагамъ, *va.* mettre en gage *m*, engager, nantier; 1. (*всичко*), *fig.* jouer quitta ou double; 2. (*залагъ за мамене*), amorcer; 3. (*на игра*), hasarder, ponter, caver; 4. (*накъ*), rengager; 5. (*хвакъ*), tendre, dresser; 6. който залага хвакове, tendeur de pièges, *m.*

Залагане, *зм.* l'engagement *m*; 1. (*заложено нѣщо*), le gageur; 2. (*на княжна игра*), le va; 3. изигравамъ -то, *va.* faire codille *m*; 4. (*на игра*), l'enjeu *m*, le gage, vade *f*, début *m*, cave, māsse, mise, passe, poule *f*; 5. *игравъ съ -неа, va.* jouer au gage touché.

Залакъ, *зм.* le morceau, la bouchée, appât *m*; 1. *fig.* le leurre; 2. *fam.* le gobet; 3. *голъмъ* —, *pop.* la goulée; 4. *давамъ си -тъ отъ устата*, *va. fig.* se saigner; 5. (*за мамене*), l'amorce *f*; 6. *последній* — въ паницата, le morceau honteux; 7. *раздѣлене на -лцы*, la buccellation.

Залибевамъ, *va.* amouracher; 1. *-са, vr.* s'amouracher de, s'énamourer de; 2. (*страстно*), se passionner pour; 3. (*безумно*), raffoler de; 4. (*до безумство*), s'assorter à.

Залибенъ, *adj.* amoureux de; 1. *fam.* féru de (*part. de févir*); 2. *бывамъ* —, *vn.* en tenir; 3. (*до безуміе*), *fig.* idolâtre, *adj*; 4. (*въ нѣщо*), épris; 5. (*на*), fou ou fol de; 6. (*до безумство на*), affolé de.

Залибнѣвъ, *adj.* amoureux; *vo.* -eusement.

Заливамъ (*съ восакъ шише*), *vr.* sceller.

Заливане (*съ олово въ зидъ*), *зм.* le scellage et -lement.

Заливъ (*лиманъ т.*), *зм.* le golfe; || (*устіе на рѣка*), *Géogr.* le liman; || *прѣдната частъ на —, Mar.* l'avant-cale *f.*

Залесъ, *зм. fam.* la besogne.

Залитамъ, *vn.* vaciller, chancelier; || (*за нѣщо*), *fam.* s'enquêter de.

Залитамъ и политама, *vn. fig.* tournoyer; || *fat.* dandiner et se —, *vr.*
Залитъ, *sm.* le chancellement. [dinement,
 — и полить, *sm.* le ballottement, le dan-
Заличавамъ, *va.* effacer, rayer, oblitérer,
 barbouiller, bâtonner, réparer, biffer, ratur-
 rer; 1. *Jur.* canceller; 2. (съ драсколицы),
 croiser, barrer; 3. (отъ листъ), désappointer;
 4. което може са заличи или истрие, ef-
 façable, débile, *adj.*; 5. което трѣбува
 да са заличи, radiable, *adj.*
Заличаване, *sm.* l'effacement *m.*, radiation *f.*,
 rature, *f.*; || напълненъ съ неа и стѣпро-
 тни, raturé, *adj.* [Jur. la cancellation.
Заличено, *sm.* l'oblitération *f.*, effaçure *f.*; ||
Заличено мѣсто, *sm.* l'effaçure *f.*; || (въ
 книга), *fig.* la coupure.
Заловенъ, *adj.* occupé; || (търдѣ за ра-
 бота), empêche.
Заловачъ (който залавя мѣсто), *sm.* occu-
 pant, suppléant, *adj.*; || първий — на мѣсто,
 le premier occupant.
Залогъ, *sm.* l'otage *m.*, la sûreté, nantisse-
 ment, engagement *m.*, la cible; 1. (и *fig.*),
 la gage; 2. (нишанъ *t.*), le but, la mire,
 le blanc, jeu de l'arquebuse *f.*; || мѣсто за
 дучене —, le tir; || измѣрвамъ —тъ, *va.*
 buter; 3. (у глаголы), la voix; || въ срѣ-
 денъ —, *adv.* *Gram.* neutralement; 4. (на
 недвиженъ имотъ), *Jur.* l'hypothèque *f.*;
 5. давамъ — или залагамъ, *va.* engager,
 pantir; || *Jur.* hypothéquer, se dénantir de;
 6. зимамъ —, *va.* se nantir de; 7. зимане
 —, la dépose; 8. откупуване —, le déga-
 gement, purge des hypothèques *f.*; 9. от-
 купувамъ —, *va.* dégager, purger; 10. съ,
 по —, *adv.* hypothécairement; 11. ударямъ
 отъ —тъ бия, *va.* débiter; 12. до —тъ съ
 уетата на пушката, à bout portant.
Заложливъ, *adj.* *Jur.* exploitable.
Заложни актъ, *sm.* lettre de gage *f.*.
 — контрактъ, *sm.* *Jur.* contract pignoratif *m.*
Заложникъ, *ица*, *s.* déposant, ante; l'otage
m.; || *fat.* gageur, euse.
Заложница, *sf.* la paranymphe.
Залуденъ, *adj.* vain; —до, en vain, -ement.
Залѣтамъ, *va.* appliquer à, piocher; 1. —са,
vr. exercer, professer, s'attacher à, s'étudier
 à, vaquer à, s'employer à, s'esimer de,
 à; s'empreser, essayer; 2. (съ занаятъ),
 suivre; 3. (съ наука), *fig.* cultiver; 4. (съ
 нѣкое съчинение), *fig.* avoir sur le chantier;
 5. (съ нѣщо), s'occuper, travailler à, se
 mettre à; 6. (да придобия нѣщо), re-
 chercher.
Залѣгане, *sm.* l'assiduité *f.*, occupation, étude,
 sollicitation *f.*, métier *m.*; || (съ длъжностъ),
 l'exercice *m.*; || (въ наука), *fig.* la culture.
Залѣгаденъ, *adj.* éveillé sur, empressé.
Залѣгачъ, *ка*, *s.* prétendant, ante.

Залѣгнать, *adj.* occupé; || *fat.* embesogné.
Залѣпване, *sm.* l'agglutination *f.*
Залѣпене (на езикъ-тъ), *sm.* le 'happe-
 ment; || (по видъ извѣстия), l'affichage *m.*
Залѣпено извѣстие, *sm.* la pancarte, le
 placard.
Залѣпителенъ, *adj.* *sm.* Méd. agglutinant.
Залѣпявамъ и -пямы, *va.* coller sur, agglu-
 tiner; || (по видъ извѣстия), afficher, pla-
 carder; || —са, *vr.* se coller sur, s'englu-
 er.
Залѣпяване (пкстры хартия), *sm.* le
 collage.
Залѣвко вино, *sm.* *fig.* le casse-tête.
Залѣгалка, *sf.* *fat.* l'amusette *f.*, badinerie,
 bagatelle *f.* [tif; || *fat.* régaland.
Залѣгателенъ, *adj.* réjouissant, jovial, récréa-
Залѣгателно слово, *sm.* *fat.* la joyeuseté.
Залѣгвамъ, *va.* récréer; 1. (събрането съ
 пусты работы), amuser le tapis; 2. —са,
vr. s'amuser à, se récréer, jouer et se jouer,
 rire; 3. (съ дѣтиски игры), baguenauder;
 4. (съ низащо), *fat.* muser; 5. (съ чудны
 и дивны работы), s'amuser à la moutarde.
Залѣгване, *sm.* le badinage.
Залѣжникъ, *sm.* un amuseur, bon vivant *m.*,
 vive-la-joie, badin, crispin, *m.*
Замаявамъ, *va.* étourdir; || замаева глава (за
 нитие), *v. imp.* elle porte sur la tête; 1.
 —са, *vr.* s'étourdir, s'égarer, s'attarder; 2.
fig. être capot.
Замаяване, *sm.* *fig.* l'étourdissement *m.*, le
 vertige; || духъ —, esprit de vertige, *m.*
Замазвамъ, *va.* calfeutrer; 1. (си съ хартия
 рѣзкытъ на врата и прозорцы), se cal-
 feutrer; 2. *fig.* replâtrer; 3. (врата), con-
 damner; 4. (изново рѣзкы), *Archit.* re-
 jointoyer.
Замазване, *sm.* la tutation; 1. *fig.* le replâ-
 trage; 2. (изново рѣзкы), la rejointoye-
 ment; 3. остѣргване на —, le délutage;
 остѣргвамъ —, *va.* déluter.
Замазвачъ, *sm.* *fig.* un replâtreur.
Замаяностъ, *sf.* la stupidité.
Замаянъ, *adj.* stupéfait, stupide, égaré; ||
fig. pantois *m.*
Замба (монетна), *sf.* *t.* le poinçon; || бѣлѣжа
 съ —, *va.* poinçonner; || бѣлѣжене съ —,
 le poinçonnement (voyez Рѣзка).
Заминало, *sm.* le passé; || да забравимъ —то,
 sans rancune, point de rancune *f.*
 — време, *sm.* *Gram.* le préterit; || (неопрѣ-
 дѣлено), l'aoriste *m.*
Заминаль, *adj.* passé; || —льй, dernier, révolu.
Заминувамъ, *vn.* passer; || (накъ), repasser.
Заминуване, *sm.* le cours.
Заминувачъ, *sm.* le passager, le passant; ||
 (за пилцы), oiseau de passage, *m.*
Замиривамъ, *vn.* *fig.* transpirer.
Замисамъ, *va.* s'engager dans.
Замѣчавамъ (за нѣщо), *vn.* taire.

Замълчане и **-чене**, *sn.* la réticence; || *Jur.* le retentum.

Замълчанъ, *adj.* tacite; -но, -ment.

Замогнувамъ, *va.* restaurer; || -са, *vr.* se restaurer.

Заможенъ, *adj.* puissant, fort, compétent; 1. *Jur.* habile à; 2. (*за плащане*), *Com.* solvable; 3. *правя* —, *va. Jur.* habiliter.

Заможностъ, *sf.* les moyens *m*; || *Jur.* l'habilité; || (*за плащане*), la solvabilité.

Заморителенъ, *adj. fig.* assourdissant.

Заморявамъ, *va.* essouffler.

Заморяване (*на конъ*), *sn.* la fortraiture.

Замотавамъ, *va.* embrouiller, impliquer; 1. (*накъ въ*), *rengager*; 2. *fig.* embourber dans; 3. -са, *vr.* s'empaqueter; 4. *fig.* s'embourber dans; 5. (*въ игра*), s'enfiler; (*въ нбъзо*); || *fig.* s'enchevêtrer dans.

Замотаване, *sn.* l'imbroglgio *m*; || *fig.* le noeud.

Замотанъ, *adj.* empêtré.

Замръзливъ, *adj. Phys.* congélatable.

Замръзване и **-зване**, *sn.* la congélation; || *точка* —, terme de la congélation, la glace; || (*у термометръ*), le zéro.

Замръзнувамъ, *vn.* geler, glacer et se glacer, se figer; || *замръзнува*, *v. imp.* il se gèle, il prend; || *накъ (за рбка)*, *v. imp.* elle reprend.

Замръзвамъ, *va.* congeler, geler, glacer.

Замръзнувамъ (*въ нбтъ*), *vn.* s'annuer.

Замна (*видъ рогачъ*), *sf. quadr.* le daim; -шенъ, de daim; 1. *кожа отъ* —, peau de chamois; 2. *вадя или шаява кожи отъ* —, *vv.* chamoiser; 3. *остъргване на кожи отъ* —, *va.* l'effleurage *m*; 4. *остъргвамъ кожи отъ* —, *va.* effleurer.

Замшаръ, *sm.* un chamoiseur.

Замшена печаринца или стока, *sf.* la chamoiserie.

Замыселевамъ, *vr.* rêver, rentre en soi-même; || (*за*), *fig. fam.* rêvasser à.

Замыслене, *sn.* l'atrabile *f.* || *fig.* noir.

Замысленъ, *adj.* rêveur, atrabilaire, bourru;

Замысленостъ, *sf.* la rêverie, la pensivité.

Замысливъ, *adj.* spirituel.

Замървамъ, *va.* mirer; || (*съ око*), *guigner*; || (*нбкого*), *fig.* coucher en joue.

Замърване, *sn.* le pointage et pointement.

Замърри! *adv. Milit.* en joue.

Замъръ, *sm. Artill.* coin de mire *f.*

Замжгиваса, *v. imp.* brouillasser (il -asse).

Замжтване, *sn.* le germe.

Замжтвамъ (*напусто*), *vr.* chercher midi à quatorze heures.

Занапрѣдъ, *adv.* dorénavant.

Занасямъ и **-носямъ**, *va.* rapporter, emporter, emmener, entraîner avec soi, charrier, divertir, détourner; 1. (*на горѣ*), monter; 2. (*назадъ*), reporter, remporter; 3. (*пары*), verser.

Занасяне, *sn.* le détournement, divertissement *m*; || *пары (на гизна)*, le versement.

Занданъ, *sm. t.* la cul-de-basse-fosse (*voyez* **Тжмница**).

Занаятникъ, *sm. fig.* un artisan. [salon.

Занаятско и Кунописно изложение, *sn.* le

Занаятъ, *sm. t.* le métier, l'art *m*, industrie, profession, vacation *f*; || *fig.* le négoce; || *оставямъ си -тъ*, *va. fam.* jeter le froc aux orties *f.* [aiguille.

Заннзащо, *adv. fig.* sur la pointe d'une

Заоблачеваса (*небето*), *v. imp.* il brouille, il se barbouille, il se charge de; || (*накъ*), il se couvre.

Заоблачень (*съ малки облачета*), *adj.* pomméle; || *заоблачеваса съ* — (*небето*), *v. imp.* il se pommele.

Западамъ, *vn.* retomber.

Запазевамъ, *va.* garantir de, garder, par-donner; || -са, *vr.* se garantir, se garder, prendre garde, se donner de garde, se garer de, parer et se parer.

Запалена главня, *sf.* l'allume *m.*

— *стрѣла (у в. в.)*, *sf.* la falariaque.

Запалене, *sn.* l'inflammation *f.*

Запаленъ, *adj.* ardent, flambant.

Запалителенъ (*за стжкло*), *adj. Opt.* ardent; || *fig.* électrique. [mique *f.*

Запалителна клѣница, *sf.* allumette chimique; || *линия*, *sf. Phys.* la caustique.

Запалително стжкло, *sn. Opt.* miroir ardent *m.*

Запаленъ, *adj.* inflammable.

Запалникъ, *sm. fig.* le brûlot.

Запалностъ, *sf.* l'inflammabilité *f.*

Запалъ (*у конъ*), *sm. Vétér.* le gras-fondue et -fondure *f.*

Запалвамъ, *va.* allumer, incendier, enflammer, brûler; 1. (*накъ*), rallumer; 2. *fig.* embraser de, électriser; 3. -са, *vr.* s'allumer, s'enflammer, s'embraser; 4. (*изново*), rallumer; 5. *запала* (*за огнь*), *v. imp.* il prend.

Запаревамъ, *va.* échauder; || (*буве*), abreuver.

Запасанъ, *adj. Blas.* bandé.

Запетая, *sf.* la virgule; || *точка съ* —, point et virgule, *m*; || (*двоеточие*), *Typ.* le comma (, :). [recacher.

Запечатвамъ, *va.* cacheter, sceller; || (*изново*),

Запечатване, *sn.* la sigillation.

Запнвамъ, *vr.* flancer (*voyez* **Годявамъ**).

Запнване, *sn.* les accorailles *f.*

Запнливамъ, *vr.* prendre la fuite.

Запннамъ, *vr.* hésiter, bégayer.

Запнване и **-пнване**, *sn.* l'hésitation; || *неправилно поставямъ знакъ* —, *va.* mé-punctuer.

Запирамъ, *va.* fermer, arrêter, cesser, serrer, recluir, rompre, faire une station, stationner; 1. *Jur.* apprehender au corps; 2. *fig.* engager; 3. (*съ заключалка*), barrer;

4. (машина), stopper; 5. (накъ), renfermer; 6. (правя арестъ), décréter de prise de corps; 7. (въ тѣмница), séquestrer; || *Jur.* détenir; 8. -са, *vr.* se recluir, s'enfermer, se défendre de, s'interrompre, en rester là, débrider, chômer; 9. (на нѣщо), peser sur; 10. (на нѣтъ-тъ), en demeurer là; 11. -си са, *vr.* se renfermer; 12. което може да са запира, *Jur.* appréhensible, *adj*; 13. запираса (за пулсъ), *v. imp.* il se loge.

Запиране, *sn.* l'arrestation *f*, la détention, reclusion, appréhension, interruption, cessation, station *f*, confinement *m*; 1. (на вла-зие въ пристанище или въ рѣка), *Mar.* le bâclage; 2. (хръвъ), *Méd.* la stase, la stagnation; 3. (никня), rétention d'urine, *f*; || *Méd.* la strangurie; 4. (прѣвъ цѣлъ животъ), l'in-race *m*; 5. моля за повече — въ тѣмница, *va.* recommander; 6. молба за повече време — въ тѣмница, la recommandation; 7. (търговия и *fig.*), la stagnation; 8. (въ училищия), être en retenue *f*; 9. безъ —, sans discontinuation *f*.

Запиралникъ, *sm. fig.* la cage.

Запиралка, *sf.* l'arrêt, aubéron *m*.

Запирателенъ, *adj.* suspensif.

Запирка (на козела), *sf. Méc.* l'étoquian et étoteau *m*.

Записвамъ, *va.* enregistrer, consigner, noter, mettre par écrit; 1. (въ обща книга или въ матрикулъ), immatriculer; 2. (въ мѣстѣ), inscrire; 3. -са, *vr.* s'inscrire, se faire écrire.

Записване (въ листъ ученицы), *sn.* l'inscription *f*; || (въ обща книга), l'immatriculation *f*; || (въ протоколъ), *Jur.* l'insinuation *f*. [fastes *m*.

Записванеа (у Рамляны), *sn. pl.* les **Записка**, *sf.* la cédule, acquit *m*, billet *m*, note *f*, reconnaissance *f*, état *m*, bulletin *m*, mémoire, memorandum *m*; 1. *Com.* la décharge; 2. *Méd.* l'ordonnance *f*; 3. (извъстителна), billet de faire part; 4. (за броеие пары), le mandement; 5. (мытарска), la billette; acquit-à-caution *m*; 6. (за приѣмане), le reçu; 7. (на вѣстия), le menu d'un repas.

Записки, *sf. pl.* les mémoires *m*, le cahier, les commentaires *m*; 1. (по форма), quit-tance comtable *f*; 2. събирамъ —, *va. fig.* fourrager; 3. събрание — на община, la transaction; 4. съчинителъ на —, un mémoraliste.

Записна джска, *sf.* le souvenir.

— книга, *sf. Com.* le mémorial.

— книжка, *sf.* l'agenda *f*, les tablettes *f*.

— контора, *sf.* maison de banque, *f*.

Записвателенъ видъ, *sm.* l'immatricule *f*.

Записъ, *sm.* le billet, la note, cédule *f*; 1. le dessin, formule *f*, exemple d'écriture *m*

et *f*; 2. *Com.* le mandat, effet *m*, papier *m*; 3. день за плащане —, *Com.* l'usance *f*; 4. (за плащане), un bon; 5. двоевъ рѣкописенъ —, le chirographe; 6. (платителенъ на заповѣдь), billet à l'ordre *m*.

Запицива (въ търъ-тъ), *v. imp.* il s'entonne.

Заплеснать, *s.* un badaud.

Заплеть, *sm.* la turci; || (за отбиване рѣка), le batardeau; || (по крайщата на ладия сръбцо вжикни докачанеа), *Mar.* filets de bastingage, *m*.

Заплиталка (сачесо), *sf.* l'épissoir *m*.

Заплитамъ, *va.* compliquer, enlacer, entre-lacer, entortiller; 1. (и измамямъ), déniaiser; 2. *fig.* tistre; 3. (крака), empêtrer; 4. (нѣкого), tourner; 5. (въ нѣщо), *fig.* embarquer dans; 6. (накъ), rengager; 7. -са, *vr.* s'enlacer, s'entrelacer, s'entortiller, s'enchevêtrer; 8. *fig.* être dans la nasse, pa-tauger; 9. (накъ), se rengager; 10. (въ нѣкоя работа), s'enfourner dans.

Заплитане, *sn.* l'entortillement *m*, enlacement, entrelacement, embarras *m*; 1. *fig.* la souricière, brioche *f*; 2. *fam.* le micmac; 3. *Jur.* l'involution *f*; 4. *Théât.* l'intrigue *f*; || съ пѣстры -неа, *Théât.* bien intrigué.

Заплувнува, *v. imp.* mettre à flot *m*.

Заплѣскано писмо, *sn.* écriture pochée *f*.

Заплѣскване, *sn. fig.* le margouillis.

Заплѣскувамъ, *va. fam.* cochonner; || (нѣкому славата), *fig.* tarer; || заплѣскваса отъ влажностъ (за книга), *v. imp.* il se pique.

Заплювамъ, *va. fig.* conspuer.

Заповѣдамъ, *va.* commander, recommander, ordonner, décréter, dieter, statuer; 1. mander, dominer sur, enjoindre, vouloir; 2. (госты), inviter, prier à; 3. (сторно пакъ), recharger; 4. (да са даде изѣснене), *Jur.* appointer; 5. (да не пуцать никого у дома), faire défendre sa porte; 6. заповѣдай! plait-il.

Заповѣданъ, *adj.* prié.

Заповѣдане, *sn.* le commandement, ordre *m*, décret *m*, édit *m*, sommation *f*, gouvernement *m*, commission *f*, consigne, jussion, injonction *f*; 1. *Jur.* l'exploit *m*; 2. *Milit.* ordre du jour, *m*; 3. (на царъ), la pragmatique; 4. промѣнявамъ —, *va.* décommander; 5. испѣлявамъ съдбены -неа, *va. Jur.* exploiter; || испѣлявачъ на —, huissier exploitant *m*.

Заповѣдь, *sf.* l'ordonnance *f*, édit *m*, mandat *m*, charge *f*, bon *m*, instruction *f*, précepte *m*; 1. *Com.* l'ordre *m*; 2. (Божя), le commandement; 3. (изъ устъ въ устъ), *Milit.* le passe-parole; 4. (за испѣляване), *Jur.* le paréatis; 5. написване —, *Jur.* la grosse; 6. (за примѣрна данъ), édit bursal *m*; 7. (за нечѣтане), *Typ.* un bon à tirer; 8.

(за *пріемане пары*), la rescription; 9. *промѣна* —, le contremandement; 10. *промѣнявамъ* —, *va.* contremander; 11. (*ради закарване на сждба*), l'amené *m.*

Запоенъ (*съ мисль*), *adj.* enfariner.

Запознавамъ, *va.* recommander; 1. (*нѣкому нѣщо*), entêter de; 2. — *са*, *vr.* faire connaissance; 3. (*гжето съ нѣкого*), *fig.* s'in-féoder à. [citation *f.*

Запознаване, *sn.* la recommandation, solli-
Запознателенъ, *adj.* recommandatoire.

Запомнване, *sn.* la mémoire; || искусство —, la mnémonique et -motechnie.

Запоренъ, *adj.* éclusière; || (*майсторъ*), *sm.* un éclusier.

Запорна врата, *sf.* l'écluse *f.*

— *джска* (*на воденица*), *sf.* le lançoir.

Запоръ, *sm.* l'écluse *f.*, la fermeture, levée *f.*; 1. *fig.* la digue; 2. (*отъ джски на рѣка, на харкѣ*), le bonde; 3. (*джска на харкѣ*), la vanne; 4. (*въ солилици*), la vaugette; 5. *заприщамъ* съ — *вода*, *va.* vaillier; 6. пустната вода отъ —, l'éclusee *f.*

Започенувамъ и -чнувамъ, *vn.* débiter; || пакъ са започенва, *v. imp.* il renouveau.

Запояване, *sn.* le brasement, la brasure.

Заправине, *sn.* la fondation; || (*ладия*), *Mar.* le boisage.

Запргамъ, *va.* atteler.

Запраздневане (*армисване*), *sn.* le relâche, la pause, le chômage, intermission *f.*, inter-mittance *f.*, loisir *m.*; 1. *Archit.* le congé; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. безъ —, sans intermittence.

Запри! *interj.* stop; || — *са*, 'halte là.

Запримчевамъ или Затварямъ (*въ трик-тракѣ*), *va.* caser; 1. (*гора или зѣбрь*), *Vén.* traquer; 2. *пріетель да -ва въ гора*, un traqueur; 3. — *са*, *vr.* donner dans le panneau. [traque.

Запримчеване (*на зѣброве*), *sn.* *Vén.* la

Заприщевамъ, *va.* embarrasser; 1. *Méd.* opiler; 2. — *са*, *va.* s'engorger; 3. *заприщеваса*, *v. imp.* *Mar.* il supe.

Заприщеване, *sn.* l'opilation *f.*; 1. *Méd.* la suppression; 2. (*на никовъ*), *Méd.* la strangurie; 3. (*на чѣрва*), *Méd.* l'occlusion *f.*

Заприщено мѣсто (*съ плетъ въ Олада*), *sn.* le polder.

Заприщень изъ, *sm.* la sas.

Заприщителенъ, *adj.* *Méd.* opilatif.

Запъртакъ, *sm.* oeuf pourri *m.*; || *мирише на* —, *nidoreux*, *adj.*

Запърѣлъ, *sm.* un clampin.

Запърникъ, *ица*, *s.* prisonnier ère.

Запърнитъ, *adj.* *s.* détenu, renfermé, reclus, sous clef, modal; 1. (*въ смирителна кж-ца*), *s.* reclusionnaire; 2. *държѣ* — *нѣкого*, *va.* chamberger; 3. *записвамъ въ тевтеръ-тъ на -нитѣ*, *va.* écrouer.

Запъртамса, *vr.* se trrousser. [troussis.

Запъртната пола (*на мундиръ*), *sf.* le re-
Запъртнуване (*на дрѣва*), *sn.* le revers.

Запустѣлъ, *adj.* déshabité.

Запустивамъ, *vn.* se dégarnir.

Запустиване, *sn.* la dévastation.

Запушалка, *sf.* le bouchon, le tampon; || *fam.* la tape; || (*отъ сѣно*), *Artill.* le fourrage.

Запушывамъ и -шывамъ, *va.* boucher, tam-
ponner, engorger, sceller, obstruer, clore, étouper; 1. (*вода*), *Mar.* aveugler une voie d'eau; 2. (*изново*), reboucher; 3. (*машина*), stopper; 4. (*съ прѣграда*), barrer; 5. (*уста*), fermer; 6. — *са*, *vr.* s'engorger; 7. *запушваса*, *v. imp.* *Mar.* il supe.

Запушване, *sn.* le tamponnement, engorge-
ment; || *Méd.* obstruction *f.*, occlusion, en-
gouement, suppression *f.*, embarras gastri-
que *m.*; || (*душка*), *Chir.* obturation *f.*

Запушенъ, *adj.* bouché.

Запушнителенъ, *adj.* *Anat.* obturateur.

Запушкочивъ, *sm.* *Milit.* un tireur.

Запѣвамъ, *va.* entonner.

Запѣвъ (*интонация*), *sm.* *Mus.* l'intonation *f.*

Запѣтлявамъ, *va.* boutonner; 1. (*пакъ*), re-
boutonner; 2. *fig.* nouer; 3. — *са*, *vr.* se bou-
tonner; 4. (*съ ивица*), se busquer; 5.
което може да запѣтлѣ, boutonnant, *adj.*

Запѣтляна ивица (*на шѣвка*), *sf.* la ganse.

Запѣтлянъ, *adj.* boutonné.

Запѣивамса, *vr.* mousser.

Запѣненъ, *adj.* écumant, écumeux.

Запжвамса (*въ говоренето*), *vr.* annoncer.

Запжване, *sn.* l'annonceement *m.*

Запжхтявамса, *vr.* s'époumonner, s'essouf-
fler, siffler, souffler, prendre haleine *f.*, 'ha-
leter; 1. (*отъ*), *fig.* suffoquer; 2. (*отъ бѣ-
гане*), courir à perte d'haleine; 3. (*отъ смѣхъ*), pouffer de rire.

Запжхтяване, *sn.* l'essoufflement *m.*

Запжхтянъ, *adj.* 'haletant, essoufflé, pante
lant; || *fam.* épouffé.

Заравямъ, *va.* enfouir; || — *са*, *vr.* se terrer; ||
заравяса въ душката (*за зѣбрь*), *v. imp.*
il terre.

Заради, *prép.* au sujet de, au nom de, envers,
touchant, contre; || — *неро*, en tour de;

|| — *това*, *adv.* ad 'hoc. [elle se réunie.

Зарастева, *v. imp.* il s'incarne; || (*за рана*),

Зарастеване, *sn.* la réunion; || (*на ставитѣ*),
Méd. l'ankylose *f.*

Зареквамъ си са, *vr.* se refuser à soi.

Заревъ, — *рентъ и -растъ*, *adj.* radieux;

Bot. radio; || *Anat.* *Blas.* radial.

Зареда, *sf.* (*воуез* *Тлъка*).

Зареобразенъ, *adj.* rayonné.

Зарзаватъ, *sm.* *t.* (*воуез* *Зеленчукъ*).

Зари, *sf. pl.* les rais *f.*; 1. *пущамъ* —, *vn.*
resplendir, rayonner, darder; 2. *пущане* —,
le rayonnement, la radiation; || *Phys.* irra-

- diation *f*; 3. пуца — (за огледало), *v. imp.* il irradie; 4. който пуца —, radiant, *adj*; 5. прѣкършеване на —, *Opt.* la diffraction; 6. който докарва —, diffractif et diffringent, *adj*; 7. срѣщане —, *Phys.* l'interference *f*; 8. стѣране —, *Opt.* le faisceau.
- Зарливъ** (който пуца зару), *adj.* radiant.
- Зарпа свѣтлина**, *sf.* l'éradiation *f*.
- Зарница**, *sf.* éclair de chaleur, *m*; || *Mar.* l'épars *m*.
- Зарно животно**, *sn.* *H. nat.* le radiase.
- Зарность**, *sf.* la radiation.
- Заробвамъ**, *va.* subjuguier, asservir.
- Заробване**, *sn.* la subjugation, la servitude.
- Заробвачъ**, *sm.* un subjuguier.
- Заробенъ**, *adj. s.* captif.
- Заробителенъ**, *adj.* asservissant.
- Зару**, *sm. t.* la chance, le farinet, dé à jouer; || хвърляне -рове, coup de dé ou de dés *m*.
- Зарывамъ** (съ пръстъ), *va.* butter.
- Зарыване или Закопаване** (въ земя), *sn.* l'enfouissement *m*; || (съ пръстъ), le buttage.
- Зарывачъ**, *sm.* un enfouisseur.
- Зарытъ** (съ пръстъ дръвие), *sn. pl.* emmotté, *adj*.
- Заря**, *sf.* le rayon; || (отъ свѣтлина), le sillon.
- Зарястъ**, *adj.* resplendissant, rayonnant.
- Заржчанъ**, *adj.* de commande; || приемамъ -на работа, *va.* prendre à tâche *de*.
- Заржчвамъ**, *va.* commissioner. || [тѣче.
- Заржчване**, *sn.* la commande; || на —, à la
- Засвидѣтелствование**, *sn.* le témoignage.
- Заселене**, *sn.* l'immigration *f*.
- Заселявамъ**, *va.* fixer.
- Засилване**, *sn.* le renforcement, affermissement, raffaichissement *m*; 1. *Milit.* le renfort; 2. *Méd.* la corroboration; 3. *Fortif.* la retrade; 4. (на бабекъ-тъ), la confortation; 5. (на коремъ-тъ), la réconfortation.
- Засилвамъ**, *va.* fortifier, renforcer, enforcer, restaurer, conforter, réconforter, refaire, grossir, corroboreur, ravigoter; 1. (накъ), *fig.* retremper; 2. -*ca, vr.* se fortifier, se renforcer, s'enforcer, se restaurer, se refaire, se ravigoter, se replumer, se ravoier, s'affermir; 3. (изново), *fig.* se retremper; 4. (съ numie), se raffaichir.
- Засилителенъ**, *adj.* restaurant, cordial, fortifiant; || *Méd.* confortant et -atif.
- булюиъ, *sm.* le consommé, le restaurant.
- църъ, *sm.* le cordial, corroboreur et -atif, *s.*
- Засилителна супа**, *sf.* le restaurant.
- Засилително срѣдство**, *sn.* le tonique, fortifiant, restaurant, *m*; || *Méd.* analeptique, *adj. m.* [nation.
- Заслѣпене**, *sn.* l'éblouissement *m*, la fasci-
- Заслѣпителенъ**, *adj.* éblouissant, fascinateur.
- Заслѣпителна бѣлина**, *sf.* la nitescence.
- Заслѣпявамъ**, *va.* éblouir, fasciner, offusquer; || (очи), crever; || -*ca, vr.* s'aveugler sur-
- Засмивамъ**, *va.* faire rire, plaisanter, épa-nouir la rate, désopiler.
- Засмиване**, *sn.* le rire. [drolatique, accort.
- Засмѣнъ**, *adj.* riant, allègre, plaisant, enjoué, — братъ, *sm.* bon compagnon *m*.
- Заспалъ**, *adj.* dormant; || който ходи —, somnambule; || седемъ-тъхъ заспалы отро-чета, les sept dormants *m*.
- Заспивамъ**, *vn.* s'endormir, s'engourdir, as-soupir; || (накъ), rendormir; || изново си —, se rendormir.
- Заспивателно срѣдство**, *sn.* dormitif, *adj. m.*
- Засраменъ**, *adj.* confus, penaud.
- Засрамителенъ**, *adj.* infamant, flétrissant.
- Засрамявамъ**, *va.* confondre, désarçonner, rendre camus; 1. *fam.* roser; 2. (нѣкого), faire honte à; 3. *fig.* faire rougir.
- Засрамяване**, *sn.* la confusion, infamation *f*.
- Застаивамъ**, *vr.* stationner, faire une station; || (на полето), *Milit.* bivaquer et bivouaquer.
- Застанища** (ханъ т.), *sf.* l'hôtel *m*, hôtel-lerie *f*, auberge *f*, tournebride; || (караван-сарай), le han; || (за човѣци, за коние), bon logis à pied et à cheval.
- Застарѣлъ**, *adj. fig.* enraciné.
- Застѣпамъ**, *va.* rejoindre, surprendre, rattraper.
- Застоявамъ**, *vn.* établir, stationner, faire une station; || дѣто застаивать за молене въ черкова, stationnal, *adj*; || -*ca, vr.* s'éta-blir, se domicilier.
- Застояване**, *sn.* la station.
- Застояне**, *sn.* la stationnarité. [nant.
- Застоянъ**, *adj.* stationnaire, dormant, stag-
- Застѣга** (на пищовъ), *sf.* le chaperon.
- Застѣгалка**, *sf.* l'afferon *m*, le corset; || *Blas.* le fermail; || съ -кы, *Blas.* fermailé, *adj.* (voyez Корсетъ).
- Застѣгамъ**, *va.* restreindre, visser, boucler, ragrafer; || (край-тъ на оптома съ връвъ), *Mar.* surlier; || -*ca, vr.* se lacer.
- Застѣгане**, *sn.* le vissage; || *Mar.* la surliure.
- Застѣгателенъ**, *adj. Chir.* contentif.
- Застѣгнатъ**, *adj. fig.* couronné.
- Застѣглямъ**, *va.* envahir; || (нѣкого), entre-prendre; || -*ca, vr.* s'enchevêtrer.
- Засукувамъ** (мустакъ), *va.* retrousser.
- Засувамъ** (жито накъ), *va.* remblaver.
- Засѣдамъ**, *vn.* siéger; || (на калъ), engraver; || -*ca, vr.* se poster.
- Засѣдане**, *sn.* la séance, vacation, tenue *f*; || (на калъ ладія), l'engravement *m*; || който има мѣсто ради —, séant, *part.*
- Засѣданецъ**, *sn. pl.* les assises *f*.
- Засѣдателски**, *adj.* assessorial.
- Засѣдачъ**, *sm.* un assesseur.
- Засѣднувамъ**, *vr.* se fixer, planter le piquet.
- Засѣднувамъ**, *vr.* s'établir, se domicilier.
- Засѣкване**, *sn.* l'engélure *f*.
- Засѣнчевамъ**, *va.* ombrer, offusquer; || *Peint.* dégrader; || (цѣтила, шѣпки), nuancer, nuer-

Засѣичеване (*и fig.*), *sn.* la nuance.

Засѣчка (*на конѣ*), *sf.* *Vétér.* le crâpaude.

Затварямъ, *va.* fermer, enfermer, clore, renfermer, serrer, clôturer, joindre; 1. (*съ за-ключалка*), bâcler; 2. (*накъ*), refermer; 3. (*затѣкнувамъ форма*), *Тур.* imposer; 4. -са, *vr.* se fermer, clore, barricader; 5. (*накъ*), se refermer; 6. (*удѣла си*), se claquemurer; 7. затваряса (*рана*), *v. imp.* elle cicatrise.

Затварине (*на врата*), *sn.* la fermeture; || *fig.* la clôture; || *Chir.* l'obturation *f.*

Затворенъ, *adj. part. clob.*; || (*въ торбичка*), *Méd.* enkysté.

Затворителенъ, *adj.* *Anat.* obturateur.

Затворливъ, *adj.* fermant.

Затворникъ, *нца*, *s.* reclus, use.

Затворъ, *sm.* la reclusion et réclusion.

Затискамъ, *va.* serrer.

Затискане, *sn.* le serrement.

Затиснатъ, *adj.* serré. [se serrer.]

Затиснувамъ, *va.* serrer, joindre; || -са, *vr.*

Затичамса, *vr.* tâcher de, s'efforcer, pour- suivre, s'employer pour, s'étudier à, faire des démarches *f.*, s'efforcer (à, de), se peiner; 1. prendre à coeur, s'entremettre, ambitionner, s'évertuer, accourir, affecter, essayer, solliciter, chercher à, aspirer à, s'escrimer (de, à), briguer; 2. *fig.* se remuer; 3. (*всякакъ*), se mettre en quatre; 4. (*за нѣщо*), courir à, se souvenir; || *fig.* veiller à, mirer; 5. (*да се вѣдѣхъ въ община*), *fam.* se lancer; 6. който са затича, un briqueur; 7. -ме са (*да са запознаемъ единъ другъ*), *pl.* se rechercher.

Затичане, *sn.* la poursuite, étude *f.*, brigue *f.*, élan *m.*, cure *f.*, soin *m.*; 1. *fig.* élance- ment *m.*, aspiration *f.*; 2. (*за работа*), la sollicitation; 3. (*за прѣскачане*), *fam.* l'escousse *f.*

Затичване, *sn. pl.* les sueurs *f.*; || употреб- явамъ послѣдниты си —, *va. fig.* jouer de son reste. [euse, *s.*

Затичникъ, *sm.* un poursuivant; solliciteur, **Затѣлствамъ**, *vn.* engraisser, reengraisser; || *fam.* s'empiffrer.

Зато, *adv.* aussi; || -ва, en revanche, en échange; || -ва като, *conj.* attendu que.

Затривамъ, *va.* tuer, faire périr, mettre à mort; || *fig.* perdre, effacer; || -меса (*единъ другъ*), *vr.* s'entr'égorgier.

Затруднене, *sm.* l'embarras *m.*, obstacle *m.*; || *fig.* enclouure *f.* (*voyez* **Мжнотія**).

Затруднителенъ, *adj.* embarrassant, gênant, délicat; || *fig.* épineux.

Затруднявамъ, *va.* gêner.

Затрупвамъ, *va.* susciter.

Затрыневамъ, *va.* oublier.

Затръненъ, *adj.* 'herissé de.

Затулване, *sm. Astr.* l'éclipse *f.*

Затулка (*перде т.*), *sf.* le rideau, le voile; 1. la valvule; 2. (*прѣмръжа на одаръ*, на *прозорецъ*), la cantonnière; 3. (*на врата*, на *прозорецъ*), le vasistas.

Затулямъ, *va.* voiler, éclipser; 1. (*очитъ нѣколко*), fermer la paupière à; 2. -са, *vr.* se voiler; || *fig.* s'éclipser.

Затыкамъ, *va.* boucher, tamponner, cal- feutrer, bondonner; || (*накъ*), reboucher; || (*накъ са*), *vr.* se reboucher.

Затыкалка, *sf.* le bouchon; || *fam.* le bouche- trou; || изваждамъ —, *va.* détouper.

Затыкалце, *sn.* le tampon, la soupape.

Затыкане, *sn.* le tamponnement.

Затыкнатъ, *adj.* bouché.

Затѣга (*на пушка*), *sf. Milit.* la capucine.

Затѣгамъ, *va.* serrer, constiper; 1. (*са цѣръ*), restreindre; 2. -са, *vr.* être constipé; || *Anat.* s'oblitérer.

Затѣгателенъ, *adj.* catastaltique; || *Méd.* styptique, opilatif.

— цѣръ, *sm. Méd.* astrigent, *adj. m.*

Затѣгателна свойщина, *sf.* l'astringence *f.*

Затѣгателно срѣдство, *sn.* le styptique.

Затѣгване, *sn.* le resserrement, opilation *f.*, constipation *f.*; 1. l'obstruction *f.*, astriktion *f.*, embarras gastrique *m.*; 2. докарвамъ —, *va.* resserrer; 3. имамъ —, *vn. Méd.* opiler; 4. отмахнуване —, *Méd.* la désopila- tion; 5. отмахнувамъ —, *va.* désopiler; 6. който отмахнува —, *Méd.* désopila- tif, *adj.*

Затѣгливъ, *adj. Méd.* obstructif.

— корень или вѣзель, *sm.* plante, la tormentille.

Затѣгнатъ, *adj.* constipé; || *fam.* corps glo- rieux *m.*; || (*сжмъ*), *vn.* se resserrer.

Затѣкавамъ (*платье съ злато или срѣбро*), *va.* brocher.

Затѣкаване, *sn.* le chef.

[l'éclipse *f.*

Затѣмнене, *sn.* l'obscurcissement *m.*; || *Astr.*

Затѣмнявамъ, *va.* obscurcir, éclipser; || *Astr.* occulter; || *fig.* effacer, faire ombre à, noircir.

Затѣнвамъ и -тѣвамъ, *vn.* s'embourber; 1. (*въ*), se noyer dans; 2. (*въ жалность*), *fig.* plonger; 3. (*въ нѣщо*), se plonger.

Заушница, *sf. Vétér.* les arives *f.*

Захаръ (*шекеръ т.*), *sf.* le sucre; 1. сырава — (*захаренъ нѣсакъ*), sucre brut; 2. прѣ- финена —, sucre raffiné; 3. най-чиста —, sucre royal; 4. оловна —, sucre de Sa- turne; 5. стѣклена —, le caramel; 6. глава —, un pain de sucre; 7. подправенъ съ —, sucré, *adj.*; 8. варене —, la cara- mélisation; 9. варя —, *va.* caraméliser; 10. варя въ —, *va.* confire; 11. варенъ въ —, confit, *adj.*; 12. прѣобрѣщане въ —, la saccharification; 13. прѣобрѣщамъ въ —, *va. Chim.* saccharifier.

Захаревъ сиропъ (*петмезъ* *t.*), *sm.* la melle.
[*chervi et -vis.*]

Захарень индйски корень, *sm.* plante, le

— писметъ, *sm.* le biscotin.

— пжпещъ, *sm.* melon sucrin *m.*

— суравъ сокъ, *sm.* le vesou.

Захарна глечъ, *sf.* la glace.

— индустрия, *sf.* industrie sucrière *f.*

— тръстинка, *sf.* canne à sucre, *f.*

— фабрика, *sf.* la sucrerie, raffinerie *f.*

Захарница, *sf.* le sucrier.

Захарно тѣсто, *sm.* le pastillage.

Захароваръ, *sm.* un sucrier, un raffineur.

Захаросана канела, *sf.* le cannelas.

Захаросанъ, *adj.* sucré, glacé.

Захаросвамъ, *va.* sucrer, glacer, lisser.

Захарясть, *adj.* sucré; || *Bot.* saccharifère.

Захванатъ, *adj.* fat. embesogné; || (*у нѣщо*), soigneux de; || (*търпѣ*), préoccupé.

Захватителенъ, *adj.* embryonnaire.

Захващамъ, *va.* envahir, intercepter, préoccuper; 1. (*ножовѣ*), repasser; 2. — *ca, vr.* se préoccuper; || (*за нѣщо*), se porter à

Захващане, *sn.* la conception, la prise, interception *f.*; || *Anat. Bot.* l'ambryon *m.*; || образование на —, l'ambryogénie *f.*

Захвѣлтенъ, *adj.* inarticulé.

Захвѣтувамъ, *vn.* jaser, grasseyer, blêser, manger; || *fig.* mâchonner.

Захвѣтуване, *sn.* la blésité.

Захвърлямъ, *va.* jeter; || (*на нѣкого*), rejeter

Захвърлены книги (*въ игра*), *sf. pl.* l'écart *m.*

Захвучава (*за море*), *v. imp.* elle frémit.

Захевамъ, *va.* (*voyez* Залисвамъ). [пенъ].

Захлестнатъ, *adj.* *fig.* (*voyez* Великолъ).

Захлестнувамъ, *vr. fat.* badauder.

Захливосвамъ (*нѣкого*), *va. fig.* en donner d'une à.

Захлупакъ, *sm.* le couvercle; — паченъ, de couverte; 1. (*на аламбикъ*), *Chim.* le cha-

питеау; 2. (*на куминъ*), le tabourin; 3. (*на пещъ*), le bouchoir; 4. (*на саба*), 'hotte de cheminée *f.*

[*trevent.*]

Захлуцацъ (*на прозорець*), *sm. pl.* le con-

Захлуцаче, *sn.* le clapet; 1. (*съ инстру-*

ментъ), la languette; 2. (*у флейта*), le clef; 3. *Anat.* la valvule.

Захлуцачна врата, *sf.* la trappe.

Захлупенъ, *adj.* couvert.

Захлупка, *sf.* la soupape; || (*на часовникъ*), la calotte; || (*прѣдварителна*), soupape de sûreté.

Захлупцы, *sm. pl.* la boîte; 1. (*на часов-*

никъ), boîte de montre; 2. (*съ изгленна възглавничка*), la grimace; 3. (*съ мури-*

мы), la cassolette; 4. (*за тѣфни клѣвичцы*), l'allumière *f.* [*растенеа*], clocher.

Захлупямъ, *va.* couvrir; || (*съ захлупакъ*

Заходаръ (*чистиликъ на халета*), *sm.* maître des basses oeuvres, *m.*

Заходенъ, *adj.* occidental, descensionnel, latin; || — дны народы (*Европцѣ*), les occidentaux *m.*

— вѣтръ, *sm.* l'ouest *m.*, vent d'aval *m.*; || (*у в. в.*), le zéphire; || продължене на —, l'avalaison ou avalasse *f.* [occasse *f.*

Заходна амплитуда, *sf. Astr.* amplitude

— дупка, *sf.* chausse d'aisances, *f.*

Заходъ (*вечеръ*), *sm.* l'occident; — денъ, d'occident; 1. l'ouest *m.*, le couchant; 2.

Astr. la descension; 3. (*хале*), le cabinet, cabinet d'aisances, la garde-robe, le

commodités *f.*, les latrines *f.*; 4. — слънце, soleil couchant.

Захождамъ, *vn.* descendre; || който за-

хожда, descendant, *adj.*; || захожда или залазя (*слънцето*), *v. imp.* il se couche.

Захождане, *sn. Astr.* la descension; — слънце, le coucher du soleil.

Захало прѣпирня, l'agression *f.*

Зачатие, *sn.* la conception.

Зачая, *sf. t.* le vitriol; — янь, de vitriol; съ-, vitriolé, *adj.* [lique *m.*

Зачаява кисѣлина, *sf. Chim.* acide vitrio-

Зачаясть, *adj.* vitriolé.

Заченвамъ, *va.* concevoir.

Заченване, *sn. fig.* la semence.

Заченвачъ, *sm.* un moteur.

Зачерневамъ, *va.* noircir, dénigrer, mal noter; || *fig.* tacher, salir, stigmatiser; || — *ca, vr. fig.* se noircir. [tache.

Зачерневане, *sn.* le dénigrement; || *fig.* la

Зачерневачъ, *sm.* un dénigreur.

Зачернителенъ, *adj.* dénigrant. [troit *m.*

Зачитане (*на черковна молитва*), *sn.* l'in-

Зачървявамъ (*отъ срдня*), *vr.* se facher tout rouge; 1. правя да са зачърви, *va.* rissoler; || *fig. fat.* roser; 2. зачървяваса, *v. imp.* il se rissole.

Зачървенъ, *adj.* érubescant.

Зачуковачъ, *sm.* un rivoir. [*sn.* le rivet.

Зачукуване (*върхъ на гвоздей въ конято*),

Зашивалка, *sf.* la clavette.

Зашивамъ, *va.* coudre, surjeter; 1. (*изново*); rebroder; 2. (*съ ножичка*), *Mar.* bredir;

3. (*распаното*), recoudre.

Зашиване, *sn.* le recoutement, le surjet; || (*кожа съ ножичка*), le brédissage; || *Anat. Bot.* la suture. [pincée.

Защишване (*съ два прѣста нѣщо*), *sn.* la

Защо, *adv.* comment; 1. *conj.* pourquoi; 2. *prép.* pour raison de quoi, à quel effet, que et qu', car; 3. — ли? *interj.* à quoi bon;

4. — то, *adv.* c'est pourquoi; || *conj.* parce que, attendu que, vu que, comme, car, puisque et puisqu', à cause que, comme

étant.

Заѣкната свѣсть, *sf.* conscience caute-

ризе *f.*

Заѣкнуто черчево, *sn.* le dormant.

Заѣкнувамъ, *va.* consolider, raffermir, stabiliser; 1. *fig.* cimenter; 2. (*боръ съ вжжѣ*), contreventer; 3. (*ищо въ зидѣ*), sceller; 4. *-са, vr.* se raffermir, profiter.

Заѣкнуване, *sm.* le raffermissement, la stabilisation; || (*на форма*), *Typ.* l'imposition *f*; || *Méd.* la corroboration.

Заѣкчавамъ, *va.* conforter.

Заѣкъ, *sm.* le lièvre; -яшки, de lièvre.

Заѣче (*кжично*), *sm.* *quadr.* le lapin; 1. (*дволюбсец*), le lièvreteau; 2. (*жеско*), la lapine; 3. (*младо*), le levraut; 4. ограда за -та, la garenne; 5. вардачъ на -та, un garennier.

Заѣчешанъ, *sm.* *plante*, la germandrée aquatique ou scordium *m.* [yeux *m.*

Заѣчета (*шуплы въ квасникѣ*), *sm. pl.* les *Заячѣ дупка*, *sf.* le 'halot, le clapier; || овираса въ —, *v. imp.* il se clape.

Заѣчно зелье, *sm. plante*, le laiteron et laceron, la trique-madame, orpin *m.*

Заѣнско ухо, *sm. plante*, la perce-feuille ou buplèvre.

Заѣшкы очн, *sm. pl. Méd.* la lagophthalmie.

Зване, *sm.* la profession, la metier, la qualité, position *f*, état *m*, ministère, ordre, office *m*, vocation *f*, parti *m*; 1. *fig.* la volée; 2. по дължностъ на -то, à titre d'office, *m*; 3. поставлямъ неприлично на -то си, *vn.* déroger à.

Званка, *sf.* oiseau, le pinson; -ичень, de pinson.

Звъзда, *sf.* l'étoile *f*, l'astre *m*; 1. провлачна —, étoile tombante; 2. обхванъ съ -ды, étoilé, *adj*; 3. между -дытъ, interstellaire, *adj*; 4. свѣтять съ -ды, *v. imp.* ils constellent. [trape.

Звъздель, *sm. plante*, l'aster *m*, la chausse-

Звъзденъ, *adj.* astral; || *Astr.* stellaire, sidéral.

Звъздица, *sf.* *Typ.* l'étoile *f*; || (*въ книгытъ*), *Typ.* l'astérique *m*; || накичень съ -цы, *Blas.* cantonné, *adj*.

Звъздна година, *sf.* année astrale *f*.

Звъздобрество, *sm.* l'astronomie *f*.

— броець, *sm.* un astronome.

— врачество, *sm.* l'astrologie judiciaire *f*.

— врачъ, *sm.* un astrologue.

— глѣдь, *sm. poisson*, l'uranoscope *m*.

— поклонникъ, *sm.* un astrolâtre *m*.

— поклонство, *sm.* l'astrolâtrie *f*.

Звъздъсть аяносъ, *sm.* la badiane ou anis étoilé *m*.

— камыкъ, *sm.* l'astroite *f*.

— мержанъ, *sm.* *H. nat.* l'astrée *f*.

Звъжаръ *sm.* un sonneur, carillonneur *m*;

-реки, de sonneur.

Звъжнене (*за лѣгане*), *sm.* le couvre-feu; || (*за мрътвець*), glas funèbre *m*.

Звъжнѣ, *sm.* la cloche, la sonnette; 1. (*за добитакъ*), la clarine, la sonnaile, 2. съ —, *Blas.* clariné, *adj*; 3. прѣдѣно животно

съ — на шѣя, le sonnailler; 4. гласъ-тъ на —, le timbre; 5. звъжнене на —, le tintement; 6. ударямъ съ —, *vn.* sonner; 7. майсторъ и търговецъ на -ицы, un sonnetier.

Звъжнаница, *sf.* le clocher.

Звъжнаничка, *sf.* le campanile et -nillo *f*; || *Archit.* le clocheton. [grelot.

Звъжналка, *sf.* la sonnette; || (*у зжмѣ*), le

Звъжливъ, *adj.* sonnant.

Звъжнѣсть, *sf.* la sonorité.

Звъжтене, *sm.* le résonnement, tintement *m*, la volée, carillonnement *m*; 1. (*на гласъ*), *fig.* le timbre, le mordant; || (*на камбаны*), son des cloches, la sonnerie.

Звъжителенъ, *adj.* résonnant.

Звъжитливъ, *adj.* sonore, résonnant.

Звъжити и -ня, *vn.* sonner, tinter, carillonner;

1. (*отъ една страна камбана*), *va.* sonner; 2. (*съ всичкитъ камбаны*), sonner à toute volée *f*; 3. звъжити, *v. imp.* elle résonne ou retenti; || *fam.* elle sonnaile.

Звъжче, *sm.* la sonnette, le timbre; || (*ржично*), *dim.* la clochette; || поывѣвамъ нѣкого съ —, *va.* sonner.

Звъжчета или Чадърчета, *sm. pl. plante*, la campanule, la gantelée.

Звъжриць (*събрание звѣрове и пилцы*), *sm.* la menagerie.

Звъробоець, *sm.* un bestiaire.

Звърбой, *sm. plante*, le mille-pertuis, annoise ou herbe de la Saint-Jean, *f*.

Звъроловъ, *sm.* un chasseur.

Звъреки, *adj.* bestial; -скы, -ement.

— лайна, *sm. pl. Chas.* les laissées *f*; || (*зимны*), les troches *f*.

Звърство, *sm.* la bestialité, abrutissement *m*.

Звъръ, *sm.* la bête, la brute ou bête brute;

1. гоня —, *va. Vén.* courre; 2. ловъ на -ове, chasse à courre; 2. искачане — изъ дупката си, *Vén.* le débucher.

Звътеленъ падежъ или Зова—, *sm. Gram.* le vocatif.

Здравѣ, *sm.* la santé; 1. свидѣтельство ради —, billet de santé, *m*; 2. всеобщо —, la salubrité; 3. варда -то си, *va. fig.* économiser, s'écouter; 4. впрѣдъ на -то, insalubre, *adj*; 5. мръкы за вардене —, sanitaire, *adj*; 6. верижка ради —, cordon sanitaire *m*; 7. пѣя на — нѣкому, *va.* toaster et toster; 8. съ развалено — сжмъ, *vn. fig. fam.* être hypothéquer; 9. на —, *interj.* vivat.

Здравецъ, *sm. plante*, l'amarante *f*; -въкъ, d'amarante.

Здрависвамъ, *va.* complimenter, féliciter de, sur; souhaiter, bonneter, recevoir, faire sa cour, saluer; || (*словомъ*), 'haranguer.

Здрависване, *sm.* le compliment, le salut, félicitation *f*, souhait *m*, bonnetade *f*, ré-

ception *f*; || ангелско —, salutation angelique *f*.

Здрависванеа, *sn. pl.* les amitiés *f*.

Здравица! *interj.* vivat; 1. — на царь, vive! 2. на -ви, à votre santé; 3. на -ти, salut; 4. пияне на —, le toast et tost; 5. отговарям на —, faire raison d'une santé.

Здравнина, *sf.* la garantie, garant *m*, sureté, certitude *f*, nantissement *m*; || съ —, *Jur.* garanti, *adj*; || давамъ съ —, *va.* garantir.

Здравно състояние, *sn.* la santé.

Здраво, *sn.* le salut; 1. -то, le solide; 2. *adv.* sainement, entre deux yeux; 3. *fig.* mûrement; 4. на —, certainement, sûrement, en vérité.

— месо, *sn.* le vif et chair vive *f*.

— съставяне (на тѣлото), *sn.* Méd. l'eucrasie *f*.

Здравостъ, *sf.* la salubrité, consistence, stabilité, imperturbabilité *f*.

Здравъ (*и fig.*), *adj.* sain; 1. salubre, valide, solide, droit; 2. — или нездравъ, bien, mal portant; 3. доста —, *fig. fam.* verdelet, *adj*; 4. Méd. louable; 5. *fig.* vert, mûr; 6. — и читавъ, sain et sauf, vie et bagues sauves; || *fam.* bien buvant; 7. бывамъ —, *vn.* se porter bien, se trouver bien.

— умъ, *sm.* tête bien ordonnée ou organisée *f*.

Здравѣйте! *adv. fam.* à vos souhaits.

Зебра, *sf. quadr.* le zèbre; || шѣренъ както —, zébré, *adj.* (voyez Бизонъ).

Зебу (индийски быкъ), *sm. quadr.* le zébu.

Зендъ-авеста (священная книга на Персѣ-мъ), *sf.* le zend et zend-avesta.

Зеле, *sn.* le chou; — левъ, brassicaire, *adj.* Bot.

Зелена лунчика, *sf. Méd.* le glaucome.

— трѣва, *sf.* la verdure; || (чепуръ *t.*), le vert.

Зеленецъ, *sm.* arbuste, le semper virens.

Зеленикаво Тосканско бѣло вино, *sn.* la verdée.

Зеленикавъ, *adj.* verdâtre, verdoyant; || Méd. érugineux, poracé et poracé; || и -цвѣтъ, *adj. sm.* gorge-de-pigeon.

Зеленина, *sf.* la verdure.

Зеленисвамъ (поцѣвтявамъ съ зелено цвѣ-тило), *va.* verdir. [calambouc.

Зелено алоево дърво, *sn.* le calambour et

Зеленожълтъ, *adj.* olivâtre.

— бериллъ, *sm.* le chrysobéril.

— цвѣтъ, *sm.* merde d'oise.

Зелено стъкло, *sm.* le chambourin.

— търбушка, *sf.* poisson, le seare.

— цвѣтло (отъ круши), *sn.* vert de vessie, *m*.

Зеленчукарка, *sf.* une herbière.

Зеленчукъ (градинаръ), *sm.* un légumiste.

Зеленчукъ, *sm.* la cuisine; 1. (зелены зърна), le légume; 2. (за манжа), la fourniture, le jardinage; 3. градина за —, jardin légumier *m*; 4. конь за носене — на пазаръ,

le portechoux; 5. манжа съ всякаквъ —, la jardinière, la chartreuse; 6. смисане раз-личекъ —, la macédoine; 7. царски гра-динарь за —, un verdurier.

Зеленучно растене, *sn. Bot.* légumineuse et plante —, *sf*.

Зелень, *adj.* vert, en herbe; || -цвѣтъ, *sm.* le vert; || ставамъ —, *vn.* verdoyer.

— гунцерь, *sm.* le basilic. [silicium.

— мехлень, *sm. Pharm.* le basilicon et ba-

— кость, *sm. oiseau*, le verdier.

— мряморъ (на чървены и бѣлы канкы), *sm.* marbre serpent in *m*.

— откъснать, *sm.* un brut, impertinent *m*.

— соусъ (съ лукъ), *sm.* la ravigote.

— цвѣтъ (боля *t.*), *sm. Blas.* le sinopla.

— шушлонъ (на орѣхъ или миндалъ), *sm.* le brou.

Зеленѣя (изново), *vn.* reverdir; || -ca, *vr.* verdir.

Зеленясыя, *v. imp.* il verdit.

Зеленясалъ, *adj.* vertdegrisé.

Зеленясване (налеме-чепгелъ *t.*), *sn. Chim.* le verdet ou vert-de-gris. [choux, *f*.

Зелна пиперуга, *sf.* insecte, piéride des

Зелникъ [разрѣзвамъ —, *va.* éventrer.

Земамъ и Зи-, *va.* depourvoir, dépouiller; || (съ откупъ), acenser. [gigue.

Земедѣлецъ, *adj.* agricole, géoponique, géor-

Земедѣлецъ (землеботникъ), лка, *s.* cul-

Земедѣлие (орачество), *sn.* l'agriculture; 1.

вѣтъ въ —, un agronome; 2. който са-
зальга съ —, agricole, *adj*; 3. наука ради

—, l'agronomie *f*.

Земедѣлки (орачески), *adj.* aratoire.

Земекопна машина, *sf.* l'excavateur *m*.

Земемѣрецъ, *sm.* un arpenteur.

Земомѣрие, *sm.* l'arpentage *m*.

Земно изобице, *adv.* généralement parlant.

Земя, *sf.* nom bulgare de la lettre З.

Земя круша, *sf.* plante, le topinambour

— повърхнина, *sf.* le rez-de-chaussée.

Земни, *adj.* terrestre. [ronde *f*.

— валякъ, *sm.* la terre, le monde, machine

— орѣхъ, *sm.* plante, la terre-noix, pistache

de terre, *f*.

Земноводни валякъ, *sm.* le globe terraque.

Земно масло, *sm.* plante, le nostock.

Земска сѣдница, *sf. Jur.* le présidial; || на

—, présidiale, *adj*.

Земски, *adj.* foncier; -скы, -èrement.

— сѣдникъ (у Франца), *sm.* un viguier; ||

длъжностъ на —, la vigerie.

Земскосѣдено, *adv.* présidialement.

Земя, *sf.* la terre, le pays, le monde, le

terrain et terrein; 1. le territoire, le terroir,

la contrée, le fond, le bien-fonds, la glèbe,

le crû; 2. (и — жсто), le sol; 3. (и дър-

жава —), le tréfonds et très-fonds; 4. пе-

чена калѣина —, terre cuite; 5. прода-

ната —, pays perdu; 6. растителна —, terre franche; 7. вѣка —, terre ferme; 8. стопанинъ на —, un trefoncier; 9. на -та, *adv.* à, par terre, sous le soleil; 10. на гола —, à plate terre; 11. подъ -та, *adv.* souterrainement; 12. равно съ -та, *prép.* rez-pied, -terre; 13. плоскостъ-та на -та, le rez-de-chaussée; 14. виждамъ — или бръгъ, *vn.* Mar. terrir; 15. излазя на -та на лѣто (за костенурка), elle territ; 16. изгладнявамъ -та, *va.* fatiguer; 17. набиване —, le damage; 18. набивамъ —, *va.* damer; 19. отдолня настеля —, *Agric.* le sous-sol; 20. права ровка -та, *va.* ameubler; 21. пращамъ на чужда —, *va.* dépauser; 22. отивамъ на чужда —, *vn.* se dépauser; 23. спорна — съ всичко, pays de coccagne; 24. хвърлямъ на -та, *va.* terrasser.

Землянь, *adj.* territorial, terreux; || (който произлиза отъ землята), *Géol.* tellurien.

— и -мясть или Пръстенъ цвѣтъ, *sm.* terreux, *adj.*

— или Дъждовенъ червей, *sm.* le lombric.

Зенгининъ, *sm.* t. (voyez Богатырь).

Зендски езикъ, *sm.* le zend. [thal.

Зенитски (на надглавна точка), *adj.* zénith.

Зенитъ (надглавна точка), *sm.* Astr. le zénith.

Зеноновски, *adj.* zénonique

Зенонъ [философия на -нона, le zenonisme.

Зерзалинъ, *sf. pl.* l'abricot m.

Зерзалия, *sf. arbre*, l'abricotier m.

Зеть (мжжъ на джщера), *sm.* le gendre ou beau-fils, le beau-frère.

Зефиръ (приетель вѣтрицъ), *sm.* le zéphyр; || лекъ както —, zephyrien.

Зибиленинъ кожухъ, *sm.* Com. l'hermeline f.

Зивость, *sf. Méd.* la goutte sereine ou amaurose.

Зивтъ, *sm. t.* le bitume.

Зивъ, *adj.* amaurotique.

Зигзагъ (мжкатушкы), *sm.* le zigzag; || *pl.* -агы (прѣкършени линии), *Fortif.* les zigzags; || съ -агы, en zigzag.

Зидарство, *sm.* l'architecture f, le maçon-nage, la maçonnerie.

Зидаръ, *sm.* un constructeur, maçon m; || майсторъ —, maître maçon m; || -река работа, *sf.* le maçonage.

Зидачъ, *sm.* un édificateur.

Зидене (съ мекъ обля камыкъ), *sm.* le limosinage et -mousinage.

Зиденъ, *adj.* mural.

— збецъ, *sm.* le créneau.

— основъ, *sm.* *Archit.* l'embasement m.

Зидна ограда (агжлъ), *sf.* mur de clôture, m.

— основа, *sf.* le massif; || *Archit.* la plateée; || (на срада), le soubassement.

— подпиралка (на мостъ), *sf.* le perré.

— прѣграда (въ кжца), *sf.* mur de refend m.

Зидна рута, *sf. plante*, la sauve-vie ou rue de muraille.

Зидница, *sf. plante*, la parietaire.

Зидны стѣлбы, *sf. pl. Archit.* le redan.

Зидъ, *sm.* le mur, la bâtisse, la chemise; 1. (кале), la muraille; 2. (безъ стрѣла), mur déchaперonné; 3. (съ камани и аар), la limousin; 4. (на мостъ), la pile; 5. общъ —, mur mitoyen; 6. извънградскый —, *adv.* extra-muros; 7. изравненане —, *Archit.* l'arasement m; 8. заграждамъ съ —, *va.* murer; 9. подпорка възъ —, l'arc-boutant m; 10. права съ камани и кирпичи —, *va.* maçonner; 11. прѣправямъ ветъ —, *va.* ren-formir; 12. прѣправяне на ветъ —, le renformis.

Зидя, *va.* maçonner.

Зиждане, *sm.* la construction; 1. (кирпично или каменно), le muraillement; 2. *Archit.* l'oeuvre m; 3. близо при -то, à pied d'oeuvre.

Зима, *sf.* l'hiver m; -менъ, d'hiver; || *fig.* la bise, la froidure; || верѣдъ —, au coeur de l'hiver.

Зимамъ и Зе-, *va.* prendre, saisir, oter, emporter, priver; 1. *fig.* pêcher; 2. (съ арен-да), arrester; 3. (върху си), embrasser; 4. (отъ малко), avoir la tête près du bonnet, s'emporter comme une soupe au lait; 5. (накъ или назадъ), reprendre; 6. (назадъ речена дума), retirer; 7. (ладя отъ нѣбнъ пакъ), *Mar.* la reprise; 8. (накъ), recouvrer; 9. (накъ или залавямъ нѣщо), ressaisir et se — de; 10. (подъ стража), se saisir de; || *Jur.* appréhender au corps; 11. (съ ржѣбъ), manier; 12. (за свидѣтель), attester; 13. (си), prendre, se servir; 14. (съ себе-си нѣкого), s'accompagner; 15. (скжко), écorcher; 16. (храненикъ), adopter.

Зимане, *sm.* la prise, enlèvement m; 1. (из-ново), la reprise; 2. (съ книжна игра), la main; 3. (накъ), la recosse et rescousse; 4. (подъ стража), prise de corps; 5. (прѣсна вода), *Mar.* l'aiguade f.

Зиманъ и Даванъ, *sf. Com.* doit et avoir m.

Зимачъ, *sm.* prenant, *adj.*

Зимень, *adj.* hivernal, brumal, hyémal.

— сжнь, *sm.* l'hibernation; f.

Зими! -мете! *interj.* tiens, tenez.

Зимна гладка пченица, *sf.* la touselle.

Зимникъ, *sm.* la cave; 1. поставяне въ —, l'encavement m; 2. поставяне въ —, *va.* encaver; 3. поставачъ въ —, un encaveur; 4. пригледачъ на вино въ —, *fat.* un rat de cave.

Зимничаръ, *sm.* un caviste.

Зимничце, *sm.* le caveau.

Зимны ябълкы, *sf. pl.* le court-pendu et capendu; || (много трайны), le fraucatu.

Зимовище, *sm.* l'hibernacle m.

Зиморличавъ, *adj.* frileux.

Зимувамъ и Прѣ-, *vn.* hiberner.

Зимуване и Прѣ-, *sn.* l'hivernage *m.*, hyémation *f.*

Зипане, *sn.* la ruade.

Зиачеть, *sm. i.* (voyez Собать.)

Зла жена, *sf. fig.* une furie, harpie *f.*, dragon *m.*

— майка, *sf.* une marâtre. [mesait.

— работа, *sf.* la méchanceté; || *fam.* le

— срѣща, *sf. fam.* la malencontre.

— честь, *sf.* le tribulation; || *fig.* la traverse.

Златарникъ, *sm.* plante, verge d'or, *f.*

Златарско духалце, *sn.* le chalumeau.

— сачево, *sn.* le matoir.

Златаръ, *sm.* un bijoutier, argenteur *m.*, orfèvre, adepte *m.*, doreur, *s.*; || —, *insecte*, la cétoine, le bupreste, scarabée *m.*

Златенъ и -тъ, *adj.* d'or *m.*; || който става —, aurifique, *adj.*

— варакъ [книжка за —, le caucher.

— ключъ (*парытъ*), *sm.* le passe-partout.

— пѣсачецъ, *sm.* la paillette.

— телець, *sm.* veau d'or, *m.*

— тель или Конецъ, *sm.* l'or *m.*

— или Срѣбренъ тель, *sm.* le trait.

Златица (въ Калифорнѣ), *sf.* le placer.

Златна или Срѣбърна монета, *sf.* Blaz. le besant.

— рыба, *sf.* poisson, la dorade.

Златникъ (въ парява машина), *sm.* Méc. le tiroir; || —, poisson, le zée.

Златно поржване (на церковны дрѣвы), *sn.* l'orfrei *m.*

— руднице, *sn.* le placer.

— цвѣте, *sm.* plante, le bouton-d'or.

Златны и срѣбърны стоки (и занаятъ за тѣхъ), *sf. pl.* l'orfèvrerie; || майсторъ на —, orfèvre bijoutier *m.*

Злато, *sm.* l'or *m.*; || гръмливо —, or fulminant; || очистевамъ на огънь —, *va.* dérocher.

— или Срѣбро (изработени), *sm.* or, argent orfèvi *m.*

— искръ, *sm.* l'aventurine *f.* [socome.

— косъ, *adj.* blond; || —, plante, la chry-

— кисѣла соль, *sf.* Chim. l'aurate *m.*

— лускъ, *sm.* poisson, la daurade ou dorade.

— плавникъ, *sm.* un orpailleur et arpelleur.

— устъ, *sm.* langue dorée *f.*

— хиландникъ, *sm.* plante, la centauree.

— цвѣтенъ, *adj.* doré, couleur d'auror *f.*

— цвѣтъ, *sm.* plante, le chrysanthème.

— шжавъ, *ка, s.* brodeur, euse.

Златявъ и -тистъ, *adj.* aurifère.

Злина, *sf.* la méchanceté, la malice, inélémence, inhumanité, immanité *f.*, cannibalisme *m.*, violence *f.*, severité, animosité, furie, félonie, fougue *f.*; || изворъ на всичкитѣ -ны, la boîte de pandore *f.*

Зло, *sm.* le mal; 1. правя — (срѣдъ), *va.*

fam. méfaire; 2. правя — другому, *va.* malfaire; 3. наклоность къмъ правяне —, la malfaisance; 4. правяне — съ врачуване, le maléfice; 5. налътилъ на —, maléficé, *adj.*; 6. случва ми са —, *vn.* mésarriver et mésavenir; 7. сѣди —, че безъ тебъ по —, faire de nécessité vertu.

Злоба, *sf.* la méchanceté, la malice, la haine, inimitié, rancune *f.*, ressentiment *m.*; 1. *fig.* le venin, le fiel; 2. отъ —, *prép.* en haine de; 3. съ —, *adv.* malignement.

Злобенъ, *adj.* malin, mauvais, méchant, fourré de malice; || *fig.* marâtre.

Злобинъ, *adj.* impur; -во, -rement.

Злобно (отъ злина), *adv.* méchamment.

Злодѣецъ, -ѣйка, *s.* malfaiteur, trice; un scélérat. [omineux.

Злодѣйски, *adj.* assassine, traître, scélérat.

Злодѣйство, *sn.* l'attentat *m.*, la scélératesse.

Злодѣяне, *sn.* le délit.

Зложелателенъ, *adj.* malveillant.

Злоизвѣстенъ, *adj.* funèbre, ominieux.

Злоизвѣстителенъ, *adj.* malencontreux.

Злоимецъ, *sm.* un concussionnaire.

Злоимство, *sn.* la vénalité, la concussion.

Зломыслене, *sn.* la machination.

Зломысленикъ, ница, *s.* machinateur, trice.

Зломысленъ, *adj. fig.* marâtre.

Зломыслие, *sn.* la malveillance.

Зломыслителенъ, *adj.* malveillant.

Злоорисанъ, *adj.* désastreux; -но, -ment.

Злоорисване, *sm.* le désastre.

Злополученъ, *adj.* malheureux, miserable, désastreux, infortuné, fatal, calamiteux, piètre; || *fam.* malencontreux (voyez Зло-честити).

Злополучіе, *sn.* le malheur, la disgrâce, infortune *f.*, desastre *m.*, calamité *f.*, adversité *f.*, choc *m.*; 1. *fam.* la malencontre, la déconvenue; 2. *fig.* la chute; 3. докарвамъ въ —, *va. fig.* cubulter; 4. по —, par malheur; 5. -лучіа (на море), *pl.* la fortune de mer.

Злополучно прѣдприемане, *sn. fig.* la poussée.

— състояние, *sn.* la misère. [-ment.

Злопрокобителенъ, *adj.* sinistre; -лно,

Злорѣченъ, *adj.* calomnieux; -чно, -eusement.

Злорѣчивъ, *adj.* maldisant, médisant; || *fig.* l'aspic *m.*

Злорѣчіе, *sn.* la calomnie. [capilotade.

Зослова, *vn. fig.* aboyer, déchirer, mettre en

Злотворенъ, *adj.* maléfique, malfaisant.

Злотъ, *sm.* florin de Pologne, *m.*

Злоумышлене, *sn.* le complot.

Злоупотрѣбене, *sn.* l'abus *m.*, la malversation; 1. *Mar.* la baratarie; 2. (на въображенето), le débauché; 3. правя -неа, *va.* mal verser.

Злоупотрѣбявамъ, *va.* abuser de.

Злоуправлене, *sn. fig.* verge de fer, *f.*

Злоустень бѣлатьчѣ, *sm. pop.* un débâ-gouleur.

Злочестень, *adj.* funeste, sinistre, miserable. — *случай*, *sm.* le sinistre.

Злочестивъ, *adj.* funeste, guignonant.

Злочестие, *sm.* l'adversité *f*; || *fig.* l'orage *m.*

Злочестина, *sf.* le malheur, le désastre, la fatalité; 1. (*Евгнетска*), la plaie; 2. *fam.* la malencontre, le guignon; 3. *fig.* le fléau, la traverse.

Злочеститъ, *adj.* fatal.

Зѣлва, *sf.* la belle-sœur (*sœur du mari*).

Зѣлчастъ, *adj.* *s.* bilieux.

Зѣчьень, *adj.* cholérique; || *Anat.* biliaire.

— *протоки*, *sm.* *Anat.* canal cholédoque *m.*

Зѣлча, *sf.* la bile, l'amer *m*, le fiel; || *раз-бѣркване* —, *Méd.* la saburre; || *учене за* —, *Méd.* la cholédoologie.

Зѣлкомѣхурень, *adj.* *Anat.* cystique.

Зѣл, *adv.* mal, pis (*pour* plu mal), amère-ment, grièvement, mauvais; 1. — *ми е*, *vn.* j'ai mal au cœur; 2. — *порасаль или* — *направень*, mal-bâti, *adj.* *m*; 3. *по* —, de mal en mal, de pis en pis; 4. *по* — *отъ*, *adv.* inférieurement *à*; 5. *толкось по* —, tant pis; 6. *твърдаъ* —, à faire pitié; 7. *нито* — *нито добръ*, entre le ziste et le zest.

Зѣлнавѣкнать, *adj.* vicieux; -то, -eusement.

Зѣлено дърво, *sm.* *arbre*, le dragonnier.

Зѣмевы лусты, *sf. pl.* cristal de roche, *m.*

Зѣмѣй, *sm.* le dragon; || *Myth.* la lamie.

Зѣмѣйникъ, *sm.* *plante*, la serpentine, la bistorte. [*gon et sang-dragon*].

Зѣмѣйска кръвь (*с.мола*), *sf.* le sang-de-dra-гон.

Зѣмѣйче (*у чакмакъ на оржжѣ*), *sm.* le porte-vis.

Зѣморъ, *sm.* *poisson*, l'anguille *f*, la donzelle.

Знаено, *adv.* à bon escient.

Знаеното, *sm.* le connu.

Знакове (*въ началото*), *sm. pl.* *Mus.* l'armature *f*; 1. (*за отливѣта*), les insignes *m*; 2. (*на тайнствата*), symboles sacrés *m*; 3. *употрѣбене* — *ради записване*, la ponctuation; 4. *турямъ* — *ради записване*, *va.* ponctuer.

Знакосмѣтане, *sm.* l'algorithme *m.*

Знакъ, *sm.* le signe, indice *m*, indication *f*, marque, preuve *f*, témoin *m*, numero *m*, caractère, phénomène *m*, ombre, démonstration, arme *f*, préjugé *m*, cote *f*; 1. *fig.* le symptôme, le gage; 2. (*на болестъ*), *Méd.* signe pathognomonique *m*; 3. *пѣ добръ* —, le porte-malheur; 4. *пѣ надъ испанска буква*, le til et tilda; 5. (*за почесъ*), la décoration; 6. (*на уда-рението*), accent grammatical *m*; 7. (*скж-стелень*), signe abrégé; 8. (*за спомене-ване*), le memento.

Знаменитъ, *adj.* distingué, de distinction *f*,

fameux, célèbre, illustre, apparent, glorieux, insigne, notable, grand; || *fig.* noble, 'haut. — *и Прочуть композиторъ*, *sm.* *Mus.* un maître.

Знаменитость, *sf.* la célébrité, éclat *m.*

Знаменоването на кръсть-тъ, le signe de la croix.

Знаменователень, *adj.* significatif.

Знаменателень, *adj.* *Gram.* dénominatif.

Знаменовать, *sm.* *Arithm.* le dénominateur.

Знаменувамъ, *vn.* dire; || *знаменува*, *v. imp.* il signifie; || *що -нува това?* qu'est-ce à dire.

Знание, *sm.* le savoir, étude *f*, vue *f*, participation *f*; 1. *fig.* la compétence, le district; 2. *имамъ* —, *vn.* entendre *à*, en; 3. *съ мое или съ негово* —, à mon escient, à son escient; 4. (*но съвѣстно обясняне*), usage du monde *m.*

Знаниеа, *sm. pl.* les connaissances *f.*

Знатень, *adj.* relevé, qualifié, notable, grand.

— *човѣкъ*, *sm.* homme de qualité *f.*

Знатность, *sf.* la qualité, notabilité, distinction *f.*

Значене, *sm.* la signification, le sens; 1. (*на словото*), l'acception *f*; 2. (*на нота*), *Mus.* la valeur; 3. *споредъ -то*, *prép.* en vue de.

Значи, *v. imp.* il signifie, vouloir dire; || *който* —, *signifiant*, *adj.*

Значителень, *adj.* *signifiant*, significatif, sérieux, grave, important, imposant, d'importance *f*, capital, composé, de conséquence *f*, considérable, grand, grief; || *fig.* doctoral, posé; || *най* —, majeur.

— *човѣкъ*, *sm.* mouche du coche, *f*; || *fig.* un gros bonnet.

Значителна работа, *sf.* coup d'état *m.*

Значително, *adv.* considérablement, notablement, gravement.

— *играене*, *sm.* la loure.

Значителность, *sf.* l'importance *f*, le sérieux, la conséquence, recommandation *f*, le poids, la portée, grièvement, grandeur *f.*

Зная, *vn.* savoir, connaître, être au courant, entendre; 1. *то са знае*, *adv.* sans doute, naturellement; 2. *то са знае що*, *conj.* bien entendu que; 3. *което не може да са знае*, ignorable, *adj*; 4. -*са*, *vr.* se voir, s'ac-coster de; || *fam.* s'appareiller avec; 5. *знаемца*, *pl.* s'associer avec.

Знание, *sm.* l'intelligence *f*, la science, attribution *f*; || *безъ* —, *prép.* à l'insu de; || *безъ мое* —, à l'insu de.

Зобъ, *sm.* la nourriture, la pâture, le picotin.

Зодіакалень, *adj.* *Astr.* zodiacal.

Зодіакъ (*с.мичевъ п.жтъ*), *sm.* *Astr.* le zodiaque. [du soleil, *f.*

Зодіачны знакове, *sm. pl.* *Astr.* les maisons

Зонлъ (*завистливъ критикъ*), *sm.* un zoile.

Золуцы, *sm. t.* (*voyez* *Кривицы коса*).

Зона (поясъ), *sf. Géom. H. nat.* la zone.

Зондъ, *sm. Chir.* la sonde, éprouvette *f*; || опытвамъ съ —, *va. Chir.* sonder.

Зоографически, *adj.* zoographique.

Зоография (описане животни), *sf.* la zoographie. [*zoographe.*]

Зоографъ (описовачъ на животни), *sm.* un

Зоолитъ (окаменено животно), *sm.* le

zoolithé.

Зоологически, *adj.* zoologique.

Зоология (животнословие), *sf.* la zoologie.

Зоологъ, *sm.* un zoologiste et zoologue.

Зоотомически, *adj.* zootomique.

Зоотомия (разснопяване животни), *sf.* la zootomie. [*zoophyte.*]

Зоофитъ (животно-растение), *sm. H. nat.* le

Зора, *sf.* l'aurore *f*; || пукнуване —, l'avant-jour *m*, la pointe du jour.

Зорать, *sm. t.* l'exprès *m*.

Зорница, *sf.* le lucifer, étoile matinière *f*.

Зоръ, *sm. t.* (voyez Уснаие).

Зързаланка, *sf.* (voyez Боклажи гарга).

Зъркала, *sm. pl.* fig. la vue.

Зърно, *sm.* le grélon: 1. (и на бройница), le grain; 2. *fig.* la moelle, elixir *m*; 3. *Chim.* bouton de fin; 4. валяне на — на баруть,

le grenage; 5. отдълене — на отъ класъ,

le dépiquage; 6. отдъляемъ — на отъ класъ,

va. dépiquer; 7. пуца — на, *v. imp.* il grene;

8. смѣсь различни — на, le farrago.

— прилченъ, *adj.* *H. nat.* grenu.

— ѣдеченъ, *adj.* *H. nat.* granivore.

Зърнца (по кожа), *sm. pl.* peau ou chaire de poule *f*; || (конфекты), la pastille; || на

— масло, grenu, *adj.*

Зърнце, *sm. dim.* le grain.

Зумрудъ, *sm.* l'émeraude; — дентъ, d'émeraude.

Зурла, *sf.* le bec, le muse; 1. *pop.* la gueule;

2. *fam.* le museau; 3. *Vén.* le flaire; 4. (саполъ у филъ, у буболечки), la trompe;

5. (свинска), le groin; 6. свалямъ кош-

ничка отъ — на куче, *va.* démuseler.

Зурлоносъ, *sm. mamm.* le coati.

Зѣвка, *sf.* l'hiatus *m*.

Зѣпало, *s.* un bâilleur.

— човѣкъ, *sm.* un badaud.

Зѣпамъ, *vn.* bayer, gober du vent; 1. *fam.* flâner, badauder; 2. (съ уста), *pop.* musarder; || *fam.* muser.

Зѣпане, *sm.* la musarderie et musardise, la badauderie; || (съ уста), la flânerie.

Зѣпало, *s.* un bâilleur, bayeur, flâneur *m*; || *fam.* musard, arde *s*.

Зѣпнать, *adj.* béant.

Зѣя, *vn.* bayer, bâiller; || оставамъ да зѣе малко врата, *va.* entre-bâiller.

Зѣяне, *sm.* le bâillement, la badauderie; || l'oscitation *f*.

Зѣятеленъ, *adj.* *Med.* oscitant.

Зюмбулъ, *sm.* plante, fleur-de-lis; || укра-

сывамъ съ —, *va. Blas.* fleurdeliser; || накин-ченъ съ —, *Blas.* fleurecé, *adj.*

Зюнгинъ, *sf. pl.* (voyez Стрѣмени et Пражки).

Зюйдъ (югъ), *sm.* le sud.

— вестень-вестъ, *sm. Mar.* le sud-ouest-quart-ouest.

— вестъ, *sm.* le sud-ouest.

— зюйдъ-остъ, *sm.* le sud-sud-est.

— остень-остъ, *sm. Mar.* le sud-est-quart-est.

— остъ, *sm.* le sud-est.

Зянь, *sm. t.* (voyez Щета).

Зябалець, *sm.* le mors, frein, bridon, banquet *m*; 1. (за конь), l'embouchure *f*; 2

видъ —, le mastigadour; 3. хъбочень ремыкъ на —, le porte-mors; 4. захваща

— (за конь), *va.* prendre le mors aux dents.

Зябато колелце (номукъ на други), *sm. Méc.* la lanterne.

Зябень, *adj.* *Anat.* dentaire; || *Gram.* dental; || — бна буква, *sf.* la dentale.

— корень, *sm.* plante, la dentelaire.

— лѣкаръ (дантистъ), *sm.* un dentiste.

Зябенце, *sv. Bot.* la denticule.

Зябець, *sm.* le lambrequin; 1. *Méc.* la sam-

me; 2. *Mar.* le redent; 3. *pl.* — бцы (на ко-

мела), la denture; 4. съ — бцы, *Blas.* cré-

nelé; 5. поставямъ — бцы на видъ, *va.* cré-

neler; 6. съ — бцы наопако, *Blas.* ba-

stillé, *adj.* [*cure-dents f.*]

Зябна трѣва, *sf.* le visnage ou herbe aux

Зябны клецци, *sf. pl. Chir.* le pelican.

Зябоболь *m.* и — лие, *n. Méd.* l'odontalgie *f*; ||

цѣръ ради —, odontalgique, *adj.* *m.*

Зябовадителны клецци, *sf. pl. Chir.* le

tire-racine.

Зябообразенъ, *adj.* *Anat.* odontoïde.

Зябоприлченъ, *adj.* dentiforme.

Зябоскалъ (пилецъ), *sm.* le moqueur.

Зябочистлака, *sf.* le cure-dent, brosse à

dents *f*.

Зябрь или Уръ, *sm. mamm.* l'ure ou aurochs *m*.

Зябчатка, *sf.* poisson, le loup. [*denticulé.*]

Зябчастъ, *adj.* *Bot.* crénelé; || съ — бцы, *Bot.*

Зябче, *sm. Archit.* le denticule.

Зябъ, *sm.* la dent; 1. кѣтчикъ —, dent

mâchelière ou molaire; 2. млѣченъ —, dent de lait; 3. мадростень —, dent de

sagesse; 4. (за излѣскване), dent-de-loup;

5. (на колело), *Méc.* l'alluchon *m*; 6. (по-

растналь надъ други), la surdent; 7. (отъ филова кость), dent osanore; 8.

лѣвски —, plante, dent-de-lion; 9. *pl.* — бы,

la denture; || *fam.* le dentier; 10. лѣваж-

дачь на —, un arracheur de dent; 11. изро-

невамъ или строшавамъ —, *va.* édenté;

12. (на мадростъ-та), *Anat.* dents opsi-

gones; 13. редъ направены —, le dentier;

14. прахъ за чистене —, dentifrice, *adj.* *m*;

15. нарестеване —, la dentition; 16. ни-

кнене —, éruption de dents; 17. падане —,

la chute; 18. туряне искусствены —, prosthèse dentaire *f*; 19. редъ — въ уста, *fig.* le râtelier ou dentier; 20. скърцане —, grincement de dents; *m*; 21. скърцавъ —, *va.* grincer les dents; 22. удряне съ —, la dentée; 23. врѣзвавъ —, *va.* denteler; 24. съ хубавы —, bien endenté.

Зѣбѣста вила (*харпунъ*), *sf.* la varre.

Зѣбѣсто длето, *sm.* le riflard.

Зѣбѣсть, *adj.* denté et dentelé.

Зѣлъ, *adj.* austère; **зѣъ**, *adv.* -ment; 1. севѣре, opiniâtre, dur, violent, terrible, furieux; 2. фароуче, féroce, barbare, malicieux, malin, mauvais, méchant; 3. дѣво-рантъ и -ратеур, immisséricordieux, âpre, atroce, amer, vert, félon, sanguinaire, hargard, pervers, véhément, rigide, rigoureux, rude, misérable; 4. *fig.* рѣче, inclement, piquant, marâtre.

— духъ, *sm.* *Myth.* la lamie.

— критикъ, *sm.* un hypercritique.

— човѣкъ, *sm.* un croque-mitaine; || *fig.* un tison d'enfer, un corsaire, un tigre.

Зѣменосецъ (*сѣвъѣдѣ*), *sm.* *Astr.* la Serpenteaire et Ophiucus *m*.

Зѣмска линѣйка, *sf.* *Typ.* le tremblé.

— пѣтека (*въ гора*), *sf.* la tortille et tortillère.

— трѣва, *sf.* plante, la serpenteaire.

Зѣмско грозѣ, *sm.* plante, la blette ou blète, airelle de marais, *f*.

Зѣмски езѣкъ (*у конѣ испѣзѣнъ*), *sm.* langue serpentine *f*; || —, plante, l'ophioglosse ou langue de serpent, *m*.

— запыртакъ, *sm.* insecte, le clopotre; -таченъ, de clopotre. [bre —, *sm.*

— мряморъ (*офиѣтъ*), *sm.* l'ophite et marg — плушковъ, *sm.* mollusque, la limace et limas *m*.

Зѣмче, *sm.* le serpenteau, le couleuvreau.

Зѣмѣ, *sf.* reptile, le serpent, le couleuvre; 1. *Blas.* la givre; 2. лѣскава —, serpent à lunettes; 3. свърлива —, serpent à sonnettes; 4. описанѣ -ми, l'ophiologie et ophiographie *f*; 5. уныгомѣвачъ на -ми (*въ Египѣтъ*), un psylle.

И.

И

Игрална

И, *sm.* la neuvième lettre de l'alphabet bulgare.

И, *conj.* et, or; 1. *adv.* encore et encor; || — въ, de même, tout de même; 2. — така ната-такъ, *conj.* et caetera.

Ибисъ (*каравайка*), *sm.* oiseau, l'ibis *m*.

Ибунка, *st.* plante, le bécabunga.

Ивановъ день (24 *юни*), *sm.* le saint-Jean.

Иверъ, *sm.* éclat de bois *m*, la retaille.

Ивица, *sf.* le ruban, le cordeau, cordonnet, bord, bordé *m*, ficelle *f*, laes, lacet *m*, sou-tache *f*, baudrier *m*, aiguillette *f*, bande *f*; 1. (*обѣзѣжка въ книга*), le signet; 2. (*за-бодѣна*), *Chir.* le séton; 3. завързвавъ съ —, *va.* lacer; 4. (*за окачанѣ пушка*), la banderole; 5. заплитамъ съ — коса, *va.* cordonner; 6. (*за оплитанѣ коса*), le cache-peigne; 7. (*съ китица*), soucis de 'hanneton *m*; 8. моталка за —, le ficellier; 9. най-тъсна —, la nonpareille; 10. (*от-вѣжъ надлъжъ на панталонѣ*), la brayette; 11. (*отъ плѣтъ на дрѣва*), la patte et pate; 12. тъканѣ и продаванѣ на —ци, la rubanerie; 13. (*на шѣпка*), le bourdalou.

Ивичарски и Лентареки занятъ, *sm.* la tissuterie.

Ивичаръ, *ка*, *s.* un aiguilletier; 1. (*мѣкачъ*), rubanier, ère; 2. (*лентаръ*), un tissutier; 3. (*майсторъ*), un blondier.

Ивиченъ глѣстъ (*корделла*), *sm.* ver soli-taire ou tenia.

Ивица звѣзда *sf.* la cocarde (*воу.* Кокарда). — основа, *sf.* le toilé.

Игѣна (*наука за вѣредѣне здравѣ*), *sf.* l'hygiène *f*. [giénique.

Игѣнически (*здравѣвардѣтеленъ*), *adj.* hy-

Игла, *sf.* l'aiguille *f*, épingle *f*, épine *f*; 1. (*на око*), l'aiguille *f*; 2. (*чистилка*), *Ar-till.* la dégorgeoir; 3. игра на -глы (*дѣ-тинска*), la poussette.

Игларъ (*майсторъ и търговецъ*), *ка*, *s.* épinglier, ère. [aiguille.

Игларникъ, *sm.* l'étui *m*; || *Chir.* le porte-

Игларница, *sf.* l'aiguillier *m*, affiquet *m*.

Иглино ухо, *sm.* le chas.

Иглица, *sf.* poisson, l'aiguille *f*.

Игличена, *sf.* plante, l'angélique *f*.

Игловатъ, *adj.* Bot. acéreur, aciculaire.

Иглообразенъ, *adj.* aiguillé; || Bot. aciculaire.

Игляръ, *adj.* aiguillé.

Игра, *sf.* le jeu; 1. (*въ думѣтъ*), jeu de mots; 2. държъ —, *va.* tóper; 3. замысло-вита —, jeu d'esprit; 4. (*на книги*), jeu de cartes; || видъ —, le 'hoca; 5. (*съ малко пари*), le jouereau; 6. подпомагамъ -та, *va.* corriger la fortune; 7. (*съ прѣсти въ Италиѣ*), la moure; 8. (*съ три кама-чета*), le passe-dix.

Игралка, *sf.* fam. l'amusette *f*; 1. *pl.* -кы, la bimbeloterie; 2. *fig.* les colifichets *m*; 3. *fam.* les affiquets *m*; 4. *pop.* l'affutiau *m*.

Игрална въртъжка, *sf.* le toton.

— книга (*и пари за*), *sf.* la carte; || фа-брика за -гы, la carterie.

— кѣца, *sf.* le brelan.

- Игрални банкъ** [изигравамъ —, *va. dé-banquer.* || *fig.* le bouc.
- Игралце**, *sm.* le colifichet, le souffre douleur;
- Игралца**, *sm. pl.* les babioles *f.*
- Играчка** (*жена*), *sf.* une bayadère.
- Играчъ**, *ка, s.* joueur, euse; danseur, euse; || (*на вжже*), danseur de corde.
- Играя**, *vn.* jouer; 1. (*высоко*), coucher gros; 2. (*на вжже*), voltiger; 3. (*лошо*), déjouer; 4. (*по малко*), *fat.* grimeliner; 5. (*противо дама*), faire la chouette; 6. -си, *vn.* polissonner, folâtrer; 7. (*съ нбщо*) jouer de, se jouer de; 8. *fat.* piaiser; 9. (*малка игрица*), *fat.* jouailler.
- Играя** (*хоро*), *vn.* danser.
- Играние**, *sm.* le bal, le ballet.
- Играине** (*и знание за —*), *sm.* la danse; 1. видъ —, les tricotets *m*; 2. видъ вето —, la chaconne; 3. (*на Св. Вума*), *Méd.* le chorée ou danse de saint Guy; 4. (*въ ви-нарица*), *pop.* la bastringue; 5. (*на вжже*), la voltige; 6. (*съ ржѣѣ*), jeu de main; 7. (*на хоро*), *fig.* le branle.
- Игрекъ**, *sm.* le bercail.
- Игрица**, *sf.* le jouet, le grimelinage; 1. *fig.* le hochet; 2. (*дѣтинска*), *fat.* le joujou; 3. (*съ множество колелца*), le bague-naudier.
- Игривость**, *sf.* la folâtrerie.
- Игривъ**, *adj.* folâtre, folichon.
- Игрометрически**, *adj.* hygrométrique.
- Игрометрия** (*влажнѣе*), *sf.* l'hygrométrie *f.*
- Игрометръ** (*влажнѣе*), *sm.* l'hygromètre *m.*
- Игуменски**, *adj.* abbatial.
- Игуменство**, *sm.* la supériorité.
- Игуменъ**, *ка, s.* supérieur, euse; abbé, *sc.*
- Идеаленъ**, *adj.* idéal.
- Идеализирувамъ** (*правя идеално*), *va.* idéaliser.
- Идеализируване**, *sm.* l'idéalisation *f.*
- Идеализмъ**, *sm.* l'idéalisme *m.*
- Идеалистъ** (*послѣдователъ на идеализмъ*), *sm.* un idéaliste.
- Идеалность**, *sf.* l'idéalité. [idéal *m.*
- Идеалъ** (*образъ на съвършенство*), *sm.* l'idéal.
- Идене** (*отржѣѣ*), *sm.* *fat.* le tantran.
- Идеологически**, *adj.* idéologique.
- Идеология** (*наука за идеи*), *sf.* l'idéologie *f.*
- Идеологъ**, *sm.* un idéologue et -logiste.
- Идея**, *sf.* l'idée *f.*
- Иди-доиди**, *sm.* la bascule; || движене —, *Méc.* mouvement de va-et-vient *m*; || слуга за —, un saute-ruisseau. [dylle *f.*
- Идилія** (*овчарско стихотворение*), *sf.* l'idylle.
- Идиопатически** (*първоначаленъ*), *adj.* Méd. idiopathique. [Méd. l'idiopathie *f.*
- Идиопатія** (*първоначално страдание*), *sf.*
- Идиотизмъ** (*особена свѣищина*), *sm.* Gram. l'idiotisme *m.* [lâtrique.
- Идолопоклоннически**, *adj.* idolâtre, ido-
- Идолопоклонникъ**, -ница, *sc.* idolâtre.
- Идолопоклонство**, *sm.* l'idolâtrie *f.* gentilité *f.*, prostitution *f.*
- Идолопоклонцы**, *sm. pl.* les gentils *m.*
- Идолопоклонски**, *adj.* gentil *m.*
- народы, *sf. pl. collc.* la gentilité.
- Идолски камыкъ**, *sm.* (voyez Бетиль).
- Идолъ** (*и fig. прѣдмѣтъ на любовъ*), *sm.* l'idole *f*; || le simulacre; || покланяме на -лы (*идолопоклонствуване*), *vn.* idolâtrer.
- Идра** (*жмя*), *sf.* l'hydre *f.*
- Идравлика** (*наука за движене на течливостъ*), *sf.* l'hydrolique *f.* [cien *m.*
- Идравникъ**, *sm.* un hydaliste et hydraulicien.
- Идравнически**, *adj.* hydraulique. [drate *m.*
- Идрать** (*водно съединение*), *sm.* Chim. l'hydrographie.
- Идрографически**, *adj.* hydrographique.
- Идрография** (*водописане*), *sf.* l'hydrographie *f.*
- Идрографъ**, *sm.* un hydrographe.
- Идродинамика**, *sf.* l'hydrodynamique *f*; || -мически, *adj.*
- Идрологически**, *adj.* hydrologique.
- Идрология** (*учене за водата*), *sf.* l'hydrologie *f.*
- Идрометрия**, *sf.* l'hydrométrie *f.*
- Идрометръ** (*водолѣе*), *sm.* l'hydromètre *m.*
- Идроскопия**, *sf.* l'hydroscopie *f.*
- Идроскопъ** (*водолѣе*), *sm.* l'hydroscope *m.*
- Идростатика**, *sf.* l'hydrostatique *f*; || -статически, *adj.*
- Иды** (*частъ отъ мѣсець-тъ у Римляны*), *sf. pl.* les ides *f.*
- Идж**, *vn.* venir; || иде, *v. imp.* il dépende.
- Изъ**, *prép.* de, d'entre, pour, dès, d'avec; || — едно, *adv.* ensemble; — || — цѣло, *prép.* *fat.* sur le tout. [Зимникъ].
- Изба**, *sf.* la cave, chaumière *f.* cahute *f.* (voyez Избавенъ).
- Избавенъ**, *adj.* quitte de, recous.
- Избавителенъ**, *adj.* libératif.
- Избавителны бжва и вжже**, *Mar.* bouée de sauvetage, *f.* [veur, délivreur *m.*
- Избавникъ**, *нца, s.* libérateur, trice, un sauveur.
- Избавямъ**, *va.* sauver, délivrer, affranchir, débarrasser, purger de, défaire, tirer de, décharger, quitter de, exonérer; 1. (*нбщо*) отъ нбщо, épargner à. 2. (*отъ нбщо*), *fig.* guerir de; 3. -са, *vr.* se délivrer de, se débarrasser de, se tirer de, sortir de; 4. (*отъ нбщо*), se soustraire (voyez Отыр-вavamъ).
- Избавяне**, *sm.* la délivrance; || *fat.* la débarras; || le déblai.
- Избаждамъ**, *va.* Mar. aiguilleter.
- Избаждане**, *sm.* Chir. l'aiguilletage *m.*
- Избивамъ**, *va.* massacerer, affliger, 'hacher; 1. (*на вжж*), expulser; 2. (*мѣлото си*), *fig.* macérer; 3. (*една частъ*), Milit. entamer; 4. -са, *vr.* s'affliger; || -меса (*съ вѣзмъ*), *pl.* se faire 'hacher.
- Избиване** (*на вжж*), *sm.* l'expulsion *f.*

Избирамь, *va.* élire, choisir, adopter; embrasser, opter, trier; 1. (стори пкъ), réélir; 2. (пакъ или повторно), renommer; 3. -си мѣсто живѣяне, faire élection de domicile; 4. което може да са избере, choississable, *adj.*

Избирание, *sn.* l'élection *f.*, assortiment *m.*

Избирателень, *adj.* électif, électoral.

Избирательность, *sf.* l'électivité *f.*

Избирачъ, *sm.* un électeur.

Избита мысль, *sf. fig.* une selle à tous chevaux, lieu commun *m.*

Избиты мысли, *sf. pl.* la tirade.

Избичка, *sf.* le caveau; || (санджъ съ прѣградки за шишета), la cantine.

Избълувамь, *va. pop.* degobiller, débagouler; || (пакъ), revomir; || (попрыжкы къмъ нѣкого), vomir.

Избождамь (катарактъ), *va. Chir.* aiguiller.

Изборень, *adj.* électif.

Изборность, *sf.* l'éligibilité *f.*

Изборъ, *sm.* l'élection *f.*, le choix; 1. *fig.* l'adoption *f.*; 2. (съ билеты или съ хвърляне жребия и билетъ за —), le scrutin; 3. (на единъ членъ), scrutin individuel; || (на всичкиятъ членове заедно), scrutin de liste.

Избрание, *sn.* le choix, élection *f.*

Избранъ, *adj.* élu *m.*, d'élection *f.*; 1. гражданинъ способенъ да бѣде —, éligible, *adj. s.*; 2. изново можливъ да бѣде —, rééligible, *adj.*; 3. (отъ градъ-тъ въ Испанія), (voeux) Алкадъ.

Избранные книги, *sf. pl.* livres d'assortiment *m.*

Избродевамь, *va.* observer.

Изброевамь, *va.* énumérer, évaluer.

Изброение, *sn.* l'énumération *f.*

Избронтеленъ, *adj.* énumératif.

Изброячъ, *sm.* un énumérateur.

Избрусевамса, *vr.* jeter sa gourme; || избрусеваса (за кожа), elle s'élève.

Избрусване, *sn.* l'échauffure *f.*; || (отъ горещина), *Méd.* l'eczème *m.*

Избрусителень, *adj. Méd.* confluent.

Избушвамь, *va.* aléser.

Избушване, *sn.* l'alésage *m.*

Избыстревамь, *va. Chim.* déléquer; || избыстреваса, *v. imp.* il se clarifie.

Избыстреване, *sn.* la clarification; || *Chim.* la défécation.

Избѣгамь, *vn.* fuir, échapper, se sauver, éviter, éluder, tirer de long, au large; 1. *pop.* fouiner; 2. (нѣщо), se soustraire; 3. (отъ нѣщо), esquiver; 4. (скрито-мъ), plier bagage; 5. (неуловены кучета), *Vén.* tortitrer; 6. което може да избѣгне, éluable, *adj.*

Избѣгване, *sn.* la fuite.

Избѣгливъ, *adj.* évitable.

Избѣлвамь и -лвамь, *va.* blanchir; 1.

(изново), reblanchir; 2. (захаръ), terrer; 3. избѣлява или излазя (за цвѣтъ), *v. imp.* elle se décharge.

Избѣлване, *sn.* le blanchiment.

Избѣлѣлъ (за цвѣтило), *adj.* passé.

Изваждамь, *va.* produire, tirer, aveindre, oter, déseballer, excepter; 1. *fig.* détacher; 2. (буква или сричка отъ рѣчи), *Gram.* syncope; 3. (изъ водата), repêcher; 4. (на дълбочина), *Mar.* affluer; 5. (отъ дължностъ нѣкого за нѣколко врѣме), suspendre; 6. (книгы), éditer; 7. (лѣпки), enlever; 8. (нѣкого отъ мѣстото му), casser aux gages *m.*; 9. (отъ сборъ пары), défalquer; 10. (на свѣтъ), *fig.* accoucher; 11. (изъ тѣмнища), extraire; 12. (тѣм-мъ), fac-similer.

Изваждане, *sn.* l'extraction *f.*, la restriction, le rendement, la réserve; 1. *Milit.* la casse; 2. (надлъжъ редъ), *Typ.* la justification; 3. (отъ мѣсто), la suspension; 4. (буквы или срички отъ дума), *Gram.* la syncope; 5. (отъ наслѣдство), *Jur.* les reprises *f.*; 6. (отъ), le desemballage; 7. (на писма изъ пощанско санджиче), la levée; 8. (отъ рѣка стока), la defeate; 9. (или отбиране отъ смѣтка), la défalcation; 10. съ —, *prép.* à la réserve de; 11. безъ —, *adv.* sans réserve. [l'alude *f.*

Извадена и подѣтена овча кожа, *sf.*

Изваденъ честить намѣрачъ, *sm. fig.* un dénicheur de merles de fauvelles; || (безъ мѣсто), *adj.* destitué de; || (за сабя), *nu, adj.*

Извара, *sf.* la caillebotte. [ment.

Изведнашенъ, *adj.* subit, inopiné; -шно, -нѣ — гладъ, *sm. fam.* la fringale.

— трѣсакъ, *sm.* la détonation.

Изведнашно безпокойство, *sn. pop.* la suée. — изчезнуване (на отокъ), *sn. Méd.* la délitescence.

— припадване, *sn.* la bourrasque.

— промѣняване или Растваряне, *sn.* la péripétie.

Изведнашъ, *adv.* à la fois, tout à la fois, tout d'un coup, d'un saut, de plein saut, d'un coup de filet, à l'improviste, au dépourvu, ex abrupto, subito; || *fam.* de prime-saut; || *Mar.* en pagale.

Извнсамь, *va.* arquer, forceer; || -са, *vr.* tourner, serpenter.

Извнване, *sn.* le détour, la cambrure et cambre; 1. *Méd.* le renversement; 2. *Archit.* le galbe; 3. (на гласъ), l'inflexion *f.*; || *Mus.* la roulade; 4. (дѣла на свода), *Archit.* la douelle; 5. (въ изговоръ на мысли), le tour.

Извнвателень, *adj.* serpental.

Извѣтіе (на дѣро), *sn.* le dévers; || (на звѣнецъ), la faussure.

Извито търбило, *sn. Chim.* le serpent.

Извыране, *sn.* le jaillissement.

Извирать, *v. imp.* ils naissent; || който извиря, naissant, *adj.*; || оставамъ да изври, *va.* ébouillir.

Извличамъ, *va.* tirer, dégager, tirer en longueur, soustraire à, 'haler; || (корень), *Arithm.* extraire; || (изъ лиманъ ладия), *Mar.* déhaler. [halage.]

Извличане и -влечение (ладия), *sn.* le

Извличавачъ (на ладия), *sm.* un 'haleur.

Извлечене, *sn.* l'extrait *m.*; || (корень), *Arithm.* l'extraction *f.*

Извлечень, *adj.* tiré.

Изводъ, *sm.* le résultat, abrégé *m.*, argument *m.*, ampliation *f.*, copie *f.*; || права —, *va.* transcrire.

Извождамъ, *va.* sortir; || (войска), évacuer.

Изволневамъ, *vr.* s'émanciper.

Изворна вода, *sf.* eau vive *f.*

Изворче, *sn.* Anat. la fontanelle.

Изворъ, *sm.* la source, la fontaine; 1. *fig.* la mère, mine *f.*; 2. откривачъ на —-ры, un sourcier; 3. има —-тъ си (за нѣщо), *vn.* siéger.

Извѣртявамъ, *va.* *Archit.* quarderonner; 1. (обло), contourner; 2. (разумъ-тъ на писане), détordre; 3. както извѣртятъ, fait au tour.

Извѣртяване, *sn.* le contournement; || (на буква), la panse; || *Archit.* le galbe.

Извършвамъ, *va.* exécuter, effectuer, mettre en pratique, pratiquer, parfaire, suffire; || -си (обрѣтъ-тъ), *fig.* émettre; || извършаваша, *v. imp.* il se pratique, il s'effectue.

Извършване, *sn.* l'exécution *f.*, effet *m.*, parachèvement *m.*, scène *f.*; || (на обрѣчане), l'émission.

Извършенъ, *adj.* parfait.

Извършливъ, *adj.* exécutable.

Извърщамъ, *vr. fig.* se replier.

Извѣрно приѣмане, *sn.* la réadmission.

Извыквамъ, *vn.* s'écrier.

Извыкване, *sn.* l'exclamation *f.*

Извыкователенъ, *adj.* exclamatif.

— знакъ, *sm. Gram.* point d'exclamation (!).

Извѣстенъ, *adj.* connu, certain, fameux, familier, notoire, manifeste, toisé; || (на всички), publique; || ставамъ —, *vr.* faire époque *f.* || *Jur.* informatif.

Извѣстителенъ, *adj.* indicatif, illuminatif.

Извѣстително писмо, *sn. Com.* lettre d'avis, *f.*

Извѣстие, *sn.* l'annonce *f.*, avertissement *m.*, avis *m.*, indication *f.*, affiche *f.*, dénonciation *f.*, message *m.*, dire *m.*; || la publication, nouvelle *f.*, rapport *m.*, relation *f.*, allégation *f.*; 1. *fam.* ambassade *f.*, version *f.*; 2. давамъ — за нѣщо, *va. fam.* renseigner; 3. залѣпене по видъ —-ia, affichage *m.*, 4. сбортъ —-ia, le bulletin.

Извѣстникарь, *sm.* un journaliste.

Извѣстникарско влияние, *sn.* le journalisme.

Извѣстникъ, *sm.* le journal, la gazette, presse périodique *f.*, papiers publics ou nouvelles *m.*; 1. un avertisseur; messenger, ère, *s.*; aide-maçon *m.*; 2. (на комедия), un annonceur; 3. envoyé; || *fam.* ambassadeur *m.*

Извѣстното, *sn.* le certain, le positif.

Извѣстность, *sf.* la notoriété.

Извѣстявамъ, *va.* annoncer, avertir, aviser, informer, publier, manifester; 1. apprendre, instruire, mander, rapporter, signifier, prévenir, dénoncer, dire, faire savoir, présenter, découvrir; 2. (съ търбиленъ гласъ), tromper; 3. —-са, *vr.* s'informer de; 4. —-меса (единъ другъ), *pl.* s'entravertir.

Извѣстяване, *sn.* le renseignement, la manifestation, la notice; 1. (за въздигане), le prononciamant; 2. (отъ заклетъ), le verdict; 3. писалница за —-неа, bureau de renseignements, *m.*

Извѣтревамъ, *vn.* s'évaporer, s'éventer; 1. оставамъ да извѣтрье, *va.* éventer; 2. извѣтрява, *v. imp.* il s'exhale; || —-са, *vr.* il effleuri et s'—, *vr.* 3. който извѣтрьва, efflorescent, *adj.*

Извѣтреване и —-трене, *sn.* l'évent *m.*

Извѣтреливъ, *adj. Chim.* essentiel.

Извѣтрѣлъ, *adj.* éventé; || (за снупове), regardé.

Извѣхнувамъ, *vn.* s'effleurer.

Извѣяность, *sf.* la bégueulerie.

Извѣжъ и Изъ, *prep.* 'hors; 1. *Archit.* 'hors d'oeuvre; 2. — прѣмежда, 'hors d'affaire; 3. — себе-си, 'hors de soi; 4. отъ —, *adv. Archit.* 'hors-oeuvre. [*riariat.*]

Извѣжбойно слугуване, *sn.* le surnumé-

— бройнъ, *adj. sm.* surnuméraire.

— градска кжичка, *sf.* lieu ou maison de plaisance *f.*, la chartreuse, villa *f.*; || *fam.* le vide-bouteille.

— естествень, *adj.* surnaturel; —-но, —lement.

— естественостъ, *sf.* la surnaturalité.

— мѣрень, *adj.* excessif, démesuré, exorbitant; —-рно, —tamment.

— мѣрна властъ, *sf.* la prépotence.

— жднosity, *sf.* l'altération *f.*

— мѣрно и —-рка, *adv.* à l'excès, jusqu' à l'excès, excessivement, à démesure, par trop.

— нечериване, *sn. Méd.* l'exinaniation *f.*

— пикане, *sn. Méd.* le diabète.

— хранене, *sn. Méd.* l'hypertrophie *f.*

— мѣрность, *sf.* l'excès *m.*

— мѣрство, *sn.* l'excès *m.*

— редень, *adj.* extraordinaire, singulier, incroyable, surnaturel; —-дно, —ment.

— избортъ, *sm.* la coopération.

— себе-си, éperdu, effaré, *adj.*; || *fig.* transporté de; || стигнувамъ —, *vn.* transporter.

Извѣнждбѣнь, *adj.* extrajudiciaire; -но, -ment.

— *човѣчески*, *adj.* surhumain.

Извѣтрѣ, *adv.* *Archit.* dans oeuvre.

Изгаладевать, *va.* corrompre.

Изгаладѣнь (*отъ еретическо*) *adj.* relaps.

Изгарямъ, *va.* incendier, brûler, griller, rous-siller, embraser; 1. (*добытокъ съ нажежено желѣзо*), flâtrer; 2. (*отъ слънцето*), *vr.* se chauffer; 3. изгаря (*за слънцето*), *vr.* *imp.* il chauffe; 4. -са, *vr.* se brûler, se griller, s'échauder, s'allumer.

Изгаряне, *sn.* la brûlure, le brûlement, cuite *f*; || (*всичко*), holocauste *m*; || достойнъ за —, brûlable, *adj.*

Изгасявамъ, *va.* éteindre.

Изгладевать, *va.* polir, lisser, adoucir, glacer; 1. *fig.* raboter; 2. (*изново*), repolir; 3. (*стжкло за огледало*), doucir; 4. (*украсе-на*), retondre; 5. (*ялмазъ*), égriser.

Изгладеване, *sn.* le lissage, adoucissage *f*; || (*на ялмазъ*), l'égrissage *m*; || кривачка за —, égrisoir *m*.

Изглаждамъ, *va.* brunir, satiner. [*nage m.*]

Изглаждане, *sn.* le bruni, apprêt *m*, sati-

Изглаждачъ, *ка*, *s.* satineur, euse.

Изгладливъ, *adj.* polissable.

Изгладѣль, *adj.* *sm.* famélique, goulû; -ло, -лѣмент; || *fig.* affamé de.

Изгладнявамъ, *vr.* affamer; || (*земя*), *va.* *Agric.* effriter; || изгладнява, *v.* *imp.* elle s'effrite.

Изгледвамъ, *va.* observer, inspecter, espion-ner, explorer, être au guet, avoir l'œil au guet *m*, lorgner, guigner; 1. planer sur, faire sentinelle *f*, parcourir, braquer; 2. (*войска*), *Milit.* passer en revue *f*; 3. (*отъ глава до крака нѣкого*), *fig.* toiser; 4. (*на-криво нѣкого*), mépriser; 5. (*накриво*), pro-faner, oublier; 6. (*накриво нѣщо*), se mo-quer de, dire nargue de, faire nargue de; || *fat.* narguer; 7. (*на около*), promener.

Изгледване, *sn.* l'inspection *f*, exploration *f*, revue *f*; || *Milit.* la reconnaissance; || при-владъмъ -неа, *va.* *fat.* faire fureur *f*.

Изгледникъ, *ница*, *s.* explorateur, trice; lorgneur, euse; un émissaire, limier de po-lice *m*, mouche *f*; || *fat.* un chappe-chair; || *Mar.* un guetteur.

Изгледъ, *sm.* la vue, apparence *f*, inspec-tion *f*, maintien *m*, air *m*, mine *f*, port *m*, forme, façon, notice *f*; 1. *fig.* la physiono-mie, enveloppe *f*; 2. благороденъ —, la prestance; 3. (*на войска*), la revue; || *Milit.* la montre; || правя — на войска, *va.* *Milit.* passer en revue; 4. вреденъ за —, pré-sentable, *adj*; 5. (*на лицето*), tour de vi-sage; 6. придобивамъ добъръ —, *va.* *fig.* se dégrasser; 7. простирамъ за —, *va.* mettre en parade; 8. (*на човѣкъ-тъ*), acception, *f*.

Изгнивамъ, *vn.* se pourrir; 1. оставамъ да гниѣтъ, *va.* pourir; 2. изгнива, *v.* *imp.* il se putréfie; 3. който изгнива, putre-sible, *adj.* [*infect.*]

Изгниль, *adj.* putréfié et tréfait, pourri.

Изговарямъ, *va.* prononcer, exprimer, énoncer, déclamer, dire, rendre; 1. *fig.* toucher; 2. (*буква*), faire sonner, 3. (*буква ж какъ а*), zézauser; 4. (*едвамъ*), roucouler; 5. (*меко буквы ll и gn*), *Gram.* mouiller; 6. (*ѣсно*), articuler; 7. -са, *vr.* s'exprimer, s'énoncer; || (*надуто*), se guinder; 8. изговаряса, *v.* *imp.* il se dit.

Изговаряне, *sn.* la pronociation, expression *f*, énoncé *m*; 1. (*и — мысли*), élocution *f*; 2. (*и начинъ —*), façon de parler, de s'exprimer; 3. начинъ —, le style, énon-ciation *f*.

Изговоренъ, *adj.* prononcé.

Изговорителенъ, *adj.* expressif; -лно, -ive-ment; || parlant, significatif, pittoresque, énergique, ressentir.

Изговорително, *adv.* fortement; || правя — писало, *va.* *fig.* viriliser.

Изговорителность, *sf.* l'énergie *f*.

Изговорителны брѣзны (*на лицето*), *sf.* pl. des traits prononcés *m*. [*inarticulé.*]

Изговорливъ, *adj.* exprimable; || (*не ѣсно*),

Изговоръ, *sm.* la pronociation, accent *m*, terme *m*, diction *f*, langage *m*, locution *f*, parler *m*, mot *m*, leçon *f*, articulation *f*; || *fig.* le débit; || (*на гласъ-тъ въ прочи-тане*), l'intonation *f*.

Изгонвамъ и гоневамъ, *va.* chasser, bannir, expulser, faire en aller; 1. *fig.* s'évanouir; 2. *Vén.* étranger; 3. (*на вжнъ*), déporter, emprisonner; 4. (*гражданинъ*), ostraciser; 5. (*на друга страна*), proscrire; 6. (*из-вжнъ прѣдѣльтъ*), reléguer; 7. (*изъ нжшъ*), déloger; 8. (*отъ мѣстото му*), débusquer; 9. (*назадъ*), faire reflux et refouler; 10. (*неприятель-тъ отъ высочины*), *Milit.* dé-couronner; 11. (*нѣкого на чуждо мѣсто*), exiler.

Изгонване, *sn.* le bannissement, expulsion *f*, débusquement *m*; 1. (*на вжнъ нѣкого доклѣ бжде живъ*), la déportation; 2. *Jur.* la relégation; 3. комуто са стои —, ba-nissable, *adj.*

Изгоненикъ, *sm.* un banni, exilé, proselit *m*.

Изгоненъ (*на вжнъ*), *adj.* déporté.

Изгонителенъ, *adj.* expulseur.

Изгора, *sf.* la perte; 1. (*дамага у прѣстжн-никъ*), la marque; 2. *Chir.* la mouche-ture; 3. *Med.* la pyrosis ou fer-chaud *m*; 4. *Bot.* la carie; 5. (*на растенеа*), *Agric.* la rouille; 6. поврѣденъ отъ — (*за жито*), rouillé, *adj.*

Изгорене, *sn.* *Chir.* l'ustion *f*.

Изгорѣнь, *adj.* incendié; || *Med.* aduste.

Изгорливостъ, *sf.* la combustibilité.

Изгорникъ, *ица*, *сс.* incendiaire; un chauffeur.

Изгорно сръдство, *сн.* *Méd.* escarotique et charotique, *adj.* *m.*

Изгорѣло, *сн.* le brûlé; || **миризма на —**, odeur de rousli *m.* [hâlé.

Изгорѣлъ, *adj.* l'incendié *m.*; || (*отъ слънце*),

Изгоряване, *сн.* la brûlure, le brûlement, la cautérisation. [se leve.

Изгрѣва (*за слънцето*), *v. imp.* *Astr.* il

Изгрѣмявамъ, *vn.* détoner.

Изгрѣмяване, *сн.* *Mar.* la bordée.

Изгрызвамъ, *vr.* montrer les dents *f.*

Изгуба подушване, *сн.* *Méd.* l'anosmie *f.*

Изгубвамъ, *va.* perdre, se dépouiller; 1. *fig.* escompter; 2. *Jur.* adirer; 3. (*си*), *vn.* se priver de; 4. (*блазосклоностъ*), s'aliéner les esprits; 5. (*умъ-тъ си*), aliéner; 6. (*при-сжигъ на духъ-тъ*), *fig.* perdre ou vider les arçons; 7. *изгубва бѣлькъ-тъ* (*за конъ*), *v. imp.* il rase; 8. *-са*, *vr.* s'aneantir, s'évanouir, s'absorber, se consumer.

Изгубване, *сн.* la perdition, la déperdition; 1. *fig.* le vide; 2. (*гласъ*), extinction de voix *f.*; 3. (*подушване*), *Méd.* l'anosmie; 4. (*праща на гражданецъ*), la dénaturalisation.

Изгубителенъ и -бувачъ, *adj.* *sm.* perdant.

Изгубливъ, *adj.* perissable, amissible; || (*който може са изгуби*), perdable.

Издавамъ, *va.* rendre, rédiger; 1. trahir; 2. (*законъ*) promulguer; 3. (*изново*), reproduire, republier; 4. (*изваждамъ книги*), éditer, mettre au jour, publier; 5. (*носни гласъ*), *Mus.* canarder; 6. (*на свѣтъ*), enfanter; 7. *-са*, *vr.* saillir; 8. *издаваса* (*на ежъ*), *Archit.* il ressaute.

Издаване, *сн.* l'émission *f.* la saillie; || (*чикла т.*), *Archit.* en encorbellement *m.*; || *Archit.* la projecture.

Издавачъ (*изваждачъ*), *ка*, *s.* rédacteur, trice; || (*на газета*), un gérant, un journaliste; || (*на книги*), éditeur, publieur *m.*

Издадена грыва (*у конъ*), *sf.* poil planté *m.*

— *книга*, *sf.* l'édition *f.*

— *стрѣха*, *sf.* l'avant-tois *m.*

Издаденъ, *adj.* proéminent, protubérant.

— *край* (*на камыкъ*), *сн.* *Archit.* la balèvre.

Издадени камацы (*край сграда*), *сн.* *pl.* pierres d'attente *f.*

Издадникъ, *ица*, *s.* traître, tresse; perfide,

un prévaricateur, un faux frère.

Издадничество, *сн.* la trahison, la perfidie, l'élodie *f.*; || *царствено —*, 'haute trahison.

Издадически, *adj.* traître, en traître, en trahison, proditoirement.

Издане, *сн.* la promulgation; || (*книжовно*), la publication, édition *f.* impression *f.*

Изданка, *sf.* l'avance *f.* le surgeon, le rejeton, le plant; 1. *Agric.* le rejet, le trochée; 2. *Anat.* la production; 3. *Archit.* le res-

saut, le bossage; 4. (*на дърво*), la pousse, la revenue, le broussin; 5. (*отъ дърво*), la marcotte; 6. (*земля*), l'alluvion *f.*; || *Jur.* accrue *f.*; 7. (*на планина*), *Géogr.* embranchement *m.*; 8. (*на цѣтѣ*), talle *f.*; 9. (*прѣсдагителна*), *Agric.* le plançon et plantard; 10. *посаждане -кы*, le marcottage; 11. *привождамъ или садъ -кы*, *va.* marcotter; 12. *пуцать -кы*, *v. imp.* ils rejettent.

Изданкы, *sf.* *pl.* le peuple.

Издвигамъ и Издвигъ, *va.* 'hausser, exhausser, élever, lever, relever, monter, faire ressortir; 1. (*выкъ*), pousser; 2. (*по-высоко*), rehausser; 3. (*изважмърно цѣна на стока*), surcroître; 4. (*до лвстото платната*), *Mar.* étarquer; 5. (*на*), premouvoir à; 6. (*отъ основата фигурьтъ*), *Peint.* rechampir; 7. (*прѣпорѣцъ*), planter; || *Mar.* arborer; 8. (*платна прѣпорѣцъ*), *Mar.* hisser; 9. (*или спущамъ прѣмръжа*), tirer; 10. (*тежжина*), guinder; 11. *издвигъ* (*за вълно*), *v. imp.* elle souleve; 12. *-са*, *vr.* s'élever, se lever, monter, s'enlever; 13. (*на връхъ-тъ*), surmonter; 14. *издвигаса* (*за вода*), *v. imp.* elle regonfle; || (*за вълно*), elle se souleve; || *пакъ* (*за рѣка*), il remonte; 15. *издвигатса възбогъ* (*за пилцы*), *v. imp.* ils pointent.

Издвигане, *сн.* l'élevation *f.* exhaussement *m.* surhaussement *m.*; 1. (*вълна*), soulèvement de flots, *m.*; 2. (*води*), le regonflement; 3. (*на въздухъ*), *fig.* le vol; 4. (*прѣмръжа*), le lever. [vant *m.*

Издвигателенъ прѣсакъ, *сн.* sable mou-
Издвигната прѣстъ, *sf.* le boulevard et -vart; || (*по край прокопъ*), *Fortif.* la berme. [Milit. le plateau.

Издвигнато равнище (*за батерія*), *сн.* — *темпо* (*въ тактъ*), *сн.* *Mus.* le levé.

Издвигнатостъ, *sf.* la sublimité.

Издвигнатъ, *adj.* sublime.

— *носъ*, *сн.* nez retroussé *m.* [berne.

— *увить прѣпорѣцъ*, *сн.* *Mar.* pavillon en

Издѣлавамъ, *va.* évider, graver, caver.

Издѣлбане, *сн.* la gorge.

Издѣлбанъ, *adj.* cannelé.

Издраскувамъ, *va.* égratigner.

Издържамъ, *va.* subir, soutenir, résister.

Издържане, *сн.* *Mus.* la tenue.

Издържанъ, *adj.* soutenu.

Издувамъ, *va.* gonfler, enfler, boursoffler, bouffir; 1. (*пакъ*), régonfler; 2. (*стжкло*), souffler; 3. *-са*, *vr.* gonfler et se —, s'enfler, bouffir, ballonner et se —; 4. *издувагаса* (*за платната*), *v. imp.* ils bouffent; || *което са издува* (*за платно*), bouffant, *adj.*; 5. *издувагаса* (*за търбухъ*), *v. imp.* *Méd.* il se météorise.

Издуване, *сн.* le gonflement, la bouffissure,

l'intumescence, soufflement *m*; 1. *Chir.* le boursofflement; 2. (на *тырбухъ*), *Méd.* la météorisation et -orisme *m*; 3. (на *морето при устието на рѣка*), *Mar.* barre de flot, *f*; 4. (*стжкло*), le soufflage.

Издутость, *sf.* la boursoffure, le bombement, la proéminence, bosse au front, *f*.

Издуть, *adj.* boursoffé, ampoulé, bouffi, bombé, rebondi, gros; 1. *Méd.* météorisé; 2. (за *грьды*), sororiant; 3. (за *конскы крака*), *Véter.* gorgé.

Издуты вжнны (на *дрѣха*), *sf. pl.* le bouillon; || **правя** —, *va.* bouillonner.

Издухвамъ (*прахъ*), *va.* souffler.

Издывамъ, *va.* chercher, rechercher, approfondir, observer, explorer, étudier, perquisitionner; 1. éventer, pressentir, courir, fureter, perlustrer, scruter; 2. *fig.* sonder, dépister, flairer, creuser, sasser; 3. *Jur.* compulser; 4. (*нѣкому мыслитѣ*), *fig.* tâter le pouls à; 5. (на *тжко*), quintessencier.

Издыване, *sn.* la recherche, enquête *f*, exploration *f*, inquisition, information, vérification, investigation, disquisition, récoognition, quête *f*; 1. *fig.* approfondissement *m*; 2. *Jur.* compulsion et -pulsion *f*; 3. *до-стойно за* —, recherchable, *adj*; 4. *на-правямъ* значительно —, *va.* trouver la pie au nid *m*.

Издывачъ, *ка, s.* investigateur, explorateur, trice; un vérificateur; || (на *тжко*), épilcheur de mots *m*. [tique *f*.

Издырителна метода, *sf.* méthode zété-

Издышане и **Издыхъ**, *m* (*отъ счупена частъ*), *Chir.* la flabellation.

Издѣйствувамъ, *va.* procurer.

Издѣлвамъ, *va.* doler, débiller; degrossir, dégauchir; || (*меката повръхнина на камыкъ*), ébousiner.

Издѣлване, *sn.* le dégauchissement et -chissage, débillardement, dégrossissage *m*; || (*камыкъ*), la taille.

Издѣланъ (*отъ всяка страна, за дърво*), *adj.* refait.

Изджземень и -земски, *adj.* souterrain.

Изджнамъ (*бжва*), *va.* défoncer.

Изджхамъ и -хнувамъ, *vn.* crever, expirer, rendre le dernier soupir, s'éteindre; || (*въз-дохъ*), *va.* expirer.

Изджване и **-джшане**, *sn.* l'expiration *f*, les abois *m*; 1. (за *душата*), *fig.* élan- cement *m*; 2. *при самото* —, à l'article de la mort; 3. *при* —, *adv.* in extremis; 4. *на послѣдню* — самъ, *vn.* être à l'extrémité.

Изджхалникъ, *sn.* *Anat.* muscle expirateur *m*.

Изигравамъ, *va.* gagner, jouer, remporter; 1. (за *нѣкого загубеното*), raquitter; 2. (*накъ*), se raquitter; 3. (*накъ загубеното*), regagner; 4. (*при първо скриване книга*), facer; 5. *който изиграва*, gagnant, *adj*.

Изиграване [одно — (на *книги*), *sr.* un jeu de cartes *f*.

Изигравачъ, *ка, s.* gagnant, ante.

Изидна табла, *sf.* table isiaque *f*.

Изискувамъ, *va.* implorer.

Излавямъ (*рыба отъ езеро*), *va.* pêcher un

Излагалникъ (на *драма*), *sm.* personnage protatique *m*.

Излагамъ, *va.* présenter, relever, compro- metre; 1. *fig.* mettre en compromis; 2. *Jur.* en référer; (на *изгледъ*), exposer.

Излагане, *sn.* la présentation, énoncé *m*, compte *m*; || **подробно** — за, compte rendu *m*.

Излазачъ, *sm.* un sortant.

Излазване, *sn.* l'issue *f*, indiction *f*; 1. *Milit.* la sortie; 2. *воля аа* —, l'exeat *m*; 3. *при -то на*, à l'issue de; 4. *точка* —, *Phys.* point d'émergence *f*; 5. (*отъ тѣсно мѣсто*), le débouché; 6. (*изъ хълмъ*), le débouchement.

Излазителенъ, *adj.* sortant.

Излазна точка, *sf.* *fig.* point de départ, *m*.

Излазъ (и на *врата*), *sm.* la sortie; 1. l'issue *f*, migration, transmigration *f*; 2. (*при двора*), le lever; 3. *при -тъ*, à la sortie de; 4. *при* —, au sortir de; 5. (на *кадриль*), la comparse; 6. *стая съ особитѣ* —, dé- gagé, *adj*; 7. (*въ шахматна игра*), le trait.

Излазямъ, и **Изли -vn.** sortir, partir, s'en al- lar, déloger, déménager, s'évacuer, deve- ser, aboutir à, résulter de, émerger; 1. (*си*), dénicher; 2. (на *вжнѣ*), se mettre à jour; 3. (*изъ*), franchir; 4. (*си изъ кожата*), en- rager de; 5. (*отъ*), mettre pied à terre; 6. (*отгорѣ*), surmonter; 7. (*накъ*), ressor- tir; 8. (*стжнамъ на сухо*), débarquer; 9. (на *суша*), *Mar.* atterrir et attérir; 10. (на *сухо на брѣгъ-тъ*), aborder; 11. (на *свѣтъ*), se produire; || *fig.* éclore; 12. (на *чистъ въздухъ*), prendre l'air; 13. (на *явѣ*), se déclarer; || *fig.* transpirer; 14. *излаза, v. imp.* il expire, il ouvre; || (*изъ модала*), il passe; || на *свѣтъ* (за *книга*), il paraît; 15. *който излази, Phys.* émergeant, *adj*.

Излазие (*отъ клѣца*), *sn.* le déménage- ment; 1. (на *планета*), *Astr.* l'émersion *f*; 2. (*отъ ладія*), le débarquement; 3. *при* — на *сухо*, au débarquer; 4. *учене за жи- вотны -неа*, l'écérinologie *f*.

Излѣзалъ (за *цѣвило*), *adj.* passé.

Изливало, *sn.* *Mar.* l'ossec et oussas *m*.

Изливамъ, *va.* couler, répandre, épancher; 1. *jeter en moule*; 2. *fig.* exhiler; 3. (*нѣвъ*), *fig.* évaporer; 4. (*въ калѣнъ*), mouler; 5. -*са*, s'épancher, regorger, se débonder, fu- ser; 6. *Méd.* refluer; 7. *изливаса, v. imp.* *fig.* il s'exhale; *Méd.* il s'extravase; 8. *из- ливатса, pl.* il se dégorgeant.

Изливане, *sn.* l'infusion *f*, reverseau *m*; 1. *Phys.* effluence *f*; 2. (*крѣвъ*), *Méd.* extra-

vasation et extravasion *f*; 3. (въ *калкъ*), le moulage, le jet.

Излисквамъ (*вода*), *va.* assécher.

Излистевать (*пуцать листіе*), *v. imp.* ils feuillent.

Изложене, *sn.* l'exposition *f*, exposé *m*, explication *f*; || (*на драматическа поема*), la protase.

Изложилникъ, *ница*, *s.* exposant, ante.

Излупеване (*на кожата*), *sn.* Méd. l'abrasion *f*.

Излупеваса, *v. imp.* il s'exfolie.

Излупеване, *sn.* Chir. l'exfoliation *f*; || (*на кожата*), Méd. la desquamation.

Излуцевамъ, *va.* écaler, égayer; 1. (*бобъ*), monder; 2. (*зърна*), égreuer et égrainer; 3. излуцеватса, *v. imp.* il se pelent.

Излъзла войска, *sf.* troupes de débarquement.

Излъзълъ (*сжмъ*), *vn.* être en ville.

Излътъ, *adj.* moulé, tout craché; || (*калкъ*), le moule. [consolider.]

Излъчваамъ, *va.* guérir; || (*рана*), Méd.

Излъчливъ (*което може са изцъри*), *adj.* guérissable.

Излъянъ (*изъ единъ пжтъ*), *adj.* d'un seul jet; || заедно (*за букви*), Тур. polyamatype.

— образъ, *sm.* le masque. [erreur *m*.]

Излъгвамъ, *va.* duper, escroquer, induire en

Излъгване, *sn.* la fraude, duperie *f*, attrape, piperie *f*.

Излъготевамъ, *va.* *fig.* subtiliser.

Излъготване, *sn.* la subreption.

Излъготенъ, *adj.* subreptice; -но, -ment.

Излъксанъ, *adj.* lustré.

Излъксвамъ, *va.* polir, lustrer, lisser, éclaircir, glacer, aviver, brunir; 1. (*лъжовно*), *fig.* farder; 2. (*оржжіе*), fourbir; 3. (*накъ*), relustrer; 4. (*платъ*), catir; 5. -са, *vr.* se polir.

Излъксване, *sn.* le poliment et polissage, adoucissage *f*, fourbissure et -bissage *f*, bruni *m*; || (*на платъ*), le lustrage, cati et catissage *m*.

Излъскувачъ, *ка*, *sm.* lustreux, euse.

Излъцливъ, *adj.* polissable.

Излъстевамъ, *va.* tromper, surprendre, décevoir, enjôler et engeôler; 1. *fig.* subtiliser; 2. *fat.* en revendre; 3. (*нѣкого*), pateliner; 4. (*съ милкуванеа*), *fat.* emba-bouiner. [tion.]

Излъстеване, *sa.* la superchérie, la décep-

Излъстевачъ, *ка*, *s.* endormeur, enjôleur, euse.

Излъстителна лъжа, *sf.* mensonge offici-
eux *m*.

Измазвамъ, *va.* lambrisser; 1. Archit. re-vêtir; 2. (*съ калъ*), bousiller; 3. (*нова кжца*), ragréer.

Измазване, *sn.* le ragrement, ravalement *m*; 1. Archit. le revêtement; 2. (*съ цинсъ*), le lambrissage; 3. (*накъ*), le recrépissage et

recrépiment; 4. (*на покривенъ улукъ*), le solin; 5. (*сжбсено съ кравишка козина*), blanc de bourre, *m*.

Измама, *sf.* la tromperie, duperie, surprise, superchérie, fraude, illusion, fourberie et fourbe *f*, 1. déception, matoiserie, piperie, forfanterie, importure, astuce *f*, paquet *m*; 2. *fig.* le mansonge, malfaçon, bricole *f*; 3. *fat.* cassade *f*; 4. Jur. le dol; 5. *por.* craque *f*; 6. (*въ игра*), tricherie *f*; 7. (*на исплезокъ*), *fig.* la baie; 8. (*въ надѣжба*), *fig.* le mécompte; 9. получень съ —, subreptice, *adj*; 10. получване съ —, la subreption; 11. безъ —, *adv.* de bonne lutte.

Измамачъ, *ка*, *s.* trompeur, euse; un duper, attrapeur, imposteur, jongleur, escro-queur de, décepteur, forfante *m*; 1. *fat.* un abuseur; 2. *por.* un coïon; 3. (*въ игра*), *fat.* un tricheur; 4. (*въ измѣняване пары*), un goureux.

Измамевамъ, *va.* tromper, escroquer, enjô-
ler et engeôler, attraper, jouer, induire en
erreur *m*, donner ou faire prendre le change,
décevoir, la baller belle; 1. *fig.* blouser,
gourer; 2. *fat.* donner de la gabatine; 3.
(*нѣкого*), promener; || *fat.* donner des can-
nards à; 4. (*модіето*), faire des dupes *f*;
5. (*накъ*), rattraper; 6. (*хитро*), *fig.* sub-
tiliser; 7. (*на чѣкане*), *fig.* désappointer;
8. -са, *vr.* s'aveugler sur; 9. (*въ чѣкане*),
fig. se mécompter. [le déçu.]

Измамено чѣкане, *sn.* le désappointement,

Измамень, *adj.* déçu, *part.* (отъ décevoir),
pris, dupe *f*; || бывамъ —, *vn.* être la
dupe de. [fat. le cocuage.]

— мжжъ, *sm.* un coeu; || състояние на —,
Измамнителенъ, *adj.* illusoire, trompeur.

Измамнителна картина, *sf.* le trompe-l'œil.
— продажба, *sf.* Jur. le stellionat; || кри-
вий на —, stellionataire, *sc*.

Измамливъ, *adj.* mensonger, menteur, frau-
duleux, captieux, déceptif, décevant, im-
posteur; || *fig.* mouvant; || Jur. frustratoire.

Изминувамъ, *va.* éviter; 1. (*срѣме*), *vn.*
passer; 2. изминува (*за срѣмето*), il se
passe; || -ва са, il s'écoule.

Измиране, *sn.* l'extinction *f*.

Измитамъ, *va.* *fat.* atourner; || (*собенъ ку-
минъ*), ramoner. [monage.]

Измитане (*на собенъ куминъ*), *sn.* le ra-
монкресване, *va.* tremper, empâter; || -са,
vr. se mouiller, se moïtir, s'excéder; || (*съ
сълзы*), fondre en larmes.

Измокренъ, *adj.* tout trempé.

Измолвамъ, *va.* solliciter, s'entremettre; ||
(*нѣкого*), intercéder pour.

Измолване, *sn.* la sollicitation, intercession *f*.

Измолтелство, *sn.* la médiation.

Измолникъ, *ница*, *s.* médiateur, trice: inter-
cesseur; || (*по дѣла*), solliciteur, euse.

Измръзнувамъ, *vn.* geler. [l'onglée *f.*]
Измръзнуване (*на край пръстите*), *sn.*
Измръшавло лице, *sn.* visage tire *m.*
Измръшавль, *adj.* émacié, atrophie.
Измръшавнямъ, *vn.* maigrir, efflanquer, décharner.
Измръшавяване и -шавяне, *sn.* l'émaciation *f.*; || *Med.* l'atrophie *f.*; || *цѣръ* за — плецъ, *va.* Ven. former.
Измывамъ, *va.* laver, lotionner, débarbouiller, dégraisser, abluer, empiéter, guérir; || *Chir.* absterger; || *-ca*, *vr.* se laver.
Измыване, *sn.* la lotion, ablution *f.*, dégravoement *m.*
Измыслвамъ, *va.* inventer, imaginer, créer, feindre, penser, supposer, fabriquer, controuver; || *fig.* forger, concevoir; || (*нѣщо*), simuler.
Измыслване, *sn.* l'invention *f.*, création, supposition, fiction, feinte, façon, saillie *f.*; || *fig.* le crû, la conception, la machine; || *pop.* la colle.
Измыслвачъ, *ка*, *s.* inventeur, trice; créateur *m.*; || *fig.* un forger.
Измыслень, *adj.* imaginatif, fictif, simulé, tabuleux; -но, -eusement. [créatrice.]
Измыслителень, *adj.* imaginatif, inventif.
Измынене, *sn.* l'altération *f.*, mutation *f.*; 1. *fig.* le flux; 2. *видо-*, la modification; 3. (*на гласъ*), la modulation; 4. (*въ законы*), l'amendement *m.* 5. **прибавямъ въ** — *законы*, *v.* sous-amender; || **прибавяне възъ** —, le sous-amendement. [tabilité *f.*]
Измысливость, *sf.* l'altérabilité, permutable.
Измысливъ, *adj.* modifiable, diversifiable; || (*за буквы*), *Gram.* permutable.
Измынявамъ, *va.* modifier, altérer, alterner, changer, diversifier; || *-ca*, *vr.* se modifier, se changer, s'abâtardir; || **измыняватца** (*за буквы*), *v. imp.* *Gram.* elles se permutent.
Измыняване, *sn.* l'abâtardissement *m.*; || (*буквы*), *Gram.* la permutation.
Измынявъ, *va.* mesurer, pointer; || *Archit.* appareiller; || *Mar.* jauger.
Измыняне (*на дървета*), *sn.* *Mar.* l'échantillon *m.*; || (*съ монѣ*), le pointage et pointement.
Измырливостъ, *sf.* la mesurabilité.
Измырливъ, *adj.* mesurable, mesurable.
Измырене, *sn.* le mesurage; || (*повърхностъ*) и *съдржане тѣла*, *Mathém.* la coisé.
Измыствамъ, *va.* remplacer, déplacer, démettre, supplanter; 1. *fam.* dégommer; 2. (*сърбленно*), interdire; 3. *-меса* (*единъ другъ*), *vr.* se supplanter. [tation.]
Измыстване, *sn.* le déplacement, la supplan-
Измыствачъ, *sn.* un supplanter.
Измыстенъ, *adj.* déplacé.
Измыстливъ, *adj.* destituable, amovible.
Измытно дърво, *sn.* bois caussiné *m.*

Измѣтнать, *adj.* distors; || (*за растенеа*), hybride; || (*за човѣкъ*), métis et métif.
Измѣтнувамса и -мѣтамса, *vr.* dégénérer en, se déjeter; || **измѣтнуваса** (*за дърво*), *v. imp.* il se tourmente, il travaille.
Измѣтнуване (*на дърво*), *sn.* le dévers.
Измѣтъ, *sm.* le rebut; || (*стока*), le garde-boutique, garde-magasin *m.*
Измѣдрень, *adj.* façonnier, alambiqué.
Измѣккувамса, *vr. fam.* s'échapper par la tangente. [*imp.* il éclore.]
Измѣтваса и Излупваса (*отъ яйце*), *v.*
Измѣтване, *sn.* l'éclosion *f.*, la volée.
Измѣчвамъ, *va.* lasser, excéder, harasser; 1. *fig.* sergentier; 2. *fam.* s'échiner, levrauder; 3. *-ca*, *vr.* fatiguer et se —, se lasser, s'excéder, s'outrer.
Изнамѣрателень, *adj.* inventif.
— духъ, *sm.* l'invention *f.*
Изнамѣрателность, *sf.* l'invention *f.*
Изнамѣрвамъ и -мирамъ, *va.* inventer, imaginer, trouver, penser.
Изнамѣрване и -миране, *sn.* l'invention *f.*; || *патента или привилегія* за — на *нѣщо*, brevet d'invention, *m.*
Изнамѣрвачъ, *ка*, *s.* inventeur, trice; un trouveur, auteur *m.*
Изнасямъ, *va.* sortir, fourrager.
Изнасяне (*стоки*), *sn.* la sortie.
Изневѣрешкы, *adv.* soudain et -nement, à la rangette; || *fam.* de prime-saut.
Изнеможене, *sn. fig.* l'affaissement *m.*
Изнемоцавамъ, *vn.* s'épuiser, s'exténuer, s'énerver, se mortifier, traîner, languir, casser; 1. *fig.* secher; 2. *fam.* débiffer; 3. (*изново отъ истати болестъ*), retomber.
Изнемоцаване и -щене, *sn.* la collabescence, exténuation *f.*, abattement *m.*; || *fig.* épuisement *m.*; || (*отъ недоволна храна*), inanition *f.*
Изнемоцень, *adj.* abattu, défait.
Изнемоцтелень, *adj.* collabescant.
— цѣръ, *sm.* *Med.* débilitant, *adj.* *m.*
Изникнувамъ, *vn.* émerger; **изникнува**, *v. imp.* il leve, il sorte; || **който изникнува**, naissant, *adj.*; || **изникнувать** (*за зжбы*), elles percent.
Изниривамъ, *vn.* amaigrir.
Изнецевамъ, *va.* effloquer et -locher; 1. (*плать*), effiler; 2. (*коприната отъ платье*), éfauler; 3. (*нищка по нищка платье*), parfiler. || (*стофа*), le parfilage.
Изнищеване (*на платье*), *sn.* l'effilage *m.*
Изнищевачъ, *sn.* un effiloqueur et -cheur *m.*
Изнищене (*у тжачъ*), *sn.* la lienne.
Изнищены нищкы, *sf. pl.* l'effilure *f.*, parfilure *f.*, parfilage *m.*
Изново, *adv.* derechef, de plus belle.
Износевамъ, *va.* friper; || **износеваса**, *v. imp.* A s'élimer; || (*за дрѣха*), il se fripe.

Износенъ, *adj.* profitable, salulaire, propice.

Износна женѣдба, *sf.* le parti. [d'or, *m.*

Износны прѣдложенеа, *sm. pl. fig.* pont

Изобразене, *sn.* l'image *f.*, effigie *f.*, portrait *m.*, figure *f.*, type *m.*, representation *f.*; *fig.* le tableau, la peinture; *||* прѣдставлявамъ съ -неа, *va.* imager.

— Христово (съ трѣмъ обнѣцъ), *sn.* l'esse homo *m.*

Изобразявамъ, *va.* dépeindre, dessiner, représenter, configurer, caractériser, figurer, exprimer, rendre; *|| fig.* peindre.

Изобичавамъ, *va.* isoler.

Изобичене, *sn. Phys.* l'isolation *f.*, isolement *m.*

Изобичителна наредба, *sf. Phys.* l'isolateur *m.*

Изобичително столче (изолиръ), *sn. Phys.* l'isoloir *m.*

Изобицо, *adv.* communément, universellement, au *sm.* en total, absolument, en bloc et en tâche, du fort au faible, le fort portant le faible; *|| yam.* au demeurant.

Изоставенъ, *adj.* abandonné.

Изоставямъ, *va.* abandonner, manquer de faire, oublier, supprimer, omettre: 1. (буква), *Gram.* élider; 2. (правда за наслѣдство), *Jur.* abdiquer; 3. (приходъ-тъ да са умложавя), laisser, arrêter.

Изоставяне, *sn.* l'abandon *m.*, abandonnement *m.*, omission, lacune, réticence *f.*; *||* (правда за наслѣдство), *Jur.* l'abdication *f.*

Изостревамъ, *va.* aiguïser, affûter, affiler.

Изостреване, *sn.* l'aiguïsement *et* -sage *m.*

Изотгорно знание, *sn.* le demi-savoir.

Изотдолни пжкы, *sf. pl. Bot.* les sous-yeux *m.*

Изработвамъ, *va.* travailler, façonner, former, fabriquer, manufacturer, miner, gagner; 1. (съ грижа), rechercher; 2. (поглавнытъ части на нѣщо), ébaucher; 3. изработватъса, *v. imp.* ils s'élaborent.

Изработване, *sn.* l'ouvrage *m.*, fabrication *f.*, élaboration *f.*, faire *m.*; 1. егоденъ за —, maniable; 2. (отъ шхванъ), la fourniture; 3. -ване (отъ занаятъ), *pl.* l'oeuvre *m.*

Изработенъ, *adj.* peigné; 1. (добръ), étudié; 2. (искусно), ouvrage; *||* (за метали), ouvré; 3. (позвато съ грижа), recherché; 4. (съ мѣка), *Reim.* stenté.

Изравнявамъ, *va.* égaliser, aplanir, balancer, unir, dresser, redresser, affileur, dégauchir; 1. *fig.* équilibrer, niveler, raabiller; 2. *Typ.* parangonner; 3. (дѣлбы), égaliser; 4. (земля), régaler.

Изравняване, *sn.* le dégauchissement *et* -chissage; 1. *fig.* le nivellement, le redressement *et* -dressage; 2. *Chim.* la neutralisation; 3. (на дѣлбы), l'égalisation *f.* *et* également *m.*; 4. (земля), le régatement; 5. (на шрифты), le parangonnage.

Изравнявачъ (въ словолѣициа), *sm.* un justificateur.

Изравно, *adv.* également, de pair; *||* (съ), *прѣ.* à fleur de; *||* (въ нѣщо), *adv. fig.* au niveau *de.*

Изравнямъ, *va.* déterrer. [*imp.* il bise.

Израждамъса, *vr.* dégénérer; *||* израждаса, *v.*

Израждане, *sn.* la dégénération *et* -rescence.

Израствамъ, *vr.* croître, recroître, sortir, tasser; *||* (изново), se reproduire; *||* израстева (изново), *v. imp.* il repousse, il revient; -вать, *pl.* ils naissent.

Израстване, *sn.* la croissance.

Изреквамъ, *vm.* prononcer.

Изрекване, *sn.* le mot.

Изречене, *sm.* l'oracle *m.*

Изреченъ, *adj.* senti; *||* (слѣдъ слушането на дѣйтѣ страни), *Jur.* contradictoire.

Изричамъ, *vm.* proferer.

Изричане, *sn.* le terme, la phrase; 1. (на отсѣждане), la pronociation; 2. (на сѣдникъ), le dictum; 3. изривамъ -неа, *va. fctm.* faire des phrases.

Изрождане, *sn.* la génération, engeance *f.*

Изрожденецъ, *sm.* un descendant; *|| fig.* un rejeton.

Изрожденцы, *sm. pl. coll.* la postérité.

Изроневаца, *v. imp.* il s'égrenne.

Изривамъ, *va.* excaver; *||* изрива корение (за глѣкъ), *v. imp. Vén.* il fouge.

Изриване, *sn.* l'excavation *f.*, ravine *f.*; 1. (земля), le déblai; 2. (отъ порою), le ravin, ravine *f.*; 3. поврѣденъ отъ -неа, ravineux, *adj.*

Изрытъ пжъ, *sm.* le ravin.

Изръзанъ, *adj.* cannelé.

Изръзанъ кжъ или рогъ, *sm. Archit.* l'chanfrein; *||* изръзавъ кжове или прави четвъртиго (за каманіе), *va.* chanfreiner.

Изръзаны клонове (отъ дървѣ), *sm. pl.* les émondes *f.*

Изръзачъ и -зовачъ, *ка, s.* découpeur, euse; 1. (на дървѣ), un émondeur; 2. (у кроющъ), cореур, euse; 3. (на монетѣ), un rogneur. [*nure f.*

Изръзано мѣсто (за ржкѣвъ), *sn.* l'entour-
Изръзвамъ, *va.* sculpter, évider; 1. *fig.* rognier; 2. (гербъ на нѣщо), armoirier; 3. очистявамъ (дървѣ), émonder; 4. (изваждамъ камыкъ отъ мѣхура), *Chir.* tailler; 5. (непорѣбното), ébarber; 6. (щампа), découper.

Изръзване, *sn.* le découpage, découpure *f.*, échancreure, sculpture *f.*; 1. *fig.* la coupure; 2. възване (на мѣдъ, на дърво), la taille; 3. (на дървѣ), l'émondage *m.*; 4. (на книга), la tranche; 5. (на плата), la levée; 6. станце за — на монеты, le rognoir.

Изръзъ, *sm. Géom.* le secteur.

Изсачамъ и -сичамъ, *va.* ciseler.

Изсичане, *sn.* l'abatit *m.*

Изслѣдамъ, *va.* scruter.

Изслѣдане, *sn.* la disquisition.

Исзлѣдвачъ, *ка*, *s.* investigateur, trice; ||
-вателень, *adj.*

Измуквамъ, *va.* sucer, pomper.

Измукване, *sn.* la succion, le sucement.

Измуквателень пластырь, *sm.* Pharm.
épispastique, *adj.* *m.*

Истинване, *sn.* fig. l'attidissement *m.*

Истудявамъ, *va.* fig. attidér.

Изушавамъ, *va.* dessécher, sécher, tarir,
essorer, essuyer, faner; || (*наръ*), ressuyer
et se —, *vr.*; || който изушава, siecatif, *adj.*

Изушаване, *sn.* le desséchement, le sé-
chage, asséchement *m.*; || *Phys.* l'aréfaction
f.; || (*на жито*), la ressulement.

Изушена сладъ, *sf.* le touraillon *f.*

Изушене, *sn.* Chim. l'exsiccation *f.*

Изушень, *adj.* sec.

— макокъ сокъ, *sm.* Chim. le méconium.

Изушителень, *adj.* Méd. dessiccatif.

Изысывамъ, *va.* semer.

Изысыване, *sn.* Méd. la rupture, effort *m.*;
|| *Chir.* la 'hernie.

Изысване, *sn.* Méd. la déjection.

Изысывамъ, *vn.* s'affaiblir, amaigrir.

Изысване, *sn.* l'amaigrissement *m.*, la chartre.

Изысвало дърво, *sn.* bois mort *m.*

Изысхналь, *adj.* atrophie, défait, émacié; ||
клопъ —, *sm.* l'argot *m.*

Изысхналь, *adj.* fané.

Изысхнувамъ, *vn.* se flétrir, se faner, sécher,
mourir; 1. *fig.* se momifier; 2. изысхва (*за*
дърво), *v. imp.* il se couronne; || (*за земля*),
Agric. elle se selle.

Изысхване, *sn.* la dessiccation, le tarisse-
ment, desséchement *m.*, flétrissure *f.*; || (*на*
кости), Méd. la nécrose.

Изумене, *sn.* fig. la stupeur, stupéfaction *f.*

Изумень, *adj.* stupéfait, éperdu, interdit.

Изумрудень, *adj.* smaragdin.

Изумывамъ, *va.* abasourdir, consterner; ||
fig. stupéfier, pétrifier.

Изумыване, *sn.* la consternation.

Изусть и -тень, *adj.* vocal, oral, verbal;
-тно, -алемъ; || (*ради приживіе*), Jur.
nuncupatif.

Изустьна молитва, *sf.* prière vocale *f.*

Изусть, *adv.* de bouche.

Изуывамъ и -чевамъ, *va.* étudier, montrer;
|| *fat.* ahurir.

Изуыване и -чене, *sn.* l'étude *f.*; || *fig.* la cul-
ture; || (*на соколъ*), l'affaitage *et* -tement *m.*

Изученъ, *adj.* instrui.

Изырлиникъ, ница, *s.* guérisseur, euse.

Изыривамъ, *va.* -ca, *v.* guerir; || (*себе-си*),
vn. se guerir; || (*само изомгофъ*), *va.* Méd.
pallier.

Изыриване и -рене, *sn.* la guérison; ||
заможенъ за —, curable, *adj.*

Изѣдамъ и -ѣждамъ, *va.* consumer, dé-
vorer, ronger, mordre; 1. *fig.* manger; 2.

(*нѣкому илането*), gruger; 3. (*илането*
си), *fig.* fricasser; 4. -меса (*единъ другъ*),
vr. pl. s'entre-manger.

Изѣденъ, *adj.* sapide, savoureux, comestible,
absorbable, gourmand, gogoûtant; || *pop.*
safré.

Изѣдникъ, *sm.* fam. pourfendeur de géante, *m.*

Изѣдность, *sf.* la sapidité.

Изѣдны нѣща (*гърлѣцы погрѣбы*), *sn. pl.*
les vives *m.*

Изыснене, *sn.* l'explication *f.*, éclaircis-
sement *m.*, interprétation *f.*, exposition *f.*, ex-
posé *m.*, démonstration *f.*, définition *f.*, com-
mentaire *m.*, élucidation *f.*, dilucidation,
exégèse, énonciation, notion, glose, para-
phrase *f.*; || *fig.* la lumière.

Изысневачъ, *sm.* un explicateur, démon-
strateur, commentateur *m.*, interprète *sc.*

Изысневане (*въ картина*) *sn.* le réveillon.

Изыснливъ, *adj.* explicable, interprétable.

Изыснителна статія (*у изѣстницы*), *sf.*
article de fond, *m.* [parlant]

Изыснителень, *adj.* explicatif, énonciatif.

Изысывамъ, *va.* expliquer, exposer, énoncer,
démêler, élucider, définir, dilucider; 1. sig-
nifier, déduire, interpréter, commenter, dé-
velopper, dire, gloser; 2. (*аллегорически*),
allégoriser; 3. (*съ много рѣчи*), paraphra-
ser; 4. (*недоумѣна на събѣтъ -та*), ca-
suistiquer; 5. (*по стамитѣ*), articuler; 6.
fig. éclaircir, tirer au clair; 7. -ca, *vr.*
s'énoncer, s'exprimer, se prononcer, se de-
clarer; 8. (*за нѣщо*), s'expliquer; 9. (*на*
право), trancher net; 10. изысневача (*въ*
жето), *v. imp.* il eclairei *et* s' —, il se
'hausse, il rassérène.

Изывене, *sn.* la déclaration.

Изывень, *adj.* déclaré.

Изывлиникъ, ница, *s.* déclarateur, trice.

Изывителень, *adj.* Jur. informatif.

Изывително наклонене, *sn.* Gram. l'in-
dicatif *m.*

Изывителень, *adj.* Jur. informatif.

— листъ, *sm.* les petites affiches *m.*

Изыывамъ, *va.* déclarer, communiquer, té-
moigner, notifier, montrer, expliquer; 1.
(*нагрѣмѣнъ на години*), émanciper, 2.
(*себе-си за*), se proclamer; 3. (*нѣкого за*
право), Jur. acquitter; 4. -ca, *vr.* se de-
clarer, se révéler.

Изыыване, *sn.* la notification; || (*за право*),
l'acquiescement *m.*; || — благодарность, action
de grâces, *f.*

Икона и Куна, *sf.* l'image *f.*

Иконоборецъ, *sm.* un iconoclaste et icono-
maque, un briseur d'images; || система на
-борцы, l'iconoclasie *f.*

Иконографически, *adj.* iconographique.

— графія (*знане и описане на стары*
памятници), l'iconographie *f.*

Иконографъ, *sm.* un iconographe.

— логически, *adj.* iconologique.

— логія (изѣснене на стары памят-
ники), l'icéonologie *f.*

Икономя, *ка, s.* ménager, ère; || (съ мана-
стирь), dépensier, ère [lâtrie *f.*

Иконопоклонене, -почитане, *sm.* l'icéono-
— поклонникъ, ица, *sc.* iconolâtre.

— стась (въ черкова), *sm.* l'iconostase *m.*

Икосаедръ (20 -гранникъ), *sm.* Géom. l'ico-
saèdre *m.* [Намалявамъ).

Иксилдисвамъ, *vn. t. Com.* disaler (voyez

Иксія, *sf.* plante, l'ixie *f.*

Илекъ [видъ —, la carmagnole.

Илемъ, *sm.* arbre, l'upréau; -мовъ, d'upréau.

Или, *conj.* ou et ou bien; || или... или,
ou... ou, soit... soit, soit... ou.

Иллюминаторъ, *sm.* un illuminateur.

Иллюминатъ, *sm.* un illuminé; || учене на
-ти, l'illuminiisme *m.* [nation *f.*

Иллюминація (донанма *t.*), *sf.* l'illumina-

Иллюстриувамъ (книга), *va.* illustrer.

Илмъ (гора отъ илмове), *sm.* l'ormeа et
ormoie *f.*

Илмъ, *sm.* arbre, l'orme *m.*; -мовъ, d'orme;
|| младица —, l'ormeау *m.*; || гьсталакъ отъ
младицы —, l'ormille *f.*

Имамъ, *vn.* avoir, posséder, tenir, exister;

1. *Jur.* sortir; 2. (добыска), tirer; 3. (дѣла
въ пещѣла), avoir part au gâteau *m.*; 4.

(изгледъ), avoir l'air *m.*; 5. (млого), four-
nir; 6. (мложество), en abonder; 7. (по-

търба), avoir affaire de; 8. (за нѣщо),
regarder comme; 9. (накъ), ravoir, retenir;

10. (работа съ нѣкого), avoir affaire à;
11. (у себе-си), *fig.* receler; 12. (при себе-

си), porter; 13. (спорно), *fig.* regorger
de; 14. (правда), j'ai raison; || нѣмамъ

правда, j'ai tort; 15. има, *v. imp.* il y a,
il existe; 16. имамъ съмъ, *part.* j'ai eu; 17.

-са, *vr.* passer pour; 18. (за), se qualifier;

19. (за нѣщо), se regarder comme, se
croire; 20. (за голѣмо нѣщо), se priser.

Имамъ (турски погъ), *sm.* imam et iman *m.*

Имане, *sm.* la fortune, le bien, magot, fonds
m., chevance *f.*, chose *f.*; 1. (у *fig.*); le tre-

sor; 2. *fig.* le dépôt, le saint-crepin; 3. -то
ми, le mien; 4. изѣдамъ си по-скоро -то,

manger son blé en herbe; 5. дыриликъ
за —, un chevalier d'industrie; 6. събиране

—, la thésaurisation; 7. събирамъ или
трупамъ — (пары), *va.* thésauriser; 8.

събирачъ, ка на —, thésauriseur, euse.

Имаретъ (турски спиталъ), *sm.* l'imaret *m.*

Имбролио, *sm.* Théât. l'imbroglia *m.*

Име (у *Gram.* сѣществително), *sm.* le nom;

1. la dénomination, le titre, la gloire; 2.
собствено —, nom propre; 3. подложно

—, nom de guerre; 4. първо —, le pre-
mier; 5. (съ прѣкоръ-тъ), *Gram.* le binom;

6. отъ -то, *prép.* au nom de; 7. съ -то,
само по —, *adv.* de nom; 8. въ —, de

par; 9. подъ —, *prép.* à titre de; 10. по

-то, nominativement; 11. казвамъ си -то, *fig.*

décliner son nom; 12. неказвамъ -то си,
garder l'incognito; 13. който заема -то

си на нѣщо, le prête-nom; 14. имане лошо

—, malfamé, *adj.*; 15. промѣнявамъ —, *va.*

se débaptiser; 16. промѣняване — (voyez

Антономазъ).

Имела *f.* и -лъ *m.* plante, la lierre.

Имененъ, *adj.* exprès; -менно, -sément; ||
(който съдржава имена), nominatif.

Именителенъ или -нователенъ падежъ,
sm. *Gram.* le nominatif.

Именитъ, *adj.* qualifié.

Именна забѣлѣжка, *sf.* nomenclature ono-
mastique *f.*, tableau *m.*

Именини, *adj.* nominal, formel; -но, -lement.

Именно, *adv.* spécialement, proprement dit,
notamment, en particulier, nommément, c'est

à savoir.

Именоване, *sm.* la qualification, la désignation.

Именованъ брой, *sm.* Arith. nombre concret *m.*

Именователенъ, *adj.* *Gram.* dénominatif.

Именувамъ, *va.* nommer, appeler, citer, dé-

nommer, spécifier, qualifier de; || -са, *vr.*

se nommer, s'appeler, se dire.

Имнисть, *sm.* un 'hymniste.

Имнь (нѣсня), *sm.* l'hymne *m.*, la cantique.

Имотенъ, *adj.* riche, opulent, rentier; 1. *fig.*

cossu; 2. твърдъ —, richissime; || *fat.*

un crépus.

Имотникъ, *sm.* un acquéreur.

Имотно, *adv.* richement.

Имотъ, *sm.* l'avoir *m.*, la propriété, la ri-

chesse, la possession, le domaine, le bien,

le fonds, le titre. l'acquêt *m.*, la chevance,

la chose, les effets *m.*, les facultés *f.*; 1.

(имане), *fat.* le vaillant; 2. (безъ зимане

приходъ), *Jur.* la nu-propriété; 3. зимане

—, *Jur.* l'éviction *f.*; 4. зимамъ —, *va. Jur.*

évincer; 5. исписване —, *Jur.* discussion

de biens, *f.*; 6. исписвамъ и продавамъ -тъ

на дѣлжикъ, *va. Jur.* discuter; 7. откупъ

на родиники —, retrait lignager *m.*; 8.

продавамъ —, *va.* dénaturer.

Императорска павловнія, *sf.* arbre, le

paulownia.

Императорски, *adj.* impérial; || придръжникъ

на -ско правлене, un impérialiste.

— прѣпорець (въ Римъ), *sm.* le labarum.

Императоръ, трица, *s.* empereur *m.* (*f.*

impératrice), César *m.*

Империаль (монета и игра), *sm.* l'impériale *f.*

Империја, *sf.* l'empire *m.*

Имперски, *adj.* impérial. [impérieux *m.*

Империцы (имперска войска), *sm. pl.* les

Импровизаторъ, *ка, s.* improvisateur, trice.

Импровизація, *sf.* l'improvisation *f.*

Импровизурувамъ (слово, стихове или музыка), *va.* improviser.

Импровизируване (на слово или на музикална пьеса), *sm.* l'improvisation *f.*

Имство, *sm.* la substance.

Имъ, *pron.* leur (pour à eux, à elles).

Инакъ, *adv.* différemment; || *conj.* sinon; || — както, à la différence de.

Ивбиръ, *sm.* plante, le gingembre; — пентъ, de gingembre.

Инвалидна къща *f* или **Спиталъ** *m.* hôtel des Invalides, *m.*

Инвадидъ, *sm.* Milit. un invalide.

Инвентарій, *sm.* l'inventaire *m.*, la description.

Ингелизка болестъ (грахаалки), *sf.* la nouure; 1. *Méd.* le rachitisme et rachitis; 2. разболявамса отъ —, *vr.* *Méd.* se nouer; 3. прихванатъ отъ —, *Méd.* noué; 4. страдалецъ отъ —, *Méd.* rachitique, *adj.*

— бира, *sf.* (voyez Ель). [*cisme.*]

— свойщина (въ говоренето), *sf.* un angli-

Ингелизки меринъ (подвигъ конь), *sm.* le guilledin.

— народъ, *sm.* fam. le john-bull.

— пластырь, *sm.* taffetas d'Angleterre, *m.*

Ингелизко кинорно сукно, *sm.* cuir de laine, *m.*

— рогче, *sm.* cor anglais *m.*

Инглантиера, *sf.* fig. le léopard.

Индиктъ, *sm.* Chron. l'indiction *f.*

Индийска акація, *sf.* plante, le taminier ou Sceau-de-Notre-Dame.

— конони, *sf.* plante, le jute. [*gane.*]

— лѣстовичка, *sf.* oiseau, la salanga et lan-

— пика (угра), *sf.* toupie hollandaise ou quilles des Indes, *f.*

— пченица, *sf.* plante, le sorgho.

— рогата свиня, *sf.* quadr. le babiroussa.

— смокиня, *sf.* la banane; || —, *plante*, le nopal, opuntia ou raquette *f.*, cierge du Perou *m.*

— тръстинка, *sf.* plante, le balisier; || *подъ* отъ —, la balise.

Индійски крокодилъ, *sm.* reptile, le gavial.

— моржъ, *sm.* mamm. le dugon et dugong.

— нардъ, *sm.* plante, le spica-nard ou nard des Indes, le vétiver.

— памучень платъ, *sm.* le sirsacas.

— пиперъ, *sm.* la toute-épice ou piment de la Jamaïque *m.*; || (чушка), *plante*, le piment.

— трестъ, *sm.* le rotin ou rotang.

— хоросанъ, *sm.* t. le chimoiné.

— яминъ, *sm.* plante, la bignone.

Индійско памучно платно, *sm.* le masulipatan. [*lière.*]

Индійски смокини, *sf.* pl. la nopalerie et

Индоевропейски (за говорни езици), *adj.* indo-européen.

Индосентъ, *sm.* donneur d'ordre ou d'aval, *m.*

Индустриаленъ, *adj.* industriel; — лно, — лement.

Индустрийникъ, *sm.* un industriel.

Индустрия, *sf.* l'industrie *f.*; || съ — некарантъ, — триellement; || боравя —, *va.* s'industrier.

Инерция, *sf.* Phys. la force d'inertie *f.*

Инженеринъ, *sm.* un ingénieur.

Инженерна наука, *sf.* Milit. le génie; || пентъ корпусъ, *sm.* corps du génie. *m.*

Инка (перуански царь), *sm.* un inca.

Инквизиторъ (сѣдникъ), *sm.* un inquisiteur.

Инквизиціонна сѣдба (въ Римъ), *sf.* le saint-office. [*tionnel.*]

Инквизиціоненъ, *adj.* inquisitionnaire et si-

Инквизиція (сѣдница), *sf.* l'inquisition *f.*; || дрѣха за отеждени на смъртъ отъ —, le san-benito.

Инокогнито (съ чуждо име), *adv.* incognito.

Инкарь (струвамъ —, *vn.* t. dénier (voyez Бжхъ),

Истанція, *sf.* l'instance *f.*

Испекторъ, *ка*, *s.* inspecteur, trice.

Истинктъ, *sm.* l'instinct *m.*

Иститутъ, *sm.* l'institut *m.*; || *pl.* — туты (паредбы), *Jur.* les institutes *f.*

Инструкция *sf.* l'instruction *f.*

Инструменталенъ, *adj.* Mus. instrumental.

— майсторъ, *sm.* un luthier.

— свирачъ, *sm.* un instrumentiste.

Инструментална музика (у а. а.), *sf.* l'organique *f.*

Инструментъ (у Mus.), *sm.* l'instrument *m.*

|| л'outil *m.*; || майсторъ на — енты, un facteur

Инсургенты (въ Америка), *sm.* pl. les insurgents *m.*

Инесурентъ, *sm.* un insurgé.

Интегралъ, *sm.* Mathém. l'intégrale; || — лно смѣтане, *sm.* calcul intégral *m.*

Интеграція, *sf.* l'intégration *f.*

Интегрирувамъ, *va.* Mathém. intégrer.

Интервалъ, *sm.* Mus. l'intervalle *m.*

Интересенъ, *adj.* intéressé; || твърдъ —, palpitant d'intérêt *m.*; || бывамъ —, *vn.* intéresser. [*s'intéresser à, dans.*]

Интересувамъ, *va.* intéresser; || — ca, *vr.*

Интересъ, *sm.* l'inféret *m.*

Интермедія, *sf.* Théât. l'intermède *m.*

Интернунцій (пански проводеникъ), *sm.* un interneone.

Интерференція, *sf.* Phys. l'interférence *f.*

Интенданство, *sm.* l'intendance *f.*

Интендантъ, *ка*, *s.* intendant, ante; || вице —, un sous-intendant; || — ска къща, *sf.* l'intendance *f.*

Итншія, *sf.* t. (voyez Гривни).

Интрепиль, *sm.* Mar. l'abache d'abordage, *f.*

Интрига (у Théât.), *sf.* l'intrigue *f.*; || *fam.* la manigance; || *fig.* quelque anguille sous roche.

Интригантъ, *ка*, *s.* intrigant, ante et -trigueur, euse; *un* cabaleur; || *fam.* un scapin (voyez Коцунъ).

Интригувамъ, *va.* intriguer, cabaler.
 Интромъ, *sm.* Mar. fond de cale, *m.*
 Инфантеристъ, *sm. pl. fig.* les bayonnettes *f.*
 Инфантеристъ, *sm.* un fantassin.
 Инфантъ, -тина (*испанска титла*), *s.* infant, ante. [*Piréscuana m.*
 Ипеакуана (*бълевъ коренъ*), *sf.* plante,
 Ипербола, *sf.* Mathém. l'hyperbole *f.*; || употреблене -лы, l'hyperbolisme *m.* [ment.
 Иперболически, *adj.* hyperbolique; -ски,
 Иперборейски (*сбверенъ*), *adj.* hyperborée et -éen. [griffe *m.*
 Иппогрифъ (*крылатъ конь*), *sm.* l'hippo-
 Ипподромъ, *sm.* la carrière; || (*прѣписал-ница*), l'hippodrome *m.* [lithe *f.*
 Ипполитъ (*конски калмыкъ*), *sm.* l'hippo-
 Ипoteза (*прѣдложене*), *sf.* l'hypothèse *f.*
 Ипoтeнуза, *sf.* Géom. l'hypoténuse *f.*
 Ипотетически, *adj.* hypothétique; -ски, -ment.
 Ипохондрически, *adj.* hypochondriaque.
 — припаднаванеа (*вапеоры*), *sm. pl.* Méd. les vapeurs *f.*
 Ипохондрия, *sf.* l'hypochondrie *f.*, mal de rate, *m.*
 Ипохондрикъ, *sc.* hypochondre et -riaque; un varoureux.
 Иридий (*металъ*), *sm.* Chim. l'iridium *m.*
 Иронически (*подигравливъ*), *adj.* ironique; -ски, -ment.
 Ирония (*подигравка*), *sf.* l'ironie *f.*
 Иррационаленъ (*глухъ*), *adj.* Mathém. irrationnel.
 Исказвамъ, *va.* énoncer, déceler, dédire; || -са, *vr.* se déceler, se manifester, ouvrir; || (*искъму*), *fig.* s'ouvrir à.
 Исказване, *sm.* le décelement.
 Искалникъ, нца, *s.* demandeur, sollicitateur, -euse; exposant, postulant, -ante.
 Искалпвамъ, *va. t.* modeler.
 Искалпване, *sm.* le modelage.
 Искалпентъ, *adj.* modelé.
 Исамъ и Ищъ, *va.* vouloir, demander, prétendre, solliciter, insister sur, ambitionner, mettre en demeure; 1. (*всѣ*), adjurer; 2. (*съ домяостъ*), mendier; 3. (*съ заповѣдане*), sommer; || (*прѣдаването на града*), sommer un place; 4. (*много*), rançonner; 5. (*много за проданъ стока*), surfaire; 6. (*моля за нѣщо*), requérir; 7. (*прошка*), faire amende honorable; 8. (*поискувалъ назадъ нѣщо*), revendiquer; 9. (*назадъ*), redemander; 10. (*си назадъ*), *Jur.* répéter; 11. (*осапка*), réclamer; 12. (*силю*), postuler; 13. (*въ сждба*), poursuivre; 14. иска, *v. imp.* il nécessite; 15. иска ми са, j'ai envie, il me tarde de, j'éprouve une démanaison; 16. искатса, *pl.* se vouloir; 17. което трѣбува да са иска, *Jur.* requérable, *adj.*; 18. което може пакъ да са поиска назадъ, revendicable, *adj.*; 19. което

може са поиска, sollicitable, *adj.* 20. който иска, désireux de; || *Jur.* requérant, *adj.*
 Искане, *sm.* la demande, le vouloir, exigence, insistance, raison, mise en demeure *f.*, réquisition, tentation, annonce de mariage *f.*; 1. (*добывка*), l'avarice *f.*, avidité *f.*; 2. (*назадъ*), la réclamation; || *Jur.* la répétition; 3. (*повръщно*), *Jur.* la revendication; 4. (*за получаване*), *Jur.* le pétitoire; 5. постоянноствувамъ на -то си, *vr.* postuler; 6. налагамъ -то си, *va.* mettre en réquisition; 7. споредъ -то на нѣкого, à la diligence de; 8. силно —, la postulation; 9. (*въ сждба*), l'instance *f.*
 Искателенъ, *adj.* exigeant.
 — актъ, *sm.* *Jur.* le réquisitoire.
 Исканва, *v. imp.* il s'égoutte; || оставямъ да искане или петице, *sa.* faire ou laisser égoutter.
 Исканване, *sm.* le coulage.
 Искаранъ, *adj.* *m.* émérite; || състояние на — профессоръ, l'éméritat *m.*
 Искарвамъ, *va.* produire, engendrer, provoquer, émettre, susciter, faire surgir, donner, recueillir, exporter; 1. (*на бѣлъ свѣтъ нѣщо*), mettre au jour; 2. (*пакъ на свѣтъ*), *fig.* exhumer; 3. (*на свѣтъ*), *fig.* accoucher; 4. (*докараны стоки*), réexporter; 5. (*нѣщо*), virer; 6. (*отъ забъркване*), *fig.* dégriser; 7. (*размыслеване*), tirer; 8. (*си редъ-тъ*), fournir sa carrière; 9. (*сетнина*), rechercher; || *fat.* arguer; 10. (*на сухо човѣци*), débarquer; 11. (*на чисто живакъ*), *Chim.* révivifier; 12. (*на чисто*), *fig.* vider.
 Искарване, *sm.* le débarquement, exportation *f.*, purgation *f.*; 1. *fig.* irradiation *f.*; 2. (*на докараны стоки*), la réexportation; 3. (*стоки*), la traite; 4. (*металъ*), *Chim.* la révivification; 5. (*на сухо човѣци*), le débarquement.
 Искарвателенъ, *adj.* producteur.
 Искарвачъ (*на стоки*), *sm.* Com. un exportateur.
 Искачевамъ и -мса, *va. vr.* monter.
 Искълване, *sm.* Méd. la rupture; || *Chir.* la 'hernie, la descente, le bubonocèle.
 Искиснувамъ (*солено месо*), *va.* dessaler.
 Искласна, *v. imp.* il épie.
 Искласване, *sm.* Bot. l'épiation *f.*
 Исклпвамъ, *va.* forger; 1. (*металъ на джкы*), laminier; 2. *fig.* dérouiller; 3. -са, *vr.* *fig.* se dérouiller.
 Исклпване, *sm.* le forgeage; || (*на металны джкы*), le laminage.
 Искълчевамъ, *va.* démettre, déboîter; 1. *Chir.* luxer; 2. (*смава*), disloquer; 3. -си, *vr.* se démettre, se déboîter; || *Chir.* se luxer.
 Искълчеване, *sm.* la dislocation, le déboîtement; 1. *Chir.* la luxation; 2. (*кракъ*), *Vétér.* l'ecart *m.*; 3. (*на дѣб кости*), *Chir.*

la diastase; 4. (на кълка), *Chir.* la mérocelle.

Искълченъ конь, *sm.* cheval bouleté *m.*

Исковавамъ, *va.* fabriquer; || *fig.* forger, faire claquer son fouet; || **изново -кована дума**, *fig.* un mot forgé.

Исковалиникъ, *sm.* *fig.* un forger.

Искомнене (на збытъ), *sm.* agacement des dents, *m.*; || **докарвамъ** —, *va.* agacer.

Ископавамъ, *vn.* fouiller, déterrer, caver, excaver; || (*руда*), extraire.

Ископаване, *sm.* la fouille, excavation *f.*, déblai *m.*; || (*руда*), l'extraction *f.*

Ископана пръстъ, *sf.* le déblai.

Ископателенъ, *adj.* minéral; || *H. nat.* fossile. — **камыкъ**, *sm.* le souchet.

Ископателно, *adj.* *sm.* le fossile; || **етаване** на —, la fossilisation; || **етавать -ны**, *v. imp.* il se fossilisent.

Ископателны пѣща [познание на —, l'oryctognosie *f.*; || описание на —, l'oryctographie *f.*; || наука за —, l'oryctologie *f.*

Искорене (на злоупотреба), *sm.* la réformation.

Искоренявамъ, *va.* *fig.* déraciner, extirper.

Искореняване, *sm.* *fig.* l'extirpation *f.*

Искоренявачъ, *sm.* un extirpateur.

Искормушвамъ, *va.* éventrer, étriper, vider; || (*чистя животни*), habiller.

Искра, *sf.* l'étincelle *f.*, la flamèche; 1. (*отъ огънь*), les gendarmes *m.*; 2. **пущане -ры**, étincellement *m.*; 3. **пущамъ -ры**, *va.* étinceler, éclairer, briller, pétiller et pétiller; 4. **пуща -ры**, *v. imp.* il flamboie; 5. **обсипанъ съ -ры**, *Blas.* étincelé, *adj.*

Искраждамъ и -раждамъ, *va.* voler, dilapider, détourner.

Искраждане, *sm.* la dilapidation.

Искренно, *adv.* bonnement, franc, en vérité, sans déguisement, sans réserve; || *fig.* sans détour.

— **сдружаване**, *sm.* l'intimité *m.*

Искренность, *sf.* la sincérité, franchise, ingénuité, candeur, ouverture de cœur, *f.*; || *fig.* l'expansion, effusion de cœur, *f.*

Искренъ, *adj.* sincère; — **но**, — **мент**; || franc, sérieux, candide; || *fig.* intime, expansif.

Искривене, *sm.* la distorsion.

Искривенъ, *adj.* contourné, tortu, distors; || *fig.* tortueux. — **са**, *vr.* s'éreinter.

Искривокрестевамъ, *va.* *fam.* éreinter; ||

Искривокрестеване, *sm.* tour de reins, *m.*; || *Med.* le lumbago.

Искривявамъ, *va.* fausser, contourner, tortuer, bistourner; 1. (*пазунъ*), détourner; || — **са**, *vr.* se fausser, se tortuer, gauchir, biaiser.

Искрица, *sf.* *dim.* l'étincellette *f.*, la bluette.

Искроватъ, *adj.* étincelant, pétillant et pétillant. — **фишекъ**, *sm.* le pétard.

Искроваты рѣчи (безъ правда), *sf. pl.* les concetti *m.*

Искроявамъ, *va.* évider. [extirper.

Искубамъ, *va.* arracher; || (*съ корень*);

Искубване, *sm.* l'arrachement *m.*; || (*съ корень*), искореняване, l'éradication *f.*

Искупувамъ, *va.* expier; || *Jur.* retraire; || — **са**, *vr.* se rédimer.

Искупуване, *sm.* le rachat, amortissement *m.*, rédemption *f.*; || *Jur.* le retrait; || (*на продадена вещь*), *Jur.* le réméré.

Икупителенъ и -пувателенъ, *adj.* amortissable, expiatoire.

Искупувачъ, *sm.* un rédempteur; || (*на илоти*), *Jur.* un retrayant.

Икусенъ, *adj.* habile, capable de, ingénieux, savant, industrieux, expérimenté, versé dans, politique, fort sur; 1. (*къмъ науката*), virtuose; 2. *fig.* subtil; 3. *fam.* grec. — **адвокатинъ**, *sm.* un praticien.

— **мореплавецъ** (*боцманъ*), *sm.* *Mar.* un manoeuvrier.

— **собаръ**, *sm.* un poëlier fumiste.

Икусителенъ духъ (*сатана*), *sm.* esprit tentateur *m.*

Икуситель, *ка*, *s.* tentateur, trice.

Икусена готвачка, *sf.* *fig.* un cordon.

— **кражба**, *sf.* l'escamotage *m.*

Икусно, *adv.* artistement, dextrement, bravement, avec art, de main de maître.

Икуственникъ, *sc.* un artiste.

Икуственно, *adv.* par emprunt.

Икуственъ, *adj.* artificiel, factice, artistique

Икуство, *sm.* l'habileté *f.*, artifice *m.*, industrie *f.*; 1. (*и fig.*), *l'art m.*; 2. (*да изложитъ на свѣтъ члвкъ хуба и велики мжжѣ*), la mégalanthropogénésie; 3. (*да са прави злато*), l'alchimie *f.*; 4. (*за нагласяване гласове*), la musique; 5. **обыкъ къмъ -тва**, la philotechnie.

Искушавамъ, *va.* *Slav.* tenter; || **който -ва**, tentant, *adj.*

Икушене, *sm.* la tentation; || (*и прѣме* —), le noviciat; || (*въ манастиры*), la probation.

Исламисмъ, *sm.* l'islamisme et islam *m.*

Иснатъ, *sm. t.* la corporation, le corps (*voyez* **Поредъ**).

Испадамъ, *vn.* dépérir, succomber, se ruiner, cubuler, s'atrophier; 1. *fig.* tomber; 2. (*въ*), encoûrir; 3. (*въ болестъ*), contracter; 4. (*на испытане*), *fig.* passer par le tamis; 5. (*на*), être en proie de; 6. (*въ нѣщо*), donner; 7. (*накъ въ грѣшкы*), retomber dans; 8. (*на подиграване*), prêter le flanc; 9. (*въ прѣмжеде съ животъ*), jouer; 10. (*савалъ михлюзинъ t.*), *Com.* faillir; 11. **насмалко остана да испадна въ прѣмжеде**, l'avoir manqué belle.

Испадване и -дуване, *sm.* le dépérissement, la dégradation, cubulte, banqueroute

f; || *fig.* la chute, la débâcle et -element
m: || докарвамъ въ —, *va.* discréditer.

Испадналь, *adj.* réduit.

— търговецъ (*милюзинъ t.*), *sm.* un banquieroutier: || *Com.* un failli.

Испадналь [извѣтывамъ за —, *vr.* déposer son bilan.

Испанска малка флота, *sf.* l'armadille *f.*

— муха, *sf.* la cantharide et mouche cantharide. [—шы, le guigne.

— чертыца, *sf.* arbre, le guignier: || сладкы
 — свойщина (*въ говоренето*), *sf.* un hispanisme.

Испански жребець, *sm.* le genet.

— или зхмски чесанъ, *sm.* plante, la romacivole ou echalotte d'Espagne.

— кервизъ, *sm.* le myrrhis ou cerfeuil musqué. [Calatrava, *m.*

— орденъ (*отъ Калатраса*), *sm.* ordre de
 — пинеръ, *m.* la malaguetta ou graine de paradis.

Испанско бѣлно, *sm.* blanc d'Espagne, *m.*

— лыко, *sm.* plante, le sparte: || фабрика за плетени работы отъ — и стока отъ —, la sparterie.

Испарване и -рене, *sm.* l'exhalation *f.*, évaporation, exhalaison, transpiration, fumée *f*; 1. *Med.* la diaphorèse; 2. *Phys.* effluve *m*; 3. (*на джове*), la dissipation; 4. (*отъ хале*), le plomb; 5. *pl.* -ренеа, les émanations *f.*

Испарливъ, *adj.* évaporable, transpirable; || (*прѣзъ порозы*), perspirable.

Испарителенъ сждъ, *sm.* Anat. l'exhalant et vaisseau exhalant *m.*

Испарявамъ, *va.* évaporer, exhaler; || испаряваса, *v. imp.* il s'évapore, il s'exhale, il transpire; || който са испарява, évaporatif et -poratoire, *adj.*

Испепеляване, *sm.* Chim. la lixiviation.

Испивамъ, *va.* vider; || (*до канка*), смъркамъ добръ, *fat.* faire d'amples libations *f*; || (*отвѣднашъ чѣша вино*), *fig.* sabler.

Испиване (*до канка*), *sm.* *fig.* rubis sur l'ongle, *m.*

Испилване, *sm.* la portée.

Испилывамъ, *va.* limer.

Испирамъ (*изново*) *va.* relaver; || (*лѣнка*), laver; || (*платъ*), ébrouer.

Испирь, *sf.* *pl.* la rognure; 1. *fig.* l'écume *f*; || lie du peuple, du genre humain, *f*; 2. (*металлически*), le laitier.

Исписвамъ, *va.* dresser: 1. *Jur.* annoter; 2. *Peint.* toucher: || (*добръ*), prononcer: 3. (*отъ книга*), extraire; 4. (*споредъ образъ*), académiser; 5. (*накъ съ цѣтмилъ*), repeindre; 6. искусство да —, *Peint.* la touche; 7. —са, *vr.* se peindre.

Исписване, *sm.* l'extrait *m.*, dénombrement *m.*, effigie *f*; || (*на имотъ*), l'annotation *f.*

Исписъ, *sm.* l'inventaire *m.*, répertoire, rôle *m*: 1. (*на думы*), la nomenclature; 2. (*на запрѣтъ*), l'écrout *m*: 3. (*на книги*), la notice; 4. (*на ладійны слугары*), *Mar.* rôle d'équipage, *m*; 5. (*на литеры*), *Tur.* la police; 6. (*отъ слѣтка*), le dépouillement; 7. правя — на нѣщо, *va.* dépouiller, tirer; 8. съставямъ — на нѣщо, *va.* inventoirier.

Испить, *adj.* *Med.* exsangue.

Испичамъ, *va.* exercer:

Испичане, *sm.* l'exercice *m.* [s'aquitter de.

Исплащамъ, *va.* payer, amortir: || —са, *vr.*

Исплащане, *sm.* l'amortissement *m*; || до — на сборъ-тъ, jusqu' à (la) concurrence.

Исплазокъ (*шага t.*), *sm.* la plaisanterie.

Испълнявамъ, *va.* accomplir, exécuter, pratiquer, mettre en pratique, réaliser, effectuer, s'aquitter de, consommer, satisfaire à: 1. compléter, observer, combler, obtemperer à; 2. (*и fig.*), remplir: 3. (*желането си*), se satisfaire, 4. изпълневаса, *v. imp.* il accomplit, il se réalise; 5. който си изпълнева тѣмкодумата, *fat.* homme à la minute.

Испълняване и -лнене, *sm.* le complètement, le comblement, la réalisation, exécution *f.*, accomplissement *m.*, pratique, consommation *f.*, effet *m.*, observation: 1. за —, *prép.* pour comble de; 2. за — на, à cet effet; 3. за — на това, *adv.* ad hoc.

Испълнявачъ, *ка*, *s.* exécuter, trice; || *fig.* un ministre.

Исполненъ, *adj.* accompli.

Исполнителенъ, *adj.* exécutif.

Исполнивъ, *adj.* réalisable; || *Jur.* exécutoire.

Исплъвена трѣва (*бурень*), *sf.* la sarelure.

Исплювамъ, *va.* recracher.

Исплювки, *sf.* *pl.* la bavure; || (*у мѣталъ*), la crasse.

Исповѣдалица, *sf.* le confessionnal.

Исповѣдамъ и -двамъ, *va.* confesser, avouer, professer; || —са, *vr.* se confesser; || (*изново*), se réconcilier.

Исповѣдане, *sm.* la confession, la pénitence, profession *f*; 1. молитва при —, le confiteor; 2. на —, à confesse *f*; 3. отъ —, de confesse; 4. чинъ на —, le pénitentiel.

Исповѣденъ, *adj.* pénitentiel (*pl.* -tentiaux.)

Исповѣдна записка, *sf.* billet de confession, *m.*

Исповѣдникъ (*духовникъ*), *sm.* confesseur de la foi, *m*: un pénitencier; || длъжностъ на —, la pénitencerie.

Испоразваляемъ, *adj.* entiché; || *Med.* vicié. —языкъ, *sm.* le jargon.

Испоразвалямъ, *va.* vicier, tronquer: || *fig.* démantibuler: || (*нѣкого съ нѣщо*), enticher.

Испотителенъ, *adj.* *Med.* sudorifique et -figue.

Испотително срдѣтво, *sm.* *Med.* le sudorifique, hidrotique, diaphorétique, *adj.* *sm.*

Испотявамса, *vr. Med.* exsuder.

Испотяване, *sn. Med.* l'exsudation *f*; || ма-
чъса до —, *vr.* suer sang et eau.

Испохъбявамъ, *va fig.* gâcher.

Исправачъ, *sm.* un correcteur, rectificateur *m.*

Исправна линия или высочина, *sf.* le per-
pendiculaire.

Исправенъ, *adj.* droit, régulier, perpendi-
culaire; correct: —но, —ment.

— конски вратъ, *sm.* le baritel.

Исправителенъ, *adj.* correctionnel, discipli-
naire; —лно, —ment; || rectificatif, péniten-
tiaire. [maison pénitenciaire *f.*

Исправителна кѣща, *sf.* le pénitencier et
— полиция (сѣдница), *sf.* tribunal de
police correctionnelle, *m.*

Исправа (квитанция), *sf.* la quittance, le
reçu, le récépissé.

Исправникъ, *sm.* un administrateur, gouver-
neur, magistrat *m.*, dirigeant *adj.*, régent,
ente *s.*, un modérateur. [pendiculaire *f.*

Исправность, *sf.* la correction, pureté, per-
—

Исправямъ, *va.* relever, arborer, redresser,
décourber; 1. discipliner, corriger; 2. (*u*
Geom.), rectifier; 3. *fig.* limer; 4. *Jur.*
émender; 5. *fat.* morigéner; 6. (*изново*),
recorriger; 7. (*накъ*), remettre; 8. (*нусахо*),
polir; 9. —са, *vr.* se relever, se rectifier;
10. исправяса на дърнитъ си крака (*за*
конь), *v. imp.* il se cabre.

Исправяне, *sn.* le relèvement, redressement
et —dressage *m.*, la correction, attitude *f*,
discipline; || *Geom.* la rectification; || (*за*
конь), la pesade.

Испраздневамъ, *va.* évacuer, vider exéré-
ter; || (*орядъ*), décharger; —са, *vr.* s'éva-
cuer, se vider.

Испраздневане, *sn.* l'évacuation *f*, exéré-
tion *f*, purgation, vidange *f*; 1. *fig.* le cas;
2. (*отдолу*), la selle; 3. *Med.* la déféca-
tion, les déjections alvines *f*; 4. *pl.* —неа, les
sécrétions *f*.

Испраздено вещество, *sn.* l'excrément *m.*

Испразнителенъ, *adj.* excréteur et excrétoire.
— органъ, *sm. Med.* l'émonctoire *m.*

Испратенникъ (при Дворъ), *нида*, *s.* en-
voyé, ée. || (*стоки*), expédier.

Испращамъ, *va.* renvoyer, reconduire, suivre;

Испращане, *sn.* la reconduite, expédition *f*,
députation *f*.

Испращачи, *sm. pl.* la suite. [naire.

Испращачъ (на стоки), *ка*, *s.* expédition-

Исприцдевамса, *vr.* bourgeonner.

Исприщенъ, *adj.* bourgeonné, échauboulé.

Исприщане, *adj. Med.* vésicatoire et
vésicant

— пластырь, *sm.* le vésicatoire; || исприщва-
не рана или облъване кожа отъ —, le vésicant.

Испровождамъ и —важдамъ, *va.* accom-
pagner, éconduire, assister à; || *fat.* reconduire.

Испровождане, *sn.* l'accompagnement *m.*, la
conduite: || *fat.* la reconduite.

Испродавамъ (стоката си), *va.* s'écouler.

Испродаване (стока), *sn.* l'écoulement *m.*

Испросевамъ и —сямъ, *va.* obtenir, faire
obtenir: || *Jur.* impétrer.

Испросливъ, *adj. Jur.* impétrable.

Испросвяне, *sn. Jur.* l'impétration *f*.

Испросячъ, *ка*, *s.* impétrant, ante.

Испрвенъ, *adj.* original; —вно, —alement.

Испрвникъ, *sm.* l'original *m*; || въ —тъ, *adv.*
en original.

Испрвность, *sf.* l'originalité *f*.

Испрвоъмъ, *adv.* du premier abord, de prime
abord, dans l'origine.

Испрѣденъ членъ, *sm. Géom.* l'antécédent *m.*

Ипрѣдене, *sn.* la filure.

Испрѣди, *adv.* autrefois, par avance, aupa-
ravant.

Испрѣдно, *sn. Log.* l'antécédent *m.*

— прѣдложено, *sn.* l'antécédent *m.*

Испрѣчвамъ, *vr.* se planter devant.

Испустявамъ, *vn.* maigrir, se chêmer; ||
fig. macérer et se —, *vr.*

Испустяване, *sn. fig.* la macération.

Испустливъ, *adj. Mathém.* négligible.

Испустѣль, *adj.* 'hâve.

Испущамъ, *va.* laisser aller ou échapper,
rendre, lâcher, lancer; 1. (*вода отъ нѣщо*),
saigner; 2. (*изиграване въ книги*), gager;
3. (*плѣкъ-тъ*), lâcher prise *f*; 4. (*въ рѣз-*
ка), *Techn.* embrever; 5. (*изъ ржѣб*), *Jur.*
se dessaisir de; 6. (*случай*), négliger.

Испущане, *sn.* l'émission *f*; || (*отъ ржка*),
le dessaisissement.

Испытателенъ комитетъ, *—лна ком-*
миссия, *f.* le jury et juri.

Испытвамъ, *va.* examiner, questionner, ex-
périmenter, éprouver, étudier, considérer,
essayer; 1. voir, digérer, tenter, vérifier,
agiter, perlustrer, scruter, torturer; 2. *fig.*
sonder, tâter, balancer, sasser, passer par
le creuset; 3. *Théol.* visiter; 4. (*съ варка*
ортома), *Mar.* raumoyer; 5. за което
търбува да са испытана, enquerre à, *va.*

Испытване, *sn.* l'expérience *f*, la recherche,
vérification, enquête, récongnition *f*, schibbo-
leth *m.* épreuve judiciaire *f*; 1. на —, à
l'épreuve; 2. (*на противната страна*), la
contre-enquête; 3. прѣмунувамъ прѣвъ върло
—, *va. fig.* passer par l'étau *m.*

Испытливъ, *adj.* questionner.

Испытникъ и —твачъ, *ка*, *s.* examinateur,
scrutateur, trice; un questionnaire et —neur,
vérificateur *m*; || *fig.* un sondeur; || (*членъ*
на инквизиция), un qualificateur.

Испытня, *sf. Jur.* le question.

Испытъ, *sm.* l'examin *m.* épreuve *f*.

Испждень, *adj.* exilé *m.* couçu; || (*извжъ*
прѣдѣлитъ), déporté.

Испждамъ, *va.* bannir, faire désertir ou déguerpir, décaser, ostraciser; 1. *fig.* balayer; 2. *fat.* évincer; 3. (*дѣволъ*), exorciser; 4. (*на друга страна*), proscrire; 5. (*изъ легло зебръ*), lancer; || *Vén.* forlancer; 6. (*нѣкого*), envoyer au peautre, envoyer promener; || (*отъ мѣстото му*), dégoter; 7. (*накъ*), rechasser; 8. (*отъ постътъ*), *Milit.* déloger; 9. (*изъжнъ прѣдѣлытъ*), confiner; 10. (*силомъ*), *fig.* dénicher; 11. (*да сѣбзе отъ горѣ*), faire déjucher; 12. (*на чуждо мѣсто*), exiler; 13. гледать да са испждамъ (*единъ другъ*), jouer au bout-hors *m.*

Испждане, *sn.* le ban, le débusement; 1. *Jur.* la rélegation; 2. (*изъжнъ прѣдѣлытъ*), le confinement; || *Jur.* l'abannation *f*; 3. (*на окъ или на чуждо мѣсто*), l'exil *m*; 4. (*на друго мѣсто*), la proscription; 5. мѣсто —, *fig.* l'exil *m*; || (*въ Испаніи*), les présides *f*.

Испждинкъ, *sm.* un proscripteur.

Испжната клѣтка, *sf. Agric.* le billon; || *правя -кы на прѣкопана земя*, *va. Agric.* billoner.

— работа, *sf.* ronde bosse *f*; || (*на ссждо-лове*), le bosselage.

— страна, *sf.* la convexité. [*save.*]

Испжнато-вдълбнать, *adj.* convexo-concave; || *издълване или изрѣзване*, *sn.* le relief.

Испжнатостъ, *sf.* la convexité, le renflement, la saillie; || (*на листо*), *Bot.* la bosselure.

Испжнать, *adj.* bombé, proéminent, protubérant, gibbeux; 1. *Bot.* bosselé; 2. (*и отъ дѣлтъ страны*), convexo-concave; 3. (*за стѣлжъ*), renflé; 4. (*за стѣкло*), convexe.

Испжнаты образы (*на плоча*), (*воуез Бареліефъ*).

Испжнувамъ, *vn.* éclater; 1. *fig.* ressortir, se pousser; 2. *испжнува* (*за зидъ*), *v. imp.* il bouffe; || *Archit.* il forjette.

Испжнуване, *sn.* le bombement, la proéminence; 1. *Anat.* l'éminence *f*, protubérance *f*; 2. (*на зидъ*), le forjet et forjetture *f*; 3. (*на ризница*), la tette.

Испжчънъ, *adj.* *Méd.* météorisé; || (*за пусало*), tendu. [*sore.*]

Иссопъ, *sm.* plante, l'hysope *f*; — пень, d'hy-

Истациявамъ, *va.* humaniser, polir, épurer, déniaiser; || *fig.* dérouiller; — *ca.*, *vr.* se déniaiser, || *fig.* se dérouiller.

Истацне, *sn.* l'éducation *f*.

Истацненъ свѣтъ, *sm.* *fig.* les salons *m.*

Истеглевамъ, *va.* retirer, étirer, detirer, arracher, dégager, sortir, dépêtrer, supporter; 1. *Mar.* 'haler; 2. (*отъ зжбытъ на кучеата*), démordre; 3. (*съ капунъ*), ajuster; 4. (*отъ калъ-та*), désembourber; 5. (*котка*), *Mar.* lever, appareiller; 6.

(*пары отъ нѣкого*), pressurer; || *fig.* sucer; 7. (*сабя, металлъ*), tirer; 8. (*телъ т.*), arguer; 9. (*прѣтрылявамъ*), prendre en patience *f*; 10. който истеглева жѣлтицы, un ajusteur.

Истеглевать (*на златенъ телъ*), *sm.* tireur d'or, *m*; || (*на жѣлзънъ*), un agreueur.

Истеглеване, *sn.* l'étirage *m*, extraction *f*; || (*телъ*), le tirage; || (*съ капунъ*), l'ajustement *m*.

Истеглень, *adj.* tiré.

Истеглительно санджче, *sn.* le tiroir.

Истерика (*матчица*), *sf.* *Méd.* l'hystérie; || страдаецъ отъ —, hystérique *adj*.

Истерически, *adj.* hystérique; || (*упохон-дрически*), *Méd.* vaporeux.

Исти, *adj.* véritable (*воуез Сжизъ*).

Истиквамъ (*нѣкого*), *va.* supplanter.

Истикване, *sn.* la supplantation.

Истина, *sf.* la vérité, le vrai; 1. на —, *adv.* à la vérité, vrai et —ment, au juste, de fait; 2. и на —, voire; 3 —, *interj.* parlebleu et pardi ou pardine.

Истинивамъ, *vn.* refroidir, se congeler, se morfondre; || *fig.* se refroidir. [*ment.*]

Истиниване (*въ дружина*), *sn.* le refroidissement; || истинни и —ски, *adj.* solide, constant, vrai, sérieux, de profession. [*fait.*]

Истинно, *adv.* vraiment, dans le fait, par le

Истинска захарева тръстинка, *sf.* la bagasse et bagace.

— побожность, *sf.* la mysticité.

Истински, *adj.* exact, essentiel, juste, véritable, loyal, foncièrement, franc, positif.

Истинско, *adj.* gravement; || —то, *sn.* le positif, le solide. [*à la porte.*]

Истирвамъ, *va.* chasser; || (*изъ кжжъ*), mettre

Истиквамъ, *va.* exprimer; || (*сокъ*), épreindre; || (*съ тискало*), pressurer.

Истикване, *sn.* l'expression; || (*на гроздіе*), le pressurage.

Истикванеа (*кюне т.*), *sn. pl.* le marc.

Истиковаць (*на гроздіе*), *sm.* un pressureur.

Истичамъ, *vn.* s'enfuir; 1. истича, *v. imp.* il leve, il coule, il découle de; 2. истичаса, *vr.* elle se décharge dans; 3. (*за вода*), elle s'écoule; 4. (*за рѣка*), il débouche; 5. който истича, découlant, *adj*; 6. който са истича, effluent, *adj*.

Истичане, *sn.* le découlement, le coulage, émanation *f*; || *Phys.* l'effluence *f*, effluve *m*; || (*вода*), l'écoulement *m*.

Истласкувамъ (*отъ мѣстото нѣкого*), *va.* faire sauter.

Истыкукувамъ, *va.* expliquer, interpréter, élucider, démontrer.

Истыкуване, *sn.* la paraphrase.

Истыкувателень, *adj.* herméneutique.

Истмическыя игры, *sf. pl.* jeux isthmiques ou —miens *m.*

Истоварямъ, *va.* débarquer.

Истоваряне, *sn.* le débarquement.

Истокъ, *sm.* l'orient *m.*, l'est *m.*, le levant, l'aurore *f.*

Исторникъ, *sm.* un historien. [storiette *f.*

Историкъ (приказчикъ), *sf.* le conte, l'hi-

стория, *sf.* l'histoire *f.*; || (за скоропилны животны), la carcinologie.

Историографически, *adj.* historiographique.

Историографъ, *sm.* un historiographe.

Исторически, *adj.* historique *et* -torial; -ски, -ment. [stoire, *m.*

Историческо изображение, *sm.* tableau d'hi-

сториченъ, *adj.* tautologique, pléonastique.

Историчие, *sm.* la tautologie.

Источамъ, *va.* affiler.

Источенъ, *adj.* oriental. [l'eurus *m.*

— вѣтеръ, *sm.* vent d'amont *m.*, l'est *m.*, — сапѣръ (сунъ лхонтъ), *sm.* la tésélie.

Источна амплитуда, *sf.* Astr. amplitude orbitive *f.*

— Римска Имперія, *sf.* le Bas-Empire.

Источникъ, *sm.* fig. la source, le germe.

Источны страны, *sf.* pl. l'orient *m.*, le levant; 1. -чытъ народы (турскоземитъ), les orientaux *m.*; 2. принимаъ -чны обычаи, *va.* s'orientaliser, 3. вѣщъ на -чны евыщы, un orientaliste.

Истринамъ, *va.* essuyer, frotter, torcher, récurer, oblitérer, effacer; 1. (дѣте), *por.* ébrener un enfant; 2. (каль-ма), déeroter; 3. (писало), biffer; 4. (омъ ржда м-малъ), *Chim.* décapar; 5. (съ слама каль), bouchonner; 6. (сскждове), écurer; 7. (топъ), écouvillonner; 8. -са, *vr.* s'oblitérer, s'effacer, se moucher; 9. истриваса (за монета), *v. imp.* elle fraye.

Истриване, *sn.* le frottage, écurage *m.*, détritition, radiation *f.*, décapage *m.*, oblitération *f.* [un déerotteur.

Истривачъ, *sm.* un frotteur; || (на ботушы), Истритъ, *adj.* râpé; || (за монета, за камыкъ), *Num.* fruste.

Истрошавамъ, *va.* fig. démantibuler.

Истрбунивамъ, *va.* éventrer.

Истрывамъ, *va.* lâcher; || -са, *vr.* s'échapper.

Истргвамъ, *va.* ébarber.

Истргуывамъ, *va.* doler; || (нѣкого), *pateliner*; || (нѣщо), *fig.* trafiquer de.

Истрыквамъ, *va.* brillanter.

Истрыкване, *sn.* le décapage.

Истрыкулевмса (на напръдъ), *vr.* rouler.

Истрыкулеване, *sn.* la roulade.

Истрынать (за става), *adj.* entrepris.

Истрынувамъ, *vn.* s'engourdir.

Истрынуване, *sn.* l'engourdissement *m.*; || *Med.* la contracture.

Истрысакъ, *sm.* un nain, pygmée *m.*, marmouset *m.*; || *fig.* un basset, embryon *m.*, bamboche *f.*; || *jam.* un magot.

Истрысаче, *sn.* un culot.

Истрысвамъ (плать), *va.* secouer.

Истрысване, *sn.* *Med.* la rupture; || *Chir.* la descente.

Истрыбвамъ, *va.* détruire, tuer, dévorer, étouffer, exterminer, anéantir, dépeupler, consommer; || *fig.* extirper, faucher.

Истрыбване, *sn.* l'extermination *f.*, extinction, destruction, annihilation, consommation *f.*; || *fig.* la déconfiture; || (на злоупотрѣбена), la réformation, la réforme.

Истребвачъ, *ка, s.* exterminateur, extinteur, destructeur, -trice.

Истрыбителенъ, *adj.* exterminateur.

Истрыбителность, *sf.* la destructibilité.

Истрыбливъ, *adj.* destructible.

Истрызнявамъ, *vn.* désenivrer, dégriser; || *jam.* dessouler; || (сѣдъ сжи), *cuver* son vin.

Истрызняване, *sn.* le désenivrement.

Истрысквамъ, *vn.* éclater.

Истудилникъ, *sm.* le carafon.

Истудявамъ, *va.* refroidir, morfondre; || -са, *vr.* se refroidir. [la réfrigération.

Истудяване, *sn.* le refroidissement; || *Chim.*

Истудявателенъ, *adj.* *Chim.* réfrigérant; || -валникъ, *sm.* *Chim.* le —, *sm.*

Истый, *adj.* même, le même; || съ — начинъ, de même, tout de même (voyez Исти).

Истыграмъ, *va.* tirer, tendre, tirer en longueur; || (на дължъ), allonger; || -са, *vr.* s'étaler, s'allonger, traîner.

Истыгане, *sn.* l'extension *f.*, la dimension.

Истыгнать, *adj.* tendu.

Истыккане, *sn.* le tissage, le tissu.

Истыкканъ, *part.* tissu.

Истыкменъ, *adj.* bien proportionné *m.*, assortissant à, regulier.

Истыкмявамъ, *va.* ajuster, raccorder, assortir, répondre; 1. *fig.* contre-balancer; 2. -са, *vr.* s'ajuster à ou avec. se recruter, s'assortir; 3. (съ), se proportionner à; 4. *fig.* rimer.

Истыкмяване, *sn.* le raccord *et* -ement; || (на паритъ), l'ajustage *m.*

Истынчавамъ, *va.* amencier, amenuiser, subtiliser, alléger; 1. *fig.* décrasser, 2. (вкусъ), épurer; 3. -са, *vr.* s'amincir, s'amollir, s'épurer, se raffiner; 4. *jam.* se câliner.

Истынчаване (на писало), *sn.* le marivaudage.

Истынчене, *sn.* l'amincissement *m.*, la subtilité; || (на вкусъ), l'épuration *f.*

Истынченость, *sf.* le raffinement.

Истынченъ, *adj.* subtil.

Истынчени хытрины, *sf.* pl. les subtilités *f.*

Истынчивамъ, *vn.* affaiblir.

Истынчиване, *va.* fourrager.

Исхарчевамъ, *va. t.* gaspiller, dilapider.

Исхарчеване, *sn.* la dilapidation.

Исхвалевамъ, *va.* sonner.

Исхвъркамъ, *va.* partir; || **исхвъркати**, *v. imp.* ils volatilisent, ils éjaculent.

Исхвъркане, *sn.* la volatilisation; || **спбсобоу** за —, *Chim.* volatilisable, *adj.*

Исхвъркателъ, *adj.* éjaculateur; || *Chim.* volatil; || **става** —, *v. imp.* il se volatilise.

Исхвъркателность, *sf.* la volatilité.

Исхвърлване, *sn.* l'éruption *f.*, la vidange; 1. (на повечето букви отъ една рѣчь), l'abréviation; 2. (нѣщо отъ смѣтка), la souffrance; 3. което е за —, excrementueux et -mentiel ou -mantitiel, *adj.*

Исхвърлванеа (отъ море), *sn. pl.* le varech.

Исхвърлений ечемикъ (отъ бира), *sm.* la drague.

Исхвърлямъ, *va.* rejeter, abolir, déblayer, désarçonner, exéretér, éjaculer; 1. *fig.* éliminer; 2. (на брѣгъ-тъ ладя), échouer; 3. (книги), écarter; 4. (книга въ игра), se défausser; 5. **исхвърля** огънь (за волканъ), *v. imp.* il vomit.

Исхвърча, *v. imp.* il saillit, il sourde; || (за вода), elle jaillit; || (за течливостъ), il ressaillit.

Исхвърчане (на вода), *sn.* la saillie.

Исхвърчители, *adj.* jaillissant.

Исхлупенъ, *adj.* déprimé.

Исхлупясъ, *v. imp.* il s'écaille.

Исхълывамъ, *va.* se creuser.

Исхълыване, *sn.* la concavité; || *Vén.* la cavée.

Исхълменъ, *adj.* creux; || *Bot.* rétus.

Исходъ (Мойсеева книга), *sm.* l'exode *m.*

Исхоквамъ, *va. pop.* régouler.

Исхокване, *sn.* la sagination.

Исхранено пиле, *sn.* la gelinotte.

Исхрчване (сръдство за —, *Méd.* plegmogone, *adj. sm.*

Исхърно дѣло, *sn. fig.* le grec.

Исхърень, *adj.* leché.

Исхъривамъ, *vn.* se raffiner.

Исхъбене, *sm. dim.* l'usure *f.*

Исхъбенъ, *adj.* usé, disgracié de la nature; || *fig.* obtus.

Исхълывамъ, *va.* emousser, tronquer, détériorer, user, difformer, ébrécher; || *-ca, vr.* se détériorer, s'user, se blaser.

Исчезувамъ, *vn.* disparaître, s'évanouir, se dérober, se fondre, s'envoler, se perdre, tomber; || *fig.* s'aplanir, s'éclipser; || *pop.* s'épouffer.

Исчезуване, *sn.* la disparition et -parution; || (на Рона), la perte du Rhône.

Исчервевамъ, *va.* étripier.

Исчерпевамъ, *va.* épuiser, puiser, délabrer; 1. *fig.* tarir; 2. (вода), assécher; 3. (водата изъ ладя), agréner; 4. (всичко отъ сръдства), être au bout de son rouleau; 5. (съ давань); *fig.* pressurer,

Исчерпване, *sn.* l'épuisement *m.*, puisage *m.*; || **способъ** —, *Math.* méthode d'exhaustion *f.*

Исчерпливъ, *adj.* épuisable.

Исчърпленъ, *adj. fig.* éramoisie.

Исчистевамъ, *va.* nettoyer, purger, dégorger, désobstruer, vider; 1. *Méd.* déterger; 2. (каль-та), débourber; 3. (коньто у конь), parer.

Исчистеване, *sn.* la vidange.

Исчудвамъ, *va.* étonner, surprendre; || *-ca, vr.* s'étonner de, s'ébahir; || *-меса* (единъ на другъ), *pl.* s'entr' admirer.

Исчудване, *sn.* l'étonnement *m.*, ébahissement *m.*; || **гледамъ** съ — на, être en contemplation; || **извънъ** себи-си съмъ отъ —, je n'en reviens pas.

Исчуденъ, *adj. fam.* ébaubi.

Исчуквамъ, *va.* forger; 1. (желѣзо), battre; 2. (неστοпленъ металлъ), écrouir; 3. (облы сѣдлове), bosseler.

Исчукване, *sn.* le forgeage; || (на неστοпленъ металлъ), écrouissement *m.*

Исчуквателъ, *adj.* maniable; || *fig.* obéissant.

Исчукливостъ, *sf.* la malléabilité.

Исчуковливъ, *adj.* forgeable, malléable.

Исчукилевамъ, *vn. pop.* s'épouffer.

Исчкъвамъ (нѣщо), *va. fig.* guigner.

Исщипвамъ, *va.* éplucher.

Исщипване, *sn.* l'épluchage et -chement *m.*

Италянска гайдичка, *sf.* la sourdoline.

— **маслина**, *sf.* la picholine et olive —, *f.* — **опера** (въ Паризъ), *sf.* les bouffis *m.* — **свойщина** (въ говоренето), *sf.* un italianisme; || **употрѣблявамъ** —, *va.* italianiser.

Иттрий (металлъ), *sm. Chim.* l'yttréum.

Ихневмонъ (фараонова мышка), *sm. quadr.* l'ichneumon ou rat de Pharaon, *m.*

Ихнографически, *adj.* ichnographique; — **скы**, — **ментъ**. [l'ichnographie *f.*

Ихнографія (планъ ради сграда), *sf. Archit.*

Ихнографъ (брѣздачъ), *sm.* un ichnographe.

Ихтене, *sn.* l'écho *m.*, résonnance *f.*, résonnement *m.*, tintement, son *m.* [tique.

Ихтителенъ, *adj.* retentissant, phonocarp-
ихтиологически, *adj.* ichthyologique.

Ихтиология (рыбословие) *sf.* l'ichthyologie *f.*

Ихтиологъ, *sm.* un ichthyologiste et -logue.

Ихти, *vr.* sonner; || **ихти**, *v. imp.* il retenti, elle résonne.

Ичогланъ (султански слуга), *sm.* un icoglan.

Ишкняи (конски), *sm. t.* le trot; 1. **вървя** съ —, *vn.* trotter; 2. **който върви** съ —, *trotte-menu*, *adj.*; 3. **конъ** съ —, le trotteur; 4.

Ищахъ (пріетъ, пріѣдка), *sm. t.* l'appétit *m.*; || **нѣмане** —, *Méd.* l'inappétence *f.*

Ищене, *sn.* la prétention, complainte *f.*, im-
ploration, curiosité, fantaisie *f.*; || *fig.* la démangeaison.

Ищець, *sm.* un poursuivant, complaignant, requérant, plaideur *m.*, postulant, ante, *s*; || (назадъ нѣщо), un réclamateur.

Ищителенъ, *adj.* *Jur.* rogatoire.

Ищливость, *sf.* l'exigibilité *f.*

Ищливъ, *adj.* appetible; || (което може са иска), exigible.

Ищж и Искамъ, *va.* prétendre, exiger, entendre, arrêter; 1. (и назадъ нѣщо), réclamer; 2. (и въ сждба), requérir; 3. който ище, appetitif, *adj*; 4. което трѣбува да са поице, *Jur.* quérable, *adj.*

I.

I

I, *sf.* la dixième lettre de l'alphabet bulgare.

Иады (свѣтѣздіе), *sf. pl.* *Astr.* les Hyades *f.*

Иануарій, *sm.* le janvier; -рки, de janvier.

Иатрохимія (медицинска химія), *sf.* *Méd.* l'iatrochimie *f.*

Иатусъ, *sm. Gram.* le bâillement.

Иадинтъ (камыкъ), l'hyacinthe; || —, plante, la jacinthe ou hyacinthe; || -тоцвѣтливъ, *adj.* hyacinthin.

Иезуитски, *adj.* jésuitique; -ски, -ment.

Иезуитско учене, *sm.* le jésuitisme.

Иезуитъ (членъ на иезуитска община), *sm.* un jésuite.

Иерархически, *adj.* hierarchique; -ски, -ment.

Иерархія, *sf.* la hierarchie.

Иерейски, *adj.* hiératique.

Иерейство, *sm.* la prêtrise.

Иерей, *sm.* un prêtre.

Иероглифически, *adj.* hiéroglyphique.

Иероглифъ (тайнственъ знакъ), *sm.* l'hiéroglyphe *m.*

Юлий

Иерофантъ (елевзински жрецъ), *sm.* un hiérophante.

Иисусъ-Христосъ, *sm.* le Jésus et Jesus-Christ.

Ижца, *sf.* nom bulgare de la lettre I.

Икане (често употрѣбене на i въ говоръ-тъ), *sm.* l'iotacisme *m.*

Иодъ, *sm.* *Chim.* l'iode *m* et iodeine *f*; -денъ, d'iode; || съединене на нѣкои тѣла съ —, *Chim.* l'iodure *m.*

Ионійски и -нически, *adj.* ionique et ionien.

Иорданъ-рѣка (свѣтѣздіе), *sm.* *Astr.* le Jourdain.

Иудейски, *adj.* judaïque, juif; -ски, -ment; || слѣдвамъ — законъ, *va.* judaïser.

Иудейство (иудейска вѣра), *sm.* le judaïsme.

Иудино дърво, *sm.* arbre, le gainier.

Иулиански (за календаръ), *adj.* julien.

Юний (мѣсецъ), *sm.* le juin; -нески, de juin.

Юлій (мѣсецъ), *sm.* le juillet; -лески, de juillet.

K.

K

K (ка), la onzième lettre de l'alphabet bulgare.

Кабалистика, *sf.* la cabale. [ment.

Кабалистически, *adj.* cabalistique; -ски, [vire.

Кабалистъ, *sm.* un cabaliste.

Кабаляръ и -ляринтъ, *sm.* *Mar.* la tourne-

кабарга, *sf. mamm.* le chevrotain ou portemuse.

Кабелтовъ, *sm.* *Mar.* le câbleau et câblot; || (малка ортома), le grelin; || (мѣрка за дължина, 120 стъжини), encablure *f.*

Кабинетъ, *sm.* le cabinet; || (за хартии), le serre-papiers.

Кабріолетка, *sf.* le boghei et bokei.

Кабріолетъ, *sm.* le cabriolet.

Кавалерска господарница, *sf.* une chevalière.

Кавалерски поредъ, *sm.* ordre de chevalerie, *m.*

Кавалеристъ, *sm.* un cavalier. [valerie.

Кавалерія, *sf.* la cavalerie; -рійски, de cavalerie.

Кавалеръ, *sm.* un gentilhomme, décoré *m*; 1. (и Fortif.), le cavalier; 2. (титла)

écuyer *m*; 3. (на орденъ отъ първа стъпенъ), le grand-croix; 4. (отъ поредъ-тъ), un chevalier; 5. по -реки, à la cavalière.

Кавалкада, *sf.* la cavalcade.

Каваль (овчѣрска свирка), *sm.* le pipeau.

Каватина (арія), *sf.* *Mus.* la cavatine.

Кавдинска пѣтека, *sf.* fourches caudines *f.*

Кага (ладія), *sf.* *Mar.* la cague.

Кадансъ, *sm.* *Mus.* la cadence; || наглед-вамъ -тъ, *va.* cadencer.

Кадастренъ, *adj.* cadastral.

Кадастръ (кетюкъ т.), *sm.* le cadastre; права — (заминувалъ на кетюкъ-тъ), *va.* cadastrer; || правяне —, le cadastrage.

Кадачъ, *sm. fam.* un encenseur.

Кадетъ, *sm.* *Milit.* un cadet.

Кадилница, *sf.* l'encensoir *m*, la cassolette.

Кадилниносеецъ, *sm.* un thuriféraire.

Кадифе (платъ), *sm.* le velours, la peluche et pluche; -фякъ, de pluche; 1. (о три коприялни нишкы), velours à trois poils,

Кадифе

- т; 2. (китяно), velours épinglé; 3. (на-мучно), velours d'Utrecht; 4. приличень на —, velouté, *adj.*
- Кадифяна ивица или лента**, *sf.* le velouté; || *Techn.* la chenille. [d'Inde.]
- **каджика**, *sf.* plante, le tagète ou oeillet
- **шпичица**, *sf.* le mortier.
- Кадифястъ**, *adj.* velouté.
- Кадия**, *sm. t.* un cadi.
- Кадранъ**, *sm.* le cadran.
- Кадмий** (металл), *sm. Chim.* le cadmium.
- Кадриалъ**, *sf.* la contredanse; || (въ карусель), la quadrille; || (хоро и игра на книги), le quadrille.
- Кадръ**, *sm. Milit.* le cadre.
- Кадж**, *va.* fumer.
- Каджика**, *sf.* oiseau, le chardonneret; || (ниле), le griset; || —, plante, l'abutilon m.
- Каепутово масло**, *sm. Pharm.* huile de cajeput m.
- Казакинъ** (женска дрѣха), *sm.* le casaquin.
- Казакъ**, *sm.* un cosaque.
- Казане**, *zn.* le dit.
- Казанъ**, *adj.* dit; || выше -ный, le dit, la dite; || леко -но, c'est bientôt dit.
- Казарка** (сѣверна гжка), *sf.* oiseau, la cravan.
- Казарма** (кашла т.), *sf.* la caserne; || въспиране да са излѣзе изъ —, le consigne; || въспирамъ да са отлѣчатъ отъ —, *va.* consigner.
- Казачокъ** (игралне), *sm.* la cosaque.
- Казашко наваляване**, *zn.* le 'hourra et 'hourrah.
- Казвамъ**, *vn. va.* dire, dicter, proférer, faire voir, apprendre, savoir, faire (avec un infini); 1. (изведнажъ нѣщо умно), rencontrer; 2. (много за себе-си), s'en faire accroire; 3. (си мисль-та), fig. émettre; 4. (и насрѣща), répliquer; 5. (наустъ слово), réciter; 6. (нѣкому, за), parler à, de; 7. (нѣкому направо), ne pas mâcher ce qu' on pense; 8. (за нѣкого), s'avouer de; 9. (на нѣкого), témoigner contre; 10. (още единъ нѣтъ), répéter; 11. (нагъ това сжцото), fam. rabâcher; 12. (слово безъ да бѣда приготвенъ), parler d'abondance; 13. кажете щото щете, vous avez beau-dire; 14. право да кажа, à dire vrai; 15. тъй да кажа, pour ainsi dire; 16. що ще рече това? qu' est-ce à dire; 17. казвать (хората), pl. on dit; 18. -са, *vn.* s'annoncer.
- Казване**, *zn.* le dire; || (на свѣсть-та), dic-tamen de la conscience, m; || (наустъ слово), la récitation.
- Казематъ**, *sm. Fortif.* la casemate; || на-правенъ съ -ты, casematé, *adj.*
- Казино**, *zn.* le casino.
- Казивно**, *adj.* fig. le tiercelet.
- Казмиръ** (платъ), *sm.* le casimir; -рентъ, de casimir; || (шалъ), le cachemire.
- Казуистъ** (расправачъ на гъзености по вѣрата), *sm.* un casuiste.
- Канкчия**, *sm. t.* (voyez Варкаръ).
- Канкъ**, *sm. t.* le saïque et cale (voyez Ладия).
- Каймакаиниъ и -камъ**, *sm.* un caïmacan.
- Каймакъ**, *sm. t.* (voyez Сметана).
- Кайманъ**, *sm.* reptile, l'alligator m, caïman m.
- Кайсия**, *sf.* l'abricot m.
- Канче** (ботъ Мор.), *sn.* l'embarcation f.
- Каншъ** (за удавяне), *sm. t.* la 'hart, le lacet.
- Какавида**, *sf.* la chrysalide ou nymphe.
- Какао**, *sm.* le cacao; || (най-губаво), *Com.* cacao caraque m.
- Какаовникъ**, *sm.* le cacaoyère et cacaoitière.
- Какаово дърво**, *zn.* arbre, le cacaoyer et cacao-tier.
- Какаовъ бобъ**, *sm.* le cacao.
- Какаовы чарупки**, *sf. pl.* lacabosse. [toès.]
- Какаду** (качулясто паназало), *zn.* le kaka-
- Каквина**, *sf.* la qualité, la condition, la nature, espèce, modalité f, mode, propre m, partie f; 1. fig. l'aloi m, la cuvée, calibre m; 2. (на овошки), l'acabit m; 3. отъ добра —, fig. marqué au bon coin; 4. отъ зла — (за трѣска), pernicieux, euse, *adj.*; 5. отъ лоша —, *Med.* ferin; || (за цуреѣ), cacoëthe, *adj.*; 6. на —, *Gram.* qualificatif, *adj.*; 7. изговарямъ -та, *vn.* *Gram.* qualifier; 8. назначалникъ на —, qualificatif, *adj.*; 9. съ добры -ны, bien né.
- Какво и Що**, *pron. accus.* que et qu'; || -то и да е, à tout prix, à quelque prix que ce soit; || -то ще да стане, *adv.* au petit bonheur.
- Како**, *sm.* nom bulgare de la lettre К.
- Какографически**, *adj.* sacrographique.
- Какологически**, *adj.* sacrologique.
- Какохимически**, *adj.* sacrochimique.
- Какохимия**, *sf. Méd.* la sacochymie.
- Какъ**, *adv.* comme; 1. interj. quoi; 2. conj. du moment que, que et qu', par où, si et s'; || *fam.* 'hein; 3. -то, *adv.* à l'égal de; 4. *prép.* en qualité de, en guise de; || *conj.* tant; 5. — и да е, à la fourche, l'aquit, par manière d'aquit, quellement, de brie et de broc, par épaullées; || -то са случи *fam.* cohin-caha; 6. -то и да бѣде, *adv.* quellement; 7. ужъ -то, *conj.* comme si; || *adv.* comment; 8. тъй -то, *fam.* quasi-ment; 9. -то ще, ad libitum.
- Каквъ**, *adj. pron.* quel, elle; || -то и да бѣде, quelconque, *adj.*
- Калабалжъ**, *sm. t.* (voyez Повлекло).
- Калаелъци**, *sm.* potier d'étain, m.
- Калаенъ пепель**, *sm.* potée d'étain, f.
- Калай и Нишаджъ**, *sm.* l'étamure f.
- Калайнижъ**, *sm.* un étameur, un plaqueur.
- Калайны сѣдини**, *sf. pl.* poterie d'étain, f.
- Калансвамъ**, *va.* étamer, plaquer.
- Калансване**, *zn.* l'étamage m.

- Каламарь**, *sm. mollusque*, le calmar, le cornet.
Каламбуристъ, *sm.* un calembouriste.
Каламбуръ (*игра думъ*), *sm.* le calembour.
Каламѣръ, *sm. plante*, la giroflée.
 — корень, *sm. arbre*, le giroflier; || главу-
 лече отъ —, le girofle et clou de girofle; ||
 корица отъ —, canelle giroflée *f.*
Калафатарски ученикъ, *sm.* un calfatin.
Калафатаръ, *sm.* un calfat.
Калафатъ, *sm. Mar.* le calfait, le radoub.
Калафата (*ладія*), *va. Mar.* radoub; ||
 (*подводната част на ладія*), *Mar.* cou-
 rayer.
Калафатяване, *sn.* la calfatage.
Калвинскы поблѣкы, *sf. pl.* le calville.
Калвилъ, *sm.* le calville.
Калвински, *adj.* calvinien. [calvinisme.
Калвинизмъ (*учене на Калвина*), *sm.* le
 Калвинистъ, *ка, sc.* calviniste, religionnaire;
 réformé, ée, s; || *fam.* un parpaillot.
Калдаржмъ, *sm. t.* (*voyez* Каменница), ||
 права —, *va.* caillouter.
Кале, *sm. t.* (*voyez* Твърдиня).
Калевра, *sf. pl.* -ры, le soulier; -рентъ de
 soulier; || (*за играше*), le chausson.
Калейдоскопъ, *sm. Phys.* le kaléidoscope.
Калеко, *sm.* l'onele *m.*
Калеме-ченгелъ, *sm. t. Chim.* le vert-de-gris.
Календаръ, *sm.* le calendrier, almanach *m*;
 градинарски или цвѣтенъ —, calendrier
 de flore. [calender.
Календеръ (*Персійски калугеръ*), *sm.* un
 Календы (*првъ денъ на мѣсець-тъ у Рим-
 лны*), *sf. pl.* les calendes *f.*
Калена стомана, *sf.* l'acerure *f.*
Калена тежюра (*съ ушъ*), *sf.* le coqueмар.
Калене *sn.* le recuit et recuite *f.*
Калене (*и на стомана*), *sn.* la trempe.
Каленъ, *adj.* terreux, boueux, gâcheux,
 erotté, bourbeux, fangeux, vaseux.
 — трапъ, *sm.* la fondrière.
Калиберъ, *sm. Artill.* la calibre; 1. (*за
 гулле*), la vigote; 2. (*на коршумъ и
 гулле*), le passe-balle et -boulet; 3. из-
 мѣрявамъ или опредѣлявамъ съ —, *va.*
 calibrer. [la chapa.
Калимавка, *sf.* la calotte, le coqueluchon,
Калифатъ *m* и -фтво, *n.* le califat.
Калифски, *adj.* califal.
Калифъ (*чинъ*), *sm.* le calife et khalif.
Калий (*металъ*), *sm. Chim.* le potassium.
Калканъ (*бранило прѣдъ огнище*), *sm. t.*
 l'écran *m.* [de calmande.
Калманъ (*платъ*), *sm.* la calmande; -нентъ,
Кална дървеница, *sf. insecte*, le réduve.
Кално мѣсто, *sm. Ag.* la crapaudière; || *fam.*
 la porcherie.
Калны оплѣскванеа, *sn. pl.* l'éclaboussure *f.*
Каловитъ, *adj.* limoneux.
Каловозъ, *sm.* un boueur.
- Колонсчерпателна машина**, *sf.* le cure-
 môle, le dragueur et bateau dragueur.
Каломель, *sf. Phar.* le calomel ou calomélas.
Калориметръ, *sm.* le calorimètre.
Калоферецъ, *sm. plante*, le coq-des-jardins.
Калпава монета (*неиста*), *sf.* fausse mon-
 naie *f.*
Калпава [*права —, va.* contrefaire.
Калпазаналккъ, *sm. t.* la contrefaçon (*voyez*
 Уподобене).
Калпазанъ и -нинъ, *sm.* un faux-monnaieur.
Калпакъ, *sm. t.* bonnet de nuit, la chape.
Калугери (*монаси*), *sm. pl. fam.* la moi-
 naille.
Калутерка, *sf.* la soeur; 1. *fam.* la nonne
 ou nonnain; 2. (*отъ орденъ Визитацинъ*),
 une visitandine; 3. послушлива —, soeur
 écoute.
Калутерски (*монашески*), *adj.* monacal;
 -скы, -lement; monastique, religieux, régulier.
 — начинъ, *sm.* la moinerie.
 — орденъ, *sm.* l'institut *m.*
Калутерско състояние, *sn.* la monasticité.
Калутерство, *sm.* le monachisme, la reli-
 gion; || изваждамъ отъ — мѣкого, *va.*
 défroquer; || напуштывамъ —, *va.* se dé-
 froquer.
Калутерче, *sm. dim. fam.* un moinillon.
Калутерчица, *sf.* une nonnette.
Калутерь (*монахъ*), *ка, s.* moine, moinesse;
 religieux, euse; || *pl.* -ри, *fam.* la moinerie;
 1. un frère, un régulier, caloyer; abbé, sc;
 2. *fam.* un penaillon, un frocard; 3. (*бѣ-
 жамецъ*), moine défroqué *m*; 4. (*просякъ*),
 un gurovague; 5. (*съ бѣло расо*), un blanc
 manteau; 6. права —, *va.* enfroquer; 7.
 останалый имотъ отъ — слѣдъ смъртъ-
 та му, la défroque. [guétrier.
Калцій (*майсторъ за калцы*), *sm.* un
 Калцій (*металъ*), *sm. Chim.* le calcium.
Калцы (*тозлцы т.*), *sm. pl.* la guêtre; 1.
 за въдене (*дизовы калцумы т.*), la ga-
 mache; 2. съ мъжкы —, guêtré, *adj*; 3.
 обувамъ —, *va.* guêtrer et se —, *vr.*
Каль, *sf. et m.* la boue, bourbe, crotte,
 fange *f*, limon *m*, saleté *f*, lie, vase, ordu-
 re, f, les vidanges, les fèces, les fondrilles *f*,
 patrouillis *m*, les curures, les effondrilles *f*;
 1. *fam.* le margouillis; 2. (*отъ вино*), la
 boffée; 3. (*за свиня*), la souille; 4. (*съ
 слама*), la bauge, le bousillage; 5. (*за
 фарфоръ*), la barbotine; 6. баня отъ —,
 les boues; 7. мѣсто отъ застояна на — та
 ладія, *Mar.* la souille; 8. вкарвамъ въ
 — та, *va.* embourber; 9. опрысканъ съ —,
 l'éclaboussement *m*; 10. опрыскувамъ съ —,
va. élabousser.
- Каляска**, *sf.* le fiacre, la calèche, la chaise;
 -сченъ, de calèche; || (*съ сжнвательно
 чергило*), le soufflet.

Каля, *va.* acierer, recuire; 1. (желѣзо), tremper; 2. (желѣзо пакъ), retremper; 3. (съ стомана), acérer.

Калжпаръ, *sm. t.* un modelleur, un formier.

Калжпна глина, *sf.* la potée.

Калжпъ, *sm. t.* le modèle, la forme; || (моделъ отъ гипса), la bosse; || (за фезъ), le champignon.

Калжня, *va.* modeler.

Калжхваръ, *sm. t.* un gainier.

Калжхвна фабрика и търговия, *sf.* la gainerie.

Калжхвъ, *sm. t.* la gaine; 1. (на ножница), faux fourreau *m*; 2. (за оржжіе), manteau d'armes, *m*; 3. (отъ печа за пушка), le porte-crosse.

Камакъ и -мыкъ (*pl.* -мацы и -маніе), *sm.* la pierre; -мененъ, отъ камыкъ, de pierre; 1. le caillou, la piece, la silex; 2. *fig.* le marbre; 3. безцѣнъ —, pierre précieuse, pierre fine; 4. варовитъ — pierre calcaire; 5. гипсовъ —, pierre à plâtre; 6. мекъ —, pierre à taille; 7. пикоченъ —, *Méd.* la pierre; 8. (за воденица), la moralite; 9. (за зидъ), le libage; 10. (на игра дама), la dame; 11. (за настилане), le rabot; 12. (въ мѣхуръ-тъ), *Méd.* le calcul; 13. — прѣспиване, pierre d'achoppement *m*; 14. (за сграда), le cliquant; 15. етажпало (за въсѣдане конъ), le montoir; 16. устой (на мостъ), *Archit.* la culée; 17. издѣлане —, le démaigrissement; 18. ставане — въ тѣлото, *Méd.* la lithiasie; 19. издѣлавамъ —, *va.* démaigrir; 20. прѣобръщамъ въ —, *va.* pétrifier, lapidifier; 21. който разбива —, *Méd.* calculifrage; 22. *pl.* -маніе (за изравняване зидове), les arases et pierres d'arases *f*; 23. (за калдаржмъ), le cailloutis; 24. настиламъ съ — пать, *va.* paver, caillouter; || (пакъ), repaver; 25. настеля —, *Géol.* l'assise *f*; 26. очистеване отъ —, l'épierreage *m*; 27. очистевамъ —тъ на градина, *va.* épierrier; 28. редъ —, *Archit.* l'assise *f*; 29. съ нахвърляны трошны — у вода, à pierres perdues; 30. убиване съ —, la lapidation; 31. убивамъ съ — или хвърлямъ — слѣдъ нѣкого, *va.* lapider; 32. става камыкъ, *v. imp.* il se lapidifie.

Камадудецъ (монахъ), *sm.* un emaldule.

Камапакъ, *sm.* amas de pierres, *m*.

Камара, *sf. Mar.* la cabine; -пенъ, de la cabine.

Камарка, *sf. Mar.* la carosse.

Камары и венчкытъ отдѣльны мѣста, *Mar.* les emménagements et aménagements *m*.

Камаче (отъ домино), *sm.* le dé; || -та, *pl.* (дѣтиска игра), la pierrette.

Камбала, *sf. poisson*, la limande, la barbue ou carrellet *m*, la sole; || (бранилна рыба), le pleuronecte; || (налмучъ), *H. nat.* rhombem.

Камбана, *sf.* la cloche, le bourdon; 1. *Archit.*

la campane; 2. бия —, *va.* sonner; 3. ударямъ —, *va.* tinter.

Камбаненъ, *adj.* campanaire.

Камбанска мѣдъ, *sf.* la fonte.

Камбански звъжъ, *sm.* la coupetée.

Камбаниястъ, *adj.* campaniforme.

Камбузъ, *sm. Mar.* la cuisine. [camée.

Камей, *sm.* le camaïeu; || (сжжъ камыкъ), la

Камель (ладія), *Mar.* le chameau.

Каменарница, *sf.* l'ardoisière *f*.

Каменарски чукъ, *sm.* l'épinoir *m*.

Каменаръ, *sm.* un ardoisier.

Каменно срастеване, *sm.* (voyez Безоаръ).

Каменица *f* и -никъ, *m.* (калдаржмъ *t.*),

la pavé; 1. правя —, *va.* paver; 2. правяне — и каманіе за —, le pavage, le pavé; 3. прѣправяне —, le repavement; 4. издвигната — край къщата (пешаченъ пжтъ), le haut du pavet; 5. развалямъ —, *va.* dépaver; 6. майсторъ на — (калдаржмжя), un paveur.

Каменливъ и -нистъ, *adj.* pierreux, caillouteux, rocailleux; || *Anat.* pétreux; || (за Аравія), pétéré.

Каменоважлиценъ, *adj. Géol.* choullier; || -важлястъ, 'houilleux; || -трапъ, *sm.* la 'houillère. — дѣлецъ, *sm.* tailleur de pierres, *m*; un statuaire, un appareilleur.

— мѣтна мортира, *sf.* le pierrier.

— печѣтникъ, *sm.* imprimeur lithographe *m*.

— печѣтница, *sf.* la lithographie.

— творенъ, *adj.* lapidifique. [lade.

— точенъ (фолада), *sm.* mollusque, le pho-

— трошителенъ, *adj.* saxifrage.

— чупецъ и -трошецъ, *sm.* le carrier.

— чупна трѣва (баданъ), *sf.* plante, la saxifrage.

— ѣдецъ (червей), *sm. H. nat.* le lithophage.

Каменна и -мачна болестъ, *sf.* le calcul;

|| което са относю до — и страдалецъ отъ —, calculeux, pierreux, *adj*; || операторъ на —, un lithotomiste. [vrière.

— кошара (за караулъ), *sf. Fortif.* la poi-

— матка, *sf. Minér.* la gangue.

— обграда, *sf.* le revêtement.

— планина, *sf.* le rocher.

— плоча, *sf.* la dalle; 1. *Typ.* le marbre;

2. настиламъ съ -чи земята, *va.* daller; 3.

настилане съ -чи, le dallage.

— соль, *sf.* sel gemme *m*.

Каменни и' -мененъ, *adj.* pierreux; 1. *fig.*

de marbre, de bronze; 2. *Géol.* rocheux; 3.

H. nat. pétéré; 4. *Anat.* pétreux.

— джбъ, *sm.* arbre, l'yeuse ou chêne vert.

— лентъ, *sm.* (voyez Аміантъ et Азвестъ).

— ссждъ, *sm.* poterie de grès *m*.

— упоръ, *sm.* l'éperon *m*.

Каменно корыто, *sm. Archit.* la cuillère.

— насыпване, *sm.* la turcie; || (на шоце), l'empierrement *m*.

Каменно сърдцеце, *sm.* coeur de roche ou de rocher.

— трошене, *sn.* la carrière.

Каменни или Земни вжглица, *sm. pl.* la 'houille; || **копачъ на —**, un 'houleur; || **пъленъ кошъ съ —** (35 фунта), la verse. — **подмоля**, *sm. pl.* le recif et rescif ou ressif.

— **сждини**, *sf. pl.* la gresserie.

Камера (*u fig.*), *sf.* la chambre. — **клари или —свѣтла**, *sf. Opt.* chambre claire ou camera-lucide. [noire. — **обскура**, *sf. Opt.* chambre obscure ou

Камерарій (*при пански Дворъ*), *sm.* un camérier.

Камерднеръ, *sm.* valet de chambre, *m.*

Камеріера (*при Дворове*), *sf.* une cameriste et camériste.

Камерлински чинъ, *sm.* le camerlingat.

Камерлингъ (*при пански Дворъ*), *sm.* un camerlingue.

Камертонъ, *sm. Mus.* le diapason.

Камла, *sf. quadr.* le chameau; 1. (*за бздене*), le méhari; 2. **женска —**, *H. nat.* la chamelle; 3. (*скакалецъ*), *insecte*, la sauterelle.

Камиларъ, *sm.* un chamelier.

Камилска козина, *sf.* le testif.

Камилски пилецъ, *sm.* oiseau, l'autruche *f.*

Камилче, *sn.* le chamelon. [d'althea.

Камилякъ, *sm. plante*, l'althea *m*; — **ляченъ**,

камина, *sf.* la cheminée, le feu.

Камлотъ (*платъ*), *sm.* le camelot; — **тентъ**, de camelot. [chambre, *m.*

Каммеръ-конкеръ, *sm.* gentilhomme de la

Каммерхеръ, *sm.* un chambellan; — **хереки**, de chambellan.

Кампанія, *sf. Milit. Mar.* la campagne.

Кампешко дърво (*бакалъ т.*), *sm.* bois de Camprêche, *m.*

Камфора, *sf.* le camphre; — **пенъ**, de camphre; || **размывамъ съ —**, *va.* camphrer; || **размытъ съ —**, camphré, *adj.*

Камфоренъ, *adj.* camphré.

Камфорно дърво, *sm.* arbre, le camphrier.

Камфорна трѣва, *sf. plante*, la camprée et camphorata.

Камшиковидентъ, *adj. H. nat.* flagelliforme.

Камшикъ, *sm. t.* le fouet; 1. и **биене съ —**, la discipline; 2. и **удряне съ —**, l'escourgée *f*; 3. **бія съ —**, *va.* fouetter, discipliner, flageller, donner les étrivières *f*; 4. **удряне съ —**, la flagellation, les étrivières *f*; 5. **удрямъ часто съ —**, *va. fam.* fouailler; 6. **който обыча да біе съ —**, un fouetteur; 7. **биецъ съ —**, un flagellateur; 8. **силенъ ударъ съ —**, la sanglade; 9. **біаса съ —**, *vr.* se discipliner; 10. **пустовѣрецъ що са біе съ —**, un flagellant.

Камшиче (*за конъ*), *sn. t.* la cravache.

Камшлжкъ, *sm. t.* la cannaie.

Канадска попадйка, *sf. tamt*, le pékan. — **рысь**, *sf. quadr.* le chat-cervier.

Канадски барсукъ, *sm. quadr.* le carcajou. — **сѣверенъ елень**, *sm. quadr.* le caribon.

Каналъ, *sm.* le canal; le chenal; 1. *Géogr.* la manche; 2. **влизамъ въ —**, *vn. Mar.* emmancher; 3. **излизамъ отъ британскій —**, *vn. Mar.* démancher; 4. **което може стане —**, canalisable, *adj*; 5. **прокопаване —**, la canalisation; 6. **прѣобръщамъ рѣка на — или прокопавамъ — прѣвъ земята**, *va.* canaliser.

Канapé, *sm.* le canapé, le sofa et sofa, lit de repos *m*; || (*за снанае*), la duchesse.

Канна (*мѣрка, 3 лажти*), *sf.* la canne; || **мѣрене съ —**, le cannage.

Канара, *sf. t.* (voyez Скала).

Канарейска трѣва, *sf. plante*, l'alpiste *m.*

Канастеръ (*титюнъ*), *sm.* le canasse et canastre.

Канатъ (*крыло на сграда*), *sm. t.* l'aile *f.*

Канарче, *sm.* oiseau, le canari, le serin de Canarie; — **ченъ**, de canari.

Канделабръ (*свѣщникъ съ рачки*), *sm.* le candelabre.

Кандидатство, *sn.* la candidature.

Кандидатъ, *sm.* un candidat, un aspirant; || (*на богословіе, у протестанты*), un proposant.

Кандилка, *sf. plante*, la pervenche, le mouron ou anagallis.

Кандило (*паничка*), *sm.* le lampion.

Кандилче, *sn.* le petit-four.

Канела, *sf.* la cannelle; || (*на бжча*), la cannette; || **дърво —**, *arbre*, le cannellier.

Канеленъ цвѣтъ, *sm.* cannellé, *adj.*

Канене, *sm. fig.* le ragout.

Канжа, *sf. t.* le croc, le crochet; 1. (*же-лѣзна кука*), le grappin et grapin; 2. (*багоръ*), la gaffe; 3. (*у шжвачи*), la chiffonière; 4. **закачвамъ съ —**, *va.* gaffer.

Канзу (*рокля безъ ржкавы*), *sn.* le canezou.

Канителенъ, *adj.* rancunier; || *fam.* rancuneux.

Канифасъ-блокъ, *sm. Mar.* la galoche.

Канифолъ, *sm.* la colophane et -phone; — **ленъ**, de colophane.

Канонада, *sf.* la canonnade.

Каноненъ (*което са относя до каноника*), *adj.* canonical.

Каноникъ, *sm.* un chanoine; — **оникія**, *f.* une chanoinesse; 1. (*на св. Геновеа*), le génovaisin; 2. (*блѣжачъ на имена*), chanoine pointeur *m*; 3. **достоинство на прѣдентъ —**, le personnat.

Каноническа правилностъ, *sf.* la canonicité.

Канонически, *adj.* canonique; — **ски**, -ment.

Каноничество, *sn.* le canonicat.

Каюніерска варка, *sf.* chaloupe canonnière *f.*
Каюніеръ, *sm.* un canonnier, un artilleur.

Канонъ (за пушкани, тогъ *t.*), *sm.* le canon; || *coll.* каноны или артиллерія, l'artillerie *f.*; || (звѣзда), *Astr.* le Canon.

Кантабиле, *sm.* Mus. le cantabile.

Канталско сырене (изъ Овернъ), *sm.* le cantal.

Кантарче, *sm.* le crochet.

Кантаръ, *sm. t.* la romaine, la bascule, le peson.

Кантата, *sf.* Mus. la cantate; || малка —, la cantatille.

Кантонски, *adj.* cantonal.

Кантонъ (въ Швейцаріи), *sm.* le canton.

Канторъ, *sm.* l'étude *f.*

Канцеларія, *sf.* la chancellerie, le bureau, le greffe. [un commis.]

Канцеларски службашъ, *sm.* un employé.

Канцлерска кѣжа, *sf.* la chancellerie.

Канцлерски чинъ, *sm.* le cancellariat.

Канцлеръ. *sm.* un chancelier; || (на хазната), chancelier de l'échiquier, *m.*; || ступаница на —, une chancelière.

Каня, *va.* engager à, presser; 1. (за ъдене), *fig.* ragouter; 2. -са, *vr.* se ragouter; 3. -са (гоня карезъ *t.*), *vr.* rancune tenante ou tenant.

Каолинъ (фарфорова глина), *sm.* le kaolin.

Капанъ, *sm. t.* le traquenard, le traquet, le bracon et broyon (voyez Хвакъ).

Капаракъ, *sm.* la caprière.

Капари, *sm. pl.* le câpre; -ренъ, de câpre.

Капаро, *sm.* les arrhes *f.* (voyez Зададка).

Капаръ-дръвче, *sm.* arbrisseau, le câprier.

Капарозъ, *sm. t.* la mangerie.

Капателенъ, *adj.* stillatoire.

Капела, *sf.* le chapeau; || търговия съ —-лы, la chapellerie.

Капеларъ, *ка. s.* chapelier, ère.

Капелка, *sf.* la casquette.

Капелла (черковица), *sf.* la chapelle; || (звѣзда), la Chèvre.

Капеллански приходъ, *sm.* la chapellenie.

Капеланъ, *sm.* un chapelain.

Капелмайстеръ, *sm.* maître de chapelle *m.*

Капене, *sm.* le dégouttement, découlement, suintement *m.*; 1. *Phys.* la stillation; 2. (гроздѣ), la coulure; 3. (коса), l'alopecie ou pelade *f.*; 4. (листіе), la défeuillaison.

Каперно свидѣтельство, *sm.* lettre de marque, *f.*

Каперъ (ладія), *sm.* le corsaire.

Капзамалство, *sm.* l'exaction *f.*

Капзамалъ и -линъ, *sm. t.* un collecteur, un exacteur.

Капи, *v. imp.* il dégoutte, il découle de, il suinte, il ruisselle de; 1. отъ което — коса, épilatoire, *adj.*; 2. капятъ (листа), *pl.* elles s'effeuillent; 3. (за сѣбци и плодове), ils coulent.

Капиталистъ, *sm.* un capitaliste, un financier.

Капиталъ (майка), *sm.* le capital, le fonds, la masse; 1. (главенъ сборъ), le principal; 2. дѣлъ отъ -тъ, *Com.* l'apport *m.*; 3. права — (хыляджъ, *va.*), *va.* capitaliser.

Капитанство, *sm.* la capitainerie.

Капитанъ и -нинъ (и *Mar.*), *sm.* un capitain; || *Milit.* capitain d'infanterie.

— командоръ, *sm.* *Mar.* un commodore.

— паша, *sm. t.* un capitain-pacha (voyez Адмиралъ).

Капина, *sf.* arbrisseau, l'arbousier *m.*; || —, plante, la canneberge; -ненъ, de canneberge.

Капины, *sf. pl.* l'arbose *f.* groselle verte ou à maquereau *f.*

Капитель, *sf.* *Archit.* le chapiteau.

Капитолій (римски храмъ), *sm.* le capitol.

Капитуларій, *sm.* un capitulaire.

Капитуларъ (който има гласъ въ капитулъ), *sm.* capitulant, *adj.*

Капитуляция (сговоръ за прѣдаване града), *sf.* *Milit.* la capitulation. [pitral.]

Капитуленъ и -лски, *adj.* capitulaire, ча-

Капитулско достойнство, *sm.* le capitulolet;

— въ -сѣране, *adv.* capitulairement.

— основане, *sm.* le capitulaire.

Капитулъ, *sm.* le chapitre; || (синдикъ въ Тулуза), un capitol.

Капишонъ (папокалмашка), *sm.* le capuchon; || налагамъ си —, *vn.* s'encapuchonner.

Капнице (у *v. c.*), *sm.* le fanum.

Капка, *sf.* la goutte, la marque, la larme, tache, macule, salissure, *f.*; 1. *fig.* le stigmat; 2. — по —, goutte à goutte; 3. стѣжклена —, larme-de-verre ou -batavique; 4. (отъ носъ-тъ), *fam.* la roupie; 5. нито —, pas un iota; || *fam.* pas une once; 6. вливамъ по —, l'instillation *f.*; 7. вливамъ по —, *va.* instiller; 8. тече по —, *v. imp.* il dégoutte; 9. -кы (ханове), *pl.* *Pharm.* les gouttes; 10. голѣмы — (трѣкала), la moucheture; 11. на -кы, marqué, moucheté, tacheté, moucheté, tiqueté, tavelé, *adj.*; 12. на чървени — (за добытакъ), truité, *adj.*

Каплакъ (възмѣздене на кърмачъ), *sm.* *Mar.* le chapeau; || *Com.* le primage.

Капливъ (който капи), *adj.* gouttant.

Капнувамъ, *vn.* (voyez Уморявамъ).

Капнуване (листа, коса), *sm.* la chute.

Капониръ (закрита пжтека), *sm.* *Portif.* la caponnière. [chaponner.]

Капонсовамъ (скопavamъ пѣмелъ), *va.*

Капонче, *sm. dim.* le charonneau.

Капонъ, *sm.* le chapon, la volaille; || кастрюль за —, le charonnière.

Капотъ (дрѣха), *sm.* la capote.

Капралство, *sm.* *Milit.* la brigade, l'esconade *f.*

Капралъ, *sm.* *Milit.* un caporal.

Каприфолъ, *sm.* arbriste, le chèvre-feuille.

Каприция (кефъ *t.*), *sf.* la caprice; || *fam.* la lubie

Капсюль, *sm. Milit.* la capsule.
Каптенармусъ, *sm. Milit.* capitain d'armes, *m.*
Капужа (*при сарай*), *sm. t.* un capoudji.
Капула (*задница*), *sf.* la croupe, le dos, arrière-main *m*; 1. *турамъ* задъ мене на -та нѣкого, *va.* prendre en croupe; 2. *съ хубава* —, *bien* croupé; 3. *отзадъ* на -та, *adv.* en trousse; 4. *сѣдишкомъ* на -та, *à* croupetons. [peseur.
Капунаръ (*майсторъ*), *sm.* un balancier, un
Капунички (*за жълтици*), *sf. pl.* le trébuchet, ajustoir *m*; 1. (*за злато*), le biquet; 2. (*за писма*), le pèse-lettres; 3. *тегля съ* —, *va.* biqueter.
Капуны (*и Astr.*) *sf. pl.* la balance; || *блюдо* на —, le plateau.
Капница, *sf. dim.* le gouttelette, le point, la larme, un soupçon de; 1. *Pharm.* la lacrymule; 2. *съ -цы*, *H. nat.* ponctué; *adj*; 3. *бѣлѣза или* работа съ -цы, *va.* pointiller.
Капчукъ, *sm.* la gouttière, épanchoir *m*, noue *f*; || *Archit.* le larmier; || (*край на стрѣхенъ улукъ*), la gargouille.
Капчуци, *sm. pl.* le batellement ou égout.
Капюцинъ (*калугеръ*), *ка*, *s.* capucin, ine.
Капюцински манастиръ, *sm.* la capucinière.
Кара-батакъ (*пиленце*), *sm. t.* oiseau, le guillemot. [Шинхане).
Карабина, *sf.* la carabine, escopette *f* (*voyez*
Карабинеръ, *sm.* un carabinier; || *пушкामъ* -нерски, *va.* carabiner ou tirer.
Каравайка, *sf.* oiseau, le coulis ou courlieu.
Каравансарай, *sm. t.* le kan ou khan; || (*въ Индія*), la chaudière. [caravelle.
Каравелла (*морска ладя*), *sf.* *Mar.* la Caravigozlouk, *sm. t.* (*voyez* Умаеване).
Каравигозия, *sm. t.* (*voyez* Умаиникъ).
Каразень (*платъ*), *sf.* le créseau.
Караиъ (*еврейски еретикъ*), *sm.* un caraité; || *учене* на -ты, le caraisme. [caraque.
Карака (*португалска ладя*), *sf.* *Mar.* la
Карако (*женска рокля*), *sm.* le caraco.
Караманъ, *sm.* chien de berger, *m.*
Карамболдрвамъ, *va.* caramboler.
Карамболъ (*на билардъ*), *sm.* le carambolage; || *права* —, *va.* caramboler.
Карамъ, *va.* charrier, mener, amener, poursuivre; 1. (*добытакъ*), toucher; 2. (*кола изъ между коленицѣтъ*), cartayer; 3. (*конъ кроткѣ вървежъ*), aubiner; 4. (*ладя*), manoeuvrer; 5. -си, *vn.* se poursuivre; 6. -са, *vn.* disputer de, gronder, se houspiller, chamailler et se —, se 'harpailler. se brouiller, démêler avec, bougonner, être au prises *f*, estocader; 7. *fig.* ferrailier; 8. *fat.* batailler; 9. (*за низащо*), *pop.* chicoter; || *fat.* chipoter; 10. (*повръзну*), escarmoucher; 11. *който* са кара прѣдъ сѣдба, *Jur.* litigant, *adj*; 12. — меса, *pl.* se quereller, s'entre-quereller, se peloter.

Каране, *sm.* la querelle, dispute, dissension *f*, débat *m*, différend, démêlé *m*, affaire, érierie, sottise *f*, conflit, charivari, vacarme, trouble *m*; 1. la contention, contestation, ergoterie, gronderie, altercation *f*, altercas *m*, prise *f*, tapage *m*; 2. le transport, le voyage, la voiture; 3. (*и плата за* —), le charriage; 4. (*съ кола*), le roulage; 5. (*кола*), la voie; 6. (*обръщане ладя*), *Mar.* la manoeuvre; 7. (*съ бой*), la batterie; 8. прѣдмѣтъ за —, tison de discorde *m*; 9. (*и псуване*), la rixe; 10. *fig.* le choc, le sabbat; 11. *fat.* la brouille, brouillerie *f*, bruit *m*, bagarre *f*, chamaillis *m*, bisbille *f*, pique, castille, noise *f*, grabuge *m*; 12. *Jur.* le litige; 13. *pop.* la vie; 14. *търпя* — (*искамъ да са карамъ*), *va.* chercher querelle *à*. [caragne.
Караннентъ *клей*, *sm.* la caragne et gomme
Карантиненъ *лазаретъ*, *sm.* bureau de santé, *m*.
Карантинно свидѣтелство, *sm.* la patente.
Карантинъ, *sm.* *Mar.* la quarantaine.
Карантия, *sf. t.* (*voyez* Вътрѣшность и Дрѣволия).
Караръ, *sm. t.* le dictum (*voyez* Изричане).
Карасъ, *sm.* poisson, le carassin et corassin.
Карата (*видъ алая*), *sf.* plante, le karatas.
Каратъ *и* **Кратъ**, *sm.* le carat.
Караулентъ, *adj.* le factionnaire; || *Mar.* le guetteur.
Караулица, *sf.* corps de garde, *m*.
Караулъ, *sm.* la sentinelle, la garde, le guet, 1. *вардя или* стоя —, *vn.* faire sentinelle! être en faction, faire faction; 2. *зимане* подъ —, la capture; 3. *стоене* на —, la faction; 4. *промѣнявамъ* -тъ, *va.* relever de sentinelle; 5. *промѣна* на горний —, la garde montante; 6. *отредъ* на промѣнянитъ съ -тъ, la garde descendante; 7. *промѣнявася* -тъ, *v. imp.* descend la garde; 8. *почетенъ* —, garde d'honneur; 9. *караулъ!* *interj.* à la garde! 10. -ленъ, *adj.* guet. [Стѣкланка).
Карата (*шине за вода*), *sf.* la carafe (*voyez*
Карамфилевы *корени*, *sm. pl.* clou de girofle, *m*. [phyllé, *adj. f.*
Карамфилъ-корено *растене*, *sm.* Bot. caryo-
карбонаризмъ, *sm.* le carbonarisme.
Карбункулъ, *sm. Méd.* le charbon; || (*канъ-ташъ* *t.*), l'escarboucle *f*.
Крагаторъ, *sm.* Com. le cargador.
Карго, *sm.* la cargaison.
Кардамонъ, *sm.* plante, le cardamom.
Кардиналски, *adj.* cardinaliste.
— *послужачъ*, *sm.* un conclaviste.
Кардиналско *достойнство*, *sm.* le cardinalat, le chapeau.
Кардиналь (*сановникъ*), *sm.* un cardinal; || —, oiseau, le cardinal, le tangara.

Кардіалогически, *adj.* cardiologique.

Кардіалогія (*наука за сърдцето*), *sf.* la cardiologie. [le cardon.

Кардонъ (*испански ангинару*), *sm.* plante, Каре, *sm.* Milit. le carré.

Карета, *sf.* la carrosse, la voiture, le char; 1. (*съ поема*), le fiacre, voiture de remise; 2. пълна — съ люде, une carrossée; 3. карамъ въ —, *va.* voiturier.

Каретаръ, *sm.* un charron.

Каретенъ конь, *sm.* le carrossier.

Каретна мазъ, *sf.* vieux oing *m.* le cambouis. — майсторія или работа, *sf.* le charonnage.

Каретникъ, *sm.* un carrossier.

Каретно санджче, *sm.* la caisse.

Каретны дървета, *sm. pl.* le bateau.

Карикатура, *sf.* la caricature; || пишъ или драсколя -ры, *va.* caricaturer.

Кариатидъ, *sf.* Archit. la cariatide et caryatide.

Кариатиденъ, *adj.* Archit. cariatidique.

Каркасъ, *sm.* arbre, le micocoulier.

Карлъ петый, *sm.* Charles quint *m.*

Кармазиненъ, *adj.* cramoisie.

Кармазинъ, *sm.* le cramoisi.

Карманъ-присады, *sf. pl.* le bon-chrétien.

Кармелитска калутерка, *sf.* une carmélite.

Кармелитски калутеръ, *sm.* un carme.

Карминъ, *sm.* le carmin. [chou-fleur.

Карнабитъ (*цвѣтно зѣлие*), *sm.* plante, le

Карнеолъ (*склѣн камыкъ*), *sm.* la cornaline.

Карнизъ, *sm.* Archit. la corniche; -аенъ, de corniche; || Archit. l'entablement *m.*

Каро (*на книги за игра*), *sm.* le carreau.

Кароминска бионія, *sf.* arbre, le catalpa.

Кароминско чайно дърво, *sm.* arbuste, l'apalachine *f.*

Каролинъ (*монета*), *sm.* le carlin.

Каронада (*видъ товъ*), *sf.* la caronade.

Каррарски мряморъ, *sm.* le carrare.

Каррикъ (*инглизки шортикъ*), *sm.* le carriek.

Картезианска философія, *sf.* le cartésianisme.

Картезиански, *adj.* cartésien.

— манастиръ, *sm.* la chartreuse; || калутеръ отъ — поредъ, *sm.* un chartreux.

Картезианецъ, *sm.* un cartésien.

Картеронъ (*роденый отъ мулатка и Европчанка*), *s.* quarteron, onne.

Картеръ (*хърмената част на ладил*), *sm.* Mar. la 'hanche. [mentaire, *m.*

Картетъ-корабъ, *sm.* Mar. vaisseau parle-

Картина (*образъ*), *sf.* l'image *f.* le tableau, la planche; 1. Peint. la toile; 2. (*и fig.*), la peinture; 3. (*съ шавателны фигуры*), tableau mouvant *m.*

Картинна галерея, *sf.* la pinacothèque.

Картонна работа, *sf.* le cartonnage.

Картонъ, *sm.* le carton.

Каръ-топъ, *sm. t.* arbrisseau, la boule-de-neige; || , plante, l'astragale *m.*

Картофорисвамъ, *va. fam.* brelander.

Картофоръ, -ка, *s.* joueur, euse; brelandier, ère. [goussier.

Картузникъ, *sm.* Mar. le cartouchier et gar-

Картузъ, *sm.* Artill. le cartouche.

Каруселенъ расколъ (*мегданъ т.*), *sm.* le carroussel.

Карусель, *sm.* le carroussel. [hicle.

Каруца (*съ ветъ коушъ*), *sf.* le cabas, le vé-

Карѣнца (*игла*), *sf.* l'épingle *f.*; 1. *fam.* la caboche; 2. (*за коса*), épingle à cheveux; 3. грѣдна —, l'épingle; 4. пары на —, les épingles.

Касапникъ, *sm. t.* un opérateur; || (*был-ринъ*), un médicastre; || (*попилиникъ на сени*), un tueur.

Касапница, *sf.* l'abattoir *m.* la boucherie.

Каска, *sf.* la casque.

Каскада, *sf.* chute d'eau *f.* la cascade (*voyez* Водоскоктъ).

Каскарилъ (*кора*), *sm.* Pharm. la cascarille ou chacrelle.

Касметъ, *sm. t.* (*voyez* Честъ).

Касса, *sf.* le coffre-forte; 1. (*хазна т.*), la recette; 2. *Com.* la caisse; 3. (*за буквы*), Тур. la casse; || половина —, le casseau; 4. (*въ театръ*), le bureau.

Кассационна сѣдница *ф или* -ненъ сарай, *m.* la cour de cassation.

Кассиеръ, *sm.* un caissier (*voyez* Ключаръ).

Кассия, *sf.* arbre, le cassier et canéficier; || —, plante, la casse.

Кассиопея (*свѣзбѣдіе*), *sf.* Astr. la cassiopée.

Кассинондъ (*прива лунія*), *sm.* Astr. la cassinoidé.

Кассонадъ (*сурава захаръ*), *sm.* la cassonade.

Каста (*родъ*), *sf.* la caste; || испѣждамъ отъ —, *va.* décaster.

Кастелянски околъ, *sm.* la châteltenie.

Кастелянство, *sm.* la châteltenie.

Кастелянъ, *ка, sc.* concierge de château; || (*въ Лѣвля*), un castellan; || дѣлжностъ или живѣлница на — (*портаръ*), la conciergerie. [la castorine.

Касторинъ (*въ лѣнѣ влсатъ платъ*), *sm.*

Касторъ или Бобаръ, *sm. quadr.* le castor.

Кастрематация, *sf.* la castramétation.

Кастрюль, *sm.* la casserole; -ленъ, de casserole.

Кастря, *va. fig.* mettre en capitolade.

Катадиоптрика, *sf.* la catadioptrique; -прически, *adj.*

Катадневенъ, *adj.* quotidien; -вно, -nement. — хлѣбъ, *sm.* pain quotidien (*voyez* Всякодневенъ).

Катакомбы (*подземны пещеры*), *sf. pl.* les catacombes *f.*

Катакустика, *sf.* la catacoustique; || -тически, *adj.*

Каталепсія, *sf. Méd.* la catalepsie.

Каталептически, *adj. Méd.* cataleptique.

Каталогъ, *sm.* le catalogue, le répertoire.

Катапласма (налагалка), *sf.* le cataplasme.
Катапультъ, *sm.* la catapulte. [мѣрка].
Катарактъ, *sm.* la cataracte (voyez Прѣ-
Катафалкъ, *sm.* le catafalque.
Категорія, *sf.* la catégorie; || *Log.* le prédi-
cament; || располагать по — рин, un caté-
goriseur. [les rostres *m.*
Катедра, *sf.* la chaire; || (у вѣтъ Римъ).
Катерица, *sf.* oiseau, le grimpeur; || —,
mamm. le polatouche ou écureuil volant; ||
—цы (пилцы), *pl. H. nat.* les grimpeurs *m.*
Катеричень боръ, *sm.* mât de cognac *m.*
Катерь (ладя), *sm.* le canot, le cotre ou
cutter. [cher; || *fam.* se hisser.
Катеряса, *vr.* grimper, graver; || *fig.* se per-
Катерерь, *sm.* Chir. le cathéter; || въвирамъ
— въ мѣхуръ, *va.* cathétériser; || въвиране —
въ мѣхуръ, *sm.* le cathétérisme.
Катеть, *sm.* Géom. la cathète
Катихизаторъ, *sm.* un catéchiste.
Катихизація, *sf.* la catéchèse.
Катихизисвамъ, *va.* catéchiser.
Катихизисъ, *sm.* le catéchisme.
Катихизически, *adj.* catéchistique.
Каткусь, *sm.* plante, le cactier et cactus.
Като, *conj.* lorsque et lorsqu', dès que, pour
que; || — тѣй, *adv.* gratuitement.
Католикъ, *sm.* sc. catholique; || волно-
мысленъ —, catholique à gros grains, *m.*
Католическа черкова, *sf.* la catholicité.
Католически, *adj.* catholique; —ски, —мент;
|| papiste, ultramontain; || придръжники на
—ско учене (ултрамонтанецъ), un ultra-
montain.
— попъ, *sm.* un curé.
— свѣтъ, *sm.* la catholicité.
Катоптрика (наука за отблъскване свѣт-
лина), *sf.* la catoptrique; —ически, *adj.*
Каторга, *sf.* la chaîne; || *fig.* la peine des
galères *f.*
Каторжна работа, *sf.* la peine de galères *f.*
Каторжникъ (галерни неволникъ), *sm.* un
forçat; || надзирачъ при —жници, *sm.* un
garde-chiourne. [—, un pertuisanier.
Каторжны, *sm. pl.* la chaîne; || вардачъ при
— роботы, *sm. pl. coll.* la chiourne.
Катранъ (въ чибукъ), *sm. t.* le culot; || —,
plante, le crambe ou chou marin.
Катунинъ, *sm.* sc. nomade.
Катурямъ, *va.* (voyez Струпалямъ).
Катъ, *sm. t.* l'étage *m.* (voyez Редъ); || *Mar.*
le carpon; || двигамъ котка на —, *va.* sa-
ponner l'ancre *m.*
Катъръ, *sm. t.* (voyez Муле). [stique *f.*
Каучукъ, *sm.* le caoutchouc ou gomme ela-
Качезъ, *sm. t.* la cage; 1. (за вардене ъстѣя
отъ мухы), le garde-manger; 2. (за мѣ-
тене пилцы), le nichoir; 3. (за пилета),
l'épinière *f.*; 4. поставямъ въ —, *va.* enca-
ger; 5. пилцы въ —, la sagée; || прода-

вачъ на пилцы съ —, un sagier (voyez
Ржестка).
Качелта, *sf. t.* le déjeuné (voyez Похапка).
Качтанъ (дрѣва), *sm.* caftan et caftan.
Качалъ, *sm.* consistoire israélite *m.*
Качве, *sn.* le café; 1. (Мокка), le moka ou
café moka; 2. (най-хубаво), *Com.* l'épi-
noche *f.*; 3. (numie), le café; 4. (съ ракия),
fam. le gloria.
Качвеварачъ или Лимонадаръ, *sm.* un
caféier ou limonadier.
Качвене, *sn.* la café, l'estaminet *m.*
Качвеникъ, *sm.* la cafétière.
Качвено дърво, *sn.* arbre, le cafier, || сто-
паникъ на —вѣ, *s.* caféier, ére; || нива съ
—вѣ, la caféière et caferière.
Качвено зърно, *sn.* le café; || —риа, *pl.*
fève de café, *f.*
Качвепіецъ, *sm.* preneur de café, *m.*
Качвявъ цвѣтъ, *sm.* couleur de muse.
Качетически, *adj.* Méd. cachectique.
Каца, *sf.* la cuve, la barrique, la tina; 1.
(за луга), le cuvier; 2. (за шунгуване
бюра), la guilloire; 3. една пълна —, une
cuvée; 4. мѣсто за —цы, le cuvage; 5. по-
ставане въ —, l'encaissement *m.*; 6. по-
ставямъ въ —, *va.* encaisser.
Кацарница, *sf.* la tonnellerie.
Кацарска клѣтка, *sf.* le douzil et dousil.
— стока, *sf.* le tonnelage.
Кацарски занаятъ, *sm.* la tonnellerie.
— свръделъ, *sm.* le perçoir, le barroir, la
bondonnière.
Кацарски джески, *sf. pl.* le douvain.
Кацаръ, *sm.* un cerelier, un tonnelier.
Кацать (за пилцы), *v. imp.* ils s'asseyent,
ils perchent et se —, ils se rabattent, ils
juchent et se —, *vr.*
Кацникъ (мексикански князь), *sm.* un cacique
Кацливъ (на дърво, за пилцы), *adj.* percheur
Качакъ, *sm. t.* (voyez Бѣжанецъ).
Качамакъ, *sm.* le farineux.
Качвамъ, *va.* hausser; 1. (на), monter; 2.
(накъ), remonter; 3. (на ладя повѣци),
embarquer; 4. —са, *vr.* remonter; 5. (на
ладя), s'embarquer; 6. (на ладя пакъ),
se rembarquer; 7. който са е качилъ на
коня, monté, *adj.*
Качване (на ладя), *sn.* l'embarquement *m.*
Каче, *sn.* le baricant et barriquant.
Каченце, *sm.* le baril. [monté.
Качень (който стои върху нѣщо), *adj.*
Качка, *sf.* le cuveau; || прѣсаждане въ —,
le renaissance; || прѣсаждамъ въ — дърво,
va. renaissier.
Качулка (за джждъ), *sf.* la capre; 1. (на
лампя), l'abat-jour *m.*; 2. (за соколъ), le
chaperon; 3. турямъ — на соколъ, *va.* en-
chaperonner; 4. снемамъ — отъ соколъ,
va. déchaperonner.

Качуляста чучулига, *sf.* oiseau, le cochevis.
Качулясть, *adj.* 'huppé; || *Bot.* aigrette, pap-
reux, 'huppé.

— джидовникъ, *sm.* oiseau, le vanneau.

— рыбаръ, *sm.* oiseau, l'aigrette *f.*

Качуль, *sm.* le toupillon, l'aigrette *f.*; 1. *Bot.*
la 'houppre; 2. (върху коминъ), le mitre;
3. (у пилцы), la 'huppe, la crête; 4. съ
хубавъ —, bien crêté.

Капша, *sf.* la pâte; 1. *Pharm.* la pulpe; 2.
(отъ дръволи месо), la galimafrée; 3.
(отъ мамулно брашно), la gaude; 4.
(отъ сжурканъ бобъ, грахъ и друго), la
purée; 5. (отъ ситны вещества), l'im-
pation *f.*; 6. (съ телешко месо), la blan-
quette; 7. (отъ лошавъ), la marmelade;
8. (отъ царевично или кестеняво брашно),
la polenta; 9. правя на —, *va. Pharm.*
pulper; 10. правяне на —, la pulpon.

Капшавъ, *adj.* *Pharm.* pultacé; || *Phys.* con-
sistant.

Кашела, *sf.* la cassette.

Кашелотъ-рыба, *sm.* mamm. le cachalot.

Кашкара, *sf.* arbrisseau, le rhododendron.

Кашла или Казарма, *sf.* la caserne; — менъ,
de caserne; || расподълене войска по —мы,
le casernement; || располагамъ войска по
—мы, живя или съда въ —, *va. vn.* ca-
serner.

Кашлене, *sm.* la toux, la tousserie.

Кашлица, *sf.* la toux, le rhume; 1. *Méd.* la
coqueluche; 2. (у крави), *Vét.* la pomme-
lière; 3. лоша —, quinte de tout, *f.*; 4. до-
карвамъ — или хръма, *va.* enrhumé; 5.
църъ за —, *Méd.* le béchique.

Кашлио, *ла*, *s. fam.* tousseur, euse.

Кашля, *vn.* tousser.

Каюта, *sf.* *Mar.* la chambre, la cabine, la
cabane; 1. (стая), la soute; 2. (съ легло),
la saute; 3. (на шканцытѣ), le rouf; 4.
(за платната), soute aux voiles.

Каюта-компания, *sf.* *Mar.* grande chambre *f.*

Каяръ [правъ — конь, *va.* referrer.

Каяса, *vr.* se repentir de, faire pénitence de.

Каедрата, *sf.* la tribune.

Квадрантъ (инструментъ), *sm.* quart de
cercele, *m.*; || исправяне —, *Astr.* le retour-
nement.

Квадратень, *adj.* carré.

Квадратецъ, *sm.* *Typ.* le cadratin.

Квадратница, *sf.* *Geom.* la quadratrice.

Квадратны кореніе [въ отношене на —,
Mathém. sous-doublé, *adj.*

Квадратны или Плоскостны мѣрки,
sf. pl. mesures de superficie *f.*

Квадратура (на обръзъ), *sf.* *Geom.* la qua-
drature.

Квадрига (у в. в.), *sf.* le quadrigé.

Квадрупль (монета), *sm.* le quadruple.

Квадратъ, *sm.* le carré; || *Typ.* le cadrat ou

quadrat; || възвысявамъ въ —, *va. Mathém.*
carrer.

Квакерь, *ка*, *s.* quaker et quacre, esse;
trembleur, euse; || правила на —ры, le
quakerisme. [le quatrième.

Кварта, *sf.* *Mus.* le tetracorde; || (въ никетъ),

Кварталень надзирачъ, *sm.* un quartierier.

Кварталъ (часть на градъ), *sm.* le quartier.

Квартетъ, *sm.* *Mus.* le quatuor.

Квартира (застанка), *sf.* *Milit.* le quartier;

|| главна —, quartier général; || кантониръ
—, quartier de cantonnement, *m.*

Квартирмейстеръ, *sm.* *Mar.* un esquiman;

|| *Milit. Mar.* un quartier-maître; || генералъ
—, *Milit.* quartier-maître général *m.*

Квартирхеръ, *sm.* *Milit.* un fourrier.

Квартоване, *vn.* *Chim. Métall.* l'inquart ou
quartation *f.* [meule.

Квасникъ, *sm.* un pain; || (цѣлъ хлѣбъ), une

Квасія (горчиво дърво), *sf.* le quassier ou
boi de quasi.

— синаруба, *sf.* arbre, le sima-rouba.

Квасъ, *sm.* le ferment; || (за бира), le le-
vûre et *f.*; || (за хлѣбъ), *fig.* le levain.

Квася, *va.* aciduler; || (млѣко), cailler.

Кватерна (въ лотарія), *sf.* le quaterne.

Кварцевать, *adj.* quartzieux.

Кварцообразенъ, *adj.* quartziforme.

Кварцъ, *sm.* *Minér.* le quartz.

Кварцистъ, *adj.* quartzifère.

Квачка, *sf.* la couveuse.

Квесторска длъжностъ, *sf.* la questure.

Квесторски, *adj.* questorien.

Квесторъ (у Римляны), *sm.* un questeur.

Квестура, *sf.* la questure.

Квинарій (сета медалъ), *sm.* le quinaire.

Квиндецемвирски, *adj.* quindécemviral; ||

—ска длъжностъ, *sf.* le quindécemvirat.

Квиндецемвиръ, *sm.* un quindécemvir.

Квинта, *sf.* la quinte; || (дебела струна на
цигулка), la chanterelle.

Квинтерна (въ лото), *sf.* le quine.

Квинтессенція, *sf.* la quintessence.

Квинтетъ, *sm.* *Mus.* le quinqué, le quintette
et —to (*pl.* —tetti).

Квианція, *sf.* la quittance, l'aquit *m.* le
quittus; || *Com.* la décharge (*voyez* Исправя).

Квнтъ, *adj.* quitte; || играя на —, jouer à
la martingale.

Квичене (за свиня), *sm.* le grognement.

Квичи или Грухка, *v. imp.* il grogne.

Кегель, *sm.* *Typ.* le corps.

Кедаръ, *sm.* arbre, le cèdre.

Кедрова миризма или смола, *sf.* la cédrie.

Кедрово дърво, *sm.* le cèdre. [du-chat.

Кедюша (фигура въ кадрилъ), *sf.* la queue-

Кезапъ, *sm. t.* eau régale *f.*

Кезъ (мърене), *sm. t.* point de mire *f.*, arque-
buse butière *f.*; 1. (на оржжѣ), la visière;

2. (на пушка), la lumière, le bouton: 3.

- зимама на —, *va. mirer, pointer, braquer*;
 4. зимане на —, *le braquement*.
Келарски чиниѣ, *sm. la cellerie*.
Келарство, *sm. la cellerie*.
Келарѣ, *ка, s. cellerier, ère*.
Келерѣ, *sm. la crèdence, la dépense, la som-*
mellerie; || (*за едно друго*), *le cellier*; ||
настоятникъ върху —, un crèdencier.
Келія, *sf. la cellule, la loge*.
Келтически, *adj. celtique*.
 — *езыкъ, sm. le celtique*.
 — *надгробенъ паметникъ, sm. le dolmen*.
Келявость, *sf. la calvitie (voyez Голость*
и Безкосіе).
Келявъ, *adj. piqué*. [*plica m.*]
Кель (*болестъ*), *sm. t. Méd. la plique et*
Кембрика (*платъ*), *sf. la cambresine*.
Кенгуру, *sm. quadr. le kangaroo et kangarou*.
Кеневиръ, *sm. la toile, le canavas, la banne*.
Кеневирна стока, *sf. la toilerie*.
 — *възглавница (съ вълна), sf. la bastingue*.
Кеневиръ, *sm. la toile, le canavas, la banne,*
le locronan, la serpillière; 1. *дебелъ —,*
toile d'emballage; 2. *обвинителенъ — за*
стоки, la toilette; 3. *търговецъ на —,*
un toilier.
Кентавра, *sf. la centaurelle ou centauresse*.
Кентаврѣ (*чудовище и съзвѣдіе*), *sm. le*
Centaure.
Кентонъ (*сборъ стихотворенеа*), *sm. le*
centon.
Кепи (*войскарска шѣпчица*), *sm. Milit. le képi*.
Керванентъ пѣтникъ, *sm. un caravaniste*.
Керванжія, *sm. t. un caravanier*.
Кервансарай (*въ Азія*), *sm. le caravansérai*
et séraïl.
Кервани, *sm. t. la caravane*.
Кервизъ, *sm. plante, le cerfeuil*; || (*мири-*
зливъ), *cerfeuil musqué*.
Кердористика (*наука за прѣдвиждане не-*
члѣбы и загубы), *sf. la cerdoristique*; ||
-стически, adj. [(*voyez Било*)].
Кересте, *sm. t. les matérieux m, le matériel*.
Кермида (*чирепица*), *sf. la tuile, enfaitéau*
m; || *чирепъ отъ —, le tuileau*.
Кермидарница, *sf. la tuilerie*.
Кермидарѣ, *sm. un tuilier*.
Кесарско разпрѣзване, *sm. Chir. opération*
césarienne f, la tomotocie, hystérotomie f.
Кесарѣ, *sm. César m*.
Кесійка, *sf. le boursicaut*.
Кесія, *sf. t. la blague et blaue*; 1. (*за нары,*
за косата, 500 гроша), *la bourse*; 2. *жи-*
вѣтъ отъ една —, faire bourse commune;
 3. *майсторъ на -сиа, un boursier*.
Кестенакъ, *sm. la châtaignerie*.
Кестеневъ, *adj. brun, bai*.
 — *цвѣтъ, sm. châtain, marron, le tanné*; ||
(на бѣлы калкы), marengo et brun —, sm.
Кестени, *sm. pl. la châtaigne*; 1. (*за Ѣдене*),

le marron; 2. (*захаросаны*), marron glacé;
 3. (*дивы*), marron d'Inde.

Кестень, *sm. arbre, le châtaignier, le marron-*
nier; || *дивъ —, marronnier d'Inde*.

Кетмія (*Сирийска*), *sf. plante, le ketmie*.

Кефалалогія (*описане глава и мозакъ*), *sf.*
la céphalologie. [Céphée.]

Кефей и Цетей (*съзвѣдіе*), *sm. Astr. le*
Кефилнаме, *sm. t. (voyez Наемничество)*.

Кефилъ, *sm. t. (voyez Наемникъ)*.

Кефъ, *sm. t. le plaisir, le caprice, humeur,*
fantaisie f, far-niente m, verve f, boutade;
 1. *fig. la quinte, rats dans la tête*; 2. *fam.*
la lubie, le vertigo; 3. *имамъ —, vn. être*
en pointe de vin; || *fam. se goberger*; 4.
всякой има своя-си —, les velontés sont
libres, f.

Кехлибаревъ (*за цвѣтъ*), *adj. ambré*.

Кехлибарѣ, *sm. l'ambre jaune, le succin, le*
carabé; — *рентъ, de carabé*.

Кечъ (*ладія*), *sm. Mar. le ketch ou quaiche*.
Кибапчія, *sm. t. un 'hâteur*.

Киверентъ кюлафъ, *sm. le couvre-shako*.

Киверъ (*сикай*), *sm. Milit. le chako et*
schako ou shako.

Кидаръ (*персидски*), *sm. la tiare*.

Килватеръ (*на ладія*), *sm. Mar. l'eau f.*

Киленбанкъ, *sm. Mar. le carénage*.

Килентъ, *adj. Chir. 'herniaire*.

Килепиръ, *sm. t. (voyez Лотъ)*.

Килиаръ (*10 ектара*), *sm. un kiliare*. [—soire.]

Килна прѣвръзка, *sf. Chir. le suspensoir et*
 — *трѣва, sf. plante, la turquette*.

Килнуване, *sm. Mar. l'abatage m*.

Килнуваса, *v. imp. Mar. il chavire*.

Килограммтръ (*теглолѣтръ*), *sm. Méc. le*
kilogramètre. [et kilo.]

Килограммъ (*330 драма*), *sm. un kilogramme*

Километръ, *sm. le kilomètre*.

Килостеръ (*1000 стера*), *sm. un kilostère*.

Килсонъ, *sm. Mar. la carlingue*.

Киль, *sm. Mar. la quille*; || *съ единъ — (за*
ладія), *quillé, adj.*

Кимвалка, *sf. plante, la cymbalaire*.

Кимвалъ, *sm. la cymbale*.

Кимеръ, *sm. t. Archéol. l'absyde f (voyez Джа)*.

Киміонъ, *sm. plante, le cumin, le cinnam-*
mon; — *неиъ, de cumin*.

Кина, *sf. arbre, le quinquina*.

Кинагулми (*африканска медъ*), *sm. lekino*.

Кинезко звѣзда, *sf. plante, la reine-mar-*
guerite.

— *сѣждина, sf. la potiche*.

— *чайна кутія, sf. la barse*.

Кинезки, *adj. chinois*. [sinologue.]

— *езыкъ, sm. le chinois*; || *вѣщъ на —, un*
 — *лакъ, sm. la laque*.

— *павлинъ, sm. oiseau, l'éperonnier m*.

Кинезко азбуки, *sm. fig. l'hébreu m*.

— *олово, sm. le calin*.

Кинезко сръбро, *sn.* l'argent ou packfond *m.*
Кинезки сѣнки (*карагозъ t.*), *sf. pl.* ombres chinoises *f.*
 — вещи, *sf. pl.* la chinoiserie.
Кинета, *sn. t.* (voyez Шажета).
Кинетѣя, *sm. t.* un gadouard ou vidangeur.
Кининъ, *sm. Chim.* la quinine et kinine.
Кинна кора, *sf.* le quinquina.
Киноварь, *sm.* le cinabre, le vermillon; — ренъ, de cinabre; || цвѣтя съ — (*киноваросвѣтъ*), *va.* vermillonner.
Кинотѣя, *sm.* le cénotaphe.
Кипарисова гора, *sf.* la cyprière. [cyprés].
Кипарисъ, *sm.* arbre, le cyprés; — совъ, de кипи, *v. imp.* il bouillonne.
Кипналь, *adj.* bouillonnant.
Кипнуване, *sm.* le bouillon.
Кипоръ (*цетворенъ платъ*), *sm.* la croisure.
Кипсей, *sm.* Тур. l'encierier *m.*
Кипче (*при пуцане кръвъ*), *sn.* Chir. la palette.
Киражиска кола, *sf.* la patache.
Кирасиръ, *sm.* Milit. un cuirassier.
Кирасъ, *sm.* Milit. la cuirasse; || облачамъ съ — нѣкого, *va.* cuirasser; || облачамъ си —, *vr.* se cuirasser.
Кироловско азбуки, *sn.* alphabet cyrillique et -lien ou ruthénien.
Кирія (*за кола*), *sf.* le port. [colepte].
Киркашу, *sm.* *tamm.* le kinkajou ou cer-
Кирливъ, *adj. t.* salope.
Кирпичаръ, *sm.* un briqueteur.
Кирпиченъ прѣтъ, *sm.* le briquetage.
Кирпична прѣграда, *sf.* le galandage et —dise *f.* [за тулы, le briquetage].
Кирпичъ, *sm.* la brique; || обмазване —чи
Кирсей т или Паризея (*платъ*), le cariset ou tarèse.
Киръ (*нечистотія*), *sm. t.* la saleté.
Кискъ (*отплескуване съ игра на билиардъ*), *sm.* le manque-à-toucher.
Кислородъ, *sm. Chim.* l'oxygène; || изваждамъ —, *va.* désoxyder et désoxygéner; || съединявамъ съ —, *va.* oxygéner.
Кислявъ, *adj.* revêche.
Киснителна каца, *sf.* la berme.
Кисня, *vn.* tremper, baigner.
Кистца, *sf.* le pinceau, la brosse; || *Point.* la touche; || (*съ държало*), *Mar.* le vadel.
Кистцобразенъ, *adj.* Bot. péniicillé.
Кистчица (*за бръснате*), *sf.* brosse à barbe, *f.*
Кисѣла боза (*за саини*), *sf.* l'aigrière *f.* — соль, *sf. Chim.* le sursel.
Кисѣлна, *sf.* l'acidité, aigreux *f.* levain *m.* vert *m.*; 1. *Chim.* l'acide *m.*; 2. (*оцедна*), *Chim.* acide acétique; 3. (*на вино*), la ver-deur; 4. прѣзбрыщане или ставане на —, l'acidification *f.*; || *Chim.* l'acétification *f.*
Кисѣлица круша, *sf.* poire d'étranguillon, *f.*
Кисѣлицы (*кисѣлы ябълкы*), *sf. pl.* le rambour.

Кисѣличкы, *adj. dim.* suret.
Кисѣлка, *sf.* arbuste, l'épine-vinette *f.*
Кисѣлкавъ (*за вино*), *adj.* verdelet.
Кисѣловъ, *sn.* l'aigre *m.*
Кисѣло оригване, *sn.* l'aigreur *f.* — сладкы, *adj.* aigre-doux.
 — тѣсто, *sn.* le vain.
Кисѣлякъ, *sm.* plante, l'oseille *f.* alléluia *m.*
Кисѣль, *adj.* aigre, acide, vert, sur; || у — кавъ, verjuté. [nankin].
Китайка (*платъ*), *sf.* le nankin; — чентъ, de
Китене, *sn.* le groupement.
Китка, *sf.* la 'houppe, le groupe, aigrette *f.*; 1. (*тискуль t.*), la campane; 2. (*непа*), la touffe; 3. (*прилжы на чело у конъ*), le toupet; 4. (*на сабя*), la dragonne; 5. (*цвѣте*), le bouquet; 6. (*цвѣтосе*), Bot. la panicule; 7. сѣждъ за поставяне —, le bouqueton; 8. —кы, *pl.* le fanon; 9. правя —, *va.* grouper; 10. свързвамъ —, *va.* 'houper.
Киткоприличенъ, *adj.* paniculé.
Китовъ мустакъ, *sm.* la baleine. — пишлокъ и мѣдие, le balénas.
Китоловецъ, *sm.* un baleinier.
Китоловна ладія, *sf.* la baleinière.
Китороденъ, *adj.* cétacé.
Китородно животно, *sm.* le cétacé.
Китра (*дебелокоръ лимонъ*), *sf.* le ponceire.
Китчастъ, *adj.* paniculé.
Китче младо, *sm.* le baleineau et baleinon.
Китчица, *sf.* le gland; 1. (*малка*), *dim.* la 'houppette; 2. (*на крака у конъ*), le fanon; 3. (*за украсене*), la bouffette.
Китъ, *sm. tamm.* la baleine; 1. рыбка що плава надъ глава на —, le guide-baleine; 2. le lit; 3. настиламъ на —ове, *va.* liter.
Китя, *va.* grouper.
Кихамъ, *vn.* éternuer; || който често киха (*кихамъ*), *s.* éternuer, euse.
Кихане, *sn.* Méd. la sternutation.
Кихавица, *sf.* l'éternement *m.*; || цѣръ за —, Méd. errhin, *adj.*
Кихавиченъ корень, *sf.* plante, le vétrate.
Кихателна трѣва, *sf.* l'éternue ou herbe à éternuer, *f.* —nutatif, *adj. m.*
Кихателно сръдство, *sn.* sternutatoire et
Киховане, *sn.* l'éternement. [sternutatoire].
Кихователенъ, *adj.* Méd. ptarmique ou
Кихоръ (*за мрътвецъ*), *sm.* la bière et bière.
Кихосто дърво, *sn.* Agric. la quenouille. — растене, *sn.* Bot. la composée.
 — цвѣте, *sn.* Bot. fleur prolifère *m.*
Кичастъ, *adj.* touffu, branchu; 1. Bot. frutescent, agrégé; 2. (*за цвѣте*), Bot. double; 3. (*кутковиденъ*), H. nat. fasciculé.
Кичене, *sn.* la minauderie; || *fam.* la simagrée, le fla-fla.
Кичорче, *sn.* Bot. l'aigrette *f.*
Кичоръ, *sm.* le bouquet, le trochet, la grappe; || Bot. le chaton.

- Кичоръ дръвче**, *sn. arbrisseau*, le troène ou truffie.
- Кичъ**, *va. adoniser, ajuster*; 1. *fam. s'attifer*; 2. *pop. atinter*; 3. *-ca, vr. se parer, mi-nauder, dodiner, faire la sucrée*; 4. *fam. signoler*.
- Кій** (*бѣлѣарденъ*), *sm. la queue*.
- Кіюшкъ**, *sm. t. le kiosque (voyez Градиненъ одаръ)*.
- Клабаданжия**, *sm. t. un galonnier*.
- Клабаданъ** (*златенъ, сръбберенъ*), *sm. t. la lame, oripeau m, galon, clinquant*; || *общитъ съ —, lamé, adj.*
- Клавесинистъ**, *sm. un claveciniste*.
- Клавесинъ** (*свѣрка*), *sm. le clavecin. [nie, f.*
- Клавикордна дека**, *sf. Mus. table d'harmo-ницицимбаль, sm. le manichordion*.
- Клавиша** (*съ фортепиано*), *sf. la touche*.
- Клавиръ-армоника**, *sf. l'harmonium m, le glass-cord*.
- Клавиатура**, *sf. Mus. le clavier*.
- Кладенецъ**, *sm. le puits, la fontaine*.
- Кладенчаръ** (*чещмежия т.*), *sm. un fontai-nier et fontenier*.
- Кладенчева вода**, *sf. eau putéale f.*
- Кладенче**, *sm. la fontaine, la borne-fontaine*.
- Кладенчень**, *adj. fontinal*.
- Кладя** (*огънь*), *va. allumer*.
- Клане**, *sn. le massacre, le carnage*; || (*го-веда*), *Tabatage m*; || *fig. la boucherie*.
- Кланъ** (*племе въ Шотландія*), *sm. le clan*.
- Кланямъ** (*нѣкому*), *vr. saluer, bonneter*; || *-меса (единъ на другъ), vr. se saluer*.
- Кланяне**, *sm. le compliment*.
- Клапа**, *sf. le volet*; || (*на дуخالо*), *l'âme f.*
- Клапница**, *sf. l'éclisse f*; 1. *Chir. la clisse, attelle f, solen m, les fanons m*; 2. *свър-зема съ -цы стреноно, va. éclisser*; 3. *възрзувамъ съ -цы, va. Chir. clisser*.
- Клапы**, *sf. pl. l'angoisse f, le garrot*; 1. (*на добытка*), *le billot*; 2. (*за жунѣтъ*), *le bâillon*; 3. *свързване съ —, le garrotage*.
- Кларнетистъ**, *sm. un clarinetiste*.
- Кларнетъ**, *sm. la clarinette*.
- Классенъ**, *adj. classique*.
- Классическа литература**, *sf. le classicisme*.
- школа** (*въ литература*), *sf. le classique*.
- Классическо**, *adj. classique*. [mantiq.
- Классико-романтически**, *adj. classico-ro-*
- Классикъ**, *sm. un classique*.
- Классификация**, *sf. la classification*.
- Классъ** (*и въ училища*), *sm. la classe*; 1. (*въ училища*), *l'étude f*; 2. (*на община*), *le gang*; 3. *првъ — въ училища, le pre-mier*; 4. *отдѣльникъ на -ове, un classificateur*.
- Класть**, *sm. l'épi m*; 1. *брада на —, Bot. l'arête f*; 2. *ръкойка -ове послѣ жътва, la glane*; 3. *събиране -ове послѣ жътва, le glonage*; 4. *пуца -ове (класи), v. imp. il épie*.
- Клатене**, *sn. le balancement, le secouement et secoudment, la secousse, branle m, bran-lement, chancellement m, agitation f, vacil-lation f*; 1. *fig. l'oscillation f*; 2. *fam. le brandillement*; 3. (*глава*), *le signe*.
- Клатително движене**, *sn. mouvement oscil-latoire m*.
- Клатливъ**, *adj. chancelant, vacillant, mou-vant*; || (*за ладия*), *Mar. rouleux*; || (*близо да падне*), *fig. penchant*.
- Клатя**, *va. agiter, secouer, remouer, ballotter, brandiller, branler*; 1. (*ладия*), *tourmenter*; 2. (*непрѣстanno*), *fam. brimbaler*; 3. *-ca, vr. s'agiter, chanceler, vaciller, s'ébranler, balancer, trembler, dodiner*; 4. *fig. flotter*; 5. (*мжтрѣса*), *fig. tâtonner*; 6. *клатиса (надъжно), v. imp. Mar. il tangue*.
- Клауза**, *sf. la clause*.
- Клашиникъ**, *sm. le manteau, le balandran ou balandras*; || (*ямурлукъ т.*), *la souque-nille*; || (*съ качулка*), *la cape*.
- Клевета**, *sf. la calomnie, la diffamation, mé-disance, détraction et -tation, imposture, chicane, chicanerie f*; || *fig. la griffe*.
- Клеветникъ**, *ица, s. calomniateur, trice*; *médisant, ante; détracteur, trice; chiea-neur, euse; un diffamateur, imposteur, dé-nigreur m, mauvaise ou méchante langue f*; || *fig. langue de vipère f*; || *-тници хора pl. la médisance*. [blasphémer.
- Клеветя**, *va. calomnier, détracter*; || *fam.*
- Клей**, *sm. l'encollage*; 1. (*отъ дърво*), *la gomme*; 2. (*отъ кожи*), *colle forte f*; 3. (*за жунѣ*), *colle à bouche f*; 4. (*рыбенъ*), *colle de poisson*; 5. (*сторакъ*), *la cala-mite*; 6. *искарвамъ -тъ отъ коприна, va. dégommer*; 7. *намазевамъ съ —, va. en-coller, gommer, engluier, gluer*; 8. *намазе-ване съ —, le gommage*; 9. *пръчка нама-зана съ —, le gluau*.
- Кленовъ**, *adj. Bot. acéracé et acériné*.
- Кленъ**, *sm. arbre, l'étable m*; *-новъ, d'étable*.
- Клепална машина**, *sf. le laminoir*.
- Клепалникъ**, *sm. un lamineur*.
- Клепалница**, *sf. la laminerie*.
- Клепало** (*на черкова*), *sn. l'hagiosidère et -simandre*.
- Клепачень**, *adj. Anat. blépharique, palpébral*.
- Клепачи** *m и -пкы, f. la paupière*; 1. *въз-виване на —, Méd. l'hélose f*; 2. *въспа-лене на —, Méd. la blépharite*; 3. *зави-ване — навътръ, Méd. l'intropion m*; 4. *обърнуване —, l'ectropion ou érailement m*.
- Клепя**, *va. marteler*; 1. (*желѣзо*), *cingler*; 2. (*безъ огънь желѣзо*), *battre le fer à froid*; 3. (*за литоргия*), *sonner, tinter*; 4. *клепять (за шръкели), v. imp. ils cla-quettent*.
- Клеретъ**, *sm. vin clairét m*.
- Клеръ**, *sm. Chim. la claire*.

Клетва, *sf.* le serment; 1. (заподданство), serment d'allégeance; 2. ненадѣжбна —, serment de joueur, d'ivrogne ou d'amour; 3. потвърждавамъ или увѣрявамъ съ —, *va.* jurer; 4. постѣпамъ противъ —, *va.* prévariquer; 5. правяне —, prestation de serment, *f.*; 6. прѣстъпвамъ или развалямъ —та си, *va.* se parjurer; 7. несвързанъ съ —, inassermement, *adj.*

Клетвопрѣстъпване, *sm.* la parjure.

Клетвопрѣстъпникъ, *ица*, *sc.* parjure; || —стѣпентъ, *adj.*

Клетень (на ортома), *sm.* Mar. la fourrure.

Клети, *adj.* malheureux, pauvre, gueux; || *fat.* piteux, minable, marmiteux.

Клетня, *sf.* Mar. la pavesade; || (накичане), le pavois. [*viète.*]

Клетото, *sm.* le malheureux; || *fig.* la mau-

Клетъ (вълѣва), *sm.* un clephte ou klephte.

Клещакъ (за овошки), *sm.* le jumeau.

Клещаци, *sm. pl.* Bot. conné, *adj.*

Клещачень, *adj.* Bot. jumeau.

Клещи, *sf. pl.* la tenaille et *pl. -s*, la pince-ette et *pl. -s*, les moufettes *f.* la mâchoire, la mordache; 1. (гарга т.), la pince; 2. (за садене коршумъ), le pince-balle; 3. (за зжбы), le davier, le pied-de-biche; 4. (за изваждане гвоздеи), la tire-clou; 5. (за строшаване камыкъ въ мѣхуръ-тъ), *Chir.* la brise-pierre.

Клевостъ, *sf.* la glutinosité, la viscosité.

Клеявъ, *adj.* gluant, glutineux, visqueux, coagulant; || *Med.* collétique.

Клеяна смола, *sf.* gomme resine *f.*

Клеянка (дебело платно наклеяно), *sf.* le bourgan.

Клеяно дърво, *sm.* arbre, le gommier.

Клеянь и -ясть, *adj.* gommeux.

Кливеръ, *sm.* Mar. le foc.

Климална тоѣга (на толумба), *sf.* Mar. la verge.

Климало, *sm.* la pompe; 1. млѣчно —, *Chir.* pompe à sein; 2. паряво —, pompe à vapeur ou à feu; 3. искачевамъ, истегавамъ, тегля вода, въздухъ съ —, *va.* pomper. [*rique f.*]

Климатическа година, *sf.* année climate-

Климатически поясъ, *sm.* le climat.

Климатъ, *sm.* le climat, le ciel; || вляяне на —тъ, la climature; || навъкнуване на новъ —, l'acclimation et —matement *f.*

Клинецъ, *sm.* le clou; 1. *Archit.* la patte et pate; 2. забивамъ —ицы въ подкова, *va.* brocher; 3. заковавамъ —ицы въ копыто, *va.* bréher; 4. подковаване съ —ицы (капаръ т.), le rassis; 5. обождамъ съ — коня, *va.* enclouer,

Клиника, *sf.* la clinique. [*nique f.*]

Клиническо лѣкарство, *sm.* médecine cli-

Клиникъ, *sm.* médecin clinique, *m.*

Клиникъ, *sm.* plante, la gomphrène ou amarantine.

Клиничастъ, *adj.* ogival et ogive; || *Anat. Bot.* cunéiforme; || —сто изръзано нѣщо, *sm.* le biseau.

— пжпешъ, *sm.* le cantaloup.

Клинче, *sm.* la facette; 1. (за държало на чукъ), l'angrois *m.*; 2. —чета (ръзки), *pl.* le guillochis; 3. рѣжъ, изръзвамъ на та —ва, facetter; 4. украсявамъ съ — видъ, *va.* guilocher; 5. украсене съ —, le guillochage.

Клинчене (на ялмазъ), *sm.* la taille.

Клинчникъ, *sm.* tailleur de diamants, *m.*

Клиннообразна костъ, *sf.* *Anat.* os sphénoïde; || на —, sphénoïdal, *adj.*

Клинь, *sm.* le calot, le pan, la pointe, le coin; 1. *Techn.* l'adent *m.*; 2. *Typ.* le co-gnoir et décoignoir; 3. (на дръжа), le chan-teau; 4. замѣрителенъ —, *Artill.* coin de mire *m.*; 5. (ради забъване), l'entretoise *f.*; 6. (ради ключный камыкъ), *Archit.* la contre-clef; 7. (на риза), le gousset; 8. (подъ тогово колело), *Mar.* le cabrion; 9. подлагане —, le calage; 10. подлагамъ —, *va.* caler; 11. —ове (на сводъ), *pl. Archit.* l'ogive *f.*; 12. правя —ове по ялмазъ, *va.* tailler.

Клипверъ, *sm.* Mar. le clipper.

Клиросна калуерка, *sf.* une officiante.

Клисовина, *sf.* la souplesse.

Клисовостъ, *sf. fig.* l'élasticité *f.*

Клисавъ, *adj.* pateux, souple, flasque; || *fig.* élastique. [*sacristine.*]

Клисарка (въ женски манастиръ), *sf.* une

Клисаръ, *sm.* un sacristain, un bedeau; || *pop.* un chasse-chien ou coquin.

Клистиръ, *sm.* bouillon pointu *m.*

Клисура (мѣсень прѣходъ, боязъ т.), *sf.* le détroit, le défilé, le pertuis; || *Géogr.* le pas, les portes *f.*

Клиторъ, *sm.* *Anat.* le clitoris.

Клиентъ (човѣкъ на голѣмецъ), *sm.* un client, *s.*

Кълбо (отъ концы), *sm.* la pelote; 1. *Mar.* la manoeque, fil de caret *m.*; 2. мотая на — концы, *va.* pelotonner; 3. мотане на —, le pelotage.

Кълбце, *sm. dim.* le peloton, le rochet.

Кълвандрикъ, *sm.* oiseau. le pic.

Кълвъ, *va.* becqueter ou béqueter; || къл-вать (за нилцы), *v. imp.* ils picotent; || —жтса, (единъ другъ), *vr.* ils se béquettent.

Кълка, *sf.* la cuisse; 1. (бутъ т.), le gigot; 2. (у животни), l'épaule *f.*; 3. болектъ въ ставата на —, *Med.* la coxalgie; 4. повръ-денъ въ —кыгъ, déhan

Кълнене, *sm.* le jurement, le juron; ||

—ленеа, *pl.* de gros mots *m.*

Кълнове (на нуса), *sm. pl.* la pousse.

Къляя, *va.* maudire, jurer, anathématiser, saerer; 1. — *са*, *vr.* jurer; 2. *fat.* maugréer; 3. (на лжж), se parjurer; 4. който са къляне често за низащо, un jureur.

Кълянъ (койшо са къляи), *sm.* un gesticulateur.

Къласть, *adj.* reinte.

Кълчене, *sn.* le geste.

Кълченъ, *adj.* coxal; || *Anat.* sciatique, erural. — болещъ, *sm.* la sciatique et goutte —, *sf.*

Кълчица, *sf.* filasse de chanvre, la chènevotte, étoupe *f*; 1. (ради затыкване буре), la peille; 2. затыкамъ съ —, *va.* étouper; 3. чесачъ и продавачъ на —, *s.* chanvriér, ère.

Клъчка, *sf.* l'onanisme *m.*

Клъчкамы, *va.* se masturber.

Клъчникъ, *sm.* la jambière; 1. (жозданъ), la troussé; 2. (паласка за стрѣлы), le carquois; 3. (на ризници), la tassette, la grève; 4. —, *plante*, le lotus et lotos.

Клъчжа, *vr.* gesticuler. [тж], *va.* nasarder.

Клъцамы (ажбы), *vr.* grelotter; || (но носъ-Клъцване (по носъ-тъ), *sn.* la nasarde; || (съ срѣдний пръстъ), la chiquenaude.

Клопамъ (взаимо), *va.* récriminer.

Клотникъ, *sm.* Mar. la pomme.

Клончасть (чеплясть), *adj.* rameux, branchu, touffu.

— свѣщникъ, *sm.* la girandole.

Клонче, *sn. dim.* la branchette, le rameau; || китка сплетены —чѣта, la ramée.

Клонъ, *sm.* la branche, le courson; 1. (на желѣзень пжтъ), l'embranchement *m*; 2. (отъ еленски рога), *Vén.* le merrain; 3. —нове (отъ дърво), la ramure; 4. пушаты —нове, *v. imp.* ils se ramifient; 5. сплитане —нове, *Bot.* la fosciation.

Клоня (къмъ нѣщо), *vn.* se porter à; || *fig.* tendre à, pencher.

Клубистъ, *sm.* un clubiste. [un clubiste.

Клубъ, *sm.* le club, le cercle; || членъ на —,

Клупна линия (лика на 8), *sf. Géom.* la lemniscate.

Клупъ, *sm.* l'anse *f*, noeud coulant *m*; 1. *Mar.* la bourèche, demi-clef, épissure *f*; 2. (лика на 8, флеонго), lacs d'amour *m*; 3. (отъ ивица на забрадка), la fontange; 4. (отъ поущъ), ruche de tulle, *f*; 5. вързвамы на —, *va.* nouer, genoper; 6. вързване съ —, *Mar.* la genopre; 7. правя —пове (у плетене), *va.* remmailler.

Клъкавецъ (на пръстието), *sm.* *Anat.* la phalange; || вторъ —, la phalangine.

Клъкавость, *sf.* l'infirmité *f*, la couardise; || *fig.* la mollesse.

Клъкавщина, *sm.* un couard.

Клъкавъ, *adj.* infirme, molasse, lâche, couard, mou ou mol; || *fat.* écloppé; || ставамъ —, *vr.* mollir, bléehir.

Клъкавъ човѣкъ, *sm.* une mazette.

Клъкамъ, *vr.* s'effacer.

Клътка (огнище въ градина), *sf.* le carré, le découpe, ados *m*, planche *f*; 1. *Agric.* la côtière; 2. *Anat.* le cellule; 3. (кафезъ) la mue; || (за кокошки), la poussinière; || (за зѣброве), la loge; 4. правя на —ткы пръсть-та, *va.* *Agric.* béquiller.

Клътчакъ, *adj.* *Anat.* cellulaire.

— сплитъ, *sm.* *Anat.* tissu cellulaire *m*.

Клътчница, *sf. dim.* la logette; || (пръсть около цѣтнникъ), la plate-bande.

Клъчка (за разширяване), *sf.* l'équarrissoir *m*; 1. (за кола), l'aidau *m*; 2. распорка (у месари), la tinet; 3. (стълбичка за напаласало), un bâton de perroquet; 4. наваждамы на вѣтъ дървени гвоздеи или —чкы, *va.* décheviller.

Клъчница, *sf.* la bûchette, la touche.

Клъмътъ, *sm.* Mar. la bauquière.

Клюзъ, *sm.* Mar. l'écubier; —зень, d'écubier; || —бакъ, la gatte; || —сакъ, tampon d'écubier, *m*.

Клюмамы, *vn.* ployer, 'hocher.

Клюмнать, *adj.* baissé, dévers.

Клюнорогъ, *sm.* oiseau, le calao.

Клюнцы, *sm. pl.* l'aqueduc *m*.

Клюнъ (на пилецъ), *sm.* le bec, la bequée.

Клюсакъ (конски), *sm.* le traquenard.

Клюска, *sf.* la 'haquenée; || *v. imp.* il amble.

Клюсканица, *sf.* l'amble *m*.

Клюскаръ, *sm.* une 'haquenée; || (конъ), cheval amblier *m*.

Ключалка, *sf.* la gâchette, le loquet, paneton *m*; 1. *Techn.* le fermoir; 2. (на брава), l'obron et auberon *m*; 3. женска —, la gâche; 4. (ключалаченъ езикъ), le péne et pèle; 5. дръпамъ —, *va.* déverrouiller; 6. повличане на —, l'obronnière *f*.

Ключалчица, *sf.* le loqueteau.

Ключарка, *sf.* femme de charge, de ménage *f*;

Ключарство, *sn.* la sommellerie. [un caissier.

Ключаръ, *ка*, *s.* boursier, sommelier, ère;

Ключенце, *sm.* la clavicule.

Ключентъ камыкъ (на сводъ), *sm.* *Archit.* le claveau, clef de voûte, *m*.

Ключъ и От- (у *Mus.*), *sm.* le clef et clé; 1. (на вода), la source; 2. (за), le corrigé; || *fig.* clef de; 3. (камыкъ у сводъ), le clausoir; 4. съ —, à clef; 5. подъ —, sous clef; 6. колеаце за —чове, le clavier; 7. огаждане съ —, le clédomancie; 8. (за нагласяване), l'accordeiro *m*; 9. извира съ — (за изворъ), elle sourceille ou sourde.

Кметове, *sm. pl.* les principaux *m*.

Кметство (староство, нияя съ тѣка въ Абхѣя), *sm.* la starostie.

Кметъ, *sm.* un sénieur, prévôt *m*; || (или снахѣя), un staroste; || (въ Швейцарѣя), un landamman.

Киевѣнь, *sm.* *Mar.* le cabillot ou cavillot.

Киехтъ, *sm.* le bitton.

Книга, *sf.* le livre, le volume; 1. (*тефтеръ т.*), le registre et regître; 2. (*мехтионъ т.*), la massive et lettre; 3. метрическа —, registre de la paroisse; 4. (*съ гото-вы смѣтки*), le barème; 5. една — отъ единъ цвѣтъ, le singleton; 6. (*безъ за-бѣлжанеа*), le textuaire; 7. издавамъ — на свое име, *va.* se faire imprimer; 8. издадена — съ свои равносъки, livre de fonds; 9. (*Исуса сына Сирахова*), l'écclésiastique; 10. классическа — (*за въ училища*), livre classique; 11. при разгърнуване —, à l'ouverture du livre; 12. продавамъ — на листове (*за бакалинъ*), *va.* Тур. mettre à la rame; 13. (*за прочитане*), la lecture; 14. (*съ прѣданеа у Турци*), la sonna et sunna; 15. прѣдницата на подвезена —, la gouttière; 16. (*черковни пѣсли*), livre des cantiques; 17. Чиселъ (*въ Библия*), les nombres; 18. -гы, *pl.* видъ игра на —, la sizette; 19. играя на — вариклъчковски, *sm.* *fam.* carotter; 20. лудъ за —, un bibliomane; 21. лудость или страсть къмъ —, la bibliomanie; 22. огаждамъ съ —, гледамъ на —, хвърлямъ —, *va.* tirer les cartes; 23. огаждане или врачуване съ —, la cartomancie; 24. приятель за —, un bibliophile; 25. познание —, la bibliographie; 26. полица за нареждане —, la bibliothéque; 27. който въспира -гытъ си всякому, un bibliotaphe.

Книгогадажникъ, *ница*, *c.* cartomacien, enne. — печѣтане, *sm.* l'imprimerie *f.* la typographie; || *fig.* la presse; || до —, *protyrographique*, *adj.*

— познание, *sm.* la bibliognostique.

— хранилище, *sm.* la bibliothèque.

Книжарница, *sf.* la librairie.

Книжарство, *sm.* la librairie.

Книжаръ, *sm.* un libraire ou bibliopôle; 1. (*и издавачъ*), libraire éditeur; 2. (*коммиссионьеръ*), libraire commissionnaire ou d'assortiment; 3. (*майсторъ*), un cartier.

Книже, *sm.* la fascicule.

Книженъ (*за езици*), *adj.* littéral.

— или Литературенъ обирникъ, *sm.* forban littéraire *m.*

Книжка, *sf.* le livret.

Книжна полица, *sf.* corps de bibliothèque, *m.*

Книжнина, *sf.* la littérature.

Книжникъ (*въ Библия*), *sm.* docteur de la loi; || (*у Евреи*), un scribe.

Книжовенъ, *adj.* lettré, littéraire.

Книжовникъ, *sm.* érudit, *adj.* *m.*; || (*литераторъ*), homme de lettres; *m.*

Кнутъ (*биене съ камшикъ*), *sm.* le knout.

Княвдегетъ (*водорѣзъ*), *sm.* *Mar.* la guibre.

Княгиня (*княжна неженена*), *sf.* la princesse. **Князь**, *sm.* un prince, un despote; || *наслѣдѣнь* —, prince royal; || (*по кръвъ*), prince du sang.

Князче, *sm.* *fam.* un princillon ou principion.

Княжески, *adj.* princier.

— винарь, *sm.* un bouteiller et bouteillier.

Княжеско достойнство, *sm.* la principauté.

Княжество, *sm.* la principauté.

Коализація, *sf.* la coalition.

Коати, *sm.* *tam.* le coati.

Кобальтъ (*металлъ*), *sm.* le cobalt; -тевъ, *de* — et cobaltique.

Кобая, *sf.* (*вожез Морска свиня*).

Кобчикъ, *sm.* oiseau, l'émouchet *m.*

Кобыла, *sf.* la jument, la cavale; -ленъ, *de* jument; 1. млада —, la poulie et poulaine; 2. (*ради заавждане*), jument poulinière; 3. пушамъ на —, *va.* étalonner.

Кобылица, *sf.* la palanche; || (*у водоносцы*), la gorge.

Кобыличка (*на цигулка*), *sf.* le cheval.

Коване (*на водениченъ камыкъ*), *sm.* le riquage.

Коваческа стока, *sf.* la forgerie.

Ковачески или Сачеварски занаятъ, *sm.* la taillanderie.

Ковачество, *sm.* la maréchalerie.

Ковачна стая (*за чукане*), *sf.* l'ordon *m.*

Ковачинца, *sf.* la forge, la ferronnerie, la chaudière.

Ковачъ, *sm.* un forgeron, un forger, maréchal ferrant *m.*, serrurier, blanchovrier *m.*; || (*на злато*), écacheur d'or, *m.*; || (*на лѣжы и клеветы*), artisan d'importures, de calomnies.

Ковеоръ, *sm.* drap de pied, *m.*

Ковчегаръ, *sm.* un bahutier.

Ковчегъ, *sm.* la caisse; 1. (*съ издуть за хлупакъ*), le bahut; 2. (*за мощи*), l'ostensoir et -soire *m.*; 3. (*за мрътвецъ*), la bière et bière. (*vog.* Кихоръ)

Ковчеженце, *sm.* *dim.* la cassette.

Ковчезецъ, *sm.* la boîte; || (*за писма*), boîte aux lettres; || лѣкареки — (*за цѣпове*), le boîtier.

Ковжъ, *va.* forger, ferrer, marteler; || (*клепя желѣзо*), corroyer.

Когато, *conj.* pendant que, alors que, au moment où, après que, cependant que, comme, tant, si et s' (*dans* s'il), lorsque et l'orsqu', puis donc que, quand; 1. и —, lors même que; 2. до —, en attendant que; 3. *adv.* une fois que, dès qu'une fois, le long, tout le long, au long de.

Когото (*на —, за —, pron.* rel. (*pour* de qui, du quel); *pl.* на които, за които (*pour* desquels, dont).

Кода (*край на музик. съчинене*), *sf.* *Mus.* la coda.

Кодошка, *sf.* une maquerelle; || *fam.* une recruteuse.

Коэффициентъ, *sm.* Alg. le coefficient (*voyez* Прѣдстойникъ).

Кожа, *sf.* la peau, la fourrure, la pelure; 1. (*на човѣкъ*), les chairs; || *Anat.* le derme; 2. (*на главата*), cuir chevelu *m*; || *Anat.* l'épicerâne *m*; 3. (*печа*), le cuir; 4. (*джска*), la dosse; 5. (*одраната*), la dépouille; 6. намазана — (*печа*), cuir bouilli; 7. (*твърдъ тжика*), cuir de poule; 8. описане на човѣческа —, la dermatographie; 9. наука за човѣческа —, la dermatologie; 10. въспа-лене на -та, *Med.* la rupia et rupia; 11. излѣкванъ съ фокина —, *va.* peau-de-chienner; 12. остъргамъ отъ онакето на — меса и тлѣтина, *vr.* écharner; 13. не са събирамъ въ -та си, *vr.* griller de; 14. хвърля си -та (*за зжмя*), *v. imp.* il mue; 15. хвърляне — (*за зжмя*), la mue; 16. които си хвърлятъ -та, *H. nat.* exuviable, *adj.*

Кожы (*мѣхове за подплащане и търговия съ тѣхъ*), *sf. pl.* la pelleterie.

Кожана ржавница (*муфта*), *sf.* le manchon. — торба (*за топлене крака*), *sf.* la chancelière.

Кожаво облекло, *sm.* l'aumusse et aumuce *f.* **Кожана аммуниция** (*солдатека*, *sf.* Milit. la buffleterie.

— камзола (*дрѣха*), *sf.* le buffletin.

— стока [*майсторъ на —*, un buffletier.

— чанта, *sf.* le 'havre-sac.

Кожанъ мѣхъ, *sm.* le bouc.

Кожарница (*табакчана*), *sf.* la tannerie.

Кожарство (*и кожава стока*), *sm.* la peausserie.

Кожаръ, *sm.* un peaussier et peaucier, cuiratier *m*; || (*табакъ т.*), un tanneur.

Кожина, *sf. dim.* la pellicule, la peau; 1. *Anat.* la membrane, la cuticule; 2. *Anat. Bot.* la tunique; 3. *Bot.* l'arille *f.* bourse *f*; 4. (*на зърната*), la robe; 5. (*на бѣда въ орѣхъ*), le zeste; 6. (*между пръстите*), *H. nat.* la palame; 7. цина на око (*у конь*), *Vétér.* l'onglée *f*; 8. одраскувамъ —, *va.* effleurer; 9. олущевамъ връхната — на брошь, *va.* rober; 10. съ —, *H. nat.* palmé, *adj.*

Кожна мишца, *sf.* *Annt.* musele peaucier *m.*

Кожурець (*паикулъ т.*), *sm.* le cocon.

Кожухарство (*мѣхарство*), *sm.* la pelleterie.

Кожухаръ, *ка*, *s.* pelletier, ère; un fourreur.

Кожухче, *sm.* le juste; || (*у хусару*), *Milit.* la pelisse.

Кожухъ, *sm.* la pelisse, la fourrure, la peau; 1. подплатенъ съ —, fourré, *adj*; 2. подплащамъ съ —, *va.* fourrer; 3. увивамъ съ —, *vr.* se fourrer.

Коза, *sf.* la chevrette; || *fam.* la chèvre ou bique || дива —, le chevreuil.

Козаръ, *sm.* un chevrier.

Козекракъ и -ногъ, *sm.* capripède, *adj.*

Кезерогъ, *sm.* *Astr.* le Capricorne.

Кози мѣхъ (*за теуливостъ*), *sm.* l'outre *f.*

Козина, *sf.* le poil; 1. (*у животны*), la robe; 2. (*у куче*), la soie; 3. (*козински цѣтъ*, *у животны*), le pelage; 4. (*отъ перуанска камила*), la carmeline et laine carmeline; 5. (*за напъване*), la bourre.

Козинева валка, *sf.* *Vétér.* l'égaopile *m.*

Козирекъ (*у киверъ*, *у капелка*), *sm.* la visière.

Козіе-брада, *sf.* plante, la barbe-de-chèvre — сырене, *sm.* le cabrillon.

Козле и -ленце, *sm.* le chevreau ou cabri, biquet *m*; || диво —, le chevillard.

Козодоецъ, *sm.* oiseau, l'engoulevant ou erapaud volant *m.* [pieds *m.*

Козоногы богове, *sm. pl.* dieux chevre-

Козорогъ (*на шлемъ*), *sm.* Blas. le mézail.

Козя върба, *sf.* arbre, le marseau et marsault.

— кожа, *sf.* le chevrotin, la cabron.

— рута, *sf.* plante, la galéga.

Козякъ, *sm.* la carpette.

Козитса, *v. imp.* ils chevrotent.

Кой, *adj. pron.* quel; 1. (*за броевъ редъ*), la quantité; 2. —бы да бѣде, кое и да бѣде, quel que soit, quelconque, quelle que soit; 3. за кое, de quoi; 4. — и да е, tel quel, quelque; 5. —и, quelque...que; 6. —иде? —е тамъ? *interj.* qui vive? qui-va-là; 7. на когото (*на което, на която; на когото*), на кое, *pron.* (accusatif), que et qu'.

Кой и -то, *pron. rel.* lequel (*f.* laquelle; *pl.* lesquels), qui, quiconque, quoi; 1. кой? qui est-ce qui; 2. който и да бѣде, qui que ce soit; 3. който и, *adj.* quelque...que.

Койка, *sf.* *Mar.* le branle; || -икътъ долу! le branle-bas.

Кокарда, *sf.* la cocarde,

Кокичка или Костилка, *sf.* le pouau; || ликеоръ отъ зарзалины -чкы, eau de pouau, *f*; || изваждане — отъ овошкы, *Pharm.* l'énucélation *f.*

Кокичета, *sm. pl.* plante, la petite marguerite, la pâquerette et paquette.

Коколѣза, *sf.* insecte, la forficule ou perce-oreille.

Кокона, *sf.* la dame.

Коконка, *sf.* *Jur.* la damoiselle.

Кокорка, *sf.* une précieuse.

Кокорко, -рка, *s.* petit-maître, *f* -te-maître; minaudier, ère; un merveilleux; || *fam.* poupin, ine; un muguet; || *pop.* luron, onne.

Кокосово дърво, *sm.* arbre, le cocotier.

Кокосовъ орѣхъ, *sm.* noix de coco, *f.*

Кокосовы чарупки, *sf.* le caire.

Кокоша кожа, *sf.* le canaprin.

— слъпотия, *sf.* la berlue; || *Méd.* l'héméralopie; || страдалецъ отъ —, *sc.* héméralopie.

Кокошарникъ (*курникъ* *почина* за *кокошки*), *sm.* le poulailler.

Кокошарство, *sn.* la volaille.

Кокошаръ, *sm.* marchand poulailler *m.* un volailler, cagier, coquetier; || търговецъ —, *rôtisseur* en blanc, *m.*

Кокоши оциръ, *sm.* *H. nat.* les gallinacés *m.* — пазаръ (*въ Парижъ*), *sm.* la vallée.

Кокошини, *sf. pl. insecte*, pou de volaille, *m.*

Кокошка, *sf.* la poule; 1. *fam.* la poussinière; 2. водна —, poule d'eau; 3. хранена —, la poularde; 4. кола за — шки, le poulailler; 5. пазаръ за — шки, la poulaillerie.

Кола, *sf. pl.* la voiture, le chariot, le char, 1. мрътвецоносна —, char de deuil ou funèbre; 2. (*съ два кола*), char bige *m.*; 3. (*съ три кола*), le tricycle; 4. (*за дърва*), le camion; 5. (*за камаи и дърва*), le bine; 6. (*безъ рутли за возелица или стока*), le 'haquet; 7. возена на —, le camionage; 8. закаране съ —, le charroi.

Коларъ (*майсторъ*), *sm.* un charron et char-ton; 1. (*или кучиашъ*), *s.* charretier, ère; un camionneur; 2. (*тварникъ*), un 'haquetier; 3. (*за извабръване камаи и пръсти*), un gravatier; 4. (*съ оградена кола*), le tombelier.

Коластра, *sf.* l'amonille *f.*; || *Méd.* le colostrum; || дѣтинска болестъ отъ —, *Méd.* la colostration.

Колаузь (*разгледачъ*), *sm. i.* *Milit.* un éclaireur; || пращамъ —, *va. Milit.* éclairer.

Колгачъ, *sm.* plante, le galanga.

Колелата наредъ (*у часовникъ*), *sf.* le mouvement.

Колелата, *adj.* roué.

— столь, *sm.* la brouette; || возя съ — нѣкого, *va.* brouetter; || возаръ на —, un brouetteur.

Колелата потрѣбы (*колела*), *sf. pl.* le rouage.

Колело (*и мжечне върху*), *sr.* la roue; 1. le rouage; 2. (*съ възвити зжбуръ*), roue à rochet *m.*; 3. закачане или завръчане —, l'encliquetage *m.*; 4. кърмино — (*штурвалъ*), *Mar.* roue de gouvernail; 5. лотарийно —, roue de fortune; 6. мжчъ върху —, *va.* rouer.

— видентъ, *adj. Bot.* rotacé.

— мазъ, *sf.* la graisse.

Колелце, *sm.* la roulette, le touret, la bélière; || (*на ботушны шипове*), la molette.

Коллегиална черкова, *sf.* église collégiale *f.*

Коллегиумъ, *sm.* le collège.

Коллегия, *sf.* le collège; || избирателна —, collège électoral; || священна —, le sacré collège.

Колендро, *sm.* le cylindre; || *Archit.* le toron; || (*за уталогане*), *Agric.* la ravale.

Колене (*и клане заведа*), *sn.* l'abatage *m.*, le tuage, la tuerie.

Коленикъ, *sm.* la voie, la trace; || (*на пжтъ*), la flache, l'ornière *f.* [tironnal.

Колеснично тържество (*въ Индия*), *sm.* le

Колесница (*съзвѣдие*), *sf. Astr.* le Chariot.

Колето, *sm. Com.* le colis.

Колеть, *sm.* collet de busle, *m.*; || майсторъ — таръ (*отъ быболска кожа*), *sm.* un colletier, [colisée.

Колizeй (*амфитеатръ въ Римъ*), *sm.* le Колиръ (*межлемъ за очи*), *sm. Méd.* le collyre.

Колко н-то, *conj.* si et s'; 1. до-то, autant que; 2. — за това, *prép.* à l'égard de; 3. — зарада мене, *adv.* pour ma part; 4. — и по —, combien; 5. —то обичамъ или ищъ, *adv.* à discrétion; 6. —то за, *prép.* quant à.

Колкотаръ, *sm. Chim.* le colcotar.

Колокнитовъ сокъ, *sm.* le chicotin.

Колокнитъ (*горчива тиква*), *sm.* plante, la colouquite.

Коллодій, *sm. Chim.* le collodium.

Коллонада, *sf.* la colonnade.

Колонна, *sf. Milit.* la colonne.

Колонниводачъ, *sm. Milit.* corps de guides, *m.*

Колонистъ, *sm.* un colon.

Колонія, *sf.* la colonie, habitation *f.*, plantation *f.*; 1. място дѣто може стане —, colonisable, *adj.*; 2. правяне —, la colonisation; 3. правя —, *va.* coloniser.

Колонияленъ, *adj.* colonial. [niales *f.*

Колониялни стоки, *sf. pl.* denrées colo-

Колористъ, *sm.* un coloriste.

Колоритъ, *sm.* le coloris.

Колски процѣповъ столь, *sm.* l'armon *m.*

Коллосаленъ, *adj.* colossal; || *fig.* pyramidal.

Колосъ, *sm.* le colosse.

Колумба-корень, *sm. Méd.* racine de colombo, *f.*

Колурий, *sm. Geogr. Astr.* le colure.

Колца, *sf. pl.* la roulette; 1. (*малижка*), la carriole; 2. (*съ две колела*), le cabriolet; 3. лостъ (*съ две колела*), *Artill.* le triqueballe; 4. (*на монъ*), l'affût *m.*

Колчавина (*и Gram.*), *sf.* la quantité; 1. la dose; 2. *fig.* la provision; 3. размѣрвамъ —та на съставны части, *va.* doser.

Колчавны бройове, *sm. pl. Gram.* numératifs cardinaux *m.*

Колче, *sm.* la chevillette; || скачеване съ —та, *Mar.* le chevillage; || скачевамъ съ —та, *va.* cheville.

Коль, *sm.* le pieu, la cheville, le jalon, le piquet, le palis; 1. *Artill.* l'accul *m.*; 2. *Blas.* les pals et paux; 3. голѣмъ —, le pilotis et pilot; 4. (*въ рѣка за извлачане дърва*), l'allingue *f.*; 5. (*на твърдиня*), la palissade; 6. до забиване —, jusqu' à refus de mouton, *m.*; 7. набиване на —, le pal; 8.

- лове, *pl.* набивамъ — въ земя, *va.* piloter; 9. набиването и набитиѣ —, le pilotage; 10. набивамъ — отъ мѣсто на мѣсто, *va.* jalouer; 11. набиване — за основъ или заграда съ —, la palification; 12. набивамъ — въ основъ, *va.* palifier; 13. редъ набиты —, *Fortif.* la fraise; || утвърждавамъ съ —, *va.* *Fortif.* fraiser; 14. редъ — съ плетъ, la palée.
- Колыба**, *sf.* la cahute, chaumière *f.* chalet *m.*, cabane *f.*, échoppe, loge, case *f.*, taudis et taudion *m.*; 1. (шалашъ *t.*), la hutte; 2. *fig.* le trou; 3. *Mar.* la carosse; 4. правя —, *va.* cabaner et se cabaner, se hutter.
- Колыбка**, *sf. dim.* la logetté, la chaumine; || (съ градина), la tonnelle.
- Колыбны праздници** (скинопугия), *sm.* *pl.* la fête des tabernacles *m.*
- Колыбы**, *sf. pl.* le hameau, la bourgade; || (на дворахъ), le cabanage.
- Колѣда**, *sf.* le Noël (*fat. f.*); — дарски, de Noël.
- Колѣдарска пѣсень**, *sf.* la Noël.
- Колѣдны пости**, *sf. pl.* l'avent *m.*; || проповѣдане прѣвъ —, l'avent *m.*
- Колѣнничане**, *sn.* la génuflexion, la prostration et -nement *m.*, la prostration.
- Колѣничъ**, *vn.* s'agenouiller, se mettre à genoux; || (прѣвъ нѣкого), se prosterner; || който колѣничъ, génuflecteur, *adj.*
- Колѣнна буца** (у конь), *sf. Vétér.* l'éparvin ou épervin *m.* [mial]
- постелчица (у епископы), *sf.* le gré — похлупка, *sf. Anat.* la rotule; || на —, *Anat.* rotulien, *adj.*
- Колѣнни отокъ** (у конь), *sm. Vétér.* la solandre, le vessigior.
- Колѣнникъ**, *sm.* la genouillère; || (у барабанецъ), la cuissière. [jardou et jarde]
- Колѣнница** (буца у конь), *sf. Vétér.* le
- Колѣнно подскнуване** (на конь), *sn. Vétér.* la malandre.
- Колѣно** (*pl.* колѣна), *sn.* le genou; 1. la ligne, le lieu, le rameau; 2. la génération, la tribu, la race, la caste, le sang, la filiation, l'estoc *m.*; 3. *Anat.* l'article *m.*; 4. *fig.* le tronc, la tige, la souche, la cote; || (на родство), le degré; 5. болѣжъ въ —, *Med.* la gonagrie; 6. съ —, coudé, *adj.*; 7. — лѣне, *pl.* le giron; 8. стоя или съдамы на —, *vn.* se mettre à genoux; 9. падане на —, la prostration; 10. до —, à mi jambe, jusqu'à mi jambes.
- Колѣничасть**, *adj. Bot.* géniculé et genouillé, flexueux; || *H. nat.* articulé.
- Колюшка**, *sf.* poisson, l'épinoche *f.*
- Коля**, *va.* massacrer, immoler, abattre, égorger; || (добытка), tuer, saigner.
- Команда**, *sf.* le commandement.
- Командантъ**, *sm. Milit.* commandant de place, *m.*; || (на твърдиня), un gouverneur.
- Командитеръ**, *sm. Com.* associé commanditaire *m.* [mandite, *m.*]
- Командитство**, *sn. Com.* société en commandarîa (*malvoisie*), *sf.* la malvoisie.
- Командиръ**, *sm. Milit.* un commandant.
- Командорство**, *sn.* la commanderie.
- Командоръ**, *sm.* un commandeur.
- Командувамъ**, *va.* commander, mener; || офицеръ що — ва, commandant, *adj.*
- Комаржелжъ**, *sm. t.* l'escamotage *m.*
- Комаржия**, *sm. t.* un escamoteur.
- Комариникъ**, *sm.* la cousinière; || —, plante, la conyze.
- Комаръ**, *sm. insecte*, le cousin, le myope.
- Комахай**, *adv.* bien.
- Комбара**, *sf. t.* la fusée.
- Комбаричка** (за пары), *sf. t.* la tirelire; || *fat.* l'esquibot *m.*
- Комедия**, *sf.* la comédie; || *fig.* le brodequin, le socque; || пишъ или прѣдавамъ — дия, *va.* chausser le brodequin.
- Комедиантски занаятъ**, *sm.* le cabotinage.
- Комедиантъ**, *ка, s.* comédien, enne; un acteur; 1. (своймапе *t.*), un histrion; 2. (скитникъ), *fat.* un cabotin; 3. ставамъ —, *vn.* monter sur les tréteaux *m.*
- Комета**, *sf.* la comète; || описане на — ты, la cométographie.
- Кометенъ**, *adj.* cométaire.
- Кометографически**, *adj.* cométographique.
- Комникъ**, *sm.* un comique, un bouff.
- Коминъ и Ку-**, *sm.* la cheminée; || *Techn.* la dalème; || (на соба), la souche.
- Комитетъ**, *sm.* le comité, le bureau, la commission; || малъкъ —, le comitule.
- Комически**, *adj.* comique; — ский, — мент. — начинъ, *sm.* le comique, le bouffon.
- Комициаленъ**, *adj.* comicial ou comital.
- Коминци** (народны събранка въ Римъ), *sf. pl.* les comices *m.*
- Комка**, *sf.* la ciboire.
- Комкуванса**, *vr.* communier. [ments]
- Комкуване**, *sn.* la fréquentation des sacre-
- Комма**, *sf. Mus.* le comma.
- Коммиссарство**, *sn.* le commissariat.
- Коммиссаръ**, *sm.* un commissaire; || помощникъ на —, *Mar.* un sous-commissaire.
- Коммиссиона**, *sf.* la commission.
- Коммиссионеръ**, *sm. Com.* un commissionnaire, un facteur; || плата на —, *Com.* le factorage; || (испращающъ), *Com.* commissionnaire chargeur.
- Коммиссионна кантора**, *sf.* cabinet d'affaires, *m.*
- Коммиссия**, *sf.* la commission; || (за исплащане на царекрытъ дългове), caisse d'amortissement, *f.*
- Коммунистъ**, *sm.* un communiste.
- Комодъ**, *sm. fig.* la commode.
- Компактъ**, *adj. Тур.* compacte.

Компанія, *sf. Com.* la compagnie.
Компасарница, *sf. Mar.* la cadranerie.
Компасъ (и *съзвѣздіе*), *sm.* la boussole; || *Mar.* compas de route, *m*; || майсторъ на -сы, un cadranier [tales *f.*
Компitalia (у *Римляны*), *sf.* les compi-
Комплектъ, *sm.* le complet; || (на *платна-та*), *Mar.* jeu de voiles, *m.*
Комплиментливъ, *adj. s.* complimenteur, euse.
Комплиментъ, *sm.* le compliment; || безъ -ты, trêve de compliment, sans compliment.
Композиторъ, *sm. Mus.* un compositeur.
Композиція, *sf. Mus.* la composition.
Компониумъ (видъ *хроника*), *sm.* le compo-
 nium.
Компотникъ, *sm.* le compotier. [de compote.
Компотъ (*ричель т.*), *sm.* la compote; -тень,
Компрессоръ, *sm. Chir.* le compresseur.
Компресъ (за *рана*), *sm. Chir.* la compresse.
Компромисъ, *sm.* le compromis.
Компромитирувамъ, *vr.* se compromettre, se manquer à soi-même.
Комтуръ (на *военни орденъ*), *sm.* le com-
 mandeur.
Конакъ, *sm. t.* le châtelet, la cour (*voyez*
Сждница и Палатъ).
Конвентъ, *sm.* convention nationale *f*; ||
 членъ на народенъ —, un conventionnel.
Конвоирувамъ, *va.* escorter; || *Mar. Milit.*
 convoier.
Конвой, *sm.* l'escorte *f*; || *Mar.* le convoi.
Конвоиръ, *sm. Mar.* le convoyeur et bâti-
 ment convoyeur. [le conge.
Конгій (*мѣра на нитія у Римляны*), *sm.*
Конгресовъ фишекъ, *sm.* fusé à la congrève.
Конгресъ, *sm.* le congrès.
Кондиція, *sf.* la condition. [condor.
Кондоръ (*най-голъмъ орелъ*), *sm. oiseau*, le
Кондуктеоръ (на *дилижансъ*), *s.* un con-
 ducteur.
Конецъ, *sm.* le fil, la ligne; 1. *Mar.* fil de
 carot *m*; 2. (*намазанъ съ восакъ*), le
 ligneul; 3. (*сдѣнати въ угла*), l'aiguillée
f; 4. тегля на —, *va. Archit.* plomber.
Конически, *adj.* conique; || -ски съченеа,
sm. pl. Géom. sections coniques *f.*
Концы (за *мръжа*), *sm. pl.* la lignette, la
 gabare.
Конклавистъ, *sm.* un conclaviste.
Конклавъ (*звизбиране на папа*), *sm.* le conclave.
Конкордаты (съ *папа*), *sm.* le concordat.
Конкурсъ, *sm.* le concours.
Конна статуя, *sf.* statue équestre *f.*
Коннетабль (*войски чинъ*), *sm.* le conné-
 table; || сждница на —, la connétable.
Коннинъ, *adj. H. nat.* cavalin.
 — войскарь, *sm.* un cavalier.
 — форпостъ, *sm. Milit.* la grand' garde.
Конница, *sf.* la cavalerie, les chevaux *m.*
Конондъ, *sm. Géom.* le conoïde.

Конопа, *sf. plante*, le chanvre; || посадена
 нива съ —, la chènevière.
Конопочукна воденница, *sf.* la maillerie.
Конопянка, *sf. oiseau*, le sizerin ou linotte-
 cabaret.
Конопяно сѣме, *sm.* le chènevis.
 — масло, *sm.* huile de chènevis, *f.*
Конопянтъ, *adj.* chanvreux.
Коносаментъ, *sm. Com.* le connaissance.
Координаты, *sf. pl. Géom.* les coordonnées *f.*
Консерваторія (*училища*), *sf.* le conser-
 vatoire.
Консервы (*вѣстия съ залязаны кутийки*),
sf. pl. la conserve; || (*очила*), les conserves *f.*
Консисторски сждникъ, *sm.* un official.
Консисторіаленъ, *adj.* consistorial; || въ
 -рія, -ement.
Консисторія, *sf.* le consistoire.
Конска краста, *sf.* le farcin.
 — морда, *sf.* le chanfrein.
 — муха, *sf. insecte*, le copons, l'oestre *m.*
 — опашка (*върхъ каска*), *sm.* crinière de
 casque, *f*; || —, *plante*, la girandole.
 — примка, *sf.* le crin.
 — прѣпусканица, *sf.* le turf.
 — торба, *sf. Milit.* la musette.
Конски, *adj.* hippique; || който са храни съ
 -ско месо, hippophage, *adj.* [gane.
 — бобъ (*врачовникъ*), *sm. plante*, la gour-
 — киселекъ, *sm. plante*, la patience.
 — оциръ, *sm.* race chevaline *f.*
 — сабуръ, *sm. Pharm.* aloès caballin, *m.*
 — хамоть (*съ потрѣбнытъ и за сѣдло*),
sm. le 'harnais et 'harnois; || поставяне —
 ивечко за въпрягане конь, le 'harnachement;
 || поставямъ — на конь, *va.* 'harnacher.
 — хекиминъ, *sm.* maréchal vétérinaire *m.*
Конско прѣскачане, *sm.* l'hippodromie *f.*
Конскы фашкинъ, *sf. pl.* le erottin.
Конскриптъ, *sm.* un conscrit.
Конскрипціоненъ, *adj.* conscriptionnel.
Конскрипція, *sf.* la conscription; || подло-
 жетъ на —, conscriptible, *adj.*
Консолиде, *sm. Com.* les consolidés; || който
 играе съ -дета, *Com.* un baissier.
Консоля, *sf. Archit.* la console. [barbe.
Констапелска камера, *sf. Mar.* la saint-
Констапелъ, *sm. Mar.* maître canonier *m.*
Конституціоненъ, *adj.* constitutionnel; || по
 -ція, -lement.
Конституціонно състояние, *sm.* la consti-
 tutionnalité.
Конституція (*нова упраса*), *sf.* la consti-
 tution; 1. пріетель на —, un constitutionnel;
 2. противенъ на —, anti ou inconstitu-
 tionnel, *adj.* || противно на —, -nellement.
Конструкция, *sf.* la construction.
Консудъ, *sf. plante*, la consoude.
Консулентъ, *sm.* avocat consultant *m.*
Консултантъ, *sm.* médecin consultant *m.*

Консулация, *sf.* la consultation.
 Консулскы, *adj.* consulaire; по -скы, -ment.
 — чинъ, *sm.* le consulat.
 Консулство, *sm.* le consulat.
 Консулъ, *sm.* un consul; -скы, de consul;
 || припознаване нѣкого за —, l'exequatur *m.*
 Континентална система, *sf.* système continental *f.*
 Контора, *sf.* le comptoir.
 Контрабанда, *sf.* la contrebande, la flibuste.
 Контрабандирувамъ (на море), *va. vn.*
Mar. smogler.
 Контрабандистъ, *s.* contrebandier, ère; un
 smogleur, un fraudeur. [seau —, *sm.*
 Контрабадна ладія, *sf.* interlope et vais-
 — тьговія, *sf.* commerce interlope *m.*
 Контрабандъ, *sm.* la fraude.
 Контра-басистъ, *sm.* un contre-bassiste.
 — басъ (инструментъ), *sm.* la contre basse.
 — дансъ, *sm.* la contredanse.
 — пунктистъ, *sm.* Mus. un contrapontiste
 et -puntiste.
 Контрактаръ, *s.* entrepreneur, euse.
 Контрактиване, *sm.* l'entreprise *f.*
 Контрактъ, *sm.* le contract, le bail; || на-
 правамъ — съ, *va.* passer.
 Контратемпо, *sm.* Mus. le contre-temps.
 Контрайерва, *sf.* plante, le contrayerva.
 Контрапунктъ, *sm.* Mus. le contre-point.
 Контрафэготъ, *sm.* le contre-basson.
 Контрафуга, *sf.* Mus. la contre-fugue.
 Контръ-адмиралъ, *sm.* un contre-amiral.
 — апрошы, *sm. pl.* Fortif. les contre-appro-
 ches *f.*
 — батерей, *sf.* Milit. la contre-batterie.
 — валлационна линія, *sf.* ligne de con-
 trevalation, *f.*
 — валлация, *sf.* Fortif. la contrevalation; ||
 права —, *va.* Milit. contrevaller.
 — гардъ, *sm.* Fortif. la contre-garde.
 — ескарпъ, *sm.* Fortif. la contrescarpe; ||
 права —, *va.* contrescarper.
 — марка, *sf.* la contre-marque.
 — маршъ, *sm.* Milit. la contre-marche; ||
 права —, *va.* contremarcher.
 — мина, *sf.* Fortif. la contre-mine; || коная
 —, *va.* contre-miner.
 — минарь, *sm.* Fortif. un contre-mineur.
 — революція, *sf.* la contre-révolution.
 — тромболъ, *sm.* Mus. l'ophicleide *m. et f.*
 — форсъ, *sm.* Fortif. l'éperon *m.*
 Контролеоръ, *s.* contrôleur, euse.
 Контроль, *sm.* le contrôle.
 Конусенъ, *adj.* conique.
 Конусообразенъ, *adj.* conoidal.
 Конусообразно, *adv.* en pain de sucre, *m.*
 Конусъ, *sm.* Géom. le cône.
 Конфекты, *sm. pl.* les sucrerie *f.*; || (въ хар-
 тийки), la papillote; || (най-дрбны), la
 nonpareille.

Конференція, *sf.* la conférence; || прѣдсѣ-
 дачъ въ —, un conférencier.
 Конфетаръ, *ка, s.* confiseur, euse. [mation.
 Конфирмація (у Лютераны), *sf.* la confir-
 Конфирмувамъ (у Лютераны), *va.* con-
 firmer.
 Конфискація, *sf.* la confiscation, la saisie; 1.
 исписване на —, *Jur.* la mainmise; 2.
 което може стане —, confiscable, *adj.*; 3.
 подложенъ на —, *Jur.* confiscant, *adj.*
 Конфискувамъ, *va.* confisquer. [formiste.
 Конформистъ (въ Англитера), *sm.* un con-
 Конхилиологистъ, *sm.* un conchyliologiste.
 Конхилиологически, *adj.* conchyliologique.
 Конхилиология, *sf.* la conchyliologie et con-
 chologie. [choïde.
 Конхонда (крива линія), *sf.* Géom. la con-
 Концертна (ржма армоника), *sf.* la con-
 certina.
 Концертистъ, *ка, s.* Mus. concertant, ante.
 Концертна піеса, *sf.* Mus. morceau d'en-
 semble, *m.*
 Концентрически, *adj.* concentrique; -скы,
 -ment; || Astr. homocentrique.
 Концертъ, *sm.* le concert; || Mus. le concer-
 to; || свѣрачъ, *ка на —, Mus.* concertant, ante.
 Кончаръ (който пасе коніе), *sm.* Milit. un
 pâtreur.
 Конче, *sm.* le bidet, la mazette; 1. *fig.* le
 cheval; 2. (по дѣтинскы и *fig.*), le dada;
 3. (пръчка), le califourchon; 4. въсѣдналъ
 на —, à califourchon.
 Кончовъ (у ботушы), *sm.* la tige; 1. (на
 калесеры), l'oreille *f.*; 2. (на пожниця), la
 bouterolle; 3. (на обуца), l'ailette *f.*
 Конь, *sm.* le cheval, la monture; 1. (кости),
 le corps; 2. (отъ ниле), la carcasse; 3.
 (въ шахматъ), le cavalier; 4. (за впрѣ-
 гане), cheval de collier; 5. (сгоденъ за
 впрѣгане и за вѣдене), cheval à deux
 mains; 6. (за жени), le palefroi; 7. (съ
 извърнати на вжъ крака), cheval penard;
 8. (за тежкъ товаръ), le boulevau; 9. (за
 вѣдене), cheval de selle; 10. (съ голы ко-
 лѣне), cheval couronné; 11. (отъ хергеле),
 cheval de main; 12. (на който годимтъ
 още могатъ са позна), cheval bégü; 13.
 (впрѣганъ напредъ дватакъ-тъ), cheval
 en arbalète; 14. карлюшенъ —, cheval
 à baseule; 15. сила — (на парва маши-
 на), Méc. cheval vapeur; 16. отпрѣдната
 часть на —, l'avant-main; 17. прикане съ
 — на лѣкъ, la caracole; 18. прѣпускамъ
 съ — на лѣкъ (правя чаркии *t.*), *vn.* sa-
 racoler; 19. истриваса познаноето на жѣ-
 бытъ на —, *v. imp.* il démarque; 20. *pl.* коніе;
 || вѣдене —, le charas; 21. пріетель за
 —, *sc.* hippomane; 22. продавачъ на —,
 un maquignon; 23. бораване търговія съ —
 (жамбазлжъ *t.*), le maquignonage; 24.

за промѣняване на поща и мѣсто за промѣняване —, le relais; 25. зимамъ неморены — на поща, *va.* relayer.

Копякъ (*ромъ*), *sm.* cognac *m.*

Копареродка, *sf.* arbre, le corayer et caraïer.

Копайски балсамъ, *sm.* resine ou baume de corahu, *f.*

Копаловъ клеи, *sm.* le coralet gomme copal *f.*

Копане, *sm.* le creusage et creusement.

Копанка, *sf.* Anat. le cotyle, acétabule *m*;

|| празностъ —, Anat. cavité cotyloïde *f.*

Копанче, *sm.* la cuisse (*voyez* Кълка).

Копаръ, *sm.* plante, l'armoise *f.*

Копачъ, *sm.* un piocheur; || (*при Карла VII*), *sm.* Mitil. un franc-taupin.

Копанъ, *sf.* le labour.

Копаня, *sf.* l'auge *f.* le boisseau.

Копанянтъ, *adj.* Anat. pelvien.

Копая, *va.* fouiller, labourer, creuser, becher; 1. (*дълбоко*), approfondir; || *Agric.* défoncer; 2. (*земята*), fouir; 3. копае съ кракъ (*за конь*), *v. imp.* il piaffe.

Копейникъ [майсторъ] —, un lancier.

Копейно желѣзце, *m.* Blas. l'otelle *f.*

Коперь (*колонибасителна машина*) *sm.* la sonnette.

Копиле, *sm.* un scélérat, rebut *m*; malotru, *ue*, *s*; lie du peuple, du genre humain; || *fig.* un surgeon, excrément de la nature, *m.*

Копилтъя, *sm. pl. fig.* un racaille.

Копитолійски и -лински, *adj. m.* capitolin.

Копиѣ (*мазракъ т.*), *sm.* la lance, la bayonnette et bayonnette, la 'haste, la pique; 1. (*у негры*), la segaie et zagaie; 2. съ турнато —, la lance en arrêt; 3. трошене —, la joute; 4. трошъ или биса съ —, *va. vr.* jouter.

— виденъ, *adj.* Bot. lanceolé, 'hasté.

— носецъ, *sm.* un pique; || (*никадоръ*), un picador; || (*у Римляны*), un hastaire.

Копія (*изводъ*), *sf.* la copie, le double; 1. (*отъ документъ*), l'ampliation *f*; 2. (*отъ тѣлообразникъ*), l'apographe *m*; 3. вады —, *va.* copier.

Копѣя, *vn.* se fondre; || копѣе ми сърдцето за, soupirer après, pour.

Копой, *sm.* chien canard, le baud ou chien muet, le braque; || *fig.* le levrier.

Копраля, *sf.* Agric. la béquille.

Коприна, *sf.* plante, l'ortie *f*; || парлива —, ortie griecque; || парене съ —, *Chir.* l'urtication *f.*

Копривна трѣска, *sf.* fièvre ortiée *f.*

Копривно растене, *sm.* Bot. l'urticée et plante —, *sf.* [ticaire].

Копривоподобна сыпанница, *sf.* Méd. l'urtication *f.*

Коприна, *sf.* la soie; 1. отборъ —, le fleurét; 2. хранене —, la sériciculture; 3. работене —, industrie soyeire *f*; 4. (*за на права черны ивицы*), la grenadine; 5. за-

плитамъ или обшивамъ съ —, *va.* guiper; 6. испѣкната обшивка съ —, la guipure; 7. прѣсуквамъ —, *va.* mouliner; 8. прѣсукване —, le moulinage; 9. прѣсуквачъ на —, un moulineur et moulinier.

Копринарка (*дървена*), *sf.* la bobine; || смотавамъ на —, *va.* bobiner.

Коприновиденъ, *adj.* soyeux.

— вденъ, *adj.* séricicole et sérigène.

— вждество, *sm.* la magnenerie et -gnanière ou cocoonière.

— вждець, *sm.* un magnanier.

Коприняна ивица, *sf.* le cordon.

— пилешка, *sf.* la freluche.

— фабрика (*и тъкане -няны платове*), *sf.* la soierie.

Копринянь дръбъ, *sm.* bourre de soie *f*, soie contaille, le strasse, le capiton; || натъпканъ или набить съ —, capitonné, *adj.* — конецъ, *sm.* le fleurét.

— платъ, *sm.* drap de soie, la vénitienne.

Коприняны стоки или платове, *pl.* les soieries *f.*

— шажвета и ивицы, *pl.* la blonde.

Копринясть, *adj.* soyeux. [lithe].

Копролитъ (*скаменѣлость*), *sm.* le copro-

коптографически, *adj.* eoptographique.

Коптография (*изрѣзване фигури отъ хартия*), *sf.* la eoptographie.

Коптъ и -тически езикъ, *sm.* le copte ou copte. [bride (*voyez* Пѣтелка).

Копче, *sm. t.* le bouton; || (*съ верижка*), la

Копытенъ (*за животны*), *adj.* *H. nat.* onglé.

Копытна кръвь, *sf.* Vétér. la rosée.

Копыто (*ногетъ у животны*), la corne, l'os *m*; 1. (*у конь*), le sabot, l'ongle *m*; 2. на-растеване на — у конь, Vétér. l'avalure *f*; 3. прѣзало за очистеване —, le cure-pied.

Копѣйка (*монета*), *sf.* le copeck et kopeck.

Кора, *sf.* l'écorce *f.* la peau; 1. (*отъ вълче лыко*), Pharm. le sainbois; 2. (*отъ ленъ или конопа*), la tille et teille; 3. (*на сырене*), le pelure; 4. отъ — до —, d'un bout à l'autre; 5. бѣля —, *va.* écorcer;

6. орязвамъ — на хлѣбъ, *va.* écorûter;

7. хваца —, *v. imp.* Archit. il s'énecrôte.

Корабія (*отъ описъ*), *sf. t.* la croquette; || правя —, *va.* pâtisser. [nautile].

Корабче, *sn.* Bot. la cyme; || —, mollusque. le

Корабъ, *sm.* le vaisseau; 1. (*шарпангана т.*), la jale; 2. (*корыто за ладія*), le corps, la coque; 3. военни —, vaisseau de guerre;

4. спитаенъ —, vaisseau hôpital; 5. (*за-сладѣнь отъ друго*), Mar. vaisseau pre-

neur; 6. поставамъ — при боръ на другъ, *va.* Mar. prolonger un vaisseau.

Корава буца (*на крака у конь*), *sf.* Vétér. le javaret.

— кожа, *sf. fig.* peau de chagrin, *f.*

— коса, *sf. fig.* la crinière.

Коравина и -вость, *sf.* la rudesse, dureté, roideur et raideur *f.* racornissement *m.*, calosité *f.*

Коравичька, *adj. dim.* duret; || *fam.* durieuseule.

Коравокрылна буболечка, *sf.* *H. nat.* le coléoptère.

— **сстояние**, *sm.* le racornissement.

Коравъ, *adj.* dur, roide, rude, coriace, solide, rêche, rassis. de fer, cru; 1. *Méd.* rénitant; 2. *fig.* de marbre; 3. **правя** —, *va.* durcir, racornir; 4. **ставамъ** —, *vn.* se durcir; 5. **правя по** —, *va.* rendreurcir, endureir.

— **варовитъ камыкъ**, *sm.* pierre de roche, *f.*

Коранъ, *sm.* (voyez Алкоранъ).

Корбилеонъ (игра), *sm.* le corbillon.

Корветъ (за товаръ), *sm.* corvette de charge *f.*

Кордебалетъ, *sm.* *Théât.* corps de ballet, *m.*

Кордебаталія, *sf.* *Mar.* corps de bataille, *m.*

Кордела, *sf.* la bisette.

Кордонъ, *sm.* *Milit.* cordon sanitaire *m.*

Коромень, *adj.* abdominal.

Коремны части, *sf. pl.* le gabari et -rit.

Коремъ, *sm.* l'abdomen *m.*, le giron, estomac, coeur, ventre *m.*; 1. *Méd.* le gaster; 2. *pop.* le sac; 3. **болежъ на -тъ**, *Méd.* la gastralgie; 4. **въспалене на -тъ**, *Méd.* la gastrite (voyez Търбухъ).

Корене, *sm.* le blâme, improbation *f.*

Коренище, *sm.* *Bot.* le rhizome.

Коренна или Първообразна рѣчь, *sf.* le primitif; || *Gram.* le radical.

Коренни, *adj.* radical, matrice *f.*, mère *f.*; || *Gram.* primitif; || *Bot.* cortical.

— **езыкъ**, *sm.* langue mère *f.*

Коренно търсене, *sm.* *Gram.* l'investigation *f.*

Коренче (у дърво идр.), *sm.* *Bot.* la radicule.

Корень (и *fig.*), *sm.* la racine; -неъ, de racine; 1. *fig.* la côte; 2. *Bot.* la patte et pate; 3. (на глагола), *Gram.* le thème; 4. (отъ еленсны рога), *Vén.* la meule; 5. **искуване съ** —, le déracinement; 6. **искубамъ съ** —, *va.* déraciner; 7. **очистевамъ -ниетъ на дърво**, *va.* égraviillonner; 8. **прѣсачамъ до** — дърво, *va.* couper à blanc estoc, *m.*; 9. **пуца** —, *v. imp.* il prend racine, il s'enracine; 10. **пуцаене -ние**, *Bot.* la radication.

Корилникъ или Корачъ, *sm.* un épilogueur.

Коринтка, *sf.* raisin de Corinthe, *m.*

Коричей, *sm.* un coryphée.

Корица (на книга), *sf.* la couverture.

Кормидъ лукъ, *sm.* plante, la ciboule, la bulbe (voyez Чървентъ лукъ).

Корнепускъ, *sm.* arbre, le palétuvier.

Корнетъ (въ кавалерія), *sm.* *Milit.* le cornette.

Корпусъ, *sm.* *Milit.* le corps; || (на барабанъ), le flût; || (шрифтъ, 10 пункта), *Typ.* la philosophie. [corrégidor.]

Коррежидоръ (сѣдникъ въ Испанія), *sm.* un

Корректоръ, *sm.* un prote.

Корректуръ, *sf.* *Typ.* la correction; || (на стълпосе), épreuve en placard, *f.*

Корректуренъ листъ, *sm.* *Typ.* l'épreuve *f.*

Корреспондентъ, *sm.* *Com.* un correspondant.

Корридоръ, *sm.* la galerie. [le corollaire.]

Короларій (явна сѣтина), *sm.* *Mathém.*

Корона *sf.* la couronne; || (панска), le règne; || **зимамъ** — отъ, *va.* découronner.

Коронація, *sf.* le couronnement.

Коронисъ, *sm.* *Archit.* la modénature.

Коронаясвамъ, *va.* couronner.

Коронаясване, *sm.* le sacre.

Корсажъ, *sm.* le corsage; || **прѣправямъ новъ** — на дрѣха, *va.* rencorsier.

Корсеръ, *sm.* un corsaire.

Корсетаръ, *ка*, *s.* corsétier, ère.

Корсетъ, *sm.* le corset. [cortès *f.*

Кортесы (чиносе въ Испанія), *sf. pl.* les

Коруба, *sf. t.* le creux (voyez Хрѣлопа).

Корубастъ, *adj.* creux. [corindon.]

Корундъ (безцѣнъ камыкъ), *sm.* *Minér.* le

Коршумъ (шикалка), *sm. t.* la balle, le projectile, le plomb; 1. **далечность на пушнать** —, la portée; 2. (на полѣтъ), une balle morte; 3. (на стърме), le pateau; 4. **изхървамъ съ провиенать** —, *va.* plomber; 5. **лпнуивамъ -тъ верѣтъ челото нѣкому**, *va.* bruler ou faire sauter la cervelle à; 6. **въ разстояние на пушнать** —, à une portée de fusil; 7. **теллиъ -мы**, *pl.* balles ramées.

Корыто, *sm.* la bassine, l'auge *f.*; 1. *Techn.* le bac, la bêche; 2. *fig.* le bassin; 3. **голъмо** —, la jale; 4. (водехично), la 'huche.

Корюха, *sf.* poisson, l'éperlan *m.*

Корястъ, *adj.* cortieur.

Коржъ, *va.* blâmer, diffamer, trouver mauvais, trouver à redire, imrouver, arguer, draper; || *fig.* blasonner; || *fam.* épiloguer.

Коса, *sf.* le cheveu, le poil, tresse de cheveux, *f.*; 1. (на гламата), la chevelure; 2. (намота на кривицы), cheveux en tire-bouchon; 3. съ — другъ цвѣтъ, *Blas.* chevelé, *adj.*; 4. **кривица** —, une mèche de cheveux, épi de cheveux, *m.*; 5. **редица** —, une natte de cheveux; 6. съ **распльчкана** —, échevelé, *adj.*; 7. **трыкалце отъ** —, la tonsure; 8. **остригвамъ** —, *va.* essoriller; 9. **плетъ**, **опитамъ** —, *va.* cor-deller; 10. **расплитамъ** —, *va.* détreusser; 11. **спльчквамъ** —, *va.* décheveler; 12. **Вереникина** —, *Astr.* chevelure de Bérénice.

Коса (сачево), *sf.* la faux ou faulx, le coupe-gazon.

Косачъ, *sm.* un faucheur.

Косатка (мѣда), *sf.* le rhombe.

Косатникъ, *sm.* plante, le capillaire, l'iris *m.*

Косекансъ, *sm.* *Géom.* la cosécante.

Косене (трѣва, мѣда), *sm.* le fauchage; || (денно), la fauchée; || (у крака), l'entre-taillure *f.*

Косерче, *sn.* la serpette et -pillon *m.*

Косерь, *sm.* le fauchard; 1. (за отаса), *Agric.* l'étrape *f*; 2. (за слама), le coupe-paille ou hache-paille; 3. рѣжа съ — (косж), *va.* étraper.

Косиса (за палтжкъ конь), *v. imp.* il fouge, il s'entre coupe; || *Vétér.* il s'entretaille.

Косинусъ, *sm. Géom.* le cosinus.

Коскунъ (на конь), *sm. t.* le trousse-queue (*voyez* Подгжзникъ). {ou coak.

Коскъ (горены земли ежлица), *sm.* le coke

Косматость, *sf.* l'hispidité *f*.

Космать, *adj.* poilu et poileux, chevelu, peluché, épié, velu; || *Bot.* barbu, tomenteux, hispide.

Космень, *adj.* capillaire.

Косметика, *sf.* la cosmétique.

Косметически, *adj.* cosmétique.

Космически, *adj.* Astr. cosmique.

Космогонически, *adj.* cosmogonique.

Космографически, *adj.* cosmographique.

Космография, *sf.* la cosmographie.

Космографъ, *sm.* un cosmographe.

Космологически, *adj.* cosmologique.

Космология, *sf.* la cosmologie.

Космологъ, *sm.* un cosmologiste.

Космополитство, *sm.* le cosmopolitisme.

Космополитъ, *ка, s.* cosmopolite et -litaïn, aïne; || -теки, *adj.*

Косморама, *sf.* le cosmorama.

Косоплетачъ, *ка, s.* tresseur, euse.

Косоприлична тѣжкость, *sf.* la capillarité.

Косочервей, *sm.* le filaire.

Костелавость, *sf. fig.* le noeud.

Костелавъ и -ливъ (за плодове), *adj.* pierreux; || *Bot.* valvé; || *H. nat.* coquillier.

— орѣхъ, *sm.* noix angleuse *f*.

Костена прычка, *sf.* la baleine; || прокаранъ съ -кы, baleiné, *adj*; || който обръща търговия съ -кы, un baleinier.

Костено нарастване, *vr. Chir.* l'exostose *f*, le topus; || (у конска нога), le suros; || приличенъ на —, *Méd.* topacé, *adj.*

Костенурка (костена жѣба), *sf. reptile*, la tortue; 1. Бразилска голѣма —, la kahouanne; 2. ископателна —, la chélonite; 3. връхната кора на —, *H. nat.* la carapace; 4. кость отъ —, ecaille de tortue, *f*.

Костенуркы, *sf. pl. H. nat.* les chéloniens *m.*

Костенурчънъ грѣбень, *sm.* peigne d'écaille, *m.*

Костень и -теливъ, *adj.* osseux.

— ножъ (за писма), *sm.* le plioir ou cou-teau à papier.

Кости (отъ мъртвы), *sf. pl.* les ossements *m*; 1. (отъ животно), la carcasse; 2. изваждане — отъ месо, le désossement; 3. изваждамъ — отъ месо, *va.* désosser; 4. редъ —, *Anat.* les phalanges *f*; 5. свързка на —, l'ossature *f*; 6. снаждване и сѣж-

лене на —, l'articulation *f*; 7. описание —, *Anat.* l'ostéographie *f*. 8. разсичане —, l'oséotomie *f*; 9. съставяне двѣ —, *Anat.* la symphise; 10. раздѣлене на слабични-ныгъ —, *Chir.* opération de la symphise; 11. ставать на —, *v. imp.* ils s'ossifient.

Костилка (плодъ съ кокича), *Bot.* la drupe.

Костинка (ашижъ т и мжчине съ —), *sf.* l'osselet *m*; || игра на —, les osselets.

Костна цина, *sf. Anat.* le périoste; || отокъ на —, *Anat.* la périostose.

Костници, *sf. pl. Vét.* la fusée.

Костоболіе (болѣжъ въ косту), *sm. Méd.* l'ostéocope *f*.

— крайничень, *adj.* condyloïde.

— крайшникъ, *sm. Anat.* le condyle.

— направачъ, *sm.* un bailleur.

— образна чарупка (у моллюскы), *sf. H. nat.* le test et têt.

— ѣда, *sf.* la carie.

Кость (кокалъ), *sf.* l'os *m*; 1. вкаменена —, *H. nat.* l'ostéolithe *m*; 2. мъртва — (у конь), l'osselet *m*; 3. мазило отъ варъ (ѣжъ за строшена кость), l'ostéocolle *f*;

4. строшане —, *Chir.* la fracture; 5. оправяне на строшена —, *Chir.* la coaptation.

Костюмеръ, *sm. Théât.* un costumier.

Костюмъ *sm.* le costume, le déguisement; 1. облачавъ въ —, *va.* costumer; 2. облачамъ въ —, *vr.* se costumer; 3. търговецъ на —мы, un costumier.

Костивъ (кокалястъ), *adj.* ossu.

Косъ, *sm. oiseau*, la roussette, la mésange.

Косъмъ, *sm.* le poil, le crin; 1. (у животны), la robe; 2. — по —, brin à brin; 3. тѣнькъ както —, capillaire; *adj.* 4. държасъ на —, *vr.* ne tenir qu' à un fil.

Коси (трѣва), *va.* faucher; || (отори пжтъ), refaucher.

Котангесъ, *sm. Géom.* la cotangence.

Котаракъ и -такъ, тка, *s. quadr.* chat, atte; le maton.

Котиса (котаваса), *v. imp.* elle chatte.

Котилонъ (играене), *sm.* le cotillon.

Котка (жѣлѣзна), *sf.* l'ancre *f*; на —, ancré, *adj*; 1. (за неволѣ, за налѣбра), *Mar.* ancre de miséricorde ou maîtresse ancre; 2. (поуца), ancre à veille; 3. (за хвърлене), ancre à jet; 4. (за хвърлене въ море), ancre du large; 5. (мечиста), ancre surjalée; 6. мѣсто за хвърлене —, l'ancreage *m*; 7. хвърлямъ —, *va.* mouiller l'ancre; 8. двигамаъ —, *va.* sarguer; 9. изваждамъ —, *va.* démarrer; 10. изтегляване —, l'appareillage *m*; 11. обръщане ладия около —, l'évitage *m*; 12. обръщамъ около —, *vr.* éviter; 13. двигать — (за галеры), *v. imp.* elles serpent; 14. откъснута отъ —, il dérade; 15. етои съ три -кы (за ладия), il mouille en patte-d'oie;

16. —, *quadr.* (женска), la chatte, le mistigri; || *fam.* la moute; 17. дупка за —, la chatière (voyez Котаракъ.)
- Коткамъ**, *va.* (voyez Галъ).
- Котлетъ** (печена мръвка), *sm.* la côtelette; || (обитъ съ хартия), côtelette en papillote.
- Котенце**, *sn.* le chaton, le minet.
- Котура** (за куче), *sf.* Vén. le bans.
- Котуритъ**, *sm.* le cothurne.
- Котчена ортома**, *sf.* Blas. la gumène.
- тоѣта, *sf.* Mar. le jas ou jeuail.
- Котчено мѣсто**, *sn.* Mar. le mouillage.
- Котчено**, *adj.* anérage. || *fam.* la minon.
- Котчица** (мърка), *sf.* l'anere f; || *quadr.*
- Котѣлница** (котѣл-, мацрана т.), *sf.* la rondelle. || *fam.* l'curbite.
- Котѣлче** (на ламбикъ), *sn.* Chim. la cu-
- Котѣлъ**, *sm.* le chaudron; — лень, de chaudron; 1. la 'houle; 2. (мѣра), le cotyle; 3. пълень — нѣщо, une chaudronnée.
- Коушъ**, *sm.* Mar. le cosse.
- Коѣа**, *sf.* t. la tinette, le baquet; || Mar. la baille, la sasse (voyez Ведро).
- Коѣаръ**, *sm.* le verrou; || заключевамъ съ —, *va.* verrouiller.
- Коѣъ** (каботажна ладія), *sm.* Mur. le koff.
- Коѣета**, *sn.* pl. le bonbon; || — тны захлуцы, la bonbonnière.
- Коѣичка**, *sf.* la baillotte, le godet.
- Кохорта**, *sf.* la cohorte. || *fam.* l'cuillers.
- Кохлеарія**, *sf.* le cochéarie ou herbe aux
- Коча трѣва** (валеріана Мѣд.), *sf.* plante, la valériane, le marum ou herbe aux chats, la cataire.
- Коченка музика**, *sf.* le charivari; || който прави —, un charivariseur et —riste.
- Кочешки**, *adj.* félin. || *fam.* l'chat m.
- Кочешко око** (склѣзъ камыкъ), *sn.* l'oeil-de-
- Кочина**, *sf.* la mue.
- Кочий кракъ**, *sm.* plante, le pied-de-chat. — хвакъ, *sm.* la chatière.
- Кочіашка каляска**, *sf.* le voiturin.
- Кочіашъ**, *sm.* un voiturier et voiturin, un cocher, un fiacre, un phaéton.
- Копарка**, *sf.* la loge, accul m, taudis et taudion m, réduit m; || Mar. la tille et teille; || (за куче), niche de chien, chien-terrier m. || *fam.* la vedette.
- Кошарска колыбка** (върху твърдия), *sf.*
- Кошенилъ**, *sm.* insecte, la cochenille.
- Кошница**, *sf.* la corbeille, le panier, la banneau et bannette, le cabas, le ciste; 1. пѣана — нѣщо, une corbeillé; 2. медаль съ изображена —, Num. le cistophore; 3. (съ двѣ раки), le cueilloir; 4. пѣана — съ плодове, une panerée; 5. (за разносачи продавачи), la malle; 6. (за стриды), la cloyère.
- Кошничаръ** (майсторъ), *sm.* un vannier.
- Кошничка**, *sf.* le corbillon.
- Кошоновска** (у в. в.), *sf.* une canéphore.
- Кошоръ** (пчелень), *sm.* la ruche, le panier; — рень, de ruche; || пѣлень — съ медъ, une ruchée (voyez Тръвна).
- Кошута**, *sf.* qu'idr. la biche, la daine et dine.
- Кошъ**, *sm.* la banne, la 'hotte; 1. пѣлень — нѣщо, une 'hottée; 2. разлатъ —, le panier; 3. (на воденица), la tremie; 4. (за ловене риба), la nasse; 5. (за овошкы), le mannequin; 6. (за прѣнасле стоки), la banse; 7. (за сырене), l'éclisse f; 8. (отъ каруца), le coffre; 9. (отъ ладія), Mar. la carcasse, la rouche.
- Кошунка жена**, *sf.* une soubrette.
- Кошунство**, *sn.* l'intrigue f; || *fig.* le tripotage; || *fam.* la manigance (voyez Подбутня и Сплѣтня).
- Кошунъ**, *adj.* intrigant et —trigueur, rusé. — ка, s. tripotier, ère; || *fig.* un valet de carteau, une taupe; || *fam.* un scapin.
- Кошунж**, *vn.* tripoter, intriguer; || *fam.* intrigailler, manigancer.
- Крабъ** (морски ракъ), *sm.* crustacé, le crabe.
- Крвава**, *sf.* la vache; — вий и — вички, de vache; 1. (дойна), vache à lait; 2. или овца (ради завждане), vache, brebis portière f; 3. уборъ за — вы, la vacherie; 4. стопанитъ на дойны — вы, un nourrisseur.
- Кравай**, *sm.* la brioche; || (съ стафиды), le baba.
- Кравайче**, *sn.* la gimblette.
- Кравичка**, *sf.* la génisse.
- Кравишка кожа**, *sf.* la vache. — козина (насмолена), *sf.* Mar. le ploc; || набивамъ съ —, *va.* Mar. ploquer. — смѣтъ f или —ко лайно, n. la bouse.
- Кравіе жито**, *sm.* plante, le mélampyre. — масло, *sn.* le beurre; || намазевамъ съ — хлѣбъ, *va.* beurrer.
- Кравя или Прѣдвардителна шѣрка**, *sf.* la vaccine; 1. Мѣд. le cow-pox; 2. присаждамъ съ —, *va.* vacciner; 3. присаждане съ —, la vaccination, la vaccine; 4. присаждачъ на —, un vaccinateur. — шѣрчна матерія, *sf.* Мѣд. le vaccin et virus —, *sm.*; || на —, vaccinal, *adj.*; || основане за добыване —, établissement vaccinogène m.
- Крагенъ**, *sm.* Mar. le collier.
- Крадене**, *sn.* le vol, eseroquerie f, flouerie, larcin m, picorée f.
- Крадецъ**, *sm.* *fam.* un aigrefin. || *ment.*
- Крадишкомъ**, *adv.* subrepticement, furtive-
- Крадію**, *ла*, s. voleur, euse; fripon, onne; larron, onnesse; copeur, euse; un filou, un pilleur, escamoteur, escroc, eseroqueur de, floueur m; 1. *fam.* larronneau, neuse; un brigandeau, un chenanpan; 2. малкъ —, *dim.* un friponneau; || *fam.* un volereau.
- Краділовски**, *adj.* fripon, pillard.

Крадловски езикъ, *sm.* l'argot *m*; || който говори —, *s.* argotier

Крадж, *va.* voler, brigander, dérober, friponner, filouter, rapiner; || *pop.* flouer, chiper.

Кражба, *sf.* le vol, la friponnerie, le larcin; 1. *Mar.* la baratarie; 2. наклонность за —, la klopémanie; 3. (съ *скупване*), тежка —, *Jur.* vol qualifié *m*.

Край, *sm.* l'extrémité *f*, le bord, rebord, bout, about, terme, coin *m*, fin, corne *f*; 1. *fig.* l'issue *f*, queue *f*; 2. *Mathém.* le limbe; 3. *Blaz.* l'orle *m*; 4. (на *безджика*, на *скупване*), le penchant; 5. (на *гора*), la rive, la lisière; 6. (на *дума*), la terminaison; 7. (на *каль-та*), *Mar.* l'accore *f*; 8. (на *нбщо*), le bas; 9. (на *рана*), la lèvre; 10. (на *слово*), *Rhet.* la péroraison; 11. минувам по —, *vn.* dépasser; 12. съшивамъ — съ —, *va. pop.* rabouter; 13. до —, *adv.* entièrement, à ras le bord, tout à fait; 14. до — чецъ, à outrance, à toute outrance; 15. — до —, bout à bout; 16. на — на, à l'extrémité de; 17. на —, à la queue, en queue; 18. (него), auprès; 19. по — това, par parentèse; 20. равно съ — тъ, bord à bord de.

Крайбръженъ, *adj.* littoral.

— мореплавецъ, *sm.* un caboteur.

— стражаръ, *sm.* un baliseur.

Крайбръжна ладия, *sf. fam.* le cabotier.

— плтека, *sf.* le quai.

Крайбръжно плаване, *sm.* le cabotage; || плавамъ —, *vn.* caboter.

Крайбръжны мѣста, *sm. pl.* le littoral.

Крайморіе, *sm.* le rivage, le littoral, la plage, la côte; 1. *Mar.* la côte; 2. оставамъ — то, *va.* dériver; 3. нхвърля ма на — то, *va.* faire côte. [*rave, f.*]

Крайморска правдина, *sf. Mar.* droit d'é-

Крайморски, *adj.* littoral, maritime.

Крайна бръзда (въ *игра на тонъ*), *sf.* le pouon.

— потрѣба, *sf.* le pis aller.

— сричка, *sf.* la finale; || *Gram.* le suffixe.

Крайно, *adv.* extrêmement.

— неприемане, *sm. Jur.* l'exception *f*.

— състояние, *sm.* les abois *m*.

Крайность, *sf.* l'extrême *m*, extrémité *f*; || докаранъ до —, outré, *adj.*

Крайнъ, *adj.* extrême, dernier, final, haut; 1. *fig.* impérieux; 2. *Gram.* terminatif; 3. най — прѣдѣлъ и най — прѣдѣлъ на стѣпень, non-plus-ultra *m*. [*trêmes m.*]

Крайны членове, *sm. pl. Mathém.* les ex-

Крайстниціе, *sm.* l'aerostiche *m*.

Крайцаръ (*монета*, 4 *пары*), *sm.* le kreutzer et kreuz.

Крайчасть и -расть, *adj. Bot.* marginé.

Крайшникъ, *sm.* l'extrémité *f*; 1. (у *коніе*

и *Сот.* на *капуны*), le talon; 2. (на *по-*

доезена книга), le dos; 3. (на *монета*), le cordon, cordonnet *m*, tranche *f*; 4. (на *соба*), le rebord; 5. (у *столаръ*), l'onglet *m*; 6. (отъ *хлѣбъ*), l'entame et -tature *f*; 7. задръстеване у — късь дърво, assamblage à onglet; 8. останалый — на листа и билети въ *реестръ*, *Com.* la souche.

Крайце, *sm.* l'extrémité, le bord, le bout, l'about *m*; 1. (жепаръ на *плътъ*), la bordure, la lisière; 2. (на *образъ въ книга*), la marge; 3. написанъ на —, marginal, *adj*; 4. пишъ на —, *va.* marginer; 5. забѣлжване на — въ *хартія*, l'émargement *m*; 6. забѣлжване или изрѣзване на —, *va.* émarginer; 7. противоположны — ища, *pl.* les extrémités; 8. издѣлване остри —, le délardement; 9. извъртявамъ или издѣлвамъ —, *va. Archit.* délarder; 10. възвивамъ — на срѣбаренъ *смакъ*, *va.* godronner; || възвиване —, le godronnage; || възвити —, le godron.

Крайцень, *adj.* frontière.

Кракоболень, *adj.* arthritique.

Кракоболъ, *sm. Méd.* l'arthrite; || цѣръ за —, *Méd.* antiarthritique, *adj. m*.

Кракогръбченъ, *adj. Anat.* métatarsien.

Кракъ (*нога f.*), *sm.* le pied, la jambe, la piece; 1. *pop.* la gigue; 2. (у *животны и fam.*), la patte et pates; 3. (на *одаръ*, на *креватъ*), la quenouille; 4. дървенъ —, jambe de bois; 5. повръждане — на *конь*, *Vétér.* l'enchevêtrement *f*; 6. съ *твърдъ* —, à pied ferme; 7. на *единъ* —, *adv.* à cloche-pied; 8. *pl.* крака (у *човѣкъ*), *fam.* les gigots *m*; 9. (на *нищѣлки*), la marche; 10. съ *босы* —, *adv.* nu-jambes; 11. съ *правы* —, bien jambé; 12. стоя на —, être sur pied; 13. шавамъ съ — си, *vn. fam.* gigotter; 14. отъ — до *глава*, de pied en cap; 15. на —, *adv.* debout.

Кралевска вечерня аудіенція, *sf.* coucher du roi, *m*.

— или *Главна галера*, *sf.* galère réelle *f*.

— *парти*, *sf.* le royalisme.

— *правда*, *sf.* droit régalien *m*.

Кралевски, *adj.* royal; -ски -ment; || royaliste.

Кралеско или Царско достоинство, *sm.* la royauté.

Кралесство, *sm.* le royaume.

Кралица, *sf.* la reine; || (въ *шахъ*), la dame. *Кралио-парталио* (*дѣтинска игра*), *sm.* le pied-de-boeuf. [*le régule.*]

Кралче, *sm.* un roitelet; || (*металлъ*), *Chim.*

Кралъ, *sm.* un roi (*f.* reine); || придръжане къмъ —, le royalisme; || придръжникъ на —, *sc.* royaliste.

Крамболъ, *sm. Mar.* le bossoir.

Крамолъ, *sf.* l'alarme *f*, crierie, *f*, tumulte, vacarme, tapage *m*, rumeur, alerte, clameur *f*, tocsin, train *m*; 1. *fam.* la pique, le

tracas, le tintamarre; 2. *pop.* la vie; 3. *fig.* le *hourvari* et *ourvari*; 4. (*барабанио блъскане*), la générale; 5. *правя* —, *va. fam.* tintamarre. [-eusement.

Крамоливъ, *adj.* alarmant, tumultueux; -во, — собать, *sm.* l'orgie *f.*

Крамолна камбана, *sf.* le tocsin; || *ударямъ* —, *va.* sonner le tocsin.

Крамолни, *adj.* tumultuaire; -но, -мент.

Крамолно събрание, *sm. fam.* la cohue.

Кранбалкъ, *sm. Mar.* le bossoir.

Кранове, *sm. pl. Mar.* la bigue.

Кранецъ, *sm. Mar.* le ceintre et ceinture *f.*

Кравѣя (*на животню*), *sf. t.* la tripe.

Кранъ (*лостъ*), *sm. Méc.* la grue; || *Mar.* la cabre ou chèvre.

Красничавъ, *adj.* aséitique.

Красникъ (*воденъ отокъ*), *sm.* l'hydropisie *f.*; 1. *Méd.* l'ascite *f.*, anasarque *f.*; 2. *Chir.* l'œdème *m.*; 3. страдалецъ отъ —, hydro-
pique, *adj.*; || *Chir.* oedémateux; 4. което
произлязъ отъ —, *Chir.* oedémateux, *adj.*

Краста, *sf.* la gale, ladrerie *f.*, ladresse, *f.*; 1. *Méd.* le psora et psore; 2. *Vétér.* le rou-
vieux et roux-vieux; 3. (*келъ t.*), *Méd.* la
teigne; 4. (*у оуцѣ*), le tac, le barbouquet
ou noir-museau; 5. (*по крака на конь*),
Vétér. la grappe; 6. цѣръ за —, le psori-
que; || *Méd.* antipsorique, *adj. m.*

Крастава или Шугава коза, *sf. fig.* brebis
galeuse *f.*

Кравѣяница, *sf.* bosse au front *f.*; || —,
plante, le concombre; -виченъ, de concombre.

Кравѣяниченъ сокъ, *sm. Pharm.* l'elaterium *m.*

Крастави, *adj.* galeux, rogneux, ladre; 1.
Méd. psorique; 2. (*келъ t.*), teigneux; 3.
(*за лагаре*), farcigneux; 4. болница за -вы,
la teignerie, la ladrerie.

Краче и -ченце, *sm. dim. fam.* le peton; ||
|| (*на перигель*), la jambe; || (*на столъ*
и др.), le pied.

Крание, *sm.* l'enjambée *f.*

Краченъ, *adj.* pédial; || *Anat.* jambier.
— палецъ, *sm.* l'orteil *m.*

Крантица (*на воденица*), *sm.* le claquet,
traquet de moulin *m.*, le crotal; 1. *Techn.*
le baille-blé; 2. (*човѣкъ*), casseur d'as-
siettes, *m.*; || *fig.* moulin à paroles, *m.*

Крачка, *sf.* le pas, enjambée *f.*; 1. (*на*
игралие), le coulé; 2. (*на конь*), le train;
3. *fig.* l'élan *m.*; 4. бѣрга —, pas de charge;
5. — по —, pas à pas, pied à pied.

Крачуланъ, *sm.* le beau-frère (*mari de la*
sœur de la femme).

Крачулникъ (*ивица на панталони*), *sm.*
le sous-pied et sou-pied.

Крачулъ (*на панталони*), *sm.* le pont, le
pont-levis.

Крача, *va.* enjamber, cheminer.

Кревать (*одаръ*), *sm.* le lit, bois de lit; ||

двоспални —, lit de grandeur; || *пѣтни*
— lit de camp. [de mer.

Креветъ, *sm. crustacé*, le crangon ou crevette

Кредитно писмо, *sm. Com.* lettre de créance
ou de crédit; || *Имамъ* -сма за, *vn.* être
crédité sur.

Кредиторъ, *ка. s.* créancier, ére; 1. *Com.*
un créiteur; 2. написване -ры ради плата
на дългове, *Jur.* la collacation; 3. напи-
сване въ редъ -ры, *va. Jur.* colloquer.

Кредитувамъ, *va. Com.* créditer.

Кредитъ, *sm. Com.* le crédit, avoir *m.*;
давамъ —, *va.* créditer; || *изгубване* —,
Com. le discrédit, la défaveur.

Крейсерство и Мѣсто —, *sm. Mar.* la croisière.

Кейсерувамъ, *vn. Mar.* croiser, parader.

Крейсеръ, *sm. Mar.* un croiseur.

Кремалиеръ, *sm. Fortif.* ouvrage à cré-
mallère, *m.* [kremlin.

Кремль (*вктрѣбина твърдиня*), *sm.* le
Кремотартъ, *sm.* crème de tartre, *f.*

Кремъ (*ѣстие*), *sm.* la crème; || (*отъ яйца*
и бѣло вино), le sabayon; || —, *plante*, le
lis; -менъ, de lis; archoche ou belle-dame *f.*

Кренгелсъ, *sm. Mar.* l'audailot *m.*, la bague;
|| (*или коушъ*), *Mar.* l'erse *f.*

Крензель (*ялмизъ за рѣзане стѣкла*),
sm. le cavalet. [créosote.

Креозотъ (*цѣръ за зѣбъ*), *sm. Chim.* la
Креолъ, *ка. sc.* créole.

Крепонъ (*платъ*), *sm.* le crépon.

Крепсъ (*тавле t.*), *sm.* le krebs et krabs;
|| (*игра на ашикъ*), le creps.

Крепъ (*флеръ*), *sm.* le voile; || (*симо платъ*),
le crêpe; || *осукване* на —, le crépage.

Кресъ (*тере-оту t.*), *sm.* *plante*, le cresson;
|| *кѣтка* посѣяна съ —, la cressonnière.

Кретинизмъ, *sm. Méd.* le crétinisme.

Кретинъ, *sm. Méd.* un crétin.

Крешендо, *adv. Mus.* crescendo.

Крива брадва, *sf.* l'aisceau *m.* ou aissette *f.*
— лѣния, *sf.* la courbe.
— сабя, *sf.* la bancale et baneroche.
— шия, *sf.* le torticolis.

Кривакъ, *sm.* l'arçon *m.*, le bâton, le casse-
tête; || (*съ главулекъ*), la massue; || (*на*
талика), le palonnier et palonneau.

Кривача (*и fig.*), *sf.* la poignée, creux de la
main, *m.*; || съ —, *adv.* à poignée; || една
— трѣва, *sf. Pharm.* un manipule.

Криваче (*ликирче за набръздване криви*
линии), *sm. Techn.* le pistolet.

Кривда (*кабахатъ t.*), *sf.* la faute, le tort;
|| хвърлямъ -та върху нѣкого, *va.* mettre
sur le dos de. [grimace.

Кривене (*на образъ-тъ*), *sm.* la mine, la

Кривина, *sf.* le tour, le travers, la cour-
bure, anfractuosité, cambrure et combre *f.*,
guingois, biaisement *m.*

Кривины, *sf. pl.* la tortuosité, tour et retour

- détour, *m*; || *Milit.* la conversion; || (*отъ гадины*), le repli.
- Кривница** (*на косата*), *sf.* boucle de cheveux *m*, anneau *m*, crochet *m*; 1. правя -цы на косата, *va.* friser; 2. правя чести и сытны -цы, *va.* frisotter; 3. правя -цы на косата да стане бухалата, *va.* créper.
- Кривничка**, *sf.* *Typ.* la nullité.
- Кривничко**, *sm.* le désagrément.
- Кривнички** (*вносѣтъ знакъ*), *sf. pl.* *Gram.* le guillemet („“); || забѣлѣжвамъ съ —, *va.* guillemeter.
- Кривливъ**, *adj.* jaloux.
- Криво**, *adv.* de travers, de guingois; || на —, tout de travers; || —са договеждамъ, *vr.* méconjecturer.
- гледамъ (*нѣкого*), *vn.* rudoyer; || (*и малъ за низащо*), *fam.* incaguer. [pris de.
- гледане, *sm.* le mépris; || съ —, *prép.* en mé-
- гледателенъ и -гледникъ, *adj. m.* méprisant.
- гледиъ, *adj.* méprisable.
- гледиѣ, *sm.* le louchement et loucherie *f.*
- гледиъ рѣчи, *sf. pl.* le mépris.
- гледиъ, *adj.* louche, bigle; || — сѣмъ, *vn.* loucher, bigler.
- гърло, *sm.* *Anat.* voie aérifère *f.*
- договеждане, *sm.* la méconjecture.
- дърво (*книса*), *sm.* *Mar.* la courbe.
- душенъ, *adj.* inique; -шно, -ment; || *fig.* oblique.
- душе, *sm.* l'iniquité *f*; || *fig.* l'obliquité *f.*
- душно, *adv.* obliquement.
- кракъ, *adj.* bancal et baneroche.
- лицѣнъ, *adj.* curviligne.
- Криволица**, *sf.* *Archit.* la doucine.
- Криволицы**, *sf. pl.* *fam.* le préambule.
- Криволичъ**, *va.* *Milit.* converser.
- Криво-лъво**, *adv.* ab hoc et ab hac.
- ногъ, *adj.* pied bot, cagneux.
- ножче (*за шиу*), *sm.* *Chir.* le coupe-cor.
- Кривондѣлъ**, *sm.* *fam.* un tricheur.
- Криво-окъ** и -гледъ, *adj.* *Méd.* strabite et -bigre, *sc.*
- очіе, *sm.* *Méd.* le strabisme.
- разсждане, *sm.* la paralogisme; || *fig.* le guingois.
- Кривость**, *sf.* la nocuité.
- Кривочовка**, *sf.* oiseau, l'avocette *f.*
- шило, *sm.* le crochet.
- Кривошійнъ**, *adj.* torticolis.
- Кривъ**, *adj.* courbe, serpental, croche, crochu, mal tourné, tors et tort; 1. *fig.* oblique, tortueux, tortu; artisan *m*; 2. *Jur.* coupable; 3. (*за крака*), cagneux; 4. не съмъ въ това —, n'en pouvoir mais.
- кракъ, *sm.* pied bot *m*.
- ножъ, *sm.* le croissant; || (*градинарски*), *Agric.* le faucillon. [*pl.* la défense.
- Кривытъ жбы** (*на нервъзъ, на филъ*), *sm.*
- Кривъ**, *va.* censurer; 1. —са, *vn.* gauchir, se contourner; 2. *Anat.* se déjeter; 3. (*си образъ-тъ*), grimacier; 4. който си криви образъ-тъ, grimaçant, grimacier, *adj*; 5. кривиса (*за косата*), *v. imp.* il frise.
- Кризисъ**, *sm.* la crise.
- Криминаленъ**, *adj.* criminel; 1. прѣдавамъ на —лна сѣдба, *va.* *Jur.* criminaliser; 2. ученъ въ —лны дѣла, un criminaliste; 3. —лно, *adv.* -lement.
- Криминалность**, *sf.* la criminalité.
- Криминаль**, *sm.* le criminel.
- Крина**, *sf.* le boisseau; || пълна — съ нѣщо, une boissellée; || майсторъ на —ны и копани, un boisselier.
- Кринарство**, *sm.* la boissellerie.
- Кристаларница** или **Стжкларница**, *sf.* la cristallerie.
- Кристаленъ**, *adj.* cristallin.
- Кристаллизациа**, *sf.* la cristallisation.
- Кристаллизосамъ**, *va.* cristalliser, candir; || кристаллизосваса, *v. imp.* il se cristallise, il se candit; || което може са кристаллизосва, cristallisable, *adj*.
- Кристаллизосване**, *sm.* la candisation.
- Кристаллизосвалникъ**, *sm.* *Chim.* le cristallisateur.
- Кристаллографически**, *adj.* cristallographique.
- Кристаллография**, *sf.* la cristallographie.
- Кристална захлупка**, *sf.* *Phys.* le casse-bouteille. [vitrée *f.*
- лепница, *sf.* *Anat.* le cristallin, humeur.
- Кристално небе**, *sm.* le cristallin.
- стжкло, *sm.* le cristal.
- Кресталны стокы**, *sf. pl.* les cristaux *m*; || правяне на —, la cristallerie; || рѣзачъ на — пѣчты, un cristallier.
- Кристалъ**, *sm.* le cristal; || описовачъ на —лы, un cristallographe.
- Критериумъ**, *sm.* le criterium.
- Критика**, *sf.* la critique; || *fig.* le contrôle; || подложенъ на —, critiquable, *adj*.
- Критикувамъ**, *va.* critiquer, houspiller.
- Критически**, *adj.* critique.
- Критикъ**, *sm.* un critique, un satiriste.
- Криосеръ**, *sm.* insecte, le criocère ou léma.
- Кроежъ**, *sm.* la forme, façon, manière, visée *f.* tracée *m*; 1. (*на платъ*), la coupe; 2. отъ единъ —, *fig.* de la même trempe; 3. на единъ —, de même parure.
- Крокодилски**, *adj.* crocodilien et -diléen.
- Крокодилъ**, *sm.* reptile, le crocodile; || (*Америк.*), le caïman.
- Кроконъ**, *sm.* plante, la cameline.
- Кромвелъ** [парламентъ въ —, parlement groupion *m*.
- Крона** (*монета*), *sf.* la couronne.
- Кронверкъ**, *sm.* *Fortif.* la couronne, ouvrage couronné *m*. [crown-glas.
- Кронгласъ** (*кристално стжкло*), *sm.* le

Крондилъ, *sm. Bot.* la plumule.

Кросно, *sm.* le rouleau, ourdissoir *m*; 1. (за *вощины свѣщи*), le rouloir; 2. (на *копри-някъ станъ*), *Tech.* le temple; 3. (у *мъ-кателенъ станъ*), le déchargeoir; 4. (у *мъкачъ*), l'ensouple *et* ensuple *f*; 5. вър-тено (за *движане тежнина*), le treuil.

Кротко, *adv.* doucement, humble.

Кротость, *sf.* la bénignité, humanité, longanimité, débonnareté, mansuétude *f*; || *fig.* la douceur.

Кротѣкъ, *adj.* paisible, bénin, doux, humain, débonnaire; || *ставамъ* —, *vn.* se civiliser.

— **вървежъ** (на *конь*), *sm.* l'aubin *m*.

— **нжравъ**, *sm.* la simplesse. [blotin.

Крюсъ-стенги-стакель, *sm. Mar.* le dia-

Крючка, *sf.* une tailleuse, couturière en robes, *f*.

Крючъ (*шжвачъ*), *sm.* tailleur d'habits, *m*.

Кроя, *va.* tailler; 1. (за *нѣщо*), *fig.* viser; 2. (на *лъжъ*), couper, découper; 3. (на *мъжъ*), tracer; 4. (работы *безъ основа*), bâtir; 5. (тайно), machiner; 6. (въ *умъ-тъ си го-лѣмы планове*), *fig.* rouler de grands pro- jets *m*.

Крузада (*монета*, 13 *гроша*), *sf.* la cruzade.

Кружило, *sm.* le diadème, le bandeau; 1. (*прѣръзка*), la ferrière; 2. снемане — отъ *сводъ*, le décentrement; 3. снемане — отъ *сводъ*, *va.* décentrer.

Круша, *sf.* arbre, le poirier.

Крушавъ сокъ, *sm.* le poiré. [d'hiver.

Крушица *sf.* plante, la pyrole ou verdure

Крушоприличенъ, *adj.* pyriforme.

Крушъ, *sf. pl.* la poire; 1. (*различны*), le besi; 2. (*голѣмы и сладки*), le saint-Ger- main; 3. (*чървенаци*), le caillot-rosat.

Крыене, *zu.* le mystère.

Крылата ангелска глава, *sf.* le chérubin.

Крылато животно, *sm.* volatile, *adj. m*.

Крылатка, *sf. Bot.* la samare.

Крылатъ, *adj.* ailé.

— **конь** (*съзвѣздіе*), *sm. Astr.* le Pégase.

Крыло нарастване (въ *око*), *sm. Anat.* le ptérygion.

— **перо**, *sm. Com.* bout d'aile, *m*,

Крыло, *sm.* l'aile *f*; 1. черковно (въ *Библия*), le pinacle; 2. (на *врата*), le battant; 3. (помянуца на *врата*, на *прозорецъ*), le vantail; 4. (отъ *калъ на каляска*) legarde-rotte; 5. (на *мозакъ-тъ, на дробъ-та*), *Anat.* the lobe; 6. (на *окаченъ мостъ*), le tablier; 7. (на *сграда*), corps de logis; 8. (у *сѣдло*), le quartier; 9. махане — *ла, pl.* le tire-d'aile; 10. отпущамъ си — *лата, vn.* baisser la crête; 11. отръзвамъ — *та нѣкому, va. fig.* rogner les ongles à; 12. съ *распростръхны* —, *Blas.* éployé; 13. ширина на *распрѣгна-ты* — у *пиленъ*, l'envergure *f*.

Крылава (на *клинецъ*), *sm. pl.* l'épaulement

m; 1. (на *краката у Меркурия*), la talonnière; 2. (на *рыбытъ*), l'aileron *m*; 3. (на *ухото*), le lobe.

Кръя, *va.* cacher, faire mystère de; || *fig.* couvrir; || — *са, vr.* se cacher, se couvrir.

Кръвава пикня, *sf. Méd.* l'hématurie *f*.

— **пня** (отъ *жѣлтъ*), *sf.* le bout-saigneux.

Кръвавикъ (*руда*), *sm.* la sanguine.

Кръвавица, *sf.* la saucisse, le boudin, an- douille *f*. [sangué.

Кръваво излазване, *sm. fam.* la saque- Кръвависа, *v. imp.* il saigne.

Кръвавъ, *adj.* saignant; || (въ *кръвъ*), saignant.

— **дрисакъ**, *sm. Méd.* la dysenterie.

— **отокъ**, *sm. Chir.* le thrombus.

— **потъ**, *sm. Méd.* la diaprédèse.

— **цирей**, *sm. Méd.* le furoncle; || **накло- нень къмъ** — *ри, furoncleux, adj.*

Кръвавы капчицы (на *тѣлото*), *sf. pl. Méd.* les pétéchie; || съ —, *Méd.* pétéchial.

Кръвенина (*дебелина*), *sf.* l'embonpoint *m*, la réplétion; || *fig.* la rotundité.

Кръвено дѣте, *sm.* le poupon; || (въ *постил- цы*), le poudard.

— **хлапенецъ**, *sm.* un gros pâté.

Кръвентъ, *adj.* obèse, nourri, rebord, replet, potelet *m*, puissant; 1. *fam.* dodu; 2. и много — (*сангвинически*), sanguin; 3. бы- вавъ **твърдъ** —, *vn.* être gras à lard.

— **цвѣтъ** (*чървенъ както кръвъ*), *sm.* le sanguin.

— **човѣкъ**, *sm. fam.* un gros bedon.

Кръводрискателенъ, *adj.* dysenterique.

— **жжденъ**, *adj.* sanguinaire.

— **камыкъ**, *sm.* hématite ou pierre héma- tite *f*; || *Minér.* le feret. [bourreau *m*.

— **пипъ**, *sm. fig.* un vampire, sangsue *f*,

— **пийство**, *sm. fig.* le vampirisme.

— **проливане**, *sm.* effusion de sang, *f*.

— **пролятъ**, *sm. fig.* la boucherie; || **безъ** —, sans coup férir.

— **проливентъ**, *adj.* saignant.

— **пускателно нищерче**, *sm.* le phlébotome.

— **пуцане**, *sm.* la saignée; || **придръжнякъ** на —, un saigneur.

— **пуцачъ**, *sm.* un phlébotomiste.

— **творене**, *sm.* la sanguification.

— **течене**, *sm. Méd.* l'hémorragie *et* -rhagie; 1. (отъ *носъ*), *Méd.* l'épistaxis *f*; 2. (изъ *носъ* *идр. m.*), le saignement; 3. въспи- рание на —, *Méd.* l'hémostase *f*; 4. **църъ** за въспиране на —, hémostatique, *adj. sm.*

— **течна жена**, *sf.* une hémorroïse.

— **смокъ**, *sm.* le phyllostome.

— **смѣсене**, *sm.* l'inceste *m*. [ment.

— **смѣстеленъ**, *adj.* incestueux; — **лно**, — **еусе** — **смѣстникъ**, *sm.* un inceste, incestueux.

— **смученъ**, *adj.* sanguisuge.

Кръвъ, *sf.* le sang; 1. бѣяване —, *Méd.* l'hé- matémèse *et* -témésie; 2. въспалене на — **та**

- Méd.* l'hémite *f*; 3. естествено ставане —, l'hématose *f*; 4. насыщане —, *Chir.* l'hématocèle *f*; 5. съ —, *Méd.* sanguinolent, *adj*; 6. храчене —, *Méd.* l'hémoptysie *f*; || страдалецъ отъ —, hémoptoïque, *adj*; 7. което намалява -та, *Méd.* spoliatif; 8. което сгъстява -та, *Méd.* incrassant, *adj.* *m*; 9. наприщване —, *Méd.* l'ecthymose *f*, afflux *m*; 10. напръсканъ съ —, sanglant; 11. опръскване съ —, la cruentation; 12. потъналъ въ —, saigneux; 13. прѣобръщамъ въ —, *va.* sanguifier; 14. става на —, *v. imp.* il se sanguifie; 15. прѣобръщителенъ въ —, sanguifique, *adj*; 16. очистевамъ отъ — месо, *va.* saigner; 17. пушамъ —, *va.* phlébotomiser, saigner; || (*накъ*), ressaigner; 18. пушане —, *Chir.* la phlébotomie, la saignée; 19. пускане — отъ артерия, l'artériotomie *f*; 20. тече —, *v. imp.* il saigne; || (*изъ нощъ-тъ*), il saigne du nez *m*.
- Кръгъ**, *sm.* la pelle. [ricin.]
- Кръшово масло**, *sm.* huile de castor ou de **Кръшъ** (*diviculus*), *sm.* plante, le ricin ou palma-Christi; || —, insecte, la chique, la tique.
- Крълюшка**, *sf.* la balançoire, bascule, branloire *f*, tapescu *m*,
- Крълюшамса**, *vr.* se balancer.
- Крълюшна гредница**, *sf.* le contre-poids. — джска, *sf.* la branloire, le tremplin.
- Кръма**, *sf.* la nourriture, la mangeaille, le fourrage, la pature; 1. (*съ еленска кръвъ и хлѣбъ*), *Vén.* la mouée; 2. (*уготелно вещество*), l'engrais *m*; 3. (*на ладя*), *Mar.* le gouvernail, l'arrière *m*; 4. вървежъ на -та, *Mar.* la tamisaille; 5. показатъ за положенето на -та, *Mar.* l'axiomètre *m*; 6. хвърлямъ котка отъ -та, *va.* *Mar.* mouiller en croupière *f*.
- Кръмачки ученикъ**, *sm.* *Mar.* un pilotin.
- Кръмачъ**, *sm.* un pilote, un nocher; || *Mar.* un timonier.
- Кръмене** (*дѣте*), *sn.* l'allaitement *m*; 1. *Méd.* la lactation; 2. (*добытокъ*), l'affouragement; 3. (*на животни*), nourrissement des bestiaux, *m*.
- Кръмена лопата**, *sf.* *Mar.* la godille et godille; || голана или дѣйствувамъ съ —, *va.* godiller.
- Кръменъ перлинь**, *sm.* *Mar.* la croupière. — штурмъ трапъ, *sm.* échelle de poupe, *f*.
- Кръмителенъ**, *adj.* nourricier.
- Кръмителна трѣва**, *sf.* *Agric.* plante fourragère *f*.
- Кръмя**, *va.* nourrir, alimenter, engraisser, гераître; 1. (*съ жито*), engrèner; 2. (*вждя животни*), faire des nourritures *f*; 3. (*добытокъ*), *Agric.* affourager; 4. (*дѣте*), allaiter.
- Кръмжъ**, *sm.* la cochenille; || размыене съ —, le cochenillage; || цвѣта съ — или чървисвамъ, *va.* cocheniller.
- Кърпа** (*ради забраждане*), le fanchon; 1. (*за истриване нощъ*), mouchoir de poche, *m*; 2. тлъстата — на волъ, le gras-double; 3. (*мазь-та*), *Anat.* l'épliploon *m*.
- Кърпачъ**, *sm.* un raccommodeur, rapetasseur, rhabilleur, ravandeur, carreleur *m*.
- Кърпелъ**, *sm.* le tronçon, le bâton; || (*дебела тобга*), *pop.* la trique; || (*отъ стълбъ*), *Archit.* le tronc.
- Кърпене**, *sm.* le rapetassage; || (*съ игла*), le restoupage; || (*на друпи*), le ravandage.
- Кърпенъ** (*мазень*), *adj.* *Anat.* épliploïque.
- Кърпница** (*за истриване на нощыръ-тъ*), *sf.* le purificateur; || (*за носѣбры*), la tavaiole.
- Кръпка** (*на дръва*), *sf.* l'élargissure *f*.
- Кърпя**, *va.* rapiécer, rapiéceter, ravander; || (*съ игла*), restouper.
- Кръстато рѣзане**, *sn.* incision cruciale *f*.
- Кръстатъ**, *adj.* *Bot.* crucifère; || *Géom.* *H. nat.* tétragone.
- Кръстаче** (*на плата*), *sm.* le carreau; || (*прѣкъсане на стълбы*), le carré.
- Кръстаченъ** (*за плата*), *adj.* quadrillé. — одаръ (*на земята*), *sm.* le parquet.
- Кръстачета** (*на женска дръва*), *sn. pl.* la pretintaille; || обшивамъ съ —, *va.* pretintailier; 1. *Peint.* le graticule et réseau graticulaire; 2. раздѣлене кунонисъ на —, la graticulation.
- Кръстець**, *sm.* le gerbier; || (*отъ десетъ снопа*), le dizeau.
- Кръстечна кость** (*опашката*), *sf.* *Anat.* le sacrum et os sacrum; || на —, *Anat.* sacré, *adj*.
- Кръстечно чърво**, *sm.* *Anat.* le cōlon.
- Кръститель** (*название св. Иоанна*), *sm.* baptiste, *adj*.
- Кръстителенъ**, *adj.* baptismal.
- Кръстителна шѣпчица** (*на дѣте*), *sf.* le chrêmeau. [nom *m*.]
- Кръстително име**, *sm.* nom de baptême, прѣ-
- Кръстенъ камыкъ**, *sm.* *Minér.* la lacle et macre ou andalousite.
- Кръстникъ**, *sn.* le parrain, filleul *m*.
- Кръстница**, *sf.* la marraine, filleule *f*.
- Кръстно дърво**, *sm.* arbre de la croix, *m*. — распятіе, *sn.* le crucifiement et crucifixion
- Кръстни**, *adj.* *Anat.* lombaire.
- Кръстовенъ вървежъ**, *sm.* la croisade.
- Кръстовикъ** (*паякъ*), *sm.* le diadème.
- Кръстовице**, *sn.* la clisse; || (*снагата отъ кръстъ-тъ на горѣ*), le buste.
- Кръстовка**, *sf.* la cruciannelle ou croisette; || —, oiseau, le bec-croisé.
- Кръстовкы** (*за панталони*), *sf. pl.* la bretelle
- Кръстовникъ**, *sm.* la jacobée et herbe d. st. Jaques ou seneçon.
- Кръстоносенъ**, *adj.* *Archit.* crucifère.

Кръстопосецъ, *sm.* un porte-croix, un croisé.
Кръстообразенъ, *adj.* cruciforme.
Кръстопоклонна недѣля, *sf.* le lactare.
Кръстополтно мѣсто, *sm.* place biviaire *f.*
Кръстоплътъ, *sm.* le carrefour, embranchement *m*, bivoie *f*; || (точка съединение на много пътища), la patte-d'oie.
Кръстосано, *adv.* en sautoir.
Кръстосанъ и -татъ, *adj.* croisé.
Кръстосвамъ, *va.* croiser; || -*са*, *vr.* se croiser.
Кръстосване, *sm.* le croisement; || (за коніе), l'échappé *m*. [jeannette, *f.*
Кръстче (за носене на шия), *sm.* croix à la
Кръсть (и съзвѣдіе), *sm.* la croix; 1. (на гръстъ), le corsage; 2. (на дрѣва), le corps; 3. (на снагата), *Anat.* les lombes *m*, l'hypocondre *m*; 4. (на тѣлото), les reins *m*; 5. (малъ), la taille; 6. (фигура за играње), le moulinet; 7. въздвигане —, exaltation de la croix, *f*; 8. знакъ на —, signe de la croix, *m*; 9. носене — (щампа), portement de croix, *m*; 10. примамъ на себе-си —, *va.* se croiser; 11. распънвамъ на —, *va.* crucifier; 12. на —, *adv.* en sautoir.
Кръстяса (правя си кръсть-тъ), *vr.* faire le signe de la croix, se signer.
Крътица, *sf.* quadr. la taupe, la musaraigne; -тиченъ, de taupe; || хвакъ за —, la taupière.
Крътицоловецъ, *sm.* un taupier.
Крътичина, *sf.* la taupinière et taupinée.
Крътуна, *sf.* la gourde, la calebasse; 1. *Mar.* la balise; 2. (човѣшка глава), le crâne; 3. —, arbre, le calebassier; 4. дрѣшка съ —, за плуване, le scaphandre.
Крътуненъ, *adj.* *Anat.* crânien.
— сѣдъ, *sm.* la calebasse.
Крътунологически, *adj.* craniologique.
Крътунологъ, *sm.* un craniologue. [logia.
Крътунословіе, *sm.* la craniologie et cranio-
Кръчагъ, *sm.* la cruche, le gobelet, aiguière *f*; || (за бира), la canette.
Кръчма (бакшишъ *t.*), *sf.* le pourboire, la paraquante, l'épingle *f*; || (при продаване нѣщо), le pot-de-vin; || давамъ — за нова покаянина, *va.* prendre la crémaillère.
Кръцавамъ, *va.* baptiser; || (частно), ondoier; || (за нумія), sophistiquer.
Кръцаване (за нумія), *sm.* l'adultération *f.*
Кръцелникъ, *ница*, *s.* filleul, eule.
Кръцелиница, *sf.* les fonts de baptême ou baptismaux *m*; || примамъ отъ — при кръщене, *va.* tenir sur les fonts.
Кръцелиница, *sf.* piscine probatique *f.*
Кръцене, *sm.* le baptême; || (водокръще, 6 януаръ), le jour des rois *m*; || пиемъ видъ за —, extrait baptistaire, *m*.
Кръценски кравай, *sm.* le gâteau de rois *m*.
Кръциллически пошъ, *sm.* la tavaïolle.

Кръциллица, *sf.* la baptistère. [les mains *f.*
Кръция, *va.* casser; || (си ржѣ), se tordre
Кръменливъ, *adj.* caillouteux. [cium.
Кръмній (металлоидъ), *sm.* *Chim.* le silicium.
Кръмнеземъ (крѣмляста земя), *sm.* *H. nat.* la silice.
Кръмнястъ, *adj.* siliceux.
Кръмыкъ и -макъ, *sm.* le silex; -маченъ, de silex; 1. pierre à fusil, le caillou; 2. (за съставяне кристално стъкло), le cham-bourin; 3. работене-ацы, la cailloutage; 4. майсторъ на —ацы за пушки, un caillouteur,
Кръмычна кисѣлина, *sf.* *Chim.* acide silicique *m*.
Крънко, *adv.* paisiblement.
— ходъ или Нехро, *sm.* *matm.* l'unan ou parresseux *m*, le tardigrade.
Кръпкъ (за гласъ), *adj.* voilé.
Кръпя (съ подпорка), *va.* accorer || -*са*, *vr.* tenir.
Кръсакъ, *sm.* la crierie, le bruit, la rumeur, la piaillerie, le carillon, éclat *m*; 1. *fig.* le sabbat; 2. *fam.* la crierie; 3. (отъ гледачи), *fam.* le brouhaha; 4. (за нуга-щю), la clabauderie; 5. — и писакъ, *fam.* le bousin, la bagare.
Кръскамъ и Кръпкъ, *vn.* crier, crier, vociférer, glapir, mugir; 1. *fam.* cancaner, piailler; 2. *pop.* gueuler; 3. (противо нѣкого), crier 'haro sur; 4. който кръска, glapissant, mugissant, *adj.*
Кръскане, *sm.* le cancan et quanquan, les vociférations *f*; || *fig.* le glapissement.
Кръхкаво стъкло, *sm.* verre casillaux *m*.
Кръхкавъ, *adj.* Bot. pulpeux.
Кръхко, *adv.* Mus. amoroso.
Кръхкость, *sf.* la fragilité, le moelleux; || (на месо, на дърво), la tendreté.
Кръхтина и -хчина, *sf.* le maigre; 1. (снага у люди), la charnure; 2. (отъ добытъ), le cimier; 3. (отъ задня нѣшка), culotte de boeuf, *f*; 4. (отъ овозкы), la chair; || Bot. la pulpe, tissu utriculaire *m*.
Кръхкъ, *adj.* fragile, brisable, elastique, cassant, frêle, délicat, fin, subtil, douillet, casuel; 1. (за дърво), tendre; 2. *fig.* moelleux; 3. *Peint.* *adv.* flou; 4. правя -хко месото, *va.* mortifier; 5. става -хко, *v.* imp. il se mortifie.
Кръцене (на жѣбы), *sm.* le coassement.
Кръчи (за орелъ), *v.* imp. il trompette; 1. *pl.* кръчатъ, ils cajolent; 2. (за глѣски), elles cacardent; 3. (за жѣбытъ), ils coassent; 4. или кудкудкаты (за кокошкы), elles caquetent; 5. (за лебеди), ils dresent ou dresissent; 6. (за паткы), ils barbotent.
Кръскачъ и Кръсчачъ, *ка*, *s.* vociférateur, trice; piailleur, euse; crier, euse; crieur, euse; un 'hurleur; || *pop.* gueulard, arde.

Кръщивъ, *adj.* criar, arde, *s*; brailard et brailleu, euse.

Кръщъ и Кръскамъ, *vn. fam.* brailler, braire; || кръщать (за пощны пилцы), ils 'bululent.

Крюйселъ, *sm. Mar.* perroquet de fougue, *m.* Крюйсовъ, *sm. pl. Mar.* le tournage.

Крюйтъ-камера, *sf. Mar.* soute aux poudres *f.*

Крюсовъ, *sm. Mar.* le taquet.

Крюсь-брамъ-стаксель, *sm. Mar.* le diablon.

Крюсь-стенга, *sf. Mar.* mât de fougue, *m.*

Ксилографически, *adj.* xylographique.

Ксилография (гравироване на дърво), *sf.* la xylographie.

Ктырь, *sm. insecte*, l'asile *m.*

Кубаръ (бръмчило), *sm.* la toupie; || въртя са както —, *vr. fam.* toupiller.

Кубически, *adj.* Arithm. cubique.

— брой, *sm. Arithm.* le cube.

— камыкъ (подлога), *sm. Archit.* le dé.

— футъ, *sm.* pied cube *m.*

Кубическо съдържане и прѣмѣрване на тѣло, *sm.* le cubage ou cubature *f*; || прѣмѣрвамъ — на тѣло, *va.* cuber.

Кубически или Кубичны мѣрки, *sf. pl.* mesures de solidité, *f.* triplé, *adj.*

— кореніе [въ отношене на —, sous-

Кубо-кубъ (6-та стѣпенъ на брой-тѣ), *sm. Géom.* le cubo-cube.

Кубрикъ, *sm. Mar.* faux pont *m.*, le tillac.

Кубъ, *sm. Géom.* le cube; || възвысявамъ въ —, *va.* cuber. [la fonte.]

Кубурлуцы (чушки за пищовы), *sm. pl. t.*

Кувертъ (за писма), *sm.* l'enveloppe *f.*, le couvert.

Кугуаръ, *sm. mamm.* le couguard.

Кудкудякатъ (за кокошки), *v. imp.* elles crételent, elles gloussent. [sement.]

Кудкудякане (на кокошки), *sm.* le glousser.

Кука (чегмелъ *t.*), *sf.* le 'harpon; 1. зака-

чамъ съ — рыба, *va.* 'harponner; 2. рыба-рь съ —, un 'harponneur; 3. *Mar.* allonge *f*;

4. (клѣчка за окачане дръва), le porte-

manteau; 5. (за окачане месо), le pen-

doir; 6. (на кърма), le ragot; 7. (за под-

визане камацы), la louve; 8. подвигамъ съ

— камакъ, *va.* louver; 9. отваряне съ —

бравъ, le crochetage; 10. отварямъ съ — бравъ,

crocheter; който 11. отвара съ — бравы,

crocheteur de portes, de serrures *m*; 12.

снемамъ отъ —, *va.* décrocher.

Кукилы, *sf. pl.* les échasses *f.*

Кукилясть или Дългокракъ пилецъ, *sm. H. nat.* l'échassier *m.*

Кукица (на пльн), *sf.* le déalic.

Кукичка, *sf.* le crochet, le cramponnet; || (на окъ), l'esse *f*; || (ради запѣтляване), le tire-bouton.

Кукичкы, *sf. pl.* le 'hatier.

Кукла, *sf.* la marionette, le poupard, la pou-

pée, le godenot; 1. (у буболечкы), *H. nat.* la pumpe; 2. (съ повѣйки образъ), l'androïde *m*; 3. —, *plante*, la zizanie.

Куклена комедія, *sf.* les fantoccini *m.*, les marionettes *f.*

Кукличка, *sf.* la poupée, le bilboquet.

Кукувамъ, *vr.* coucouer et coucouler.

Кукувица, *sf.* oiseau, le coucou.

Кукувича плюнка, *sf.* plante, le gui.

Кукувичи сълзы, *sf. pl.* plante, l'orchis *m.*

Кукувичникъ, *sm. plante*, le satyrion.

Кукумѣвка, *sf.* oiseau, le chat-huant; -мѣв-ченъ, de chat-huant; || съ -мѣвчны пера, *H. nat.* chat-huant, *adj.*

Кукумѣвчане, *sm.* l'ululation *f.* [il chuinte.

Кукумѣчи (за кукумѣвка), *v. imp.* il ulule.

Кукурнга (за пѣтель), *v. imp.* il coqueline et coquerine.

Кукурнго (пѣяне на пѣтель), *sm.* la co-

Кукурнякъ, *sm.* plante, le colchique ou tue-chien.

Кукасть, *adj.* en bec à corbin *m.*

Кула, *sf. t.* le château, le castel, le roc;

1. (за сардене), le beffroi; 2. (на калѣ),

le donjon; 3. (и съ шахматна игра), la

tour; 4. съ -лы, *Blas.* chatelé, *adj.*

Кулеврина (дълъгъ монъ), *sf.* la coulevrine.

Кулиса, *sf. Théat.* la coulisse; || вътрѣшно мѣсто на —, *Théat.* la cantonade; || говоря въ —, *vn.* parler à la cantonade.

Кулница, *sf.* plante, la tourette ou arabette.

Куличка, *sf.* la tourelle, la guérite; 1.

Archit. la lanterne; 2. (на калѣ), le don-

jon; 3. (мѣда), le sabot; || съ -чкы, *Blas.*

donjoné, *adj.*

Кума, *sf.* la commère.

Кумисъ (огрутъ), *sm.* le kommis.

Кумица, *sf.* la marraine.

Кумство, *sm.* le parrainage, le compérage.

Кумъ, *sm.* le parrain, le compère.

Куна, *sf.* l'image *f.*, le tableau; || обрѣщане

търговия съ -ны, l'imagerie *f.*

Кунка, *sf.* la main. [le poecile.]

Кунописанъ подъ (таванъ у Гръцы), *sm.*

Кунописенъ, *adj.* pittoresque; -сно, -ment.

Кунописецъ, *sm.* un peintre; 1. (алѣреско),

un quadratoriste, la quadrature; 2. (на

жтврѣшки видове), peintre de genre; 3.

(за пѣстрене стѣны), peintre decoa-

teur *m.*

Кунописъ, *sf.* la peinture; 1. (съ водны

цѣвтила), la détrempe; 2. (на восакъ),

peinture encaustique *f*; 3. (съ различни

цѣвтила), la polychromie; 4. (на стѣна),

peinture d'impression; 5. (подъ стѣкло),

Peint. le fixé; 6. (съ ѣсно и тѣмно цѣв-

тило), la grisaille; 7. ученикъ на —, un

rapin.

Купа, -пия *f* и -пень, *m.* la meule; ||

(сѣно), le tas, le veillote.

Купа (на играхъ книги), *sf.* le cœur.
Купе (игрална крачка), *sm.* le coupé.
Купеллацъ, *sf.* *Chim.* la coupellation.
Купель (къпка за опытане), *sf.* la coupelle.
Купень (случайно), *adj.* de rencontre *f.*
 — дворянски чинъ, *sm.* savonnette à vilain, *f.*

Купецъ, *sm.* un marchand, commerçant, négociant, trafiquant, vendeur, *m.*

Купидонъ, *sm.* un archer. [sition *f.*

Купило, *sm.* l'achat *m.*, le marché, acqui-

Купица, *sf.* la veillotte; || поставямъ на-цы покосено сѣно, *va.* envéloter.

Купище, *sm.* le fumier; || намирамъ на своето —, *vn.* être sur son pailler ou palier *m.*

Куплетъ, *sm.* le couplet.

Купливъ, *adj.* achetable.

Купиораждане, *sm.* *Bot.* la syngénésie.

Купный кралъ (въ книги), *sm.* le quinola.

Купня (отъ крытци), *sf.* le gerbier.

Куполъ (кубе *t.*), *sm.* la coupole, le dôme; — лентъ, de coupole.

Купонъ (отрѣзка у консолидета), *sm.* *Com.* le coupon.

Купувамъ, *va.* acheter, étrenner; 1. (въ игра на книги), rentrer; 2. (накъ), racheter; 3. (тебѣ скъпо), suracheter; 4. правда да — прѣди други, *Jur.* la préemption; 5. който купува потребнытъ за ладя, un agréeur.

Купуване, *sm.* l'achat *m.*; || (въ игра на книги), la rentrée; || (и купеното къщо), l'emplette *f.*

Купувачи (мищори *t.*), *sm.* *pl.* la clientèle, la chalandise; || отивамъ —, *va.* démarchander; || привлачамъ пакъ —, *va.* démarchander.

Купувачъ, —ка, *s.* un acheteur, la pratique; chaland, ande; marchand, ande.

Купувка, *sf.* le marché.

Купчина, *sf.* le groupe.

Купъ, *sm.* l'amas *m.*, agglomération, foule, multitude, troupe, f, entassement *m.*, masse *f.*, groupe *m.*, tas, monceau, montant *m.*, juchée *f.*, ramassis, abatis *m.*, pile *f.*, bloc *m.*, fatras *m.*; 1. *pop.* le saccage; 2. *Minér.* le conglomérat; 3. *fig.* le troupeau; 4. сбивамъ на —, *va.* tasser; 5. турямъ на —, *va.* entasser; 6. — доказателства, *Rhét.* la conglotation; 7. — непотрѣбны нѣща, la fatrasserie; 8. вейчки на —, *fam.* ablativo tout en un tas; 9. прѣвъ — за грошъ, par épaulees. [teur.

Кураторъ (университетски), *sm.* un curateur

Курантъ (игралне), *sm.* la courante.

Куранты (игра), *sm.* *pl.* le carillon; || играя на —, *vn.* carillonner. [courbaril.

Курбарилъ (американски), *sm.* arbre, *f.*

Курва, *sf.* femme de mauvaise vie *f.*, fille de

joie ou publique *f.*; || (жена или двѣюка), femme ou fille publique; || *pop.* la putain.

Курварска къща, *sf.* le lupanar ou lupanaire.

Курварство, *sm.* la fornication, la paillardise; || права —, *va.* forniquer. [arde.

Курваръ, *va.* *s.* fornicateur, trice; paillard, [arde.

Курветина, *sf.* une coureuse, bagasse et bagase *f.*

Курвинна къща, *sf.* le prostibule; || покровитель на —, un souteneur. [serie.

Курвинъ животъ, *sm.* le putanisme et putas-

Курешки (пилешки), *sf.* *pl.* la glu, la chiasse.

Курьеръ, *sm.* un courrier, exprès *m.*; || (или слуга въ Кралевска къща), un tartare.

Курюнь (жрецъ у Римляни), *sm.* un curion.

Курія (у Римляни), *sf.* la curie.

Куркане (въ цървата или въ коремъ-тъ), *sm.* *Méd.* le borborygme et -risme.

Курка (за пукъ), *v.* *imp.* il glougloute et -gloute. [adj. *m.*

Курсиентъ шриетъ, *sm.* *Typ.* italique.

Курсъ, *sm.* le cours.

Куртажъ, *sm.* le courtage.

Куртина, *sf.* *Fortif.* la courtine.

Курфиршески, *adj.* électoral.

Курфиршеско достоинство, *sm.* l'électorat *m.*

Курфиршество, *sm.* l'électorat *m.*

Курфиршъ, *ка*, *s.* électeur, trice.

Кусамъ (numia), *va.* déguster.

Куси (не ма качай), *sm.* plante, le noli me tangere, la sensitive ou mimosa et mimeuse.

Кусуване, *sm.* la dégustation.

Кусуръ, *sm.* *t.* (voyez Кривичко).

Кутія (заглупи), *sf.* *t.* la boîte; || (за сиромасы), tronc des pauvres, *m.*; || (за митони), la blague et blague.

Кутрето, *sm.* le petit poucet, le doigt auriculaire; || (сѣ пръстенъ), doigt annulaire.

Кутѣлче, *sm.* le mortier. [coufique, *f.*

Куфическо писмо, *sm.* écriture eufique et

Кухостъ (пазуха), *sf.* *Anat.* le sinus.

Кудамъ, *vn.* boiter. [adj.

Кудукъ-кудукъ, *adv.* *fam.* clopin-clopant.

Купъ, *adj.* *s.* un boiteux (voyez Хромъ).

Куча глава, *sf.* plante, la scrofulaire.

— кошара *sf.* le chenil.

— краста (келъ *t.*), *sf.* *Méd.* l'impétigo *m.*

— лѣпка, *sf.* plante, le grateron ou rièble,

— смъртъ, *sf.* plante, la scammonée.

— трѣва, *sf.* plante, l'arocun *m.*

Кучаненъ, *adj.* *Bot.* pommé; || (за брада), *Anat.* génien.

Кучанъ (на брада), *sm.* le menton; 1. (дълъгъ остъръ), menton de galoche; 2. (отъ зеліе), trognon de chou *m.*, pomme de chou *f.*, tête *f.*; 3. *Bot.* la tubérosité; 4.

връзвa — (за зеліе), *v.* *imp.* il pomme.

Кучатас (окучатас), *v.* *imp.* ils chiennent.

Куче, *sm.* le chien, le braque, le bouledogue;

1. овчѣреко —, chien de berger; 2. кансацко —, chien de boucher; 3. улично —, chien couchant ou d'arrêt; 4. морско —, poisson, chien de mer; 5. (съ кжсы крака), le basset; 6. (съ рѣдка косина), le griffon; 7. (твърдѣ распалено), *Vén.* chien forsenant; 8. (недно), *pop.* un matin; 9. *fig.* la canaille; 10. (сацево у кацарь), le tiroire ou tiretoire, le tire-fond; 11. (на румнелъ), *Mar.* le crapeau; 12. станъ —та за ловъ, la meute; 13. най-харны —та за ловъ, clefs de meute, chefs de meute; 14. нуцамъ —та отъ врьвъ-та, *va. Vété.* aller à la trolle.

Кучи и —чешки, adj. canin; || разснопяване на —ко тѣло, le canicide.

— гладъ, *sm.* faim canine *f*; || *Méd.* la boulimie.

— езыхъ, *sm.* plante, la cynoglosse.

— зжбъ (на човѣкъ), *sm.* l'osillère et dent —, *f*; || *pl.* —шки зжбы, dents canines.

Кучка, sf. la chienne; 1. (запурачка на кола), le sabot, la fourchette; || (и верига-та за нел), l'enrayure; 2. въспирамъ съ — колело, *va.* enrayer; 3. въспирамъ съ — колело, l'enrayage et enraiment *m*; 4. (сацево у кацарь), le chien, le davier.

Кущрава, sf. plante, le glouteron.

Къмъ, prep. envers, vers, sur, à.

Кюбеба (нунеръ), sf. plante, le cubèbe.

Кюветъ, sm. *Fortif.* la cuvette ou cuvette.

Кюлфаръ, sm. oiseau, le miloin.

Кюнкетъ (лампа), sm. le quinquet.

Кюпъ, sm. *t.* l'ampore *f*, la jarre; || (за варъ), l'oiseau *m*.

Курасо (видъ амбера), sm. le curaçao.

Кюстекъ, m. t. le ceinturon. [les -s *f*.]

Кюстецы, m. pl. t. les liens, l'entrave et

Кючекъ (играйне), sm. le cachucha.

Кяръ, sm. t. tour du bâton, *m*.

Кждилица, sf. le parfumoir, la navette.

Кждителна свѣщичка, sf. pastille à brûler, *f*.

Кждрица, sf. la frisure; || развалямъ —цы, *va.* défriser; || развалята —цытъ, *v. imp.* elles défrisent.

Кждри (коса), va. boucler, taper, retaper, moutonner; || *fam.* calamistrer, bichonner; —си (косата), *vn.* se boucler, se bichonner.

Кждрява коса, sf. cheveux cotonnés, *m*; || (у Негры), la laine.

Кждряво зеліе, sm. plante, le brocoli, chou frisé *m*.

— кунченъ, *sm.* chien caniche *m*.

Кждрявъ, adj. frisé; || (за коса), moutonné; || права си —ва косата, *vn.* se friser.

Кждъ и до —, adv. où (avec mouvement); || —то и да, *conj.* où que; || отъ —, d'où.

Кждѣль, sf. la filasse, quenouille, poupée *f*.

Кждларъ-ага (въ Турско), sm. un kizlar-aga.

Кжжалъ (жрилка), sm. plante, l'ivraie *f*, la mielle, agrostemme *m*.

Кжклица, sf. plante, la nigelle, la toute-épice ou herbes aux épices.

Кжкри [по лека-лека да —, mitonner et se —, vr; || оставамъ да —, va. mijoter; || Chim. digérer.]

Кжпалница, sf. le bain, piscine probatique *f*.

Кжпане, sm. le bain; 1. *Mar.* la cale; 2. каца за —, le bain, la baignoire; 3. мѣсто въ рѣка за —, le baignoir; 4. кродець за —, balnéable, *adj*.

Кжпина, sf. faux murier *m*.

Кжпины, sf. pl. plante, l'airelle ponctuée *f*.

Кжня, va. baigner, gueer, aiguayer; || —са, *vr.* se baigner; || който са кжня, un baigneur.

Кжса дръха (у Шотландцы), sf. le philabeg et —libeg.

— маятия (у Епископы), *sf.* le camail.

— нота, *sf.* *Mus.* la brève. [terre.

— приманица (на конь), *sf.* le terre-à-

— подрокичка, *sf.* le jupon.

— сричка, *sf.* la brève.

Кжсамъ, va. casser, cueillir, chiffonner.

Кжсенъ, adj. postérieur, avancé; по —сно, *adv.* —rement; || по —сно състояние (на ерѣме), *sm.* la postériorité.

Кжси-бой (жиже т.), sm. nain, aine, *s*; || 1. *fig.* une bamboche; 2. *fam.* nabot, ote, *s*; mirmidon et myrmidon, ragotin *m*; 3. *pop.* староусин, ine, *s*; un courte-botte.

Кженичко, adv. sur le tard.

Кжсно, adv. après coup; || (надъ вечеръ), tard; || —е, il est tard.

— дохождане, *sm.* la survenu.

— зрѣйченъ, *adj.* tardif.

— зрѣйчностъ, *sf.* la tardivité.

— лѣто, *sm.* l'arrière-saison *f*.

Кжсностъ, sf. la tardivité.

Кжсо, adv. court; 1. *fam.* grosso-modo; 2. на —, en un mot, au résumé, en résumé, en substance; || *fam.* sur le tout, grosso-modo.

— врѣменно прѣбыване, *sm.* l'apparition *f*.

— врѣмѣтъ, *adj.* momentané; —но, —ment; || prompt, passager, éphémère, court.

— гледностъ, *sf.* vue courte *f*, la myopie.

— гледъ, ка, *adj.* *sc.* myope.

— джане, *sm.* *Méd.* l'anhélation *f*.

— излагане (на работа), *sm.* le résumé.

— изрекване, *sm.* l'aphorisme *m*.

— кзко, *adj.* gas.

Кжсостъ, sf. la brièveté; || (на сричка), la bréveté; || (на писало), la concision.

Кжсопахъ маймуна, sf. le macaque.

Кжсопахъ (конь), sm. le courtaud; || права — (конь, куче), *va.* courtauder.

Кжсописане, sm. la brachygraphie.

— писецъ, *sm.* un brachygraphe. [mation.

— повторене, *sm.* la résumption, la résu-

— рѣбро, *sm.* *Anat.* fausse côte *f*.

— ставенъ конъ, *sm.* cheval court-jointé *m*.

— и ударно люлѣне, *sm.* mer clapoteuse *f*.

Късче, *zn.* le bout, le brin; || (*отъ жбъ*), le chicot; || (*отъ лимонна кора*), le zeste.
Късѣ и -ськъ, *adj.* sommaire, -co, -ment; 1. brief, bref, laconique, court, succinct; petit, écrasé, ginguet; 2. (*за писало*), concis; 3. твърдъ —, raccourci; 4. на -co да речемъ, somme toute, en somme.

Късѣ, *sm.* le morceau, la pièce, fragment, lambeau, tronçon *m*, part, rouelle *f*, quartier, bloc *m*; 1. Anat. le lobe; 2. (*пѣщо*), *por.* un lopin; 3. (*желъзо*), le bloc; 4. (*месо отъ кѣмъ грабнакъ-тъ*), l'aloyau *m*; 5. (*отъ платъ*), le chateau; 6. (*хлѣбъ*), *fat.* le quignon; 7. — по —, pièce à pièce.

— дебелъ, *adj.* trapu; || (*конъ*), *sm.* le ragot, goussant ou goussant *m*.

— огледъ, *sm.* l'aperçu *m*.

Късове (*отъ разбита ладѣя*), *sm. pl.* Mar. le brie; 1. (*веты желъза*), *coll.* la ferraille; || търговецъ на —, un ferretier; 2. рѣзана на —, le dépeçement; 3. рѣжъ на —, *va.* dépecer; 4. разрѣзвамъ на —, *va.* tronçonner.

Кътамса, *vr.* se préparer. [*cornu*].
Кътенъ, *adj.* angulaire; || (*роженъ*), cornier, — камыкъ или прѣстолъ, *sm.* l'écoinçon ou -son *m*.

Кътникъ, *sm.* la borne; 1. (*зкъ*), dent molaire *f*, le coin; 2. (*камыкъ*), pierre angulaire *f*, pierre de refend, le chasse-roue, la boute roue; 3. (*на ножно остроило*), le mentonnet.

Кътовать, *adj.* anguleux.

Кътижъ, *va.* toucher, emouvoir.

Кътообразно, *adv.* angulairement.

Кътомѣрие, *sm.* Mathém. la goniométrie.

Кътомѣръ (*goniometръ*), *sm.* le quibloquet et équilibrer, équerre *f*; || Minér. le goniomètre.

Кътче (*на око*), *sm.* le coin.

Кътъ, *sm.* l'angle *m*, le coude, le tournant; 1. (*или розъ*), le coin; 2. Archit. l'arête *f*; 3. (*вътрѣшенъ*), l'encoignure et cognure *f*; 4. (*въ лжкатуване*). Mar. la bordée; 5. (*на око*), le canthus; 6. (*на сводъ*), Archit. le rein; 7. закарвамъ въ —, *va. fat.* rencogner; 8. отчѣпвамъ или откъсвамъ — или рогъ на нѣщо, *va.* écorner;

9. откъсѣтъ отъ —, l'écornure *f*; 10. въ —тъ при огнището, au coin du feu.

Къшей, *sm.* la bouchée, le morceau, la lippe; || *fat.* le gobet.

Къща, *sf.* la maison, habitation *f*, logis, lieu, manoir *m*, case *f*, feu, foyers *m*, famille *f*; 1. *fig.* le toit, les pénates ou lares; 2. всичката челядъ въ —, *fat.* la maisonnée; 3. (*дѣто сѣди и вѣде нѣкой*), pension bourgeoise *f*; 4. (*за добродѣтелство*), bureau de bienfaisance, *m*; 5. (*за игране на книги*), le tripot, académie *f*; 6. (*извън-градска*), maison de plaisance; 7. (*за луды*), les petites-maison, *f*; 8. (*общинска*), la municipalité, maison de ville ou commune; 9. (*за пригледване сиромасы*), dépôt de mendicité, *m*; 10. работна —, maison de travail; 11. (*за сиромасы*), maison de refuge; 12. смирителна —, maison de correction; 13. теглива курвина —, maison de tolérance; 14. търговска —, maison de commerce; 15. (*за учене*), maison d'éducation; 16. държъ —, *va.* tenir ménage; 17. имамъ своя —, *va.* avoir pignon sur rue; 18. прави си —, *va.* se loger; 19. изъ — въ —, de porte en porte; 20. отъ тая —, *adv.* de céans; 21. въ къщѣ, *adv.* à domicile; 22. нѣма го въ —, *vn.* se faire celer; 23. приѣмливъ въ —, *va.* loger.

Къщентъ, *adj.* domestique.

— попъ, *sm.* un chapelain.

— приетель, *sm.* un tenant.

Къщичка и -щица, *sf. dim.* la maisonnette, bicoque, loge, *f*; 1. (*изъ окънъ градъ-тъ*), la cassine, la bastide; || *fat.* la guinguette; 2. (*чардаче въ градинѣ*), le pavillon.

Къщно безредие, *sm. fig.* étable d'ouglas, *f*; — заяче, *zn. quadr.* le putois; — чейъ, de putois.

— крыло, *sm.* les communes *m*.

— търсене, *zn.* visite domiciliaire *f*.

Къщны богове, *sm. pl.* les lares ou péna-tes *m*.

— люди или работы, *pl.* le domestique.

Къщовникъ, *sm.* épargnant, *adj.*

Къщовница, *sf.* femme de ménage, *f*.

Къщосѣдентъ, *adj.* casanier.

— сѣдъ, *ка, s.* casanier, ère.

Къщя [грамада —, *coll.* le pâté.

Л

Лавданъ

Л (*ель*), la douzième lettre de l'alphabet bulgare.

Лабетъ (*изра*), *sm.* la bête.

Лабиринтенъ, *adj.* labyrinthique.

Лабиринтъ, *sm.* le labyrinthe, le dédale.

Лаборантъ, *sm.* Chim. le manipulateur.

Лабораторія (*работна стая*), *sf.* le laboratoire; || (*билярническа*). l'officine *f*.

Лавъ (*соломаническо вещество*), *sf.* la lave.

Лавенда, *sf.* plante, la lavande; — дентъ, de lavande. [laudanum.

Лавданъ, *sm.* l'assa-dulcis; *f*; || Pharm. le

Лавзонія, *sf. arbuste*, l'henne ou henné *m.*
Лавица, *sf.* l'alcôve *f.*, la loge, le canapé, armoire *f.*, banc *m.*; 1. (за легло), la niche; 2. (за спане), chaise longue *f.*; 3. (въ каюта), *Mar.* l'équipet *m.*; 4. (дюкльн *t.*), la boutique; 5. (съ антикы), petit dunerkerque *m.*; 6. (мааза), le magasin; 7. стоката на —, la boutique.

Лавичарка, *sf.* fille de boutique, *f.*

Лавичарь, *ка*, *s.* boutiquier, ère.

Лавичка, *sf.* la selle.

Лавра, *sf.* plante, le daphné ou lauréole

Лавратъ (който е сполучилъ премія), *sm.* un lauréat.

Лаврочеръшня, *sf. arbuste*, le laurier-cerise

Лавръ (лаврово дърво), *sm.* arbre, le laurier; 1. —ровъ вънець, *sm.* les lauriers;

|| коронясанъ съ —, *Num.* lauréat, *adj.*; 2. дивъ —, *sm.* plante, la lauréole ou bois-gentil *m.*

Лагеренъ вънець, *sm.* couronne castreuse *f.*

Лагеръ, *sm.* le camp, le campement; 1. расположено войска на —, le campement;

2. располагама войска на —, *va.* camper;

3. стоя на —, *vn.* se camper; 4. оставяне —, le décampement; 5. оставамъ —, *va.* décamper.

Лагуны (у Венеція), *sf. pl.* la lagune.

Лажъ *sm.* *Mar.* le loch; 1. — линъ, *sm.* ligne de loch; 2. (въртѣжка), tour à loch; 3. (редъ на бжчвы), *Mar.* le plan.

Лажмъ, *sm. t. Metall.* la bure.

Ладанна камедъ, *sf. Chim.* le ladanum.

Ладанъ (най-добъръ), *sm.* l'obiban ou encens male *m.*

Ладіенъ журналъ, *sm.* livre de loch.

Ладіевиденъ, *adj.* Bot. caréné.

— образенъ, *adj.* Anat. naviculaire.

— плавателенъ (за рѣка), *adj.* marchand.

— ходенъ, *adj.* navigable.

— каналъ, *sm.* canal de navigation, *m.*

— ходность, *sf.* la navigabilité.

Ладійка, *sf.* Bot. la carène.

Ладійна корона, *sf.* couronne rostrale *f.*

Ладійно джно, *sm.* *Mar.* la sentine.

Ладіръ (найхіял *t.*), *sm.* un marinier.

Ладія, *sf.* le navire; -діенъ, de navire; 1. le bateau, le bâtiment, le bord, la voile, la nef; 2. — Аргосъ, *sm.* Astr. l'Argo *m.*;

3. лияйна —, bâtiment de 'haut bord; 4. кривоостранна —, le bordier; 5. пълна —, une batelée; 6. товаръ-тъ на —, la batelée;

7. (оландезка направа), vaisseau ensellé *m.*; 8. (за изнасяне калъ отъ море), la marie-salope; 9. (за прѣкарване жоніе), écurie flottante *f.*; 10. (който плава съ одвоени вътръ), *Mar.* le boulinier; 11. (който потъква въ джъ водъ), *Mar.* la canarde; 12. —що гонятъ, *Mar.* le chasseur;

13. излязана — изъ лиманъ, le débâclage;

14. правя до стои — прѣко, *va.* embosser et s' —, *vr.*; 15. карамъ —, *va.* naviguer;

16. обковаване — съ джскы, le bordage;

17. обковавамъ — съ джскы, *va.* border;

18. полегване на —, *Mar.* le carénage,

la carène; 19. подводната частъ на —, la carène; 20. килнуване или прѣправяне на —, la carène; 21. килнувамъ или прѣ-

правямъ —, *va.* caréner; 22. посрѣдникъ за -дін, un cargador; 23. прѣдната частъ на —, l'avant *m.*; 24. равновѣсіе на —, l'assiette *f.*; 25. лѣвата страна на —, le bâbord; 26. нареждане -дін въ приста-

нице, le bâclage; 27. стопанинъ на —, un armateur; 28. стоене — нагърбено, l'embossage *m.*; 29. строшене —, le nau-

frage; 30. отърванъ отъ —, un naufragé;

31. съгледване за пропушдане -дін, le cha-

blage; 32. надзирачъ за пропушдане -дін, un chableur; 33. товарникъ на —, un arri-

meur; 34. товаръ за —, la cargaison (voyez Карро); 35. майсторъ да прави

-дін, constructeur de vaisseaux, *m.*

Ладонястъ, *adj.* Bot. thurifère.

Ладъ (въ гитарѣ), *sm.* la touche.

Лажница, *sf.* le cuiller et cuillère *f.*; 1. (за сладка), cuiller à café; 2. (обыкновенна), cuillère à soupe; 3. (на воденичко колено), l'aube *f.*, auget *m.*; || Мѣс. aileron *m.*; 4. (за водата отъ торъ), Agric. la louche; 5. една пълна —, une cuillerée; 6. кривачата на —, le euilleron.

Лажници, *sf. pl.* la gasconnade.

Лажичка, *sf.* creux de l'estomac *m.*, la fourchette de l'estomac; 1. (грудна кость), le brechet; 2. (за мозакъ), le tire-moëlle; 3. (за изваждане пѣсакъ изъ лѣжурѣ), Chir. la curette.

Лажичникъ, *sm.* la coutillère; || (наботникъ), le porte-fourchette.

Лажиче, *sm.* cuillère à potage, *f.*

Лазаретъ (карантинна кжца), *sm.* le lazaret.

Лазариникъ (видъ хоро), *sm.* la danse; || жг.

Лазуревъ, *adj.* azuré.

— камыкъ (лазурикъ), *sm.* le lazulite, le lapis et lapis-lazuli.

— цвѣтъ, *sm.* l'azur *m.*

Лазуръ, *sf.* l'azur *m.*, bleu d'azur; || (цвѣт-милѣ), l'outremer *m.*

Лайлай кучица, *sf.* plante, la camomille; -чицѣтъ, de camomille; || видъ —, plante, le pyréthre.

Лайна, *sn. pl.* la fiente, la ventrée, ordure *f.*; 1. (за горѣне), la tourbe; 2. (за вѣрскы), les fumées *f.*; || Vén. le repaire; 3. бълване —, collique de miséréré, *m.*

Лайно, *sn.* gros excréments *m.*; || поп. la merde.

Лайнянь, *adj.* excrémenteux et -mentiel ou

Лакаръ, *sm.* un vernisseur.
Лакейска дрѣха, *sf.* la livrée.
Лакейски сюртукъ, *sm.* la mandille.
Лакей, *sm.* valet de pied, *m.*; || (*люрейнъ* *слуга*), un laquais.
Лакейче, *sm. dim. fam.* un laqueton.
Лакерда, *sf.* poisson, le saumon; || малка —, le saumoneau.
Лакетень, *adj. Anat.* cubital.
 — отраслектъ, *sm. Anat.* l'olécrane *m.*
Лакетна кость, *sf. Anat.* le cubitus.
Лакетобрѣзна рѣка, *sf.* rivière encaissée *f.*
Лакетъ, *sm.* le coude; 1. (*мѣра*), l'aune *f.* la coudée; 2. мѣряне съ —, l'aunage *m.*; 3. тласкамъ съ —, *va.* coudoyer.
Лаковъ и -цвѣтъ, *adj. sm.* laqueux.
Лаковы стоки, *sf. pl.* la laque.
Лакомія, *s.* friand, ande.
Лакомство, *sm.* la gourmandise, la friandise, comession *f.* nanan *m.*; || *pop.* la bâfre.
Лакомщина, *sm.* un gourmand.
Лакомъ, *adj.* gourmand, friand; || un banqueteur, avaleur de pois gris, bout-tont-cuire, *m.*; || *pop.* un bâfreur.
Лакомяса, *vr.* bâfrer.
Лакрима-кристи (*вино отъ Везувій*), *sm.* le lacryma-Christi.
Лакрица, *sf.* plante, la réglisse.
Лаконическа кжотія, *sf.* le laconisme.
Лаконически, *adj.* laconique; -ски, -ment.
Лакъ, *sm.* le vernis; 1. намазевамъ съ —, vernir; 2. удряне —, la vernissure; 3. пакъ удрямъ —, *va.* revernir.
Лале, *sm. plante*, (*voyez* Анемонъ).
Лама (*жрецъ*), *sm.* un lama; || далай —, le grand-lama; || —, *quadr. (америк.)* guémul *m.*
Лампа *sf.* la lampe; -лентъ, de lampe; || вичкытъ -пы на авансцена, *Théât.* la rampe.
Лампаденъ столъ, *sm.* le lampadaire.
Лампадаръ (*свѣтоносецъ*), *sm.* un lampadaire.
Лампадность, *sm.* un lampadiste.
Лампяръ (*майсторъ на лампы*), *sm.* un lampiste. || le lampas.
Лампасъ (*коприненъ платъ у Кинезы*) *sm.*
Лампена цѣва (*за свѣтене*), *sf.* le lamperon.
Лампено талурче, *sm.* le lampion.
 — чисто масло, *sm.* huile lampante *f.*
Ламя, *sf. Myth.* la lamie.
Ландграфство, *sm.* le landgraviat.
Ландграфъ, -финя, *s.* landgrave, vine.
Лавдо (*видъ карета*), *sm.* le landau *ou* -daw (*pl.* -daus). || le lansquenet.
Ландскнехтъ (*войникъ и книжна игра*), *sm.*
Лани, *adv.* l'année passée *f.*
Лански, *adj.* d'antan.
Ланцета, *sf. Chir.* la lance. || la lancette.
Ланцетъ (*мищерь т.*), *sm. Chir.* la flammette.
Лападецъ (*пача трѣва*), *sm.* plante, la patte d'oie *ou* chenopode *m.*, le cucubale; || накуснуване отъ —, noix de coco, *m.*

Лапамъ, *vn.* goinfrer, 'happer; || *pop.* brifer; || лапа (*за куче*), *v. imp.* il engoule.
Лапа (*на ж. котка*), *sf.* l'oreille *f.*
Лапане, *sm.* la goinfrerie, le 'happement.
Лапало, *sm. pop.* un brifeur et bifaund.
Лаплио, *sm.* un bayeur. [*largo et larghetto.*]
Ларго и -гетто (*пролачно*), *adv. Mus.*
Ласкателенъ, *adj.* engageant, adulateur.
Ласкателства, *sm. pl.* les douceurs; || *fig.* les fleurettes *f.*
Ласкателство, *sm.* la flatterie courtoisnerie, adulation *f.*; || *fam.* la mignotise.
Ласкатель, *ka, s.* flatteur, euse; un courtoisan.
Лаская, *va.* courtiser, aduler; || -са, *vr.* se flatter de.
Ластаръ, *sm.* le bourgeon; la latte; 1. стоборъ съ -ры, le lattis; 2. наковамамъ -ры, *va.* lasser; 3. сваямъ -рыгѣ отъ покрывъ, *va.* délatter.
Ластингъ (*възненъ платъ*), *sm.* le lasting.
Ластунка, *sf.* la membrane; || pain à cacheter *m.*, le petit-métier. || *et laste.*
Ластъ (*тегло, два тона*), *sm.* Com. le last
Латикава (*чирскъ бенишъ*), *sf.* le laticlave.
Латинистъ, *sm.* un latiniste.
Латинка, *sf. Milit.* la giberne; || —, *plante*, l'asphodèle *m.*
Латинска грамматика, *sf.* le rudiment.
 — свойщина (*въ говоръ, латинисмъ*), *sf.* un latinisme.
Латински (*и Mar.*), *adj.* latin; || gentil, ethnique; || права — свършакъ на дума, *va.* latiniser.
Латинско слово, *sm.* le quanquan.
Латинцы, *sm. pl.* les gentils *m.*
Латинъ (*латински езикъ*), *sf.* le latin, latinité *f.*; || лоша или развалена —, latin de cuisine, basse latinité.
Ляхана, *sf. t.* (*voyez* Зеліе).
Ляжетна стража, *sf.* le flasque.
Ляфетъ, *sm.* l'affût *m.*; || прѣдницата на —, *Artill.* l'avant train *m.*
Ляине, *sm.* l'aboiement et aboi *m.*, clabaudage *m.*
Лая, *vn.* aboyer, clabauder; || лае (*за куче*), *v. imp.* *Vén.* il baude; || куче що лае, un clabaud, un aboyeur. || le chant du eigne.
Лебедна пѣсня (*послѣднѣо съчинене*), *sf.*
Лебедъ, *sm. oiseau*, le cygne; -денъ, de eigne.
Левантинъ (*платъ*), *sm.* la levantine; -тиненъ, de levantine.
Левантска коза, *sf. quadr.* le menon.
Левантски, *adj.* levantin.
Левантски народы, *sm. pl.* les levantins *m.*
Левантъ (*источны страны*), *sm.* le Levant.
Левга (*пжтна мѣрка*), *sf.* la lieue.
Левитски, *adj.* lévitique.
Левитъ (*жрецъ*), *sm.* un lévite; || (*дълъгъ сюртукъ*), la lévite; || (*книга у Библия*), le Lévitique. || *leviathan.*
Левіатанъ (*животно, въ Библия*), *sm.* le

Левкоррея (*бѣло течене*), *sf. Méd.* la leucorrhée.

Легало, *sn.* lit de camp.

Легатство, *sn.* la légation.

Легать, *sm.* un légat.

Легация, *sf.* la légation.

Легионенъ, *adj.* légionnaire.

— **войникъ**, *sm.* un légionnaire.

Легионъ, *sm.* la légion; 1. орденъ на почетенъ —, légion d'honneur; 2. кавалеръ на почетенъ —, un légionnaire; 3. начальникъ върху първа рота въ — (*у Римляни*), un primipilaire ou primipile.

Легло, *sn.* la couche, le fort; 1. (*и на рѣка*), le lit; 2. (*на люлка*), *Mar.* le hamac; 3. (*положъ на диванъ*), *Vén.* la reposée, le ressui; 4. (*на зѣброве*), le terrier; 5. изгонвамъ отъ — или зимамъ — то нѣкому, *va. fam.* découcher; 6. потрѣбитъ за —, la literie. [une lady.

Леди (*господарица въ Инглитера*), *sf.*

Ледовитъ (*за море*), *adj.* glacial.

Ледна изба, *sf.* la glacière.

Ледникъ (*на планина*), *sm.* le glacier; || (*на земя*), la glacière.

Ледопишлочки украсенеа, *sn. pl. Archit.* les congélations *f.* [*Mar.* le paraglace.

Ледорѣзъ (*на мостъ*), *sm.* le brise-glace; ||

Ледъ, *sm.* la glace; 1. единъ късъ —, un glaçon; 2. истудено съ — вино, frappé de glace; 3. студень както —, *fig.* glacé; 4. ставамъ както —, *vn.* glacer et se —, *vr.*; 5. очистеване — отъ рѣка, la débâcle et -ement *m.*; 6. строжаване, отйива си — отъ рѣка, *v. imp.* elle débâcle.

Ледяно цвѣте, *sn.* la glaciale ou glacée et plante glacée.

Ледянь сѣдоморъ, *sm.* banc de glace, *m.*

Лееръ, *sm. Mar.* la draille.

Лежене, *sn. Méd.* le decubitus; 1. (*нагърбъ*), la supination; 2. (*на дѣсна страна*), *Méd.* l'incubitation *f.*; 3. (*овъдъ на нива*), le parage; || плата за —, droit de parage, *m.*

Лежка рыба, *sf. poisson*, la chatouille, la brême; || (*дрѣбна рыба*), le morrain ou alevin.

Лежжъ, *vn.* coucher, porter, traîner; 1. *fig.* résider; 2. *Mar.* rester; 3. (*върху нѣщо*), poser; 4. (*на гола земя*), coucher sur la dure; 5. (*на постелка*), aliter et s' —, *vr.*; 6. лежи, *v. imp.* il git.

Лейденски намѣтъ, *sm. Phys.* bouteille de Leyde, *f.*

Лейтенантка, *sf.* une lieutenant.

Лейтенантъ, *sm. Milit.* un lieutenant; || генералъ —, lieutenant général *m.*; || морски —, *Mar.* lieutenant de vaisseau, *m.*

Лека галерея (*около къща*), *sf.* la véranda.

— **длъжностъ**, *sf. fig.* le canonicat.

— **ковница**, *sf.* le cheveu-legers.

— **нощъ**, *interj.* bonsoir!

Лека поща, *sf.* la malle et malle-poste; || **куриеринъ** на —, courier de la malle-poste, *m.*

— **шѣпка**, *sf.* l'armet *m.*

Лекало (*торникъ*), *sn. Mar.* le gabari et -rit; || **работене споредъ** —, *Mar.* le gabariage; || **издѣлвамъ дърво споредъ** —, *va. Mar.* gabarier. [commuer.

Леко, *adv.* volontiers; || **правя по** —, *va.*

— **искаране**, *sn. Méd.* la minoration.

— **цвѣтене**, *sn. Peint.* le vague.

— **чистително**, *sn. Méd.* minoratif, *adj. m.*

— **вѣренъ**, *adj.* crédule; -но, -ment; || **бивамъ** —, *vn. fam.* gober.

— **човѣкъ**, *sm. fam.* un jobard.

— **вѣрие**, *sn.* la crédulité.

— **вѣрностъ**, *sf.* la crédulité.

— **мысленно**, *adj. fig.* légèrement ou de léger, à la légère. [versant.

— **прѣкатуревателенъ** (*за кола*), *adj.*

— **распустителенъ цѣръ**, *sm. Méd.* eccoproptique, *adj. m.*

Лекостъ, *sf.* la légèreté, agilité *f.*; 1. *fig.* la volubilité; 2. (*на кустца*), la franchise; 3.

(*на цѣвтила*), *Peint.* la vaguesse.

Леконуменъ, *adj.* éventé, inconsidéré, leste; || *fig.* éparoré; || **ставамъ** —, *vn. fig.* s'évaporer.

— **умѣ**, *sn.* l'inconsidération *f.*; || *fig.* la légereté, évaporation *f.*

— **умъ**, *adj.* léger, frivole.

Лексикографически, *adj.* lexicographique.

Лексикография, *sf.* la lexicographie.

Лексикографъ (*съставникъ на рѣчникъ*), *sm.* un lexicographe.

Лексикологически, *adj.* lexicologique.

Лексикологія (*думопроизведена*), *sf.* la lexicologie.

Лексикологъ, *sm.* un lexicologue.

Лексиконъ (*рѣчникъ*), *sm.* le dictionnaire, le lexique.

Лекторъ, *sm.* un lecteur.

Лекція (*ука*), *sf.* la leçon.

Лекціи, *sf. pl.* cours public *m.*

Лекъ, *adj.* léger, svelte, agile, aisé, dégagé, leste; || (*за земя*), veule.

— **бѣлъ булюнъ**, *sm.* court-bouillon *m.*

— **шлемъ** *sm.* l'armet *m.*

Леки пантофы, *sm. pl.* l'escarpin *m.*

— **слѣды** (*пъртливи*), *sf. pl. Vén.* les foulées *f.*; || (*отъ еленъ*), *Vén.* les foulures *f.*

Леля, *sf.* la tante.

Лемма (*прѣдложение*), *sf. Géom.* le lemme.

Лемуры (*вапири у Римляни*), *sm. pl.* les lémures *f.*

Лемуръ (*маймуна*), *sm. mamm.* le maki.

Лента (*ивица*), *sf.* le ruban; || (*орденска*), le cordon; || **откачевамъ** —, *va. fig.* dépasser.

Ленъ, *sm. plante*, le lin; 1. дивъ —, la linière ou lin sauvage; 2. нива посѣяна съ —, la linière; 3. очукване —, la macquage; 4. очуквамъ —, *va.* macquer le

lin; 5. чукало за —, la masque; 6. който очукова —, *s. flassier*, ére.
 Леняно платно, *sn. toile de lin*, *f.*
 — сѣме, *sn. la linette*.
 Леонински стихъ, *sm. léonin*, *adj.*
 Леопардъ, *sm. quadr. le léopard*.
 Лепра, *sf. la lèpre*; || бѣла —, *Méd. la morphee*. [la léproserie.
 Леправъ, *adj. lépreux*; || спиталъ за -вы,
 Лепень, *sm. plante*, la ciguë.
 Лесенъ, *adj. facile*; -сно, -мент.
 Леснина, *sf. la facilité*, l'adresse *f.*
 Лесно, *adv. naturellement*; || нѣма нищо по —, rien de plus simple; || това е — нѣщо, c'est le pont aux ânes.
 — измамнителъ, *adj. décevable*.
 Леснотія, *sf. la convenue*, l'aise *f.*
 Лешпы (кинескы орѣзъ), *sf. pl. le letchi ou litehi*. [—, la bassine.
 Лехень, *sm. t. le bassin*, le bidet; || голѣмъ Леша, *sf. plante*, la lentille, l'ers *m* ou erobe *f.*; || водна —, l'entille d'eau ou de marais.
 Лещакъ, *sm. la condraie et coudrette*.
 Лещникъ, *sm. arbre*, le noisetier ou coudrier.
 Лещниковъ цвѣтъ, *sm. noisette*, *adj.*
 Лещницы, *sf. pl. la noisette*.
 Лещоприличенъ, *adj. lenticulaire et -forme*.
 — подобно стѣкло, *sn. la lentille*.
 Ли, *part. dubitative*, si et *s.*
 Либація (жъртеа съ вино), *sf. la libation*.
 Либе, *sn. un amant*, amoureux *m*, cheri *adj.* la mie; || *fig. la bichette*, la créature; || — султанка (*voyez Хасеки*).
 — драгъ (латинка), *sm. plante*, la capucine.
 Либене, *sn. l'intrigue f.*
 Либеница, *sf. la pastèque ou melon d'eau*, *m.*
 Либенце, *sn. mignon*, onne, *s.*
 Либераленъ, *adj. libéral*; || правя —, *va. libéraliser*.
 Либерално, *adv. à plaines maines*.
 Либералностъ, *sf. le libéralisme*.
 Либералъ, *sm. le libéral*; || *pl. -лы*, les libéralismes *m*. [ment.
 Либестрастенъ, *adj. voluptueux*; -тно, -euse-
 Либланикъ, *sm. un amateur*.
 Либовенъ, *adj. érotique*, amoureux, fripon.
 — грѣхъ, *sm. péché mignon m.*
 Либовна пѣсничка, *sf. la brunette*.
 — работа, *sf. la galanterie*.
 — страсть, *sf. les amours m.*
 — ябълка (помадумъ, френскы памлажаны), *sf. la tomate ou pomme d'amour*.
 Либовникъ, *sm. un amant*, amoureux *m*, bien-aimé *m*, ami *m*, galant *m*; || *fig. un berger*. [dulcinée.
 Либовница, *sf. la maitresse*, la belle; || la
 Либовничень, *adj. céladonique*.
 Либовничны окрышледи, *sm. pl. la céladonisme*.
 Либовно писмо, *sn. billet doux m*, le poulet.

Либовно питіе, *sn. le philtre*.
 Либовны сношенія, *sm. pl. les amours m.*
 Либовъ, *sf. l'amour m*, l'affection *f*, la tendresse, la dilection, la piété, les entrailles *f.*; 1. *fig. la flamme*; 2. (къмъ Бога или къмъ близній), la charité; 3. (къмъ нѣщо), inclination *a. pour f.*; la passion; 4. сродно врѣме за —, heure du berger; 5. вджнувамъ голѣма —, *va. passionner*.
 Либознателенъ, *adj. studieux*, curieux; -лно, -eusement.
 Либопытень, *adj. curieux*; -тно, -eusement.
 Либопытното, *sn. le curieux*.
 Либопытство, *sn. la curiosité*.
 Либретто (опера поема), *sn. le libretto (pl. -ti)*; || съчинителъ на -ты, un librettiste.
 Либа, *va. aimer*, affectionner; 1. (страстно), idolâtrer; || (самъ себе-си или -мса единъ другъ), *vr. s'idolâtrer*; 2. който либи, aimant, *adj.*
 Ливада, *sf. la prairie*, le pré, l'herbage *m*; || — на която избѣлватъ восакъ, l'herberie *f.*
 Ливадень мазникъ, *sm. plante*, la fétuque.
 Ливадка, *sf. le préau*.
 Ливадна чучюлига, *sf. oiseau*, la farlouse.
 Ливадникъ, *sm. plante*, l'ulmaire ou reinedes-près *f.*
 Ливады, *sf. pl. les champeaux m*; || (косены дважки въ година), les guimaux *m*.
 Ливеръ, *sm. Phys. le siphon et syphon*.
 Ливница (кѣща), *sf. la fonderie*. [la livrée.
 Ливрейны слуги (на голѣмъ), *sm. pl.*
 Ливрея, *sf. la livrée*, les couleurs, *f.*
 Лига, *sf. la salive*; 1. плюене -гы, *Méd. la salivation*; 2. плюя -гы, *va. saliver*; 3. (партия), la ligue; 4. — рыба, *sf. poisson*, la baveuse.
 Лигавъ, *adj. pituiteux*, baveux, glaireux.
 Лигень, *adj. Anat. pituitaire*.
 Лигавяне и Раз-, *sn. Méd. le sialisme*; || който докарва —, *Méd. sialagogue*, *adj. m.*
 Лигавяса, *vr. saliver*.
 Лигатура, *sf. la ligature*.
 Лигистъ (придръжникъ на лига), *ка, s. ligueur*, euse.
 Лигининъ (дървенина), *sm. la lignine*.
 Лигитъ (земны сиви въглие), *sm. Minér. le lignite*.
 Лиготечене, *sn. Méd. la salivation*, le ptyalisme, le sialisme.
 Лиготечень, *adj. Anat. salivaire et -lival*.
 Лигы, *sf. pl. la bave*, l'écume *f*, la glaire, la puitte; 1. *Vétér. la gourme*; 2. текать ми —, *vn. baver*; 3. пѣлентъ съ —, baveux, *adj.*
 Лижж, *va. lécher*, laper.
 Лизанъ, *adj. léché*.
 Лика, *sf. la ressemblance*, affinité, conve-nance, analogie, sorte, *f.*; || *fig. le calque*.
 Ликантропія (почитане себе-си за звѣрь,

видъ лудостъ), *sf.* la lycanthropie; ||
 прихванатъ отъ —, un lycanthrope.
Линквидація, *sf.* la liquidation.
Линкеорни, *adj.* liqueureux.
Линкеоръ (*ракия*), *sm.* liqueur spiritueuse ou forte, *f*; || търговецъ на —, *sc.* liquoriste.
Линкидамбра, *sf.* arbre, le liquidambar ou corailme d'Amérique. [*licteur.*]
Линкоръ (*гавазинъ у Римляни*), *sm.* un
Линкъ-тросъ, *sm.* Mar. la ralingue; 1. дъл-
 жина на връхний —, Mar. l'envergure *f*; 2.
 пришивамъ -сы на платната, *va.* ralinguer;
 3. отпарямъ -сы, *va.* Mar. déralinguer.
Лиманни лодманъ, *sm.* un lamaneur et locman.
Лимански часть, *sm.* Mar. établissement
 d'un port, *m*.
Лиманъ, *sm.* le port, le palus; 1. (*на рѣка*),
 la gare; 2. (*мѣсто за стоварване ладіи*),
 le débarcadère; 3. *Géogr.* le liman, l'estu-
 aire *m*; 4. Mar. la crique; 5. влазямъ въ
 —, *vn.* Mar. relâcher.
Лимберсъ, *sm.* Mar. l'anguiller *m*.
Лимонада, *sf.* la limonade, aigre de cèdre
 ou de limon, *m*; || пойна —, limonade
 gazeuse.
Лимонадаръ, *ка, s.* limonadier, ère.
Лимоненъ цвѣтъ, *sm.* citrin, citron, *adj*;
 || варъ въ — сокъ, *va.* citronner.
Лимонокисѣла соль, *sf.* Chim. le citrate.
Лимонна кисѣлпна, *sf.* Chim. acide citrique, *m*.
 — миризма, *sf.* citronné, *adj*.
Лимонъ, *sm.* arbre, le citronnier, limonier
m; 1. (*плодъ*), le citron ou limon; 2.
 малъкъ сладъкъ —, lime douce *f*; 3. кон-
 фекты отъ -невы коръ, le citronnat.
Лимфатически, *adj.* Méd. lymphatique; ||
 въспалене на -ски създове, Méd. la lym-
 phangite.
Лингвистика (*езыкознание*), *sf.* la lin-
 guistique; || -тически, *adj*.
Лингвистъ (*общъ на езыци*), *sm.* un linguiste.
Линеевъ часовникъ, *sm.* horloge de flore, *f*.
Линейна ладія, *sf.* vaisseau de ligne, *m*.
Линейнъ, *adj.* linéaire.
Линене (*хвърляне, промѣняване, избру-
 свае козина у животни и вѣрже на то*
 —), *sm.* la mue.
Линиръ, *sm.* la règle, la férule; || (*за из-
 мѣрване кѣтосе*), l'alidade *f*.
 — кѣтвикъ, *sm.* la sauterelle.
Липника, *sf.* Typ. l'interligne; || раздѣлямъ
 съ -кы редове, *va.* Typ. interligner.
Липія, *sf.* la rangée, le filet; 1. (*и мѣрка*),
 la ligne; 2. *Général.* la branche; 3. Typ.
 le régle, la réglette; 4. (*на маятникъ*),
Mathem. ligne fiduciele; 5. (*ордеръ*), Mar.
 la file; 6. (*родиниска*), le côté; 7. (*уда-
 рена отъ вѣжје*), *Géom.* la tractoire et
 tractrice; 8. падане една — на друга,
Géom. l'incidence *f*; 9. на права —, à vol

d'oiseau, *m*; 10. по права —, linéal, *adj*;
 11. отплеснуване отъ —, le déraillement;
 12. отплеснуватса отъ — паровиты кола,
v. imp. ils déraillent; 13. мѣсто между двѣ
 —, писаното между имъ, Bot. l'entre-
 ligne, *m*; 14. тегля -ниъ, *va.* décrire; || (*на*
хартия), харакосвамъ, *va.* ligner; 15.
 теглене -ниъ, la règle. [*de limon.*]
Лино (*тѣжко платно*), *sm.* le linon; -новъ,
Линъ (*тѣжка вѣрвъ*), *sf.* Mar. le bitord, la
 ligne, le quarantenier; || —, poisson, la
 tanche; -ненъ, de tanche.
Линѣ (*хвърля си косъмъ-тъ*), *v. imp.* il
 mue, il se dépile; || което не —, *H. nat.*
 inexcuvable, *adj*.
Липа, *sf.* arbre, le tilleur; -новъ, de tilleur.
Липсува, *v. imp.* il fait faute, s'en faut.
Липсуване, *sm.* défaut de.
Лира (*инструментъ и съзвѣздіе*), *sf.* la
 lyre; 1. —, монета (100 гроша), la livre;
 2. италиянска монета (4 гроша), la lire ou
 lira; 3. *fig.* le luth.
Лирикъ, *sm.* un lyrique.
Лирически начинъ, *sm.* le lyrique; || -ски, *adj*.
Лисель, *sm.* Mar. la bonnette.
Лисца, *sf.* quadr. le renard; || (*женска*), la
 renarde; || ловецъ на -цы, un renardier.
Лисича дупка, *sf.* la renardière.
Лисичка (*лисино щенѣ*), *sf.* le renardeau.
Лискамъ, *va.* asperger (*voyez Плискамъ*).
Листакъ, *sm.* la brochure, la fascicule, le
 cahier, l'imprimé *m*; || *Typ.* la livraison; ||
 (*книжка*), la plaquette.
Листаръ (*вѣтхаръ*), *sm.* le gaulis.
Лиственна обвивка, *sf.* Bot. l'involucre *m*;
 || на —, Bot. involucrel, *adj*.
Листенно клюшкѣ, *sm.* la feuillée.
Листвень, *adj.* Chim. folié; || (*съ листіе*),
 Bot. feuillé. [*reglet.*]
Листель, *sm.* Archit. le listel (*pl.* -teaux), le
Листене (*пущане листіе*), *sm.* Bot. le feuil-
 laison.
Листенникъ, *sm.* arbre, le mélèze ou larix.
Листень, *adj.* Bot. foliaire.
Листецъ, *sm.* le folio. [*puceron.*]
Листна бѣлка, *sf.* insecte, le psyle ou faux
 — въшка, *sf.* insecte, le puceron.
 — жѣба, *sf.* la rainette.
 — оса, *sf.* insecte, la tenthrede.
Листни кѣтъ, *sm.* Bot. l'aisselle *f*.
Листо (*пл.* -та и -тіе), *sm.* (*и листо*), la
 feuille; || (*у книга*), le feuillet; || повя -тата
 на книга, *va.* feuilletier.
Листовитъ, *adj.* Bot. foliacé; || Chim. folié.
Листопрличенъ, *adj.* Bot. foliacé.
 — свивалникъ (*жесеникъ*), *sm.* la rouleuse.
 — ѣдецъ звѣръ, *sm.* Vét. bête broutante *f*.
Листецъ и -тенце, *sm.* la foliole; || (*отъ*
жито), la rampe.
Листъ, *sm.* feuille de papier, le catalogue, le

rôle, la liste, l'état *m*, coll. le feuillage; 1. (забѣлѣжка), le relevé, le relèvement; 2. изваждане смѣтка на —, relevé de compte; 3. (на имена), *Milit.* le contrôle; 4. (хартия), l'affiche *f*; 5. (исписване), la table; 6. (исписки), le tableau; 7. край -тъ, 'hors ligne *f*; 8. напечатване първа страна на —, *Typ.* papier blanc *m*; 9. на -ове (за книга), *Typ.* en feuilles; 10. -ста (у растенеа), la fane; || *Bot.* la frondaison; 11. (отъ дървѣ), *Bot.* la fronde, 12. покарване -ста, *Bot.* la vernation; 13. -стие и исписване —, *Peint.* le feuiller; 14. изобразяване или исписване -tie, *va. Peint.* feuiller; 15. отдѣляем хартиины -тове, *va. Techn.* désœuvrer; 16. поемане на -товѣтъ, *Typ.* l'assemblage *m*; 17. свиватца на цѣва (листието), *v. imp.* ils se coiffent; 18. свиване на -тието, *Agric.* le cloque.

Лита́мъ, *vn.* s'embarasser de.

Лита́не, *sn.* l'émoi *m*, le mal.

Лита́нія, *sf.* les litanies *f*, la kyrielle.

Литаре́чески, *adj.* léthargique.

— снѣнъ, *sm.* sommeil léthargique *m*.

Литарѣ́я (дѣлобогъ снѣнъ), *sf.* la léthargie.

Литѣра, *sf.* la lettre; 1. *Typ.* le type; 2. остъргане -ры, le crénage; 3. остъргане -ры, *vr.* créner.

Литѣрато́ръ, *ка, s.* littérateur, trice.

Литѣрато́ры, *sm. pl.* le monde littéraire.

Литѣрату́ра, *sf.* la littérature, les lettres *f*; || който са залѣга съ — и вѣности, un humaniste. [ишѣне, *adv.* -ment.

Литѣратуре́нъ, *adj.* littéraire; || въ -рно от — обирникъ, *sm.* écumeur littéraire *m*, plagiaire et auteur —, *m*; || *fam.* un picoueur.

Литѣрату́рны науки, *sf. pl.* les lettres *f*, les muses *f*.

Литѣрату́рно обира́не, *sn.* le plagiat.

Литі́й (металъ), *sm.* Chim. le lithium.

Литогра́фированащампа, *sf.* la lithographie.

Литогра́фирувамъ, *va.* lithographier.

Литогра́фически, *adj.* lithographique.

— занаятъ, *sm.* la lithographie.

Литогра́фія, *sf.* la lithographie; || (съ различни цѣвтила), la lithochromie.

Литогра́фъ, *sm.* un lithographe.

Лито́логически, *adj.* lithologique. [logie.

Лито́логія (наука за камани), *sf.* la lithologie.

Лито́логъ (камено вѣщъ), *sm.* un lithologue.

Лито́мически, *adj.* lithotomique.

Литотри́тически, *adj.* lithotritique et -triptique.

Литотри́тія (трошене камыкъ), *sf.* Chir. la lithotritie. [triteur.

Литотри́торъ (орхдіе), *sm.* Chir. le litho-

Литофа́нія, *sf.* la lithophanie. [le lithophyte.

Литофѣ́тъ (каменю растение), *sm.* H. nat.

Литра́ (мѣрка), *sf.* la litre; 1. четвъртина отъ —, le litron; 2. десѣтъ -ры, un décalitre; 3. хылядо -ры, un kilolitre; || (на

тегло), un millier; 4. десѣтъ хыляды -ры, un myrialitre. [m, un célébraut.

Литюрга́шъ, *sm.* un officiant et prêtre — попъ, *sm.* un habitué.

Литюргисвамъ, *vr.* officier.

Литюргистъ, *sm.* un liturgiste.

Литюргі́ины молитвы, *sf. pl.* le canon.

Литюргі́инъ, *adj.* liturgique.

Литюргія́ (божествена служба), *sf.* la messe, la liturgie, l'office *m*; 1. музикална —, messe en musique; 2. (безъ пѣние), messe basse ou petite messe; 3. (за починалы), messe des morts; 4. велика —, messe 'haute ou grande messe; 5. начало —, le préface; 6. напѣвъ посвятена —, la messe des présanctifiés *m*.

Лифли́нъ, *sm.* Mar. le garde-corps.

Лиха́ постѣлка, *sf. fg.* coup fourré *m*.

Лихва́, *sf.* l'usure *f*; || на —, l'arrière change *m*.

Лихваръ (фаузия т.), *sm. fam.* un fesse-mathieu.

Лихвѣ́тъ, *adj.* usuraire; || съ -ва, *adv.* -ment.

Лихвозима́чь, *ка, s.* usurier, ère.

Лихвонце́цъ, *sm. fam.* un juif.

Лихвонце́тельство, *sm. fam.* la juiverie.

Лихичькъ, *adj. fam.* finet et finot.

Лихо́, *sm.* système cellulaire *m*.

— състояне (лихость), *sn.* l'imparité *f*.

— тъкмо, *adv.* pair ou non.

Лихостѣ́, *sf.* la ruse, le finesse, la fausseté, la faquinerie, triganderie, fourberie et fourbe, astuce, menée *f*; || *fg.* la cabale.

Лихъ, *adj.* rusé, machiavelique, insidieux, fin, faux, fourbe, patalin et -lineur, double, artificieux, cauteleux; 1. (съ игра), un croc, un pipeur; 2. *fg.* raffiné, madré, retors, un pèlerin; 3. *fam.* un tricheur, trigaud *m*.

Лихъ (въ дватакъ), *adj.* non-pair, un as, impair; || два -ха (съ триуктракъ), le beset; || съ — брой, impairement.

— просякъ (игра), *sm.* 'hère ou as qui court.

— старецъ, *sm. fam.* un vieux penard.

— четъ, *sm.* nombre impair *m*.

Ли́де, *sm.* la face, le visage, la figure, le front, le corps; 1. l'individu *m*, la personne, le sujet; 2. (и Тѣло. — що прѣдставляе), le personnage; 3. (на вратна брѣва), l'entrée *f*; 4. (на монета), la pile; 5. (на платъ), l'endroit *m*; 6. (тора у медалъ, т.), l'obvers et obverse *m*; 7. (на урифтъ), *Typ.* Poël *m*; 8. (и всицкото —), le nez; 9. изгоруло отъ слънце —, visage rissolé *m*; 10. (прѣдѣя страна на сграда), le frontispice; 11. неправилно аль приетно —, petite mine chiffonnée; 12. гледамъ въ —, *va.* envisager; 13. излазямъ на —, être empreint sur le visage; 14. промѣнявамъ си -то, *va.* composer sa mine; 15. стоя съ -то, *vn.* faire face; 16. въ —, en face; || *fg.* à bout portant; 17. на —,

Jur. extant, *adj.*; 18. отъ -то, de front; 19. прѣдъ -то, à la face de; 20. — съ —, face à face, tête pour tête, nez à nez.

Лицейски ученикъ, *sm.* un lycéen.

Лицей (*горня училища*), *sm.* le lycée.

Лицемеренъ, *adj.* hypocrite; -рно, -ment; || imposteur.

— **мѣрецъ**, *рка*, *sc.* hypocrite; papelard, — **мѣрие**, *sn.* l'hypocrisie *f.*, imposture, cafarderie et cafardise, cagoterie *f.*, cagotisme *m.*, bigotisme, grimace *f.*; || *fig.* le fard, pharisaïsme *m.*, momerie *f.*; || *fam.* la tartuferie, papelardise *f.*

— **мѣрна добрина**, *sf.* le patte-pelu ou -pelue *f.*

— **мѣрство**, *sn.* le cagotisme.

— **мѣрствувамъ**, *vn.* *fam.* escabarder.

— **мѣръ**, *ка*, *s.* cafard, arde; un tartufe, saint-nitouche *f.*, un bigot; comédien, enne; grimacier, ère; || *fig.* un pharisien, torticolis *m.*; || *fam.* un capon.

— **пріетіе**, *sn.* acception de personnes, *f.*

Лиценціатство, *sn.* la licence.

Лиценціатъ, *sm.* licencié, *adj.* *m.*; || слово за похвала на —, le paranymphe.

Личба, *sf.* l'événement *m.*, phénomène, signe, incident *m.*, aventure *f.*, cas *m.*, marque *f.*, prodige *m.*, fait *m.*; || *fig.* le symptôme.

Личенъ, *adj.* éminent, marqué, marquant, distingue, de distinction *f.*, considérable, insigne, individuel, personnel, transcendant; || *fig.* haut.

— **имоть** (*въ женидба*), *sm.* *Jur.* l'apport *m.*

— **интересъ**, *sm.* le particularisme.

— **мжжъ**, *sm.* la notabilité. [un phénix.

— **човѣкъ**, *sm.* homme de marque, *m.*; || *fig.*

Личи, *v. imp.* il signifie.

Лична господарича, *sf.* une matrone.

— **каквица**, *sf.* le personnel. [parement.

— **страна**, *sf.* la face; || (*на камыкъ*), le

Личникъ (*на кофаръ*), *sm.* la cache-entrée; 1. (*на вратна брава*), la platine; 2. (*на кичеване надъ врата и прозорци*), le cantalabre, le chambranle; 3. (*у шлемъ*), la visière.

Лично, *adv.* en personne, en propre personne; || *fam.* en original.

Личность, *sf.* la personnalité, individualité *f.*; || *говоря* -сти, *vn.* personnaliser.

Личны, *прѣдни човѣци*, *sm. pl.* les notables, les principaux, *m.* [dartreux.

Личевитъ, -шастъ и -шевиденъ, *adj.* *Méd.* — **човѣкъ**, *sm.* un dartreux.

Лишей, *sm.* *Méd.* la dartre; -иѣтъ, de dartre; || **дѣръ** за —, *Méd.* antidartreux, *adj.* *m.*

Лишене, *sm.* le patelinage et -linerie *f.*, la tricherie, les subtilités *f.*

Лишко, *sm.* un baiseur, un fin, rusé, madré, politique, drôle, *m.*; || *fig.* un renard; || *fam.* *s.* narquois, oise; un aigrefin.

Лижъ, *vn.* ruser, pateliner; 1. (*въ игра*), redresser; 2. *fig.* gauchir; 3. *fam.* tricher.

Ліама, *sf.* *quadr.* le llama.

Ліана (*сѣто растение*), *sf.* la liane.

Ліардъ (*дрѣвна монета*), *sm.* le liard.

Ліокъ, *sm. t.* le ciment, le carroi, le mastic;

1. (*отъ варъ*, *смола* и *дървено масло*), *Mar.* la gale; 2. замазване съ —, le masticage; 3. замазване съ —, *va.* mastiquer.

Ліохманъ, *sm. t.* (voyez Драсъ).

Лобелія, *sf.* plante, la lobelia, la cardinale.

Лобода, *sf.* plante, la bardane, la cinéraire, le kali ou soude.

Ловене (*бисеръ и др. т.*), *sn.* la pêche.

Ловецка арія, *sf.* *Mus.* air de chasse, *m.*

Ловецки бодель, *sm.* *Vén.* la vouge.

— **дворъ**, *sm.* la vénérie.

— **рогъ**, *sm.* cor de chasse, *m.*

Ловецко дѣло, *sm.* la vénérie.

— **куче**, *sm.* la trompe.

Ловецъ, *вк.* *s.* chasseur, euse; un attrapeur, preneur, veneur, *m.* [chasserresse.

Ловка (*богиня на ловъ-та*, *Диана*), *sf.* la Ловцы, *sm. pl.* la chasse.

Ловъ, *sf.* la chasse; 1. (*на зеброве*), la vénérie; 2. (*на пилци*), la volerie; 3. (*съ пушкане*), le tiré; 4. (*и което са отнюс до* —), cunégétique, *adj. f.*; 5. ловене дивичъ на чужда земя, le braconnage; ||

|| **ходя** за — на чужда земя, *vn.* braconner; || **ловецъ** по чужда земя, un braconnier; 6. надзирачъ за —, un garde-chasse; 7. **ходя** на —, *vn.* chasser; 8. **пакъ** отиѣвамъ за —, *vn.* rechasser; 9. **чанта** за —, la gibecière.

Ловя, *va.* chasser, accrocher, attraper, happer, capturer, prendre; 1. (*око*), cadrer avec; 2. (*пилци*), voler; 3. (*рыба*, *бисеръ*), pêcher; 4. (*рыба съ вѣдица*), pêcher à la ligne; 5. (*рыба въ мѣтна вода*), pêcher en eau trouble *f.* [logarithmique.

Логаритмика или -мическа линія, *sf.* la

Логаритмъ (*сравнителенъ брой*), *sm.* *Mathém.* le logarithme; || -мически, *adj.* -mique; ||

логистически —, *sm.* *Mathém.* logarithme

logistique *m.*

Логика, *sf.* la logique, la dialectique.

Логикъ, *sm.* un logicien, un dialecticien.

Логически, *adj.* logique; -ски, -ment.

— **околъ**, *sm.* *Log.* cerele vicieux *m.*

Логогрифъ (*гаманка*), *sm.* le logogriphe.

Лодига, *sf.* *Artill.* la sous-bande.

Лодка, *sf.* le canot.

Ложа (*съ театръ или масонска*), *sf.* la

loge; || **првъ редъ** -жы, *Théat.* le premier.

Ложементъ, *sm.* *Fortif.* le logement.

Лоза (*и главнина* —), *sf.* la vigne, le courson, le billon; 1. (*за гроздіе*), le sarment; 2. (*за бѣло гроздіе*), vigne blanche; 3.

(гласина — съ гроздіе), la moissine; 4. свързване -зы въ лозіе, la javelle; 5. който пуца -зы, sarmenteux, *adj*; 6. очистеване — отъ ластари, l'éramprement *m*; 7. очистеванъ ластаритъ на —, *va.* éramprer. [culture].

Лозарство (развъждане лозы), *sn.* la viti-
Лозаръ, -ка, *s.* vigneron, onne, un viti-
culteur.

Лозинга, *sf.* Milit. mot de ralliement, *m.*

Лозинева пръчка (посадена), *sf.* le plant;
|| убирамъ отрѣзаны -кы, *va.* sarmenter.

Лозинъ дългоносъ, *sn.* insecte, le rouleur.

— отраслехъ (съ коренъ), *sn.* la sautelle.

Лозіе и -зе, *sn.* la vigne; 1. злѣ върви -то, *v. imp.* elle chenevotte; 2. порѣзване —, *le* recépage; 3. порѣзвамъ —, *va.* recéper; 4. посяяны мѣста съ -зя, le vignoble *et* paus —, *m*; 5. убирамъ или развалямъ —, *va.* vendanger; 6. убиране или разваляне —, la vendange, la vinée; 7. кошница за убиране —, le vendangeoir.

Лозна пшпка, *sf.* le cosson.

Лозовиденъ, *adj.* Bot. sarmenteux.

Лозунгъ, *sn.* mot de ralliement, *m.*

Лой, *sn.* le soif; 1. Méd. l'axonge *f*; 2. приличенъ на —, suiffeux *adj*; 3. намазвамъ съ —, *va.* suivre *et* suiffer.

Лойно подпыхуване, *sn.* Chir. le stéatôme.

Локанта, *sf.* le restaurant, la taverne.

Локантиерь, *sn.* un restaurateur, un traiteur;
|| смѣтка на —, carte à payer *ou* payante.

Локантна смѣтка, *sf.* l'écot, *m.*

Локва, *sf.* le boubrier, la souille, la fondrière, le patronillis; || (гюлет), la flaque, la mare.

Локомотивъ (паровозъ), *sn.* la locomotive *et* Локсодромически, *adj.* loxodromique.

Локсодромія (прѣкъ вървѣжъ на ладія), *sf.* Mar. la loxodromie.

Локъ, *sn.* le butin; || *fig.* le leurre.

Ло ло, *adv.* *fam.* lanturlu *et* tarelui.

Ломбардъ (заемна газна), *sn.* le mont-de-piété; || (отъ управленето), le lombard.

Ломберна табла, *sf.* table de jeu *ou* à jouer, *f.* [пенъ, d'homme].

Ломберъ (игра), *sn.* l'ombre *et* homme *m*; Лонгиметрически, *adj.* longimétrique.

Лонгиметрія (дължиноизмѣрене), *sf.* la longimétrie.

Лондрава коприна, *sf.* soies rondelettes *f*, la filoselle; -ненъ, de filoselle.

Лондранско сукно, *sn.* le londrin.

Лопаръ, *sn.* Mar. le garant.

Лопата и -тка, *sf.* la pelle; 1. една пълна —, une pelée *ou* pellerée *et* pelletée; 2. (водна), la rame; || съ насиланы -ты, à forces des rames; 3. (жарулекъ за варъ), le bouloir; 4. (на ладія), l'aviron *m*; 5.

малка — (у алѣбаръ), le pelleron; 6. морска — (у дивы Американцы), la pagaie; 7. тегля -ты у вода, *va.* pagayer, voguer, nager, ramer; || (на назадъ), Mar. scier; 8. теглене -ты, la nage, la vogue; 9. вървѣжъ на ладія съ -ты, Mar. la vogue.

Лопатарница, *sf.* Mar. l'avironnerrie *f.*

Лопатаръ, ка, *s.* nageur, euse; || който тегли -ты, un rameur; || (майсторъ), un avironnier.

Лопатка, *sf.* la truelle, la choulette; 1. (у банкометъ), le râteau; 2. (у животны), le paleron; 3. (за излизване вода), Mar. la sasse; 4. (мачка за пернуване), la palette; 5. (пещитна костъ), Anat. l'omoplate *f*; 6. (последенъ калыкъ отъ наченване сводъ), Archit. l'imposte *f*; 7. (шпателъ), la spatule.

Лопатна клѣчка, *sf.* Mar. le tolet.

Лопатогжска, *sf.* oiseau, la spatule.

Лопатченъ, *adj.* Anat. scapulaire.

Лопатястъ, *adj.* Bot. spatulé.

Лопштагъ (на бугшпритъ), *sn.* Mar. le garde-corps de beauprê.

Лорнетъ, *sn.* le monocle *ou* lorgnon; || гледамъ съ —, *va.* lorgner.

Лордъ (господаръ въ Инглитера), *sn.* un lord; || -меръ (градски кметъ въ Лондра), lord-maire *m.*

Лостъ, *sn.* le moulinet, échappement *m*; 1. (малжлъ), le levier; 2. Мéc. la chèvre; 3. Mar. l'anspect *m.*

Лось-штагъ *sn.* Mar. faux etai, *m.*

Лотенъ матросъ, *sn.* un soudeur.

Лотарійна игра, *sf.* la blanque.

Лотарія, *sf.* la lotterie, la blanque; -рийнъ, de lotterie; || главната придобывка въ —, *fig.* un quine à la lotterie.

Лото и игра на — (пѣяко), *sn.* le loto.

Лотово дърво, *sn.* arbre, le plaquemenier.

Лотъ, *sn.* la prise, la capture; 1. Mar. plombe de sonde, la sonde; 2. спущамъ —, *va.* sonder; 3. (полвина унция), le loth *ou* demi-once. [le lamanage].

Лоцманско искусство, *sn.* Mar. le pilotage.

Лоцманъ (кърмачъ), *sn.* un pilote, un baliseur.

Лочъ (съ езикъ-тъ си), *va.* laper.

Лоша живѣлица, *sf.* *fig.* le trou, le chenil.

— и -шава карета, *sf.* le fiacre.

— каруца, *sf.* le tapescu; || (съ единъ конъ), le coucou.

— кунописъ, *sf.* le barbouillage, le croûte.

— ладія, *sf.* la barcasse.

— манка (гозба), *sf.* la vilénie. [guenas].

— мирзма, *sf.* la fétidité; || *fam.* la fa-

— мокрина, *sf.* le levain.

— перука, *sf.* *fig.* la crinière; || *pop.* la tignasse *et* teignasse.

— помысль, *sf.* le guet-apens; || съ —, *adv.* de guet-apens.

Лоша поставка, *sf.* la gaucherie.

— работа, *sf. fam.* la malfaçon.

— стока, *sf.* la drogue.

— страна, *sf.* le mauvais; || (на една ра-бота), le revers de la médaille.

— струна, *sf.* fausse corde *f.*

— цигулка, *sf.* le sabot; || *fam.* le crincrin.

Лошавина, *sf.* la méchanceté, enlaidisse-ment *m.*; || (на врѣмето), l'intempérie *f.*; || *fig.* inclemence, injure *f.*

Лошо и -шаво, *adv.* mauvais, mal, maigre-ment, pitoyablement, chétivement, mesquin-ement, pis (pour plus mal); 1. мирише на —, *v. imp.* il sente mauvais; 2. на —, de mal en mal, de pis en pis; 3. -то, *sn.* le mauvais. [*mauvais.*]

— врѣме, *sn.* il fait mauvais temps, il fait вино, *sn.* la piquette; || *fam.* le chasse-cousin.

— гласенъ, *adj.* dissonant.

— гласие, *sn.* la disharmonie; || *Mus.* la dissonance.

— испарене, *sn.* le méphitisme.

— ловецко куче, *sn.* le 'houret; || ходя на ловъ съ -вы -чета, *vn.* Ven. 'hourailler; || дватакъ -вы -чета, un 'houraillis.

— нарѣчие, *sn.* le jargon; || говоря —, *vr. fam.* jargonner.

— обнасяне, *sn.* le déportement.

— писане, *sn. fam.* le griffonnage; ||

— пишъ (или бѣлѣж), *va.* griffonner, bar-bouiller.

— приемане, *sn. fam.* le rebuffade.

— растене (на жито), *sn. Agric.* le ra-chitisme et rachitis.

— ржкописане, *sn.* le gribouillage.

— смилане (на бдене), *sn. Méd.* la dys-pepsie.

— соченъ, *adj.* cacochyme.

— сочие, *sn. Méd.* la cacochymie.

Лошотия, *sf.* le malaise, la laideur, soulève-ment de cœur, *m.*

Лошъ и -шавъ, *adj.* mal, malfaisant, mal-fait, malheureux, malicieux, esprit malin, mauvais, médiocre; 1. méchant, atroce, vil, laid, misérable, maigre, malintentionné, bor-gne, pitoyable, ginguet, piètre, chiche; 2. *fig.* incélément, vereux; 3. *pop.* fichu; 4. (за честъ-та), *fig.* injurieux; 5. най —, moins, pire (pour plus mauvais), pis (pour plus mal); 6. най-лошавото, *sn.* le pire, le pis; 7. отъ най-лошава страна, au pis.

— баницаръ, *sm. fam.* un gâte-pâte.

— готваръ, *sm.* un fripe-sauce; || *fam.* un gâte-sauce; empoisonneur, euse, *s.*

— занаятникъ, *sm. fig.* un savetier.

— кладенецъ (що едвалъ чичурка), *sm.* la pissotière.

— кунописецъ, *sm.* un barbouilleur, un croûton.

Лошъ навикъ, *sm.* le vice, le tic; || съ —, vicieux, *adj.*; || съ — човѣкъ, un vicieux.

— народъ, *sm.* une racaille.

— писачъ, *sm.* un écrivain et -vassier.

— работникъ, *sm.* un gâcheur.

— списатель, *sm.* un grimaud.

— цигуларъ, *sm.* un racleur.

— човѣкъ, *sm.* un méchant, un pauvre homme.

Лошы и -шавы стихове, *sm. pl. fam.* vers anodins, *m.*

— трънки, *sf. pl. Méd.* la raphanie.

— хора [еборъ —, le pandémonium.

Лоявъ, *adj.* suiffeux.

Лояна кисѣлина, *sf. Chim.* acide sebacique *m.*

Лояно дърво, *sn.* arbre à suif, *m.*

Лоянь и -ясть, *adj. Anat.* sébacé.

Лубъ (женска шѣпка), la capeline, la ca-pote, le; toquet; || (около жеркымѣ), l'ar-chure *f.*

Луга, *sf.* la lessive; 1. натопяване, натоше-ното въ — н сынуване —, *Chim.* la lissive; 2. натопявамъ въ — или сынувамъ —, *Chim. va.* lessiver; 3. прѣкарване прѣвъ —, le lessissage; 4. перачъ, ка въ —, *s.* lessiveur, euse. [*miné.*]

Луда-глава, *s.* extravagant, ante; un déter-— радостъ, *sf.* les bamboches, *f.*

Лудетина, *sm.* un fat; || *fam.* une péronelle, mijaurée *f.*

Лудничавостъ, *sf. fam.* la fredaine.

Лудничавство, *sn.* l'extravagance *f.*

Лудничавъ, *adj.* extravagant; -во, -gam-ment; 1. méchant; 2. (за конъ), malicieux; 3. говоря -во, *vn.* vaguer.

Лудо, *adv.* follement, innocemment.

Лудория, *sf. fig.* le remue-ménage; || *fam.* la badinerie; || *pl.* -piu, les incartades *f.*

Лудостъ, *sf.* la folie, manie, frénésie, dé-mence, fureur, insanité *f.*, aliénation d'esprit ou mentale; *f.*; 1. *Méd.* la vésanie; 2. (на единъ прѣдмѣтъ), la monomanie; 3. (за мжжъ), la nymphomanie.

Лудъ, *adj.* fou ou fol, aliéné, maniaque, in-sensé, frénétique, forcené, délirant, échappé des petites-maisons, un calotin; 1. *fig.* toqué; 2. (само на единъ прѣдмѣтъ), *sc.* mono-mane; 3. бия си глава както —, comme un perdu.

Лудѣя, *vn.* délirer.

Лудѣяне, *sn.* le délire. [d'or.]

Лундоръ (жълтица), *sm. sm.* le louis et louis

Луйтене, *sn.* le courant.

Луйтъ, *v. imp.* elle saillit. [*ognon m.*]

Луковы цвѣтя, *sm. pl. Bot.* l'ognon et

Лукъ (прѣхубостъ), *sm.* le luxe.

Лукъ, *sm. plante*, l'ognon et ognon; -лученъ, d'ognon; 1. плетеница —, chapelet d'oi-gnons; 2. вѣрие отъ —, l'ognonade *f.*; 3. клѣтка посѣяна съ —, l'ognonnière *f.*

Лула (на чибукъ), *sf. t.* le fourneau.

Лумакелла (*чарупчастъ мряморъ*), *sf.* la lumachelle.

Лумпъ (*захарни пѣсакъ*), *sm.* le lumps.

Луна, *sf.* le signe, la tache; || (*на слънчевъ околю*), *Astr.* la macule; || безъ -ны, *H. nat.* immaculé, *adj.*

Лунавъ, *adj.* lentilleux.

Луненъ мѣсець, *sm.* *Astr.* lune caye *f.*

Луничка, *sf.* la tache, la marque, l'envie *f.*; 1. *fig.* le stigmatе; 2. *Méd.* la lentille; 3. (*на лицето*), l'assassin *m.*; 4. (*около рогчето на щипата*), *Anat.* l'aréole *f.*; 5. (*въ повѣето на окомото*), la maille; 6. (*въ ялмазъ*), la paille, les gendarmes *m.*; || съ -кы, gendarmеux, *adj.*; || безъ -кы, rangon, *adj.* [caille].

Луниса, *v. imp.* il tombe en écaille, il s'écaille.

Лупителенъ, *adj.* écailleux.

Лупинъ (*въличъ бобъ*), *sm.* plante, le lupin.

Луспа (*на рыба*), *sf.* l'écaille; || *fig.* la monnaie; || остъргвамъ -пытъ на рыба, *va.* écailler.

Луспавидно състояние, *sm.* l'imbrication *f.* — образенъ, *adj.* *H. nat.* imbriqué.

Луспавъ, *adj.* écailleux, squameux et squameux. [lés *m.*]

Луспавы животны, *sm. pl.* animaux écail-

Лустрація (*у Римляны*), *sf.* la lustration.

Лучене, *sm.* le tir, la visée.

Лучъ, *va.* viser à, coucher en joue, adresser; || (*залогъ*), ajuster; || **лучи** (*за оржжѣ*), *v. imp.* il porte.

Лушачъ, *ка, s.* écosseur, euse.

Лушъ, *va.* monder, peler, écaler; || (*бобъ, грахъ*), écosser; || **лушиса**, *v. imp.* il s'enleve, il s'écale; *pl.* ils se pelent.

Лыкавъ, *adj.* filamentеux. [écorce *f.*]

Лыко, *sm.* la tille et/ou teille, le filament,

Лыкова връзка, *sf.* l'accolure *f.*

Лыса (*на чело у конь*), *sf.* la pelote, l'étoile *f.*; || *Vétér.* germe de fève, *m.*

Лысь конь, *sm.* miroité, *adj.*

Лѣва рѣка или страна, *sf.* la gauche.

— страна (*на конь*), *sf.* coté du montoir, *m.*

Лѣвичаро-дѣсничарство, *sm.* l'ambidextérité *f.*

Лѣвичаръ, *ка, s.* gaucher, ère; || — и дѣсничаръ, *adj.* *sc.* ambidextre.

Лѣвустъ, *adj.* un polisson.

Лѣвъ, *adj.* gauche, || *Blas.* sénestre; || на -во, *adv.* à gauche, à sénestre.

— **кракъ**, *sm. fig.* favori, ite, *s.*; || **сѣмъ** — нѣкому, *vn. fig.* être la coqueluche de; || първенство на —, le favoritisme.

Лѣгва (*да спя*), *vn.* se coucher; || **накъ си —**, se recoucher; || **лѣга** (*за конь*), *v. imp.* il regimbe. [coucher.

Лѣгане, *sm.* le regimbement; || (*за спане*), *le*

Лѣгва, *sf.* poisson, la baudroie.

Лѣгнатъ, *adj.* sis (*отъ сеoir*).

Лѣнъ калжъ, *sm.* le creux.

Лѣець, *sm.* un fondeur, un mouleur.

Лѣзга (*молосъ т.*), *sf.* le gravier, la blo-caille, le môle, le balaste, le galet; || на-сыпвамъ съ —, *va.* bloquer.

Лѣкарница, *sf.* la pharmacie.

Лѣкарнически, *adj.* pharmaceutique.

Лѣкарническо искусство, *sm.* la pharmacie.

Лѣкарека пѣла (*за чистене*), *sf.* la rugine.

Лѣкарски нищър, *sm.* (*voyez Бистурей*).

Лѣкарско веществословіе, *sm.* matière médicale ou Pharmacologie *f.*

Лѣкарско питіе, *sm.* *Vétér.* le breuvage.

Лѣкарственъ ханъ, *sm.* *Méd.* le bolus.

Лѣкарство, *sm.* la médecine; || **ученикъ** на —, un carabin.

Лѣкаръ (*докторъ*), *sm.* un médecin, un docteur, un chirurgien, un operateur; 1. *fat.* un esculape; 2. **пѣлковенъ штабъ** —, chirurgien major; 3. **вторый пѣлковенъ** —, officier de santé.

Лѣкуване, *sm.* *Méd.* la curation.

Лѣкъ, *sm.* le remède, le curatif; || (*за рана*), le vulnérable; || *fig.* le médecin, la médecine, le médicament.

Лѣннвость, *sf.* la fainéantise.

Лѣпежъ, *sm.* (*voyez Мазане*).

Лѣпилникъ (*на извѣстія*), *sm.* un afficheur; || (*за пѣстры хартии*), un colleur.

Лѣпка, *sf.* la tache, macule, marque *f.* timbre *m.*; 1. *fig.* la souillure, le stigmatе; 2. **вадя мазны -кы**, *va.* dégraisser; || **чистачъ на -кы**, un dégraisseur; 3. **искарвамъ или вадя -кы**, *va.* détacher; || **изваждачъ на -кы**, un détacheur.

Лѣпливость, *sf.* la glutinosité, viscosité, ténacité, conglutination *f.*; || **правя -во**, *va.* conglutiner.

Лѣпливъ, *adj.* coagulant, visqueux, tenace, gluant, glutineux; || *Méd.* adhésif, collétique; || **правя -во**, *va.* gluer.

Лѣпописане, *sm.* la calligraphie.

Лѣпость, *sf.* la beauté. [lissime.

Лѣпъ, *adj.* gentil, gent, joli, beau ou bel, bel-

лѣпъ, *va.* coller; || (*изново*), recoller.

Лѣса (*въ аажрѣ*), *sf.* le râtelier. bourdaine.

Лѣсковецъ, *sm.* arbrisseau, la bourgène et

лѣсовенъ, *sm.* plante, l'asclépiade *f.* et aselepias *m.* le dompte-venin.

Лѣстовица, *sf.* oiseau, Phirondelle *f.*; || (*морска*), hirondelle de mer; || —, oiseau et poisson, l'aronde *f.* [éclaire.

Лѣстовична трѣва, *sf.* plante, la chélidoine ou **лѣстовишка опашка** [кръстосанъ както —, à queue d'aronde *f.*

Лѣтенъ, *adj.* Bot. Méd. estival.

Лѣтна женска шѣпка, *sf.* la capeline.

— **круша** (*петровка*), *sf.* l'pignonet *m.*

— **кѣща** (*извѣжъ градъ-тъ*), *sf.* maison de campagne, *f.*

Лѣтна кѣличка (на село), *sf.* le cottage.

Лѣтница (жито), *sf.* les mars *m.*

Лѣто, *zn.* l'été *m.*; -тень, d'été; 1. (на монета, на памятникѣ), *Slav.* le millésime; 2. (по Рождество Христово), l'an de grâce; 3. въ — отъ създање мира, l'an du monde.

— броене, *zn.* la chronologie, l'ère *f.*; || грѣшка въ —, l'anachronisme *m.*, métachronisme *m.*

— броець, *sm.* un chronologiste et -logue.

— писатель, *sm.* un chronographe, un annaliste.

— писи, *sf. pl.* les fastes *m.*

— писецъ, *sm.* un chroniqueur, un annaliste.

— писъ, *sf.* la chronique, les annales *f.*

Лѣтъ, *adj.* moulé.

Лѣтъ, *vn.* voler (voyez Хвърчж). [laque.

Лѣхски дворянинъ, *sm.* un polacre ou po-

— езыкъ, *sm.* le polonais et langue -naise *f.*

— сюртукъ, *sm.* la polonaise.

Лѣхско играње, *zn.* la polonaise.

Лѣчене, *zn.* la cure; || *Méd.* le traitement.

Лѣчителъ (за раны), *adj. Méd.* vulnéraire.

Лѣжъ (нѣкого), *va.* médicamenter; || (рана),

Méd. consolider; || -са, *vr.* se médicamenter.

Лѣщакъ, *sm.* bois d'aveliniers.

Лѣщникъ, *sm.* arbutus, l'avelinier *m.*

Лѣщницы (плодъ), *sm. pl.* l'aveline *f.*

Лѣяло, *zn.* Mar. l'archipompe ou arche-de-

ромпе *f.*

Лѣяна работа, *sf.* le coulé.

Лѣяне, *zn.* le jet; || (много буквы изъ

днати), la polyamatypie.

Лѣя, *va.* fondre, jeter en moule, couler, verser.

Лѣгеръ (ладя), *sm.* le chasse-marée; ||

Mar. le lougre; -рентъ, de lougre.

Лѣди, *zn.* nom bulgare de la lettre Л.

Лѣдіе, *sm. pl.* les gens, le commun; || (отъ

единъ кроежъ или поръ), des gens de

même farine. [*dim.* -tillon *m.*

Лѣкъ, *sm.* Mar. l'écouillef; || (малкъ),

Лѣлека, *sf.* arbrisseau, le lilas.

Лѣлечень и -цвѣтъ, *adj. sm.* lilas.

Лѣлочно растене, *zn.* Bot. liliacée et

plante —, *sf.*

Лѣлка, *sf.* le berceau; 1. (на ежже), la

brandilloire; 2. (за малко дѣте), la bar-

celionnette; 3. (тезгере), le blancard.

Лѣлъяне, *zn.* le balancement, ballottement

branle, branlement *m.*, vacillation, agitation

f., acoup *m.*; 1. *fig.* la balance, la fluctua-

tion, flottement *m.*, oscillation *f.*; 2. *Astr.* la

trépidation; 3. (на земната ось), *Astr.* la

titubation; 4. (на парета), *Techn.* ébatte-

ment *m.*

Лѣлъя, *va.* balancer, bercer, agiter, branler,

tourmenter; 1. *fig.* cahoter; 2. -са, *vr.* se

balancer, s'agiter, vaciller, s'ébranler; 3.

3. *Méc.* osciller; 4. *fig.* marchander; 5. *fam.*

pendiller; 6. (на десный или лѣвый бръгъ), Mar. lancer; 7. лѣлъеса (за ладя), *v. imp.* il roule; 8. жена що лѣлъе дѣца, une berceuse.

Лѣлетъ, *sm.* Fortif. la lunette. [*strine.*

Лѣостринъ (коприниякъ платъ), *sm.* la lu-

лостръ (пестлъбѣ), *sm.* la lustre.

Лѣота критика, *sf.* la diatribe.

Лѣотеранско исповѣдане, *zn.* le luthéra-

nisme.

Лѣотеранинъ, анка, *s.* luthérien, enne; ||

(отъ Аугсбургско исповѣдане), un con-

fessionniste; || -ански, *adj.*

Лѣотиво, *adv. fig.* aigrement.

Лѣотивость и -вина, *sf.* la verdure; || *fig.* la

mordacité, causticité *f.*, sel *m.*

Лѣотивъ, *adj.* piquant; || *fig.* caustique, mor-

dant, mordicant, salé.

— соусъ, *sm.* la rémolade et rémoulade.

Лѣотикъ, *sm.* plante, la douve, la grenouillette.

Лѣотия (музик. инстр.), *sf.* le luth; -нентъ,

de luth.

Лѣотостъ, *sf.* la violence, véhémence, féro-

cité, cruauté, atrocité, immanité, fougue, *f.*

Лѣотъ, *adj.* cruel, véhément, atroce, féroce,

hagard; || *fig.* cru.

Лѣотерна, *sf.* plante, la luzerne; || поле по-

сѣяно съ —, la luzernière.

Лѣовъ трапъ, *sm.* fosse aux lions, *f.*

Лѣвеса опашка, *sf.* plante, la queue-de-

lion ou léonurus.

Лѣвски, *adj.* léonin.

— жбъ (салата), *sm.* plante, le pissenlit ou

dent-de-lion.

Лѣвско сърце (звѣзда), *zn.* Astr. le Ré-

gulus, le Basilique.

Лѣвче, *zn. dim.* le lionceau.

Лѣвъ (асланъ *t.* и съзвѣдіе), *sm.* quadr.

lion, onne, *s.*; || (морски), lion de mer; ||

(пари), la monnaie, l'argent *m.*

Лѣготене, *zn.* la 'hâblerie.

Лѣготни, *sf. pl.* la filouterie.

Лѣготни, *sf.* la tromperie, la jonglerie, tri-

cherie, fourberie et fourbe *f.*, charlatanerie

f. et -tanisme *m.*

Лѣгота, *vn.* tromper, mentir, jongler, trahir,

fourber, gasconner, flouter, 'habler, frust-

rer; || *fam.* tricher, charlataner; || *pop.* flouer.

Лѣжа, *sf.* le mensonge, menterie *f.*, attra-

poire *f.*, faux *m.*, conte *m.*, fiction *f.*, histoire

f.; 1. *fam.* la cassade, gausse *f.*, craquerie

f.; 2. *fig.* le fagot, faribole *f.*; 3. *pop.* la

blague, la bourde, la craque, le ragot, colle

f.; 4. исказвамъ нѣщо за —, *vr.* démentir;

|| исказване нѣщо за —, le démenti; 5.

казвамъ -жы, *vn.* mentir.

Лѣжець, *sm.* un menteur, faquin *m.*, 'hableur,

charlatan, malheureux *m.*; || *fam.* gredin,

ine; gueusard, gueux *m.*

Лѣжко, ка, *s.* menteur, radoteur, euse;

un dupeur, escamoteur, jongleur, floueur, fourbe, ravaudeur, drôle, pipeur *m*, plat pied ou pied plat *m*; 1. *fig.* un valet de carreau; 2. *fam.* un indigne; 3. *pop.* un blagueur, un bordeur.

Лжжло, *sm.* un baladin; || *fam.* un chenanpan.

Лжжлива лжскавина, *sf.* *fig.* le clinquant.

— **свѣтлина**, *sf.* *fig.* feu follet *m*.

Лжжливо, *adv.* faux.

— **извѣствоване**, *sm.* la supposition.

— **милуване**, *sm. fam.* la chatterie.

— **теглене (полицы)**, *sm.* manège des tirailleurs *m*.

— **тълковане**, *sm.* l'entorse *f*.

Лжжливость, *sf.* la fausseté.

Лжж-, **лжжливъ**, *préfixe*, pseudo-.

Лжжливъ, *adj.* mensonger, menteur, perfide, frauduleux, traître, faux, insidieux, emprunté; || *fig.* emprunt; || *Jur.* frustratoire.

— **полицо-издавачъ**, *sm. Com.* un tirailleur.

Лжжливы галенеа, *sm. pl. Jur.* les blandices *f*.

Лжжжвѣнь, *adj.* frivole, postiche, prétendu; || (за *моглужество*), frauduleux; || — и **грыжовѣнь свѣтъ**, *sm.* vallé de larmes, de misère.

— **безцѣнь камыкъ**, *sm.* la 'happelourde.

— **братъ**, *sm.* faux frère *m*.

— **подправѣнь ключъ**, *sm.* fausse clef *f*.

— **портъ**, *sm. Mar.* faux sabord *m*.

— **пророкъ**, *sm.* faux prophète *m*.

— **свидѣтель**, *sm.* faux témoin *m*.

Лжжовна баттерія, *sf. Mar.* fausse batterie *f*.

— **свѣтлина**, *sf.* faux jour *m*.

Лжжовното, *sm.* le faux.

Лжжовно и -жливо, *adv.* faussement.

— **излжскване**, *sm. fig.* le fard.

— **мждруване**, *sm.* le philosophisme.

Лжжовность, *sf.* la frivolité.

Лжжы, *sf. pl.* la radoterie, la sornette; || приказвамъ —, *vr.* en conter de cosuées;

|| —, *interj.* zeste.

Лжжж, *vn.* mentir, escobarder, circonvenir, frauder, amuser, babiller, en imposer; 1. *fam.* carponner, caququer; 2. *pop.* blagueur, bourder; 3. -*ca, vr.* se démentir, se tromper, s'abuser, se bercer de, se leurrer de.

Лжжжшѣне, *sm.* le luvoyage. [ractueux.

Лжжжшѣнь, *adj.* sinueux, tortueux, anfractueux.

— **пжтъ (изъ проконъ)**, *sm.* le boyau.

Лжжжшка, *sf.* le détour, anfractuosité *f*; || (въ *ушиката костъ*), *Anat.* le labyrinthe.

Лжжжжшкы (кривины), *sf. pl.* la sinuosité, tortuosité *f*, tour et retour *m*; || (у *рѣка*), le serpentement, le méandre.

Лжжжжшна дупка, *sf.* le dé.

Лжжжжжж, *vr. Mar.* luvoyer, bordailler et bordayer; || *Milit.* converser.

Лжжче, *sr.* le cerceau; || *Techn.* l'arçon *m*; || (на *готически сводъ*), *Archit.* le tierceron.

Лжжж, *sm.* l'hémicycle *m*, demi-cercle, arbalète *f*, arc *m*; 1. *Archit.* cintre de charpente; 2. (за *цигулка*), l'archet *m*; 3. (на *дѣтска молека*), archet *m*; 4. (съ *който стрѣлкатъ брабонкы*), arbalète à jalet.

Лжжскавина, *sf.* le brillant, le poli, la polissure, luisant *m*, lustre *m*, brunnissure *f*, vernis *m*, oeil *m*; 1. *fig.* le feu, fleur *f*, relief *m*; 2. (на *воды у платъ*), la moire; || правяне — върху нѣщо, le moirage; || прави — върху нѣщо, *va.* moirer; || майсторъ за —, un moireur; 3. (на *платъ*), le cati; 4. (на *сукно*), l'eau *f*; 5. *изваждамъ* — на *платъ*, *va.* délustrer; 5. *истривамъ* —, *va.* dépolir; 7. *загубвамъ* —, *vr.* se dépolir; 8. *накичамъ съ лжжлива* — писало, *va. fig.* briller; 9. *ударямъ нова* —, *va.* relustrer.

Лжжскаво калико, *sm.* le treillis.

Лжжскавъ, *adj.* luisant, lustré, rayonnant, poli, splendide, reluisant, vif, freuri, lisse, pétillant et pétillant, glacé; || (на *воды*, на *облачы*), moiré; || прави —*во*, *va.* blanchir.

— **камыкъ (глимеръ)**, *sm.* pierre spéculaire *f*.

— **пѣсакъ**, *sm.* l'averturine *f*.

Лжжскавы ржжжвицы, *sf. pl.* gants glacés *m*.

Лжжскане, *sm. fig.* la splendeur.

Лжжстене, *sm.* la flatterie; || *fig.* l'encens *m*.

Лжжстѣнь, *sm.* un flatteur, adulateur, déceuteur *m*; || *fam. s.* endormeur, euse; un encenseur; || *fig.* chien couchant ou d'arrêt *m*.

Лжжствно обяснене, *sm.* le machiavélisme.

Лжжствность, *sf.* le patelinage et -linerie *f*.

Лжжствнъ, *adj.* flatteur, adulateur, doucereux, artificieux, machiavélique. (musqué).

Лжжствителенъ, *adj.* astucieux; || (за *думи*), — **човѣкъ**, *sm. fam.* un prince-sans-rire.

Лжжтъ, *sf.* l'adulation *f*, astuce *f*.

Лжжтъ, *va.* flatter, tromper, aduler; 1. *fig.* encenser; 2. *fam.* escobarder; 3. -*ca, vr.* se bercer de, se leurrer de.

Лжжжжване, *sm.* coup de vent, *m*.

Лжжчѣнь, *adj.* demi-circulaire, en plein cintre.

Лжжщѣне, *sm.* le poli, polissure *f*, resplendissement *m*, lisse *m*; || *fig.* l'éclair *m*, éclat *m*.

Лжжщѣнь или Излжжскавачъ, *s.* polisseur, euse; un catisseur.

Лжжщило, *sm.* le brunissoir.

Лжжщителенъ, *adj. fig.* éclatant; || -*лна мека четка*, *sf.* la polissoire.

— **ножъ**, *sm.* le catissoir.

Лжжщж, *vn.* briller, luire, rayonner, resplendir, éclater, rutiler, reluire; 1. *лжжщиса*, *v. imp.* il luit; 2. *лжжщатъ (зимать очи, за куня, за писало)*, *v. imp. fig.* ils papillotent; 3. *който лжжщж*, brillant, *adj.*

М.

М

М (*емъ*), la treizième lettre de l'alphabet bulgare.

Мааза (*амбаръ т.*), *sf.* le magasin; 1. съдръжнѣкъ на —, un magasinier; 2. надзирачъ върху —, un garde-magasin; 3. поставяне въ —, l'emmagasinement et -sinement *m*; 4. поставямъ въ —, *va.* emmagasiner; 5. (*ноложъ за стока*), l'entrepôt *m*; 6. стоварямъ въ — стока, *va.* entreposer; 7. нагледачъ върху —, un entreposeur; 8. стоваревачъ на стока въ —, un entrepositaire.

Мавзолей (*гробница*), *sm.* le mausolée.

Мавританско хоро, *sm.* la moresque et mauresque; || -ски, *adj.*

Мавръ, *sm.* un more et maure; || -рски, *adj.*

Магаре, *sm.* quadr. l'âne *m*; *dim.* l'ânon *m*; 1. un baudet, un grison, roussin d'Arcadie, *m*; 2. iron. rossignol d'Arcadie, *m*; 3. *fig.* maître aliboron *m*, boue *m*, bourrique *f*, bardot *m*; 4. *pop.* un peccata.

Магаренце, *sm.* un bourriquet.

Магарешко бръме, *sm.* fam. l'année *f*.

Магарешки рѣвъ, *sm.* le braiment.

— товаръ, *sm.* fam. l'année *f*.

Магарешки сливи, *sf. pl.* l'impériale *f*.

Магариса, *v. imp.* il annonce.

Магарица, *sf. quadr.* l'ânesse *f*; la bourrique, bête asine *f*; || -рично мляко, *sm.* lait d'ânesse, *m*.

Магарщина, *sf.* l'ânerie *f*.

Магартаръ, *sm.* un ânier, un chasse-mulet.

Магерманъ, *sm.* Mar. la boulinette.

Магистратъ, *sm.* maison de ville ou commune, *f*.

Магистръ (*въ искусствени науки*), *sm.* maître-ès arts, *m*.

Магически, *adj.* magique. [magique *m*.

— (*или врачовенъ*) кръстакъ, *sm.* carté

Магисмъ (*учене на маговъ*), *sm.* le magisme.

Магисанъ, *adj.* enchanteur.

Магисвамъ, *va.* charmer, enchanter, féer, fasciner, séduire, conjurer.

Магисване, *sm.* l'enchantement *m*, le charme, la féerie, le prestige, l'incantation *f*.

Магисникъ, *ица*, *s.* magicien, enne; enchanteur, eresse; charmeur, euse; nécromancien ou négromancien, enne et -mant; sorcier, ère; ensorceleur, euse; un merlin.

Магисниченъ, *adj.* enchanté, féérique.

Магисническа магька (*мобъа*), *sf.* baguette magique *f*.

— монета, *sf.* pistole volante *f*. [lége.

Магисничество, *sm.* la sorcellerie, le sortilège.

Магия, *sf.* la magie, incantation *f*, nécromancie et -mance *f*; 1. естествена — (*баяне*), magie blanche ou naturelle; 2. черна — (*врачуване*), magie noire; 3.

Мазгаль

права — нѣкому съ изгаряне на восъченъ образъ, *va.* envoûter. [grand.

Магнати (*золѣмъцъ*), *sm.* un magnat, un

Магнезия (*горчива пръстъ*), *sf.* Chim. la magnésie.

Магнетизаторъ, *ка*, *s.* magnétiseur, euse.

Магнетизирувамъ, *va.* magnétiser.

Магнетизируване, *sm.* la magnétisation.

Магнетисвамъ, *va.* aimanter.

Магнетисване, *sm.* l'aimantation *f*.

Магнетисмъ (*животенъ или месмерисмъ*), *sm.* le mesmerisme.

Магнитенъ и -тически, *adj.* aimantin; || Phys. magnétique. [thée *f*.

Магнитна показалка, *sf.* l'aiguille aimantée — пръчка, *sf.* Phys. le barreau.

— сила (*магнетисмъ*), *sf.* le magnétisme.

Магнитъ, *sm.* l'aimant *m*; -тенъ, d'aimant.

Магній (*металъ*), *sm.* Chim. le magnésium.

Магъ (*жрецъ у Перситѣ*), *sm.* un mage.

Мадера (*вино*), *sm.* madère et vin de madère, *m*.

Мадонна (*образъ Богородицы*), *sf.* la Madone.

Мадрасъ (*полуконпринякъ платъ*), *sm.* le madras. [madrépore.

Мадрепоръ (*въздъающъ мержанъ*), *sm.* le

Мадригаленъ, *adj.* madrigalesque et -galique.

Мадригалъ (*стихотворение*), *sm.* le madrigal; || съчинителъ на -лы, un madrigalier.

Маеранъ, *sm.* plante, l'origan *m*.

Мажецъ (*въ гърлото*), *sm.* la luette; || възпалене на —, le cion; || мышца около -тъ, Anat. le péristaphylin.

Мажеченъ, *adj.* Anat. staphylin, uvulaire.

Мажунъ, *sm.* l. Pharm. l'électuaire *m*.

Мажъ, *va.* crépir, suivre et suiffer; 1. (*тръкаль съ восакъ*), cirer; 2. (*лѣвъ съ водна жълтина стѣна*), badigeonner; 3. (*съ ржка*), pigeonner; 4. (*изново*), recrépir (*voyez* Набивамъ).

Мазалка (*кистца*), *sf.* la brosse.

Мазане, *sm.* le vernis, le lut, enduit *m*; 1.

(*глина разлѣсена съ слама*), le torchis;

2. (*калъ*), le crepi et crépissure *f*; 3. *fig.*

le plaçage; 4. Méd. l'onction *f*; 5. Techn.

la couche; 6. Méc. le stuffen ou stuffing-

box; 7. (*съ водна жълтина стѣна*), le

badigeonnage; 8. (*за калафатъ*), Mar. le

guipon; 9. (*отъ клей и дървоточина*), la

futée; 10. истъргвамъ -то, *va.* desceller.

Мазанъ, *sm. pl.* Typ. le biseau.

Мазачъ, *sm.* un badigeonneur, barbouilleur, barbouillon, peintre, cambouis *m*; bou-

sillent, euse; || (*занаятникъ*), *fig.* un ma-

pouevre. [Бойница.

Мазгаль, *sm. t.* Fortif. le créneau (*voyez*

Мазень, *adj.* gras, onctueux, gras; || *Anat.* adipeux.

Мазна кистца, *sf.* le flou.

Мазникъ, *ица*, *s.* saboteur, euse; un drôle, un rapin; 1. *fig.* un goujat; 2. *fam.* sabrepas et -naudier, ère; un griffonneur, un massacre, un paquet de linge sale, un maroufle, un malpeigné; 3. *pop.* saligaud, aude; 4. —, *plante*, le bugle.

Мазнина, *sf.* l'onctuosité *f.*

Мазракъ (*жжълъ*), *sm. t.* Mar. le burin; || (*за жиърътъ*), le javelot (*voyez* Коние).

Мазраче, *sm. t.* le dar; 1. (*за жиърътъ*), la javeline; 2. (*у вети Германия*), la framée; 3. пробждамъ съ —, *va.* darder.

Мазрачна пражка, *sf.* le porte-baïonnette.

Мазурка (*играене*), *sf.* la mazourka et -zourke.

Мазъ, *sf.* la graisse, le suif; 1. *Méd.* l'axonge *f.*; 2. (*було*), *Méd.* la couenne; 3. намазвамъ съ —, *va.* graisser; 4. оплесканъ съ —, *gras*, *adj.*; 5. очистеване отъ —, le dégraissage et -sement; 6. очистевамъ или изваждамъ —та, *va.* dégraisser;

7. търговецъ на —, un graissier.

Май (*моко-речи*), *adv.* environ, près, à peu près, à peu de choses près, bien, comme, quelque... que; || *fam.* quasi, approchant de, couci-couci.

Май мѣсець, *sm.* le Mai; || *народно събрание* прѣзъ -я, champ de Mai, *m.*

Майски-бръмбаръ, *sm.* insecte, le hanneton.

Майско дръвче, *sm.* arbre de Mai, *m.*

— цвѣте. *sm.* plante, le muguet.

Майка и Мама, *sf.* la mère, la maman; || *Com.* le capital; || *както една* —, *adv.* maternellement.

Майкоубийство, *sm.* la matricide.

— убийцъ, *sc.* matricide, paricide.

Майчина трѣва, *sf.* plante, la matricaire.

Майчинство, *sm.* la maternité.

Майчинъ, *adj.* maternel.

Маймуна, *sf.* le singe; 1. (*и женска*), la guenon; 2. млада женска —, *sf.* la guenuche; 3. уподобявамъ както —, *va. fam.* singer.

Маймунство, *sm.* la singerie.

Майсторѣиъ, *adj.* professionnel.

Майсторія, *sf.* l'industrie *f.*, le metier, l'artifice *m.*, le faire, la profession, l'engin *m.*, le trafic, la vacation; || *сѣщане* —, *Phrén.* la constructivité.

Майсторка, *sf.* une maîtresse.

Майсторска работа, *sf. fig.* un chef-d'oeuvre.

Майсторски, *adj.* industriels, ingénieux; -ски, -eusement.

Майсторско нѣщо, *sm.* tour de passe-passe.

Майсторски, *adv.* artistement, ex-professo, de main de maître, en maître.

Майсторскамъ, *va. fig.* trafiguer de.

Майсторство, *sm.* la maîtrise.

Майсторъ, *sm.* un maître, un industriel; 1. —, *рица*, *s.* bourgeois, oïse; 2. (*направачъ*), faiseur, euse; 3. (*занаятникъ*), un artisan; 4. (*за ладѣи*), ingénieur constructeur de vaisseaux, *m.*; 5. (*на своята работа*), *fig.* ferré à glace, *m.*; 6. той не е голѣмъ — на своята работа, il n'est pas sorcier; 7. намирамъ си —тъ, *vr.* trouver son maître; 8. помощникъ на —, un contre-maître.

Майстори човѣци (*искусни*), *sm. pl.* les gens du métier, *m.*

Майсторя (*занаятчици*), *sm. pl.* les gens de métier. [*ламбуръ*].

Майтайтъ, *sm. t.* le calembour (*voyez* Ка-

Маионезъ (*салата отъ пилешки месо*), *sm.* la mayonnaise. [*лаине*].

Маиоранъ (*маеранъ*), *sm.* plante, la marjo-

Маиорать или -тенъ имотъ, *sm.* le majorat.

Маиордомъ (*дворецкый*), *sm.* le majordome.

Маиорски чинъ, *sm.* Milit. la majorité.

Маиоръ (*въ кавалерія*), *sm.* chef d'escadron, *m.*; || *Milit.* un major; || *плацъ* —, *sm.* major de place, *m.*

Макаронически (*смѣшени*), *adj.* macaronique. — начинъ (*за стихове*), *sm.* le macaronisme.

Макаронъ (*миндаленъ конфектъ*), *sm.* le macaron.

Макароны, *sf. pl.* le macaroni.

Макиавелически, *adj.* machiavélique.

Макиавелизмъ, *sm.* le machiavélisme.

Макиавелистъ, *sm.* un machiavéliste.

Маккавейски книги (*въ Библия*), *sf. pl.* les machabées *m.*

Маклерство, *sm.* le courtage. [courtier marron *m.*

Маклеръ, *kn.* s. courtier, ère; || (*безъ патента*), courtier marron, *m.* courtier marron *m.*

Маковидно растене, *sm.* Bot. la papavéracée.

Маково масло, *sm.* huile d'oeillette, *f.*

Маковъ сиропъ, *sm.* sirop diacode *m.*

Макрель, *sm.* poisson, le maquereau; || (*дрѣбна*), le sanonnet.

Максусъ, *adv. t.* (*voyez* Нарѣчено).

Макулатура (*заплесканъ пичтанъ листъ*), *sf.* la maculature.

Макъ, *sm.* plante, le pavot, l'oeillette *f.* [*baselle*].

Малаберска пощна сѣнка, *sf.* plante, la

Малагеско вино, *sm.* malaga et vin de —, *sm.*

Малайски езикъ, *sm.* le malai ou malais et langue -se *f.*

Малайски ханжаръ, *sm.* le erid ou griss.

Малаковъ, *sm.* le panier.

Малакологически, *adj.* malacologique.

Малакологія (*наука за безграбични животни*), *sf.* la malacologie.

Маламоцъ, (*voyez* Ослабевамъ). [*lachte*].

Малахитъ, *sm.* la malachite; тенъ, de ма-

Малина, *sf.* arbrisseau, le framboisier.

Малинень, *adj.* eramoïsie.

— цвѣтъ, *sm.* le cramoisi.

Малины. *sf. pl.* la framboise; -ненъ, *de* framboise; || *варъ* съ -ненъ сокъ, *va.* framboiser.

Малка артерія. *sf. Anat.* l'artériole f.
— аспидна плоча, *sf.* la cartelette.

— буква (за въ редъ-тъ), *sf.* lettre minuscule f; || *Тур.* la lettrine.

— варка, *sf. Mar.* le cange.

— враница (у Франца), *sf. Mar.* le 'youyou.

— горица, *sf.* la plantade.

— грѣшка, *sf.* la peccadille.

— дълбочина, *sf. Mar.* le bas-fond.

— ивица, *sf.* le mollet.

— кашпа, *sf.* le coqueluchon; || подобенъ на —, *coqueluchonné, adj.*

— карѣнца, *sf.* le camion.

— книга, *sf. Mar.* le courbaton.

— колчавина, *sf.* le peu. [l'empennelle.

— котка (привързана на голѣма), *sf. Mar.*

— ладія, *sf. dim.* le batelet; || (съ лона-тъ), *Mar.* le rafiau; || видъ —, *Mar.* l'avisio m.

— мечка (съвѣздіе), *sf. Astr.* le Septentrion ou petite Ourse f.

— наковалня, *sf.* le tas.

— оса, *sf. insecte,* le céphus.

— печѣлба, *sf.* le grimelinage.

— пещъ, *sf.* la 'huguenote.

— плочица, *sf.* la lamelle.

— плута, *sf.* le va-et-vient.

— приказка, *sf.* la nouvelle.

— прищка, *sf.* le ciron.

— ржчица, *sf. dim.* la menote.

— талига, *sf.* le surtout. [et piccolo.

— флейта, *sf.* l'octavin m ou petite flûte

— човка, *sf.* le becuillon.

— чървена слива, *sf.* la cerisetete.

— ъсличка (за фазаны), *sf.* la trémie.

Малкото и най —, *sm.* le moins.

Малко, *adv.* peu, quelque peu, petitement, pas autrement, médiocrement, guère ou guères; 1. (капчица), la goutte; 2. — по —, peu à peu, petit à petit, de proche en proche, à bâtons rompus, de fil en aiguille, décroscendo; || *fig.* goutte à goutte; || *fam.* le chiquet; 3. по —, *adv. comp.* moins (pour plus peu); 4. за по-отъ, *prép.* à moins de; 5. въ най — въме, en moins de rien; 6. колкото по —, . . . още по —, moins . . . moins; 7. по —, doucement, de manque; 8. въ — въме, dans peu, sous peu; 9. слѣдъ —, tant soit peu; 10. отъ — до голѣмо, du petit au grand; 11. — сетаъ, ci-après.

Малко буре, *sm.* le baricaut et barriquant.

— въме [въ —, *adv.* bientôt.

— гюлле, *sm.* la boulette.

— дърво, *sm. Mar.* le mâtereau.

— езеро, *sm.* la lagune.

— жалене, *sm.* le demi-deuil.

Малко облаче, *sm.* la nubécule.

— прѣстолче, *sm.* le plateau.

— пѣтуване, *sm.* l'incursion f. [taire f.

— трѣперане, *sm. Méd.* fremissement ca-

— фрикадо, *sm.* le grenadin.

— шишче (за пучено), *sm.* le 'hâtelet.

Малкостъ, *sf.* la petitesse, la modicité, exiguité, exilite f.

Малкъ, *sf. pl.* le petit.

— клещы, *sf. pl.* la bégnette.

— пѣца, *sm. pl.* la bagatelle.

— пѣпки (по образъ-тъ), *sf. pl. Méd.* l'aeném.

Малобройностъ (на гласове), *sf.* la minorité.

— врѣмenna тишина, *sf. Mar.* l'acalmie f et mée.

— душенъ, *adj.* pusillanime, poltron.

— думіе, *sm.* pusillanimité, poltronnerie f.

— значителенъ, *adj.* insignifiant, indifférent, minime; || *fig.* menu.

— значителностъ, *sf.* la petitesse.

— лѣтентъ, *adj.* mineur; || *Jur.* pupillaire.

— лѣтникъ, *sc.* pupille.

— лѣтство, *sm.* la pupillarité.

— людство, *sm.* le dépeuplement.

— расълъ (за растенеа), *adj.* rabogri; ||

— п уогенъ, *s.* courtaud, aude.

— расла черѣша, *sf.* arbre, le ragouminier.

— раслѣкъ конь (Ирландски), *sm.* le poney et ponet.

— човѣкъ, *sm. fig.* un eriquet.

Малтійска ладія, *sf.* le spéronare ou -ronade.

Малтійски орденъ, *sm.* la religion.

Малькъ, *adj.* petit, modique, médiocre, bref;

1. *fig.* menu; 2. *Mus.* mineur; 3. по —, subalterne, mineur, puiné; || *fig.* inférieur;

4. твърдъ —, minime, lillupution; 5. въ — видъ, en petit; 6. най —, *comp.* moindre

(pour plu petit).

— болѣжъ, *sm.* le bobo (mot enfantin).

— брой, *sm.* l'infériorité f.

— брусъ (камыкъ), *sm.* le mallard.

— владѣтель (царѣ), *sm.* un dynaste.

— глнстей, *sm.* l'ascaride f.

— дръвенъ клинъ, *sm. Mar.* l'épîte f.

— завой, *sm. Mar.* la crique.

— занлъвъ, *sm. Mar.* l'accul m, anse f; || *Geogr.* la baie.

— канонъ (монъ t.), *sm. Mar.* la berche.

— квартетъ, *sm. Mus.* le quartello.

— кнехтъ, *sm.* sep de drisse, m; || *Mar.* le bitton.

— колъ, *sm.* le taquet.

— косъ, *sm.* oiseau, le mauvais. [gue.

— лиманъ, *sm. Mar.* la calangue et caran-

— мозакъ, *sm.* le cercelet.

— морски ракъ, *sm.* la crevette.

— обѣдъ, *sm.* la colation.

— печѣгъ (при голѣмъ), *sm.* le contre-scél; || *прилагамъ* — на, *va.* contre-sceller.

— пиялѣстръ, *sm. Archit.* le desseret.

Малькъ поредь, *sm. Milit.* l'escouade *f.*

— рогъ, *sm. la* cornicule.

— свѣтъ (човѣкъ), *sm. le* microcosme.

— свѣщникъ, *sm. le* bougeoir.

— скарабей, *sm. insecte*, la coccinelle.

Маляръ (бояжля т.), *sm. peintre* en bâtiments, *m.* [meluk.]

Мамелюкъ (войскарь съ конь), *sm. un* mamalouk, *m.* [gère.]

Мамене, *sm. la* flouerie.

Мамеренець (у шпингалтъ), *sm. Mar.* la mammalogie.

Маммалогически, *adj.* mammalogique.

Маммалогія (наука за боайны животны), *sf.* la mammalogie.

Маммалогъ, *sm. un* mammalogiste.

Мамонтъ, *sm. quadr.* le mammoth; -тепъ, de mammoth. [de Turquie.]

Мамулы (гжабы), *sm. pl.* le mais ou blé

Мамъ, *va.* tromper, duper, faire des dupes *f.*, abuser, frauder, fourber, jongler, trahir;

1. surprendre, tenter, en imposer, confondre, décevoir, affronter, circonvenir; 2. (съ лж-жлывы извѣстїа), surprendre la religion de; 3. *фа.* endormir; || (съ), repaître de;

4. *fam.* charlataner, apponer, craquer, tricher; 5. *pop.* flouer; 6. -ca, *vr.* s'abuser, se faire illusion *f.*

Мана (на плодове), *sf.* Bot. la prune.

Манастырски, *adj.* claustral, monastique, conventuel; по -скы, -lement.

— архивъ, *sm.* le chartrier.

— икономъ, *sm.* un chambrier.

— инвалидъ, *sm.* un oblat ou moine lai *m.*

— калугеръ, *sm.* un cloître.

— приходъ, *sm.* la messe.

Манастырско житіе, *sm.* la conventualité.

Манастырски приходы, *sm. pl.* le cloître.

Манастыръ, *sm.* le couvent, le cloître, monastère *m.*, abbaye *m.*; 1. запирамъ въ —, *va.* cloître; 2. запиране въ —, la clôture;

3. начальникъ въ —, un cénobiarque.

Мангалче, *sm. t.* le réchaud.

Мангалъ, *sm.* le brasier, le fourneau, la 'hugue-note, le sauvet (voyez Грѣлка).

Мангово дърво, *sm. arbre*, le manguier; || плодъ отъ —, la mangue.

Мангифера, *sf.* arbre, le mangle et manglier.

Мандало (на врата), *sm. t.* le fleau; || долята половина на —, la crapaudine.

Мандаринско зване, *sm.* le mandarinat.

Мандаринъ (чиновникъ съ Кина), *sm.* un mandarin, un colao. [mandoline.]

Мандолина (видъ гитара съ перо), *sf.* la mandra (овчѣрница), *sf.* la bergerie, le brécail.

Маневриувамъ, *va. Mar.* Milit. manoeuvrer.

Маневръ, *sm. Milit.* la manoeuvre; || искусство въ -ры, un manoeuvrier.

Манежъ, *sm.* le manège; || наученъ въ —, manégré.

Манеристи, *adj.* maniéré.

Манернень кунписецъ, *sm.* un manériste.

Манерка, *sf.* Milit. le bidon.

Манеръ, *sm.* le genre, le style, le manière.

Манжа (гозба), *sf.* le manger, la viande, la galantine; 1. едно друго за въ —, la garniture; 2. (отъ моруна), morue en brandade; 3. (съ различни бстїа), les béatilles *f.*; 4. на всяка — и пиперъ (причта), le factotum. [de-lion *m.*

Манжетка, *sf.* plante, l'alechimille *f.* ou pied-

Манила (въ ломберна игра), *sf.* la manille.

Манипула (рота войскари у Римляны), *sf.* le manipule. [adj.]

Манипуларій, *sm.* un manipulateur; || -пулски,

Маниста, *sm. pl.* les coraux *m.*, olivette *f.*, rassade *f.*; -тепъ, de rassade.

Маничество (писмено извѣстїе), *sm.* le manifeste. [-хейски, *adj.*

Манихейиниъ, янка, *s.* manichéen, enne; ||

Манихейска ересь, *sf.* le dualisme.

Манихейско учене, *sm.* le manichéisme.

Маниока [исушенъ корень отъ —, Bot. la couaque. [cassave.]

Маниоково брашно пили -въ хлѣбъ, *m.* la

Маниокъ, *sm.* arbrisseau, le manioc.

Маниолия, *sf.* arbre, le magnolier; -лиентъ, de magnolier.

Маниолично брашно, *sm.* le tapioca et tapioka.

Мания (силна страсть къмъ нѣщо), *sf.* la manie.

Манкенъ (хукла), *sm.* le mannequin.

Манна, *sf.* la manne.

Манометрически, *adj.* manométrique.

Манометрія (измѣрене гжстїна на въздухъ-тъ), *sf.* la manométrie. [nomètre.]

Манометръ (въздухо-мѣръ), *sm. Phys.* le manomètre.

Маносанъ, *adj.* Agric. embruiné.

Мантелка женска, *sf.* la mantille.

Мантелъ, *sm.* le manteau.

Мантелце, *sm.* le mantelet.

Мантидъ, *sm. insecte*, la mante.

Мантичка, *sf.* la bavette.

Мантия, *sf.* le manteau, la blouse; 1. (у колугерки), la mante; 2. (у перове), le rochet; 3. раменны връзки на —, le chaperon.

Мануеть (нѣсия и игралие), *sm.* le manuet.

Мануфактура, *sf.* la manufacture.

Мануфактуренъ, *adj.* manufacturier.

Мануфактурнестъ, *sm.* un manufacturier.

Манценило, *sm.* arbre, le mancenillier.

Марабутъ (мажометански повъ), *sm.* un marabout. [le maravédis.]

Маравидисъ (Испанска дръвна монета), *sm.*

Мараскинъ (ликеоръ), *sm.* marasquin *m.*

Маргай (тигро-котка), *sm. quadr.* le margay ou chat tigre.

Марганецъ (металъ), *sm.* le manganèse; -ценъ, de manganèse.

Маргарева мида, *sf.* huitre perlière *f.*

Маргаревъ цвѣтъ, *sm. gris de perle, adj.*
 — шпрѣтъ (5 пунктъ), *sm. Typ. la perle.*
 Маргаринава кнѣплина, *sf. Chim. acide margarique, m.*
 Маргаритка, *sf. plante, la marguerite.*
 Маргарна чарупка, *sf. le burgau.*
 Маргаръ, *sm. la perle; 1. ситенъ същъ —, perles fines; 2. простъ —, perles fausses; 3. най-ситенъ —, semence de perles; 4. обнизанъ съ —, perlé, adj.*
 Марзаны, *sm. pl. Typ. bois de corps, la garniture; || изравневамъ —, va. Typ. marger. [sf. la marinade.]*
 Маринада (печено месо обвито съ тѣсто),
 Маринатъ [права —, *va. confire au vinaigre; || направенъ —, confit, adj.*
 Маринирувамъ (поправямъ съ оцедъ и миризмы), *va. mariner.*
 Маринируванъ, *adj. mariné.*
 Марния, *sf. la chaleur.*
 Марка, *sf. la marque; 1. (жетонъ), le jeton; 2. (8 унци), le marc; 3. (въ игра), la fiche; || (въ трикъ-тракъ), le fichet; 4. истривамъ —, va. démarquer. [marcassite.]*
 Марказитъ (самораслѣкъ вислугъ), *sm. la*
 Маркграфекъ, *adj. margravia. [quisat.]*
 Маркграфство, *sm. le margraviat, le mar-*
 Маркграфъ, *фния, sc. margrave; marquis; ise, s.*
 Маркеоръ (на билиардъ), *sm. un marqueur.*
 Маркизство, *sm. le marquisat.*
 Маркизъ, *ка, s. marquis, ise.*
 Маркитантъ, *ка, s. vivaudier, cantinier, ère.*
 Маркучъ (мамеренецъ), *sm. Mar. la manche.*
 Марля (видъ гасъ), *sf. le marli.*
 Марлинь, *sm. Mar. le merlin; || прѣшивамъ съ — платна, va. Mar. merliner.*
 Мармоть *sm. guard. la marmotte; -тея, de marmotte.*
 Мародеорствувамъ (грабя), *va. marauder.*
 Мародеорство, *sm. Milit. la maraude.*
 Мародеоръ (грабачъ), *sm. un fricoteur.*
 Марокинена хартя, *sf. papier maroquin, m.*
 Марокиня (сахтиянъ т.), *sm. le maroquin; — -тея, de maroquin.*
 Маронитъ (католикъ на Ливанска планина), *sm. maronite, sc. [marotisme.]*
 Маротисмъ (маротовско писало), *sm. le*
 Меротовеки (споредъ Марота), *adj. maro-*
 тique. [marceline.]
 Марселний (коприний платъ), *sm. la*
 Марсель, *sm. Mar. le 'hunier.*
 Марселийска пѣсня, *sf. la marseillaise.*
 Марсовъ (матросъ на марсъ), *adj. Mar. un gabier.*
 Марсъ (у галера), *sm. Mar. la gabie, la 'hune; || (планета), Astr. le Mars.*
 Марта (мѣсецъ), *sm. le mars.*
 Мартеръ (и -терекъ мѣсѣ), *sm. guard. le marte et martre.*

Мартингалъ (режикъ), *sm. la martingale.*
 Мартиниесмъ (тайно учене), *sm. le martinisme; || послѣдовачъ на —, un martiniste.*
 Мартиникскъ титионъ, *sm. le macouba.*
 Мартинионъ день (14 апр.), *sm. la Saint-Martin.*
 Мартирологъ, *sm. le martyrologe; || съчинитель на —, un martyrologiste.*
 Мартинштитъ, *sm. Mar. la martingale.*
 Маруленъ сокъ, *sm. Pharm. la 'thridace.*
 Маруль (салатъ), *sm. pl. plante; le chicon, laitue romaine f.*
 Мархия (прѣдѣлъ), *sf. Géogr. la marche.*
 Марципанъ (корабѣя), *sm. le massépain.*
 Марчно тегло, *sm. le marc. [réchal, m.]*
 Маршалски жезалъ, *sm. bâton de mar-*
 Маршалство, *sm. le maréchalat; || (сѣдница на маршалъ), la maréchaussée.*
 Маршалъ (титла), *sm. le maréchal.*
 Марширувамъ (дегажса), *vn. Milit. mar-*
 cher; || (прѣкомъ), *Milit. écharper.*
 Маршрутъ (пътна забѣлѣжка), *sm. l'itinéraire m.*
 Маршъ, *sm. Milit. la route; 1. — путь, sm. feuille de route; 2. (и генералъ —), Milit. la marche; 3. — маршъ, sm. pas de charge, m; 4. (прѣкомъ), l'écharpement m; 5. бѣя за — или вървежъ, va. battre aux champs.*
 Маскара (кючекъ), *sm. t. fam. un godelureau.*
 Маскарадъ (хоро съ брѣзанъ), *sm. la mascarade, bal masqué m; || fam. la momerie.*
 Масларница (за дървено масло), *sf. l'huilerie f; || (за краѣе масло), la beurrerie.*
 Масларъ, *sm. un beurrier.*
 Маслина, *sf. l'olive f; || —, arbre, l'olivier m.*
 Маслинакъ, *sm. l'olivette.*
 Маслинаръ, *sm. un huilier.*
 Маслиненъ клонъ, *sm. l'olive f.*
 — цвѣтъ, *sm. couleur olive ou d'olive, f.*
 Маслиноберма, *sf. l'olivaison m; || хоро създъ —, les olivettes f.*
 — образенъ, *adj. Anal. olivaire.*
 — прилична пѣтелка, *sf. l'olive f.*
 — прилично украсене, *sm. Archit. l'olive f.*
 — ѣдецъ, *sm. un éléophage.*
 Маслинна рѣпа, *sf. plante, l'olivète f.*
 Маслины, *sf. pl. l'olive f.*
 Масло (дървено), *sm. l'huile f; 1. прованско (отъ маслины), huile d'olive; 2. най-чисто —, huile vierge; 3. тѣсты, блажны -сѣа, huiles grasses ou fixes; 4. извѣтрительны или етирны -сѣа, huiles volatiles ou essentielles; 5. свято —, святене —, le saintes huiles; 6. святене —, l'extrême-onction f; 7. намазеванъ съ дървено —, va. huiler; || намазеванъ съ —, l'huilage m; 8. хвърлямъ — въ пожара, va. jeter de l'huile sur le feu; 9. това върви както по —, cela va comme sur des roulettes.*

Масло (*краве*), *sn. Chim.* le beurre.
Маслявъ и -лясть, *adj.* oléagineux et oléifère, émulsif; || butyreux.
Масляна лѣпка (*канка*), *sf.* tache d'huile, *f.*
Маслянъ, *adj.* butyreux; || huileux.
Масляникъ (*зѣба*), *sm.* l'orange *f.*
Масонски, *adj.* maçonnique.
 — испытываъ, *sm.* un tailleur.
Масонство, *sm.* la franc-maçonnerie.
Масонъ, *sm.* un franc-maçon; || испытывамъ
 нѣкого да позная — ли е, *va. tuiler.*
Масрачъ, *sm. t.* (voyez Разноска).
Масса, *sf.* la masse.
Массивенъ, *adj.* massif.
Массивно, *adv.* massivement.
Массивность, *sf.* la massivité.
Массоретически, *adj.* massorétique.
Мастилентъ и -лявъ, *adj.* atramentaire.
Мастилна лѣпка, *sf.* le pâté. [cornet *m.*
Мастилиница, *sf.* l'encrier *m.*, écritoire, *f.*
Мастилно валмо (*на бързопелтѣна машинна*), *sm.* le toucheur.
Мастило, *sm.* l'encre *f.*; 1. (*типографическо*),
 encre d'imprimerie; 2. мажъ съ —, *va.*
Typ. encre; 3. намазване съ —, *Typ.*
 l'encre *m.*
Мастихинъ, *sm.* l'amassette *f.*
Мастодонтъ (*ископательно животно*), *sm.*
 le mastodonte.
Масштабъ, *sm. Math.* l'échelle *f.*
Матадоръ (*касанъ t.*), *sm.* un matador.
Матаркамъ *cu, vr. Méc.* osciller; || (*краката*),
vr. fam. gambiller.
Матаркане, *sm.* la gesticulation.
Мателотъ, *sm.* vaisseau matelot *m.*
Математически науки, *sf. pl.* les sciences
 exactes *f.*
Математика, *sf.* la mathématique et -матически
pl.; || -матически, *adj.* -ски, *adv.* -ment.
Математикъ, *sm.* un mathématicien, un géomètre.
Матеріаленъ, *adj.* matériel; -лно, -lement.
Матеріализмъ, *sm.* le matérialisme; || система
 на противници за —, l'immatérialisme *m.*
Матеріалистъ, *sm.* un matérialiste.
Матеріална часть, *sf.* le matériel.
Матеріалъ, *sm. fg.* les matériels *m.*
Матерія, *sf.* la matière, la substance, le sujet.
Матка, *f.* le sein, le ventre; 1. (*упроба*),
Anat. l'utérus; 2. *Minér. Anat.* la matrice;
 3. (*зулрудъ*), la prime; 4. (*на вода*), *Mar.*
 le chenal; || вървя по -та (*на рѣка*), *Mar.*
vn. chenal; 5. въспалене на —, *Méd.* la
 métrite, hystérite *f.*; 6. изсыпване или
 истърсване —, *Méd.* l'hystérocele *f.*; 7.
 болест на —, *Méd.* la métralgie; 8. подобенъ
 на —, *Anat.* mitral.
Матлотъ (*хоро*), *sm.* la matelote.
Маточина, *sf.* plante, la melisse, la citronnelle.

Матрикулъ (*тефтеръ за имена*), *sm.* le
 matricule.
Матрица, *sf. Typ.* la matrice. [matelotage.
Матрозка длъжност или плата, *sf.* le
 — казарма, *sf. Mar.* la cayenne.
 — шѣпка, *sf.* le bousingot.
Матрозки кителъ (*дрѣха*), *sm. Mar.* la va-
 reuse et vaieuse.
 — ямурлукъ, *sm. Mar.* le caban.
Мотрозки [по —, *adv.* à la matelote, à la
 marinière.
Матрозинъ и -росъ, *sm.* un matelot; ||
 (*раздавачъ на плата*), *Mar.* un billeteur.
Матчено водна болестъ, *sf. Méd.* l'hydro-
 mētrie *f.*
 — поризница, *sf. fam.* le délivre.
 — саламура, *sf. Minér.* la muire, mure
 et murie.
 — шия, *sf. Anat.* col de la matrice, *m.*
Матчено кръвотечение, *sm. Méd.* la métror-
 rhagie.
Матченъ възелъ, *sm. Méd.* le môle.
 — ржкавъ, *sm. Anat.* le vagin.
Матченоржкавенъ, *adj. Anat.* vaginal.
Мать, *sm. Mar.* la baderne; || (*съ шах-
 матна игра*), le mat; || давамъ —, *va.*
 mater.
Мауна, *sf.* la patache.
Маѣъ, *sm. t.* la franchise (voyez Волность).
Махаленска черкова, *sf.* la paroisse.
Махалка, *sf.* la brandilloire.
Махалникъ (*съ ржѣъ*), *sm.* un gesticulateur.
Махалце (*на часовникъ*), *sn.* le pendule, le
 balancier; || часовникъ съ —, la pendule.
Махамъ, *va.* brandiller; 1. крила (*за пилцы*),
 battre des ailes, tremousser de l'aile; 2.
 (*ржѣтъ съ*), gesticuler; 3. (*тоѣжка*), brandir;
 4. -са, *vr.* vaciller.
Махане, *sn.* le geste, le tremoussement; 1.
Méc. l'oscillation *f.*, balancement *m.*; 2. *fam.*
 le brandillement; 3. (*глава*), le signe; 4.
 (*крыла*), le battement d'ailes; 5. (*ржѣъ*),
 la gesticulation.
Махамса и -хнувамса, *vr.* s'oter de; ||
 (*отъ мѣсто*), vider; || (*да са нечуя и не-
 видя*), *pop.* enfiler la venelle.
Махайка! *interj.* place.
Махниса! *prép.* 'hors d'ici, va, loin d'ici; ||
 махни ги, *conj.* allons donc.
Махнителенъ, *adj. Jur.* résolutoire.
Маховникъ (*у жерка*), *sm.* le volant.
Маховно колело, *sm. Méc.* le volant.
Махометански законъ [приемамъ —, *va.*
 prendre le turban. [chèvre.
Махжъ, *sm.* l'engin *m.*, la bielle; || *Méc.* la
 мацало, *sn. Typ.* le rouleau, la balle.
Мачка (*съ огънь*), *sf. Artill.* lance à feu, *f.*
Мачкамъ, *va.* pétrir; || *Pharm.* malaxer.
Мачкане, *sm.* le pétrissage, le froissement.
Маша, *sf. t.* (voyez Дилавъ).

Машала, *sf. t.* le flambeau.

Машина и Машина, *sf.* la machine, la mécanique, engin *m*; 1. (за осукване), le boudinoir; 2. парва —, machine à vapeur; 3. вървекъ на —, *Méc.* la chasse; 4. наука за движене на —-и, la cinématique; 5. правяне —-и, la machinerie; 6. употребявамъ както —, *va.* mécaniser.

Машиналенъ, *adj.* machinal; —-но, —-лент; || автоматиче.

Машиненъ (направенъ съ машина), *adj.* à Machineistъ, *sm.* un machiniste, un mécanicien.

Машинка (у вальторъ), *sf.* corps de recharge, *m.*

Машинки (за вальторна или турбило), *sf. pl.* les tons du cor, de la trompette, *m.*

Машчиха, *sf.* la belle-mère (second femme du père); || (и зла), la marâtre.

Машихъ, *sm.* le beau-père (second mari de la mère); || (зълъ баща), le parâtre.

Машрапа (чѣша), *sf.* la jatte; || една пълна —, une jattée.

Мая, *sf. t.* (voyez Ссырице).

Маяса, *vr.* tarder & || (le fanal).

Маякъ (и маяченъ огнь), *sm.* le phare; || *Mar.*

Мегатерий (ископателно животно), *sm.* le mégathère et —therium.

Мегдански търговецъ, *sm.* un étalagiste.

Мегданъ, *sm. t.* le marché, esplanade *f*, *saifan* et maïadan (voyez Расколь).

Мегера (зла жена), *sf.* une mégère.

Медаліонъ, *sm.* le médaillon; || *Archit.* la médaille.

Медалиоръ, *sm.* le médaillier.

Медална кутия, *sf.* le médailler.

Медаль, *sf.* la médaille; 1. (съ тръкалце), *Nut.* médaille contorniate *f*; 2. вѣщъ и пріетель на —-и, un médailliste; 3. голѣма —, le médaillon; 4. исторія основана на —-и, histoire métallique *f*; 5. наука за —-и, science métallique *f*; 6. мѣстото за година-та и подписъ-тъ на —, *Nut.* l'exergue *m.*

Медицински (лѣкарски), *adj.* médical.

Факультетъ, *sm.* la faculté.

Медицина (лѣкарска наука), *sf.* la médecine.

Медиатизировавъ (приседиява въ на друго господарство владѣтели или областъ), *va.* médiatiser.

Медоберачка (за пчелы), *sf.* la butineuse.

Медовино, *sm.* la bergerette.

Медовникъ (въ растеней), *sm.* Bot. le nectaire.

Медоправителны буболечки, *sf. pl.* II. *nat.* les mellifères *m.*

Медотворене, *sm.* le mellification.

Медотрѣва, *sf.* plante, le mélilot et merlirot.

Медохлѣбаръ, *sm.* un pain-d'épicier.

Медоцвѣтъ, *sm.* plante, le mélianthé.

Медунка, *sf.* plante, la pulmonaire.

Медъ, *sm.* le miel; 1. най-чистъ —, miel verge; 2. пита —, rayon de miel, *m*; 3.

(съ оцедъ), l'oxumel *m*; 4. сладкъ както —, mielleux, *adj*; 5. който прави —, mellifique; 6. правяне —, la mellification; 7. който бере —, butineur, *euse*; 8. намазвамъ съ —, *va.* emmieller; 9. берѣтъ — (за пчелы), *va.* picorer, aller à la picorée, butiner. [miellure *f*.

Медяна налагалка (за коніе), *sf.* l'em- — пита, *sf.* pain d'épice *m*, gâteau de miel, gaufre de miel, *m.* [lure *f*.

— роса, *sf.* le mielat ou miellée et miel- — Медяны нѣдѣли, *sf. pl.* lune de miel, *f*.

Медястъ и —денъ, *adj.* melliflu.

Межда, *sf.* la borne, la frontière; 1. *fig.* la lisière; 2. опредѣлене —, la circonscription; 3. сѣчене дѣрва извънъ —, l'outre-passe *f*.

Междаръ, *sm.* un arpenteur.

Междень, *adj.* l'imitrophe.

Междовы бѣлѣжки, *sf. pl.* les temoins *m.*

Междоване, *sm.* l'arpentage *m*.

Междомѣтіе, *sm.* *Gram.* l'interjection *f*.

Между, *prep.* entre, au nombre de, du nombre de, au milieu de, sur, parmi; 1. изъ —, dans le nombre, du nombre, parmi; || изъ — това, *adv.* en attendant; 2. — настъ, de vous à moi; 3. по —, parmi; 4. — това, *adv.* entre autres, cependant, pour- tant, par intérim, dans l'intérim, par pro- vision, dans l'entrefaite, sur ces entrefaites, toujours; 5. — това както, cependant que, tandis que, pendant que. [arpenter.

Междувама, *vn.* confronter, confiner à,

Междувѣжды косми, *sm. pl.* la taroupe.

— врѣмие, *sm.* l'interstice *m*, intérim *m*.

— врѣменно управлене, *sm.* l'intérimat *m*.

— врѣмьенъ, *adj.* intérimaire et —rimistique.

— друженъ бой, *sm.* guerre civile *f*.

— дѣйствиѣ, *sm.* l'entracte *m*.

— коженъ, *adj.* intercutané.

— колъніе, *sm. pl.* Mar. l'entre-noeud *m*.

— костенъ, *adj.* Anat. interosseux. [noeud.

— листіе, *sm.* Bot. le méritalle ou entre- — мышченъ, *adj.* Anat. intermusculaire.

— мѣсечіе, *sm.* Astr. l'interlunium *m*.

— народенъ, *adj.* international.

— особенъ, *adj.* *fig.* intestin.

— особны несоворянеа, *sm. pl.* les dé- chirements *m*.

— очіе, *sm.* Mar. l'entre-noeud *m*.

— прозрачна стѣна *f* или —чно огле- дало, *n.* le trumeau.

— редіе, *sm.* l'interligne *m*.

— редень, *adj.* interlinéaire; || пишжъ — дове, *va.* interlinéer.

— рѣдна приписка, *sf.* l'interlinéation *f*.

Междуринка (празно мѣсто между врѣмьки на стоборъ), *sf.* l'interstice *m*, entrevous *m*; 1. *Archit.* le solin; 2. (между вежды-тъ), l'entre-sourcil *m*, la glabelle et —benum *m*; 3. (между врѣмие), l'entre-temps *m*;

4. (между желѣзными коленицы), l'entre-voie *m.*
- Междурѣбрень**, *adj.* Anat. intercostal.
- **стѣбѣ**, *zn.* Archit. l'entre-colonne ou colonnement *m*; || (на три диаметра), Archit. le diastyle.
- **стояне**, *zn.* l'interposition *f*.
- **царствіе**, *zn.* l'inter règne *m.* [-sants.
- Межды**, *sf. pl.* les confins *m*, les tenants et Междяв бѣлѣтъ, *sm.* la borne.
- Межура**, *vn.* guigner.
- Межъ**, *vn.* ciller les yeux.
- Мезать** (обща продажба съ надаване), *sm. t.* l'enchère *f*, la subhastation.
- Мезанинъ**, *sm.* Archit. la mezzanine.
- Мезантерень**, *adj.* mésentérique et mésaraïque.
- Мезантеръ** (срѣдно чрво), *sm.* Anat. le mésentère; || (у агне, у теле), la fraise; || въспалене на —, *Méd.* la mésentérite.
- Мезе**, *zn. t.* le dessert (voyez Сладко).
- Мека настеля** (кутъ съ камыкъ), *sf.* la moye.
- **поверхность** (на камыкъ), *sf.* le bousin.
- Мекица**, *sf.* le beignet, le gaufre; || сачъ за -цы, le gaufrier.
- Мекицы**, *sf. pl.* l'échaudé *m*.
- Мекнчаръ** (продавачъ), *sm.* un oublieur.
- Мекничкъ**, *adj. dim.* mollet.
- Мекска балсама**, *sf.* l'opobalsamum *m*.
- Меко**, *adv.* mollement; || твърдъ — (за месо), tendre comme rosée. [méconium.
- Меконій** (прво дѣтинско crane), *sm.* Méd. le Meconst u -кчина, *sf.* la molesse, ductilité, flaccidité *f*; || Méd. la malaxie.
- Мексиканска дива котка**, *sf. mamm.* l'ocelot *m*.
- **свиня**, *sf. mamm.* le pécari.
- Макавъ**, *adj.* molasse.
- Мекъ**, *adj.* mou ou mol, flasque, ductile, douillet, délicat; 1. *fig.* obéissant, moelleux; 2. *fat.* blêche; 3. (за плодове), blet; 4. (за хлѣбъ), tendre; 5. правя —, *va.* déroidir, ramolir; || Méd. mollifier; 6. ставамъ —, *vn.* se déroidir, se ramolir.
- **хлѣбъ**, *sm.* pain mollet *m*. [-ment.
- Меланхолически**, *adj.* mélancolique; -скы,
- Меланхоликъ**, *sm.* un mélancolique, un atrabilaire.
- Меланхолия**, *sf.* l'atrabile *f*; || (черна злѣчка), Méd. la mélancolie. [ture.
- Мелене**, *zn.* le moulinage, le moulage, la mou-
- Мелижанъ**, *sm.* plante, l'aubergine ou mélogène *f*. [-ment.
- Мелодически**, *adj.* Mus. mélodique; -скы,
- Мелодія** (пріетно пѣане), *sf.* la mélodie; || съчинитель на -дїи, un mélodiste.
- Мелодрама** (драма съ пѣску), *sf.* le mélodrame; || съчинитель на -мы, un mélodramaturge.
- Мелодраматически**, *adj.* mélodramatique.
- Мелопластическа метода**, *sf.* Mus. le mélolaplaste. [mélodée.
- Мелопене** (пѣиспособенъ езикъ у в. в.), *sf.* la
- Меля**, *va.* moudre; 1. (изново), remoudre; 2. bavarder; 3. (напусто), *fat.* verbaliser.
- Мемориалъ**, *sm.* le mémorial.
- Мемуары**, *sm. pl.* les mémoires *m*.
- Менгеме** (за истискане маслины), *zn. t.* le détroit (voyez Тискало).
- Мендеръ**, *sm. t.* l'estrade *f*.
- Мене и -пѣ**, *pron. pers.* moi (pour à moi), me ou m'; || между насъ да бѣде казано, de vous à moi; || при менъ! *interj.* à moi.
- Мензула** (орждіе), *sf.* Mathém. la planchette.
- Менискъ** (сгжало испжкнато и вдлбнато), *sm. Opt.* le ménisque.
- Менторъ** (наставникъ), *sm.* un mentor.
- Мера**, *sf. t.* (voyez Обща паша).
- Мергелень**, *adj.* marneux.
- **трапъ**, *sm.* la marnière.
- Мергелъ** (сѣбъ глина и варъ), *sm.* la marne; 1. наторявамъ съ — земя, *va.* marner; 2. наторяване земя съ —, la marnage; 3. копачъ на —, un marneron.
- Меренга** (баклава *t.*), *sf.* la meringue.
- Мержанентъ**, *adj.* de corail.
- или морски мжжъ, *sm.* la coralline.
- Мержанаръ**, *sm. adj.* corallieur.
- Мержанъ**, *sm.* le corail; *pl.* -таux; || ладїи за ловене —, la corailière.
- Мержелене**, *sm.* la lueur; || *fig.* le rayon.
- Меридіоналенъ** (пладничень) *adj.* méridienne *f*.
- Меридіонална линія**, *sf.* la méridienne.
- Меридіанъ** (пладникъ), *sm.* Géogr. le méridien; || прѣминуване свѣтло прѣзъ —, la culmination; || прѣминува прѣзъ —, *v. imp.* il culmine.
- Меринось и -сень** платъ, *sm.* le merinos.
- Меркурій** (планета), *sm.* Astr. le Mercure.
- Мерланъ**, *sm.* poisson, le merlan.
- Мерлонъ** (часть отъ брустоерь), *sm.* Fortif. le merlon.
- Меръ** (градски клетъ), *sm.* un maire; || палатен —, maire du palais; || длжность на —, la mairie.
- Месарница**, *sf.* la boucherie, l'étal *m*.
- Месаръ**, *sm.* un boucher; || работникъ у —, un étiager et garçon —, *m*.
- Месато нарастване**, *zn.* Méd. l'escarcome *m*.
- Месатъ**, *adj.* charnu; || Bot. pulpeux.
- Месенъ и -сненъ** редъ, *sm.* la boucherie.
- **клей** (камедъ), *sm.* la sarcocolle.
- Меспрякъ** (пуйкъ), *sm. t.* oiseau, coq-d'Inde ou dindon, *m*. [sité.
- Месисто нарастване**, *zn.* Chir. la carno-
- Меситинъ**, *sm.* un censal.
- Меситія**, *sf.* la censerie.
- Месна гѣба**, *sf.* Chir. le fungus et fungosité *f*; || описатель на -бы, un fungologiste.

Месна жилка, *sf.* *Anat.* l'aponévrose *f.*

— подница, *sf.* l'étal *m.*

Месня, *adj.* gras; || *Méd.* charneux.

Месниці, *sf. pl.* les jours gras *m.*

Месножилень, *adj.* aponevrotique.

— искливане, *sn. Chir.* le sarcocèle.

— парастеване (жѣба), *sn. Chir.* le fie, le sarcome, fongueux, *adj.*; || *Méd.* le môle; || приличенъ на —, sarcomateux, *adj.*

— Бетіе, *sn.* le gras.

Месо, *sn.* la viande; *pl. -ca*, la chair; 1. прѣсно —, viande neuve; 2. мръвка —, une escalope; 3. задушаване —, l'étuvée *f.*; 4. заѣпямъ ново —, *va. Chir.* s'incarnier; 5. изрѣвамъ — отъ кости, *va.* décharner; 6. който искаква —, sarco-tique, *adj. m.*; 7. (набочено съ сланина), viande entrelardée; 8. набочване — съ сланина, entrelardement *m.*; 9. оставямъ — да стане крѣхко, *va.* faire venter; 10. при-туряне на купено — вета мръвка, la ré-jouissance.

Месопустъ (месниці), *sm. pop.* le charnage.

Месопустна недѣля, *sf.* la sexagésime.

Месоѣденъ (който ѣде месо), *sm.* carnivo-re, *adj.* [дина], *sm.* le messidor.

Мессидоръ (мѣсецъ на републиканска го-

Мессія, *sm.* le Messie; — сѣнъ, du Messie.

Месце, *sm. Anat. dim.* la caroneule.

Месчина (крѣхтина), *sf.* le maigre; || *Bot.* tissu utriculaire *m.*

Металеписъ, *sn. Rhét.* la métalepse.

Металленъ пѣсакъ (сирѣчь съ пила), *sm.* la limaille. [lique *f.*]

Металлическа писалка, *sf.* plume métal- — плочница, *sf. Chir.* l'obturateur *m.*

— свойщина, *sf.* la métallicité.

Металлически, *adj.* métallique.

Металлография (описание металлы), *sf.* la métallographie.

Металлоидъ, *sm. Chim.* le métalloïde.

Металлувамъ (прѣобрѣщамъ на металлъ), *va. Chim.* métalliser.

Металлуване, *sn. Chim.* la métallisation.

Металлургически (рудословенъ), *adj.* métal-lurgique. [lurgie.]

Металлургия (рудословіе), *sf.* la métal-

Металлургъ, *sm.* un métallurgiste.

Металъ, *sm.* le métal; — лень, de métal; || саморасекъ или расовецъ, métal natif ou vierge.

Металлясть, *adj.* métallifère.

Метална машина, *sf.* (voyez Балиста).

Метафизика, *sf.* la métaphysique. [-ment.

Метафизически, *adj.* métaphysique; — ский,

Метафизикъ, *s.* métaphysicien, enne.

Метафора, *sf.* la métaphore. —ment.

Метафорически, *adj.* métaphorique; — ский,

Метафразисъ (думень прѣводъ), *sm.* la métaphrase.

Метацентръ, *sm. Mar.* le métacentre.

Метачъ, *ка, s.* balayeur, euse; un boueur; || (на собны кумини), un ramoneur.

Матене, *sm.* le balayage, époussetage *m.*

Метеорически, *adj.* météorique.

Метеорологически, *adj.* météorologique.

Метеорология (наука за метеоры), *sf.* la météorologie.

Метеорологъ, *sm.* un météorologiste.

Метеоръ (въздушно явене), *sm.* le météore.

Метеризъ, *sm. t. Fortif.* l'escalpe *f.*

Метла, *sf.* le balai; || (съ прѣтъ), manche à balai; || (у козачъ), l'écouvete *f.*

Метлина, *sf.* plante, le brome.

Метлица или Кятка (отъ пера), *sf.* le 'houssoir; 1. отърсване съ —, le 'hous-

sage; 2. чистя или отърсвамъ съ —, *va.* 'housser; 3. —, plante, reine de prés, *f.*

Метличка, *sf. dim.* le balayette.

Метлы, *sf. pl. Astr.* chemin de St. Jaques (voyez Млѣченъ пътъ).

Метода и — дѣ, *sf. sm.* la méthode; || по —, *adv.* méthodiquement.

Методистъ (еретикъ), *sm.* un méthodiste; || учене на — сый, le méthodisme.

Методически, *adj.* méthodique; — ский, —ment.

Метонимія, *sf. Thét.* la métonymie.

Метопоскопически, *adj.* métoposcopique.

Метопоскопія (лицегадане), *sf.* la méto-roscope. [proscope.]

Метопоскопъ (лицегадачъ), *sm.* un méto-

метрика, *sf.* la métrique; || — трически, *adj.*

Метрическа книга, *sf.* registre baptistaire, *m.* le nécrologe.

Метрологически, *adj.* métrologique.

Метрология (наука за мѣрки и драмове), *sf.* la métrologie.

Метрологъ, *sm.* un métrologiste et —logue.

Метрономъ, *sm. Mus.* le métronome et mé-tromètre.

Метрополія, *sf.* la métropole.

Метросидеръ, *sm. arbrisseau*, le métrosidéros.

Метръ (мѣрка), *sm.* le mètre; 1. десетъ —ра, un décamètre; 2. прѣмѣрвамъ съ —, *va.* métrér; 3. прѣмѣрване съ —, le métrage; 4. мѣрчъ съ —, un métreur.

Метъ, *va.* balayer, épousseter; || (пещъ), écouvillonner; || (собень куминъ), ramoner.

Мѣфитически, *adj.* méphitique.

Механа, *sf. t.* la taverne; || (извѣжъ градь), la guinguette; || дръжничъ на — (винарь, ка), *s.* tavernier, ére (voyez Вирнаница).

Механика, *sf.* la mécanique.

Механикъ, *sm.* un mécanicien.

Механическа свойщина, *sf.* la mécanicité.

Механически, *adj.* mécanique; — ский, —ment; || illibéral.

— кофаръ, *sm.* le chogramme.

Механически искусства, *sm. pl.* les arts mécaniques *m.*

Механизмъ (сѣставъ), *sm.* le mécanisme.
Мехеникъ, *sm. t.* pierre de touche, *f*; || le criterium (voyez Признакъ).
Мехлемъ (мазь), *sm. t. Pharm.* l'onguent *m*; || приличенъ на —, *Pharm.* onguentaire, *adj*.
Меценать (бранильникъ на науки), *sm.* un mécène.
Меча кожа, *sf.* l'oursin *m*.
 — кѣпина, *sf.* arbrisseau, raisin d'ours, *m*.
 — рошава шѣпка, *sf.* bonnet à poil, *m*.
 — стѣпка, *sf.* plante, la berce. — [miaulent.
Мечать (замечать котыкъ), *v. imp.* ils Mече, *sm. fam.* le raton.
Мечене (на котыкъ), *sm.* le miaulement.
Меченосецъ, *sm.* un porte-glaive, un séléctar-aga *t*.
Меченце (малко мече), *sm.* l'ourson *m*; || (на очинице), la chevrette.
Мечеобразенъ и -приличенъ, *adj.* *H. nat.* ensiforme; || *Anat.* xiphoïde.
Мечить (жамия *t.*), *sm. t.* la mosqué; — тенъ, de mosqué. [d'ours, acanthe *f*.
Мечи-ушы, *sm. pl.* plante, l'auricule ou oreille
Мечка, *sf. quadr.* l'ours *m*; 1. Голѣма —, Малка —, *Astr.* grande Ourse, petite Ourse; 2. (на очинице), le marmouset; 3. мравовѣдецъ —, le tamandua et tamanoir; 4. женска —, l'ourse *f*.
Мечкарь, *sm.* monteur d'ours, *m*; || (сѣзбѣздіе), l'Arctophylax ou Bouvier.
Мечъ, *sm.* la glaive, épée *f*, fer *m*; || *fam.* la flamberge; || (рыба и сѣзбѣздіе), le xiphias, la Dorade. [le garde-platine.
Мешиненъ калѣвъ (за пушка), *sm. t. Milit.*
Мигамъ, *vn.* ciller les yeux; || мигать (за очи), *v. imp.* ils papillotent.
Мигалы, *sm. pl. fig.* la vue (voyez Зъркалы).
Мигане (межене, жумене), *sm.* le cillement; 1. (съ очи), le papillotage; || *Méd.* la nictation; 2. (хроническо), la cillose.
Мигдалево мѣко, *sm.* l'amandé *m*.
Мигдалевъ сапунъ, *sm.* savon amygdalin *m*.
Мигдаленъ камыкъ, *sm.* Minér. l'amydaloïde *f*.
 — кравай, *sm.* le nougat.
Мигдална пихтія, *sf.* (voyez Бланмаже).
Мигдалъ, *sm.* arbre, l'amandier *m*.
Мигдалы и Минъ, *sm. pl.* l'amande *f*; 1. захаросамъ —, *va.* praliner; 2. захаросаны —, la praline; 3. (олѣсены съ захаръ), amandes lissées; 4. (съ тѣжка чарупка), amandes à la princesse.
Миглаю, *sm. pop.* un joerisse.
Мигноване, *sm.* l'instant *m*, le moment; 1. (око), clin d'œil, *m*; 2. въ едно — око, en un clin d'œil; || *fam.* en un tour de main.
Мигновенна страсть, *sf. fig. fam.* feu de paille, *m*.
Мигновенность, *sf.* l'instantanéité *f*.
Мигновень, *adj.* instantané; —но, —nement.

Мигрень (главоболъ), *sf.* la migraine.
Мигъ, *sm.* l'instant *m*.
Мида (стрида), *sf.* l'huître *f*; —денъ, d'huître; 1. видъ —, la petoncle; 2. мѣсто дѣто ловятъ —ды, la moulière; 3. вѣдникъ на —ды и стриды, un ostéoculteur; 4. украсене съ —ды и камачета, la rocaille; || майсторъ на украсенеа съ —, un rocailleur.
Мидаръ, ка, *s.* ecailler, ére.
Мидообразно животно, *sm.* ostracé, *adj. m*.
Мизеръ (въ игра), *sm.* la misère.
Мижурене, *sm.* Méd. la nictation.
Мижурливъ, *adj.* clignotant; || *Anat.* nictitant.
Мижуря (мигамъ), *vn.* clignoter; || мижуря (за конъ), *v. imp.* il nictе. [quelet.
Микелетъ (испанска милиция), *sm.* le micromètre, *sm.* Astr. le micromètre.
Микроскопическа животинка, *sf.* l'animaleule *m*.
Микроскопически, *adj.* microscopique; || списане на — прѣдмѣты, la micrographie.
Микроскопъ (уголѣжително стѣкло), *sm.* Opt. le microscope.
Микрухвинъ, *adj. fam.* acoquinant.
Микстура, *sf. Pharm.* la mixture.
Миланска лепра, *sf. Méd.* la pellagre; || болавъ отъ —, un pellagreur.
Милень, *adj.* milliaire.
 — камыкъ (на пѣтъ), *sm.* le milliaire.
Милкувамъ, *va.* flatter, mitonner; || *fam.* flagorner, câliner; || —са, *vr.* cajoler.
Милкуване, *sm.* la cajolerie; 1. *fam.* la câlenerie; 2. *pl.* —неа, les amitiés *f*; 3. достойнъ за —, cajolable. [neteur.
Милкувачъ, ка, *s.* cajoleur, euse; un bon-
Миллепоритъ, *sm.* le milléporite.
Миллепоръ, *sm.* le millépore. [milligramme.
Миллиграмъ ($\frac{1}{1000}$ на грамъ), *sm.* un
Миллилитръ ($\frac{1}{1000}$ на литра), *sm.* un millilitre.
Миллиметръ ($\frac{1}{1000}$ на метръ), *sm.* un millimètre.
Миллиаръ ($\frac{1}{1000}$ отъ аръ), *sm.* un milliare.
Миллионенъ, *adj.* millionième.
Миллионистъ (който има миллионъ), *adj. sc.* millionnaire.
Миллиона часть, *sf.* le millionième.
Миллионъ (хылъ хыляды), *sm.* un million.
Миллиционеръ (милиционеръ войникъ), *sm.* un milicien.
Милиция (селска войска), *sf.* la milice.
Милничото, *sm.* mon chou, mon enfant.
Милничкъ, *adj. dim.* joliet, cheri, mignard, mignon; || *fam.* doucet.
Мило, *adv.* joliment; 1. твърдъ —, c'est grand' pitié; 2. — ми е, *vn.* j'ai regret; 3. — ми е за, je plains de.
Миловиденъ, *adj. fam.* bien facé.
Милордъ, *sm.* un milord.
Милостивъ, *adj.* charitable; —во, —ment; ||

- miséricordieux, pitoyable, gracieux, élément, favorable, prospère, propice, humain.
- Милостивый господарь мой**, *sm.* monsieur *m* (*pl.* messieurs). [*la charité, f.*]
- Милостивны сестры**, *sf. pl.* les soeurs de
- Милостыненъ священникъ**, *sm.* grand aumônier *m*; || *чинъ или каща на —*, la grande aumônerie. [*на —*, l'aumônerie *f.*]
- Милостынный**, *sm.* un aumônier; || *звание*
- Милостыня**, *sf.* l'aumône *f*, la charité, la passade; 1. *fam.* la caristade; 2. (*у Римлянъ*), la sportule; 3. *искамы — ради Христа, va.* gueuser; 4. *който дава —*, aumônier, *adj*; 5. *кутія за —*, l'aumônière *f*; 6. *сбирање —*, la quête; 7. *сбирамъ —*, *va.* quêter; 8. *сбирачъ, ка на —*, *s.* quêteur, euse.
- Милость**, *sf.* la pitié, faveur, bonté, miséricorde, elemence, rémission *f*; 1. (*и тумла*), la grâce et les bonnes grâces; 2. (*тумла*), la seigneurie; 3. (*дадена нѣкому про- тиво правдинѣ и навичѣмъ*), le passe-droit; 4. *изгубване —*, la disgrâce; 5. *отжмнувамъ — та нѣкому, vn.* disgracier; 6. *безъ —*, sans ménagement, crûment; 7. *за —*, *adv.* par précaire, à titre de précaire.
- Милувамъ**, *va.* caresser, flatter, amadouer; 1. *fig.* chatouiller, bouchonner; 2. *fam.* mignarder; 3. *Vén.* rebaudir; 4. *който обыча да — луба, caressant, adj.*
- Милуване**, *sn.* la caresse; || *pl.* -неа, les tendresses, les mignardises *f*.
- Милъ**, *adj.* gracieux, charmant, aimable, joli, cher, doux, riant, reverant; || *fig.* tendre, ragôtant. [*regretter.*]
- Милѣя**, *vn.* avoir regret *m*; || (*за нѣщо*),
- Милѣя** (*и жина мѣрка*), *sf.* le mille, la lieue; || *една — на околъ, une lieue à la ronde.*
- Мимика**, *sf.* la mimique; || -мически, *adj.*
- Мимикъ** (*уподобевачъ*), *sm.* un mime.
- Мимическо играње** (*у в. с.*), *sn.* la saltation.
- Мина** (*вета мѣрка и монета и Milit. под- копъ*), *sf.* la mine.
- Минальи**, *adj.* révolu.
- Мингуцы**, *sm. pl.* le boucle d'oreille.
- Минераленъ кермесъ**, *sm.* kermès minéral ou poudre de chartreux, *m*; || *смѣсенъ съ —*, kermétisé, *adj.*
- прахъ, sm.* Chim. le magistère.
- Минералны воды**, *sf. pl.* eaux minérales *f*, les baines *m*. [*ralogique.*]
- Минералогически** (*рудословенъ*), *adj.* miné-
- Минералогія** (*рудословіе*), *sf.* la minéralogie.
- Минералогъ**, *sm.* un minéralogiste.
- Минераль**, *sm.* le minéral; || -ленъ, *adj.*
- Миней** (*чегіе — неи, le ménologe et menées f.*
- Минеоръ** (*подкопачъ*), *sm.* Milit. Mus. un mineur.
- Минешъ**, *sm.* plante, la coriandre, la giroflée jaune ou violette.
- Минзучаръ**, *sm.* plante, le crocus des fleuristes. [*feuille.*]
- Министерска длѣжность**, *sf. fig.* le porte-
- Министерски**, *adj.* ministériel; *по —*, *adv.* -lement.
- Министерство**, *sn.* le ministère; 1. *fig.* le porte-feuille; 2. *придрѣжность къмъ —*, le ministéralisme; 3. *придрѣженъ къмъ —*, ministériel, *adj.*
- Министръ** (*на духовны дѣла*), *sm.* ministre des cultes, *m*; || (*статски проводеникъ*), un ministre.
- Министры**, *sm. pl.* les ministères *m*.
- Миниатюра**, *sf.* la miniature.
- Миниатюрень кунписецъ**, *sm.* un miniaturiste.
- Миниатюрна кунписъ**, *sf.* la miniature.
- Минионъ** (*шифтъ, 7 пункта*), *sm.* la minonne.
- Минкъ** (*америк.*), *sm.* mamm. vison du Canada.
- Минна галерея** (*въ видъ на Т*), *sf.* Fortif. le té.
- Минни горѣ**, *sm.* Artill. le fourneau.
- Минотъ** (*полвина мина*), *sm.* le minot.
- Минувамъ**, *vn.* circuler, passer; 1. (*прѣзъ нѣщо*), traverser; 2. (*прѣкомъ*), croiser; 3. *минува са прѣзъ градина (за врата), v.* imp. elle oultre.
- Минуване**, *sn.* le trajet.
- Минусъ**, *sm.* Alg. le moins. [*point.*]
- Минута** (*часъ*), *sf.* la minute, le moment, le
- Минутенъ**, *adj.* instantané; -тно, -nément.
- Минутно колелце** (*въ часовникъ*), *sm.* la minuterie. [*sm.* le mirage.]
- Миражъ** (*прѣносны глѣдки у въздухъ-тъ*),
- Миразъ**, *sm. t.* (voyez Ващия и Наслѣдство).
- Миренъ**, *adj.* tranquille; -рно, -ment; || *силенъ, плацеи*; || *не стоя —*, *vn.* lutiner.
- чибукъ (у дивацы), sm.* le calumet.
- Мирзлива дѣтелина**, *sf.* plante, le lotier ou trèsle musqué.
- трѣва, sf.* plante, la flouve. [*de Ste-Lucie.*]
- черѣша, sf.* arbre, la mahaleb ou bois
- Мирзливо вещество**, *sn.* l'aromate *m*; || *смисане съ —*, l'aromatisation *f*.
- масло (отъ портукалы), sn.* le néroli.
- начало (у растенеа), sn.* Chim. esprit recteur *m*.
- Мирзливъ** (*на хубаво*), *adj.* aromatique, de senteur *f*, fragrant. [*pasme m.*]
- прахъ (отъ слама), sm.* Pharm. l'ém-
- Мирзливы нѣща** (*и кореніе*), *sm.* l'épice *f*; 1. *напѣлямъ съ —*, *va.* embaumer; 2. *турамъ —*, *va.* épicer; 3. (*и бакалски стокы и търговія съ нѣмъ*), *coll.* l'épicerie *f*.
- Миризма**, *sf.* l'arome *m*, odeur *f*, exhalaison *f*, goût *m*, montant, vent *m*, halencée *f*; 1. (*и хубаво*), la senteur; 2. *съ хубава —*,

en odeur de suavité; 3. пуца добра —, *v. imp.* il fleurit; 4. безъ —, inodore, *adj.*
Мирика, *sf.* plante, le galé.
Мирншене (душене), *sn.* l'odorat *m.*
Мирниш, *vn.* flairer; 1. (и на нѣщо), sentir l'échauffé; 3. мирнше (на нѣщо), il pue.
Мириаграммъ, *sm.* un myriagramme.
Мириада (десетъ хиляды); *sf.* une myriade.
Мириаметръ (десетъ хиляды метра), *sm.* un myriamètre.
Мирно, *adv.* doucement.
 — потѣкмяване, *sn.* la composition.
Мирность, *sf.* la tranquillité; || *fig.* la douceur.
Мироболанъ, *sm.* arbre, le myrobolanier.
Мироболаны, *sm. pl.* le myrobolan.
Миродія, *sf.* plante, le persil, le céleri; —диенъ, de persil; || говеждо месо съ —, la persillade.
Миролибивъ, *adj.* pacifique; —во, —ment.
Миротворенъ, *adj.* conciliant.
Миротворецъ, *sm.* un arbitrateur; || *Jur.* amiable compositeur *m.*
Миртообразенъ, *adj.* Anat. myrtiforme.
Миртъ, *sm.* arbre, le myrte; —товъ, de myrte.
Мирувамъ, *vn.* se tranquilliser.
Миръ, *sm.* la paix, le repos; || *fig.* le silence.
Мирсваамъ, *vn. fig.* se rasseoir. [grappe.
Мискетъ (желѣзны шикалки), *sm.* Artill. la
Мискова брабонка, *sf.* le muscadin.
Мискъ, *sm.* le muse; 1. кожа намазана съ —, peau de muse; 2. намазевамъ съ —, *va.* musquer; 3. което мирнше на —, което е намазано съ —, musqué, *adj.*
Мискавъ бобрикъ, *sm. quadr.* l'ondatra ou rat musqué *m.* [missionnaire
Миссионеръ, *sm.* un missionnaire; —реки, de Миссия (дипломатическа), *sf.* la légation; || (за проповѣдане), la mission.
Мистика (ладия), *sf.* le mistic et mystique.
Мистикъ (испытовачъ на тайнства), *sm.* un mystique.
Мистификація (измама), *sf.* la mystification.
Мистифувамъ (подигравамъ), *va.* mystifier.
Мистицизмъ, *sm.* le mysticisme.
Мистически, *adj.* mystique; —ски, —ment.
Мистриѣнъ, *sf. dim.* la truelle.
Мистрия (зидарска), *sf.* la truelle; || една пѣла —, une truellée; || варосване съ —, Archit. la trullisation.
Мистръ (мѣрка у Гръци), *sm.* le mystre.
Митель (шрифтъ, 14 пункта), *sm.* Typ. gros texte *m.*; || (12 пункта), Typ. le saint-augustin.
Митиризь, *sm. t.* (voyez Заграда).
Митически, *adj.* mythique.
Митологически, *adj.* mythologique.
Митология (небывалица), *sf.* la fable, la mythologie.

Митологъ, *sm.* un mythologue.
Митра, *sf.* la mitre; || съ —, mitré, *adj.*
Митроприлична мѣнка (у Египетски богове), *sf.* le pschent.
Митрополитъ, *sm.* métropolitte *m.*
Митъ (приказка), *sm.* le mythe.
Михлюзницъ, *sm. t.* (voyez Испадналь).
Михлюзлукъ, *sm. t.* (voyez Испаднуване).
Мичманъ, *sm.* Mar. enseigne de vaisseau, *m.*
Мицоринъ, *sm. t.* la clientèle (voyez Купувачи).
Миазма (мръсотия), *sf.* Méd. le miasme.
Миологически, *adj.* myologique.
Миология (наука за мѣшци), *sf.* la myologie et myographie. [tomie.
Міотомія (распиеженіе мѣшцы), *sf.* la myo-
Мироописане, *sm.* la cosmographie.
 — описатель, *sm.* un cosmographe.
 — словіе, *sn.* la cosmologie.
 — словъ, *sm.* un cosmologiste.
Мірески, *adj.* mondain; —ски, —nement; || lai, laïque et laïc, terrestre, profane, temporel, seculier.
Міръ, *sm.* le monde, le siècle, machine ronde *f.*; || *fig.* la terre; || наука за сътворене —, la cosmogonie. [laïc *m.*
Мирянинъ и —рець, *sm.* un lai, laïque et
Млада дѣвойка, *sf.* une jeunesse; || *fig.* jeune tendron *f.*; || *fam.* tronquette *f.*
 — кошута, *sf.* le faon.
 — лоза, *sf.* la plante. [geronnette.
 — овчѣрка, *sf. dim.* une bergerette et ber-
 — патка, *sf.* le caneton.
Младина, *sf.* la jeunesse, adolescence *f.*
Младини, *sf. pl. fig.* la berceau; отъ —тъ си, *adv.* de la jeunesse.
Младница (фиданъ *t.*), *sf.* l'arbrisseau; 1. (дрѣвче за прѣсаждане), le perot; 2. изново насаждамъ —цы, *va.* repenpler; 3. наскоро посадени —цы или растлѣцы, le plant.
Младичкъ, *adj. dim.* tendre.
Младо въмѣ (въ —, en bas âge; || отъ своето —, dès le berceau.
 — малко зайче, *sn.* le lapereau.
 — момче, *sm.* jeune personne *f.*
 — пиле, *sn.* le culot.
 — пораче, *sn.* le faon.
Младоженець, *ика. s.* prétendu, ne; nouveau marié, nouvelle mariée; accordée *m.* épousée *f.*; || стая за —ници, chambre nuptiale *f.*
Младокъ, *sm.* le bourgeon, le plant, le baveau; 1. Bot. la plantule; 2. (на дрѣвето), le brout; 3. (отъ лоза, смокиня), la crossette; 4. забѣлѣжка на —доцы за порастеване, le bolivage.
Младостъ и —дина, *sf.* la jeunesse, juvénilité, adolescence *f.*; || *fig.* la verdure, le printemps; || изворъ —, fontaine de jouvence *f.*
Младъ и —дичкъ, *adj.* jeune, adolescent,

junéville; 1. по —, ruiné; 2. твърдъ — дичкъ, *dim. fam.* jeunet; 3. ставамъ по —, *vn.* rajeunir; 4. виждамъ по —, *vr.* se rajeunir.

Младъ глѣбливъ пилецъ, *sm.* oiseau branchier *m.*

— инфантернѣсть, *sm. fig.* un tourlourou.

— капонъ, *sf. fam.* l'étourdeau *m.*

— отраслекъ, *sm.* le tendron.

— рогаць, *sm.* la bichette.

Млады години, *sf. pl. fig.* l'été *m.*

— глѣбчета (пилета), *sn. pl.* les innocents *m.*

— людіе, *sm. pl.* la jeunesse.

Младѣлка, *sf.* le bouchon.

Млинка, *sf.* le flan.

Млинъ (баница), *sm.* le gâteau, le pâté; || (съ млѣко), la dariole; || прави —, *va.* pâtisser.

Млого, *préfixe*, très-; 1. *adv.* beaucoup, copieusement, essentiellement, notablement, grandement, largement, pendant longtemps, longuement, joliment, bien, force et à force, à poignée, gros, comme s'il en pleuvait; 2. *fam.* tort plein, à ventre deboutonné; 3. *fig.* има —, il pleut; 4. най —, au plus, tout au plus, à tout rompre; 5. нѣ —, pas trop, peu de chose, pas tant que de merveille; 6. по — или по-малко, tant plus que moins; 7. твърдъ —, à force, infiniment, à moitié trop, à la large, comme quatre, de la mort; || това е —, cela est trop fort; 8. — то, *sn.* le trop.

— божинкѣ, ница, *s.* polythéiste.

— божно изображене, *sm.* figure panthée *f.*

— божіе, *sn.* le polythéisme.

— братство, *sm. Bot.* la polyadelphie.

— бройность, *sf.* la multiplicité.

— бройнъ *adj.* nombreux.

— буквенъ, *adj. Gram.* polygramme.

— врѣменно, *adv.* longuement.

— врѣменъ, *adj.* long.

— говорно слово, *sm.* la paraphrase.

— думенъ, *adj.* verbeux; || *fig.* diffus; — мно, — сément.

— дѣлбенъ, *adj. Bot.* multifide.

— езвченъ, *adj.* polyglotte; || — чна Библия, *sf.* la polyglotte.

— езвчникъ (който знае да говори много езици), *sm.* un polyglotte.

— женецъ или —мжжна, *sc.* polygame.

— женство или —мжство, *sn.* la polygamie.

— жѣвъяне, *sn.* la longévité.

— здраве, *sn.* les baisemains *m.*

— знаецъ, *sm.* un polymathe.

— косатникъ, *sm. plante*, le polytric.

— клинникъ (поліедръ), *sm. Géom.* le polyèdre. [re —, *sm.*

— клинно стѣкло, *sn.* multipliant et ver-

— крако животно, *sn.* multipède, *adj. m.*

— кжтенъ, *adj. Géom.* multangulaire.

Млогокжтникъ, *sm. Géom.* le polygone; || —тенъ, *adj.*

— лиственъ, *adj.* feuillu.

— листявъ, *adj. Bot.* polypétale.

— лошаво, *adv.* abominablement.

— лошъ, *adj.* abominable.

— людность, *sf.* la populosité.

— люденъ, *adj.* populeux, peuplé; || (улицѣ, пжтъ, по които вървятъ мложина), passant.

— мжжіе, *sn. Bot.* la polyandrie.

— недостига, *prép.* à beaucoup près.

— погница, *sf. plante*, le polypode.

— образенъ, *adj.* multiforme.

— пжпченъ, *adj.* tuberculé.

— пжтенъ, *adj. Arithm.* multiple; || — брой, *sm.* le multiple.

— пжтно, *adv.* plusieurs fois, à plusieurs ou à différents reprises *f.* [remonte.

— —мърлене (май съ кобыла), *sn.* la —отглашане или ихтене, *sn.* écho tau-tologique *m.*

— раздѣленъ, *adj. Bot.* multiparti.

— родливъ, *ad. H. nat.* multipare.

— ржчивъ, *adj.* réondant; || *fam.* parafraseur, euse.

— ржчіе, *sn.* la périsologie, diffusion, réondance, prolixité; || *fig.* la superfétation.

— свадбенъ (за расменеа), *adj. Bot.* polygame.

— свадбіе (и *Bot.*), *sn.* la polygamie.

— срична ржчь, *sf. Gram.* polysyllabe *adj. m.*

— съставенъ, *adj.* compliqué, surcomposé.

— стълпенъ, *adj. Archit.* polystyle.

— томенъ и —частенъ (за съчиненеа), *adj.* volumineux.

— ученъ, *adj.* un polymathe.

— човѣкъ, *sm. fig.* bibliothèque vivante ou ambulante *f.*

— ходя, *vn.* faire de l'exercice *m.*

— хоратливъ, *adj. fig.* diffus; —ливо, —сément.

— цѣвтенъ, *adj. Bot.* multiflore.

— чарупченъ плшквѣтъ, *sm. H. nat.* multivalve, *adj. m.* [et polynôme.

— членна голѣмина, *sf. Alg.* le multinôme

Мложакъ или —жжливъ, *sm. Arithm.* le multiplicateur.

Мложественъ брой, *sm.* le pluriel; || въ —, *Gram.* pluriel et plurier, *adj.*; || употребявамъ въ —, *va.* pluraliser.

Мложество, *sn.* la multiplicité, multitude, affluence, abondance, quantité, nuée *f.* nombre *m.* mont-joie *f.* mille *adj.* à milliers, par milliers, le peuple, la foule; 1. *fig.* le peloton, le débordement, la provision, la forêt, le régiment, feu roulant *m.*; 2. (на гласове), la majorité; 3. (нѣщо), la jonchée.

Мложително стѣкло, *sn.* polyscope et verre —, *sm.*

Мложливъ, *adj.* multipliable.

Мложливъ брой, *sm. Arithm.* le multiplicande.
Млозина, *sf.* la pluralité, les plusieurs *m.* mille *adj.*; || *fam.* maint, *adj.*
Мльва, *sf.* la renommée, le bruit, éclat *m.* scandale *m.* on dit *m.*; || *fig.* la chronique.
Мльвиса, *v. imp.* il se murmure, il court un bruit. [motus]
Млькъ, *interj.* chut, baste, bouche close.
Мльчаливость, *sf.* la taciturnité, le secret; || *осъщане* —, *Phrén.* la secrétivité.
Мльчально продължѣне или подновяване (на поемъ или контрактъ), *sn. Jur.* tacite reconduction *f.*
Мльчаливъ, *adj.* silencieux; —но, —еusement; || taciturne, secret, discret, bas; || *fig.* sombre.
 — човѣкъ, *sm.* bourru, *adj.*
Мльчане, *sn.* le silence; || съ сговоръ за —, en confidence *f.*
Мльчанъ, *sm.* un mystificateur.
Мльчете, *interj.* silence, paix.
Мльчешкомъ, *adv.* à la sourdine.
Мльчи! *interj.* Vén. tou-coi.
Мльчъ, *vn.* se taire; || —си, être tout en dedans; || *Mus.* tenir le tacet.
Млькарница, *sf.* la laiterie.
Млькаръ, *ка, s.* laitier, ère; || (смѣтанаръ), crémier, ère.
Млько, *sn.* le lait; 1. (у мжжы рыбы), la laitance ou laite; || съ — (за рыбы), laité, *adj.*; 2. зимникъ за —, la laiterie; 3. продавачъ, ка на —, laitier, ère.
 — давателенъ, *adj.* Anat. lactifère.
 — мѣръ, *sm.* le golaetomère ou pese-lait.
 — прѣсѣжнителенъ, *adj.* Méd. antilaiteux.
Мльчентъ, *adj.* lacté, laiteux; || *Bot.* lactescent.
 — булонъ, *sm.* le brouet.
 — зжъбъ (у дѣца), *sm. fam.* la quenotte.
 — пжътъ, *sm. Astr.* la galaxie ou voie lactée *f.*
 — сокъ, *sm.* le chyle; || ставане на —, la chilification; || прѣобръщатса на —, *v. imp.* ils se chylient.
 — цвѣтъ, *sm.* laiteux, *adj.*
Мльчна крава, *sf.* vache laitière ou à lait, *f.* — свойщина, *sf.* Bot. la lactescence.
Мльчница (болестъ), *sf.* Paphth *m.*
Мльчно вѣстие (гозба съ млько), *sn.* le laitage. [le poil]
Мльчны грахалки (у жена), *sf. pl. Méd.*
 — пжъпки, *sf. pl.* croûte laiteuse ou de lait, *f.*
Мльчокъ, *sm.* plante, l'épurgé *f.* éssule *f.* euphorbe *m.* tithymale *m.*
Мнемоника, *sf.* la mnémonique et mnémotechnie; || —монический, *adj.* — et mnémotechnique.
Мобели, *sf. pl.* le mobilier.
Мобилизация, *sf.* Milit. la mobilisation.
Мобель, *sf.* le meuble; || *Jur.* meubles meublants *m.*

Могила, *sf.* la tombe, la butte le terre (и —лка), la taupinière et taupinée; || *Milit.* le rideau.
Могила (съ кръсть), *sf.* le calvaire.
Могиласть, *adj.* montueux; || (за землята), *adj.* accidenté. [*v. imp.* il se peut.
Могъ, *vn.* pouvoir, savoir; || може да бжде,
Мода, *sf.* la mode, la vogue, le genre; 1. на —та, de mise *f.*; 2. бывамъ на —, *vn. fam.* faire fureur *f.*; 3. това е въ голѣма —, la presse *y est*; 4. *pl.* —ды (женскы трупила), les modes; || търговецъ на —, un modiste.
Моделъ (калкы т.), *sm.* le modèle; || (у каменодрѣцъ), la maquette; || правяне —, le modelage.
Моденъ, *adj.* couru, fashionable, de mise *f.* — вкусъ, *sm.* le fashion.
 — цвѣтъ (жълтиникавъ), *adj.* miellé.
Модилонъ, *sn.* Archit. la mutule ou modillon *m.*
Модистка, *sf.* une modiste.
Модификация, *sf.* Mus. le tempérament.
Модны стокы, *sf. pl.* les modes *f.*
Модуляция, *sf.* Mus. la modulation.
Модулирувамъ (прѣминувамъ отъ тонъ на тонъ), *va. Mus.* moduler.
Модуль, *sm.* Mathém. le module.
Може бы, *adv.* peut-être.
Моженъ, *adj.* possible.
Можность, *sf.* la possibilité.
Мозарабъ (христѣнижъ), *sm.* un mozarabe; || —бический, *adj.* mozarabe et —bique.
Мозагъ, *sm.* le cerveau, la cervelle; 1. Anat. l'encéphale *m.*; 2. (съ кость), la moelle; 3. (у пилѣблжы), le mollet, gras de jambe, *m.*; 4. гъбавый — между коститъ на главата, Anat. le diploë; 5. ѣката цина на —тъ, Anat. la dure-mère ou meninge; 6. въспалене на —тъ, Méd. l'encéphalite *f.* céphalite, cérébrite *f.*; 7. надъница съ —, la cervelas; 8. (вѣстие), la cervelle.
Мозгавъ, *adj.* médulleux. [saïque.
Мозайка (мозаическа работа), *sf.* la mo-
Мозайкисть и —каръ, *sm.* massaisite et —saï-
 quiste, *adj. m.* [Méd. la cérebelle.
Мозаче, *sn.* le cercelet; || въспалене на —то,
Мозачень и —згавъ, *adj.* moelleux; || Méd. cérébral; || Anat. encéphalique, médullaire.
Мозачна савица, *sf.* Anat. glande pinéale *f.*
 — кръхчинна, *sf.* Anat. la pulpe.
 — тжъка цина, *sf.* Anat. *sf.* la pie-mère.
 — цина, *sf.* Anat. le méninge; || въспалене на —, Méd. la méningite.
Мозачно изсыпване или нскилване, *sn.* Méd. l'encéphalocèle *f.*
Мой (моя *f.* мое *n. pl.* мои), *adj.* poss. mon (*f.* ма; *pl.* mes.); mien, enne; || моего, *sm.* le mien. [saïque *f.*
Мойсеевъ законъ (въ Библия), *sm.* loi mo-

Моята собственость, *sf.* le mien.

Мокава (*хартийна кора или четвъртити заглупци отъ нея*), *sf.* *t.* le carton; 1. корава —, carton pierre; 2. подвезия съ коры отъ —, le cartonnage; 3. подвезвамъ съ — книга, *va.* cartonner; 4. подвезаръ съ — книги, *s.* cartonneur, euse; 5. който прави —-вы, un cartonnier; 6. фабрика за —-вы, la cartonnerie.

Мокаваръ, *sm.* un cartonnier.

Мокавянъ фишекъ, *sm.* le cartouche.

Мокрене, *sm.* la mouillure; || (*хартия*), *Тур.* la trempe.

Мокриликъ (*на сукно*), *sm.* un décatisseur.

Мокрилица (*въ Типографіи*), *sf.* la tremperie.

Мокрило корыто, *sm.* la trempoire.

Мокрина, *sf.* la mouillure, la moiteur; || (*въ тбѣло*), l'humeur *f.*, humidité *f.*, humide *m.*; || който разносва или распръсва —, *Méd.* discussif, incisif, colliquatif; 3. распръсыване —, *Méd.* la colligation.

Мокрителна чѣшка, *sf.* le mouilloire.

Мокрица, *sf.* plante, le mouron des oiseaux, morgeline ou alsine *f.*

Мокръ, *adj.* moite; || *fam.* 'halbrené; || *Méd.* séreux.

Мокря, *va.* mouiller, moitir, décatir; 1. *fig.* baigner; 2. (*хартия*), tremper; 3. —-са, *vr.* tremper.

Мокрявъ, *adj.* *Méd.* humoral.

Мокса (*прогора съ памучна суканица*), *sf.* *Chir.* le moxa; || прогорене съ —, *Chir.* la moxibustion.

Молба, *sf.* le vœu, la demande, sollicitation, supplication, complainte, action, doléance, prière *f.*; 1. (*въ духовна сѣдница*), la quérémonie; 2. (*за искане*), la réquisition; 3. запознаване на —, l'apostille *f.*; 4. (*написана*), la pétition, la suppliche, le placet, la requête; 5. искаликъ, ница (*съ молба*), *sc.* petitionnaire; 6. давамъ —, *va.* supplier; 7. неприяване —, *Jur.* fin de non-recevoir *f.*; 8. (*за помилване или простене*), *Jur.* pourvoi en grâce *m.*; 9. подавамъ — (*харзовамъ т.*) на сѣдница, *va. Jur.* se plaindre; 10. (*носа*), venir à la recharge; 10. подавамъ апелационна —, *va. Jur.* interjecter appel; 11. (*въ сѣдница*), la poursuite, les conclusions *f.*; 12. който нарежда —бытъ, grand audencier *m.*

Молбачъ, *ка, s.* suppliant, ante.

Молене, *sm.* la supplication, imploration *f.*; 1. *fig.* la supplique; 2. *fam.* l'orémus *m.*; 3. столъ за —, le prie-Dieu.

Моленувамъ, *va.* empestier; || *fig.* empoisonner (*voyez Смыривамъ*).

Молецъ, *sm.* insecte, la gerce, le dermestre, la teigne.

Моли (*жлътъ лукъ*), *sm.* plante, le moly.

Молибденова кисѣлина, *sf.* *Chim.* acide molybdique *m.* [dène.

Молибденъ (*металъ*), *sm.* *Minér.* le molyb-Моливокондилъ, *sm.* le crayon.

Молинисмъ (*учене на Молина за добродѣяне*), *sm.* le molinisme.

Молинистъ (*последовачъ на Молина*), *sm.* un moliniste.

Молитва, *sf.* la prière, la paternôte, l'office *m.*; 1. *fam.* l'orémus *m.*; 2. (*Господня*), oraison dominicale *f.*; 3. (*на кръсть-тъ, илижъ*), le stabot et -mater; 4. (*за покойникъ*), le requiem; 5. поучене въ край-тъ на —, le capitule; 6. (*прѣдъ обѣдъ*), le bénédicite; 7. (*къмъ Првсвѣта Богородица*), l'angelus *m.*; 8. (*за мрътвы*), le profundus; 9. (*за умрълы, поленъ*), le libera; 10. (*прѣди умыване ржѣвъ*), le lavabo; 11. (*въ честь на Првсвѣта Дѣва*), le salvé; 12. (*послѣ ѣдене*), les grâces *f.*; 13. *pl.* —-твы, les suffrages *m.*

Молитвенникъ, *sm.* le diurnal, ordo, paroissien, contace *m.*

Молитвословъ, *sm.* l'encologe *m.*

Молителенъ, *adj.* suppliant, precatif.

Молителъ, *ка, s.* suppliant, ante.

Молусъ (*за зидъ*), *sm. t.* le remplage, la blocaille; || (*дрѣвны каманіе*), la recoupe; || испъняване съ —, le remplissage.

Моль, *sm. adj.* *Mus.* mineur.

Молцеѣдина, *sf.* la gerçure et geree, mangeure, piquêre *f.*

Моля, *va.* prier, solliciter, reclamer, implorer; 1. (*да държимъ тайно, да си мълчимъ*), recommander le secret; 2. (*мълчете*), voulez-vous bien vous taire; 3. (*покорно*), supplier; 4. (*вы покорно*), veuillez, veuiller bien; 5. когото може да молимъ, exorable, *adj.*; 6. —-са, *vr.* prier; 7. (*Богу*), prier Dieu; 8. (*за*), intercéder pour; 9. *adv.* de grâce.

Мома, *sf.* une mademoiselle (*pl.* mesdemoiselle), demoiselle, fille, vierge, pucelle, femme *f.*

Момакъ, *sm.* un adolescent, garçon, enfant mâle *m.*; || *fam.* un jeuneau, gars, époux-сеур *m.*; || *fig.* un lapin.

Моминъ, *adj.* vierge.

Момина сълза, *sf.* plante, le souvenez-vous-de moi, le myosotis ou oreille-de souris.

Моминство, *sm.* la virginité; || *Anat.* l'hymen et hymenée *m.*; || *fam.* le pucelage.

Момици, *sf. pl.* glande de cou, *f.*

Момиче, *sm.* une vierge; || *dim.* fillette *f.*

Момиченце, *sm.* la petite, marmotte *f.*

Момски, *adj.* juvénile; —-ски, —-ment.

Момци (*и млъды*), *sm. pl.* la jeunesse; || *voc.* les enfants *m.*

Момче, *sm.* la garçon, le fils; 1. *fam.* le gars, grimelin, bambin *m.*; 2. (*са нагорѣ-надо-*

жу), le galopin; 3. (въ пниги), le valet; || крѣстачно —, valet de carreau; 4. да-
вать — на майсторъ, *va.* obliger un apprenti.
Монархия, *sf.* une princesse.
Монархически, *adj.* monarchique; -ски,
-ment; || прави -ско, *va.* monarchiser.
Монархия (царщина), *sf.* la monarchie, sou-
veraineté *f*; 1. една опръдѣлена —, monar-
chie tempérée *f*; 2. противенъ на —, anti-
monarchique, 3. унищожавамъ -хическо
управлене, *va.* démonachiser.
Монархъ (еднодържавенъ царь), *sm.* un
monarque, souverain (*f.* aine), prince *m.*
Монахъ, *sm.* l'abbé, le frère; || *fam.* focard *m.*
Монашески поредъ, *sm.* la profession.
Монета (пары *t.*), *sf.* la monnaie, la pièce;
1. вещественъ —, monnaie réelle ou ef-
fective; 2. (отъ XII вѣкъ), l'angelot *m*;
3. ужъ —, monnaie de compte ou imagi-
naire; 4. образната страна на — (тора *t.*),
Nim. l'avers *m*; 5. прѣправяне —, le ren-
génément; || прѣправямъ —, *va.* rengé-
ner; 6. изрѣзване отъ —, la cisaille; 7.
рѣжъ съ пожичи вѣта —, *va.* cisailer; 8.
плащамъ съ нѣта —, *va.* rendre le change;
9. спадане —, la démonétisation; 10. спа-
дамъ —, *va.* démonétiser.
Монетарь, *sm.* un monétaire; || (майсторъ),
monnayeur *m.*
Монетенъ, *adj.* monétaire.
— дворъ (тапанхана *t.*), *sm.* hôtel des
monnaies, billon, *m.*
— кабинетъ, *sm.* le médailler.
— приходъ, *sm.* le seigneurage; || (са съ-
четено), le brassage. [payage.
Монетна работа (сѣчене пары), *sf.* le mon-
Монетно тръкало, *sm.* le flan; || сѣка -ка-
ца, *va.* flater.
Мониторъ, *sm.* le moniteur. [tique.
Монограмматически, *adj.* monogramma-
Монографически, *adj.* monographique.
Монография (описание на единъ ошъръ), *sf.*
H. nat. la monographie.
Монокордъ (еднострунка), *sm.* le monocorde.
Монологъ (разговоръ съ само-себе-си), *sm.*
le soliloque, le monologue.
Монополнеть, *sm.* un monopoleur.
Монополъ, *sm.* le monopole; || направлямъ
—, *va.* monopoliser.
Монотонни, *adj.* *fig.* prosaïque.
— пѣсопоецъ, -пойка, *s. fig.* la serinette.
Монотонно изговаряне, *sm. fig.* la psal-
modie.
Монотонность, *sf.* la monotonie.
Монсъ (хуче), *sm.* le carlin.
Монтаиъръ, *sm.* Poit. un montagnard.
Монументаленъ, *adj.* monumental.
Мунументъ, *sm.* le monument.
Монсъ (хуче), *sm.* le doguin.
Мораленъ, *adj.* moral; -лно, -lement.

Моралистъ, *sm.* un moraliste; prêcheur,
euse; || *fig.* le caton; || *Théât.* un raisonneur.
Мораль, *sf.* la morale.
Морда, *sf.* le museau, le muse.
Мордникъ (кашмиче на зурла), *sm.* la mu-
selière; || поставямъ — на животно, *va.*
fam. museler.
Море, *sm.* la mer, la plaine liquide; -реки,
de mer; 1. силно разлюбно —, mer pa-
touilleuse; 2. не са боя отъ —то, avoir le
vied marin; 3. спада —то, *v. imp.* Mar. elle
déchale; 4. по —, par la voie de mer.
Мореплаване и —ходство, *sm.* la navigation,
la marine; || наука —, *sf.* art nautique *m*;
|| който бораи —, un navigateur.
— плавателенъ, *adj.* nautique.
— плавецъ, *sm.* un navigateur, un marin,
homme de mer, *m.* [mauresque.
Морескъ (купипись), *sm.* la moresque et
Мореходенъ, *adj.* nautique, marin.
— ходецъ, *sm.* un nautonnier, un navigateur.
— ходство, *sm.* la marine.
Моржъ, *sm. mamm.* le morse.
Морковъ, *sf. pl.* la carotte. [*sf.* mal de mer, *m.*
Морска болестъ (хващане на морето)
— вървулица, *sf.* la caravane.
— гжска *sf.* oiseau, le pingouin. [de mer, *f.*
— звѣзда (зоофитъ), *sf.* l'asterie ou étoil-
— костенурка, *sf.* le caret.
— котка (маймуна), *sf.* le marmot.
— крава, *sf.* le lamantin et lamentin.
— лѣстовница, *sf.* oiseau, l'alcyon *m*; -ви-
ченъ, -cyonien; || le sterne, la fregate.
— мида, *sf.* mollusque, l'ascidie *f*, la conque.
— многа, *sf.* poisson, la lamproie; || (мал-
ка), le lamproyon et lamprillon.
— роса (отъ вълната), *sf.* le poudrin.
— рыба бодлива, *sf.* poisson, l'aiguillat *m.*
— рыба (обвита съ сламя, *sf.* la torquette.
— свиня, *sf. mamm.* la cabiai; || —, ce-
tacé, le marsouin; || —, poisson, le sanglier.
— скорпия, *sf.* poisson, le scorpène ou scor-
pion de mer. [marine.
— служба, -миризма, -щампа, *sf.* la
— трѣва, *sf.* plante, la bauge ou bauque.
— трѣска (болестъ), *sf.* la calenture.
— щука, *sf.* poisson, la bécune ou brochet
de mer, *m.*
Морски, *adj.* maritime, naval, marin, péla-
gien; по -ски, *adv.* nautiquement.
— барометръ, *sm.* Phys. le sympièsomètre.
— бекасъ малкъ, *sm.* oiseau, le bécasseau.
— брътъ, *sm.* la plage; || (Генезкый), la
rivière.
— вълкъ, *sm.* poisson, la roussette.
— гарванъ, *sm.* oiseau, le cormoran.
— дроздъ, *sm.* poisson, le tourd. [de mer.
— еднорогъ, *sm. mamm.* le narval ou licorne.
— жлады, *sm.* le balane; || —, mollusque,
la chame ou came.

Морски здравецъ, *sm. plante*, le bacile ou la pegee-pierre.

— змѣоръ, *sm. poisson*, le congre. [marine.

— кадетъ (*гардемаринъ*), *sm.* un garde-

— лукъ, *sm. plante*, la scille; || вино отъ

—, *Pharm.* le scillite; || подправенъ съ вино отъ —, scillitique, *adj.*

— обиръ, *sm.* la fibuste. [ou orfraie.

— орелъ, *sm. oiseau*, le balbuzard, le 'huard

— пексеметъ, *sm. Mar.* la galette.

— приливъ и отливъ, *sm.* la marée.

— пѣсакъ, *sm. Agric.* la tanque et tanque.

— разбойникъ, *sm.* un corsaire, fibustier, forban *m.* écumeur de mer, *m.*

— ракъ, *sm.* le canere, la langouste; 1.

— вкамененъ —, cancrité *f*; 2. (голъмъ), le 'homard; 3. (кривъ), *crustacé*, le poupert.

— ситникъ, *sm. plante*, le souchet.

— таралежъ, *sm.* l'oursin *m.*

— ученикъ (юнкеръ), *sm.* un aspirant ou élève de marine.

Морско куче (моленъ), *sm. mamm.* le phoque.

— перо (мѣда), *sm.* pinnе marine *f.*

— свѣткане, *sm. Mar.* le brasillement.

Морскы изхвърлеванае, *sm. pl.* épraves maritimes, herpes marines, *f.* [marine.

— военны силы, *sf. pl.* l'armée navale, la

Мортажия, *sm.* un croque-mort; || -жи (за чумавы), *pl.* les corbeaux.

Мортира, *sf. Artill.* le mortier.

Мортирка, *sf.* la boîte.

Моруна, *sf. poisson*, la morue, la merluche et merlus *m*; || засушена —, morue sèche;

|| двѣ -ны наедно свързаны, poignée de morues, *f.*

Морунево масло, *sm.* huile de foi de morue, *f.*

Морфинъ, *sm. Chim.* la morphine et -phium *m.*

Моръ, *sm.* la mortalité, la peste, la pestilence; || (на единъ родъ), l'extinction *f.*

— бакамъ, *sm.* le bresillet.

Москвитъ (момаъ), *sm. insecte*, le moustique et mosquito.

Мастена подпорка, *sf.* la buttée et butée.

Мостарщина (плата за минуване прѣвъ мостъ), *sf.* le pontonnage, le barrage; ||

събирачъ на —, un pontonnier, un barrager.

Мостра, *sf.* la montre, échantillon *m.* essai *m.*

Мостче, *sm.* le ponceau; || (за пѣшаци), la passerelle.

Мостъ, *sm.* le pont; 1. Варолевъ —, *Anat.* pont de Variole; 2. двигателъ —, le

pont-levis; 3. ладинъ —, pont de bateaux;

4. оковъ —, pont à bascule; 5. провиз-

снатъ —, pont suspendu; 6. сандаленъ

—, le ponton; 7. хвъркатъ —, pont vol-

lant; 8. водотеченъ каналъ на —, le pont-

canal; 9. коловѣтъ на —, l'avant-duc *m*;

10. направа -тове и пѣтища (граж-

данско инженерство), les ponts et chaussée.

Мотачъ, *ка*, *s.* dévideur, ense.

Мотачка (жена), *sf.* une bobineuse.

Мотеть (черковна пѣсенъ), *sm.* le motet.

Мотивъ, *sm. Mus.* le motif.

Мотовилка, *sf.* le dévidoir; || *Techn.* le caret.

Мотыкъ, *sf.* la pioche, le louchet et lochet,

la 'houe, la beche; 1. *Agric.* l'écobue; 2.

изравневане съ —, l'écobuage; 3. изра-

вневама съ —, *va.* écobuer; 4. копая съ

—, *va.* piocher; 5. копане съ —, le pio-

chage; 6. прѣкопавамъ земя съ —, *va.*

'houer.

Мохаметанинъ, танка, *s.* mahométan, *ane.*

Мохаметански, *adj.* mahométan.

— законъ, *sm.* le mahométisme.

Махометански народы, *sm. pl.* l'islamisme

et islamе *m.*

Мочорливъ, *adj.* marécageux.

Мочорникъ, *sm.* la grenouillère, le maré-

cage, le boubrier.

Мошама (платно намазано съ восакъ), *sf.*

t. toile cirée *f*; || (за покрыване), la bâche.

Мошеть, *adj.* fort.

Моци, *sf. pl.* la relique, le reliquaire, dé-

pouille mortelle *f.* les restes *m*; 1. (на

справеденъ), corps glorieux *m*; 2. (на

святый), corps saint *m*; 3. ковчевецъ съ

—, le reliquaire.

Мошца, *sf.* la bouisse, la doloire.

Мошци, *adj.* vigoureux.

Мошникъ (юмрукъ *t.*), *sm.* le poing, le

poignet; 1. бой съ -ници, la boxe, le pu-

gilat; 2. бѣса съ -ници, *va.* boxer et se

boxer; 3. бѣецъ съ -ници, un boxeur; 4.

ударие съ —, coup de poing; 5. удриямъ

съ — въ образъ, *va. pop.* paumer.

Мошно, *adv.* puissamment.

Мошъ, *sf.* la puissance, le pouvoir.

Мравка, *sf. insecte*, la fourmi.

Мравкоѣдецъ, *sm. oiseau*, le fourmilier.

Мравникъ, *sm. quadr.* le fourmilier.

Мравочна кисѣлина, *sf. Chim.* acide for-

mique, *m.*

Мраволжъ, *sm. insecte*, le fourmi-lion.

Мравулякъ (мравичко купилце), *sm. la*

fourmilière.

Мразене, *sm.* l'indignation *f*; || *fig.* le venin.

Мразъ, *sm.* le froid; || повръждане на

растенеа отъ —, la champlore.

Мрази, *va.* 'hair, faire la moue; || (гоня пѣ-

кого), courir; || *fam.* levrauder.

Мракъ, *sm.* l'obscurité *f*, ombre *f*; || *fig.* le

nuage; || става черъ —, *v. imp.* il s'obscurcie.

Мрамоля, *vn. pop.* ragoter.

Мраченъ, *adj.* obscur, ténébreux.

Мръвка, *sf.* la tranche, le lambeau, le mor-

ceau; 1. (отъ волски кракъ), le trumeau;

2. (отъ кълка), morceau de tranche; 3.

(отъ между две рѣбра), l'entre-côte *m*;

4. приготвене -кы за печене, l'habil-

lage *m.*

Мръварь (който обича да са храни съ месо), *sm.* un carnassier.

Мръдамь, *vn.* mouvoir; || *-ca, vr.* se mouvoir, bouger, se remuer; || *fig.* se secouer.

Мръдане, *sn.* le mouvement, le remuement et remûment; || *fig.* la commotion.

Мръдливъ, *adj.* mouvant, remuable.

Мръзи ма, *v. imp.* paresser, cagnarder, se câliner, fainéanter.

Мръзилевия, *vr. pop.* s'avachir.

Мръзиливщина, *s.* fainéant, ante; un oisif; || *fam.* chipotier, ère.

Мръзливостъ, *sf.* la paresse, oisiveté, nonchalance, cagnardise et cagnarderie *f.*

Мръзливиъ, *adj.* paresseux, endormi, viseux, lâche, nonchalant, indolent, fainéant, coquin; || *fam.* cognard, un câlin; || *pop.* un las d'aller.

— човѣкъ, *sm. pop.* un seringue.

Мръзина, *sf.* la fainéantise.

Мръзлю, *ла*, *s.* paresseux, euse; un clamping, un cagnard; || *fam.* un accouvé; || (*дебелакъ*), *pop.* un lendore. [lence *f.*

Мръзля, *sm.* l'appesantissement *m.* indo-

Мръзля, *vn.* geler; || *мръзля*, *v. imp.* il gèle, il bruite.

Мръкнува, *v. imp.* il s'obscureit.

Мрълене, *sm.* l'accouplement *m.*; || *пушамъ на* —, *va.* faire saillir. [belinent.

Мрълятъ (*за освѣтъ и оцѣта*), *v. imp.* ils

Мрънко, *ка*, *s.* dissertateur ennuyeux; || *fam.*

Мръсенъ, *adj.* détestable; —сно, —ment; 1. exécutable, laid, indigne, immonde, 'hideux;

2. lâche, infâme, vilain, polisson, crasseux, sordide; 3. crampleur, squalide, maussade, obscène; 4. *fig.* sale; 5. *fam.* graveleux; 6. *pop.* pouacre.

— слѣпокъ, *sm.* le loup.

Мръсна неприлична дума, *sf.* la gravelure.

— работа, *sf.* l'infamie *f.*

— рѣчь, *sf.* la vilénie.

— скжпливость, *sf. fig.* la crasse.

Мръсникъ, *нца*, *s.* dégouté, ée; crasseux, euse; laid, aide; || *sc.* pouacre, 'souillon; un vilain, un barbouilleur, barbouillon *m.*; || *pop.* un mariegraillon.

Мръсница, *sf.* une salope, cendrillon *f.*; || *fam.* une bourdaude, louve *f.*; || *pop.* une guenipe, gaupe *f.*

— двѣйнка, *sf. pop.* une salisson.

— жена, *sf.* une maritorne.

Мръсници пѣнцы, *sm. pl.* les crapules *f.*; ||

— зъмъ и пѣя съ —, *vn.* crapuler.

Мръснотъ, *sn.* le laid.

Мръснотумъ, *sm.* un polisson, sottisier *m.*

— рѣченъ, *adj.* ordurier.

— рѣчие, *sn.* la polissonnerie, la saleté; || *fam.* la saloperie.

— скжперничество, *sn. fig.* la ladrerie.

Мръсность, *sf.* la lâcheté, obscénité, horreur, vilénie, indignité *f.*

Мръсноустъ, *adj.* ordurier.

Мръсны думы, *sf. pl.* la gueulée.

— кжца, *sf. pl. pop.* le guilledou.

— рѣчи, *sf. pl.* l'ordure *f.*

Мръсотия, *sf.* la saleté, immodicité, crasse, exécution *f.*; || *fam.* la saloperie; || *-тия*, *pl.* les immondices *f.*

Мръсуване, *sn.* la paillardise.

Мръсувамъ, *vn.* paillarder, aller en garouage *f.* [le fumeron.

Мръскъ (*отъ кюмюръ*), *sm.* le flambart,

Мрътва кость, *sf. Chir.* le cal et calus, le ganglion, exostose *f.* nodus *m.*; || (*на конъ*), la châtaigne.

— котка (*палъ*), *sf. Mar.* corps mort *m.*

— ржка, *sf. Jur.* mainmorte *f.*

Мрътвецоносна кола, *sf.* le corbillard.

Мръвець, *sm.* corps mort *m.*, revenant *m.*, mort *m.*, cadavre *m.*; 1. *Anat.* le sujet; 2.

разрѣване на —, *Anat.* autopsie cadavérique *f.*; 3. ковчегъ за —, la cercueil; 4.

кжца на —тъ, maison mortuaire *f.*; 5. кжца за поставяне —цы, la morgue; 6. прилика на —, avoir l'air d'un déterré. [sépuleral.

Мръвешки, *adj.* cadavreux; || (*за лице*),

Мръвородеиъ, *adj.* mort-né.

— ржченъ, *adj. Jur.* mainmortable.

Мръвостъ (*на тѣло*), *sf. Méd.* la mortification.

Мръвотъ тѣло, *sn.* le cadavre, corps mort *m.*; || горене на —ла, la crémation; || рас-

парене и пригледване на —ла, *Méd. Anat.* l'autopsie *f.* [voirie.

Мръвотчина (*лешъ т.*), *sf.* la charogne, la

Мръвотчюдна муха, *sf.* mouche carnaif *f.*

Мрътавъ, *adj.* mort; || книга за —твы, registre mortuaire *f.*; || падамъ — на бой, *vn.*

rester sur la place.

— езикъ, *sm.* langue morte *f.*

— залогъ, *sm. Jur.* mort-gage *m.*

— капиталъ, *sm.* argent mort *m.*

— пѣвъ, *adj. fam.* soûl comme une grive.

Мръцина, *sf.* le carnage, viande suffoquée *f.*

Мръшавина и —востъ, *sf.* la maigreur; || *Méd.* le tabès.

Мръшавъ, *adj.* maigre, décharné, tabide, étique, 'hâve; || *fig.* sec; || свавамъ —, *vn.*

dessécher.

Мръжа, *sf.* le filet, le rets, le lacis; 1. *Géol.* le réseau; 2. (*за вардене отъ мжы на конъ*), l'épissière *f.* les voilettes *f.*; 3.

(*за дрѣвна рыба*), l'ableret, *m.*; 4. (*за коса на глава*), la résille; 5. (*за рыба*), la bastude; 6. (*за ловене рыба*), le boulier;

7. (*за ловене селѣ*), le rêdre; 8. (*между платъ*), l'entretoile *f.*; 9. воиникъ обрѣженъ съ —, un rétiaire.

Мръжаръ (*плетачъ*), *sm.* un mailleur ou laceur.

Мрѣжавъ и -жасть, *adj.* *Archit. Bot.* réticulé; | *Anat.* réticulaire et rétiforme.

Мрѣжаста ципа (*съ око*), *sf.* *Anat.* la rétinée; | въспадене на —, *Med.* la rétinite.

Мрѣженъ хвакъ, *sm.* la poche; | (*малѣкъ*), *dim.* la pochette.

Мрѣжица, *sf.* le réseau. [*neuroptère, adj. m.*]

Мрѣжопрыла буболечка, *sf.* *H. nat.* — плетене, *sn.* le lacs.

Мрѣнка и -на, *sf.* poisson, le goujon.

Мрямораръ, *sm.* un marbrier.

Мряморентъ, *adj.* marmoréen et marmarin.

— валякъ, *sm.* la chique.

Мряморна плоча, *sf.* le marbre; | растриване върху —, la porphyrisation; | растривамъ върху —, *va.* porphyriser.

— работа, *sf.* la marbrerie; -ты, *pl.* les marbres *m.*

Мряморно нѣко, *sm.* le damier.

Мряморсанъ, *adj.* marbré.

Мряморосвамъ (*хартѣя*), *va.* marbrer.

Мряморосване, *sm.* la marbrure. [*breur.*]

Мряморосвачъ (*на хартѣя*), *sm.* un mar-

Мряморъ, *sm.* le marbre; -пенъ, de marbre;

| (*на черночрвени жылы*), la griotte; |

гладяникъ на -ры, un marbrier; | дѣлане

-ры, la marbrerie.

Мряморясть трапъ, *sm.* la marbrière.

Муденъ, *adj.* lent, long, lambin; | хващамъ

-дио, *vn. fam.* lambiner.

Мудинкъ, *ица*, *s.* lambin, ine.

Мудно, *adv.* tardivement.

Мудность, *sf.* la lenteur.

Муза, *sf.* la muse.

Музеумъ и -зей, *sm.* le musée et muséum.

Музика (*соурина*), *sf.* la musique; 1. (*съ*

сѣтъръ), the bugle; 2. (*съ дѣцалы и ин-*

струменты), musique d'harmonie *f*;

3. въщъ на —, който знае —, musicien, *adj.*

Музикаленъ, *adj.* musical; -лно, -lement.

— инструментъ, *sm.* instrument de musi-

que *m.* [*festival.*]

— или Свирянтелевъ праздникъ, *sm.* le

Музикална пиеса, *sf.* la musique.

Музикално дѣло, *sm.* Mus. la composition.

— пище, *sn.* la chanterelle.

Музикантъ (*соурачъ*), *ка*, *s.* musicien, enne.

Музиканты (*бандъ*), *sm. pl.* la musique.

Музиколѣбѣвъ, *adj.* philharmonique.

Мулатъ, *ка*, *s.* mulâtre, esse; -homme de

couleur, *m*; | -теки, *adj.*

Муле и Мѣска *f* (*катжръ* *т.*), *sm. quadr.*

le mulet, le bardeau; 1. (*муле*), le jumart;

2. (*женско*), la mule; 3. (*за животны*),

hybride, *adj. sm.*

Муленце и Пуленце, *sm.* le bardot.

Мулетаръ (*катжръ* *т.*), *sm.* un muletier.

Мулла (*турски попъ*), *sm.* un mollah.

Мултонъ (*платъ*), *sm.* le molleton; -пенъ, de molleton.

Мумѣя, *sf.* la momie; | ставане на —, la momification; | права —, *va.* momifier.

Мундиръ (*едноредка*), *sm.* l'uniforme *m*; | въ парахъ —, en grand costume *m.*

Мундохотъ, *sm. pl.* la bouche.

Муниципалентъ чиновникъ, *sm.* un municipal.

— градъ (*у Римляны*), *sm.* le municipale.

Муниципалитетъ, *sm.* la municipalité.

Муниципона кола, *sf.* Milit. le caisson.

Мура, *sf.* l'estomac *m*; 1. *Med.* le gaster;

-пенъ, *Anat.* gastrique; 2. полесенъ за -та,

stomachique, *adj.* 3. смилаемъ въ -та, *va.*

digérer (*voyez* Бабекъ).

Мурава, *sf.* tapis de verdure, gazon *m*, herbe *f*.

Мурго, *sm.* (*voyez* Черниково).

Мурина, *sf.* poisson, la murène.

Мурентъ, *adj.* stomachique.

Мурина чървена жила, *sf.* la gastrique.

Мурринскъ сѣждъ, *sm.* vase murrhin *m*.

Мусатъ, *sm. t.* le fusil.

Мусинтъ, *sm.* Mar. la bourèche. [*lette f et m.*]

Муска, *sf. t.* le talisman, le phylactère, amu-

Мускора, *s.* salaud, aude; dégouté, ée; |

por. saligaud, aude.

Мускосова мышка, *sf.* quadr. le piloris.

Мускулъ (*военно орѣдие*), *sm.* le muscle.

Мусселина, *sf.* la mousseline, l'adatis *m*;

-пенъ, de mousseline; | тънка —, la mous-

selinette; | тъкать, ка на -ны, *s.* mous-

selinier, éte.

Муssonско врѣме, *sm.* le mousson.

Муssonъ (*сѣтъръ*), *sm.* le mousson.

Мусулманинъ, манка, *s.* musulman, aue; |

-мански, *adj.*

Мусургия, *sf.* Mus. la musurgie.

Мусеченъ, *adj.* talismanique.

Мустакъ (*у животны*), *sm.* la moustache; 1.

(*у буболечка*), *H. nat.* la palpe; 2. (*у жи-*

воотнорастенеа), *H. nat.* le tentacule; съ

—, tentaculé, *adj*; 3. (*на рыба китъ*), le fa-

çon; 4. (*на рыбы*), le barbillon; 5. *Bot.* la

vrille, le cirre et cirrhe; 6. -кы, *pl.* *H. nat.*

l'antenne *f* (*voyez* Бръви). [*moustache.*]

Мустацы и -такты (*у човѣкъ*), *sm. pl.* la

Мустаче, *sm.* *Bot.* le pédicule.

Мутео (*непожателъ слуга*), *sm.* un joacrisse.

Муфелъ (*пръстена сѣдина*), *sm.* le moufle.

Муфти (*турски законникъ*), *sm.* un mouphti

ou mufti.

Муха (*сѣзѣдѣ и игра*), *sf.* insecte, la

mouche; 1. (*у глава*), *fig.* rats dans la tête,

m; 2. браня отъ -хы, *va.* émoucher; 3.

браняникъ за -хы, un émoucheur; 4. коне-

ка опашка за бранене -хы, l'émouchoir *m*;

5. мрѣжа за бранене -хы, le chasse-mou-

che; | (*на конъ*) l'émouchette *f*.

Муханатъ, *adj. t.* subtil.

Мухица и Мушница, *sf.* le moucheron.

Мухлясалото, *sm.* la moisissure.

Мухляса, *v. imp.* il moisit et il se —, *vr.*

Мухлясалъ, *adj.* moisi.
Мухогонка, *sf.* le chasse-mouche.
 — ловка, *sf.* oiseau, le muscicape ou gobe mouches, la moucherelle.
 — ловъ, *sm.* plante, l'attrape-mouche *m.*
Мухоль, *sm.* le moisi, le roui; || мириме на —, *v. imp.* il sent l'enfermé *m.* (voyez Плъсенъ).
Мухоморъ, *sm.* le tue-mouche.
Мучо (юнга), *sn.* Mar. un mousse.
Муша цвѣжия, *sf.* chiure de mouches, *f.*
Мушакъ, *sm.* le coeur; || *Bot.* le médulle, la moelle; || съ —, *Bot.* moelleux.
Мушкатенъ (за вино), *adj.* muscat, *adj. m.*
 — ндостански орѣхъ, *sm.* la muscade et noix —, *sf.*
 — іацнѣтъ, *sm.* plante, le muscari.
 — трыдѣтиль, *sm.* rose muscade *f.*
 — цвѣтъ, *sm.* le maeis ou fleur de muscade.
Мушкатно вино, *sm.* le muscadet.
 — гроздіе или вино, *sn.* le muscat.
 — дърво, *sn.* arbre, le muscadier.
Мушкатка (съ rogata cu), *v. imp.* ils cossent.
Мушкетеръ, *sm.* le mousquetaire; — ренъ, de mousquetaire.
Мушкатно пушкане, *sn.* la mousquetade.
Мушкетонъ (мушкане), *sm.* le mousqueton; || (сидъ оржжіе), l'épingole *f.* [quet.
Мушкетъ (пушка съ празанъ), *sm.* le mus-
мушмулъ, *sm.* arbre, le néflier.
Мушмулы, *sm. pl.* la nêfle.
Мушъ, *va.* piquer.
Мыене, *sm.* le lavage, ablution *f.*; || *Chim.* la lotion.
 — крака, *sn.* bain de pieds, *m.*
Мыинякъ (корыто), *sm.* le lauriot.
Мыслене, *sm.* le penser, imagination, consultation *f.*; || докарвамъ въ по-добры — неа, *va.* humaniser.
Мысленостъ, *sf.* la rationalité.
Мысленъ, *adj.* mental; — но, — лement; || rationnel, imaginaire.
 — или Неказанъ словоръ, *sm.* restriction mentale
Мысленный, *adj.* un simulaere de.
Мыслете, *sm.* nom bulgare de la lettre M.
Мысливъ, *adj.* prétendu.
Мысленикъ (да е всичко на свѣтъ-тъ лошо), *sm.* un pessimiste.
Мыслотѣлѣтеленъ знакъ, *sm.* le tiret.
Мыслителенъ, *adj.* intentionel, apparent.
Мысля, *vn. va.* penser, s'imaginer, songer à, croire, compter, projeter, se proposer; 1. présumer, se ressouvenir, estimer, juger, faire état de, dire; 2. (върау нѣщо), *fat.* minuter; 3. (да), *fig.* tendre à; 4. (за), prétendre; 5. (за нѣщо), aviser à, s'aviser à; 6. (злѣ), compléter; 7. (прилежно), méditer; 8. който мысли добръ или добро, bien pensant, *adj.*

Мысль, *sm.* Géogr. le cap, le bec (voyez Носъ).
Мысль, *sf.* l'opinion *f.*, idée *f.*, sens, sentiment, dessein *m.*, intention, signification *f.*, jugement, entendement *m.*; 1. la notion, le vœu, entreprise *f.*, avis *m.*, croyance *f.*, esprit, gré *m.*, fantaisie, fin *f.*, objet *m.*, consultation, visée *f.*; 2. *fig.* le but, le plan, la conception, 3. (гласъ), la voix; 4. обща —, opinion publique; 5. дебелашки казвамъ — та си нѣкому, *va.* rompre en visière à; 6. държаса здраво на — та си, *vr.* abonder dans son sens; 7. (да е всичко на свѣтъ-тъ лошо), le pessimisme; 8. имамъ —, *vn. fig.* viser; 9. имамъ добра — за, *vn.* avoir opinion ou bonne — de; || (за нѣщо), présumer beaucoup de; 10. на една — съмъ съ нѣкого, *vr.* abonder dans le sens de; 11. на една — сме, *vn.* s'entre accorder; 12. привондамъ подъ една —, *va.* identifier; 13. сливамъ своитѣ — сли съ — слитѣ на друго, *va.* s'identifier; 14. по моята —, *adv.* selon moi; 15. по — та на, *prep.* aux yeux de; 16. противорѣче на — слитѣ, l'antilogie *f.*; 17. който употребява въ дѣло чужды — сли (кради-мысль), *fig.* metteur en oeuvre, *m.*
Мытарница, *sf.* la douane, le péage.
Мытарска данъ (на вино), *sf.* le bouteillage.
 — rogatka, *sf.* la barrière.
 — стража (на ладія), *sf.* la patache.
Мытарски съюздъ, *sm.* le zollverein.
 — чиновникъ, *sm.* por. un gabelloux.
Мытарство или Мыто, *sn.* la douane.
Мытаръ, — рски чиновникъ, *sm.* un douanier, un péager, un publicain.
Мыто (гюлрукъ *t.*), *sm.* le droit, impôt *m.*, traite *f.*; 1. (на жито продадено на назаръ), le mirage; 2. (за докарана стока), droit d'entrée; 3. (за растваряне стоки), l'étalage *m.*; 4. (на стоки въ Левантъ), l'ermin *m.*; 5. (отъ стока на панауры), le hallage; 6. скривамъ стока отъ —, *va.* frauder les droits; 7. съ скриване отъ —, *adv.* en fraude.
Мытъ, *adj.* lavé.
Мыша опашка, *sf.* plante, la queue-de-souris.
Мыше и — шенце, *sm.* le ratillon, le raton, le sourceau.
Мышенски оцаръ, *sm.* la gent souriquoise.
Мыши-трынь, *sm.* plante, le 'houx-frelon et 'housson ou petit 'houx, le fragon.
 — прѣходъ, *sm.* Fortif. pas de souris, *m.*
 — цѣтъ (сикжикъ *t.*), *sm.* souris et gris de souris, *adj.*
Мышка, *sf.* mamm. le rat, la souris; 1. вода —, rat d'eau; 2. женска —, la rate; 3. (на овца кълка), le souris; 4. хвакъ за — кы (клуса), la ratière, la souricière.
Мышинца, *sf.* le bras.
Мышоловецъ, *sm.* oiseau, la buse.

Мышоморова кнѣлина, *sf.* acide arsenieux *m.* [niate *m.*
Мышоморокнѣла соль, *sf.* *Chim.* l'arsé.
Мышоморокнѣлка соль, *sf.* *Chim.* l'arsénite *m.*
Мышоморска кнѣлина, *sf.* *Chim.* acide arsenique *m.*
Мышоморъ, *sm.* l'arsenic *m.*, mort aux rats; —морень, —nical.
Мышофдина, *sf.* la mangeure.
Мышца (*мускулъ*), *sf.* *Anat.* le muscle; 1. вѣнчкытъ тѣлесны —цы, la musculature; 2. (на палецъ-тъ), *Anat.* le thénar; 3. (що въздыржа ржката и лакеть-тъ къмъ на-вжъ), *Anat.* le supinateur; 4. съ вѣкы —цы, musclé, *adj.*
Мышчасть, *adj.* musculieux.
Мышченъ, *adj.* *Anat.* musculaire.
Мышы ушы, *sf.* *pl.* plante, la piloselle.
Мыя, *va.* baigner, guéer, aguayer, débarbouiller; || —си лицето, *vr.* se débarbouiller.
Мѣдентъ калансанъ котѣлъ, *sm.* tête de More, *f.*
 — кахвеникъ, *sm.* le marabout.
 — цвѣтъ, *sm.* cuivré, *adj.*
Мѣдна джека, *sf.* le cuivre; || повличамъ съ —кы, *va.* cuivrer.
 — зеленина, *sf.* vert de montagne, *m.*
 — мѣрка, *sf.* *Milit.* le marron.
 — прокиша (на веты медали), *sf.* la patine.
 — сгура, *sf.* *Metall.* les épines *f.*
 — цѣва (на търбило), *sf.* le boyau.
Мѣднаръ, *sm.* un poëlier et poilier.
Мѣдникарски занаятъ, *sm.* la chaudronnerie. [ère.
Мѣдникарь (*казанѣя т.*), *s.* chaudronnier.
Мѣдникъ, *sm.* la chaudière, la bouilloire et bouillotte, le broc.
Мѣдно зелениане, *sm.* vert-de-gris *m.*
 — колелце (у кожнась), *sm.* *Mar.* le balancier.
 — сръбарна бабка, *sf.* (voyez Биллонъ).
 — тръкалаце (за часовническы колелца), *sm.* la platine.
 — чървѣтъ, *adj.* couperosé.
Мѣдны инструменти, *sm.* *pl.* *Mus.* le cuivre.
 — пары, *sf.* *pl.* le billon.
 — сѣдины (и търговля съ тѣхъ), *sf.* *pl.* la chaudronnerie.
Мѣднѣсть, *adj.* cuivreux.
Мѣдосанъ, *adj.* cuivré.
Мѣдъ, *sf.* le cuivre, l'airain *m.*; —денъ, de cuivre; 1. *Chim.* le vénus; 2. жѣлта — (периниъ т.), cuivre jaune ou laiton; 3. цвѣтъ-тъ на чървена —, la rougissure.
Мѣна, *sf.* l'échange *m.*, la compensation, permutation *f.*; 1. (трайна т.), le troc; 2. (безъ придадка), troc pour troc; 3. (на ветый дълъ съ новъ), *Jur.* la reconstitution.

Мѣнильникъ, *лицца*, *s.* un changeur; compensateur, trice; troqueur, euse.
Мѣнителенъ, *adj.* compensateur.
Мѣнително кнѣжѣ, *sm.* carnet d'échéances, *m.*
Мѣвливъ, *adj.* compensable.
Мѣвж, *va.* échanger, compenser, troquer; 1. —са, *vr.* changer, permuter; 2. (сгодѣвж-са), fiancer; 3. (съ нѣщо), troquer.
Мѣра и —рка, *sf.* la mesure, la dimension, le module, la jauge, le nombre, la cadence; 1. *fig.* la tactique, la mesure; 2. *Mar.* l'échantillon *m.*; 3. (за дърва), la mesure; 4. сравняване на взаимна —, la commensuration; 5. (стѣжжина), le cordage; 6. (за метричности у в. в.), la métreté; 7. безъ —, *adv.* outre, à la rage; || *fat.* à ventre déboutonné; 8. нѣвжъ —, outre mesure, sans mesure, à fer emolu; || *fig.* par dessus les maisons; 9. нѣвжъ нѣсяка —, à l'excès, jusqu'à l'excès; 10. по мѣта —, à l'équipollent; 11. по —та, selon, suivant, au fur et à mesure, à fur et mesure; 12. споредъ —, à raison de, à ou en proportion, proportionnellement; 13. споредъ —та на, à mesure de; 14. —ркъ, *pl.* la proportion; || *fig.* les dimensions, les batteries *f.*; 15. (за клинове на дърва), le patron; 16. аймамъ опрѣдѣятелни —, *va.* trancher dans le vit; 17. приймамъ други —, *va.* *fig.* se retourner; 18. поцѣвтавамъ харты посредствомъ — отъ прорѣзана хартия, *va.* patronner; || майсторъ на —, un patronneur.
Мѣрене, *sm.* le mesurage; 1. le tir, la visée; 2. (высочина съ тобѣжъ), la baculométrie; 3. (съ топъ), le braquement. [nombreux.
Мѣренъ, *adj.* mesuré, compassé, rythmique.
Мѣрильникъ, *sm.* un mesureur, un jaugeur; || (нишанѣя т.), *Artill.* pointeur, *adj.* *m.*
Мѣрило, *sm.* la jauge; || *Techn.* l'éprouvette *f.*
Мѣрливъ, *adj.* mesurable.
Мѣрна линия, *sf.* le tir.
Мѣрникъ, *sm.* la jauge.
Мѣрнителенъ огънь, *sm.* feu follet *m.*; || *Mar.* le feu saint-Elme.
Мѣрноване, *sm.* l'hallucination *f.*
Мѣрность, *sf.* le rythme; || *fig.* le compassement.
Мѣри, *va.* mesurer, métrer, compasser; 1. (връсть), toiser; 2. (съ лакеть), auner; 3. (съ стѣжжина дърва), mouler; || мѣрене — дърва, le moulage; 4. (съ пушка), viser à, mirer, pointer; 5. (виламъ на кезъ), braquer; 6. (съ едно око), borner; 7. (за нѣщо) en vouloir à; 8. —са, *vr.* se mesurer.
Мѣсаль (за слазане обѣдъ), *sm.* la table; 1. (рженикъ), l'essui-main *m.*; 2. (за прѣстола), la nappe; 3. постиламъ или хвърлямъ върху прѣстола —, *va.* mettre la nappe.

Мѣсачъ или -силникъ (на тѣсто), *sm.* un pétrisseur.

Мѣсене, *sn.* le pétrissage.

Мѣсечень, *adj.* lunaire.

Мѣсечини, *sf.* le clair de la lune.

Мѣсечиниенъ, *adj.* mensuel; || *Méd.* menstruel; -нено, -lement.

Мѣсечини (у жени), *sf. pl.* les mois *m.* purgations menstruelles *f.* les ordinaires *m.*; 1. *Méd.* les règles ou menstrues *f.* la menstruation; 2. жена съ редовны —, une réglée; 3. доста много —, *Méd.* la ménorrhagie; 4. цѣрь за улеснене на —, *Méd.* emménagogue, *adj. m.* [bulique.

Мѣсечливъ, *adj. sc.* somnambule, somnambule.

Мѣсечна плата, *sf.* le mois. || la lunaire.

Мѣсечникъ (срѣбърна трѣва), *sf.* plante.

Мѣсечнически, *adj.* lunatique. [nache *m.*

Мѣсецословъ, *sm.* le calendrier, l'almanach.

Мѣсець, *sn.* le mois; 1. (и дин), la lune;

2. новъ —, nouvelle lune; 3. клатене на —тъ по неговата ось, *Astr.* la libration;

4. три -ца, un quartier.

Мѣсилна машина, *sf. Techn.* le malaxeur.

Мѣста, *sn. pl.* la région.

Мѣстенъ, *adj.* originaire de. [stable.

Мѣстителенъ, *adj.* mobile, ambulatoire, instable.

Мѣстителность, *sf.* l'instabilité *f.*

Мѣстни, *adj.* local; -но, -lement.

Мѣстно обстоятельство, *sn.* la localité.

Мѣстность, *sf.* la localité, le local; || **натѣжмявамъ** на —, *vi.* localiser; || **натѣжмяване** на —, la localisation.

Мѣсто (и постъ, *t.*), *sn.* la place; 1. le lieu, le poste, la contrée, endroit *m.*; 2. le champ, terrain et terrein *m.* part *f.* pay-

sage *m.* situation *f.* sol, morceau, trait *m.* condition *f.* office *m.* emploi, rang *m.* séance, position *f.*; 3. *fig.* le siège; 4. *Mar.* le pa-

rage; 5. общо —, place publique, lieu commun; 6. парадно — (расколъ), place d'ar-

mes; 7. (дѣто нѣтъ студена вода), *Mar.* l'aiguade *f.*; 8. (отъ дѣто пада брашното

отъ воденицата въ корыто), l'anche *f.*; 9. (на жиблинето), l'adresse *f.*; 10. за-

градено — за дуель, champ clos; 11. (на ладя въ харта), *Mar.* le point; || **на-**

миране то —, *Mar.* le pointage et pointement; 12. (за насочване), bureau d'adresse;

13. и празно — за направа, l'emplacement *m.*; 14. (за почишка, за котка), *Mar.* le relâche; 15. и състояние на —, le local;

16. (отъ съчинение въ книга), le passage; 17. (въ брѣнска Академия), le fauteuil;

18. испъждамъ отъ —, *va.* déplacer; || (си-

ломи), *Milit.* déposter; 19. намирамъ — нѣ-

кому, *va.* placer; 20. намирамъ — на ла-

дѣя върху харта, *va. Mar.* pointer; 21. опрѣ-

дѣлявамъ на —, *va.* poster; 22. стоя на —

нѣкого, *vn.* tenir lieu de; 23. оставамъ безъ

—, *vn.* être sur le pavé; 24. опраздиене

—, le désamparement; 25. промѣняване

—, le déplacement, la locomotion; 26. по-

ложене на едно —, l'assiette *f.*; 27. безъ

да са поклатя отъ —, на —, sans dépla-

cer; 28. безъ — съмы, *va. fig.* être sous la

remise; 29. на добро — съмы, *vn. fig.* être

dans son centre; 30. на друго —, *adv.*

ailleurs, autre part; 31. отъ едно — на друго,

de proche en proche; 32. на -то на нѣко-

го, *prép.* à la place de, en la place de;

33. на — него, *adv.* en change de;

34. на което —, où; 35. на то —, ibidem;

36. на тѣсно —, de champ; 37. показвачъ,

ка на -та за главяване, *s.* placier, ère; 38.

расподѣлене на пазарскы -та, le placage.

Мѣстоимене, *sn.* Gram. le pronom.

— именинъ, *adj.* pronominal.

— положене, *sn.* la situation, la position,

exposition *f.* le site; || съ добро — (за

кжца), bien planté.

— промѣняливъ, *adj.* locomobile.

— стоече (за каруцы), *sn.* l'avantage *m.*

Мѣжъ, *va.* pétrir; 1. (изново), repétrir; 2.

(тѣсто), boulanger; 3. което може да са

мѣси, pétrissable, *adj.*

Мѣтамы, *va.* lancer, pendre; || (книгы), tail-

ler; || -са, *vr.* se tordre, palpiter.

Мѣтла, *sf.* plante, le paturin.

Мѣтнатъ, *adj.* avorté.

Мѣтнувамъ, *va.* avorter; || **мѣтнува** ключъ,

v. imp. elle bouillonne.

Мѣтнуване (ключъ), *sm.* le bouillon et

bouillonnement; || (недоносче), l'avortement *m.*

Мѣхове, *sm. pl.* l'éventoir *m.*

Мѣхослѣпоченъ, *adj. Méd.* kusteux.

Мѣховъ слѣпчокъ, *sm. Chir.* le kyste; || на

—, *adj. Chir.* kystique.

Мѣхуренъ, *adj. Anat.* vésical.

— пѣсакъ, *sm. Méd.* la gravelle; || страда-

лецъ отъ —, graveleux, *adj.*

Мѣхурче, *sn.* le globule; 1. *Méd.* le sac; 2.

Anat. la vésicule, la papule; 3. (въ ме-

малъ), la soufflure; 4. (въ стжкло),

bulle d'air, bouillon *m.*; 5. (отъ сапуны),

bulle de savon, *f.*; 6. (по стжкло), le suin.

Мѣхуръ (и никочена), *sm.* la vessie; 1. la

bulle, la blague et blaqué; 2. (на вода),

la bouteille, 3. въздухоносенъ — у рыба,

vessie natatoire ou vésicule aérienne; 4.

Méd. l'emphysème *m.*; 5. болезъ въ -тъ,

Méd. la cystalgie; 6. възпалене на -тъ,

Méd. la cystite; 7. рѣзане на -тъ, *Chir.*

la cystotomie.

— оводка, *sf.* arbrisseau, le baguenaudier;

|| родъ отъ —, la baguenaude.

Мѣхурястъ, *adj.* vésiculaire.

Мѣхъ, *sm.* la fourrure, armeline, *f.*; || (съ

козина), la peau.

Музевиринъ, *рка*, *s. t.* chicaneur, euse; || *fam.* procédurier, ère. [—, *va.* chicaner.
Музевирникъ, *см. t.* le chicanerie; || *правя*
Муезинъ (*хожа у Турчы*), *см.* un muezzin.
Мюйдъ (*мърка*), *см.* le muid.
Мюлкъ, *см. t.* la closerie (*voyez* Имотъ).
Мюль-машинна (*мжикопръдилна*), *sf.* le mull-jenny.
Мягла, *sf.* le brouillard, vapeur légère *f*; || *гъста* —, la brume. [—, *sf.*
Мяглява лѣпка, *sf. Astr.* nébuleuse et étoile
Мягляво, *adv.* il brouillasse, *v. imp.* (отъ бrouillasser).
Мжливъ, *adj.* nébuleux, brumeux, embrumé, éteint, mourant; || *fig.* le nuage; || *Peint.* vaporeux.
Мждена кесія или -вулѣйка, *sf. Anat.* le scrotum; || *искилване на —*, *Chir.* la scrotocèle; || *което са относя до —*, *Anat.* scrotal, *adj.*
Мждіе (*мждо sing.*), *sn. pl. Anat.* le testicule, les bourses *f*; || (*у гликъ*), *Vén.* les suites *f*.
Мждрене, *sn.* les façons *f*.
Мждрець, *см.* un sage.
Мждро обясняне, *sn.* le bon ton.
Мждрость, *sf.* la sagesse, la politesse.
Мждрувалникъ, *см.* un sophistiqueur, un subtiliseur. [tiliser, raffiner.
Мждрувамъ, *vn.* philosopher, sophistiquer, subtiliser.
Мждръ, *adj.* sage, humble, poli; || *fig.* subtil.
Мждраса, *vn.* faire des façons *f*; || *fam.* façonner.
Мждца (*у нѣтелъ*), *sn. pl.* les rognons *m*.
Мжженъ (*което са относятся на мжжъ-тъ*), *adj.* marital.
Мжжественъ, *adj.* viril, vigoureux, vaillant; || *правя -вено*, *va.* viriliser.
Мжжество, *sn.* la vigueur, la vaillance, va leur, bravoure *f*, courage *m* (*voyez* Юначество).
Мжжка врьсть, *sf.* la virilité.
— ерибица, *sf.* oiseau, le coq.
Мжжкото, *sn.* le mâle.
Мжжко безсиліе, *sn. Méd.* l'impuissance *f*, la frigidity; || *страдалецъ отъ —* (*бръзанъ отъ врачка*), *Méd.* un impuissant.
Мжжки, *adj.* viril; || *постѣпамъ —*, *vn.* se viriliser.
Мжжкъ и -жки, *adj.* masculin, fort; 1. (*у fig.*), mâle; 2. (*приличенъ на мжжъ*), ho masse; 3. *правя —* (*дързостенъ*), *va.* masculiniser.
— корень, *sm.* plante. la cirée.
— пиншлокъ, *sm. Anat.* le penis.
— родъ, *sm. Gram.* le masculin; || *употрѣ- бявамъ въ — рѣчь отъ женски родъ*, *va. Gram.* masculiniser. [linité.
Мжжство (*мжжки ошпиръ*), *sn.* la mascu-
Мжжъ, *sm.* l'homme *m*, le mâle, le person-

nage; 1. (*задомонъ*), le mari; 2. (*ожененъ*), l'homme *m*; 3. (*политически*), homme d'état, *m*; 4. харенъ — (*склонливъ*), mari commode; || *както харенъ —*, *adv.* mari- talement; 5. подъ власть-та на задомонъ —, *Jur.* en puissance de mari; 6. ставане —, la virilité; 7. — и булка, les époux.
Мжжъ човѣкъ, *sm.* un cavalier; || *както —*, à la cavalière.
Мжзга, *sf.* l'homme *m*, la sève; || *Bot.* la lymph; || (*сокъ на растеніе*), la verdure.
Мжзда, *sf.* la gratification.
Мжздонцѣкъ, *см. fam.* un griveleur.
Мжжа, *sf.* la peine, la fatigue, le mal, la gêne, l'ouvrage *m*, le labeur; 1. la détresse, la torture, le tourment; 2. *Com.* l'article *m*, la marchandise; 3. *fig.* le martyre, la peine des galères *f*; 4. съставямъ съ голѣма —, *va.* tourmenter; 5. съ голѣма — (*мжчно*), *adv.* à grand' peine, laborieusement; 6. съ —, péniblement.
Мжкы, *sf. pl. Jur.* la question; || *турямъ на —*, *va.* donner la question.
Мжмкамъ, *vn.* annoncer. [bougon.
Мжмраць, *ка, s. fam.* sermonneur, euse; un
Мжмране и -рене, *sn.* le murmure, la gron- derie, animadversion, répréhension *f*, ser- mon *m*; 1. *fam.* l'apostrophe *f*; 2. (*прѣвъ зжбытъ*), *Méd.* la mussitation; 3. — и на- станяване, *Jur.* l'admonestation *f*.
Мжмривъ, *adj.* grondeur.
Мжмря, *vn. va.* murmurer, reprocher, blâmer, quereller, objecter, réprimander, roumer, prôner; 1. *Jur.* admonester; 2. *fig. fam.* relever de sentinelle *f*; 3. *fam.* grommeler, gronder, bourgonner, chapitrer, tancer, apo- stropher; 4. (*нѣкого*), *fam.* sermoner; 5. *pop.* rognonner, ragoter, pouiller, 'hoguer.
Мжнена любовь, *sf. dim.* l'amourette *f*.
Мжненко и Мжшенко, *adv.* un petit, un grain; || *fam.* tantet et tantinet *m*.
Мжнечко, *adv. fam.* à lèche-doigts.
— забѣлѣжване, *sn.* la notule.
Мжнечкъ, *adj.* exigü.
Мжнечкы устца, *sn. pl. dim.* la bouchette.
Мжмржане (*за котка*), *sn.* le rourou.
Мжшенко, *sn.* la miette, un supçon de.
Мжшенкъ, *adj.* minime.
Мжсть, *sm.* vin doux *m*; 1. (*шупа t.*), le pressurage; 2. (*сладко вино*), la moût; 3. *pop.* le piot; 4. гъстъкъ — отъ гроздіе, *Pharm.* le sapa; 5. първо истакане —, le surmoût.
Мжтене (*пѣца*), *sn.* la couvaison, la couvée; || *fig.* la tourmente.
Мжтень, *adj.* trouble, louche, pâteux, bour- beaux, féculent; || *правя -тно*, *va.* troubler.
Мжтильникъ, *см.* un agitateur, un rebelle; perturbateur, trice, *s.*
Мжтило, *sn.* les troubles *m*, émotion *f*, ré-

volte, rébellion, agitation *f*, incendie *m*, émeute *f*, ameutement *m*, mouvement *m*, sedition, brigue *f*; || *fig.* le tumulte, le remuement *et* remûment.

Мѣтителень, *adj.* tumultueux; -лю, -еusement; || révoltant, séditieux, rebelle, factieux; || *fig.* remuant.

Мѣтокъ (*боза т.*), *sm.* la purée.

Мѣтя, *va.* troubler; 1. *fig.* remuer; 2. (*хорамта*), faire révoler; 3. -*са*, -*вр.* se troubler, se tourmenter; 4. *мѣти* яйца, *v. imp.* elle couve.

Мѣхова гѣба, *sf.* le mousseron; || *кѣтка* посяяна съ -бы, la mousseronnière.

Мѣховатость, *sf.* la villosité.

Мѣхъ, *sm.* plante, le lichen, le coton; 1. *Bot.* la mousse, la bourre; 2. (*на бѣрада*), poil follet *m*; 3. (*и на плодове*), le duvet; 4. (*и сладки*), lichen d'Islande; 5. съ — обрасълъ, moussu, *adj*; 6. пуца —, *v. imp.* il se cotonne; 7. обирање —, l'émoussage *m*; 8. сачево за очистеване дръвие отъ —, l'émousoir *m*.

Мѣхистъ, *adj.* moussu; || *Bot.* lanugineux, cotonneux; || (*за пилцы и плодове*), duveteux.

— *трѣндафилъ*, *sm.* rose moussieuse ou -sue *f*.
Мѣжне, *sm.* le supplice, la torture, le tourment, la gêne; || *fig.* le martyre, le supplice; || *смертно* —, le dernier supplice.

Мѣженикъ, *ица*, *s.* martyr, yre.

Мѣжничество, *sm.* le martyre.

Мѣжень, *adj.* difficile; -чно, -ment; 1. pénible, malaisé, rude, fort, ardu, fastidieux, perpexie, de longue haleine *f*; 2. *fig.* épineux, scabrieux, de dure digestion *f*; 3. (*до смъртъ*), supplicié; 4. много —, laborieux.

Мѣжнло, *sm.* le chevalet.

Мѣжителень, *adj.* inquisitorial, tourmentant,

Мѣжителски, *adj.* tyrannique; -скы, -ment.

Мѣжителство, *sm.* la tyrannie.

Мѣжителъ, *sm.* un tyran, un tracassier, un questionnaire; || *fig.* un bourreau.

Мѣжно, *adv.* pesamment, à peine; || *права* —, *va. fig.* coûter; || *мѣжно* ми е, *v. imp.* il feint.

— *джане*, *sm. Méd.* l'orthopnée *f*, la dyspnée.
— *нзрѣчене* (*на жунны буквы*), *sm.* la mutacisme.

— *пикане*, *sm. Méd.* la dysurie; || *докаченъ* отъ —, dysurique, *adj*.

— *раждане*, *sm. Méd.* la dystocie.

— *стопителъ*, *adj.* *Chim.* réfractaire.

Мѣжнотия, *sf.* la difficulté, incident *m*, inconvénient, défilé, schibboleth *m*, angoisse *f*, ennui *m*, tristesse, impatience *f*; 1. *fig.* le noeud, noeud gordien *m*, margouillis *m*, cahot *m*; 2. *fam.* anicroche *f*, tu-autem *m*; 3. *тамъ* е и -*та*, c'est là que jît le lièvre; 4. *безъ* —, *adv.* tout seul.

Мѣжнотия, *sf. pl.* les épines *f*, la tracasserie; || *сборъ* —, *Jur.* l'involution *f*.

Мѣжъ, *va.* torturer, tourmenter, marteler, bourreler, peiner, tyranniser, assomer, travailler, tracasser, infester; 1. (*и fig.*), martyriser; 2. *fig.* poursuivre; 3. *fam.* lutiner; 4. (*адски*), faire damner; 5. (*на колело прѣстѣпникъ*), rompre; 6. (*мѣжого*), tantaliser; 7. (*до смъртъ*), supplicier; 8. *мѣчи* (*за мыслъ*), *v. imp.* elle trotte dans ou par la tête; 9. -*са*, *vr.* se tourmenter, languir, travailler *et* se —, s'évertuer, chercher à, faire; 10. *fig.* labourer; 11. (*на-пусто*), se battre les flancs *m*.

Мѣро, *sm.* le chrême, les saintes huiles *f*; || *конкома* съ —, le chrismal; || *помазвань* съ —, *va. Théol.* confirmer.

— *помазане*, *sm.* la chrismation, le sacre || *Théol.* la confirmation.

— *помазанъ*, *adj.* sacré.

Н.

Н

Н (*енъ*), la quatorzième lettre de l'alphabet bulgare.

На, *prep.* à, en, dans, pour, vers, sur, dessus, du (*pour* de le); || *interj.* ça! || *на!* главоболе, *adv.* c'est le diable.

Набавимъ си, *vn.* ménager.

Набаскувамъ, *va.* écharper.

Набивамъ, *va.* bousiller, armer; 1. *Mar.* bu-riner; 2. *pop.* retaper; 3. (*буквѣтъ по формата*), *Typ.* taquer; 4. (*съ варъ по-стѣпенно*), épigeonner; 5. (*добъръ мѣжого*), moudre de; 6. (*живакъ на огледало*), étamer; 7. (*мажъ съ мастило*), *Typ.* toucher; 8. (*замазвань*), calfeutrer; 9. (*съ зем-лята*), planter; 10. (*измазвань*), ravalier;

Набирачъ

11. (*набождамъ на колъ*), empaler; 12. (*мѣжого*), meurtrir de coups.

Набиване (*замазване*), *sm.* le ravalement, le calfeutrage; 1. (*сѣмъ отъ глина и вжгли-ца*), *Métall.* le brasque; || *измазвань* съ —, *va.* brasquer; 2. (*мастило на форма*), *Typ.* la touche; 3. (*на колъ*), l'empale-ment *m*.

Набирамъ, *va.* assembler; 1. (*накъ*), remon-ter; 2. *fig.* glaner; 3. *Typ.* composer; || (*из-ново*), recomposer. [*composition*]

Набиране, *sm.* les économies *f*; || *Typ.* la **Набирачъ**, *sm.* *Typ.* un compositeur, un com-positeur; || (*за направа на образы, па-жины*), *Typ.* metteur en pages, *m*.

Набирване, *sf.* l'assemblage *m.*

Набирванеа, *sn. pl.* le froneis et froncee *f.*

Набитостъ, *sf.* la solidité; || (*на плътъ*), le résistance.

Набитъ, *adj.* solide; || (*за хеневиръ*), serré.

Наблизо, *adv. prép.* attendant à; || *adv.* à brûle-pourpoint.

Наблъсквамъ, *va.* farcir; || (*пълненето на орлжје*), *Artill.* refouler.

Набобеско достойнство, *sn.* la nababie.

Набобъ (*индийски князь*), *sm.* un nabab.

Набодачъ (*за пичене*), *sm.* un piqueur.

Нободамъ (*месо*), *va.* piquer.

Наботка, *sf.* la fourchette.

Набочвамъ, *va.* barder; || (*на шизъ*), embrocher; || (*съ нбучо*), *fig.* entrelarder.

Набрана или Наложена работа, *sf.* l'incrustation *f.*

Набрани кжсове, *sm. pl.* pièces de rapport, *f.*

Набрашнйвамъ, *va.* enfariner.

Набрашнйвъ, *adj.* farineux. [*l'acompte m*

Наброены пары (*за сѣмтъхъ*), *sf. pl.* Com.

Наброѣтъ и -рзо, *adv.* par échappées, à la diable; || *fam.* bredi-breda.

Набрзепъ скицъ, *sm.* Peint. la croquade.

Набрчевамъ, *va.* rider, fraiser, froncez, plisser; 1. *fig.* silloner; 2. -*ca.* *vr.* se rider; 3. *набрчваса*, *v. imp.* il se grippe.

Набрчване, *sn.* le froncement, le plissement et plissage, la grimace; 1. *Med.* l'intertrigo *m*; 2. (*на вода*), la ride; 3. (*за море*), *Mar.* le frein; 4. (*нодъ очумбъ*), l'éperon *m*; 5. *оглаждамъ* —, *va.* dérider; 6. *правя* -неа *върху вода*, *va.* rider.

Набрченостъ, *sf.* la rugosité.

Набрченъ и -чанъ, *adj.* ridé, rugueux, grimacier; 1. (*съ набрчване*), froncé; 2. *Bot.* plissé; 3. *Mar.* 'houleux. [*transparent.*

Набрѣдена хартия (*за отдолу*), *sf.* le

Набрѣдене, *sn.* le dessein, le linéament, esquisse *f*, tracement *m*, crayon *m*, construction *f*; || *fig.* le croquis, le canavas.

Набрѣденъ, *adj.* réglé; || *Anat. H. nat.* sillonné.

Набрѣдени книги (*клиничесто отъ наонакетомъ*), *sf. pl.* cartes tarotées *f.*

Набрѣдйвамъ, *va.* dessiner, esquisser, croquer, régler, crayonner, figurer, configurer.

Набрѣдйване, *sn.* le plan, le projet, réglage *m*, réglure *f*; || (*земля на клѣтки*), *Agric.* le billonnage; || *игра за* —, le traceret et traçoir.

Набухалня (*у перачикъмъ*), *sf.* la batte.

Набухкувамъ (*нбкого*), *va.* repasser; || *fam.* rosser.

Набѣденъ, *adj.* inculpé, atteinte, un accusé, *s.*

Набѣждамъ, *va.* accuser.

Набѣждане, *sn.* l'accusation *f.*

Набѣждачъ, *ка, s.* accusateur, euse.

Набѣдителъ, *adj.* imputatif.

Набѣдливостъ, *sf.* l'inculpabilité *f.*

Набѣдливъ, *adj.* accusable, inculpable.

Набѣдйвамъ, *va.* inculper, charger, arguer; || (*нбкого за*), taxer *de*; || -*намеца* (*единъ другъ*), *vr.* s'entr' accuser.

Набѣдйване, *sn.* l'imputation *f*, inculpation *f*

Набѣлѣжвамъ, *va.* noter, ébaucher; || (*пжмъ*), *fig.* jalonner.

Набѣлѣжване (*и -жка f.*), *sn.* la notation.

Набѣлѣжежъ пржтъ, *sm.* la fiche.

Набѣлѣжены мѣста (*по брѣгъ*), *sn. pl.*

Mar. les amers *m.*

Набѣлѣжванеа, *sn. pl.* la 'chature *f.*

Набѣлѣзена хартия, *sf.* le poncis.

Набѣлѣзене, *sn.* le tracement.

Набѣлѣнитъ, *adj.* turgescet et turgide.

Набѣлѣнувамъ, *vn.* *Med.* engorger.

Набѣлѣнуване, *sn.* la turgescence; || *Med.* l'engorgement *m.*

Навага или Вехня, *sf.* poisson, le gade.

Навадене (*на градина*), *sn.* l'irrigation *f*; || *опръдѣленъ за* —, irrigatoire, *adj.*

Навадително климало, *sn.* *Agric.* l'irrigateur *m.*

Наваксувамъ, *va.* grossir.

Навалене, *sn.* l'assaut *m*, envahissement *m*, charge *f*; 1. (*атмака*), l'offensive *f*; 2. (*начовалене*), le razzia; 3. *Milit.* excursion *f*, descente *f*; 4. *наука за* — и отбранване на твърдини, l'aréotectonique *f.*

Навалителенъ, *adj.* offensif, invasif; -лно, -ivement.

Навалица, *sf.* l'encombrement *m*, le tas, attrochement *m*, flot *m*; 1. *fig.* le peloton; 2. *Mar.* branle-bas de combat; 3. *fam.* la bagarre, la cohue.

Навалливъ, *adj.* attaquant.

Навалйвамъ, *va.* attaquer, assaillir, envahir, se lancer, encombrer, forcer, charger; 1. *Milit.* insulter; 2. (*изново*), *Milit.* recharger, redonner; 3. (*нбкого*), courir sur à; 4. (*върху нбкого*), charger; 5. (*на нбучо*), *fig.* faire la guerre à; 6. (*ненадѣйно на нбкого*), surprendre; 7. (*върху врагъ -мъ*), *Milit.* foncer; 8. *който -лява*, attaquant *m*, assaillant *m*; 9. -*ляватца*, *vr.* s'amonceler.

Навалйване, *sn.* l'assaut *m*, attaque *f*, hostilité *f*, agression *f*, coup de main, charge *f*, passe, course *f*, amoncellement *m*, choc *m*; 1. *fig.* la botte; 2. *Milit.* l'insulte *f*; || *извънъ прѣмѣже отъ* —, 'hors d'insulte;

3. (*съ стѣлбы*), l'escalade *f.*

Навалямъ, *vn.* se hâter.

Наведене, *sn.* la distorsion.

Наведено, *adv.* obliquement. [*en biais.*

Наведеностъ, *sf.* le biais; -но, *adv.* de ou

Наведенъ, *adj.* penchant, oblique.

Навеждамъ и Навожъ, -*ва.* incliner, pencher, baisser; || -*ca.* *vr.* s'incliner, se pencher.

Навеждане, *sn.* le penchement.

Навечеріе (на праздникъ), *sn.* la vigile.
Навивамъ (вжже), *va. Mar.* lover; || (опашка коса), *por.* tignonner; || навиваса (за вжжя), *il se replie.*
Навигациѣ, *sf.* la navigation.
Навидень, *adj.* suivi.
Навиждамъ, *va.* visiter, aller trouver, courir; 1. (общини много пѣти), *se répandre dans le monde*; 2. (накъ), *revisiter*; 3. (рѣдко нѣкого), *negliger*; 4. (често), *sui-vre*; 5. (често ходя при), *fréquenter*; 6. което може са навиди, *fréquentable*, *adj.*; 7. кого то - да въ често, *fréquenté*, *adj.*; 8. - ждаме, *vr.* *se voir.*
Навиджане, *sn.* la visite; || Богородично — (2 юл.), la Visitation; || често —, la fréquentation. [le tignon.
Навита опашка коса (у жени), *sf. por.* — ортома, *sf. Mar.* la glène.
Навлазвямъ (въ чужда земя), *va. fig.* inonder.
Навлазване, l'irruption *f.*, invasion *f.*; 1. *fig.* l'inondation *f.*, débordement *m.*; 2. *Milit.* l'excursion *f.*; 3. (войска), incursion *f.*
Навлечена земя (въ рѣка), *sf.* le relais.
Навло (навлѣмъ за ладіа), le naulage *et* nolis, l'affrètement *m.*, le port; 1. (пары), le fret; 2. давамъ съ — ладіа, *va.* fréter; 3. стопанинъ, който дава ладіа съ —, *Com.* un frèteur. [affréter.
Навлосамъ (ладіа), *va.* noliser; || *Mar.*
Навлосване, *sn. Mar.* le nolis ou nolisement; || *Com.* le fret.
Навлосовачъ, *sm.* un affréteur.
Навмахія (бой по море), *sf.* la naumachie.
Наводнене (разливане вода), *sn.* l'inondation *f.*, le déluge, la submersion.
Наводниливъ, *apj.* submersible.
Наводнявамъ, *va.* inonder, noyer, submerger.
Навождамъ, *vr.* *se baisser.*
Навождане, *sm.* l'inclination *f.*
Навосченавръхъ (у ботушари), *sf.* le chégnos.
Навощевамъ (по крайщата платъ), *va.* bougier.
Наврвямъ, *va. Mar.* courir des bordées, *f.*
Наврвявка, *sf. Mar.* le bord.
Навртамъ, *vr.* séjourner, résider, habiter, demeurer; || който са навртамъ, résident, demeurant, *adj.*
Навртане, *sn.* la demeure, la résidence, occupation *f.*; || (и мѣсто —), le séjour; || който има саягашно —, à poste fixe *m.*
Наврѣмена врьсть, *sf.* la nubilité.
Наврѣмененъ, *adj.* mûr; || (стигналъ за женене), *fat.* mariable; || (на което е дошло похѣтъ-мъ), *Com.* échéable.
Наврѣменилъ, *adj.* aouté.
Наврѣменявамъ, *vn.* mûrir.
Навсждъ, *adv.* partout, par monts et par vaux; 1. — дѣто, partout où; 2. отъ —, de partout; 3. комуто е — добръ, *fig.* ubiquiste.

Навсждъ присжценъ, *adj.* omniprésent.
 — присжцность, *sf.* l'omniprésence *f.*
 — сжцность, *sf.* la toute-présence, l'ubiquité *f.*
Навыкнать, *adj.* habituel, sujet; || *fat.* coutumier.
Навыкувамъ, *vn.* s'habituer à, apprivoiser avec; 1. *fig.* façonner; 2. (на война или на оийскы трудове), aguerir; 3. (отъ малкъ на нѣщо), sucer avec le lait; 4. (на мжко нѣщо), aguerir à; 5. (нѣкого), *va. fat.* tympaniser; 6. (на нѣщо), accoutumer, familiariser; 7. (къмъ нѣщо), se faire à, se familiariser avec, rompre à et se — à; 8. (накъ на нѣщо), réhabituer; 9. (къмъ), *fat.* styler à; 10. (изново накъ), se raccoutumer; 11. — са, *vr.* s'accoutumer à; 12. (на новъ климатъ), s'acclimater.
Навыкъ, *sm.* l'habitude *f.*, coutume, manière, pratique *f.*, usage *m.*, méthode *f.*, mode, qualité *f.*, ordinaire *m.*; 1. *fig.* le pli; 2. (и вѣтъ —), la routine; || укъ по — нѣкого, *va.* routiner; || който дѣйствува по —, routinier, *adj.*; 3. (на война), l'aguerissement *m.*; 4. (на работа), triture des affaires, *f.*; 5. по —, *adv.* d'habitude.
Навыцы, *sm. pl.* les mœurs *f.*; || — и обычаи, les us et coutumes, *m.*
Наврѣно, *adv.* assurément. [dessus.
Наврѣнна страна или ч. стъ, *sf. Mar.* le
Наврѣхнувамъ си (кракъ-мъ), *vn.* se détorde, se fouler; || (рѣжа, кракъ), se donner une entorse.
Наврѣхнуване, *sm.* l'entorse *f.*; || *Chir.* la détorse ou entorse; || (кракъ у коя), *Vétér.* la memarchure. [l'accroît *m.*
Наврѣждане (добытакъ), *sn.* le croît; || (стадо),
Наврѣсамъ, *vn.* se froncer, froncer le sourcil, surveiller, plisser et se —, se refroigner et se refroigner; || *fat.* rechigner; || наврѣсаса (за врѣмето), *v. imp.* il se couvre.
Наврѣсване, *sm.* le froncement, le rechignement; || безъ —, sans surveiller.
Наврѣсность, *sf.* la morosité, la sévérité.
Наврѣсень, *adj.* rembruni, morne, morose, refrogné et renfrogné, hargneux, sévère; 1. *fig.* sombre, ténébreux, gourmé, empesé, rêche, noir; 2. *fat.* rechigné; 3. (за врѣмето), trouble, couvert. [monté, *m.*
 — човѣкъ, *sm.* un misanthrope; || *fig.* collet
Нагарамъ (джо на ладіа), *va. Mar.* chauffer.
Нагизденъ, *adj. fat.* pimpant.
Нагласене (на часовникъ), *sm.* le remontage; 1. *fig.* l'harmonie; 2. ключъ за — часовникъ, le remontoir; 3. докарвамъ въ —, *va.* harmonier et harmoniser.
Нагласителенъ, *adj. Mus.* accordant.
Нагласителна таблица, *sf.* tableau concordantiel *m.*

Нагласливъ, *adj.* Mus. accordable.

Нагласовачъ, *sm.* un monteur; || (*на инстру-менты*), un accordeur.

Нагласывамъ, *va.* harmonier et harmoniser; 1. *fig.* catéchiser; 2. Mus. accorder; 3. (*на-совникъ*), monter; 4. -*са*, *vr.* s'harmoniser.

Нагласяване, *sm.* Mus. l'accord *m.*; || (*на раз-вала*), l'arpège et arpègement *m.*

Нагледвамъ и -глеждамъ, *va.* visiter, inspecter, observer, aider, gouverner, épier, garder; 1. (*пѣщо*), surveiller; 2. (*често пѣкого*), hanter; 3. който нагледва често, assidu auprès de; 4. -*са* (*всѣвъзможно*), *vr.* être aux petites soins, *m.*

Нагледване, *sm.* l'inspection *f.*, surveillance, intendance, garde, assiduité, cure, conduite *f.*; || стоя подъ върло —, *vn.* être sous la ferule *de*.

Нагледванеа, *sm. pl.* les soins *m.*

Нагледвачъ, *ка, s.* surveillant, ante; conservateur, trice; un garde, visiteur, proposé *m.*; || (*върху кѣсна направа*), un piqueur; || (*върху работници*), un 'haleur.

Наговорене, *sm.* la persuasion.

Наговорителенъ, *adj.* persuasif.

Наговорникъ, *ница, s.* conspirateur, trice; un conjurateur, conjuré, comploter, cabaleur, *m.*

Наговорници, *sm. pl.* la cabale.

Наговарямъ, *va.* persuader, débaucher, déconseiller, dissuader *de*, pratiquer, machiner; 1. *fig.* tramer; 2. *fam.* emboiser; 3. -*са*, *vr.* comploter, conjurer, s'aboucher; 4. който може са наговори, persuasible, *adj.*

Наговаряне, *sm.* la conspiration, le complot, faction *f.*, trame, brigue *f.*, abouchement *m.*; || *fig.* la cabale.

Наговарянеа, *sm. pl.* le pourparler.

Наговоръ, *sm.* la conjuration, la conspiration.

Нагонна свойщина, *sf.* l'instinctivité *f.*

Нагонни, *adj.* instinctif; -*но*, -*тивно*.

Нагонъ или Потникъ (*инстинктъ*), *sm.* l'instinct *m.*

Нагоренъ, *adj.* perpendiculaire; -*рно*, -*мент*; || -рѣнъ бѣлъкъ (*на прѣстѣпникъ*), *sm.* la flétrissure. [griller.]

Нагорещавамъ, *va.* griller; || -*са*, *vr.* se

Нагорѣ (*възрѣна*), *adv.* à contre-mont.

Нагорявамъ (*прѣстѣпникъ*), *va.* flétrir.

Нагоряване (*върху свѣщъ*), *sm.* le lumignon, le champignon.

Нагосты, *adv.* le regal.

Нагощавамъ, *va.* régaler.

Награмадивамъ, *va.* encombrer, amonceler.

Награмадиване, *sm.* l'encombrement *m.*

Награпявамъ (*правя граплъ по стѣна*), *va.* 'hérissonner ou 'hérisser.

Нагрѣбамъ, *vr.* fléchir.

Нагрѣбительна работа, *sf.* Com. virement de parties, *m.*

Нагрѣвалка, *sf.* le chauffe-lit, la bassinoire, le moine.

Нагрѣвамъ, *va.* recuire.

Нагрѣване, *sm.* la caléfaction, le recuit et recuite *f.* [la léciniure.]

Нагрѣздено, *sm.* la crénelure, la 'boche; || Bot.

Нагрѣздену или Назжбено колело, *sm.* Méc. le 'hérisson. [sinué.]

Нагрѣзденъ (*за листиѣ*), *adj.* Bot. lacinié, — крайшникъ (*на монета*), *sm.* le crénelage. [neler.]

Нагрѣздявамъ (*монета*), *va.* Num. cré-

Надавамъ, *va.* rallonger; || (*выкъ*), jeter un cri.

Надаване, *sm.* le rallongement.

Нададка, *sf.* la rallonge.

Надарявамъ, *va.* pourvoir.

Надваревачъ, *sm.* un concurrent.

Надварително, *adv.* concurrence.

Надварямъ (*пѣкого*), *va.* gagner de vitesse *f.*; || -*са*, *vr.* concourir; || (*съ друго*), *fig.* faire assaut *de*.

Надваряване, *sm.* la concurrence, le concours.

Надвѣ-натри, *adv.* l'acquit *m.*

Надвѣчеръ, *adv.* sur la brune ou à la brune.

Надвивамъ и Наддв-, *va.* vaincre, triompher *de*, gagner; 1. *fig.* subjuguier, franchir, surmonter; 2. (*самъ себе-си*), se surmonter, se vaincre soi-même; 3. (*всичкитѣ спжикъ*), avoir ville gagnée *f.*; 4. -*са*, *vr.* pencher.

Надвигане, *sm.* la victoire, le triomphe, le gain; || *fig.* le trophée, le laurier, la palme.

Надвигателенъ, *adj.* vainqueur, surmontable; || *fig.* victorieux; -*лно*, -*usement*.

Надвигачъ, *sm.* un vainqueur. [ment.]

Надвигоносенъ, *adj.* victorieux; -*сно*, -*euse*.

Надвигамъ, *va.* *fig.* relever; || -*са*, *vr.* se rengorger. [comber.]

Надвигъ, *adj.* vaincu; || бывамъ —, *vn.* suc-

Надводна скала, *sf.* la vigie.

— часть (*на ладія*), *sf.* Mar. l'accastillage *m.*, encastillage *m.*, oeuvres mortes *f.*; || прѣ-правяне на —, Mar. le racastillage.

Надвѣсамъ, *va.* surplomber, déverser.

Надвѣсенъ, *adj.* abrupt.

Надграбначенъ, *adj.* Anat. sus-épineux.

Надгробенъ, *adj.* sépéral, funèbre, tom-
dal, tumulaire.

— камыкъ, *sm.* le sépulcre, la tombe.

— памятникъ, *sm.* le tombeau.

Надгробно или Лapidарно писало, *sm.* style lapidaire *m.*

Надавамъ (*върху цѣна*), *va.* surenchérir:

|| -*са*, *vr.* se laisser entamer.

Наддаване, *sm.* la surenchère; || (*на мезатъ*), la mise.

Наддавателенъ, *adj.* adjudicatif.

Наддавачъ, *sm.* un adjudicateur, surenché-
risseur *m.*; || (*на мазатъ*), un enchérisseur;
|| (*който дава новече*), le plus offrant, *m.*

Наддѣлительнѣ, *adj.* prédominant.
Наддѣлительна сила, *sf. Méd.* la prédominance.
Наддѣлямъ, *va.* prédominer, vaincre.
Надебелявамъ, *vn.* engraisser, grossir; || *fat.* empiffrer.
Надебеляване, *sn.* l'épaississement *m*, le renfort; || *Archit.* le renflement. [pain.
Надзалагане (въ ломберна игра), *sn.* le pou.
Надзираамъ, *va.* surveiller, éclairer; || *Jur.* compulser. [intendance *f*.
Надзиране, *sn.* la surveillance, l'inspection *f*.
Надзирателно опредѣлене, *sn. Jur.* le compulsoire.
Надзирачка, *sf. fig.* une chaperone.
Надзирачъ, *ка*, *s.* inspecteur, trice; surveillant, ante; un promoteur, un proposé; 1. (върху добрый редъ въ Амина), un sophroniste; 2. (на запрены въ терсхана), un argousin; 3. (върху пжтища), un voyer et commissaire —, *sm*; 4. (върху работницы), un chef d'équipe.
Надиглевамъ (изново книга), *va.* rebrocher.
Надиръ (подножна точка), *sm. Astr.* le nadir.
Надказвамъ (купуването за придобивка), *va. fig.* ferrer la mule.
Надкъртуна ципа, *sf. Anat.* le perierâne.
Надкрыліе (у буболечки), *sn. H. nat.* l'élytre *m*.
Надлъженъ, *adj.* longitudinal; || надлъжъ, *adv.* -lement; || заплитане -жъ колосе, la longriné. [tangage.
Надлъжно клатене (на ладя), *sn. Mar.* la
Надминувамъ, *va.* dévancer, surpasser, passer, prévenir, l'emporter sur; 1. vaincre, primer, donner ou faire prendre le change; 2. *fig.* dépasser, surmonter, damer le pion à; 3. (нѣкого), *fig.* encherir sur.
Надминуване, *sn.* la prépondérance, la supériorité.
Надминувателнѣ, *adj.* surmontable.
Надминителнѣ, *adj.* transcendant.
Надминителна стѣпень, *sf. Gram.* superlatif, *adj. m.* [prévenance.
Надминителностъ, *sf.* la transcendence, la
Надовлачанъ (земля), *va.* rapporter.
Надовлачане, *sn.* l'alluvion *f*.
Надовлечена земя, *sf. Géol.* le diluvion.
Надовлеченъ, *adj. Géol.* alluvien et -vial.
Надоудвамъ, *va.* fatiguer; 1. *fig.* embêter; 2. (нѣкому), excéder, ravander; || *fig.* talonner.
Надокарвамъ, *va.* exciter, susciter.
Надолнина, *sf. Géogr.* le versant.
Надoliniце, *sn.* la concavité.
Надолу [на —, *adv.* le long, tout le long, au long de, par dessous; 1. на — и напръко, en long et en large; 2. вървя — край нѣщо, *vn.* longer; 3. вървя на —, *vn. Mar.* élonger (voyez Низъ).

Надохождане, *sn.* l'incursion *f*.
Надочна дльбчинка, *sf.* la salière.
Надпирамъ (за нѣкоя точка), *vn.* contro- verser.
Надпиране, *sn.* la controverse.
Надписвамъ (на редосетѣ), *va.* surcharger.
Надрасколявамъ, *va.* crayonner, ébaucher.
Надрасколене, *sn.* la délinéation; || видъ — (ескизъ), la pochade.
Надращевамъ, *va.* croquer.
Надробене, *sn.* le mercellement, la comminution.
Надробявамъ, *va.* fractionner, morceler, bré- siller; || *fig.* démembrer.
Надрѣбренъ, *adj. Anat.* sureostal. [salière.
Надскобна дльбчинка (у лодіе), *sf.* la
Надтегване, *sn.* la prépondérance.
Надтегвателнѣ, *adj.* prépondérant.
Надтегнатъ, *adj.* las de.
Надтегнувамъ, *vn. Phys.* graviter.
Надтурвамъ, *vn.* chicaner.
Надтурка, *sf.* la chicane. [guichure *f*.
Надувалце (у ловецки розъ), *sn. Vén.* l'en-
Надувамъ, *va.* souffler, enfler, boursoufler, gonfler; 1. (въздухъ въ тѣло), insuffler; 2. (изново), regonfler; 3. (изново платната), *Mar.* reventer; 4. (писало, слово), *fig.* guinder; 5. -са, *vr.* s'enfler, gonfler, se guinder, renfler, se donner des airs, se pré- lasser, boudier, bouffer, se targuer de; 6. *fat.* se carrer, faire jabot *m*; 7. *fig.* faire la roue; 8. надуваса (за сърдцето), *v. imp.* il se dilate; 9. правя да са надуятъ платната, *va.* éventer.
Надуване, *sn.* le gonflement, emphase *f*, bouderie *f*; 1. (въздухъ въ тѣлото), *Méd.* l'insufflation *f*; 2. цѣва за — месо, le bouffoir; 3. — и испадане (на морето), *Mar.* fluier et refluer; 4. спадамъ отъ -то, *vn.* se dégonfler. [à vent, *m*.
Надувателнѣ инструментъ, *sm.* instrument
Надувачъ, *sm.* un souffleur. [baucher.
Надумувамъ (за побѣгане), *va. Milit.* em-
Надумувачъ (за побѣгане), *sm.* un em-
baucheur.
Надунченъ, *adj.* troué.
Надута възглавничка (за подъ рокля),
sf. le vertugadin.
Надутабузнетъ, *adj.* jœufflu.
Надуто и пусто слово, *sn.* la rhétorique.
Надуто писало, *sn.* le phébus.
Надутостъ, *sf.* l'orgueil *m*, emphase *f*; 1. (на писало), le boursoufflage; || *fig.* la bour- souffure, enflure du style, bouffissure *f*; 2. *fat.* le pathos; 3. (въ грьдмѣ на конь), *Vétér.* l'avant-coeur *m*; 4. унищожавамъ —, *va.* désenfler.
Надутѣ, *adj.* pompeux, déclamateur, em- phatique, ampoulé; 1. (за писало), bouffi; || *fig.* boursoufflé; 2. пишъ съ -дуто писало, *va. fig.* pomponner son style.

Надутъ мѣхуръ, *sm.* le ballon.

Надуты рѣчи, *sf. pl.* la déclamation.

Надъ, *prep.* dessus, au dessus de, sur, en samont de; || — това, *adv.* là dessus.

Надырница, *sf.* l'arriéré m.

Надыръ, *adv.* en arrière.

Надѣжба, *sf.* l'espérance *f.*, espoir *m.* (*sans pluriel*), la ressource; 1. *fig.* la passe, la perspective; 2. (*за обриване*), grâce expectative *f.*; 3. изгубвамъ —, *vn.* se saisir; 4. нѣмамъ — за оздравяване на болный, *vn.* désespérer d'un malade; 5. въ —, *en expectative*; || *fig.* en herbe *f.*

Надѣжбенъ, *adj.* affidé.

Надѣжбливъ, *adj.* espérable.

Надѣлене (*на цифри*), *sm.* *Arithm.* la tranche.

Надѣлямъ, *va.* partager.

Надѣвамъ, *va.* chausser; || (*ботуши*), se chausser.

Надѣница, *sf.* la saucisse, le saucisson, ан-Надѣне, *sm.* la croyance.

Надѣяса, *vr. vn.* espérer, s'attendre à, se promettre; || който са надѣе или чѣка за мѣсто, expectant, *adj.* [concomitance.

Наедно, *adv.* concurremment; || *Théol.* par насъжвамъ, *vr.* se 'hérisser ou se 'hérissoner.

Наемамъ (*за нѣкого*), *vr.* répondre (*voyez* Намамъ).

Наемателенъ (*на което може да насъ нѣкой*), *adj.* risquable. [garant, ante.

Наемникъ (*кефиъ т.*), ница, *s.* répondant, Наемничество, *sm.* la caution, la garantie.

Нажабурквамъ, *vr.* gargariser et se —, *vr.* Нажабуркване, *sm.* le gargarisme.

Нажаленъ, *adj.* triste, affligé, chagrin, dolent, désolant, attristant, mélancolique, peiné, gémissant, lugubre, contrit; || nébuleux, funèbre, noir.

Нажалявамъ, *va.* chagriner, contrister; || *fig.* ulcérer; — са, *vr. fam.* s'apitoyer sur.

Нажаляване, *sm.* le chagrin, angoisse *f.*

Наждамъ, *va.* rallonger.

Нажежавамъ, *va.* recuire; 1. (*желѣзо*), faire rougir; 2. (*много*), surschauffer; 3. нажежавасъ (*за желѣзо*), *v. imp.* il rougit.

Нажежаване и Нажежене, *sm.* le recuit et recuite *f.*; 1. (*на тѣло*), *Chim.* l'ignition + 2. (*до побѣлене*), l'incandescence *f.*; 3. (*голяма стѣпенъ на горещина*), la chaude.

Нажежачъ (*на гърчацы въ монетенъ дворъ*), *sm.* un recuiteur.

Нажежено желѣзо, *sm.* cautère actuel *m.*; || *Chir.* le bouton; || гора съ —, *va.* cautériser.

Нажеженъ, *adj.* ardent; || (*за желѣзо*), rouge; || (*до побѣлене*), incandescent.

Назавѣтъ, *adv.* à l'abri.

Назадъ, *adv.* arrière, en arrière.

Название, *sm.* la qualification; || (*на дѣло*), *Jur.* l'intitulé *m.*

Названъ, *adj.* nommé.

Назиддамъ, *va. fig.* édifier; || — ждатса (*единъ другъ*), *vr. fig.* s'édifier.

Назиддане, *sm. fig.* l'édification *f.*

Назидителенъ, *adj.* édifiant.

Назначавамъ, *va.* nommer, proposer, affecter, fixer, allouer, libeller; 1. (*въ длъжностъ*), pourvoir; 2. (*именно*), spécifier; 3. (*побѣда*), *Jur.* préfinir.

Назначене, *sm.* la nomination, allocation *f.*, règlement; || (*и мѣсто* —), le destination.

Назначенъ, *adj. Jur.* préfix; || (*на черковно мѣсто*), un nominataire,

Назовавамъ, *va.* nommer, qualifier de, traiter.

Назобявамъ, *va.* repaître. [le grénétis.

Назыренъ украинникъ (*у монета*), *sm.* le Назырявамъ, *va.* grener; || (*извадена кожа*), greneler.

Назбевамъ, *va.* denteler, ébrécher; || (*ко-мело*), endenter, créneler.

Назбеване, *sm.* la crénelure.

Назбена или Нагрѣдена работа, *sf.* la dentelure. [sm. la noix.

Назбено колело (*у кахлява воденица*), Назбенъ, *adj.* denté et dentelé.

Наивенъ, *adj.* naïf; —вно, —ivement.

— пачинъ, *sm.* le naïf.

Наивното, *sm.* le naïf.

Наивность, *sf.* la naïveté.

Наивны рѣчи, *sf. pl.* la naïveté.

Наизоколо, *adv.* autour.

Намамъ, *vr.* risquer et se —, —s'aventurer, oser, se permettre, se promettre; || (*за нѣкого*), répondre. [grevé.

Наименованъ наследникъ, *sm. Jur.* un

Наименовачъ (*на мѣсто*), *sm.* un nominateur.

Наиръ (*индийски дворникъ*), *sm.* un naïre.

Наистина, *adj.* en réalité, réellement, effectivement, en effet, certes, plaisanterie à part, à coup sur, tout de bon; 1. *interj.* par mon chef; 2. *adv. fam.* ma foi, par ma foi; 3. *примамъ* за —, *va.* prendre au sérieux *m.*

Найтовъ, *sm. Mar.* la valture et velture.

Най-богатый човѣкъ, *sm. fig.* coq de village, *m.*

— вече, *adv.* en général ou généralement.

— висока стѣпенъ, *sf. fig.* le comble; || (*на голѣмина*), *Mathém.* le maximum.

— висока точка, *sf. Astr.* point culminant *m.* [fig. l'apogée *m.*

— върхняя точка (*върху славата*), *sf.*

— върхенъ, *adj.* à toute épreuve.

— върхенъ човѣкъ (*на голѣмъ*), *sm.* favori, *ite.* [le maximum.

— голѣма стѣпенъ или цѣна, *sf. fig.*

— дебелый гласъ, *sm. Mus.* (*voyez* Басъ).

— доброто, *sm.* le meilleur.

— добъръ, *adj.* meilleur (*plur* plu bon);

|| — добрый, *super.* le meilleur.

Най-долень, *adj.* dernier, infime.

— **долно състояние**, *sn.* l'infinité *f.*

— **долното сито** (*на воденица*), *sn.* le dodinage.)

— **достойно забѣлжителна часть** (*въ дѣло*), *sf.* le plus beau de l'histoire.

— **късь пѣтъ**, *sm.* le court.

— **млад животин или дѣте**, *sn.* le culot.

— **младый членъ** (*въ община*), *sm.* un culot.

— **малка стѣпень**, *sf.* le minimum.

— **мженка трошница**, *sf.* la corpuscule;

— **шичень**, *culaire*, *adj.* [la morte-eau.

— **низка вода** (*при отливъ*), *sf.* Mar.

— **никакъвъ**, *adj.* dernier.

— **новъ**, *adj.* frais.

— **отгорно лнсто**, *sn.* Bot. l'étendard *m.*

— **последни прѣдѣды**, *sm. pl.* les arriè-re-neveux *m.*

— **противень човѣкъ**, *sm. fig.* bête noire ou d'aversion, *f.*

— **прѣдень**, *adj. fig.* le plus 'huppé.

— **сѣтъ**, *adv.* en définitive, en dernier lieu, au bout du compte, en dernière analyse, à la continue.

— **тънькъ**, *adj. Com.* extra fin.

— **тънькъ жидъ** (*на връхъ*), *sf. pl.* l'âme *f.*

— **харно куче**, *sn.* le clef de meute.

— **хубава вълна**, *sf.* mère laine *f.*

— **хубавото**, *sn.* le choisi.

— **хубавъ маргаръ**, *sm.* la burgandine et nacre burgandine.

— **хытеръ**, *adj. fig.* le plus 'huppé.

— **честень**, *adj.* à toute épreuve.

Накадявамъ, *va.* parfumer.

Накапavamъ, *va.* instiller.

Накаленъ (*съ стомана*), *adj.* acéré.

Накарвамъ, *va.* induire; || (*да работятъ*), mettre à l'oeuvre *m.*

Накарване, *sm.* l'induction *f.*

Накачевамъ, *va.* combler de; || (*новы стру-ны на цигулка*), remonter.

Накиснать, *adj. fig.* imbu de.

Накиснувамъ, *va. Méd. Chir.* macérer; 1. (*у вода лень*), rouir; 2. *накиснува* (*за хлѣбъ*), *v. imp.* il trempe; 3. *накиснува*, *v. imp.* il s'imbibe, il s'imprègne.

Накиснуване, *sn.* l'infusion *f.* imbibition, imprégnation *f.*; 1. *Pharm.* la madéfaction; 2. (*лень*), le rouissage, le rui; 3. *мѣсто за* — *лень*, le routoir; 4. *пѣля съ вода за* —, *va.* comburger.

Накитевамъ, *va.* assortir, fraiser.

Накитеване, *sn. fig.* l'étalage *m.*

Накитевъ, *adj.* assorti.

Накичевамъ, *va.* orner, embellir, revêtir, couronner de, enjoliver, habiller, parer, garnir, meubler de, tapisser, farder, ragréer; 1. *fig.* décorer, enrichir de, broder; 2. *fam.* pomponner, se 'harnacher; 3. (*съ дръбны*

украсена), historier; 4. (*съ китка отъ пера*), empanacher; 5. — *са*, *v.* se couronner, se parer, faire sa toilette, s'équiper, s'ajuster à ou avec; 6. *fig.* se décorer de; 7. *fam.* se pomponner; 8. (*смѣшно*), *fam.* se requinquer.

Накичеване, *sn.* l'ornement *m.*, embellissement, parement *m.*, garniture, parure *f.*, enjolivement, agrément, ragrément *m.*, préciosité *f.*; 1. *fig.* la broderie; 2. *Archit.* l'abaque *m.*; 3. *правя прѣмало* — на пѣщо, *va.* manier; 4. *спенамъ* —, *va.* déparer; 5. *сваямъ отъ глава* — *то*, *va.* décoiffer; || *сваямъ си* —, *vn.* se décoiffer; 6. *безъ* —, *rustique*, *adj.*; || *fig.* *nu.*

Накичевачъ, *sm. fam.* un enjoliveur.

Накиценце, *sn.* l'enjolivure *f.*

Накиченъ, *adj.* douxereux, précieux; || (*за писало*), *fig.* musqué.

Накичителень, *adj.* parant.

Накладамъ (*огнь*), *va.* faire du feu.

Накладане (*огнь*), *sn.* l'allumage *m.*

Наклеевамъ, *va.* encoller, engluer; || (*платно*), bourgane.

Наклееване, *sn.* l'encollage *m.*; || (*хартия*), le collage.

Наклеияъ, *adj. Méd.* agglutinatif.

Наклонене, *sn.* l'inclinaison *f.*, le penchement, tandance, propension *f.*; 1. *Gram.* le mode; 2. (*съ глава*), l'inclination *f.*; 3. (*на растенеа къмъ слънцето*), Bot. la nutation; 4. (*къмъ спадане*), le déclin.

Наклонень, *adj.* penchant, penché, disposé à, enclin à; 1. (*къмъ пѣщо*), porté à, prêt; 2. (*къмъ падидъ*), inclinant; || *слънчевъ часовникъ* —, l'incliné *m.*

Наклонность, *sf.* vocation pour, nature, qualité *f.*, génie *m.*; 1. *fig.* inclination (à, pour), pente à, proclivité, attache *f.*; 2. (*къмъ*), un goût de, pour; || *fig.* le penchant; 3. (*къмъ пѣщо*), *fig.* la propension.

Наклонявамъ (*клоня*), *vn.* pencher, affectionner, coucher; || *наклонень е*, *v. imp.* il incline et il s'incline.

Наклопанъ, *adj.* inculpé, intimé; 1. *Jur.* prévenu, défendeur; 2. *отговори на* —, les défenses *f.*; 3. (*сѣмъ*), *vn.* être in reatu *m.*; 4. *както единъ* —, *adv.* préventivement.

Наклопвамъ, *va.* accuser, inculper.

Наклопване, *sm.* l'inculpation *f.*; || *Jur.* la prévention.

Наковалиничка (*у косачъ*), *sf.* l'enclumette *f.*; || (*ржича*), l'enclumeau et enclumot *m.*

Наковалинъ, *sf.* l'enclume *f.*; — *нея*, d'enclume; || la forge, le bel-outil (*pl.* beaux-outils); || (*съ два края или рога*), la bigorne.

Наколѣничване, *sn. Vén.* la cavée.

Накосена трѣва, *sf.* la fauche.

Накривиса, *v. imp. Mar.* il est à la bande.

Накрывка, *sf.* le chapeau.

Накрывямса, *vr. fam.* démaigrir.

Накормявамъ, *va.* engraisser.

Накормяване, *sm.* l'engraissement *m.*

Накрѣтосана драскула, *sf.* la contre-hachure.

Накрѣтъ, *adv.* carrément.

Накрѣта ми са, *v. imp.* je suis dégoûté de.

Накупувамъ си, *vn.* se fournir.

Накжевамъ, *va.* tronçonner.

Накжео, *adv.* en abrégé.

Налагалка, *sf. Pharm.* l'épithème *m.*

Налагамъ, *va.* supposer; || (*съ монло*), fomenteur; || (*нова данъ нѣкому*), réimposer.

Налагане, *sm.* la charge; || *Chir.* embrocation *f.*

Налбантинъ, *sm. t.* (voyez Подковачъ).

Наливамъ, *va.* verser, infuser, remplir; 1. (*вино или вода*), verser à boire; 2. (*много вода на вино*), noyer; 3. (*турямъ вода въ вино*), mettre; 4. (*изново*), reverser; 5. *-са*, *vr.* s'infuser, se remplir; 6. (*на снагата*), démaigrir.

Наливане (вода на numia), *sm.* l'adultération *f.* [lote *f.*

Налимъ, *sm.* poisson, la barbotte, lotte et

Налитамъ, *va.* insister sur, disputer.

Налитане, *sm.* l'insistance *f.*, instance *f.*

Налитно, *adv.* instamment.

Налогъ, *sm.* la taxe, le tribut, la charge; || (*наидадѣ т.*), la subvention; || (*на numia*), l'acécise *f.*

Налѣгамъ, *va.* pousser, presser, opprimer, serrer; || (*за нѣкого*), insister sur; || *-са*, *vr.* se pser.

Налѣгане, *sm.* l'insistance *f.*, oppression *f.*; || *Phys.* la pression.

Налѣване, *sm.* *Phys.* la juxtaposition.

Налѣватса, *v. imp.* *Phys.* ils se juxtaposent.

Налѣпена работа (столарска), *sf.* le placage; на —, de placage. bourder.

Налѣгамъ, *vn.* accroire, la belle belle; || *pop.*

Налжмы, *sm. pl. t.* le socque.

Намазана примка (съ клей за пилци), *sf.* le pipeau.

Намазевамъ, *va.* enduire; 1. (*съ мазъ*), engraisser; 2. (*съ нѣщо*), emboire; 3. (*съ тлѣстии*), oindre; 4. (*съ цѣтмла*), *Peint.* empâter.

Намазване, *sm.* le graissage, encollage *m.*; 1. *Chir.* embrocation *f.*; 2. (*съ цѣтмло*), mettage en couleur *m.*; || *Peint.* l'empâtement *m.*

Намалене, *sm.* la diminution, le declin, déchet *m.*

Намалявамъ, *vn.* diminuer et se —, décroître, déchoir, dépérir, décliner, rabattre, user, se retirer; || (*бѣда*), *va.* *Jur.* atténuer; || (*въ тегло*). *Com.* discaler.

Намаляване, *sm.* la déperdition.

Намигамъ (нѣкому), *va.* jouer de la prune; || *fam.* reluquer.

Намитноване, *sm.* l'oeillade *f.*, insinuation *f.*

Намирамъ и -мѣрвамъ, *va.* trouver, dénicher, attraper, pourvoir de, procurer; 1. fournir, découvrir, recouvrer, valoir, ménager, se voir, rejoindre; 1. (*за себе-си*), se procurer; 2. (*изново забубеното*), retrouver; 3. (*нѣсто нѣкому*), caser; 4. (*най-добро срѣдство*), *fig.* trouver le joint; 5. (*нѣкого*), rencontrer; 6. (*нѣкому нѣщо*), faire obtenir; 7. (*причина съ*), se rejeter sur; 8. *-са*, *vr.* se trouver, exister, figurer, vivre, être; 9. (*добрѣ*), être de garde ou de bonne garde; 10. (*добрѣ или злѣ*), coiffer bien ou mal; 11. (*на пътѣ*), s'acheminer; 12. **намираса**, *v. imp.* il existe; 13. **намирамеса**, *pl.* se rencontrer. [ment.

Намиране, *sm.* la découverte, le recouvre-

Намисамса и -мѣвамса, *vr.* se compliquer.

Намокревамъ, *va.* mouiller, humecter, imbiber, tremper, retremper, impropner.

Намокрване, *sm.* le mouillage, décatissage *m.*; || (*хартія*), *Typ.* le trempage.

Намокренъ, *adj.* tout trempé.

Намотавамъ, *va.* dévider.

Намотаване, *sm.* le dévidage.

Намразевамъ, *va.* indigner, se désinfectuer;

|| (*нѣкого безъ причина*), prendre en grippe, *f.*

Намыслевамъ, *vn.* s'imaginer, s'aviser de.

Намыслено дѣло, *sm.* le fait-exprès.

Намѣра, *sf.* la réserve; || за —, de rechange.

Намѣрчка (на подойници), *sf.* une recommandaressa.

Намѣрвачъ, *sm.* un trouver.

Намѣрене, *sm. fam.* la trouvaille.

Намѣренъ, *adj.* découvert; || *Jur.* adventif.

Намѣрливъ, *adj.* trouvable.

Намѣсвамса (въ нѣщо), *vr.* s'ingérer de ou dans, s'embarasser dans, s'embarquer (voyez Намисамса).

Намѣсване (въ нѣщо), *sm. Jur.* l'ingérence *f.*

Намѣстевамъ, *va.* installer, placer; 1. (*на дѣлжностъ*), revêtir; 2. (*исклучено*), *Chir.* réduire; 3. (*накъ*), rétablir, restaurer, restituer; 4. (*накъ на имотъ нѣкого*), réintégrer; 5. (*отправяя накъ*), remboîter; 6. (*си накъ исклученото*), *vn.* se remboîter; 7. *-са*, *vr.* s'installer, se placer, se caser; 8. *fam.* s'ancrer ou se mouiller; 9. (*накъ*), se replacer.

Намѣстеване, *sm.* le placement, installation *f.*; 1. (*на исклучено накъ*), le remboîtement; 2. (*на костм*), *Chir.* la réduction; 3. (*накъ*), le rétablissement, restitution *f.*, replacement *m.*; 4. (*накъ на нѣщо*), la réintégration; 5. *унизителна кантора за —*, bureau de placement, *m.*; 6. *грыжялиникъ*, *ница за —*, *s.* placeur, euse.

Намѣстевачъ, *sm.* un rétablissement, un restituteur.

Намѣстенъ актеоръ, *sm.* *Théât.* la doublure.
Намѣстливъ, *adj.* *Chir.* réductible.
Намѣстникъ, *sm.* un lieutenant, un vicaire;
 1. *fig.* un second; 2. (който е на мѣстото на другога), un remplaçant; 3. (на едного легата), un ablégat; 4. (субделегатъ), un subdélégué.
Намѣстнически, *adj.* vicarial.
Намѣстничество, *sm.* la lieutenance, gouvernement *m.*, ethnarchie *f.*, vicariat et -cairie *f.*; || (въ Испанія), la capitainerie.
Намѣсто, *adv.* au lieu de, au ou à défaut de, tant s'enfaut que, en guise de; 1. -да, *conj.* au lieu de, loin de, bien loin de ou que; 2. — това да, *conj.* bien loin de, bien loin que; 3. — него, en retour de.
Намѣтъ, *sm.* la jettée, la pile; || галванически —, pil voltaïque ou galvanique.
Намѣтамса (съ нѣщо), *vr. fig.* voiler de.
Намжъзъ, *sm.* *t* (voyez Пулъс).
Нанадолницъ, *sm.* la calade.
Нанизвамъ, *va.* enfile, boucler.
Нанизване, *sm. fig.* le chaîne.
Нанизъ, *sm.* le collier, le carcan; 1. *fig.* l'enchaînement *m.*; 2. (за произведене отъ искусство), l'enchaînement *f.*; 3. давамъ — на годеница, *va.* douer.
Наопакъ, *adv.* à contre-biais, tout de travers; 1. *fig.* à ou au rebours, à rebrousse-poil, à contre-poil, à contre-sens; 2. *Geom.* renversé; 3. (прѣдното назадъ а задното напредъ), sens d'avant derrière; 4. рѣшъ или чешъ — власт-тъ или козината, *va.* rebrousser; 5. и —, vice-versa; 6. -то, *sm. fig.* le rebours.
Наопаченъ, *adj.* inverse; || печѣтамъ -начо щампа, *va.* contre-tirer.
Наопачна страна (на камыкъ), *sf.* le délit; || налагамъ отъ — каманіе, *va.* déliter.
Наостреване, *vr. fig.* s'aiguiser.
Напетъ, *sm.* la braverie.
Напетъ, *adj.* merveilleux, minaudier; adonis *m.*; un incroyable; 1. *fig.* un lion; 2. *fam.* un poupin; miriflore, pimpant *m.*; 3. той е —, *fig. fam.* c'est la fleur des pois *m.* — човѣкъ, *sm.* un fashionable.
Напечѣтана буква, *sf.* lettre moulée;
 — книга (тайно), *sf.* *Typ.* le marron.
Напечѣтаното, *sm. pop.* le moulé.
Напечѣтвамъ, *va.* imprimer, empreindre; || (листъ), tirer; || (съ ржка), *Typ.* repousser.
Напечѣтване, *sm.* l'empreinte *f.*, le tirage; || (върху восакъ), l'ectype *f.*; || снемамъ — отъ щампа, *va.* décalquer.
Напечѣтка, *sf. fig.* le cachet.
Напивамса, *vr.* boire, se gorger de, s'abreuver; || *fig.* s'enivrer de; || *pop.* ivrognier.
Напиване, *sm.* l'ivrognerie *f.* [senslit].
Напиване (въ постелка), *sm. fam.* le pis-

Напивамса, *vr. fig.* suer sur.
Напивно (при ходене на окъ), *sm.* *Méd.* le ténésme; || съ — (за болѣжъ), *Méd.* tensif, *adj.*
Написанъ (крѣхко, деликато, за месо, за снага), *adj.* *Point.* morbide; || (своеръчно), *Jur.* olographe. (*rant, f.* — листъ (съ вѣстіа), *sm.* carte de restauration)
Написвамъ и —сувамъ, *va.* écrire, étiqueter, coucher par écrit; 1. (гербъ на нѣщо), armoirier; 2. (изново), récrire; 3. (на кжсо), rédiger; 4. (съ понапрѣвѣнъ брой писмо), antidater; 5. (по форма), *Jur.* libeller.
Написъ, *sm.* le catalogue, étiquette *f.*; 1. (на пары), le bordereau; 2. съставямъ или правя —, *va.* cataloguer; 3. съставяне —, le cataloguement.
Наплата (на колело), la jante, le cercle; || станъ или тегахъ за праване -латы, la jantière.
Наплативамъ, *va.* étoffer; || (колело съ жезлъвъ обръчъ), embattre et embatre.
Наплативане (съ жезлъвъ обръчъ), *sm.* l'embattage et -batage *m.*; || трапъ за —, l'embattoir *m.*
Напластивамъ (въ зимникъ едно възъ друго бурета съ вино), *va.* gerber.
Наплащамса, *vr.* se payer.
Наплесквамъ, *va.* barbouiller.
Наплескване, *sm.* le barbouillage.
Наплещевамъ, *va.* fouetter.
Наплискувамъ, (въ рѣка), *va.* guêrer.
Наплитамъ (шжема), *va.* tricoter.
Напълневамъ и —нямъ, *va.* emplir, remplir, garnir, faire; 1. (съ бодли), herisser de; 2. (съ връхъ), combler; 3. (изново), regarnir; || (оржжіе), recharger; 4. (коремъ), *fam.* engrosser; 5. (съ), inonder de; 6. -са, *vr.* s'emplir, se remplir, se garnir; 7. напълневаса съ бодли, *v. imp.* il se herisse.
Напълневане и —лнене, *sm.* le chargement; || който става за —, *Chir.* réplétif.
Напълненъ, *adj.* chargé, plein, pétri de; 1. *fig.* imbu de; 2. *fam.* meublé; 3. (съ нѣщо), semé de.
Напоене, *sm.* l'humectation *f.* [enfariné].
Напоенъ, *adj. fig.* imbu de; || (съ мысль),
Напоилнъ (което може са накисне), *adj.* *Phys.* imprégnable.
Напонтеленъ, *adj.* humectant.
Наполовина-раздѣленъ, *adj.* mi-parti; || дѣля наполовина, *va.* mi-partir. [poléon *m.*]
Наполеонъ (жълтица, 85 гроша), *sm.* наполеонъ
Напомневамъ, *va.* rappeler, faire souvenir de, attaquar; 1. *fig.* retracer; 2. (за нѣщо), mentionner, parler de; 3. (нѣкому за нѣщо), rafraîchir la mémoire de; 4. азъ си —, *vr.* il me ou il m'en souvient.
Напомневане, *sm.* le souvenir, la mention, le memento; || *fig.* la cicatrice.

Напомнителенъ, *adj.* mémoratif.

Напомнително букварче, *sn.* *Com.* le carnet.

Напопрѣжвамъ, *va.* insulter.

Напорѣзvamъ (на кожа), *va.* *Chir.* scarifier.

Напорѣзване (за кожа), *sn.* *Chir.* la scarification.

Напоивамъ, *va.* humecter, aviner; 1. *fig.* imprégner; 2. *-ca, vr.* s'humecter; 3. *напоиваса, v. imp.* il s'imprégne, il s'imbibe.

Напоиване, *sn.* l'imprégnation *f.*

Направа, *sf.* l'édifice *f.*, construction *f.*, bâtiment, battissage *m.*, instauration *f.*, établissement *m.*, création, façon *f.*, monture, enclâssure *f.*, les fabriques *f.*; 1. *fig.* le rouage, tissu *m.*; 2. *Archit.* la chaise; 3. (на кѣща), la structure; 4. (кѣща за фабрика), l'usine *f.* 5. сключане на —, *fig.* l'ossature *f.* (voyez Сграда).

Направачъ, *ка, s.* faiseur, euse.

Направена сѣнка, *sf.* *Peint.* ombre portée *f.*

Направено пиле, *sn.* *Vén.* le leurre; || маия съ —, *va.* leurrer.

Направенъ, *adj.* fait, part; 1. (или съчиненъ бързичкомъ), impromptu; 2. (дебелашки), fait à coups de hache *f.*; 3. (или изработенъ дебелашки), *fat.* fait à la serpe; 4. (добръ), bien conformé, bien proportionné; 5. (лошаво), *fat.* goffe; 6. (прѣхубаво), fait au tour.

Направлямъ, *va.* façonner, produire, préparer, organiser, mouvoir, exciter, mériter; 1. (добро пѣкому), bien mériter; 2. (изново), recréer; 3. (клетва), prêter; 4. (колыба), dresser; 5. (пѣщо), jouer; 6. (на пѣщо), réduire en; 7. (на пары илотъ), réaliser; 8. (подобенъ на ангелъ), angéliser; 9. (скарясвамъ мостъ), jeter un pont; 10. (тежка), *fat.* engrosser; 11. (мжпоу-мъ), *va. fat.* ahurir; 12. *-ca, vr.* se rendre.

Направяне, *sn.* la fondation, exécution *f.*; || *fig.* l'organisation *f.*; (подъ едно название монета), la réduction.

Напранъ, *s.* disputeur et -putailler, euse; contentieux, brouillon, *adj.*

Напримѣнявамъ (съ празнични дрѣхы), *vr.* s'endimancher.

Напринцѣне (на кръвъ-та), *sn.* *Méd.* l'afflux *m.*

Напробита желѣзна дѣска, *sf.* la filière; || итеглевамъ прѣзъ —, *va.* filer.

Напробито талурче (на поменикъ), *sn.* la pomme.

Напробитъ, *adj.* criblé.

Напротивъ, *adj.* au contraire, à la traverse.

Напрѣсканъ (съ кръвъ), *adj. fig.* teint.

Напрѣскувамъ, *va.* injecter, faire jaillir; 1. (съ кръвъ), ensanglanter; 2. (пѣкого), faire rejallir; 3. (сукуно), décatir. || де catissage.

Напрѣскване, *sn.* l'aspersion *f.*; || (сукуно),

Напрѣстникъ, *sm.* dé à coudre *m.*, le poucier; || (у платинаръ), la paimelle.

Напрѣщенъ, *adj. fig.* gros de.

Напрѣщване, *sn.* la turgescence.

Напрѣщълъ, *adj.* turgescens et turgide, nourri, trapu.

Напрѣгалица (у в. в.), *sf.* le gymnase.

Напрѣгамъ, *va.* tendre, retendre, || *напрѣгатеа* (за платна), *v. imp.* ils bouffent.

Напрѣгане, *sn.* la tension; || (на мжжи пишлока), *Méd.* le priapisme.

Напрѣгнатъ, *adj.* tendu, outré; || *бывамъ* —, *vn.* être tendu.

Напрѣденъ, *adj.* précédent, antérieur.

Напрѣднина *f. u* — дване, *n.* le progrès, le succès, évènement *m.*; || *fig.* le triomphe; || *хваласа съ —, vr. fig.* chanter victoire *f.*

Напрѣднувамъ, *vn.* progresser, prospérer, s'avancer, profiter, réussir, succéder, précéder, venir bien, prendre.

Напрѣднуване, *sn.* l'avancement *m.*, réussite *f.*, profit *m.*; 1. *приврѣжники на —*, un progressiste; 2. съ прѣголъмо —, *fig.* à pas de géant; 3. свършевамъ нѣщо съ — (сполука), *va.* réussir.

Напрѣднувателенъ, *adj. fig.* progressif; —лно, —ivement.

Напрѣдни войска, *sf.* *Milit.* l'avant-garde *f.*, les avant-coureurs *m.*

Напрѣдумрѣльнъ, *adj.* le précédé.

Напрѣдъ, *adv.* antérieurement, antécédemment;

1. за —, à l'avenir, dorénavant; || *fig.* en perspective; 2. на —, en avant, au devant; 3. най —, au préalable; 4. отъ —, d'avance, déjà; 5. по —, préliminairement, ci-devant; 6. вървя —, *vn.* précéder; 7. вървя ми —, faire fortune; 8. който вървя — (за движене), progressif; 9. движене на —, mouvement de progression, *m.*

Напрѣко, *adv.* en diagonal.

Напрѣня, *adj.* opiniâtre; —но, —lement; || *fat.* batailleur.

Напрѣченъ, *adj.* diamétral, transversal; —чно, —lement.

— прѣходъ (транценъ), *sm.* *Archit.* le transept.

Напрѣчна верижка (на зѣбалецъ), *sf.* le tranche-fil.

— мышца, *sf.* *Anat.* le transversal.

Напрѣчникъ, *sm.* la traverse; || *Géom.* le diamètre; || (на медаль), le module.

Напрѣчно дърво, *sn.* la traverse; || (у про-цѣлъ), la volée. [cailles *f.*

Напрѣчны дѣски (на одаръ), *sf. pl.* les fons — прѣчки (съ форма на листъ хартія), *sf. pl.* le pontuseau.

Напрѣшенъ, *adj.* ex — (*prép. latine*), précédent, dernier, passé, ancien, premier.

— министръ, *sm.* ex-ministre *m.*

— случай, *sm.* le précédent, antécédent *m.*

Напрѣшностъ, *sf.* l'antériorité *f.*

Напрѣшныя мыслѣ, *sf.* le précédent.

Напсуване, *sn.* l'indignité *f.*

Напукнувамса, *vr.* se crevasser.

Напукнуване, *sn.* la crevasse, engelure *f.*;
1. (на дърво), la flache; 2. (на пета отъ студо), les mules *f.*; 3. (рѣзка на дърво), la roulure; 4. (на кожа), -неа, *pl. Méd.* les rhagades *f.*

Напукнатъ, *adj.* flacheux.

Напукнати дърва, *sn. pl.* le cantibay.

Напукъ нему, *conj.* malgré qu' il en ait.

Напускамъ, *va.* abandonner; || -са, *vr.* s'abandonner.

Напускане, *sn.* l'abandon *m.*

Напустень, *adj.* vain, inutile, sterile.

— работливъ, *sm. fam.* un coigne-fétu.

Напустителенъ или Напустникъ, *adj. s.* défactionnaire.

Напустливъ, *adj. Jur.* dissoluble.

Напустнатъ, *adj.* abandonné, divorcé essulé.

Напущувамъ, *va.* laisser, céder, désertir, manquer, omettre; 1. (жена си), démarier; || -ватса, *v. imp.* ils se démarient; 2. (нѣкого), planter là; 3. (работата, за работниции), faire grève; 4. -са, *vr.* divorcer et se —, *vr.* [ommission *f.*

Напущуване, *sn.* le délaissement, défection,

Напущо, *adv.* en vain, vainement, en pure perte, à crédit, bernique; 1. *fig.* en l'air; 2. *fam.* pour des prunes *f.*; 3. — са мъчешъ, vous avez beau dire. [pop. retaper.

Напущамъ (нѣкого), *va. fam.* peloter; ||

Напущевамъ, *va.* enfumer, fumer, désinfecter; 1. *Chim.* fumer; 2. (съ амбра), ambre; 3. (леко пунопишъ), *Peint.* effumer; 4. (лесо, кожа), boucaner.

Напущеване, *sn.* le fumage, suffumigation, désinfection *f.*; 1. *Chim. Méd.* la fumigation; 2. (лесо), le boucanage; 3. (съ тѣфъ вино), le mutage. [raf et raff.

Напущени палгусовы пера, *sn. pl.* le

Напущанъ, *va.* laisser passer, passer, oublier, retenir; || (жена си), répudier.

Напуцане, *sn.* la réticence; 1. (жена), la répudiation; 2. (на женидба), la dissolution; 3. (чине), l'abdication *f.*

Напѣрвамъ и -пирамъ, *va.* fouetter, graisser les épaules; || (нѣкого), donner une danse.

Напѣвамъ и -пѣвамъ, *va.* regonfler; 1. *Méd.* distendre; 2. -са, *vr.* se distendre, se forcer, se débattre, faire le difficile; 3. (за нѣщо), s'intriguer.

Напѣване, *sn.* l'effort *m.* épreintes *f.*; || *Méd.* la distension. [saire *m.*

Напѣденъ прѣтъ (шпониинъ), *sm.* bouc émis-

Напѣване (пуцане пѣлки), *sn.* le boutonnement, gemmation *f.*; || *Bot.* la préfloraison.

Напѣвать (за дръстието), *v. imp.* ils bourgeonnent, ils boutonnent, ils gemment et se —, *vr.*

Напѣстревамъ, *va.* barioler; || *fig.* émailler de.

Напѣстрень, *adj.* bariolé, bigarré.

Нарамникъ, *sm.* l'épaulière *f.* [ulcéreux.

Наранень, *adj.* feru (*part.* de ferir); || *Méd.*

Наранителенъ, *adj. fig.* acéré.

Наранливъ, *adj.* vulnérable.

Наранявамъ, *va.* blesser, ulcérer; || -са, *vr.* se blesser; || -вамеса (*единъ другъ*), *vr.* s'entre-blesser.

Нарастева (за лесо), *v. imp.* elle croît; || -стеватса, *pl. Phys.* ils se juxtaposent.

Нарастеване, *sn.* l'accroissement *m.* accession; *f.*; 1. *Bot.* la galle; 2. *Phys.* la juxtaposition; 3. *Rhét.* la gradation; 4. *Anat.* la tubérosité; 5. (на ебѣициѣ), *Chir.* l'épulis ou épulis *f.*; 6. *Méd.* l'hypertrophie; || болезъ отъ —, hypertrophie, *adj.*

Наргиле (барбоница), *sn. t.* le narghilé.

Нардово мѣро, *sn.* le nard.

Нардъ, *sm.* plante, le nard.

Нареда и -редба, *sf.* le règlement, ordonnance *f.*, précepte *m.*, maxime *f.*; 1. *Jur.* la stipulation; 2. (статутъ), le statute; 3. (на биллардъ), l'aquit *m.*; 4. смисане -дбы, le déclassement; 5. смисамъ -ды, *va.* déclasser.

Нареда, *adv.* de suite, tour à tour, à tour de rôle, de pair; 1. (*единъ слѣдъ другъ*), successivement; 2. туране —, la régularisation; 3. турямъ —, *va.* régulariser.

Нареждамъ, *va.* régler, régulariser, organiser, arranger, statuer, instituer, coordonner, accommoder, exposer, monter, placer, parer, asséoir, aligner, garnir de, débrouiller; 1. *fam.* pomponner; 2. (възгавниции въ заплетъ), *Mar.* se bastinguer; 3. (граждански редъ въ нѣщо), policier; 4. (дѣе по дѣе), accoupler; 5. (изново листъ), *Tur.* réimposer; 6. (въ заденъ дворъ дърва), enchanteler; 7. (нрѣправямъ изново), réorganiser; 8. (слагамъ трапеза), servir; 9. (си на чисто смѣткыѣ), *Com.* se mettre à jour; 10. -са, *vr.* se régler, s'organiser, se ranger, s'installer.

Нареждане, *sn.* l'arrangement *m.*, institution *f.*, instauration *f.*, règlement *m.*, exposition *f.*, agencement, débrouillement *m.*; || (войска), *Milit.* l'alignement *m.*; || (за нрѣдставяне), mise en scene *f.*

Наричателенъ, *adj.* compellatif.

Наричателно, *adv.* nominalement.

— име, *sm. Gram.* nom appellatif *m.*

Наричамъ, *va.* appeler, nommer, dénommer, intituler; || -са, *vr.* s'appeler, se nommer, s'intituler, se qualifier.

Наричане, *sn.* la dénomination.

Наркотическо или Упоително сръдство, *sn.* narcotique, *adj. m.*

Наркотинъ (вещество на афионъ-тъ), *sm. Chim.* la narcotine.

Нарова кора, *sf. Pharm.* le malicore.

Нарове, *sm. pl.* la grenade.

Народенъ, *adj.* national; -дно, -алент; ||
populaire, public; || права —, *va.* nationaliser.

— езикъ, *sm.* l'idiotie *m.*

— обичъ, *sm.* le nationalisme, la popularité;
1. придобивамъ —, *va.* se populariser; 2.
изгубване —, la dépopularisation; 3. из-
губвамъ —, *va.* dépopulariser; 4. изгубвамъ
обычъ отъ кѣмъ народъ-тъ, *va.* se dé-
populariser.

— прѣпорѣцъ (въ Англитера), *sm.* l'yacht
anglais ou britannique *m.*

Народна войска (ландверъ), *sf.* le landwehr.

— слегія, *sf.* la messénienne.

— пѣния, *sf.* le pont-neuf, le vaudeville.

Народно въздигане (мѣтило), *sm.* la
jaquerie et jaquerie.

— име, *sm.* le gentilé.

— обръжване, *sm.* le landsturm. [tique *f.*

— писмо (египетско), *sm.* écriture démo-

— прѣброене (ревизія), *sm.* le recensement.

— пѣяне, *sm.* la ballade.

— сладкодуміе, *sm.* sam. la loquèle.

— събране, *sm.* la diète.

— управлене, *sm.* la république.

Народность *f* и -дство, *n.* la nationalité.

Народонаселене, *sm.* la population.

— началникъ, *sm.* un démagogue.

— правлене, *sm.* la démocratie.

Народъ, *sm.* la nation, le peuple, le public;

1. *fig.* le parterre; 2. (свѣтъ), le monde,

la multitude, la gent; 3. простый —, le

peuple, la peuplade; 4. римскій —, le

peuple roi, 5. обичай отъ -тъ, popu-

laire, *adj.* 6. прѣдаване —, lèse-nation *f*;

7. распръснувамъ или направямъ обы-
чай между -тъ нѣкого, *va.* populariser.

Народы, *sm. pl.* les gens *m.*

Нарочвамъ, *va.* mépriser, marquer d'une
manière défavorable.

Нароченъ човѣкъ, *sm.* un homme noté.

Нарцистъ, *sm.* plante, le narcisse.

Наръ (дърво), *sm.* arbre, le grenadier.

Нарѣдко [по —, *adv.* moins souvent.

Нарѣзано варено месо, *sm.* la capitolade.

Нарѣзвамъ (месо), *va.* découper; || -са, *vr.*
fig. se griser.

Нарѣзване, *sm.* la découpe, le découpage.

Нарѣчена цѣна (на хартійны пари), *sf.*
valeur nominale *f.*

Нарѣчено, *adv.* à dessein, de gaieté de
cœur, de propos délibéré; || не —, par
mégarde.

Нарѣченъ, *adj.* exprès; -но, -sement; || номъ,
dit.

Нарѣчие, *sm.* le dialecte, la langue, le par-
ler; 1. *Gram.* l'adverbe *m*; || както —, *adv.*
adverbial et -bialement; 2. което са относя
до —, dialectique, *adj*; 3. прѣобръщамъ

на —, *va.* adverbialiser; 4. свойщина на
дума както —, l'adverbialité *f.*

Наржбане, *sm.* Archit. la rudenture.

Наржбенъ, *adj.* cannelé; || Archit. rudenté.

Наржчка, *sf.* la manivelle.

Насада (лицъ насадени), *sf.* le nichet.

Насаждамъ, *va.* planter, mettre.

Насаждане (захаръ, тютюнъ), *sm.* la plan-
tation, le plantage; || стопанинъ на -неа
въ Америка, un planteur.

Насачамъ, *va.* détailler.

Населене, *sm.* l'habitation *f*; || (земля съ
люде), le peuplement.

Населеностъ [намаляване —, la dépopulation.

Населенецъ, *sm.* habitant, ante.

Населенъ, *adj.* habitable, peuplé.

Населявамъ, *va.* habiter, peupler; || (изново),
repeupler; || -са, *vr.* se peupler, planter le
piquet.

Насия, *adv.* à peine.

Насилевамъ, *va.* forcer à, violenter; || (нѣ-
коя), violer. [préjudice de.

Насилване (жена), *sm.* le viol; || за —, au

Насилни столъ, *sm.* chaise gestatoire *f.*

Насилие и -силство, *sm.* la violence, la force,
extrémité *f*; || -силія, *pl.* voies de fait, *f.*

Насилно, *adv.* forcement.

— грабачъ, *ка, s.* usurpateur, trice.

— завладѣние, *sm.* l'envahissement *m*; ||

|| (на нѣщо), usurpation *f.*

Насилностъ, *sf.* la violence.

Насилственъ, *adj.* violent; || *Jur.* tortionnaire.

— нѣлогъ, *sm.* l'avanie *f.* [la presse.

Насилствено натрупване (матросы), *sm.*

Насилственостъ, *sf.* l'extrémité *f.*

Насилство, *sm.* la force, la violence.

Наситъ (прѣсѣдачъ въ санхедринъ Иудей-
ски), *sm.* un nasi.

Насичамъ и Наса-, *va.* hacher; || (на
трѣски), bresiller.

Насичане (дърво), *sm.* le débit.

Наскорно състояние, *sm.* la récence.

Наскорностъ, *sf.* la récence.

Наскоро, *adv.* récemment, il n'y a pas long-
temps, frais, fraîchement, naguère et naguè-
res, nouvellement; 1. *prép.* depuis peu; 2.
Vén. jeunement; 3. — послѣ това, peu après.

Наскоросенъ, *adj.* frais, saignant.

Наскърбене, *sm.* l'exaspération *f*; || *fig.*
l'atteinte *f*, blessure, pilule *f.* [ulcéré *m.*

Наскърбено и наранено сърдце, *sm.* cœur

Наскърбенъ, *adj.* triste, désolé, chagrin, af-
fligé, attristant, dolent, luctueux, fâché, fâ-
cheux, gémissant, mélancolique, contrit,
rembruni, mari; || *fig.* sombre, funèbre.

Наскърбители, *adj.* douloureux, affligeant,
humiliant, mortifiant, blessant.

Наскърбна случка, *sf. fig.* la tragédie.

Наскърбявамъ, *va.* affliger, chagriner, déso-
ler, contrister, peiner, fâcher, attrister, hu-

milier, indisposer, déprimer, scandaliser, empoisonner; 1. *fig.* tourmenter, choquer, heurter, froisser, attaquer, blesser, ulcérer, mortifier, poignarder, rembrunir; 2. *-ca, vr.* s'affiger, se scandaliser de, se formaliser de; 3. (*млого*), se désoler; 4. *fig.* se rembrunir.

Наскърбяване, *sn.* l'avanie *f.*, humiliation *f.*, scandale *m.*; || *fig.* la mortification.

Наслаждавамъ, *vr.* jouir de, goûter de, se délecter à; || (*малко по малко*), *fig.* savourer.

Наслаждане и -дене, *sn.* la jouissance, le délice et délices *f.*, la possession; || *fig.* le regal.

Наслѣдамъ, *va.* hériter; || (*нащо*), succéder.

Наслѣдване, *sn.* la succession; || правда за —, la successibilité; || способъ за —, successible, *adj.*

Наслѣдентъ (*за князове*), *adj.* héréditaire; || съ правда на наслѣдство, *adv.* —ment.

— князь, *sm.* héritier présomptif de la couronne.

Наслѣдие, *sn.* la succession; || което са отнеса до —, successoral et —rial.

Наслѣдникъ, *ница*, *s.* héritier, ère; un successeur; 1. *Jur.* ayant cause; 2. (*на осичкий имотъ*), légataire universel *m.*; 3. оправдяль — другъ нѣкого, *Jur.* substituer; 4. (*на права линия*), *Jur.* l'hoir *m.*; 5. приемане на потрѣбенъ — въ приживіе, *Jur.* la préterition et prétermission.

Наслѣдничество, *sn.* la succession.

Наслѣдственъ, *adj.* héréditaire, patrimonial; || *Jur.* successif; || *Méd.* congénital ou —génial.

— имотъ, *sm.* l'héritage *m.*

Наслѣдственна правда, *sf.* l'hérédité *f.*

Наслѣдственно имане, *sn.* *Jur.* l'hoirie *f.*

Наслѣдство, *sn.* l'hérédité *f.*, héritage *m.*, succession *f.*, dépouille *f.*; 1. l'hoirie *f.*; 2. *fig.* le patrimoine; 3. даване пары при раздѣлене — за изравняване, *Jur.* soulte et soute de partage, *f.*; 4. зимамъ —, *va.* hériter; 5. отнимане —, *Jur.* l'exhérédation *f.*; 6. отнямамъ —, *va.* *Jur.* exhéréder; 7. съпдѣлене — на едного друго, *Jur.* la substitution; 8. оттажнувамъ —, *va.* dés-hériter; 9. посвоевачъ на —, *sm.* *Jur.* cap-tatier d'héritage, *m.*

— ъдець, *sm.* un bout-tout-cuire.

Насмалко остана, *adv.* presque. [douille.

Насмолена кълчица, *sn. pl.* *Mar.* la ba-

Насмоленъ, *adj.* *Mar.* résiné.

Насмолявамъ (*ладя*), *va.* brayer.

Насновавамъ, *va.* ourdir.

Насноване, *sn.* l'ourdissage *m.* et —dissure *f.*

Насновачъ, *ка*, *s.* ourdisseur, euse.

Насолено месо, *sn.* la saline.

Насочвамъ, *va.* indiquer, montrer; || (*дыря отъ вѣтра*), *Vém.* remonter.

Насочване, *sn.* le renseignement, insinuation *f.*; || (*въ книга*), le renvoi.

Наспоредъ, *adv.* ci-contre; || *fam.* vison-visu.

Наспорена трапеца, *sf.* *pop.* la bâfre.

Насърдчевамъ, *va.* encourager, animer, en-hardir, exciter; 1. *fig.* remonter; 2. *-ca, vr.* s'animer, s'enhardir, s'aviser de; 3. —че-замеа (*единъ другъ*), s'entr' exhorter.

Насърдчеване, *sn.* l'encouragement *m.*

Насърчителенъ, *adj.* encourageant.

Насърѣца, *adv.* en face, vis-à-vis, ci-contre, contrairement; || *Com.* par contre.

Насърѣцентъ, *adj.* adverse; || (*за писменны молбы*), reconventionnel. [lier.

— редъ (*овощкы*), *sm.* *Agric.* le contre-espa-

Насърѣчна страна, *sf.* le contre-sens.

Насърѣчно дѣйствиѣ, *sn.* la réaction.

— клопане, *sn.* la rérimination.

— оплакване (*на ищецъ-тъ*), *sn.* *Jur.* la reconvention. [admonitif.

Наставителенъ, *adj.* instructif, monitorial,

Наставникъ, *sm.* un instructeur, instituteur, maître, pédagogue, moniteur, admoniteur, précepteur *m.*; || *fig.* un guide.

Наставница, *sf.* la maîtresse.

Наставнически, *adj.* préceptoral.

Наставничество, *sn.* le préceptorat.

Наставяне, *sn.* le montage.

Наставаль, *adj.* rendu. [tomber sur.

Наставямъ, *va.* atteindre, parvenir, venir,

Настаенъ, *adj.* discipliné.

Настаително писмо, *sn.* le monitoire et lettre —, *sf.*

Настаявамъ и -тавамъ, *va.* instruire, aver-tir, discipliner, guider, former, dieter, con-stituer, représenter, prêcher, caser; 1. *fig.* inspirer, éclairer, initier, nourrir, emboucher; 2. *Jur.* admoniter; 3. (*научавамъ нѣкого*), *fam.* faire le catéchisme; 4. *-ca, vr.* se caser, se décider.

Настаяване, *sn.* l'instruction *f.*, enseigne-ment *m.*, leçon *f.*, discipline, représentation *f.*, éveil *m.*, avertissement *m.*; 1. *fig.* la lu-mière, inspiration *f.*; 2. (*въ вѣра*), la caté-chèse et catéchisme *m.*; 3. — и мажрене, *Jur.* l'admonestation *f.*; 4. способъ за —, instruisable, *adj.*

Настеля, *sf.* la région, le lit; 1. *Géol.* la couche; 2. (*у декель*), *Typ.* le taqoun; 3. (*по лостъ*), le tablier; 4. *Minér.* la strate; 5. правя —ли, *va.* *Chim.* stratifier; 6. правяне —ли, *Chim.* la stratification.

Настиламъ, *va.* *Chim.* stratifier; 1. (*съ сукно*), draper; 2. (*съ каманіе улица, доръ*), paver; || настилане съ —, le pa-vement. [grapilleur, euse.

Настилачъ (*калдаржмжя*), *sm.* un carreleur;

Настилень огънь, *sm.* *Fortif.* feu rasant *m.*

Настилка (*въ калеворъ*), *sf.* la trépointe.

Настинать, *adj.* *Méd.* catarrhal.

Настинвамъ, *vn.* se refroidir, s'enrhumer, s'atteidir.

Настинка, *sf.* le rhume, le catarrhe, la fraicheur; 1. (*плевритъ*, *Méd.*), la pleurésie; || страдающе отъ —, pleurétique, *adj. s.*; 2. (*у коней*), *Vétér.* la morfondure; 3. (*въ тѣлѣ*), le refroidissement.

Настинчивъ, *adj.* catarrheux.

Настланы дървета (по зидъ), *sn. pl.* le rideau.

Настойники, *пица*, *s.* tuteur, curateur, trice; prieur, euse; un gardien, gouverneur, abbé, *m.*; 1. вторъ —, subrogé tuteur *m.*; 2. (*на дърбны вещи*), *Théat.* donneur d'accessoires, *m.*; 3. (*въ манастиръ*), supérieur, euse.

Настойническа черкова, *sf.* le prieuré.

Настойнически, *adj.* prieural; || *Jur.* tutélaire.

— *молбы*, *sf.* les conjurations *f.*

Настойничество, *sn.* la tutelle, supériorité, curatelle *f.*; 1. даване на —, *Jur.* l'interdiction *f.*; 2. давамъ на —, *va. Jur.* interdire; 3. даденъ на —, l'interdit *m.*

Настоманенъ, *adj.* *Chim.* chalybé.

Настоявамъ, *va.* gérer, presser.

Настояване, *sn.* la gestion, la manutention.

Настървене, *sn.* l'acharnement *m.*

Настървень, *adj.* acharné. [charner.

Настървявамъ, *va.* acharner; || -*са*, *vr.* s'a-

Настърхнать, *adj.* frémissant, 'hérissoné; || *fig.* ébouriffant.

Настърхнувамъ, *vn.* fremir de, se 'hérisser ou se 'hérissonner, se révolter; || *настърхнува*, *v. imp.* il 'hérisse; || (*за коса*), ils dressent.

Настърхнуване, *sn.* le frémissement; || *fig.* l'irritation *f.*; || (*прѣди ступане*), *Méd.* l'horripilation *f.*

Настѣпане, *sn.* l'agression *f.* [ment.

Настѣпателенъ, *adj.* agressif; -лно, -иве-

Насылана земя, *sf.* terres de rapport, *f.*

Насыпанъ пѣтъ, *sm.* la chaussé, route ferrée *f.*

Насыпвамъ, *va.* verser, combler, accabler de; 1. (*съ дърбны каманіе пѣтъ*), empierrer; 2. (*жито въ ковшъ*), engrener; 3. (*съ напрашени каманіе пѣтъ*), macadamiser; 4. (*подсына*), amorcer; 5. (*турямъ въ буре*), embariller.

Насыпане, *sn.* la jettée, le comblement; || (*съ напрашени каманіе*), le macadamisation; || (*съ прѣтъ*), le remblai.

Насыпна земя, *sf.* terres jectissies *f.*

Насыпъ, *sm.* le javeau, le remblai; || *испълневамъ съ* —, *va.* remblayer.

Насыта [*до* —, *adv.* jusqu' à la) satiété, mon, ton, son soûl, *m.*

Насытенъ, *adj.* repu.

Насытителенъ, *adj.* nourrissant, rassasiant, substantiel.

Насытливостъ, *sf.* *Chim.* la saturation.

Насытливъ, *adj.* *Chim.* saturable; || (*за земя*), amendable.

Насыщамъ, *va.* assouvir; 1. (*u fig.*), rassasier;

2. *Chim.* saturer; 3. -*са*, *vr.* s'assouvir, se rassasier de.

Насыщане, *sn.* le rassasiement, assouvissement *m.*; || *fig.* la satiété.

Настѣмене, *sn.* *Bot.* l'épisperme *m.*

Настѣчено счукано месо, *sn.* le 'hachis.

Настѣчень, *adj.* ouvert.

Настѣчени дърва, *sn. pl.* la bûche; || *мѣсто за туряне* —, le bûcher.

Насжскамъ, *va.* découpler; 1. (*кучеата*), 'haler; || (*за ловъ*), *Vén.* amener; 2. (*съ розъ кучеата за ловъ*), *Vén.* haudir.

Натакакъ [*още по* —, *adv.* au delà, par de là.

Натегвамъ, *vn.* accabler, appesantir,

Натегване, *sn.* l'appesantissement *m.*

Натискамъ, *va.* presser, peser sur, comprimer, imprimer, pousser, serrer, gêner; || *натиска равно (за станъ)*, *v. imp.* *Typ.* elle foule bien.

Натискане, *sa.* le pressage, la pesée sur, la compression, le serrement; 1. *Phys.* la pression; 2. *Typ.* le foulage; 3. (*на жидъ*), le cauchemar; || *pop.* l'incube *m.*; 4. (*на сводъ, на зидъ*), la poussée. [le pousser.

Натискателно езиче (у часовникъ), *sn.* — *климало*, *sn.* pompe foulante *f.*

Натискъ, *sm.* la presse, impression *f.*

Натиснатъ, *adj.* opprimé.

Натлъствамъ, *vn.* rengraisser.

Натлъстване, *sn.* la sagination.

Натоваревамъ, -товарвамъ и -тварвамъ,

va. charger, imposer, grever de, endosser; 1. (*до бимсовѣтъ ладія*), barroter; 2. (*накъ*), recharger; 3. (*съ различни стоки*), *Mar.* charger en cueillette; 4. (*съ върлѣста стока*), charger en grenier; 5. (*твърдъ много*), surcharger; 6. (*въ кому*), *fig.* embâter de; 7. -*са*, *vr.* se charger de.

Натовареване, *sn.* la charge, le chargement, le fret, la voiture; || (*накъ*), le rechargement.

Натоваренъ, *adj.* chargé; || (*съ работи*), affaire. [bassiner.

Натоплямъ (съ нагрѣвалка постелка), *va.*

Натопявамъ, *va.* infuser, imbiber, inonder, baigner, ramolir, madéfier; 1. *Méd. Chim.* macérer; 2. (*накъ у вода*), replonger; 3. (*перх дървѣ*), essanger du linge; 4. (*перх ризи*), échanger le linge; 5. (*прѣтъ*), *Mar.* apiquer une vergue.

Натопяване, *sn.* l'infusion *f.*; 1. *Chim.* la macération; 2. *Pharm.* la madéfaction; 3. (*ризи*), l'échangeage *m.* [l'infusion *f.*

Натопень, *adj.* infusé; || *водата отъ -ното*,

Наторявамъ (земя), *va.* engraisser, composter; || (*нива*), fumer; || (*растение*), terreauter ou -reauder.

Наторяване, *sn.* *Agric.* le fumure; || (*земя*), *Agric.* le compost. [tirer.

Наточевамъ (накъ), *va.* remoudre; || (*вино*),

Натрапевамъ, *va.* jeter à la tête de.

Натрій (*металъ*), *sm. Chim.* le sodium ou sodium. [natrum.]

Натронъ (*лугава соль*), *sm.* le natron et

Натрупанъ, *adj. Anat.* conglobé et congloméré.

Натрупаны нѣща, *sm. pl.* l'abatis *m.*

Натрупателенъ, *adj.* cumulatif; -но, -ivement.

Натрупвамъ, *va.* accumuler, agglomérer, entasser amonceler, conglomérer, engorger, encoffrer; 1. *Jur.* cumuler; 2. (*едно нѣщо върху друго*), superposer; 3. (*на купъ или нареджаль*), empiler; 4. (*прѣстъ около дърво*), rechausser; 5. -*са*, *vr.* s'accumuler, s'agglomérer, s'amonceler, se grouper; 6. натрупватъ, *v. imp.* ils s'attroupent; 7. който натрупва пари, entasseur d'écus, *m.*

Натрупване, *sm.* l'accumulation *f.*, agglomération *f.*, entassement *m.*, conglomération *f.*, superposition *f.*, amoncellement *m.*, masse *f.*, ramassis, amas *m.*, foule *f.*, groupe *m.*, pile *f.*; 1. (*еднозначителни изговори*), *Rhet.* la métaphore; 2. (*на купъ*), l'agglomérat; 3. (*на купъ или на грамада*), l'empilement; 4. (*стоки*), le bloc.

Натруфамъ, *vr.* faire sa toilette.

Натруфена жена, *sf. fam.* reine gillette *f.*

Натруфенъ хубавецъ, *sm.* un bellâtre.

Натръ, *sm. Chim.* la soude.

Натъртвамъ, *va.* contusionner, contondre, meurtrir, fouler; || -*са*, *vr.* se meurtrir.

Натъртване, *sm.* la contusion, meurtrissure, foulure; || (*покузия*), *Chir.* coup-orbe *m.*; || който дакарва —, *Méd.* confusif, *adj.*

Натъртеленъ, *adj.* cuisant.

Натъртеиъ, *adj. Chir.* contus.

Натъртителенъ, *adj.* de dure digestion *f.*; || *Chir.* contondant.

Натура (*естество*), *sf.* la nature.

Натураленъ, *adj.* naturel.

Натуралнестъ, *sm.* le naturalisme.

Натуралнестъ, *sm.* un naturaliste.

Натурално, *adv.* naturellement; || -*ралното*, *sm.* le naturel. [накъ], *va.* rembarquer.

Натуревамъ или Натоварвамъ (*на ладия*)

Натъревамъ, *va.* chasser.

Натѣквамъ, *va.* faire allusion à.

Натѣкване, *sm.* l'allusion *f.*

Натжженъ, *adj.* ennuyé.

Натжителенъ, *adj.* impatientant.

Натжжменъ, *adj. pur.* [teur, trice.]

Натжжмевачъ, *ка*, *s.* réparateur, coordonna-

Натжжнителенъ (*накъ*), *adj.* réhabilitatoire.

Натжжнйвамъ, *va.* coordonner, emmancher; 1. (*ладия*), *Mar.* agréer et gréer; 2. (*нѣ-кого на длъжностъ*), investir; 3. (*накъ въ длъжностъ*), réintégrer; 4. (*накъ*), *fig.* réparer; 5. (*накъ на първото състояние*), réhabiliter; 6. -*са*, *vr.* s'accommoder de.

Натжжнване (*накъ*), *sm.* la réhabilitation.

Натжжканото, *sm.* la farcissure.

Натжжканъ, *adj.* compacte, pétri de, soulé de.

Натжжкувамъ, *va.* farcir; 1. (*сѣ*), *fig.* encaquer; 2. (*сѣ вълна*), matelasser; 3. (*сѣ вълна или сѣ козина*), rembourrer; 4. (*сѣ козина*), embourrer et rembourrer; 5. (*накъ*), rempailler; 6. (*сѣ слама волни*), empailler; 7. (*търбухъ-тъ*), *fat.* empiffrer; 8. (*сѣ ъстие*), *fat.* souler de; 9. (*си коремъ-тъ сѣ*), *vr.* se farcir l'estomac *m.*; || *fig.* se rembourrer; 10. -*са*, *vr. fat.* s'empiffrer; || (*сѣ ъстие*), *fat.* se souler de.

Натжжкуване, *sm.* la farce, farcissure *f.*; 1. (*сѣ вълна*), le rembourrement et -bourrage; 2. (*сѣ коремъ ъстра*), *Chir.* l'invagination *f.*; 3. (*сѣ слама*), le rempaillage; || (*волни*), l'empaillage *m.*

Натжжкувачъ, *sm.* un taxidermiste ou empaillleur; || (*на столове сѣ слама*), *s.* rempaillleur, *euse.*

Наука, *sf.* la science, l'art *m.*; 1. la qualité, habitude *f.*; 2. (*за боряци*), l'agonistique *f.*; 3. (*за правяне злато*), le grand art; 4. (*за ъбонитъ жи-тъ*), l'angiologie *j.*; 5. (*за (новѣтъ-тъ)*), voyez Антропология; 6. на-станяване въ —, *va.* endoctriner; 7. нещене —, l'ineuriosité; 8. прѣговорачъ на -уки, un préparateur.

Наукообычливъ, *adj.* philomathique.

Науки, *sf. pl.* les lettres humaines *f.*; 1. начала литературны —, les humaines *f.*; 2. който е свършилъ наскоро -кытъ, frais émoulu *m.*; 3. обычъ къмъ —, la philomathie.

Научавамъ, *va.* endoctriner, discipliner, former, dicter, decouvrir; 1. initier, inspirer, plier; 2. *fat.* styler à; 3. (*дружго*), apprendre; 4. (*на новъ климатъ*), acclimater; 5. (*нѣкого къмъ нѣщо*), habituer; 6. (*пилецъ, конъ*), dresser; 7. -*са*, *vr.* s'intruire, apprendre, apprivoiser, s'accoutumer, s'habituer à, éventer, rompre à; 8. *fat.* s'enquêter de; 9. *Jur.* connaître de; 10. (*за*), s'informer de, rendre connaissance; 11. (*на новъ климатъ*), s'acclimater; 12. (*за нѣ-що*), se renseigner, s'enquérir de, prendre langue; 13. (*на нѣщо*), familiariser, s'endureir; 14. (*на морски животъ*), *Mar.* amariner; 15. (*тайно*), *fig.* souder le gué.

Научаване, *sm. fig.* l'inspiration *f.*

Научениъ, *adj.* scientifique, discipliné.

— дрътъ волъ, *sm. Agric.* le domptaire.

Науестно смѣтнуване, *sm. Arithm.* calcul mental *m.*

Науестъ, *adv.* par coeur.

Нахвърлянъ (*малко*), *adj.* entre deux vins *m.*; || бивамъ —, *vn. fam.* être dans les vignes *f.* [ivrogner.]

Нахвърлевамъ, *va. fig.* dégrossir; || -*са*, *vr.*

Нахвърлеване, *sm.* la jettée.

Нахвърлянь, *adj. m. fam.* un gaillard.

Нахель, *adv.* bernique.

Нахія, *sf. t.* (voyez **Околы**).

Нахождамъ, *va.* trouver; || (**накъ**), retrouver.

Находливъ (*между камащитъ*), *adj. H. nat.* saxatile.

Наховамъ, *va.* saucer; || *fam.* semoncer.

Нахрупувамса, *vr.* se familiariser avec.

Нахуть (*едъръ грахъ*), *sm.* plante, la gesse, pois goulus ou en gosse, *m.*

Нацапвамъ (*си лицето*), *vn.* se barbouiller.

Националенъ, *adj.* national; -лно, -alement.

Нація, *sf.* la nation, le peuple.

Нацърквамъ, *va.* injecter.

Нацъркване, *sn.* l'injection *f.*

Нацъпямъ, *va.* détailler; -са, *vr.* se crevasser; || *fig.* invroger.

Начала, *sn. pl.* les éléments *m.*, les prémices *f.*; l'abc; || *fig.* croix de par Dieu ou de Jesus, *f.*; || (*чинъ ангелы*), les principautés *f.*

Началенъ, *adj.* primaire, initial, rudimentaire.

Начална голѣма буква, *sf.* l'initiale *f.* lettrine *f.*; 1. *Typ.* la capitale; 2. (*голѣма*), grande capitale; 3. (*малка*), petite capitale.

Началиникъ, *sm.* un chef, capitaine, captal, prince *m.*; 1. —, *нача*, *s.* supérieur, euse; directeur, trice; 2. (*на императорска стража*), préfet du prétoire, *m.*; 3. (*на килугерски орденъ*), le général; 4. (*на морски околы*), préfet maritime, *m.*; 5. (*директисетски*), le grand-maitre.

Началны основанія, *sn. pl.* le commencement. [les rudiments *m.*

— *правила*, *sn. pl.* les éléments *m.*; || *fig.*

Начало, *sn.* l'origine *f.*, le principe, initia-

tive *f.*, tête, naissance, enfance, ouverture, méthode *f.*; 1. *fig.* le debut, berceau, germe *m.*, aurore *f.*, point de départ, exode *f.*, pouau *m.*, prélude *m.*; 2. (*на болестъ*),

Méd. l'invasion *f.*; 3. — *животъ* (voyez **Архей**); 4. (*на зима*), l'entrée *f.*; 5. — *старо-*

летъ, *fig.* l'automne *m.* et *f.*; 6. — и *свър-*

хатъ, alpha et oméga *m.*; 7. *отъ* —, *adv.*

dans l'origine, dès le principe, premièrement,

originiaement, d'entrée, dès l'entrée, dere-

chef; || *Mus.* da capo; 8. *отъ самого* —,

dès l'origine, ab ovo.

Началствена артерія, *sf. Anat.* l'aorte *f.*

Началство, *sn.* les autorités constituées *f.*, le commandement; || (*на орденъ*), le gé-

néralat.

Началствувамъ, *va.* commencer.

Наченвамъ, *va.* débiter, se prendre à, se

mettre à, s'engager dans, emmancher, en-

tamer, naitre, ouvrir, entrer, venir à (*avez*

un infinit.); 1. *Jur.* intenter; 2. (*дълъгъ*

разговоръ), enfler; 3. (*добръ или злъ*),

fig. engrener; 4. (*изново*), renouveler, re-

faire; 5. (*накъ*), reprendre, retourner; 6. (*идищо пакъ*), revenir à; 7. *наченваса*, *v.*

recommença; 8. *начия отъ*, *conj.* à par-

tir de.

Наченване (*на нощъ*), *sn.* l'entrée *f.*

Наченвателенъ, *adj.* *Gram.* inchoatif.

Наченвачъ, *ка, s.* commençant, ante.

Начесвамъ (*идкого*), *va. fam.* donner un

coup de peigne *m.*; || *fig. pop.* peigner.

Начетень (*за пары*), *adj.* réel

Начинъ, *sm.* le mode, la sorte, le moyen,

genre *m.*, manière, façon, allure, guise *f.*; 1.

fam. le comment; 2. (*на живѣяне*), le

train; 3. *съ гузень* —, moitié guerre mar-

chandise; 4. *съ обыкновенъ* —, *adv. fam.*

à l'accoutumé; 5. *съ кой* —, comment; 6.

съ никой —, nullement, du tout, en aucune

façon; 7. *съ никой* —, en quelque sorte;

8. *споредъ неговый си* —, à sa guise; 9.

съ такъвъ — *щото*, à telles enseignes

que; 10. *съ той-зъ* —, de la sorte, ainsi,

tellement, à partir de la.

Начитамъ, *va.* dénombrer.

Начовалаятаса, *v. imp.* ils s'atroupent.

Начоваляване, *sn.* le choc.

Начомѣрвамса, *vr.* sourciller; || *fam.* re-

chigner; || *начомѣрваса* (*за врѣмето*), *v.*

imp. il se trouble.

Начомѣрване и -рене, *sn.* le réchignement,

le refrignement et renfrognement; || *fig.*

la foudre.

Начомѣреностъ, *sf.* la maussaderie.

Начомѣренъ, *adj.* sournois, morne, trouble,

refrogné et renfrogné, maussade; || *fig.*

gourmé; || *fam.* rechigné, le rabat-joie.

— *човѣкъ*, *sm.* un vapoureux. [pays, use.

Нашенець, -вка, *sc.* compatriote; || *fam. s.*

Нашъ, *sm.* nom bulgare de la lettre **H**.

Нашъ (*f. наша, n. нашо; pl. наши*), *adj.*

poss. notre; 1. *нашъ-тъ*, *нашата*, *pron. poss.*

le nôtre, la nôtre; 2. *не* — (*чуждъ*),

étranger à, *adj.*; 3. *нашо* *имане*, *sn.* le

notre; 4. *нашы* *родиния или* *нашйтъ*, les

notres, les miens.

Нашы, *adj. poss. pl.* nos.

— *мѣста*, *sn. pl.* la patrie, le pays, la mère

patric; || *връщамъ въ* —, *va.* repatrier; ||

връщамса на —, *vr.* se repatrier.

Нашѣрвамъ, *va.* bigarrer, diaprer.

Нашѣрване и -рене, *sn. fig.* l'émail *m.*; ||

(*съ злато или сѣрѣбро*), la damasquinure.

Нашѣренъ, *adj.* tacheté, ouvré.

Нашѣрвяване и -бене, *sn.* l'amaigrissement

m., le déchet; || (*на мѣсець-тъ*), le de-

cours; || *Astr.* le décroît. [la tare.

Нашѣреностъ (*на телло, на мѣрка*), *sf.*

Наѣдамса, *vr.* se gorger de, se lester; || (*до*

дѣла), se bourrer.

Наѣдка, *sf.* (voyez **Насыта**).

Наюрвамъ, *va.* attaquer.

Не, *adv.* ne et ne... pas ou point; || (*съ дѣ-*

причастіе), *préf.* *незнад*, sans savoir.

Неаполитанска морска ладия, *sf.* la balancelle.

Небе (*pl.* небеса и -бета), *sn.* le ciel (*pl.* cioux), le firmament, l'olympе *m*; 1. (*Провидне*), le ciel; 2. (*на чамни*), les ciels *m*; 3. подь свободно —, à la belle étoile; 4. отъ -то, *adv.* d'en haut.

Небеса, *sn. pl.* les célestes parvis *m*, céleste pourpris *m*; || *fig.* les nues *f*.

Небесенъ, *adj.* céleste, éthéré; || (*за богове*), olympien.

Небесна благодать, *sf. fig.* rosée du ciel, *f*.
Небесни сводъ, *sm.* la calotte des cioux.

Небесно пространство, *sn.* la plaine céleste.

— свѣтло, *sn.* l'astre *m*.

— синю, *sn.* l'azur *m*.

— синъ, *adj.* azuré.

— твърдило, *sn.* le firmament.

— тѣло, *sn.* l'orbe *m*.

Небесны хлябове, *sm. pl.* Slav. les cataractes du ciel, *f* (*voyez* Водоскокъ).

Небетъ (*единъ* —), *sm. t.* le brassin.

Неблаговрѣменно, *adv.* hors de propos, mal à propos.

Неблагополученъ, *adj.* malencontreux.

Неблагополучие или Недобро —, *sn.* l'infélicité *f*. [—emment.

Неблагоразуменъ, *adj.* imprudent; -мно, —

Неблагодаренъ, *adj.* mécontent de, malcontent, méconnaissant, ingrat; -рно, -tement.

Неблагодарность, *sf.* l'ingratitude *f*, la méconnaissance. [beien.

Неблагороденъ, *adj.* ignoble, returier, plé-

Неблагородство, *sn.* la roture, ignobilité *f*.

Небодливъ, *adj.* H. nat. acèdre.

Небоиса, *vr.* braver, défier; || *небойса*, *interj.* courage;

Небратать, *adj.* imberbe.

Небръзъ, *adv.* tardif, lent.

Небце (*въ устата*), *sn.* le palais; || *въспа-*
лене на —, *Méd.* la palatite. [—, *sf.*

Небчена буква, *sf.* Gram. palatale et lettre — кость, *sf.* Anat. le palatin.

Небыва, *sn.* le non.

Небываленъ, *adj.* fabuleux; -лно, -eusement.

Небывалица (*басия Рус.*), *sf.* la sable; ||
събраие -цы, le fablier.

Небывалинкъ, *sm.* le fablier.

Небывало състояние, *sn.* le fabuleux.

Небывалъ, *adj.* inoui.

Небыване, *sn.* le non-existence.

Небѣлено платно, *sn.* toile éeue *f*.

Невадамса, *vr.* résister à, tenir bon ou ferme.

Невеществоно същество, *sn.* l'intelligence *f*.

Невещественость, *sf.* l'immatérialité *f*.

Невещественъ, *adj.* immatériel; -но, -lement.

Невиждамъ (*добръ*), *adv.* voir trouble; ||
(*нишичко*), *vn.* ne voir goutte; || -са (*ни-*
какъ), *vr.* fat. escamper.

Невиждане, *sn.* la cécité.

Невидливостъ, *sf.* l'invisibilité *f*.

Невидливъ, *adj.* invisible; -во, -ment.

Невидны водни животинки, *sf. pl.* H. nat. infusoire, *adj. m*.

Невидулка, *sf. insecte*, la monade.

Невкусенъ (*неизѣдливъ*), *adj.* fade, plat.

Невкушеностъ, *sf.* la fadeur, insipidité, plati-
tude *f*. [sance.

Невладѣне и -дане, *sn. Jur.* la non-jouis-

Невянкновенане, *sn.* l'inattention *f*, inadver-
tance *f*. [rent, distrait.

Невянкователенъ, *adj.* inattentif, indiffé-

Невянкователность, *sf.* l'inattention *f*, di-
straction *f*. [—lement.

Неволень, *adj.* involontaire, machinal; -лно,

Неволинкъ, ница, *sc.* esclave, un ilote.

Неволинчески, *adj.* esclave.

Неволичество, *sn.* la servitude.

Неволюсть, *sf.* l'ilotisme *f*.

Неволя, *sf.* le besoin; 1. l'esclavage *m*, cap-
tivité *f*, coaction *f*; 2. les fers *m*; 3. отъ
—, *adv.* à regret; || *fig.* à son corps de-
fendant.

Невразумителенъ, *adj.* inintelligible; -лно,
—ment; || incompréhensible, inexplicable,
abstrus; || *fig.* apocalyptique.

Невразумително пѣщо, *sn. fig.* l'algèbre
f, l'hébreu *m*.

Невразумителность, *sf.* l'inintelligibilité *f*;
|| *fig.* obscurité *f*, pesanteur *f*.

Невреденъ, *adj.* pourri. [culaire.

— писачъ (*на издѣстникъ*), *sm.* un folli-
— солдатникъ, *sm.* un passe-volant.

Невредна жена, *sf.* une louve; 1. *fat.* un
catin; 2. (*курвѣтина*), *fat.* une gourgand-
ine; 3. (*проякня*), *por.* une carogne.

Невредность, *sf.* la vileté et vilité.

Невредны коние, *sm. pl.* la réforme.

Неврографія (*описане нервы*), *sf.* la névro-
graphie. [névrotomie.

Невротомія (*разрѣзване нервы*), *sf.* la

Неврѣхлѣтивъ, *adj.* inexpugnable.

Невтонова философія, *sf.* le newtonianisme;
|| *послѣдовачъ на* —, un newtonien.

Невтоновски, *adj.* newtonien.

Невтрисане, *sn. Méd.* l'apppyrexie *f*.

Невъзвратенъ и -тивъ, *adj.* irréparable;
—тно, —ment.

Невъзвратность, *sf.* l'irréparabilité *f*.

Невъздржане, *sn.* l'inabstinence *f*, intem-
pérance *f*.

Невъздрженъ, *adj.* incontinent; -жно, —em-
ment; || intempérant et —péré, luxurieux,
effréné.

— човѣкъ, *sm.* un intempérant.

Невъздржностъ, *sf.* l'incontinence *f*, excès,
débauché *m*. [sible, infaisable.

Невъзможенъ или Неможенъ, *adj.* impos-

Невъзможното, *sn.* l'impossible *m*; || *безъ*
да са гледа на —, par l'impossible.

Невъзможность, *sf.* l'impuissance *f.*, impossibilité *f.*

Невыобразливъ, *adj.* inimaginable.

Невысприемамъ, *va.* dédaigner.

Невыспримане, *sn.* le dédain.

Невървамъ, *va.* se défier de.

Невъренъ, *adj. sc.* infidèle, incrédule; -рно, -lement; || траître, faux, déprédateur, prévaricateur, précaire; || *fig.* véreux.

Невърие и -рство, *sn.* l'infidélité *f.*, incrédulité *f.*; || *fig.* l'ombrage *f.*; || докарвамъ —, *va. fig.* faire ombre à.

Невърливостъ, *sf.* l'in vraisemblance *f.*

Невърливъ (който неврва), *adj.* incrédule; || *fig.* ombrageux.

Неврникъ, ница, *sc.* infidèle, incrédule, un prévaricateur; || (мартинъ), un mécréant, un ghiaour et giaour.

Неврность, *sf.* l'infidélité *f.* [-ment.

Невроятеленъ, *adj.* invraisemblable; -лно,

Невроятенъ, *adj.* incroyable, improbable; -тно, -ment.

Невроятното, *sn.* l'incroyable *m.*

Невроятностъ, *sf.* l'incrédibilité *f.*, invraisemblance, improbabilité *f.*

Неврство, *sn.* l'infidélité *f.*, déprédation, prévarication, foi punique *f.*

Невѣста, *sf.* l'épousée *f.*, accordée, bru *f.*

Невѣстунка, *sf. мамм.* la belette, la fouine.

Невѣщенъ, *adj.* mal-appris.

Невѣщъ (който незнае), *adj.* inscient; || (на нѣщо), ignorant de, incapable de, indocte, un mal-appris.

Негалеиъ, *adj.* indélicat; -но, -tement.

Негербова хартия, *sf.* papier libre ou mort *m.*

Негиздавость, *sf.* l'ine légance *f.*

Негиздавъ, *adj.* inélegant.

Негладкость, *sf.* l'inégalité *f.*

Негладкъ, *adj.* inégal; || *fig.* raboteux.

Неглючосана фарфория, *sf.* le biseuit.

Неглиже (умръина дръзъ), *sn.* le négligé.

Неглобено, *adv.* impunément.

Неглобенъ, *adj.* impuni.

Неглобяване, *sn.* l'impunité *f.*

Неговорливостъ, *sf.* la taciturnité.

Неговорливъ, *adj.* taciturne.

Неговоръ, *sm.* la mésintelligence.

Неговъ, нейна; свой (свои, свое), *adj. poss.* sien, enne; son (*f.* sa, *pl.* ses); 1. своего или неговото имане, *sn.* le sien; 2. неговъ вътъ родини, *sf. pl.* les siens; 3. него, на она, *pron. pers.* le ou l'; 4. него, нему, ней, *pron. pers.* lui (*pour* à lui, à elle), *voyez* Той.

Негорливъ, *adj.* ininflammable. [-èrement.

Негостеприменъ, *adj.* inhospitalier; -мно,

Негостепримство, *sn.* l'inhospitalité *f.*

Негоциация, *sf.* la négociation.

Негрыжене, *sn.* le négligement, abandon *m.*, inadvertance *f.*

Негрыженъ и -жовенъ, *adj.* nonchalant; -жно, -lament.

Негрыжливъ, *adj.* négligent; -во, -gement.

Негрыжность, *sf.* la négligence, nonchalance *f.*

Негрыжновостъ, *sf.* l'assouppissement *m.*

Негрѣшливъ, *adj.* immanquable; -но, -ment.

Негрѣшительность, *sf.* l'infailibilité *f.*

Негрѣ, -ританка, *s.* nègre, esse; un noir;

1. къща ради захране -гры, la négrierie; 2. корабъ за обръщане търговия съ -гры, négrier et vaisseau —, *sm.*; 3. малкъ —, *s.* négillon, onne.

Неговорливъ, *adj. fam.* rebours.

Негузентъ, *adj.* contant, indubitable.

Недалеченъ, *adj.* proche. [sire.

Недаровитъ човѣкъ, *sm. fam.* un pauvre

Недвиженъ, *adj. Jur.* immeuble.

— имотъ (държава), *sm.* l'immeuble *m.*, le bien-fonds; 1. стопанинъ самъ на —, имамъ държава (нива), *vr.* avoir du bien au soleil *m.*; 2. което състои отъ — или са отнoся до —, *Jur.* immobilier, *adj.* 3. прѣобръщане на движени имотъ въ —, *Jur.* l'immobilisation *f.*; 4. прѣобръщамъ движени имотъ въ —, *va.* immobiliser.

Недвижното, *sn.* l'immeuble *m.*

Недвижностъ, *sf.* l'immeuble *m.*

Недворянинъ, янка, *s.* plébéien, enne.

Недворянска земя, *sf.* terre en roture *f.*

Недгесъ, *sm. Mar.* l'apôtre *m.*

Недѣлженъ, *adj.* quitte.

Недоброгласенъ, *adj.* inharmonieux.

Недоброжелане, *sn.* la malveillance.

Недобромысленъ, *adj.* malintentionné.

Недоброприличенъ, *adj.* déshonnête; -чно, -ment; || malhonnête, malséant.

Недоброприличностъ, *sf.* la déshonnêteté, inconvenance *f.* [séance *f.*

Недобростойностъ, *sf.* l'indécence *f.*, mes-

Недобростойнъ, *adj.* indigne; но, -ment; || inconvenant, méseant.

Недоволенъ, *adj.* mécontent de, malcontent, mal édifié; || -волный, le mécontent.

Недовольникъ, *sm.* un mécontent.

Недовѣрие, *sn. Jur.* la suspicion.

Недовѣрливостъ, *sf.* la défiance.

Недовѣрливъ, *adj.* défiant.

Недовършенъ, *adj.* inachevé.

Недогадливъ, *adj.* malavisé.

Недогледване, *sn.* la méprise.

Недозеты паръ, *sf. pl.* les arrérages *m.*

Недозрѣлъ, *adj.* abortif.

— бездѣтъ камыкъ, *sm.* le loupe.

Недоказливъ, *adj.* insoutenable.

Недокаченъ, *adj.* inoffensif; -но, -ivement.

Недокачливъ, *adj.* inviolable.

Недокина, *sf. Chim.* le sous-oxyde.

Недоносенъ, *adj.* abortif.

Недоносче, *sn.* un avorton, faux germe *m.*

Недоплащане, *sn.* l'arriéré *m.*

Недоплащачъ, *sm. Jur. sc. reliquataire.*
Недопълненъ (за ссѣдъ), *adj. en vidange f.*
Недоправенъ, *adj. inexécuté.*
Недоправность, *sf. la défectuosité.*
Недоправнѣе, *sn. l'inexécution f.*
Недопустенъ, *adj. inadmissible, inaccessible, reprochable.*
Недопуцане, *sn. l'inadmissibilité f., inadmission f.*
Недържливо, *adv. indépendamment.*
Недържливость, *sf. l'indépendance f.*
Недържливъ, *adj. indépendant.*
Недържж, *vn. succomber.*
Недостатенъ, *adj. insuffisant; -тно, -amment.*
Недостатность, *sf. l'insuffisance f.*
Недостаточенъ, *adj. incomplet; -чно, -ètement; 1. malaisé, manqué; 2. Gram. défectif; 3. — сѣмь, vn. fig. être cloché.*
Недостаточно непотвяване, *sn. Méd. l'adiphorèse f.*
Недостига, *v. imp. il manque, il fait faute, s'en faut; || не ми —, il manque de; || комуто — нѣщо, fig. veuf de.*
Недостигане, *sn. la privation. [manquant.*
Недостигателенъ (който не достига), *adj. — брой, sm. Arithm. nombre déficient m.*
Недостигъ, *sm. le déficit. [ment.*
Недостижень, *adj. défectueux; -жно, -euse.*
Недостижливъ, *adj. hors d'atteinte f.*
Недостижность, *sf. la disette, rareté f., défaut m., inabondance, pénurie, lacune, imperfection, gêne f., vice m; 1. fig. la stérilité, la tare; 2. Gram. la défectivité; 3. (на нѣщо или въ нѣщо), la manque.*
Недостойнство, *sn. l'indignité f.*
Недостойнъ, *adj. indigne (de); -но, -ment.*
Недостѣпане, *sn. la méprise.*
Недоумѣне, *sn. l'incertitude f., le doute, embarras m., perplexité f., scrupule m., cas de conscience, m; 1. fam. le barguignage, le quiproquo; 2. въ — сѣмь, vn. barguigner; || fig. vaciller; 3. въ — adv. en suspens.*
Недумай! *interj. ouais; || adv. motus.*
Недѣй, *v. imp. laisser moi tranquille; || — до толковы! prep. point tant de raisons.*
Недѣйствителенъ, *adj. passif, inefficace, nul, invalide; 1. Jur. vicieux; 2. права —, va. Jur. vicier; 3. етавамъ —, vn. se nullifier; 4. не въ — вѣтна служба, en non-activité f.*
— завѣтъ (прижизне), *sm. legs caduc m.*
Недѣйствительность, *sf. l'inefficacité f; || Jur. l'invalidité f., nullité f.*
Недѣленъ, *adj. ferial.*
— попъ (литорашъ), *sm. un hebdomadier; || (или актеоръ), un semainier.*
Недѣлна работа (плата или пары), *sf. la semaine.*
Недѣльного, *sn. l'individu m.*
Недѣльность, *sf. Jur. l'indivision f.*

Недѣля, *sf. la semaine, le dimanche; -лѣтъ, du dimanche; 1. la 'huitaine, la férie; 2. (за блудный сынъ), la septuagésime; 3. месна — (прѣди велики посты), le dimanche gras; 4. — Православіе, le dimanche des brandons; || (сборно въскрѣсене), dimanche de la quadragésime; 5: свѣта —, semaine sainte; 6. (на слѣбный), semaine des rogations, f; 7. страстна —, semaine de la passion; 8. сырна —, semaine grasse; 9 до —, d'aujourd'hui en 'huit, dans 'huit jours; 10. двѣ -дѣли, la quinzaine; || Jur. la quatorzaine; || прѣзъ двѣ —, en quinze ou dans quinze jours.*
Недѣятеленъ, *adj. inactif; -лно, -ivement; || fig. inerte.*
— човѣкъ, *sm. fig. un traînard.*
Недѣятельно сѣстоане, *sn. la passivité; || направлямъ въ —, va. passiver.*
Недѣятельность, *sf. l'inactivité f., inertie f.*
Недждливъ и -ждовень, *adj. impluvieux.*
Нееднакво, *sn. la dissemblance, la non-conformité. || inegal.*
Нееднакъвъ, *adj. dissemblable; -кво, -ment; — пулътъ, sm. Méd. poulx caprisant m.*
Неестественно искане, *sn. Méd. le satyriasis.*
Неестественъ, *adj. innaturel; -но, -ellement.*
Нежнлавость, *sf. l'inflexibilité f.*
Нежнлавъ, *adj. inflexible; -во, -ment; || fig. roide et raide.*
Незабравливъ, *adj. inoubliable.*
Незабрамливъ, *adj. intenable.*
Незабѣлъженъ, *adj. inaperçu.*
Незабѣлъжителенъ, *adj. insensible.*
Незабѣлъжливъ, *adj. inapercevable, inobservable.*
Независливо, *adv. Gram. absolument; || -во-то, sn. l'absolu m.*
Независливъ, *adj. absolu.*
Незагубливъ, *adj. imperdable.*
Незадѣлжителенъ, *adj. désobligeant; -лно, -geamment.*
Незадѣлжителность, *sf. la désobligeance.*
Незаконенъ, *adj. illégal, illégitime; || (за дѣте), naturel.*
— налогъ, *sm. la maltôte. [bâtard.*
Незаконороденъ, *adj. illégitime, adultérin, un*
Незаконна данъ, *sf. la maltôte; || събирачъ на —, un maltôtier.*
Незаконно, *adv. indûment.*
— прѣпечѣване (книгы, щалпы), *sn. la contrefaçon; || прѣпечѣтвамъ —, va. contrefaire.*
— раждане, *sn. l'illégitimité f., la bâtardise.*
— срѣдство, *sn. voie indirecte f.*
Незаконность, *sf. l'illégalité f., illégitimité f.*
Незакрыленъ, *adj. inabrité. [pureau.*
Незакрѣта плоскость (на кермида), *sf. le*
Незаловенъ, *adj. inoccupé.*
Незаличливость, *sf. l'indélébilité f.*

Незаличливъ, *adj.* ineffaçable; || *fig.* indélébile.

Незаможенъ, *adj.* Méd. anaphrodit.

Незапаленъ, *adj.* inflammable.

Незапнато нито отпнато оржје, *sm.* au repos.

Незахванатъ, *adj.* vaceant.

Незахлупване, *sm.* Anat. le phimosis.

Незачерненъ, *adj.* sans tache *f.*

Нездравіе, *sm.* l'indisposition *f.*, incommodité *f.*, mal-être *m.* [lubrité *f.*

Нездравость (на нѣколъ земл), *sf.* l'insalubrité, *adj.* malade, malsain, incommode, insalubre; || бывамъ —, *vn.* incommoder.

Незимамъ (нищо въ игра), *va.* dévoler ou être en dévole.

Незлюбива дѣвойка, *sf.* fam. un agnès.

Незлюбиво, *adv.* innocemment.

Незлюбивость, *sf.* l'innocence *f.*, pureté, irrépréhensibilité, chasteté, pudicité *f.*; || испытване на —, l'ordalie *f.*

Незлюбивъ, *adj.* innocent, intact, chaste, pudique, pur, impollu, irrépréhensible, irréprochable; || *fig.* vierge, blanc; || изявямъ за — (въ кривъ), *va.* innocenter.

— и бесполезенъ цѣръ, *sm.* onguent miton mitaine, *m.*

Незнание, *sm.* l'ignorance *f.*, ânerie *f.*; || *fig.* le bec jaune, le tuf.

Незначителенъ, *adj.* insignifiant, sans conséquence; || *fig.* menu.

Незначительность, *sf.* l'insignifiance *f.*

Незна, *vn.* ignorer; 1. (самъ себе-си), s'ignorer soi-même; 2. (вече що да правя), être au bout de son latin; 3. (що да сторж и да кажж), être au bout de son rôle.

Незрѣлость, *sf.* l'immaturité *f.*

Незрѣлъ и -рѣлъ, *adj.* vert.

Незбирливость, *sf.* l'indéligibilité *f.*

Незбирливъ, *adj.* indélible.

Незблженъ, *adj.* inévitable, indispensable, fatal, de rigueur *f.* [dient.

Незблжно, *adv.* sine quâ non, il est expressé — незнание, *sm.* ignorance invincible *f.*

Незблжность, *sf.* l'inévitabilité *f.*, indispensable *f.*; || (за животъ-тъ), de première nécessité *f.*

Незвѣстенъ, *adj.* incertain, inconnu, ignoré, obscur, vacillatoire.

Незвѣстна колчавина или -голъмина, *sf.* Alg. l'inconnue *f.* [teux *m.*

Незвѣстното, *sm.* l'incertain *m.*, inconnu, doute.

Незвѣстность, *sf.* l'incertitude *f.*, obscurité, casualité *f.*

Незвѣстность, *adj.* incertain, inconnu, ignoré, obscur, vacillatoire.

Незвѣстна колчавина или -голъмина, *sf.* Alg. l'inconnue *f.* [teux *m.*

Незвѣстното, *sm.* l'incertain *m.*, inconnu, doute.

Незвѣстность, *sf.* l'incertitude *f.*, obscurité, casualité *f.*

Незвѣстность, *adj.* incertain, inconnu, ignoré, obscur, vacillatoire.

Незвѣстна колчавина или -голъмина, *sf.* Alg. l'inconnue *f.* [teux *m.*

Незвѣстното, *sm.* l'incertain *m.*, inconnu, doute.

Незвѣстность, *sf.* l'incertitude *f.*, obscurité, casualité *f.*

Незвѣстность, *adj.* incertain, inconnu, ignoré, obscur, vacillatoire.

Неизгорливость, *sf.* l'incombustibilité *f.*

Неизгубителенъ, *adj.* imperissable.

Неизгубивость, *sf.* l'inaissibilité; || (на Черковата), l'indéfectibilité *f.*

Неизгубивъ, *adj.* inamissible, indéfectible.

Неиздапъ, *adj.* inédit.

Неизгравамъ (нищо), *vn.* être capot.

Неизлазливъ, *adj.* indélébile.

Неизложени части (въ наука), *sf. pl.* les desiderata *m.* [злато], *va.* matir.

Неизлжсканъ [оставямъ -кано, (срѣбро), неизлжливъ, *adj.* inguerissable, incurable; -во, -ment.

Неизмамливость, *sf.* l'infailibilité *f.*

Неизмамливъ, *adj.* infailible.

Неизмѣнливость, *sf.* l'inaltérabilité *f.*; || (на владѣне), *Jur.* l'incommutabilité *f.*

Неизмѣнявъ, *adj.* inaltérable, immuable et -mutable, à l'épreuve de; || *Jur.* incommutable; || *Gram.* invariable; -во, -ment.

Неизмѣнна колчавина, *sf.* Alg. la constante.

Неизмѣнно, *adj.* *fig.* inaltérable.

Неизмѣнно, *adv.* absolument, à coup sur, sans faute, constamment, nécessairement, en tout et partout.

Неизмѣнность, *sf.* l'immutabilité *f.*

Неизмѣрено пространство, *sm.* le vague.

Неизмѣрливость, *sf.* l'incommensurabilité *f.*

Неизмѣрливъ, *adj.* immensurable, immense, vaste.

Неизмѣстливость, *sf.* l'iamovibilité *f.*

Неизмѣстливъ, *adj.* inamovible.

Неизносенъ, *adj.* désavantageux, défavorable; || *fig.* infructueux, ingrat.

Неизноска, *sf.* le désavantage.

Неизработенъ [стено -тено, *v. imp.* il chôme. — зумрудъ, *sm.* les morillons *m.*

Неизработены слововъ збжы, *sm. pl.* le morfil. [bochon.

Неизрѣзанъ безцѣвъ камыкъ, *sm.* le ca-

Неизрѣчливость, *sf.* l'ineffabilité *f.*

Неизрѣчливъ, *adj.* ineffable; -во, -ment.

Неизрѣчливъ, *sf.* l'ineffabilité *f.*

Неизрѣчливъ, *adj.* inguerissable, irrémédiable; || (който не може да оздрави), incurable; -во, -ment; || спиталъ за -ливъ, les incurables *m.*

Неизрѣчливъ, *adj.* inexplicable, indéchiffrable, indicible; -во, -ment; || *fig.* indéfinissable; || *fam.* indébrouillable.

Нейма (пропалаче гласъ на крайна сричка), *sf.* Mus. le neume.

Неискрѣпно примирене, *sm.* paix plâtrée *f.*

Неискупливъ, *adj.* irrachetable.

Неискусень, *adj.* innabile; -сно, -ment; || maladroit, malhabile, novice.

— готвачъ, *sm.* un fricasseur. [mazette.

— играчь (мечка въ краката), *sm.* une

— пушкачь, *sm.* un tireur.

— свырачь, *sm. fam.* un croque-note ou -sol.

Ненскуство, *sn.* la maladresse, malhabilité *f.*
 Ненспечень, *adj. fig.* brut.
 — (недопеченъ) хлѣбъ, *sm.* pain gras-cuit *m.*
 Ненспѣлене, *sn.* l'inexécution *f.*
 Ненспѣлентъ, *adj.* inexécuté.
 Ненспѣлннвость, *sf.* l'impraticabilité *f.*
 Ненспѣлнвѣ, *adj.* inexécutable, infaisable, impraticable
 Ненсповѣданъ, *adj.* déconfés.
 Ненсповѣдливостъ, *sf.* l'inscrutabilité *f.*
 Ненсповѣдливѣ, *adj.* inscrutable; || *fig.* impénétrable; || *Phys.* incompréhensible.
 Ненсправлннвость, *sf.* l'incorrigibilité *f.*
 Ненсправлнвѣ, *adj.* incorrigible; -во, -ment.
 Ненсправено, *adv.* en surplomb; || *стоя* —, *vn.* surplomber.
 Ненсправентъ, *adj.* incorrect; -но, -tement.
 Ненсправннвость, *sf.* l'incorrection *f.*
 Ненсприказливѣ, *adj.* inénarrable.
 Ненсптацѣнъ, *adj.* grossier; || *fig.* inculte.
 Ненстеглены вѣжа, *sn. pl.* manoeuvres de revers *m.*
 Ненстински, *adj.* fautif, faux, bâtard, erroné.
 Ненстинско, *adv.* fausement. [sition *f.*
 — правило, *sn. Arithm.* règle de fausse position
 Ненстрнвлнвѣ, *adj. fig.* inefficace.
 Ненстрѣблнвѣ, *adj.* inextirpable.
 Ненстжмѣнъ, *adj.* disparate.
 Нансчерпанъ, *adj.* inépuisé.
 Ненсчерплнвѣ, *adj.* inépuisable; || *fig.* intarissable; || бывамъ — въ нѣщо, *vn.* ne point tarir sur.
 Нейтралентъ (и *Chim.*), *adj.* neutre; || обявѣване за —, la neutralisation; || докарвамъ въ — дѣно състояние, *va.* neutraliser.
 Нейтрализация, *sf. Chim.* la neutralisation.
 Нейтрализувамъ, *va. Chim.* neutraliser.
 Нейтралностъ, *sf.* la neutralité.
 Нейтралны държавы, *sf. pl.* les neutres *m.*
 Ненцлнвѣ (което не може са иска), *adj.* inexigible.
 Нека, *adv. va;* 1. *conj.* mais; 2. — бѣде, *interj.* passe, tôte; || *adv.* ainsi soit-il; 3. — бѣде така, *adv.* à la bonne heure, bon, quitte; || *interj.* fiat.
 Неклатнвѣ, *adj.* ferme; -во, -ment
 Неклнсавъ, *adj. Phys.* inductible.
 Некрологическа статия, *sf.* le nécrologe.
 Некрологически, *adj.* nécrologique.
 Некрология (записване умрѣлы), *sf.* la nécrologie. [nécrologue.
 Некрологъ (писанъ на некрология), *sm.* un Necromantia (съжаане умрѣлы), *sf.* la nécromancie et -mance.
 Некромантъ, *sm.* un nécromancien ou né-gromancien et -mant.
 Некрѣвѣ, *adj.* languissant, endolori, maléfié, grabataire; || *fig.* l'emplâtre *m.*
 Нектаръ (нмѣе на богове), *sm.* le nectar.
 Неладнѣплавателнъ, *adj.* innavigable.

Неладнѣплавателностъ, *sf.* l'innavigabilité *f.*
 Нелесенъ, *adj.* incommode.
 Нелибералентъ, *adj.* illibéral.
 Нелнцѣптернѣ, *sn.* l'impartialité *f.*
 Нелогически, *adj.* illogique; -ски, -ment.
 Нелунавѣ, *adj.* immaculé.
 Нелѣпностъ, *sf.* la platitude.
 Нелжскавннъ, *sf.* la ternissure. [ternir.
 Нелжскавѣ, *adj.* terne; || правя -во, *va.*
 Немаране (въ искусство), *sn.* le négligement.
 Немарлнвѣ, *adj.* négligent; -во, -gemment.
 Немецкы игры, *sf. pl.* jeux némeens *m.*
 Немилостиво, *adv. fam.* à la turque.
 Немилостннвость, *sf.* l'immiséricorde *f.* dureté *f.*
 Немилостнвѣ, *adj.* impitoyable; -но, -ment; || immiséricordieux, défavorable, dur.
 Немилостъ, *sf.* la défaveur, le discredit, disgrâce *f.*; || ненаднѣ въ —, *s.* disgracié, *éc.*
 Немннвать (за паръ), *v. imp.* il dort.
 Немнрентъ, *adj.* rebelle, turbulent, tumultuaire; -рно, -ment.
 Немнрно дѣте, *sn.* une babouine.
 Немнрностъ, *sf.* la turbulence.
 Немнрнзлнвѣ, *adj.* inodore.
 Неможенъ, *adj.* incapable de.
 Немотентъ, *adj.* indigent, prolétaire, pauvre и *s.* —, *esse*; || — на, *fig.* sterile en.
 Немотнѣ, *sf.* la pauvreté; || *fig.* la stérilité.
 Немотнлѣ, *sm.* plante, le némophile.
 Немоощѣнъ, *adj.* impuissant, débile, languissant, cassé, caduc, infirme.
 Немоощностъ, *sf.* l'impuissance *f.*
 Немоощъ, *sf.* la débilité, infirmité, maladie *f.*; || *Med.* l'événement *f.*
 Немнслѣ (ннщо), *vn.* s'étourdir.
 Ненавнстенъ, *adj.* haïssable.
 Ненавнстнлнвѣ, *adj.* haïneux.
 Ненавнстъ, *sf.* la haine, la détestation; || *fig.* le fiel; || (уирази къ нѣ човѣцнмъ), la misanthropie.
 Ненавнвлнвѣ, *adj.* inféquente.
 Ненавнждамъ, *va.* mépriser, détester; || —меса (едннъ другъ), *pl. vv.* se mépriser.
 Ненаврѣмѣнентъ, *adj.* impubère,
 Ненавнкнѣ, *adj.* inaccoutumé, inexercé.
 Ненавнкнване, *sn.* l'habitude *f.*
 Ненагледлнвѣ, *adj.* impatiqué.
 Ненаднвлннвость, *sf.* l'invincibilité *f.* irrésistibilité *f.* [-во, -ment.
 Недаднвлнвѣ, *adj.* invincible, irrésistible;
 Ненаднвѣ и —внѣнъ, *adj.* invaincu.
 Ненаднѣлнѣнъ и —дѣлнвѣ, *adj.* invincible.
 Ненадѣжбенъ (който са държн отъ случай), *adj.* précaire; -бно, -ment.
 — човѣкъ, *sm. fig.* planche pourrie *f.*
 Ненадѣнна сръща, *sf.* l'échauffourée *f.*
 Ненадѣнно, *adv.* tout à coup, à l'improvisite, ex abrupto, à la rangette, d'un saut, de plein saut, subito; 1. *fig.* comme

une bombe; 2. *fam.* de prime-saut; 3. изъ —, au dépourvu.

Пенадѣино застигане, *sn.* la surprise.

— злочестіе, *sn. fig.* coup de foudre, *m.*

— промѣнене, *su. fig.* la débâcle et -element.

Пенадѣинось, *sf.* la surprise, la soudeneté.

Пенадѣинъ, *adj.* inespéré, inattendu, subit, brusque, soudain, imprévu, fortuit; || *Jur.* aléatoire. [coup de tonnerre, *m.*

— случай, *sm. fig.* le Deus ex machina,

Пенадѣйса, *vr.* se défer; || не са надѣи на менѣ, *fig.* attendez-moi sous l'orme *m.*

Пенайденъ, *adj.* introuvé.

Пенаименованъ, *adj.* *Jur.* inomé.

Пенаклеена хартія, *sf.* papier fluant *m.*

Пенапечѣтанъ, *adj.* inedit.

Пенаправливъ, *adj.* *Chir.* irréductible.

Пенапрѣцѣлъ (за жимо), *adj.* retrait.

Пенапрѣдвамъ, *vn.* tomber.

Пенапрѣдване, *sn.* l'insuccès *m.*

Пенамисане, *sn.* la non-intervention.

Пенамѣренъ, *adj.* introuvé.

Пенамѣрливъ, *adj.* introuvable.

Пенаранливостъ, *sf.* l'invulnérabilité *f.*

Пенаранливъ (и *fig.*), *adj.* invulnérable.

Пенареденъ, *adj.* chaotique.

Пенарѣчено, *adv.* innocemment.

Пенаселено пространство, *sn.* le désert.

Пенаселенъ, *adj.* désabilité, désert.

Пенасилиненъ, *adj.* inviolable, inexpugnable.

Пенасытенъ, *adj.* avide de, vorace, dévorant et -rateur; || (за нѣщо), altéré *de.*

Пенасытливостъ, *sf.* l'insatiabilité *f.*

Пенасытливъ, *adj.* insatiable, irrassasiable.

Пенасытиость, *sf.* la voracité; || *fam.* à l'appétit *de.*

Пенаходливъ, *adj.* introuvable.

Пенощивамъ (удома си), *vn.* découcher.

Пенапурливъ, *adj.* inattaquable.

Неообработаностъ, *sf.* l'inculture *f.*

Неообработенъ, *adj.* inculte, vierge, brut; || (за земля), vague; || *fig.* cru.

Неообразованостъ, *sf.* la grossièreté.

Неообразованъ, *adj.* grossier, barbare; || *fig.* inculte, ostrogot et -gotique.

Необрѣченъ, *adj.* allodial.

Необученъ, *adj.* inexercé.

Неообидителенъ, *adj.* insociable, intraitable, farouche; || *fig.* impraticable; || *fam.* inaccostable (voyez **Необносителенъ**).

Необходителностъ, *sf.* l'insociabilité *f.*

Необщественъ, *adj.* antisocial.

Необыкновеното, *sn.* l'extra *m.*

Необыкновенъ, *adj.* inaccoutumé, inhabituel, extraordinaire, insolite, ébouriffant.

— случай, *sm.* l'extraordinaire *m.*

Необычайнъ, *adj.* inusité.

Необычаемъ, *va.* 'haïr.

Необычливостъ (народна), *sf.* l'impopularité *f.*

Необычливъ, *adj.* malvoulu; || (отъ народъ-тъ), improulaire.

Необюзданостъ, *sf.* l'effrénement *m.*

Необюзданъ, *adj.* effréné, désordonné, libertin; || *fig.* indompté.

Неоварено ѣдене, *sn.* la crudité.

Неоваренъ, *adj.* cru.

Неологически, *adj.* néologique.

Неологизмъ, *sm.* un néologisme.

Неология (измислване нови рѣчи), *sf.* la néologie.

Неогледване, *sn.* l'inadvertance *f.*

Неограденъ, *adj.* déelos. [graphisme.

Неография (ново правописане), *sf.* le néo-

Неодобрене, *sn.* la désapprobation, improbation *f.* [bateur.

Неодобрителенъ, *adj.* irréparable, impro-

Неодобрявамъ, *va.* désapprouver, réprover, im-
prouver, trouver mauvais.

Неодушевленостъ, *sf.* l'inaanimation *f.*

Неодушевленъ, *adj.* inanimé.

Неодѣляна тоѣга, *sf.* Mar. la bordaille.

Неодѣленъ, *adj.* lourd; || *fig.* ostrogot et -gotique.

Неозъртливостъ, *sf.* l'imprudence *f.*

Неозъртливъ, *adj.* imprudent; -во, -ement.

Неозъртни, *adj.* imprévoyant.

Неозъртностъ, *sf.* l'imprévoyance *f.*

Неозрѣло съчинене, *sn. fig.* l'avorton *m.*

— или Кисѣло гроздіе (и вино отъ него), *sn.* le verjus; || подиравенъ съ вино отъ —, verjuté, *adj.*

Неозрѣлъ и -зрѣлъ, *adj.* en herbe *f.*

— плодъ, *sm.* Bot. l'avorton *m.*

Неозрѣлыя лещицы, *sm. pl.* le cerneau.

Неоженване, *sn.* le célibat.

Неожененъ, *adj.* un célibataire.

Неолавине (на думы), *sn. fig.* le détour.

Неолуча, *v. imp. fig.* il manque.

Неописливъ, *adj.* indéscribable; -во, -ment.

Неоплесканъ, *adj. fig.* vierge.

Неоправенъ, *adj.* déréglé; -но, -ément.

Неоправливъ, *adj. fig.* irrémédiable.

Неопраностъ, *sf.* la malpropreté.

Неопранъ, *adj.* malpropre, sale.

Неопрѣдѣлена цѣна, *sf.* la discrétion.

Неопрѣдѣленостъ, *sf.* le vague.

Неопрѣдѣленъ, *adj.* indéfini, indéterminé, souverain, incertain, indécis, illimité; || *fig.* vague, vaporeux.

Неопрѣдѣлителенъ, *adj.* absolu.

Неопрѣдѣлителна игра (пешетъ), *sf.* le réait. [nitif *m.*

Неопрѣдѣлително наклонене, *sn. Gram.* l'in-

Неопрѣдѣленъ и -дѣливъ, *adj.* indéfinissable, indéterminable, illimitable, inqualifiable.

Неопытоменъ, *adj. fig.* indompté.

— соколъ, *sm.* Vén. faucon pérégrin *m.*

Неопытенъ, *adj.* inexercé, inexpérimenté,

- novice, nouveau et nouvel; || *fig.* neuf; || *fam.* *a.* un blanc-bec. [bouline.
- Неопытенъ матрозъ, *sm.* *Mar.* un 'hâle-
Неопытность, *sf.* l'inexpérience *f.* impéritie *f.*
Неоработена зема, *sf.* la friche, la garigue.
Неоработенъ, *adj.* inculte; || (*за зема*),
vierge; || (*за пкъ*), détourné.
Неорганически, *adj.* inorganique.
Неоснователенъ, *adj.* inconsistant, mal fondé,
gratuit, 'hasardé, vain; || *бывамъ* —, *vn.*
fig. porter à faux.
Неоснователность, *sf.* l'inconsistance *f.*
Неоставителенъ, *adj.* irrémissible; -лно,
-ment.
Неоставность, *sf.* l'inadmissibilité *f.*
Неоставямъ (*на мъръ*), *va. fig.* martyriser.
Неостителенъ, *adj.* apatique; || *fig.* insen-
sible; -лно, -ment. [bilité *f.*
Неостителность, *sf.* l'apathie *f.* insensi-
Неостъпливость, *sf.* l'insensibilité *f.* impassi-
bilité *f.*; || *fig.* la léthargie.
Неостъпливъ, *adj.* insensible, dénaturé; || *fig.*
léthargique, lard; || *ставамъ* —, *vn.* se
dénaturer.
Неощущивость, *sf.* l'impalpabilité *f.*
Неощущивъ, *adj.* impalpable, intactile,
stoïque, inconcevable, sec; || *fam.* le sans-
cœur; || *права* —, *va. Méd.* stupéfier.
Неотбранъ (*нѣ отъ отборъ*), *adj.* inassorti.
Неотговорителенъ, *adj.* inexcusable; -лно,
-ment.
Неотговорливость, *sf.* l'irresponsabilité *f.*
Неотговорливъ, *adj.* irresponsable; -во, -ment.
Неотдѣленъ, *adj.* *Gram.* inséparable;
-лнено, -ment.
Неотѣивамъ, *vn.* jurer.
Неоткачивъ, *adj.* inrochetable.
Неотколѣшенъ, *adj.* récent.
Неотплащю надаване, *sn.* folle enchère *f.*
Неотречливъ, *adj.* irréfutable.
Неотетжпамъ (*нѣкому*), *va.* tenir tête à.
Неотетжпемъ, *adj.* instant.
— човѣкъ, *sm.* un obsesseur.
Неотетжпливость, *sf.* l'inaliénabilité *f.*
Неотетжпливъ, *adj.* inaliénable; || *fig.* inatta-
quable; || *Jur.* incessible.
Неотетжино, *adv.* instantment.
— искане, *sn.* l'instance *f.*
Неотетжничество, *sf.* l'obcession *f.*
Неотхвърливъ, *adj.* irrécusable, irréfra-
gable; -во, -ment.
Неотхлука, *sf.* *Chir.* le paraphimosis.
Неоцѣненъ, *adj.* inestimable; || *fig.* incompris.
Неоцѣдивъ, *adj.* inappréciable. [-saint-gris.
Неоцурешъ [да са —, *interj.* ventre-bleu ou
Непастря, *va. fig.* prodiguer.
Непатріотически, *adj.* incivique.
Непечѣлоливъ, *adj.* désintéressé; -во,
-сément. [impotable.
Непѣйливъ (*което не може са нѣ*), *adj.*
- Непипливность, *sf.* l'impalpabilité *f.* intan-
gibilité *f.* [palpable.
Непипливъ, *adj.* intactile, intangible, im-
Непнсанъ (*за хартия*), *adj.* blanc.
Непистя, *vn.* faire litière de; || *fig.* prodiguer.
Неплавателенъ (*за дърва*), *adj.* infloité.
Неплазливъ, *adj.* impayable. [-ment.
Неплахливъ и -лахъ, *adj.* intrépide; -во,
Неплашливость и -лахость, *sf.* l'intré-
pidité *f.*
Неплащамъ (*на пощѣтъ*), *va.* s'arriérer.
Неплащане, *sn.* le non-paiement.
Неплодіе, *sn.* l'infertilité *f.*
Неплодороденъ, *adj.* infertile, infécond, in-
fructueux, stérile. [*va.* stériliser.
Неплодородіе, *sn.* la stérilité; || *права* —,
Неплодородность, *sf.* l'infertilité *f.*
Непълненъ, *adj.* incomplet, retraits, défectible,
dépareillé.
— стихъ, *sm.* vers catalectiques *m.*
Непълно състояние, *sn.* la vivange.
Непълность, *sf.* *Gram.* la défectivité.
Непобаранъ, *adj.* *fig.* intact.
Непобарвамъ, *va.* avoir les mains nettes *f.*
Непобоженъ, *adj.* indévot; -жво, tement.
Непобожность, *sf.* l'indévotion *f.*
Неповърнато, *adv.* sans retour.
Неповръденъ, *adj.* intact, sauf; || (*за ме-
далъ*), *adj.* *Num.* à fleur de coin, *f.*
Непоглеждамъ (*нѣкого*), *va.* ravalier, ré-
garder de haut en bas.
Непоглеждане, *sn.* *fig.* le ravalement; ||
продавамъ съ —, *va.* vilipender.
Непогрѣшено, *adv.* *fam.* ric-à-rie.
Непогрѣшенъ, *adj.* juste, ressemblant, mé-
todique, véritable, tout craché; || *fig. fam.*
incarné; || *Théol.* coégal. [conaitre.
Непознавамъ и -са (*въ нѣщо*), *va. vr.* mé-
Непознаеливъ (*когого не можемъ позна*),
adj. méconnaissable.
Непознаеникъ, *ница, sf.* inconnu, ue.
Непознатъ, *adj.* inconnu, obscur.
Неподвиженъ, *adj.* immobile, stationnaire,
fixe, sédantaire, dormant.
Неподвижно перде (*на авансцена*), *sn.*
manteau d'arlequin, *m.* [compose.
— съединене (*на кости*), *sn.* *Anat.* la
Неподвижность, *sf.* l'immobilité *f.* station-
narité *f.*
Неподвижны звѣзды, *sf. pl.* *Astr.* les fixes *m.*
Неподвластность (*на закони*), *sf.* l'exterrito-
rialité *f.*
Неподобство, *sn.* la dissimilitude.
Неподкупенъ, *adj.* *fig.* incorruptible.
Неподкупность, *sf.* *fig.* l'incorruptibilité *f.*
Неподлагамса, *vr.* tenir tête à; || *fig.* roidir
contre.
Неподобрителенъ, *adj.* *fig.* désespéré.
Неподыренъ (*за място*), *adj.* vacant.
Непокаеливъ, *adj.* inexpiable.

- Непокладливость**, *sf.* la fermeté, imperturbabilité, stoïcité *f.*
- Непокладливъ**, *adj.* inébranlable, imperturbable; || -во, -мент; || *fig.* immobile.
- Непокойно същане**, *sm.* le malaise.
- Непокойнъ**, *adj.* incommode.
- Непокоренъ**, *adj.* rebelle, insoumis, insubordonné, réfractaire.
- Непокорливъ**, *adj.* désobéissant. [nerie.]
- Непокорство**, *sm.* la désobéissance, la mutin.
- Непокоряване**, *sm.* l'insubordination *f.*
- Неполитикъ**, *adj. m.* fat.
- Неполитиченъ**, *adj.* impoli, incivil, grossier, désobligeant, malgracieux, malhonnête, discourtois, rustique; || *pop.* rudânier.
- Неполитически**, *adj.* impolitique; -ски, -мент.
- Неполитичностъ**, *sf.* l'incivilité *f.*, impolitesse, grossièreté, désobligeance, rusticité, discourtoisie, malhonnêteté, inurbanité, crasse du collège, *f.*; || *постъпамъ -чно съ нѣкого*, *va.* désobliger.
- Неполучамъ**, *va.* rater.
- Непомненъ**, *adj.* immémorial; -нено, -lement.
- Непомня (себе-си)**, *vn.* perdre la tramontane.
- Непомрачливъ**, *adj.* indérivable.
- Непомысленъ**, *adj.* indélébile.
- Непомыслено**, *adv.* innocemment.
- *прѣстѣпяване*, *sm.* *Jur.* le quasi-délit.
- Непоносенъ**, *adj.* désavantageux; -сно, -eusement.
- Непопнианъ**, *adj. fig.* intact.
- Непочитамъ**, *va.* braver.
- Непорасълъ**, *adj. fam.* incompetent; -сло, -tement.
- Непосвятенъ**, *adj.* un profane.
- Непослушаване**, *sm.* la désobéissance.
- Непослушенъ**, *adj.* indocile, insubordonné, réfractaire.
- Непослушливостъ**, *sf.* l'indocilité *f.*
- Непослушливъ**, *adj.* désobéissant, indisciplinable, insoumis; || (*сжмъ*), *vn.* désobeir.
- Непослушникъ**, *sm.* *Milit.* un réfractaire.
- Непосрѣдственъ**, *adj.* immédiat, direct; -но, -tement.
- Непосрѣдствоване**, *sm.* la non-intervention.
- Непостижливостъ**, *sf.* l'incompréhensibilité *f.*; || *fig.* l'impenétrabilité *f.*
- Непостижливъ**, *adj.* inaccessible à, indéchiffrable, indéfinissable, insondable; || *fig.* impenétrable, insaisissable; || *Phys.* incompréhensible.
- Непостоянство**, *sf.* la versatilité.
- Непостоянство**, *sm.* l'inconstance *f.*, instabilité, incertitude, vicissitude, fugitivité, fragilité, papillonage *f.*; || *fig.* la mobilité, le va-et-vient.
- Непостоянъ (недържливъ)**, *adj.* inconstant, instable, incertain, versatile, mobile, valage; || *fig.* vagabond, fragile; un caméléon, *s.*; || (*за людіе*), variant.
- Непотисмъ (влияне на папски браточесты)**, *sm.* le népotisme. [gible.]
- Непотопителенъ**, *adj.* insubmersible et -mer-
- Непотопителность**, *sf.* l'insubmersibilité *f.*
- Непотрѣбенъ**, *adj.* surabondant, frivole.
- Непотрѣбна подробностъ**, *sf.* la prolixité.
- *тжменостъ*, *sf.* la superstition.
- Непотрѣбно нѣщо**, *sm. fig.* la benne.
- *прибавине*, *sm. fig.* la superstructure.
- Непотрѣбности**, *sf. pl.* les longueurs *f.*
- Непотрѣбностъ**, *sf.* l'inutilité *f.*, frivolité *f.*
- Непотрѣбны парущини**, *sf. pl. fig.* la papnolie; || *pop.* le bataclan.
- *харти*, *sf. pl.* la pancarte; 1. (*или писла*), *fam.* la paperasse; 2. *рови* —, *va.* paperasser; 3. *събирачъ на —*, un paperassier.
- Непохвататъ**, *adj. fig.* intact.
- Непохватенъ**, *adj.* inapte, malhabile, maladroit, impertinent, disgracieux, le gâte-tout; || *fam.* pataud.
- *човѣкъ*, *sm.* un brise-tout.
- Непохватно**, *adv.* gauchement, hors de propos, mal à propos, à la julienne.
- Непохватность**, *sf.* l'inhabileté *f.*, inaptitude, incapacité, maladresse, malhabilité, gaucherie, impertinence, disgrâce, *f.*; || *fam.* la dégaine.
- Непочтена кѣша**, *sf.* le capharnaüm.
- Непочтене**, *sm.* l'irrévérence *f.*
- Непочтенъ**, *adj.* honteux; -но, -eusement; || malhonnête, infâme, laid.
- *човѣкъ*, *sm.* un infâme. [rencieux.]
- Непочтителенъ**, *adj.* irrespectueux, irrévé-
- Непочтѣливость**, *sf. Jur.* l'imprescriptibilité *f.*
- Непочтѣливъ**, *adj. Jur.* imprescriptible.
- Неправда**, *sf.* le tort, la menterie, iniquité *f.*; 1. *fam.* la gausse; 2. *имамъ —*, *vn.* avoir tort; 3. *признавамъ си —та*, *va. fig.* passer condamnation.
- Неправеденъ**, *adj.* injuste, inique; -дно, -ment.
- *човѣкъ*, *sm.* un injuste.
- Неправедливо**, *adv.* indûment, à tort; || -то, *sm.* l'injuste *m.*
- Неправедливостъ**, *sf.* l'injustice *f.*, le passe-droit; || *Jur.* l'officiosité *f.*
- Неправедлива работа**, *sf.* l'injustice *f.*
- Неправедливъ**, *adj.* injuste, illégitime.
- Неправедно**, *adv.* indûment, abusivement, à faux.
- Неправедностъ**, *sf.* l'iniquité *f.*
- Неправиленъ**, *adj.* irrégulier, anomal, inégal, baroque; 1. *Gram.* chétoclité, incongru; 2. *H. nat.* amorphe; 3. *Méd.* erratique, acatastatique; 4. *fam.* biscornu.
- *изговоръ*, *sm.* la cacologie.
- Неправилно изрѣкване**, *sm.* le barbarisme.
- *люляне*, *sm. Mar.* le clapotage et -pottis; || *неправилно са люляте морето*, *v. imp.* elle clapote.

Неправильно нагласяване, *sn. Mus. faux accord m.* larité, anomalie *f.*

Неправильность, *sf.* l'incorrection *f.*, irrégularité, *sn.* l'improbité *f.*

Неправо отсждане, *sn.* le mal-jugé.

Неправославенъ, *adj.* hétérodoxe.

Неправостъ, *sf.* l'inexactitude *f.*

Неправосъдие, *sn.* l'iniquité *f.*

Неправотия (на компасна показалка), *sf.* l'affolement *m.*

Неправъ, *adj.* indirect, inexact, abusif; || (за компасъ), *Mar.* affolé; || (за надежи), *Gram.* oblique.

Неправяне нищо, *sn.* le far-niente.

Непраздна (трудна жена), *adj. f.* enceinte.

Непраздность, *sf.* la grossesse; || (за животны), la gestation, la pignation.

Неприблизливъ, *adj. fig.* inabordable, inaccessible.

Неприблизителенъ, *adj. fam.* inaccostable.

Неприбирамъ, *va.* laisser traîner.

Непривземливъ, *adj.* impenable.

Непривилегированъ маклеръ, *sm.* courtier marron *m.*

Непридържливъ (сжмъ), *vn. fig.* être à soi.

Непризванъ гостъ, -на -тянка, *г.* écornifleur, euse; || *fig.* un passe-volant; || явявама —, *vr.* courir la fortune du pot.

Непризнавамъ, *va. Jur.* décliner; || -са, *vr.* se dissimuler; || (въ нщо), disconvenir de.

Непризнательность, *sf.* l'ingratitude *f.*

Неприлежане, *sn.* l'inapplication *f.*

Неприлеженъ, *adj.* inappliqué.

Неприличамъ, *vn.* messeoir.

Неприличенъ, *adj.* indigne, inconvenant, disconvenable, absurde, malhonnête, malsonnant, messéant, obscène, indu, indélicat, incongru, gras; || *fig.* déplacé, postiche; || *fam.* saugrenu.

Неприличие, *sn.* l'indécence *f.*

Неприлична или Дебела пощпка, *sf.* l'indélicatesse *f.* [impurétés *f.*

Неприлично, *adv.* absurdement; || -то, *sn.* les

Неприличность, *sf.* l'absurdité *f.*, malhonnêteté, messéance, incongruité, sottise, obscénité, moquerie, *f.*

Неприложливъ, *adj.* inaplicable.

Непримиренъ, *adj.* irréconciliable.

Непримирливъ, *adj.* irréconciliable, inconciliable, inaccommodable, mortel.

Непринадлеженъ (не въ правда), *adj. Jur.* incompetent.

Непринадлежность, *sf.* l'incompétence *f.*

Непринудено, *adv.* sans contrainte.

Непринуденъ, *adj.* libre, aisé, naturel.

Непринудителность, *sf.* l'aisance *f.*

Непринужденостъ, *sf.* le laisser-aller, le sans-façon et -gêne.

Неприпознавамъ, *va.* contester, méconnaître, désavouer, reni *r.* || (вече нщо), renoncer.

Неприпознаване, *sn. Jur.* la contredit.

Неприставамъ, *vn.* jurer.

Непристъпливость, *sf.* l'inaccessibilité *f.*

Непристъпливъ, *adj.* inabordable, inaccessible, inattaquable, impenable.

Непришественъ день, *sm.* fête de palais, *f.*

Непришествени дни (тажмъ т.), *sm. pl.* les vacations *f.*

Неприемамъ и -принмамъ, *va.* refuser, démentir, remercier, récuser; 1. *fig.* rejeter; 2. (никого у дома си), n'être pas visible; 3. неприемайте го за зло, ne vous en déplaie.

Неприемане, *sn.* le rejet; || *Jur.* le déni.

Неприемливъ, *adj.* inacceptable; || (костотръбува да отавърлимъ), rejetable.

Неприятелски, *adj.* ennemi, hostile; || -ски, *adv. fig.* sèchement.

Неприятелско дѣйствие, *sn.* l'hostilité *f.*

Неприятливъ, *adj.* désobligeant; -во, -geamment; || *fam.* grince; || права -во, *va.* désobliger.

Неприятелство (на отговоръ), *sn. fig.* la sécheresse.

Неприятель, *ка, с.* ennemi, ie.

Неприятъ, *adj.* inadmissible.

Неприятенъ, *adj.* désagréable; -тно, -ment; 1. disgracieux, maussade, vilain, malplaiant, rébarbatif; 2. *fig.* dégoûtant; 3. бывамъ —, *vn.* désagréer; 4. съ — начинъ, dissgracieusement.

— видъ, *sm.* la disgrâce, la maussaderie.

Неприятна бавность, *sf.* la traînerie.

— минути, *sf. fig.* le quart d'heure de Rabelais.

— случка, *sf.* la mésaventure.

Неприятности, *sf. pl.* les dégoûts *m.*

Неприятность, *sf.* le désagrément, la mésaventure, contrariété *f.*; 1. *fig.* l'incélémece *f.*, déboir *m.*, pilule *f.*; 2. *fam.* le gâchis; 3. имамъ —, *vn.* avaler des couleuvres *f.*; 4. докарвамъ —, *va.* compromettre; || (нщо-му), faire un mauvais parti à; 5. смисамъ въ —, *va.* commettre.

Непродаване, *sn.* la mévente.

Непродаденъ, *adj.* invendu.

Непроданливъ, *adj.* invendable.

Непродумвамъ (никакъ въ събрание), *vn.* ne pas desserrer les dents; || (нимо рчи), *fig. fam.* ne sonner mot. [trouble.

Непрозиренъ, *adj.* opaque; || (за стжкло),

Непрозрачность, *sf.* l'opacité *f.*; || (на стжкло), le dépolissage.

Непрондливъ, *adj.* inviable.

Непродукителенъ, *adj.* improductif; -лно, -ivement. [-ment.

Непроизволень, *adj.* involontaire; -лно,

Непрокарливъ (отъ вода), *adj.* imperméable.

Непромишлявъ, *adj.* impenetrable, impraticable, inviable.

- Непрѣмѣливість**, *sf.* l'invariabilité, *f.* irrévocabilité *f.*; || *Gram.* l'indéclinabilité *f.*
- Непрѣмѣливъ**, *adj.* invariable, irrévocable, indéclinable, irrétractable, irréformable.
- Непрѣмѣнни секретаръ**, *sm.* secrétaire perpétuel *m.*
- Непроникивість**, *sf.* l'impénétrabilité *f.*
- Непронишливъ**, *adj.* impénétrable; -во, -ment.
- Непропорціоналенъ**, *adj.* disproportionnel; -лно, -ellement. || *fig.* inculte.
- Непросвѣтъ**, *adj.* incivilisé, un profane;
- Непростень**, *adj.* indu.
- Непростителенъ**, *adj.* impardonable, inexcusable, irrémissible; -лно, -ment.
- Непротивясъ**, *vr.* le céder à.
- Непротѣгливъ**, *adj.* *Phys.* inductible.
- Непрочетливъ**, *adj.* illisible et inlisible; -во, -ment; || indéchiffable; || *fig.* inlisible.
- Непъргавъ**, *adj.* maladroit; || *fig.* mou ou mol.
- Непъргаво**, *adv.* lourdement.
- Непърѣдникъ**, *sm.* *Phys.* l'isolateur *m.*
- Непърѣдливъ**, *adj.* *fig.* inflexible, roide et raide.
- Непърѣвзательность**, *sf.* *fig.* l'inflexibilité *f.*
- Непърѣводливъ**, *adj.* intraduisible.
- Непърѣгрѣшнтеленъ**, *adj.* infailible.
- Непърѣдвидно злочестіе**, *sm.* un coup de massue *f.*
- Непърѣдни хора**, *sm. pl.* les petits *m.*
- Непърѣжалевамса**, *vr.* barguigner.
- Непърѣжалеване**, *sm. fam.* le barguignage, la lanternerie.
- Непърѣжалителенъ**, *adj.* indéterminé, incertain; || (*сжмъ*), *vn. fig.* vaciller.
- човѣкъ, *sm. v.* tâtonneur, euse; || *fam.* tateur, euse; un barguigneur.
- Непърѣжалителность и -жалность**, *sf.* l'irrésolution *f.*, vacillation; || въ —, *adv.* en suspens.
- Непърѣкатруливъ**, *adj.* inversable.
- Непърѣклоность**, *sf. fig.* la roideur et raideur.
- Непърѣкореченъ**, *adj.* irréfragable.
- Непърѣкжнать**, *adj.* continu; -то, -nûment; || successif, suivi.
- върѣжъ, *sm. fig.* la progression.
- редъ, *sm.* la succession.
- Непърѣложенъ**, *adj.* immuable et -mutable, invariable, irrétractable. [tabilité *f.*
- Непърѣложность**, *sf.* l'invariabilité *f.*, immu-
- Непърѣмнливъ**, *adj.* infranchissable, insurmontable, indéfectible.
- Непърѣмѣстливостъ**, *sf.* l'irrévocabilité *f.*
- Непърѣмѣстливъ**, *adj.* irrévocable; -во, *adv.* -ment.
- Непърѣмѣнни**, *adj.* infailible.
- Непърѣмѣнно**, *adv.* résolument.
- Непърѣмѣнность**, *sf.* l'infailibilité *f.*
- Непърѣобразливъ**, *adj.* irréformable.
- Непърѣобрыщливъ**, *adj.* inconvertible et -vertissable, incommuable; || *Chim.* irréductible.
- Непърѣирирательнъ**, *adj.* incontesté.
- Непърѣирирливъ**, *adj.* indisputable, incontro- versable, rigoureux; || *fig.* inattaquable; || (*безъ прѣпирки*), incontestable.
- Непърѣскочливъ**, *adj. fig.* infranchissable.
- Непърѣстаненъ**, *adj.* continu, -лно, -ement; || assidu à.
- Непърѣсталивъ** (*за смѣхъ*), *adj.* inextin-
- Непърѣстанинъ**, *adj.* perpétuel, incessant.
- Непърѣстанно**, *adv.* incessamment, sans relâ- che, sans cesse, jour et nuit, sans débrider, à tout moment et -s, d'arrache pied, ne faire que.
- Непърѣткливъ**, *adj.* intarissable.
- Непърѣтегливість**, *sf.* l'impondérabilité *f.*
- Непърѣтегливъ**, *adj. Phys.* impondérable.
- Непърѣходителенъ**, *adj. Gram.* intransitif.
- Непътунъ** (*пътане*), *sm. Astr.* le Neptune.
- Непътунъ** (*при мене*), *va.* consigner à sa porte.
- Непътоменъ**, *adj.* sauvage.
- Непъботенъ**, *adj.* chômeur.
- Неработно врѣме**, *sm.* moments perdus *m.*, heures perdues *f.*
- Неравенство**, *sm.* l'inégalité *f.*, la disparité, disconvenance *f.*
- Неравенъ**, *adj.* inégal; -вно, -lement; 1. me- plat, rude, montueux, scabreux; 2. *Gram.* Tur. bavoché; 3. (*за земята*), accidenté.
- Неравно движене**, *sm.* l'acour *m.*
- дълговатъ, *adj.* barlong. [-syllabe.
- сриченъ, *adj. Gram.* imparisyllabique et
- страненъ, *adj. Géom.* scalène.
- Неравностъ**, *sf.* l'inégalité *f.*, aspérité, scab- rosité *f.*; || *Peint.* le méplat; || (*на земята*), l'accident *m.*
- Нерадивъ**, *adj.* négligent, inappliqué, non- chalan.
- Нерадне**, *sm.* la paresse, le laisser-aller, inapplication *f.*, relâchement *m.*, incurie *f.*
- Неразбирливъ**, *adj.* indéchiffable.
- Неразбирщина**, *sf. fam.* le grimoire.
- Неразбория**, *f.* la stolidité.
- Неразбранъ**, *adj. m.* un profane.
- Неразвалненъ**, *adj.* indestructible, incor- ruptible, inviolable; || *fig.* indissoluble; -лно, *adv.* -ment.
- Неразвалность**, *sf.* l'indestructibilité *f.*, in- corruptibilité, inaltérabilité *f.*; || *fig.* l'indis- solubilité *f.*
- Нераздѣленъ и -дѣливъ**, *adj.* indivisible, impartageable et -partable, incommunicable, inséable; 1. *Mathém.* inséparable; 2. *Jur.* indivis; 3. *Mus.* obligé; 4. (*за Св. Троица*). *f. Théol.* individue.
- Нераздѣлно**, *adv.* par indivis.
- Нераздѣлность**, *sf.* l'indivisibilité *f.*
- Неразличливъ**, *adj.* indiscernable; || *fig.* in- saisissable.
- Неразлжливъ**, *adj.* inséparable.

Неразличность, *sf.* l'inséparabilité *f.*
Неразмысленность, *sf.* l'irréflexion.
Неразмысленъ, *adj.* irréfléchi, indélébéré, indigeste.
Неразставленность, *sf. fig.* l'indissolubilité *f.*
Неразставленъ, *adj.* indécomposable, indissoluble; -во, -ment.
Неразстопителенъ, *adj. Chim.* insoluble.
Неразстопительность, *sf. Chim.* l'insolubilité *f.*
Неразсудительность, *sf.* l'irréflexion *f.*
Неразуменъ, *adj.* incompris, absurde, illogique, maladroite, impolitique; || *fig.* indéfinissable, ignorant.
Неразумителенъ, *adj.* de dure digestion.
Неразумливъ, *adj.* lourd.
Неразумникъ, *sm.* un ignorant, un ignare; || *както* —, *adv.* ignoramment.
 — *калугеръ*, *sm.* un ignorantin et frère —, *sm.*
Неразумѣвамъ, *vn.* ignorer; || (*нищо*), n'entendre goutte.
Неразумство, *sm.* l'ignorance *f.*
Неразцвѣтене, *sm. Bot.* l'indéhisence *f.*
Неразцвѣтленъ, *adj. Bot.* indéhiscent.
Неразширливъ, *adj.* inextensible.
Неразвѣсы коры (*варены въ захаръ*), *sf. pl.* l'orangeat *m.*
Неразвѣтъ, *adj.* orange.
 — *цвѣтъ*, *sm.* couleur orange ou d'orange *f.* et l'orangeat *m.*; || *тъмно* —, orange pastel *m.*
Нераззерія (*монликтъ*), *sf.* l'orangerie *f.*
Нераззы, *sm. pl.* l'orange *f.*
Неразъ или Портокалъ, *sm. arbre*, l'orange *m.*; || *мѣсто въ градина за -зы дървѣ*, l'orangerie *f.*
Нераскаяность, *sf.* l'impénitence *f.*; || *fig.* l'incircconclusion de cœur, *f.*
Нераскаливъ, *adj.* impénitent; || *fig.* incircconclusion de cœur, de lèvres, d'oreilles.
Нерасположене, *sm.* la désaffection.
Нерасположливъ, *adj. Jur.* indisponible.
Нерасправенъ, *adj.* indistinct, irresolu, perplexé, indécis, incertain, indéterminé, notant, fluctueux.
Нерасправителенъ, *adj. fig.* insoluble.
Нерасправительность, *sf. fig.* l'insolubilité *f.*
Нерасправливъ, *adj.* inextricable.
Нерасправность, *sf.* l'indécision *f.*, incertitude, indétermination *f.* [lité *f.*
Нерастопитливостъ, *sf. Chim.* l'indissolubilité *f.*
Нерастопитливъ, *adj. Chim.* indissoluble.
Нерастръбность, *sf. fam.* la cochennerie.
Нерачителенъ, *adj.* négligent; -лно, -gement.
Нервъ и -вически, *adj.* nerveux.
 — *болежъ*, *sm. Méd.* la névralgie; || (*но лицето*), névralgie faciale ou tic douloureux.
Нервено припадване, *sm. Méd.* la névrose.
Нервически раздразване, *sm. pl. fam.* les impatiences *f.*

Нервъ (*бѣла жила*), *sm.* le nerf; 1. *влязие на -вытъ върху мысленото*, l'innervation *f.*; 2. *въспалене на -вытъ*, *Méd.* la névrite; 3. *засилителенъ на -вытъ*, névritique, *adj.*; 4. *цѣръ ради засилване -вы*, *nervin*, *adj. m.* [*Méd.* ataxique].
Нередовенъ (*за движение*), *adj.* saccadé; ||
Нередовно движение, *sm.* la saccade.
Нерита (*вита мида*), *sf.* la nerite.
Неродлива година, *sf.* année stérile *f.*
Неродливостъ, *sf.* l'infertilité *f.*
Нерѣдко, *adv.* souvent.
Нерѣзанъ и Необръ, *adj.* incircconcis.
Нерѣзны мѣдие, *sm. pl. Ven.* les luites ou suites *f.* [ropite *f.*
Нержкоправенъ образъ, *sm.* image achéenne само не... нъ и, *conj.* tant s'enfaut que.
Несваревамъ, *va.* manquer.
Несвоевѣременность, *sf.* l'inopportunité *f.*
Несвоевѣременъ, *adj.* inopportun.
Несвойствено, *adv.* abusivement.
Несвойственность (*на изговоръ*), *sf.* l'impropriété *f.*
Несвойственъ, *adj.* abusif, incirccongru; || (*за думы*), impropre. [à tiroir, *f.*
Несвързана драматическа пиеса, *sf.* pièce
Несвързаностъ, *sf.* le déceus.
Несвързанъ, *adj. fig.* dégingandé; || (*за ну-сало*), *fig.* déceus.
Несвършенъ, *adj.* inachevé.
Несвѣстенъ, *adj. fig.* puant.
Несговаряне, *sm.* le dissentiment, opposition *f.*, divorce *m.*, brouillerie *f.*; || *fig.* la discorde, discordance *f.*, division *f.*; || *докарвамъ въ* —, *va.* diviser.
Несговоренъ, *adj.* incompatible, discordant.
Несговорливъ, *adj.* intractable, inconciliable, inassocialable, dyscole, revêche; 1. *fam.* grince; 2. *pop.* indécorable; 3. (*което не може са наласи*), inaccordable.
Несговорность, *sf.* la mésintelligence, incompatibilité *f.*
Несгоденъ, *adj.* incommode, malaisé, malentendu; 1. *fig.* scabreux; 2. (*за живѣние*), inhabitable; 3. (*за сѣдене*), impraticable.
Несгодность, *sf.* l'inconvénient *m.*, incommodité *f.*, disconvenance, sujétion *f.*; || *fam.* le danger. [tionner.
Несклоненъ [*ставамъ* —, *vn.* se désaffec-
Несклонителенъ (*къмъ нѣщо*), *adj. fig.* sourd à. [indéclinabilité *f.*
Несклонливостъ, *sf.* inexorabilité *f.*; || *Gram.*
Несклонливъ, *adj.* inexorable; || *fig.* inflexible; || *Gram.* indéclinable.
Нескопекъ конъ (*амъ т.*), *sm.* cheval entier *m.*
Нескърливъ, *adj.* infrangible.
Нескъжтеленъ, *adj. Alg.* irréductible.
Нескъжтельность, *sf.* l'irréductibilité *f.*
Несладостенъ, *adj. fig.* insipide; -тно, -ment
Несладость, *sf.* l'insipidité *f.*

Несложивъ, *adj.* incalculable; -во, -ment.
 Неслученъ, *adj.* non-avenu.
 Неслушамъ, *va.* désobéir, entr'ouïr.
 Неслушане, *sm.* l'insubordination *f.*
 Наслѣдване, *sm.* l'inobservation *f.*
 Несмелителенъ и -теленъ, *adj.* idigeste et -gestible.
 Несмелителность, *sf.* indigestibilité *f.*
 Несмилае (въ бабѣкъ-тъ), *sm.* l'indigestion *f.*; || (въ мура на оцѣ), *Vétér.* la falère.
 Несмысленъ, *adj.* prime-sautier.
 — човѣкъ, *sm.* un inconsidéré.
 Несмыслено, *adv.* ab hoc et ab hâc.
 Несмѣсливость, *sf.* l'immiscibilité *f.*
 Несмѣсливъ, *adj.* immiscible, inalliable.
 Несмѣтенъ, *adj.* immense; -тно, -sément.
 Несмѣтливъ, *adj.* incalculable; -во, -ment.
 Несмѣтнато за, *adv.* sans parler de.
 Несмѣтнотъ, *sf.* l'immensité *f.*
 Неспахійски, *adj.* allodial.
 Неспечѣване, *sm.* *fig.* le décompte.
 Неспечѣлена слава, *sf.* réputation usurpée *f.*
 Неспоконъ, *adj.* remuant.
 Несполука, *sf.* l'insuccès *m.*, la non-reussite, irreussite, fortune *f.*, pis aller *m.*; || *fam.* la touche, le guignon.
 Несполучамъ, *va.* manquer son coup, rater; || *fig.* échouer, avorter; || (никого въ къщѣ), trouver visage de bois.
 Несполучване, *sm.* l'insuccès *m.*, la non-reussite; || *fam.* la déconvenue; || *fig.* le démenti.
 Несполученъ, *adj.* manque, avorté.
 Несполучително прѣдприемане, *sm.* *fig.* la cascade.
 Несполучно, *adv.* *fig.* à vau-l'eau.
 Неспомененъ, *adj.* immémorant.
 Неспоразумѣне, *sm.* le malentendu.
 Неспорность, *sf.* l'inabondance *f.*
 Неспособность, *sf.* l'incapacité *f.*, inaptitude, insuffisance *f.*; || (за говорене), *Méd.* l'alalie *f.*
 Неспособенъ, *adj.* inapte, inepte à, inutile; 1. *Jur.* inhabile; 2. *fam.* incompetent; 3. (за думова дължност), irregulier; 4. (къмъ нѣщо), incapable (voyez Неповъстенъ).
 Неспя (бѣдиѣ), *vn.* veiller.
 Несравненость, *sf.* *Jur.* l'incomparabilité *f.*
 Несравненъ, *adj.* incomparable, nonpareil, sans pareille.
 Несрамежливостъ, *sf.* l'immodestie *f.*
 Несрамежливъ, *adj.* immodeste; -во, -ment.
 Неставливъ, *adj.* *Chir.* irréductible.
 Нестисливостъ, *sf.* l'incompressibilité *f.*
 Нестисливъ, *adj.* *Phys.* incompressible, incoercible. [*role, m.*]
 Нестоене (на дума), *sm.* manque de pa-
 Нестопителность, *sf.* l'infusibilité *f.*
 Нестопителенъ, *adj.* infusible.

Нестолено, *adv.* à froid. [-яски, *adj.*
 Несторіанецъ, *янка, s.* nestorien, enne; ||
 Несторія [учене на —, le nestorianisme.
 Нестоя [не ся — ка, *vn.* manquer à.
 Нестрахопазлю, *sm.* un téméraire.
 Нестрашливъ (който са не бои отъ нищо),
adj. impavide.
 Нестрошливъ, *adj.* infrangible.
 Несъразмѣрность, *sf.* la disproportion.
 Несъразмѣренъ, *adj.* disproportionné; -рно, -ment; || права —, *va.* disproportionner.
 Несъвързаность, *sf.* l'inconsistance *f.*, inco-
 sequence *f.*; || (*u fig.*) l'incohérence *f.*
 Несъвързанъ, *adj.* inconsistent, incoéquent;
 || (*u fig.*), incohérent. [l'imparfait *m.*
 Несъвършено заминало врѣме, *sm.* *Gram.*
 — лѣтѣнъ, *adj.* *m.* impubère, mineur.
 — лѣтіе, *sm.* l'impuberté *f.*, la minorité.
 Несъвършенъ, *adj.* imparfait, défectible.
 Несъвършенство, *sm.* l'imperfection *f.*
 Несъвършанность, *sf.* l'imperfectibilité *f.*
 Несъвършанъ, *adj.* imperfectible.
 Несъгледване, *sm.* *fam.* la boulette.
 Несъгледенъ, *adj.* inconsidéré; -дно, -rément.
 Несъгледность, *sf.* l'inconsidération *f.*
 Несъзданъ, *adj.* inérée.
 Несъдружливъ, *adj.* inassociable.
 Несъзрителенъ, *adj.* imperceptible, impré-
 voyant. [*spiration.*]
 Несъзрително испарене, *sm.* *Méd.* la per-
 Несъзрителность, *sf.* l'imperceptibilité *f.*,
 imprévoyance *f.*
 Несъзрънъ, *adj.* inaperçu.
 Несъизмѣрливъ, *adj.* *Geom.* incommensurable.
 Несъобразенъ, *adj.* inconséquent; -зно, -
 temment.
 Несъобразность, *sf.* la disparate.
 Несъставенъ, *adj.* incomplex.
 Несъстоятеленъ (който не е въ състояние да плати), *adj.* insolvable; || ставамъ —, *vn.* manquer.
 Несъстоятельность, *sf.* l'insolvabilité *f.*, la déconfiture; || (*фалиментъ*), *Com.* la faillite.
 Насытъ, *adj.* insatiable; -то, -ment.
 Насѣдливъ, *adj.* inhabité.
 Насѣщане, *sm.* *Méd.* l'anesthésie *f.*
 Несжествование, *sm.* la non-existence.
 Нетайливостъ, *sf.* *Phys.* l'imperméabilité *f.*
 Нетайливъ, *adj.* imperméable.
 Нетачене, *sm.* la méses-time, irrévérence *f.*
 Нетачителенъ, *adj.* irrévérent; -лно, -em-
 ment.
 Нетачливъ, *adj.* déconsidéré.
 Нетачъ, *va.* méses-timer.
 Нетеглива жена, *sf.* une chipie. [*crante f.*
 Нетегливо прищаване, *sm.* humeur massa-
 Нетегливъ (който не може са търпи),
adj. intolérable, insupportable, triste; || *fam.*
 assomant.
 Нетлѣнни, *adj.* impérissable, immarcescible.

Нетѣльность, *sf.* l'imperissabilité *f.*
Нетрапность, *sf.* la corruptibilité.
Нетръпность (безъ бодли), *adj. Bot.* inerme.
Нетърпене, *sn.* l'impatience; || съ —, *adv.* -emment.
Нетърпеливо чѣкане, *sn.* l'impatience *f.*
Нетърпеливость (върху друга въра), *sf.* l'intolérance *f.*; || духъ на —, l'intolérance *m.*
Нетърпеливъ, *adj.* impatient, pressé; || (върху друга въра), intolérant.
Нетърпительнъ, *adj.* désolant.
Нетръпъ, *va. vr.* 'hair.
Нетруденъ, *adj.* familier.
Нетръбува, *v. imp.* n'importe.
Нетѣкменъ, *adj.* inexact; -тмент; || и -тжченъ, *adj.* non pair, impair.
Нетѣкмо (нацѣрбено), *sn.* le frai; || *Com.* la discalc.
Нетѣкмостъ, *sf.* l'inexactitude *f.*; || (на прѣводѣ), l'infidélité *f.*; || (на тегло, на мѣрка), la tare.
Неувѣнъ, *adj.* immortifié.
Неубивно състояние, *sn.* l'immortification *f.*
Неуборливъ, *adj.* incontrovertible.
Неувардене, *sn.* l'observation *f.*
Неуварденъ, *adj.* inobservé.
Неувардителенъ, *adj.* inobservable.
Неувѣрливостъ, *sf.* la méfiance.
Неувѣрливъ, *adj.* méfiant.
Неувѣхнователенъ, *adj.* immarcescible.
Неугасливостъ, *sf.* l'extinguibilité *f.*
Неугасливъ, *adj.* inextinguible.
Неугода, *sf.* le dépit, le déplaisir; || възбуждамъ —, *va. fig.* suffoquer.
Неугоденъ, *adj.* déplaisant; -дно, -samment.
Неугождамъ, *va.* déplaître.
Неудовлетворливъ, *adj.* inexpriable.
Неудовольствіе, *sn.* le mécontentement, indisposition *f.*, fâcherie *f.*, dépit, déplaisir, murmure *m.*; || докарвамъ —, *va.* mécontenter.
Неудѣланъ, *adj.* grossier. [-ment].
Неукорителенъ, *adj.* irréprochable; -лно,
Неукротенъ, *adj.* indompté.
Неукротливостъ, *sf.* l'indomptabilité *f.*, implacabilité *f.*
Неукротливъ, *adj.* indomptable, implacable, irréprimage, inapprivoisable.
Неулучвамъ, *va. fig.* rater; || неулучва, *v. imp.* il prend un rat.
Неумоленъ, *adj.* implacable.
Неумоленостъ, *sf.* l'implacabilité *f.*
Неуморены кучета, *sn. pl.* le relais.
Неуморливостъ, *sf.* l'infatigabilité *f.*
Неуморливъ, *adj.* infatigable; -во, -ment; || *fig.* intrépide.
Неумѣне, *sn.* l'inhabilité *f.*
Неумѣрена придобывка, *sf.* la juiverie.
Неумѣренъ, *adj.* immodéré, intempérant, extrême.

Неумѣреностъ, *sf.* l'inabstinence *f.*, intempérance *f.*
Неунодобливъ, *adj.* inimitable; -во, -ment.
Неуправливъ, *adj.* ingouvernable.
Неупотрѣбене, *sn.* la désuétude, le non-usage; || *Jur.* la non jouissance; || влазя въ —, *vn.* tomber en désuétude.
Неупотрѣбительнъ, *adj.* inusité.
Неупотрѣбливъ, *adj.* inaplicable, inutile.
Неупотрѣбываса, *v. imp.* il s'aboli.
Неуредно събрание, *sn. fam.* la pétaudière.
Неуредностъ, *sf. fam.* le gâchis.
Неуреденъ, *adj. fam.* biseornu. [chaos.
Неустройство, *sn.* la confusion; || *fig.* le
Неуталоженъ (за жѣдностъ), *adj. fig.* inextinguible. [adj. éploré.
Неутѣшенъ (който плаче съ крѣпавы сълзи),
Неутѣшительностъ (на душата), *sf.* la sécheresse. [-ment].
Неутѣшливъ и -шенъ, *adj.* inconsolable; -во,
Неучене, *sn. Méd.* la cophose.
Неученъ, *adj.* ignorant, illettré, indocte.
 — лѣкаръ, *sm.* un sangrado.
Нефилософски, *adj.* antiphilosophique.
Нефритъ (зеленикавъ камыкъ), *sm.* le jade.
Нефть (плагинско масло), *sm.* le naphte; -тънъ, de naphte.
Нефть, *sf.* huile de pétrole *m.*
Нехаренъ, *adj.* paresseux, indolent, languoureux, languissant, tardif, oisieux, nonchalant, lourd, lâche; || *fig.* tiède; || *pop.* un las d'aller.
Нехарностъ, *sf.* la paresse, langueur, lourdeur, tiédeur *f.*; || *fig.* la lenteur.
Нехаръ, *sf.* l'indolence *f.*
Неханъ, *vn.* se porter bien.
Нехващамъ, *va.* nier, dédire; || нехваща (за оржѣе), *v. imp.* il manque, il rate, il prend un rat.
Нехващане (за оржѣе), *sn.* faux feu *m.*
Нехвѣлитъ, *adj.* lâche.
Нехрани-майска, *sm.* un vagabond, un aventurier, homme sans aveu, pendard, rôdeur, coquin, spadassin, homme de sac et de corde, misérable, *m.*; || *fam.* un garnement, un va-nu-pied; || *pop.* un ribleur; maraud, aude, *s.*
Нехрисимостъ, *sf.* l'impolitesse *f.*, immodestie, discourtoisie, incivilité *f.*
Нехрисимъ, *adj.* immodeste, impoli, incivil, discourtois.
Нехристиянски, *adj.* antichrétien.
Нехрліо, *sm. fam.* un vaurien.
Нехытър, *adj.* naïf; тро, -ivement.
Нецѣла глухостъ, *sf. Méd.* la subsurdité.
Нецѣломѣдренъ, *adj. Slav* impudique; -но, -ment. [purité *f.*
Нецѣлмѣдріе, *sn.* l'impudicité *f.*; || *fig.* im-
Нечестивецъ, *sm.* un scélérat, parvers, parpaillot *m.*

Нечестивіе, *sm.* l'irréligion *f.*, scélératesse *f.*, libertinage *m.*

Нечестивникъ, *ница*, *so.* impie.

Нечестивость, *sf.* l'impieété *f.*

Нечестивъ, *adj.* irréligieux, sacrilège, scélé-
rat, profane, impie.

Нечестита случка, *sf.* la catastrophe.

Нечеститъ, *adj.* fatal, malheureux, infortuné,
miserable; || *fam.* malencontreux.

— день, *sm.* jour néfaste *m.*

Нечестіе, *sm.* *sg.* le sacrilège.

Нечестность, *sf.* l'improbité *f.*

Нечинини (*който нечине*), *adj.* immerité.

Нечиста стая, *sf.* la bouge.

Нечистотія и -стина, *sf.* l'immondice *f.*,
immondicité, impureté, malpropreté, salis-
sure, saleté, ordure, crasse, vilénie *f.*; 1.
fam. la saloperie; 2. (*въ чирата*), *Méd.*
la saburre; 3. (*куръ на тѣлото*), *pop.* la
gringouenaude; 4. *което произлиза отъ* —,
Méd. saburral, *adj.*

Нечистотин, *sf. pl.* les vidanges *f.*

Нечистъ, *adj.* impur, immonde, sale, cras-
seux, louche; 1. *fig.* adultère; 2. *fam.* sa-
lope; 3. *Grav. Typ.* bavoché; 4. *тая рабо-*
та не е -ста, il y a du louche là-dedans.

— бисеръ, *sm.* émeraude jardineuse *f.*

Нечутъ, *adj.* inoui; || *fig.* insolent.

Нечуя (*ѣко хубавъ*), *vn.* entr' ouir.

Нечѣкаво раждане, *sm. Jur.* survenance
d'enfants, *f.* [inopiné.

Нечѣканъ, *adj.* inattendu; inesperé, imprévu,

Нещене, *sm. Méd.* l'inappétence *f.*; || *Jur.* le déni.

Нещж, *vn.* se refuser à.

Неѣдливъ (*което не можн са я*), *adj.* im-
mangeable.

Неѣсенъ, *adj.* indistinct; -сно, -tement; *fig.*
obscur.

Неѣсно, *adv.* obscurément, confusément.

Нея, *я*, *prop.* la ou l' (*voyez* Онь).

Неявявмса (*на сѣдба*), *vr. Jur.* faire défaut.

Неявене (*на сѣдба*), *sm. Jur.* le défaut.

Неявяване (*на сѣдба*), *sm. Jur.* la contu-
mace; 1. осѣждамъ за —, *va.* contumacer;
2. сѣдний за —, *Jur.* contumaux, *adj.*
se; 3. (*на свѣжане*), *Milit.* la manque.

Неявѣнь, *adj.* latent; || -веный (*на почѣкъ-*
тъ въ сѣдбено мѣсто), *sm. Jur.* défaillant,
ante, *s.*

Ни, нито, *conj.* ni; || нито... нито, ni... ni;
|| нито единъ, pas un.

Нива (*pl. coll. нива*), *sf.* le champ, la sole,
le blé et bled; || *оране на пожьната* —, le
déchaumage; || *оръ пожьната* —, *vl.* dé-
chaumeur.

Нивелеоръ (*измѣревачъ*), *sm.* un niveleur.

Нивелирувамъ, *va.* niveler.

Нивелируване, *sg.* le nivellement.

Нивень, *adj.* ségétal.

— законъ, *sm.* loi agraire *f.*

Нивень исписъ (*на наслѣдственъ имотъ*),
sm. papier terrier *m.*

— плъхъ, *sm.* quadr. le lerot ou liron.

— трилистникъ, *sm.* plante, le triolet ou
trèfle cultivé. [*sm.* le nivôse.

Нивозъ (*мѣсецъ на републиканска година*),

Нивъ, *sf. pl.* la terre, ferme, métairie, clo-
serie, cense, glèbe *f.*, les guerets *m.*, les
sillons *m.*; 1. владѣтель на много —, grand
terrien *m.*; 2. (*съ закупуване*), *Jur.* l'aéens
m. et accense *f.*; 3. мѣне на — за свѣдба,
Agric. l'assolement *m.*; 4. описане на —,
Jur. la commis; 5. оставямъ —, *va. Jur.*
déguerpir; 6. оставяне —, *Jur.* le déguer-
pissement (*voyez* Държава).

Низачка работница (*що панизва сѣлъ за*
пануване), *sf.* une inqueresse *f.*

Низацо, *sm.* la nigauderie; 1. залъгвамъ
съ —, *vr.* nigauder; 2. за —, de vil prix
m.; 3. прѣпирамъ за —, *vr. fig.* pointiller;
|| -рамеца за —, se pointiller; 4. прѣпирня
за —, *fam.* la pointillerie.

Низка кѣщичка (*колыбка*), *sf.* la taupi-
nière *et* taupinée.

— овицка, *sf.* la demi-tige ou -vent.

Низки бръгъ (*у сѣдоморъ*), *sm. Géogr.* la
basse-terre.

— поклонъ, *sm. fam.* un salamalec.

— теноръ, *sm. Mus.* la basse-taille.

Низкото платно (*грозъ или фокъ*), *sm.*
Mar. le rafî ou pacî.

Низкость или Долнѣость, *sf.* la servilité;
|| (*на гласъ*), la gravité.

Низкъ, *adj.* bas; -зко, bas; 1. (*за гласъ*),
— *Mus.* grave; 2. (*за поклонъ*), profond; 3.
най —, moindre.

Никадъ, *adv.* nulle part.

Никакви, *sf. pop.* la coïonnerie.

Никаквость, *sf.* la futilité, vanité, misère; ||
fig. l'inanité *f.*; || *fam.* la gredinerie.

Никакъвъ, *adj.* lâche, banal, futile, abject,
illibéral, nul, vil, de bibus, de rebut, ne
quelconque; 1. *fig.* esclave; 2. *fam.* un in-
digne; 3. *pop.* un coïon.

— човѣкъ, *sm.* homme de rien *m.*, un zéro
en chiffre, une nullité.

Никаквы нѣща, *sm. pl.* les riens *m.*

— хораты, *sf. pl. fam.* la ravanderie.

Никакъ, *adv.* en aucun façon, du tout, nul-
lement, non plus, point d'affaire, pas le
moindrement, ne... point, à pur et à plein,
pleinement; 1. *fam.* nenni, comme de colin-
tampon; 2. — нъ, point du tout, rien moins
que, nenni-da; 3. *pop.* pas plus que dans
mon oeil. [nickel.

Никель (*металъ*), *sm.* le nickel; -ленъ, de

Никне, *v. imp.* il germe, il végète, il point
(отъ поindre); || *pl.* никнать, ils pointent,
ils naissent.

Никнене, *sm.* le végétal, la végétation, plante

f; || *Bot.* la germination, embryon *m*; ||
когого са относя до —, *germinatif, adj.*
Никнителенъ, *adj.* végétal, végétant, végétatif.
Никнителностъ, *sf.* la végétalité.
Никкогажъ, *adv.* jamais, ni jour ni nuit, de la vie, de ma vie, de ma vie vivant, la semaine des trois jeudis, aux calendes grecques. [*rel. qui ne.*]
Никой, *adj.* aucun, nul, ne quelconque; || *pron.*
Нилометръ (*ниломѣръ*), *sn.* le nilomètre.
Нула, *sf.* la nulle le zéro.
Нимфа, *sf.* la nymphe; || *pl.* -фы, *Anat.* les nymphes *f.*
Нираль, *sm.* *Mar.* le thâle-bas.
Нирителна болестъ, *sf.* maladie de langueur, *f.*
Нирить, *sm.* l'antre *m.*
Нирѣяне, *sn.* le rabougrissement.
Нирѣя, *vn.* languir, traîner, s'amaigrir, se chûmer, rabougrir *et se* —, *vr.* || *fig.* secher; || *който нирѣе*, *Méd.* conquassant, *adj.*
Нишанъ, *sm. t.* (*voyez* Залогъ, Почка, Бѣлътъ и Пинко).
Нишатырь, *sm.* *Chim.* sel ammoniac *m.*
Нишеете, *sn. t.* (*voyez* Скробѣла).
Нишжа, *vr.* se tapir.
Нищене, *sn.* le parfilage.
Нищерь, *sm. t.* *Chir.* la lancette, flammette *f.*
Нищерче, *sn.* *Vétér.* la flamme.
Нищка, *sf.* le fil, filament *m*; 1. (*на живото-тъ ни*), *fig.* la trame; 2. (*за пока-зало, юрнекъ*), le doitée; 3. (*у растенеа*), le poil; 4. (*въ сукно*), la corde.
Нищкоприличенъ, *adj.* *H. nat.* filiforme.
Нищо, *adv.* rien du tout, pas un iota, rien moins que, ne... rien, vogue la galère; 1. *fam.* mie; 2. *pop.* ne tripotte pas; 3. безъ —, tout sec; 4. ужъ какъ не е бывало —, comme si de rien n'était; 5. -то, *sn.* le rien, billet blanc *m*, le néant, la fatulité; 6. *fig.* le zéro.
— и никакво, *sn.* les puérilités *f*, la niaiserie, le fatras; 1. *fig.* des brides de veau *m*; 2. *fam.* pas un zeste; 3. залѣгамца съ —, *vr.* fatrasser; || *fig.* courir après les papillons *m*; 4. *който са залѣга съ* —, un fatrasseur.
— ищцо, *sn.* la piètrerie; 1. *fam.* la vètille; 2. залѣгамца съ —ща, *vr.* vètiller; 3. залѣгалникъ съ —ща, vètilleux, *adj.*
— и никаквъ, *adj.* non-avenu.
— разговоръ, *sm. fam.* la drôlerie.
Нищожень, *adj.* vil, bas, nul.
Нищожество, *sn.* le néant.
Нищожностъ, *sf.* la vilénie, nullité *f*, le vide; || *fig.* la fumée.
Нищность, *sf.* la vanité.
Нищченъ, *adj.* filamenteux.
Нищница, *sf.* le filet.
Нищѣлка (*у станъ*), *sf.* le lisse; || -кы, les

lissettes *f*; || прѣрѣзвамъ -кы, *va.* dés-appointer.
Нищѣлкаръ (*майсторъ*), *sm.* un lissier.
Ниеллеоръ (*чърнилкаръ*), *sm.* un nielleur.
Ниеллиರುವамъ (*испълневамъ съ чърнилка слова или друго*), *va.* nieller.
Ниелло (*издѣлбана работа напѣлена съ чърнилка*), *sn.* le nielle.
Ній, *prop. pers. pl.* nous; || насъ, намъ, nous (*pour à nous*), (*voyez* Азъ).
Нова година, *sf.* jour de l'année, *m.*
Нова книга, *sf.* la nouveauté.
— пиеса, *sf.* *Théât.* la nouveauté.
— нива, *sf.* la novale; || десетина отъ —, les novales *f.* [neuf, *m.*]
— новинничка (*за дрѣха*), *sf.* tout battant
— рѣчь, *sf.* un néologisme; || измыслевачъ на -чи, un néologue *et* -giste.
— и честита рѣчь, *sf.* mot trouvé *m.*
— свѣщъ, *sf.* la néoménie.
Новакъ, *sm.* un nouveau-venu; || *fig.* un bé-jaune; || (*въ училища*), *fam.* un conscript.
Новеллы (*наредбы на Юстиниана*), *sf. pl.* les nouvelles *f.*
Новина и -востъ, *sf.* le nouveau *et* nouvel, la nouveauté, la nouvelle, la modernité; 1. пріетель на -вини, *sc.* novelliste; 2. прѣнасямъ -вини, *va.* commercer; 3. прѣносачъ на -вини, *fig.* un chiffonnier.
Новинарь, *ка, sc.* novelliste.
Ново, *adv.* nouveau *et* nouvel; 1. нѣзъ —, отъ —, de nouveau; 2. на -ва смѣтка, *Com.* à nouveau; 3. -то, *sn.* le nouveau *et* nouvel, la nouveauté, le neuf; 4. въвождамъ нѣщо —, *va.* innover. [tocane.
— вино (*нѣ отъ стѣжкано гроздіе*), *sn.* la — въведе, *sn.* l'innovation *f*, la nouveauté; || страстенъ къмъ -денеа или новини, novateur, *adj.*
— въводачъ, *ка, s.* innovateur, novateur, trice; || (*въ правосудіе*), néographe, *adj. m.*
— доказателство, *sn.* l'instance *f.*
— дошлянъ, *sm.* un nouveau.
— заченване, *sn.* la superfétation.
— издание, *sn.* la reproduction.
— излѣскване, *sn.* le repolissage.
— крышленникъ, *ица, sc.* néophyte.
— латински (*за езикъ*), *adj.* néo-latin.
— модна стока, *sf.* la nouveauté; || мааса съ —, magasin de nouveauté, *m.*
— нарастеване, *sn.* la régénération.
— обрънатъ, *adj. sc.* néophyte; || (*въ вѣра*), *sc.* prosélyte.
— обръчане (*на пары*), *sn.* *Jur.* le remploi.
— овятене (*на черкова*), *sn.* la réconciliation.
— приемливъ адвокатъ, *sm.* un stagiaire *et* avocat —, *sm.*
— пріетъ, *adj.* un nouveau venu.
— прѣпживане, *sn. fig.* la rechute.

Ново представлено (*на нѣса*), *zn.* la reprise.
 — разцвѣтѣне, *zn.* le refleurissement.
 — рожденъ, *adj.* nouveau-né. [argentон.
 — сѣрбро (*кунезко*), *zn.* le packfond ou
 — употреблене, *zn.* l'innovation *f.*
 — управа (*на царщина*), *zf.* la constitution.
 — управно събрание, *zn.* assemblée consti-
 tutative *f.* [la rentrée.
 — явяване (*на сцена, за актеоръ*), *zn.*
 Новъ, *adj.* neuf, nouveau et nouvel, récent;
 1. *fam.* chaud; 2. изъ -во, *adv.* à neuf; 3.
 съ -во, съ -вы дрѣхы, de neuf; 4. най —,
 moderne, néotique; 5. по — или по дие-
 шентъ вкусъ, *adv.* à la moderne; 6. прѣ-
 правямъ по — вкусъ, *va.* *Archit.* moderniser
 et -niser.
 — богатъ, *zn.* un nouvel enrichi.
 — играчъ, *zn.* un reentrant.
 — налогъ, *zn.* la réimposition.
 — редъ, *zn.* l'alinéa *m.*
 — торъ (*върау клетки*), *zn.* le réchauf-
 fement; | турямъ — въ градина, *va.* ré-
 chauffer.
 Новы рога (*у еленъ*), *zn.* *pl.* le refait.
 Нога (*pl.* -ги и нозіе), *zf.* la jambe, le pied;
 1. (*у животны*), la patte et pate; 2. омы-
 ване —гы у католицы, la cène; 3. съ
 правы -аіе, bien jambe (*voyez* Кракъ).
 Ноевъ ковчегъ, *zn.* l'arche de Noé.
 Ноемариі мѣсець, *zn.* le novembre; -врики,
 de novembre.
 Ножарница, *zf.* la coutellerie.
 Ножарство, *zn.* la coutellerie.
 Ножаръ, *ка, s.* coutelier, ère.
 Ножень чирень (*мида*), *zn.* manche de
 couteau, *m.*
 Ножницы *zf.* *pl.* les ciseaux *m*; | (*за изрѣ-
 зане*), le découpoir; | (*за вѣкы нѣща*), le
 coupoir.
 Ножичка (*дълъгъ и тѣмъкъ ремъкъ*), *zf.* la
 lanière, la bande; | (*на цѣраулы*), le ti-
 rant; | (*за шинове на ботушы*), le porte-
 éperon. [le pédiluve.
 Ножна ванна (*баня за крака*), *zf.* *Méd.*
 Ножникъ, *zn.* la coutelière.
 Ножница, *zf.* le fourreau, le couvert; 1. (*за
 сабя*), la gaine; 2. турямъ въ —, *va.* en-
 gainer; | (*накъ*), rengainer. [ars *m.*
 Ножны жилки (*на конь*), *zf.* *pl.* *Vétér.* les
 Ножче, *zn.* le canif.
 Ножъ, *zn.* le couteau; 1. констанъ —,
 couteau à papier; 2. ловецкы —, couteau
 de chasse; 3. *fig.* l'acier *m.*
 Ноздреватость, *zf.* la cavernosité, porosité,
 spongiosité et -giabilité *f.*
 Ноздреватъ, *adj.* spongieux, poreux.
 Ноздрень, *adj.* *Anat.* narinal.
 Ноздрены косми, *zn.* *pl.* les vibrisses *f.*
 Ноздры, *zn.* *pl.* la narine; -рень, de narine;
 | (*у конь*), le naseau.

Ноздрясть, *adv.* *Anat.* cavernoux.
 Нощна работа, *zf.* la nuité.
 Нокетче, *zn.* *Bot.* l'onglet *m.*
 Нокетъ (*и остъръ или бодливъ на зеброве*),
 (*pl.* -ктіе), *zn.* l'ongle *m*; 1. *fam.* la patte
 et pate; 2. (*на грабливы пилцы*), la ser-
 ge; 3. (*на куче*), l'ergot *m*; 4. закривень
 — на пилцы, la griffe; 5. залавялане или
 ударъ съ -ктіе, la griffade; 6. ударъ съ
 —, un coup de griffe; 7. залавямъ съ —,
va. griffer; 8. съ —, *H. nat.* onguiculé, *adj.*
 Ноктурно, *zn.* *Mus.* le nocturne.
 Нокъ (*на пей*), *zn.* *Mar.* bout de vergue; |
 — горденъ, *zn.* *Mar.* la cargue bouline.
 Нома (*нѣсия*), *zf.* le nome.
 Номархъ (*началикъ на областъ въ Еги-
 петъ*), *zn.* un pacha. [menclateur.
 Номенклаторъ (*у Римляны*), *zn.* un по-
 Номенклатура, *zf.* la nomenclature; | съ-
 ставникъ на терминологія и -ры, un по-
 menclateur. [neaux *m.*
 Номиналы (*еретицы*), *zn.* *pl.* les nomi-
 Номография (*съчинене законы*), *zf.* la no-
 mographie.
 Номографъ (*законописатель*), *zn.* un по-
 mographe. [mosanop.
 Номоканонъ (*кърмена книга*), *zn.* le по-
 Нона, *zf.* *Mus.* la neuvième.
 Ноніево дѣлене, *zn.* le nonius.
 Нонпарель (*шрифтъ, 6 пункта*), *zf.* *Тур.*
 la nonpareille. [la none.
 Ноны (*часть на римски мѣсець*), *zf.* *pl.*
 Нордманско сыране, *zn.* l'angelot *m.*
 Нордъ *zn.* le nord; 1. — ость, *zn.* le
 nord-est; 2. — остенъ-ость, *zn.* *Mar.*
 le nord-est-quart-est; 3. — нордъ-ость,
zn. le nord-nord-est; 4. — вестъ, *zn.* le
 nord-ouest; 5. — вестенъ-вестъ, *zn.* le
 nord-ouest-quart-ouest.
 Нормалень, *adj.* normal.
 Носачка (*вѣрна, за пилцы*), *zf.* la pondeuse.
 Носачъ, *zn.* un porteur de chaise, un bar-
 deut; | (*работникъ*), un manoeuvre.
 Носене, *zn.* le portage, transport, port *m*
 | и плащане за —, le factage; | правда
 за — оръжія, port d'armes.
 Носень, *adv.* vieux ou vieil, râpé; | *Anat.*
 nasal; | съ — гласъ, *adv.* -lement.
 — регистръ (*въ органы*), *zn.* le nasard.
 Носилкы или Портшестъ, *zf.* *pl.* chaise à
 porteurs, *f.* [bayart et balari.
 Носила *zn.* *pl.* le brancard, la litière, le
 Носило (*магпа*), *zn.* la bourriquet, le bard
 et bar. [adj. portable.
 Носиль (*късто можель носи, за дрѣха*),
 Носна гласна буква, *zf.* *Gram.* la nasale.
 — каквина *f.* или Изговаряне, la nasalité.
 Носологически, *adj.* nosologique. [logie.
 Носология (*наука за болесту*), *zf.* la noso-
 Носологъ, *zn.* un nosologue.

Носорогъ, *sm. quadr.* le rhinocéros.

Носъ (и ладіенъ), *sm.* le nez; 1. *Geogr.* le bec, le promontoire; 2. *fam.* le museau; 3. *Mar.* l'avant *m*; 4. (на ладіа), *Mar.* le cap, la proue; 5. вода за -тъ, mener par le nez, lanterner; 6. врывама нѣкого за -тъ, *va. fig.* mener en laisse; 7. въспалене на -тъ, *Méd.* la rhinite; 8. говоря съ -тъ (зкъня), *vr.* parler du nez; 9. заапливане искусствъ —, *Chir.* la rhinoplastie; 10. запущеване —, l'encheffrement *m*; 11. — съ —, *Mar.* de franc-étable *m*.

Носъ, *va.* porter, apporter, habiller; 1. (дрѣва), mettre; 2. носи товаръ (за куче), *v. imp.* il rapporte; || -йца (за пилцы), il pond; 3. -ца, *vr.* porter.

Нота (дипломатическа), *sf.* la note; 1. *Mus.* la corde, la note; 2. — А, *sf.* *Mus.* La; (dièse) Ais; (bémol), As; 3. — С, l'ut *m*; (—dièse) Cis; (bémol) Ces; 4. — D, le ré; (ré dièse), Dis; (ré bémol) Des; 5. — E, le mi; (mi bémol) Es; 6. — F, Fa; || Fis, Fa Dieze; || — Fes, Fa bémol; 7. — G, sol; (sol dièse) Gis; (sol bémol) Ges; 8. — H, le si; || (— bémol) Be.

Нотариаленъ, *adj.* notarial.

Нотариално или Законно свидѣтельство, *sm.* acte de notoriété, *m*.

Нотариусъ и -рій, *sm.* un notaire, un garde-note; || длѣжность на —, le notariat; || давамъ да напише —, *va.* notariar.

Нотенъ писецъ, *sm.* un noteur.

Нотна книга, *sf.* livre de musique, *m*.

— система *sf.* *Mus.* la portée.

— хартия, *sf.* papier de musique, *m*.

Ноты, *sf. pl.* *Mus.* l'armature *f*; 1. (музыкалы), la musique; || търговецъ на —, marchand de musique; || 2. вярвене по —, *Mus.* le coulé; 3. вярвя по —, *vn.* couler; 4. направлямъ на —, *va.* noter.

Нощемъ, *adv.* de nuit, nuitement; || денемъ и — jour et nuit ou nuit et jour; || нито дененъ нито —, ni jour ni nuit.

Нощенъ, *adj.* nocturne.

— обирникъ, *sm.* un tireur de laine.

— свѣщникъ, *sm.* la veilleuse.

Нощна аутерія, *sf. t.* robe de chambre, *f*.

— забрадка, *sf.* la corsette.

— котка, *sf.* *Mar.* ancre de veille, *f*.

— кукумѣвка, *sf.* oiseau, le chevêche, chouette *f*, 'hibou *m*. [*Mar.* la vérine.

— лампа, *sf.* la veilleuse; || (на кожнасъ),

— пиперуга, *sf.* la phalène.

— самодива, *sf.* le succube.

— сефа, *sf.* plante, belle-de-nuit *f* ou jalap *m*.

— свѣщъ, *sf.* plante, l'ongue *f*.

— стража (колъ *t.*), *sf.* la ronde; || *Milit.* le bivac et bivouac; || ходя съ —, *vn.* faire la ronde.

— шѣпка, *sf.* *fam.* battant-l'oeil *m*.

Нощно бдѣне, *sm.* la veille.

— гърне, *sm.* la selle.

— легло, *sm.* la nuitée, le gîte.

— прѣстолче, *sm.* le somno. [nuits, *f*.

— свѣтло (мѣсець-тъ), *sm.* courrière des

— ходещъ, *dka*, *sc.* somnambule.

Нощны животинки, *sf. pl.* Н. nat. les nocturnes *f*. [maie, la 'huche.

Нощовы, *sf. pl.* le pétrin et pétrissoir, la

Нощувамъ, *vr. pop.* giter et se —, *vr.*

Нощуване, *sm.* le coucher; || *Mar.* l'habillage *m*.

Нощъ, *sf.* la nuit, la nuitée; 1. безъянна —, nuit blanche; 2. прѣвъзъ -та, *adv.* de nuit, nuitement; 3. полу —, le minuit.

Нужда, *sf.* la maladie; 1. le besoin, la nécessité, exigence *f*, faute de, affaire *f*, détresse, envie *f*; 2. *Mar.* l'incommodité *f*; 3. (за пары), la gêne; 4. бывамъ въ —, *vn. fig.* être en presse *f*; 5. докарвамъ въ —, *va.* gêner; 6. имамъ —, *vn.* avoir besoin de, chômer; || (за пары), pressé d'argent *m*; 7. намирамъ въ —, *vr.* être en peine *f*; 8. намирамъ —, *vn.* attraper une maladie; 9. който има —, *fam.* besoigneux; 10. въ една —, въ случай —, *adv.* au besoin; 11. отъ —, nécessairement (voyez Неволі).

Нуженъ (паралитикъ), *adj.* perelu *s*; (усакатенъ *t.*), impotent.

Нуженъ, *adj.* nécessaire, nécessaires, essentiel, de rigueur *f*; || (магдѣвъ), pressé; || || бывамъ —, *vn.* incommoder (voyez Потрѣбенъ).

Нужно, *adv.* de nécessité; || -то, *sm.* le nécessaire.

Нумера, *sm. pl.* chiffres arabes *m*.

Нумерация, *sf.* *Arithm.* la numération.

Нумеро, *sm.* le numéro, la cote; 1. туряне —, le numérotage; 2. турямъ или бѣлъжъ съ —, *va.* numérotar; 3. поставямъ -ра, *va.* coter; 4. падналото —, *sm.* l'extrait *m*.

Нумидійски жеравъ, *sm.* oiseau, la demoiselle.

Нумизматика (наука за монеты), *sf.* la numismatique.

Нумизматикъ, *sm.* un numismate.

Нумизматически, *adj.* numismatique.

Нумизматографически, *adj.* numismatographique.

Нумизматография, *sf.* la numismatographie.

Нуммулятъ (мидя), *sm.* la nummuline et -lithe.

Нункамъ, *vn.* faire dodo; || *pop.* pioneer.

Нунциатура (длѣжность на нунция), *sf.* la nonceiature.

Нунция (пански проводеникъ), *sm.* un nonce.

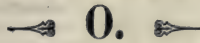
Нутація, *sf.* *Astr.* la nutation.

Нъ (нж), *conj.* mais, cependant, or; || *adv.* toutefois, au surplus; || — и, *adv.* mais encore (voyez Аль).

Нынь, *adv.* maintenant, aujourd'hui, à cette

heure, en ce moment, actuellement, & (de,

- pour le), présent, présentement, ici, or ça, voilà que, venir de (*avec un infinit*); 1. 1. *защо* —, *conj.* à présent que; 2. *отъ* — d'ici; 3. *до* —, jusqu'ici, en ça.
- Нѣиѣшенъ**, *adj.* d'aujourd'hui, présent, d'à présent, actuel, courant, moderne.
- *случай*, *sm.* l'actualité *f.*
- Нѣиѣшнѣо**, *sm.* le présent.
- *писмо*, *sm.* la présente.
- *положене* (*на дѣлата*), *sm.* le statu quo; || *въ* —, *adv.* in statu quo.
- Нѣ** (*и не*), *adv.* non, non pas, du tout, ne... point; 1. *fam.* néant, mie; 2. — *само*... *нѣ* *и*, *adv.* non-seulement... mais encore; 3. || — *само* *щото*, tant s'en faut que; 4. *никакъ* —, *fam.* nescio vos.
- Нѣвгашенъ дворянинъ**, *sm.* un ci-devant.
- Нѣвгашъ**, *adv.* ci-devant (*voyez Нѣкогажъ*).
- Нѣдра**, *sm. pl. Slav.* le flanc; || (*на землята*), les entrailles *f.* || *fig.* le giron.
- Нѣдро**, *sm. fig.* le sein; || (*на черкова*), le bercail; || **Нѣкадѣ** (*нѣдѣ*), *adv.* quelque part.
- Нѣкогажъ**, *adv.* quelquefois, au temps jadis, jamais, un bel jour; || *по* —, *adv.* par-ci par-là.
- Нѣкой**, *pron.* quelqu'un; *pl.* -кои-си, quelques uns; 1. quelque, aucun, un certain, tel, un, des (*pour de les*); 2. *pron. ind.* personne; || *никой* (*avec ne*); 3. — *си*, *adj.* le sieur, quidam, *s.*
- *неизѣстенъ*, *sm.* un je ne sais qui.
- *пжѣ*, *adv.* quelque fois.
- Нѣколко**, *adv.* quelque.
- Нѣмама**, *vn.* manquer de; 1. (*си*), dépourvoir de; 2. (*едноцѣтна книга въ игра*), renoncer; 3. (*сиупена пара*), n'avoir pas un sou vaillant; 4. *нѣма* *защо*, *v. imp.* il n'y a pas de quoi; || *нѣма*, *sm.* le non; || *нѣма* *никого*, pas âme qui vive.
- Нѣмане**, *sm.* le manquement, absence *f*, privation *f*, dénuement et dénuement, dépouillement *m*, disette *f*, besoin *m*, pénurie, déféctuosité *f*, de faute de, *m*; 1. (*ицакъ*), *Méd.* l'anorexie *f*; 2. (*нефѣ*), la bourrasque; 3. (*цѣтъ на кожа*), la décoloration; 4. *отъ* — *на нѣщо*, *prép.* manque de; 5. *отъ* —, *au* (*à*) défaut de; 6. *и отъ* —, faute de.
- Нѣмата роль** (*на сцена*), *sf. Théât.* le comparse.
- Нѣмателенъ**, *adj.* privatif.
- Нѣмотиѣ**, *sf. Méd.* l'alalie *f.*
- Нѣмовѣрностъ**, *sf.* l'incrédibilité *f.*
- Нѣмовѣрство**, *sm.* le parjure.
- Нѣмовѣръ**, *ка, sc.* parjure; || -*вѣренъ*, *adj.*
- Нѣмоочка** (*която прыка са хваща безъ ко-рени*), *sf. Bot.* la bouture.
- Нѣмостъ**, *sf.* le mutisme et mutité *f.*
- Нѣмотенъ**, *adj.* mu, pauvre.
- Нѣмска свойщина**, *sf.* un germanisme; *уиотрѣбывамъ* —, *va.* germaniser.
- *сыреница*, *sf.* mardi gras *m*, le carême-prenant.
- Нѣмски**, *adj.* germanique.
- *рапонъ*, *sm.* plante, la navet.
- *рейторъ*, *sm.* un reître.
- Нѣмско долно нарѣчѣ**, *sm.* le plat allemand.
- *просо*, *sm.* plante, le moha ou mohar de Hongrie.
- *хоро*, *sm.* l'allemande *f.*
- Нѣмъ**, *adj.* muet.
- Нѣца**, *sm. pl.* l'effet *m*; || (*за намѣра*), pièce de rechange; || (*за вдене*), *fam.* la provende.
- Нѣщо**, *sm.* l'objet *m*, la chose, le rien; 1. *малко* — *sm.* peu de chose; 2. — *неизвѣстно*, un je ne sais quoi; 3. *безъ* —, *depourvu de*; || *fig.* veuf de.
- Нѣщичко**, *sm. dim. fam.* la chosette; || le rien; || (*щото и да е*), quelque chose.
- Ню-фоундендски рыбаръ** (*и -ска ладѣя sf.*), *sm.* le terre-neuvier.
- Нже**, *sm.* le dodo.
- Нжравенъ**, *adj.* Chérisson.
- Нжравоописане**, *sm.* l'éthologie *f.*
- *учене*, *sm.* la moral, moralité, éthique *f*; || *твърдѣ* *върло* —, le rigorisme.
- *училиникъ*, *sm.* un moraliste; || (*твърдѣ върло*), un rigoriste.
- *училинчески*, *adj.* moral; -ски, -lement; || *разсѣждама* —, *vn.* moraliser.
- *разумъ*, *sm.* la moralité.
- *училинческо настанѣване*, *sm.* la morale.
- *примѣняване*, *sm.* la moralisation.
- *размыслеване*, *sm.* la moralité.
- *учителенъ*, *adj.* parénétiq.
- *учително слово*, *sm.* la parénèse.
- Нжравстено**, *adv.* moralement.
- Нжравственостъ**, *sf.* la moralité; || *пропадане* —, la démoralisation.
- Нжравственъ**, *adj.* moral; -но, -lement.
- Нжравствени правила**, *sm. pl.* les principes *m*.
- Нжравъ**, *sm.* la qualité, le caractère, le naturel, tempérament, esprit *m*, guise, complexion *f*; || *fig.* l'humeur *f*, la trempe, la pâte; || *бывамъ на единъ* —, *vn. fig.* chausser à même point *m*.
- Нжравы**, *sm. pl.* les moeurs *f*; || *изобразене* *на* — *и* страсти, l'éthopée *f*.

О

Обезчестительъ

О, la quinzième lettre de l'alphabet bulgare.
О! *interj.* ô, oh, ouf, hélas; || о Боже! ô Dieu.
Оазисъ (*тървисто мѣсто въ пѣсчливо поле*), *sm.* l'oasis *m.*
Обагване и -гнуване, *sm.* l'agnelage *et* agnelement *m.*, la portée.
Обаждамъ, *va.* avertir, annoncer, dénoncer, rapporter, aviser, faire savoir, faire part, instruire, déférer, informer, mettre au courant, accuser, relater, charger, déceler; 1. *Jur.* en référer; 2. (*съ сѣдмиченъ редъ*), intimer; 3. -*си*, *vr.* se déceler.
Обаждае, *sm.* l'avertissement *m.*, dénonciation, indication *f.*, décelement, rapport *m.*, notification *f.*, éveil *m.*, délation, relation *f.*; 1. (*на сѣдница*), le référé; 2. (*за подправяне, за лжовно нѣщо*), *Jur.* inscription de faux, *f.*; 3. (*че покойникъ-тъ не е оставилъ никакъ имотъ*), *Jur.* procès-verbal de carence; 4. безъ —, sans dire gare.
Обаждачъ, *ка, s.* dénonciateur, delateur, trice; un indicateur, rapporteur, référendaire, *m.*
Обвалевамъ, *va.* habiller. [bouilli].
Обварено говеждо месо (*на союшъ*), *sm.* le
Обвивамъ, *va.* envelopper, entortiller, tortiller, ineruster; 1. (*глава си*), *fat.* embéguiner; 2. (*съ слама денкове*), empailler; 3. -*са*, *vr.* s'envelopper, s'entortiller, s'ineruster.
Обвиване, *sm.* l'enveloppement *m.*, entortillement, empaillage, tortillement, *m.*
Обвивка, *sf.* l'enveloppe *f.*; || (*у глба*), *Bot.* la volva; || (*за тисла*), le couvert.
Обвѣзвамъ, *va.* ceindre; || (*или опасавамъ ладѣя*), ceinturer; || *вѣжа, желѣза и др. т. които -вать ладѣя*, *Mar.* le ceintrage.
Обвѣзване (*ладѣя*), *sm.* *Mur.* le ceintrage.
Обвѣрвамъ и -ривамъ, *va.* confier, fier, commettre; 1. (*нѣкому*), croire à; 2. -*са*, *vr.* se confier (à, en), se fier à; 3. (*нѣкому*), croire à.
Обвѣрване, *sm.* la confiance, le mandat; || съ глупава —, la gueleule enfarinée; || давамъ —, *va.* rassurer.
Обвѣреностъ, *sf.* la confidence, la foi, subdélégation *f.*, le fiat.
Обвѣренъ, *adj. m.* un délégué, mandataire, représentant, apocrisiaire *m.*, homme d'affaires; procureur, trice, *s.*
Обвѣренный оставенъ имотъ, *sm.* le dépôt.
Обвѣрителенъ, *adj.* confidentiel.
Обвѣрително, *adv.* confidentement.
— писмо, *sm.* la procuration.

Обвѣрливъ, *adj.* confiant.
Обвѣрникъ, *ница, s.* confident, ente; un mandant, un commettant.
Обграждамъ, *va.* environner; || *Archit.* revêtir; || -*са*, *vr.* se loger.
Обдарявамъ (*нѣкого съ нѣщо*), *va.* doter de, donner de.
Обдържамъ, *va.* entretenir, soutenir, sustenter, faire subsister, alimenter; || -*са*, *vr.* s'entretenir, se sustenter.
Обдържане, *sm.* l'entretien *m.*, la subsistance, substance, sustentation *f.*, aliment *m.*, alimentation *f.*, traitement *m.*, pitance *f.*; || (*въ недоумѣне*), *Rhét.* la suspension; || (*на потрѣбнитъ за живѣяне*), l'entretienement *m.* [-ément].
Обезнадѣжбенъ, *adj. s.* désespéré; -бно, **Обезнадѣжно**, *adv.* en désespéré. [saisir].
Обезнадѣждамъ, *vr.* désespérer de, se
Обезнадѣждване, *sm.* le désespoir, le désolation; 1. *докарвамъ въ —*, *va.* désoler, désespérer; 2. *дакарване въ —*, désespéré, *adj.* 3. въ — *самъ*, *vn.* se désespérer.
Обезнародвамъ, *va.* dépeupler *et* se —, *vr.*
Обезобразявамъ, *va.* défigurer, déformer, difformer, dénaturer, contourner; || *fig.* tronquer (*voyez* **Погрознявамъ**).
Обезоръжвамъ, *va.* désarmer.
Обезоръжане, *sm.* le désarmement.
Обезоръженъ (*безъ оружје*), *adj.* désarmé.
Обезплодевамъ, *va.* stériliser.
Обезславямъ, *va.* débilitier, épuiser, énerver, abattre, assoupir, harasser, juguler; 1. *fig.* miner; 2. (*снага*), mortifier; 3. -*са*, *vr.* s'épuiser, s'énervier.
Обезславямъ, *va. fig.* décrier, stigmatiser.
Обезсмъртявамъ, *va.* immortaliser, éterniser; || (*себе-си*), s'immortaliser.
Обезсърдчевамъ, *va.* décourager, démoraliser; || -*са*, *vr.* se décourager, se rebuter; || *който обезсърдчева*, décourageant, *adj.*
Обезсърдчеване, *sm.* le découragement, abattement *m.*
Обезсърденъ, *adj.* abattu.
Обезумевачъ, *sm.* un abrutisseur.
Обезумителенъ, *adj.* abrutisseur.
Обезумѣвамъ, *va.* abrutir, hébéter; || *fam.* rassoter; || -*са*, *vr.* s'infanter de.
Обезчестявамъ, *va.* déshonorer, démentir, noter d'infamie, fletrir; 1. *fig.* pilorier, prostituer; 2. *fam.* honnir; 3. (*свои родъ*), forligner; 4. (*себе-си*), *fig.* encrasser, forfaire à son honneur; 5. -*са*, *vr.* se déshonorer.
Обезчестяване, *sm. Jur.* l'infamation *f.*
Обезчестителенъ, *adj.* infamant.

Обективенъ, *adj.* objectif; -вно, -ivement.
Обективностъ, *sf.* l'objectivité *f.*
Обелискъ, *sm.* l'obélisque *m.*, aiguille *f.*; || въ видъ на —, en obélisque.
Обемамъ, **Обнемамъ** и **Обнимамаъ**, *va.* embrasser, impliquer; || (*съ себе-си*), enfermer, renfermer; || *fig.* receler.
Обемень, *adj.* volumineux.
Обемъ, *sm.* le volume, étendue *f.*, le tour; 1. *fig.* le calibre; 2. *Log.* la compréhension; 3. *Mus.* le volume.
Оберь-, *adj.* grand.
 — **хофмейстеръ**, *ка*, *s.* grand-maître, — (maîtresse) de la cour.
 — **хофмейстерина**, *sf.* surintendante de la maison de la reine, *f.* [de cérémonie, *m.*
 — **церемонни мейстеръ**, *sm.* grand-maître
Обиждамаъ, *va.* murer, lambrisser.
Обиждане, *sm.* ambris d'appui, *m.*
Обиденъ лиманъ, *sm.* *Mar.* la darse et darse.
Обзалагамъ, *va.* parier; 1. -*са*, *vr.* gager; 2. (*за*), parier pour; 3. (*че не може*), mettre au défi de; 4. *сумма за която са обзалагати*, le pari.
Обзалогъ (*басъ t.*) или **Ъдець**, *sm.* le pari.
Обзаложникъ, *ница*, *s.* parieur, euse.
Обива (*градъ-тъ овоцки*), *v. imp.* il cotit.
Обиване (*овоцки отъ градъ*), *sm.* la cotissure.
Обиграждамаъ, *va.* bloquer.
Обиграждане, *sm.* (*voyez* Блокада).
Обида, *sf.* l'insulte *f.*, injure, offense *f.*, affront, outrage *m.*, incartade, indignité, lésion, avanie *f.*, grief *m.*; 1. *fig.* le camouflet; 2. *Jur.* l'excès *m.*; 3. *fat.* l'aubade *f.*, algarade *f.*; 4. *търпя* —, *vn.* digérer, dévorer.
Обиденъ, *adj.* injurieux, offensant, offensé; 1. *fig.* piquant, piqué; 2. (*естествомъ*), disgracié de la nature; 3. (*за приживие*), *Jur.* inofficieux.
Обидникъ, *sm.* un offenseur, un insulteur.
Обидностъ, *sf.* *Jur.* l'inofficiosité *f.*
Обиждамаъ, *va.* offenser, insultar, maltraiter, léser, outrer, grever, pousser, s'attaquer à, piquer au vif; 1. *fig.* mulcter, heurter; 2. (*съ думи*), injurier; || -*меса* (*единъ другъ*), *vr.* s'injurier; 3. -*са*, *vr.* se piquer.
Обирамаъ, *va.* dépouiller, piller, voler, brigander, ravir, rapiner, cueillir, détrousser, spoliar, flouter, dénuer, emousser; 1. *fig.* moissonner; 2. (*платната отъ ладя*), *Mar.* dégréer; 3. (*плодове отъ полето*), récolter; 4. -*са*, *vr.* se dénuer de.
Обиране, *sm.* la spoliation, escroquerie *f.*, dénuement et dénuement *m.*, cueillaison et cueillement *m.*; 1. *fat.* la pillerie; 2. (*плодове*), la cueillette; 3. (*ладя*), la piraterie; 4. (*скриване на платната*), *Mar.* le dégréement.
Обирачка (*сачесо у канаръ*), *sf.* le riflard, la ratissoire, la plane, le paroîr; 1. *лада*

или изравневамаъ съ —, *va.* planer; 2. очистевамаъ съ —, le ratisage; 3. *чисти* съ —, *vr.* ratisser.
Обирникъ, *sm.* un voleur, brigand, ravisseur, piller, pillard, bandit, spoliator, rapineur, maltotier, coupeur de bourses, escroc, felou, *m.*; || *fat.* un voleur.
Обирнически, *adj.* pillard, spoliator.
Обирническо черасло, *sm.* le monseigneur.
Обирничество, *sm.* la volerie.
Обиръ или Плѣнь, *sm.* le butin, brigandage, pillage *m.*, rapine, filouterie *f.*
Обкачевамъ (*съ*), *va.* tendre.
Обкачень (*съ*), *adj.* tendu de.
Обковамаъ, *va.* enchaîner, encadenasser, ferrer, lambrisser; 1. (*съ джски ладя*), *Mar.* souffler; 2. (*съ камацы*), entourer; 3. (*ладя*), doubler; 4. (*платна*), monter, serti; || (*съ полото*), chatonner.
Обковане, *sr.* la ferrure, entourage *m.*, chatonnement, bandage, lambris; 1. (*полело*), le ferrage; 2. (*съ лѣдны джски ладя*), *Mar.* le doublage; 3. (*на склѣ камикъ*), la sertissure et serte; 4. *изваждамаъ* —, *va.* déferer. [chaînes *f.*
Обкованеа, *sm. pl.* les ferrements *m.*, les
Обкована тоѣра, *sf.* brin d'estoc, *m.*
Обкованъ ялмазъ, *sm.* le chaton.
Обковачъ, *sm.* un monteur; || (*на склѣ камацы*), un sertisseur; || (*на ялмазы*), metteur en oeuvre, *m.* [стола], le sabot.
Обкова, *sf.* la chape; || (*лѣдны кракъ на* Обковамама, *vr.* *Milit.* se terror.
Обля въжика, *sf.* le godron. [le coffin.
 — *кошинца* (*съ рама и захлупакъ*), *sf.*
 — *кула* (*ротонда*), *sf.* la rotonde.
 — *нила*, *sf.* le queue-de-rat.
 — *фигура*, *sf.* l'ovale *m.* [f. auspice *m.*
Облага, *sf.* l'intérêt *m.*, le délice et délices
Облагородвамаъ, *va.* ennoblir; || -*са*, *vr.* s'ennoblir. [un anobli.
Облагородень дворянникъ (*наскоро*), *sm.*
Облагополучвамаъ, *va. fig.* béatifier.
Обладавамаъ, *va.* posséder; || (*себе-си*), se posséder.
Облакъ, *sm.* la nue; *pl.* лацы, *fig.* les nues *f.*; || *черъ* —, le nuage.
Областенъ, *adj.* provincial; -тно, -alement; || régional, territorial, bailliaier.
 — **депутатникъ** (*отъ лѣхско събрание*), *sm.* nonce terrestre, *m.*
 — **сджникъ**, *sm.* un bailli; || *жена на* —, une baillive.
Областна сджница, *sf.* le bailliage.
Областна нарѣчие, *sm.* l'idiome *m.*, le patois.
 — **началникъ**, *sm.* un ethnarque.
Область (*нахля t.*), *sf.* la province, le territoire, l'état *m.*, le bailliage; 1. *fig.* le domaine, la région; 2. (*отъ Египетъ*), le Nome; 3. *описатель на —сти*, un chorographe;

4. описане на -сти, la chorographie; 5. (що управлява бей), (voyez Бейликъ).
- Облацы** (върху металъ), *sm. pl.* moiré métallique *m*; || (на платъ), les ondes *f*; || на —, ondé, *adj.*
- Облачамъ**, *va.* habiller, vêtir, revêtir, draper, mettre, endosser; 1. (дрѣха), prendre, passer; 2. (изново), rhabiller; 3. (сѣбно), fagoter; 4. (сѣ сѣбны дрѣхы), accouter, affubler; || *fig.* enharnacher; 5. -са, *vr.* faire sa toilette, s'habiller, se vêtir, se revêtir, se draper; 6. (добрѣ или лошо), bien ou mal se mettre; 7. (по-леко), se dégarnir; 8. (сѣбно), *fat.* se fagoter, se 'harnacher; 9. (сѣ сѣбны дрѣхы), s'affubler de; 10. която облача актрисытъ, *Théat.* une habilleuse; 11. което може оше да облечемъ или носимъ (носливо), *mettable, adj.* [mise].
- Облачане и -лекло**, *sm.* l'habillement *m*, la Облача [пѣлно съ бѣлы -чета (за небо), moutonnées, moutonneux, *adj.*
- Облаченъ**, *adj.* nuageux, sombre.
- Облачна мѣда**, *sf.* l'écorchée *f.*
- Облекло**, *sm.* le costume, le vêtement, habit, habilement, ajustement, déguisement, équipement *m*; || (на пѣлкѣ), *Milit.* la tenue; || (сѣбно), l'accoutrement *m*.
- Облечена маймуна**, *sf.* le fagotin.
- Облеченъ, part. mis**; || (издаво), tiré à quatre épingles *f*; || човѣкъ — нѣ по състоянето си, un fort-vêtu.
- Облечены (за пѣлѣнца)**, *sm. pl.* dru.
- Облива (за рѣка)**, *v. imp.* il baigne.
- Облигация**, *sf.* Com. l'obligation *f.*
- Обло**, *adv.* en ovale, en bahut; || права —, *va. Archit.* quarderonner.
- листникъ, *sm.* plante, la soldanelle.
- стѣкло [майсторъ на -кла, un bombeur.
- Облостъ**, *sf.* la rotundité, rondeur, sphéricité *f*, arrondissement *m*.
- Объль**, *adj.* rond, oval *m*; || *Anat.* ovalaire.
- жбалець (за конь), *sm.* l'escache *f.*
- Облы дърва (за горене)**, *sm. pl.* le rondin.
- захлупцы, *sm. pl.* le galon.
- Облъгалка**, *sf.* l'accouder, accotoir *m*.
- Облъгамса**, *vr.* appuyer sur, s'étayer, se coller sur; 1. *Jur.* incombler; 2. (на), se reposer sur; 3. (на лактиѣтъ си), s'accouder; 4. (сърбомъ), s'accouler.
- Облъгане (на лакетъ-тъ)**, *sm. Milit.* l'accouderment *m*. [rhabiller].
- Обмундирувамъ**, *va. Milit.* équiper; || (изново),
- Обнародувамъ**, *va.* publier, proclamer, promulguer, divulguer, erier; || *fig.* fulminer.
- Обнародване**, *sm.* la publication, promulgation, manifestation, proclamation, divulgation *f*, criage *m*.
- Обнародовачъ**, *sm.* un publicateur.
- Обнасямса**, *vr.* se conduire, se comporter
- se gouverner, se communiquer, vivre, pratiquer, procéder, traiter, revenir, fréquenter; 1. (великодушно), *fig.* faire un appel à; 2. (дебелишки), tyranniser; 3. (добропринлично), se respecter; 4. (злѣ), donner à gauche; || (съ нѣкого), malmenier, maltraiter; 5. (роднинскы съ нѣкого), se familiariser avec; 6. (съ), 'hanter; 7. (честно или както прилича, сур. върѣ по правый пѣкъ), charrier droit; 8. който умѣ да са обнаси съ свѣтъ-тъ, *adj. s.* ménager, euse; 9. трѣбува да знае нѣкой да са обнесе споредъ врѣмето и мѣстото, à la guerre, comme à la guerre.
- Обнасяне**, *sm.* la conduite, le savoir-vivre, les manières *f*, la façon, pratique *f*, procédé, traitement, commerce *m*; || *fig.* la marche, le ton, le style, l'user *m*; || често — съ нѣкого, *fat.* la 'hantise.
- Обнимамаъ**, *va.* saisir (voyez Обемамаъ).
- Обносителенъ**, *adj.* sociable; -лно, -ment; || *fig.* liant, praticable; || ставамъ —, *vn.* s'humaniser. [liant].
- Обносителность**, *sf.* la galanterie; || *fig.* le
- Обогатявамъ**, *va.* enrichir; 1. *fig.* gorger; 2. -са, *vr.* s'enrichir, se gorger de, arrondir, parvenir; 3. *fig.* s'engraisser; 4. (съ полезны познаниеа), meubler sa tête.
- Обогатяване**, *sm.* l'enrichissement *m*.
- Обожавамъ**, *va.* diviniser, adorer, se faire un Dieu de; || (страстно любя), idolâtrer.
- Обожаване**, *sm.* l'adoration *f*; || *fig.* le culte.
- Обожевачъ**, *sm.* un adorateur, admirateur *m*; || (на само-себе си), un idolâtre.
- Оболъ (дрѣвна пара и драмъ)**, *sm.* l'obole *f*.
- Обработанъ (добрѣ)**, *adj.* bien tenu.
- Обработувамъ**, *va.* labourer, élaborer, travailler, façonner; 1. *Chim.* manipuler; 2. (прѣкопавамъ дълбоко), *Agric.* sombrer; 3. (земля), cultiver.
- Обработване**, *sm.* la cultivation, culture *f*, manipulation *f*.
- Образенъ**, *adj.* *Anat.* facial; || -зний видъ (на болѣнь), *sm. Méd.* le facies.
- Образецъ (юрискъ т.)**, *sm. fig.* le moule; || зимамаъ — на нѣщо, *va.* mouler.
- Образителенъ**, *adj.* *Geom.* générateur.
- Образливность**, *sf.* la figurabilité.
- Образувамъ**, *va.* organiser, policer, faire; 1. *fig.* façonner, décrasser, polir; 2. (умъ), cultiver; 3. -са, *vr.* se civiliser, s'organiser; 4. *fig.* se décrasser, se dérouiller.
- Образоване**, *sm.* l'organisation, *f*, figuration, conformation, éducation *f*; || (умъ), la culture; || способенъ за —, civilisable, *adj.*
- Образованостъ**, *sf.* la civilisation.
- Образователенъ**, *adj.* formateur, plastique; || *Phys.* architectonique.
- Образователность**, *sf.* la plasticité.
- Образъ**, *sm.* le visage, la face, la mine,

physionomie, figure *f*, aspect, front, nez *m*, ressemblance *f*, maintien *m*, forme, effigie *f*, agnus *m*; 1. издрасквамъ — тъ нѣкому, *va.* dévisager; 2. плънтъ въ — тъ, arrondi, *adj*; 3. (лика, портретъ), le portrait, l'image *f*, le tableau; 4. (цѣла орѣстъ), portrait en pied; 5. гръдентъ —, portrait en buste; 6. поставямъ да ми испишатъ — тъ или казвамъ да ми извадятъ — тъ, *va.* se faire peindre; 7. събраме — вы, l'iconographie; 8. украсенъ съ — зы или шампицы (за книга), pittoresque; 9. ищещъ — зы или шампы, *va.* iconomane; 10. страсть кътъ — зы, l'iconomanie *f*; 11. кунюищъ на — зы, un portraitiste; 12. (пажина), la page; 13. правя набранытъ буквы на — зы, *va.* Tur. mettre en page; 14. поставяне нумеро на —, la pagination; 15. поставямъ нумера на — зы въ книги, *va.* paginer; 16. бройтъ на — тъ, *Tur.* le folio; 17. нумероване на — зы, le foliotage; 18. нумерувамъ — зы въ книга, *va.* folioter; 19. два написаны — за (единъ листъ), le rôle; 20. втори —, le verso; 21. забълъжване подъ — тъ (въ книга), *Tur.* le manchette; 22. въ насръщный — (за прѣводъ), *adv.* en regard.

Образявамъ, *va.* former; 1. (изново), re-former; 2. (различно), varier; 3. — са, *vr.* se former.

Образяване, *sn.* la formation.

Обранъ, *adj.* dénué de.

Обрастева, *v. imp.* il s'implante.

Обрастеване, *sn.* l'implantation *f*.

Обреденъ, *adj.* cérémoniel. [et — nel.

Обредна черковна книга, *sf.* le processional

Обредникъ, *sm.* le formulaire, le cérémonial.

Обредолививъ, *adj.* formaliste, *s*.

Обредъ, *sm.* l'étiquette *f*, la formalité, la forme, le cérémonial, la cérémonie, l'observance *f*; || (черковенъ редъ), le rit et rite; || списатель за черковны — ды, un ritualiste.

Обречена земля, *sf.* la terre sainte.

Обривъ (болестъ), *sm.* la rougeole.

Обричамъ, *va.* vouer, dévouer, offrir, proposer, menacer, protester; || — са, *vr.* promettre.

Обричане, *sm.* le vœu, la promesse, engagement *m*, protestation *f*; 1. *Jur.* la pollicitation; 2. изпълнявамъ —, *va.* dégager; 3. по —, voir, *adj*; 4. голѣмы и пусты — неа, promesses ronflantes *f*.

Обрулване (обиране овошцы), *sn.* la récolte.

Обръгнать, *adj.* routinier.

Обръгнувамъ, *vn.* s'habituer à, se familiariser avec, aguerir à; || *fig.* endureir à.

Обръгнуване, *sn.* la routine.

Обръжевамъ, *va.* armer, munir; 1. *fig.* revoltier contre; 2. (ладя), *Mar.* équiper; || (изново) rééquiper; 3. (съ тоѣга), embâ-

tonner; 4. — са, *vr.* s'armer, prendre les armes; 5. *fig.* se révolter; 6. (противо нѣкозо), *fig.* sonner le tocsin sur; 7. (съ тѣрпене), se munir de; 8. — си (ладя), *vn.* *Mar.* s'équiper.

Обръжване, *sn.* prise d'armes, *f*; 1. *fig.* levée de boucliers, *f*; 2. (на благородны въ Лвѣя), la pospolite; 3. (на войска и ладя), l'armement *m*; 4. (ладя), l'équipement *m*; 5. (ладя съ потрѣбнытъ и), *Mar.* les agrès *m*.

Обръната наопаке буква, *sf.* *Tur.* le blo-cage.

Обрънать, *adj.* Géom. renversé; || *Mathém.* réciproque.

Обръснувамъ (отъ нѣкого много паны), *va.* *fig.* faire une rude saignée, saigner.

Обръчаръ (кацаръ), *sm.* un cerclier.

Обръчно дърво, *sn.* le feuillard.

— желѣзо, *sn.* feuillard de fer, *m*.

Обръчъ, *sm.* le cercle, le cerceau, le rond;

1. бълъжене — или околъ, le simbleau;

2. избивамъ — чи отъ бълъча, *va.* décercler;

3. набивамъ — чи на бълъча, *va.* relier, cercler; || (новы — чи), recercler; 4. набиване — чи на бълъча, le reliage, le cerclage; 5. описваме около — тъ *va.* Géom. circoncrire.

Обръщамъ, *va.* tourner, détourner, diriger;

1. *Théol.* convertir; 2. *Mar.* revirer;

3. (ладя на друга страна), *Mar.* virer de bord, revirer de; 4. (противо нѣкого неговитъ доказателства), rétor-

quer; 5. (употрѣбляемъ пакъ паны), rem-

placer; 6. — са, *vr.* tourner et se —, se convertir;

rétourner, se rouler; 7. (къмъ), recourir;

|| *fig.* rejaillir sur; 8. (съ лице къмъ не-

приятель — тъ), faire volte-face *f*; 9. обръ-

щаса (за вѣтъръ — тъ), *v. imp.* *Mar.* il se

range; || (въ цуреѣ), *Chir.* il abcede; 10.

обръщатся, вървѣтъ много (за паны), *v.*

imp. il roule.

Обръщане, *sm.* la tournure, le tour, gauchissement, mouvement *m*, contingence *f*; 1. *Mar.* le revirement ou virement; 2. *Chir.* la version; 3. *Com.* virement des parties; || (за паны), revirement des parties, de fonds; 4. (въ вѣра), la conversion; 5. (на ладя), *Mar.* virement de bord; 6. (паны), le remplacement; 7. половина — (Милі. на дѣсно), le demi-tour; 8. (ръка на назадъ), mouvement de supination.

Обръщачъ (въ вѣра), *sm.* fat. un convertisseur.

Обръзано дърво (да стане кичасто), *sn.*

Agric. le tetard.

Обръзачка (въ зарапчана), *sf.* la tailleresse.

Обръзвамъ, *va.* rafraîchir; || (късо), écourter.

Обръкъ, *sm.* l'offre *m*, le vœu; 1. *Jur.* le

chambellage, pollicitation, censive *f*; 2.

(калуцески), les vœux; 3. (който са

плаща съ овесъ), l'avénage *m*.

Обръчена земя, *sf.* terre de promesse ou terre de promise, *f.*

Обръчене, *sm. Théol.* la répromission.

Обръченъ, *adj.* votif, censuel.

— околъ, *sm. Jur.* la censive.

— човѣкъ, *sm. Jur.* le censitaire.

Обръчно, *adv.* censivement. [*sidional.*]

Обсаденъ (за корона, за монета), *adj.* ob-

бсаждамъ (съ дръвие градинна ограда), *va.* palissader.

Обсебена ладия (отъ друго), *sf. Mar.* le capteur et captureur.

Обсебвамъ, *va.* saisir, s'emparer de.

Обсерватория (звѣздобройница), *sf. Astr.* l'observatoire *f.*

Обсервационенъ корпусъ, (*sm. Milit.* corps d'observation, *m.*

Обендианъ (черно стъкло), *sm.* l'obsidiane et -dienne *f.* [*rantisme m.*]

Обскурантизмъ (заслѣпяване), *sm.* l'obcu-

обскурантъ (врагъ на просвѣтене), *sm.* un obscurantiste.

Обстоятеленъ, *adj.* circonstancié.

Обстоятелно, *adv.* en détail.

Обстоятелства (и подробности), *sn. pl.* *fig.* les aboutenants et -sants; 1. бывамъ

въ тѣны —, *vn.* être dans ses petits souliers; 2. (що намаляватъ обѣдта), circonstances attenantes *f*; 3. споредъ —тата, *adv.* suivant ou selon le temps; || *fig. fam.* selon le vent.

Обстоятелственъ, *adj. Gram.* circonstanciel.

Обстоятелство (срѣме), *sn.* l'occasion *f*, la situation, incident *m*, circonstance *f*, détail *m*, particularité *f*, rancounter, conjoncture *f.*

Обстѣпамъ, *va.* assiéger; || *Milit.* investir; || който обстѣпа, un assiégeant, un attaquant.

Обстѣпане, *sn.* l'investissement *m*; || двигамъ —, *va.* désassiéger.

Обстѣпенъ, *adj.* assiégué *m.*

Обстѣлавамъ, *vn.* sceller, barder.

Обстѣланъ конь, *sm.* cheval de selle, *m.*

Обтакамъ, *va.* surjeter.

Обтакане, *sn.* le surjet; 1. (на дрѣва), le passe-poil; 2. (съ ивицы), le remplissage; 3. отпарямъ —, *va.* déborder.

Обтакателна ивица (сръжъ шевъ-тъ на платиата), *sf. Mar.* le couillard.

Обтачка (на шевъ съ ивицы), *sf.* une remplisseuse.

Обувамъ, *va.* chausser; 1. (изново), rechausser; 2. —са, *vr.* se chausser; 3. което са обува лесно, chaussant *adj.*

Обувателна кость, *sf.* le chausse-pied.

Обувка желѣзна (на колъ), *sf.* le sabot.

Обучавамъ, *va.* exercer; 1. (въ нѣщо), pratiquer; 2. —са, *vr.* s'exercer à; || *fig.* se débrouiller.

Обучаване, *sn.* l'exercice *m*; || въ —, en

haleine; || *pl.* —неа (въ побожность), les pratiques *f.*

Обуца, *sn. pl.* les bottes; 1. (калѣзри, ботуши), la chaussure; 2. (на планинскы Шотладжы), les brogues et broques *f*; 3. носецъ-тъ на —, la carre de soulier; 4. полената калъ за —та, la botte; 5. обутъ съ —, chaussé, *adj*; 6. правя —, *va.* chausser.

— шийникы (за прѣзаяне), *sf. pl.* le patin; 1. прѣзаямеа съ —, *vr.* patiner; 2. търговия съ —, la patinerie; 3. прѣзая-качъ съ —, un patineur.

Обущаръ (ботушаръ), *sm.* un cordonnier.

Обшивамъ (съ памутина прѣжда), *va.* broder au plumetis *m*; || (цѣтя на платъ), broder.

Обшиване, *sn.* la broderie, le rebord.

Обшивка, *sf.* la bordure. [*pl.* le volant.

Обшивкы (на полы у женска дрѣха), *sf.*

Обшита ивица, *sf.* le crépine.

Обшитъ, *adj.* ouvré.

— юрганъ (завивка), *sm.* la courte-pointe;

|| майсторъ на —ны, un courte-pointier.

Обшквачъ, ка, *s.* brodeur, euse. [*ségrairie.*

Обица гора (на различни лица), *sf.* la

— мысль, *sf.* le cri public; || противенъ на —, paradoxal et -doxe.

— паша (мера *t.*), *sf.* les communeux *m.*

— правдина, *sf. Jur.* le paréage et pariage.

— свойщина, *sf.* les universaux *m.*

— собственость, *sf.* la copropriété; || (зидъ или друго), la mitoyenneté.

— спавалица, *sf.* le dortoir.

Общественно сѣществование, *sn.* chose publique. *f.*

Общественъ, *adj.* social, public; || (муниципаленъ), municipal.

Общи изговори, *sm. pl.* les généralités *f.*

Община, *sf.* la société, la communauté, commune *f*, commun *m*, compagnie *f*; 1.

(при царски Дворъ), l'appartement *m*; 2. (на подъ майсторъ ученицы), le com-

pagnoппаге; 3. давамъ пары на —, *va.* commander; 4. постѣпамъ въ —, *vn.* s'en-

ролер; 5. членъ на —, sociétaire, associé, *adj. m.*

Общинска кѣща, *sf.* la mairie.

Общински, *adj.* communal.

— сѣвътъ, *sm.* la municipalité.

Общность, *sf.* la généralité, la communauté, intégralité *f*; || (на илютъ), la communisme.

Общо, *adv.* par indivis; || *fig.* de coucert.

— то, *sn.* le général; 1. изъ —, *adv.* en général ou généralement; 2. правя или

става —, *va. vn.* généraliser; 3. правяне или ставане —, la généralisation; 4. което

може са направи —, généralisable, *adj*; 5. правя —, *va.* vulgariser; 6. въвождане

въ — употребене, la vulgarisation.

Общо голене (за прѣстѣяване), *sn. Jur.* vindicte publique *f.*

— **жителенъ**, *adj.* cénobitique.

— **жителностъ**, *sf.* la sociabilité.

— **житель** (-сѣдѣчъ), *sm.* un cénobiste.

— **мѣсто**, *sm. fig.* une selle à tous chevaux.

— **обѣда или Гостна трапеза** (въ за-
станища), *sf.* table d'hôte, *f.*

— **оцѣнене**, *sm. Jur.* l'arbitration *f.*

— **полезенъ**, *adj. fig.* banal. [grément *f.*

— **прѣтны искусства**, *sm. pl.* les arts d'a-
— **пѣяне**, *sm. Mus.* morceau d'ensemble, *m.*

— **набранъ имоть**, *sm. Jur.* le conquêt.

— **народенъ**, *adj.* vulgaire; -дио, -ment;

|| **правя -дно**, *va.* populariser.

— **езыкъ** *sm.* langue parlée *f.*

— **народно молене**, *sm.* les obsérations *f.*

— **покаяние**, *sm.* amende honorable, *f.*

— **народны молитвы** (прѣз три дѣна
до възнесеня), *sf. pl.* les rogations; || (въ
вѣст Римъ), les supplications *f.*

— **-работы**, *sf. pl.* le travail.

— **употрѣбительна соль**, *sf. Chim.* muriate
de soude, *m.*

Общъ, *adj.* public, commun à, exotérique,
mitoyen; || *fig.* banal; || -що, *adv.* en commun.

— **видъ**, *sm.* la généralité.

Обиваривамъ, *va.* blanchir.

Обиграждамъ, *va.* clore de; || *Milit.* investir.

Обиграждане, *sm.* l'investissement *m.*; || *Milit.*
le siège.

Обыкалямъ, *va. vn.* environner, cerner, en-
tourer, circuler, faire cercle autour de, ob-
séder, errer; 1. *fam.* tournailler; 2. (*гора*),
tourner; 3. (*около нѣщо*), faire le tour de;
4. (*по свѣтъ-тъ*), rouler; 5. който обы-
каля, errant, ambulant, *adj.*

Обыкаляне, *sm.* la tournée, le tour, le cir-
cuit; 1. *Astr.* la route; 2. *Chron.* la période;
3. (*на кръвъ-та*), la circulation; 4. (*на*
ладя), *Mar.* l'embardée *f.*; 5. (*на около*,
за дивичъ), *Vén.* la randonnée; 6. (*на*
планеты), la révolution; 7. (*чаркя на*
конъ), la volte; 8. което са относно до -то
на кръвъ-та, circulatoire, *adj.*

Обыкновенна игла, *sf.* l'aiguille *f.*

— **попца**, *sf.* l'ordinaire *m.*

Обыкновенно, *sm.* la coutume, la mode, la
manière, l'ordinaire *m.*; || *fig.* le pli; || *po*
—, *adv.* habituellement.

Обыкновенно, *adv.* d'habitude, communément,
à l'ordinaire et -rement, de coutume, la
plupart du temps.

Обыкновенъ, *adj.* ordinaire, usité, usuel,
commun, familier, vulgaire, obligé; || (*маурѣ*),
trivial.

— **гостъ**, *sm.* un habitué. [латоире.]

Обыколателенъ (за кръвъ-та), *adj.* circu-

Обытеленъ, *adj.* *Slav.* cénobitique.

— **калугеръ**, *sm.* un cénobite.

Обхождамъ, *va. vn.* tourner, parcourir,
faire le tour de; 1. *fig.* embrasser; 2.
(*свѣтъ-тъ*), courir; 3. (*съ ладя по съ*
земля), parer. [la visite.

Обхождане, *sm.* la tournée, la fréquentation,

Обычай, *sm.* l'usage *m.* la cutume, méthode,
mode, pratique, *f.* naturel *m.* les moeurs *f.*
règle, guise *f.*; || **основанъ по —**, cou-
tumier, *adj.*

Обычайнъ, *adj.* reçu.

Обычан, *sm. pl.* le costume; || **развалие —**,
fig. débordement des moeurs *f.*

Обычамъ, *va.* aimer; 1. (*пристрастно*), se
faire un Dieu de; 2. (*разгалею или*
страстно), cherir; 3. ако обычате, s'il
vous plait; 4. ако или както обычате, si
bon vous semble, comme bon vous semble;
5. който обыча, aimant, *adj.*; 6. обычае
са (*единъ другъ*), *vr.* s'entr'aimer.

Обычане [достойнъ за —, chérissable.

Обыченъ, *adj.* mignon; -чно, -nement.

Обычно, *adv.* chèrement, accortement.

— **дѣте**, *sm.* un Benjamin.

Обычливостъ, *sf.* l'accortise *f.*

Обычливъ, *adj.* aimable, cher, gentil, gent,
favori, gracieux, galant, bien-aimé, délicieux,
accort, doux, protégé, revenant, pieux; ||
(въ община), recherché; || **правя са на —**,
vr. faire le gentil.

— **прѣдмѣтъ**, *sm.* l'amour *m.*; || *fig.* le bijou.

Обычникъ, *sm.* un amateur.

Обычь, *sm.* l'amour *m.*, la charité, plaisir,
piété, attention *f.* goût (de, pour); || (*къ нѣ*
башиня), le patriotisme; || **съ —**, *adv.*
charitablement.

Обѣдало, *sm.* un dîneur. [ville *f.*

Обѣдвамъ, *vn.* dîner; || (*на гости*), dîner en

Обѣдване [за —, à table; || *стая за —*, le
réfectoire.

Обѣденъ разговоръ, *sm.* l'écot *m.*

Обѣдна паралия, *sf.* le diné. [dinatoire *m.*

— **подхатка** (*малкъ обѣдъ*), *sf.* déjeuner

Обѣдъ, *sm.* le diné, le banquet; 1. *малкъ*

—, *fam.* la dinette; 2. (*даромъ*), franche

lippée *f.*; 3. *имамъ лошъ —*, *vn.* gargarer;

4. (*въ манастырь*), la réfection; 5. *мѣсто*

за — или разноски за —, la dinée; 6.

оставки отъ —, le grailon; 7. **при свър-**

шеване —, entre la poire et le fromage;

8. **на —**, à table; 9. **слѣдъ —**, après-

дине; 10. **послѣ —**, de relevée.

Обѣлвамъ, *va.* écorcher; || (*кора отъ нѣщо*),
décoriquer.

Обѣлване, *sm. Chir.* l'exfoliation *f.*; || (*кора*
отъ дърво), la décorication.

Обѣлзвамъ, *va.* dessiner; || -ца, *vr.* se dessiner.

Обѣлено дърво (*безъ кора*), *sm.* bois pelard *m.*

Обѣленъ (*за дървѣ*), *adj.* abrouti.

Обѣсамъ, *va.* pendre, suspendre; || -са, *vr.*
se pendre.

- Объясне**, *sn.* la suspension; 1. *fat.* la pendaison; 2. *за* —, patibulaire, *adj.*; 3. до-стойнъ *за* —, pendable, *adj.*
- Объсень**, *adj.* suspendu; || -сений, le pendu.
- Объсника**, *sf.* la corde.
- Объсница**, *sf.* fourches patibulaires *f.* potence *f.*; || (*у Римляны*), les gémonies *f.*
- Объсило**, *sn.* le gibet; -лень, de gibet.
- Объсительно дѣло**, *sn.* cas pendable *m.*
- Объснене**, *sn.* la dilucidation.
- Объсникъ**, *sm.* un vagabond, homme de sac et de corde, gibet de potence, *m.*; 1. *fig.* un écorcheur; 2. *fat.* un pendard, un garnement, un traîne-potence; 3. *pop.* un réchappé de la potence; 4. погледъ на —, mine patibulaire *f.*
- Объяснявамъ**, *va.* dilucider.
- Обюздевамъ**, *va.* réprimer, modérer, brider, refréner, mettre un frein, contenir; 1. *fig.* comprimer, gourmander; 2. (*изново*), rebrider; 3. (*своимиъ страсти*), se commander à soi-même; 4. (*себе-си*), se maîtriser, se contraindre.
- Обюздене**, *sn.* la répression, la refré- nation; || *fig.* le frein.
- Обюздительно**, *adj.* répressif.
- Обязлиникъ**, *ница*, *s.* révéléteur, trice; || -вителень, *adj.* [révéler.]
- Обязывамъ**, *va.* sommer, prononcer, signifier.
- Обязыване**, *sn.* la signification, prononciation *f.*, prononcé *m.*, révélation *f.*; || *Jur.* la sommation.
- Овалевамъ**, *va.* graisser, encrasser.
- Оваль** (*дългиястовалчостъ*), *adj.* obale.
- Овація** (*у Римляны*), *sf.* l'ovation *f.*
- Овечь**, *sm.* quadr. le mouton; || (*и съзвѣдѣе Астр.*), le béliér.
- Овесець**, *sm.* plante, le brome.
- Овесь**, *sm.* plante, l'avoine et aveine *f.*; -сень, d'avoine; 1. видъ —, le fromental; 2. по-сѣяна нива съ —, l'avoinerie et avenière *f.*; 3. крина — за конь, le picotin.
- Оветѣла рѣчь**, *sf.* l'archaïsme *m.*
- Овивамъ**, *va.* rouler.
- Овлаждавамъ** (*иждрасено*), *va.* *fig.* empaumer.
- Овнешки**, *adj.* mouton.
- Овоцка**, *sf.* le fruit; 1. варене -кы, la marmelade; 2. стая за -кы и търговія съ -кы, la fruiterie; 3. келеръ за -кы, le fruitier.
- Овоцкаръ**, *ка*, *s.* fruitier, ère.
- Овоцна градина**, *sf.* le fruitier, le verger.
- Овца**, *sf.* quadr. le mouton, la brebis, l'ouaille *f.*; || (*що пасе по крайморскы ливады и месо отъ такава* —), le présalé.
- Овць**, *sf.* pl. race ovine *f.*; || подобно на -тъ, както —, *adv.* moutonnement; || подобенъ на -тъ, *fat.* moutonnier, *adj.*
- Овъла**, *sf.* laine agneline *f.*
- кожа** (*съ руното*), *sf.* le bisquain; || (*иш-вадена*), la basane.
- Овча трѣва**, *sf.* plante, l'achillée *f.*
- шуга**, *sf.* Vétér. la clavelée; || присаж- дане на —, la clavelisation.
- Овчи**, *adj.* mouton; || -ча кожа *f.*; -че месо, *n.* le mouton.
- конь**, *sn.* *fig.* l'an *m.*; || *pop.* un viédase.
- лайна**, *sn.* pl. le crottin.
- оцирь**, *sm.* race ovine *f.*
- Овчица**, *sf.* dim. l'agnelet *m.*
- Овчѣрница** (*мандра*), *sf.* la bergerie.
- Овчѣрска дрѣха**, *sf.* le chamarré.
- пѣса**, *sf.* Mus. la pastorale.
- поема или драма**, *sf.* la pastorale.
- пѣсни**, *sf.* la pastorelle; || (*съ еднакъвъ припѣвъ*), la villanelle. [bucolique.]
- Овчѣрски**, *adj.* pastoral; -ски, -алент; || —, благодѣникъ, *sm.* plante, la bourse-à-pasteur, le tabouret.
- каваль**, *sm.* flûte de pan ou syrinx, *f.*
- Овчѣрско куче**, *sm.* le matin, alan *m.*
- рогче**, *sn.* le cornet.
- Овчѣрски племена**, *sn.* pl. peuples pasteurs *m.*
- пѣсни и стихотворене**, les bucoliques *f.*
- стихотворене**, *sn.* pl. la bergerie.
- Овчѣрче**, *sn.* un pastoureau et -tourelle *f.*
- Овчѣрь**, *sm.* un berger, un pasteur; || —, -ка, *s.* gardeur, euse.
- Овъ** (*тумла*), *sm.* de.
- Овъхнувамъ**, *vn.* s'effleurir.
- Огадване**, *sn.* la divination, mot de l'enigme, *m.*
- Огарецы** (*отъ свѣць*), *sm.* pl. le moucheron, mouchure de chandelle, *f.*
- Огарка**, *sf.* bout de chandelle, le lumignon.
- Огасене** (*дъгъ*), *sn.* l'extinction *f.*
- Огасливъ**, *adj.* amortissable.
- Огаснувамъ**, *vn.* s'éteindre; || *fig.* expirer.
- Огасявамъ**, *va.* fondre; 1. *fig.* étouffer; 2. (*дъгъове*), amortir; 3. (*пожарина*), se rendre maître de.
- Огасяване**, *sn.* l'extinction *f.*, amortissement *m.*
- Оглавявамъ** (*хартия*), *va.* timbrer.
- Оглавене**, *sn.* l'index *m.*, table des matières, *f.*
- Оглавникъ**, *sm.* la bride; 1. (*у юзда*), la têtière; 2. поставямъ —, *va.* enchevêtrer; 3. сиемамъ —, *va.* déchevêtrer; 4. сваля си -тъ, *v. imp.* il se délicote. [ou licol.]
- Оглавъ** (*юларъ т.*), *sm.* la laisse, le lincon.
- Огладевамъ**, *va.* glacer, blanchir, débruthir; || (*сукно*), calandrer.
- Оглаждане**, *sn.* le débrutissement; || (*дрѣвы и ризи*), le calandrage.
- Оглаждамъ**, *va.* aplanir, ébarber, unir, redresser; || (*ишводе*), rabattre.
- Оглаждане**, *sn.* le brunissage.
- Оглашавамъ** (*за свѣчило*), *va.* publier.
- Оглашене** (*за свѣчило*), *sn.* la publication.
- Оглашенъ** (*който са учи на христѣянскѣ вѣра*), *adj.* sc. catéchumène; || състояние на —, le catéchuménat. [laire *f.*]
- Огледарски занаятъ**, *sm.* science spécu-

Огледаларь (*майсторъ*), *sm.* un miroitier.
Огледално стъкло, *sn.* la glace.
Огледало, *sn.* le miroir, la glace; 1. *fig.* le miroir; 2. голѣмо — съ крака, la psyché; 3. отлъскувамъ свѣтлина съ —, *va.* miroiter; 4. търговия съ -дала, la miroiterie.
 — разширильникъ, *sm.* Chir. le spéculum.
Огледвамъ (*въ*), *vr.* se mirer; || (*съ огледало*), se regarder; || който са огледва на назадъ, *rétrospectif*, *adj.*
Огледване, *sn.* l'aperceevance *f*; || *fig.* le redressement *et* dressage. [*et* mesure.
Огледливостъ [съ голѣма —, *avec* poids
Огледливъ, *adj.* mesuré.
Огледователенъ, *adj.* circospect.
Огледователностъ, *sf.* la circospection, la précaution.
Оглозгане, *sn.* l'abroutissement *m.*
Оглозганъ, *adj.* abrouti. [*fig.* stupéfier.
Оглушавамъ, *vr.* assourdir, abasourdir; ||
Оглушаване, *sn.* l'abasourdissement *m.*
Огнено колело, *sn.* le soleil.
Огнени испаренева, *sn.* pl. les furolles *f*.
Огнеогадане (*врачуване по огнь-тъ*), *sn.* la pyromancie. [*enne.*
 — гадателенъ врачъ, *ка*, *s.* pyromancien,
 — мѣръ (*пирометръ*), *sm.* le pyromètre.
Огненъ, *adj.* ardent, pyrique; || (*и отъ огнена свойщина*), igné; || *fig.* chaud, volcanique. [*boueux.*
 — изворъ, *sm.* la salse *et* volcan d'air *ou*
 — камыкъ, *sm.* Chim. la pyrite; —маченъ, *de* pyrite; || който съдържава —, *pyriteux*, *adj.*
 — метеоръ, *sm.* le bolide.
 — стѣпъ (*у въздухъ-тъ*), *sm.* le trabe.
 — цвѣтъ, *sm.* couleur de feu.
Огниво, *sn.* la briquet, le fusil; || (*на пушка*), la batterie; || (*на оръжје*), le râtelier.
Огнилъ, *adj.* Pharm. pultacé.
Огнище, *sn.* le foyer, le feu, âtre *m*; || (*ожакъ* *т.*), la chaufferie, le potager; || *Minér.* la matrice.
Огнищна мечка, *sf.* le chenet.
Огнясто състояние, *sn.* l'ingnescence *f*.
Огнисьтъ, *adj.* ignescent.
Оголевамъ, *va. vn.* dépouiller, dégarnir; || *Chir.* denuder; || —*са*, *vr.* se dépouiller.
Оголеване (*на кость*), *sn.* Chir. la dénudation.
Оголенъ, *adj.* dépourvu *de*. [*cédane.*
Огорець, *sm.* plante, la bourrache, le peu-
Огорѣло дърво, *sn.* bois arsin *m*.
Ограбевамъ, *va.* dévaliser, faire main basse sur; || (*пѣкого*), ravir.
Ограда, *sf.* l'enceinte *f*, enelos *sn*, ceinture, clôture *f*, retranchement, rempart *m*; 1. *fig.* le boulevard *et* -*uart*; 2. (*за гоине колосе*), le parc; 3. (*около храма*), le péribole; 4.

(*съ тръние или оръжари*), la 'haie; 5. жива — (*съ посадени дръвета*), 'haie vive; 6. суха —, 'haie morte; 7. поставяме въ — или стоя въ —, *va. vn.* parquer; 8. срыване на градска —, le démantèlement; || срывамъ —, *va.* démanteler.
Ограденъ изъ (*за рыба*), *sm.* la boutique.
Ограждамъ, *va.* cerner, encendre de, fortifier, enclaver, enclore; || —*са*, *vr.* se barricader.
Огрибвамъ (*иистъ съ огрибка*), *va.* racler.
Огрибване, *sn.* Agric. la raclée.
Огрибка, *sf.* le racloir, le coupe-pâte, casse-croûte *m*, ripe *f*; 1. (*за настило*), *Тур.* le brayon *et* breyon; 2. (*у подвезаръ*), la dague; 3. (*у кунюписцы*), (*voyez* Мاستиниъ); 4. остъргувамъ съ —, *va.* ripper.
Огърликъ, *sm.* col de crevate, *m*.
Огърлица, *sf.* le collier, le coulant, esclavage *m*; || (*отъ ялмazy*), la rivière.
Огърлие, *sn.* col de chemise, *m*.
Огрызка (*отъ ябълка*), *sf.* le trognon.
Огрызкы, *sf. pl.* la raclure, ratissure, parure, les bribes, *f*.
Огънь, *sm.* le feu, l'incendia *m*; 1. *fig.* le brandon; 2. изъ устата му изалява — и пламыкъ (*побѣсилъ*), jeter feu *et* flamme; 3. поклонникъ на -тъ и на небеснытъ свѣтила, un sabéen; 4. поклонене на -тъ и на небеснытъ свѣтила, culte sabéen *m*; 5. огънь! *adv.* Milit. feu!
Огънобълвенъ (*блѣвни-огънь*), *adj.* ignivore.
 — поклонникъ, ница, *sc.* ignicol; || —*нически*, *adj.*
 — постоянностъ, *sf.* Chim. la fixité.
 — постоянъ, *adj.* Chim. fixe.
 — постоянны тѣла, *sn. pl.* Chim. les fixes *m*.
 — упоренъ, *adj.* Chim. apyre.
 — упоритъ, *adj.* réfractaire.
Ода (*лирическа пѣсенъ*), *sf.* l'ode *f*.
Одалиска (*жена въ сарай*), *sf.* une odalisque.
Одарна прѣмръжа, *sf.* tour de lit, *m*.
Одарскы дѣкы, *sf. pl.* les goberges *f*.
Одарче (*между стѣлбы*), *sn.* la rampe, le palier, le repos, écuier *m*.
Одаръ, *sm.* le lit, bois de lit; 1. (*легло*), la couche; 2. (*за спане*), le chalit *ou* bois de lit; 3. (*надъ кжца*), (*voyez* Белведеръ).
Одѣе, *adv.* avec usure.
Одвоивамъ (*редовенъ*), *va.* Milit. détripier.
Одѣвъ (*наскоро*), *adv.* auparavant, frais.
Одеколонъ, *sm.* eau de cologne, *f*.
Одеонъ (*у в. в.*), *sm.* l'odéum *ou* odéon *m*.
Одирамъ, *va.* écorcher; || (*кожа на живот-но*), équarrir, dépouiller; || (*къртунната кожа пѣко-му*), scalper.
Одиране (*кожа на конь*), *sm.* l'équarrissage *m*.
Одиссея, *sf.* l'Odyssée *f*.
Одлѣгналъ, *adj.* (*voyez* Влаженъ).
Одобрѣвать, *sn.* un approbateur; || —*вателенъ*, *adj.*

Одобрене, *sn.* la recommandation, applaudissement *m.* suffrage, assentiment *m.* approbation *f.* agrément *m.*; | **достойнъ** за —, recommandable, *adj.*; | **същане** —, *Phén.* l'approbavité *f.* [ment.]

Одобрителенъ, *adj.* approbatif; -лно, -иве

Одобрявамъ, *va.* approuver *à*, sanctionner, trouver bon, assentir *à*, applaudir *à*; | *fig.* appuyer, faire chorus, goûter.

Одобыточвамъ, *va.* abrutir.

Одометръ, *sm.* le compte-pas ou odomètre.

Одонтотическн, *adj.* odontologique.

Одонтотология (*наука ради зъбы*), *sf.* l'odontologie *f.*

Одраскувамъ, *va.* gercer et se —, écorcher, griffer, érafler; | -са, *vr.* se gercer.

Одраскуване, *sm.* l'éraflure *f.*; | (*на тѣло-то*), l'écorchure *f.*

Одръглевамъ, *va.* efflanquer.

Одръжавамъ, *va.* *fig.* essuyer.

Одуманъ, *adj.* (*voyez* Пазаренъ).

Одухотворене, *sn.* *fig.* la spiritualisation.

Одухотворявамъ, *va.* *fig.* spiritualiser.

Одушевителенъ, *adj.* animateur.

Одушевление, *sn.* l'animation *f.*

Одушевявамъ, *va.* *fig.* ranimer.

Ожакъ, *sm.* *t.* le foyer (*voyez* Огнище).

Ожачно перде, *sn.* *t.* manteau de cheminée, *m.*

Оженвамъ, *va.* marier, épouser, établir; | -са, *vr.* se marier, s'épouser, s'établir.

Оженване, *sn.* le mariage, épousailles *f.* alliance *f.* hymen et hymenée *m.*; | — при умирање, mariage in extremis, *m.*

Оживявамъ, *vn.* revivre.

Оздравителенъ, *adj.* *s.* convalescent, ente.

Оздравявамъ, *va.* affermir; | (*рана*), refermer; | -са, *vr.* se refermer.

Оздравямъ, *vn.* guérir, se rétablir, se remettre, revenir d'une maladie, relever, recouvrer la santé; 1. оздравя (*за боленъ*), *v. imp.* il reprend; | (*раната*), elle cicatrise, elle se réunie; 2. оздравя си, elle se cicatrise; 3. което може да оздрави, cicatrisable, *adj.*

Оздравяне, *sn.* la guérison, convalescence *f.* rétablissement, recouvrement, réunion *m.*; | обезнадъждамъ за -то (*на боленъ*), *vr.* condamner.

Озлюбявамъ, *va.* *fig.* déchaîner.

Означене, *sn.* la désignation.

Означителенъ, *adj.* désignatif.

Озъртамъ, *vr.* s'observer; | *fig.* s'orienter.

Озъртливостъ, *sf.* la retenue; | *fig.* la réserve.

Озъртливъ, *adj.* retenu, réservé.

Озъртностъ, *sf.* la précaution, la prévoyance.

Озръвамъ, *vn.* mûrir; 1. *Méd.* aboutir *à*; 2. направлям да озръватъ, *va.* mûrir; 3. озръва (*за цуреи*), *v. imp.* il apostume.

Озръване (*на цуреи*), *sn.* l'aboutissement *m.*; | (*набиране гной въ пикла*), la maturation,

la maturité; | срѣдство за — пикла, *Méd.* maturatif, *adj.* *m.*

Озрълостъ, *sf.* la maturité.

Озрълалъ, *adj.* aoté; | (*и fig.*), mûr.

Ока-корень (*въ Америка*), *sf.* plante, l'oka *m.*

Окалевамъ, *va.* croter, salir, souiller, en- crasser, tacher, saucer; | *pop.* embouer; | -са, *vr.* se croter, se salir.

Окаленъ, *adj.* crotté, sale.

Окапва [което —, *Bot.* decidu, *adj.*

Окастревамъ, *va.* ébarber, dégrossir; | (*вър- хове на портакалъ*), détouppillonner; | (*дърво*), élaguer, ravaler.

Окастреване, *sn.* le dégrossissage, élagage; | (*чекори или бодли*), *Agric.* l'ébrogneage *m.*

Окастрена частъ (*на гора*), *sf.* la recérée.

Окачалка, *sf.* *Typ.* l'étendoir *m.*

Окачевамъ, *va.* suspendre, accrocher, pendre; | (*по стѣната*), appendre; | (*рога нѣкому*), actéoniser.

Окачване, *sn.* la suspension, accrochement *m.*

Окачеваликъ (*на дрънкалки*), *sm.* poseur de sonnettes, *m.* [critéau *m.*

Окачена таблица (*съ подписа*), *sf.* l'é- каченъ, *adj.* suspendu.

Окайностъ, *sf.* la chetiveté.

Окайство, *sn.* la détresse.

Окайизъ, *adj.* maudit, chiche, pauvre, chétif, malheureux, damné, triste, marmiteux, gueux, mesquin, de bibus; | *fam.* minable, piète.

— човѣкъ, *sm.* un misérable.

Океански, *adj.* pélagien.

Океанъ (*голъмо море*), *sm.* l'océan *m.*

Окихнувамъ, *vr.* éternuer.

Оклеветявамъ, *va.* noircir.

Оклеохнувамъ, *vn.* *fam.* fainéanter.

Око (*pl.* очи *и fig.* мигагы, зъркала), *sn.* l'œil *m.* *pl.* les yeux; 1. *Bot.* l'œil *m.*; 2. съ —, *à* l'œil; 3. колкото може види —, *à* vue d'œil; 4. съ самото —, *à* l'œil nu; 5. (*малката дупка на телескопъ*), *Opt.* l'ocilleton *m.*; 6. изваждамъ — нѣкому, *va.* éborgner; 7. имамъ — на нѣщо, *vn.* re- luer; 8. истичване или испѣкване —, *Chir.* l'exophthalmie *f.*; 9. мигнуване —, la minute; 10. безъ мигнуване —, *adv.* fixement; 11. присаждамъ въ — дърво, *va.* oeuler; 12. хвърлямъ — вътъ, *va.* *fig.* jeter son dévolu sur; 13. хвърляне —, la lorgnade; | *fam.* lorgnerie *f.*; 14. хвърлямъ или имамъ — на нѣщо, *va.* lorgner; 15. чѣшка за мокрене —, l'ocillère *f.*; 16. *pl.* очи, la vue; 17. *fam.* la visière; 18. добры —, bonne vue; 19. право куме та въ —, *прим.* rompre en visière *à*; 20. въспалене на —, *Méd.* l'ophthalmie *f.*; | (*сухо*), la xérophthalmie *f.*; 21. (*търдо*), la éléro- phthalmie; 22. съ затворены —, *adv.* tête baissée *f.*; 23. измама на -тъ, *fig.* la fan- tasmagorie et image -rique; 24. изъждамъ

- въ — нѣкого, *va.* dévorer des yeux; 25. описане —, *Anat.* l'ophthalmographie *f*; 26. отварямъ —, *va.* illuminer; || (нѣкому), désaveugler, dessiller et déceiller; 27. отваряне —, *fig.* l'illumination *f*; 28. съ отваряне — на четыре, entre (les) deux yeux; 29. не сѣмъ си отворилъ още —тъ, *vn.* les écailles ne sont pas encore tombées de mes yeux; 30. прѣдъ —тъ на, aux yeux de, à la barbe de; || (на всякого), au vu et au su de tout le monde; 31. прѣдъ —, *Jur.* extant, *adj*; 32. прѣмѣжване —, *Méd.* la tubercule; 33. турање прѣдъ —, la confrontation; 34. турамъ прѣдъ —, *va.* confronter; 35. ударямъ нѣкого въ —тъ да са издуятъ и посинѣятъ, *va.* pocher; 36. въ —, en face; 37. въ —тъ си, *fig.* à brûle-pourpoint; 38. съ —тъ си, *adv.* oculairement, de visu.
- Оковавамъ, *va.* armer.
- Оковаване, *sn. pl.* les ferrements *m.*
- Окозаваса, *v. imp.* elle biquete.
- Около, *adv.* environ, plus ou moins, quelque que; 1. *prép.* près, vers; 2. *fat. adv.* approchant de, la valeur de; 3. изъ —, на —, alentour et à l'entour; —ленъ, d'alentour, *adj*; 4. на —, en rond, à la ronde, à l'entour, autour de, circulairement; 5. изръзвамъ на —, *va.* cerner; 6. пиемъ на —, *vn.* boire à la ronde.
- Околовръсть, *adv.* circulairement; || събиратеа —, *vr.* faire cercle autour de.
- обыкаляне (на мѣсецъ-тъ), *Astr.* la pérégation.
- образенъ, *adj.* circulaire.
- полосенъ, *adj.* *Astr.* circumpolaire.
- свѣтно плаване, *sn.* la circumnavigation.
- сѣменикъ, *sm.* *Bot.* le périsperme.
- ушна сливица, *sf.* *Anat.* la parotide; || на —, parotidien, *adj.*
- ушины сливицы, *sf. pl.* *Vétér.* les avives *f*.
- Околенъ, *adj.* détourné, environnant.
- Околнене, *sn.* l'arrondissement *m.* [tonal.
- Околненъ, *adj.* circonvoisin, circonjacent, can-
- надзирачъ, *sm.* inspecteur divisionnaire *m.*
- Околко завъртене, *sn.* la rotation.
- завъртительнъ, *adj.* rotatoire.
- писмо, *sn.* la circulaire, lettre encyclique *f*, la ronde (voyez Циркуляръ).
- Околностенъ, *adj.* baillager, environnant.
- Околность, *sf.* le contour, les entours *m.* le cercle, enceinte *f*, circonférence *f*, circuit, rond, pourtour, rayon, district, arrondissement, tour, *m*; 1. *fig.* la sphère; 2. *Géom.* le périmètre; 3. (за ловъ), la varenne; 4. работна —, sphère d'activité.
- Околности, *sf. pl.* les environs *m.* alentours, détours *m*; || (на градъ), les issues *f*.
- Околны села (на единъ градъ), *sn. pl.* la banlieue.
- Околясть и —лообразенъ, *adj.* orbiculaire.
- Околчаста лопата, *sf.* *Agric.* la manette.
- Околчастъ, *adj.* arrondi, rond, circulaire; —то, en rond.
- прозорецъ (на сводъ), *sm.* la lunette.
- изъ т или щерни *f*, rond d'eau, *m.*
- Околъ, *sm.* le contour, tour, cercle, pourtour *m.*, enceinte, circonférence *f*, rayon, district, canton *m.*, généralité *f*; 1. *fig.* la sphère, le cercle, élément *m.*, compétence *f*; 2. *Géom.* la périphérie; 3. *Géogr.* le département; 4. *Chron.* la période; 5. *Jur.* le finage; 6. (пжъ на планета), *Astr.* l'orbe *m*; 7. (слънцевъ), le disque; || *Astr.* le cycle; 8. (около планета), le halo; 9. бывамъ въ своя си —, *fig.* être sur son terrain.
- Окомѣръ [имамъ добъръ —, *vn.* avoir le compas dans l'oeil. [déchausser.
- Окопавамъ, *va.* fossoyer; || (около дърво),
- Окопаване, *sn.* le fossoyage; || (около корень-тъ на дърво), le déchaussement; || *Agric.* l'ablaquaction *f*; || (петрамшементъ), *Milit.* le retranchement.
- Окопъ (около твърдиня), *sm.* *Milit.* la circonvallation. [approches *m.*
- Окопы (около градъ-тъ), *sm. pl.* *Milit.* les
- Окоравене, *sn. fig.* l'endurcissement *m.*
- сърце, *sn. fig.* le calus.
- Окоравѣль, *adj.* squirreux, caleux; || *fig.* en-
- vieilli; || *Méd.* rénitent.
- Окоравявамъ, *vn.* s'endureir, se rendreir; ||
- окоравява (за земля), *v. imp.* *Agric.* elle se selle.
- Окоравяване, *sn.* le durcissement, rendur-
- cissement *m*; || *Méd.* l'induration *f*.
- Окосване (присаждатъ въ око дърво), *sn.*
- l'oculation *f*.
- Окоствамъ, *va.* ossifier.
- Окостване и и —тѣлость, *f.* l'ossification *f*.
- Окостване, *sn.* la chatée et châtée.
- Окраждамъ, *va.* dévaliser.
- Окотрявамъ (нжравы), *va.* civiliser.
- Окрыль, *sm.* tablier par derrière, *m.*
- Окрывамъ, *va.* ensanglanter.
- Окрыване, *sn.* la cruentation.
- Окрышлекъ, *sm.* le chic.
- Окрышлецы, *sm. pl. fam.* l'agacerie *f*.
- Октава, *sf.* *Mus.* l'octave *f*; || свыря —, *va.*
- Mus.* octavier; || повторене —вы, *Mus.* la réplique.
- Октавонъ (роденый отъ квартеронъ и Европчанка), *sm.* un octavon.
- Октантъ, *sm.* *Astr.* l'octant *m.* [d'octobre.
- Октоврій (мѣсець), *sm.* l'octobre *m*; —рійски,
- Окулистъ, *sm.* oculiste et médecin —, *sm.*
- Окунь, *sm.* poisson, la perche.
- Окусевамъ (нѣщо), *va.* tâter.
- Окуцѣль, *adj.* épointé (voyez Хромъ).
- Окучване, *vr.* la chiennée.
- Окъ (на капуну), *sm.* la bascule, le fléau.

Окжване (*нѣкого на закачка*), *сп.* *Mar.* le baptême des tropiques.

Окжневачъ, *зм.* un temporisateur.

Окжнене, *зм.* la temporisation.

Окжнователно колело (*въ часовникъ*), *зм.* le retard.

Окжнѣлъ, *adj.* tardif.

— брой (*на писмо*), *зм.* la postdate.

— рекрутъ, *зм.* *Milit.* un retardaire.

Окжнявамъ, *vn.* tarder, retarder, ralentir, temporiser, différer, dilayer; || *fig.* reculer; || *fam.* lanterner.

Окжняване, *зм.* la ratard, ralentissement *m.*, longueur, souffrance *f.*; || *Jur.* la prescription.

Олавимъ, *va.* capturer, empoigner; || *fam.* gober; || (*ненадѣлно нѣкого*), prendre au gobet, *m.*

Олавие, *зм.* l'arrestation *f.*, arrêt *m.*

Олеандръ, *зм.* *arbuste*, le laurier-rose ou oléandre.

Оленюва кнеѣлина, *sf.* *Chim.* acide oléique *m.*

Олень (*лазно вещество*), *зм.* *Chim.* l'oléine ou élaine *f.* [*cu*], se soulager.

Олекувамъ (*нѣкому*), *vn.* adoneir; || (*мене-*

Олекуване и -кване, *зм.* l'adoucissement *m.*, modération *f.*, dégagement *m.*, décharge, rémission *f.*; || *fig.* le radoucissement; || (*на болѣжъ*), *Méd.* la palliation.

Олекчавамъ, *va.* adoucir, modérer, dégager, alléger; || *fig.* décharger; || (*правя по-леко*), soulager.

Олекчаване и -чене, *зм.* l'allégement *m.*

Олекчителень (*срѣменно*), *adj.* *Méd.* palliatif.

Олекчително срѣдство, *зм.* *fig.* le palliatif.

Оле! *interj.* ah!

Олелчане, *зм.* la pleurnicherie.

Олелечко, *ка, г.* *fam.* pleurnicheur, euse.

Олелечъ, *vn.* *fam.* pleurnicher.

Олигархически, *adj.* oligarchique; -ски, -ment. [*garchie f.*]

Олигархія (*малцинодържасіе*), *sf.* l'oligarchie.

Олигархъ (*придържникъ на олигархія*), *зм.* un oligarque.

Олимпиада (*четырелѣтне*), *sf.* l'olympiade.

Олимпийскы (*за игри*), *adj.* olympique.

Олиндоко голо желѣзо (*отъ сабя*), *зм.* l'olinde *f.*

Олицетворевачъ, *зм.* un personnificateur.

Олицетворене, *зм.* la personification.

Олицетворень, *adj.* *fam.* incarné.

Олицетворявамъ, *va.* personnifier.

Оловень (*коршумень t.*), *adj.* de plomb, plombière; || *Chim.* saturnin; || бѣлѣжачъ съ — пѣтъ на стока, un plombeur.

— бѣлѣгъ (*на стока*), *зм.* le plomb.

— гарбачъ, *зм. t.* l'assomoir *m.*

— помыйникъ, *зм.* le plomb.

— пѣтъ, *зм.* éplombé, *adj.*

Оловна джека (*за покрывъ*), *sf.* l'enfaite-ment *m.*; || покрывамъ съ -ски кѣща, *va.* enfaite.

— кнеѣлина, *sf.* extrait de saturne, *m.*

— лжекавина, *sf.* *Minér.* la galène.

Оловно перо и исписване съ —, *зм.* le crayon; || исписвамъ съ —, *va.* crayonner.

Оловна работа, *sf.* la plomberie; || майсторъ на —, un plombier. [*bagine, f.*]

— чернилка, *sf.* mine de plomb ou plomb.

Олово (*коршумъ t.*), *зм.* le plomb, l'étain *m.*; -вятъ, d'étain; 1. *Chim.* le saturne, le jupiter; 2. заливамъ съ —, *va.* couler; 3.

покрывамъ или бѣлѣжъ съ —, *va.* plomber; 4. покрыване или бѣлѣжене съ —, le plombage; 5. кѣсъ —, un saumon;

6. съ —, plombifère, *adj.*

— лѣйница, *sf.* la plomberie.

— перень, *adj.* crayonneux.

— инструментъ, *зм.* le taille-crayon.

Оловягъ, *adj.* plombière, plombifère, stan-nifère.

Олушчевамъ, *va.* pincer; || (*овощки*), peler.

Олушчеване (*растлецы*), *зм.* *Agric.* le pincement.

Олушчень бобъ, *зм.* fèves dérobées *f.*

Омега, *sf.* l'oméga *m.*

Омекнувамъ, *vn.* mollir, se modérer, revenir à soi; || *fig.* se radoucir; || омекна, *v. imp.* il s'adoucit.

Омекнуване и -кване, *зм.* la mollification, amollissement *m.*, mitigation *f.*; || la malaxie;

|| *Rhet.* la litote.

Омекчавамъ, *va.* modifier, amollir, corriger; 1. *fig.* radoucir; 2. *Méd.* mollifier; 3. (*правя по-леко, по-слабо*), mitiger; 4. (*столана*), détremper.

Омекчене, *зм.* la modification.

Омекчителень, *adj.* mitigatif, correctif, euphémique.

— пластырь, *зм.* *Méd.* le liniment; || *Pharm.* le diachylon; || (*за коніе*), *Vétér.* le rémolade.

Омектително срѣдство, *зм.* *Méd.* malactique, *adj. m.*; || *Pharm.* le correctif; || едно —, *Pharm.* un malagma.

Омекпатически, *adj.* homoeopathique; -ски, -ment. [*pathie f.*]

Омекпатія, *зм.* un homoeopathe et homoeopathe.

Омеровски, *adj.* homérique. [*narder.*]

Омкрухвамъ, *vn.* acquerir; || *fam.* acag-Омилно, *adv.* *Mus.* amoroso.

Омилность, *sf.* l'amabilité *f.* [*nyme m.*]

Омонимъ (*единоимна дума*), *зм.* l'homomorph, *зм.* l'amiet *m.*

Омнибусъ (*обществена карета*), *зм.* voiture omnibus, *f.*

Омраза, *sf.* l'abomination *f.*

Омразенъ, *adj.* abominable.

Омразно, *adv.* abominablement.

— дѣло, *sn.* l'abomination *f.*

Омързелявамъ, *vn.* apparesser.

Омързнувамъ, *vn.* deplaître.

Омързнуване, *sm.* l'affadissement *m*, déplaît-
[sance *f.*

Омърсявамъ, *va.* violer.

Омърсяване, *sn.* la violation.

Омывамъ (калъ-та), *va.* dégrasser.

Омыване, *sn.* l'ablution *f*; || (пана), *Chir.*
l'absterion *f.* [chander.

Омыслевамъ, *vr.* hésiter à; || *fig.* mar-

Омыслеване, *sn.* l'hésitation *f.*

Омысленостъ, *sf.* l'hypocondrie *f*; || *fig.*
la mélancolie. || *fig.* sombre.

Омыслень, *adj.* pensif, morne, mélancolique;

Омысль, *sf.* le doute; || имамъ —, *vn.* douter.

Омѣсамъ (глина), *va.* corroyer; || (мѣсто),
fraiser.

Онагръ (дуво магаре), *sm.* quadr. l'onagre *m.*

Оназгодишень, *adj.* d'antan (voyez Лански).

Оникъ (камыкъ), *sm.* l'onux et agate —, *sm.*

Онерн (въ книжна игра), *sm.* pl. les hon-
neurs *m.*

Онехарявамъ, *vr.* fam. s'acaguarder.

Оно (нѣщо), *sn.* chose, *m* et *f.*

Онождамъ, *va.* *fig.* faire.

Онтологически, *adj.* ontologique.

Онтология (сжѣстѣослосіе), *sf.* l'ontologie *f.*

Онтологъ, *sm.* un ontologiste.

Онѣй който, *pron.* quiconque.

Онъ, *sm.* nom bulgare de la lettre O.

Онъ, *pron. dém.* celui-là (*f.* celle-là; *pl.*
ceux-là); || — си, ce ou cet (*f.* cette; *pl.*
ces); || на него, на нея; за него; за нея,
pron. en.

Онѣмѣвамъ, *vn.* devenir muet.

Онѣмѣване и —мѣне, *sn.* la paralysie, la
torpeur; || докарвамъ въ —, *va.* endormir.

Онѣмѣлъ, *adj.* andormi.

Оолитъ (зърнястъ камыкъ), *sm.* l'oolithé *m.*

Опаке, *sn.* l'envers *m*, le revers; 1. *fig.* le
contre-pied; 2. (протисването), l'inverse *m*;

3. на —, *adj.* à l'envers.

Опакъ, *adj.* choquant.

— човѣкъ, *sm.* *fig.* mauvais coucheur *m.*

Опалавамъ (въ пещъ прѣстѣны сждини), *va.*
biscuiter.

Опалевачъ, *sm.* chauffeur de poêles, *m.*

Опалень и —ловиденъ *adj.* opalin.

Опалителна пещъ, *sf.* fourneau de res-
suage, *m.*

Опаловидна лѣскавина, *sf.* l'opalescence *f.*

Опалъ (сжѣлъ камыкъ), *sm.* l'opale *f.*

Опасанъ, *adj.* Blas. bandé.

Опасень, *adj.* Archit. d'annelet *m.*

Опасвамъ, *va.* ceindre, enceindre de, bander;
|| — са, *vr.* se ceindre de, se sangler.

Опасеване (дървена краста), *sn.* Agric. la
teigne.

Опасевать (трѣва), *v. imp.* ils broutent.

Опасъ (коланъ *t.*), *sm.* sangle de selle, *f*;
1. (на ханомъ), la ventrière; 2. Archit.
l'annelet *m*, le boudin; 3. стѣгамъ —, *va.*
sangler; 4. развързамъ — на конъ, *va.*
dessangler.

Опасно страна, *sf.* le revers.

Опасно напечѣтване, *sn.* la contre-epreuve;

|| права —, *va.* contre-epreuer.

Опашата звѣзда, *sf.* la comète.

Опашать, *adj.* H. nat. Blas. caudé.

— здравецъ, *sm.* plante, la queue-de-renard.

Опашка (и на коса, на рока, на рыба,
на сукманъ, на туганъ), la queue; 1. fam.
la séquelle; 2. (на кола), la flèche; 3.
(на кометъ), la chevelure; 4. (на листо),
Bot. le pétiole; || съ —, pétiolé, *adj*; 5.
(на пилцы), Vén. le balai; 6. (на рыба),
le bat; 7. (на цѣпте, на плодъ), Bot. le
pédoncule; || съ —, pédunculé, *adj*; 8. маха
— (за конъ), *v. imp.* il quoaillé.

Опашична, *sf.* Bot. le pédicelle, le pédicule,
la caudicule; || (на растенеа), la queue; ||
pl. —цы (на горностай), la mucheture.

Опашчна вълна, *sf.* la coaïlle.

Опашчно перо (у пилцы), *sn.* plume
rectrice, *f.*

Опашчень, *adj.* H. nat. caudal.

Опера и —рна кѣща (театръ), *sf.* l'opéra
m, drame lyrique *f*; 1. комическа —,
opéra-comique *m*; 2. малка —, Mus. l'opé-
retta et -rette *f*; 3. (отъ различни пѣсы),
Mus. le pastiche.

Операция, *sf.* Chir. Milit. Com. l'opération *f*;
1. (на искилване), Méd. la kélotomie; 2.
права —, *va.* Chir. opérer; 3. оставямъ
да ми направятъ —, *vr.* se faire opérer,
être opéré.

Операторъ, *sm.* un opérateur.

Оперна пѣеса (исписъ на — сы, catalogue
thématique *m*. [parolier.

— поема [сѣчинителъ на —мы, Théât. un
— пойка, *sf.* une cantatrice.

Оперникъ, *sm.* un antagoniste.

Оперничество, *sn.* l'antagonisme *m*.

Опечено месо (на жаравъ, кюлбастия *t.*),
sn. la carbonnade.

Опивамъ, *va.* enivrer; || — са, *vr.* s'enivrer,
bacchanaliser.

Опиване, *sn.* l'enivrement *m*.

Опивателенъ, *adj.* enivrant, fumeux, vineux.

Опивателно питіе (у Мексиканцы), le
pulqué.

Опиналка (у барабанъ), *sf.* le tirant; ||
Milit. le cranequin.

Опинамъ, *va.* tendre, bander; 1. (накъ), re-
tendre; 2. (съ сила), roidir et raidir; 3.
(вжжата на платиата), Mar. border; 4.
(съ вжже платиата), Mar. amurer.

Опинане, *sn.* la tansion.

Опирамъ (на нѣщо), *va.* fonder; 1. — са, *vr.*

se fonder sur, résister, lutter, repugner à, combattre, rélucter, tenir bon ou ferme, s'entêter de; 2. *fig.* heurter, regimber contre l'éperon *m*; 3. *Jur.* exciper; 4. *fam.* se rebiffer; 5. (*нѣкому*), mettre veto ou son veto à.

Опирание, *sn.* la résistance, le rénitence, objection *f*; || *fig.* force d'inertie *f*, regimbement *m*; || *Mar.* la traverse.

Опирателенъ столъ, *sm.* le fauteuil.

Описивамъ, *va.* décrire, dépeindre; 1. *fig.* tracer, retracer, peindre, crayonner, toucher; 2. *Geom.* inscrire; 3. (*и.мотъ*), exécuter; 4. (*рассказываю подробно*), particulariser.

Описание, *sn.* la description; 1. *fig.* la peinture, le tableau, le portrait; 2. (*на и.мотъ*), *Jur.* l'exécution *f*; 3. (*на тѣлесны цѣны жилю*), l'angiographie *f*; 4. съчинитель на —-на, un descripteur. [scriptible.

Описателенъ, *adj.* descriptif; || *Geom.* in-

Описовачъ, *sm.* un descripteur.

Опиеи, *sf.* la description. [rôtit.

Опичамъ, *va.* rôtir, torrifier; || —-са, *vr.* se Опичане, *sm.* la torréfaction; || (*за бѣло*), la déalbation.

Опиатъ, *sm.* l'opiat *m* et opiate *f*.

Оплаканый (*който е далъ мисль противна на —*, *Jur.* un compartiteur.

Оплаквямъ (*нѣкого*), *va.* pleurer; 1. (*нѣщо*), déplorer, lamenter, 1. —-са (*отъ*), *vr.* se plaindre de; 2. (*отъ нѣкого*), s'en prendre à; 3. (*както вдовица*), faire le maupiteux; 4. (*на сѣдница*), plaider; 5. *fig.* crier au meurtre; 6. *Jur.* se pourvoir de; 7. *който са оплаква или выка къмъ небето*, criant, *adj*.

Оплакване, *sn.* la complainte, la doléance, le grief; || *fam.* le griffonnage; || *Jur.* la plainte, la demande.

Оплакванса, *sn. pl.* les regrets *m*; || отговарямъ на — съ —, *va.* récriminer.

Оплакнувамъ, *va.* rincer.

Оплакнуване, *sn.* le rinçage, le lavage.

Оплакнителна чѣша (*опакии-уста*), *sf.* le rince-bouche.

Оплакнително стѣкло, *sn.* le rinçoir.

Оплакувателенъ, *adj.* plaintif; —-лю, —-ivement; || *fig.* élégiaque.

Оплакувателна пѣсня, *sf.* la complainte.

Оплакувачка (*на притворецъ*), *sf.* une pleureuse.

Оплакувачъ, *ка, s.* plaideur, euse; plaignant, complaignant, ante; plaintif, ive; demandeur, deresse; || *Jur.* partie civile *f*.

Оплаха, *sf.* la frayeur, alarme *f*.

Оплашевамъ, *va.* effrayer, effarer, effaroucher, intimider, alarmer; || *Milit.* harceler; || —-са, *vr.* s'effarer, s'effaroucher, s'intimider, se décontenancer, s'alarmer de, perdre contenance.

Оплашеване, *sn.* l'intimidation *f*.

Оплашенъ, *adj.* effaré.

Оплашителенъ, *adj.* alarment.

Оплескана търговия, *sf. fig.* le bourbier.

Оплесканостъ, *sf.* la saleté, la squalidité.

Оплесканъ, *adj.* boueux, sale, gâcheux, mal-propre, érasseux, maussade, 'housé, polisson, squalide, vilain; || *fam.* salope, salaud; || (*съ житна калъ*), *pop.* breneux.

Оплескувамъ и -квямъ, *va.* souiller, salir, souillonner, tacher, graisser, engraisser, encrasser, maculer, empâter, mal noter, saucer; 1. *fam.* gribouiller; 2. *pop.* embouer; 3. (*съ калъ*), *pop.* patrouiller; 4. (*съ кръвъ рѣка*), *fig.* tremper; 5. (*хартия*), noircir; 6. *който оплескува (оплескувачъ)*, salissant, *adj*; 7. —-са, *vr.* se salir, s'encrasser, maculer; 8. (*съ калъ*), *fam.* s'encuirasser; || *pop.* patrouiller.

Оплескуване и -кване, *sn.* le graissage, empatement *m*, maculation *f*, patrouillis *m*;

1. *fig.* souillure *f*, note d'infamie *f*; 2. *fam.* gribouillage *m*; 3. *pop.* le patrouillage.

Оплескувателенъ (*-квачъ*), *adj.* salissant.

Оплетало, *sn.* un bonneteur.

Оплетена кола, *sf.* la benne.

— коса (*на редици*), *sf.* la cadennette.

Оплетенъ (*извѣжъ, за шумъ*), *adj.* clissé.

— галонъ, *sm.* l'anglaise *f*.

Оплитамъ, *va.* tresser, circonvenir; || *fig.* subtiliser; || (*съ слама столосе*), empailler.

Оплитане, *sn.* la circonvention; || (*съ слама столосе*), l'empaillage *m*.

Оплодотворене, *sn.* la fécondation, fertilisation *f*; || *Bot.* la fructification.

Оплувамъ (*съ грѣшка, съ кривда*), *vn.* pourrir.

Оплъзнала вода, *sf.* eau morte *f*.

Оплъзнатъ, *adj.* stagnant; || (*за вода*), dormant, croupissant.

Оплъзнувамъ, *vn.* croupir; || (*съ дължностъ*), *fig.* rôtir le balai; || (*съ тѣжница*), pourrir.

Оплъзнуване, *sn.* le croupissement; || (*вода*), la stagnation.

Оплѣвямъ, *va.* sarcler.

Оплѣвяване, *sn.* le sarclage.

Опodelдохъ (*сануина мазъ*), *sm.* Méd. Porodeldoch *m*.

Опознция, *sf.* l'opposition *f*.

Опознавамъ, *va.* découvrir.

Опознаване, *sn.* Milit. la découverte.

Опнатъ, *adj.* tendu.

Оппонентъ, *sm.* *Jur.* l'opposant *m*.

Оправачъ, *ка, s.* réformateur, trice; un rectificateur, prote *m*; || *Typ.* un correcteur.

Оправдавамъ, *va.* justifier, légitimer, disculper, sauver, absoudre, décharger; 1. *fig.* blanchir; 2. —-са, *vr.* se justifier, se disculper; 3. *fig.* se laver; 4. *който са оправдава (оправдавачъ)*, Théol. justifiant, *adj*.

Оправдане, *sn.* la justification, disculpation,

absolution, décharge *f*; || (или *оправяне*), *Jur.* la purgation; || (за *пелвяване*), *Jur.* l'excoine *f*.

Оправданъ, *adj.* absous.

Оправдательнъ, *adj.* justificatif, apologétique.

Оправдательно слово, *sn. fig.* l'apologétique *f*.

Оправдачь, *sm.* un apologiste.

Оправдливъ, *adj.* justifiable, acquitable.

Оправено писане, *sn.* le corrigé.

Оправены крака (на *прѣстола*), *sm. pl.* le châssis.

Оправка, *sf.* le refuge.

Оправлять, *adj.* corrigible.

Оправямъ, *va.* corriger, rectifier, regler, restaurer, restituer, épurer, ravigoter, régir, rabonnir, abonner; 1. redresser, pallier, sauver, décharger, débrouiller, dégauchir, ramener, disculper; 2. *fig.* refondre, châtier, passer le rabot sur; 3. *Archit.* racheter; 4. (*здравѣмо*), remettre; 5. (*намыкъ на дама*), adouber; 6. (*накъ*), refaire; 7. (*топъ-тъ*), affûter; 8. -*са, vr.* se corriger, se rectifier, se ravigoter, se disculper, se refaire, se justifier, s'excuser, se purger de, se remettre, se remplir, se rejeter sur, se rétablir, revenir d'une maladie, se ravoïr, prétexter; 9. *fig.* se retrancher; 10. (*здравѣмо си*), se remettre; 11. (*работытъ си*), *fig.* se relever.

Оправяне, *sn.* la rectification, restitution, expurgation *f*, débrouillement *m*; 1. *fig.* le faux-fuyant; 2. *Typ.* la correction; 3. *fat.* l'échappatoire *f*; 4. (*срѣме*), *Mar.* l'embellie *f*; 5. *уморявамъ* отъ -неа, *vr.* se confondre en excuses.

Опразднѣвамъ, *va.* évacuer, vider.

Оприличавамъ, *va.* assimiler à, accompagner.

Оприличаване, *sn.* l'assimilation *f*.

Оприличителенъ, *adj.* assimilateur, trice.

Оприличливъ, *adj.* assimilable.

Опростене (*срѣтване*), *sn.* l'expiation *f*.

Опърженъ, *adj.* en friteau *m*.

Опърлевамъ, *va.* flamber.

Опърскувамъ, *va.* souiller; || (*си ржѣтъ съ кръвъ*), *vn. fig.* rougir de sang *m*.

Опръдѣлена биря, *sf.* le taux.

— ука, *sf.* la tâche.

— цѣна (на *храна*, *наркъ т.*), *sf.* le taux.

— часть, *sf.* le tantième.

Опръдѣлене, *sn.* la détermination, fixation, définition, nomination *f*, établissement *m*, allocation, astriction *f*, délibéré *m*; 1. *Com.* la consignation; 2. (на *срѣме*), *Jur.* la préfixion *f*; 3. (на *глобяване*), l'infliction *f*; 4. (*помощникъ*), l'adjonction *f*; 5. (*отъ разгледване*), la sentence; 6. (на *римски народъ*), le plébiscite. [ictive *f*.

Опръдѣлено глобяване, *sn. Jur.* peine in-

— значене, *sn.* sens restreint *m*.

— познание, *sn.* la donnée.

Опръдѣленость, *sf. fig.* l'étroitesse *f*.

Опръдѣленъ, *adj.* fixe, précis, réglé, borné, marqué, déterminé, réduit, fini, exprès; 1. *fig.* étroit, court; 2. *Gram.* défini; 3. *Jur.* préfix.

— приходъ, *sm.* le fixe.

Опръдѣлительнъ, *adj.* définitif; -лно, -ivement; 1. Jécisif, fixatif, restrictif; 2. *Gram.* déterminatif; 3. *Jur.* limitatif.

— словорѣчь, *sm.* la restriction.

Опръдѣлительна рѣчь, *sf. Gram.* le modificatif.

Опръдѣленъ, *adj.* assignable, applicable à.

Опръдѣлявамъ и -лямъ, *va.* définir, déterminer, régler, destiner, fixer, instituer, établir, décréter; 1. indiquer, marquer, modifier, reformer, renfermer, décerner; 2. conclure, réduire, amesurer, décider de, assigner, borner, affecter, arbitrer, arrêter, nommer, créer, commettre; 3. *fig.* restreindre, resserrer; 4. (*глобяване*), infliger; 5. (на *друго мѣсто*), *Jur.* subroger; 6. (*дързостно*), trancher; 7. (*изново въ длъжностъ*), réinstaller; 8. (на *мѣсто*), *fat.* colloquer; 9. (на *ново мѣсто*), replacer; 10. (*отдѣлно*), particulariser; 11. (*пары за мѣсто*), appliquer; 12. (*прѣдварително*), préétablir; 13. (*точно*), préciser; 14. който *опръдѣлява*, modificatif, *adj*; 15. -*са, vr.* se renfermer, se réduire, se restreindre à; 16. (*въ*), se rabattre à.

Оптика (*наука за свойцины на свѣтлината*), *sf.* l'optique *f*. [cien *m*.

Оптикъ, *sm.* un opticien *m*, ingénieur opti-

Оптимизмъ (*мысль що всичко е добро*), *sm.* l'optimisme *m*; || послѣдовачъ на —, *sc.* optimiste.

Оптически, *adj.* optique.

Опулвамъ (*си очисмъ*), *vn.* écarquiller.

Опулване, *sn.* l'écarquillement *m*.

Опустѣвачъ, *ка, s.* dévastateur, désolateur, trice; un ravageur; || -тителенъ, *adj*.

Опустѣнь, *adj.* désolé.

Опустошавамъ, *va.* ruiner, ravager; || (*съ чести навалыване*), infester.

Опустошене, *sn.* le ravage, infestation *f*, dépeuplement *m*; || *fig.* l'outrage *m*.

Опустошителенъ, *adj.* dépopulateur.

Опустявамъ, *va. vr.* désoler, se dépeupler; || *права* да опустѣять, dévaster.

Опустяване и -тене, *sn.* la désolation, dévastation, expoliation *f*.

Опущевамъ, *va.* enfumer; || *Chim.* fumiger; || -*са, vr.* s'enfumer. [les armes.

Опущивамъ, *va.* fusiller, faire passer par

Опытало (*жребецъ*), *sn.* le bout-en-train.

Опытанъ драмъ (*актъ т.*), *sm.* la matrice.

Опытывамъ, *va. vn.* essayer, tâter, tenter, éprouver, voir, savourer, déguster; 1. (*зла-то*), toucher; 2. (*самъ себе-си*), se tâter;

3. (*своитѣ сили*), se tâter le poulx; 4. (*тегло, жѣрка*), échantillonner; 5. (*вѣстие*), goûter; 6. — *са*, *vr.* s'essayer; 7. (*си са*), s'interroger.
- Опытване**, *sm.* l'essai *m.*, tentative *f.*, tâtonnement *m.*, méthode *f.*, gustation, dégustation *f.*; 1. *fig.* pierre de touche, *f.*; 2. *Arithm.* la preuve; 3. (*злато*), la touche; 4. (*y*), démarche auprès de; 5. метода за —, *Mathém.* méthode de tâtonnement, *f.*
- Опытенъ**, *adj.* expérimenté, pratique, versé dans, savant; 1. (*въ нѣщо*), *fig.* rompu à; 2. (*сжль*), avoir du tact, en savoir long; 3. (*който знае много*), expert, *adj.*; 4. — *тно*, expertement.
- **солдатниъ**, *sm.* vieux troupiér *m.*
- Опытностъ**, *sf.* l'expérience *f.*, pratique *f.*, acquis *m.*
- Опытовачъ** (*на злато и сѣребро*), *sm.* un essayeur; || (*на нумія*), un dégustateur.
- Опытователенъ сарай**, *sm.* l'essayerie *f.*
- Опытователна игла**, *sf.* le touchau.
- **цѣва**, *sf.* *Chir.* l'algalie *f.*
- Опытомевачъ**, *sm.* un dompteur.
- Опытомливъ**, *adj.* apprivoisable, domptable.
- Опытюивамъ**, *va.* apprivoiser, débarbariser, domestiquer, priver, dompter.
- Опытюиване и —мене**, *sm.* l'apprivoisement *m.*; || (*на животни*), la domestication, la cicuration.
- Опытъ**, *sm.* l'essai *m.*, épreuve *f.*, expérience *f.*, expériment *m.*, pratique *f.*; 1. *fig.* l'incursion *f.*, échantillon *m.*; 2. (*отъ искусство*), coup d'essai, *m.*; 3. (*на опера, комедия*), la répétition; 4. готваса за нѣщо съ —, *fig.* préluder; 5. основана на — философия, philosophie expérimentale; 6. права —, *va.* *Chim.* opérer; 7. ради —, *adv.* par plaisir.
- Оракулъ** (*пророкувалица*), *sm.* l'oracle *m.*
- Орало**, *sm.* la charrue, le sochet (*voyez Плугъ*).
- Орангъ-утангъ** (*маймуна*), *sm.* l'orang-outang *m.*, homme des bois, *m.*
- Оране**, *sm.* le labourage, la cultivation, la culture, le serre; || добъръ за —, labourable, *adj.* [table *f.*]
- Оранлива земя**, *sf.* terre arable ou labourable.
- Оранливъ** (*добъръ за оране*), *adj.* labourable, cultivable.
- Оранъ**, *sf.* le labour; за —, de labour; || дѣлаба земя за — на день, la charrue; || безъ —, en friche.
- Ораръ**, *sm.* le manipule, étole *f.*, fanon *m.*
- Ораторія** (*община*), *sf.* l'oratoire *m.*; || (*духовна драма*), *Mus.* l'oratorio *m.*; || священникъ на —, un oratorien.
- Ораторска флейта** (*y s. s.*), *sf.* le tonarion.
- Ораторски**, *adj.* oratoire; — *ски*, — *ment*.
- Ораторъ**, *sm.* un orateur.
- Орачески**, *adj.* agricole.
- Орачество**, *sm.* l'agriculture *f.*, le labourage, ariculture *f.*; || който борави —, cultivateur, *adj.* [vomér.]
- Орачна кость** (*въ поздрѣтъ*), *sf.* *Anat.* le
- Орачъ**, *sm.* un agriculteur, laboureur, charretier *m.*; cultivateur, triée.
- Орбита** (*пътъ на планета*), *sf.* *Astr.* l'orbite *f.* et *m.*
- Орвиетски териякъ**, *sm.* l'orviétan *m.*
- Организация**, *sf.* l'organisation *f.*
- Организъмъ** (*свързване членове*), *sm.* l'organisme *m.*
- Органистъ**, *ка*, *so.* organiste.
- Органически**, *adj.* organique; — *ски*, — *ment*; || описане на — *ски* части, l'organographie *f.*
- Органна направа**, *sf.* buffet d'orgues, *m.*
- Органинъ гласъ**, *sm.* jeu d'orgues, *m.*
- Органолептически**, *adj.* *Méd.* organoleptique.
- Органъ**, *sm.* l'organe *m.*; || наука за осѣтителни — *ни*, l'organologie *f.*; || възбужденостъ на — *ни*, *Méd.* l'orgasme *m.*
- Органы** (*свърши*), *sm.* *pl.* jeu d'orgues, orgue *m.* et orgues *f.*; || съединявамъ съ — форте-пиано, *va.* organiser.
- Оргин** (*базусовъ*), *sf.* *pl.* les orgies *f.*
- Ординарецъ**, *sm.* officier d'ordonnance, *m.*
- Ординарни** (*профессоръ*), *sm.* ordinaire, *adj.*
- Ордината и —доната**, *sf.* *Geom.* l'ordonnée *f.*
- Орденска звѣзда**, *sf.* la plaque; || *fam.* le crachat.
- Орденски знакъ**, *sm.* la décoration.
- Орденски знакове**, *sm.* *pl.* les insignes *m.*
- Орденъ**, *sm.* la décoration; 1. *Archit.* l'ordre *m.*; 2. (*кавалерски*), l'ordre *m.*; 3. (*съ лента на шия*), le sautoir; 4. почетенъ съ —, décoré, *adj.*; 5. четиригъ божански монашески ордена, les quatres mendiants *m.*; 6. давамъ — или достойнство нѣкому, *va.* décorer.
- Ордия** (*войска*), *sf.* *t.* la 'horde.
- Орелски закривенъ носъ**, *sm.* nez aquilin *m.*
- Орелско голухче**, *sm.* *Blas.* l'aiglon *m.*
- Орелче**, *sm.* l'aiglon *m.*; || (*бѣзъ крака и човка*), *Blas.* alérion *m.*
- Орелъ**, *sm.* oiseau (*Blas.* *Milit.* *f.*), l'aigle *m.*; || видъ —, oiseau, le perenoptère; || (*лжетникъ*), le gypaète.
- Ореография**, *sf.* l'oréographie *f.*
- Оржатъ** (*миндално мѣло*), *sm.* l'orgeat *m.*
- Орианталистъ**, *sm.* un orientaliste.
- Оріоновъ Кракъ** (*звѣзда*), *sm.* *Astr.* le Rigel.
- Оріонъ** (*свѣзвѣздіе*), *sm.* *Astr.* l'Orion *m.*
- Оригамска**, *vr.* j'ai mal au coeur; || *pop.* roter.
- Оригане**, *sm.* envie de vomir *f.*; || *Méd.* le renvoi, érucation *f.*; || докарвамъ —, *va.* revenir.
- Ориганеа**, *sm.* *pl.* mal de coeur, *m.*
- Оригателенъ вѣтеръ**, *sm.* *pop.* le rot.
- Оригиналенъ**, *adj.* original; — *лно*, — *alement*.

Оригинальность, *sf.* l'originalité *f.*
 Оригиналъ, *sm.* l'original *m.* [riz, *f.*
 Оризевъ каѣна (мохалебѣа т.), *sf.* crème de
 — ракіа, *sf.* (voyez Аракъ).
 Оризенъ прахъ, *sm.* la poudre; || иетър-
 севамъ — отъ коса, *va.* dépoudrer.
 Оризонталенъ, *adj.* horizontal; —-но, —-lement.
 Оризонтално огненно колело, *sm.* la
 girandole.
 Оризонть (погледенъ прѣдѣлъ), *sm.* l'horizon
m.; || дѣйствиеленъ —, *Géogr.* horizon
 rationnel *m.*
 Оризъ, *sm.* plante, le riz; || споренъ съ —,
 ризаире, *adj.*; || поле посѣяно съ — (чалтикъ
 т.), la rizière.
 Ориктогнозия (познание на ископателны
 нѣща), *sf.* l'oryctognosie *f.*
 Орилонъ, *sm.* Fortif. l'orillon *m.*
 Орисеница, *sf.* la destinée, le destin, le sort,
 la fortune; 1. *fig.* l'étoile *f.*; 2. учене за
 —, la fatalisme; || който отдава всичко
 на —, un fataliste.
 Орисаното (нисаното), *sm.* la fatalité.
 Орисанъ, *adj.* fatal; по —-сана алочестина,
 fatalement, *adv.*
 Оркестника, *sf.* genre orchestrique *m.*
 Оркеструвамъ, *va.* Mus. orchestrer.
 Оркеструване, *sm.* l'orchestration *f.*
 Оркестръ, *sm.* l'orchestre; —-ровъ, d'or-
 chestre; 1. директоръ на —, chef d'orchestre;
 2. располагане за —, Mus. l'instrumen-
 tation *f.*; 3. распорѣждамъ за —, *va.* Mus.
 instrumenter. [couer.
 Ореланисвамъ (чървисвамъ), *va.* se rou-
 Орлеанъ (цѣвило и дърво), *sm.* le roucou
 et roucou; || поцѣвтавамъ съ —, *va.* roucouer.
 Орлеанъ руку, *sf.* arbre, le roucouier.
 Орлева Шія, *sf.* Astr. l'Atair *m.*
 Орлевъ камыкъ, *sm.* l'aétite *f.* ou pierre
 d'aigle, *f.*
 Орлоуъ-палуба, *sf.* Mar. faux pont *m.*
 Орлякъ, *sm.* la multitude, la volée; || (чо-
 вѣци или нилцы), la troupe; || (нилцы),
 le troupeau.
 Орнаментъ, *sm.* l'ornement *m.*
 Орнитологически, *adj.* ornithologique.
 Орнитология (нилцезнание), *sf.* l'ornithologie
f. [gistе ou -logie.
 Орнитологъ (нилцевѣцъ), *sm.* un ornitholo-
 Орография, *sf.* l'orographie *f.* [phique *f.*
 Орологически, *adj.* orologique et orogra-
 фология (списане за гора), *sf.* l'orologie
 et orographie *f.*
 Оросанъ (мряморенъ прахъ и варъ), *sm.* t.
 le stuc; —-ненъ, de stuc.
 Оросанійа, *sm.* t. un stucateur.
 Ороскопически, *adj.* horoscopique.
 Ороскопъ (врачуване, гледане по часъ-тъ
 на раждането), *sm.* l'horoscope *m.*; ||
 ораждачъ по —, un génethliaque.

Ортенсиа, *sf.* arbrisseau, la 'hortensia ou rose
 du Japon. [—ment.
 Ортографически, *adj.* orthographique; —ски,
 Ортоланъ, *sm.* oiseau, l'ortolan *m.*
 Ортома, *sf.* la corde, le câble, le combleau,
 amarré *f.*; 1. бѣла насмолена —, Mar. le
 franc-funin; || (ѣка), Mar. le franc-filin; 2.
 вѣжвамъ или заплитамъ —, *va.* Mar.
 épisser; 3. окувамъ или плетъ —, *va.*
 câbler; 4. отѣрзвамъ — отъ котка, *va.*
 Mar. détalanguer; 5. прѣтрита —, Mar.
 câble ragué *m.*; 6. свивамъ —, *va.* glèner;
 7. спущане —, le commettage; 8. спущамъ
 —, *va.* commettre. [câbles, *f.*
 Ортоменъ кубрикъ, *sm.* Mar. fosse aux
 Ортомоносецъ, *sm.* Mar. un porte-amarré.
 Ортопедія (оправане на тѣлесны ставы),
sf. l'orthopédie *f.*
 Ортопедистъ, *sm.* un orthopédiste.
 Ортопедически, *adj.* orthopédique.
 Орфейчески (благочестивъ), *adj.* orphique.
 Орѣзvamъ, *va.* rogner; || *fig.* châtrer; ||
 (дървие), tailler.
 Орѣзване (дървие), *sm.* la taille.
 Орѣховче, *sm.* oiseau, le colibri, le roitelet.
 Орѣхомаслена истиска (кюсне т.), *sf.* le
 nougat. || la noiseraie.
 Орѣхъ, *sm.* arbre, le noyer; —ховъ, de noyer;
 Орѣхы и —рѣсы (плодъ), *sm.* pl. la noix;
 1. (съ шушлунка), la coquerelle; 2. ѣтка
 отъ зелены —, le cerneau; 3. бѣла или
 лущъ —, *va.* cerner; 4. клещи за счуп-
 ване —, la casse-noisette et -noix.
 Орѣшакъ, *sm.* la noiseraie.
 Орждіе (сачево), *sm.* l'instrument *m.*, organe,
 outil *m.*; 1. *fig.* instrument, ministre *m.*; 2.
 (монъ т.), la pièce; 3. който става —
 instrumental, *adj.*
 Оржарница, *sf.* l'armurerie *f.*
 Оржаръ, *sm.* l'armurier *m.*
 Оржейшникъ, *sm.* equipier monteur *m.*
 Оржіе, *sm.* l'arme *f.*; pl. *fig.* -s; 1. (съ огнь),
 arme à feu; 2. (безъ огнь), arme blanche;
 3. вѣтрово —, fusil à vent, *m.*; 4. крем-
 нево —, fusil à silex; 5. ударно —, fusil
 à percussion ou à piston, *m.*; 6. въртене
 —, Milit. maniement des armes *m.*; 7. джоръ
 съ —жіа, l'arsenal *m.*; 8. оставямъ —жіа, *va.*
 désarmer; 9. майсторъ за —жіа, un armurier;
 10. на —! aux armes!
 — носецъ, *sm.* un porte-arquebuse.
 Оржъ, *va.* labourer, cultiver; || (нѣ на орѣме),
 Agrie. dessaisonner. [de guépe.
 Оса, *sf.* insecte, la guêpe, le bourdon; —сень.
 Осанна (илмъ), *sf.* l'hosanna *m.*
 Освоиване, *sm.* l'anticipation *f.*
 Освѣны, *prep.* excepté, à l'exception de, 'hors,
 à l'exclusion de, 'à la réserve de, sauf,
 oté, outre; 1. *adv.* exclusivement, à part,
 au reste, du reste, indépendamment à, si ee

n'est; 2. *conj.* sinon; 3. — това, en outre, d'ailleur, encore *et* encor, brochant sur le tout, à cela près, au surplus, plus, de plus, bien plus, qui plus est, par de surcroît, par surrogation, item; || *fam.* au demeurant; 4. — това що, sinon que; 5. — това защо пакъ, joint que, joint à cela; 6. — що, outre que; 7. — щото, excepté que.

Освѣнь дѣлѣнь, *adj.* surrogatoire.
— дѣлѣно дѣло, *sn.* la surrogation.

Освѣтвачъ, *sm.* un illuminateur.

Освѣтене, *sn.* l'illumination *f*; || (*на градъ, на мѣстръ*), l'éclairage *m*; || (*въ черкова*), le lumineux.

Освѣтенъ, *adj.* éclairé; || (*многолѣпно*), éclairé à giorno.
— катафалкъ, *sm.* chapelle ardente *f*.

Освѣтителенъ, *adj.* illuminatif.

Освѣтывамъ, *va.* illuminer, éclairer.

Освятене, *sn.* la bénédiction, la sanctification, consécration *f*; || (*на храмъ*), l'inauguration *f*, la dédicace; || което са относно до — храмъ или до получване катедръ, *in-augural*, *adj.*

Освятенъ, *adj. part.* béni.

Освятителникъ, *sm.* un sanctificateur.

Освятывамъ, *va.* sanctifier, benir, consacrer; 1. *fig.* redorer; 2. (*изново черкова*), rebénir; 3. (*пакъ черкова*), réconcilier; 4. (*камбана, ладя*), baptiser; 5. (*храмъ*), inaugurer.

Освящене (*на камбана*), *sn.* le baptême.

Осемдесетый, *anj.* quatre-vingtième; || -ета часть, *sf.* le —, *sm.*

Осемдесеть и -тый, *adj. num.* quatre-vingt.
— годишнѣтъ, *adj. sc.* octogénaire.

Осемнайсетый, *adj.* dix-huitième; || -сета часть, *sf.* le —, *sm*; || -тый день (*на мѣсець-тъ*), le dix-huit.

Осемнайсетъ, *adj. num.* dix-huit.

Осемъ и Осмый, *adj. num.* huit; 1. -смый день (*на мѣсець-тъ*), le huit; 2. отъ днесъ до — дена, d'aujourd'hui en huit, dans huit jours; 3. — дена, la huitaine; 4. повтарямъ — пѣти, *va.* octupler.
— дененъ празникъ, *sm.* l'octave *f*.
— денникъ, *sm.* l'octave *f*.
— клиникъ, *sm.* Géom. l'octaèdre *m*.
— кѣтникъ, *sm.* Géom. l'octagone *m*; || -кѣтнѣ, *adj.*
— лѣтѣ, *sn.* Astr. Chron. l'octaétéride *f*.
— мѣжѣ, *sn.* Bot. l'octandrie *f*.
— нога, *sf.* mollusque, la poulpe.
— пѣтнѣ, *adj.* octuple.
— стнѣ, *sn.* le huitain, l'octave *f*.
— стѣпенъ, *adj.* Archit. octostyle.

Осемтывамъ, *va.* octupler.

Осенець, *sm.* plante, la fraxinelle. [de frêne.

Осеново дърво, *sn.* arbre, le frêne; отъ —, Осень, *adj.* guépin.

Осетръ, *sm.* poisson, l'esturgeon *m*.

Осилване, *sn.* Méd. l'augment *m*.

Оснновъ гѣсталакъ, *sn.* la tremblaie.

Осно гнѣздо, *sn.* le guépier. [tremble.

Осннь, *sm.* arbre, le tremble; -новъ, *д*.

Осиромашавамъ, *vn.* appauvrir.

Осиромашаване, *sm.* l'appauvrissement *m*.

Осиромашалъ, *adj.* réduit.

Оскърцаны веты пары, *sf. pl.* le billon; 1. търговия съ —, le billonnement; 2. правъ търговия съ —, *va.* billonner; 3. който обръща търговия съ —, un billonneur.

Оскубвамъ (*косми*), *va.* peler; 1. (*или щавъ косми*), épiler; 2. *fam.* plumer; 3. (*космитъ си*), *vn.* s'épiler.

Оскѣденъ, *adj.* indigent, pauvre, stérile, nu, mesquin; || *fig.* mince, étroit, étrié; || *fam.* besogneux (*voyez Немотенъ*).

Оскѣдно, *adv.* maigrement.

Оскѣдность, *sf.* l'exiguïté *f*; || *fig.* la pauvreté, la stérilité.

Ослабевамъ и -бнувамъ, *va. vn.* débilitier, faiblir, alanguir, exténuer, atténuer, amortir, flétrir, dépérir, défaillir; 1. effeminer, s'émousser, se relâcher, décliner, s'atrophier, abattre, user, appiétrir *et* s' —, infirmer, défaire, casser *et* se casser; 2. *fig.* ralentir, mater, détremper; 3. *fam.* débiffer.

Ослабеване, -бване и -бнуване, *sn.* la débilitation, ralentissement, abattement *m*, exténuation *f*, défaillance de nature *f*, atténuation, effémation *f*, abâtardissement *m*, relaxation *f*.

Ослабналъ, *adj.* exténué.

Осладене (*ечелмыкъ за бупа*), *sn.* le maltage.

Осладывамъ (*ечелмыкъ за бупа*), *va.* malter.

Ослободене, *sn.* l'élargissement *m*.

Ослободенъ, *adj.* aisé.

Ослобождамъ и -бодевамъ, *va.* affranchir, débarrasser, lâcher, délivrer, dégager, élargir, racheter, quitter de, exempter, soustraire à, tirer de, purger de; 1. relever, libérer; 2. (*изъ-подъ бащиниѣска властъ*), émanciper; 3. -са, *vr.* s'affranchir de, se relever de, se dégager, se libérer; 4. (*отъ мѣщо*), sortir de, se tirer de; 5. който може са ослободи, *Milit.* libérale, *adj.*

Ослобождане, *sn.* la délivrance, exemption *f*, rachat, dégagement *m*; 1. *Jur.* la libération; 2. (*мѣщъ т.*), l'immunité *f*; 3. (*отъ глобяване*), l'absolution *f*; 4. (*отъ данъ*), l'affranchissement *m*; 5. (*изъ-подъ властъ*), l'émancipation; 6. (*изъ тѣмница*), la relaxation.

Ослобождачъ, *ка, sm.* libérateur, trice.

Ослободителенъ, *adj.* libératif.

Ослушване, *vr.* être aux écoutes *f*; || (*съ стетоскопъ*), Méd. ausculter; || -са, *vr.* être sur le qui-vive.

Ослушване, *sn.* Méd. l'auscultation *f*.

Ослушечать, *ка, s.* *écouteur (euse) aux portes.*

Ослѣпене, *sm.* l'aveuglement *m.*

Ослѣпывамъ, *va. vn. fig.* aveugler, disgréger.

Ослѣпыване, *sm.* la disgrégation.

Осмазомъ (*месенъ екстрактъ*), *sm. Chim.* l'osmazôme *f.*

Осмакъ (*въ книги*), *sm.* le huit; || *Mus.* la croche.

Осменъ аспектъ, *sm. Astr.* aspect oculi *m.*

Осмій (*металлъ*), *sm. Chim.* l'osmium *m.*

Осмый, *adj.* huitième; 1. -ма часть, *sf.* le huitième; 2. — отдѣлъ (*въ гимназія*), la huitième; 3. -смо, -ment.

— день (*на декада*), *sm.* l'octidi *m.*

Основа, *sf.* la base, la source, le champ; 1. (*на ткацкѣ*), *Techn.* la chaîne; 2. имамъ за — (*въ слово*), *va.* rouler; 3. безъ —, *prép.* à propos de rien ou de bottes.

Основавамъ, *va.* fonder, instituer, baser, établir, bâtir, constituer, recréer, asseoir; || -са, *vr.* se fonder sur, se baser sur, alléguer.

Основане, *sm.* la fondation, fondement *m.*, institution *f.*, établissement *m.*, instauration *f.*, érection, constitution *f.*; 1. *fig.* la base, le fond, le noyau, pierre fondamentale *f.*; 2. безъ —, *adv.* à crédit; 3. до —, de fond en comble.

Основанеа, *sm. pl.* les éléments, la moyen.

Основательнъ, *adj.* fondamental; -лно, -lement; || фондъ, solide, compétent, cardinal, conséquent; || *fig.* profond.

Основательно, *adv.* foncièrement, à fond.

Основательность, *sf.* la profondeur; || *fig.* la solidité.

Основачъ и -вникъ, *s.* fondateur, trice; un instituteur; || *fig.* un père. — [silaire]

Основень, *adj. fig.* fondamentale; || *Anat.* ба — законъ, *sm. fig.* pierre fondamentale *f.*

— зидъ, *sm.* le jambage.

— тонъ, *sm. Mus.* la tonique et note —; *sf.*

Основна соль, *sf. Chim.* le sous-sel.

— частица, *sf. H. nat.* le rudiment.

Основно цвѣтило, *sm.* le mordant.

Основъ (*темель t.*), *sm.* le fondement, le jambage; 1. (*на кунюписъ*), *Peint.* l'impression *f.*; 2. (поставане — съ камани, l'engochement *m.*; 3. въ —тъ, sous oeuvre *m.*

Особенна наклонность (*къмъ нѣщо*), *sf.* l'idiopathie *f.*

— служба (*въ черкова*), *sf.* le propre.

Особенно, *adv.* surtout; || -то, *sm.* le particulier; || въ -бениа община, dans le particulier.

Особенность, *sf.* la spécialité.

Особенны обычаи, *sm. pl.* les coutumes *f.* — приходы (*на князъ*), *sm. pl.* liste civile *f.*

— ѣста, *sm. pl.* assiettes volantes *f.*

Особенъ, *adj.* spécifique, exceptionnel, réservé.

Особито, *adv.* principalement, singulièrement,

notamment, sur ou avant toute chose, séparément; || най-вече —, surtout.

Особито залѣгане, *sm.* la spécialité.

Особитость, *sf.* la singularité.

Особитъ и -бенъ, *adj.* spécial; -то, -lement; || particulier, singulier, séparé; || и -то на страна, en particulier.

— излазъ, *sm. Archit.* le dégagement; || правя —, *va. Archit.* dégager.

Оспивателенъ, *adj. Méd.* somnifère, soporatif et -porifère ou -porifique; || -телно срѣдство, *sm.* le —, *sm.*

Оставамъ, *vn.* rester, renoncer, transférer, se tenir, fixer; 1. (*безъ пары*), *Com.* se dégarnir; 2. (*доставка*), demeurer; 3. (*както тѣжъ*), être capot; 4. (*на нѣмсто си убитъ*), demeurer sur la place; 5. (*назадъ*), s'arriérer, rester, distancer, traîner; 6. (*от-задъ*), *fig.* reculer; 7. остава или запира (*за конъ*), *v. imp.* il demeure; 8. остава назадъ (*за часовникъ*), elle retarde; 9. насмалко остана, il a failli; 10. дѣто нѣ-кой може остане сродно, tenable, *adj.*

Оставень, *adj.* démissionnaire *m.*, réformé; || (*пансионирани*), retraits.

Оставителенъ, *adj.* véniel.

Оставка (*арѣжъ t.*), *sf.* le restant, le rest, excédant *m.*, superflu *m.* et -fluité *f.*, surplus *m.*; 1. la réforme, démission, retraite *f.*, congé absolu *m.*; 2. *fig.* le vestige, debris, levain *m.*; 3. *Chim.* l'arithm. le résidu; 4. *Chim.* le culot; 5. (*отъ истискано сѣме*), le tourteau; 6. (*отъ напръжни болестъ*), le ressentiment; 7. (*отъ пары*), *Com.* la solde; 8. (*отъ рѣжа или кракъ*), le moignon; 9. (*отъ сѣмѣтка*), le reliquat; 10. (*отъ телло*), *Com.* la réaction; 11. (*оставяне отъ цѣна*), le rabais; 12. (*отъ вѣстие*), *fam.* le rogaton; 13. изласямы въ —, *vn. Milit.* donner sa démission; 14. имамъ — отъ болестъ, *vn.* se sentir; 15. *pl.* -вкы (*отъ паралѣл*), les reliefs *m.*; 16. (*отъ сѣчинене*), *fig.* les rognures *f.*

Оставивъ, *adj.* déferant.

Оставченъ, *adj.* restant, excédant.

Оставямъ, *va.* laisser, quitter, vider, céder, désertir, délaisser, recéder, livrer, évacuer, déposer, remettre, transmettre; 1. reformer, renier, résigner, passer, permettre, cesser, adjuer, déferer à, tolérer, donner; 2. *fig.* dépouiller, mettre ou prendre au croce, rengagner; 3. (*грѣды и рѣчи голы, деколте*), décoller; 4. (*за друго вѣеме*), renvoyer, se réserver à faire; 5. (*за другъ день*), ajourner, procrastiner; 6. (*за другъ нѣтъ*), surseoir à, retarder, arriérer; 7. (*на душа, на изборъ*), référer; 8. (*да лежи*), laisser traîner; 9. (*назадъ*), *fig.* reculer; 10. (*нѣкозо*), planter là; 11. (*нѣкому*), se fier à; 12. (*нѣщо*), *fig.* relâcher de; 13. (*отъ*), rabattre; 14.

(съ пенсия), retraiter; 15. (да ма търсятъ), se faire désirer; 16. (нико-тъ си), *vn.* abdiquer; 17. който оставя, *s.* Jur. Com. cédant, ante; || — и пакъ хваща, *Méd.* rémittent, *adj.*; 18. остави да началъ пакъ, sauf à recommencer; 19. остави го тамъ да чѣка, *fat.* planter là pour reverdir; 20. остави ги! *conj.* allons donc; 21. оставай съ здраве, *interj.* adieu; 22. -ca, *vr.* s'abandonner à, s'en remettre à, fléchir, dégénérer de, tenter; 23. *fat.* incomber; 24. (деколте), se décolleter; 25. (да ма измаматъ), se laisser tromper; 26. (отъ), *fig.* déborder de; 27. (отъ нѣщо), se désister; 28. (на), compter sur, se reposer sur.

Оставяне, *sn.* la déposition, remise, tolérance, déférence, défection, cession *f*; 1. Com. l'escompte *m*; 2. (за другъ пѣтъ), le renvoi; 3. (отъ нѣщо), Jur. l'abstention *f*; 4. (за сетѣвъ), l'ajournement *m*; 5. (на сѣдникъ), Jur. le déport; 6. (у третио лице), le séquestre; 7. безъ —, sans désemparer.

Останалото, *sn.* l'excédant *m*, le trop, le restant, le reste; 1. (поавече), le superflu *et* -fluité *f*; || Com. le boni; 2. (отъ сѣтъка), Com. le résidu; 3. (сѣтъ сѣтъка), Com. le solde.

Останалъ, *adj.* restant, reste de, excédant; 1. (назадъ), arriéré; || *fig.* reculé; 2. (поавече), superflu.

— сборъ, *sm.* Com. la solde.

Останалыѣ бѣтіа, *sm. pl.* les bribes *f*.

Останалый (назадъ), *adj. m.* un traîneur; || Milit. un trainard.

Останлива ладія (назадъ), *sf.* le traîneur.

Останливо куче, *sn.* le traîneur.

Остенъ, *sm. t.* l'aiguillade *f*.

Остеологически, *adj.* ostéologique.

Остеология (наука за костѣ), *sf.* l'ostéologie *f*.

Осрта трѣва, *sf.* plante, la rapette.

Острацизмъ (десетгодишно испѣждане), *sm.* l'ostracisme *m*.

Остригана вълна, *sf.* la tonte *et* tondaison.

Остриганъ, *adj.* tondu, ras.

Остригвамъ и -гувамъ, *va.* tondre; 1. (ко-сата до кожа), brétauber; 2. (дългытъ косми отъ шѣпка), rober; 3. -ca, *vr.* se coiffer.

Остриговачъ, *ка*, *s.* tondeur, euse.

Острило, *sm.* le tranchant; 1. *fig.* le piquant; 2. (на ножъ, на сабя), le taillant; 3. (на сабя), la taille; 4. (на сачесо), le fil.

Острина, *s.* le mordant; 1. *fig.* le piquant, acerbité, *f.* sel *m*, sève, subtilité *f*; 2. Chim. acidité *f*; 3. (на гласъ), Mus. acuité *f*; 4. (на игла), aiguïté *f*; 5. (на умъ-тъ), finesse *f*.

Островърхна планина, *sf.* Géogr. le pic.

Островърхенъ, *adj.* ogival *et* ogive; || Bot. mucroné.

Остро краенъ, *adj. Bot.* acuminé.

— кѣтенъ, *adj. Géom.* oxygone, acutangle.

— листникъ (чилирикъ), *sm.* arbrisseau, le 'houx'; || мѣсто обрасло съ —, la 'houssaie.

— сачесо, *sm.* acier de damas, *m*.

— уменъ, *adj.* ingénieux, spirituel, perçant, fin, lumineux, sagace, perspicace; || *fig.* pénétration *f*, saillant; || бывамъ —, *vr. fat.* entendre la tablature.

— умець, *sm.* un bel esprit, *pl.* de beaux -s.

— уміе, *sn.* la finesse, perspicacité *f*, ouverture d'esprit, argutie *f*, des yeux de lynx, *m*.

— умна мысль, *sf.* la saillie.

— рѣчь, *sf. fig.* pointe d'esprit, *f*.

— умно, *adv.* spirituellement, finement.

— изрекване и -речене, *sr.* l'apophtegme, la sentence. [tilité.]

— умность, *sf.* la sagacité; || *fig.* la subtilité.

Остыргана кожа, *sf.* l'écharnure *f*; || (отъ опакето), la drayure.

Остыргалкъ, *sf. pl.* l'alésure *f*.

Остыргвамъ, *va.* amenuiser, raboter, gratter, débiller, rayer; 1. (месо отъ кожа), drayer; 2. (пергаментъ), raturer; 3. (на сукно пѣкны), enouer.

Остыргване, *sn.* le débillardement; 1. (на боръ), Mar. le palmage; 2. (кожа отъ опакето), le drayage; 3. (сѣбны на срада), le regrettege.

Остыръ, *adj.* aigu, tranchant, coupant, perçant, poignant, piquant, fin, aigre, subtil, pressant; 1. *fig.* acerbe; 2. (за стрѣла), barbelé; 3. (сѣмъ), *vr.* couper.

— край, *sm.* la pointe.

— планински връхъ, *sm. Géogr.* le piton.

Остры желъза, *sm. pl.* arme blanche *f*.

Осты (истокъ), *sm.* l'orient *m*.

— Индійска бѣлка, *sf.* maim. le rougot.

— Индійско платно, *sn.* l'adatis *m*.

Осуканъ, *adj.* tors, rse *et* -rte.

— украинникъ, *sm.* le tortis.

Осуквамъ, *va.* tordre, filer, cordonner; || (полека връвъ), boudiner.

Осукаване, *sn.* le tordage, la torsion.

Осушавамъ (блато), *va.* dessécher.

Осушаване и -шене, *sn.* le desséchement, la dessiccation.

Ось, *sf.* l'axe *m*; -сень, de l'axe; 1. essieu *m*, tourillon *m*; 1. Мѣс. arbre *m*; 2. (дърво за унтеръ лисель), Mar. tangon *m*; 3. (на колело), barbe *f*.

Осѣдланъ конь, *sm.* le porteur.

Осѣкнுவамъ, *va.* moucher; 1. (накъ), remoucher; 2. -ca, *vr.* se moucher; 3. (накъ) se remoucher.

Осѣтенъ, *adj.* senti, ressenti.

Осѣтителенъ, *adj.* sensible, sentimental, perceptible, vif, tendre; || *fig.* fin comme l'ambre.

Осѣтително, *adv.* vivement, au vif.

Осѣтителность, *sf.* la sensibilité, le sentiment, la sentimentalité, la perceptibilité; || (*на срѣдѣто*), sensibilité *f*; || притворна —, *fam.* la sensiblerie.

Осѣтливо сочене, *sm.* le sensualisme.

Осѣтливостъ, *sf.* la sensualité.

Осѣтливъ, *adj.* sensible, sensitif, sensuel, tangible ou tactile, palpable; || *правя* —, *va.* sensualiser.

— *човѣкъ*, *sm.* un sensualiste. [lités *f.*

Осѣтливъ удоволствіа, *sm. pl.* les sensua-

Осѣщама, *va.* sentir, ressentir, percevoir; 1. *fig.* ressentir, s'orienter, 'halener'; 2. (*сѣт-миката*), se ressentir de; 3. (*силата си*) se sentir; 4. -*са*, *vr.* se sentir; 5. (*за нѣщо*), se sentir de; 6. способенъ да осѣща, passible, *adj*; 7. осѣщатеа, *v. imp.* ils s'apparient.

Осѣщане, *sm.* le sentiment, la sensation; || *fig.* le tact; || способностъ —, la passibilité.

Осѣждень, *adj.* damné.

Осѣждникъ, *нца*, *s.* improbateur, trice; glo-
seur, euse; un satiriste; || (*въ рѣху правлене*),
un frondeur.

Осѣждама, *va.* objecter, réprover, repren-
dre, censurer, critiquer, blâmer, médire de;
|| *fig.* mordre; || (*на вѣина лѣжа*), damner.

Осѣждане, *sm.* la condamnation, réprobation,
damnation, censure, critique, animadversion,
semonce, *f*; || достойнъ за —, condamnable,
censurable, *adj*.

Осѣждителенъ, *adj.* réprobateur.

Осѣществоване, *sm.* la réalisation.

Отава, *sf.* Agric. l'éteule ou esteuble *f*,
chaume *f*; || *нѣръване или* *искубване*
—, le chanmage; || *скубя* —, *va.* chaumer.

Отаеваса, *vr. imp.* il se clarifie, il depose;
|| *Chim.* il défeque; || (*за нуміа*), il se
rassieds. [*Chim.* le précipitant.

Отаеване, *sm.* le retrait; || *срѣдство* за —,

Отаено вещество, *sm.* *Chim.* le précipité.

Отайка (*селей т.*), *sf.* le sédiment, le dépôt,
la lie, la féculence, les fondrilles *f*, les ef-
fondrilles *f*, la vase, les fèces *f*; 1. *Chim.*
la précipitation, le précipité; 2. (*отъ*
кавѣе), marc de café, *m*; 3. (*въ мастило*),
la boue; 4. (*каль*), le banc; 5. *пуца* —,
v. imp. il dépose.

Отайченъ, *adj.* vaseux.

Отъ, *prép. grecque*, anti —; 1. par, de, de la
part, de chez, dès, d'avec; 2. -*както*, *adv.*
sitôt que; 3. — *нынѣ*, *adv.* dorénavant,
à l'avenir; 4. — *само-себе-си*, *adv.*
naturellement; 5. -*тогасъ*, *prép.* depuis; 6.
— *кога*, *prép.* depuis quand; 7. — *що*,
conj. d'où; 8. — *щомъ*, *conj.* du moment que.

Отбивамъ, *va.* écarter, repousser, obvier à,
éloigner, divertir; 1. *Méd.* répercuter; 2.
(*назадъ*), recogner; 3. (*ударъ*), riposter;
4. (*отъ цица дѣте*), sevrer; 5. -*са*, *vr.*

dévier et se —, gauchir, fuir; 6. *fig.* brico-
ler; 7. *Méd.* se répercuter; 8. (*отъ прѣд-
лѣтъ-тъ*), digresser; 9. отбиваса (*за ма-
гнитна показалка*), *v. imp.* il varie; 10.
отбиватеа (*за зару*), *v. imp.* *Opt.* ils s'in-
fléchissent.

Отбиване, *sm.* la déviation, écartement *m*,
gauchissement *m*, diversion, digression *f*,
'hors d'œuvre *m*; 1. (*на зару*), *Phys.* la
déflexion; || *Opt.* inflexion *f*; 2. (*отъ ци-
ца дѣте*), le sevrage, ablaetation *f*; 3. (*на
компасъ*), la variation; 4. (*ладія отъ вър-
вежъ-тъ си*), *Mar.* le lan ou lans; 5.
(*назадъ кола*), la reculee; 6. (*отъ правъ
пѣтъ*), *Mar.* l'étrive *f*. [ivement.

Отбивателенъ, *adj.* diversif, évusif; -*лю*,
— *вътрѣ*, *sm.* *Mar.* le revolvin.

Отбивачка (*отъ цица*), *sf.* une sevrreuse.

Отбивно, *adv.* *Mus.* spiccato.

Отбирамъ *va.* choisir, élire, assortir, nom-
mer, opter; 1. comprendre; 2. (*изново по
видове*), rassortir; 3. (*за дватацы*), appa-
reiller.

Отбирање, *sm.* le triage.

Отбирачъ, *ка*, *s.* trieur, euse.

Отблизно, *prép. fam.* rasibus.

Отблъснувамъ и -*сквамъ*, *va.* rejeter; ||
fig. rembarger.

Отблъснуване, *sm.* le rappel; || *Phys.* la ré-
pulsion; || (*вълма*), *Mar.* le ressac.

Отбой (*за конь*), *sm.* la parade.

Отборъ, *sm.* le choix, élite *f*, assortiment *m*,
séparage *m*, option *f*; 1. *fig.* le perle; 2.
(*на матрицы*), *Typ.* la frappe; 3. (*и пра-
вѣне*), le triage; 4. *правя* —, *va.* trier.

Отбочвамъ, *va.* détacher.

Отбраното, *sm.* le choisi; || *най* —, la fleur.
— *слово*, *sm.* la devise.

Отбулевамъ, *va.* dévoiler; || *fig.* démasquer.

Отбулеване, *sm.* le dévoilement. [fuir.

Отвъгвамъ, *va.* fuir, reculer; || -*са*, *vr.* se
Отваждама, *va.* détremper, dirimer; 1. (*гу-
беры*), détendre; 2. (*запиралка*), débarrer;
3. (*отъ каль-та*), *Mar.* déséchouer et dé-
chouer. [*m* (*voyez* *Извара*).

Отвара, *sf.* la caillebotte, frommage à la pie,

Отваръ, *sm.* le bouillon.

Отварямъ, *va.* ouvrir, déboucher, débâcler,
déballer, dégraffer; 1. (*изново*), rouvrir; 2.
(*малко*), entr'ouvrir; 3. (*очитъ си на че-
тыре къмъ противникъ-тъ*), faire la
guerre à l'oeil; 4. (*пѣтъ*), acheminer,
pratiquer; || *fig.* rompre la glace; 5. -*са*,
vr. s'ouvrir, se dévoiler, germer, retourner;
6. (*изново*), se rouvrir.

Отваряне, *sm.* l'ouverture *f*, débouchement,
débailage *m*; || (*на училища*), la rentrée; ||
при — *врата*, à porte ouvrante *f*.

Отведнашенъ, *adj.* soudain. [soupleur.
— *страхъ*, *sm.* le saisissement; || *fam.* la

Отведнашно промѣняване (на вѣтеръ-тъ), *sn. Mar.* saute de vent, *f.*

Отведнашность, *sf.* la soudénité.

Отведнашь, *adv.* soudain et -nement, court; || *prép.* voilà que.

Отвеждане, *sn. Anat.* l'abduction *f.*

Отвивамъ, *va. fig.* découvrir; || *-ca, vr.* se découvrir. [vert.]

Отвить, *adj.* découvert; *-то, adv.* à décou-

Отвлечене, *sn.* l'abstraction *f.* [tement.]

Отвлечено, *adv.* abstractivement et abstrai-

Отвлечень, *adj.* abstrait, rationnel, métaphysique; || *говоря -но (за нѣщо), vn. fam.* métaphysiquer. [stractif, *adj.*]

Отвлечены мысли [който изговаря —, аб-

Отвлчамъ (на умъ-тъ си), *vn.* abstraire; || *което -влича, Méd.* réulfif, *adj.*

Отвлчане (на сокове), *sn. Méd.* la révulsion.

Отвождамъ (си скритоъ отъ община), *vn.* fausser.

Отвождачъ, *adj. s. Anat.* l'abducteur *m.*

Отворачъ, ка (на ложъ), *s.* ouvreure, euse, de loges *f.* [patent *m.*]

Отворена заповѣдь (до хазната), *sf.* acquit — рѣка [съ —, *adv.* à pleine corbeille.

Отворено писмо (съ царски печѣтъ), *sn.* lettre patente *f.*

Отворень, *adj.* ouvert, libéral, large, plein de ressources; || (за цѣтило), tranchant, lavé.

— *кжтъ, sm. Géom.* angle rentrant *m.*

Отворены очи (при счане), *sn. pl. Méd.* la lagophthalmie.

Отворилка (оржиде), *sf.* le pas-d'âne.

Отворка, *sf.* le vide.

Отворность, *sf.* la franchise, libéralité, largesse, profusion *f.*; || (на рѣката), la munificence.

Отвори, *sm.* l'entrée *f.*, hiatus *m.*; 1. *Anat.* la fenêtre; 2. (дупка), ouverture *f.*; 3. (на водениченъ харкъ), lancière *f.*; 4. (на градиненъ зидъ съ прокопъ отпръдъ), 'haha *m.*

Отвратителень, *adj.* dégoûtant, répugnant, insupportable, insoutenable, repoussant, rebutant, rébarbatif; || *бивамъ —, vn. fig.* repousser.

Отвратителность, *sf.* la 'hideur.

Отвращене, *sn.* l'horreur *f.*, la 'haine.

Отвързвамъ, *va.* détacher; || *Mar.* démarre *r* || *-ca, vr.* se détacher.

Отвързване, *sn.* le détachement.

Отвърнати, *adj.* grumeleux. [nevis.]

Отвъртѣлка, *sf.* le tournevis; *-лчень*, du tour-

Отвърщамъ, *va.* détourner, écarter, divertir, éloigner, repartir, décourager, prévenir, se revancher de, conjurer, rebuter; 1. (докачане), redresser; 2. (отъ), *fig.* dégôûter de; 3. (отъ себе-си), riposter; 4. *-ca, vr.* se détourner, se distraire de.

Отвърщане, *sn.* le dégôût, déplaisance, ré-

pugnance, aversion, antipathie *f.*, découragement *m.*, aliénation *f.*, repartie, inimitié, riposte, pour éloignement *m.*; 1. *fig.* le redressement et -dressage, satiété; 2. (на гласъ), la répercussion; 3. *докарвамъ —, va.* écoeurer; 4. *имамъ или докарвамъ —, repugner*; 5. *имамъ — отъ нѣщо, vn. fig.* renifler, renâcler.

Отвѣвамъ (жито), *va.* vanner.

Отвѣдъ, *préfixe*, trans; 1. *prép.* outre; 2. (отъ оназъ страна), delà et au dela de; 3. по —, още по —, *prép. adv.* au delà, par de là.

Отвѣдѣнъ, *adj.* *Géogr.* ultérieur.

Отвѣдморски, *adj.* transmarin, outremarin, outre-mer; || *изъ -до морето, adv.* d'outre-mer.

— *планински, adj.* ultramontain.

— *свѣтѣнъ, adj.* *Phys.* ultra-mondain.

Отвѣшенъ, *adj.* extrinsèque; *-шнѣо, -ment.*

— *видъ, sm. fig.* les dehors *m.*

Отглаголенъ, *adj.* *Gram.* verbal.

Отглаша, *v. imp.* il retenti; || (за гласъ), elle résonne, elle renvoi; || *Phys.* elle répercute.

Отгласане, *sn.* la résonnance; || *fig.* l'écho *m.*; || (на гласъ), le renvoi.

Отгласателень, *adj.* retentissant, résonnant, sonore, phonocampique.

Отгледване, *sn.* l'institution *f.*, éducation *f.*

Отговарямъ, *va.* répondre, répliquer, répondre, repartir; 1. (бържѣ), riposter; 2. (на оплакане), *Jur.* dupliquer; 3. незнай що да — въке, *adv.* être à quia; 4. *-ca, vr.* se défendre de; 5. *-ряме си единъ другъ*, se répondre, s'entre-répondre.

Отговаряне, *sn.* la réplique; || *fig.* la bourrade.

Отговорителень (взаимно), *adj. fig.* solidaire.

— *знакъ, sm. Typ.* le répons. [toiré *f.*]

Отговорка, *sf. Jur.* l'excusation *f.*, échappa-

Отговорливность, *sf.* la responsabilité.

Отговорливъ, *adj.* responsable, comtable.

Отговорникъ, *нца, s.* un répondant; 1. *Jur. s.* intimité, *de*; 2. (въ прѣпирни), *fig.* un tenant; 3. (въ сѣдба), *s.* défendeur, eresse.

Отговорность, *sf.* la raison, comtabilité publique *f.*; || *Com.* le dueroire; || (взаимна), la solidarité.

Отговорни пѣнеа (въразу думитѣ на лютторгаузъ), *sn. pl.* les répons.

Отговорный титлень подписъ (на писмо), *sm.* titre en vedette, *m.*

Отговоръ, *sm.* la réponse, la réplique, oui *m.*; 1. (на оплаканий), *Jur.* la duplique; 2.

искане —, Jur. l'interpellation *f.*; 3. *искамъ —, va.* interpellier; 4. *давамъ опрѣдѣлитель —, va.* trancher le mot; 5. *недавамъ направо —, va.* tergiverser.

Отговорясть, *adj. Jur.* responsif.

Отгорѣ, *adv.* dessus, au (en, par) dessus,

- en amont de; 1. *изъ* —, *prép.* de (par) dessus; 2. — до долу, *adv.* *Archit.* en contre-bas; 3. — и отдолу, *adv.* par haut et par bas; 4. — още, *prép.* outre; 5. и още —, et 'haie au bout.
- Отгорѣ надолень**, *adj.* plongeant.
- Отдавамъ**, *va.* attribuer, résérer, imputer, rémunérer. [temps.]
- Отдавна**, *adv.* de puis longtemps, il y a long-
- Отдалечавамъ**, *va.* éloigner, écarter, reléguer, faire rétirer; 1. *fig.* isoler, reculer, détacher, séquestrer; 2. -*ca, vr.* s'éloigner, s'écarter, se reléguer, s'exiler, se confiner, se départir de, s'absenter, se bannir de; 3. (*отъ брѣвъ-тъ*), *Mar.* alarguer; 4. (*отъ община*), s'isoler; 5. (*отъ собѣтъ-тъ*), se séquestrer; 6. *отдалечаваса* (*за планета*), *v. imp.* *Astr.* elle déflue.
- Отдалечене**, *sm.* l'éloignement *m.*, écartement, détachement *m.*, sécession *f.*
- Отдалечень**, *adj.* éloigné, lointain, reculé, écarté, distant, rétiré; || (*когого ибѣма*), absent.
- Отдалечность**, *sf.* l'éloignement *m.*, lointain *m.*
- Отдрамъ** (*община*), *va.* *Mar.* dédoubler.
- Отдолень**, *adj.* inférieur.
- *сюртукъ*, *sm.* le cotillon.
- Отдолность** (*на ржавица*), *sf.* l'empraimure *f.*
- Отдолня уста** (*на търбилице*), *sf.* le pavillon.
- *часть* (*долу, отдолу*), *sf.* le dessous.
- Отдолу**, *adv.* en dessous; || — *подъ*, au dessous; || — *на горѣ*, en contrehaut.
- Отдушевамъ** (*прѣвъ тѣлото си*), *vn.* *pop.* vesser. [la vesse.]
- Отдушеване и -шане**, *sm.* la ventouse; || *pop.*
- Отдушиникъ** *sm.* l'évent *m.*, le soubpiral; || (*на соба*), le registre et regître.
- Отдырентъ офицеръ и унтеръ** —, *sm.* *Milit.* un serre-file. [rotonde.]
- Отдырнѣо отдѣлене** (*въ дилижансъ*), *sm.* la
- Отдыръ**, *adv.* en arrière; || *поставямъ* — *брой* на писмо, *va.* postdater.
- Отдышка** (*у соколъ*), *sf.* le pantoient.
- Отдышлявъ**, *adj.* pantois *m.* [l'ouvrage *m.*
- Отдышникъ** (*на стѣклена фабрика*), *sm.*
- Отдѣлене**, *sm.* la division, section, séparation *f.*, département, compartiment *m.*, distraction, sécession *f.*, titre *m.*, ségrégation *f.*, schisme *m.*; 1. *fig.* article *m.*; 2. *Chim.* le départ, dégagement *m.*; 3. (*прѣзрадна въ касса*), *Typ.* le cassetin; 4. (*на злато отъ сребро прѣвъ живагъ*), *amalgamation f.*; 5. (*у тавлена дѣлка*), la table.
- Отдѣлень**, *adj.* partiel, -но, -ellement; || isolé, séparé, individuel, distinct, détaché; || *Minér.* erratique.
- *листь* (*на хартия*), *sm.* feuille volante *f.*
- Отдѣлтеленъ**, *adj.* ségrégatif; || *Gram.* *Log.* distributif; || (*за сокове*), *secréteur et*
- Отдѣлителна частница**, *sf.* *Gram.* particule extractive *f.*
- Отдѣлна мокрина** (*отъ кръвъ-та*), *sf.* *Méd.* le récrément et humeur récrémenteuse ou titielle *f.*
- *нота*, *sf.* *Mus.* note piquée *f.*
- Отдѣленъ и -ливъ**, *adj.* séparable. [spiccat.]
- Отдѣлно**, *adv.* séparément, à part; || *Mus.* — *утвърдене*, *sm.* *Fortif.* le pâté.
- Отдѣлны стихотворенеа** (*у Римляны*), *sm. pl.* les silves *f.*
- Отдѣлъ**, *sm.* la série, la classe, secte, catégorie *f.*; || (*въ извѣстника*), la rubrique.
- Отдѣлявамъ и -лямъ**, *va.* individualiser, classer, séparer, isoler, partager, détacher, particulariser, désincorporer, désassortir; 1. distraire, dissoudre, déprendre, séquestrer; 2. *fig.* démembrer; 3. réduire, dégager; 4. (*бащино*), *apanager*; 5. (*зърна*), égreuer et égrainer; 6. (*на умъ-тъ си*), abstraire; 7. -*ca, vr.* se séparer, se détacher, se dégager, se déjoindre, s'écarter; 8. (*честито*), l'échapper belle.
- Отдѣляване**, *sm.* l'individualisation *f.*
- Отджнувамъ и -хамъ**, *vn.* reposer, reprendre haleine *f.*, pousser; 1. *fig.* respirer; 2. (*си*), se reposer, relâcher l'esprit *m.*, se délasser, reprendre haleine *f.*, souffler; 3. *оставямъ* да си *отджнхнатъ*, *faire* rafraîchir; || *fig.* laisser reposer.
- Отджнуване**, *sm.* le repos, relâche, relâchement, délassement, rafraîchissement *m.*; 1. *fig.* la trêve; 2. *давамъ* —, *va.* délasser; || *fig.* reposer; 3. *отсачамъ безъ* —, *va. fam.* éproumonner.
- Отджиникъ** (*на зупара*), *sm.* la rose; || (*въ органино търбило*), la lumière.
- Отеготителень**, *adj.* *Méd.* gravatif.
- *налогъ*, *sm.* le surtaux; || *товаря съ* — *нѣкого*, *va.* surtaxer.
- Отеготителна биря**, *sf.* la surtaxe.
- Отеготявамъ**, *va.* incommoder, charger, surcharger, aggraver; || *fam.* alourdir; || *който -ва прѣстъпленето*, *aggravant, adj.*
- Отекълъ**, *adj.* *Méd.* ballonné.
- Отелваса** (*за крава*), *v. imp.* elle vèle.
- Отелване**, *sm.* le vêlement.
- Отель** (*голъма къща*), *sm.* l'hôtel *m.*
- Отець**, *sm.* père spirituel *m.*; || (*на луте-ратура*), un nestor; || *святъ -тцы, pl.* pères de l'église.
- Отзадня войска**, *sf.* l'arrière-garde *f.*
- *стая* (*съ продавачица*), *sf.* l'arrière-boutique *f.*
- Отзадъ**, *adv.* en arrière, à la queue, en queue.
- Отзователно повѣлене**, *sv.* lettre avocatoire *f.*
- Отзѣва**, *v. imp.* il s'entr'ouvre. [boulet, *m.*
- Отзѣване** (*на голѣ*), *sm.* *Artill.* vent du
- Отзѣвка**, *sf.* le jour, la gueule.

Отъѣвъ, *sm.* Artill. l'évent *m.*

Отистина, *adv.* certes; || *interj.* *fam.* dame!

Отихная (за ладя), *sf.* *Mar.* en bapaume.

Отичамъ, *vn.* enfler, ballonner et se —, *vr.*

Отійвамъ, *vn.* s'avancer, diriger, se porter,

tendre, tirer, s'enfuir; 1. *Mar.* démarrer de;

2. (до), s'en rapporter à; 3. (удомъ си),

se sauver; 4. (по-далекъ), outre-passer;

5. (по-добрь), amender; 6. (на засѣтъ),

abriter; 7. (на караулъ), monter la garde;

8. (до мѣсто), répondre; 9. (при), se

référer; 10. (напрѣдъ), dévancer; 11. (при

нѣкого), s'adresser à; 12. (за нѣщо), aller

chercher; 13. (отъ едно мѣсто), déplacer

un lieu ou d'un lieu; 14. (пращамъ за),

aller, envoyer querir; 15. (-си), *vn.* se re-

tirer, partir, quitter, se transporter, s'oter

de, trourser bagage *m.*, faire gille; 16. *fam.*

déguepir, lever le siège; 17. (къмъ), se

diriger vers; 18. (назадъ), s'en retourner;

19. (накъ), repartir; 20. (съ подизравки),

payer en monnaie de singe; 21. (по-скоро),

fam. détalier; 22. (скрытомы), s'esquiver;

23. (тигичко), plier bagage *m.*; 24. отійва

си, *v. imp.* il prend le camp; 25. отійвать

си (единъ слѣдъ другъ), ils filent.

Отійване, *sn.* le départ, la partance, la trans-

migration; || (на оня сѣтъ), le soir tra-

jet; || — и дохождение, l'aller et le venir,

la cirelation (voyez Тръгване).

Отказвамса, *vr.* se démunir, se désister

(voyez Отричамса). [stement.

Отказване, *sn.* le renoncement, le dési-

откапнувамъ, *vn.* lasser.

Откапнуване, *sn.* la lassitude.

Откапналь, *adj.* rompu de fatigue *f.*

Откапнать, *adj.* roué de fatigue *f.*

Откарвамъ, *va.* emporter; || (закарвамъ на-

задъ), remener.

Откарване (добытокъ), *sn.* *Jur.* l'abigéat *m.*

Откачевамъ, *va.* décrocher, dépendre; || *Mar.*

démarrer; || -са (отъ нѣщо), *vr.* éluder.

Откиснува са, *v. imp.* il rouit.

Отклонене, *sn.* la diversion; || (на мѣсець-

мъ), *Astr.* l'évection *f.*

Отключалка, *sf.* *Méc.* la tourne-à-gauche.

Отключевамъ, *va.* ouvrir.

Отключеване, *sn.* l'ouverture *f.*

Отключень, *adj.* ouvert; -но, -rtement.

Отключь, *sm.* *fig.* la clef (voyez Ключь.)

Отколы, *adv.* depuis longtemps, il y a long-

temps, à la longue; || -ли! *prép.* depuis

quand, de quand; || нѣ —, *adv.* récemment.

— заминало врѣме, *sn.* *Gram.* le plus-

que-parfait.

Отколѣшенъ, *adj.* suranné.

Отколѣшность, *sf.* la surannation

Откраднувамъ, *va.* voler, soustraire; || което

може са открадне, volable, *adj.*

Окрадно, *sn.* le larcin; || (нѣщо), le vol.

Окраднать, *adj.* subreptice.

Откровение, *sn.* *Slav.* *Papocalypse f.*; ||
(Божие), la révélation.

Открѣшване (кломъ), *sn.* le cassement.

Открывамъ, *va.* découvrir, dévoiler, révéler,

développer, trahir; 1. *fig.* déterrer; 2. (на-

мѣнящъ), inaugurer; 3. -са, *vr.* se dé-

couvrir, se dévoiler, se démasquer, percer.

Открыване, *sn.* la découverte, le dévoilement.

Открывателень, *adj.* révélateur. [yreur.

Открывачъ, *ка, s.* révélateur, trice; un décou-

Открыто, *adv.* à découvert, 'hautement.

— море, *sn.* *Mar.* le large et large, le

furin.

Открытость [съ —, d'abondance de coeur.

Открыть, *adj.* decouvert, inabrité.

— рейдъ, *sm.* *Mar.* rade foraine *f.*

Откупывамъ, *va.* racheter; || (накъ), *Jur.*

retraire; || -са, *vr.* se racheter, se rédimer.

Откупыване, *sn.* le rachat, la rançon, le

rançonnement, la rédemption; || пуцамъ съ

—, *va.* rançonner.

Откупвателны пары, *sf. pl.* la rançon.

Откупувачъ, *ка, s.* fermier, ère; un redemp-

teur.

Откупень рекрутъ, *sm.* *Milit.* un remplaçant.

Откупнявъ, *adj.* rachetable, recous.

Откупъ *m* или Закупыване, *n.* la ferme,

amodiation *f.*; 1. давамъ съ —, *va.* acenser;

|| (ниля), afféager, affermer; 2. даване

нива съ —, l'affermage *m.*; 3. даване часть

отъ поемъ или —, le sous-bail, la sous-

ferme; 4. зимамъ съ — нивя, *va.* affermer; 5.

зимане или даване нивя съ —, l'acense-

ment *m.*; 6. прѣдавамъ —, зимамъ — отъ

главный откупникъ, *va.* sous-affermer et

-fermer.

Откъсекъ, *sm.* le merceau, la pièce, tronçon,

éclat *m.*; 1. *fig.* le fragment, le lambeau;

2. избирамъ -сецы изъ книга, *va.* colliger;

3. избирачъ на -сецы, un compilateur; 4.

избирамъ -сецы, la compilation; 5. съби-

рамъ -сецы, *va.* compiler; 6. събране -сецы

изъ съчиненеа, les catalectes *m.*

Откъсвамъ и -снувамъ, *va.* tronquer; ||

-са, *vr.* désalter; || откъснува са отъ нѣ-

сакъ-тъ (за котка), *v. imp.* *Mar.* il dérape.

Откъсване, *sn.* l'évulsion *f.*; || (ладя), le

démarrage; || стигналь за —, évulsif, *adj.*

Откъснать, *adj.* détaché, coupé.

Отлагамъ, *va.* ajourner, retarder, transférer,

surseoir à, mettre à l'écart; 1. *fig.* suspen-

dire, mettre ou prendre au croc; 2. *Jur.*

superséder à; 3. (до врѣме), proroger, re-

mettre; 4. (за другъ нѣмъ), renvoyer, dif-

férer, dilayer.

Отлагане, *sn.* le retardement, la prorogation,

suspension, translation *f.*, répit, sursis *m.*;

|| безъ —, *adv.* sans départ.

Отлагателень, *adj.* *Jur.* dilatoire.

Отлагателство, *sn.* le renvoi, la remise, le répit, la surseance, le sursis.

Отливамъ, *va.* survider.

Отливъ (морски), *sm.* le reflux; || *Mar.* le descendant, le jusan, ébe ou ebbe *m.*

Отличамъ, *va.* distinguer, exceller, illustrer, remarquer; 1. -*ca, vr.* se distinguer, s'illustrer, se faire remarquer, s'ennoblir, se signaler; 2. (съ почестъ), se piquer d'honneur; 3. (по чуднымъ си мысли), faire secte à part. [hors de ligne.

Отличень, *adj.* signalé, marquant, insigne, — човѣкъ, *sm.* une sommité.

Отличителень, *adj.* caractéristique.

Отличителна буква, *sf.* la caractéristique.

Отличие, *sn.* la distinction; || -*ция, pl.* les préférences *f.*

Отличность, *sf.* la distinction. [ponent, *adj.*

Отложителъ глаголь, *sm.* *Gram.* dé-

Отлѣпывамъ и -пямъ, *va.* dégluer; || (отъ калъ-та), *Mar.* décheouer et déséchouer; || -*ca, vr.* se décoller, se reprendre.

Отложивася, *v. imp.* il se refête sur.

Отложиване, *sn.* *fig.* le redet.

Отлажамъ (отъ черкова), *va.* excommunier, anathématiser; || (отъ бозане добитаче), sevrer.

Отлажане, *sn.* la ségrégation; || (отъ черкова), excommunication *f.* foudre *f* et *m.*

Отлаженъ (отъ черкова), *adj.* *s.* excommunié, ée.

Отмалыване, *sn.* l'accablement *m.*

Отмалывамъ, *va.* oter; 1. (быржѣ), *fig.* débri-der; 2. (злоупотрѣбенеа), réformer; 3. (печѣтъ, обстѣпане), lever; 4. (прѣ-мрѣжа), soulever; 5. -*ca, vr.* s'élider.

Отмалыване (печѣтъ или обстѣпане), *sn.* la levée.

Отмекливо срѣдство, *sn.* ramollissant, *adj. m.*

Отмекливъ, *adj.* ramollissable.

Отмекнувамъ, *va. vn.* ramollir; || отмекну-васа, *v. imp.* il s'amollit.

Отморень, *adj.* reposé.

Отмѣтнувамса (отъ прѣдметъ-мъ), *vr.* divaguer; || който са -тнува, un divagueur.

Отмѣтнуване (отъ прѣдметъ), *sn.* la diva-gation; || (отъ нѣщо), le renoncement.

Отмѣствачъ, *ка, s.* vengeur, resse; répa-teur, trie des torts; un profligateur; || *fam.* un revancheur; || (на докаченъ), un re-dresseur de torts.

Отмѣстене, *sn.* le ressentiment; || la re-vanche; || вывамъ за —, crier vengeance.

Отмѣстителень, *adj.* vindicatif, vengeur.

Отмѣстивамъ, *va.* se revancher de, le payer; 1. *fam.* revalcir; 2. (за докачване), re-parer; 3. (нѣкому за нѣщо), venger, tirer ou prendre vengeance de; 4. -*cu, vn.* se faire justice à soi-même; 5. (за нѣщо), se venger de.

Отмѣстиване, *sn.* la vengeance, la repré-saille, un prêté rendu.

Отнасямъ, *va.* remporter, rapporter, porter.

Отнамамъ и -немамъ, *va.* oter, retrancher, soustraire, dépandre, capturer, souffler; 1. *fig.* châtrer; 2. (скучъ), affadir; 3. (вла-дѣне), déposséder; 4. (вътъръ), *Mar.* abreyer; 5. (гражданска правдина), dénatura-liser; 6. (отъ приетель-мъ), regagner; 7. (силомъ), envahir.

Отнимане, *sn.* l'accourcissement *m*; || (отъ неприетель зета ладѣл), *Mar.* la recousse et rescousse.

Относямъ (къмъ нѣщо), *va.* référer; 1. -*ca, vr.* concerner, intéresser, traiter, se réclamer de; 2. *fig.* rejailir sur; 3. *Jur.* exciper; 4. (къмъ нѣщо), se référer, se rapporter à; 5. (на нѣщо), s'en remettre à; 6. относяся, *v. imp.* il importe; || (до нѣкого), il regarde; || (до нѣщо), il touche; 7. колкото са от-нося до, *prép.* par rapport à, en matière de; || (мене), en mon particulier; || (за мене или за него), pour moi, pour lui.

Относителень (къмъ), *adj.* relatif.

Относително, *prép.* concernat, à l'endroit; || (за), à l'égard de; || (на), *adv.* relative-ment; 3. *prép.* en fait de

— мѣстоимене, *sn.* *Gram.* pronom relatif *m.*

Относителность, *sf.* la relativité.

Отношене, *sn.* le rapport, la relation, pro-portion *f*; 1. *Mathém.* la raison; 2. въ —, *prép.* à l'endroit; 3. въ — къмъ, touchant; 4. въ — на, au sujet de; 5. въ това —, à cet égard, sous ce rapport; 6. у всяко —, à tous égards; 7. (къмъ), trait à.

Отнынѣ, *adv.* désormais.

Отокъ, *sm.* l'enflure *f.* le bubon, la gros-seur; 1. *Méd.* la tuméfaction, anasarque *f*; 2. (на глава), la taupé; 3. (на крака), *Vétér.* la limace et limas *m.* courbe *f*; 4. (около кръстъ-мъ), *Méd.* le bourrelet ou bourlet; 5. (на тѣрбухъ-мъ), le ballonne-ment; 6. докарвамъ —, *va. Méd.* tuméfier; 7. пробиване —, *Chir.* énucléation *f*; 8. спадане —, dégonflement *m.*

Отпаднавамъ и -падамъ, *vu.* s'amoin-drir, s'affaïsser, s'affaiblir.

Отпаднаване, *sn.* le hâressement.

Отпадналъ, *adj.* défaillant.

Отпадно състояние, *sn.* la courbature.

Отпаднатъ, *adj.* courbatu et courbaturé, reçu.

Отпарямъ, *va.* déboîter; || (закованъ прозо-рець или врата), démurer; || -*cu, vn.* se déboîter.

Отписачъ, *sm.* *Com.* un correspondant.

Отписвамъ (нѣкому), *va.* correspondre avec.

Отписване, *sn.* la correspondance, commerce de lettres, *m.*

Отписванеа, *sn. pl.* les dépêches *f.*

Отписка, *sf.* la quittance; || давамъ —, *va.* quittance.

Отплащамъ, *vn.* rendre la pareille, se revancher de, le payer; 1. revaloir; 2. (*изгубено то врѣме*), récompenser le temps; 3. —*са*, *vr.* se libérer.

Отплащане, *sn.* le rendu, la revanche, le talion; || за —, *adv.* en récompense.

Отплеснителенъ (*запулскъ*), *adj.* intermittent.

Отплеснувамъ, *vr.* échapper; 1. (*съ зороренето*), fourcher et se —; 2. (*съ отговора*), varier; 3. (*отъ редъ-тъ*), *Тур.* chevaucher.

Отплеснуване, *sn.* l'intermission *f*; 1. *fig.* la cascade; 2. *Méd.* l'intermittence *f*; 3. безъ —, *adv.* sans intermittence.

Относѣ когато, *conj.* au fur et à mesure que.

Отпрѣденъ, *adj.* avancé.

— постъ, *sm.* *Milit.* l'avant poste *m.*

Отпрѣдненъ, *adj.* antérieur.

Отпрѣдно столче (*на карета*), *sn.* le strapontin. [avancé *m.*

Отпрѣднѣ твърдиня, *sf.* *Fortif.* ouvrage

Отпрѣдъ и -дѣ, *adv.* de front, devant.

Отпустителенъ, *adj.* rémissible.

Отпустителна трѣска, *sf.* *Méd.* fièvre catatoire *f*.

Отпустивъ захлупакъ (*на парява машина*), *sm.* le reniflard.

Отпустнатостъ, *sf.* *Méd.* la flaccidité.

Отпустнатъ (*за мышци*), *adj.* relaxé.

Отпустнувамъ, *vr.* se lâcher, s'endormir; || *fig.* prendre le mors aux dents.

Отпустнуване и -стване, *sn.* le dégel.

Отпусъ (*на молитва*), *sm.* le pardon.

Отпушевамъ и -швамъ, *va.* désobstruer, déboucher, dégorger; || (*блжца*), déboder, débondonner; || (*шине*), décoiffer.

Отпушване, *sn.* le débouchement, dégorge-ment, débondonnement *m.*

Отпушникъ, *sm.* le tire-bouchon.

Отпушамъ, *va.* lâcher, relâcher, débader, quitter, desserer; 1. (*ожжата*), *Mar.* larguer; 2. (*оптома*), *Mar.* filer; 3. —*са*, *vr.* lâcher, mollir, se remettre à, se donner carrière, suivre; 4. отпушаса, *v. imp.* il fond.

Отпушане, *sn.* le relâchement, la rémission; 1. (*за вода*), le déversoir; 2. (*гласна буква*), *Gram.* l'élision *f*; 3. (*дѣволско искушене*), *Méd.* la pollution.

Отпушениникъ, *s.* un affranchi.

Отпѣивамъ, *va.* écumer; || *Chim.* despumer.

Отпѣиване, *sn.* l'écumage *m*; || *Chim.* la despumation.

Отпѣждамъ, *va.* exclure.

Отпѣивамъ, *va.* détendre; || —*са*, *vr.* se détendre; || отпѣиваса (*за оржѣ*), il se débände.

Отпѣиване (*на оржѣ*), *sn.* la détente.

Отравямъ (*сърцето нѣкому съ рѣчи ужъ на прислѣвъ*), *va. fam.* brocarder.

Отравяне (*цѣръ за —*, *Méd.* l'antidote *m.*

Отраслекъ и -стлекъ, *sm.* le rejeton, le surgeon, la revenue, oeillet *m*, talle *f*, plant, peuple *m*; 1. *fig.* l'embranchement *m*, ramification *f*, rameau *m*, branche *f*; 2. *Anat.* la production; 3. *Agric.* le rejet, le trochée; 4. (*на дърво*), la pousse; 5. (*отъ еленскѣ рога*), *Vén.* la trochure, l'andouiller *m*, le sur-andouiller; 6. (*кость*), *Anat.* l'apophyse *f*; 7. (*на лоза*), le cha-pon; 8. (*прѣчка сурава отъ дърво*), le scion; 9. раздѣлятъ на -слѣци, *v. imp. fig.* ils se ramifient; 10. пуца -слѣцы, il rejete, il rejette, il talle; || (*накъ*), il repousse.

Отреденъ (*сѣмъ на*), *vn.* ressortir *a.*

Отредливъ, *adj.* définissable.

Отредъ, *sm.* la classe, la caste, la catégorie;

1. *Log.* le prédicament; 2. *Milit.* le détachement; 3. (*солдаты*), le parti; 4. непра-щамъ — войска, *va. Milit.* détacher; 5. располагамъ по -ды, *va.* catégoriser.

Отреждамъ, *va.* assigner, marquer; 1. *fig.* trancher; 2. (*мыто на стоки*), tarifier; 3. (*парѣ*), déléguer; 4. —*са*, *vr.* se taxer.

Отреждане (*по —*, *adv.* à priori.

Отривамъ, *va.* essayer.

Отривалиникъ, *sm.* la touaille.

Отривка, *sf.* le chiffon, la guenille; 1. (*за бръснаши*), le froitoir; 2. (*за устпуване*), l'époussette *f*; 3. (*начасура т.*), le torchon; 4. (*печета*), le napperon; 5. (*за пера*), l'essui-plume *m*; 6. (*за хартія*), la peille; 7. *pl.* -вкѣ, *fig.* les brouillies *f*.

Отрицателенъ, *adj.* négatif; -лно, -ivement; || de refus.

— отговоръ, *sm. fam.* néant à la requête, *m.*

Отрицателна рѣчь, *sf. Gram.* la négation.

— частица, *sf. Gram.* le privatif.

Отрицателно прѣдложене, *sn.* la négative.

Отричалиникъ, *ница*, *s. Jur.* renoncateur, trice; un refuseur.

Отричамъ, *va.* nier, démentir, décommander, rebuter, contremander, rétracter, renvoyer; 1. (*съ политика*), éconduire; 2. (*на призовани гости*), dépriar; 3. (*за прѣминало врѣме*), *Jur.* forelore; 4. (*хрисино*), remercer; 5. —*са*, *vr.* se démettre de, se rétracter, renoncer, renier, denier, se départir de, se défendre de, se déporter de, abandonner, s'excuser de, méconnaître, abjurer; 6. *fig.* repudier, chanter la palinodie; 7. *fam.* s'insérer en faux contre; 8. (*отъ асичко*), vivre de privations *f*; 9. (*отъ нѣщо*), refuser, revenir de, faire divorce avec; 10. (*отъ прѣстолъ*), abdiquer.

Отричане, *sn.* le refus, la négation, négative *f*, reniement et -niment *m*, renonciation *f*, renoncement *m*, dénégation *f*, démenti, dé-

saver, désistement *m*, résignation *f*, non *m*, retraction, démission, abjuration *f*, veto *m*, palinodie, abnegation *f*, contre-ordre, rebut *m*; 1. *fig.* la repudiation; 2. *Jur.* le déport, le déni; 3. *fat.* le nenni, néant à la requête, *m*; 4. *por.* le rengaine; 5. (*отъ католическы догматы*), serment du test, *m*; 6. (*за прѣмънало ерѣме*), *Jur.* la conclusion; 7. (*отъ прѣстолъ*), l'abdication *f*.

Отрова, *sf.* le poison, le venin, empoisonnement, toxique *m*; 1. *fig.* le poison; 2. (*за животны*), la gobbe; 3. (*отъ куча бѣносы*), virus rabique *m*; 4. поливаемъ съ —, *va.* envenimer; 5. —, *plante*, la ciguë.

Отравачъ, *ка, s.* empoisonneur, euse.

Отровене, *sn.* le vénéfice.

Отровенъ, *adj.* vénéneux.

Отровителенъ, *adj.* satirique, sarcastique; || *fig.* virulent, mordant. [venimeuse *f*.

— или Лошавъ езыхъ, *sm.* *fig.* langue

— примѣвъ (*саркасмъ*), *sm.* le sarcasme;

|| *fig.* ris sardonien ou —donique *m*.

Отровителна поема (*у Грыцы*), *sf.* la satire. — смѣшлва дума, *sf.* le brocard.

Отровително пите, *sn.* le boucon.

Отровителны думы, *sf. pl.* la picoterie.

Отровито вещество, *sn.* le toxique.

Отровитость, *sf. fig.* la virulence.

Отровитъ, *adj.* vireux; || (*за зѣврозе*), venimeux; || *за растенеа*), vénéneux.

— жьлтникъ, *sm.* arbrisseau, le toxicodendron. [—ca, *vr.* s'empoisonner.

Отровны и —равны, *va.* empoisonner;

Отровяне и —равяне, *sn.* l'empoisonnement *m*; || цѣръ за —, le contre-poison.

Отроче, *sn.* l'enfant *sc*; || *por.* le populo.

Отрривамъ, *va.* sauver, délivrer, décharger, débarrasser, défaire, oter, dépêtrer, tirer de; 1. (*отъ*), purger de; 2. (*отъ нѣщо*), quitter de; 3. —ca, *vr.* se sauver, se délivrer de, se décharger de, se débarrasser de, se défaire de, se dépêtrer de, échapper à et s' —, se libérer, s'en tirer, sortir de, se déprendre; 4. *fat.* réchapper; 5. (*съ безсрамство*), payer d'effronterie *f*; 6. (*отъ бѣда*), retirer son épingle du jeu; 7. (*отъ нѣщо*), se dispenser de, s'exempter de, se relever de; || *fat.* s'esquiver, esquiver; 8. (*отъ хлопотане*), tirer son épingle du jeu.

Отррване, *sn. fat.* le débarras; || *fig.* le deblai; || *Jur.* le retrait.

Отррванъ (*отъ нѣщо*), *adj.* quitte de.

Отррсавамъ, *va. fig.* décrasser; 1. (*съ прыка*), *fig. fat.* épousseter; 2. (*цѣвътъ отъ дърво*), défleurer; 3. (*отъ себе-си*), *fig.* secouer; 4. —ca, *vr.* se secouer; || *fig.* se décrasser. [époussetage *m*.

Отррсване, *sn.* le secouement et secoudment,

Отхврлачъ, *sm.* un refuseur; || (*на зари*), le réverbère; || *Phys.* réflecteur, *adj. m*.

Отхврлнвость, *sf.* la réflexibilité.

Отхврлнвъ, *adj.* réflexible.

Отхврлтеленъ, *adj.* refusable, récusable abjuratoire; || *Jur.* déclinatoire.

— Фенерь, *sm.* le réverbère.

Отхврлямъ и —левамъ, *va.* refuser, repousser, réprouver, renoncer, nier, danier, démentir; 1. rétracter, objecter, ajourner, réverbérer, nullifier, riposter, recuser, réfléchir, déposer, rebuter; 2. *fig.* rejeter, combattre, proscrire, rembarrer, répudier; 3. *Jur.* infirmer, invalider; 4. (*молба*), *Jur.* débouter; 5. (*мысль*), *fig.* démodre de; 6. (*сѣвѣлина*), réfléchir; 7. (*спжика*), lever; 8. (*удары*), parer; 9. (*ярель*), *до.* secouer; 10. отхврлять, *v. imp.* ils répètent; || (*зари*), ils renvoient; || *Phys.* il répérent; 11. —ca, *vr.* désavouer, abjurer, se dédire de, se débattre, réverbérer, se réfléchir; 12. отхврляса, *v. imp.* il se refiète sur; || отхврлятса (*зари*), ils rejaillissent; 13. който може са отхврлн (*от хврлнвъ*), combatable, répudiable, *adj.*

Отхврляне и —леване, *sn.* le rejet, abjuration, rétraction, proscription, rescision, déposition *f*, désaveu *m*, récusation, parade *f*; 1. *fig.* la repudiation; 2. *Jur.* le débouté, fin de non-procéder, *f*; 3. (*зари*), la réverbération; 4. (*назадъ*), le rejaillissement; 5. (*отъ само себе*), l'abnegation *f*; 6. (*сѣвѣлина*), le reflet, le rappel; 7. (*сѣвѣлина, гласъ*), la réflexion, le réfléchissement; 8. достойнъ за —, réprovable, *adj.* [stitution *f*.

Отхрпна *f* и —неване, *n.* l'éducation *f*, instruction; || отхрпнавамъ (*дѣца*), *va.* élever; || *fat.* éduquer; || *fig.* nourrir. [mal élevé.

Отхрпненъ [добръ или злъ —, bien ou

Отхрпнителенъ, *adj.* éducateur.

Отхрпнителка (*парамана*), *sf.* une gouvernante; || *fig.* une nourrice.

Отхрпнителна кжца, *sf.* les enfants trouvés *m*.

Отхрпнителъ, *sm. fig.* un nourricier.

Отрѣзано кжече, *sn.* le coupon.

Отрѣзвамъ, *va.* extraire, entamer; 1. *Chir.* extirper; 2. (*изсжжнлмътъ клонове на дърво*), argoter; 3. (*става*), mutiler; (*ушытъ на конъ*), brétauber.

Отрѣзване, *sn.* le coupage; 1. *Chir.* l'extirpation *f*, extraction, excision, abscission *f*; 2. (*на ерѣдиото отъ тѣло*), *Chir.* l'exc-rèse *f*; 3. (*става*), l'amputation *f*.

Отрѣклнвъ, *adj.* niable (*voyez* Отрнчамъ).

Отсамшенъ, *adj.* citérieur.

Отсега, *adv.* désormais; || — нататакъ, dorénavant.

Отсичамъ и —сичамъ, *va.* couper, trancher; 1. (*гласата нѣкому*), décoller; 2. (*дърва*), bûcher; 3. (*дѣло зачасъ*), sabrer; 4. кло-носе), recaper; 5. (*става*), mutiler; 6.

- (сжда), arrêter; 7. отсача ми умъ-тъ, *vn.* conclure, argumenter.
- Отсичане и -сичане, *sn.*** l'arrêt *m*, arrêté *m*; 1. *Archit.* le fruit; 2. (глава на Прѣдмѣта), la décollation; 3. (въ началѣ на рѣчи), *Gram.* l'aphérèse *f*; 4. (на отсѣжданѣ), le prononcé; 5. (става отъ тѣлото), l'ablation *f*; 6. (на стихъ), le repos; 7. (на умъ-тъ), la conclusion, la conséquence; 8. съ -глава, sous peine de la vie.
- Отскачамъ и -кокнувамъ, *va.*** réfléchir, rejailir.
- Отскачане (въ жедетомъ), *sn.*** le rabat.
- Отскороъ (одевъ), *adv.*** tantôt, naguère et naguères.
- Отскубнувамса и -бвамса, *vr.*** s'arracher de.
- Отскубнуване, *sn.*** *Chir.* l'avulsion *f*.
- Отслабувамъ и -бвамъ *va. vn.*** affaiblir, mollir, affaïsser, énerver, amollir, s'assoupir, relâcher, lâcher et se —; || -са, *vr.* détendre.
- Отслабуване и -бване, *sn.*** l'affaiblissement, annollissement *m*, laxité, remission *f*; || *Méd.* atonie, enervation, prostration, exinanition *f*.
- Отслабителенъ, *adj.*** *Méd.* chalastique.
- Отслабнатъ, *adj.*** atone; || (или който отслабнува), affaiblissant.
- Отсрамиса, *vr.*** rendre la pareille, réhabiliter.
- Отстрана, *adv.*** accessoirement.
- Отстранене, *sn.*** l'écartement *m*, dérogation, digression *f*; || *fig.* l'aplanissement *m*.
- Отстраненъ, *adj.*** latéral; || *fig.* indirect, détourné. [sivement; || dérogatoire.
- Отстранителенъ, *adj.*** digressif; съ -ранене.
- Отстраивамъ, *va.*** écarter; 1. *fig.* aplanir, 2. -са, *vr.* se retirer, déroger à, defectionner; 3. *fig.* aliéner; 4. *Astr. Phys.* décliner; 5. който са отстраива (за сѣмъновъ часовникъ), cadran déclinant *m*.
- Отстъпвамъ и -памъ, *va.*** ceder, donner, abandonner, laisser, remettre, transférer, transporter; 1. reculer, fléchir, aliéner, s'exécuter, se rendre, résigner; 2. *fig.* rétrograder, relâcher (de), boïsser; 3. *fig. fam.* battre en retraite *f*; 4. *Jur.* délaisser, se dévêtir de; 5. *fam.* déchanter; 6. (накъ), recéder; 7. (поврътно), *Jur.* rétrocéder; 8. (прѣдметъ отъ нѣкому), baisser le pavillon ou la lance; 9. който отстъпва дължностъ нѣкому, résignant, *adj*; 10. комуто са отстъпва дължностъ, résignataire, *adj*.
- Отстъпване, *sn.*** l'abandon *m*, abandonnement *m*, remise, transmission *f*, transport *m*, sécession, résignation *f*, ecart *m*, aliénation *f*; 1. *fig.* la reculée, le divorce; 2. *Jur.* le dévêtement, dessaisissement *m*; 3. (даване ипотъ), *Jur.* le délaissement; 4. (отъ нѣщо), la renégation; 5. (поврътно), *Jur.* la rétrocession; 6. (въ поторика), l'épitrope *f*; 7. (на слово), *fig.* l'excursion *f*.
- Отстъпка, *sf.*** la démission, la cession, acquiescement *m*; [adj. *Jur.* cessible.
- Отстъпникъ (който може да се отстъпи),**
- Отстъпникъ, *sn.*** un renié, aliénateur *m*, cessionnaire *sc*, laps et relaps; || *fig.* un renégat, transfuge *m*.
- Отстъпителенъ, *adj.*** aliénable; || (поврътно), rétrocessif.
- Отстъпительность, *sf.*** l'aliénabilité *f*.
- Отстъпничество, *sn.*** l'apostasie *f*.
- Отсъвѣтувамъ, *va.*** dépersuader, dissuader de, détourner.
- Отсъвѣтуване, *sn.*** la dissuasion.
- Отсъвѣвателенъ, *adj.*** dissuasif.
- Отсыпвамъ, *va.*** survider. [bourrier.
- Отсѣвка, *sf.*** la criblure; || (отъ жито), le
- Отсѣякъ, *sf. pl.*** les vannures *f*, l'issue *f*.
- Отсѣкъ, *sn.*** *Géom.* l'abscisse *f*.
- Отсѣчване, *sn. fig.*** la teinte, la teinture.
- Отсѣченъ, *adj.*** arrêté.
- Отсѣчени клонове, *sn. pl.*** l'élagage *m*.
- Отсѣденъ, *adj.*** condamné *m*; || изговаряне на — (voyez Ауа-де-ѡе).
- Отсѣждамъ, *va.*** juger, justicier, faire justice de, décerner, résoudre, sentencier, condamner; || (на смъртъ прѣстѣпникъ), exécuter.
- Отсѣждане, *sn.*** le jugement, la sentence, oracle, arrêt *m*, condamnation *f*; 1. (на смъртъ), exécution *f*; 2. бъркама въ —, *vr.* méjuger; 3. унищожене на —, *Jur.* cassation *f*. [clusif.
- Отсѣдителенъ, *adj.*** discursif; || *Gram.* concessif.
- Отсѣдительность, *sf.*** le dissernement.
- Отсѣдствие, *sn.*** l'absence *f*, éloignement *m*, éclipse *f*.
- Оттатасенъ, *adj.*** *Géom.* alterne.
- Оттеглявамъ, *va.*** dépersuader, distraire; 1. (отъ работа), déboucher; 2. -са, *vr.* se distraire de, se déporter de, le ceder à, se dédire de, s'arracher de, se garer, se confiner, s'exiler, defectionner, plier; 3. *Milit.* se replier; 4. (назадъ), se retirer, reculer; 5. (отъ нѣщо), se détourner de; 6. (на самотия), se reléguer.
- Оттегляване, *sn.*** la defection, la distraction, la scission; 1. (назадъ), la reculade, le reculement; || *Milit.* la retraite; 2. (отъ свѣтъ-тъ), l'effacement *m*.
- Оттласкувамъ, *va.*** repousser; || който -кува, *Phys.* répulsif.
- Оттласкуване, *sn. Phys.*** la répulsion; || достойнъ за —, repoussable, *adj*.
- Оттърпнать, *adj.*** dégoûdi.
- Оттукъ, *adv.*** en.
- Оттыкамъ, *va.*** débonder.
- Оттѣмнать, *adj.*** dépourvu de.
- Оттѣмнителенъ, *adj.*** privatif.
- Оттѣмнувамъ, *va.*** extorquer, extraire, enlever, soustraire, priver, retrancher, dé-

- pourvoir; || (отъ нѣкого нѣщо), *fig.* sevrer || (нѣкому народный характеръ), dénationaliser.
- Оттѣмнуване**, *sm.* l'enlèvement *m*, extorsion *f*.
- Отуста**, *adv.* de bouche.
- Отучвамъ**, *va.* déshabituer, désaccoutumer; || -са, *vr.* se déshabituer, se désaccoutumer, se sevrer de, se défaire de.
- Отцѣпникъ ница**, *sc.* séparatiste.
- Отче нашъ**, *sm.* le pater; || *fam.* la paternôtre.
- Отчекна́тъ листъ** (за присаждане), *sm.* *Agric.* l'écusson *m*; || присаждамъ съ —, *va.* *Agric.* écussonner. [сѣса *f*.
- Отчекнаты клонове**, *sm. pl.* *Vén.* les bri-
- Отчекнувамъ** (листѣтъ), *va.* sevrer.
- Отчекнуване** (клонъ), *sm.* le cassement.
- Отчетъ** (задръжане отъ пары), *sm.* la retenue.
- Отчитане** (на родителка), *sm.* les relevailles *f*.
- Отчупвамъ**, *va. fig.* ébrécher.
- Отчупване**, *sm.* la brisure; || (късче отъ кость), *Chir.* l'esquille *f*.
- Офицерски знакъ**, *sm.* *Milit.* le 'hausse-colo.
- Офицерскы чиновъ**, *sm. pl.* *Mar.* l'état-major *m*.
- Офицеръ и -ринъ**, *sm.* *Milit.* un officier; || утеръ —, un sous-officier; || оберъ -ры, *pl.* officiers subalternes *m*.
- Официаленъ**, *adj.* officiel; -лно, -ellement.
- извѣстникъ** (gazeta), *sm.* le moniteur.
- Официантинъ**, *sm.* un officier.
- Охаленъ**, *adj.* libéral, libre, franc, gaillard, aisé, cavalier, croustilleux; || (малко), *fam.* guillerret.
- Охално**, *adv.* grassement, à l'aise.
- Охалность**, *sf.* l'aise *f*.
- Оханване**, *sm.* la dentée; || (съ зхѣ), *Vén.* la bourrade.
- Охамъ**, *vn.* sangloter, gémir, se lamenter sur, 'hurler, pleurer; 1. *fig.* piauler; 2. *fam.* geindre; 3. който охка, pleurant, *adj.*
- Охане**, *sm.* le sanglot, la lamentation, gémissément, 'hurlément, hélas, éclat de rire, *m*; || *pl.* -неа, les complaints *f*; || съ —, *Méd.* singultueux, *adj.*
- Охкателенъ**, *adj.* déchirant.
- Охладителенъ пукалъ**, *sm.* l'alcarazas *m*.
- Охлевъ**, *sm.* le buccin (voyez Плущковъ).
- Охлократически**, *adj.* oehlocratique.
- Охлократия** (управлене на простацы), *sf.* oehlocratie *f*.
- Охлузvamъ** (кожата си), *vn.* *Chir.* excorier.
- Охлузване** (на дърво), *sm.* *Vén.* le frayoir; || (на кожата), *Chir.* l'excoriation *f*.
- Охра** (цѣвило), *sf.* l'ocre et ochre *f*; -рянь, d'ocre; || печена —, la momie.
- Охнкавъ**, *adj.* étique.
- Охникъ**, *sm.* l'étéisie *f*, le marasme; 1. *Méd.* la phthisie, la pulmonie, la contabescence; 2. (топене), *Méd.* l'hectise *f*; 3. който докарва —, tabifique, *adj.*
- Охтиченъ и -чавъ**, *adj.* phthisique, pulmonique, contabescent, tabide.
- Охтична трѣска**, *sf.* *Méd.* fièvre hectique *f*.
- Охъ!** *interj.* ouf, ah, aïe ou ahi, hélas; || — на умъ-тъ ми е, *adv.* à propos.
- Оцедаръ**, *sm.* un vinaigrier.
- Оцеденъ**, *adj.* acéteux et acété.
- соустъ, *sm.* la vinaigrette.
- Оцедна кисѣлина**, *sf.* *Chim.* acide acétique *m*.
- соль, *sf.* *Chim.* l'acétate *m*.
- Оцедникъ**, *sm.* le vinaigrier, le cornichon.
- Оцедъ** (и винни), *sm.* le vinaigre; 1. малко —, filet de vinaigre; 2. месо съ — и масло, la vinaigrette; 3. подиравамъ съ —, *va.* vinaigrier; 4. фабрика за — (оцедарница), la vinaigrierie.
- Оцѣлывамъ**, *vn.* durer.
- Оцѣневачъ**, *sm.* un estimateur, taxateur, commissaire ou huissier priseur *m*; || (на писма), un taxateur.
- Оцѣнене**, *sm.* l'appréciation *f*, estimation, taxe, taxation, prisee *f*, de vis *m*; || (на имотъ), *Jur.* la ventilation.
- Оцѣненъ**, *adj.* toisé.
- Оцѣнителенъ**, *adj.* estimatif, de prisee.
- Оцѣнявамъ**, *va.* apprécier, estimer, évaluer, taxer, compenser, priser, arbitrer; 1. *Jur.* ventiler; 2. (оцѣнуно), mésestimer; 3. (мжжко), amesurer.
- Оцѣняване**, *sm.* l'évaluation *f*, compensation *f*.
- Очевиденъ**, *adj.* visible; -дно, -ment; || évident, apparent, éminent, clair, patent; || *fig.* palpable. [physique *f*.
- Очевидна достовѣрность**, *sf.* certitude méta-
- Очевидно**, *adv.* à vue d'oeil.
- Очевидность**, *sf.* l'évidence *f*, la visibilité.
- Очень**, *adj.* *Anat.* ophthalmique, optique, oculaire; || цѣръ за -чны болести, *Méd.* l'ophthalmique *m*. [gnonner.
- Очесвамъ** (за продажба конъ), *va.* maquiner.
- Очила**, *sm. pl.* les lunettes *f*; || *fam.* les besicles *f*.
- Очиларъ** (маисторъ), *sm. s.* lunetier, ère.
- Очиняя**, *sf.* la tante.
- Очистевамъ**, *va.* nettoyer, purifier, épurer, expurger, purger, curer, clarifier, éclaircir, affiner, raffiner; 1. dégager, vider, évacuer, débayer, débarrasser, acquitter, quittancer, dégorger; 2. *Méd.* *Chim.* dépurer; 3. *Chim.* rectifier, exalter; 4. (зной), *Méd.* mondifier; || който -стева —, mondifiable, *adj*; 5. (калъ), décrasser, déroter; 6. (сѣмтка), apurer un compte; 7. -са, *vr.* se purifier, s'épurer, se purger et se — de; 8. (отъ нѣщо), expier.
- Очистеване**, *sm.* le nettoieiment et nettoyage, curage, curement *m*, clarification *f*; 1. évacuation *f*, débarrassement *m*, mondification *f*, affinage, dégorgeement *m*; 2. *Chir.* la détersion; 3. *Jur.* la solution; 4. *Mar.* le

ragréage; 5. (отъ грѣхове), l'expiation *f*;
6. (рана), *Chir.* l'abstersion *f*; 7. (на по-
дигане), les vidanges *f*.
Очистене, *sn.* la purification, épuration, pro-
pitiation, lustration *f*; || *Chim.* rectification,
exaltation *f*; || *Méd. Chim.* la dépuration.
Очистень, *adj.* peigné. [lustral
Очистителень, *adj.* épuratif et épuratoire,
Очистителна жертва, *sf.* sacrifice propi-
tiatoire et victime —, *sf.*
Очница, *sn.* le bourgeon; || (на книгы), le point.
Очица, *sn. pl.* plante, l'oieillet *m.*, la migno-
nette, eufraise et euphrase *f*; || дивы —,
oieillet de poëte; || клѣтка прѣсть съ —,
l'oieilleterie *f*.
Очична плика, *sf.* l'oieilleton *m.*
Очва длабчинка, *sf. Anat.* l'orbite de l'oeil *f*.
— кжболка или шикалка, *sf.* globe de
l'oeil, *m*; || отокъ на —, *Méd.* la buph-
thalmie.
— или лампена шатра, *sf.* le garde-vue.
— цина, *sf. Anat.* la choroïde ou membrane
choroïde.
— чага, *sf.* la chassie.
Очно-длабчинень, *adj. Anat.* orbitaire.
— ечемиче, *sn. fam.* compère loriot *m.*
— стжалце, *sn. Anat.* la sclérotique; ||
въспадене на —, *Méd.* la sclérotite.

Очно стжкло (на пусола), *sn. Opt.* l'oculaire
et verre —, *sm.*

Очиникъ (на свързванъ конь), *sm.* l'oieillère
f, orbière, lunette *f*.

Очуквамъ (конопя, ленъ), *va.* échanvrer,
broyer, tiller et teiller.

Очукване (конопя, ленъ), *sn.* le tillage et
teillage.

Очуковачъ, ка (на ленъ), *s.* tilleur, euse.

Ошмулевамъ (листа), *va.* effeuiller, effaner.

Ошмулеване (листа), *sn.* l'effeuillage *f*
ou -lage *m*; || *Bot.* la foliation.

Ошмулены листа, *sn. pl.* les effanures *f*.

Ощавямъ (праса), *va.* peler.

Още, *adv.* encore et encor, de même, aussi,
item; 1. — и, en sus; 2. и —, par-dessus
le marché; 3. — отколъ, *prép.* dès avant.

Ощирень, *adj.* sexuel.

Ощиръ (сой т.), *sm.* la race, le sexe, l'es-
pèce *f*, le genre, la gent, la génération, la
naissance, engeance *f*, sang *m*; 1. конь
отъ добръ —, cheval de race, *m*; 2.
различие на —-ры, la sexualité; 3. размѣ-
свамъ —-ры, *va.* croiser; 4. смисане на —-ры,
le croisement.

Оѣдвать (листами), *v. imp.* ils broutent.

Оѣдина, *sf.* la brèche.

Оѣкване, *sn.* la solidification.

П.

П

Пазарлъкъ

П (*ne*), la seizième lettre de l'alphabet bulgare.

Павечерка, *sf.* les compies *f*.

Павианъ (маймуна), *sm. quadr.* le papion
ou babouin; || *H. nat.* le cynocéphale.

Павой, *sm.* plante, la barbe-de-moine ou
conseute; || (за еръване лозие), le pleyon
et plion.

Павойникъ, *sm.* arbre, le bombax ou fro-
mager, gossampin *m*; || —, plante, la vel-
vete ou élatine; || (кошъ за гроздие), le
caissetin. [cillade et -ciane.

Павунова опашка, *sf. arbrisseau*, la poin-

Павуны (и съзвѣдѣ, *Astr.*); *sm.* oiseau, le
paon; -ненъ, de paon; 1. морски —, paon
de mer ou combattant; 2. женски —, la
paonne; 3. пиле -иче, le paonneau.

Пагода (капище, идолъ, монета, фигура),
sf. la pagode.

Падамъ, *vn.* tomber; se laisser tomber, crou-
ler, trébucher, cubulter, descendre, manquer,
s'abattre, se flanquer, succomber, choir,
part. chu; 1. (на бой), mordre la poussière;

2. (съ), dégringoler dans; 3. (отъ конь),
perdre ou vider les arçons; 4. (накъ, долу,
върху нѣкого), *fig.* retomber; 5. (съ непо-
глеждане), s'avillir; 6. (сървенъ на мѣ-
сто си), tomber roide mort, être tué

roide; 7. (убитъ), demeurer sur la place;
8. правя да падне на джното (да са отае),
va. Chim. précipiter; 9. пада цѣната, *v.*
imp. il amende; 10. който пада, caduc,
adj. || *Opt.* incident; 11. падаца, il appar-
tient; 12. паднува ми са, échoir à; 13.
което са е паднало, *Jur.* dévolu, *adj.*

Падане, *sn.* la chute, le renversement, crou-
lement *m*, cubulte *f*, trébuchement *m*, ruine
f, éboulement *m*; 1. *fig.* le couchant; 2.
Chir. le prolapsus, la prociidence; 3. *Jur.*
la dévolution; 4. *fam.* la dégringolade;
5. (отежъ, болестъ), clou hystérique *m*,
mal de saint ou mal st. Jean.

Падеть, *sm. Gram.* le cas.

Падинахъ (царь), *sm.* padichah *m*.

Падливъ, *adj.* tombant.

Падвалъ, *adj.* déchu, chu (отъ choir).

Падуанска медаль, *sf.* la padouane.

Пажъ (ишъ-оланъ т.), *sm.* un page; -жески,
de page.

Пазарень, *adj.* contractuel (voyez Удуманъ)

— лавичаръ, *sm.* un 'hallier.

— столъ, *sm.* les tréteaux.

Пазаркаты и -тинъ, *sc.* soumissionnaire; ||
Jur. stipulant, *adj.*

Пазарлъкъ (купуване), *sm. t. Com.* le forfait.

- Пазарны тѣрговкы**, *sf. pl.* dames de la 'halle *f.*
- Пазарство**, *zn. fig.* le maquignonnage.
- Пазаръ**, *sm. t.* le bazar; -рентъ, de bazar; 1. le bézestan, le marché, la vente, le traité; 2. (расколъ), place publique *f.* 'halle *f.*; 3. *Jur.* la stipulation; 4. правя —, *va. agir*; || *fig.* maquignonner; 5. съ —, à forfait; 6. вардачь на —, un 'hallier.
- Пазаривамъ**, *va. marchander*; 1. -са, *vr. marchander, stipuler, traiter et — de*; 2. *fat. capituler*; 3. (до ботка), marchand-ailler; 4. (за нбщо), soumissionner; 5. (съ контрактъ), contracter; || който -рива, contractant, *adj.* (voyez Удумувамъ).
- Пазачъ**, *ка, s.* conservateur, trice.
- Пазене**, *en.* le maintien; || поставямъ съ —, *vn.* se conserver.
- Пазителень**, *adj.* précautionné et -tienneux.
- Пазително**, *adv.* considérément.
- Пазителность**, *sf.* la précaution, la prudence.
- Пазуха**, *sf.* la poche; 1. (отъ мрѣжа), *Vén.* la bourse; 2. напхляямъ си -та, *va. fig.* s'emplumer; 3. турямъ или крыя въ —, *va. fat.* empocher.
- Пазухы** (залимовы дупкы, шуплы), *sf.* *Chir.* la sinuosité.
- Пазухно книже** (тестерче *t.*), *zn.* la cartero.
- Пазя**, *va.* garder, maintenir; || (себе-си), *se ménager*; || -са, *vr.* se contre-garder.
- Пакетбогъ**, *sm.* le paquebot; || парявъ —, paquebot à vapeur. || *va.* dépaqueter.
- Пакетъ**, *sm.* le paquet; || развѣрзvamъ —, paquetot à vapeur.
- Пакостень**, *adj.* vilain, obscène, sal; -тно, -ment.
- Пакостникъ**, *sm.* celui qui fait des vilénies.
- Пакость**, *sf.* le mal, le dommage, la tribulation; || *fat.* la frasque.
- Пактоль** (рѣка), *sm. Géogr.* le Pactole.
- Пакфонгъ** (ново сръбро), *sm.* le maillechort et melchior.
- Пакъ**, *préfixe*, re ou gé ou r; 1. *adv.* encore et encor, derechef; 2. -то, idem; 3. *Com.* dito ou idem.
- Пала**, *sf. t.* la dague; || коля или промущамъ съ —, *va.* dague.
- ти палила, *interj.* tête-bleu, nargue de.
- Паласка**, *sf. t. Mar.* le gargoussier; || повличане на —, le couvre-giberne.
- Паламудъ** (жжладъ), *sm. t.* le balane; || (рыба), truite saumonée *f.*
- Паланка** (градецъ), *sf. dim. fat.* la villette.
- Паланкинъ** (носилкы), *sm. t.* le palanquin.
- Паланъ** (самаръ съ възглавничка), *sm. t.* le caacolet.
- Палативать** (и -тинство *n.*), *sm.* le palatinat.
- Палатинъ** (намѣстникъ въ Мажарско), *sm.* un palatin; || (кожа за рамена), la palatine.
- Палатна черкова**, *sf.* la chapelle.
- Палатъ** (сарай *t.*), *sm.* le palais, l'hôtel, la cour, la chambre; || *fig.* le louvre.
- Палашъ**, *sm.* chien de boucher, *m.*
- Палджмъ**, *sm. t.* la cuillère (voyez Подгжзникъ).
- Палеографически**, *adj.* paléographique.
- Палеография** (знане на веты писма), *sf.* la paléographie.
- Палеографъ**, *sm.* un paléographe.
- Палеологъ** (който говори по старо), *sm.* paléologue, *adj. m.*
- Палеонтологически**, *adj.* paléontologique.
- Палеонтология** (знане на ископателны нбща), *sf.* paléontologie. [-logiste.
- Палеонтологъ**, *sm.* un paléontologue et
- Палеонтерій** (ископателно животни), *sm. m.* le paléothérion. [la palestine.
- Палестина** (ирифтъ, 22 пунктъ), *sf.* Тур.
- Палестра** (боранища), *sf.* la palestine.
- Палестрически**, *adj.* palestre.
- Палетъ** (металенъ камыкъ), *sm.* le palet.
- Палець** (на ржка), *sm.* le pousse; || бокаи за -дыгтъ, les pousseettes *f.*
- Палешникъ**, *sm.* le frion, le coudre; 1. (на орало), le soc; 2. (у плугъ), le paumillon; 3. (притуренъ на плугъ), *Agric.* la ritte.
- Пали!** *adv. Milit.* feu!
- Палилникъ**, *sm.* incendiaire, *sc.*; || (на собы, придворенъ), un feutrier; || (на свѣщи и фенери), un allumeur.
- Палимпсестъ** (ржкопись по истрито), *sm.* le palimpseste.
- Палисада** (редъ набиты колове), *sf.* la palissade; || заграждане съ -ды, le palissadement; || заграждамъ съ -ды, *va.* palissader. -lixandre.
- Палисандрово дърво**, *sm.* le palissandre ou
- Палисада** (заграждане), *sm.* Fortif. la palanque.
- Палителна свѣщъ**, *sf.* Artill. lance à feu, *f.*
- Палитра** (у кюписецъ), *sf.* la palette.
- Палийскай езыхъ** (въ Азия), *sm.* le pâli et langue —, *sf.*
- Паллада** (планета), *sf.* Astr. la Pallas.
- Палладій** (металъ), *sm.* Chim. le palladium.
- Палладіумъ** (идолъ), *sm.* le palladium.
- Палліумъ** (олюборъ), *sm.* le pallium.
- Палма** (-ново дърво), *sf. arbre*, le palmier; 1. зсана —, le palmiste; 2. мѣсто насадено съ -мы, le palmier; 3. мушакъ на —, la cervelle, le palmiste; 4. (недя, мѣрка), le palme.
- Палмово зелье**, *zn.* le chou-palmiste. — масло, *le.* le pumicin.
- Палмевъ клонъ**, *sm.* la palme; || който носи —, palmigère, *adj.*
- Палмоносецъ**, *adj.* palmifère.
- Палто** (зименъ стуртукъ), *sm.* le paletot.
- Палтусъ**, *sm.* poisson, la plie; 1. (морбетъ),

le turbot; || (малѣкъ), le turbotin; 2. (сабица), le carrelet.

Палуба (покрывъ у ладія), *sf.* Mar. le tillak.

Палцева жила, *sf.* Anat. la salvatelle.

Паль (на шпилѣ), *sm.* Mar. le linguet.

Палмедия, *sf.* oiseau, le kamichi.

Палж и горж, *va.* mettre à feu et à sang.

Памти-вѣка [отъ —, de mémoire d'homme, de temps immémorial.

Памукъ, *sm.* arbuste, le cotonier; 1. (мжжъ), le coton; 2. дрыкане —, l'arçonnage *m*; 3. (за пушкане), coton-poudre ou fulmicoton; 4. работене —, industrie cotonnière *f*; 5. развѣждане —, la cotonnerie.

Памученъ платъ, *sm.* la cottonnade.

Памучна или вълнена връзка, *sf.* la chevillière.

Памучникъ, *sm.* arbre, le fromager.

Памучно дебело платно, *sm.* la cottonnne;

|| (за платна на ладія), les rondelettes *f*.

Памфлетистъ (сгичинителъ на памфлеты), *sm.* un pamphletaire et -tier.

Памфлетъ (листакъ), *sm.* le pamphlet.

Памятна книга, *sf.* (voyez Албомъ).

Памятникъ, *sm.* le monument, le témoin; || (въ видъ стѣлы), *Archit.* la stèle; || дѣлане на -тници отъ габно дърво, la pheloplastique.

Память, *sf.* la mémoire, le souvenir, la connaissance; 1. вѣрна —, mémoire heureuse; 2. блаженна —, d'heureuse mémoire; 3. даръ за —, souvenir *m*; 4. безъ —, éperdument. [nacée.

Панаецъ (всѣцѣрителикъ лѣкъ), *sf.* la pанаецъ.

Панаиренъ, *adj.* forain.

Панаирѣя, *sm.* marchand forain *m*.

Панаръ и -ски армуганъ, *sm.* la foire.

Панголинъ (луспѣвъ мравочеуцъ), *sm.* le pangolin.

Пандахуса, *sf.* l'exeat *m*. [digeste *m*.

Пандекты (законы), *sf. pl.* les pandectes *f* ou

Мандуръ (солдатинъ), *sm.* un pandour et pandoure.

Панегиристъ, *sm.* un panégyriste.

Панерче, *sm.* la corbeille, le clayon.

Панеръ, *sm.* le panier, éventaire *m*.

Паница (сѣдъ), *sf.* l'assiette *f*.

Паниколизничество, *sm.* le parasitisme.

Паницолнъ, *sm.* un parasite, piqueur de tables, d'assiettes; chercheur de franchises l'pées ou repues, pique-assiette, *m*.

Паничка, *sf.* Bot. la pyxide ou boîte à savonnette; || (за проба), *Chim.* le test et têt; || (разлата), la soucoupe. [—, *sf*.

Панически страхъ, *sm.* la panique et terreur

Панокалимавка, *sf.* le capuchon, capuce, fros *m*.

Панорама, *sf.* le panorama.

Панорамически, *adj.* panoramique.

Пансионеръ, *ка, sc.* pensionnaire.

Пансионъ (къща-училища), *sm.* maison d'éducation, la pension, le pensionnat; 1. (въ който ученицы живѣятъ въжрѣ), l'internat *m*; || (въ който несбѣждатъ въжрѣ), l'externat *m*; 2. ученикъ извънъ —, élève externe *m*; 3. обдържчикъ на —, maître de pension *m*, un instituteur.

Панталоны (берневези), *sm. pl.* le pantalon, les chausses *f*; || видъ —, la ringrave et ringrave; || (на мѣсто чорапы), pantalon à pied.

Пантеистически, *adj.* panthéistique.

Пантенсмъ (всебожие), *sm.* le panthéisme; || (учене на Спиноза), le spinosisme; || послѣдовачъ, *ка* на —, *sc.* spinosiste.

Пантеонъ, *sm.* le panthéon.

Пантографъ (инструментъ), *sm.* le pantographe ou singe. [mètre.

Пантометръ (всѣмѣръ), *sm.* Géom. le pantomètre.

Пантомимически, *adj.* pantomime et pantomimique.

Пантомимъ, *ка, s.* pantomime.

Пантофъ, *sm.* la savate; || (пански), la mule.

Пантофы, *sm. pl.* la sandale. [monicon.

Панхармониконъ (органъ), *sm.* le panharmonicon.

Паоло (италийска монета, 90 пары), *sm.* le paolo (pl. -li).

Папа, *sm.* souverain pontife *m*, pape *m*; || който може да бѣде избранъ за —, *rapable, adj*; || станване —, l'exaltation *f*.

Папагало, *sm.* oiseau, le perroquet; 1. малко или женско —, la perruche; 2. сиво —, le jaco et jacquot ou perroquet cendré; 3. рыбаръ —, le macareux.

Папайя (плешино дърво), *sf.* arbre, le papayer; || (родъ-тъ му), la papaye.

Папертъ (въ черкова), *sf.* le porche.

Папилютка, *sf.* la papillote; || увивамъ коса съ -кы, *va.* papilloter, || увиване коса съ -кы, le papillotage.

Папнъ котѣлъ, *sm.* Chim. le digesteur; || Techn. l'autoclave *m*.

Папирусъ, *sm.* plante, le papyrus.

Паписмъ (римско исповѣдане), *sm.* le papisme.

Паписса Іоанна, *sf.* papesse Jeanne *f*.

Папистъ, *ка, sc.* papiste. [line.

Паплинъ (платъ), *sm.* la popeline et papeline.

Папратъ, *sf.* plante, la fougère; 1. видъ —, la prêle et presle; 2. мѣсто обрасло съ —, la fougeraie; 3. трия съ —, *va.* préler.

Папска бюлла, *sf.* la bulle; || събране -лы, le bullaire.

— властъ, *sf.* les clefs de Saint-Pierre, *m*.

— грамота, *sf.* le bref.

— заповѣдь, *sf.* le mandat.

— канцеларія, *sf.* la daterie.

Папски, *adj.* apostolique, pontifical, papal.

— проводникъ, *sm.* légat à latere, *m*.

— приходъ, *sm.* l'annate *f*.

— прѣстолъ, *sm.* le saint-siège.

Папски сарай или **Дворъ**, *sm.* le Vatican.

Папско достоинство или **Папство**, *sm.* le pontificat, la papauté, la tiare. [tificat.

Папствуване или **Папуване**, *sm.* le pontificat.

Папунякъ, *sm.* oiseau, la 'huppe.

Папуры, *sm. pl.* blé de Turquie, *m;* || —, *plante*, la laiche ou carex, la massette et masse d'eau.

Пара, *sf.* la vapeur, la fumée; — **рявъ**, de vapeur; 1. (*сжглища*), vapeur du charbon; 2. **пълень съ** —, *varoureux*, *adj;* 3. **правя** на —, *va.* vaporiser; 4. **пуцане** —, l'exhalation *f;* 5. **пуцамъ** —, *va.* exhaler; 6. **ставане на** —, la vaporisation; 7. **става** на —, *v. imp.* elle se vaporise; 8. **пуца** —, il fume.

Пара (*турска монета*, 3 *ботки*), *sf.* le para; 1. **всякой съ — та си**, en ou à pique-nique *m;* 2. **нѣмамъ нито ступена** —, ni sou ni maille, pas un pataud; 3. (*съ образъ о дѣбъ страны*), *Num.* la bajoire; 4. — **по** —, sou à sou, sou par sou *m;* 5. **пары**, *pl.* l'argent *m*, argent monnayé *m*, la monnaie, les espèces *f;* les deniers *m*, la caisse, le fonds; 6. (*въ брой или на бичены, зингусъ*), le numéraire; 7. **бѣлы** — за черны дни, une poire pour la soif; 8. **гѣбавъ съ** —, *por.* argenteux; || *fat.* pécunieux, *adj;* 9. **давамъ** —, *va.* déboursier, fonder; 10. **даване** —, déboursement *m*, fourniture *f;* || (*напрѣдъ*), avancement *m;* 11. **дадени** — за съхранене, la consignment; 12. **който дава** — за **прѣдпрѣмване**, un bailleur; 13. **записване** — въ книга, *Com.* l'emploi *m;* 14. **имамъ много** —, *vr. por.* avoir du quibus *m;* 15. **неизлазване** —, *Com.* la non-valeur; 16. **оскърцване** —, *fat.* le chantage; 17. **приемане или искане** —, *Com.* encaissement *m;* 18. **приямъ или събирамъ** —, *va. Com.* encaisser; 19. **разбиване или промѣняване** —, le change; 20. **сѣчене** —, le monnayage; 21. **сѣкъ** —, *правя* на —, *va.* monnayer; 22. **съ** —, *adv.* pécunément; 23. 24. **съ** — **напрѣдъ**, au comptant.

Парабола, *sf. Géom.* la parabole.

Параболически, *adj. Géom.* parabolique; — *ски*, — *ment.*

Параграфъ, *sm.* l'alinéa *m;* || (*статія*, *знакъ §*), le paragraphe.

Параденъ конь, *sm.* le palefroi. — **трапъ**, *sm.* Mar. escalier de commande, *m.*

Парадизъ (*въ театръ*), *sm.* le paradis.

Парадъ (*и Milit.*), *sm.* la parade.

Параклитъ, *sm.* le paraclet.

Парализиѣна трѣва, *sf. plante*, la couleuvre.

Парализія (*дамла т.*), *sf.* la paralysie; || (*отъ поясъ-тъ надолу*), *Méd.* la paraplégie; || **пада ми** —, *vn.* paralyser.

Паралипоменонъ (*книга въ Библия*), *sm.* les Paralipomènes *m.*

Паралитикъ, *s.* paralytique; || — **тиченъ**, *adj.*

Паралийна пѣсна, *sf.* ronde de table, *f.*

Паралия (*трапеза*), *sf.* la table; || (*бдене*), le repas; || (*шбѣнка съ широки полици*), le sombrero.

Паралаксъ, *sm. Astr.* la parallaxe.

Паралактически, *adj. Astr.* parallaetique.

Параллененъ (*распотоиченъ*), *adj. Géom.* parallèle; — **лно**, — **ment.**

— **линиръ**, *sm.* le parallélographe.

— **околъ**, *sm. Géogr.* le parallèle.

Паралелна линія, *sf.* la parallèle. [*pède.*

Паралелнипидъ, *sm. Géom.* le parallépipède.

Паралелность, *sf.* le parallélisme.

Паралелограмматически, *adj.* parallélogrammatique. [*gramme.*

Паралелограммъ, *sm. Géom.* le parallélogramme.

Паралелъ, *sf. Fortif.* la parallèle.

Параметръ, *sm. Géom.* le paramètre.

Парангонъ (*ширифтъ*, 31 и 19 *пункта*), *sm. Typ.* gros parangon, petit —, *sm.*

Парапетъ, *sm. Fortif.* le parapet.

Парасанга (*миля у вѣты Персы*), *sf.* la parasange.

Парастастъ, *sm.* messe des morts, *f;* || (*реквиемъ*), messe de requiem.

Паратитлы (*кжсы тълкуване на главы-тъ въ пандекты*), *sf. pl.* les paratitles *m;* || **счѣнатель** на —, un paratitlaire.

Парафинъ (*вещество отъ клей*), *sm. Chim.* la paraffine.

Парафразисъ, *sm.* la paraphrase.

Парафъ (*криволица слѣдъ подписъ*), *sm.* le parafe et paraphe. [*parachronisme.*

Парахронизмъ (*окжяване ерѣме*), *sm.* le

Паре [*набчвамъ на клавиръ* —, *va.* rem-plumer; || **накъ пуцамъ** —, *vn.* se remplumer.

Пари (*равна чѣна*), *sm. Com.* le pair; || **на** — **то**, *Com.* au pair.

Парило, *sm.* bain de vapeur, *m.*

Парителенъ камыкъ, *sm.* pierre à cautère, *f.*

Парително сръдство, *sm.* cautère potentiel *m.*

Париченъ, *adj.* pécuniaire; || *fat.* pécunieux.

Парично спомагане, *sm.* la subvention.

Парія (*послѣдѣна частъ въ Индія*), *sf.* le paria; || *fat.* la clique.

Паркеторъ (*майсторъ*), *sm.* un parqueteur.

Паркетъ, *sm. Théât.* le parquet; 1. искусство за **правяне** — **ты**, la parqueterie; 2. **насти-** **ламъ съ** — **ты**, *va.* parqueter; 3. **настилане** съ — **ты**, le parquage.

Паркъ (*забръница у Milit.*), *sm.* le parc; || **правя** на —, *va. Milit.* сѣдѣ на —, *vn.* parquer.

Парки, *sf. pl.* les soeurs flandrières *f.*

Парламентеръ, *sm. Milit.* un parlementaire.

Парламентски, *adj.* parlementaire.

— **президентъ**, *sm.* président à mortier, *m.*

Парламентъ, *sm.* le parlement; || **бранил-** **никъ** на —, un parlementaire.

Парлива дума, *sf.* la personnalité.
 — коприва, *sf.* plante, la ballotte ou boule, marrube noir *m.*
Парливост, *sf.* la causticité, la personnalité.
Парливъ (*който паривъ*), *adj.* cuisant, caustique.
Пармаклъкъ, *sm. t.* (voyez Стоборъ).
Пармезанско сырене, *sm.* le parmesan.
Парнасъ, *sm.* sacré vallon *m.*
Пародирувамъ (*уподобявамъ на присмѣвъ съчинене*), *va.* parodier; || *fig.* travestir.
Породирувачъ (*на съчинене*), *sm.* un travestisseur. [un parodiste.
Породистъ (*съчинителъ на пародию*), *sm.*
Пародически, *adj.* parodique.
Пародія (*смитио уподобене на съчинене*), *sf.* la parodie; || *fig.* le travestissement.
Пароксизмъ, *sm.* Méd. le paroxysme.
Пароли (*двойно залагане въ игра*), *sm.* le paroli.
Пароль, *sm.* Milit. mot d'ordre, *m.*
Пароплавъ, *sm.* le pyroscaphe ou bateau à vapeur.
Партазанъ (*арба*), *sm.* la pertuisane.
Партерна лежа, *sf.* Théât. la baignoire.
Партеръ (*въ театръ и гледачи въ —*), *sm.* le parterre.
Партида (*расходка*), *sf.* la partie.
Партизански прѣвдвачъ, *sm.* un condottière (*pl. -tieri*).
Партизанъ, *sm.* Milit. un partisan.
Партитура, *sf.* Mus. la partition.
Партин, *sf. pl.* le bagage, la bague.
Партия, *sf.* le parti, la faction, brigade, coterie, camaraderie *f*; 1. Mus. la partie; 2. духъ-тъ на —, esprit de parti, *m*; 3. залавямъ една —, *va.* éprouser ou embrasser la querelle de; 4. придръжнякъ на своята —, homme de parti, *m*; 5. ставамъ —, *vn.* prendre fait et cause pour; 6. (*на царедворчѣтъ*), camarilla *f*.
Партнерсъ, *sm.* Mar. l'étambai *m*; || (*y бушпритъ*), le chambrage. [logie.
Партология (*наука за бабуване*), *sf.* la partologie.
Партуини, *sf. pl.* l'attirail *m.* [euse.
Парфюмеръ (*търговецъ*), *ка, s.* parfumeur.
Парявъ, *adj.* Phys. halitueux.
Паряви кола, *sf.* le remorqueur.
Парястъ, *adj.* vareux.
Паря (*съ топла вода*), *va.* bassiner.
Паренонъ (*Минервинъ храмъ*), *sm.* le Parthénon.
Пасиграфически, *adj.* pasigraphique.
Пасиграфия (*всеобщо писмо*), *sf.* la pasigraphie.
Пасквилъ (*укорително писмо*), *sm.* la pasquinade et -quille, le placard, la libelle; || съчинявамъ -ли, *va.* pasquiniser; || съчинителъ на -ли, *vn.* un libelliste.
Пасквинъ (*свойтарѣ t.*), *sm.* un pasquin.
Пасмина, *sf.* le sexe, la race, le genre; ||

женска — (*женытъ*), le beau sexe;
 || ехиднина —, race de vipères, *f*.
Пасмо (*прѣжда*), *sm.* l'écheveau *m*; || (*и пасъмъ*), l'échevette *f*, écargne *f*.
Пасока, *sf.* Méd. la lymphé.
Пасоченъ, *adj.* Méd. lymphatique.
Паспалъ, *sm.* folle farine *f*.
Паспие (*видъ игра на пѣсия*), *sm.* le passe-pied, la passacaille.
Пасажеринъ и —жеръ (*пътникъ*), *sm.* un passager, un voyageur. [passéger.
Пасажувамъ (*конъ*), *vn. va.* passer et
Пасажъ, *sm.* le passage, la tirade.
Пастель (*сухо цвѣтило*), *sf.* le pastel.
Пастелна кунописъ, *sf.* le pastel.
Пастерникъ, *sm.* plante, le panais et pastenade *f*. [vaau.
Пастеть (*отъ телешко месо*), *sm.* le godi-pastorato.
Пасторство, *sm.* le pastorat.
Пасторъ (*протестантски*), *sm.* un pasteur.
Пастырски, *adj.* pastoral; -ски, -alement.
Пастырско писмо, *sm.* le mandement.
Пастыръ, *sm. fig.* un pasteur.
Пастрене, *sm.* la conservation.
Пастрителенъ, *adj.* conservatoire.
Пастра, *va.* conserver, garder, respecter, épargner.
Пасха (*у Юдеи*), *sf.* la pâque.
Пасхаленъ, *adj.* pascal.
 — агнецъ, *sm.* la pâque.
Пасхалия, *sf.* canon pascal *m*.
Пасж (*добытъкъ*), *va.* garder; 1. (*стадо*), pacager; 2. пасе (*за перѣзъ*), *v. imp.* Chas. il herbeille; 3. пасать, *pl.* ils pâturent, ils paissent; 4. (*за дивичъ*), Ven. ils viandent; 5. карамъ да пасать, *va.* faire ou mener paître
Патагонъ (*монета, 12 гроша*), *sm.* le patagon.
Патакъ (*патлъръ дисъ*), *sm.* le malart.
Патата (*бермудски картофли*), *sf.* plante, la patate et patate.
Пате (*малка гжска*), *sm.* l'oisin *m*.
Патенце, *sm.* la nanette, le canardeau.
Патента, *sf.* la patente, le brevet; || давамъ —, *va.* patenter, breveter.
Патерица, *sf.* la béquille, la potence, la masse; 1. (*енископка*), la crosse; 2. който носи —, crosé, *adj*; 3. който ходи съ —, —, un béquillard; 4. ходя съ —, *vn.* béquiller.
Патериценосецъ, *sm.* un porte-crosse.
Патериченъ кръстъ, *sm.* Blas. croix potencée *f*.
Патетически, *adj.* pathétique; -ски, -ment.
Патетическо, *sm.* la pathétique.
Патка (*гордечка t.*), *sf.* oiseau, le canard; 1. (*женска*), la cane; 2. *fig.* oison bridé *m*, pigeon *m*; 3. *fam.* un jeannot; 4. *pop.* une bestiasse (*voyez Маница и Шатица*).
Патологически, *adj.* pathologique.

Патологія (наука за тѣлесны болести), *sf.* la pathologie.

Патологъ, *sm.* un pathologiste.

Патокы (отъ прѣваряване), *sf. pl.* Chim. le caput-mortuum.

Патрахиль (у попове), *sm.* le rabat.

Патрициевъ и -циенски, *adj.* patricien.

Патрицій, *sm.* un patricien; || (титла за достойнство), le patrice.

Патриційски поредъ, *sm.* le patriciat.

Патриціатство, *sm.* le patriciat.

Патрически, *adj.* patricial. [cal.]

Патріаршески и -архалень, *adj.* patriarchal.

Патріаршество и и -архія, *f.* le patriarchat.

Патріархъ, *sm.* un patriarche.

Патріотисмъ (обычъ нѣмъ бащинія), *sm.* le patriotisme, le civisme; || нѣмане —, l'incivisme m.

Патріотически, *adj.* patriotique; -скы, -ment.

Патріотъ (който обыча своята бащинія), *sm.* patriote.

Патруль (колъ пощемъ т.), *sm.* la patrouille.

Патчентъ дворъ, *sm.* la canarderie.

Патъ (въ шахматна игра), *sm.* le pat.

Патъръ и -рокъ, *sm.* canard mâle m.

Паукина и Паяжина, *sf.* toile d'araignée, *f.*

Паужинска ципа, *sf.* Anat. l'arachnoïde *f.*

Паужиновидень, *adj.* araigneux et aranéux.

Паужины, *sf. pl.* les filandres *f.*

Пауза, *sf.* Mus. la pause, le repos, le silence, le temps; || (въ османъ), le demi-soupir.

Пача, *sf. t.* gellée animale *f.*

Пача трѣва, *sf.* plante, le chénopode ou patte d'oie, le potentille.

Пачавра (за пѣмене пушка), *sf. t.* (voyez Платнянка).

Пача-стѣпка, *sf.* plante, le bon-henri ou chénopode.

— чарупка, *sf.* mollusque, la bernacle.

Пачародка, *sf.* mollusque, l'anatif ou poussepieds m.

Паченосъ, *sm.* mamm. l'ornithorhynque m.

Паша (мѣсто за пасене), *sf.* le pâturage, la pâture, le pasage, le pâtis, la dépaissance, herbage, champ m; || (храна), la paison.

Паша (чинъ), *sm.* pacha m: -шовски, de pacha; || триопашатъ —, pacha à trois queues.

Пашалѣкъ, *sm.* le pachalik.

Пашапортъ, *sm.* le passe-port et passeport, le papier; || (за търговска ладия), lettre de mer, *f.*; || прѣдавамъ своитъ -ты, *va.* Mar. raisonner.

Пашкулъ, *sm. t.* la coque (voyez Кожурець).

Пашна плата, *sf.* droit de pasage, m.

Пашъ (равенъ брой очича, въ зарове), *sm.* la rafe et raffe.

Паякъ, *sm.* l'araignée *f.*; -яченъ, d'araignée

Педагогически, *adj.* pédagogique; -скы, -ment. [gogie.]

Педагогія (отгледване дѣца), *sf.* la péda-

Педагогически постѣпванеа, *sm. pl.* le pédagogique.

Педагогъ, *sm.* un pédagogue.

Педаль, *sf.* la pédale.

Педанствувамъ, *vn. fam.* pédanter.

Педантизмъ (педантскы постѣпванеа), *sm.* le pédantisme.

Педантски, *adj.* pédantesque; -скы, -ment; 1. collégial; 2. *sg.* doctoral; 3. постѣпна —, *vn. fam.* pédantiser. [terie.]

Педанство (педанско зване), *sm.* la pédant-
Педантъ, ка, *s.* pédant, ante; || -скы, *adj.*

Педл, *sf.* l'empan m; -даны, d'empan.

Пей, *sm. t.* (voyez Зададка). [giste.]

Пейзажистъ (кунотисецъ), *sm.* un paysa-
Пейзажъ, *sm.* le site; || (пейзажна кунотисъ), tableau de paysage, m. [дадка.]

Пейлидисвамъ, *va. t.* (voyez Давамъ за-
Пекарница (машина за пачене), *sf.* la

répétition. [барство.]

Пекарство, *sm.* la boulangerie (voyez Хлѣ-

Пекаръ, ка, *s.* rôtisseur, euse, un boulanger.

Пекинъ (копрининъ платъ), *sm.* le pékin.

Пексимедна камера, *sf.* Mar. le paillot.

Пексимедъ, *sm. t.* le biscuit; || танькъ и
коравъ — съ медъ, le croquet; ||
сигентъ —, la craquignole.

Пекъ, *sm.* l'ardeur m, le 'hâle; || възпалене
отъ слънчовый —, Méd. la siriase.

Пекъ, *va.* rôtir, cuire, torréfier; 1. (изново),
recuire; 2. (хлѣбъ), boulanger; 3. -са, *vr.*
se rôtir. [et -gome.]

Пеларгоніумъ, *sm.* plante, le pélargonium

Пеликанъ (баба-кушу т.), *sm.* le pelican.

Пелина, *sf.* la braie, le lange, la couche.

Пелинява ракия, *sf.* l'absinthe *f.*

Пелинь, *sm.* plante, l'absinthe *f.*; || на кисно-
ване — съ бяло вино, le vermouth.

Пелви (езыкъ на сеты Персы), *sm.* pehlvi,
adj. m.

Пелка, *sf.* la bipenne, la besaigue.

Пелтаста (бранилоносецъ у в. в.), *sm.* un
peltaste. [bosco m.]

Пелѣжка, *sf.* la 'houpe, toupet, toupillon.

Пемза, *sf.* le ponce et pierre —, *sf.* -зентъ,
de ponce; || истрѣквамъ или истривямъ съ
— сѣдины, *va.* ponceur.

Пемзистъ, *adj.* ponceux. [pénates m.]

Пенаты (кѣжыи богове у в. в.), *sm. pl.* les

Певдесета часть, *sf.* le cinquantième.

Певдесетникъ, *sm.* le cinquantier.

Певдесетый, *adj.* cinquantième.

Певдесеть и -тый, *adj. num.* cinquante; ||
(и -тмица), la cinquantaine; || той е прѣ-
миналъ 50 -тѣхъ години, il a cinquante-
ans sonnés m.

— години, *sf. pl.* la cinquantaine.

- Пендесеть годишень, *adj.* quinquagénaire.
- Пенища (лека варка), *sf.* *Mar.* la péniche.
- Пенин (*pl.* пенсы, монета), *sn.* le penny (*pl.* pence).
- Пенсия, *sf.* la pension, la retraite; 1. (за *обдръжане*), pension alimentaire; 2. който приема или живее съ —, *sc.* pensionnaire; 3. определявамъ — някому, *va.* pensionner.
- Пепеларь, *sm.* *fat.* un attiseur.
- Пепелень, *adj.* cendré.
- Пепелница, *sn.* le cendrier.
- Пепелна соль, *sf.* *Chim.* sel lixiviel.
- Пепелосвамъ, *va.* cendrer. [raire *f.*
- Пепеловардителя гурна, *sf.* urne ciné-
- Пепелявъ (за *цветило*), *adj.* livide.
- цвѣтъ, *sm.* cendré, cendreuse; || *пишъ* —, *va.* cendrer.
- Пепель, *sf.* la cendre; 1. (отъ *каменны* *вж.* *пещица*), le fraisl; 2. насипанъ съ —, cendreuse, *adj*; 3. правя на —, *va.* réduire ou mettre en cendre, incendier; || *Chim.* incinérer; 4. ставамъ на —, *vn.* cinéfier; 5. ставане на —, la cinération et cinéfaction; || *Chim.* incinération *f*; 6. търговецъ на —, (пепеларь), un cendrier.
- Пера (отъ *крыла*), *sn.* *pl.* le pennage; 1. (по *платъ*), le ramage; 2. (на *шлемъ*, *пистуль* *t.*), le pannache; 3. на — (за *ру-зы*), ouvert, *adj*.
- Парачка, *sf.* une blanchisseuse ou lavandière; || (за *тѣлки* *пѣща*), blanchisseuse en fin. [rie, le lavoir, le buanderie.
- Перащница, *sf.* la blanchisserie et blanchette.
- Перачь, *ка, s.* blanchisseur, laveur, euse; buandier, ère. [булгардо], la bande.
- Первазь, *sm.* le rebord, le lîteau; || (на *Пергаметна* *ножичка*), *sf.* le tiret.
- фабрика, *sf.* la parcheminerie.
- Пергаментъ, *sm.* le parchemin; || *търговия* съ —, la parcheminerie; || *майсторъ* на —, un parcheminier.
- Переникъ, *sm.* la frottée, le tricot, volée de coups de bâton, *f*; || *pop.* la roulée, la rincée; || *прѣкарвамъ* *нѣкото* *прѣвъ* *два* *реда* *солдаты* съ —, *va.* *Milit.* faire passer par les verges ou baguettes *f*.
- Перень и -рясть, *adj.* *Bot.* plumeux.
- Пересса (стопаница на *перъ*), *sf.* une pairesse.
- Перелитень, *adj.* calcédonieux.
- Перелитъ, *sm.* la calcédoine.
- Пери (персидски *геній*), *sn.* le peri.
- Перигей (близо до *землята*), *sm.* *Astr.* le périgée; || въ —, *adj*.
- Перигелъ, *sn. t.* le biveau.
- Перигель, *sm. t.* le compas; 1. *Archit.* la cherche ou cerce; 2. (съ *линійка*), compas à verge; 3. пропорционаленъ —, compas de proportion; 4. измѣрвамъ съ —, *va.* compasser.
- Периметрически, *adj.* périmétrique.
- Перина, *sf.* lit de plume, *m*.
- Перинчъ, *sm. t.* le bronze, le laiton; — чень, de laiton (*voyez* *Жълта* *мѣдъ*).
- Перипатетикъ, *sm.* un péripatéticien; || —етически, *adj.* [riscopique.
- Перископически (за *стѣкла*), *adj.* Opt. pé-
- Перискин (околобичны), *sm. pl.* *Géogr.* les périsciens *m*. [péristyle.
- Перистиль (галерея съ *стѣлове*), *sm.* le
- Перифраза (сабыкалне въ *говоръ*), *sf.* la périphrase; || *говоря* съ —зы, *vn.* périphraser.
- Перифразически, *adj.* périphrastique.
- Періекін (околожичицы), *sm. pl.* *Géogr.* les perieciens *m*.
- Періелій (близо до *слънцето*), *sm.* *Astr.* le périhélie; || въ —, *adj*.
- Періодически, *adj.* périodique; —ски, —мент; || *издатель* на —ско съчинене, un périodiste.
- Періодическо възвръщане, *sn.* la périodicité.
- Періодъ, *sm.* *Astr. Gram.* la période; 1. (на *болестъ*), *Méd.* le stade; 2. богатъ съ —ды (за *писало*), périodique, *adj*; 3. размѣрвамъ съ —ды, *va.* cadencer; 4. на —ды, *adv.* périodiquement.
- Перка (лажица на *тръкало* *увода*), *sf.* la palette; || *Méc.* la camme; || *Mar.* les aiguillots *m*.
- Перкаль (платъ), *sm.* la percale; || *лъскаль* — (перкальнъ), la percaline.
- Перлинь, *sm.* *Mar.* l'aussière *f*, câbleau et câblot *m*. [sédanoise.
- Перловъ шрифтъ, *sm.* *Typ.* la parisienne ou
- Пернатка (политъ), *sf.* panache de mer, *m*.
- Пернатъ, *adj.* *fig.* timbré, toqué, *marqué*.
- Пернуване, *sn.* la croquignole.
- Перо, *sn.* la plume, la fleur; 1. натопено — съ *мастило*, plumée d'encre, *f*; 2. (цвѣте *на-правено*), le fleuron; 3. *pl.* пера *страусовы* и за *писане*, la plume; 4. кытка —, le plumet, l'esprit *m*; || (за *измѣтане*), le plumail; 5. печѣтане — на *платъ*, la gaufrage; 6. печѣтамъ —, *va.* gaufrer; || печѣтаръ за *тѣхъ*, un gaufrer; 7. (на *платъ*), la gaufrage; 8. съ *прѣчупены* — соколы, halbreué, *adj*; 9. скубя — отъ *пилецъ*, *va.* plumer, déplumer; 10. *търговия* съ *страусовы* —, la plumasserie; 11. *търговецъ* и *майсторъ* на — за *накичане*, un plumassier; 12. хвърлятъ си —та (за *пил-цы*), *v. imp.* ils se déplument (*voyez* *Пера*).
- Перовникъ, *sm.* le plumeau.
- Перошникъ, *sm.* le pennage; || (у *пилцы*), le plumage.
- Порошникъ, *adj.* *Bot.* ailé.
- Перпендикулярень, *adj.* perpendiculaire; —рно, —ment.
- Перпендикулярна линия, *sf.* la perpendiculaire; || *Géom.* la normale.
- Перпендикулярно, *adv.* d'aplomb.

Перпендикулярность, *sf.* la perpendicularité.
 Перпендикуляръ, *sm.* (*voyez* Апотема).
 Персей (*сѣзбѣдіе*), *sm.* *Astr.* la Persée.
 Персидски языкъ, *sm.* le persan *et* langue —sane *f.* [*sique m.*]
 — стѣлпєнь редъ, *sm.* *Archit.* ordre per-
 Персійско пѣстрило (*басма t.*), *sm.* la perse; — трилєнь, de perse.
 Перспектива, *sf.* l'optique *f.*; || (*и -ktivна картина*), la perspective.
 Перспективєнь, *adj.* perspectif.
 Перспективно бѣлѣзєне, *sm.* la scénographie.
 Перство (*и достоинство на перъ*), *sm.* la pairie.
 Пертове, *sm. pl.* Mar. le marchepied.
 Перуанска лама, *sf.* *mamm.* le paco.
 Перука (*чужда коса*), *sf.* la perruque; || дѣлга — съ двѣ опашки, *perruque à trois marteaux*.
 Парукаръ (*майсторъ*), *sm.* un perruquier; || *pop.* un merlan. [*foudre.*]
 Перунъ (*оржїе на Юпитера*), *sm.* la Перъ (*титла*), *sm.* le pair.
 Перце, *sm.* le plumasseau; || *Bot.* la plumule.
 Перша (*мѣрка, 20 фути*), *sf.* la perche.
 Перяна метла (*отъ пера*), *sf.* le plu-
 masseau, le plumeau.
 Перж, *va.* blanchir, laver, battre, guéer; || *fat.* rosser, peloter; || (*бїл*), froter.
 Пержєа, *vr.* se 'hérisser, se pavaner; || (*въ нѣщо*), se vanter de.
 Песоглавецъ, *sm.* un cyclope, ogre *m.* chi-
 mère *f.*; || *fig.* un monstre; || *pop.* casseur de raquettes, *m.*
 Пессарій (*магнитно трѣкалце*), *sm.* *Chir.* le pessaire.
 Пестикъ (*стрѣкъ*), *sm.* *Bot.* le pistil; —ти-
 чєнь, de pistil.
 Пестрѣва, *sf.* *poisson*, la truite; || (*дрѣбна*), le vairon *et* véron; || (*мїда*), le murex.
 Пета, *sf.* le talon; 1. двойна — на чо-
 рапы, la talonnette; 2. (*у животны*), *Vén.* l'éponge *f.*; 3. (*на сводѣ*), *Archit.* la re-
 tombée.
 Пета часть, *sf.* le cinquième, le quint; || (*отъ петакъ*), *Jur.* le requint.
 Петакъ, *sm.* le cinq. — [*dredi saint.*]
 Петакъ, *sm.* le vendredi; || велики —, ven-
 Петарда, *sf.* le pétard; || разбивамъ съ —, *va.* pétarder.
 Петардаръ, *sm.* un pétardier.
 Петацы (*на зарове*), *sm. pl.* le quine.
 Петачєнь брой, *sm.* quinaire, *adj.*
 Петєвєнь, *adj.* cupide; || (*сжмъ за нѣщо*), *vn.* rêver, être convoité.
 Петєвно желанє, *sm.* la convoitise.
 Петєвность, *sf.* la cupidité.
 Петелка, *sf.* le bouton; || (*настрѣдъ стѣкло*), la boudine; || (*женска*), la boutonnière.
 Петелкы, *sf. pl.* le brandebourg; || търговия

съ — и фабрика за направа —, la bou-
 tonnerie. [*texte m.*]
 Петитъ (*шрифтъ, 14 пункта*), *sm.* *Typ.* petit
 Петичка, *sf.* *Anat.* le tarse.
 Петичкєнь, *adj.* *Anat.* tarsien.
 Петична кость, *sf.* *Anat.* le calcaneum; до
 —, calcaneen, *adj.* [*t. le rob.*]
 Петмєзъ (*гѣстакъ сокъ отъ плодове*), *sm.*
 Петрова рыба, *sf.* *poisson*, la vive.
 Петровдєнь (29 *юн.*), *sm.* la sainte-Pierre;
 | дєнь поклонєнє веригы Св. Петра (16.
июларъ), la sainte-Pierre-ès-liens.
 Петровска зарзалия, *sf.* *arbre*, l'albergier
m.; || (*родъ-мѣ*), l'aberge *f.*
 Петровъ крєстъ, *sm.* *plante*, la clandestine.
 Петроматогнозия, *sf.* la pétromatognosie *et*
 -matologie.
 Петрушечникъ, *sm.* *plante*, la caucalide.
 Петунія, *sf.* *plante*, le pétunia *et* pétunie *f.*
 Петура, *sf.* l'abaisse *f.*; || *p.* —ры, le feuilletage.
 Петый, *adj.* cinquième; въ —, -mement; ||
 — дєнь (*на декада*), *sm.* le quintidi; || —
 классъ, *sm.* la cinquième.
 Петъ, *adj.* *num.* cinq; || петый (*нам.* cin-
 quième) дєнь (*на мѣсець-мѣ*), le cinq du
 mois; || умножавамъ съ —, *va.* quintupler.
 — борство, *sm.* le quinquerce; || (*у Грѣцы*),
 le pentathle.
 — годишєнь, *adj.* quinquennal.
 — почѣкъ, *sm.* la quinquennialité.
 — годишно испїждане (*въ Сиракуза*),
sm. le pétalisme.
 — учєне, *sm.* le quinquennium. [*pole.*]
 — градска область, *sf.* *Géogr.* la penta-
 — и девєтъ (*игра на кости*), le quinquenove.
 — дєнна трѣска, *sf.* *Méd.* fièvre quintane
 ou quinte *f.*
 — десєтница (*Св. Тройца*), *sf.* la Pentecôte.
 — езычєнь, *adj.* pentaglotte.
 — кнжїє, *sm.* la pentatauque. [*adj.*]
 — кжтникъ, *sm.* *Géom.* pentagone *m.*; || —тєнь,
 — листєнь плющъ, *sm.* vigne vierge *f.*
 — листникъ, *sm.* *plante*, la quinte-feuille.
 — лопатна галєра, *sf.* la quinquérème.
 — мжїство, *sm.* *Bot.* la pentadrie.
 — началє, *sm.* la pentarchie. [*—, sm.*]
 — пжтєнь, *adj.* quintuple; || — брой, *sm.* le
 — срїчєнь, *adj.* pentasyllabe.
 — струнна лира, *sf.* le pentacorde.
 — стжїєнь стїхъ, *sm.* vers pentamètre,
 vers phalèuse ou —lauque *m.*
 — частєнь аспектъ, *sm.* *Astr.* aspect
 quintil *m.*
 Петнаєсетина, *sf.* une quinzaine.
 Петнаєсетый, *adj.* quinziesme; —cєro, -ment;
 || — дєнь, *sm.* —сєта часть, *sf.* le quinziesme.
 Петнаєсєтъ и —сєтый, *adj.* *num.* quinze; 1.
 —сєтый брой или дєнь, *sm.* le quinze; 2.
 (*всѣкому, въ жєдєномъ*), le quinzain;
 3. (*напрѣдъ, въ жєдєномъ*), la bisque.

Петнаесетжитникъ, *sm.* le quindécagone.
Печа (*испечена кожа*), *sf.* la basane, le cor-
douan; | **правяне -чи**, le corroi.
Печариница (*табакчана т.*), *sf.* la tannerie,
la corroirie.
Печарство, *sm.* la corroirie.
Печаръ (*табакъ т.*), *sm.* un tanneur, cor-
royeur, cordouanier, hongroyeur et hongrieur,
blancher, *m.*
Печастъ, *adj.* coriacé.
Печена мръвка, *sf.* le beef-steak et bifsteck.
Печене, *sm.* le rôissage, la torréfaction, la
cuisson; 1. (*на шишъ*), la brochée; 2.
шишче —, une brochée; 3. *сѣдина за*
мазь-та отъ —, la lèche-frite.
Печено месо (*кебабъ т.*), *sm.* le rôti; 1. (*отъ*
запчета), la gibelote; 2. *подаване* —, le
rôt; 3. *рѣзень* — съ хлѣбъ, le sandwich;
4. *лавица дѣто продаватъ* —, la rôtisserie;
5. *машина за* —, la cuisinière.
Печень, *adj.* rôti.
Печорка, *sf.* le doigtier; | *Mar.* le délot.
Печурка, *sf.* la morille; -рченъ de morille;
| *гжба*), le potiron.
Печѣлаба, *sf.* le profit, bénéfice, intérêt, gain,
utilité *m*; 1. *fig.* le lucre, le compte, les
nippes *f*; 2. (*отъ надкачане цѣна*), *por.*
le nivet; 3. *падане (хѣлкому)* —, *Com.* la
dividende.
Печѣленъ, *adj.* bénéficiel. [ficiable.
Печѣловитъ, *adj.* profitable; | *Com.* béné-
— *сговоръ (за проданъ и купука)*, *sm.*
contrat mohatra *m.*
Печѣлонмство, *sm.* la piraterie.
Печѣлонщецъ, *sm.* *fat.* un juif.
Печѣлолибецъ, *бка*, *sc.* mercenaire.
Печѣлоливъ, *adj.* intéressé, mercenaire,
vénal.
Печѣлолибіе, *sm.* l'intérêt *m.*
Печѣля, *va.* profiter, gagner, bénéficier; |
(*малко*), grimeliner; | *който печѣля*, *s.*
gagneur, euse.
Печѣтама, *va.* imprimer, estamper; 1. (*едно*
възъ друго), *Тур.* papilloter; 2. (*съ ржка*),
Тур. gerousser; 3. (*изново*), reimprimer;
4. (*книгы*), éditer; 5. (*лошо, заплескано*),
Тур. mâchurer; 6. (*нечисто*), bavoche; 7.
страсть да печѣта нѣкой съчиненеата си,
la tyromanie; 8. *печѣтаса, v. imp.* il s'im-
prime, il est sous presse; 9. *печѣта ми са*
книга, faire gémir la presse.
Печѣтане, *sm.* l'impression *f*, édition, estam-
page *m*; 1. *fig.* le sceau et scel; 2. (*съ*
дровенъ шрифтъ), la xylographie; 3.
(*едно възъ друго*), *Тур.* le papillotage; 4.
(*листъ и отъ другата страна*), *Тур.* la
retiration; 5. *нечистотия на* —, la bavo-
chure; 6. *правя наопачно* —, *va.* contre-
calquer. |un marqueur.
Печѣтаръ, *sm.* un pressier; | (*дамгажъ т.*),

Печѣтена хартия (*листка*), *sf.* l'imprimé *m.*
Печѣтенъ листецъ, *sm.* *fig.* le canard; |
поемникъ на —, *s.* assembleur, euse.
— *станъ*, *sm.* la presse; | (*чугуменъ*), *Тур.*
presse à la stanhope. [mable.
Печѣтливъ (*воленъ за -тане*), *adj.* im-
primé.
Печѣтна глина, *sf.* terre sigillée *f*.
— *грѣшка*, *sf.* l'erratum *m.*
Печѣтникъ (*типографъ*), *sm.* un imprimeur.
Печѣтница (*типографія*), *sf.* l'imprimerie
f; | (*съ мѣдны плочи*), *imprimerie en*
taille douce.
Печѣтны грѣшки (*и забѣлжването и мѣ*),
sf. *pl.* l'errata *m.*
Печѣтъ, *sc.* l'impression *f*; 1. *fig.* l'empreinte
f; 2. (*сачето и залѣпный*), le cachet; |
отворенъ —, cachet volant; 3. (*и сѣдни-*
чески), le scellé; | *ударямъ* — на нѣщо,
va. sceller; | *който удра* —, un scelleur;
4. (*и fig.*), нащампанъ —, *ударяне* —, le
sceau et scel; | *царски* —, les sceaux *m*;
5. *подъ -тъ на мълчането*, sous le sceau
du secret; 6. *изново пакъ ударямъ* —, *va.*
réapposer; 7. *вторно ударяне* —, la réappo-
sition; 8. *познане на веты -ты*, la sphra-
gistique; 9. *турямъ* — съ злато или срѣ-
бро, *va.* quinter; 10. *гукаем оловны -ты*,
va. douaner ou plomber; 11. *ударямъ* —,
va. marquer; 12. *хранителъ на* —, un si-
gillateur; 13. *ударяне* —, la sigillation.
Пещера, *sf.* la grotte, caverne, cavité, combe,
tanière *f*, autre *m.*
Пещерникъ (*сѣдачъ*), *sm.* un troglodyte.
Пещерчастъ, *adj.* caverneux.
Пещникъ (*самунъ т.*), *sm.* un pain.
Пещъ, *sf.* le fourneau, le four; 1. *една* —
пѣлна, une fournée; 2. *голъма* —, la four-
naise; 3. (*за горене варъ*), four à chaux ou
chaufour; 4. (*за печене*), le sautoir; 5.
изваждамъ изъ — хлѣбъ, *va.* défourner;
6. *плоскостъ въ* —, l'âtre *m*; 7. *хвърляне*
судравъ хлѣбъ въ —, l'enfournage *m*; |
хвърлямъ въ —, *va.* enfourner.
Пивада (*вода съ вино*), *sf.* *Mar.* le breuvage.
Пивни (*което може са пие*), *adj.* potable.
Пикаликъ, *sm.* l'urinal *et* urinoir *m*; | (*ку-*
мичка у Парижъ), la vespasienne.
Пикане, *sm.* le pissement; | (*кръвъ*), pisse-
ment du sang.
Пикая, *vn.* uriner, pisser; | (*често*), pissoter.
Пике (*памученъ платъ*), *sm.* le piqué.
Пикенеоръ (*копиеносецъ*), *sm.* un piquier.
Пикероръ (*ловецъ съ конъ*), *sm.* un piqueur.
Пикетъ (*игра на книгы, Milit. полемска*
стража), *sm.* le piquet; | *една партия* —,
un cent de piquet.
Пикла, *sf.* une ivrognesse.
Пикливщина, *s.* pisseur, euse; insolent, ente;
un ripaillleur; | *por.* riboteur, euse.
Пикливъ, *adj.* ivrogne.

Пиклію, *ла*, *s.* pisseur, euse; un ivrogne, soûlard, débouché, un sac à vin, un malheureux.

Пиклякъ, *sm.* plante, l'hémérocalle *f.*

Пикнегонително срѣдство, *sm.* Méd. diurétique, hydragogue, *adj.* *m.*

Пикникъ (*почерване съ сладко*), *sm.* le pique-nique.

Пико, *sm.* la cible, le cochonnet; 1. (*у игра на* —), la quille; 2. хвърлям на — съ мыше (*съ сая т.*), *va.* quiller; 3. всичкѣтъ -ка, le quillier.

Пикообразенъ, *adj.* conique.

Пикотна пѣтка, *sf.* le quillier.

Пикочъ *т* и -кня, *f.* l'urine *f.* l'eau *f.*; 1. (*у животни*), le pissat; 2. заприщане —, Méd. l'ischurie *f.*; || *отъ* —, ischurétique, *adj.*; 3. капене —, Méd. ténisme visical *m.*; 4. млогоущане —, Méd. le diurèse.

Пикочнина (*пикочно вещество*), *sf.* Chim. l'urée *f.*

Пикочастъ, *adj.* urineux.

Пикоченъ и -княнъ, *adj.* Méd. urinaire.

— *каналъ* (*пиклото*), *sm.* Anat. l'urètre et urèthre; || *на* —, Anat. urétral, *adj.*

Пикочна кисѣлина, *sf.* Chim. acide urique *m.* — *отайка*, *sf.* Méd. l'hypostase *f.*

— *трѣва*, *sf.* plante, l'hermole ou turquette *f.*

Пикочкисѣла соль, *sf.* Chim. l'urate *m.*

Пикочотеченъ, *adj.* diabétique.

Пикочотечникъ, *sm.* Anat. l'urètre *m.*

Пикъ (*въ пикетна игра*), *sm.* le pic.

Пикъ (*на книги*), *sf.* pl. le pique.

Пила, *sf.* la lime, la tranche; 1. *глуха* —, lime sourde; 2. *ситнозѣба* —, lime douce;

3. *рыба* —, *sf.* poisson, la scie

Пилавъ (*гозба*), *sm.* *t.* le pilau et pilaf.

Пилатс (*за животни*), *v. imp.* ils mettent bas.

Пилачъ, *sm.* un lumeur.

Пиле, *sm.* l'oiseau *m.* le poulet; 1. (*младо*), le culot; 2. (*name*), le caneton; 3. (*прѣпилецъ*), le cailloteau.

Пиллерсъ (*подпорка*), *sm.* Mar. l'épontille *f.*; || *турамъ* -рѣы, *va.* épontiller.

Пилене (*и прахъ отъ* —), *sm.* la limure.

Пиленце, *sm.* dim. l'oisillon et oiselet *m.*; 1. (*отъ кокошка*), le poussin; 2. (*у пилцы*), le petit; 3. (*душица*), ma poulette.

Пилецъ (*и грабливъ*), *sm.* l'oiseau *m.*; 1. *Astr.* l'Atair *m.*; 2. райски —, oiseau de paradis; 3. (*що побужда други да пѣятъ*), le bout-en-train; 4. (*несреденъ за ловене*), oiseau tripiér; 5. (*безъ крака и клювъ*), *Blaz.* la merlette; 6. *pl.* -лцы, le vol; 7. (*дрѣвни*), *fam.* la volatile; 8. насочевамъ или лова —, *va.* oiseler; 9. лова — съ свѣщъ, *Vén.* la foudée; 10. учене на ловны —, la fauconnerie.

Пилешка шия, *sf.* planté, le renouée.

Пилешки оцаръ, *sm.* *H. nat.* les passe-reaux *m.*

Пилешко мѣтко, *sm.* plante, l'ornithogale *m.*

Пилигримъ, *ка* (*хажія т.*), *s.* pèlerin, ine-

Пилонъ (*видъ порталя*), *sm.* Archt. le pylône.

Пилдегадане, *sm.* l'ornithomanie et man-

— *ловство и -вѣдство*, *sr.* l'oisellerie *f.*;

|| *описане на* —, l'aviceptologie *f.*

— *ловецъ*, *sm.* un oiseleur. [oiselier.

Пилчаръ (*продавачъ на пилцы*), *sm.* un

Пилчникъ, *sm.* la volière.

Пилякъ, *sm.* oiseau, l'epervier *m.*; || (*мжжи*),

laneret; || (*женски*), lanier. [lastre.

Пилыстра (*четвъртитъ стѣлъ*), *sf.* le pi-

Пилъ, *va.* limer.

Пингвинъ, *sm.* oiseau, le manchot.

Пиндарически, *adj.* pindarique.

Пинка (*морска ладія*), *sf.* la pinasse; ||

тварна —, la pinque. [pinte.

Пинта (*гърчакъ*, *мѣрка за вино*), *sf.* la

Пипамъ, *va.* tâter, palper, toucher, patiner.

Пипане, *sm.* le tact, la taction, le toucher,

attouchement *m.* patinage *m.*; 1. (*у -ница*),

le tâtonnement; 2. *свѣцане* —, la tactilité;

3. *хода съ -ница*, *vr.* tâtonner; 4. *съ -ница*,

adv. à tâtons.

Пипателенъ, *adj.* tactuel.

Пипателностъ, *sf.* la tangibilité.

Пипачъ или Пипникъ, *sm.* un patineur.

Пипе, *sm.* *fig.* l'intelligence *f.*

Пиперакъ, *sm.* le poivrier.

Пиперница, *sf.* la poivrière.

Пипероѣдецъ, *sm.* oiseau, le toucan.

Пиперуга, *sf.* le papillon. [lonacé.

Пиперуженъ, *adj.* Bot. papilionacé ou pil-

Пиперъ, *sm.* le poivre; 1. *черъ* —, poivre

de Guinée; 2. —, *plante*, le passeraie;

3. (*черъ*), arbrisseau, le poivrier; 4. *нива*

посѣяна съ —, la poivrière; 5. *ситно*

счукавъ —, la mignonette; 6. *соусъ съ* —,

la poivrade; 7. *посыпвамъ или турямъ* —,

va. poivrer.

Пиперява каша, *sf.* la pimentade.

Пипешкомъ (*отъ мжмината*), *adv.* *fam.*

à l'aveuglette.

Пинка (*у пилцы*), *sf.* la pépie.

Пипливъ, *adj.* tactile, tangible.

Пиратъ (*морски разбойникъ*), *sm.* un forban.

Пирогъ (*байдара или чърникъ у дивацы*),

sf. la pirogue.

Пирамида, *sf.* la pyramide; -денъ, de py-

ramide; || (*отъ оржжия*), *Milit.* le faisceau;

|| *става* —, *v. imp.* le pyramide.

Пирамидаленъ, *adj.* pyramidal.

Пирамидка, *sf.* Bot. le thyrs.

Пирей, *sm.* plante, la mille-fleurs.

Пиринейска сьрна, *sf.* mamm. l'isar et i-ard *m.*

Пиринейски мряморъ, *sm.* le sérancolin.

Пирическо хоро, *sm.* pyrrique et danse —, *sf.*

Пиростія, *sf.* le trépied.

Пиротехнически, *adj.* pyrotechnique.

Пиротехнія (наука за дѣйствиа на огнь-тъ), *sf.* la pyrotechnie.

Пироторъ (самозапалително вещество), *sm.* le pyrophore.

Пиррихій (стѣжъ съ стиѣжъ, *v. v.*), *sm.* le

Пирроникъ скептикъ, *sm.* un pyrrhonien.

Пирронисмъ, *sm.* le pyrrhonisme.

Пирронически, *adj.* pyrrhonien.

Пируеть (завъртаване на играене хоро), *sm.* la pirouette.

Писакъ, *sm.* le cri; || съ — и крѣсакъ, *adv.* en tumulte; || съ — и врѣсакъ, à cor et à cri.

Писалка (*y. v. в.*), *sf.* le style (*воуз Желѣзно перо*).

Писало (стиль, начинъ изговаряне), *sm.* le style, le genre, le ton, la diction, élocution *f*; 1. *fig.* le pinceau, la touche; 2. хубаво —, le stylisme; 3. (хубавина на писмо), la main; 4. изваждане —, le fac-simile; 5. изобразявамъ —, *va.* fac-similer; 6. (на извлѣзѣтъ отъ Франца Каленисты), style réfugié.

Писамце, *sm.* le cédule.

Писане, *sm.* l'écriture *f*, la lettre, le livre, la paraphrase; 1. свѣщено —, écriture sainte; 2. бой съ —, guerre de plume; 3. начинъ —, *fig.* la plume; 4. потребнытъ за —, l'écritoire *f*; 5. училникъ за —, un écrivain; 6. сандѣче за потребнытъ ради —, la papeterie.

Писаното (описаното), *sm.* l'écrit *m*, la destinée, la fatalité. [clericat.

Писарски чинъ (при писки Дворъ), *sm.* le

Писарство, *sm.* tenue de livres, *f*.

Писаръ и -сецъ, *sm.* un clerc; || (при грама), une consigne; || (на тевтери), *Com.* teneur de livres, *m*.

Писачъ, *sm.* un scribe, homme de plume *m*; || (съ писка канцелярія), un scribeur.

Пискунче, *sm.* le sifflet, le flûteau, anche *f*.

Пискунь, *sm.* la pratique. [courrier.

Писма, *sm. pl.* les dépêches *f*; || *Com.* le

Писменна заповѣдь, *sf.* le mandement.

Писменно, *adv.* par écrit.

— задължено, *sm.* l'écrit *m*.

— сандѣче, *sm.* l'étudiale *f*.

— свидѣтельство, *sm.* l'attestation *f*.

— утвѣрене, *sm.* la certification. [хивы).

Писменны документи, *sm. pl.* (*воуз Ар-*

— дѣла, *sm. pl.* les écritures *f*, l'étude *f*.

— потребности, *sf. pl.* fournitures de bureau, *f*.

Писменъ, *adj.* épistolaire, graphique.

— видъ, *sm.* la reconnaissance, assignation *f*.

— маршрутъ, *sm.* feuille de route, *f*.

Писмо, *sm.* la lettre, écriture, épître *f*, missive et lettre — *f*, main *f*; 1. (съ изобразенеа),

écriture in rébus; 2. оставено на страна — отъ ненамиране чіе е, lettre au rebut; 3. (на кириѣл съ кола), lettre de voiture; 4. молително — (къмъ Господарь), l'adresse *f*; 5. съчинителъ на —, un épistolaire; || (*y. v. в.*), un épistolographe; 6. отговарямъ на —, *va.* récrire.

Писмоподачъ, *sm.* un secrétaire.

Писмовникъ, *sm.* le secrétaire.

Писмоносецъ, *sm.* un facteur de la poste, un piéton.

Писмохранителъ, *sm.* un archiviste.

Писпотъ, *sm.* Mar. l'ourse *f*.

Пистене, *sm.* l'épargne *f*, le ménage.

Пистителенъ, *adj.* économe, économique; || *fig.* avare *de*.

Пистителность, *sf.* l'économie *f*.

Пистовенъ, *adj.* ménager, épargnant, spéculateur; || (*ѣко*), *fat.* regardant.

Пистоль (жѣлтица, 90 гроша), *sf.* la pistole.

Пистъ! *interj.* st, st.

Пистя, *va.* ménager, épargner, marchander; || (пистовенъ сѣмь), *vn.* économiser.

Пита (зѣлѣбъ), *sf.* un pain.

Питагорова система, *sf.* le pythagorisme.

Питагорически, *adj.* pythagorien.

Питагористъ, *sm.* un pythagorien.

Питка (съ сырене), *sf.* le raton; || (кандилче *t.*), le ramequin.

Питіе, *sm.* le boire, la boisson, breuvage *m*, bibition, liqueur *f*, rafraîchissements *m*; || *Méd.* le liquide.

Пихта, *sf.* arbre, l'épicéa ou épicia *m*.

Пихтія, *sf.* le caillot; 1. *Chim.* le coagulum; 2. (сладоко), gellée végétale *f*; 3. рыба на —, l'aspie *m*; 4. (начи отъ свинска глава), fromage de cochon, *m*.

Пичъ, *sm.* un bâtard; || *fig.* excrement de la nature, *m*. [pénis.

Пишка и -шлокъ, *m.* la verge; || *Anat.* le

Пичло, *sm.* *Anat.* l'urètre et urèthre *m*.

Пичлоче (на выме у животны), *sm.* la tette; || (на стрѣкъ), *Bot.* le stigmat.

Пишж, *va.* écrire; 1. *fat.* mettre du noir sur du blanc; 2. (забѣлжсаене по крайщата на писмо), apostiller; 3. (изново), récrire; 4. (млого), *fat.* rôler; 5. (млого и лошаво), *fat.* écrivaitter; 6. (плещж хартию), paperasser; 7. (правильно рѣчь), orthographier; 8. (съ своя ржка), olographier; 9. (най-хубаво), buriner; 10. (съ цѣвтила), peindre; 11. страсть да пишеть нѣкой, la scribomanie; 12. страстенъ желатель да пише, un scribomane.

Пишcene, *sm.* la susurrant et -surrement *m*; || (съ ушѣтъ), tintement d'oreilles, *m*; || *fat.* le tintouin.

Пищи, *v. imp.* il grésillonne; 1. (вътьрь-тъ), il s'entonne; 2. (съ ушѣтъ), il tinte; 3. *pl.* пишжъ (за ерибицы), ils cacabent;

4. (за мышкы), ils guirent; 5. (за пилета), ils piaulent; 6. (за уши), il cornent.

Пищидѣлка, *sf.* la canne.

Пищителень (за гласъ), *adj.* guirant.

Пищивъ, *adj.* strident.

Пищоварница, *sf.* l'arquebuserie *f.*

Пищоваръ, *sm.* un arquebusier.

Пищовъ, *sm.* le pistolet, arquebuse *f.*; 1. (съ кукичка), arquebuse à croc; 2. (съ тръкалце), arquebuse à rouet; 3. кобуръ —, pistolet d'arçon *m.*

Пищѣлка, *sf.* le coureaillet; 1. (костъ съ мозакъ), le savonnet; 2. (и кракъ на коно), *Vétér.* le canon; 3. лакетна по-тънка —, *Anat.* le radius; 4. по-малката — на човѣшки кракъ, *Anat.* le péroné; | на —, péronier et péronien, *adj.*; 5. примамвамъ пилцы съ —, *va.* *Vén.* frouer; | примамване пилцы съ —, le frouement.

Пианино (вертикално фортепиано), *sn.* le piano.

Пиадо, *adv.* *Mus.* piano. [la piécette.

Пиастриче (дрѣвна пара съ Испанія), *sn.*

Пиастръ (монета, 20 гроша), *sm.* la piastre.

Пиене, *sn.* le boire, la boisson, le breuvage; | за — вино, vin en boite.

Пиенецъ, *неца*, *s.* bouever, euse; un ivrogne, sôillard, sac à vin, homme ou corps aviné, *m.*; | *fat.* un biberon.

Пиеца, *sf.* la pièce; 1. (за нѣколко гласа), *Mus.* morceau d'ensemble *m.*; 2. (за инструментъ съ клавиши), *Mus.* la toccate; 3. (на четири ръцѣ), morceau à quatre mains, *m.*

Пиегнемъ (секта), *sm.* le piétisme.

Пиегнеть, *ка*, *sc.* piétiste.

Пинтика (стихотворна наука), *sf.* la poétique.

Пиперъ (търнокопачъ), *sm.* Milit. un pionnier.

Пипѣница, *sf.* la sangsue, la trompe.

Пия, *va.* boire, s'abreuver, prendre; 1. *fat.* fûter; 2. *por.* grenouiller, lamper; 3. (вино), *por.* humecter le lampas; 4. (съ завъртѣна ржка), *fat.* porter une brinde; 5. (на излизъ безъ да докача жумитѣ си), boire à la régálade; 6. (много), *fig.* bien entonner; 7. ъмъ и —, *vn.* *fat.* faire saouisse; 8. пие ми са, j'ai soif; 9. пийналъ сѣмъ малко, être en pointe de vin; 10. (титюнь), fumer; 11. който пие титюнь, un fumeur.

Пиянство, *sn.* la boisson, bibacité, ébriété *f.*; | *por.* la ribote.

Пиянствувамъ, *vn.* bachanaliser, ne pas avoir la périe; | *por.* godailler.

Пиянь, *adj.* ivre, sôul, pris de vin; 1. мрътавъ —, ivre mort; 2. напоявамъ до —, *va.* sôulder; 3. (или развратенъ солдажинъ), *fat.* un soudrille; 4. половина —, gris, *adj.*; 5. бивамъ —, *vn.* *fat.* être dans les vignes *f.*; 6. състояние на —, l'ébriété *f.*

Пияца, *sf.* le bazar.

Плавамъ или Плувамъ, *vn.* nager, voguer; 1. *Mar.* courir; 2. (надъ водата), nager entre deux eaux; 3. (на грѣбъ-тъ си), faire la planche; 4. (заедно), *Mar.* naviguer de conserve; 5. (ходя или вървя съ ладия по море или по рѣка), naviguer; 6. (край нѣщо), raser; 7. (по море), *Mar.* sillonner; 8. (или отварямъ платната), *Mar.* cingler.

Плаване или Плуване, *sn.* la nage; 1. *Mar.* le sillage; 2. (вървешъ на ладия), la route; 3. (около море край брѣгове), *Géogr.* le périple; 4. (по море), voyage sur mer; 5. (нагвърлени дърва), flotte à bûche perdue, *f.* [toire *f.*

Плавателенъ мѣхуръ, *sm.* vessie nata-

Плавателна кожница (у пилецъ), *sf.* *N. nat.* la palmure.

— къртуна (или друго), *sf.* la nageoire.

Плавателно крылце (на рыба), *sn.* la nageoire.

Плавачъ или Плувачъ (околовърстъ събѣтъ-тъ), *sm.* un circumnavigateur.

Плавене, *sn.* la liquation ou ressuage.

Плавейникъ, *sm.* *Métall.* le lavoir.

Плавикова кисѣлина, *sf.* *Chim.* acide fluorique *m.*

Плавикокисѣла соль, *sf.* *Chim.* le fluaté.

Плавикъ (камыкъ), *sm.* le spalt; —ковъ, de spalt; | *Minér.* spath fluor *m.*

Плавилно корыто, *sn.* le scorificateur.

Правя, *va.* *Métall.* liquater.

Плагаленъ тонъ, *sm.* *Mus.* mode plagal *m.*

Плагнень, *adj.* méridional, sud.

Плагненска почивка, *sf.* la sieste.

Пладнувамъ, *vr.* colationner, goûter.

Пладнуване, *sn.* le goûter, la colation.

Пладня, *sf.* le midi, le sud; 1. la colation, le goûter; 2. двамаесетъ часа на —, le midi; 3. на единъ часъ слѣдъ —, entre midi et une heure; 4. по —, de relevée; 5. прѣди —, avant midi; 6. слѣдъ —, après midi; 7. срѣдъ —, en plein midi, en plein jour.

Плакнене и -кнуване, *sn.* le rinçage, le gargarisme; | (за уста), *Méd.* le collutoire.

Плакня, *va.* rincer, laver, débarbouiller, bal-lotter; | (гърлото си), *vr.* gargariser et se —, *vr.*

Пламакъ и -мыкъ, *sm.* la flamme, le feu; 1. *fig.* le brandon, la flamme; 2. прѣкар-вамъ прѣвъ —, *va.* flamber; 3. който гори безъ —, aphlogistique, *adj.*

Пламеникъ, *sm.* plante, le phlox ou phlose.

Пламинувамъ, *vn.* s'enflammer de, renflam-mer, brûler de, attiser.

Пламятъ, *adj.* flambant, flamboyant.

Пламтя, *vn.* flamber; | пламти, *v. imp.* il flamboie.

Планета (*подвижна звезда*), *sf.* la planète.

— Венера, *sf.* étoile du berger, *f.*

Планетень, *adj. Astr.* planétaire; || -тникъ, *sm.* le planétaire.

— пжть (*орбита f.*), *sm.* la sphère.

Планиметрически, *adj.* planimétrique.

Планиметрия (*плоскоумьрие*), *sf. Géom.* la planimétrie.

Планина, *sf.* le mont, la montagne; 1. Венераина —, *Anat.* mont de Venus; 2. ледяна —, montagne de glace; 3. малка — въ Америка, le morne; 4. искараване добыткъ на —, la transhumance; 5. паскъ на — стадо, *va.* transhumer; 6. което пасе на —, transhumant, *adj.*; 7. което расте на —, *H. nat.* montain; *adj.*; 8. планины Аалпы, *pl.* les Monts; 9. редъ бърда —, chaînes de montagnes; 10. влачителны — (*отъ ледъ*), montagnes russes; 11. оброчамъ златны —, *va.* promettre monts et merveilles.

Планинистъ, *adj.* montueux.

Планиница или Калина, *sf.* arbrisseau, le groseillier; || (*малка*), le groseillon.

Планиници (*плоды*), *sf. pl.* la groseille.

Планинка, *sf.* le monticule.

Планинокаменни ошпър, *sm. Géol.* la roche.

Планинска врябка, *sf. oiseau*, le friquet.

— зеленна, *sf.* la chrysocolle.

— лисица, *sf. mamm.* l'isatis *m.*

— настая (*формаця*), *sf. Géol.* le terrain et terrain.

— чешулка, *sf. plante*, le séséli.

— чичулига, *sf. oiseau*, la calandre.

Планински, *adj.* montagneux, montagnard.

— връхъ, *sm. Géol.* la fagne. [pétrole, *f.*

Планинско масло (*нефть*), *sm.* huile de

— равнище, *sm. Géogr.* le plateau.

— растене, *sm. Bot.* plante alpine *f.*

Планински могили, *sf. pl.* la croupe.

— шийни (*на Аалпы*), *sf. pl.* la ramasse;

|| слазямъ отъ планина съ —, *vn.* ramasser; || возачъ съ — по сѣтовиты планины, un ramasseur. [phère.

Планисфера (*валлокарта*), *sf.* le plani-

планчеръ, *sm. Mar.* le tableau.

Планширъ, *sm. Mar.* le plat-bord.

Планъ, *sm.* le plan; le projet, tracé, dessein, système *m.*, ligne *f.*; || *fig.* le calcul, cadre, canavas *m.*; || *Archit.* élévation *f.*

Пластика (*искажнително искусство*), *sf.* la plastique et art —, *sf.*

Пластически, *adj.* plastique; || *Phys.* architectonique.

Пластче (*облаче на око*), *sm.* la nubécule.

Пластырнень, *adj.* Pharm. emplastique.

Пастыръ, *sm.* l'emplâtre *m.*; 1. прилѣпяване —, *Chir.* l'emplastration *f.*; 2. прѣчка — или друго, *Pharm.* le magdaléon; 3. раклица за -ри, *Pharm.* l'emplâtrier *m.*

Пласть, *sm.* la filasse; 1. (*у конъ*), l'épi *m.*; 2. съ — на чело (*за куче*), épié, *adj.*; 3. (*покосено сѣно*), l'andain *m.*; 4. (*хартиу, у подсезаръ*), la battée.

Плата, *sf.* la retribution, le traitement, le retour, les émoluments *m.*, les appointements *m.*; 1. (*лифе t.*), l'honoraire *m.*; 2. (*цѣнене, главене, жакъ t.*), le salaire, la solde, les gages *m.*; 3. (*ради паша*), le parcours; 4. (*за прѣминуване*), le bachotage; 5. (*за работа*), le loyer; || (*и плащането ѝ*), la paye et paie; 6. (*на матрозы*), *Mar.* le maréage; 7. прибавка на — и нейный приемникъ, la 'haute-paye; 8. давамъ —, *va.* rétribuer; 9. одържамъ съ —, *va.* solder; || (*войска*), solder; 10. плащамъ —, *va.* payer; 11. съ по-голъма —, *Milit.* appointé, *adj.*; 12. какъ —, *adv.* *Com.* par contre.

Платанце, *sm.* la touaille.

Платень, *adj.* soldé.

Платены, *sf. pl. Com.* le découvert.

Платецъ, *s.* payeur, euse; le payant, la paye et paie. [le gardon.

Платка, *sf.* poisson, la vaudoise ou dard.

Платина (*металъ*), *sf.* le platine; -нень, de platine; || гъбаста —, éponge de platine.

Плативъ (*да са плати*), *adj.* payable; || (*за билетъ*), payant.

Платоть, *sm. Mar.* le couvre-lumière.

Платна (*у вѣтрна воденица*), *sm. pl.* les toiles; 1. (*на ладия*), la voile, toile à voiles; || (*и направата имъ*), coll. la voilure; 2. дължина на -та, *Mar.* la chute; 3. издвигамъ -та (*трѣгувамъ*), *va.* faire voile; 4. распрѣгамъ -та (*плавамъ*), *va.* mettre à la voile; 5. распрѣгамъ вѣчкытъ —, *va.* faire force de voile; 6. съ —, *Mar.* voilé, *adj.*; 7. безъ — и въжа, en pantenne; 8. съ всевъзможны —, à toc de voiles; 9. правяне — за ладия, la voilerie; || (*малкы*), la voilette; 10. прѣнасямъ — на друга страна, *va.* muder; 11. събирамъ -та, *va.* désappareiller; 12. съдырамъ —, *va.* éventrer; 13. свиване —, le ferlage; 14. свивамъ и завързвамъ -та, *va.* ferler; 15. търговия съ —, la toilerie; || (*и положи за тѣхъ*), la lingerie; 16. търговия съ тънки —, la mulquinerie; || тъкачъ на —, un mulquiner.

Платиаръ, *ка, s.* linger, ère; un caleçonier; || (*за ладия*), *Mar.* un voilier.

Платникъ (*човалъ t.*), *sm.* le sac, la poche; || (*за пенелъ*), le charrier.

Платнице (*ширина на платъ*), *sm.* la laire, le lé; || *Mar.* la ferze; || полу —, demilé *m.*

Платно, *sm.* la toile; 1. (*отъ коприна и вълна*), alépine *f.*; 2. (*накичване за прѣстолъ*), le surtout; 3. (*намопено съ растопена мазъ*), *Pharm.* le sparadrap;

4. залѣпямъ върху ново — картина, *va. gen-*
toiler; 5. намазевамъ на —, *va. entoiler.*

Платношвачка, *sf. une lingère.*

Платнянка (*пачава т. за пълнене пушка*),
sf. Milit. la bourge; || турямъ — въ пуш-
ка, *va. bourrer*; || изваждамъ — отъ орж-
жия, *va. débouurer.*

Платняно гергило, *sn. la bache.*

Платнянъ, *adj. Mar. vélique.*

Платоникъ, *sm. un platonicien.*

Платонически, *adj. platonicien, platonique.*

Платоново учене (*платонизмъ*), *sn. le*
platonisme.

Платъ, *sm. l'étoffe f, le tissu, le comparti-*
ment, la matière; 1. (*отъ примки*), toile
de crin, *f*; 2. (*на прыжки, на бръзани*),
éttoffe vergée; 3. зашиване — съ —, *Mar.*
bordage à clin, *m*; 4. употребявамъ — кол-
кото е потребно на нѣщо, *va. étoffer.*

Платформа, *sf. Milit.* la plate-forme; 1.
(*за желѣзнь пѣтъ*), le truck; 2. (*съ но-*
сова часть на галера), la rambade *et*
barde; 3. (*за поставене топове*), *Milit.*
le tabloin.

Плауново сѣме, *sn. soufre végétal m.*

Плафонъ, *sm. le plafond.* [effraie.

Плаха кукумѣвка, *sf. oiseau*, la fresaie *ou*

Плахо, *adv. accortement.*

Плахость, *sf. la timidité.*

Плахъ, *adj. peureux, timide, poltron.*

— конь, *sm. cheval écouteux m.*

Плачевенъ, *adj. déplorable, lamentable, lu-*
gubre; -вно, -ment; || *fig.* funèbre.

Плачене, *sn. le sanglot.*

Плачливъ (*който плачи*), *adj. pleurant.*

— човѣкъ, *sm. s. pleureur, pleureux, pia-*
leur *et* piauleux, *euse*; || *fam.* un pleurard.

Плачь, *sm. la lamentation, le hurlement*; ||
Иереминъ — (*у Библия*), les lamentations
de Jérémie.

Плажъ, *vn. pleurer, sangloter, 'hurler, se*
plaindre; 1. *fig.* piauler; 2. (*за*), lamenter
et se lamenter sur, pleurer; 3. (*притворно*),
fam. pleurnicher; 4. (*когато и да щж*),
avoir le don des larmes; 5. плачи (*за*
порѣзана лоза), *v. imp.* il pleure.

Плашене, *sn. la menace, intimidation f*; ||
(*съ черковно проклинане*), *aggrave f.*

Плашило, *sn. l'épouvantail m, un intimidateur.*

Плашителенъ, *adj. imminent*

Плашитело оржжие, *sm. le porte-respect.*

— състояние, *sn. l'imminence f.*

Плашкотенъ матрозъ, *sm. un chalandeau.*

Плашкотъ, *sm. Mar.* l'allège *f, le chalan,*
le ponton. [(voyez Плахъ).

Плашливъ, *adj. craintif, -во, -ivement*;

Плашжъ, *va. menacer, épouvanter, intimider,*
terrifier, rebuter, imposer; || -ца, *vr.* s'in-
timider, s'effrayer, s'effaroucher, avoir peur
de; || който плаши, menaçant, *adj.*

Плащамъ, *va. payer, acquitter, compter,*
financer, satisfaire; 1. (*съ истата мо-*
нета), payer de retour; || *fig.* user de re-
présailles *f*; 2. (*млого или твърдѣ скжно*),
surpayer; 3. (*за нѣкого*), défrayer; 4. (*на-*
прѣж на пощата), affranchir; 5. (*панъ*),
rembourser.

Плащане, *sn. le payement et paiement, rem-*
boursement, acquittement *m*; 1. (*ради не-*
чине хлѣбъ), le fournage; 2. (*за бдене*),
fam. le défrai; 3. отлагане на -то, l'ater-
moisement *m.*

Плащатникъ, *sm. tamm.* la chlamyphore.

Плащеница, *sf. le saint suaire, le sindon.*

Плащливъ, *adj. acquitable.*

Плеады (*кокошка или седемъвъздіе*), *sf.*
pl. Astr. les Pléiades *ou* la -de céleste.

Племе, *sn. la tribu, peuplade, race, nation, mai-*
son, naissance, lignée *f*; || *fig. fam.* couvée *f.*

Плена (*на желѣзо*), *sf. la fente*; 1. (*въ ме-*
таллы), la paille; 2. (*на стомана*), la
cendreuse; 3. (*въ ялмазъ*), la glace.

Пленявъ (*за металлы*), *adj. pailleux*; ||
(*за ялмазъ*), glaceux. [nisme.

Плеоназмъ (*постаряне рѣчи*), *sm. le pléo-*

Плерезы (*траурны нашивки*), *sf. pl. les*
pleureuses *f.* [plessimètre.

Плесиметръ (*инструментъ*), *sm. Méd. le*

Плетачъ, *ка, s. tricoteur, euse*; || (*на сто-*
лове), empaillieur, *euse.*

Плетена кесія, *sf. le bregin.*

— работа, *sf. le tricottage*; || (*въ ялена*),
ouvrage d'estame, *m.*

— стока, *sf. la bonneterie*; || занаятъ на
— и търговія съ нея, la bonneterie.

Плетене, *sn. le tricottage.*

Плетеница, *sf. la natte, la tresse*; || (*коса*),
le catogan *et* cadogan.

Плетенъ платъ, *sm. la filoche.*

Плетове, *sm. pl. le diguement.*

Плетъ, *sm. la digue, le barrage, la volette,*
la claie; 1. *fig.* la barrière; 2. (*отъ ору-*
жари), l'échelier *m*; 3. (*ради заприщане*),
le clayonnage; 4. права —, *va. diguer.*

Плетжъ (*оплитамъ*), *va. tricoter, natter,*
tresser, clisser; 1. *fig.* filer, tistre; 2. (*ро-*
гозжы, кошове), ourdir; 3. плетеса, *v. imp.*
il se trame.

Плешевъ, *adj. herpétique.*

Плешей, *sm. Méd.* l'herpès *m.*

Плецка (*pl. плещи*), *sf. l'éclauche f*; 1.
искълчавамъ — на конь, *va. épauler*; 2.
раненъ на — конь, *Vétér.* égarrotté, *adj*;
3. ширина на -щитъ, la carrure.

Плещовница, *sf. insecte*, le morpion.

Плещица, *adj. carré des épaules.*

Плещицъ, *adj. Anat.* scapulaire, huméral.

Плещна кость (*плещка*), *sf. Anat.* l'hu-
mérus *m.*

Плещникъ, *sm. le scapulaire.*

Плико (*писмо*), *sn.* le pli; || при това —, sous ce pli.

Плискать (*едно пръскане вода*), *sm. fam.* la fluquée; || (*отъ клималото*), *Mar.* battonnée d'eau, *f.*

Плискамъ, *va.* aiguayer; || *fam.* fluquer; || -са (*у водата*), *vr. pop.* gargouiller.

Плискане, *sm.* l'irroration *f.*

Плинтусъ, *sm. Archit.* la plinthe.

Плнтко, *adv. Mar.* une batture. [gueule.

— умна извъйна жена, *sf. fam.* une bête — уміе, *sn.* la bégueulerie.

Пліе (*кльккане въ играйне*), *sn.* le plié.

Плодова чарупка, *sf. Bot.* l'induvie *f.*

Плодовитостъ, *sf.* la fécondité, fertilité, fécondance *f.*

Плодовитъ, *adj.* fertile, fécond, fructueux, rédondant, luxuriant, riche; || *Méd.* prolifique; || *быва* — (*за прѣдмѣтъ*), *v. imp.* il prête.

Плодороденъ, *adj.* fertile, fructifère, fécond, productif; || *правя* -дно, *va.* fertiliser, féconder; || *което* не можемъ *направи* -дно, infertilisable, *adj.*

Плодородіе, *sm.* la fertilité, la fécondité.

Плодородна земя, *sf. fig.* terre de promesse ou terre promise *f.*

Плодотворенъ, *adj.* fécondant et fécondateur.

Плодотворность, *sf.* la fécondance.

Плодоѣдливъ, *adj.* frugivore.

Плодъ (*и отъ снага и fig.*), *sm.* le fruit; 1. (*бабино дѣте*), les secondines *f.*; || *Méd.* arrière-faix *m.*; || *Anat.* le placenta; 2. *челото на* —, *Bot.* le réceptacle; 3. *връзване -дове*, *Bot.* la pouvre, l'ovaire *m.*; 4. *задръжане -дове на коренъ* -тъ, la saisie-brandon.

Плодътъ, *v. imp.* ils se peuplent.

Плоска ладія, *sf.* la toue. [teure.

— *часть* (*на прѣходъ*), *sf. Metall.* la plan-

Плоскарница, *sf.* l'aplatisserie *f.*

Плоскарски станъ, *sm.* l'aplatissoir *m.*

Плоско, *adv.* à plat, rondement.

Плоска ладія (*въ Холандія*), *sf.* le samoreux.

— *джнясто свѣщичне*, *sn.* l'accon *m.*

— *носъ*, *adj. s.* camard, rde; un camus.

— *кракъ* *пилецъ*, *sm. H. nat.* palmipède, *adj. m.*

Плоскостъ, *sf.* le plat, esplanade *f.* pan, plan *m.*; 1. *Géom.* la face, l'aire *f.*; 2. (*на камыкъ*), le panneau; 3. (*на морска лопата*), la pale.

Плоскъ, *adj.* plat, plain, égal, écrasé; || *Géom.* plan; || (*за пилешки крака*), *H. nat.* palmé.

— *покрывъ*, *sm.* la plate-forme; || (*на кѣча*), *Archit.* l'argamasse *f.*

Плотница, *sf. poisson.* le tétard.

Плоча, *sf.* la plaque, le carreau, table, tablette *f.*; 1. (*сравирована*), la planche; 2.

(*камыкъ*), la cadette; || *настиламъ* съ -чи *улица*, *va.* cadetter; 3. (*шиферъ камыкъ*), *Minér.* le schiste; 4. (*прѣдъ соба*), le foyer; 5. (*за растриване цѣтила*), le marbre; 6. *изваждамъ* -чи отъ стая, *va.* décarreler; 7. *настиламъ* съ -чи *или* съ *тулы*, *va.* carreler; 8. *настилане* съ -чи, le carrelage.

Плочень и -часть, *adj.* lameux et lamellé.

Плочасть, *adj.* schisteux; || *Minér.* scissile.

Плувамъ и -внувамъ, *vn.* flotter, surmonter;

1. (*отгорѣ*), surnager; 2. *направлямъ* да *плувне ладія* отъ *каль*-та, *va. Mar.* gaflouer; 3. *пущамъ дърва* да *плуватъ*, *va.* faire flotter; 4. *плувнува*, *v. imp. Mar.* il déchoue (*voyez* *Плавамъ*).

Плаване и Искуство —, *sm.* la natation; || *училища* за —, école de natation; || (*за рыба*), le nagement.

Плувачъ, *ка. s.* nageur, euse.

Плувна бѣлѣжка, *sf. Mar.* l'amarque *f.*

Плувнать, *adj.* flottant.

Плувнуване (*сметане ладія отъ каль*), *sn.* le gaflouage.

Плугъ (*съ много рала*), *sm. Agric.* le rayonneur.

Плуженъ процѣпъ, *sm.* le sep.

Плузгавъ, *adj.* glissant, lubrifique; || (*отъ дѣтѣ страни*), en dos d'ân; || *правя* —, *va.* lubrifier.

Плузгамса, *vr.* glisser, couler.

Плузгане, *sm.* le glissement, le glissé.

Плузгъ (*на спускателна шиймѣ*), *sm. Mar.* la coquette.

Плузноване, *sn.* le trébuchement.

Плузнувамса, *vr.* trébucher; || (*за кракъ*), *sn.* manquer.

Плумерія (*цврьень ясминъ*), *sf. arbuste*, le frangipanier.

Плута (*саль т.*), *sf.* le flot, le bac; 1. (*отъ борове*), la drome; 2. (*дърва по рѣка*), train de bois, *m.*; 3. (*за калафатъ*), *Mar.* ras de carène, *m.*; 4. (*къресте по вода*), la brelle; 5. (*ладія*), la traillé; 6. (*за прѣкарване конъ*), le passe-cheval; 7. (*и несъсрзана* —, *Mar.* *потрѣбна* — *при счупване ладія*), le radeau; 8. (*и прѣ-прѣкарване -ты*), le flottage.

Плутаръ (*салжѣл*), *sm.* un flotteur.

Плутна рѣка, *sf.* rivière flottable *f.*

Плутни дърва, *sn. pl.* bois flotté *m.*

Плутоически, *adj. Géol.* plutonique et plutionien.

Плушкове (*видъ монета*), *sm. pl.* le sauris et coris.

Плушковъ, *sm.* mollusque, l'escargot *m.* limaçon et colimaçon *m.*; 1. (*зѣмски*), le buccin; 2. (*въ узо*), *Anat.* le limaçon; 3. *градинка за -кове*, l'escargotière *f.*

Пълень, *adj.* plein, intégral, complet, ample,

- parfait, rebondi, adéquat, cousu de; 1. *fig.* gros de, dodu; 2. (съ *еряхъ*), comble; 3. (подъ *грѣбло*, за *мѣрка*), ras; 4. (до *дѣла*), plein comme un oeuf; 5. съвсѣмъ — *лно*, *adv.* complètement; 6. бывамъ — *отъ*, *vn.* *fig.* respirer.
- Пылень брой**, *sm.* le complet.
- **гърчакъ**, *sm.* une l'aiguierée.
- **приходъ** (на *духовно мѣсто*), *sm.* la réplétion. [*pot.*]
- Пылзакъ**, *sm.* oiseau, la sittelle ou torche-Пылзачъ (както *зжмя*), *sm.* Н. *nat.* ser-pigineux, *adj.*
- Пылзене**, *zn.* le rampement, la reptation.
- Пылзителенъ**, *adj.* rampant.
- Пылзишкомъ**, *adv.* à plat ventre; || *fam.* à écorche-cul.
- Пылзливо животно** (*зидина*), *zn.* le reptile.
- Пылзливъ** (*който пылзи*), *adj.* reptile.
- Пылзня**, *vn.* retenir; || *пылзни* (за *вода*), *v.* *imp.* elle séjourne. [*fig.*], ramper.
- Пылзя**, *vn.* marcher à quatre pattes; || (*и* **Пылкове**, *sm. pl.* les troupes *f.*
- Пылковень лѣкарь**, *sm.* Milit. aide-major ou -chirurgien *m.* [*-elle.*]
- Пылковникъ**, *sm.* un colonel; -вниченъ,
- Пылковна училища**, *sf.* école régimantaire *m.*
- Пылководецъ**, *sm.* un capitaine; || (*у в. в.*), un stratège et -tége.
- Пылкъ**, *sm.* le régiment; || *раздѣлямъ* *на* — *ва*, Milit. dédoubler; || *съставямъ* — *ва*, enrégimenter.
- Пылна воля**, *sf.* les coudées franches *f.*
- **каца**, *sf.* un marc.
- **паница**, *sf.* une assiette, une platée.
- **свѣщъ** (*пылень мѣсечъ*), *sf.* le plein.
- **форма**, *sf.* grande tenue *f.*
- Пылненъ**, *adj.* massif (*voyez* **Единостаненъ**).
- Пылновникъ** (на *пушка*), *sm.* un chargeur.
- Пылно**, *adv.* plein; || *на* —, en entier; || — *то*, *zn.* le complet, le plein.
- **властие**, *zn.* l'autorisation *f.*
- **властна бѣла хартия** (*само съ под-писъ*), *voyez* **Бланкетъ**.
- **гърне** (съ *вино*), *zn.* *fam.* une lampée.
- **корыто**, *zn.* une augée
- **крывенъ**, *adj.* pléthorique.
- **крывіе**, *zn.* Méd. la pléthore. [*itiaire.*]
- **моцень министръ**, *sm.* un plénipoten-
- **моцѣ**, *zn.* plein pouvoir *m.*, le pouvoir, la mission, la procuration, le mandat; || *давамъ* —, *va.* fonder.
- **моцность**, *sf.* *fig.* carte blanche *f.*
- **народно събрание**, *zn.* cour plénière *f.*
- **образенъ**, *adj.* *fam.* bien facé.
- Пылность**, *sf.* la plénitude, le plein.
- Пылня**, *va.* charger, emplir.
- Пылстаръ**, *sm.* un feutrier.
- Пылстъ**, *sm.* le feutre; 1. *валяемъ или* *правя* —, *va.* feutrer; 2. *валяне или пра-вяне* — *тове*, le feutrage; 3. *майсторъ на* — *тове*, un feutrier.
- Пылтенъ цѣвътъ**, *sm.* la chair.
- Пылтъ**, *sf.* la chair; пылтенъ, de chair.
- Пылхче**, *zn.* *fam.* le raton.
- Пылхъ**, *sm.* *matm.* le rat.
- Пылченъ мундиръ**, *sm.* habit d'ordonnance *m.*
- Пылва**, *sf.* la paille; || (*всякаква*), le feurre et foarre; || *връзка* —, une gerbée.
- Пылвачъ**, *ка, s.* sarcleur, euse.
- Пылвене**, *zn.* le sarcleage.
- Пылвителна дърма**, *sf.* la sarcloir.
- **мотыка**, *sf.* le boisselon.
- Пылвяникъ**, *sm.* le pailler, grenier à foin *m.*, la chaumière; 1. *Agric.* le fenil; 2. (*за* *снопы*), la grange; 3. *пылень* — съ *снопы*, une grangée.
- Пылвиче**, *zn.* la chaumine
- Пылвж**, *va.* sarceler. [*piquant.*]
- Пылнителенъ**, *adj.* attrayant, prévenant.
- Пылниликъ**, *sm.* un saccageur.
- Пылникъ**, *sm.* un captif.
- Пылнъ**, *sm.* le butin, le pillage, dépouille, captivité, prise *f*; || (*отъ неприятели* *пылководецъ*), dépouilles opimes *f.*
- Пылнж**, *va.* piller, captiver, saccager; || (*пѣнжъ*), butiner.
- Пылсенъ**, *sf.* le mois, la moisissure, la chancissure et chanci *m.*, oidium *m*; 1. *Chim.* l'efflorescence *f*; 2. (*цѣвътъ на вино*), la fleur; 3. *докарвамъ* — на *пѣщо*, *va.* mois-sir; 4. *хващамъ* — (*пѣсенялсватъ*), *v. imp.* ils chancissent et ils se chancissent.
- Прысенясало**, *zn.* le mois.
- Прысенясалъ**, *adj.* mois.
- Прысенясъ**, *v. imp.* il moisit et il se —, il effleurit et il s' —; || *пысенясватъ*, *pl.* ils chancissent et ils se chancissent.
- Прысканость**, *sf.* l'empâtement *m.*
- Прыскане**, *zn.* *fig.* le plâtrage.
- Прысканица**, *sf.* *fig.* le plâtrage, le bousillage.
- Прыскатъ** (*за* *платнама*), *v. imp.* *Mar.* elles fassient et fassient.
- Прысница** (*шамаръ т.*), *sf.* le soufflet, la claque; 1. *fam.* la calotte, giffle, tape *f*; 2. *pop.* la talmouse, mornife; *f*; 3. *пѣколко* — *ницы*, *fam.* une souffletade; 4. *бѣятъ* съ — *цы*, *vr.* ils se paument; 5. *удрямъ* — *цы*, *va.* souffleter; 6. *удряне* — *цы*, coup de re-vers *m*; 7. *удрачъ* съ — *цы*, *sm.* un souffleteur.
- Прысничка**, *sf.* la tapette.
- Прысувамъ**, *va.* souffleter; || (*пѣкого*), cla-quer, colaphiser. [*flac.*]
- Прысъ!** *interj.* patatras; || — *плюсъ!* *sic*
- Прычка**, *sf.* la capture, la prise; || *fig.* la proie (*voyez* **Прынъ**).
- Прыщачъ**, *ка, s.* bousilleur, euse.
- Прыщене** (*прыщѣ*), *zn.* battement de mains, *m*; || (*крыла*), battement d'ailes, *m.*

Плъщж, *va.* poisser, bousiller, tripoter; || *(ржѣ)*, battre de mains, claquer de mains; || *плъщать (за платната)*, *v. imp. Mar.* elles fouettent.

Плю! *interj.* pouah.

Плювалникъ, *sm.* le crachoir.

Плювачъ, *ка, s.* cracheur, grailonneur, euse.

Плювиозъ (*мбсецъ на републиканска година*), *sm.* le pluviose. [tation.

Плюене, *zn.* le crachement; || *Méd.* la spumation.

Плюмажъ, *sm.* le plumet.

Плюнка, *sf.* la salive, la bave; || *Méd.* le flegme et phlegme; || *смисане* — съ храна, *Méd.* l'insalivation *f.*

Плюнченъ, *adj.* Anat. salivaire et lival.

Плюска, *sf.* la baliverne; || *pop.* la bourde; || (*пухкане*), estrapade *f.*

Плюски, *sf. pl.* les sornettes *f*; || *fig.* la vision, lanterne et lanternerie *f*; || —, *interj.* zest.

Плюстъ, *sm.* Alg. le plus.

Плющж, *vn.* cingler.

Плюя, *vn.* cracher, recracher. [ски, *adj.*

Пневматика, *sf.* la pneumatique; || -иче.

Пневматическа машина, *sf.* machine pneumatique *f.*

Пневматологически, *adj.* pneumatologique.

Пневматология (*духословие*), *sf.* la pneumatologie.

По, *prép.* selon, suivant, à raison de, en egard à, après, vu, en, dans, à, par, sur le pied de.

Побарвамъ, *va.* friponner, malverser.

Побарване, *sm.* la malversation.

Побащамъ, *sm.* un paranymphe.

Побивамъ (*нолъ*), *va.* piloter; 1. (*перж*), ramasser; 2. *fam.* tapoter; 3. *fig. pop.* peigner.

Побиванеа, *sm. pl. pop.* la raclée.

Поблѣднявамъ, *vn.* se flétrir, déteindre et se —, *vr*; || *правя да поблѣднѣе*, *va.* flétrir.

Поблѣдняване, *sm.* le bléissement.

Побожень, *adj.* religieux, pieux, devout, dévotieux, béat; || *твърдъ* —, *fam.* confit en dévotion, *m.*

Побожникъ, *нца, sc.* piétiste; || *притворно* са показвамъ —, *vr.* béguiner; || *притворно* —, *s.* bigot, ote.

Побожность, *sf.* la dévotion, religion, piété *f.*

Побойникъ, *sm.* batteur de gens, *m.*

Побратимски, *adj.* confraternel.

Побратимство, *sm.* la confraternité, affiliation *f*; || *членъ на* —, *affilié*, *adj. s.*

Побратимъ, *sm.* un confrère.

Побратявамъ, *va.* affilier; || -са, *vr.* s'affilier à, fraterniser.

Побързанъ, *adj.* accéléré.

Побързвамъ, *vn.* dépêcher, se hâter, diligenter et se —, *avancer*, accélérer; || (*да свършж*), expédier.

Побързване, *sm.* l'accélération *f.*

Побъркана буква, *sf.* Typ. la coquille.

Побъркано правописане, *sm.* la saeographie.

Побърканъ, *adj.* erroné, confus, égaré, ébou-riffé, incorrect, dévoté, bien loti; || (*въ умъ-тъ*), *fig.* timbre fêlé, tête fêlée.

Побърквамъ и -кувамъ, *vn.* troubler, déranger, mêler, inquiéter, dépayser, dérouter, interrompre, désorienter; 1. (*нбкому нбщо*), déjouer; 2. (*нбщо*), nuir à; 3. (*нжтъ*), égarer; || *fam.* fourvoyer; 4. -са, *vr.* se troubler, se déranger, se mêler, s'interrompre, se prendre, se confondre, se brouiller, perdre la carte, chopper, être dans le pétrin; 5. *fig.* se promener; 6. (*изъ нжтъ-тъ*), s'égarer, se dévoter; || *fam.* se fourvoyer.

Побъркване, *sm.* l'égarement *m*, la confusion, ecart, fourvoiement *m*; 1. *fig.* le vertige, brouillard, dédale *m*; 2. *Méd.* la perturbation, vésanie *f*; 3. (*въ раздаване книги*), la maldonne; 4. (*въ умъ-тъ*), le transport; 5. *докарвамъ въ* —, *va.* embar-rasser; 6. *изваждамъ отъ* —, *va.* détromper; 7. *некарвамъ отъ* —, *va.* désabuser; 8. *въ* —, entre l'enclume et le marteau.

Побърковачъ (*нарадостъ*), *sm.* un trouble-fête.

Побуждамъ, *va.* provoquer à, éveiller, pousser, engager à, aiguillonner, aiguiser, animer, mouvoir, allumer, inciter, déterminer, obliger, convier; 1. *fig.* inviter à; 2. (*къмъ нбщо*), solliciter, porter à; 3. (*къмъ*), *fam.* piéter; 4. (*за побѣгване*), *Milit.* emboucher; 5. (*къмъ смилване*), *fam.* apitoyer; 6. *което побужда къмъ нбщо*, excitatoire, *adj*; 7. -са, *vr.* s'animer.

Побуждане, *sm.* la sollicitation, incitation *f*; || *fig.* impulsion *f*, mouvement, branle, ragout *m*; || (*къмъ*), le motif.

Побудителенъ и -дилниченъ, *adj.* moteur, motivai, déterminant. [ressort.

Побудителна причина, *sf.* le motif, le

Побудилникъ, *sm.* un mobile.

Побѣavamъ, *vn.* se refugier, s'enfuir, dés-serter, échapper de et s' —, partir, s'e-vader, tirer ses grègues *f*, prendre son sac et ses quilles *f*; 1. *fam.* réchapper, escamper, faire une fugue, gagner le taillis; 2. *pop.* fouiner; 3. (*назадъ, за зевръ*), *Vén.* refuir; 4. (*тайно*), se dérober; 5. *побѣва пакъ въ гората (за зевръ)*, *v. imp.* il se rambuche.

Побѣгване, *sm.* la désertion; || (*на невол-никъ, на робъ*), le marronnage.

Побѣгналь негръ, *sm.* nègre marron *m.*

Побѣгнатъ, *adj.* réfugié.

Побѣлътъ старецъ, *sm.* un grison.

Побѣлявамъ, *vn.* blanchir, se déhâler; || *по-бѣлява ми косата*, *v. imp.* mes cheveux grisonnent.

Побѣснявамъ, *vn.* enrager, sévir, endiabler de; || *правя да побѣснѣе*, faire enrager, faire endiabler; || *който побѣснява*, démoniaque, *adj.*

Побѣсяване, *sn.* la démonomanie.

Побѣсявъль, *adj.* enragé, endiablé, frénétique, désespéré; énérgumène, *sc*; || *Méd.* hydrophobe, *sc.*

Поварейка, *sf.* la cuillère.

Повеждамъ, *va.* guider.

Повелителень, *adj.* impérieux, impératif, dominateur, absolu, mandatif, impériosité *f*; || *fig.* de dictateur. [pératif.

Повелително наклонене, *sn.* *Gram.* l'im-

Повелѣвамъ, *va.* commander, mander, vouloir, enjoindre; || *fig.* régenter.

Повелѣвачъ, *sm.* un maître; || (*на вѣрници*), commandeur des croyants, *m.*

Повелѣне, *sm.* l'ordre *m.*, prescription *f*, mandat *m.*, commission, jussion, injonction *f*; || до ново —, jusqu' à nouvel ordre; || промѣна —, contre-ordre.

Повече и -выше, *adv.* plus, en sus, davantage; 1. *prép.* au dessus de; 2. — *отъ*, *adv.* plus de; 3. *колко* — *толкозъ* —, plus... plus...; 4. — *или* по-малко, plus ou moins; 5. *толкозъ* —, d'autant plus; 6. *ни* — *ни* по-малко *отъ* както, ni plus ni moins que; 7. *нищо* —, sans plus; 8. — *отъ* половината, *Jur.* d'outre-moitié; 9. *частъ* *отъ* частъ —, de plus en plus; 10. -то, *adv.* d'ordinaire, pour l'ordinaire, le plus, pour la plupart, la plupart; 11. -то, *sn.* le surplus, le restant, le reste.

Повечень, *adj.* surabondant.

Повечеріе, *sm.* les complies *f*.

Повечна любовъ, *sf.* la predilection.

Повечно искане, *sn.* le subrécot.

Повивамъ, *va.* bander; || (*дѣте*), emmailloter.

Повиване (*дѣте*), *sn.* l'emmaillement *m.*

Повивачка (*кѣсонеда*), *sf.* une remueuse.

Повлачамъ и -влчамъ, *va.* entraîner, traîner; 1. *Mar.* fourrer; 2. (*съ нѣщо*), plaquer; 3. (*дрѣва*), doubler.

Повлачане и -влчане, *sn.* l'entraînement *m*; || (*на дрѣва*), le fourreau.

Повлачевачъ, *sm.* un plaqueur.

Повлачилка (*на възглавница*), *sf.* la taie; || (*на женска капела*), la passe.

Повлачителень, *adj.* entraînant.

Повлекана, *sf.* une cendrillon.

Повлеканъ, *sm.* un traîneur, un pierrot.

Повлекло, *sn.* l'attirail *m.*

Повлечена лоза (*по зидъ*), *sf.* la treille.

Повлечень, *adj.* ample; -но, -ment; || (*съ нѣщо*), fourré.

Повлечи-поясъ, *sm.* (*voyez Напранъ*).

Поводка (*съ лѣкъ-тъ на цигулка*), *sf.* *Mus.* coupe d'archet, *f*.

Поводъ, *sm.* l'occasion *f*, rencontre *f*, sujet *m*, rène, matière, ouverture *f*; 1. *fig.* le fondement, le lieu; 2. (*къмъ нѣщо*), *fig.* l'entrée *f*, le ferment; 3. *давамъ* —, *va.* occasioner; || (*нѣкому*), prêter à.

Повой, *sm.* la ceinture, la bande.

Поволя, *adv.* adlibitum (*voyez Воля*).

Поврага! *interj.* morbleu, tête-bleu, ventre-bleu ou -saint-gris, margue de, peste de, palsambleu et palsanguienne; || *fam.* diantre, foin de (*voyez Врагъ*).

Повърната стока, *sf.* *Com.* le retour.

Повърнато мыто, *sn.* *Com.* le draw-back.

Повърнителень, *adj.* réversible.

Повърнителность (*на имотъ*), *sf.* *Jur.* la réversibilité. [réversion.

Повърноване, *sn.* le contre-coup; || *Jur.* la

Поврътки, *sf.* tour et retour *m*, la récurrence, la volte; || *отбивамъ* *съ* — *отъ нѣщо*, *vr.* voler; || *което* *са* прочита на —, palindrome, *adj.*

Поврътливостъ, *sf.* la légèreté.

Поврътливъ, *adj.* réversible, léger.

Повърнато платформа (*на желѣзень пѣтъ*), *sf.* plaque ou plate-forme tournante *f*.

Повъртно, *adv.* vice versâ.

Повърънъ, *sm.* *Mus.* la bécarre; || *забѣляжено* *съ* —, bécarré, *adj.*

Повърхнень и -ностень, *adj.* superficiel, superficiaire, léger.

Повърхнина и -хностъ, *sf.* la superficie, surface, face, *f*; 1. *fig.* la superficie, sommité, écorce, *f*; 2. (*лицето на водата*), plaine d'eau, *f*; 3. *май* равно *съ* водната —, à ras l'eau, au ras de l'eau, *m*.

Повърхню познание, *sn.* *fig.* la teinture. — *състояние*, *sn.* la superficialité. [-ment.

Повърхностень, *adj.* *fig.* superficiel; -тно,

Повърщамъ и -върнувамъ, *va.* détourner, rembourser, restituer, redonner, rendre; 1. *fig.* vomir; 2. (*валката*), balloter; 3. (*дума нѣкому*), apostropher; 4. (*отъ нѣтъ*), devoyer, fourvoyer, se détourner; 5. *който* *може* *са* *повърне* *накъ*, récupérable, *adj*; 6. -са, *vr.* retourner, rabattre et se —; 7. *fig.* se retourner, refuer; 8. (*назадъ*), s'enrevenir; 9. (*отъ нѣтъ*), devier et se —; 10. (*често на нѣщо*), *fig.* retortiller.

Повърщане и -върневане, *sn.* le détournement, le retour, recrudescence, récurrence, restitution, apostrophe *f*; 1. *fig.* la deviation; 2. *Jur.* la réhibition; 3. *pop.* le vomissement; 4. (*на болестъ*), la rechute; || *Méd.* la palindromie; 5. (*доказателство*), la rétorsion; 6. (*на зари*), *Phys.* la déflexion; 7. (*назадъ*), *Vén.* la refuite; 8. (*накъ на имотъ*), *Jur.* la réintégration.

Повърщателень, *adj.* récurrent. [coup.

Повърщателно дѣйствие, *sn.* *fig.* le contre-

Повръѣда (*срѣдностъ*), *sf.* la nuisibilité, détirement, dégât, préjudice *m*; 1. *fig.* l'atteinte *f*; 2. (*съ гора отъ буйнь вѣтърь*), le vinaigre; 3. *за* — *на нѣкого*, au préjudice de.

Повръдѣнь, *adj.* avarié; || *Mar.* incommodé; || бывамъ —, *vn.* *fig.* souffrir.

Повръждамъ, *va.* nuir à, léser, gâter, endommager, détériorer, corrompre, altérer, offenser, tarer, abîmer et abîmer, affecter; 1. *fig.* blesser; 2. *Chr.* intéresser; 3. *-ca*, *vr.* se dégrader, s'avarié; 4. *-ждамеса* (*единъ другъ*), s'entre-nuire, nous nous nuisons; 5. безъ да са повръди, sans préjudice de.

Повръждане, *sn.* l'endommagement *m.*, le ravage, détérioration, altération, dégradation, corruption, avarie, blessure *f*; 1. *Méd.* la lésion; 2. *Chr.* la piquûre; 3. (*на ладя отъ чужкуване съ друга*), *Mar.* le ribordage.

Повръдителенъ, *adj.* préjudiciable.

Повръдностъ, *sf.* la nocuité.

Повръмненъ, *adj.* périodique; —но, —ment.

Повтарямъ и —вторявамъ, *va.* répéter, réitérer, redire, concecter, rendre, biner; 1. (*вънчило*), convolver en secondes nocés *f*; 2. (*зададка*), repasser; 3. (*на кжсо*), résumer et se —, récapituler; 4. (*непрѣстано*), *fat.* répétailler; 5. (*реченото*), *fat.* rebâcher; 6. (*все сжшто напусто*), *fig.* rabattre; 7. корабъ що повтара прѣпорчета, *Mar.* vaisseau répétiteur *m*; 8. *-ca*, *vr.* se répéter, se copier.

Повтарямъ и —торене, *sn.* la répétition, le renouvellement, la réitération, la reprise; 1. *fig.* la ritournelle, la superfétation; 2. *Gram.* la reduplication; 3. знакъ —, la reprise; 4. (*на приказки*), la redite; 5. (*на реченото*), *fat.* le rebâchage et —cherie *f*; 6. (*на рѣчимъ въ различна мысль*), *Rhét.* l'antaclasses; *f*; 7. (*на сжщата дума*), l'anaphore *f*; 8. (*наистытъ срички*), *Rhét.* l'allitération *f*.

Повтарачъ (*репетиторъ*), *sm.* un répétiteur; || (*на думытъ си, блѣшко*), *fat.* un rabâcheur.

Повторенъ, *adj.* réitéré, accessoire; || (*много нжти*), rebattu; || въ събраие — сборъ глагове, la contre-épreuve.

— цвѣтъ, *sm.* l'arrière-fleur *f*.

Повторителенъ, *adj.* réitératif, récapitulatif, itératif; || *Jur.* gémîné; || *Gram.* fréquentatif.

Повторна бѣлѣжка, *sf.* la contre-marque.

Повторно, *adv.* accessoirement; || бѣлѣжъ —но, *va.* contre-marquer.

— выкане, *sn.* *Milit.* le contre-appel.

— прѣваряване, *sn.* *Chim.* la cohobation; || прѣварявамъ —, *va.* cohober.

Повторностъ, *sf.* l'accessoire *m.* [laire *m.*

Повторны стихове, *sm. pl.* vers interca-

Повыквамъ и —кувамъ, *va.* mander, inviter, révoquer; 1. *fig.* inviter à; 2. (*за*), défier; 3. (*назадъ*), rappeler; || (*за редъ*), rappeler à l'ordre; 4. (*накъ*), rapporter.

Повыкване, *sn.* l'appelation *f.*, invocation, révoocation; 1. (*на благороднытъ за бой*), le ban; 2. (*назадъ*), le rappel; || (*за редъ*), rappel à l'ordre; || (*на ловешки кучета*), *Vén.* la requête; 3. (*на сждба*), *Jur.* la sommation.

Повыкователенъ, *adj.* révocable, invocatoire.

Повыкователна грамота, *sf.* lettre de récéance, *f*.

Повыкователностъ, *sf.* la révocabilité.

Повѣренъ, *adj.* attitré. [scrutateur.

Повѣрникъ (*при хвърляне жребъ*), *sm.* un

Погаждамъ и —гождамъ, *va.* accommoder; || (*си са*), *vr.* cousiner.

Погаждане, *sn.* l'accommodement *m.*

Поганниъ, *анка*, *s.* païen, enne; || —гански, *adj.*

Поганство, *sn.* le paganisme.

Погасявамъ (*дѣлжъ*), *va.* éteindre.

Погледвамъ и —дувамъ, *vn.* voir un peu; || (*на нѣщо*), regarder.

Погледване безъ —, sans ménagement.

Погледенъ, *adj.* *Anat.* optique.

Погледна линия, *sf.* *Astr.* la collimation.

Погледъ, *sm.* le regard, la vue, l'oeil *m.*, oeilade *f.*, coup d'oeil; 1. (*на заминалото*), coup d'oeil rétrospectif, *m*; 2. отмахнуване на Божий —, *Théol.* la peine du dam; 3. отъ пръвъ —, à livre ouvert *m*; 4. на —, à vue d'oeil.

Поглъщамъ и Погълнувамъ, *va.* engloutir, déglutir, dévorer, croquer, absorber; 1. *fig.* moissonner; 2. (*накъ*), ravalier; 3. погълнувать ма, ils m'engloutissent; 4. —щаме са (*единъ другъ*), *vr.* s'entre-dévorer.

Поглъщане и Погълнуване, *sn.* l'engloutissement *m.*, absorption *f*.

Поглъщачъ (*провалъ*), *sm.* un engloutisseur.

Погнусявамъ, *va.* dégouter, écœurer; || —са, *vr.* se dégouter de. [nausée *f*.

Погнусяване, *sn.* la détestation, aversion,

Погодителенъ, *adj.* accommodable.

По-голѣма частъ, *sf.* le commun.

По-голѣмъ, *adj.* *s.* aîné (*voyez* Голѣмъ).

Поголѣмявамъ, *vr.* s'enorgueillir de, s'élever; || *fig.* entêter, enfler.

Погоненъ (*за стѣжжина*), *adj.* courant.

По-горъ, *adv.* en contre-haut (*voyez* Горъ).

Погрозявамъ, *va.* enlaidir, mutiler, difformer, défigurer, décomposer, déparer, contrefaire; || *fig.* tronquer; || —са, *vr.* se décomposer. [gurement *m.*

Погрозяване, *sn.* l'enlaidissement *m.*, défig-

Погръчвамъ (*име*), *va.* gréçiser.

Погръжна кжца, *sf.* la conservatoire.

Погръбаленъ, *adj.* sépéral, mortuaire.

Погръбална жамія (*за Султаны*), *sf.* le turbe.

— покрывка, *sf.* le drap.

Погръбально вървене, *sn.* le convoi.

- Погръбвало испращане**, *sm.* l'enterrement *m.*
 — място, *sm.* la sepulture.
- Погръбвали пъсни** (въ Римъ), *sf. pl.* les nénies *f.*
- Погръбвам и -биям**, *va.* inhumér, enterrer, ensevelir; || туку е погребенъ, ci-gît.
- Погръбване и -бене**, *sm.* l'inhumation *f.*, les funérailles *f.*, la sépulture, les obsèques *f.*, le tombeau.
- Погръбникъ**, *sm.* un croque-mort.
- Погубвамъ**, *va.* anéantir, exterminer, abîmer et abuser, tuer; || *fig.* perdre.
- Погубване**, *sm.* l'anéantissement *m.*, extermination *f.*
- Погубителенъ**, *adj.* pernicieux à, sinistre.
- Погубникъ**, *sm.* un massacreur.
- Подъ**, *prép.* sous, par dessous, au dessous de, vers; || изъ —, de dessous; || — това, *adv.* là dessous.
- Подъ** (таванъ *t.*), *sm.* le plafond; || обковаване или измазване —, le plafonnage; || права, измазвамъ или обковавамъ —, *va.* plafonner.
- Подавамъ**, *va.* donner, offrir, présenter, tendre, accabler; 1. (вѣmie), servir; 2. — *ca. vr.* se projeter, saillir, sortir; 3. който са подава или издава, saillant, *adj.*
- Подаване**, *sm.* la saillie; || *Archit.* la projection; || (вѣmie), le service.
- Подавачъ** (на писмо), *sm.* un porteur.
- Подагра**, *sf. Méd.* la goutte, la podagre, arthrite *f.*; || страдалецъ отъ —, gouteux, podagre. [*гръцески*, *adj.*]
- Подагрикъ**, *sm.* un gouteux, podagre *sc.*;
- Подарене**, *sm.* la gratification; || *Jur. sc.* donataire.
- Подаренъ билетъ** (за влажне), *sm.* Théât. entrée de faveur, *f.*
- Подаръ** (таванаръ *t.*), *sm.* un plafonneur.
- Подарявамъ**, *va.* vouer.
- Подаряване**, *sm.* la donation, largesse, galanterie, sportule *f.*; || *pl.* -ване, les profits *m.*; || събиране — за сиромаси, la collecte.
- Подберейтеръ**, *sm.* un créât.
- Подбождамъ**, *va.* stimuler, suborner.
- Подбуждане**, *sm.* la stimulation; || *fig.* le stimulus. [*сълбарба*]
- Подбръдъ** (у конь), *sm.* la sous-barbe et
- Подбръдка**, *sf.* la mentonnière.
- Подбръдникъ**, *sm.* la mentonnière, la bride, le bridoir, les barbes *f.*; || *Milit.* la jugulaire.
- Подбуждамъ**, *va.* *fig.* ranimer.
- Подбуждане**, *sm.* Méd. le stimulus.
- Подбутнувамъ**, *va.* machiner, intriguer, cabaler; || (тайно за нѣщо), *fat.* manigancer.
- Подбутване**, *sm.* le escoc-en-jambe; 1. *fig.* le manège; 2. *fat.* la manigance, le micmac; 3. употребявамъ -ване за постигване на нѣщо, *va. fig.* manoeuvrer.
- Подбутнивятъ**, *adj.* cabalant.
- Подбутни**, *sf. pl.* des tours de souplesse, *m.*
- Подбутникъ**, ница, *s.* intrigant, ante et -trigueur, euse; || *fig.* un meneur, une taupe.
- Подбутня**, *sf.* l'intrigue *f.*; || *fig.* la cabale.
- Подбъбреченъ**, *adj.* Anat. surrénal.
- Подвезачъ и -заръ**, ка (на книги), *s.* relieur, euse.
- Подвезвамъ и -двързвамъ**, *va.* relier.
- Подвезване и -двързване** (книгы съ хартия), *sr.* le brochage.
- Подвезка**, *sf.* la bande, attache *f.*; 1. *Archit.* la bandellette; 2. (вървъ у крайшникъ на книга), la nervure; 3. (за истърсване, за изсылване), *Chir.* le brayer; 4. турямы — или върви у крайшникъ на книга, *va.* nerver.
- Подвезия** (съ коры), *sf.* la demi-reliure.
- Подвивамъ**, *va.* couper, bistourner, châtrer; 1. (животкы), émasculer; 2. (жебецъ), 'hougter; 3. (пришивамъ дрѣха), rendre; 4. подвивать му са краката, ses genoux se dérobent sous lui.
- Подвиване**, *sm.* le fléchissement, le bistournage et -nement; || (животкы), la châtrure, émasculacion *f.*; || ножъ за —, entoir ou greffoir *m.* [*franchisseur m.*]
- Подвивачъ**, *sm.* un châtreur d'animaux, *af.*
- Подвивгамъ и Повдигамъ**, *va.* soulever, enlever, remuer, dresser, ramasser; 1. (отъ камъ-та), mettre de flot; 2. (рамената си), 'hausser les épaules *f.*; 3. повдига задний кракъ повече отъ другый (за конь), *v. imp.* il 'harpe; 4. — *ca. vr.* se soulever, se lever.
- Подвигане**, *sm.* Méd. l'érection *f.*; || (за бълване), la pausée; || който подвигна (за бълване), pauséabonde et pauséaux, *adj.*
- Подвигателна ортома**, *sf. Mar.* le lève-nez
- Подвиженъ**, *adj.* mobile.
- мостъ, *sm.* le bac.
- одаръ (за счане), *sm.* la roulette.
- Подвижна дъска** (за лампы), *sf. Théât.* le portant.
- Подвижникъ**, *sm.* un tenant; || *fig.* un cham-
- Пдвижны празници**, *sm. pl.* les fêtes mobiles *f.*
- Подвисната арка**, *sf.* arc-douveau *m.*
- Подвить конь** *sm.* 'hongre et cheval —, *sm.*
- Подвластенъ**, *adj.* obéissant, sujet à.
- Подводенъ**, *adj.* sous-marin.
- вторъ поясъ, *sm. Mar.* le ribord.
- Подводна планина**, *sf.* le 'haut-fond.
- часть (на ладия), *sf. Mar.* oeuvres vives *f.*; 1. калафатъ —, *va. Mar.* espalmer; 2. обковаване — съ гвозден, le mailletage; 3. обковавамъ — съ гвоздеи, *va.* mailleter.
- Подвързвамъ (книга)**, *va.* relier.
- Подвързване**, *sm.* la reliure (voyez Подвезия).
- Подвързка**, *sf.* la déligation; 1. (дъзгя *t.*), la jarretière; 2. орденъ —, ordre de la

jarretière; 3. завързвамъ си -кы, *vr. se jarreter*; 4. който носи -кы, *jarreté, adj.*
Подвързникъ (*на шия*), *sm.* le portecollet.
Подвързена страна или частъ, *sf.* *Mar.* le dessous.
Подгарямъ, *va.* (*voyez* Мамя).
Подгързникъ, *m.* la croupière, le culeron.
Подгъривамъ, *va.* remplir; || (*съръхъ-тъ на гвоздей*), river.
Подгъриване, *sm.* le rempli, la coulisse.
Подграбначенъ, *adj.* *Anat.* sous-épineux.
Подгредникъ, *sm.* le chevêtre.
Подгърленъ (*за рыба*), *adj.* *H. nat.* jugulaire. [*вамъ —, vn.* obéir.
Подданникъ, *sm.* un sujet, vassal *m.*; || *бы-*
Подданнически дългъ, *sm.* l'hommage *m.*
Подданство, *sm.* la sujétion, le vasselage;
 1. *Jur.* la mouvance; 2. (*на мѣкашъ*), la tenure; 3. *въ — сѣмъ, vn.* dépendre de.
Поддіаконство, *sm.* le sous-diaconat.
Поддіаконъ, *sm.* un sous-diacre.
Поддържамъ и -жевамъ, *va.* entretenir, soutenir, nourrir.
Поддържане, *sm.* l'entretien *m.* [*пенъ*].
Поддържанъ, *adj.* soutenu (*voyez* Подкрѣ-
Поддържникъ (*за паницы*), *sm.* le porte-assiette. [*лаире*.
Подезыченъ, *adj.* *Anat.* sublingual, ranu-
 — отокъ (*у конь*), *sm.* *Vétér.* le lampas ou fève *f.* [*grenouillette*.
Подезычна жѣбка, *sf.* *Med.* la ranule ou
 — кость, *sf.* *Anat.* l'hyoïde et os —, *sm.*
 — нервъ, *sf.* *Anat.* hypoglosse, *adj.* *m.*
Поденка, *sf.* insecte, l'éphémère *m.*
Подзаложенъ, *adj.* *Jur.* hypothécaire.
Подземель, *adj.* souterrain, subterrané; ||
 (*за гласъ*), sourd, sépéral.
 — выкъ, *sm.* le grondement.
 — гласъ, *sm.* voix caverneuse *f.*
 — храмъ, *sm.* temple hypogée *m.*
Подземіе (*-мѣнъ прѣходъ*), *sm.* le souterrain.
Подземна тѣмница, *sf.* les oubliettes *f.*
Подземно зидане (*-мна направа*), *sm.*
 la substruction. [*cropole*.
Подземны гробница (*у в. с.*), *sl. pl.* le né-
Подигравамъ, *va.* plaisanter, rabêtir, chuter, copier, contre-faire; 1. -*ca, vr.* se moquer de, profaner, caricaturer, bafouer, s'amuser à, insulter à, se goberger de, se railler de, turlupiner; 2. *fig.* berner; 3. (*на*), persifler et -siffler; 4. (*нѣкому*), se jouer de, faire la nique; || *pop.* se gausser de; 5. (*съ нѣкого*), parodier, faire des gorges chaudes de; 6. страсть да са — всякому, la diacéité.
Подиграване, *sm.* la cavillation, la risée, la berne et bernement *m.*; || *выкъ и свърня*, пѣяне и присмѣвъ, разбърканы за —, le charivari. [*sille*.
Подигравателна поема (*у Гръцы*), *sf.* le
Подигравачъ, *ка, s.* gausseur, persifleur,

euse; un railleur, contrefaiseur *m.*; || *fat.* moqueur, euse.
Подигравка, *sf.* la moquerie, plaisanterie, satire, raillerie, pasquinade et -uille, turlupinade *f.* coup de langue, de dent, de bec *m.* un bon mot; 1. *fig.* le jouet, la pièce; 2. *fat.* la niche; 3. *pop.* la gausserie; 4. достойнъ за —, moquable, *adj.*
Подказалчна линия (*у слѣпчовъ часовникъ*), *sf.* la soustylaïre. [*dille m.*
Подкаменна мокрица, *sf.* insecte, l'arma-
Подкаивамъ и -нямъ, *va.* exciter, provoquer à, inciter, porter à, piéter, mouvoir, presser, instiguer, exhorter, pousser, suborner; || *fig.* éveiller; || -*ca, vr.* *fig.* réveiller.
Подканеване и -нване, *sm.* la provocation, incitation, instigation, suggestion, suscitation, subornation, exhortation *f.*; || *fig.* impulsion *f.*
Подканителенъ, *adj.* provocateur, suborneur et -bornateur, exhortatif et -tatoire.
Подканилникъ, *ица, s.* suborneur, euse et -bornateur, trice; fauteur trice.
Подкастревамъ (*нѣкого или му зимамъ частъ отъ богатството*), *va.* dégraisser.
Подкваса, *sf.* le ferment; || (*за мѣко*), le levain; || —, plante, la caille-lait et gaillet.
Подквасивамъ, *va.* aigrir; || (*мѣко*) cailler; || *подквасива, v. imp.* il se caille, il se caille-botte, il se grumele.
Подквасиване, *sm.* le gaillement.
Подквасено мѣко, *sm.* le caillé.
Подкиселявамъ, *va.* aciduler.
Подклаждамъ (*огнь-тъ*), *va.* attiser le feu.
Подклаждане, *sm.* l'attisage *m.*
Подклаждачъ, *sm.* chaffeur de machine à vapeur.
Подкова, *sf.* fer à cheval ou de cheval *m.*; 1. (*на муле*), la planche; 2. (*за сѣбъ*), la raquette; 3. както —, en fer à cheval; 4. съ зимцы -вы (*за конь*), ferré à glace.
Подковавамъ, *va.* ferrer. [*rure*.
Подковане (*конь*), *sm.* le ferrage, la fer-
Подковаченъ ножъ, *sm.* le boutoir.
 — рѣзецъ, *sm.* le rogne-pied, la bûte.
Подковаческа торба, *sf.* la ferrière.
Подковачески клещи, *sf. pl.* les tricoises *f.*
Подковачество, *sm.* la maréchalerie.
Подковачъ, *sm.* maréchal ferrant *m.*; || (*ветеринарь*), un vétérinaire. [*fer*.
Подковенъ калъвъ (*на сѣдло*), *sm.* le porte-
Подкоженъ, *adj.* intercutané; || *Anat.* sous-costal.
Подкожна синя жила, *sf.* *Anat.* la saphène.
Подкожно кръвонзливане (*синкавина*), *sm.* *Med.* l'enchymose *f.*
Подкольніна мышца, *sf.* *Anat.* le jarretier.
Подкольніникъ, *sm.* le jarret.
Подкольніченъ, *adj.* *Anat.* poplité.
Подкопавамъ (*подъ нѣщо*), *va.* miner; ||

fig. saper; || *подкопава или измыва* (вода-та издъ), *v. imp.* elle dégravoie.

Подкопаване, *sm.* le dégravoient.

Подкопавачъ, *sm.* un sapeur.

Подкопъ (*лажжъ т.*), *sm.* la mine.

Подкоританъ, *ка, s.* ruiné, ée.

Подкръпавамъ (*нетътъ на ботушы*), *va.* remonter.

Подкръпване, *sm.* le remontage.

Подкръпямъ, *va.* soutenir, subvenir à, supporter, donner un coup d'épaules *f*; || *fam.* accoter; || (*нѣкого*), secourir, débourrer, seconder.

Подкръпване и **пенe**, *sm. Jur.* l'adminicule *m*; || *за* — *на*, *prép.* à l'appui de.

Подкупвамъ и **пувамъ**, *va.* séduire, soudoyer, stipendier, gagner, suborner, pratiquer, corrompre; || (*нѣкого*), graisser la patte; || *-ca, vr.* se laisser corrompre.

Подкупване и **пуване**, *sm.* la subornation, corruption; || (*свидѣтели, покозачи*), la séduction.

Подкупень, *adj.* attiré, vénéral; || *fig.* prenable, à gages *m*, corruptible.

— **убийць**, *sm.* un stipendié.

Подкупникъ, *ница, s.* souborneur, euse et -borneur, trice; corrompeur, trice.

Подлагамъ, *va.* soumettre; || *-ca, vr.* se soumettre, s'assujettir à, céder à, s'asservir, se captiver, en passer pour, obéir, subir, mollir; || *fig.* plier, mettre les pouces *m*.

Подлагане, *sm.* la soumission, la subalternité.

Подлагателенъ, *adj.* inférieur.

Подлизвамъ, *vr.* se prostituer à, se traîner; || *fig.* ramper; || *fam.* valetier.

Подлизулка, *sm.* un partisan.

Подлога, *sf.* le poitrail, le calot; 1. *Méc.* la crapaudine; 2. *Téchn.* la sablière; 3. *Archit.* le scabellon, soele, acrotère *m*, accore *f*; 4. (*на ботушы*), la contre-fort; 5. (*гредъ*), *Archit.* le sommier; 6. (*на гредъ*), la panne; 7. (*дърво*), la lambourde; 8. (*камъкъ*), le parpaing et pierre -paigne *f*; 9. (*пиедесталъ*), le piedestal; 10. (*на платна-та*), *Mar.* le tablier; 11. (*за подвижане*), la hausse; 12. (*на стълбъ*), *Archit.* l'escapier *f*, le bossel ou tore; 13. (*за сушене джкы*), le tré sillon; 14. (*за монъ*), la forquaine; 15. *турямъ на -гы буре съ вино*, *va.* enchanteler.

Подлогалникъ, *sm.* le sous-faite.

Подлогница, *sf.* la semelle; || *Archit.* le pié-deuche.

Подлогъ, *sm.* la supposition, le nominatif; || *Gram.* le sujet; || *влязамъ въ нѣкой* —, *vn.* intervenir. [*Mar.* la semelle.]

Подлогы, *sf. pl.* le tréteau; || (*ненчета т.*),

Подложенъ, *adj.* supposé, sujet, ressortissant à, subalterne *m*, inférieur *m*; || *Jur.* passible; || (*сжъ на*), *vn.* ressortir à.

Подложна продажба, *sf.* la fiducie et vente -ciaire.

Подложно прѣдложене, *sm.* l'hypothèse *f*.

Подложность, *sf.* la dépendance, infériorité *f*.

Подлостена подпорка, *sf.* *Archit.* le chevalement.

Подлудявамъ, *vn.* s'énamourer de; || (*нѣкого*), faire raffolir.

Подлѣкаръ, *sm.* un frater.

Подлѣгвамъ, *vn. fig.* piper.

Подлѣжване, *sm.* l'artifice *m*.

Подмазевамъ (*джо на ладя*), *va.* spalmer et espalmer.

Подмама, *sf.* l'allèchement *m*. [bard.]

Подмамачъ, *ка, s.* emboiseur, euse; un esco-

Подмамевамъ и **мамямъ**, *va.* séduire, allécher, débaucher; || *fam.* emboiser.

Подмамеване и **мамване**, *sm. fam.* l'escobarderie *f*.

Подмикувамъ, *va. fam.* flagorner; || *който -кува*, un flagorneur; || *-ca, vr.* faire l'aimable, en conter à; 3. *fam.* valeter.

Подмикуване, *sm.* la flagornerie.

Подмитане, *sm.* le balayage.

Подмладѣль, *adj. fig.* reverdi.

Подмладявамъ, *va.* rajeunir; || *-ca, vr.* se rajeunir, se survivre à soi-même; || *fig.* reverdir, déménager. [le regain.]

Подмладяване, *sm.* le rajeunissement; || *fig.*

Подмлаца или Прѣжнява (*са добытакъ*), *v. imp. Vén.* elle fait le rouge.

Подмложивъ брой, *sm. Arithm.* le sous-multiple. [bane.]

Подмолъ, *sm.* l'écuil *m*; || (*камъкъ*), le **Подмышница** (*и номъ въ* —), *sf.* le gousset; *Anat.* l'aisselle *f*.

Подмышниченъ, *adj. Anat.* axillaire.

Подмѣсеченъ, *adj.* sublaire.

Подмѣтамъ, *va.* brandiller, amuser, jeter, bâtir; 1. (*нѣкого*), berner; 2. (*хытро*), embaucher; 3. *-ca, vr.* frétiller.

Подмѣтане, *sm.* le jet.

Подмѣтникъ, *sm.* un berneur.

Подмѣтнуване, *sm.* le bati.

Поднаосторникъ, *sm.* un protuteur.

Подначаленъ, *adj.* subalterne, sous-ordre *m*, inférieur *m*.

Подначално, *sm.* en sous-ordre; || *давамъ* — *мѣсто*, *va.* subalterniser.

Поднямамъ, *va.* chausser, lever, enlever, relever, dresser, trousseur, soulever; 1. *Mar.* guinder; 2. (*на горѣ*), rehausser; 3. (*отъ земята*), amasser; 4. (*съ ржъ*), soupeser; 5. *-ca, vr.* se lever, se relever, se dresser, s'élever; 6. *способенъ да са поднимя*, érectile; 7. *способностъ да са поднимя*, érectilité *f*.

Поднимае, *sm.* le soulèvement, rehaussement, montage; || *Méd.* érection *f*; || (*съ кракъ, мажжъ*), le guindage.

Поднимателенъ, *adj.* *invectif.*

— **гордень**, *sm.* *Mar.* le cartahu.

— **лостъ**, *sm.* l'écoquerche *f.* [verrin.

— **скрънецъ** (*домкратъ*), *sm.* le vérin *et*

Поднимаемая машина (*съ скрънецъ*), *sf.* la moufle. [érecteur, *adj.* *m.*

— **мышца**, *sf.* *Anat.* muscle suspenseur *m.*

— **ортома**, *sf.* *Mar.* la tréire.

Поднимательно, *sm.* vis de pointage, *m.*

Поднимачъ (*мышца*), *sm.* *Anat.* l'élevateur *m.* muscle releveur *m.* [trice.

Подновачъ, *ка*, *s.* rénovateur, restaurateur.

Подновена медаль, *sf.* médaille de restitution ou restituée *f.* [chauffé.

— **или Повторена мысль**, *sf.* *fig.* le ré-

Подновливъ, *adj.* restituable.

Подновявамъ, *va.* renouveler, restaurer, reveler, ressusciter, recrépir, rafraichir, retoucher; 1. ражеунир, revivre, réveiller, repouer; 2. (*заличено писмо*), abluer; 3. (*сграда*), réédifier; 4. *-са*, *vr.* renaître.

Подновяване, *sm.* le renouvellement, restauration, renovation, recrudescence *f.*; 1. *fig.* la régénération; 2. (*прижиоие*), *Jur.* ademption *f.*; 3. (*сграда*), réédification *f.*; 4. *сроденъ за —*, renouvelable, *adj.*

Подножие, *sm.* *Archit.* l'acrotère *m.*

Подножка (*джска*), *sf.* la coquille.

Подобенъ, *adj.* pareil, semblable, similaire, approchant de, tel, pair, analogue, comparable à, avec; 1. *прибирамъ при —*, *vr.* rapprocher; 2. (*на себе-си*), son semblable; *sm.*; 3. *по-горѣ отъ — бытъ си*, 'hors de pair.

— **случай**, *sm.* la parité.

Подобие, *sm.* la ressemblance, similitude, comparaison, analogie, ombre, image *f.*, portrait *m.*; 1. *fig.* le simulacre, le calque; 2. *отсичане на умъ-тъ по —*, l'analogisme *m.*; 3. *по — направенъ (за рѣчи)*, *Gram.* analogiquement, *adv.*; 4. *на —*, *prép.* à l'instar de. [logue *m.*

Подобно, *adv.* à l'avenant; || *-го*, *sm.* l'analogue; *adj.* assonant.

Подобность, *sf.* l'égalité *f.* [-eusement.

Подобострастенъ, *adj.* révérencieux; -растно,

Подобрене, *sm.* l'amélioration *f.*, amendement *m.*, bonification *f.*

Подобрявамъ, *vn.* améliorer, bonifier; || *подобрява ми*, *vn.* s'embellir.

Подозрътамъ, *va.* se douter de, se défier de; || (*нѣкого за нѣщо*), suspecter, soupçonner de.

Подозрътане, *sm.* le soupçon, la défiance, le doute; || *Jur.* la suspicion.

Подозрътителенъ, *adj.* suspect, soupçonнеux, récusable, apocryphe; || *fig.* véreux.

— **човѣкъ**, *sm.* un demi-castor.

Подозрътливъ, *adj.* suspect, soupçonnable.

Подойница, *sf.* une nourrice; || *мажъ на —*, nourricier *et* père —, *sm.*

По-долна стѣпень, *sf.* l'infériorité *f.*

По-долу, *adv.* en aval de; || *Archit.* en contre-bas.

Подостревамы, *va.* affûter; || *fig.* éperonner.

Подострена игла, *sf.* l'échoppe *f.*; || *гравировамъ съ —*, *va.* échopper.

Подоткупникъ, *ница*, *s.* sous-fermier, ère; un sous-traitant.

Подоткупъ, *sm.* le sous-traité; || *симамъ съ поемъ отъ —*, *va.* sous-traiter.

Подоявамъ, *va.* nourrir.

Подояване, *sm.* la nourriture.

Подпалникъ, *sm.* brûleur de maison, *m.*; || un bout-feu.

Подпаламъ, *va.* piéter.

Подпасвамъ, *vr.* se ceindre de.

Подперпендикуляръ, *sm.* *Géom.* la sous-normale *et* perpendiculaire.

Подпетавамъ, *va.* éculer.

Подпиралка, *sf.* le support, étréssillon *m.*; || *Archit.* la contre-fort.

Подпирамъ, *va.* appuyer, soutenir, supporter, rassurer, accorer, buter, étayer; 1. *Techn.* chevaler; 2. *fat.* accoter; 3. (*срата*), bâillonner; 4. (*съ дървени подпорки*), étauconner; 5. (*съ подпорка*), arc-bouter; 6. (*сърбомъ*), adosser; 7. (*съ ямацы зидъ*), contre-bouter; 8. *-са*, *vr.* appuyer sur; 9. (*сърбомъ*), s'adosser.

Подпиране, *sm.* l'appui *m.*, calage, étayement *m.*; || *fig.* le support; || *Techn.* le bâtis.

Подписачъ, *sm.* un souscripteur, *sc.* signataire; *s.* abonné.

Подписвамъ, *va.* viser, souscrire; 1. (*нѣкого за спомощъ*), abonner; 2. (*отгорѣ*), adresser; 3. (*подъ нѣщо*), fauseigner; 4. *-са*, *vr.* souscrire; 5. (*за издане книга*), souscrire pour; 6. (*за известникъ*), s'abonner à.

Подписване, *sm.* la signature, le seing; || *безъ —*, avant la lettre; || *съ —*, après la lettre. [la souscription.

Подписка (*и -писване*), *sf.* l'abonnement *m.*

Подписъ, *sm.* la signature, le seing, inscription, souscription, épigraphe *f.*; 1. (*на девицъ*), le mot; 2. *забѣлявамъ съ —*, *va.* parafer *et* parapher; 3. (*около монета*), *Num.* la légende; 4. (*надъ писмо*), l'adresse *f.*, la suscription, le dessus; 5. *при — и за —*, le contre-seing; 6. *окачване —*, l'enseigne *f.*; 7. *безъ — (за писма)*, anonyme.

Подплата, *sf.* la doublure, parement, garnissage *m.*, garniture *f.*, semelle *f.*; 1. *Mar.* la caillebotte; 2. (*на огледало*), le valet; 3. (*на шѣпка*), la coiffe; 4. *раждама съ — (поризница)*, *vr.* être né coiffé; 5. *отпарамъ —*, *va.* dédoubler; 6. *тутамъ нова —*, *va.* redoubler.

Подплата флаanela, *sf.* la revêche.

Подплашевамъ, *va.* effaroucher.

Подплащамъ, *va.* garnir; 1. (*дрѣва*),

doubler; 2. (*изново*), redoubler; 3. (*съ ново платно*), rentoiler; || подплащане съ —, le rentoilage.

Подпльковникъ, *sm.* lieutenant-colonel *m.*

Подпомагамъ (*нбкого*), *va.* donner un coup d'épaule *f*; || (*нбкому*), *fig.* faire la courte échelle *à*.

Подпомощникъ, *sm.* un sous-aide.

Подпоренъ зидъ, *sm.* l'épaulement *m.*

Подпорка и -пирка, *sf.* le soutienement et -tènement, le soutien, l'aide *f*, le support, l'appui *m*, la protection, le montant, le contre-boutant, la lambourde, étauçon, étau *m*, étaie *f*, étayement, accotoir, étréssillon *m*; 1. *fig.* la colonne, le bouclier; 2. *Mar.* l'accore *f*, la chandelle; 3. (*на дърво*), le tuteur; 4. (*подъ ладия*), *Mar.* l'accorage *f*; 5. (*за ржката на куюнущьсь*), l'appui-main *m*; 6. (*на сводъ*), la bouté; 7. (*на старостъ-та*), *fig.* bâton de vieillesse, *m*; 8. (*за стоборъ*), jambe sous poutre, *f*; 9. подпирамъ съ -кы, *va.* étréssillonner.

Подпоржчикъ, *sm.* Milit. un sous-lieutenant.

Подпоржнически чинъ, *sm.* la sous-lieutenance.

Подправа (*отъ емфие*), *sf.* la sauce.

Подпращачъ, *sm.* un falcificateur, sophistiqueur *m*; || (*на numia*), un frelateur.

Подправенъ, *adj.* faux, postiche.

— ялмазъ (*литикъ*), *sm.* la véricle.

Подправямъ, *va.* falcifier, mixtionner, sophistiquer; || (*заPOSE*), *fig.* piper; || (*numia*), frelater.

Подправяне, *sn.* la falcification, la sophistication, le frelatage et frelaterie *f*; || *Jur.* le faux; || (*numia*), la sophistication.

Подпрефектъ, *sm.* un sous-préfet; || -кскы, *adj.*

Подпрозорчье, *sm.* Archit. l'enseuilement *m.*

Подпрънъ, *adj.* ramé.

Подпухната мекица, *sf.* pet de nonne, *m.*

Подпухнатъ, *adj.* Méd. ballonné.

Подпухнувамъ, *vn.* enfler, se tuméfier, gonfler et se —, *vr.*

Подпухнуване, *sn.* l'enflure *f*, intumescence *f*; || *Méd.* la tuméfaction, le bourrelet ou bourlet; || (*на търбухъ*), la pneumatose.

Подпухнувателенъ, *adj.* intumescant.

Подпушевамъ, *va.* enfumer; || (*съ тмфъ*), *буре съ вино*, mécher.

Подпушеване, *sm.* Chim. Méd. la fumigation.

Подпушителенъ дулакъ, *sm.* Méd. boîte fumigatoire *f*.

Подразумѣвамъ, *va.* sous-entendre.

Подразумѣвателенъ, *adj.* tacite; -лно, -ment.

Подразумливъ, *adj.* sous-entendu; || -вото, *sm.* le —, *sm.* [subdiviser.

Подраздѣлямъ, *va.* subdiviser; || -са, *vr.* se

Подраздѣлене, *sm.* la subdivision.

Подраненъ, *adj.* anticipé.

Подрастване, *sm.* le regain.

Подробенъ, *adj.* particulier, minutieux.

Подробно и -дрѣбно, *adv.* en particulier et -èrement, in-extenso, par le menu, de fil en aiguille; || приказвамъ —, *vn.* circonstancier.

— изъснене, *sm.* la déduction.

— назначене, *sm.* la spécification.

— назначителенъ, *adj.* spécificatif.

— описане, *sm.* le détail.

Подробность, *sf.* le détail, la particularité, la circonstance; || *fig.* l'ampleur *f*.

Подробности, *sf.* pl. le particulier; || — и обстоятелства, *fig.* les aboutenants et -sants *m*.

Подрѣбрень, *adj.* Anat. sous-costal.

Подрѣзвамъ, *va.* rogner, rafraichir; 1. (*накъ*), retailer; 2. (*перо*), tailler; 3. (*пчелы*), châtrer. [sa —, le taille-plume.

Подрѣзване (*перо*), *sm.* la taille; || сачево

Подрумаръ, *sm.* un caviste.

Подрумъ, *sm.* la cave (*voyez* Зимникъ).

Подржштина, *sf.* la contre-latte; || права съ —, *va.* contre-latter.

Подсвирнувамъ, *va.* siffler, chuter; 1. *fig.* 'huer; 2. (често), siffloter; 3. който -нува (*подсвирнувачъ*), sifflant, *adj.*

Подсвирнуване, *sn.* le sifflement, la sifflerie, le sifflet; || *fig.* la 'huée; || достойнъ за —, sifflable, *adj.*

Подсвирнувачъ, *ка*, *s.* siffleur, euse; || който -нува, *adj.*

Подсвѣщно тръкалце, *sm.* la bobèche.

Подсекретаръ, *sm.* un sous-secrétaire; || длжностъ на —, le sous serétariat.

Подскакалка (*на часовникъ*), *sf.* le sautoir.

Подскачамъ, *vn.* sauter, bondir, rebondir, soubresauter, voltiger, bricoler, gambader; || (*отъ радостъ*), exulter; || който -ча, bondissant, *adj.*

Подскачане, *sn.* le saut, bond, sautillement, rebondissement, ricochet *m*; || (*на единъ кракъ*) la marelle; || (*отъ радостъ*), l'exultation *f*.

Подскачателенъ конь, *sm.* cheval piaffeur *m*.

Подскачательно пушкане, *sm.* Artill. tir à ricochet, *m*.

Подскобенъ, *adj.* Anat. sous-clavier.

Подскокната синя жила (*жббичка*), *sf.* nerf tressail, *m*.

Подскокнать, *adj.* Blas. saillant.

Подскокнувамъ, *va.* rebondir, sautiller.

Подскокнуване, *sn.* le rebondissement.

Подскокъ, *sm.* le bond, rebond, ricochet *m*;

1. (*на билъ*), la bricole; 2. (*на конь*), le repolon; 3. вървя на —, *vn.* ricocher;

4. играя на —, *vn.* bricoler.

Подслаждамъ и -дявамъ, *va.* sucrer, adoucir; 1. *fig.* assaisonner; 2. *Chim.* dulcifier; 3. *Pharm.* édulcorer; 4. (*горюсото*), emmieller.

Подслаждане и -дене, *sm.* l'édulcoration *f*; || *Chim.* la dulcification; || (*съ медъ*), *Méd.* la mulsion.

Подслаждителенъ, *adj.* dulcifère.

Послушевамъ, *va.* épier, moucher.

Подсмивамъ, *vr.* sourire, rire sous cape, polissonner, signer; || *pop.* rioter; || (*подъ мустака*), *fam.* ricaner.

Подсмиване и -мивка, *f.* le sourire et souris, la polissonnerie, le visa; || *fam.* le ricanement et -canerie *f*.

Подсмивателенъ, *adj.* ricaneur.

Подсмивачъ, *ка*, *s.* rioteur, ricaner, euse.

Подсмиркачъ, *ка*, *s.* renifleur, euse.

Подсмирчамъ (*съ носъ-тъ*), *vr.* renifler.

Подсмирчане, *sm.* le reniflement et reniflerie *f*. [Archit. le stylobate.

Подстъпие (*подлога* *подъ стълъ*), *sm.*

Подстригвамъ, *va.* tondre; || (*коса*), étager.

Подстъпъ (*при навалване*), *sm.* Milit. le cheminement. [bassinot.

Подсъпъ (*на пушка*), *sm.* l'amorce *f*, le

Подсъккуване (*отъ ругане*), *sm.* Vétér. la nerf-féture.

Подсжденъ и -сждилниченъ, *adj.* *sc.* justiciable, ressortissant à.

Подсждна областъ, *sf.* le ressort.

Подтвърдене, *sm.* la confirmation, ratification *f*.

Подтвърдителенъ, *adj.* confirmatif; || -лно, avec confirmation. [mative *f*.

Подтвърдително предложение, *sm.* l'affir-

Подтвърдявамъ, *va.* confirmer, ratifier.

Подтърбушенъ (*ремыкъ*), *sm.* la sous-ventrière. [telline.

Подтръчна тръва, *sf.* plante, la mosca-

Подустъ, *sm.* poisson, la nase.

Подучвамъ, *va.* aposter.

Подучване, *sm.* la remontrance.

Подушевамъ, *vr.* sentir, 'halener; 1. (*отъ далечъ*), subodorer; 2. (*въздухъ*), avoir vent de, *m*; 3. (*тайноста*), *fig.* éventer la mine.

Подушеване, *sm.* l'odoration *f*, olfaction *f*.

Подушителенъ, *adj.* Anat. olfactif.

Подхапакъ, *sm.* les rafraîchissements *m*.

Подхапка, *sf.* la colation, le déjeuner; 1. (*съ месны вѣстия*), déjeuner à la fourchette; 2. гоцавамъ съ -кы, *va.* lanterner;

3. права —, *vr.* déjeuner; 4. потрѣбнитъ за —, le déjeuner.

Подхвъркамъ (*отъ една дума на друга*), *va.* *fam.* papillonner.

Подхвърлявамъ и -лямя (*подкопъ*), *va.* faire jouer; 1. (*подигравателно писмо срѣщо нѣкого*), placarder; 2. (*доказателства*), *fig.* forcer dans les retranchements *m*; 3. -са, *vr.* palpiter; 4. (*на въздухъ*), sauter; 5. който са -ля, palpitant, *adj.*

Подхвърляване и -ляне, *sm.* la palpitation, le saut.

Подцѣпване, *sm.* Anat. la scissure, 1. (*на*

конско капыто), la seime; 2. (*отзадъ на конъ*), entr'ouverture *f*; 3. (*на кожа*), *Méd.* les rhagades *f*; 4. *pl.* -неа (*на конско-кожѣно*), Vétér. les râpes *f*.

Подцѣпената кожица (*до ноктиетъ на човѣкъ*, *жило*), *sf.* l'envie *f*.

Подцѣпъ (*отзадъ*), *adj.* entr'ouvert.

Подчелостенъ, *adj.* Anat. sous-maxillaire.

Подчиненостъ, *sf.* la sujétion, subordination *f*. [condaire.

Подчиненъ, *adj.* subordonné, sujet à, se-

Подчинявамъ, *va.* subordonner.

Подшивамъ (*съ платно*), *va.* entoiler.

Подшиване (*съ платно*), *sm.* l'entoilage *m*.

Подшийникъ (*конски ремыкъ*), *sm.* la sous-gorge.

Подшкинеръ, *sm.* Mar. un second.

Подырници, *sm.* *pl.* la suite.

Подырниото, *sm.* la suite.

Подыренъ, *adj.* dernier.

Подыръ и -рѣ, *adv.* puis; || *prép.* après, passé; || на —, à la suite de.

Поезія (*пѣснопойство*), *sf.* la poesie; 1. (*пѣснопоеие*), le poème et poëme; 2. малка испанска —, le romancero; 3. (*въ по-честъ на зачитіе Богородицы*), le palinod.

Поемамъ, *va.* saisir; || (*въ театръ ложа*), s'abonner.

Поемане, *sm.* la location, la prise.

Поемна карета, *sf.* *fig.* le sapin.

— *каляска*, *sf.* voiture de place, *f*.

— *плата* (*ради зимникъ*), *sf.* le savage.

Поемни, *adj.* locatif, mercenaire, de louage.

— *или тайнъ убийци*, *sm.* un sicaire.

Поемникъ, *ница*, *s.* preneur, euse; merce-naire *sc*, stipendié, hôte *m*; || (*на къща*), *sc.* locataire; || отъ —, *sc.* sous-locataire.

Поемны сговори, *sm.* *pl.* cahier des charges, *m*.

Поемъ, *sm.* le loyer, la location, le louage, le bail; 1. *Jur.* la conduction; 2. (*къщенъ*), le loyer; 3. давамъ *или* зинамъ съ —, *va.* louer; 4. даване съ —, la louage, la lo-

cation; 5. даваса съ —, *v. imp.* elle se loue; 6. давачъ съ —, loueur, bailleur, euse; || *Jur.* locateur, trice; 7. даване частъ отъ зето съ —, la sous-location; 8. давамъ съ — частъ отъ зета съ — къща *или* зинамъ съ — у главна поемника, *va.* sous-louer; 9. давамъ съ — поемна ладія, *va.* sous-frère; 10. изново хващамъ *или* пакъ давамъ съ — и давамъ съ — зе-

мено съ —, *va.* relouer; 11. отричамъ отъ -тъ, *vr.* donner congé; 12. конъ съ —, *fam.* le locatis.

Поетизирувамъ, *vr.* poétiser.

Поетически, *adj.* poétique; -ски, -ment; || права —, *va.* poétiser.

— *рѣчникъ*, *sm.* le gradus ad Parnassum.

Поетъ (*пѣснопоецъ*), *sm.* un poëte.

Поець, пойка, *s.* Chanteur, euse.
Пожарина, *sf.* l'incendie *m.*, conflagration *f.*, embrasement *m.* [pompiers, *m.*
Пожаринена команда, *sf.* les sapeurs,
 — църкалка, *sf.* pompe à incendie, *f.*
Пожаринкаръ, *sm.* un pompier.
Пожълтявамъ, *vn.* jaunir, blémir; || **пожъл-
 тива** (за жито), *v. imp.* il blondit; 2 **пожъл-
 тивать** (за класове), ils se dorant; 3.
 който пожълтява, jaunissant, *adj.*
Пожълтъль, *adj.* blème.
Пожъртувамъ, *va.* *fig.* sacrifier.
Пожъртуване (себе-си), *sm.* le dévouement;
 || (на нѣщо), *fig.* le sacrifice de.
Пожънвамъ, *va.* récolter; || *fig.* faucher.
Пожъната нива, *sf.* Agric. le chaume.
Позабравямъ, *va.* oublier, désapprendre,
 laisser. [*fig.* glisser sur.
Позакачвамъ (малко), *va.* friser, frôler; ||
Позакачване, *sm.* le frôlement.
Позакаченъ, *adj.* Peint. fatigué.
Позапирамъ, *vn.* traîner.
Позволене, *sm.* le permis, la permission,
 dispense, licence *f.*, licet *m.*, obédience *f.*,
 aveu *m.*; || *Jur.* la souffrance.
Позволенъ, *adj.* faisable.
Позволявамъ, *va.* permettre, accorder, souffrir,
 approuver à, endurer; || (си), *vr.* s'autoriser
 (voyez Простявамъ).
Поздравявамъ и -равямъ, *va.* complimen-
 ter, féliciter (de, sur), congratuler, aller
 saluer; || (нѣкого съ нова година), sou-
 haïter la bonne année à.
Поздравяване и -дравене, *sm.* le compli-
 ment, les salutations *f.*, félicitation, con-
 gratulation *f.*; || (день на нѣмето), la fête.
Поздравителенъ, *adj.* congratulatoire, de
 félicitation *f.* [harangue.
Поздравително слово, *sm.* l'allocation *f.*, la
Позеленявамъ, *va. vn.* verdier, verdoyer; ||
 (нѣщо пакъ), *va.* reverdir.
Позитивъ (съ органи), *sm.* Mus. le positif.
Позитура (у фехтоване), *sf.* la garde.
Позиция, *sf.* Milit. la position.
Позлатено сръбро (вермелъ), *sm.* le vermillon.
Позлатявамъ, *va.* dorer; || (два пѣти), sur-
 dorer; || (изново), redorer.
Позлатяване и -тене, *sm.* la dorure, le
 dorage; 1. (съ клева вода), la batture;
 2. истривамъ —, *va.* dédorer; 3. истри-
 васа -то, *v. imp.* elle se dédore.
Познавамъ, *va.* connaître, reconnaître, sentir,
 voir; 1. *fig.* lire; 2. (зла помисълъ), de-
 couvrir ou enlever la mèche; 3. (нѣкого
 пакъ), *fig.* retrouver; 4. (пакъ), reconnaître;
 5. (себе-си), se reconnaître; 6. нещъ да
 ма -вать, garder l'incognito; 7. -са, *vr.*
 se connaître, fréquenter; 8. (отблизо),
fam. s'accointer; 9. (за кривъ), s'accuser;
 10. -вамеса (единъ другъ), *vr.* se retrouver.

Познаване (пакъ), *sm.* la reconnaissance.
Познавателна способностъ, *sf. fig.* la
 conception.
Познавателно, *adv.* à bon escient.
Познайникъ, ница, *s.* chaland, ande; la
 connaissance, la pratique, le juge; 1. -ници
pl. la clientèle; 2. който има много —
 répandu, *adj.*; 3. между — съмъ, *vn.* être
 en pays de connaissance *f.*
Познайничавъ, *adj.* reconnaissable.
Познайство, *sm.* la connaissance, chalan-
 dis, habitude *f.*; || *fig.* l'user *m.*; || **имамъ
 или варда** —, *vn.* cultiver.
Познание, *sm.* la connaissance, le savoir, capa-
 cité *f.*, concept *m.*, intelligence, idée, science,
 instruction, perception, notion, vue *f.*; 1. *fig.*
 la lumière; 2. (за мрътвецъ), *Jur.* l'iden-
 tité *f.*; 3. откъннувамъ правда за —, *va.*
 désinvestir; 4. съ пълно —, en connais-
 sance de cause; 5. съ —, *adv.* sagement;
 6. способенъ за -неа, cognitif, *adj.*
Позната плата, *sf.* Typ. la conscience.
Познатливъ, *adj.* connaissable.
Познатостъ, *sf.* la notoriété.
Познать, *adj.* notoire; -то, -ment; 1. (гжсто),
 familial; 2. всѣкому съмъ —, être de no-
 toriété publique *f.*; 3. всѣкому -то нѣщо,
 c'est le pont aux ânes; 4. колкото ми е
 -то, que je sache.
Позъ (полудесетина), *sm.* la pose.
Пойка (славна), *sf.* une cantatrice.
Пойлица, *sf.* l'abreuvoir et abreuvement *m.*
Пойло, *sm.* l'abreuvement *m.*
Поименно (по име), *adv.* nominalement.
Поимотна данъ, *sf.* le cens.
Поингелизирамъ (комъ), *va.* anglaïser.
Пойнъ пилецъ, *sm.* oiseau chanteur *m.*
Понскане [при първо —, *Com.* à bureau
 ouvert *m.*
Понсканъ, *adj.* voulu.
Понхтявамъ, *va. vn.* faire retentir; || **понх-
 тива**, *v. imp.* il resonance.
Понхтиване, *sm.* le retentissement.
Показалецъ, *sm.* Méc. l'indicateur *m.*
Показалка, *sf.* l'index *m.*, le carton, la touche;
 1. (що са върти на въздухъ-те), le vire-
 ton; 2. (на часовникъ и на желѣзенъ
 пѣтъ), l'aiguille *f.*; 3. (на пѣтъ), poteau
 indicateur *m.*; 4. (у слѣпичовъ часовникъ),
 le style.
Показалникъ, *sm.* l'indicateur *m.*, le moni-
 teur, les petites affiches *m.*; || Mathém. le
 caractéristique.
Показало, *sm.* l'échantillon *m.*; || **нарѣзвамъ
 -ла** отъ платове, *va.* Com. échantillonner.
Показана цѣна (на монета), *sf.* valeur
 numéraire *f.*
Показателенъ, *adj.* indicatif.
 — пръстъ, *sm.* l'index *m.*; || Anat. doigt
 indicateur *m.*

Показателень прѣпорець, *зм.* *Mar.* l'égal-à-tout *m.*

— свидѣтель, *зм.* déposant, ante, *s.*

Показателна буква (*на сборень день у Римляны*), *sf.* lettre nundinale *f.*

Показывамъ, *va.* montrer, indiquer, enseigner, témoigner, annoncer, prouver, déclarer, manifester, représenter, marquer, afficher; 1. relever, révéler, assigner, déposer, faire voir, dénoter, exhiber, faire, dire, se diriger vers; 2. *fig.* signaler, prêter, respirer, déployer; 3. (*добрьъ примѣрьъ*), prêcher d'exemple *m*; 4. (*по ноты*), *Мис.* armer la clef; 5. (*нѣщо*), *fig.* étaler; 6. (*отверъчане*), aliéner; 7. (*накъ*), renseigner, remonter; 8. (*пристрастїе*), affecter; 9. (*послужливостъ или правосудїе*), rendre; 10. (*себе-си*), se dire, se signaler, faire connaître, produire; || (*за нѣкого*), se donner pour; 11. показва, *v. imp.* il signifie; 12. -*са, vr.* se montrer, paraître, se présenter, se démasquer, se découvrir, s'annoncer, se révéler, sembler, avoir l'air, percer; 13. *fig.* éclore, surgir, transpirer; 14. (*изново*), renaitre, reparaitre; 15. (*неспособень къмъ нѣщо*), récuser; 16. (*да сжмъ нѣщо*), s'afficher pour; 17. (*накъ*), se reproduire.

Показване, *зм.* l'indication *f*, exposition, notification *f*, renseignement *m*, apparition, représentation, déclaration, déposition, dénotation *f*, déploiement *m*, exhibition, allégation *f*, faste, dire *m*; || *Jur.* l'exposé *m*.

Показливъ, *adj.* ostensible.

Показна кутия, *sf.* la montre.

Показъ, *зм.* la montre, la parade; || излагамъ на —, *va.* mettre en parade.

Покалугеревамъ (*дѣвойка*), *va.* guimper; || -*са, vr.* s'enfroquer, prendre le froc ou l'habit *m*.

Покалугереване, *зм.* prise d'habit, *f*.

Покаивамъ, *va.* prier à, convier; || (*на гости*), inviter.

Поканень гость, *зм.* un convié.

Покапвамъ, *va.* souillonner, maculer; || -*са, vr.* se salir. [patrouillage.]

Покापване, *зм.* la maculation; || *por.* le

Покачвамъ, *va.* hausser.

Покачване, *зм.* le 'haussement; || който бораи съ -то на консолидета, *Com.* un 'haussier. [tousser.]

Покашлеване (*давамъ знакъ съ —, va.*

Покаявамъ, *vr.* se repentir de, se reconnaître; || (*за*), faire pénitence de, *f*; || който са -ва за грѣхове, repentant, *adj.*

Покаяне, *зм.* le repentir, la pénitence, la repentance.

Покаяникъ, *ница, s.* penitent, ente.

Покаяница, *sf.* fille repentie *f*.

Покаянь и -ятеленъ, *adj.* pénitent.

Поканямъ, *vr.* venir à jubé *m*; 1. (*Богу*),

adorer; 2. (*на божество*), *fig.* encenser; 3. (*нѣкому*), se recommander.

Покляние, *зм.* la cour; 1. *fig.* la courbette; 2. *fat.* un coup de chapeau; 3. (*на идолы, пуппалы*), le culte.

Поклянянеа, *зм. pl.* les civilités *f*.

Поклящамъ (*сухо и сураво*), *va.* remuer ciel et terre; || -*са, vr.* bouger.

Поклонене, *зм.* l'adoration *f*; || (*едному Богу*), culte de latrerie *f*; || (*на Святїи*), culte de dulie, *m*.

Поклонень (*низко*), *adj.* révérencieux.

Поклоинникъ, *зм.* un adorateur; || (*на едного Бога*), *sc.* dévotion; || —, -ница (*хажїа, йка* &c.), *s.* pèlerin, ine.

Поклонъ, *зм.* le salut, la salutation; || (*и почитень*), la révérence; || *fat.* un coup de chapeau.

Покожень, *adj.* Méd. cutané.

Покой, *зм.* nom bulgare de la lettre П.

Покойникъ, *зм.* le mort, le trépassé.

Покойнь, *adj.* feu; || -ный, *s.* defunt, unte.

Покорене, *зм.* la subjugation, conquête, réduction *f*.

Покорень, *adj.* soumis, obéissant, humble; || (*сжмъ нѣкому*), *vn.* se résigner à.

Покорилникъ, *зм.* un subjugeur.

Покорность, *sf.* la soumission, humilité, servitude *f*, asservissement *m*.

Покорявамъ, *va.* subjuguer, assujettir et -jetir, soumettre, conquérir, captiver, asservir, réduire; || -*са, vr.* s'assujettir à, se soumettre, se captiver, s'asservir, se réduire, obéir à, se donner à, céder à, fléchir, en passer pour, se rendre; || *fig.* plier, mettre les pouces *m*.

Покоряване и -рене, *зм.* la soumission, la subordination.

Покосена трѣва, *sf.* les gazons *m*.

Покровительство (*закрѣля*), *зм.* la protection, le patronage, auspice *m*, aile *f*; 1. *fig.* la tutelle; 2. (*на своитѣ роднина*), le népotisme; 3. (*и всицкитѣ подъ —*), la clientèle; 4. подъ —, *fig.* à l'ombre *f*; 5. търся —, *va.* se recommander.

Покровителствувамъ, *va.* protéger, sauvegarder, pousser, porter; || (*нѣкого*), patronner (*воузеъ Закрѣлямъ*).

Покровитель, *ка, s.* protecteur, trice; patron, onne; || *fig.* un cornac; || (*на градъ, за богове*), indigète, *adj.*

Покровъ (*у пана*), *зм.* Slav. l'oral *m*.

Покрусвамъ, *va. fat.* chapitrer.

Покривало перо (*у пилцы*), *зм.* plume tectrice *f*.

Покривало, *зм.* Bot. la collerette; || *H. nat.* le tégument; || (*за кожцѣнины*), la tavaïolle.

Покривамъ, *va.* couvrir, obombrer, pallier, habiller; 1. masquer, joncher de; 2. (*вой-*

ска), *Milit.* épauler; 3. (съ възглавнички крайщата на ладия), *Mar.* blinder; 4. (главата нбкому), coiffer; 5. (загубата си), se récupérer de ses pertes; 6. (съ киневиръ), banner; 7. (съ нбщо), iacruste; 8. (съ олово), *Archit.* emboutir; 9. (накъ), recouvrir; 10. който — ва само изъ отгоръ, palliateur, adj; 11. — са, *vr.* s'abriter.

Покрыване, *sm.* le recouvrement; || *fig.* le replâtrage; || (на главата), la coiffure.

Покривателенъ насыпъ *sm.* *Fortif.* l'épaulement *m.*

Покривачъ (майсторъ), *sm.* un couvreur.

Покривка, *sf.* la couverture; 1. (и — въ), la 'housse; || съ —, *Bias.* 'houssé; 2. *Bot.* le calypstre; 3. (и — вичица), *H. nat.* l'opercule *m.*; || съ —, operculé, adj; 4. (на мрътвецъ), le poêle.

Покривъ, *sm.* la couverture, le toit, abri, comble *m.*; 1. (за каляски), le 'hangar; 2. (на къща), la toiture; 3. (надъ стълбы), *Mar.* le dôme; 4. подъ —, *adv.* à couvert, à l'abri; 5. прави — на видъ, *va.* chapeçonner; 6. (надъ прѣстолъ), *voyez* Балдахинъ

Покрѣта галерея (у в. в.), *sf.* le xyste.

Покрѣтъ, *adj.* couvert, consude; || (съ нбщо), chargé; || (съ свѣтъ), 'hérisé de.

Покуцвамъ, *vn.* boiter.

Покѣщикъ, *ница*, *s.* ménager, ère; *ec.* économe, *adj.*

Покѣщинна, *sf.* le mobilier, ménage, ustensile *m.*, friperie *f.*, appareil *m.*; || изново постиламъ съ —, *va.* remeubler (*voyez* Домъ).

Покѣщинны, *sf. pl.* le meuble; 1. голѣма кола за прѣнасяне —, la tapissière; 2. задържане —, la saisie-exécution; 3. земенитѣ — залогъ, la saisie-gagerie; 4. нареждане —, emménagement *m.*; 5. нареждамъ — въ къща, *va.* emménager; 6. стая за —, le garde-meuble. [blement *m.*

Покѣщинскы постелки, *sf. pl.* l'ameublement.

Покѣщинца, *sf.* femme de ménage, gouvernante, *f.* [maison.

Покѣщинчество, *m.* l'économique *f.*, la

Пола (на дрѣва), *sf.* le pan, la basque; 1. (на видъ), empatement *m.*; 2. (на прѣстолъ), abatement *m.*; 3. (съ рудникъ), le mur; 4. дохождатъ — вътъ —, *v. imp.* ils croisent; 5. — алы, *pl.* le giron; 6. (на планина), le pied.

Полагамъ, *va.* supposer, poser, déposer, estimer, reposer, faire état de, constituer, tenir, trouver, soupçonner; 1. (накъ на първото мѣсто), remettre; 2. (основане), jeter les fondemens *m.*; 3. (на топска кола), affûter; 4. да положимъ, *adv.* soit; || — що, *conj.* supposé que.

Полагане, *sm.* le dépôt; || (между нбщо),

interposition *f.*; || (основенъ камыкъ), pose de la première pierre, *f.*

Полазень, *adj.* épidémique.

Полазница, *sf.* la mode; || la maladie.

Полазнична болестъ, *sf.* l'épidémie *f.*

— настинка, *sf.* *Med.* l'influenza *m.*

Полакра и — лякра (ладия), *sf.* la polacre ou polaque. [riscope.

Полариметръ, *sm.* *Opt.* le polarimètre *et*

Полатнивяване, *sm.* la latinisation *f.*

Полба (жито), *sf.* plante, l'épeautre *m.*; — бентъ, d'épeautre.

Полвина, *sf.* la moitié, la demie, le demi, *adj.*; 1. *adv.* en partie, 2. на —, moitié, à demi; 3. до —, à moitié; 4. повече отъ —, de moitié trop; 5. азъ съмъ на — (сдружникъ), être de moitié avec; 6. едижъ футъ и —, un pied et demi.

— година, *sf.* le semestre.

— (зимане) мѣрка, *sf.* la demi-mesure.

— нота, *sf.* *Mus.* la blanche.

— плащане, *sm.* la demi-solde.

— радиусъ, *sm.* un demi-diamètre.

— свѣтлина, *sf.* le demi-jour.

— учене (конско), *sm.* le mézair ou mézair.

— фунтъ, *sm.* une demi-livre.

— часъ, *sm.* une demi-heure.

— чѣша, *sf.* une chopine.

— штофъ (мѣрка), *sm.* un poisson.

Полвиненъ, *adj.* *Mathém.* sous-double.

Полвинница, *sf. fig.* lobé, *adj.*

Полвиничка, *sf. dim.* *Anat.* le lobule.

Полвякъ, *sm.* le chaudron, le broc; || (дрѣва на пара), le double.

Поле, *sn.* le champ, la campagne, la glèbe, les guérets *m.*; || (въ бранило), *Bias.* l'écart *m.*; || ходя по — то, *vr.* battre l'estrade *f.* — размѣре, *sm.* la géodésie.

— размѣринъ, *adj.* géodésique.

Полезничка, *adv.* superficiellement; || *Mus.* douce; || *fat.* doucement, en douceur, piano.

Полезенъ, *adj.* utile, bénéficiel, bon à, salutaire, joli *m.*; 1. *fig.* fructueux; 2. (въ много употребене), polychreste; 3. бывамъ —, *vn.* ne pas nuire; || (за), servir; || (нбкому), profiter à; 4. въ случай да бѣда —, *vr.* pour valoir ce que de raison. [dient *m.*

Полезно, *sm.* l'utile *m.*; || — е, il est expé-

Полезны или второстепенны роли (на театръ), *sf. pl.* les utilités *f.* [liot.

Полей, *sm.* plante, le pouliot; — йнъ, de pou-

Полека, *interj.* silence, à voix basse, paix; 1. *adv.* motus, bellement, tout beau, à pas de tortue; 2. *Mus.* piano, andanté, adagio, gravement; || твърдъ —, pianissimo; 3. по —, doucement, tout doux; 4. — лека, insensiblement.

Полекаченъ (за гласъ), *adj.* voilé.

Полетъ, *sm.* le chancellement.

Полемика (*писменна прѣпиря*), *sf.* la polémique.

Полемически, *adj.* polémique.

— **списатель**, *sm.* un polémiste.

Полемоскопъ, *sm.* *Phys.* le polémoscope.

Полза (*износяне, поносяне*), *sf.* l'utilité *f*, profit, bénéfice, intérêt, avantage, bien, parti, émolument *m*, quintessence *f*, usage, service *m*; 1. *fig.* le fruit; 2. **виждамъ** — *отъ*, *va.* mettre à profit, tirer profit de; 3. **имамъ** противоположны — *зы*, *vr.* être divisé d'intérêts; 4. **присямамъ** — *за, va.* profiter; || *fig.* fructifier; 5. **употрѣбямъ** ради —, *va.* utiliser; 6. **употрѣбене** ради —, l'utilisation *f*; 7. **затичилъ** ради —, utilitaire, *adj*; 8. **употрѣбене** въ —, l'exploitation; 9. **употрѣбямъ** въ —, *va.* exploiter; 10. **който** употребява нѣщо въ —, un exploitateur; 11. **което** може са обрабаоти съ —, exploitable, *adj*; 12. **въ** — *нѣкому*, à l'usage de; 13. **за** — *на*, en faveur de; 14. **съ** —, fructueusement (*voyez* Придобывка *ei* Поносъ).

Ползване, *sm.* la possession; 1. *Jur.* l'usufruit *m*; 2. (*отъ гора, отъ земля*), l'exploitation *f*; 3. (*на болель*), *Méd.* le traitement.

Ползователень, *adj.* *Com.* bénéficiaire.

Ползовить, *adv.* avantageux; — *то*, —eusement.

Ползувамъ, *va.* traiter; 1. — *са*, *vr.* profiter de, bénéficier, tirer part de, mettre à profit de, jouir de; 2. (*отъ гора, отъ земля*), exploiter; 3. (*отъ*), se servir de, se prévaloir de; 4. (*отъ нѣщо*), user de, faire ses choux gras de; || *fig.* puiser; 5. (*отъ слычай-тъ*), prendre la balle au bond; || *fig.* saisir; 6. (*съ*), se ressentir; 7. (*съ приходы отъ две мѣста*), *fig.* manger à deux râteliers; 8. **правда** да са —, *Jur.* droit usufructuaire *m*; 9. **който** са — *ва* отъ приходъ и *което* са *относя* до него, *Jur.* *s.* usufructier, ère; 10. **който** са — *ва* отъ своята правда, *Jur.* usante de, *f*.

Поливамъ, *va.* bassiner; || *Méd.* affuser; || (*цвѣтъ*), arroser.

Поливане, *sm.* l'arrosement *m*, irrigation, infusion *f*; || *Méd.* l'affusion *f*.

Поливателна или Пръскателна баня, *sf.* bain par irrigation, *m*. [rosoir.]

Поливникъ, *sm.* l'arrosoir *m*; — *ничтъ*, d'ar-

Полигонъ (*и обучителень* —), *sm.* *Fortif.* *Artill.* le polygone.

Полиграфически, *adj.* polygraphique.

Полиграфъ (*многописатель*), *sm.* un polygraphe; || **отдѣлене** на — *фы* (*у библиотека*), la polygraphie.

Полиматическа училища (*школо*), *sf.* école polymathique *m*.

Полиматія (*многознание*), *sf.* la polymathie.

Полипъ (*многокракъ*), *sm.* *H. nat. Méd.* le polype; || **гнѣздо** на морскы — *пы*, *H. nat.* le polipier.

Полипявъ, *adj.* *Méd.* polypeux.

Полисъ (*сигурителень билетъ*), *sm.* police d'assurance, *f*.

Политамъ, *vr.* vaciller, chanceler, branler; || **който** — *та* да падне, branlant, *adj*.

Политане, *sm.* le branle, branlement *m*; || *Astr.* la nutation. [chancelant.]

Политателень (*клатливъ*), *adj.* branlant,

Политень, *adj.* vacillant.

Политехническа училища, *sf.* école polytechnique *m*; || **ученикъ** на —, un polytechnicien. [de cour.]

Политика, *sf.* la politique; || *fig.* eau bénite **Политикъ**, *sm.* un politique, complaisant *m*, civil envers, *adj*.

Политинажъ, *sm.* gravure sur bois, *f*.

Политичень, *adj.* obligant, galant, honnête; || *fig.* poli.

Политически, *adj.* politique.

— **списатель или антераторъ**, *sm.* un publiciste.

Политически работы, *sf.* *pl.* la politique; || **разсждамъ** за —, *va.* politiquer.

Политично, *adv.* politiquement.

— **обнасяне**, *sm.* le bon ton.

Политичность, *sf.* la politesse, civilité, honnêteté, galanterie, urbanité *f*; || *fam.* la gracieusité.

Полица, *sf.* lettre de change, traite *f*; || **подписвамъ** — *отпрѣдъ и отзадъ*, *va.* *Com.* tirer; || — *де-карикю*, *sf.* *Com.* la charte-partie.

Полица (*джска*), *sf.* la tablette, le rayon, la miséricorde; 1. (*у стѣла —лицы за сѣдане*), le gradin; 2. (*за кочиятъ*), le siege; 3. — *лицы* (*первазъ на шѣпка*), *pl.* le bord.

Полнѣиень, *sm.* commissaire de police, *m*.

Полнѣйска стража, *sf.* le 'hoqueton; || (*съ коніе*), la maréchaussée.

Полнѣиски, *adj.* policier.

— **испълневачъ** (*въ Италия*), *sm.* un sbire.

— **коммисаръ**, *sm.* un constable.

— **спіонинъ**, *sm.* un lumier de police, un mouchard. [police.]

— **унтеръ-офенцеръ**, *sm.* un exempt de

— **чиновникъ**, *sm.* un agent de police, un alguazil. [préfet de police, *m*.]

Полица, *sf.* la police; || **префектъ** на —,

Поличка (*у глаларникъ*), *sf.* le volet.

Полиархія (*многодържавіе*), *sf.* la polyarchie.

Поліорцетика (*аттака на твърдия*), *sf.* la poliorecétique.

Пола (*видъ лазарникъ*), *sf.* la polka; || **играя** —, *vr.* polker *et* polquer.

Пологаръ, *sm.* le chalet, le bercail.

Пологъ, *sm.* l'habitation *f*, le gîte, le fort;

1. *fig.* les archives *f*; 2. *Mar.* le cache-
-adent; 3. (*на болестъ*), *Chir.* le foyer; 4.
(*на вълхвы*), la retraite; || *fig.* le repaire,
la sentine; 5. (*на много зѣброве*), *Vén.*
la litée; 6. (*мѣсто за мѣтене или вѣдене*
пиленца), le couvoir; 7. (*на прѣстѣнь*),
le chaton; 8. (*на разбойницы*), le réser-
-tacle, la caverne; 9. (*за стоки*), le dépôt,
entrepôt *m*, la boutique; 10. *отѣиване пакъ*
въ —, *Vén.* le rembuchement.

Положене, *sm.* la situation, position *f*, état,
établissement *m*, existence, maxime *f*; 1.
fig. la passe; 2. (*на брѣгове*), le gisement;
3. (*на звѣзды*), thème celeste *m*; 4. (*на*
тѣлото), la posture; 5. *въ лошо —*, *adv.*
fat. mal-en-point; 6. *ето ны въ лошо*
(урѣдиаме я), *fig.* nous voilà bien logés;
7. *бывамъ въ —*, *vn.* être dans le cas de.

Положителенъ, *adj.* positif; -лно, -ivement.

Положителна стѣпень, *sf.* *Gram.* le positif.

Полу- (*полвина*), *affixe*, semi-, mi-, hēmi-,
demi-.

[une] demi-déesse.

— **богъ**, *sm.* un demi-dieu; -богынѣ, *sf.*

— **ботушы**, *sf. pl.* le brodequin.

— **валчасть сводъ**, *sm.* *Archit.* la tonnelle.

— **валякъ** (*емисфера*), *sm.* l'hémisphère *m*.

— **валяченъ** (*емисферически*), *adj.* hē-
-mispherique.

— **ведрено буре**, *sm.* la feuillette.

— **връзване** (*на гравироване*), *sm.* l'entre-
-taille *f*.

— **гласна буква**, *sf.* *Gram.* la semi-voyelle.

— **доказателство**, *sm.* *Jur.* la semi-preuve.

— **захаросанъ**, *adj.* à mi-sucre.

— **испакната работа**, *sf.* la demi-bosse.

— **касторова шѣпка**, *sf.* le demi-castor.

— **квдратецъ**, *sm.* *Typ.* le demi-cadratin.

— **кнчасть**, *adj.* *Bot.* semi-double.

— **копіе**, *sm.* l'esponçon et sponton, angon *m*.

— **коприненъ дамасть**, *sm.* damas ca-
-fard *m*.

— **платъ**, *sm.* la buratine.

— **крыланы буолечкы**, *sf. pl.* *H. nat.* les
hémiptères *m*.

— **металлъ**, *sm.* le demi-métal.

— **минутна стѣкланка**, *sf.* *Mar.* la demi-
-minute.

— **мѣсець**, *sm.* le croissant; 1. *Géom.* la
lunule; 2. *Milit.* pavillon chinois *m*; 3.
Fortif. la demi-lune, le ravelin; 4. *прили-*
ченъ на —, semi-lunaire, *adj.*

— **нощенъ**, *adj.* boréal, hyperborée et
-réen, septentrional.

— **нощна вечеря**, *sf.* le réveillon.

— **нощъ**, *sf.* le minuit, le nord, le septentrion.

— **околчаста часть** (*въ черкова*), *sf.*
Archit. le rond-point.

— **опеченъ** (*за месо*), *adj.* saignant.

— **освѣтене** (*на мѣсець-тъ*), *sm.* *Astr.* la
dichotomie.

Полу-освѣтень (*за мѣсець-тъ*), *adj.* *Astr.*
dichotome.

— **отворенъ**, *adj.* entr' ouvert.

— **официаленъ**, *adj.* semi-officiel.

— **пауза**, *sf.* *Mus.* la demi-pause.

— **периодически сборникъ**, *sm.* recueil
semi-périodique *m*.

— **порасло дърво**, *sm.* la demi-futaie.

— **портикъ**, *sm.* *Mar.* le 'hublot.

— **прозрачна цина** (*на око*), *sf.* l'ongle *m*.

— **прозорець**, *sm.* la mezzanine.

— **прѣчникъ**, *sm.* *Géom.* le rayon.

— **расталакъ**, *sm.* *Bot.* le sous-arbrisseau.

— **ржканицы** (*съ шжема*), *sf. pl.* la jar-
-dinière.

— **сабя**, *sf.* *Milit.* le briquet.

— **свѣтлина**, *sf.* la pénombre.

— **срѣдомореки**, *adj.* la péninsulaire.

— **срѣдоморъ**, *sm.* la péninsule ou presqu'île.

— **стнише**, *sm.* l'hémistiche *m*.

— **стълпъ** (*безъ капитель*), *sm.* *Archit.*
le cipre.

— **сѣнка**, *sf.* *Astr.* la pénombre.

— **тактна нота**, *sf.* la minime.

— **тонъ**, *sm.* *Mus.* le demi-ton; || *по -нове*,
adv. *Mus.* chromatiquement.

— **ученъ**, *adj.* *m.* demi-savant.

— **форма**, *sf.* petite tenue *f*.

— **цвѣтовень**, *adj.* *Bot.* semi-flosculeux.

— **ютъ**, *sm.* *Mar.* la teugue et tugue.

Полудѣлъ, *adj.* aliéné, maniaque.

Полудяване, *sm.* la démence, insanité *f*; ||
(*отъ любови*), *Méd.* l'érotomanie *f*.

Полусъ, *sm. t.* la torture, le chavalet, le
crapaud, la gêne.

Получевамъ, *va.* recevoir, obtenir, rempor-
-ter, recueillir; 1. *fig. fat.* palper; 2. *Jur.*
impêtrer, sortir; 3. (*придобывака*), bēné-
-ficier, tirer; 4. (*даръ, докачеване*), *fat.*
rembourser; 5. (*изгубеномо*), *fig.* se rac-
-crocher; 6. (*съ измама*), surprendre;
(*пакъ*), ravoir, rattraper; 7. (*пакъ назадъ*),
récupérer; 8. (*пакъ*), toucher; 9. (*при-*
ходъ), retirer; 10. (*съ подбутванеа*), *fig.*
soutirer; 11. (*разносикъ си*), *fig.* se rem-
-bourser; 12. *получеватъ (за пары)*, *v.*
imp. il rentre (*возвѣзъ Приемамъ*).

Получеване и -чене, *sm.* la réception; 1.
Jur. l'obtention *f*, impétration *f*; 2. (*заву-*
бененомо), le recouvrement; || (*пакъ*), la
récupération.

Получевалникъ, *ница* (*на писмо*), *sc.*
destinataire; || (*на премія*), remporteur de
prix, *m*; || (*на стоки*), *Com.* un con-
-signataire.

Получливъ приходъ (*за литургия и пара-*
стасъ), *sm.* la sacrastie.

Полѣгато, *adv.* obliquement, indirectement,
en surplomb, de travers, en écharpe, en
biais, de côté; || *стоя —*, *vn.* surplomber.

Полѣгаторкѣнъ, *adj.* *Geom.* obliquangle.
Полѣгаторъ, *sf.* le penchant, pente, descente *f.* travers, biais *m*; 1. *Geogr.* l'escarpement *m*; 2. *Mathém.* l'obliquité *f*; 3. (на стемъ-тъ), *Mar.* l'élanement *m*.
Полѣгаторъ, *adj.* oblique, indirect, penchant, gauche; || *fig.* détourné; || **бывамъ** —, *vn.* aller en pente *f*. [**Бутспритъ**].
 — боръ (на носъ-тъ на ладя), *sm.* voyez
 — прозорець, *sm.* l'abat-jour *m*.
Полѣгнувамъ, **лѣгнуамъ** и **лѣгамъ**, *vn.* déverser; 1. **полѣгнува**, *v. imp.* *Archit.* il forjete; 2. (за зидъ), il farde; 3. (за сграда), elle se tasse; 4. (за кѣща), elle arène et s'arène; 5. **полѣгнувать** (за класове на нива), ils versent.
Полѣгнуване и **лѣгане**, *sm.* le dévers; || *Archit.* le dévoiement; || (на сграда, на земля), le tassement.
Полѣгнато писане, *sm.* écriture bâtarde *f*.
Полѣгнать, *adj.* dévers; || (на землята), *Bot.* procumbant; || (на ниско мѣсто), enterre.
Полюлей (паникандило), *sm.* le lustre; || връхня часть на —, le panache; || майсторъ на — люлей, un lustrier.
Полосъ (и **сѣверенъ** —), *sm.* le pôle.
Полякъ, **ячка**, *s.* villageois, oïse.
Поляна, *sf.* tapis de verdure *m*, prairie *f*, champ *m*, campagne *f*, boulingrin *m*; — **ны**, *pl.* les champreaux *m*.
Полянка (сърѣдъ гора), *sf.* la clairière.
Полянска зѣмѣ (тонъ т.), *sf.* la serpentine.
 — **фортификація**, *sf.* l'hercotectionne *f*.
Полянски, **полски** и **лешки**, *adj.* champêtre, rural.
Полянскы орждя, *sm. pl.* pièces de campagne.
Полярень и **люсенъ**, *adj.* polaire.
Поляризація (на **сѣтлина**та), *sf.* *Phys.* la polarisation. [*riser.*]
Поляризувамъ (**сѣтлина**), *va.* *Phys.* polariser.
Полярна звѣзда, *sf.* étoile polaire *f*, la tramontane. [*polarité.*]
Полярность (на **магнитъ**), *sf.* *Phys.* la polarité, *adj.* villageois.
Поматалка, *sf.* le verbotage et virebouquet; || *Mar.* l'aspect *m*.
Поматамъ, *va.* aider, secourir, seconder, subvenir à, servir, assister à, pousser, ne pas nuire; 1. *fig.* appuyer; 2. (**нѣкому**), *fig.* épauler; || (**въ нѣщо**), *fig.* pousser à la roue; 3. (**нѣкому съ пари**), subventionner; 4. може да му са помогне, *va.* remédier à; || **комуто** —, remédiable, *adj*; 5. който обича да помага и комуто може са помогне, secourable, *adj*; 6. — **гаме си** (**единъ другъ**), *vr.* s'entre-secourir, s'entr' aider.
Поматане, *sm.* le secours.
Поматачъ, *sm. fam.* un ardélien.

Помада, *sf.* la pomnade; || намазвамъ съ —, *va.* pomnader.
Помазане, *sm.* l'onction *f*.
Помазанникъ, *sm.* oint du Seigneur, *m*.
Помазевамъ, *va.* oindre.
По-малка цѣна, *sf.* l'infériorité *f*.
По-малко, *adv.* au dessous de.
По-малкъ, *adj. s.* cadet (*voyez* **Малкъ**).
Помамевамъ, *va.* affriander; || *fig.* inviter à.
Помеждутень, *adj.* intermédiaire, intermédiaire.
Поменувамъ, *va.* mentionner, faire mention de, se rappeler, faire dire une messe pour un mort.
Помень, *sf.* la mention, le souvenir, la prière pour les morts; || **книга** —, l'obituaire et registre —, *sm*.
Пометь, *sm.* manche à balai; || (*у фурияжия*), l'écouvillon *m*. [*Jur.* *gracier*]
Помилвамъ, *va.* pardonner, faire grâce *f*; ||
Помилване, *sm.* le pardon, merci, grâce, concession, remission *f*; || *fig.* le quartier; || **безъ** —, *adv.* irrémisiblement.
Помилуя **мѣ** **Боже** (50-й **псаломъ**), *sm.* le miséréré. [*se passer de.*]
Поминувамса, *vr.* vivre; || (**безъ нѣщо**), *vr.*
Поминуване, *sm.* l'industrie, le metier.
Помирене, *sm.* la pacification, la transaction.
Помиривамъ, *va.* pacifier, arranger; 1. *fam.* rapatrier; 2. — **са**, *vr.* faire le paix, se rapatrier, se raccommoder; 3. *fig.* pactiser.
По-младъ, *adj. s.* cadet (*voyez* **Младъ**).
Помни, *vn.* retenir, se souvenir, se ressouvenir de, se remémorer; || който помни, *fam.* mémoratif, *adj*.
Помологическа, *adj.* pomologique.
Помология (*учене за плодове*), *sf.* la pomologie.
Помочки (**въ карета**), *sf. pl.* la main.
Помощливъ, *adj.* secourable.
Помощна биря, *sf.* la subside.
 — **рѣка**, *sf.* la main-forte.
Помощникъ, *sm.* un aide, adjoint, suppléant, supput, assistant *m*; 1. *fig.* un second; 2. (**въ неволѣ**), *fam.* un bouche-trou; 3. (*на исправникъ*), un vice-gérant; 4. давамъ —, *va.* adjoindre. [*pléance.*]
Помощническа длъжностъ, *sf.* la sup-
Помощъ, *sf.* le secours, appui *m*, aide, ressource, imploration, épaulière, main-forte *f*, coup de main, *m*; 1. *fig.* le support; 2. **безъ** —, sans ressource; 3. **на** —, *interj.* à l'aide, au secours, à mon secours, à moi; 4. съ — **та** на, *prép.* au moyen de, à la faveur de, à grand renfort de.
Помпонъ (*кумка*), *sm.* *Milit.* le pompon.
Помрачавамъ, *va.* obscurcir, flétrir, offusquer; 1. *fig.* noircir, aveugler, faner; 2. *Astr.* occulter; 3. **помрачава**, *v. imp.* il se ternit.

Помрачавање и -чене, *sn.* l'éclipse *f.*

Помръзлекъ, *sm.* la bruine, la gellée, le verglas; 1. вали —, *v. imp.* il verglase; || повръжда се отъ —, il gele; 2. повръждатъ отъ —, bruiné, *adj.*; 3. покрить съ —, verglacé, *adj.* 4. (сладко), les glaces *f.*; 5. порция —, une glace; 6. (съ варени овошкы), la plombière; 7. искусство да се прави —, la glacierie; 8. майсторъ на —, un glacier.

Помръзника, *sf.* la sarbotière et sorbétière.

Помръзувамъ, *vn.* geler, se congeler.

Помръзнатъ, *adj.* glacé; || (*u fig.*), glaçant.

Помыиникъ, *sm.* le puisard, cloaque, égout *m.*

Помыя, *sf.* la lavasse, lavure de vaisselle, *f.*; 1. Pharm. la lotion; 2. (вода отъ оплакуване), la rinçure; 3. улуку за истичане —, l'évier *m.*; 4. яма за истичане —, le puisard.

Помыслевамъ, *vn.* songer, projeter; 1. (за нѣщо), se ressouvenir; 2. (си), raisonner; 3. *fig.* combiner. [tort et à travers.

Помыслеване [безъ — и разсъждане, à

Помыслено, *adv.* sciemment.

Помысленъ, *adj.* supposé; || (добръ или злъ), bien ou mal intentionné.

Помыслителенъ, *adj.* intentionnel.

Помысль, *sf.* l'intention *f.* le dessein, vouloir, projet *m.* pensée *f.* penser *m.* vue *f.* objet *m.* fin *f.*; 1. *fig.* le but, le plan, mire, rencontre *f.*; 2. имамъ —, *vn.* penser, tâcher à, prétendre; || *fig.* tendre à, buter à; 3. който има — за нѣщо, tendant à, *adj.*; 4. безъ —, par mégarde; 5. затичване къмъ една —, la conspirance; 6. унищожавамъ —, *va.* déjouer; 7. съ —, *adv.* intentionnellement, sciemment, expressément, de propos délibéré, de dessein prémédité, de parti pris.

Помѣсенъ (катжръ *t.*), *adj.* hybride.

Помѣтамса, *vr.* renier, apostasier; 1. *fig.* chanter la palinodie; 2. (отъ мысль-та си), se raviser; 3. (отъ нѣщо), renoncer; 4. отъ което можемъ са помѣтнемъ или отпечемъ, reniable, *adj.*

Помѣтане, *sn.* le reniement et -niment, renonciation, palinodie *f.*; 1. *Jur.* la réhabilitation; 2. самосебно —, renoncement à soi-même; 3. който докарва —, *Jur.* réhabilitaire, *adj.*

Помѣтнатъ, *adj.* renié.

Помѣтнувачъ, *ка, v. Jur.* renonciateur, trice

Помжмревамъ, *va.* brouiller.

По-напрѣдъ, *adv.* auparavant, antérieurement, par anticipation, tout d'abord.

Понакуцвамъ, *vn. fam.* clopiner.

Понакуцване, *sn.* le clochement.

Поналукувамъ, *va. fam.* tapoter.

Понахрапувамса (съ наука), *vr. fig.* s'en-fariner.

Понго (маиуна), *sn.* le pongo.

Понедѣльникъ, *sm.* le lundi; 1. чисти —, lundi gras; 2. (на страсна недѣля), lundi saint; 3. държъ -ницы, *va.* faire le lundi.

Поникнуване, *sn.* le germe, le végétal; || способенъ за —, végétale, *adj.*

Поносенъ, *adj.* utile, profitable, convenable; || *fig.* fructueux, joli *m.*; || usé.

Поность, *sm.* l'acquêt *m.* utilité *f.*

Поносямъ, *vn.* convenir à.

Поносяне, *sn. fig.* le fruit. [ponce.

Понса (вжземъ съ вжглищенъ прахъ), *sf.* la

Понсирувамъ (напращавамъ облъжение), *va.* pincer. [le ponceis.

Понсируване (напращане), *sn.* le ponçage,

Понто (въ лембергъ), *sn.* le ponté.

Понтонерь, *sm. Milit.* un pontonnier.

Понуда, *sf.* la coercition; || (за родителка), la couche.

Понудвамъ и -дявамъ, *va.* extorquer.

Понудване [правда за —, la coercition.

Понудителенъ, *adj.* coercitif.

Понудителна сила, *sf.* force impulsive *f.*

Пончъ, *sm.* punch *m.*; -ченъ, de punch.

Понѣ, *conj.* au moins, du moins; || *adv.* encore et encore, toujours; || — и малко, *conj.* pour peu que.

Понѣкогажъ, *adv.* parfois, de fois à autre.

Пооправямъ, *va.* améliorer, amender, accommoder, réformer; 1. *Jur.* réformer, émender; 2. -са, *vr.* s'améliorer, s'amender, se réformer, s'abonner; 3. *fig. fam.* se radoubier.

Пооправяне, *sn.* l'amélioration *f.* abonnissement *m.* réforme, réformation *f.*

Пооставямса (отъ мысль-та си), *vr.* dé-computer.

Поотварямъ, *va.* entr' ouvrir.

Поотливамъ (вълнотъ), *va.* désamplir.

Поотмахниса! *interj.* gare!

Поотърсвамъ (гръбъ), *va. fam.* rincer.

Понадѣйска, *sf. matm.* la belette.

Понара, *sf.* le chaudéau; || (съ вода), la panade; || (кишкекъ *t.*), la garbure.

Понарвамъ и -ревамъ, *va.* échauder; 1. Méd. affusser; 2. (бжва съ вино), aviner; 3. -са, *vr.* s'échauder.

Понарване, *sn.* l'eau *f.*; || Méd. l'affusion *f.*; || мѣсто или котѣлъ за —, l'échaudoir *m.*

Попива, *v. imp.* il s'imbibe, il transsude; 1. (за мастило), il décharge; 2. (нѣщо), *fig.* il absorbe; 3. попиватца, *pl.* ils s'embouvent. [sudation *f.*

Попиване, *sn.* l'absorption, imbibition, trans-

Попивателенъ, *adj.* Chim. absorbant, absorbif.

— цѣръ, *sm. Méd.* l'absorbant *m.*

Попивателна хартия, *sf.* papier brouillard *m.* [pissoir.

Попикальникъ (мѣсто за пикане), *sm.* le

Попійнувамъ *va. fam.* buvotter, gobeloter; || *pop.* ne pas avoir la pepie.

Поплювамъ, *vn.* crachoter.
Поплювко, *sm.* un grailonneur.
Поплюковцы, *sm. pl. fig.* l'écume *f.*
Попникъ (за шииъ), *sm.* le 'hâtier, le ser-
 ge-frein ou garde-frein, le contre-hâtier; ||
 (за двугане кола), *Techn.* le cric.
Попова лажичка, *sf.* le tetard.
 — слама, *sf.* *Astr.* chemin de St. Jaques
 (voyez Млъченъ пжтъ).
Попово прасенце, *sn. insecte*, la courtilière
 ou taupе-grillon.
По-полека, *interj. fam.* la et la la.
Попържамъ, *va.* injurier, outrager, fronder,
 invectiver, chanter goguettes *f.*; 1. *fig.* pro-
 stituer, ravander, honnir; 2. *pop.* agonir
 d'injures, pouiller; 3. (най-лошаво), dire
 pis que pendre de; 4. -жамеса, *vr.* s'in-
 jurier; 5. *pop.* se pouiller.
Попържане, *sn.* l'invective *f.*
Попържачъ, *sm.* un insulteur, sottisier *m.*
Попържнѣ, *sf. pl.* l'insulte, sottise *f.*; || *fam.*
 les pouilles *f.*; || множество —, *fig.* une
 bordée d'injures.
Попържня, *sf.* l'insulte *f.*, la vilénie; || *fig.*
 le soufflet; || *Milit.* le camouflet.
Попърциявамъ, *vn.* craqueter.
Попска длъжностъ [бораване на — (въ
 приходъ)], la desserte.
 — кжца, *sf.* la cure.
 — манжа (гозба), *sf.* l'oignonade *f.*
Попство, *sn.* la prêtrise.
Попувамъ, *vn.* desservir.
Популяренъ, *adj.* populaire; -рно, -ment.
Попъ (свещеникъ), *sm.* un pope, un prêtre;
 —ски, de pope; 1. (махаленски), un res-
 teur; 2. приходъ за обдържане —, la pre-
 stimonie; 3. сиромашъ —, *fam.* un presto-
 let; 4. ставамъ —, *vn.* se faire.
Попхлѣвать го пжкы (за лицето), *v.*
imp. elle bourgeoonne.
Пора, *sf.* l'âge *m.*, la stature; || la saison.
Пораждамъ, *vr.* naître. [génésie.
Пораждане (палингенезя), *sn.* la palin-
 —
Поразителенъ, *adj.* foudroyant.
Поразявамъ, *va.* terrasser; || *fig.* foudroyer,
 frapper, atterrer et atterrer; || -са, *vr.* se
 saisir. [se —, *vr.*
Порастевамъ, *vn.* croître, grossir, grandir et
 —
Порастеване, *sn. Bot.* la germination, le port.
Порасталъ, *adj. sc.* adulte *m.*
Порасълъ, *adj.* pubère, grand; || (добръ),
 bien taillé, bien pris, bien trousse, bien
 tourné.
Поревнува ми са, *v. imp.* il me plaît.
Поредъ, *sm.* la tribu, ordre *m.*, corporation
f.; || *Milit.* corps *m.*
Поризница, *sf.* la chemise; || (на гушле),
 la coiffe; || *Anat.* le chorion.
Поріазъ (черный вѣтеръ), *sm.* le nord.
Порія, *sf.* le passe-partout.

Поробване, *sn.* l'asservissement *m.*
Породителенъ, *adj.* renaissant.
Породене, *sn.* le reproduction.
Порождане и -раждане, *sn.* la renaissance;
 || вкусъ на -то, style de la renaissance.
Порозовитостъ, *sf.* la porosité.
Порозавитъ, *adj.* poreux.
Порозъ, *sm.* le pore; 1. *Anat.* la crypte ou
 follicule; 2. безъ -зы, imporeux, *adj.*; 3.
 въмане -зы, l'imporosité *f.*
Порой, *sm.* le torrent, courant *m.*, lavasse *f.*,
 gave *m.*; 1. *fig.* un deluge de, le débord-
 —
Поросянъ, *adj.* torrentiel.
Порта, *sf.* porte cochère *f.*; || Оттоманска
 —, la Sublime Porte (voyez Вратня).
Порталъ (гласно влазние), *sm.* le portail.
Портаръ, *ка, sc.* concierge d'hôtel, *m.*; || *pop.*
 un chasse-chien ou coquin.
Портеръ (бѣра), *sm.* porter *m.*
Портикъ (галерея), *sm. Archit.* le portique.
Портофранко, *sn.* port franc *m.*
Портретна кюнописъ, *sf.* la portraiture.
Портретъ (лика образъ), *sm.* le portrait,
 ressemblance, effigie *f.*
Португалски езикъ, *sm.* le portugais et
 langue -aise *f.*
Портукална лимонада, *sf.* l'orangeade *f.*
Портукалъ, *sm.* orange douce *f.*; || прода-
 —
Портулакъ, *sm.* plante, le pourpier; -лаченъ,
 de pourpier.
Портуенъ, *sf.* le ceinturon.
Портфель (филукъ, чѣнта, и — съ бѣлѣ-
 —
Портъ (лиманъ), *sm.* le port; 1. крайморски
 —, port de mer; 2. (крайморски градъ на
 —
Порутена (за кжца), *adj.* arénée.
Порутенъ (който ще са стропахи), *adj.*
 ruineux.
 — зидъ, *sm.* la mesure. [pyhre.
Порфиръ, *sm.* le porphyre; -рентъ, de por-
 —
Порція, *sf.* la portion, ration, dose *f.*; ||
 (ѣдене), la pitance; || малка —, la portion-
 —
Поръзаница, *sf.* l'entame et -tamure, échan-
 —
Поръзване, *va.* taillarder, inciser; || *pop.*
 —
Поръ, *va.* déécoudre; || (водата), siller.
Порѣбвамъ, *va.* rentrer; || (изново), reborder.

Порѣбане, *sn.* la bordure.

Порѣжъ [на —, *adv.* en gage.

Порѣжамъ (*u fig.*), *vn.* arroser.

Порѣжване, *sn.* l'arrosement *m.*, aspersion *f.*

Порѣжамъ, *va.* commander, faire faire, déléguer, commissionner.

Порѣжаве, *sn.* la commande, commission, mission, délégation *f.*, message *m.*, négociation *f.*; || *fat.* l'ambassade *f.*

Порѣжителенъ, *adj.* délégatoire.

Порѣжникъ, *ница, s.* négociateur, trice; || *Jur.* un command.

Посаждамъ, *va.* planter, implanter; 1. (*дървѣ*), complanter; || *мѣсто* посадено съ —, *Agric.* le complant; 2. (*накъ*), rasseoir; 3. (*въ панерне растемеа*), emmanequiner.

Посаждане, *sn.* la plantation, implantation *f.*

Посваричка, *sf.* la nonnette.

Посвоявамъ, *va. fat.* apparenter; || -*са, vr.* s'appar-ter.

Посвоявамъ, *va.* s'approprier, confisquer, a'opter; || *си нѣщо*, s'arrioger.

Посвояване и -свое, *sn.* l'appropriation, confiscation *f.*; || (*съ многоврѣменность*), *Jur.* l'usucapion *f.*

Посвоявачъ (*на земя*), *sm.* un envahisseur

Посвятена земя, *sf.* terre sainte *f.*

Посвятене, *sn.* la consécration, bénédiction *f.*, sacre *m.*; 1. (*книга*), la dédicace; 2. *именно* — на книга, épître dédicatoire *f.*; 3. (*въ тайнства*), l'initiation *f.*

Посвятенъ, *adj. m.* adepte; || (*напрѣдъ*), *Theol.* présanctifié; || (*въ тайнства*), initié.

Посвятителенъ, *adj.* initiatif.

Посвятавамъ, *va.* consacrer, sacrer, bénir, vouer, dévouer; 1. (*изново въ духовенъ санъ*), réordonner; 2. (*на нѣщо врѣмето си*), sacrifier; 3. (*въ тайнства*), initier; 4. (*себе-си на нѣщо*), se vouer à, se consacrer; 5. -*са, vr.* sanctifier, se dévouer.

Посвятиване, *sn.* la béatification.

Посестрима, *sf.* la consoeur, la belle-sœur (sœur de la femme).

Посинѣлы очи, *sn. pl.* yeux cernés *m.*

Посинявамъ, *vn.* bleuir.

Посиняване, *sn.* le bleuissement et bleuissement, meurtrissure *f.*

Посичамъ и -сачамъ, *va.* immoler.

Посконникъ, *sm.* plante, l'eupatoire *f.*

Поскрѣцамъ, *vn.* éraquet-*r.*

По слабо, *adv.* décroscendo (*voyez Слабъ*).

Послугуване (*на жени*), *sn.* le sigistéisme; || *по лично* —, de fortune.

Послужевамъ, *va.* traiter, servir; || (*нѣ-кого*), étraier.

Послужеване, *sn. fat.* le défray.

Послуживость, *sf.* le service, empressement *m.*, o'ficeusité et -ciosité *f.*, obligeance, prévenance *f.*

Послужливъ, *adj.* serviable, empressé, offi-

cieux, obligeant, prévenant, secourable, obsequieux.

Послужникъ, *ница, s.* complaisant, ante; || *fat.* un défrayer.

Послушевамъ, *va.* obéir à, écouter, obtemperer à; || (*отъ неволя*), bouquer.

Послушеване и -шане, *sn.* l'obéissance *f.*, exaucement *m.*, obédience *f.*; || (*воля Божія*), conformité à la volonté de Dieu; || *слѣпо* —, obéissance passive *f.*

Послушенъ, *adj.* obédientiel.

Послушливость, *sf.* la docilité.

Послушливъ, *adj.* obéissant, docile, soumis, disciplinable, officieux; || *fig.* pliable, pliant.

Послужникъ, *ница, sc.* subordonné, novice; 1. (*братъ, сестра*), frère convers, sœur -se; 2. (*въ манастиръ*), frère servant *m.*; 3. *къща за -ници*, le noviciat.

Послѣ (*сетивъ*), *prép.* après, à la suite de, passé; 1. *adv.* ensuite, subséquemment, postérieurement, puis; 2. *най* —, et puis, enfin, à la fin, somme toute, en somme, à la longue; 3. *а — що?* et puis; 4. *и най* — *нищо, conj.* ergo *glu*; 5. — *това*, depuis, là dessus; 6. — *слѣдъ това, adv.* ipso facto.

— *писано, sn.* l'apostille *f.*

— *потопенъ, adj.* postdiluvien.

— *рѣчие, sn.* la postface.

Послѣдане, *sn.* l'imitation *f.*; || *fig.* le réchauffé.

Послѣденъ, *adj.* dernier, suprême, infime; || *за — нѣтъ*, en dernier lieu

— *днупуть, sm.* la vespérie, la resumpté; || *който е казал* —, resumpté, *adj.*

— *ударъ, sm.* coup de grâce, *m.*

— *часъ, sm.* l'extrémité.

Послѣдни капки, *sf. pl. fat.* l'égoutture *f.*

Послѣдникъ, *sm.* un successeur.

Послѣдний, *adj.* l'oméga *m.*

Послѣдно поучене или смжмреване, (*въ черкова*), *sn.* le réaggrave.

— *срѣдство (въ съчиняването)*, *sn. fig.* planche dans le naufrage, *f.*

— *украсене, sn. Arch.* l'amortissement *m.*

Послѣднѣ дума, *sf. fig.* le refrain. [*quée f.*

— *литургия (по пладня)*, *sf.* messe mus-

— *надѣжба, sf.* ancre de salut, *f.*

Послѣдователенъ, *adj.* suivant, successif, subsequent.

Послѣдователность, *sf.* la subséquence.

Послѣдовачъ, *sm.* un adhérent, prosélyte, disciple, sectateur, partisan *m.*; || (*на тѣмудѣ*), un traditionnel; || (*за унищожене на робство*), un abolitioniste.

Послѣствие, *sn.* la suite, la descendance; || *fig.* l'avenir *m.* (*voyez Сетинна*).

Посмуквамъ, *va. fat.* sucoter.

Посока (*на жамбазина*), *sm.* un compère.

Посока [на —, *adv.* approximatif.

Посолено, *sn.* la salaison.

Посолявамъ, *va.* saler.

Посоляване, *sn.* le salage, assaisonnement *m.*

Поспечѣлевамъ, *va. fam.* grapiller.

Посраменъ, *adj.* deshonorable et -norant; || *fam.* penaud.

Посрамявамъ, *va.* déshonorer; || -*ca*, *vr.* se déshonorer, se commettre.

Посранъ, *adj. pop.* breneux.

Посрѣбрена медаль, *sf.* médaille saucée *f.*

Посрѣбренъ, *adj.* argenté.

Посрѣбренъ работы, *sf. pl.* l'argenture *f.* — *сждове*, *sm. pl.* vaisselle plaquée *f.*

Посрѣбрявамъ, *va.* argenter; || (*сждове*), plaquer.

Посрѣбряване, *sn.* l'argenture *f.*; || *нстривамъ* -*то*, *va.* désargenter.

Посрѣдентъ, *adj.* intermédiaire et -diaire.

Посрѣдникъ, *ница*, *s.* mediateur, négociateur. *trice*; intervenant, ante; *sc.* intermédiaire; un traiteur, entremetteur, arbitrateur, arbitre, compromissaire, séquestre, censal *m.*; 1. *fig.* l'organe *m.*; 2. *Jur.* amiable compositeur *m.*; 3. (*на борсата*), agent de change, *m.*; 4. *ставамъ* —, *vr.* s'entremettre; || (*за нѣщо*), *fig.* s'interposer.

Посрѣдничентъ, *adj.* interventif.

Посрѣдническа длъжностъ, *sf.* la censerie.

Посрѣдничество, *sn.* la médiation, intervention, entremise *f.*; || *fig.* l'interposition *f.*, tempérament, maquignonage *m.*

Посрѣдственно, *adv.* moyennement, indirectement; || -*то*, *sn.* le médiocre.

Посрѣдственность (*или* -*но състояние* *n.*), la médiocrité.

Посрѣдственъ, *adj.* médiat: -*но*, tement; 1. médiocre, moyen, borné, passable, tel quel; 2. *fig.* subalterne; 3. *Anat.* médian. — *човѣкъ*, *sm.* la médiocrité.

Посрѣдство, *sn.* le moyen, intermédiaire, ministère *m.*; || *Phys.* le milieu.

Посрѣдствомъ, *adv.* à, sous, à l'aide de, à force de; || *prép.* au moyen de, moyennant; || (*нѣкого*), par l'organe.

Посрѣдствувамъ, *va.* intervenir; || *fig.* s'interposer, maquignonner.

Посрѣщане, *sf.* la rencontre; || *на* —, à la rencontre, au devant de; || *отивамъ* *на* —, *vn.* aller au devant de.

Посрѣщане, *sn.* la repartie.

Посрѣдъ, *prép.* entre, au milieu de.

Поставенъ, *adj.* situé, *part.* mis.

Поставникъ (*на каманіе*, *на дърва*), *sm.* un poseur; || (*на листовѣ*), *s.* *Тур.* margueur, euse.

Поставямъ, *va.* mettre, placer, poster, poser, déposer, interposer, situer, exposer, dresser, employer; 1. *fam.* nicher; 2. (*близо до нѣкого*), mettre à la portée de; 3. (*надъ водата бакамы, къртуны, забѣлѣжки въ заливи*), baliser; 4. (*въ глава*),

coiffer de; 5. (*въ дѣйствиѣ*), mettre en oeuvre; 6. (*заедно*), joindre à; 7. (*заради*), préposer; 8. (*изново*), remettre; || (*прѣдъ очи*), *Jur.* réconfrontation *f.*; 9. (*клана въ устата нѣкому*), bâillonner; 10. (*да колѣничи или да стои на колѣни*), faire s'agenouiller; 11. (*на мѣсто*), *fam.* colloquer; 12. (*наредъ двѣ котки*), *Mar.* empennele; 13. (*нѣкого снишенъ да варди съ лоша мыслѣ*), aposte; 14. (*накъ*), rétablir; 15. (*въ смѣтка нѣщо*), tenir compte de; 16. (*на сгодно мѣсто*), bâcler (*voyez* Пуждамъ et Туримъ).

Поставяне, *sn.* la pose, posage, placement *m.*, mise *f.*, dépôt-*m.*, enchâssure *f.*

Постелка, *sf.* le lit, le chevet, la couche; 1. *fig.* le nid; 2. *Mar.* le cadre; 3. *бѣднителя* —, lit de veille; 4. (*за болень*), lit de douleur; 5. *родителчна* —, lit de misère ou de travail; 6. (*въ желѣзень пѣтъ*), le chair; 7. (*подъ животни*), la litière; 8. (*легло*), le couchage; || *Milit.* le coucher; 9. (*подъ стока*), *Mar.* le fardage; 10. *накъ* *полагамъ* *на* —, *va.* recoucher; 11. *ставамъ* *отъ* —, *vn.* être debout; 12. *другаръ*, *ка въ* —, *s.* coicheur, euse.

Постелки, *sf.* le meuble, meubles meublants *m.*, les nippes *f.*; 1. *привнасяне* —, le démeublement; 2. *привнасямъ* —, *va.* démeubler; 3. *което са употребява както* —, meublant, *adj.*

Постелчица, *sf.* la couchette.

Постелчна нагрѣвалка, *sf.* la demoiselle.

Постелчно кученце, *sn.* le babichon et babiche *f.*

Постенъ (*за дни*), *adj.* maigre.

— *день*, *sm.* jour d'abstinence, *m.*

Постигамъ и -*гнувамъ*, *va.* acquérir, obtenir, gagner, venir à bout de, se surprendre; 1. *fig.* concevoir; 2. *Jur.* acquêter; 3. *не ми* -*га умъ* -*тъ*, *v. imp.* cela me passe.

Постиженъ, *adj.* concevable.

Постижностъ, *sf.* la conceptibilité.

Постой (*солдатска*), *sm.* *Milit.* le logement.

Постиламъ, *va.* draper, tapisser de, four nir, nipper; || (*стая*), meubler.

Постилаятъ, *sm.* le lange, la braie; 1. -*лцы*, *pl.* la couche, les drapeaux *m.*; 2. (*за новиване*), le maillot; 3. *дрѣшки и* — (*за дѣтенце*), la layette. [-*nie f.*

Постлана кѣща, *sf.* le garni et maison

Постланъ, *adj.* drapé; || *fam.* meublé.

Постникъ, *ница*, *s.* grand jeûneur, -*de* -euse; un anachorète.

Постница, *sf.* l'ermitage ou hermitage *m.*

Постно ѣдене, *sn.* le maigre.

Постны дни (*посту*), *sm. pl.* les quatre-temps *m.*

Постолевамъ (*вода*), *va.* faire dégoûdir.

Постоянна мысль, *sf.* idée fixe *f.*

Постоянно, *adv.* constamment, fixement.

— **продължено**, *sn.* la permanence.

— **шаване**, *sn.* le frétillement.

Постоянност, *sf.* la patience.

Постоянны вѣтрове, *sm. pl.* vents éternels *m.*

Постоянство, *sn.* la constance, stabilité, tenue, persévérance, certitude, opiniâtreté; || *fig.* la fixité.

Постоянствувамъ (на), *vn.* persévérer dans.

Постоянъ или Застоянъ, *adj.* constant (en, dans), ferme, inébranlable, fixe, persévérant, immanent, permanent; || *fig.* stable, d'une bonne trempe; || *Théol.* final (*voyez* Държеливъ).

Пострадавамъ, *vn. fig.* souffrir; || (*за глупостъ-та си*), *fig.* payer la folle enchère de.

Постригахъ калугеръ, *ка, s.* profès, esse. — **черковникъ**, *sm.* un tonsuré.

Постригвамъ (за черковникъ), *va.* tonsurer; || *-са*, *vr.* prendre l'habit *m.*

Постригване, *sn.* la tonsure; || (*за калугеръ, ка*), la vêtue ou prise d'habit, *f.*

Постъ (мѣсто), *sm. t.* le poste; || *изваждамъ или свалямъ отъ —*, *va.* destituer.

Постъ (постене), *sf.* le carême, le jeûne; — *тевъ*, de jeûne.

Постя, *vn.* jeûner.

Постѣпамъ, *va.* se comporter, se conduire, se gouverner, procéder, agir, vivre; 1. (*вардливо съ нѣкого*), ménager; || (*върло*), tenir rigueur *f*; 2. (*дебелишки съ*), rudoyer; 3. (*въ длъжностъ*), débiter; 4. (*злѣ*), maltraiter, sévir; 5. (*както*), se porter en; 6. (*накъ въ длъжностъ*), *fig.* rentrer; 7. (*противо нѣщо*), déroger à; 8. (*противо длъжностъ*), *fig.* transiger avec son devoir; 9. (*простодушно*), у aller rondement; 10. (*прѣдсждително*), se manquer à soi-même; 11. (*съ нѣкого*), traiter, en user avec; 12. (*насилно*), contraindre; 13. (*страхливо*), *fig.* tâtonner; 14. (*съ сърдце на*), affronter.

Постѣпване, *sn.* la tenue, procédé, port, tour *m*, les manières *f*; 1. *fig.* le trait, la marche, le ton, le style; 2. *-неа*, *pl.* les formes *f*; 3. *харни —*, les procédés *m.*

Постѣпени, *adj.* gradué; — *но*, — *lement*.

Постѣпено, *adv.* par degrés, de degré en degré, pied à pied.

Постѣпностъ, *sf.* la gradation.

Постѣпка, *sf.* la conduite, allure *f*, coup, traitement *m*; || *fig.* la démarche; || *fam.* l'expédition *f*.

Посыпалка, *sf.* Pharm l'épithème *m*.

Посыпаница, *sf.* le sablier, poudrier *m*, poudrière *f*. [semer.

Посыпвамъ (съ нѣщо), *va.* saupoudrer, par-
Посѣвамъ, *va.* semer, ensemer; 1. (*съ жито*), Agric. emblaver; || *нива посѣяна съ жито*, emblavure *f*; 2. (*изново*), resse-

mer, resemencer; || (*посѣяна нива*), sur-
semer; 3. (*съ трѣва*), enherber.

Посѣване, *sn.* l'ensemencement *m*.

Посѣвка (и сѣме за —), *sf.* les semailles *f*; || *прѣмѣнявамъ редѣ-тъ на — кытъ*, *va.* Agric. dessoler (*voyez* Сѣядба).

Посѣгалникъ, *sm. fam.* un escogriffe.

Посѣгамъ (на нѣкого или на нѣщо), *va.* attenter; || (*на нѣщо*), entreprendre; || (*за*), prétendre à.

Посѣгане, *sn.* l'attentat *m*; || (*на нѣщо*), entreprise (sur, contre) *f*.

Посѣрко, *ка, s.* merdeux, euse.

Посѣченъ [бывамъ —], *vn.* perdre la tête.

Посѣяна (дѣлжти) нива, *sf.* la remblavure.

Посѣяно сѣме, *sn.* les semailles *f*.

Посѣянъ, *adj.* semé de.

Потаене, *sn.* la solitude.

Потаено, *adv.* entre cuir et chair.

— **маклерство**, *sn.* le marronnage.

Потаеностъ, *sf.* la clandestinité.

Потаены маклерскы дѣла, *sn. pl.* le marronnage.

Потаенъ, *adj.* caché, latent, occulte, dérobé; || *fig.* souterrain, indirect; — *но*, — *tement*. — **училиникъ**, *sm.* un cabaliste.

Поташъ, *sf.* Chim. la potasse; — *шенъ*, de potasse; || (*Америк.*), la perlasse.

Потаяса, *vr.* être tout en dedans.

Потвърдене, *sn.* la ratification, affirmation, confirmation, constatation, validation, sanction *f*; 1. *Jur.* l'adminicule *m*, entérinement *m*; 2. (*за кония*), le vidimus; 3. (*въ сѣдба*), *Jur.* l'homologation *f*; 4. *сѣдбено —*, la légalisation; 5. *иска —*, *v. imp.* il mérite confirmation.

Потвърдителенъ, *adj.* affirmatif, ratificatif, positif; — *лно*, — *ivement*.

— **отговоръ**, *sm.* l'oui *m*. [recognitif *m*.

Потвърдителна грамота, *sf.* *Jur.* acte

Потвърдително, *adv.* affirmativement.

Потвърдити, *adj.* légalisable.

Потвърждавамъ, *va.* ratifier, affirmer, vérifier, légaliser, constater, confirmer, valider; 1. sanctionner, soutenir, maintenir, entériner, prétendre, avancer, avérer; 2. *fig.* sceller, corroborer; 3. *Jur.* vidimer; 4. (*въ сѣдба*), *Jur.* homologuer; 5. *-са*, *vr.* se vérifier, se confirmer; 6. *което може са потвърди или забрани*, soutenable, *adj*.

Потекло, *sn.* la tribut, la race; || *fig.* le tronc.

Потене, *sn.* Méd. l'exsudation; || (*на нѣкое тѣло*), le ressuage; || **придружень съ —**, Méd. sudatoire, *adj*.

Потенъ, *adj.* suant, moite; || (*излазъ*), *Fortif.* la poterne.

Потикамъ и — кнувамъ, *va.* activer, aiguillonner, aiguiser; || (*назадъ часовникъ*), retarder.

Потикане *sn. fig.* l'impulsion *f*; || (*на кръв-та*

- по осичикѣ части на тѣлото), la trusion,
- Потикателень**, *adj.* moteur.
- Потикателна сила**, *sf.* le mobile.
- Потикъ**, *sm.* le ressort, la motilité, force impulsive *f*; 1. *fig.* l'aiguillon *m*; 2. *Méc.* le moteur; 3. (на машина), la bielle (возеъ Нагонъ).
- Потилникъ (баня)**, *sm.* l'étuve *f*.
- Потира**, *sf.* la chasse; || *Milit.* les coureurs *m*; || *fat.* la poussée.
- Потирвамъ**, *va.* chasser, suivre; || (накъ), relancer; || -са (свѣдѣ нѣкого), *vr.* pour suivre.
- Потично трѣкало**, *sm.* *Méc.* le pignon, le tyran.
- Потливъ (който са поти)**, *adj.* suant.
- Потонъ (одаръ-тъ въ стая)**, *sm.* le plancher, carreau, culot *m*.
- Потопень**, *adj.* diluvien et diluvial.
- Потопителень**, *adj.* submersible.
- Потопителна свѣщъ**, *sf.* chandelle plongée *f*.
- Потопъ**, *sm.* le déluge, le cataclysme; || всемирень —, déluge universel.
- Потопявамъ**, *va.* noyer, plonger, tremper, enfoncer; 1. (у вода), submerger, immerger; 2. (ладя), couler bas ou à fond; 3. (накъ), retremper, replonger et se —, *vr*; 4. потопява са (за ладя), *Mar.* il sancit.
- Потопяване**, *sm.* la submersion; || (у вода), l'immersion *f*.
- Потна дупчица**, *sf.* le pore; || съ -цы, poreux, *adj*.
- сыпаница, *sf.* *Méd.* la désudation.
- трѣска, *sf.* *Méd.* suette miliaire *f*.
- Потрудевамъ**, *vr.* se donner la peine.
- Потръквамъ (около нѣкого)**, *vr.* *fig.* se frotter à.
- Потръпване**, *sm.* le tiraillement.
- Потърпи!** *adv.* patience.
- Потърпявамъ**, *vn.* prendre patience *f*, patienter.
- Потръсвамъ**, *va.* ébranler; || chercher.
- Потръсване**, *sm.* l'ébranlement *m*, le déboire.
- Потръба**, *sf.* le besoin; 1. имамъ — отъ, *va.* il faut; || (отъ нѣкого), n'avoir que faire de; 2. каква —? qu'importe?
- Потръбенъ**, *adj.* nécessaire, requis.
- Потръбно**, *adv.* de nécessité; 1. -то, *sm.* le nécessaire, le matériel; 2. — а, il est expédient, il s'agit de, il faut; || -щото, encore faut-il que; 3. давамъ всяко —, *va.* étoffer; 4. егава —, *v. imp.* il importe.
- Потръбности (на ладя)**, *sf. pl.* *Mar.* les appareils *m*.
- Потръбность**, *sf.* la nécessité, exigence *f*, nécessaire *m*; || безъ друго отъ —, *adv.* de nécessité nécessitant.
- Потръбы (за житиѣ)**, *sf.* les nécessités *f*.
- Потръпвамъ**, *vn. fat.* trembloter.
- Потръпване или Потръсване (въздухъ)**, *sn. Phys.* la verbération.
- Потурчевамъ**, *vr.* prendre le turban.
- Потъ**, *sm.* la sueur, eau *f*; || *Méd.* la sudation, diaphorèse *f*; || съ -тъ на своето лице, à la sueur de son front.
- Потърь**, *sm.* le saint sacrement; || (чѣша, копка), l'ostensoir et -soire *m*, la ciboire.
- Потъжмявамъ**, *vr.* s'humaniser, s'ajuster à ou avec, composer, être composé.
- Потъжмяване** [сговоръ за —, compromis, *m*.
- Потъжмѣлъ**, *adj.* rembruni.
- Потъжнявамъ**, *va.* assombrir.
- Потъпнувамъ**, *va.* étouffer, fourrager.
- Потъпнуване (на умъ-тъ)**, *sm.* le rétrécissement.
- Потъзната ладя**, *sf.* le varech.
- Потъзналъ**, *adj.* naufragé. [de larmes *f*.
- Потъзнатъ**, *adj.* absorbé; || (въ съзвѣ), noyé
- Потъжвамъ и -тъжвамъ**, *vr.* s'abîmer, être enseveli dans, couler bas ou à fond, enfoncer, faire un plongeon; 1. *fig.* se noyer dans, abreuver de; 2. *Mar.* canarder, sombrer; 3. (накъ), replonger et se —; 4. (въ радостъ), *fig.* nager; 5. (съсѣмъ), *Mar.* sous-sombrer; 6. (до шия въ дългове), je suis abîmé de dettes; 7. потъва (за ладя), *v. imp.* il barbote, il sancit; 8. оставамъ да потъне у вода, *va.* enfoncer.
- Потъжане**, *sm.* le plongeon; 1. *fig.* le naufrage; 2. (у вода), le plongement; 3. (на ладя), *Mar.* la calaison; 4. (удаване млозина заедно), le noyade; 5. хонийно-прилично —, la noyure. [plongeur.
- Потъживачъ**, *sm.* un plongeur; -чентъ, de
- Потъжа**, *vr.* suer, exsuder; || потиса (за стѣна), *v. imp. Vén.* il resseue.
- Потучавамъ**, *va.* instruire, prêcher, exhorter.
- Потучаване и -чене**, *sm.* l'instruction *f*, sermon *m*, homélie, exhortation *f*, prône *m*, leçon *f*; || *fig.* l'avis *m*.
- Потучилникъ**, *sm. fat.* un moraliseur.
- Потучителень**, *adj.* instructif, didactique, sentencieux, préceptif. [tiens *m*.
- Потучителны книги**, *sf. pl.* livres sapient
- Потурчевамъ (дума)**, *va.* franciser; || -са, *vr.* se franciser.
- Похапнувамъ**, *va.* mordiller.
- Похвала**, *sf.* l'éloge *m*, louange *f*, suffrage *m*; || напълненъ съ -лы, élogieux, *adj*.
- Похвалень**, *adj.* louable, laudatif, louangeur, méritoire.
- Похвална статия**, *sf.* la réclame.
- Похвалникъ (съ выкане)**, *sm.* un acclamateur. [réclame.
- Похвална извѣстие (за съчинение)**, *sm.* la — слово, *sn.* l'éloge *m*; || (панегирикъ), le panegyrique.
- Похвалявамъ**, *va.* louer, vanter; || *fig.* rehausser; || *fat.* louer.

à tout seigneur tout honneur; 3. засвидѣтелствувамъ — или *aller saluer*; 4. вдъхнувамъ — или *значительность*, *va. imposer*; || който *вдъхнува* —, *imposant*, *adj*; 5. примамъ —, *va. fig. respecter*; 6. съ —, *adv. honorablement*.

Почтено, *adv. parole d'honneur, sur mon honneur, l'honneur, de bonne lutte.*

— *обаждане*, *sm. mention honorable f.*
— *събрание*, *sm. l'aéropage m.*

Почтеностъ, *sf. l'honnêteté f, sérieux m, probité, loyauté f; || fig. l'intégrité f.*

Почтенъ, *adj. honnête, vénérable, vénére, respectable, irréprochable, loyal, sérieux, galant, intègre, probe, chaste, comme il faut.*

— *старецъ*, *sm. fig. un patriarche.*
— *човѣкъ*, *sm. un prud'homme.*

Почтителенъ, *adj. respectueux; || fig. révèrencieux*; — *лно*, — *eusement*.

Почтително, *adv. révéremment.*

Почудвамъ, *va. émerveiller; || -ca, vr. s'émerveiller de; || (извънънрно), fig. tomber de son 'haut.*

Почудване, *sm. l'émerveillement m.*

Почуденъ, *adj. surpris.* [mirifique.

Почудителенъ, *adj. miraculeux, surprenant,*

Почтъкай, *adv. patience; || (малко), un instant.*

Почтъквамъ, *vn. patienter; || (въ прѣдѣлѣ стая), faire l'antichambre f.*

Почтъване, *sm. la prolongation, prorogation f; || Jur. la demeure; || всяко — може бѣде вѣдѣтелно, il y a péril en la demeure*

Почтъкователенъ, *adj. prorogatif.*

Почтъкъ, *sm. le délai, la date; 1. (и день —), échéance f; 2. дохожда —тъ, vn. le terme échoit à; 3. дохождане — за плащане, le terme; 4. излазване —, l'expiration f; 5. испущане —, va. Jur. périmier;*

6. който дава —, Jur. moratoire, adj; 7. комуто е излъзълъ —тъ, échu, adj; 8. съ малкъ — (за запись), Com. à courts jours; 9. съ — отредени дни, Jur. jours utiles m; 10. въ половината на —тъ, à mi terme; 11. унищожене съдба ради испущане —, Jur. la péremption; 12. прѣдлагане за испущане —, Jur. exception péremptoire f.

Пощавнувамъ, *vn. titiller.*

Пощавнуване, *sm. la titillation.*

Пощопникъ, *sm. un souffleur, sycophante.*

Пощопнувамъ и Пошпи-, *va. chuchoter, glisser; || (къ кому), fig. souffler.*

Пошца, *sf. la poste, bureau de poste m, courrier m; 1. градака —, petite poste;*

2. ладия —, bateau-poste m; 3. лека —, poste aux lettres, f; 4. държачъ на —, maître de poste, m; 5. зимане писмо отъ —та, bureau restant m; 6. ходя съ —, vn. courir la poste.

Пошчаліонъ (кочилъжъ), *sm. un postillon.*

Пошцанска карета, *sf. la malle-poste et malle; || настоятелство на —щиятъ, —ски дворъ и —, la messagerie.*

— *къща (пошца)*, *sf. la poste.*

Пошцански, *adj. postal.*

— *дворъ*, *sm. poste aux chevaux, f.*

— *день*, *sm. l'ordinaire m.*

Пошаръ, *sm. le courrier, messenger m.*

Пошъркълъ (за животни), *adj. marron.*

Пошърване, *sm. la grippe.*

Пошърка, *sf. l'appétit m; || за —, pour la bonne bouche; || fam. à lèche-doigts.*

Пошър (търся вжикъ), *va. pop. épouiller; || -ca, vr. s'épouiller*

Пошъ, *va. abreuer.*

Пошване, *sm. le début.* [scient.

Пошвителинъ (изново), *adj. Méd. recrudescence.*

Пошвямъ (накъ), *vr. renaître.*

Пошсна мышца, *sf. Anat. le psoas; || въсна- лене на —, Méd. la psôte.*

Пошени, *adj. Anat. lombaire.*

Пошсвидно почървяване, *sm. Méd. le zona.*

Пошече, *sm. Archit. l'ore m.*

Пошсъ, *sm. la ceinture, ceinturon m, bande, plinthe f; 1. Géogr. la zone; || съ —сы, H. nat. zoné et zonal; 2. Général. la branche;*

3. Anat. les lombes m; 4. (на дрѣва), la taille; 5. (на зидъ), Archit. le recoupe- ment; 6. (ремикъ за сабя), le porte-épée;

7. (на снагата), Anat. l'hypocondre m; 8. (на тѣлото), les reines m; 9. до —, à mi-coups. [baie, f.

Правъ джга (на сводъ), *sf. plate-bande de — и дълга сабя, sf. fam. la brette.*

— *линія (на сабя)*, *sf. le jambage.*

Правачъ и На-, *sm. un faiseur, un fabricant; || Chim. manipulateur m.*

Правда и -дина, *sf. le droit, justice, loi f, pouvoir m, raison, vérité, faculté f, vrai, titre, privilège m, prérogative f, les libertés f; 1. Jur. l'habileté f; 2. народна —, droit des gens; 3. черковна —, droit canon ou canonique; 4. давамъ — (на нѣщо), titrer;*

5. изгубване —, l'interdiction f; 6. загуб- вавъ —, va. interdire; 7. отгъннуване или изгубване —, Jur. la déchéance; 8. (да поставя стѣлбы на близостѣния земя),

Jur. tour de l'échelle, m; 9. (за правдина), l'expectative f; 10. (за първородство), l'aînesse f; 11. (да съжсвямъ), Jur. la

compétence; 12. списателъ за народа —, un publiciste; 13. (за съчене дѣла), l'af- fouage m; 14. (да съжсвямъ), Jur. l'usage m; || който

има такава —, un usager; 15. имамъ —, vn. j'ai raison; || нѣмамъ —, j'ai tort; 16. който дава —, facultatif, adj; 17. който

има —, Jur. habile à; || (на нѣщо), ayant droit; || (да съжсвямъ), competent, adj; 18. безъ —, adv. à tort; 19. съ каква —?

- en quelle qualité? 20. по —, à juste titre; 21. съ повече —, à fortiori; 22. съ —, à bon droit, licitement; 23. съ — или не-, à tort ou à droit.
- Правдивость**, *sf.* la vérité, la véracité.
- Правдивъ и -долибнъ**, *adj.* véridique.
- Правдознание**, *sn.* le droit. [*spécieux.*]
- подобенъ, *adj.* vraisemblable, probable, — подобие, *sn.* la vraisemblance, probabilité, spéciosité, apparence *f.*
- Праведень**, *adj.* saint, juste, intègre.
- Праведливо**, *adv.* justement, droitement.
- Праведливость**, *sf.* le droit, droiture, raison, rectitude *f.*; || по —, *adv.* à bon ou juste titre. [*fig.* droit.]
- Праведливъ**, *adj.* juste, légitime, vrai; ||
- Праведникъ**, *ница*, *s.* saint, inte; juste *m.*
- Праведно**, *adv.* justement, droitement, sainement; || — или не-, à tort ou à droit; || —нота, *sn.* le juste.
- Праведность**, *sf.* *fig.* l'intégrité *f.* [*lateur.*]
- Прави-ледъ (сждина)**, *sn.* *Phys.* le congé.
- Правилень**, *adj.* régulier, réglé, correct, ténge; || *Log.* congru; -лно, -дмент.
- Правильно**, *adv.* avec régularité, en règle, réglément.
- говорене, *sn.* l'orthologie *f.*
- и здраво състояние, *sn.* état normal *m.*
- изговарине (на думи), *sn.* l'orthopée *f.*
- Правилность**, *sf.* la régularité, la correction.
- Правило**, *sn.* le précepte, le principe, doctrine, maxime *f.*, dogme, canon *m.*, observance *f.*; 1. *fig.* la règle, la boussole; 2. *Arithm.* la règle; 3. (въ грам.матика), la loi; 4. — обносяне, *Com.* la gouverne; 5. — смисане, тѣмо вардене на -ла, la régularité. [*mental m.*]
- Правителень падежъ**, *sm.* *Gram.* l'instruction.
- Правителствени конь**, *sm.* le bucéphale.
- робъ, *sm.* prisonnier d'état, *m.*
- Правителствено**, *adv.* administrativement.
- Правителственъ**, *adj.* gouvernemental, administratif.
- Правителствены дѣла**, *sn. pl.* la politique.
- Правительство**, *sn.* le gouvernement, administration *f.*, règne, régime *m.*; || назначень отъ -ството, *Jur.* datif, *adj.*
- Правичко**, *adv.* nûment et nuement; || — да кажъ (истинно), sans mentir.
- Правлене**, *sn.* l'état *m.*, la direction; || (у начинъ —), *Com.* le gouvernement.
- Право**, *adv.* justement, au juste, à plomb, en enfilade; 1. *fig.* de droit fil, de front, sainement; 2. на —, tout platement; 3. правя —, *va.* decourber.
- гърло, *sn.* *Anat.* l'oesophage *m.*; || на —, oesophagien, *adj.*; || въспалене на —, *Méd.* l'oesophagite *f.* [*la stangue.*]
- стебло (на желѣзна котка), *sn.* *Blas.*
- вѣрень, *adj.* orthodoxe, vrai croyant, *m.*
- Правовѣрие**, *sn.* l'orthodoxie *f.*
- вѣрникъ, *ница*, *sc.* orthodoxe, fidèle.
- дълго перо, *sn.* *H. nat.* plume rémige *f.*
- душень, *adj.* loyal, probe; || *fig.* droit.
- душе, *sn.* la loyauté, vérité, droiture, probité *f.*, bien *m.*; || *fig.* l'intégrité *f.*
- кжтень, *adj.* rectangulaire; || *Geom.* rectagle, orthogonal.
- кжтна дълбочина, *sf.* *Archit.* l'angle *m.*
- кжтникъ, *sm.* *Geom.* le rectangle.
- кжтно, *adv.* d'équerre, en équerre.
- линѣйнь, *adj.* *Geom.* rectiligne.
- ногъ конь, *sm.* cheval bouté, *adj.*
- писане (ортография), *sn.* l'orthographie.
- писатель, *ка*, *sc.* orthographiste.
- славень, *adj.* orthodoxe.
- славіе, *m.* l'orthodoxie *f.*; || учене противо —, l'hétérodoxie *f.*
- сждень, *adj.* équitable; -дно, -ment.
- сждіе, *sn.* la justice, équité *f.*; 1. *fig.* la thémis; 2. Боже —, la thédicée; 3. жезалъ —, main de justice, *f.*; 4. министр върху —, ministre de la justice, *m.*; 5. пріетель на —, un justicier.
- сжднотъ, *sf.* la justice.
- учителень, *adj.* gnomique.
- Правостъ и -отія**, *sf.* l'exactitude *f.*, rectitude, précision, justesse, droiture *f.*; || *Artill.* coin de mire, *m.*
- Правъ**, *adj.* direct; -во, -tement; 1. droit, exact, véritable, vrai; 2. *fig.* sain; 3. двягамъ —, *va.* redresser; 4. ставамъ —, *vn.* se chausser; 5. стоя —, *vn.* se redresser; || *adv.* debout; 6. на -во, по — пжтъ, *adv.* droit, droitement, en droiture.
- вървезъ (на ладія), *sm.* *Mar.* l'orthodromie *f.*
- кжтъ [на —, *adv.* carrément.
- пржтъ, *sm.* le montant.
- Правяне**, *sn.* la confection, édification, manipulation *f.*; 1. -колыбы, *Milit.* le baraquement; 2. раздаване или — (въ книжна игра), la donne; 3. — стипца, *Chim.* l'alunation *f.*
- Правя**, *va.* faire, établir, construire, édifier, ériger, bâtir, fabriquer, confectionner, manufacturer; 1. pratiquer, operer, rendre, former, créer, contracter; 2. *fig.* pétrir de; 3. *Chim.* manipuler; 4. *Mus.* exécuter; 5. (накѣ), refaire; 6. (валнасть, трѣкалѣсть), arrondir; 7. (въртоглавъ), abalourdir; 8. (грамада), appiler; 9. (глунавъ), abêtir, abalourdir; 10. (едно нѣщо надве и едно по друго промѣнявань), alterner; 11. (кжупове), aiguilleter; 12. (си колыба), *Milit.* se baraquier; 13. (лошаво), empirer; 14. (по-малкѣ), apétisser; 15. (мекъ), assouplir; 16. (крѣхкѣ), attendrir; 17. (нѣкого да вѣде много, на-тжкжувать му тѣрбухъ-тѣ), bourrer;

18. (поверхнята часть на ладя), *Mar.* accastiller; 19. (прѣди почитъ-тъ) anticiper; 20. (самъ противъ себе-си), se trahir; 21. (сегодня); approprier à; 22. (тежко), appesantir; 23. (тъжъ две животны), appareiller, apparier; 24. който прави украсенеа на постелки и на дрѣхы, un agriministe; 25. прави толкъ съ гроша, *v. imp.* il vaut; 26. -са, *vr.* ériger en; 27. (болель), se faire. [sanction f.]

Прагматическа наредѣ, *sf.* pragmatique

Прагове (на врата), *sm. pl.* le jambage.

Прагче (у фортепiano), *sm.* le sommier.

Прагъ (на врата), *sm.* le seuil, le pas; 1. *Archit.* le pied-droit; 2. (на стѣлбы), le patin; 3. отдолень — на вратка, *Mar.* le seuillet; 4. (на рѣка), voyez Бързей.

Празалкачъ (по ледъ-тъ), *sm.* un traîneur.

Празалимса, *vr.* couler; || (по ледъ-тъ), glisser; || който са празала, un glisseur.

Празалине, *sm.* la glissade; || (по ледъ-тъ), le glissement.

Праздна гробница, *sf.* la représentation.

— дума, *sf. pop.* la blague et blaue; || -мы, *pl.* la chanson; || казвамъ -мы, *vn.* blaguer.

Празднень и -зень, *adj.* désaffairé, inoccupé, vacant, désoccupé, désœuvré, inactif, oisif, net, vide; 1. *fig.* creux; 2. (безъ товаровъ, за ладя), *Mar.* lége; 3. бывамъ — или незадовоенъ, *vn.* vaquer.

— марзанъ (отъ олово), *sm. Typ.* le lingot.

Праздникъ, *sm.* la fête; 1. -тъло Господне, la fête-Dieu; 2. (при нова събѣръ), la néoménie; 3. (на раждането), l'anniversaire m; 4. (на храмъ), fête patronale f; 5. -ници (съ почитъ на Бахуса), *pl.* les dionysiaques f; 6. (съ почитъ Минервы), les panathénées f. [chômable.]

Праздничтъ, *adj.* festal, solennel et-lemnel.

— день, *sm.* la fête, jour férié ou néfaste m; || -дни (у Римляны), *pl.* les fêtes f.

Празднична дрѣха (хрыта), *sf.* habit de gala, m.

Праздничны святцы, *sm. pl.* l'eucologe m.

Праздно, *adv.* à vide, en blanc.

— скиталець, *sm.* un oisif.

Праздностъ, *sf.* l'inaction f, oisivité, désoccupation f, désœuvrement m; || cavernosité, cavité, vacuité f.

Празднувамъ, *vn.* fêter, sanctifier, solenniser, célébrer; || (на името си день-тъ), fêter; || (праздникъ), chômer.

Празднуване, *sm.* la célébration f, solennisation, sanctification, réjouissance, fête f; || *fam.* la jubilation; || (за почитъ Пану), les lupercales f.

Празерь (камыкъ), *sm. Min.* la prase.

Празъ, *sm.* plante, le poireau.

Практика, *sf.* la pratique.

Практикъ, *sm.* un praticien.

Практически, *adj.* pratique; -скы, -ment.

— лѣкарь, *sm.* un praticien.

Праматарь (купецъ), *sm.* un vendeur.

Прамъ (едноналубна ладя), *sm.* le prame.

Пране, *sm.* le blanchissage, le lavage; || придворень надзирачь върху дрѣхы за —, un lavandier; || имамъ — и бдене да-ромъ, être blanchi et nourri.

Праностъ, *sf.* la netteté.

Пранчио, *sm.* un propre.

Пранъ, *adj.* net, lavé.

Праны ризы, *sf. pl.* le blanchissage.

Прасене, *sm.* la cochonnée.

Прасенце, *sm.* cochon de lait m, le goret.

Праскова, *sf.* arbre, le pâcher; || (порасла на чистъ въздухъ), pêche de vigne; || (скорозрѣйка), l'avant-pêche f.

Прасковна ракия, *sf.* le persicot.

Прасковы, *sf. pl.* la pêche, la presse; || видъ —, le pavie.

Прасодия (стихосложене), *sf.* la métrique.

Прасятса, *v. imp.* ils coehonnent. [siaire.]

Пратеникъ, *sm.* un ambassadeur, un apocri.

Праханаринца, *sf.* l'amadouerie f.

Праханъ, *sf.* l'amadou m; отъ —, d'amadou.

Прахокрылы (буболечка), *sf.* H. nat. lépidoptères, *adj.* m.

Прахта (отъ гнѣвъ), *vn. pop.* renâcler.

Прахъ, *sm.* la poussière, la poudre; 1. *Géol.* les détrit; 2. плодотворенъ или цѣстенъ —, *Bot.* poussière fécondante f ou polen m; 3. (отъ камъ), la poudrette; 4. (отъ глина камъ), cendre gravelée f; 5. (отъ каменны вжлица), l'escarbille f; 6. пълень съ —, poudreux, *adj.*; 7. стриване на —, la pulvérisation; 8. счуквамъ или стривамъ на — и *fig.* направлямъ на — и пенелъ, *va.* pulvériser; 9. хвърлямъ — въ очи, *va.* jeter de la poudre aux yeux; 10. който са тръкаля изъ -тъ, pulvérateur, *adj.*

Прашень, *adj.* poudreux.

Прашець, *sm.* la poudre.

Пращавъ, *adj.* Bot. pulvérulent.

Пращаникъ, *sm.* Bot. l'étamine f, anthère f.

Пращинчастъ, *adj.* Bot. staminé.

Пращинченъ, *adj.* Bot. antheral, staminal.

Прашолъ, *v. imp.* il pleut.

Пращамъ, *va.* envoyer, adresser, dépêcher; 1. (съ изгледане на криво), envoyer paître; 2. (людие на уловена ладя), *Mar.* amarriner; 3. (накъ назадъ), renvoyer; 4. (за нѣкого), faire venir; 5. (нѣкого извъль прѣдѣлытъ), proscrire, confiner; 6. (за нѣщо), envoyer chercher ou quérir; 7. (на оня събѣтъ), expédier, envoyer ad patres; 8. който праща дѣло прѣдъ съдникъ, *Jur.* rémissorial, *adj.*; 9. -меса (единъ другъ), *vr.* se renvoyer.

Пращане, *sn.* l'expédition *f.*, envoi, message *m.*; || (*назадъ*), le renvoi.

Пращаны пары (*риместъ*), *sf. pl.* la remise.

Пращачъ, *ка* (*на писмо*), *s.* destinataire, trice.

Пращка, *sf.* la fronde, espringale; 1. l'échelier *m.*; || хвърлямъ съ —, *va.* fronder; || *por.* flaqueur.

Пращкаръ, *sm.* un frondeur. {tirant.

Пращкы, *sf. pl.* l'étrier *m.*; || (*на кесия*), le

Пребendarій, *sm.* un prébendier.

Президентство, *sn.* la présidence, le fauteuil.

Президентъ, *ка*, *s.* président, ente.

Презусть (*на военна сѣдба*), *sm.* un président.

Прелатство, *sn.* la prélature.

Прелатъ, *sm.* un prélat.

Прелиминариъ, *adj.* préliminaire; -но, -ment.

Прелюдія, *sf. Mus.* la prélude; || свѣра —, *va. Mus.* préluder.

Премія (*придадка*), *sf.* la prime, le prix; || заздравителна —, prime d'assurance.

Премонстрантски калугерь, *sm.* un prémontré.

Пренумерация, *sf.* la souscription.

Прериалъ (*мѣсець на републиканска година*), *sm.* le prairial.

Пресвитеріанинъ, *анка*, *s.* presbyterien, enne; || -ански, *adj.* {et -ranisme.

Пресвитеріанска, *sm.* le presbytérianisme

Пресвитеръ, *sm.* un prêtre.

Пресъ (*станъ, менемѣ т.*), *sm.* la presse; || единъ — пълень, une pressée.

— *паніе* (*матискалка върху писма*), *sn.* le serre-papiers.

Претекста (*дрѣха у Римляны*), *sf.* le prétexte *et* robe —, *sf.*

Претендентъ, *sm.* un prétendant.

Претенція, *sf.* la prétention, la raison; || съ голѣмы —ци, à prétentions.

Преторіанска стража, *sf.* les prétoriens *m.*

Преторіански, *adj.* prétorien.

Преторска длѣжностъ, *sf.* la préture.

— сѣдница, *sf.* le prétoire.

Преторски, *adj.* prétorien.

Преторство, *sn.* la préture.

Преторъ (*у Римляны*), *sm.* un préteur.

Префектура, *sf.* la préfecture.

Префектуренъ и -тски, *adj.* préfectoral.

Префектъ, *sm.* un préfet.

Прецессія (*на равноденстоіе*), *sf. Astr.* précession des équinoxes, *f.*

При, *prep.* chez, proche de, en présence de, sous les yeux de, près de, à côté de, au moment de; 1. à, en, sur, vers, lors de, joignant, contre, pour; 2. *adv.* auprès (de), secondairement, attendant à; 3. *fam.* rasi-bus; 4. — това, *adv.* toutefois, néanmoins, au reste, du reste, en outre, par dessus le marché, plus, de plus, bien plus, qui plus est, brochant sur le tout, si et s'; 5. -всичко това, *conj.* cependant, à près tout, au milieu

de tout cela, néanmoins, au bout du compte; 6. -това още, *adv.* par ou de surcroît.

Прибавенъ, *adj.* intercalaire, embolismique, paragogique; || *Jur.* subsidiaire; || (*на край рѣчи*), *Gram.* postpositif.

— *листь*, *sm.* l'allonge *f.*

Прибавителенъ и -вченъ, *adj.* additional.

Прибавка, *sf.* le supplément, annexe, augmentation *f.*, surcroît *m.*, applique *f.*; 1. (*върху разноски*), *fam.* le subrécot; 2. (*въ край дума*), *Gram.* la paragoge; 3. за —, de, par subrécot, subsidiairement.

Прибавна данъ, *sf.* le taillon.

— *добывка* (*процѣнтъ*), *Jur.* le surcens.

— *такса*, *sf.* la surtaxe.

Прибавны платна, *sm. pl.* *Mar.* la bonnette.

— *платы*, *sf. pl.* les taxations *f.*

Прибавченъ, *adj.* supplémentaire.

Прибавямъ, *va.* hausser, joindre à, intercaler, allonger, apposer, enfler; || (*накъ*), surajouter; || -са, *vr.* croître (*voyez* **Притурямъ**).

Прибавяне, *sn.* le supplément, addition *f.*, appendice, redoublement *m.*, intercalation, apposition *f.*; || *Chron.* l'embolisme *m.*; || (*върху цѣна*), le surhaussement.

Прибирамъ, *va.* approprier à, garnir de, ranger, agencer; 1. *fam.* détalier, filer, atourner; 2. (*накъ*), regarnir; 3. (*къкого за слугуване*), attacher; 4. -са, *vr.* déménager, dénicher; 5. *fig.* jucher et se —, tourner le dos à; 6. *fam.* déguerpir.

Приблизене, *sm.* l'approche *f.*, rapprochement *m.*, approximation *f.*, abord *m.*, l'à peu près; || *Phys.* l'apposition *f.*; || (*на мѣсець-тъ до зѣзда*), *Astr.* l'appulse *f.*

Приблизенъ, *adj.* familier. [dable.

Приблизителенъ, *adj.* approximatif, abor-

Приблизителностъ, *sf.* l'approximation *f.*

Приблизявамъ, *va.* approcher, approximer, aborder, avancer, accoster; 1. (*накъ*), rapprocher; 2. (*до бръгъ-тъ*), toucher; 3. -са, *vr.* s'approcher, [riser; 4. (*накъ*), se rapprocher; 5. (*до край-тъ*), tirer à sa fin.

Прибой (*на вѣлна*), *sm.* *Mar.* le refrain et refrain.

Прибойникъ, *sm.* *Artill.* le fouloir, le refouloir.

Прибрано, *adv.* proprement.

Прибраностъ, *sf.* la propreté.

Прибръзано темпо (*въ финалъ*), *sn. Mus.* la strette. [concis.

Прибръзанъ, *adj.* recherché; || (*за писало*),

Прибръзано (*въ писало*), *sn.* le recherché.

Прибръзостъ (*за писало*), *sf.* la concision.

Прибръзувамъ, *vn.* se précipiter.

Прибръженъ, *adj.* riverain.

— *пилотъ*, *sm.* pilote côtier *m.*

— *сѣдачъ* (*жители*), *sm.* un riverain.

Прибръжно плаване, *sm.* navigation cô-

Прибѣгнувамъ, *vn.* accourir; || (до нѣкого), recourir à, avoir recours à.
Прибѣгнувше, *sn.* l'asile *m.*, franchise *f.*, refuge, abri *m.*, lieu de retraite, réduit, couvert *m.*;
 1. *fig.* ancre de salut, le port; 2. давамъ — у дома си, *va.* recevoir, retirer; 3. правда за —, la franchise.
Привардевамъ, *vr.* se contregarder, parer.
Приватень, *adj.* privé. [ment *m.*]
Приведене (съ права линия), *sn.* l'aligne.
Приведеникъ, *sm.* (voyez Пръведеникъ).
Привезанность, *sf.* l'attachement *m.*
Привезвамъ, *va.* attacher.
Привезло, *sn.* le portant, anse *f.*; || (на котка), *Mar.* (voyez Рымъ).
Привилегированъ, *adj.* privilégié, breveté.
Привилегія, *sf.* le privilège, le brevet; 1. давамъ —, *va.* breveter; 2. (нѣкому), privilégier; 3. човѣкъ съ —, un privilégié.
Привлекателень, *adj.* attirant, attracteur, attractif, appétissant, entraînant, attachant, intéressant, engageant; || *fig.* palpitant d'intérêt *m.*; || ставамъ —, *vn.* intéresser.
Привлекательность, *sf.* l'entraînement, intérêt *m.*
Привлечливъ, *adj.* attirable.
Привличамъ и -лачамъ, *va.* entraîner, amorce, attacher, allécher, intéresser, leurrer, piquer; || *fig.* attirer; || *fam.* affrioler, racrocher.
Привличане, *sn.* Phys. l'attraction; || **привръжники на система за —**, un attractionnaire.
Привождамъ, *va.* alléguer; || (съ права линия), aligner.
Привратница (съ манастиръ), *sf.* la tourière.
Привъзанность [същане —, *Phrén.* l'affectionnité *f.*
Привъзвамъ, *va.* attacher, ratacher; 1. (изново), rebander; 2. (на котка ортома), *Mar.* étalinguer; 3. (късче хартия), biller; 4. (на пей-тъ платина), *Mar.* lacer; 5. -са, *vr.* se ratacher.
Привръзка, *sf.* la délégation; 1. *Chim.* l'écharpe *f.*; || на —, en écharpe; 2. *Chir.* le couvre-chef, le frontal; 3. (на ръка), le gantelet; 4. (на пердета), l'embrasse *f.*; 5. (на сабя), le noeud.
Пригладевамъ и -лаждамъ, *va.* coiffer, adoniser; || (накъ главата си), recoiffer; || -са, *vr.* *fam.* se dodiner.
Приглаждане и -лаждане, *sn.* le cosmétique; || (на коса), la frisure.
Пригладителень, *adj.* cosmétique.
Приглашамъ, *va.* Mus. accompagner.
Приглашане, *sn.* Mus. l'accompagnement *m.*
Приглашачъ, *sm.* Mus. un accompagnateur.
Пригледвамъ и -леждамъ, *va.* revoir, visiter, pourvoir, contrôler, assister, à; || (за нѣкого), *fig.* veiller.
Пригледване, *sn.* la revue, visite *f.*, contrôle

m., indulgence, collationnage, remission *f.*;
 1. *Typ.* la révision; 2. изново — стоки, le recensement; 3. безъ —, sans rémission; 4. за —, à revoir.
Пригледъ, *sm.* le résumé.
Пригода, *sf.* le plaisir.
Пригодно е, *v. imp.* il plait.
Пригорѣло, *sm.* *Chim.* l'empyreume *m.*
Пригорѣлъ, *adj.* *Chim.* empyreumatique.
Приготвачъ, *ка*, *s.* garnisseur, confectionneur, euse; un apprêteur; 1. (таиния т.), un fournisseur, un pourvoyeur; 2. (на храна), un approvisionneur, avitailleur *m.*; 3. маза за —, la pourvoirie.
Проготвень, *adj.* de réserve *f.*; || (съ), pourvu de; || -но, en réserve.
Приготвителень, *adj.* préparatoire; || *Med.* dispositif; || *Anat.* préparant.
Приготвамъ и -твевамъ, *va.* préparer, apprêter, pourvoir de, garnir de, fournir, confectionner; 1. destiner, ménager, disposer, mitonner, dresser, mettre; 2. *fig.* dégrossir, mâcher à; 3. *Jur.* grossoyer; 4. (бойны мышца), *Milit.* amutitioner; 5. (нужа), expédier; 6. (помръбнитъ), servir, remonter; || (си), *Mar.* se ragréer; 7. (нужо помръбно), alimenter; 8. (храна), approvisionner; || *Milit.* avitailleur; || (си), s'affourager; 9. (си нужо), s'approvisionner de, se pourvoir de, se fournir; 10. (за смъртъ болный), assister à la mort; 11. -са, *vr.* se nantir de, se mettre en devoir, s'ajuster à ou avec, s'armer; 12. (за нужо), se préparer à; || *fig.* peloter en attendant partie *f.*; 13. (за нужо), se garnir de; 14. безъ да са приготвя, à livre ouvert *m.*
Приготвяне, *sn.* le préparatif, préparation, provision, fourniture, confection, réserve *f.*, appareil *m.*; 1. *fig.* la prélude; 2. (бойны мышца), l'amutitionnement *m.*; 3. (ради нечтване), *Typ.* mise en train; 4. (храна), l'avitaillement *m.*; 5. правя безъ —, *va.* improviser; 6. приготвянеа, *pl.* les dispositions *f.*; || *fig.* les apprêts *m.*; 7. голѣмы алы пусты —, *fig.* l'échafaudage *m.*; 8. правя голѣмы —, *va.* *fig.* échafauder.
Приграденъ, *adj.* suburbain.
Приградъ, *sr.* le bourg. [plexus.
Пригрителна мышца, *sf.* *Anat.* le com-
Пригръщамъ, *va.* embrasser, enlacer dans ses bras, saisir, comprendre, accoler; || -щамеа, *vr.* s'embrasser.
Пригръщане, *sn.* l'embrassement *m.* et embrassade *f.*, étreinte, accolade *f.*
Придавамъ, *va.* ajouter, attribuer; || (новы силы), *fig.* revivre.
Придавче, *sn.* un nouveau-né.
Придаденъ, *adj.* intercalaire.
Придаиъ, *sf.* *Jur.* l'apport *m.* (voyez Придъ).
Придворень, *adj.* de cour, courtisan *m.*

Придворенъ кавалеръ, *sm.* un écuyer.
 — **офиціантъ**, *sm.* un commensal.
 — **сѣвѣтъ**, *sm.* conseil aulique *m.*
Придобывамъ, *va.* gagner, profiter, acquérir, captiver, s'attirer, concilier; 1. *fig.* retirer;
 2. *Jur.* acquêter; 3. (*уконово*), reconquérir;
 4. (*накъ*), regagner; 5. (*накъ* *почетъ-ма* *си*), se réhabiliter.
Придобыване, *sn.* l'acquisition *f*; || *сѣщане* *sa* —, *Phrén.* l'acquisivité *f.* [deur, euse.
Придобывачъ, *sm.* un acquéreur; reven-
Придобывка, *sf.* le gain; || *трѣя* *своята* —, *va.* chercher chape-chute *f.*
Придobyто имане, *sn.* le pécule.
Придobyты познанеа, *sm. pl.* l'acquis *m.*
Придружавамъ, *va.* suivre.
Придружаване, *sn.* l'accompagnement *m*; || *fam.* l'arroi *m.*
Придружень (*отъ*), *adj.* suivi.
Придружителенъ, *adj.* accessoire.
Придружникъ, *sm.* un compagnon, convive, menin; || *fam.* un acolyte.
Придружници, *sm. pl.* la suite, le train; || *fig.* l'entourage *m*; || *въ* — *цытъ*, *Milit.* à la suite de.
Придържамъ, *vr.* tenir, se suspendre, citer; || (*къмъ* *дѣтъръ-тъ*), *Mar.* pincer; || — *държаса* (*отъ*), *v. imp.* il tient à.
Придържане, *sn.* la citation.
Придърженъ, *adj.* sujet.
Придържливъ [*правя* —, *va.* subordonner.
Придържникъ, *sm.* un partisan, prosélyte; satelite, sectateur; facteur, trice; || (*на Орански Долъ*), un orangiste.
Придържностъ, *sf.* la tenure, subordination, sujétion *f.*
Придумна частица, *sf.* *Gram.* l'énclitique *f.*
Придъ (*прикія*, *чеизъ* *т.*), *sf.* la dot, le trousseau, le mariage; || *давамъ* —, *va.* doter; || *което* *са* *относя* *до* — *та*, *dotal*, *adj.*
Придъхане, *sn.* *Gram.* l'esprit *m.*
Приживень, *adj.* testamentaire.
Приживіе (*діема*), *sn.* le testament; 1. за-рѣчането, съдържането въ —, disposition testamentaire *f*; 2. който *прави* —, *v.* testateur, trice; 3. *правя* *си* —, за-рѣчвамъ *съ* —, *va.* tester; 4. *направлямъ* *съ* поддѣстване —, *va.* *Jur.* suggérer; 5. *безъ* —, *adv.* intestat et ab intestat.
Приздъ (*за* *подпиране*), *sm.* le contre-mur; || *подпирамъ* *съ* — *ды*, *va.* contre-murer.
Призрапане, *sn.* le spectacle; || *нѣмане* —, l'incuriosité *f.*
Призиривъ, *adj.* intéressant.
Признавамъ, *va. vr.* confesser, admettre; || — *са* (*за* *криво*), *vr.* se faire justice; || (*за нѣщо*), reconnaître, avouer.
Признаване и -знание, *sn.* la reconnaissance, aveu *m*, confession *f.*
Признакъ, *sm.* le signe, enseigne *f*, emblè-

me m, empreinte *f*, signe de ralliement, criterium *m*; || *fig.* le symptôme, le vestige.
Признавъ, *adj.* censé.
Признателенъ, *adj.* reconnaissant.
Признателностъ, *sf.* la reconnaissance, la gratitude.
Призовавамъ, *va.* inviter, prier à, invoquer, faire venir, appeler, convier; 1. (*втори пжтъ*), réappeler; 2. (*за удома*), mander; 3. (*на сжба*), assigner, prendre à partie; || *Jur.* procéder; || (*втори пжтъ*), réajourner, réassigner; || (*въ избѣстнѣ орѣме*), ajourner; 4. — *са*, *vr.* s'offrir; 5. *си* *са* *или* — *меса* (*единъ другъ*), s'inviter. [tion *f.*
Призоване, *sn.* l'invitation, invocation, voca-
Призованъ, *adj. m.* convive, convié, prié, invité.
Призовка, *sf.* l'appel *m*, semonce, allégation, invitation *f*; 1. *Jur.* la sommation; 2. (*за наслѣдство*), *Jur.* le rappel; 3. (*съ по-чѣкъ*), la citation; 4. (*за сжба*), l'ajourne-ment *m*; || *Jur.* le veniat.
Призователенъ, *adj.* citatoire.
 — **стихъ** (*въ* *черкова*), *sm.* l'invitatoire *m.*
Призракъ, *sm.* un intéressant.
Приказвамъ, *va.* raconter, conter, relater, rapporter, redire, déduire, parrer; 1. *fig.* retracer, toucher; 2. (*на дълго*), énarer; 3. (*друго, друго са разумѣва*), allégoriser; 4. (*лжжы*), en conter; 5. (*много*), en raconter; 6. (*подробно*), articuler; 7. (*раз-глаголено*), roucouler; 8. (*слово*), débiter; 9. (*на тжико*), détailler; 10. *което* *може* *са* *прикаже*, énarable, *adj.*
Приказване, *sn.* le récit, racontage *m*, relation, narration, histoire *f*, historique *m*; 1. *fam.* la version; 2. (*на дълго*), l'énarra-tion *f*; 3. *приетель* *на* — *званеа* *изъ* *тжико*, un détailliste.
Приказвачъ, *ка, s.* raconteur, conteur, diseur, euse; narrateur, trice; un relateur; || (*на анекдоты*), *fam.* un anecdotier.
Приказка, *sf.* le conte, fable, histoire, nar-ration *f*, narré *m*; || *стара* — *въ* *стихове*, le fabliau; || (*на кжсо*), *voyez* Анекдотъ.
Приказователенъ и -казливъ, *adj.* nar-ratif, historique et -torial.
Приказъ [*за* —, *adv.* merveilleusement.
Приковавамъ, *va. fig.* clouer à, dans.
Приключевамъ, *va.* envelopper (*voyez* При-тварямъ).
Приключено писмо, *sn.* l'incluse *f.*
Приключень, *adj.* inclus; || (*вжмръ*), *adv.* ci-joint. [ment.
Приключителенъ, *adj.* inclusif; — *лно*, — *иве*.
Прикрывамъ, *va.* escorter; || *fig.* recouvrir, plâtrer; || *Mar. Milit.* convoyer.
Прикрыване, *sn.* l'escorte *f*; || *Mar.* le convoi.
Прикупувамъ, *va.* acheter encor.
Прилагамъ, *va.* adapter, appliquer, appor-ter; || — *са*, *vr.* s'emmancher.

Прилагане, *sn.* l'adaptation *f.*
Прилагателно име, *sn.* *Gram.* l'adjectif *m*;
 какъ —, *adv.* -ctivement.
Прилежавамъ, *va.* vaquer à (*voyez* Залъ-
 гамъ).
Прилежане, *sn.* l'assiduité *f.*, diligence, ap-
 plication *f.* (*voyez* Затичане).
Прилежателенъ, *adj.* appliqué.
Прилеженъ, *vdj.* studieux, assidu à, soig-
 neux, diligent, prompt.
Прилежливъ, *adj.* empressé.
Прилежно, *adv.* assiduellement.
 — гледане (*на напрѣдъ и стражаръ за* —),
sn. *Mar.* la vigie.
Прилежъ, *sm.* le soin, empressement *m*, ap-
 plication *f*; || съ —, *adv.* précieusement.
ex-professo.
Приливъ (*ногорѣ издвигателна вода*),
sm. marée montante *f*; 1. (*кръвъ*), *Méd.* la
 congestion; 2. (*морски*), le flot, le flux;
 || — и отливъ, flux et reflux; 3. (*на теку-
 ливостъ*), le trop-plein.
Прилика, *sf.* la ressemblance, affinité, com-
 paraison, convenance, analogie, sorte *f*; 1.
 (*въ лицето*), l'air *m*; 2. *имамъ* — съ
 въщо, *va.* participer de; 3. *за* —, par
 contenance.
Прилистникъ, *sm.* *Bot.* la stipule.
Приличамъ, *vn.* convenir à, revenir, seoir;
 1. (*на баща си*), chasser de race *f*; 2.
 (*на*), *fig.* sentir; 3. (*на нѣкого*), ressembler;
 4. (*нѣкратено*), sympathiser; 5. *прилича*,
v. imp. il importe, il habille, avoir la mine
 de; || (*нѣкому*), aller bien ou mal; 6. *при-
 личать си*, ils se correspondent; 7. *при-
 лично е*, il convient; 8. — *ме си* (*единъ
 другъ*), *vr.* se ressembler.
Приличенъ, *adj.* semblable, ressemblant,
 pareil, similaire, convenant, convenable,
 analogue, approchant de, raisonnable, com-
 patible avec, catégorique; 1. *сѣант*, bien-
 сѣант, assortissant à, pertinent, sortable,
 beau ou bel, à propos; 2. *fig.* parallèle; 3.
Théol. congru; -чно, -ument; 4. (*мърдѣ*),
fig. parlant.
Приличие, *sn.* la bienséance; 1. *fig.* la ten-
 nue; 2. *Jur.* la pertinence; 3. (*на расченеа*),
Bot. le caractérisme.
Прилично (*е*), *v. imp.* il appartient; || -щото,
 il est de règle que; || -чното, *sn.* l'hon-
 nête *m*, la pareille, analogue *m*.
 — *врѣме*, *sn.* la commodité.
Приличностъ, *sf.* l'identité *f.*, similarité, con-
 venance, égalité, comparabilité, proportion,
 correspondance *f*, rapport *m*.
Прилогъ, *sm.* *Gram.* le prédicat ou attribut.
Приложене, *sn.* l'application *f*; || *Gram.* ap-
 position *f*.
Приложенъ, *adv.* ci-inlus.
Прилѣгвамъ, *vn.* s'attacher à.

Прилѣпене, *sn.* l'adhérente *f*; || *Anat.* in-
 sertion *f*.
Прилѣпенъ, *adj.* jointif, adhérent.
Прилѣпителенъ, *adj.* communicatif.
Прилѣпливъ и -лѣпчивъ, *adj.* contagieux;
 || *Méd.* loémique.
Прилѣпностъ, *sf.* l'adhérente *f*.
Прилѣпмса, *vr.* adhérer à, s'attacher à,
 s'accrocher à, s'incruster; || (*до жена*),
 s'enjuponner; || (*силю*), se cramponner à.
Прилѣтъ, *sm.* *mamm.* la chauve-souris, le
 vespertilion.
Прима (*игра*), *sf.* la prime.
Прималива ми, *v. imp.* il me pâme.
Прималиване, *sn.* la pâmoison.
Примамъ, *sf.* l'attrait, allèchement *m*.
Примамвамъ и -мамимъ, *va.* attirer, al-
 lécher, appâter, affriander, amorcer, leur-
 rer, acoquiner; || *fam.* affrioler; || (*къмъ
 мене купувачи*), s'achalander.
Примамване и -мамане, *sn.* l'amorce *f*; ||
fig. l'aimant *m*. || *fam.* agacer *f*.
Примамка, *sf.* les appas *m*; || *fig.* appât *m*;
Примамлива свърка, *sf.* le pipeau; || *ловя
 пицци съ* —, *va.* piper; || *ловене пицци
 съ* —, la pipée. [nant.
Примамливъ, *adj.* tentant; || *fam.* acoqui-
 — *пилецъ*, *sm.* l'appau *m*, appellant *m*,
 chanterelle *f*; || *Ven.* la moquette.
Примамникъ, *sm.* *fig.* canard privé *m*.
Примамно ъстие, *sn.* l'appau *m*.
Примаски, *adj.* primatial.
Примасъ, *sm.* un primat.
Приматство, *sn.* la primatie.
Примикарий (*старей*), *sm.* un primicier ou
 princier; || *длъжностъ на* —, le primiciéat
 ou princier *f*.
Примирене, *sn.* la pacification, arrangement,
 accommodement, raccommodement, accord
m, conciliation, réconciliation *f*, rapatriage
 et -triement *m*, réunion *f*; || *fig.* le rajuste-
 ment, rapprochement *m*; || *срѣдство за* —,
fig. le milieu. [teur.
Примирителенъ, *adj.* conciliatoire, concilia-
 —
Примирително срѣдство, *sn.* la capitulation.
Примиріе, *sn.* l'armistice *m*.
Примирливъ, *adj.* réconciliable.
Примирникъ, *ница*, *s.* pacificateur, concii-
 liateur, trice.
Примирно врѣме, *sn.* l'armistice *m*.
Примирявамъ, *va.* pacifier, accorder, ar-
 ranger, concilier, réconcilier, raccommoder,
 ajuster, rajuster, accommoder, réunir; || *fig.*
 rapprocher; || -*са*, *vr.* se réconcilier, se
 réunir, renouer, composer, être composé.
Примка, *sf.* le rets, embûche, longe *f*, noeud
 coulant, allier *m*; 1. *fig.* pot au noir;
 2. (*въ триктракъ*), la case; 3. *залагамъ
 -кы или хѣкъ*, *va.* dresser ou tendre des
 embûches.

Примкарь, *sm.* un traîneur.

Примки, *sf. pl.* les toiles *f.*, les pipeaux *m.*, panneau *m.*, machination *f.*; 1. *fig.* le piège, les filets *m.*, trébuchet *m.*, sourcière *f.*, les bricoles *f.*, les lacets *m.*, laes *m.*; 2. *плать отъ конскы* — (*за сума*), la rapatelle; 3. (*за ловене пилцы*), le traîneau, le pantin; 4. (*за еребицы*), le napper; 5. (*за еребицы*), la tonnelle; 6. *ловя съ* — еребицы, *va.* tonneler; 7. *ловець на еребицы съ* —, un tonneleur.

Примчена рокля, *sf.* la crinoline.

Примчено сито, *sn.* le sas.

Примченъ платъ, *sm.* la crinoline.

Примѣрна монета, *sf.* le pied-fort.

— *мѣрка (аяръ т.)*, *sf.* le jauge.

— *наплата (на колело)*, *sf.* la jeune-rante.

Примѣрни, *adj.* original; —но —алент; || (*горниченъ т.*), exemplaire, normal.

Примѣрно набѣлзване (*въ голѣмъ видѣ*), *sn.* l'étalon *m.*

— *цѣлишко (за монета)*, *sn.* le fierton.

Примѣръ (*горнѣкъ т.*), *sm.* l'exemple *m.*, exemplaire, original, prototype, patron, règle, parangon, carton *m.*; 1. *fig.* le modèle, le trait; 2. *Gram.* le paradigme; 3. *живъ* —, modèle académique; 4. *изработенамъ нѣщо споредъ* —, *va.* patronner; || *майсторъ на* —, un patronneur; 5. *изрѣдзвямъ споредъ* —, *va.* chantourner; 6. *изрѣзване по* —, le chantournage; 7. *вървя по -тъ на*, *vr.* se régler sur; 8. *ставамъ* —, *vn.* faire planche *f.*; 9. *по -тъ на*, *прѣп* à l'exemple de, à l'imitation de, à l'instar de.

Привалекности, *sf. pl.* les dépendances *f.*

Принадлежностъ, *sf.* l'appartenance *f.*, accompagnement, attribut *m.*, attribution *f.*, accessoire *m.*, annexe *f.*; || (*падане нѣкому*), *Jur.* la compétence; || *по* —, *adv.* dûment.

Принадлежжъ, *vn.* concerner, être à; 1. (*споредъ всѣка правда*), *Jur.* compéter; 2. *принадлежи нѣкому*, *v. imp.* il appartient à; 3. *който -дѣлки*, appartenant à, *adj.*

Привосене, *sn.* l'offre *f.*; || (*на черковни вещи*), la porrection.

Приносъ, *sm.* l'offrande *f.*, hommage *m.*; || (*по обръщане*), l'ex-voto *m.*

Приносимъ, *va.* offrir, porter, apporter, rapporter, valoir, produire, donner; || (*приходъ*), rendre.

Принудене, *sn.* la contrainte, coaction, extorsion, gêne, servitude *f.*; || *подложенъ на съдническо* —, contraignable, *adj.*

Принуденикъ, *sm.* coactif, *adj.*

Принуденностъ, *sf.* la contrainte, affectation, préciosité *f.*, air penché *m.*, guinderie, manière, étude *f.*; || *fig.* l'apprêt *m.*; || (*на ясалю*), le précieux.

Принудено уподобяване, *sn. fig.* le poncez.

Принуденъ, *adj.* contraint, forcé, affecté, tiré par les cheveux, gêné, guindé; || *fig.* arrêté, empesé, pincé.

— *смѣхъ*, *sm.* ris sardonien ou -donique *m.*

Приудливъ, *adj.* assujettissant.

Приудявамъ, *va.* contraindre, forcer à, assujettir, astreindre, gêner, extorquer, réduire, nécessiter; 1. *fig.* sergenter, exorciser, plier; 2. (*нѣкого за даване назадъ нѣщо*), faire regorger; 3. (*за нары нѣкого*), rançonner; 4. (*себе си нѣщо*), se cha-touiller pour; 5. (*силою*), violenter; 6. — *ca, vr.* se contraindre, s'astreindre à, se gêner.

Принцеса (княгиня), *sf.* une princesse.

Принцъ (князь), *sm.* un prince.

— *металъ*, *sm.* or de Manheim *m.*, chrysocale, similor *m.*; — *ленъ*, de similor

Припада ми, *v. imp.* je me sens défaillir, je me trouve mal, il me pâme, il s'avanouit.

Припадване, *sn.* la défaillance, évanouissement, soulèvement de cœur *m.*; 1. *fig.* la bouffée; 2. *Méd.* la lipothymie, affection *f.*, symptôme, accès *m.*, attaque *f.*; 3. *цѣръ за* —, *Méd.* antiapoplectique, *adj.* 4. *учене за болестны -неа*, le symptomatologie.

Припарямъ, *va.* aborder.

Припарямъ, *va.* presser.

Приписвамъ, *va.* gratifier, référer, donner, || (*на*), rapporter; || (*нѣкому нѣщо*), prêter.

Принисване *Богу човѣческо подобие*, l'anthropomorphisme *m.*

Приписка (въ стихослов), *sf.* l'envoi *m.*

Припкаме, *vn.* courir, fuir, galoper.

Припкане, *sn.* la course; || *fig.* la fuite.

Припкачъ, *sm.* un courrier (*voyez* Бързачъ.)

Припознавамъ, *va.* reconnaître, décerner, qualifier de; || (*нѣломоуше*), légitimer; || (*прѣдметъ въ хубостъ*), *fig.* donner la romme. [timation.

Припознаване (на нѣломоуше), *sn.* la légi-

Припѣтна молба, *sf.* la postulation.

— *потрѣба*, *sf.* la nécessité; || *fig.* impérieux, *adj.*; || *отъ* —, par nécessité.

Припрѣно, *adv.* instamment. [gence *f.*

Припрѣностъ (голѣма неволя), *sf.* l'ur-

Припрѣнъ, *adj.* urgent, pressé, pressant, impatient, instant.

Припрѣвъ, *sm.* la reprise, le refrain, vers int-realaires *m.*; || (*на нѣня*), le flon-flon.

Присадена чърница, *sf.* arbre, le cormier.

Присадено дръвче (ауллакъ т.), *sm.* l'ente *f.*

Присадени чърници, *sf. pl.* la corme.

Присады, *sf. pl.* (*voyez* Крушы.)

Присаждамъ (дрѣво), *va.* greffer; 1. (*прѣ-гивамъ*), enter; 2. (*накъ*), regreffer; 3. *Agric.* repiquer; 4. (*шѣрка*), inoculer; || — *ca, vr.* s'inoculer.

Присаждане и -дене, *sn.* la greffe, ento-

- ment *m*; 1. (*пакъ*), *Agric.* le repiquage; 2. начинъ —, la roupée; 3. ножке за —, le greffoir, écussonoir *m*; 4. листецъ за —, l'ente *f*.
- Присвовамъ**, *va.* attribuer, empiéter, s'ériger en; || (*си*), *vr.* s'appliquer.
- Присвоене**, *sm.* l'empiètement *m*.
- Присвойливъ**, *adj.* attributif.
- Присложенъ**, *adj.* contigu, ué.
- Присма** (*и fig.*), *sf.* le prisme.
- Присматически**, *adj.* prismatique.
- Присмивамъ**, *vr.* se moquer de, se rire de, se railler de, s'amuser à, persifler et -siffler, satiriser, caricaturer, placarder, tourner en dérision, bafouer, se goberger de, turlupiner; 1. *fig.* nasarder, berner, pincer; 2. (*нѣкому*) siffler; || *fam.* immoler.
- Присмивачъ**, *ка*, *s.* rieur, persifleur, gausseur, brocardeur, berneur, euse; || *fam.* un daubeur, un goguenard.
- Присмивень**, *adj.* sarcastique, dérisoire.
- Присмивка**, *sf.* la fable.
- Присмѣливъ**, *adj.* moqueur, railleur.
- Присмѣвны рѣчи**, *sf. pl.* le persiflage.
- Присмѣвъ**, *sm.* la raillerie, moquerie, risée, satire *f*, persiflage *m*, cavillation, gaudriole, dérision *f*; 1. *fam.* le diction; 2. *pop.* la gauserie; 3. *fig.* la berne et bernement *m*, 'huée *f*; 4. выкъ за —, la 'huée; 5. на-выкъ за —, l'infatuation *f*; 6. выкамъ за —, *vr.* 'huer; 7. говора на —, *vr.* persifler et -siffler; 8. достойнъ за —, bernable; 9. имамъ страсть къмъ —, *vr.* infatuer.
- Приспивателны приказки**, *sf. pl.* des contes à dormir debout.
- Присрѣдце**, *sm.* la ferveur.
- Приставамъ**, *vn.* commettre; || (*на мыслѣта отъ многослацието*), opiner du bonnet *m*.
- Пристаивамъ**, *vn.* aborder; 1. (*на брѣгъ-тъ*), arriver; 2. (*нѣкому*), s'abandonner à; || *fig.* épouser.
- Пристаиване**, *sm.* l'abord *m*.
- Приставница**, *sf. fam.* une duégne.
- Приставно свършене**, *sm. Gram.* l'affixe *m*.
- Приставница**, *sf.* le port, réceptacle, couvert, asile *m*; 1. *Mar.* la cale; 2. морска —, le 'havre; 3. обзидена —, port de bayre; || (*дѣто можеть де влзаетъ ладіи на всѣко врѣме*), port de toute marée; 4. ичистеване на —, le débacle et -el-ment; || чиста —, *va.* débâcler; 5. падаирачъ върху —, un débâcleur; 6. описание морскы —цы и брѣгове, *Mar.* le portulan.
- Приставнична плата**, *sf. Mar.* droit de quillage, *m*.
- Пристигамъ**, *vn.* arriver, atteindre; || който е пристигналъ, *s.* un arrivant.
- Пристигване**, *sm.* l'arrivée *f*; || (*на брѣгъ, за ладіи*), arrivage *m*.
- Пристрастевамъ** (*къмъ нѣщо*), *vr. fig.* s'engouer de.
- Пристрастенъ**, *adj.* partial; || (*къмъ*), passionné pour; || (*къмъ всѣко ингелишко нѣщо*), un anglomane.
- сждникъ, *sm.* un partialiste.
- Пристрастіе**, *sm.* l'infatuation *f*, partialité, faiblesse *f*; 1. *fig.* l'engouement *m*; 2. (*къмъ ингелишко*), l'anglomanie *f*; 3. изцѣривамъ отъ —, *va.* désinfatuer.
- Пристѣпамъ**, *vn.* aborder, accéder à, s'approcher, procéder à; || (*къмъ нѣщо*), venir et en venir à.
- Пристѣпане**, *sm.* l'accession *f*, accès *m*; || *fig.* l'abord *m*.
- Пристѣпенъ**, *adj.* abordable, accessible; || *fam.* accostable.
- Пристѣпность**, *sf.* l'accessibilité *f*.
- Присѣдинене**, *sm.* l'annexion *f*, réunion, incorporation *f*.
- Присѣдинены ставы** (*на тѣло*), *sf. pl.* l'emmanchement *m*.
- Присѣдивамъ**, *va.* annexer à, incorporer, ajouter, attacher, associer; 1. *fig.* réunir, relier; 2. (*изново*), réincorporer; 3. (*на Черкова*), réconcilier; 4. -са, *vr.* se réunir, adhérer à.
- Присѣдствие**, *sm.* la séance; || по врѣме на —то, séance tenante, les plaids tenants *m*.
- Присжиявамъ**, *vr.* songer de.
- Присжествувамъ** (*който -тува, сѣанъ, part.*).
- Присжиденъ**, *adj.* subjectif; -щно, -ivement.
- Присжидіе**, *sm.* la présence, existence, audience *f*; 1. *Théol.* la permanence; 2. на духъ-тъ -то, présence d'esprit; 3. съхранявамъ —то на духъ-тъ, *vn. fig.* avoir le pied marin; 4. който е въ —, assistant, *adj*; 5. въ —, *prép.* à la face de, sous les yeux de.
- Присжичъ**, *adj.* présent. [танѣе.
- Пританей** (*пританска сграда*), *sm.* le prytanée.
- Притварямъ**, *vo.* clore; || (*малко*), entre clore; || -са, *vr.* feindre, faire mine de, se travestir.
- Притворень**, *adj.* dissimulé, feint, hypocrite, jesuitique, sournois, double, étudié, affété, affecté, faux; || *fig.* normand.
- маршь, *sm.* fausse marche *f*.
- миръ, *sm.* paix fourrée *f*.
- побожникъ, -ница, *s.* cafard, ade; cagot, ote.
- Притворникъ**, *ница*, *s.* dissimulateur, trice; sournois, oise.
- Притворна крамола**, *sf.* fausse alarme *f*.
- примка, *sf.* faux semblant *m*.
- святня, *sf.* un tartufo; || *fig.* un torticolis.
- святость, *sf.* la tartuferie.
- Притворно**, *adv. fig.* en dessous.
- навляванъ, *sm. Milit.* fausse attaque *f*.
- побожница, *sf.* un béat; || *fam.* une béguine.

Притворно божество, *sm.* la cafarderie et cafardise, bigoterie *f*; || *fam.* le béguinage. — **примирене**, *sm.* paix fourée *f*.

Притворство, *sm.* la feinte, semblant, beau-semblant *m*, hypocrisie, dissimulation *f*; 1. affectation, afféterie, sournoiserie, grimace, fiction, pantalonade *f*; 2. *fig.* déguisement, masque *m*, comédie, momerie *f*; 3. *pop.* la frime; 4. **безъ** —, *adv.* à visage découvert.

Притеглеване (*на мышцѣ*), *sm.* l'adduction *f*.

Притеглевачъ, *sm.* Anat. l'adducteur *m*.

Притежательнъ, *adj.* Gram. possessif.

Притечна рѣка, *sf.* Géogr. l'affluement *m*.

Притискане, *sm.* la foulure; || (*на два хлѣба*), la baisure.

Притискъ (*инструментъ*), *sm.* Chir. le tourniquet.

Притиснать, *adj.* serré, contraint; || *fig.* pincé, concerté, apprêté.

Притиснувамъ, *va.* fouler.

Притоварвамъ и -рямъ, *va.* surcharger, accabler, charger, affaïsser; 1. (*съ работа*), outrer; 2. (*ладия*), Mar. bonder; 3. -са, *vr.* se surcharger; || (*съ работа*), s'accabler.

Притоварване и -ряне, *sm.* la surcharge.

Притрѣба, *sf.* la nécessité; || **имамъ** —, *vr.* presser.

Притрѣбенъ, *adj.* indispensable, urgent, de rigueur, pressé, pressant; || *Mus.* obligé.

Притрѣбность, *sf.* l'indispensabilité *f*.

Притурване, *sm.* l'annexion *f*.

Притурена хартия (*върху издането*), *sf.* Тур. main de passe ou chaperon, *f*.

Притуренъ, *adj.* intercalaire, postiche, paragogique.

Притурка, *sf.* le supplément, appendice *m*, intercalation, annexe *f*; || (*въ игра*), le renvi; || (*за украсене*), l'applique *f*.

Притуркъ, *sf.* pl. l'ingrédient *m*.

Притурямъ, *va.* appliquer, intercaler; || (*върху залагането на игра*), renvier.

Притѣсневачъ, *sm.* un oppresseur, un despote.

Притѣснене, *sm.* l'oppression *f*, despotisme *m*, vexation, guinderie *f*; || (*за даване пари*), l'avanie *f*.

Притѣсненъ, *adj.* opprimé, guindé.

Притѣснителенъ, *adj.* oppressif, suppressif, vexatoire, vexateur.

Притѣснявамъ, *va.* opprimer, opprimer, persécuter, vexer, molester; || *fig.* poursuivre, fouler; || -са, *vr.* se presser.

Притѣмняване, *sm.* l'obscurissement *m*.

Притходенъ, *adj.* productif, curial.

Приходъ, *sm.* le revenu, produit *m*, recette *f*, émolument, clocher, rapport *m*; 1. (*на духовно лице*), le temporel; 2. годишенъ **опредѣленъ** —, la rente; 3. **опредѣлямъ** — **къкому**, *va.* renter; || (*на нѣщо*), *va.*

doter; 4. **опредѣлене** — **на нѣщо**, la dotation; 5. **взимане** — **отъ имотъ на съдба**, Jur. la récréance; 6. **получевамъ** —, *va.* revenir.

Прицѣтникъ, *sm.* Bot. la bractée.

Причастенъ (*на*), *adj.* complice *de*.

Причастие (*колѣка*), *sm.* le saint sacrement, communion *f*, les dévotions *f*, le bon Dieu, administration, participation *f*; || *fig.* la sainte table; || Gram. le participe.

Причастникъ, *ница*, *s.* communicant, ante.

Причастывамъ, *va.* administrer; || -са (*съ свѣты Тайны*), *va. vr.* communier; || (*често*), fréquenter les sacrements *m*.

Причастыване, *sm.* la communion; || (*често*), fréquentation des sacrements, *f*; || (*у протестанти*), la cène. [chape.

Причетникъ (*въ стѣхари*), *sm.* le porte-

Причетливостъ, *sf.* l'imputabilité *f*.

Причетливъ, *adj.* imputable.

Причина, *sf.* la cause, occasion *f*, prétexte, pourquoi *m*, raison *f*, principe *m*, semence, matière *f*, sujet, moteur, motif *m*, considération *f*; 1. *fig.* la source, fondement *m*, mère *f*, manteau *m*; 2. **безъ** —, *adv.* gratuitement; || *prép.* à propos de rien ou de botes, 'hors de propos, mal à propos; 3. **безъ никаква** —, à propos de botes; 4. **по друга** —, d'ailleur; 5. **ето дѣ е -та**, *fam.* voilà le 'hic, c'est là le 'hic; 6. **имамъ** —, *vn.* avoir lieu; || (*щомо*), être fondé à; 7. **намирамъ** —, *va.* pretexter; || *fig.* bricoler; 8. **нѣмане** —, Jur. le non-lieu; 9. **по** —, *prép.* attendu; 10. **по кои** —, pour raison de quoi; 11. **етавамъ** —, *vn.* produire; || (*за*), motiver; 12. **съ** — **що**, sous prétexte que; 13. **ужъ съ** —, sous l'ombre; 14. -**чины**, *pl.* le considérant; 15. **излагамъ** — **на**, *va.* motiver.

Причиневачъ, *sm.* un auteur, un moteur.

Причинителенъ, *adj.* incident.

Причинореченъ, *adj.* Gram. causal et causatif.

Причиноречность, *sf.* la causalité.

Причнтамъ, *va.* classer; || (*къкому нѣщо*), imputer; || (*въ свѣтѣ*), canoniser.

Причитане, *sm.* l'imputation; || (*въ Свѣтѣ*), la canonisation.

Причривявамъ, *vn. fig.* colorer.

Причта, *sf.* le proverbe, parabole *f*, adage *m*, sentence *f*; 1. **говоря само съ -тъ**, *vn.* ne parler que par sentences; 2. **говорене съ** —, *fig.* la bribe; 3. **говорливъ или споренъ съ** —, sentencieux, *adj*; 4. **правя на** —, *va.* proverbialiser; 5. **сборникъ съ** —, la parémiographie et -miologie; 6. **съ** —, *adv.* paraboliquement; 7. **по -та**, proverbialement.

Причтенъ, *adj.* proverbial, parabolique.

Причудливъ, *adj.* fantasque; -во, -ment.

Пришествіе (*сторо*), *sn.* Slav. le second avènement. [interfolier.

Пришивамъ (*бѣла хартія въ книгу*), *va.*

Пришивка, *sf.* l'élargissure *f.*, coyan *m.*; || *Milit.* le chevron; || (*на дрѣва*), le troussis.

Прищепе, *sn.* l'humour *f.*; || *fam.* la lubie.

Прищи (*за вода*), *v. imp.* elle jaillit, rejail-
lit, saillit; || (*на горѣ*), elle sourde.

Прищителень, *adj.* jaillissant.

— **кладенець**, *sm.* fontaine jaculatoire *f.*,
jet d'eau, *m.*

Прищка, *sf.* Anat. la vésicule; || *Méd.* l'em-
physeme *m.*; || (*пѣкшицы отъ горещина*),
l'échauboulure *f.* [volage *m.*

Прищпа сыпаница (*у дѣца*), *sf.* *Méd.* feu

Прищѣвка, *sf.* la verge; 1. *fig.* la quinte; 2.
fam. le vertigo; 3. -кы, *pl. fig.* rats dans
la tête, *m.*; 4. лоша или добры -кы, les
volontés *f.*

Прищъ, *sm.* la bulle, ampoule *f.*

Прищыване (*на тежка жена*), *sn.* *Méd.* la
malacie.

Прищыванеа, *sn. pl.* les pardons *m.*

Прищане (*на вода*), *sn.* la saillie.

Приемамъ и Принмамъ, *va.* recevoir, ac-
cepter, accueillir, admettre, adopter, recueil-
lir, interpréter, revêtir *et* se — de, poser,
souffrir, étudier; 1. *fig.* épouser; || *fam.*
palper; 2. (*буквално*), prendre au pied de
la lettre; 3. (*върху си*), entreprendre; 4.
(*за върно*), supposer; 5. (*много гости на*
трапезата си), tenir table ouverte; 6.
(*припознавамъ за добро*), approuver à; 7.
(*добръ*), faire accueil; 8. (*за добро*), avoir
pour agréable; 9. (*съ благоволене*), ag-
réer; 10. (*драгоствно това*), *fam.* cela
n'est pas de refus; 11. (*изново*), réadmet-
tre; 12. (*въ кѣжѣ*), héberger; 13. (*назыкѣ*),
prendre; 14. (*нѣкого въ община*), agréger,
initier; 15. (*на себе-си отговорностъ*),
assumer; 16. (*пары*), toucher; 17. (*помощ-*
никъ), s'adjoindre; 18. (*въ сдружаване*),
associer; 19. (*въ смѣтка*), allouer; 20.
способностъ да — въ себе-си вътъпенеа,
la réceptivité; 21. (*значителень видъ*), se
poser; 22. -са, *vr.* s'interpréter; 23. прие-
маса, *v. imp.* il se prend.

Приемане и Принмане, *sn.* l'acceptation *f.*,
accueil *m.*, réception, admission, entrée,
bienvenue *f.*, traitement, chère *f.*; 1. *fig.*
l'adoption *f.*; 2. (*въ кѣжѣ*), l'hébergement
m.; 3. (*наслѣдство*), *Jur.* addition d'hé-
rité; 4. (*въ община*), la réception, agré-
gation *f.*; 5. за — то на обѣдъ, la bienvenue.

Приемливостъ, *sf.* la recevabilité, admissi-
bilité, docilité *f.*

Приемливъ, *adj.* susceptible de, studieux,
docile, passable, disciplinable; || (*въ смѣт-*
ка), allouer; || който може са приеме,
recevable, *adj.*

Приемникъ, *sm.* un accepteur, prenant, *adj.*;

1. *Jur.* ayant cause; 2. *Chim.* le récipient;

3. (*контракция т.*), *s.* entrepreneur, euse

4. (*на прѣдаването*), *Jur.* un abandonna-
taire; 5. оправдѣлений за —, un survi-
vancier.

Приемничество [правда за —, la survivance.

Приемъ, *sm.* la dose, le traitement; || *fig.*
l'asile *m.*

Приетель, *sm.* un ami; cousin, ine; || (*на*
веты нѣща и антикы), un antiquaire; ||
(*на музика*), un dilettante (*pl. -ti*).

Приетелень, *adj.* affable.

Приетелски, *adj.* amical; -скы, -ment.

Приетелко събрание, *sn.* petit comité *m.*

Приетелскы, *adv.* à l'amiable, de gré à gré.

Приетелство, *sn.* l'amitié *f.*

Приетенъ, *adj.* agréable, gracieux, amiable,
flateur, plaisant, délectable, délicat, déli-
cieux, revenant, prévenant, doux; 1. *fig.*
moelleux, ragoûtant; 2. (*на погледъ*),
riant; 3. (*на сѣщанеата*), suave; 4. (*твърдъ*),
voluptueux; 5. бывамъ —, *vr. fig.* sourire.

— **дѣхъ**, *sm.* le parfum.

— **обѣдъ**, *sm.* bon appétit!

Приетливо, *adv.* accortement. [tise *f.*

Приетливостъ, *sf.* la courtoisie; || *fam.* accor-

Приетливъ, *adj.* courtois, accort.

Приетна миризма (*отъ вино или вдене*),
sf. le fumet.

Приетно, *sn.* l'agréable *m.*; || — е да видя,
il fait beau voir.

— **сѣщане**, *sm.* le bien-être.

Приетностъ, *sf.* l'amabilité *f.*, élégance, gen-
tillesse, grâce *f.*, agrément *m.*, suavité *f.*,
moelleux *m.*, amenité *f.*; || *fig.* la douceur;

|| **безъ** —, sec, *adj.*

Приеть, *adj.* reçu, oblige, agréable.

Принмане (*кога плува нѣкой*), *sn.* la nagée.

Принманица (*конска*), le galop, galopade *f.*,
clocher *m.*, courbette *f.*; || **карамъ на** —, *va.*
galoper, courbeter; || **на** —, *adv.* ventre à
terre.

Приорски, *adj.* prieural.

Приорско достойнство (*и приорство*), *sn.*
le priorat.

Приорство, *sn.* le prieuré.

Приоръ, *sm.* un prieur.

Приумложене, *sn.* le surcroîte.

Приѣдка, *sf.* l'appétit *m.*; || **докарвамъ** —,
va. ragoûter.

Приѣдчень, *adj.* ragoûtant.

Приятіе (*на Св. Причастіе*), *sn.* la manducation.

Проба, *sf.* l'essai *m.*; || (*монетна*), le titre,
la loi.

Пробенъ листъ (*юрнекъ т.*), *sm.* le specimen.

Пробивалка, *sf.* Artill. la forerie; || —,
insecte, la vrillette. [mandrin *m.*

Пробиваликъ, *sm.* le foreur, vilebrequin,

Пробивало (*за мушакъ*), *sn.* l'évidoir *m.*

Пробивамъ, *va.* perforer, percer, trouser, creuser, vider, sonder forer, miner, aléser, térébrer; 1. *fig.* larder de; 2. *Milit.* enfoncer; 3. (*судъ съ тоузъ*), battre en brèche; 4. -*ca, vr.* se trouser; 5. пробиваса, *v. imp.* il se met à jour.

Пробиване, *sm.* la perforation, percement, forage, alésage *m*; 1. (*съ сърѣдѣль*), le persage; 2. (*на смолисто дърво*), la térébration; 3. (*на търбухъ*), *Chir.* la ponction.

Пробивателенъ, *adj.* perçant, perforatif.

Пробивачка, *sf.* mollusque, le taret.

Пробивачъ, *sm.* un perceur, alésoir *m*.

Пробивка, *sf.* le trou; || *Milit.* la trouée; || *Archit.* la baie.

Пробирамъ, *va.* élire.

Пробитостъ, *sf.* la brèche, le forage.

Пробитъ, *adj.* percé. [*sm.* le caniveau.

— *камъкъ* (*за истичане вода по улица*),

Пробиты желѣза, *sm. pl.* arme à feu, *f.*

Проблема, *sf.* le problème. [-ment.

Проблематически, *adj.* problématique; -ски,

Прободенъ, *adj.* percé.

Прободителенъ, *adj.* perçant, poignant; || (*за болѣжъ*), térébrant.

Прободително скръчане, *sm.* la strideur.

Пробождамъ, *va.* percer, enfoncer, traverser, élaner, enfermer, enfler, embrocher, transpercer, contre-pointer, entrelarder; 1. *fig.* larder de; 2. (*съ сабя*), pointer; 3. пробожда (*за елень*), *v. imp.* il daguet; 4. -*ca, vr.* se percer de, s'enfermer; 5. -меса (*единъ другъ*), s'entre-percer. [centèse.

Пробождане (*търбухъ*), *sm.* *Chir.* la para-

Пробство, *sm.* la prévôté.

Пробсть (*іерей*), *sm.* un prévôt.

Пробувамъ (*сломъ*), *va.* toucher.

Пробуда, *sf. fig.* le réveille-matin.

Пробуждамъ, *vr.* s'éveiller, ouvrir la paupière.

Пробуждане, *sm.* le réveil; || *Milit.* la diane.

Провала, *sm.* un beau dîneur; macheur, euse; avaleur de pois gris, goulou, gourmand, glouton *m*; pifre, esse; || *fig.* un gargantua, pourceau *m*; || *pop.* un bâfreur, goinfre *m*.

Проваленъ, *adj.* vorace; -лно, -ment.

Провалителенъ, *adj.* glouton; -лно, -ment.

Провалностъ, *sf.* la voracité, gloutonnerie *f*.

Провалство, *sm.* la gourmandise, gloutonnerie.

Проваль, *sm.* un comesteur, bout-tout-cuire

m; || *pop.* un fripe-sauce.

Проваляса, *vr.* s'engloutir, s'abîmer, fondre;

|| да са провалишь, *interj. fam.* malepeste.

Прованскы стафиды, *sf. pl.* le júbis.

Проведителенъ, *adj.* conducteur.

Проведиторъ (*въ Венеція*), *sm.* un prové-

diteur. [bilité.

Проведливостъ, *sf.* la conductibilité et -duc-

Проведливъ, *adj.* conductible.

Проведникъ (*на електричество*), *sm.* *Phys.*

le conducteur.

Провеждамъ, *va.* escorter, conduire.

Провеждане, *sm.* l'escorte *f*, la conduite.

Провидѣне, *sm.* la providence; || което са държи отъ —, providentiel, *adj.*

Провизия (*и военна*), *sf.* les subsistances *f*; || *Com.* la provision.

Провизорство, *sm.* le provisorat et -sorerie *f*.

Провизоръ (*главенъ надзирачъ*), *sm.* un proviseur.

Провинция (*область*), *sf.* la province.

Провинциаленъ, *adj.* provincial; -лно, -ale-

ment.

— изговоръ, *sm.* un provincialisme.

Провинциалъ (*саященъ началникъ*), *sm.* un provincial; || достойство на —, le provincialat.

Провирамъ, *vr.* se faufler, couler.

Провисната месна гуша (*на свиня*), *sf.* le marzeau.

— дрипа, *sf.* la pendeloque.

— дръха, *sf.* le barlong.

Провиснатъ, *adv.* à plomb.

Провиснатъ и -вѣсенъ (*който висе*), *adj.* abrupt, avalé, pendant || (*за мостъ*), suspendu.

— ремъкъ (*на сабя*), *sm.* le pendant.

Провиснаты чораны, *sm. pl.* bas ravalés *m*.

— цици, *sf. pl. fam.* les tétasses *f*.

Провиснувамъ, *vn.* s'avaler; || -*ca, vr.* prendre, saillir.

Провиснуване, *sm.* le plomb.

Провиянтоко управлене, *sm.* le vivre.

Провиантъ (*провизія, храна*), *sm.* munition de bouche, *f*; 1. *Milit.* le vivre; 2. приготвямъ —, *va.* munitionner, manutentionner; 3. приготвяне —, le ravitaillement.

— майстеръ (*тайничъ т.*), *sm.* un munitionnaire.

Провлачамъ, *va.* traîner; 1. (*думи*), traîner ses paroles *f*; 2. -*ca, vr.* traîner;

3. провлачаса (*за вино*), *v. imp.* il graisse.

Провлаченъ, *sm.* la longueur; *pl.* -неа, les -s.

Провлаченъ (*за звезда*), *adj.* tombant.

Провлачителна жилка, *sf.* le boudin.

Провлачна пѣсничка, *sf.* *Mus.* la cantilène.

Проводеникъ, *ница*, *s.* ambassadeur, drice.

Проводнически, *adj.* ambassadorial.

Проводничество, *sm.* l'ambassade *f*.

Провождамъ, *va.* envoyer; || (*стоки*), *Com.* consigner.

Провождачъ (*на писма*), *sm.* un envoyeur;

|| (*на стоки*), *Com.* un consignateur.

Провъртявамъ (*накъ*), *va.* repercer.

Провѣсвамъ, *vr.* se pencher.

Провѣсена греда (*ради запиране врата*), *sf.* le tapeau.

— прѣмръжа (*на връхъ одаръ*), *sf.* la pente.

Провѣсенъ, *adj.* avalé (*воузъ Провиснатъ*).

Прогимназия (*прѣдговорителна гимназія*), *sf.* le progymnase.

Проглушавамъ, *va.* étourdir, abasourdir.
Проглушаване, *sn.* l'étourdissement *m.*
Проглушителенъ, *adj.* étourdissant, assourdissant, écrasant.
Прогонвамъ (*изново*), *va.* rechasser.
Прогора (*у прѣстѣнникъ*), *sf.* la stigmate.
Прогорене, *sn.* *Anat.* le fongicule.
Прогорително сръдство, *sn.* *Chir.* le ruptoire.
Прогорливъ, *adj.* *Chir.* ruptoire.
Прогорявамъ (*прѣстѣнникъ*), *va.* stigmatiser, marquer.
Программа (*извѣстie*), *sf.* le programme.
Прогрессивенъ, *adj.* *fig.* progressif; -вно, -ivement.
Прогрессия, *sf.* *Mathém.* la progression.
Продавамъ, *va.* vendre, débiter, se défaire de, trafiquer, aliéner; 1. (*имоть-тъ си*), s'exécuter; 2. (*съ наддаване*), adjuger; || *Jur.* liciter; 3. (*скжло*), saler; 4. (*много скжло*), poivrer, survendre; 5. (*сконтуривали*), négocier; 6. -*са*, *vr.* se vendre; 7. (*скжло*), se lester; 8. продаваца (*записъ*), *v. imp.* il se négocie; || който може са прода, négociable, *adj.*; 9. добръ са продава, de vente *f.* [les ventes *f.*
Продаване, *sn.* la vente; || данъ за — имоть,
Продавателенъ, *adj.* aliénable.
Продавачъ, *ка, s.* facteur, trice; débitant, ante; un aliénateur; || *Jur.* vendeur, -deresse.
Продажба и -данъ, *sf.* la vente, marché, débit *m.*, aliénation *f.*; 1. (*въ дълъ съ малко печѣлка*), *fat.* commerce à tempérament, *m.*; 2. (*на записъ*), *Com.* la négociation; 3. (*съ наддаване, мезамъ т.*), l'adjudication *f.*, encan, rabais *m.*; || *Jur.* la licitation; 4. (*ложы въ театръ*), location des loges, *f.*; 5. надзирачъ върху — на дърва, un garde-vente; 6. недостигае —, la non-vente. [naire; || *fig.* à l'enchère *f.*
Продажбенъ, *adj.* vénal, vendable, merce-
Продажбливъ, *adj.* marchand.
Продажна цѣна, *sf.* valeur vénale *f.*
Продажбностъ, *sf.* la vénalité.
Проданливъ, *adj.* vendable.
Проданъ, *sf.* le débouché; 1. *Jur.* l'abaliénation *f.*; 2. (*на дръбно*), vente en détail; || (*скупомъ*), vente en gros; 3. (*изожмѣрно скжла*), la survente; 4. (*стоки*), le débouchement.
Продължавамъ, *va.* continuer, prolonger, proroger, allonger, pousser, paraphraser; 1. (*за въскогажъ*), perpétuer; 2. (*научнотомо*), poursuivre; 3. -*са*, *vr.* se continuer, se prolonger, durer; 4. (*за въскогажъ*), se perpétuer.
Продължаване и -жене, *sn.* le prolongement, continuation, suite, prolongation, durée *f.*, cours *m.*; 1. *Anat.* la production; 2. (*на сръмето*), l'espace *m.*, étendue *f.*; 3. въ —, *prép.* pendant, durant.

Продължавачъ, *sm.* un continuateur.
Продълженъ, *adj.* allongé.
Продължителенъ, *adj.* permanent, immant, suivi, soutenu, prorogatif, opiniâtre, de longue haleine *f.*; || (*за болестъ*), *Méd.* stationnaire.
Продължителна трѣска, *sf.* *Méd.* la synoque et fièvre —, *sf.*
Продължително питие, *sn.* la buverie.
Продължителностъ, *sf.* la permanence, la continuité. [*Com.* la provenance.
Продуктъ, *sm.* le produit, rendement *m.*; ||
Продупчамъ, *va.* cribler.
Продупчване (*на листъ*), *sn.* *Typ.* la pointuré; || измѣрвамъ -то на листъ, *va.* *Typ.* pointer. [vermiculé.
Продупченъ, *adj.* criblé, piqué; || *Archit.*
Проджнена дѣла, *sf.* *fig.* panier percé *m.* — и стропадена земя, *sf.* le fondis et fontis.
Продженъ, *adj.* *f.* à gueule bée.
Проджнъ, *sm.* *fig.* un pourceau.
Проектирувамъ, *va.* projeter.
Проектъ, *sm.* le projet. [jection.
Проекция (*набрѣджене*), *sn.* *Persp.* la projection.
Прожекторъ, *sm.* un projecteur.
Проза, *sf.* la prose; || пишмъ —, *va.* prosaiser et prosier. [teur.
Прозаникъ (*-ичеки списателъ*), *sm.* un prosa-
Прозанически, *adj.* prosaïque.
Прозаническо завъртяване, *sn.* le prosaïsme.
Прозекторъ, *sm.* un disséqueur.
Прозелитски, *adj.* prosélytique.
Прозелитъ, *ка, sc.* prosélyte.
Прозиренъ, *adj.* transparent, diaphane, limpide, hyalin; || (*тъврдъ бистъръ*), pellucide. — бѣлъгъ (*на хартия*), *sm.* le filigramme.
Прозирна бръзда (*у хартия*), *sf.* la vergeure. — хартия, *sf.* la serpente et papier —, *sm.*
Прозирно, *adv.* à jour.
Прозирностъ, *sf.* la transparence, diaphanéité *f.*; || (*на водата*), la limpidité.
Прозоподея (*заиморбиче*), *sf.* *Rhét.* la prosopopée.
Прозорецъ, *sm.* la fenêtre, la vue, le jour; 1. (*срата*), la porte-croisée et -fenêtre; 2. (*на градиненъ зидъ*), la claire voie; 3. (*на прѣдъ дюкянъ*), la devanture; 4. хвърляне изъ —, la défenestration.
Прозорливецъ, *sm.* un voyant.
Прозорливостъ, *sf.* la perspicacité, sagacité, clairvoyance *f.*
Прозорливъ, *adj.* clairvoyant, prévoyant, perspicace, sagace; || *fig.* pénétrant, délié.
Прозорчакъ (*всичкитѣ прозорцы на къща*), *sm.* le fenestrage.
Прозорче, *sn.* le jour; || (*на житникъ, на пѣвникъ*), la lucarne.
Прозорченъ зидъ, *sm.* *Archit.* l'allège *f.* — прагъ, *sm.* l'appui de fenêtre, *m.*

Прозорчна петелка, *sf.* l'espagnolette *f.* — подставка (*подлога*), *sf.* le birloir.

Прозорчно стжкло, *sn.* le carreau, la vitre; || *всичкѣтъ* — ла на кѣща (*стжклѣтъ*), *le* vitrage.

Прозорясто, *adv.* à claire-voie.

Прозѣвамса, *vr.* bâiller.

Прозѣване, *sn.* le bâillement; || *Méd.* l'oscitation *f.*

Произведеие, *sn.* le produit, production *f.* rendement *m.* génération *f.* ouvrage *m.*; 1. *Com.* la provenance; 2. *Arithm.* le produit; 3. (*рѣчи*), *Gram.* l'origine *f.*; 4. плащамъ съ — отъ земята, payer en nature *f.*; 5. — неа (*отъ занаятъ*), *pl.* l'oeuvre *m.*; || събирачъ на —, un ouvrier.

Производителенъ, *adj.* producteur, générateur.

Производливостъ, *sf.* la productibilité.

Производливъ, *adj.* productible.

Производна рѣчь, *sf.* *Gram.* le dérivé.

Производникъ, ница, *s.* producteur, trice; entrepreneur d'industrie, *m.*

Производство, *sn.* le procédé, la direction; || *Chim.* l'opération *f.*; || (*на дѣло*), les errements *m.*

Произвождамъ, *va.* produire, former, éclore, porter, faire surgir, enfanter, donner, faire; || (*ду-ма*), dériver; || (*изново*), reproduire.

Произволене, *sn.* le gré, option *f.*; || на — на нѣкого, au gré de.

Произволенъ, *adj.* facultatif, volontaire.

Произволна власть, *sf.* *Jur.* pouvoir discrétionnaire *m.*

Произвольно, *adv.* de son gré, de son chef.

Произволь, *sm.* la disération.

Произлазямъ, *vn.* provenir de, dériver de, émaner de, découler de, venir de, se tirer de; 1. (*отъ*), résulter de, descendre de, suivre de; 2. (*отъ нѣщо*), sortir; 3. произлазя, *v. imp.* il dépende; || (*отъ*), *fig.* il sourd de; 4. който произлазя, résultant, descendant, *adj.*; || (*отъ*), originaire de, *adj.*

Произлазие, *sn.* l'origine *f.* descendance *f.*; || *fig.* la filiation, côte *f.*; || *Gram.* la dérivation. [aspirer.]

Произносямъ, *vr.* proférer; || (*съ гърло*),

Произношене, *sn.* l'accent *m.* articulation *f.*

Произходителенъ (*отъ нѣщо*), *adj.* provenant.

Произхождамъ, *vn.* provenir de; 1. (*отъ*), résulter de, procéder de, suivre de, partir de; 2. (*отъ нѣщо*), émaner de, venir de, sortir; 3. произхожда (*отъ*), *v. imp.* il tient à; || *fig.* il sourd de.

Произхождение и — дене, *sn.* l'origine, génération, naissance, filiation et étoffe *f.* parage, lieu *m.*; 1. *fig.* le tronc, extraction, côte *f.*; 2. (*Святаго Духа*), *Théol.* la procession.

Прокапва, *v. imp.* il se filtre.

Прокапване, *sn.* le perçement; || (*джно на рѣка*), l'affouillement *m.*

Прокарвамъ, *va.* percer, pénétrer.

Прокарване, *sn.* la sortie. [travers de.]

Прокарваница [на — *adv.* à travers, au]

Прокарователенъ, *adj.* pénétrant, pénétratif.

Прокисваса, *v. imp.* il s'oxyde.

Прокисване, *sn.* l'oxydation *f.*; 1. способностъ за —, l'oxydabilité; 2. способенъ за —, *Chim.* oxydable, *adj.*; 3. начало —, l'oxydule *m.*

Прокиша (*прокисъ*), *sf.* *Chim.* l'oxyde *m.*, le peroxyde; || *уравя* на —, *va.* oxyder.

Прокишина, *sf.* *Chim.* le protoxyde.

Прокишностъ, *sf.* l'oxydation *f.*

Прокионъ (*зѣвѣда*), *sm.* le Procyon.

Прокламация, *sf.* la proclamation.

Проклетя, *sf.* l'exécution *f.* imprécation, malédiction *f.* foudre *f* et *m.*; 1. *fam.* le maudisson; 2. достойнъ за —, mandissable; 3. който прѣдава на —, *Théol.* fulminatoire, *adj.*

Проклетъ, *adj.* maudit, abhorré; || *pop.* sacré.

Проклинамъ, *va.* maudire, jurer, anathématiser, sacrer, exécerer; || *fam.* pester.

Проклинане, *sn.* le jurement, juron, serment *m.*

Проклинателенъ, *adj.* imprécatoire.

Прокльнявамъ, *va.* damner.

Прокльняване, *sn.* la damnation; || достойнъ за —, damnable, *adj.*; || *испадамъ въ* —, *vn.* se damner.

Прокобене, *sn.* la vaticination.

Прокобей, *sm.* un voyant.

Прокобявамъ, *vn.* prédire, présager.

Проконеулски, *adj.* proconsulaire.

Проконесулство, *sn.* le proconsulat. [sul.]

Проконесулъ (*у Римляни*), *sm.* un procon-

пропекси вѣнецъ, *sm.* couronne vallaire *f.*

Прокопъ (*хендекъ т.*) *sm.* la tranchée, le fossé, le canal; 1. (*за истичане ооды*), la saignée; 2. забыкалие съ —, le fossage; 3. забыкалимъ съ —, *va.* fossayer; 4. — коны, *pl. Milit.* les travailleurs *m.*; 5. закъчувамса съ —, *vr.* se retrancher; 6. утвърдявамъ съ —, *va.* retrancher.

Прокрывамъ, *va.* receler.

Прокрыване (*на откраднато нѣщо*), *sn.* le recèlement et recel.

Покрывать, *ка* (*атакъ т.*), *s.* recéleur, euse.

Прокудевамъ, *va.* effaroucher; 1. *Vén.* étranger; 2. (*срѣдны зврвоу*), détranger; 3. — са, *vr.* dénicher.

Прокуроръ, *sm.* un procureur; || генералъ —, procureur-général *m.*; || жена му на —, la procureuse. [rateur.]

Прокураторъ (*въ Венеція*), *sm.* un procu-

Проливамъ, *va.* répandre; || (*кръв*), baigner dans le sang.

Проливане, *sm.* l'effusion *f.*

Пролить, *sm.* le détroit, bras de mer, *m*; 1. *Géogr.* la manche, bosphore *m*; 2. *Mar.* le pas, la bouque; 3. *влазяне въ —, Mar.* l'embarquement *m*; 4. *влазяне въ — или въ каналъ, va.* embouquer.

Прологъ, *sm.* le prologue.

Пролѣска, *sf.* plante, la mercuriale.

Пролѣченъ медъ, *sm.* miel mercurial *m.*

Пролѣтенъ и -теки, *adj.* printanier, vernal.

Пролѣтна муха, *sf.* insecte, la frigate et phrygane.

— трѣска, *sf.* l'éphélide *f.*

Пролѣтъ, *sf.* le printemps; || *fam.* le renouveau; || *плать за носене на —, étoffes* printanières *f.*

Проминувамъ, *va.* dissiper.

Проминуване (на ерѣме), *sm.* la distance; || *Мив.* espace *m.*

Проминувателенъ, *adj.* perméable.

Промушевамъ, *va.* percer, forer, enfoncer, embrocher, transpercer; || *-ватса (единъ другъ, vr.* il s'égorgeant.

Промуштителенъ, *adj.* aigu.

Промѣна, *sf.* l'alternative *m*, variation, vicissitude, réforme, surcharge *f*, troc, agio *m*, pièce de rechange, *f*; 1. *fig.* la phase; 2. *(на бойный уредъ)*, *Milit.* l'inversion *f*; 3. *(на мѣсто)*, le remplacement; 4. *(на течене)*, *Mar.* virement d'eau, *m*; 5. *участникъ въ —, un* copermutant; 6. *което са относя до — съоткъ, commutatif, adj.*

Промѣнена лозинга, *sf.* *Milit.* le contre-mot.

Промѣнене, *sm.* le convertissement, remplacement, transmutation, conversion, substitution, adaptation, métamorphose, crise *f*; 1. *Gram.* l'inflection *f*; 2. *(дължностъ)*, la permutation; 3. *(една нота на друга)*, *Mus.* la nuance; 4. *точка — врѣме (на барометръ)*, le variable; 5. *безъ —, adv.* invariablement. [-ratif.

Промѣнителенъ, *adj.* variable, altérateur *et*

Промѣнлива гледка (въ мжглаго ерѣме), *sf.* la fantasmagorie et image -rique.

Промѣнливо, *adv.* alternativement.

— срѣдство, *sm.* *Méd.* succédané, *adj.* *m.*

Промѣнливостъ, *sf.* la variabilité, amovibilité, mutabilité, muabilité, transmutabilité, versatilité, vicissitude, intempérie, commuabilité, négociabilité, *f.*

Промѣнливъ, *adj.* variant, variable, changeant, échangeable, alterable, versatile, amovible, muable, transmuable, commuable, adaptable, incertain, journalier, faculté locomotive *f*; 1. *(единъ слѣдъ другъ)*, alternatif; || *Bot.* alterne; 2. *(за трѣска)*, intermittent.

— човѣкъ (протей), *sm.* un protégé.

Промѣнливы нѣща, *su. pl.* *Jur.* choses fongibles *f.*

Промѣнливостъ, *sf.* la variation, la vicissitude.

Промѣновачъ (на дължностъ), *sm.* un permutant.

Промѣнвявамъ, *va.* échanger, changer en, réformer, varier, altérer, convertir, transmuier, substituer; 1. *adapter, diversifier, métamorphoser en, permuter, troquer, commuer, trafiquer*; 2. *fig.* bercer, balancer; 3. *(закопъ)*, déroger à; 4. *(мысль)*, fig. revirer, virer de bord; 5. *(мѣсто)*, remplacer; 6. *(навыкъ-тъ си)*, contracter; 7. *(нѣщо)*, toucher; 8. *(на нѣщо)*, tourner en; 9. *(стража)*, lever; || *Milit.* relever; 10. *-са, vr.* changer en, varier, s'altérer, se métamorphoser, se balancer, se tourner en; 11. *-ватса (единъ другъ)*, se relayer; || *Milit.* se relever; || *(въ дължноститѣ)*, rouler; || *(мѣстото си)*, se remplacer; 12. *промѣнвява са отведнашъ (за вѣтъръ-тъ)*, *v. imp. Mar.* il saute; 13. *за да не промѣни нищо, Jur.* ne variatur; 14. *способностъ да -ва мѣсто, la* locomobilité et -motivité, faculté locomotive *f.*

Промѣняване, *sm.* le changement, altération, révolution, mutation *f*, retour, change, échange, troc *m*; 1. *fig.* la diversion; 2. *(едно по друго)*, l'alternance et -nation *f*; 3. *(на недвиженъ имотъ за движенъ)*, *Jur.* l'ameublissement *m*; 4. *(наклонена и ерѣмена)*, *Gram.* l'énallage *m*; 5. *(на хората въ ладя)*, *Mar.* l'amarinage *m*; 6. *(чиновници)*, *fig.* le roulement; 7. *(вѣтъра)*, le service.

Промѣжнувамъ (прѣзъ), *va.* traverser; || *-са, vr.* couler; || *(прѣзъ нѣщо)*, percer.

Пронизанъ, *adj.* piqué.

Пронизвамъ (платъ), *va.* piquer.

Пронизване (по платъ), *sm.* la piquûre.

Пронизъ [на —, *adv.* de part en part.

Проникателенъ, *adj.* perméable.

Проникателностъ, *sf.* la perméabilité.

Проникливостъ, *sf.* la pénétrabilité, la sagacité.

Проникливъ, *adj.* pénétrable, sagace.

Проникнувамъ, *va.* fouiller; || *(въ нѣщо)*, *fig.* pénétrer, percer.

Проникнуване, *sm.* la pénétration.

Пронирливостъ, *sf.* la pénétrabilité, profondeur, sagacité *f*; || *fig.* subtilité.

Пронирливъ, *adj.* pénétrable, subtil, sagace; || *fig.* profond.

Пронирчателенъ, *adj.* *fig.* profond.

Пронирчателностъ, *sf.* la profondeur.

Проопнуване (на мышцѣтъ), *sm.* la corde.

Пропагандъ (миссионерска колегия), *sf.* la propagande; || *членъ на —, un* propagandiste.

Пропадамъ, *vn.* périr, se perdre, disparaître, déchoir, arriètrer *et* s' —, *vr*; || *азъ съмъ веке продналь човѣкъ, c'est* fait de moi.

Пропаждане, *sm.* la décadence.
Пропаднала правда, *sf.* le dévolu; || **примачъ на —**, un dévolutaire.
Пропаднати, *adj.* déchu; || *fam.* flambé.
Пропасть, *sf.* le précipice, abîme et abyme, chaos, gouffre *m*; || *fig.* la fourmilière; || **влязъ въ подземна — (за рѣка)**, il s'en-gouffre.
Прописанъ, *sm. pl. Archit.* les propyles *m*.
Прописвамъ, *va.* maudire, jurer. [sion.
Прописване, *sm.* lejurement, le juron, la contor-
Прописвамъ, *va.* calquer; || **тъпа игла за -ване**, le calquoir.
Прописъ, *sm.* le calque.
Проповѣдвамъ, *va.* prêcher, apostoliser, prêner, annoncer; || (*лжжливъ и прѣ-междливъ правила*), dogmatiser.
Проповѣждане, *sm.* la prédication; 1. *fig.* la chaire; 2. (*протестантско*), le prêche; 3. **исправане за —**, la mission.
Проповѣдникъ, *ница*, *s.* prêcheur, euse; un prédicateur, prêcheur *m*; || (*протестантски*), un prédicant, ministre protestant, *m*. [temple.
Проповѣдница (протестантска), *sf.* le
Проповѣдь, *sf.* le sermon, prédication *f*, prône *m*; || **събране -вѣди или съчинителъ на -вѣди**, sermonnaire *m*; || **-вѣденъ**, *adj.*
Пропорционаленъ, *adj.* proportionnel; **-лно**, -ellement. [portionnelle.
Пропорционална колчавина, *sf.* la pro-
Пропорционалность, *sf.* la proportionalité.
Пропорция, *sf. Mathém.* la proportion, le rapport, la raison.
Пропреторство, *sm.* la propréture.
Пропреторъ (у Римляни), *sm.* un propréteur.
Пропукнувамъ, *va.* lézarder; || **-са**, *vr.* se lézarder.
Пропуцване, *sm.* la poussée.
Пропускателна рѣшетка, *sf. Fortif.* Por-tue *m* et *pl.* les orgues *f*.
Пропуцамъ, *va.* sauter.
Пропуцане, *sm.* le congé, le sauf-conduit.
Пропѣждамъ и -ждамъ, *va.* chasser, repousser.
Прорастенъ, *adj. Bot.* perfolié. [tiser
Пророкувамъ, *va.* prédire, deviner, prophé-
Пророкувателенъ, *adj.* divinatoire, fatidique.
Пророкувачъ, *sm.* un fatuaire.
Пророчески, *adj.* prophétique; **-ски**, **-мент**.
Пророчество, *sm.* la prédiction, prophétise *f*, oracle *m*, vaticination *f*. [voyant.
Пророкъ, **пророчка**, *s.* prophète, étesse; un
Прорѣзвамъ, *va.* entrecouper, entamer; || *pop.* estafilader.
Прорѣзване (прозорче у шлемъ), *sm. Blas.* le ventail; || (**за рѣкави**), l'emmanchure *f*.
Прорѣзанъ, *adj.* entrecoupé.
Прорѣзны разноски (жжль-араушка т.), *sf. pl.* argent mignon *m*.
Прорѣзъ, *sm.* l'entamure *f*; 1. *Archit.* la

coupe, métore *f*; 2. (**за рѣкави**), le crevé;
 3. (**въ перката на ключъ**), la bouterelle;
 4. (**жжль т.**), la poche; **-зенъ**, de poche;
 5. **имамъ или носъ въ —**, *va.* pocher;
 6. **малкъ —**, *dim.* la pochette.
Просвѣтене, *sm.* la civilisation; 1. *fig.* la lumière, illumination *f*; 2. **народно —**, instruction publique *f*; 3. **система на врагове за народно —**, l'ignorantisme *m*.
Просвѣтенъ (за отарана), *adj.* libéral; || *fig.* éclairé, lumineux; || **ставамъ —**, *vn.* s'éclairer.
Просвѣтителенъ, *adj.* civilisateur.
Просвѣтникъ, *ница*, *s.* civilisateur, trice.
Просвѣтнвателенъ, *adj.* translucide.
Просвѣтнване, *sm.* la translucidité.
Просвѣтывамъ, *va.* civiliser, policer; || *fig.* éclairer, illuminer; || **-са**, *vr.* se civiliser.
Просекторъ, *sm. Anat.* un prosecteur.
Просичамъ и -сичамъ, *va.* entrecouper.
Просичане и -сичане, *sm.* le perçement; || (**въ гора**), la percée et percé *m*, la trouée.
Просія, *sf.* la mendicité, truanderie *f*; || **прѣхравамъ се —**, *vr.* mendier.
Проскомидія, *sf.* l'offerte *f* et **-toire** *m*.
Проскубанъ, *adj.* mué.
Проскубаса, *v. imp.* il mue.
Прославямъ, *va.* glorifier, prêcher, célébrer, illustrer; || (**дѣло**), sonner; || **-са**, *vr.* s'illustrer.
Прославие, *sm.* la glorification, illustration *f*.
Просмукаса, *v. imp.* il s'infilte, il trans-sude. [tration *f*.
Просмукване, *sm.* la transsudation, infil-
Проспектъ, *sm.* la perspective; || (*избѣстие*), le prospectus. [millet.
Просо, *sm.* plante, le millet et mil; **-сенъ**, de — **видна сыпаница**, *sf.* éruption miliaire *f*.
— видны стручки, *sf. pl. Méd.* teigne porrigineuse *f*.
— образенъ, *adj. Anat.* miliaire.
Просодическы, *adj.* prosodique.
Просодія (сричкоударене), *sf.* la prosodie.
Проста пинѣлка, *sf.* le rosignol.
— смѣхорія и подиграване, le baladinage.
— стжлена стока, *sf.* la conterie.
— флейтитчка (сырка), *sf.* le mirliton.
Простакъ, *sm.* un roturier, bonhomme, niais, nigaud *m*, dupe *f*; 1. *fig.* un béjaune, baudet, oison bridé, *m*; 2. *fam.* un animal, balourd, pitaud, jobard, dandin, nicodème, nicaise, *m*; 3. *pop.* un lustueru, joerisse, godèche et **-diehon**, *m*; 4. **ставамъ —**, *vn.* s'encanailler.
Простацы, *sm. pl.* la roture; || *coll.* la mou-tonnaile.
Просташка жена, *sf.* une poissarde.
— подигравка, *sf. fam.* la goguenardie.
Просташи, *adj.* trivial, brutal, banal, ro-turier, crapuleur; || *fig.* servile.

Просташки вшутникъ, *sm.* un quolibétier et -tiste.

Просташко вшутяване, *sn.* le quolibot; || глѣбавъ съ ванеа, quolibétique, *adj.*

— изговаряне, *sn.* la trivialité.

Просташкы, *adv.* bassement.

Просташнина, *sf.* la crapule, roture *f.*

Простене, *sn.* le pardon, excuse *f.*, adieu *m.*, indulgence, rémission, grâce *f.*; 1. *fig.* le quartier; 2. *Jur.* exécution *f.*; 3. (на всички грѣхове), indulgence plénière *f.*

Простень и-стъ, *adj. Jur.* remissionnaire.

— човѣкъ, *sm.* un amnistié, *adj.*

Простете! *interj.* pardon, mille pardons.

Простиляникъ, *sm.* pardonneur, *adj. m.*

Простирамъ, *va.* pousser, porter, étirer, avancer, régner; 1. (на земята), étendre sur le carreau; 2. (ржка), tendre; 3. -са, *vr.* se monter à; 4. (до нѣщо), monter à

Простиране, *sn.* l'étirage *m.*, latitude *f.*; || *Méd.* la pandiculation; || (стоки), l'étalage *m.*

Простителенъ, *adj.* pardonnable, excusable, supportable, rémissible; 1. *Jur.* gracieable; 2. (за грѣхъ), véniel; 3. -лно права грѣхъ, *va.* pêcher véniellement.

Простачко, *adv.* bonnement, nûment et nue-ment, à la grosse mordienne; 1. *fig.* en désespoir, dans son désespoir, à nu; 2. *pop.* tout de go; 3. по —, sans cérémonie, point de cérémonie; || *fam.* à la bonne franquette.

Простичкъ човѣкъ, *sm.* un dur à cuire.

Простнатъ (който лежи), *adj.* gisant.

Простнуване (на снагата), *sn. Méd.* le décubitus.

Просто, *adv.* innocemment, platement, tout sec; || -то, *sn.* le simple.

— вещество, *sn. Chim.* le principe.

— душень, *adj.* innocent, bonasse, simple, ingénu.

— човѣкъ, *sm. fam.* un boniface, *adj. m.*

— душе, *sn.* l'innocence *f.*, naïveté, ingénuité, bonhomie, simplicité, simplicité, moutonnerie, *f.*

— душно, *adv.* à coeur ouvert, clair et net.

— лековѣрие, *sn.* la jobarderie.

— народень, *adj.* vulgaire, populaire, populaire, plébéien, peuple, poissard.

— нарѣчие, *sn.* le langage des halles *f.*, le patois.

Простофилъ, *sm.* un bonhomme.

Простотия, *sf.* la vulgarité, bassesse, grossièreté, nigauderie, balourdise, naïveté, simplicité, *f.*; || *fig.* la banalité; || (на нѣкакъ), la frugalité. || *la surestimation.*

Простояне (ладя въ лиманъ), *sn. Com.*

Просторно и -транно, *adv.* au long, in-extenso; || (отъ всичкиѣ страни), au long et au large.

Просторъ *m* и -транство, *n.* l'étendue *f.*, parcours, espace *m.*; 1. (отъ еднага стра-

на на пжтъ), l'accotement *m.*; 2. (на море), *Mar.* le parage; 3. (между направа и ограда), *Archit.* le périgole (voyez Раздалечъ).

Простѣнна ортома (отъ ладя до брѣгъ -тъ), *sf. Mar.* le va-et-vient.

Простъ, *adj.* vulgaire, simple, commun, innocent, bonasse, illibéral, ignoble; || familier, bourgeois, ordinaire, triviale, naïf, nigaud, frugal, dupe, uni, petit, rampant, naïfs, incomplex; || *bas*, plat, prosaïque, nu.

— бисеръ, *sm.* les mortodes *f.*

— кнотъ (вжель), *sm. Mar.* cul-de-pore *m.*

— (долгий) народъ, *sm.* le bas peuple, le vulgaire, la populace, le petit peuple ou monde, la plebe, le commun, menu peuple *m.*

— рубинъ, *sm.* rubis balais *m.*

Просты работы, *sf.* les pauvretés *f.*

— (лоши), хора, *sm. pl.* la canaille; || събиратеа съ —, *vr. pop.* encanailler.

Простывамъ, *va.* pardonner, laisser, recevoir, remettre, passer, souffrir, racheter; || *Jur.*, gracier, || -са, *vr.* se racheter.

Простѣпалны кола (дѣтински), *sf. pl.* la roulette. || l'hostice *f.*

Простѣра, *sf.* pain à chanter *m.*; || *Théol.*

Простѣченъ, *adj.* entrecoupé.

Просякинство, *sn. fam.* la gredinerie.

Просякъ, *кня*, *s.* mendiant, ante; gueux, euse; 1. *fam.* gredin, ine; un claquent; 2. *prop.* tricheur, euse; gueusant; *adj.*; 3. -сяцы, *pl. pop.* la truandaille; 4. сбирщина отъ -цы, *pop.* une gueusaille (voyez Божакъ).

Просякъ, *sf.* la gueuserie.

Просячка вуля (сухи смокини, стафиды, орѣзи и мидалы за десертъ), *sf.* les quatre mendiants *m.*

Прося (милостия), *va.* mendier; 1. *pop.* gueusailler; 2. *fam.* gueuser; 3. (по свѣтъ -тъ), trander; 4. (отъ нехари), *pop.* trucher.

Протакатъ (за сокове), *v. imp.* ils filent; || който сапротакъ (протачили), filant, *adj.*

Протекторъ, *sm.* un protecteur; || достоинство на —, le protectorat.

Протестантски, *adj.* évangélique.

Протестантско исповѣдане, *sn.* le protestantisme.

Протестантъ (и -антикъ), *антка*, *s.* protestant, ante; || -антски, *adj.*; || гонене на -анти, la dragonnade. || protester.

Протестувамъ, *va.* réclamer; || (сануъ),

Протестуване, *sn.* la réclamation; || *Jur.* la protestation. || le protêt.

Протестъ, *sm. Jur.* la protestation; || *Com.*

Противень, *adj.* contraire à, opposé, répugnant, blessant, révoltant, antipathique, rude, ennemi, adverse, mauvais; 1. *fig.* dégoûtant, nauséabond et nauséaux; 2. (на правило), anormal; 3. бывамъ —, *sm.* re-

pugner à, rebuter; 4. става — (за вѣтъръ-
тъ), *Mar. v. imp.* il refuse; 5. който е —,
dérogeant, *adj.*

Противенъ вкусъ (*отъ пиене*), *sn.* le déboire.

— гласъ фкъ, *sm.* la cacophonie.

— знакъ, *sm.* *Méd.* la contre-indication.

— приливъ и отливъ, *sm.* la contre-marée.

— случай, *sm.* le contre-temps.

— ударъ, *sm.* le contre-coup. [adversatif.

Противителенъ, *adj.* opposant; || *Gram.*

Противникъ, *sm.* un adversaire, opposant,
antagoniste *m*; 1. *fig.* un joueur; 2. (*на*
просвѣтене), un colitigant.

Противна мисль, *sf.* le contre-sens; 1.
fig. la contre-partie; 2. (*парадоксъ*), le
paradoxe; 3. въ —, *adv.* à contre-sens.

— оппозиция, *sf.* la contre-opposition.

— партия, *sf.* *Polit.* l'opposition *f.*

Противно, *adv. fig.* antipode; || -то, *sm.* le
contraire, opposé *m*; || *fig.* le contre-pied,
rebours *m*.

— магіосване, *sr.* le contre-charme.

— наименоване, *sm.* *Rhét.* le paradoxisme.

— прѣдприемване, *sm.* le contre-projet.

— раздразняване, *sm.* *Méd.* le contre-sti-
mulant.

— тегло (*у часовникъ*), *sm.* le contre-poids.

— течене (*забой вода*), *sm.* le refluxement.

Противность, *sf.* la contrariété, contradic-
tion, répugnance *f*; || -ности, *pl.* le contre-
temps.

Противны слѣды, *sf. pl.* *Vén.* le contre-pied.

Противо —, *préfixe*, re ou ré ou r.

— борна мышца, *sf.* *Anat.* muscle anta-
goniste *m*.

— дѣйствителенъ, *adj.* réactif, perturba-
teur; || (*насилно*), réactionnaire.

— дѣйствително сръдство (*реагентъ*, *ре-
активъ*), *sm.* *Chim.* le réactif.

— дѣйствие, *sm.* la réaction, antiperistase
f; || *fig.* le contre-coup; || *Anat.* antago-
nisme *m*. [тифразисъ].

— истина, *sf.* la contre-vérité (*voyez* *Ап-
отроуенъ цѣръ*), *sm.* le mithridate; ||
Méd. alexipharmaque, *adj. m*.

— отрови, *sm.* le mithridate.

— полагама, *va.* contraster, opposor; ||
(*власть-та си*), *fig.* interposer.

— положене, *sm.* l'antithèse *f*.

— положенъ, *adj.* opposé; || (*свършено*),
diamétralement opposé. [batterie].

— положна батерія, *sf.* *Milit.* la contre-
положность, *sf.* la contrariété, le con-
traste, opposite *m*; || *fig.* le rebours; || въ

самъ, *vn.* contraster. [contre-pointer.

— поставямъ, *va.* opposer; || (*батерей*),

— постоянно, *sm.* *Astr.* l'opposition *f*.

— рѣзка, *sf.* *Chir.* la contre-fente ou fissure.

— рѣчнвъ и -чливъ, *adj.* contredisant,
contradictoire, contrariant.

Противорѣчие, *sn.* la contradiction, contredit *m*,
opposition, objection, implication *f*, déclina-
toire, raisonnement, mais, *m*; || -чя, *pl.*
Jur. la reproche.

— рѣчь, *vn.* contredire, contrarier, repliquer,
objecter, 'heurter, raisonner, répondre; 1.
fig. résister, contre-pointer; 2. *fam.* ergoter;
3. (*себе-си*), se contredire, se démentir,
se couper.

— сѣвичи, *sm. pl.* (*voyez* *Антиски*),

— укорене, *sn.* la récrimination.

— укорителенъ, *adj.* récriminateur.

— укоривамъ, *va.* récriminer. [tique.

— червообразенъ, *adj. Méd.* antipéristal-

Противъ, *prép. gréque*, anti-; 1. *prép.* contre;
2. *prép. adv.* à l'encontre; 3. *adv. Mar.* à
la 'hauteur de; 4. (*всичкытъ*), envers et
contre tous; 5. на —, *prép.* si fait.

Противяне, *sm.* l'opposition, résistance *f*.

Противяса, *vr.* contredire, s'opposer, résister,
combattre, se débattre; 1. se refuser à,
réclamer, rélucter, lutter, tenir, repugner à,
mettre veto ou son veto à; 2. *fig.* roidir
contre; 3. *fam.* contrecarrer, sa rebiffer;
4. (*на нѣщо*), renifler; || *fig.* renâcler; 5.
на което може са противи, résistible, *adj.*
(*voyez* *Опирамса*). [il court.

Протива (*за тецливостъ*), *v. imp.* il suinte.

Протогенъ (*видъ гранитъ*), *sm.* *Minér.* le
protogène.

Протогеръ, *sm.* crieur public *m*.

Протоiereй, *sm.* un archiprêtre.

Протоканоническа книга, *sf.* livre proto-
canonique *m*.

Протоколистъ, *sm.* un régistrateur.

Протоколъ, *sm.* le protocole, registre et re-
gître, procès-verbal *m*; 1. (*сѣдническа*
книга), le plumitif; 2. заминуване въ —,
la verbalisation; 3. заминувамъ или запи-
свамъ въ —, *va.* verbaliser, vérifier.

Протокъ, *sm.* le conduit; 1. *Anat.* l'aque-
duc, couloir *m*; 2. (*на скънна жила*), can-
nal carotidien *m*; 3. тѣнина на -тъ, *Méd.*
l'arctation et arctitude *f*.

Протонотарій (*въ Римъ*), *sm.* un protonotaire.

Протопопскы, *adj.* archiepiscopal.

— приходъ, *sm.* l'archiprêtre *m*.

Протопопъ, *sm.* un archiprêtre, protopapas.
Протосингелъ (*на Пампиръ*), *sm.* un
protocynelle. [filante *f*.

Проточна (*проважна звѣзда*), *sf.* étoile
Протѣгамъ, *va.* traîner; || -са, *vr.* s'al-
longer, se prolonger, traîner.

Протѣгане, *sm.* l'extension *f*, allongement *m*;
|| *Anat.* l'expansion *f*.

Протѣгателенъ, *adj.* ductible; || *fig.* traînant.

Протѣгателна мышца, *sf.* *Anat.* l'exten-
seur *m*. [élasticité *f*.

Протѣгливость, *f.* la ductilité, extensibilité,

Протѣгливъ, *adj.* extensible, élastique.

Прохлаждамъ, *va.* rafraîchir. [*et s'arérer.*]
Прохламна (за кѣща), *v. imp.* arérer
Прохламено мѣсто, *sn.* Géol. un bas-fond.
Профессорска длѣжностъ и катедра, *sf.* la chaire.
Профессорски, *adj.* professoral.
Профессорство, *sn.* le professorat, la régence.
Профессоръ, *sm.* un professeur, un régent.
Профилъ, *sm.* le profil; 1. (разрѣзъ), *Archit.* la coupe, sciagraphie *f*; 2. (прѣкорѣзъ на твърдия), *l'orthographie f*; 3. изобразявамъ на —, *va.* profiler.
Протошъ, *sm.* Milit. le prévôt.
Процессия, *sf.* la procession.
Процесъ, *sm.* le procès, procédé *m*; || *Chim.* l'opération *f*.
Процѣпка (юртмечъ *t.*), *sf.* la fourchette.
Процѣпнатъ, *adj.* bifurqué, fourcheu.
Процѣпъ, *sm.* le lmon ou timon, brancard *m*; || (на кола), le timon; || (у плугъ), *Agric.* le soureau.
Прочетливъ (което може са прочете), *adj.* lisible, déchiffirable.
Прочитамъ, *va.* lire, déchiffrer; 1. (още единъ пѣтъ), relire; 2. (първа коректура), prélire; 3. (накъ показваната на свидетѣлитѣ), *Jur.* récoler.
Прочитане, *sn.* la leçon, lecture *f*; 1. машина за учене на —, bureau typographique *m*; 2. добъръ за —, lisible, *adj*; 3. (накъ на свидетѣлственъ показване), *Jur.* le récolement. [faire fracas *m*].
Прочувамъ, *vr.* faire de l'éclat *m*; || *fig.*
Прочуване, *sn.* le renom, renommée, glorification *f*, bruit *m*.
Прочуть, *adj.* renommé, célèbre, fameux.
— мѣжъ, *sm.* un illustre, illustration, célébrité *f*.
Проща, *sf.* le pardon, excuse, grâce, abolition *f*; 1. искане —, la déprécation; || (отъ царъ), recours en grâce, *m*; 2. — (искашъ), *interj.* pardon, mille pardons.
Прощене, *sn.* l'abolition *f*; || (на грѣхове-тъ), l'absolution *f*; || (общонародно), l'absoute *f*.
Прощавай, *interj.* adieu.
Прощавамъ, *va.* pardonner, excuser, permettre, amnistier, comporter, remettre, passer; 1. -ca, *vr.* prendre congé; 2. (съ нѣкого), dire ou faire ses adieux; 3. безъ да са прости, sans adieu. [*adj. m.*]
Прощавачъ и -валникъ, *sm.* pardonneur.
Профенъ (отъ червеи), *adj.* piqué des vers *m*.
Проѣдамъ, *va.* mordre, attaquer; || проѣдася (отъ червеи или отъ молци), *v. imp.* il se pique.
Пруба, *sf.* la montre, échantillon *m*, épreuve *f*, aloi *m*; || (чистотия на сребро), denier de fin ou de loi, *m* (voyez Проба).

Пруба мортирка, *sf.* Artill. éprouvette à poudre, *f*.
Прустъ (малка кѣща на черковица), *sm.* la chapelle; || (паракликъ), l'oratoire *m*; || (у свети Римъ), le lairaine.
Първа връсть, *sf. fig.* la mamelle.
— идея, *sf.* le concept.
— коректура, *sf.* Typ. la première.
— крачка, *sf. fig.* les avances *f*.
— оранъ (на цѣлина), *sf. Agric.* la cassaille.
— позитуръ (у фештоване), *sf.* la prime.
— пойка, *sf.* une diva.
— продажба, *sf.* l'étrenne *f*.
— рѣжа (въ игра), *sf.* la primauté; || (отъ плодове, зеленчукъ, вино), la primeur.
— стѣпень (за гражданство, въ Англитерра), *sf.* la dénazion.
— четвъртина (на бранило), *sf. Blas.* le franc-quartier. [primeurs, prémices *f*.]
Първакъ, *pl.* вацы (за плодове), *sm.* les
Първенство, *sn.* la primauté, suprématie, initiative *f*, sceptre *m*, préséance, priorité, main *f*; || *fig.* le 'haut du pavet *m*, le pas.
Първенствувамъ, *vn.* primer, précéder.
Първскинка, *sf.* un primipare. [la majeure.
Първно прѣдложене (въ силлогизмъ), *sn.*
Първобытънъ, *adj.* original, primordial; || (за гора), vierge; || (за черкова), primitif.
— грѣхъ, *sm.* péché original *m*.
— живѣльникъ (сѣдѣчъ), *sm.* un autochthone, les aborigènes *m*.
Първобытно, *adv.* originellement.
— бытность, *sf.* la primitivité, primordialité *f*. [princeps *f*.]
— издание (на вѣтъ списатели), *sn.* édition
— кѣсо заглавие (въ книга), *sn.* Typ. le faux-titre.
— мѣченикъ, *sm.* un protomartyr.
— началенъ, *adj.* originaire, original, primitif, primordial, rudimentaire, élémentaire, mère, matrice *f*, radical.
— начална болестъ, *sf. Méd.* la protopathie.
— набрѣздене, *sn.* l'idée *f*.
— набрѣзване, *sn. fig.* l'ébauche *f*.
— напечатване, *sn.* Typ. l'épreuve *f*.
— образенъ, *adj.* archétype; || Gram. primitif.
— стемпелъ (за папы), *sm.* l'archétype *m*.
— образе, *sn.* l'archétype *m*.
— образна записка, *sf.* la minute.
— образникъ, *sm.* le texte; || сравняване съ —, la collation; || сравнявамъ съ -тъ (списане), *va.* collationner.
— образователенъ, *adj.* typique.
— образъ, *sm.* le prototype, le type.
— печѣтна книга, *sf.* édition incunable *f*.
— прѣдложене, *sn.* la pensée.
— роденъ, *adj.* le premier-né, aîné.
— родство, *sn.* la primogéniture.
— святителство, *sn.* la primatie.

Първосвятителъ, *sm.* un primate; || (*Римски*), souverain pontife *m.*

— **священникъ**, *sm.* un pontife; || (*у Евреи*), grand sacrificateur *m.*; || (*въ Азия*), voyez Азіархъ. [*ture f.*]

— **священство**, *sm.* le pontificat, sacrificia-
— **стъпало** (*на стълбы*), *sm.* la palière
et marche —, sf.

— **стъпenni актеоръ**, *sm.* chef d'emploi, *m.*

— **търило**, *sm.* Mar. l'étopille *f.*

— **употрѣбене**, *sm.* l'étrene *f.*

— **учене**, *sm.* l'apprentissage *m.*

— **цвѣтило**, *sm.* le coulé.

— **ѣдене**, *sm.* l'entrée *f.*

Първомъ, *adv.* premièrement, en premier lieu, primo. [*fig.* le clef.]

Првъ, *adj.* premier, primaire, le maître; ||

— **браточетъ**, -ва -тка, *s.* petit-neveu
m., -te -niece *f.*

— **день** (*на декада*), *sm.* le primidi.

— **дискантъ**, *sm.* Mar. le 'haut-déssus.

— **листъ** (*въ книга*), *sm.* feuille liminaire *f.*

— **опытъ**, *sm.* l'apprentissage *m.*

— **пѣвецъ**, *sm.* un préchant.

— **херолдъ**, *sm.* une monte-joie.

— **часть** (*на молитва*), *sm.* la prime.

Първый, *adj.* unième; 1. дваесетъ и —,
vingt et unième; 2. -вомъ, *adv.* -ment; ||
дваесетъ и —, vingt et -ment. [*recto.*]

— **образъ** (*на печѣтанъ листъ*), *sm.* le

— **стѣхъ** (*на пѣсня*), *sm.* le timbre.

Първы болези (*за раждане*), *sm.* pl. les
mouches *f.*

— **еленскы рога**, *sm.* pl. Vén. les dagues *f.*

— **прьдложенеа** (*на силлогизмъ*), *sm.* pl.
Log. les prémisses *f.*

Пъргавина и -востъ, *sf.* l'habileté, agilité,
dextérité, adresse, vitesse, politique, pré-
cipation, prestesse, *f.*

Пъргавъ, *adj.* habile, agile, adroit, alerte,
vif, vite, preste, dégourdi, précipité, lutine,
allégre et légère; 1. actif, celère, prompt,
diligent, espiègle, tride, leste, expéditif,
dispos, fringant, séillant; 2. *fig.* subtil,
dru; 3. *fam.* ingambe; 4. ставамъ —, *vn.*
se dégourdir. [*le porte-tapisserie.*]

Пръгове, *sm.* pl. la membrure; || (*за губери*),

Пръгъ и Пръгъ (*черчеве т.*), *sm.* le châs-
sis, cadre *m.*, bordure *f.*, tendoir *m.*; 1.
Tur. la platine; 2. (*на врата*), l'em-
boiture *f.*; 3. (*деке*), *Tur.* le tympan; 4.
(*за извѣстия*), le porte-affiche; 5. (*малкъ*),
Tur. la ramette; 6. (*за опинане щампа*),
le stirator; 7. (*на прозорецъ*), le croisil-
lon; 8. (*черчеве за стѣлка*), le parquet;
9. (*и поставяне въ —*), l'encadrement *m.*;
10. поставамъ —, *va.* encadrer.

Пръдалка (*кола*), *sf.* *fig.* le poulailler.

Пръдъжъ, *sm.* *por.* le pet.

Пръдене (*за коніе*), *sm.* la pétarade.

Пръдло, *ла, s.* *por.* pétteur *et* -teux, *euse.*

Пръдня, *sf.* *por.* le pet.

Пръджъ, *vn.* *por.* pétér.

Пръжена рыба, *sf.* la friture.

Пръжене и Масло за —, *sm.* la friture.

Пръженны, *sf.* pl. l'échaudé *m.*

Пръжень, *adj.* frit; —но, *sm.* la friture.

Пръжилникъ (*на пръженицы*), *sm.* un fri-
turier.

Пръжъ, *va.* griller, cuire; 1. (*изново*), re-
cuire; 2. (*съ масло*), frire; 3. (*месо*), fri-
casser.

Пръскалка, *sf.* plante, l'œnanthe *f.*

Пръскалникъ, *sm.* un perceur; || (*на много*
пары), *fig.* bourreau d'argent, *m.*

Пръскамъ, *va.* seringuer, asperger, éjaculer,
faire jaillir; 1. *fam.* flaque; 2. пръска, *v.*
imp. il rejaillit; || (*за перо*), elle crache.

Пръскане, *sm.* l'éjaculation, irration *f.*, re-
jaillissement *m.*; || **снопъ** -неа съ вода, la
girande; || (*сървене на тежливосту по*
жилытъ или нацърканытъ тѣлесны
части), l'injection *f.*

Пръскателъ, *adj.* éjaculateur.

Пръстено и -тно насыпване, *sm.* la terrasse.

Пръстены могонакы (*въ ниселируване*),
sf. pl. les témoins *m.* [*ale, s.*]

Пръстенъ (*отъ пръсту*), *adj.* Anat. digital.

Пръстенъ, *sm.* l'anneau *m.*, bague *f.*, jonc;
1. захлуцы за —, le baguier; 2. игра на
— съ оукача кърпа, mainchaude *f.*; 3.
хранилище за -ни, la dactylitheque.

Пръстинкъ, *sm.* la chaussé, rempart *m.*,
digue, dame; 1. (*на прѣка*), la levée; 2.
единъ — при другъ, la contre-terrasse; 3.
правя —, *va.* damer; 4. ограждамъ съ
—, *vr.* se remparer; 5. -ници, *pl.* le di-
guement. [*circuler.*]

Пръстнувамъ, *va.* éclater, faire sauter, faire

Пръстнуване, *sm.* *fig.* l'explosion *f.*

Пръстопрличенъ, *adj.* Bot. digité.

Пръсть, *sm.* le doigt; 1. -ты (*на крака*), *pl.*
Anat. l'avent-pied *m.*; 2. говорене съ -ты,
la dactylogogie; 3. смѣтане съ -ты, la
dactylonomie; 4. ширина по —, le doigt;
5. два -та дѣлчъ, à deux doigts de.

Пръсть, *sf.* la terre, terroir, terrain *et* ter-
rein *m.*; 1. (*на мрътви*), la cendre; 2.
(*около растене*), la motte; 3. испълне-
ване съ —, Agric. le colmatage ou terre-
ment; 4. насыпвамъ съ —, *va.* terrer, ter-
rasser; 5. насыпване съ —, le terrasse-
ment; || **копачъ** за —, un terrassier; 6.
мравкы и др. *m.* които си правятъ
живѣяница отъ —, *H. nat.* maçon, *adj.*; 7.
прѣхвърляне —, travaux de terrasse; 8.
мирише на —, avoir l'air d'un déterré; ||
fig. il sent le sapin.

Прътлина, *sf.* la fache; || *fig.* la ligne.

Прътъ, *sm.* la perche, baquette *f.*, mât *m.*

ganle *f.*, bois d'une lance, *m*; 1. *Mar.* la balise; 2. (дълъгъ редъ), *fam.* la ribambelle; 3. (за измѣрване), bâton de mesure, *m*; 4. (на връхъ съ пѣва), le brandon; 5. (на прѣпоречъ), le bâton; 6. (за разлѣсане метала), le brassoir; 7. (у рыбаритѣ), la bouille; 8. (за спане на кокошкы), le perchoir, juchoir *m*; 9. бруля съ — отъ дърво плодове, *va.* gauler; 10. мѣта или мушкамъ съ — изъ водата да излѣза рыба, *va.* bouiller.

Прыхка (за конъ), *v. imp.* il ronfle.

Прыкане, *sn.* le ronflement.

Прыхкачъ, *ка, s.* ronfleur, euse.

Прыкамъ, *va.* accoupler; || -цатеа, *vr.* s'ap-parier.

Прычане или Ърене, *sn. Vén.* la paridade.

Прычанъ (за пилы), *adj. Vén.* adoué.

Прычева брада, *sf.* plante, la barbe-de-boue, le salsifis.

Прычница, *sf.* la ligne; || -цы (за игра), les jonchets ou houchets *m*; || на прѣтильны -цы (за цѣпте и плодъ), fouetté, *adj.*

Прычка, *sf.* la verge, barre *f*, barreau, fouet *m*, férule *f*; 1. желѣзна —, verge de fer; 2. (восакъ), un bâton; 3. (металъ), un lingot; || калъкъ за изливане -кы, la lingotière; 4. (сто-мана), une bille; 5. (за ловене рыба), l'alinette *f*; 6. (на пушка), baguette de fusil, *f*; 7. (съ перо и др. т.), la raie; 8. биене съ —, la fustigation; || *Milit.* la schlague; 9. бия съ сплитъ или съ —, *va.* fustiger; 10. биецъ съ —, un schlagueur.

Прычки (на платъ), *sf. pl.* la rayure; 1. (прѣтѣ), *Archit.* les palançons *m*; 2. (у себшаритѣ), les broches *f*; 3. врызка —, un margotin; 4. оилтанъ съ врыбавы, *va.* enverger; 5. снопъ —, les verges *f*; 6. тегля — или линиѣ, *va.* rayer, régler.

Прычъ, *sn. quadr.* le boue, chèvre *f*, cabron *m*; || испаденъ —, boue émissaire *m*; || (въ ухото), *Anat.* le tragus.

Прышавъ, *adj. Méd.* scabieux.

Прышей, *sn. Méd.* la pityriasis et -riase, la mentagre.

Прышейна болестъ, *sf. Méd.* la phthiriasis ou maladie pédiculaire, le porrigio.

Прыщане, *sn.* la crepitation, pétilllement *m*; || (отъ соль въ огнь-тъ), *Chim.* la dé-crepitation.

Прыщны, *sf. pl.* le mare; || *Chim.* le résidu.

Прыщителенъ, *adj.* crépissant, pétillant et pétillant.

Прыщъ, *vn.* craquer, petiller et pétiller; 1. *fig.* péter; 2. прыщи, *v. imp.* il croquet; || (въ огнь-тъ), il décrepité. [ou r.

Прѣ, *préfixe*, très-, trans-, archi-, re ou ré

Прѣадимитъ (цвѣтъ прѣди Адама), *sn.* un préadamite.

Прѣбаба, *sf.* la bisaïeule; || по —, la tri-saïeule.

Прѣбивамъ, *va.* assassiner, achever.

Прѣбиване (на зѣброве), *sn.* le massacre.

Прѣбирамъ (съ ржѣтъ), *va.* remanier; || -са, *vr. fig.* décamper.

Прѣбирь (на юзда), *sn. pl.* la rêne, la guide; || (на управлене), *fig.* les rênes.

Прѣблагороденъ, *adj. fam.* archinoble.

Прѣблѣдѣль, *adj. s.* ahuri; blême.

Прѣблѣднявамъ, *vn.* blémir.

Прѣбогата страна, *sf. fig.* l'eldorado *m*.

Прѣбогаты, *adj.* richissime.

Прѣброене, *sn.* le recensement; || права —, *va.* recenser.

Прѣбройвамъ, *va.* nombrer.

Прѣбывамъ, *vn.* être, vivre.

Прѣбыване (на друго мѣсто), *s. Jur.* l'alibi *m*.

Прѣбывамъ, *vn. Vén.* sur-aller.

Прѣбѣговачъ, *sn.* un transfuge.

Прѣбѣжна болестъ, *sf. Méd.* maladie in-tercurrente *f*.

Прѣбѣжкамъ, *va.* remarquer.

Прѣвапсувамъ (платъ), *va.* biser.

Прѣвапсуване (платове), *sn.* le bisage.

Прѣваревачница, *sf.* la distillerie.

Прѣваревачъ, *sn.* un distillateur.

Прѣварена вода (отъ различни цвѣтосе), *sf.* rossolis de mille-fleurs, *m*; || (отъ кра-вешкы лайна), eau ou huile de mille-fleurs, *f*.

— ракия, *sf.* (voyez Алкоолъ).

Прѣварено вино, *sn.* l'hyprocras *m*.

— сладко вино, *sn.* la malvoisie.

Прѣваренъ, *adj.* en marmelade.

— сокъ, *sn.* le coulis.

Прѣварителенъ, *adj.* distillatoire.

Прѣварнителенъ, *adj.* prévenant.

Прѣварявамъ, *va.* distiller; 1. *Chim.* recti-fier, extraire; 2. (съ анасонъ), aniser; 3. което може да са прѣвари, distillable, *adj.*

Прѣваряване, *sn.* la distillation; || *Chim.* l'ex-traction *f*, rectification *f*.

Прѣварямъ, **Прѣдварямъ** и -ревамъ, *va.* dévancer, prévenir, dépasser, s'avancer, gagner de vitesse *f*, anticiper; || *fig.* al-ler au devant de, prendre les devants.

Праваряне, *sn.* la prévention, anticipation *f*, préparatoire *m*.

Прѣведени братиѣ и сестры, *pl.* les con-sanguins *m*. [geret.

Прѣведникъ, *sn.* un guide; || *Chir.* le gor-

Прѣвеждамъ, *va.* guider; || (отъ едно мѣсто на друго), traduire; || (прѣведникъ сѣмъ), *fig.* piloter.

Прѣвеждачи, *sn. pl.* le train.

Прѣвзимамъ (съ стѣлбы), *va.* escalader; || (нагъ), regagner; || -са (отъ страсть), *vr.* s'prendre de.

Прѣземливъ, *adj.* prenable. [épris.]
Прѣзеть, *adj.* saisi, jaloux; || (отъ нѣщо),
Прѣвивамъ, *va.* recourir, courber, plier, ployer, délécher; 1. (на дѣла), cambrer; 2. -са, *vr.* serpenter, obeir; 3. прѣвиваса (за желѣзо), *v. imp.* il s'envoie.
Прѣвиване, *sn.* l'inflexion *f.*
Прѣвивателентъ, *adj.* pliable, pliant, souple, contournable, liant; || *fig.* obéissant. [liant.]
Прѣвивателностъ, *sf.* la souplesse; || *fig.* le
Прѣвивливъ, *adj.* ployable.
Прѣвкусентъ, *adj.* exquis; -сно, -isement.
Прѣвлячамъ (възна), *va.* recarder.
Прѣвждамъ, *va.* interpréter, expliquer, passer, rendre; || (отъ единъ езикъ на другъ), traduire; || (на присмѣвъ), *fig.* travestir (voyez Прѣвеждамъ).
Прѣвждане, *sn.* la version.
Прѣвждачъ, *ка*, *s.* traducteur, trice; *sc.* interprète; un drogman et dragoman.
Прѣводливъ, *adj.* traduisible.
Прѣводъ, *sm.* la traduction, interprétation, version *f.*; || (на св. Писане отъ седемдесетъ и два тълковника), version des septante, *f.*
Прѣвратливъ, *adj.* reductible.
Прѣвратно изображене, *sn.* l'anamorphose *f.*
Прѣвврзvamъ, *va.* bander, rebander, relier, renouer; || (рана), panser.
Прѣвврзване, *sn.* la ligature; || (на рана), le pansement.
Прѣвръзка, *sf.* le bandage, bandeau *m.*, ligature *f.*; 1. *Chir.* le chevêtre, scapulaire *m.*; 2. (около гжжва), le cesse; 3. (на пасмо), la sentène.
Прѣвворочливъ, *adj.* indiscret; -во, -tement.
Прѣввзнасямъ, *va.* exalter, enthousiasmer, vanter, sonner; 1. *fig.* ravir, prôner, relever; 2. (съ хвалбы), préconiser, faire mousser; || *fig.* mettre sur le pînaele; 3. -са, *vr.* s'extasier de, s'enthousiasmer, s'exalter; 4. *fig.* enlever.
Прѣввзнасяне, *sn.* l'extase *f.*, enthousiasme *m.*, fureur *f.*, brio *m.*; || *fig.* le ravissement, exaltation, apothéose, ivresse *f.*, oestre *m.*, fougre *f.* [sateur].
Прѣввзносачъ, *sm.* un préconiseur et -ni-
Прѣввзносентъ, *adj.* exalté, ravi en extase, fanatique. [tique]; || *fig.* ravissant.
Прѣввзносителентъ, *adj.* enthousiaste, exta-
Прѣввзносливъ, *adj.* exaltable.
Прѣввсходентъ, *adj.* excellent, merveilleux, éminent, exquis, supérieur, transcendait; || *fig.* d'or *m.*; || най —, sureminent, excellentissime. [lence *f.*]
Прѣввсходителство (тумла), *sn.* excel-
Прѣввсходно, *adv.* éminemment, divinement, à la ou en perfection; || (и най), supérieurement.
Прѣввсходство, *sn.* l'excellence *f.*, supé-

riorité, prééminence, transcendence, opti-
 mité, ascendance *f.*; || *fig.* le dessus.
Прѣввсхождамъ, *va.* exceller, excéder, prédominer, triompher, vaincre, passer; || *fig.* surpasser; || (самъ себе-си), *vr.* se surpasser (voyez Надминувамъ).
Прѣввысокъ (и най), *adj.* souverain.
Прѣввоварямъ, *va.* répéter, redire, concerter; 1. consoler, calmer; 2. (накъ това сжжото), ressaser; 3. (на устъ), recorder.
Прѣввоваряне, *sn.* la consolation; || (пеницил), la répétition. [tif et -toire].
Прѣввоворителентъ, *adj.* consolant, consola-
Прѣввоворливъ, *adj.* consolable.
Прѣввоворникъ, *ница*, *s.* consolateur, trice; || -рителентъ, *adj.*
Прѣвволѣма спорностъ, *sf.* la surabondance; || въ — сѣмъ, *vr.* surabonder.
Прѣвволѣмо, *sn.* le grand.
Прѣвволѣмъ, *adj.* énorme, immense, monstrueux, profond, mortel; 1. *fig.* d'enfer: 2. *fam.* furieux, fier, fiéffé; 3. *supel. fam.* grandissime. — камыкъ, *sm.* le bloc.
Прѣвгорително желѣзо, *sn.* le brûle-queue.
Прѣвгорѣла дървена кисѣлина, *sf.* acide pyrologiqueux *m.*
 — маъ, *sf.* le gaillon.
Прѣвгорѣлки, *sf. pl.* le gratin.
Прѣвгорѣло, *sn.* le brûlé.
Прѣвгорентъ (за масло), *adj.* roux; || соуетъ съ -но масло, le roux. [se —, *vr.*]
Прѣвгравамъ, *va.* roussir, rôtir, 'havr et
Прѣвграда и -дка, *sf.* le barrage, barrière *f.*, retranchement, parquet *m.*, cloison, séparation, limite *f.*; 1. *fig.* la digue; 2. *Anat.* l'istme *m.*; 3. *Bot.* le diaphragme; 4. *Blas.* le fasce; || раздѣлентъ съ -кы, fascé, *adj.*; 5. (за жито), *Mar.* le bardis; 6. (около люкъ), *Mar.* la trémue; 7. (на ограда при влазието), le tambour; 8. (прѣсрѣдъ), l'entre-deux *m.*; 9. (въ санджкъ), la case; 10. (срѣщо вътрѣ-тъ), le brise-vent; 11. -дкы (за писма), *pl.* le serre-papiers; 12. (стоборъ въ стая), le pilier; 13. работа съ —, le cloisonnage; 14. съ —, *H. nat.* cloisonné, *adj.*
Прѣвградено мѣсто (въ тжжница), *sn.* *Mar.* le parquet. [*pl.* voiture cellulaire *f.*]
Прѣвградены кола (за прѣстжжници), *sf.* voiture cellulaire *f.*
 — сѣдала (въ театръ), *sn. pl.* la stalle.
Прѣвградителентъ, *adj.* limitatif.
Прѣвграждамъ, *va.* cloisonner, limiter, séparer; || (нжтъ), obstruer.
Прѣвграждане, *sn.* la limitation. [s'égueuler].
Прѣвгракнувамъ, *vr.* s'enrouer; || (отъ выкъ),
Прѣвгракнуване, *sn.* l'enrouement *m.*; 1. докарвамъ —, *va.* enrouer; 2. изѣврявамъ —, *va.* désenrouer; 3. отъврявамъ отъ —, *vr.* se désenrouer.

Прѣгракналость, *sf.* la rauceité. [raue.]
Прѣгракналъ (съ — *гласъ*), *adj.* enroué,
Прѣгракнато пѣане, *sn.* le chevrotement.
Прѣгракнатъ, *adj.* atone; 1. *Méd.* l'aphonie
f; 2. *Mus.* chevrotant; 3. *пѣя съ — гласъ*,
vn. Mus. chevrote.
— *гласъ*, *sm.* voix de rogomme, *f*.
Прѣгърбевамса, *vr.* se recourber, se voûter,
fléchir.
Прѣгърбушевамса, *vr.* se bosseler.
Прѣгършавамъ, *va.* démeriter, commettre,
forligner. [пabilityт *f*, délit *m*.]
Прѣгърене, *sn.* le démérite, couple, cul.
Прѣгъ [хорда —, *Géom.* la sous-tendaute
(*voyez* *Прѣгъ*).] [atquer et s'arquer.
Прѣгъвамса, *vr.* se cambrer; || (*на дъга*),
Прѣгъване и -гъване, *sn. Bot.* la flexion;
1. *количасто —, Bot.* la flexuosité; 2.
(*въ книга*), le signet, oreille *f*; 3. (*на*
ръката), la saignée. [xibilité].
Прѣгъвателностъ (и -*гъм-*), *sf.* *fig.* la fle-
Прѣгъвателенъ (и -*гъм-*), *adj.* flexible.
Прѣгънатъ, *adj. Bot.* flexueux.
Прѣдъ, *prép. latine*, anti —; || *prép.* devant,
par devant, en présence de, avant, pour, sous.
Прѣдавамъ, *va.* trahir, rendre, remettre,
livrer, abandonner; 1. vendre, transférer,
passer, dévouer; 2. *fig.* transmettre; 3. (*ду-*
шата си въ ръка Божя), résigner son
âme à Dieu; 4. (*себе-си на нѣщо*), se des-
tiner à; 5. -*са*, *vr.* se rendre, se remettre
à, s'abandonner, se donner à, se laisser
tomber, s'infatuer de, se résigner à, sui-
vre; 6. (*безъ слово*), se rendre à discre-
tion; 7. (*въ*), se plonger; 8. (*на жалны*
мысли), broyer du noir; 9. (*въ нѣщо*), se
vautrer dans; 10. (*на нѣщо*), s'adonner à,
s'acoquiner à, se livrer à; || (*изново*), se
redonner; 11. (*отъ нечѣства къмъ нѣщо*),
fig. se vendre; 12. (*на разглезване*), *fat.*
donner dans le travers; 13. (*на страсти*),
fig. prendre le mors aux dents; 14. -*ваме-*
са (*единъ другъ*), s'entre-vendre.
Прѣдаване, *sn.* la remise, transmission *f*,
abandon *m*, cession *f*; 1. *Jur.* la mutation;
2. *Com.* virement de parties, *m*; || (*транс-*
фертъ), le transfert; 3. (*себе-си на*
Божя воля), *fig.* la résignation; 4. (*стоки*),
Com. la livraison; 5. (*прѣдане*), la tradi-
tion; || *основанъ на — или на казване*,
traditionel, adj. || *по —, adv.* -ellement; 6.
примачъ на —, se. cessionnaire.
Прѣдавачъ и -валиникъ (*на сяцъи кни-*
гы), *sm.* un traditeur.
Прѣдаденъ и -данъ, *adj.* enclin à, dévoué;
1. (*на Божя воля*), résigné; 2. (*нѣкому*
съ тѣло и душа), âme damnée *f*; 3. (*на*
нѣщо), attaché à, sujet.
Прѣдадникъ или Издадникъ, *ница, s.*
traître, tresse; un judas.

Прѣданность, *sf.* le dévouement, dévotion *f*,
attachement *m*, foi *f*.
Прѣдательнъ, *adj.* prévaricateur.
Прѣдательски и -дадически, *adj.* traître,
en traître, en trahison; -*ски, adv.* prodi-
toirement.
Прѣдательство, *sn.* la trahison.
Прѣдачка, *sf.* la filandière.
Прѣдачница, *sf.* la filature; || (*къща*), la
filerie; || *стопаникъ на —, un* filateur.
Прѣдачъ, *ка, s.* fileur, doubleur, euse.
Прѣдвардевамъ, *va.* préserver, prémunir; 1.
(*нѣкога отъ нѣщо*), précautionner; 2. -*са*,
vr. penser, être en éveil *m*; 3. (*отъ нѣщо*),
se préserver de, se prémunir contre, se
précautionner contre.
Прѣдвардене, *sn. Jur.* la cautèle; || (*отъ*
болестъ), la prophylaxie ou médecine -*lac-*
tique; || -*денеа, pl. fig. fam.* les mitaines *f*.
Прѣдвардителенъ, *adj.* précautionné et
tionneux, conservateur; || *Méd.* préservatif,
prophylactique.
Прѣдвардителностъ, *sf.* la précaution.
Прѣдварителенъ, *adj.* préalable, préventif,
préliminaire, provisionnel, provisoire, éven-
tuel.
— *проектъ, sm.* l'avant-projet *m*.
Прѣдварителна статия, *sf.* le préliminaire.
Прѣдварително, *adv.* par provision, par an-
ticipation.
— *дѣло, sn.* le préalable.
— *надаване, sn. Jur.* la provision.
— *отсѣждане, sn.* interlocutoire, *adj. m*; ||
Jur. *авант-faire-droit m*; || *заповѣдамъ*
едно —, va. Jur. interloquer.
— *приготвене, sn.* le préparatoire.
— *познание (за нѣщо), sn.* la prénotion.
— *слово, sn.* le préambule.
— *сѣчинене, sn.* le prodrome.
Прѣдварителны разноски, *sf. pl.* frais
préjudiciaux *m*.
Прѣдвидителенъ, *adj.* prévoyant.
Прѣдвидителностъ, *sf.* la prévoyance.
Прѣдвидливъ (*което може са прѣдвиди*),
adj. prévoyable.
Прѣдвидѣне, *sn.* la prévision.
Прѣдвиждамъ, *va.* prévoir, entrevoir, sentir
de loin; || (*у асичко нѣстане честъ*), voir
tout en noir.
Прѣдвиждане Боже, *sn.* la providence.
Прѣдвкусувамъ, *va.* préliber.
Прѣдвкусуване и -сане, *sn. fig.* l'avant-
goût *m*.
Прѣдводачъ (*на Музы, Аполлонъ*), *sm.*
musagète, adj. m.
Прѣдводъ, *va.* mener, être à la tête de.
Прѣдвратіе (*на черкова, напертъ*), *sn.* le
parvis; || (*на къща*), le vestibule.
Прѣдвратникъ, *sm.* le palier; 1. *Anat.* le
vestibule; 2. (*на рай*), les limbes *m*; 3.

- което са относя до —, *Anat.* vestibulaire, *adj.*
- Прѣдврѣмenni, *adj.* anticipé; || *fig.* prématuré; || *Méd.* proleptique.
- Прѣдврѣмность, *sf.* la prématurité, immaturité *f.*
- Прѣдговоръ, *sm.* avertissement au lecteur, avis, *m.* (voyez Прѣдсловіе).
- Прѣдграденъ, *adj.* subrain.
- Прѣдградіе, *sn.* le faubourg; || сѣдять отъ —, *s.* faubourien, enne.
- Прѣдгърбенъ, *adj.* *Anat.* prédorsal.
- Прѣдено, *sn.* le filage.
- Прѣдено злато или сребро (клабаданъ, сѣрма *t.*), *sn.* le filé.
- Прѣдѣтъ и -дни, *adj.* antérieur, distingué, de distinction *f.*, capital, considérable, grand; || (личенъ сжмъ), *vn.* dominer sur. — дворъ, *sm.* l'avant-cour *f.* — збъ, *sm.* dent incisive *f.*; || -бы (у конь), *pl.* les pincées *f.* [coupé. — кабріолетъ (на дилижансъ); *sm.* le — овень (съ зажнецъ-тъ), *sm.* le clocheman. — прикрытъ пѣтъ, *sm.* Fortif. l'avant-chemin-couvert *m.* — прокопъ, *sm.* Fortif. l'avant-fossé *m.* — цовѣкъ, *sm.* *fig.* coq de village, mator, *m.*; || -вѣцы, *pl.* les principaux *m.*, le grand mond. [mènes *m.*
- Прѣдзабѣлѣванеа, *sn. pl.* les prologo.
- Прѣдзаменоване, *sn.* le pronostique, présage *m.*, signe précurseur *m.*
- Прѣдзаменувамъ, *va. fig.* promettre.
- Прѣдзнане (Боже), *sn.* la prescience.
- Прѣдзначавамъ, *va.* prédestiner.
- Прѣдзначене, *sn.* la prédestination, vocation *f.*; || придѣлникъ на -ченеа, un prédestination.
- Прѣди, *prep.* avant, par devant; 1. *adv.* devant, antérieurement à; || (у -моща), précédemment; 2. — всичко, avant tout; || — да, -que; 3. отъ —, par devant; 4. — това, au préalable; 5. — двади, avant-veille *f.*; 6. — обѣдъ, avant-midi *m.* — врѣменно броене години, *sn.* le prochronisme.
- Прѣдизбранъ, *adj.* prédestiné.
- Прѣдизвѣститель, *adj.* augural, menaçant; || *Méd.* pronostique.
- Прѣдизвѣстие, *sn.* l'avant-propos *m.*, introduction *f.*, pronostic *m.*, signe précurseur *m.*; || *fig.* le prelude; || -стия, *pl. fig.* les auspices *m.*
- Прѣдизвѣстникъ, -тница, *s. fig.* messenger, ère; un prophète; || (на болестъ), *Méd.* le prodrome.
- Прѣдизвѣстивамъ, *va.* prédire, prévenir, présager, pronostiquer, menacer; || *fig.* promettre. [prognostic.
- Прѣдизвѣстване, *sn. Méd.* le pronostic et
- Прѣдимамъ, *va.* prevaloir, triompher.
- Прѣдимствена дѣлаба, *sf. Jur.* le préciput.
- Прѣдимственъ, *adj.* prééminent, privilégié.
- Прѣдимство, *sn.* la préférence, avantage *m.*, prééminence *f.*, bénéfice, privilège *m.*, prérogative, victoire *f.*, sceptre *m.*, attribution *f.*; 1. *fig.* le pas; 2. (на короната), la regale; 3. давамъ —, *va.* préférer; 4. имамъ —, *va.* primer; 5. наследникъ съ —, héritier bénéficiaire *m.*; 6. -тва, *pl.* les libértés *f.*
- Прѣдсловіе, *sn.* l'avant-propos *m.*, préface *f.*, préambule, prologue, prodrome *m.*
- Прѣдсленъ, *adj.* textile. [jenny.
- Прѣдслна машина, *sf.* jeanette ou Mull.
- Прѣдслно колело, *sn.* le rétorsoir. — нѣщо (което може са прѣде), *sn.* la textilité.
- Прѣдказвамъ, *vn.* prédire, présager, pronostiquer, augurer, annoncer; || *fig.* prophétiser.
- Прѣдказване и -зане, *sn.* la prédiction, pronostic, augure, auspices *m.*, prophétie, vaticination *f.*; || *fig.* horoscope *m.*
- Прѣдказовачъ, *sm. fam.* un pronostiqueur.
- Прѣдлагамъ, *vn.* proposer, offrir; 1. (на-тане), soulever; 2. (cu), *vr.* se proposer; 3. (себе-си за мѣсто), se présenter pour.
- Прѣдлагане, *sn.* la proposition.
- Прѣдлагачъ кардиналъ, *sm.* cardinal proposant *m.*
- Прѣдлогъ, *sm.* le prétexte; || *fig.* la couverture, couleur *f.*; || *Gram.* la préposition, attribut *m.*
- Прѣдложене, *sn.* la proposition, question, parole, phrase, offre, conjecture, ouverture, thèse *f.*, thème *m.*; 1. (законъ), voyez Билъ; 2. хлѣбове —, les pains de proposition; 3. (което не ще доказателство), le postulat; 4. (което иска доказателство), Log. pétition de principe; *f.*; 5. (въ събрание), la motion; || (за редъ-тъ на размыслеванеа), motion d'ordre; 6. направамъ първо —, *va.* prendre l'initiative *f.*
- Прѣдложенъ, *adj.* *Gram.* prépositif, prépositionnel, ablatif *m.* — падежъ, *sm. Gram.* le prépositif, le prépositionnel; || (въ санскритски езикъ), *Gram.* le locatif.
- Прѣдложливъ (което може са прѣдложи), *adj.* proposable.
- Прѣдмостно прикрытіе, *sn. Milit.* tête de pont, *f.*
- Прѣдмыслевамъ, *va.* préméditer.
- Прѣдмыслене, *sn.* la préméditation.
- Прѣдмѣстникъ, ница, *s.* devancier, ère; un prédécesseur.
- Прѣдмѣтенъ, *adj.* objectif; -тно, -ivement.
- Прѣдмѣтно стъкло, *sn. Opt.* l'objectif et verre —, *sm.*

Прѣдмѣтность, *sf.* l'objectivité *f.*

Прѣдмѣтъ, *sm.* l'objet *m.*, sujet, chapitre *m.*, chose, fin *f.*; 1. *fig.* la matière; 2. (за ка-роне), la pomme de discorde *f.*; 3. дохождамъ си пакъ на главный — (у слово), *vn. fat.* revenir à son texte; 4. то е споренъ —, c'est un sujet qui prête.

Прѣдникъ, *sm.* le garde-robe.

Прѣднина, *sf.* la priorité.

Прѣдница, *sf.* le devant; 1. (на каляска), l'avant-train *m.*; 2. задница или — (на конь, на кола), le train; 3. (въ тѣмницѣ), la morgue.

Прѣдники (зѣбы), *sm. pl.* les crocs; 1. (на добытакъ), le crochet; 2. (които са виждатъ при смѣхъ), dents gélasins *f.*; 3. (на калесери), l'empaigne *f.*

Прѣдно мѣсто (въ каляска), *sm.* le devant.

Прѣдностъ, *sf.* l'antériorité *f.*

Прѣдни вара, *sf. Milit.* l'avancée *f.*

— ладія (въ линія), *sf. Mar.* chef de file, *m.*

— пѣча (у каласка), *sf.* le tablier.

— плешка, *sf.* épaule de mouton, *f.*

— пристанища, *sm. Mar.* l'avant-port *m.*

— сграда, *sf. Archit.* l'avant-corps *m.*

— стая, *sf.* l'antichambre *f.*

— страна или часть (на сграда), *sf. Archit.* la devanture.

— часть, *sf.* le devant, face, tête *f.*; 1. (на копыто, на подкова), la pince; | конь що ходи съ —, peneard, *adj. m.*; 2. (въ кунюписи), le devant; 3. (на овца), l'épaule *f.*; 4. (на селска къща), la terrasse.

Прѣдобразователенъ, *adj.* figuratif; -лно, -ivement. [tidote *m.*

Прѣдопозително срдѣство, *sm. fig.* l'an-

Прѣдопазямъ, *vr.* s'observer.

Прѣдопрѣдѣлене, *sm.* la prédétermination; | (Боже), *Théol.* la prédestination.

Прѣдопрѣдѣлителенъ, *adj.* prédéterminant.

Прѣдопрѣдѣлявамъ и -лямъ, *va.* prédéterminer, prédestiner.

Прѣдопытвамъ, *va.* préliber.

Прѣдоставямъ, *va.* se réserver à soi.

Прѣдосеждане, *sm.* le préjugé.

Прѣдогтоваряне, *sm. Rhet.* la prolepse.

Прѣдпазвамъ, *va.* préserver, prémunir; | -са, *vr.* se préserver de.

Прѣдпазителенъ цѣръ, *sm.* le préservatif.

Прѣдписанъ, *adj. Pharm.* magistral.

Прѣдписателна часть, *sf. Jur.* le dispositif.

Прѣдписевамъ, *vn.* prescrire, intimer.

Прѣдписване и -сане, *sm.* la proscription, instruction *f.*, récépé *m.*; | *fig.* la règle; | *Jur.* le dispositif.

Прѣдопознавамъ, *va.* pressentir.

Прѣдплащане, *sm.* l'anticipation *f.*

Прѣдолагамъ, *v.* proposer, projeter, supposer, présupposer, soupçonner, entendre, poser.

Прѣдолагателенъ, *adj.* presumable.

Прѣдположение, *sm.* la supposition, projet *m.*, présupposition; | въ това-, cela supposé.

Прѣдположенъ, *adj.* supposé.

Прѣдположливъ, *adj.* supposable.

Прѣподслѣденъ, *adj.* avant-dernier, pénultième. [et anté —, *sf.*

Прѣподслѣдня сричка, *sf.* la pénultième

Прѣдпоставенъ, *adj. Gram.* préfixe.

Прѣдпостланъ губеррь, *sm.* la descente de lit.

Прѣпотопенъ, *adj.* antdiluvien.

Прѣпочитамъ, *va.* préférer, aimer mieux, adopter, avantager; | (себе си), *vr.* se préférer.

Прѣпочитане и -чтене, *sm.* la prédilection; | правда за —, la prelation.

Прѣпочителенъ, *adj.* préférable; -лно, -ment. [prendre.

Прѣприемамъ и -принмамъ, *va.* entre-

Прѣприемаме, *sm.* l'entreprise *f.*, travail, parti *m.*; | *Milit. Com.* l'opération *f.*

Прѣприемливъ, *adj.* entreprenant.

Прѣдрасеждане, *sm.* le préjugé, opinion préconçue *f.*; 1. *fig.* l'engouement *m.*; 2. бывама докаченъ съ -неа, *vr.* être engourdi de préjugés; 3. човѣкъ пьленъ съ -неа, un préjugiste.

Прѣдрасполагамъ, *va.* predisposer.

Прѣдрасполагателна причина, *sf. Méd.* cause prédisposante *f.* [sition.

Прѣдрасположение, *sm. Méd.* la predispo-

Прѣдрѣче, *sm. Typ.* la réclame.

Прѣдрѣшна стая (за актеоръ), *sf.* la loge.

Прѣдсвѣтно разгнѣвяване, *sm.* l'escalandre *m.*

Прѣдсвѣтно причастене, *sm. fig.* le viatique.

Прѣдставителенъ, *adj.* représentatif.

Прѣдставливъ, *adj.* présentable.

Прѣдставлене, *sm.* la représentation; | (на-мыслеване въ умъ-тъ), l'idée *f.*

Прѣдставлявамъ, *va.* présenter, représenter, figurer, proposer, offrir, donner, faire; 1. (изново или на театръ), représenter; 2. (нѣщо), jouer; 3. (само съ тѣлодвиженеа), mimer; 4. (себе-си), *vr.* se représenter; 5. -са, *vr.* se présenter, s'offrir, se retracer.

Прѣдставникъ, ница, *s.* présentateur, trice; un représentant, un obligat.

Прѣдставямъ, *va.* exposer, préposer, remontrer, offrir, produire, apporter, rendre; 1. *fig.* dérouler; 2. (на расправяне или на отсѣждане нѣкому), soumettre; 3. (по-казачи), administrer; 4. (си), *vr.* s'imaginer, se figurer; 5. -са, *vr.* se retracer à soi.

Прѣдставяне, *sm.* la présentation, proposition, réservation, ré.erve *f.*; | (при Дворъ), présentation à la Cour.

Прѣдстоене, *sm.* l'imminence *f.*

Прѣстойникъ, *sm.* Alg. le coefficient.

Прѣстонтеленъ, *adj.* imminent.

Прѣсѣдамъ (*сѣ*), *va.* présider à.

Прѣсѣдникъ, *ница, s.* président, ente; un orateur.

Прѣсѣднически, *adj.* présidentiel et -tiel.

Прѣсѣдничество, *sn.* la présidence.

Прѣсѣщамъ, *va.* pressentir.

Прѣсѣщане, *sn.* le pressentiment, présage *m*; || *fig.* l'avant-goût *m*; || прѣсѣдамъ на мрачны-неа, *vr.* se frapper l'imagination.

Прѣсѣжително [постѣпамъ —, *vr.* se compromettre.

Прѣсѣждане, *sn.* la présomption.

Прѣсѣжественъ, *adj.* préexistant.

Прѣсѣжествование, *sn.* la préexistence.

Прѣсѣжествувамъ, *va.* préexister.

Прѣдтеча, *sm.* un précurseur, avant-coureur, avant-courier *m*; *s.* devancier, ère.

Прѣдтичане, *sn.* l'antécédence *f*.

Прѣдугаждамъ, *va.* présager.

Прѣдударене, *sn.* Mus. l'appoggiature *f*, note d'agrément ou de goût, *f*.

Прѣдубѣденъ, *adj.* prévenu; || бывамъ —, *vn.* se prévenir.

Прѣдубѣдене, *sn.* le préjugé, présomption, prévention, préoccupation, passion *f*.

Прѣдубѣждавамъ, *va.* prévenir, préoccuper.

Прѣдумвамъ, *va.* médire de, commenter sur, calomnier, censurer, critiquer, redire, 'houspiller, reprendre; 1. acquiescer, consentir à; 2. *fig.* pincer, mordre, contrôler, déchirer; 3. склоненъ да -ва, critique, *adj.*

Прѣдумване, *sn.* le commentaire, calomnie *f*; || (*и страсть* —), la médisance.

Прѣдупредителенъ, *adj.* attentionné.

Прѣдупредявамъ, *va.* obvier à.

Прѣдрамие, *sn.* le pronaois; || *Archit.* les propylées *m*.

Прѣдѣдо, *sm.* l'aïeul *m*, bisaièul, quadrisaièul; || по —, le trisaieul.

Прѣдѣды, *sm. pl.* les aïeux *m*, prédécesseurs, devanciers, ancêtres, neveux, parents, *pl. m*. [cation, *f*.

Прѣдѣлителна линия, *sf.* ligne de démar-

Прѣдѣлявамъ, *va.* limiter, terminer.

Прѣдѣлене, *sn.* la limitation, démarcation *f*.

Прѣдѣль, *sm.* la frontière, terme *m*, mesure *f*; 1. *fig.* la limite; 2. поставямъ —, *va.* circonserire (*voyez* Межда).

Прѣдѣлы, *sm. pl.* les confins *m*, les bornes *f*; 1. излизамъ отъ —, *vn.* *fig.* se déborder;

2. испаждамъ извънъ —, *va.* déporter; 3. полагамъ или турямъ —, *va.* délimiter, border; 4. полагамъ —, la délimitation.

Прѣдвяне, *sn.* la représentation, présentation, remontrance *f*; 1. *Jur.* la production; 2. (*на сѣдба*), l'exhibition *f*; 3. по —, *Com.* à vue, de vue.

Прѣдвникъ (*на зануъ*), *sm.* un importeur.

Прѣдвявамъ, *va.* représenter, présenter, produire; || (*на сѣдба*), exhiber.

Прѣдвчевамъ, *va.* remâcher.

Прѣдж, *va.* filer; || прѣде (*за котка*), *v. imp.* il file.

Прѣжалвамъ, *va.* déterminer, décider; 1. (*животъ-тъ си*), payer de sa personne; 2. -са, *vr.* se déterminer à, se décider, se résoudre à, se fixer à, se buter à, prendre son parti, faire une fin; 3. *fig.* sauter le fossé; 4. (*отъ неволя*), *fig.* avaler la médecine; 5. (*за пропадане*), faire le saut.

Прѣжалване, *sn.* le parti, le propos.

Прѣжаленъ, *adj.* déterminé, décidé, résolu.

Прѣжалителна клетва; *sf. fig.* coup de parti. [ment, franc.

Прѣжалително, *adv.* décidément, résolu — постѣпване, *sn. fig.* coup de parti.

Прѣжалителность, *sf.* la détermination, résolution, décision *f*.

Прѣжалителенъ, *adj.* décisif, péremtoire, prononcé, critique, aventurier, prime-sautier, vert; || *fig.* tranchant. [vivant.

— човѣкъ, *sm.* homme de résolution, un

Прѣжда, *sf.* le filage; 1. *Mar.* fil de caret, *m*; 2. варене — въ луга, le décrûment; 3. варя съ луга —, *va.* décruer.

Прѣждаръ (*търговецъ*), *sm.* un filatier.

Прѣживявамъ (*нѣкого или нѣщо*), *va.* survivre à; || който-живѣе, *s.* survivant, ante.

Прѣживямъ или Подмлащамъ, *vr.* ruminer; || който прѣживя или подмлаща, *H. nat.* ruminant, *adj.*

Прѣживяне или Подмлащане, *sr.* la rumination. [*H. nat.* le ruminant.

Прѣживно животно (*което прѣживя*), *sn.*

Прѣжитие, *sn. Jur.* la survie.

Прѣзъ, *préfixe*, trans; 1. *prép.* par, moyennant, à travers, au travers de; 2. *adv.* d'autre en outre; 3. — срѣдъ, *prép.* par dedans; 4. — купъ за грошъ, *adv. fam.* bredi-breda (*voyez* Купъ).

Прѣзупченъ, *adj.* à jour; || *Bot.* fenestré. — вѣтъръ, *sm.* courant d'air, vent coulis *m*.

— огнь, *sm. Fortif.* feu fichant *m*.

Прѣзживотенъ, *adj.* viager.

— приходъ (*-тна пенсия*), *sm.* le viager et rente viagère *f*; || (*нарастненъ и основане за него*), la tontine; || участникъ неговъ, *s.* tontinier, ère.

Прѣзживотность (*на приходъ*), *sf.* le viagereté.

Прѣзимуване, *sn.* l'hématation *f*.

Прѣзираамъ, *va.* dédaigner, braver, affronter, défier, faire la figue à, faire fi de; || *fig.* dépriser, conspuer, crosser.

Прѣзиране, *sn.* le dédain; || достойнъ за —, dédaignable, *adj*; || турямъ въ —, *va.* avilir.

Прѣзирникъ, *sm.* un contempteur.

Прѣзачамъ и -зачамъ, *va.* franchir; 1. *fig.* outre-passer; 2. (*прѣзъ*), sauter; || (*пакъ*), ressauteur.

Прѣзачане, *sn.* le bourdon, 'haut-le-corps *m.*; || съ —, *adv.* per saltum.

Прѣзачаница, *sf.* la gambade; || (*узпа*), le coupe-tête.

Прѣзачка, *sf.* *Archit.* le ressaut.

Прѣзколѣненъ ремыкъ (*у ботушару*), *sm.* le tire-pied. [serolle.

Прѣзносница (*часть на юзда*), *sf.* la mu-

Прѣзполювамъ (*съ сабя нѣкого*), *va. fat.* pourfendre.

Прѣзрамица (*-мень ремыкъ*), *sf.* le poitrail, la plate-longe.

Прѣзрамникъ, *sm.* l'anguichure *f*; || (*подвезка за прѣзъ ramo*), la bretelle; || (*оагѣрски*), la panetière.

Прѣзрителенъ, *adj.* dédaigneux, contemptible, abject; || *fig.* bas.

Прѣзръялъ, *adj.* blet.

Прѣзръяло състояние, *sn.* le blessissement et blétissure *f.* [blétir.

Прѣзръяватъ (*за плодове*), *v. imp.* blesser et

Прѣзтриденна трѣска, *sf.* fièvre tierce *f.*

Прѣзизвѣстникъ, *sm.* un précurseur; || *fig.* un avant-coureur.

Прѣзиственъ, *adj.* supérieur.

Прѣзимство, *sn.* la supériorité, immunité *f.*

Прѣзискане, *sn. Jur.* la plus-petition.

Прѣзка гредъ (*на редъ колосе*), *sf.* le traverson; || *Mar.* le traversin.

— калъ, *sf. Mar.* la traverse.

— клѣчка, *sf.* l'enture *f.*

— мыщца, *sf. Anat.* le transversal.

— флейта, *sf.* flûte traversière *f.*

Прѣзкалена угодливостъ, *sf.* l'obséquiosité *f.*

Прѣзкаленъ, *adj.* exorbitant, outré.

— святецъ, *sm.* confit en dévotion, *m.*

Прѣзкалявамъ, *va.* exagérer, amplifier, enfler, outrer.

Прѣзкаляване, *sn.* l'exagération *f.*

Прѣзкарано, *adv.* excessivement.

Прѣзкараностъ (*на години*), *sf.* le penchant.

Прѣзкаранъ, *adj.* forcé.

— конь, *sm.* cheval fortrait *m.*

Прѣзкарвамъ, *va.* transporter, transposer, transmettre, surmener, efflanquer, voiturier; 1. *fat.* donner de la gabatine; 2. (*вода*), dériver; 3. (*заморявамъ конь*), estrapasser, outrer, aller à étripe-cheval; 4. (*пакъ*), repasser; 5. (*на друга слѣтка*), *Com.* reverser.

Прѣзкаране, *sn.* le transport, transposition, traversée, transmission, passage, dérivation, fortrature *f*; 1. (*и плата за —*), la voiture; 2. *Milit.* le convoi; 3. (*съ кола*), le roulage; || писарница за —, bureau de roulage, *m*; 4. (*прѣзъ рѣка и плата за него*), le passage.

Прѣзкарователенъ, *adj.* transmissible; || (*добрѣ*), transportable.

Прѣзкарователна ладия, *sf.* la patache, coche d'eau, *m.* [vatif.

Прѣзкарователно сръдство, *sn. Méd.* déri-

Прѣзкарователностъ, *sf.* la transmissibilité.

Прѣзкаровачъ (*съ ладия*), *sm.* un passeur, nautonier, nocher, *m.*

Прѣкатуревамъ, *va.* renverser, verser; 1. *Mar.* cabaner; 2. -*ca, vr.* se renverser, verser; 3. *Mar.* capoter ou faire capot.

Прѣкатурене, *sn.* le renversement.

Прѣкачивамъ (*прѣзъ аидъ*), *vr.* escalader.

Прѣкиснува, *v. imp.* il trouble.

Прѣкиша, *sf. Chim.* le deutoxyde, le suroxyde.

Прѣклонене, la prosternation et -nement *m.*

Прѣкклонявамъ, *va.* plier, peacher, incliner, ployer, || -*ca, vr.* se laisser vainere; || (*прѣдъ нѣкого*), se prosterner.

Прѣкко, *adv.* de guinguois; || и на —, en travers.

— думникъ, *sm.* un contradicteur.

— кѣтникъ, *sm. Blas.* la losange; -тенъ, *adj.* en lossage, losangé.

— кѣтно, *adv.* à fausse équerre.

— простиране, *sn. Géol.* le loxodromisme.

Прѣкомъ, *adv.* en diagonal, à la traverse.

Прѣкопавамъ, *va.* labourer; 1. *Agric.* ameubler; 2. (*отопи пѣтъ*), biner; 3.

(*пакъ лозие*), reterser; 4. (*съ мотыка*), becher; 5. (*прѣстъ-та въ гърне*), mouver;

6. (*трети пѣтъ*), *Agric.* tercer ou terser; 7. (*съ трети мотыка*), *Agric.* récurer.

Прѣкопаване, *sn.* la façon; || *Milit.* la coupure.

Прѣккравъ, *adj. fig.* de bronze.

Прѣккоръ, *sm.* le surnom, titre, sobriquet, nom de guerre, *m*; || икарвамъ —, *va.* surnommer.

Прѣккорявамъ, *va.* surnommer, nommer.

Прѣккоряване (*прѣводъ на собствено име*), *sn.* la métonomase.

Прѣккравамъ, *va.* enjamber.

Прѣккривенъ, *adj.* courbe.

Прѣккривителенъ, *adj.* contournable.

Прѣккривявамъ, *va.* courber, flechir, ployer; || (*на джга*), arquer; || -*ca* (*на джга, на лжжъ*), *vr.* bomber.

Прѣккривяване, *sn.* la courbature; || отковане на -то на гвоздей, *Techn.* le dérivement; ||

отковавамъ -то на гвоздей, *va.* dériver.

Прѣккроявамъ, *va.* recouper.

Прѣккроятевамъ, *vr.* s'entre-croiser.

Прѣккршевамъ (*зари*), *va. Phys.* réfracter; || -*ватса, v. imp.* ils réfractent; || който

-шева зари, réfringent, *adj.*

Прѣккршеване, *sn.* l'interception *f*; || (*на зари*), *Phys.* la réfraction.

Прѣккршлникъ, *adj. Phys.* réfractif, *ive.*

Прѣккршлностъ, *sf. Phys.* la réfrangibilité.

Прѣккршлнвъ, *adj.* réfrangible.

Прѣкрыцавамъ и -кръстевамъ, *va.* rebaptiser, débaptiser.

Прѣкрыцелникъ, *sm.* un rebaptisant, un anabaptiste.

Прѣкупецъ, *sm. fig.* un maquignon; || (*на пазърски мѣста*), un placier; || (*на царски приходи*), un traitant.

Прѣкупувамъ (*една стока на множество*), *va.* accaparer.

Прѣкупуване, *sm.* le monopole, accaparement *m*; || (*за най-малка цѣна*), enchère au rabais, *f.* [capareur.

Прѣкупувачъ, *sm.* un monopoleur, un ac-

Прѣкъ, *adj.* transversal; -ко, -lement; || *Anat.* transverse.

— вѣтръ, *sm.* vent traversier *m.*

— пъкъ, *sm.* chemin de traverse, *m.*

Прѣкъдявамъ, *va.* parfumer.

Прѣкъснать, *adj.* discontinu.

— бръкъ (*край вода*), *sm.* le biseau.

Прѣкъснувамъ, *va.* discontinuer, suspendre, rompre, cesser, régler, étouffer, éteindre, faire trêve à; 1. (*разговоръ*), trancher court; 2. -са (*отъ смѣхъ*), *vr.* étouffer de rire; 3. прѣкъснуваеа, *v. imp.* il passe

Прѣкъснуване, *sm.* la discontinuation, re-tranchement *m*, suspension *f*; 1. *Méd.* la disruption; 2. (*несговоръ*), la pacification; 3. (*на покрывъ*), *Archit.* le brisis.

Прѣливаамъ, *va.* reverser, refondre; || (*въ друга сѣдина*), transvaser, transfuser.

Прѣливане, *sm.* le transvasement *m* et -va-sion *f*; || (*кръв*), *Méd.* la transfusion.

Прѣложене, *sm.* *Rhét.* la metabase.

Прѣлѣпене, *sm.* le recollement.

Прѣлѣпнямъ, *va.* recoller.

Прѣлжествамъ, *va.* amoreer, agacer, séduire, piquer, tenter; || *fig.* charmer, éblouir.

Прѣлжстене, *sm.* l'amorce *f*, séduction *f*, attrait *m*, les appas *m*; || *fig.* le charme.

Прѣлжстенъ, *adj.* attrayant; || *fig.* ragouissant.

Прѣлжстителенъ, *adj.* charmant, agaçant, séduisant; || *fig.* ravissant, éblouissant.

Прѣлжстникъ, *ница, s.* enchanteur, eresse; séducteur, trice. [sirène, 'hourri *f.*

Прѣлжстница, *sf.* une enjôleuse; || *fig.* une

Прѣлжстно, *adv.* à raver.

Прѣмалѣва ми (*на сърдцето*), *v. imp.* se sentir le cœur fade.

Прѣмалѣване, *sm.* la syncope.

Прѣмахнувамъ, *va.* faire retirer; || -са, *vr.* s'absenter; || (*отъ ладия*), *Mar.* se dérober.

Прѣмежде, *sm.* le danger, le risque, péril, 'hasarde *m*, périlication *f*, malheur *m*; 1. *fig.* l'écueil, orage *m*; 2. испадамъ въ —, *vn.* courir le risque, se 'hasarder, s'exposer à; 3. намирамеа въ —, *vr.* périliter; 4. подлагамъ на —, *va.* 'hasarder; || -са въ —, *vr.* risquer; 5. хвърлямъ въ —, *va.* exposer; 6. съ — на, au péril de; 7. въ

явно —, à la gueule du loup; 8. който са намира въ —, périlicant, *adj.*

Прѣмеждлива грамота, *sf.* le sauf-conduit.

Прѣмеждливо мѣсто, *sm.* le casse-cou, le coupe-gorge.

Прѣмеждливъ, *adj.* dangereux, périlleux, risquable, 'hasardeux, redoutable, désolant, critique, vilain; *fig.* 'scabrieux, glissant.

— човѣкъ, *sm. fam.* une malebête.

Прѣмеждливъ стѣלבъ, *sf. pl.* le casse-cou.

Прѣмелевамъ, *va.* remoudre.

Прѣмилничкъ, *adj.* adorable.

Прѣмилъ, *adj.* ravissant.

Прѣминальнъ, *adj.* révolu. [expugnable.

Прѣминливъ, *adj.* traversable, pénétrable.

Прѣминувамъ, *va.* traverser, parcourir, franchir, passer, s'envoler, pénétrer, mener, enjamber: 1. *fig.* s'évaporer; 2. (*близо край*), défilé; 3. (*бържѣ*), *fig.* arpenter; 4. (*врѣмето си*), *vn.* s'amuser à; 5. (*днѣтъ си*), *vn.* couler; 6. (*на друга смѣтка*), *vt. com.* reverser; 7. (*накъ*), repasser; 8. (*прѣзъ*), passer; 9. (*прѣзъ строй-тъ съ нѣрекиъ*), *Mar.* courir la bouline; 10. прѣминува (*врѣмето*), *v. imp.* il coule, il se passe; 11. -са, *vr.* se paître de.

Прѣминуване, *sm.* la traversée, passage *m*, passade, transition *f*, trajet *m*, migration *f*; 1. *Jur.* la dévolution; 2. (*на гласъ*), *Mus.* port de voix, *m*; 3. (*на друга смѣтка*), *Com.* le rejet; 4. плата за —, le bachotage.

Прѣминувателенъ, *adj.* transitoire, passager, fugace, éphémère, périssable; || *H. nat.* migratoire; || *Méd. Bot.* fugitif.

— билетъ (*воля*), *sm.* le laisser-passer.

Прѣмирамъ, *vr.* défaillir, s'évanouir, pâmer et se pâmer de.

Прѣмирае, *sm.* l'évanouissement *m*, syncope, apoplexie, pâmoison *f.*

Прѣмирие, *sf.* la trêve, l'armistice *m*.

Прѣмириваамъ, *va.* réconcilier; || -са, *vr.* se réconcilier, faire la paix.

Прѣмлого, *adv.* horriblement; || *fam.* furieusement.

Прѣмълчавамъ, *vn.* filer doux,

Прѣмрѣжа (*перде т.*), *sf.* le rideau, le voile; 1. (*комарникъ*), le moustiquaire et -tillier; 2. (*надъ легло*), le pavillon, la courtine; 3. (*на прозорецъ*), le store; 4. (*въ театръ*), la toile; || спускане —, *Théât.* chute de rideau, *f*; 5. (*на окомото*), la catacacte; || който страда отъ —, *Méd.* cataracté *adj*; || имамъ — на окомото, *vr.* se cataracter.

Прѣмрѣлъ, *sm.* frappé d'apoplexie *f.*

Прѣмывамъ, *va.* relaver.

Прѣмыслевамъ, *vn.* repenser à, s'aviser de; || (*за нѣщо*), pourvoir à.

Прѣмѣна, *sf.* la dot, parure, parade *f*, les

- nippes *f*; 1. (на жены), les atours *m*; 2. приготвамъ — и постелки, *va.* se nipper; 3. съ цѣла —, pontificalement, *adv.*
- Прѣмѣнявамъ**, *va.* nipper. || *fig.* mesurer.
- Прѣмѣрвамъ**, *va.* essayer; || (*буре*), jauger;
- Прѣмѣрване** (*и плата за —*), *sn.* le jaugeage.
- Прѣмѣсвамъ**, *va.* repétrir.
- Прѣмѣствамъ**, *va.* transposer, transférer, déplacer, substituer, révoquer; 1. *fig.* transplanter; 2. *Jur.* subroger; 3. (*човѣци отъ една ладія на друга*), *Mar.* transborder.
- Прѣмѣстване**, *sn.* la transposition, translation *f*, transfèrement, déplacement *m*, substitution, révocation *f*; 1. *Alg.* la permutation; 2. (*души*), *Gram.* l'anastrophe *f*, la synchuse; 3. (*отъ едно мѣсто на друго*), *Jur.* la subrogation; 4. (*ладія*), le démarrage; 5. (*човѣци*), le transbordement et -bordation *f*. [*adj. m.*]
- Прѣмѣствачъ**, *sm.* subrogeur et -gatoire,
- Прѣмѣстигеленъ**, *adj.* révocable; || (*на рѣки*), *Gram.* transpositif.
- Прѣмѣстиванъ**, *adj.* transférable, subrogeur et -gatoire; || *Gram.* transposable.
- Прѣмѣтамъ**, *va.* cubulter; || -*ca, vr.* (*въ вѣтръ-тъ*), cabrioler.
- Прѣмѣтане**, *sn.* la cabriole.
- Прѣмѣтаница**, *sf.* la cubulte.
- Прѣмѣдростъ**, *sf.* la sagesse; || книга на — (*въ Библія*), le livre de la Sagesse.
- Прѣносачъ**, *sm.* un rapporteur; || (*на новини*), une gazette; || *fig.* un colporteur.
- Прѣносенъ**, *adj.* tropologique, métaphorique; || *Jur.* translatif.
- Прѣносителна ладія**, *sf.* barque traversière *f*.
- Прѣносливъ**, *adj.* transportable, transférable; || (*въ друга сѣдница*), *Jur.* évocable.
- Прѣносна мысль**, *sf.* le figuré.
- правда (*на владѣне*), *sf. Jur.* acte translatif de propriété.
- Прѣносъ**, *sm.* le transport, métaphore *f*; 1. (*на мысль въ другъ стихъ*), l'enjambement *m*; 2. (*на дѣло*), *Jur.* l'évocation *f*; 3. който докарва —, *Jur.* évocatoire, *adj.*
- Прѣносямъ и -насямъ**, *va.* transporter, transférer, reporter, porter, passer; 1. (*дѣло отъ една сѣдница въ друга*), *Jur.* évoquer; 2. (*на друга къща*), déménager; 3. -*ca, vr.* se porter; 4. (*на друга къща*), déloger, déménager; 5. (*мыслению*), se reporter, se transporter; 6. (*отъ радостъ*), être aux anges *m*.
- Прѣносняне и -насяне**, *sn.* le transfèrement, translation *f*, portage, batelage, délogement, déménagement *m*; 1. *Méd.* le coma; || наклоненъ на —, comateux, *adj.* 2. (*на друго мѣсто*), le remue-ménage; 3. (*сборъ пари*), *Com.* le report.
- Прѣнощувамъ**, *vn.* coucher; || (*осрѣдъ нолето*), *fat.* bivaquer et bivouaquer.
- Прѣоблачамъ**, *va.* rhabiller, travestir, déguiser, masquer; || -*ca, vr.* se rhabiller, se travestir, se déguiser, se masquer.
- Прѣоблачане**, *sn.* le travestissement.
- Прѣображене Господне** (6, *авг.*), *sn.* la Transfiguration.
- Прѣобразене**, *sn.* la métamorphose.
- Прѣобразливъ**, *adj.* métamorphosable.
- Прѣобразовавамъ**, *va.* réformer, transformer, régénérer.
- Прѣобразоване**, *sn.* la réforme, réformation, transformation *f*; 1. *fig.* la régénération; 2. (*реформа въ Турско*), le tanzimat; 3. способенъ за —, réformable, *adj.*; 4. придръжникъ на правителството —, un réformiste. [*réformateur.*]
- Прѣобразователенъ**, *adj.* transformateur,
- Прѣобразовачъ**, *ка, s.* réformateur, régénérateur, trice; || *fat.* un redresseur.
- Прѣобразявамъ**, *va.* métamorphoser; || -*ca, vr.* se métamorphoser, se transfigurer.
- Прѣобразно прѣдложено**, *sn. Log.* proposition converse *f*.
- Прѣобърнать**, *adj.* converti; || ново —, *s.* nouveau converti. [*lage f.*]
- редъ (*отъ души*), *sm. Gram.* l'hypal.
- Прѣобърнителенъ**, *adj.* convertible et convertible. [*vicissitude f.*]
- Прѣобърнителность**, *sf.* la convertibilité,
- Прѣобърнцамъ**, *va.* transformer, transmuier, changer en, convertir, pervertir, tourner (*en*). renverser; 1. *Géom.* réduire; 2. (*на движенъ недвиженъ имотъ*), *Jur.* ameublir; 3. (*мысль*), torturer; 4. (*мѣсто*), *fig.* tordre; 5. (*на стомана*), aciérer; 6. -*ca, vr.* se transformer, se changer, se convertir, se tourner en, se réduire, se tordre; 7. -щата (*смаватъ на месо*), *Méd.* ils se carnifient; 8. -щата на оцедна киселина, ils s'acétifient; 9. *кого то е можно да прѣобърна*, convertissable, *adj.*
- Прѣобърнчане**, *sn.* la transformation, conversion, transmutation, révolution *f*, retour, renversement *m*; 1. (*кости на месо или вмесяване кости*), *Méd.* la carnification; 2. (*редъ-тъ на мысленикъ*), *Rhét.* l'hystérologie *f*; 3. (*на фигура*), *Géom.* la réduction; 4. (*на чест-та*), *fig.* roue de fortune, *f*; 5. (*на вденето въ животна сиага*), l'animalisation *f*.
- Прѣоравамъ**, *va. Agric.* recasser.
- Прѣорано поле**, *sn. Agric.* le recassis.
- Прѣосвященство** (*титла*), *sn.* grandeur *f*.
- Прѣосвѣтливъ**, *adj.* transcendant.
- Прѣпнателенъ**, *adj.* de sûreté *f*.
- Прѣпеченъ рѣзень хлѣбъ**, *sm.* une rôtie; || *pl.* la biscotte. [*onglet m.*]
- Прѣпечѣтанъ лястецъ**, *sm. Typ.* le carton,

Прѣпечѣтевамъ, *va.* réimprimer, reproduire, recacheter. [duction *f.*

Прѣпечѣтане, *sm.* la réimpression, repro-

Прѣпечѣтчикъ, *sm.* un contrefacteur.

Прѣпилецъ, *sm.* oiseau, la caille; -лечъ, de caille. [de linge.

Прѣпирки (рузы), *sf. pl.* le linge; -рчъ,

Прѣпирамса, *vr.* disputer, contredire, avoir affaire à, contester; 1. *fig.* combattre, jouter; 2. *fat.* batailler, ergoter; 3. (*за наука*), *fig.* escrimer; 4. (*за нязцо*), *fat.* disputailier; 5. (*за нѣщо*), débattre.

Прѣпиране, *sm.* la disputation, différend *m.*, instance, guerre *f.*; 1. *fig.* la lutte, lice *f.*, choc *m.*; 2. (*въ Богословія*), la résumpte; 3. уморенъ отъ —, de guerre lasse.

Прѣпирателенъ, *adj.* contentant, controversé, litigieux; || (*прѣдъ сѣдба*), contestant.

Прѣпирателны работы, *sf. pl.* le contentieux.

Прѣпирливъ, *adj.* disputable, querelleur, controversable, contestable, contentieux, pointilleux, malin; || *fat.* batailleur.

Прѣпирачъ, *ка, s.* querelleur, euse; un contradicteur, argumentateur *m.*; || *fig.* un joueur; || (*за вѣра*), un controversiste.

Прѣпирня, *sf.* le débat, discussion, dispute, querelle *f.*, démêlé, bruit *m.*, controverse, contestation, prise *f.*, contentieux *m.*, contention, ergoterie, altercation *f.*, altercas *m.*, affaire *f.*; 1. *fig.* le combat, la lice; 2. *fat.* la brouille, brouillerie, bisbille, noise, castille *f.*, litige, grabuge *m.*; 3. (*за нязцо*), la disputallerie; 4. въ голѣма —, à coupleaux tirés *m.*; 5. докарвамъ въ — дѣло, *va.* incidenter; 6. имамъ — (*съ нѣкого*), *vr.* avoir malle à partir avec; 7. пуста —, *fat.* querelle d'Allemand; 8. безъ —, incontestable, *adj.*; 9. съ —, contestablement, *adv.*; 10. -ни, *pl.* les débats *m.*; || подложенъ на —, débattable, *adj.*

Прѣписвамъ, *va.* récrire, copier, transcrire; || (*изново*), recopier; || (*на чисто*), mettre au net; || *Jur.* grossoyer. [tion *f.*

Прѣписване, *sm.* la transcription expédi-

Прѣписовачъ, *sm.* un transcripteur, copiste *m.*; || *fat.* un fesse-cabier, gratte-papier *m.*

Прѣписъ, *sm.* l'apographe *m.*, copie *f.*; || *Jur.* la grosse.

Прѣписамъ, *va.* roussir; || (*месо*), 'havr.

Прѣплувамъ, *va.* traverser.

Прѣплывамъ (*мѣрката на беззаконето*), *va. fig.* combler la mesure.

Прѣпълънъ, *adj.* comble.

Прѣповивамъ (*дѣтенце*), *va.* remuer.

Прѣподавамъ, *va.* enseigner, professer, expliquer.

Прѣподаване, *sm.* l'enseignement *m.*, leçon *f.*

Прѣподобенъ (*тутла*), *adj.* vénérable, révérend.

Прѣподобие (*тутла*), *sm.* la révérence.

Прѣполване (25-й день слѣдъ Великденъ), *sm.* la mésopotémote.

Прѣпорецъ, *sm.* le drapeau, étendard *m.*, bannière *f.*; 1. *Mar.* le pavillon; 2. *Milit.* l'enseigne *f.*; 3. благороденъ съ —, un banneret; 4. издвигамъ народенъ — при хвърляне топове, *va.* assurer son pavillon; 5. спущамъ —, *va.* baisser pavillon; 6. накичевамъ съ -порцы ладя, *va. Mar.* ravoiser.

Прѣпорцоносецъ, *sm.* un porte-drapeau ou -enseigne, guidon, enseigne *m.*; || (*на конѣ*), un porte-étendard.

— прилнченъ, *adj.* en queue de morue *f.*

Прѣпорче, *sm.* la banderole; || *Milit.* le fanion; || редъ съ -чета, *Milit.* front de bandière, *m.* [peau, *f.*

Прѣпорчны нвнцы, *sf. pl.* cravate de dra-

Прѣправа (*въ писмо*), *sf.* la surcharge.

Прѣправачъ, *ка, s.* raccommodeur, rhabilleur, euse; régénérateur, réorganisateur, trice; un réparateur; || (*на документи*), *sc.* faussaire; || (*на нѣщо писано*), un interpolateur.

Прѣправена куюписъ, *sf.* le repeint.

Прѣправены книги (*за игра*), *sf. pl.* cartes apprêtées *f.* [adj. réparable.

Прѣправливъ (*който може са прѣпраси*),

Прѣправна придобывка (*въ монета*), *sf. Num.* la tolérance.

Прѣправямъ, *va.* altérer, remanier, recorriger, rechercher, élaborer, défaire, retoucher, recrépér; 1. revoir, rafraîchir, pratiquer, relever, rebâti, réparer, raccommodeur, refaire, ravander, rajuster; 2. *fig.* rhabiller, refondre; 3. *Archit.* racheter; 4. *Mar.* radoubler; 5. *fat.* rapetasser; 6. (*подновявамъ задѣване*), *Mar.* regréer; 7. (*изново*), réédifier; 8. (*монета*), réformer; 9. (*разваляно*), refaire; 10. (*на ново шѣпка*), retaper; 11. (*надписамъ нѣщо въ текстъ*), interpoler; 12. (*основането на сграда*), rechausser; 13. (*сграда*), reconstruire; 14. (*си дрѣза*), *vr.* se rajuster.

Прѣправяне, *sm.* la réparation, reconstruction, réfection *f.*, convertissement, rhabillage, ravalement, rajustement *m.*, reprise *f.*, remaniement et -niment *m.*, réforme *f.*, élaboration *f.*; 1. *Mar.* le radoub; 2. (*на каменикъ*), la recherche; 3. (*въ куюписъ*), la retouche; 4. (*на ладя*), oeuvre de marée, *f.*; 5. (*на монета*), la réformation; 6. (*въ текстъ*), l'interpolation *f.*; 7. (*на вѣты шѣпки*), l'affûtage *m.*; 8. (*на що и да е*), le raccommodeur.

Прѣпродаване, *sm.* la revente, le revendage.

Прѣпродавачъ, *ка, s.* revendeur, euse.

Прѣпрокна, *sf.* Chim. le tritoxyle.

Прѣпрѣгамъ, *va.* réatteler.

- Прѣпрѣчена верига (на ханска врата), *sf.* l'algaon *m.*
- Прѣпускарница, *sf.* l'arène *f.*, lice *f.*, camp *m.*; 1. *fig.* la carrière; 2. (у Гръцы), le stade.
- Прѣпускамъ, *vn.* galoper, lancer.
- Прѣпускане *n* и -канидъ, *f.* la galopade, le partir; || на —, *adv.* à toute bride, à bride abattue.
- Прѣпѣвамъ, *vn.* chanter, entonner; || (за прислѣвъ вадн пѣсня нѣкому), chansonner.
- Прѣпукнать (на две), *adj.* Bot. bifide.
- Прѣпѣивамъ, *va.* choquer, donner le croc-en-jambe; || -ca, *vr.* se choquer, broncher, butter.
- Прѣпѣиване, *sn.* la bronchade et bronchement *m.*, croc-en-jambe, *m.*
- Прѣпѣнка, *sf.* la barrière, obstacle *m.*
- Прѣработевамъ, *va.* remanier, retoucher; || *fig.* refondre; || (износо), *fam.* retravailler.
- Прѣработване, *sn.* le remaniement et -niment; || *fig.* la refonte.
- Прѣраждамъ, *va.* régénérer; || -ca, *vr.* se régénérer, s'abâtardir.
- Прѣраждане, *sn.* la régénération.
- Прѣреждамъ, *va.* remanier; || *Typ.* réimposer.
- Прѣреждане, *sn.* *Typ.* la réimposition; || (набраны буквы), le remaniement et -niment.
- Прѣрѣзвамъ, *va.* trancher.
- Прѣрѣзване, *sn.* *Milit.* la coupure; || *Chir.* l'abscission *f.* [plantoir].
- Прѣсадителенъ тырнакопъ, *sm.* le dé-
- Прѣсаждамъ, *va.* transplanter, replanter, déplanter, dépoter.
- Прѣсаждане, *sn.* le déplantage et déplantation *f.*, dépotement *m.*; || (растенеа), la transplantation.
- Прѣсачамъ и -сичамъ, *va.* couper, interrompre, intercepter, traverser, passer au fil de l'épée; 1. *fig.* entrecouper; 2. (вържежъ), *Milit.* fermer; 3. (въ игра на книги), surcouper; 4. (пжтъ), croiser; 5. -ca, *vr.* s'entrecroiser; 6. прѣсачаса (за млѣко), *v. imp.* il s'engrumele.
- Прѣсачане и -сичане, *sn.* l'interuption, interception, interception *f.*; || (слово), la suspension; || точка —, *Geom.* l'intersection *f.*
- Прѣселене, *sn.* l'émigration, migration, immigration, colonie *f.*; || (на душы нѣ), la métépsychose, transmigration des âmes, *f.*
- Прѣселенецъ, ленка, *s.* immigrant, ante; un émigré, colon *m.*; || -ленцы, *pl.* la peuplade.
- Прѣселывамъ (отъ една земля на друга), *va.* émigrer; || *fig.* transplanter; || -ca, *vr.* (за човѣцы), se transplanter.
- Прѣсенъ, *adj.* frais, récent, fleuri, doux, saignant, azygne; || (за цвѣтъ-тъ на лицето), reposé.
- Прѣспиналъ, *adj.* rauque.
- Прѣспинатъ гласъ, *sm.* le graillement.
- Прѣспиность, *sf.* la raucité.
- Прѣспинувамъ (отъ выкъ), *vn.* s'égosiler.
- Прѣскѣперникъ, *sm.* un 'happe-chaire.
- Прѣслѣдвамъ, *va.* serrer de près, suivre.
- Прѣсмѣтамъ, *va.* recompter, évaluer, supputer.
- Прѣсмѣтане, *sn.* la supputation.
- Прѣсна звѣрска кожа, *sf.* la carbatine. — морска рыба, *sf.* la marée; || търговецъ на —, un mareyeur.
- храна, *sf.* les rafraichissements *m.*; || давамъ, — на войска, *va.* rafraichir; || приготвямъ изново —, *va.* ravitailler.
- Прѣсничкъ (за човѣкъ), *adj.* frais émoulu.
- Прѣсносола селдъ, *sf.* le pec ou hareng —, *m.*
- Прѣсность и -синна, *sf.* *fig.* la fraîcheur.
- Прѣсникъ, *sm.* l'azygne *m.*; || празникъ на -няцытъ, la fête des azyms.
- Прѣсолна зелена пѣпка (отъ настурция), *sf.* câpre capucine *f.*
- Прѣсолъ, *sn.* la choucroute ou soureroute.
- Прѣсолъ, *sf.* la saumure; -ленъ, de saumure; || пуцане въ —, le saumurage; || направенъ съ —, saumuré, *adj.*
- Прѣсна, *sf.* l'avalanche et avalange *f.*; 1. *Jur.* le lais; 2. (земля), l'atterrissement *m.*; 3. (халь и стоене ладя на нея), *Mar.* l'échouage *m.*; 4. съдане ладя на —, l'échouement *m.*; 5. съдамъ на —, *vn.* échouer; 6. (край ледникъ), la moraine; 7. (пѣсакъ), le banc; || *Mar.* la barre; || (у вода), *Mar.* le sommail.
- Прѣспивамъ, *va.* endormir, dodeliner.
- Прѣспоренъ, *adj.* surabondant, exubérant.
- Прѣспорна плодовитость, *sf.* *fig.* l'exubérance *f.* — страна, *sf.* *fig.* l'eldorado *m.*
- Прѣставамъ и -танвамъ, *vn.* cesser, discontinuer, finir et en —, tomber; 1. *fig.* tarir; 2. (да мисля за), *fig.* mettre aux oubliettes; *f.*; 3. (да обичамъ), se désinfectuer.
- Прѣставане и -танване, *sn.* la cessation; || (на заедно живѣние), *Jur.* séparation de corps *f.*
- Прѣставямся, *vr.* décéder, trépasser.
- Прѣстарѣлость, *sf.* la décrépitude.
- Прѣстаръ и -рѣлъ, *adj.* décrépit.
- Прѣстилка, *sf.* le tablier; || *fam.* le devancier.
- Прѣстоленъ образъ, *sm.* le retable.
- Прѣстолина кърпа (въ олтарь), *sf.* napper d'autel, *f.* — покрывка, *sf.* parement d'autel, *m.*
- Прѣстолно украсене, *sn.* le retable.
- Прѣстоличноначникъ, *sm.* chef de bureau, *m.*
- Прѣстолоче (за паницы и шимета), *sn.* la servante.
- Прѣстоль, *sm.* le siège, autel *m.*, couronne,

table *f*; 1. (епископски), la chaire; 2. (записане и скривалище), voyez Бюро; 3. (съ прѣграды), le cabinet; 4. (табла *t.*), la table; 5. (царски), le trône; || въскачане на —, l'avènement *m*; || свалѣне отъ —, *va.* détrôner; 6. (въ черкова), la sainte table; 7. пѣлень — (софра) съ гости, une tablée.

Прѣсто́лы (чинъ ангелски), *sm. pl.* les trônes *m.*

Прѣсторва́мса и -струва́мса, *vr.* simuler; || прѣстори ми са, *v. imp.* il est revenu à moi (voyez Вты́лѣмъ).

Прѣсторва́не и -рене, *sn.* l'hallucination *f*; || страда́лец отъ —, halluciné, *adj*; || (маласжъ *t.*), *sn.* l'esprit *m.*, charme *m.*

Прѣсторе́нь, *adj.* simulé, maniéré; || *fig.* de commande.

Прѣсторе́нь видъ, *sm. Jur.* la simulation.

Прѣстори́къ, ница, *s.* simulateur, trice; un illuminé. [idéa].

Прѣстори́теленъ, *adj.* illusoire, chimerique, Прѣсторка́, *sf.* l'illusion *f*, imagination, vision, chimère *f*, simulacre, revenant *m*, idée *f*; 1. *fig.* le fantôme, songe, mensonge *m*; 2. (маласжъ *t.*), le spectre; 3. разваляне —, le désenchantement; 4. разваляма —, *va.* désenchanter. [lipse].

Прѣсторно прѣмину́ване, *sn. Rhét.* la para-Прѣсторство, *sn. Jur.* la simulation.

Прѣсторчлѣвъ, *adj.* fantasmatique.

Прѣструва́не, *sn.* la manière; || безъ —, *fig.* en désespoir, dans son désespoir.

Прѣстѣпва́мъ, *va.* désobéir à la loi, violer, fausser, enfreindre, contrevenir à, excéder, transgresser, franchir; || (отпорно), récidiver.

Прѣстѣпва́не, *sn.* la violation, violement, attentat, crime, délit *m*, transgression, infraction *f*; 1. *fig.* le sacrilège; 2. *Jur.* le cas; 3. (голъма грѣшка), le forfait; 4. (законъ), la contravention; 5. доказательство на —, *Jur.* corps de délit, *m*; 6. набѣдяване за —, *Jur.* l'incrimination *f*; 7. набѣдявамъ за — нѣкого или прѣймамъ за — нѣщо, *va.* incriminer; 8. чиня, правя —, *va. Jur.* perpétrer; 9. напавяне -неа, perpétration d'un crime, *f*.

Прѣстѣпѣнь, *adj.* criminel.

Прѣстѣпѣтеле́нь (отпорно), *adj. Jur.* récidif.

Прѣстѣпка́, *sf.* l'échappée *f*.

Прѣстѣпливъ, *adj.* violable.

Прѣстѣпли́къ, ница, *s.* criminel, alle; violateur, malfaiteur, trice; contrevenant, ante; parricide, *sc*; 1. *Jur.* un délinquant; 2. (на законъ), un infraiteur, transgresseur *m*; 3. окачвамъ на — описането му, *va.* exécuter en effigie ou effigier; 4. (отсѣденъ на смъртъ), un patient; 5. раскъсване — на чѣтыре, l'écartèlement *m*; 6. раскъсвамъ — съ чѣтыре коня, *va.* écarteler.

Прѣсукана копрѣна, *sf.* l'organsin; || приготвене на —, l'organsinage *m*.

Прѣсуканъ, *adj.* retors, tors et -rt.

Прѣсукува́мъ, *va.* tordre, retordre, organsiner.

Прѣсуква́не, *sn.* la torsion; || (копрѣна), le tordage, retordage et -tordement *m*.

Прѣсукова́чь, ка (на концы), *s.* retordeur, euse; || (на копрѣна), tordeur, euse.

Прѣсушава́мъ, *vn. fig.* tarir; || (чѣша вино), vider.

Прѣсыпва́мъ, *va fig.* saupoudrer.

Прѣсыпва́не, *sn.* le soutirage.

Прѣсыте́нь, *adj.* soulé de.

Прѣсыща́мъ, *va.* rassasier, régouler; || *fig.* saturer; || -са, *vr.* se rassasier.

Прѣсыща́не, *sn.* le rassasiement.

Прѣсѣва́мъ, *va.* tamiser, cribler, passer par le tamis, vanner, sasser, ressaser, passer.

Прѣсѣва́не, *sn.* le tamisage, le sassement; || *Chim.* la cribration; || (жѣто), le vannage.

Прѣсѣвачъ, ка, *s.* cribleur, vanneur, euse; un tamiseur. [suspensifs *m*.

Прѣсѣкателны точки, *sf. Gram.* points

Прѣсѣкѣтеле́нь (за изворъ), *adj.* intermittent.

Прѣсѣкнува́мъ, *va. vn.* tarir et se —; || прѣсѣкнува, *v. imp.* il se dessèche; || което може прѣсѣкне или прѣсѣхне,

tarissable, *adj*.

Прѣсѣкнува́не, *sn.* le tarissement.

Прѣсѣчене, *sn. Géom. Opt.* la décuission.

Прѣсѣченъ, *adj.* coupé, grumelleux.

Прѣсѣчѣникъ, *sm.* interrupteur *m*; || -чѣтеле́нь, *adj*.

Прѣсѣдлѣвъ, *adj. Jur.* préjudiciel.

Прѣсѣдѣникъ, *sm.* un censeur.

Прѣсѣщѣствѣва́мъ, *vn. Théol.* transsubstantier. [stantiation, impanation *f*.

Прѣсѣщѣствѣва́не, *sn. Théol.* la transsub-

Прѣсѣхнува, *v. imp.* il se dessèche.

Прѣсѣхнува́не, *sn.* le tarissement; || (на хранѣтелна мазга у коса), *Méd.* la xérasie.

Прѣтача́мъ или Прѣхвърля́мъ (вино изъ една бѣлка въ друга), *va.* soutirer, tirer au clair.

Прѣтѣча́не (numie), *sn.* le soutirage.

Прѣтеглева́мъ, *va.* peser; 1. *fig.* mesurer; 2. (пакъ), repeser; 3. (съ рѣка), soupeser.

Прѣтеглева́не и -гле́не, *sn.* le pesage, la pesée; || *fig.* le contrepoids.

Прѣтегля́мъ, *va.* refouler.

Прѣтѣлкува́мъ (на дошо), *va.* gloser sur; || -са, *vr.* s'interpréter.

Прѣтоваре́нь, *adj. Mar.* à charge morte *f*.

Прѣтоварѣ́мъ, *va.* recharger; || (правя актарна), *Mar.* transborder.

Прѣтоварѣ́не, *sn.* le rechargement; || (актарна *t.*), *Mar.* le transbordement et -bordation *f*.

Прѣтопявамъ, *va.* refondre.
Прѣтопяване, *sn.* la refonte.
Прѣтвивамъ, *va.* débiter; || (*камыкъ*), *moyer.*
Прѣтвиване, *sn.* le débit; || (*кости*), *Chir.*
 la résection; || *за* —, de sciage.
Прѣтвивачъ (*за дърво на джскы*), *sm.*
 seieur de long, *m.*
Прѣттрошливостъ, *sf.* la frangibilité.
Прѣттрошливъ, *adj.* frangible.
Прѣтърпене, *sn.* le subissement.
Прѣтърпявамъ, *vn.* supporter, éprouver, subir, souffrir; || *fig.* essuyer; || (*обидя*), boire.
Прѣттурамъ (*кола*), *va.* verser; || *прѣтурся*, *v. imp.* elle verse.
Прѣтжженъ, *adj.* tuant.
Прѣтжмняване, *sn.* l'obscurcissement *m.*
Прѣтжпуквамъ (*съ слама*), *vo.* rempailler.
Прѣтуголѣмителенъ *закрѣпленъ* (*на една партия*), *sm.* un ultra. [charger].
Прѣтуголѣмивамъ, *vr.* grossir, amplifier.
Прѣтуголѣмиване, *sn.* l'hyperbole *f.*, amplification, charge *f.*
Прѣтунукъ, *sm.* arrière-petit-fils, *m.*; || *-унучета*, *pl.* les arrière-petits-enfants, *m.*
Прѣтнневачъ, *sm.* un raffineur.
Прѣтннена захаръ, *sf.* la clairesse.
Прѣтннивамъ, *va.* raffiner, affiner, subtiliser, quintessencier; || (*захаръ*), claircer.
Прѣтнниване, *sn.* le raffinage, raffinement *m.*; || (*захаръ*), le clairçage; || *фабрика за* —, la raffinerie. [mordre la langue].
Прѣтхпвамъ (*езыкъ-тъ си*), *va.* piquer, se
Прѣтхвалямъ, *va.* exalter; || *fig.* encenser.
Прѣтхванатъ, *adj.* enflammé de.
Прѣтхвтенъ, *adj.* gangrené.
Прѣтхватителенъ, *adj.* communicatif, virulent, pestifère et pestilent; || *fig.* contagieux.
Прѣтхватителна отрова *f.* или *-ленъ* гной, *m.* *Méd.* le virus.
Прѣтхватително испарене (*узь хале*), *sn.* la mitte.
Прѣтхватителностъ, *sf.* la virulence.
Прѣтхватлива или смърсителна материя, *sf.* *Méd.* le miasme.
Прѣтхватливъ, *adj.* miasmaticque, contagieux; || *който* припознава една болестъ за — *ва*, un contagioniste.
Прѣтхващамъ, *va.* entacher; 1. *Mar.* souquer; 2. *-са*, *vr.* s'inoculer; 3. (*отъ болестъ*), prendre; 4. *прѣтхваща* (*за зжъ духъ*), *v. imp.* il obsède.
Прѣтхващане, *sn.* la contagion; || *fig.* la gangrène, peste *f.*; || (*отъ диаволъ*), l'obsession *f.*
Прѣтхвърлямъ, *va.* remuer; 1. (*съ друга сж-дина вино*), dépoter; 2. *-са*, *vr.* enjam-ber, passer; 3. *Vén.* sur-aller; 4. (*на друга страна*), tourner casaque *f.*; 5. (*къмъ неприетелъ-тъ*), désertier à l'ennemi.
Прѣтхвърляване и *-ляне*, *sn.* le remuage,

désertion *f.*; || (*прѣстъ*), le remuement et remuement; || (*прѣзъ ограда*), l'escalade *f.*
Прѣтхвърлячъ (*на жито въ хамбаръ*), *sm.* un remueur.
Прѣтхвъркамъ и -хвъркнудамъ, *va.* voler, voltiger, voyager.
Прѣтхвъркане и -кнудане, *sn.* la migration; 1. (*на бекасы*), *Vén.* la passée; 2. (*птицы*), le passage; 3. (*на умъ-тъ*), *fig.* le transport.
Прѣтхвъркателенъ, *adj.* *H. nat.* migratoire; || (*за птицы*), voyageur, passager.
 — *пилецъ*, *sm.* oiseau de passage, *m.*
Прѣтхвъркнатъ, *adj.* exalté.
Прѣтхлупямъ (*наопакъ варка*), *va.* *Mar.* cabaner; || *прѣтхлупаса*, *v. imp.* *Mar.* elle chavire.
Прѣтхлупване (*ладия*), *sn.* le chavirement.
Прѣтходителна нота, *sf.* note de passage *f.*
Прѣтходливъ, *adj.* *Gram.* transitif.
Прѣтхождамъ, *vn.* courir. [transmission].
Прѣтхождане, *sn.* *Rhét.* la préterition et pré-
Прѣтходъ, *sm.* le passage, allée, issue, galerie *f.*; 1. *fig.* la transition; 2. *Anat.* la voie; 3. (*каналъ*), *Anat.* le méat; 4. (*улица*), l'avenue, *f.*; 5. (*фарватеръ*), *Mar.* la passe; 6. (*на една болестъ*), *Méd.* la métastase; 7. (*край одаръ*), ruelle du lit, *f.*; 8. (*узь кжца*), le corridor; 9. (*при правяне ла-дия*), *Mar.* la virure; 10. *духа въ тѣснъ* — (*за вътъръ-тъ*), *v. imp.* s'engouffre.
Прѣтхривамъ, *va.* entretenir, faire subsister, sustenter; || *-са*, *vr.* se sustenter.
Прѣтхрана, *sf.* la vie; || *срѣдство за* —, le gagne-pain.
Прѣтхранване, *sn.* l'entretien *m.*, subsistance, sustentation, vie *f.*; || *fig.* le pain.
Прѣтхубава вещь, *sf.* *fig.* le bijou.
Прѣтхубавина [който са употребява само за —], *Jur.* voluptuaire, *adj.*
Прѣтхубаво, *adv.* gentiment, à merveille; || *fat.* optimè; || (*за прѣказъ*), *sm.* beau ou bel *m.*
Прѣтхубавъ, *adj.* magnifique, enchanté, superbe, merveilleux, céleste, angélique, beau ou bel; || *fig.* d'or *m.*; || *fat.* bellissime.
 — *прѣдмѣтъ* (*въ малъкъ видъ*), *sm.* *fig.* la miniature.
Прѣтцѣждамъ, *va.* filtrer, distiller, épurer, passer, couler; || (*нѣщо*), passer par l'étamine *f.* [lature *f.*].
Прѣтцѣждане, *sn.* la filtration, épuration, co-
Прѣтцѣжтване, *vn.* défluer; || *прѣтцѣж-тване*, *v. imp.* il se passe.
Прѣтцѣжтване, *sn.* la défloration.
Прѣтцесвамъ, *va.* coiffer; || (*възна*), *va.* re-carder; || *-са*, *vr.* se peigner.
Прѣтцесване, *sn.* la coiffure.
Прѣтчиненъ, *adj.* façonnier.
Прѣтчинявамъ, *vr.* faire des cérémonies, des façons, tergiverser; || *fat.* façonner.
Прѣтчиняване, *sn.* la tergiversation, panta-

- lonnade *f*; 1. *fig.* la pirovette; 2. (*за жены*), la pruderie; 3. безъ —, sans cérémonie, point de cérémonie, trêve de compliments, sans façon; || *pop.* tout de go; 4. -ване, *pl.* les façons *f*; 5. *fam.* les formalités, les histoires *f*; 6. безъ —, *adv.* uniment.
- Прѣчистевамъ, *va.* purger, clarifier, raffiner; || *Métall.* liquater. || *za* —, l'affinerie *f*.
- Пречистеване, *sm.* le raffinage; || фабрика
- Прѣчистенъ, *adj.* raffiné.
- Прѣчистены кѣсове (*лѣдь*), *sm. pl.* pièces de liquation, *f*.
- Прѣчитамъ, *va.* nombrer, énumérer, dénombrer; || (*накъ*), recompter.
- Прѣчитане, *sm.* l'énumération *f*, dénombrement *m*.
- Прѣчка, *sf.* la barre, le barreau; 1. (*на брава*), le garde; 2. (*за стоборъ*), le balustre; 3. (*развило въ часовникъ*), la rosette; 4. дрънамъ — или линия подъ рѣчь или редъ, *va.* souligner; || дръпане —, le soulignement; 5. -кы, *pl.* la balustrade; || заграденъ съ —, balustré, *adv.* 6. на —, *gayé, adj.*
- Прѣчкамы и чж, *va.* gêner, empêcher, contrarier, embarrasser, révolter; || *fig.* traverser; || *fam.* contrecarrer.
- Прѣчкане, *sm.* l'empêchement *m*.
- Прѣчуквамъ, *va.* reforger.
- Прѣчупвамъ, *va.* rompre.
- Прѣчупване, *sm.* la rupture.
- Прѣшляннсть, *adj. Anat.* vertébral.
- Прѣшлянъ (*на гръбнакъ-тъ*), *sm. Anat.* la vertèbre.
- Прѣядане (*въ коремъ-тъ*), *sm.* déchirement d'entrailles, *m*.
- Прѣядосанъ, *adj.* enrageant.
- Прюнелъ (*вълненъ платъ*), *sm.* la prunelle.
- Псаломень, *adj.* psalmistique.
- Псаломъ, *sm.* le psaume; -ментъ, de psaume; || пѣя -мы, *vn.* psalmodier. [miste.]
- Псаломпѣвецъ (*псаломникъ*), *sm.* un psalmiste, *sm.* la psalmodie.
- Псалтикувамъ (*пѣя безъ рѣчи*), *vn.* Mus. vocaliser.
- Псалтикуване, *sm. Mus.* la vocalise.
- Псалтека длъжностъ, *sf.* la chanterie.
- Псалтъ или Пѣвецъ, *sm.* un chanteur.
- Псалтырь, *sm.* le psautier; -пенъ, de psautier.
- Псаммитъ, *sm. Minér.* le psammite.
- Псевдонимъ, *sm.* auteur pseudonyme, *m*.
- Психически (*душевенъ*), *adj.* psychique.
- Психологически, *adj.* psychologique.
- Психология (*наука за душата*), *sf.* la psychologie.
- Психологъ, *sm.* un psychologue ou -logue.
- Психрометръ (*видъ термо-метръ*), *sm.* le psychromètre.
- Псофия, *sf.* oiseau l'agami *m*.
- Псувамъ, *va.* diffamer, invectiver, fronder, gourmander, houspiller.
- Псуване, *sm.* la diffamation; || -ване, *pl.* les infamies *f*; || *fam.* les pouilles *f*.
- Псувателенъ, *adj.* difamant, injurieux; -лно, -eusement.
- Псувателно слово, *sm.* la diatribe.
- Псувачъ, *sm.* un diffamateur.
- Псувня, *sf.* la venie.
- Публика, *sf.* le public.
- Публикация, *sf.* la publication.
- Публиченъ, *adj.* public; -чно, en public. — реестръ (*у в. в.*), *sm.* les diptyques *m*.
- Публичностъ, *sf.* la publicité.
- Пу-де-суа (*коприненъ платъ*), *sm.* le pou-de-soie.
- Пудингъ (*шупла*), *sm.* le pouding; || (*намыкъ*), *Minér.* le poudingue.
- Пудра (*оризеозъ прахъ*), *sf.* poudre à poudrer *f*.
- Пудря (*напудревамъ*), *va.* poudrer.
- Пукаль, *sm.* le bocal; 1. *fig.* la cruche, récure *f*; 2. *Mar.* la mer; 3. (*за вино у Римляны*), le cyathe; 4. —, plante, le ponceau ou coquelicot, adonis *m*.
- Пукалнсть, *adj.* Bot. urcéolé.
- Пукамъ, *va.* crever; 1. пукаса, *v. imp.* il se lézarde; 2. (*за глава*), *fig.* elle fend; 3. пукаса (*вълмата*), ils déferlent.
- Пукналь, *adj.* fêlé; || (*у про-*), lézardé.
- Пукнежъ-миженъ, *sm.* la clingne-musette ou cache-cache *m*.
- Пукнувамъ, *va.* éclater, fendre, faire sauter, fêler; 1. -са, *vr.* crever, gercer et se —; 2. пукнуваса, *v. imp.* il se fend, il se fonde; 3. (*за сждина*), il se fêle; 4. (*забъ-образно, у стжкло*), il s'étoile.
- Пукнуване, *sm.* l'explosion *f*; || (*зора*), l'aube du jour, *f*; || неподложенъ на —, *Phys.* inexplorable, *adj.*
- Пукнователенъ, *adj.* expositif.
- Пукнотина, *sf.* la fente, fissure, fêlure, gerçure et gerce *f*; || (*отъ студъ на дърво*), la gélivure; || съ —, fêlé, *adj.*
- Пукъ, *sm.* la contrariété; || правя на —, *va.* contrarier; || на — нѣкому, *prép.* en dépit de.
- Пуле, *sm. quadr.* le mulet, ânon, baudet, boriguet *m*; || (*за животны*), animal métis et métif, *m*.
- Пулсенъ (*жиленъ*), *adj.* Méd. sphygmique.
- Пулсочетъ (*орждѣ*), *sm.* le pulsiloge et pulsimètre.
- Пульсъ (*жила, намкзъ т.*), *sm.* le poul; -сенъ, du pouls; 1. тупене на -тъ, la pulsation; 2. твърдъ слабъ и бръвъ —, Méd. pouls myure *m*; 3. не еднакъвъ —, *adj.* intercadent; 4. не еднакоу бѣане на -тъ, Méd. intercadence du pouls, *f*.
- Пулякъ (*за растенеа*), *adj.* métis et métif; || (*изжѣтано растене*), Bot. le mulet.
- Пуляса, *vr.* se voir.

Пумпалодълане (*скульптура*), *sm.* le statuaire et art —, *sm.* [tuaire.

Пумпалодълецъ (*скульпторъ*), *sm.* un statuaire.

Пумпалче, *sm.* la statuette, le godenot.

Пумпалъ, *sm.* la statue, idole *f.*, simulacre, champignon, faquin, allobroge *m.*, tête à perruque *f.*; malotru, ue, *s.*; 1. *fig.* un mannequin, automate *m.*; 2. *fam.* un balourd, bamboche *f.*, magot *m.*, souche *f.*; 3. *pop.* un viéedase; 4. (*въ манежъ*), le quintan ou faquin.

Пунгия, *sf.* le briquet, le fusil.

Пуническы войны, *sf. pl.* guerres puniques *f.*

Пунктиръ, *sm.* *Techn.* le pointillé.

Пунктирувамъ, *va.* pointiller, pointer.

Пунктирувана нота, *sf. Mus.* note pointée *f.*

Пунктируване, *sm.* le pointillage.

Пунктъ, *sm.* le point; || **органи** —, *Mus.* point d'orgue; || **трийсетъ -кта у всякого**, un trentain.

Пунсонъ (*за матрица*), *sm.* *Typ.* le poinçon.

Пурисмъ (*чистоезичие*), *sm.* le purisme.

Пуристъ (*чистоезичникъ*), *sm.* un puriste.

Пуританско учене, *sm.* le puritanisme.

Пуританинъ, *анка*, *s.* puritain, aine; || **-тански**, *adj.*

Пурпуровиденъ, *adj.* purpurin.

Пурпуренъ (*цървенъ*), *adj.* pourpré; || **(цвѣтъ)**, le pourpre.

Пурпуръ (*цървило*), *sm.* la pourpre.

Пусола, *sf.* la longue-vue, lunette d'approche *f.*

Пусолка, *sf.* la lunette, la lorgnette.

Пуста глава, *sf. fam.* un freluquet.

— **лжскавина**, *sf. fig.* l'oripeau *m.*

— **мысль**, *sf.* le fantôme; || *fig.* la chimère.

— **надъжба**, *sf. fig.* le mécompte, viande creuse *f.*, un écoule s'il pleut; || *fam.* le tire-laisse; || **храняса съ** —, *vr. fig. fam.* marcher à vide.

— **отговорка**, *sf. fam.* la calembredaine.

— **притурка**, *sf. fig.* le remplissage.

— **работа**, *sf.* la faribole; || *pop.* le lanti-ponnage.

Пусталичкъ, *adj. dim.* maigrelet et maigret.

Пусталостъ, *sf.* la maigreur, amaigrissement *m.*, châtiveté *f.*

Пусталъ, *adj.* chetif, étique.

Пустелга, *sf. oiseau*, la crécerelle et cresserelle.

Пустия (*необработено мѣсто*), *sf.* la va-

Пустната стока, *sf.* l'exportation *f.*

Пустнатъ, *adj.* réformé, exempt de.

— **солдатинъ**, *sm. Milit.* un permissionnaire.

Пустнуване (*събране*), *sm.* la levée.

Пусто (*непотрѣбно нѣщо*), *sm.* le frivole.

|| **врѣмнувамъ си врѣмето на** —, *vr.* chômer.

— **върѣнъ**, *adj.* fanatique, superstitieux, bigot.

Пустовѣрецъ, *sm.* un fanatique; || **-рка**, *s.* superstitieux, euse.

— **върѣ**, *sm.* la superstition.

— **върѣтво**, *sm.* le fanatisme; || **възбуждамъ** —, *va.* fanatiser; || **който възбужда** —, un fanatiser.

— **мѣсто**, *sm.* le vide.

— **поле**, *sm.* la garigue. [biage.

— **рѣчие**, *sm.* le racontage; || *fam.* le ver-

— **святенъ**, *adj. s.* cagot, ote.

— **святство**, *sm.* la cagoterie.

— **славенъ**, *adj.* vaniteux, présomptueux, fastueux, vain.

— **-видъ**, *sm.* air vainqueur *m.*

— **-човѣкъ**, *sm.* un vaniteux.

— **славие**, *sm.* la vanité, fatuité *f.*; || *fig.* le vent; || *dim.* la gloriole.

— **славяса**, *vr.* se flatter, se faire valoir.

— **словие**, *sm.* les ambages *f. pl.*; || *fam.* le caillitage.

— **украсене**, *sm. fam.* la fanfreluche.

— **цвѣтъ**, *sm.* fausse fleur *f.*

— **мелъ**, *sm.* diseur de riens *m.*, parleur, caqueteur, prôneur, lanternier *m.*; reveur, verbiageur, euse.

— **меля**, *vr.* lanterner.

Пустотя и -ція, *sf.* la vanité, frivolité, sollicitude, vacuité, baliverne *f.*, vide *m.*, les espaces imaginaires *m.*, les pompes *f.*; || *fig.* le vide, inanité, fumée *f.*

Пуеть, *adj.* désert, inhabité, stérile, impraticable, vide, futile, mondain, vain, frivole, retrait, puéril; 1. *fig.* vide de sens, cornu; 2. (*за земля*), vague; 3. (*за мѣста*), sauvage.

— **брой** (*въ шрифтъ*), *sm.* la nulle.

— **отговоръ**, *sm. fam.* l'alibiforain *m.*

— **страхъ**, *sm. fig.* fausse alarme *f.*

Пусты обриванеа, *sm. pl.* la parole; || *fig.* eau bénite de cour, *f.*

— **оправянеа**, *sm. pl.* le subterfuge.

— **хвалбы**, *sf. pl.* la bravade.

— **хоканеа**, *sm. pl.* la déclamation.

Пустынашки и -нически, *adj.* érémitique.

Пустыненъ, *adj.* désert.

Пустыникъ и Пуциникъ, *sm.* un ermite ou hermite, solitaire, ascète *m.*

Пустынически, *adj.* ascétique.

— **животъ**, *sm.* l'ascétisme *m.*

Пустынеска кукумѣвка, *sf. oiseau*, l'effraie ou fresaie *f.*

Пустыня, *sf.* le désert, la solitude; || *fig.* la thébaïde.

Пуфъ (*хвалливо извѣстие*), *sm.* puff et pouff *m.*

Пухкамъ, *va.* bourrer, taper; || (*за от-мѣстене*), *vn.* respirer; || **пуха**, **пхтия или хвучи** (*за коня*), il s'ébroue, il ronfle.

Пухкане, *sm.* l'atteinte *f.*, ébrouement *m.*; || *Méd.* la sterteur.

Пухнувамъ, *va.* allonger un coup, porter; || (*нѣкого*), desserrer; || (*силуио*), assener.

Пухнуване (*и пухъ*, *m.*), *sn.* *fam.* le chorion.

Пухъ! *interj.* pouf; 1. *sn.* le coup; 2. *fam.* la tare; 3. (*ѣко удряне*), *pop.* la torg-niole; 4. (*удряне съ ржка по глава*), *pop.* la taloche. [*poussolane.*]

Пуццоланска прѣсть, *sf.* la pouzzolane et Пушакъ, *sm.* la fumée.

Пушене, *sn.* la suffumigation.

Пушилница, *sf.* la saurisserie, le boucan.

Пушка, *sf.* l'escopette *f*; || *мѣря съ* —, *va.* coucher en joue; || *съ* — до кожа, *adv.* à brûle-pourpoint.

Пушкалка, *sf.* la canonnière.

Пушкамъ, *va.* tirer, décharger, faire feu;

1. *Milit.* battre; 2. (*бѣя съ топове градъ*), canonner; || *бѣята съ топове*, *vr.* se canonner; 3. (*изъ отзадъ ладѣя*), *Mar.* seringuer; 4. (*нѣкого отъ скрито мѣсто*), caparder; 5. (*силуио*), *Milit.* chauffer; 6. (*споредъ дължината на ладѣя*), *Mar.* enfler; 7. (*често и лошаго*), tirailler; 8. пушкामеса, *vr.* se fusiller.

Пушкане, *sn.* le tir, la traillerie, feu, coup de feu *m.*, arquebusade *f*; 1. (*съ пушка*), la mousqueterie; 2. (*споредъ дължината на ладѣя*), *Mar.* l'enfilade *f*; 3. (*салвъ*), *Milit.* la décharge; 4. — канеа, *pl.* la fusillade; 5. много — отведнашъ (*залвъ*), la salve.

Пушкачъ, *sm.* un tireur.

Пушковъ, *sm.* le cocoz (*воуез Кожухарецъ*).

Пушконосецъ, *sm.* un écuier.

Пушъ, *va.* fumer.

Пушамъ, *va.* laisser aller ou — passer, permettre, admettre, livrer, concéder, congédier, accréditer, élargir, 'haler, recevoir, introduire, souffrir, réformer; 1. *fig.* relâcher; 2. *Mar.* affaler; 3. (*вода*), débonder; 4. (*водата си*), pisser; 5. (*да вървятъ*), émettre; 6. (*долу*), rabattre; 7. (*надолу*), ravalier; 8. (*кобыла*), couvrir; 9. (*кола*), dételier; 10. (*на мърлене животни*), accoupler; 11. (*накъ*), réadmettre; 12. (*прѣзъ прѣдѣлы стока*), exporter; 13. (*на слобода запрѣный*), relâcher; 14. пушаты кореніе, *v. imp.* ils prennent; || (*нѣжкы*), ils boutonnent; 15. — са, *vr.* se déborder; 16. (*на нѣщо*), sauter.

Пушане, *sn.* l'introduction *f*, retraite, exportation, relaxation *f*, congé *m.*, manumission *f*; 1. *Tur.* la livraison; 2. (*на вода ладѣя*), *Mar.* mise à l'eau, *f*; 3. (*отъ затворъ*), mise en liberté; 4. (*въ дѣйствиѣ*), mise en train; 5. (*на въреежъ*), l'émission *f*; 6. (*драма*), la catastrophe; 7. (*животни за мърлене*), l'accouplement *m*; 8. (*на кобыла и върлене на — то*), la monte; 9. мѣсто — кучета на вътръ, *Vén.* le laisser-courre; 10. (*театръ*, у *Римляны*), le vomitoire.

Пуякъ (*мисирякъ* *т.*), *sn.* le dindon et dinde ou coq d'Inde; || *пуйка*, *sf.* la dinde ou poule d'Inde; || *пазачъ*, *ка* (*на — яцы*), *s.* dindonnier, ère.

Пуяке (*мисирче*), *sn.* le dindonneau.

Пѣалцграфска кѣща, *sf.* maison palatine *f*.

— графство, *sn.* le palatinat.

— графъ, *sm.* compte palatin *m*; || — графиня, *sf.* une palatine. [*et pfennig.*]

Пѣеникъ (*дрѣвѣна нѣмска пара*), *sm.* le fenin

Пчела, *sf.* l'abeille *f*, mouche à miel, *f*;

новъ роякъ — лы, jet d'abeilles, *m.*

Пчеленъ, *adj.* d'abeille *f*.

— соколъ, *sm.* oiseau, la bondrée.

Пчелникъ (*мѣсто за пчелы*), *sm.* le rucher.

Пчеловѣдецъ, *sm.* un apiculteur.

— вѣдство, *sn.* l'apiculture *f*, éducation des abeilles, *f*.

— вѣденъ, *adj.* *H. nat.* apivore.

— вѣдецъ, *sm.* insecte, le clairon, guêpier *m*.

Пченица, *sf.* plante, le froment; — пченичъ, de froment; || *рѣжъ и* — смѣсено, le metell et blé —, *sm.*

Пченицоприпченичъ, *adj.* *Bot.* fromentacé.

Пчениченъ, *adj.* fromental.

Пыта (*самунъ хлѣбъ*), *sf.* la miche; || (*съ сырене*), la crêpe, talmouse *f*.

Пытамъ, *va.* interroger, questionner, inter-peller; 1. (*за*), demander; 2. (*накъ*) redemander; 3. — *си са*, *vr.* s'interroger.

Пытане, *sn.* la question, demande *f*; || *Jur.* l'interpellation *f*; || *споредъ* — то и отгoворъ — тѣ, telle demande, telle réponse *f*.

Пытанъ, *part. Jur.* enquis (*отъ* s'enquérir).

Пытателенъ, *adj.* *Gram.* interrogatif.

— знакъ, *sm.* point d'interrogation ou interrogant (?). [*teur*, trice.]

Пытачъ, *ка*, *s.* questionneur, euse; interroga-

Пытически игры, *sf. pl.* jeux pythiques ou pythiens *m*.

Пытия (*Аполлонова жрекия*), *sf.* la pythie.

Пытливъ, *adj. fam.* enquérant.

Пытня, *sf.* l'interrogation *f*. [*franc.*]

Пытоменъ, *adj.* domestique, privé; || *Bot.* — заякъ, *sm.* lapin de clapier, *m*.

Пытомна пѣтка, *sf.* le barboteur.

Пытомно състояние (*на животни*), *sn.* la domesticité.

Пѣвецка школа, *sf.* la psallete.

Пѣвецъ, *sm.* un choriste; || — *вцы-тѣ* (*въ черкова*), *pl.* le lutrin.

Пѣна, *sf.* l'écume *f*, mousse, bave *f*; 1. морска —, écume de mer, *f*; 2. пуца —, *v. imp.* il écume; 3. докарвъ да пуца —, *va.* faire mousser; 4. съ — (*за енко*), mousseux, *adj.*

Пѣнливъ, *adj.* pétillant et pétillant.

Пѣяста свойщина, *sf.* la spumosité.

Пѣясть, *adj.* écumeux, écumant, mousseux, spumeux, blanchissant; || *fig.* fumant de.

ПѢЯСТЬ ПОТЬ (*у конь*), *sm.* l'écuime *f.*
ПѢЯСА, *vr.* écuimer, mousser, moutonner, pe-
 tiller et pétiller, baver.
ПѢРВАЗЕ, *sm.* le tasseau.
ПѢРВАЗЪ, *sm.* le cadre (*смотрите ПРЪГЪ*).
ПѢРЕНИКЪ, *sm.* la bastonade; || *fat.* de
 l'huile de cotret, *f*; || *ѣдене* —, décharge
 de coup de baton, *f.*
ПѢРНУВАМЪ (*нѣкого прѣзъ носъ-тъ*), *va.*
 croquignoler.
ПѢСАКЪ И -СЫКЪ (*и мѣхурень, формень,*
калкпень), *sm.* le sable; 1. l'arène *f*; 2.
 надовлеченъ —, sable de ravine; 3. сы-
 тенъ —, le sablon; 4. баня отъ горещъ
 —, *Méd.* l'arénation *f*; 5. (*въ нѣкоцѣ*),
Méd. le gravier; 6. (*за писло*), la poudre;
 7. прѣсна —, l'ensablement *m*; || поста-
 вямъ или засѣдамъ на —, *va. vn.* ensabler
 et s' —; 8. смѣсване — и варъ, le mor-
 tier; 9. смѣсенъ съ —, *Méd.* graveleux,
adj; 10. пѣдилка съ —, fontaine sablée *f*;
 11. насыпвамъ съ —, лѣя въ —, *va.* sabler;
 12. истрыкамъ съ —, посыпвамъ съ —
 нажежено желѣзо, *va.* sablonner; 13. тър-
 говецъ на —, un sablonnier ou sablier.
ПѢСАЧЕНЪ НАСЫПЪ (*въ рѣка*), *sm.* *Géogr.*
 l'allaise *f.* [клянка].
 — часовникъ, *sm.* le sable (*смотрите Стж-*
ПѢСАЧНА ЯМА, *sf.* la sablière, sablonnière *f.*
ПѢСАЧНО НАСЫПВАНЕ (*подъ каменикъ*), *sm.*
 le couchis. [sableur].
ПѢСАЧНЫ ФОРМЫ (*кой-то пригответа* —, *un*
ПѢСЕЧЛИВЪ И -СЕКЛИВЪ, *adj.* graveleux,
 sablonneux, aréneux; || (*за брашно*), sableux
 — плоскѣ брѣгъ, *sm.* la grève.
 — камыкъ, *sm.* le grès, liais et pierre de
 liais, moellon, tufau et tufeau *m*.
 — малькъ сръдорѣкъ, *sm.* le javeau.
ПѢСЕЧЛИВЫ КАМАЦЫ (*и кжсове отъ тѣхъ*),
sm. pl. la gresserie.
ПѢСЕННИКЪ, *sm.* le chansonnier.
ПѢСЕНЬ И -СНИ, *sf.* la chanson, le chant; 1.
Mus. l'air *m*, ariette *f*; 2. служительна —,
 chanson bachique ou à boire; 3. гласъ-тъ
 на —, le chant; 4. видъ — и играене, le
 rigodon et rigandon; 5. (*часть отъ поема*),
 le chant; 6. все истата —, c'est le refrain
 de la ballade, 7. — на пѣния, cantique des
 cantiques, *f*; 8. това е стара —, c'est la
 chanson du ricochet; 9. вадя — нѣкому,
va. compléter; 10. съчинитель на -сни, un
 coupletler.
ПѢСИНЪ, *sf. pl.* le couplet.
ПѢСНИЧКА, *sf. dim.* la chansonnette, canzo-
 nette *f*; || *Mus.* l'ariette *f.*
ПѢСНОПИСЕЦЪ, *sm.* un hymniste.
 — поентъ, *adj.* chantant.
 — поецъ, -пойка, *s.* chansonnier, ère: un
 chanteur; || прѣпирня между -пойцы, le
 tenson.

ПѢСНОПОЙКА, *sf.* femme poète *f.*
 — поически, *adj.* poétique.
ПѢТЕЛКА, *sf.* le bouton, collet *m*, pommette,
 moise *f*; 1. (*на врата*), la fiche; 2. (*на*
колело), le cliquet; 3. (*на мандаля*),
 porte de l'agrafe, *f*; 4. (*на пушка*), le
 chien; 5. (*прѣзъ*), la porte; 6. съ — (*за*
сабя), moucheté, *adj*; 7. турямъ -аки, *va.*
 colleter; || (*на нѣщо*), moiser; 8. турникъ
 на -аки, un colleteur.
ПѢТЕЛНИКЪ, *sm.* plante, la cocrète et coeriste.
ПѢТЕЛСКИ ГРѢБЕНЪ, *sm.* plante, le rhinanthé-
 ou crête de coq.
 — кракъ, *sm.* plante, la renoncule.
ПѢТЕЛЧЕ (*младъ*), *sm.* le cochet.
ПѢТЕЛЬ, *sm.* oiseau, le coq, le reveille-matin.
ПѢША И -ШАЧНА СТАТУЯ, *sf.* statue pé-
 destre *f.*
ПѢШАКЪ И ПѢШЪ, *adj.* pedestre, à pied, de-
 son pied léger, homme de pied *m*, fantassin
m, s. piéton, onne; 1. *fat.* un marcheur;
 2. върви —, *vn.* être à pied; 3. пѣхцы и
 -шацы (*инфантерия*), *pl.* l'infanterie *f*; ||
fig. les baïonnettes *f.*
ПѢЯНЕ, *sm.* le chant; 1. (*изъ единъ гласъ*),
Mus. le faux-bourdon; 2. (*по ноты*), la sol-
 misation; 3. (*пилицы*), le concert, le ra-
 mage; 4. (*на чуцалига*), le tirelire; 5. до-
 стойно за — или което може да са пѣе,
 chantable, *adj*; 6. сгодно или леко за —,
 chantant, *adj*.
ПѢЯ, *vn.* chanter, entonner; 1. (*нѣ на гласъ*),
Mus. détonner; 2. (*съ полиция гласъ*), fre-
 donner; || *fat.* bourdonner; || пѣяне съ —,
 le fredonnement; || поецъ, пойка съ —, s.
 fredonneur, euse; 3. (*по ноты безъ текстъ*),
 solfier et solmiser; 4. изново пакъ —, re-
 chanter; 5. (*по тиролска все на ю*), *Mus.*
 iouler; 6. пѣятъ (*пилицѣ*), *v. imp.* ils
 ramagent, ils dégoisent.
ПѢВТЫ, *sf. pl.* le couplet, le brandebourg.
ПѢДАРЪ (*бекѣя т.*), *sm.* garde champêtre
m, toucheur, messier *m*; || (*на гора*), garde-
 bois ou -forestier *m*.
ПѢДЖЪ, *va.* chasser.
ПѢЙ! *interj.* ouais, fi de; || *fat.* foin de.
ПѢКЕЛАРНИЦА, *sf.* la goudronnerie.
ПѢКЕЛЬ (*капранъ т.*), *sm.* le goudron, le brai;
 1. *Mar.* le coudran; 2. (*отъ борина*), le
 galipot; 3. (*земна пѣкора*), le pétrole; 4.
 мажъ съ — (*ортомы*), *va.* *Mar.* cou-
 dranner; || мазать съ —, un coudranneur;
 5. намазевамъ съ —, *va.* goudronner; 6.
 намазване съ —, le goudronnage.
ПѢНЧЕ, *sm.* le chicot.
ПѢНЪ, *sm.* le bilot; 1. (*отъ дърво*), l'écot *m*,
 truisse *f*; 2. (*у кацаръ*), le charpi; 3. (*съ*
корениѣтъ), la souche; 4. кърта —, *va.*
Agric. essoucher; || къртене -нове, l'essou-
 chement *m*; 5. прѣброене -нове въ гора,

le souchetage; || броять на -нове, un sou-
cheteur.

Плпешь, *sm. plante*, le melon; || нива съ-
-шы, la melonnière.

Плпка, *sf.* le bourgeon, maille, élevation *f*; 1. clou, dépôt, abcès, apostume et apostème *m*; 2. *Bot.* la gemme, le cône, strobile *m*; 3. *Méd. Bot.* le tubercu^l 4. (на дръвие), le bouton; 5. (подъ езъкъ-тъ), *Vétér.* le chancre; 6. (по жунитъ), le barbuquet; || *Méd.* le babouin; 7. (въ жктъ-тъ на окомото), *Méd.* l'anchilops *m*; 8. (подъ нокетъ), le panaris; 9. (око на дърво), *Bot.* l'oeil *m*; || отръзамъ — отъ растене, *va.* oeilletter; 10. (на платъ), le grain; 11. (смирена), *Bot.* le strobile; 12. гнойлива — въ дробъ-та, *Méd.* le tubercule; || *Anal.* la tubérosité; 13. -кы (отъ сукно), *pl.* les épiluchures *f*; 14. пуцане -кы по дървлето, le bourgeonnement, la gemmation; 15. пуцать -кы (дървлето), *vn.* bourgeonner, gemmer et se —; 16. прѣбръщане въ -кы, *Méd.* la tuberculisation; || приличенъ на —, tuberculeux, *adj.* [berculé.

Плпкавъ, *adj.* bourgeonné, boutonné, tu-
Плпникъ, *sm. Anat.* cordon ombilical *m*.

Плпковиденъ и Плпчастъ, *adj. Anat.* papillaire.

— грызъ, *sm. insecte*, eumolpe de la vigne, *m*.

— пуцень, *adj. Bot.* conifère.

— пуцны дръвие, *sn. pl. Bot.* les conifères *m*.

Плпова връвъ, *sf.* cordon ombilical *m*.

Плповъ, *adj.* ombilical.

Плприца, *sf.* un factotum

Плпче (на свѣлка), *sn. Bot.* le 'hile.

Плпчица, *sf. Anat.* la follicule, crypte, papille *f*; 1. (въ оржжейно огниво), la noix; 2. (на тѣлото), la tanne; 3. -цы (по тѣ-
лото), *pl.* la bube.

Плпъ, *sm.* l'ombilic, nombril *m*; 1. болене — отъ вѣтрозъ, colique ventreuse *f*; 2. ис-
киване или изсыпване —, *Chir.* l'exom-
phale ou omphalocèle *f*; 3. прѣръзване —, *Chir.* l'omphalotomie *f*; 4. развиване —, colique d'estomac, *f*; || *Méd.* la gastralgie; 5. коумто са развива —, *Méd.* coligneux, *adj.*

Плстра куюписъ, *sf. fam.* le bariolage.

— саига, *sf. tam.* le nil-gaut et nylgau.

— хартия, *sf.* la dominoterie; || търговецъ на —, un dominotier.

Плстрене, *sm. fig.* le papillotage.

Плстриларъ (басмажия т.), *sm.* un indienneur.

Плстрило (басма т.), *sn.* l'indienne; -ленъ, d'indienne; || toile peinte, toile imprimée *f*, calencar *m*.

Плстрина, *sf.* la tavelure, chamarrure, diap-
rure *f*; || (и *fig.*), la bigarrure, email *m*;
|| (на пилешкы пера), la mailure.

Плстро кадице, *sm.* velours ciselé *m*.

Плстро украсене, *sn. fig.* l'énluminure *f*.

Плстъръ, *adj.* bigarré, diapré, moucheté, pa-
naché, tavelé, tiqueté, tigre, tigré; || (на
капкы, на тръкала), madré; || ставать
-тры (за ерибицы), *v. imp.* ils mailent
et se mailent.

— украинникъ (кенаръ на платъ), *sm.*
l'entre-bande *f*.

Плстри, *va.* bigarrer, diaprer, tacheter, ta-
veler; || *fam.* billebarer; || -са, *vr.* se
taveler (voyez Шаря).

Плсѣ ловъ, *sf.* la vénerie.

Плсѣ (голъмъ коной), *sm.* le lemier, le
chien; || (голъмъ или малкъ, съзвѣздѣ),
Astr. le Chien.

Плтека, *sf.* le détroit, défilé, sentier *m*,
banquette *f*, chemin, faux-fuyant *m*; 1. (въ
гора), la laie; || *Géogr.* le col; || права —,
va. l'ayer; 2. (за едекъ), le tirage; 3. (при
полътъ на прѣстникъ), *Fortif.* le relais;
4. излазямъ изъ —, *vn.* déboucher; 5. очи-
стеване градинны -кы, *Agric.* le repassage.

Плтекаръ (въ гора), *sm.* un laveur.

Плтенъ, *adj.* itinéraire.

— столъ, *sm.* l'échaudé *m*.

— трнь, *sm. plante*, le nerprun.

— ямурлукъ (съ широки ржкавы), *sm.*
la casaque.

Плтица, *sn. pl.* voie publique *f*; || управ-
лене върху —, la voirie.

Плтиводачъ (за жареплаване), *sm.* un
routier; || *fig.* boussole *f*.

— мѣръ (оdomетръ), *sm.* l'odomètre, pédo-
mètre, compte-pas *m*.

Плтна бойна болница, *sf.* l'ambulance *f*.

— ботушарска торба, *sf.* le crépin.

— былярница, *sf.* le droguier.

— игла, *sf.* arbrisseau, l'alatérne *m*.

— книга или молитва, *sf.* l'itinéraire *m*.

— кость (у конь), *sf.* le paturon.

— мѣрка (египетска мѣра), *sf.* le schène.

— трѣва, *sf. plante*, le cotylédon.

— харта, *sf.* carte routière *f*.

Плтно мыто (събирачъ на —, un péager.

Плжны или Женскы партушины, *sf. pl.*
le nécessaire.

— панталоны, *sm. pl.* la charivari.

— пары, *sf. pl.* le viatique.

Плтникъ, *sm.* un voyageur, passager, pas-
sant, touriste, pèlerin *m*; || *fig.* oiseau de
passage, *m*.

Плтническа чѣнта, *sf.* le saint-crépin.

Плтпаджъ, *sm.* oiseau, la caille; || ловъ за
-дѣцы, la bourré (voyez Прѣпилецъ).

Плтпаджка, *v. imp.* elle courcaille.

Плтпаджчене, *sm.* le courcaillet.

Пжтувамъ, *vn.* voyager, marcher; || (пѣшакъ),
por. battre la semelle.

Пжтуване, *sn.* le voyage, trajet *m*, péra-
gration *f*; 1. (околоврѣсть земята), tour

du monde, *m*; 2. (*пѣлно съ юначества*), *fig.* l'odyssée *f*; 3. *потрѣбнытъ за* —, l'équipage *m*; || *приготвямъ* —, *va.* équiper; 4. страсть къмъ —, la pérégrination; 5. описание —неа, relation de voyage, *f*; 6. описание на морско —, le périple; 7. писателъ на —, un relateur.

Пѣтъ, *pl.* -тница (*и fig.*), *sm.* le chemin, la route, la voie; 1. la marche, passage, voyage, parcours, trajet, acheminement à *m*, estrade, direction *f*; 2. *fig.* la ligne; 3. *Milit.* la trouée; 4. *Mar.* le sillage; 5. *pop.* la trotte; 6. (*край вода за теглене едекъ*), la balise, chemin de halage; 7. (*между два реда дървѣ*), l'allée *f*; 8. на коларски — коленикъ, voie charretière *f*; 9. (*на планета*), *Astr.* la route; 10. (*подземелье*), chemin couvert *m*; 11. (*продължение*), la traite; 12. *млѣченъ* —, *Astr.* chemin de St. Jaques; 13. *изъ -тъ*, en chemin; 14. на — е (*за работа*), en chemin de; 15. *изъ по край -тъ*, chemin faisant; 16. *вървя по отстраненъ* —, *va. Milit.* obliquer; 17. *загубвамъ или събъркамъ -тъ*, *va.* dérouter, dépayser, désorienter, perdre; 18. *зимамъ* —, *vn.* parcourir; 19. на до-бъръ — съмъ, *va. fig.* être sur le trottoir; 20. *направямъ* —, *va.* faire planche *f*; 21. *отбивамъ отъ -тъ*, *vr. Mar.* dériver; 22.

показвамъ -тъ, *va.* guider; 23. до половината —, à mi-chemin; 24. *правя или пробивамъ* —, *va.* frayer; 25. *отварямъ си* — къмъ, *vn.* se frayer le chemin; 26. *прѣсачамъ* —, *va.* faire la planche; 27. *прѣвъ кой* —, *conj.* par où; 28. *по правъ* —, en droite ligne *f*, en enfilade; 29. на — съмъ, *vn.* être en train *m*.

Пѣтъ (*pl.* -ти), *sm.* la fois, le coup; 1. *изъ единъ* —, à la fois, tout à la fois, d'emblée, tout d'une tirade *ou* tire; || *fig.* d'un seul jet; 2. *единъ* —, un beau matin; || (*камо*), une fois que, dès qu'une fois; 3. *за единъ* —, à la passade; 4. *още единъ* —, bis; 5. *по нѣкой* —, parfois; 6. *за тоя* —, pour le coup, à ce coup; 7. *много -ти*, mainte fois.

Пѣтене, -хкане и **Пѣшкане**, *sm.* le soupir, sifflement *m*; 1. (*у коня*), la pousse; || *страда отъ* — (*за коня*), il pousse; 2. (*въздущъ*), l'aspiration *f*; 3. *съ* —, pous-sif, *adj.* [siffler.]

Пѣхтъ, -хкамъ и **Пѣшкамъ**, *vn.* soupirer, *Пѣчене*, *sv.* la minauderie, rengorgement, faste *m*; || *fat.* la simagrée.

Пѣчясъ, *vr.* se prélasser, se faire valoir, renfler, pousser; || *fig.* se rengorger; || *fat.* faire jabot *m*. [et raffe, râpe *f*.]

Пѣшка (*отъ гроздѣ*), *sf.* le grappillon, raffe

— P. —

P

P (*еръ*), la dix-septième lettre de l'alphabet bulgare.

Рабать (*спадане отъ цѣна*), *sm.* le rabais.

Рабдологически, *adj.* rabdologique.

Рабдология (*смѣтане съ работи*), *sf.* la rabdologie.

Работа, *sf.* l'affaire *f*, ouvrage, travail (*pl.* -vaux), labeur *m*, oeuvre, occupation *f*, fait, faire *m*, facture, création *f*, morceau *m*, façon *f*, les sueurs *f*; 1. *fig.* l'exercice *m*; 2. *fat.* la besogne; 3. *каторжна* —, travaux forcés *m*; 4. *малка* —, *Tur.* ouvrage de ville; 5. (*и плата за* —), la main-d'oeuvre; 6. *твърдъ* износна —, une affaire d'or; 7. *той* има —, il est occupé; 8. *залавямъ за* —, *vr.* se mettre à l'oeuvre, mettre la cognée à l'arbre; || (*за чужда*), aller sur les brisées; 9. *зная* всичката — *твърдъ* добръ, *vn.* savoir le fonds et le tréfonds; 10. *замѣчявамъ въ малки -боты*, *vr.* vétilier; 11. *имамъ* —, *va.* travailler à; 12. *каране* —, *fig.* le manèment; 13. *начинъ* ради *каране* —, *fat.* le tran-tran; 14. *намирамъ* — *нѣкому или ходя по чужда* —, *va.* *vn.* occuper; 15. *нѣмане* —, la désoccupation, la morte-saison; 16. *не-*

Работенъ

заволенъ за —, désoccupé, *adj*; 17. *кога дойди за* —, au fait et au prendre; 18. *слабъ* напустуване *всяка* —, toute affaire cessante; 19. *сдружникъ на* —, *Téchn.* un marchandeur; 20. *тичамъ по своята* —, *vn.* chevaler; 21. *не върви -тъ*, *fig.* il y a quelque fer qui loche; 22. *-та е за*, il est question de; 23. *-та е готова или свършена*, l'affaire est dans le sac; 24. *то не е голѣма* —, ce n'est pas grand' chose; 25. *това пакъ друга* —, c'est une autre paire de manches; 26. *това е друга* —, *fat.* cela change la thèse; || (*съсѣмъ*), c'est une autre histoire; 27. *това не е моя* —, cela n'est pas de mon ressort; || *оправямъ пакъ своитъ -тъ*, *va.* faire ressource *f*; 28. *това е обичайната му* —, c'est son élément; 29. *на —, fig.* sur le metier; 30. *при нѣмане* —, *adv.* à loisir.

Работене, *sm.* la fabrication, fabrique *f*, fonctionnement *m*; || (*на лемни нѣща*), industrie linière *f*; || *-неа* (*съ твърдия*), *pl.* le travail.

Работенъ (*дѣнь*), *adj.* ouvrier; || *sm.* jour ouvrable.

Работлива пчела (*пласа*), *sf.* *H. nat.* le mulet ou abeille ouvrière *f.*

Работливъ, *adj.* laborieux, agissant, appliqué; || *fat.* piocheur *m.*

— **човѣкъ**, *sm.* grand travailleur *m.*, homme de grand travail, élucubrateur *m.*; || *fat.* eul de plomb *m.*

Работна книжка, *sf.* *Com.* le carnet.

— **къща**, *sf.* la manufacture.

— **стан**, *sf.* l'ouvrage *m.*

Работникъ, *ница*, *s.* ouvrier, ère; travailleur, faiseur, euse; un affiner; 1. (*на день*); homme de peine ou de travail, gagnedenier, manouvrier, tâcheron, *m.*; 2. (*на задари*), un porte-auge; 3. (*на късъ*), un apriéceur; 4. надзирачъ върху -ниці, un chasse-avant; 5. промѣнявамъ -ниці, *va.* relayer.

— **човѣкъ**, *sm.* homme de travail, *m.*

Работница, *sf.* femme de journée, *f.*

Работнически прѣстолъ, *sm.* l'écofrai et froi *m.*

Работно врѣме, *sm.* la campagne.

Работны людѣ, *sm.* *pl.* gens de peine, *m.*

Работи, *va.* travailler, ouvrir, fabriquer, faire, agir, besogner; 1. (*бържѣ*), *fig.* brocher; 2. (*дебелашки лошо*), *fig.* maçonner; 3. (*истъжно*), *fig.* lécher; 4. (*безъ лъжасина злато и сръбро*), amahir; 5. (*лошаво, пльщж*), *por.* saboter; || *fat.* sabrenasser et -naudier; 6. (*лошо*), *fat.* coehonner; 7. (*иощемъ*), lucubrer et élucubrer; 8. (*съ все сърдце*), avoir le coeur au metier, piocher; 9. работи (*за машина*), *v. imp.* elle fonctionne.

Рабошъ, *sm.* l'entaille et -taillure *f.*, la 'hoche.

Равнински, *adj.* rabbinique; || прочитане -ски книги, le rabbinage

Равнинско учене, *sm.* le rabbinisme.

Равнинистъ, *sm.* un rabbiniste et rabbaniste.

Равнинъ и Равви, *sm.* rebbin et rabbi.

Равелинъ, *sm.* *Fortif.* le ravelin.

Равенство, *sm.* l'égalité *f.*, équilibre *m.*, convelance, parité, *f.*

Равенъ, *adj.* semblable, égal à, pareil, pair, plat, uni, plain, équipollent; 1. (*къмъ пѣщо*), pendant; 2. (*за пѣтъ*), roulant; 3. (*съсѣмъ*), *fig.* parallèle; 4. бывамъ — съ вредността, *vn.* équipoller; 5. ставамъ — нѣкому, *vn.* éгал; 6. смѣтаме за —, *vr.* s'égaliser à; 7. както съ —, d'égal à égal.

— **пѣтъ** (*сгоденъ за возене*), *sm.* carrossable, *adj.* [таут à тaut.

Равна партія [имамъ — въ игра, *vn.* être — стрѣнина, *sf.* le glacis.

Равнене *sm.* l'inhumation *f.*

Равнильникъ, *sm.* un planeur; || (*ради землята*), *Techn.* un régaleur.

Равнило (*сачево*), *sm.* le niveau, le redressoir; 1. (*съ оловна шикалка*), niveau à

plomb; 2. (*съ въздушно мѣхурче*), niveau à balle d'air; 3. на —, de niveau; 4. наравенявамъ съ —, *va.* niveler; 5. измѣрена съ — плоскостъ, le niveau.

Равнина и -вностъ, *sf.* l'égalité *f.*, parité, plaine *f.*

Равнище, *sm.* le terre-plein, la plaine.

Равно, *adv.* uni, uniment, rondement, pareillement; 1. изъ —, de puissance à puissance; 2. на —, but à but; 3. на — съ, *fig.* à la 'hauteur de; 4. правя —, *va.* égaliser; 5. -то, *sm.* l'égal *m.*, pareille *f.*, équipollent *m.*

— **вредностъ**, *sf.* l'équipollence *f.*

— **върхенъ**, *adj.* *Bot.* fastigié.

— **врѣмненостъ**, *sf.* l'isochronisme *m.*

— **врѣмень**, *adj.* isochrone, avancé.

— **вѣсень**, *adj.* équipondérant.

— **вѣсѣ**, *sm.* l'équilibre *m.*, équipondérance *f.*; 1. *fig.* la balance, pondération *f.*; 2. поставямъ въ —, *va.* équilibrer; 3. докарвамъ въ —, *va.* balancer; || *fig.* pondérer; 4. докаровачъ въ —, un pondérateur.

— **денствена линия**, *sf.* *Geogr.* ligne équinoxiale *f.*

— **денственъ**, *adj.* équinoxial.

— **денственникъ**, *sm.* *Geogr.* l'équateur *m.*

— **денствие**, *sm.* l'équinoxe *m.*

— **душень**, *adj.* indifférent, égal à, apathique; || *fig.* froid pour. [glacéon.

— **човѣкъ**, *sm.* un indifférent; || *fig.* un

— **душѣ**, *sm.* l'indifférence *f.*, apathie *f.*, stoicisme *m.*, équanimité *f.*; || *fig.* le froid.

— **душно**, *adv.* indifféremment.

— **значителень**, *adj.* équipollent, équivalent.

— **значительностъ**, *sf.* l'équipollence *f.*

— **кътенъ**, *adj.* *Geom.* équidistant; || *Minér.* isogone.

— **множителень**, *adj.* équivmultiple.

— **мѣрно**, *adv.* également, pareillement.

— **-стъпване** (*на конъ*), *sm.* le passage.

— **мѣрностъ**, *sf.* *Geom.* la coïncidence.

— **околенъ**, *adj.* *Geom.* isopérimètre.

— **или** открыто поле, *sm.* rase campagne *f.*

— **сриченъ**, *adj.* *Gram.* parisyllabique.

— **странень**, *adj.* équilaterale et -tère.

— **хълбочень**, *adj.* *Geom.* isosèle et isosécèle.

— **цѣнини**, *adj.* équivalent.

— **цѣнностъ**, *sf.* l'équivalent *m.*

Равнж, *va.* aplanir, unir, éгалer, régaler, inhumer, enterrer; 1. *fig.* niveler; 2. *Archit.* enligner; 3. (*зидъ*), araser.

Рату (*бсміе*), *sm.* le ragoté; 1. (*отъ овчье месо и голія*), l'haricot de mouton, *m.*; 2. (*отъ печенъ дивичъ*), le salmi et salmis; 3. видъ —, le sauté.

Радвамъ, *vr.* féliciter, triompher; 1. (*за*), se réjouir de; 2. (*на*), s'applaudir de; 3. -си са, *vn.* se mirer. [radjah.

Раджа (*индийски князь*), *sm.* un raja et

Радн, *prép.* pour, concernant; || *conj.* pour l'amour de; || -това, *adv.* là dessus.

Радикални, *adj.* radical.

Радикалъ (*въ политика*), *sm.* le radical; || система на -лы, le radicalisme.

Радикъ, *sf. pl.* (voyez Бърдоквы).

Радиометръ (*за радиометръ, сачево*), *sm.* le radiomètre.

Радиусъ, *sm. Géom.* le rayon.

— векторъ, *sm. Astr.* rayon vecteur *m.*

Радостенъ, *adj.* joyeux; -тно, -eusement; || bien ou fort aise.

— огнь, *sm.* feu de joie, *m.*

Радостливостъ, *sf.* l'affabilité *f.*

Радостливъ, *adj.* riant; *s.* égrillard, arde; || (*твърдъ*), ravi de.

Радостно викане, *sm. fam.* le vivat.

Радостъ, *sf.* la joie; -тень, de joie; 1. le plaisir, réjouissance, aise, allégresse, alacrité *f*; 2. изливане —, *fig.* l'épanchement *m*; 3. побыркване —, *fam.* le rabat-joie; 4. извън себе-си отъ —, rognant de joie; || бывамъ —, *vn. fig.* rayonner; 5. съ —, *adv.* gaiement et gaîment; 6. — и жалност (*въ животъ-мъ*), le 'haut et le bas de la vie; 7. -сти, *pl.* les plaisirs.

Радъ, *adj.* fort-aise, bien-aise, content.

Раждамъ, *va.* procréer, produire, enfanter, engendrer; 1. (*дъте и fig.*), accoucher; 2. -са, *vr.* venir au monde; 3. (*накъ*), renaître; 4. раждатца, *v. imp.* ils s'engendent; 5. който са ражда, naissant, *adj.*

Раждане, *sm.* l'accouchement *m*, procréation *f*, enfantement *m*, parturition, nativité *f*; 1. *Jur.* le part; 2. (*за жена*), la couche; 3. (*изново*), la renaissance; 4. (*рождество*), la naissance; 5. помагамъ на жена при —, *va.* accoucher; 6. расположени на звъзды въ часть-тъ на —то нѣкому, *Astr.* la nativité; 7. което са относно до —то, *genéthliaque*, *adj.*

Разбивамъ, *va.* briser, rompre, forcer, effondrer, désajuster, changer; 1. *Méd.* résoudre; 2. *Milit.* battre; 3. (*войска*), défaire, déconfire, tailler en pièces *f*; 4. (*изново*), recasser; 5. който разбива, *Méd.* catarrhétique, *adj.* [défaite.

Разбиване, *sm.* le cassage; || (*войска*), la

Разбивачъ, *sm.* un changeur.

Разбирамъ, *va.* comprendre, percevoir, saisir, connaître, entendre à (en), sentir, embrasser; || *fig.* concevoir; || -меса (*единъ другъ*), *vr.* se deviner.

Разбиране, *sm.* l'intellection, intelligence, perception, idée, raison, *f.*

Разбирателенъ, *adj.* intelligible, perceptif.

Разбирателностъ, *sf.* l'intelligibilité *f.*

Разбирливъ, *adj.* conceptible, concevable, compréhensif.

Разбирностъ, *sf.* la compréhension.

Разбить, *part.* moulu (*отъ мoudre*), naufragé; || *fam.* dégingandé.

Разблннувамъ, *va.* descensorceler.

Разблннуване, *sm.* le descensorcellement.

Разбоенъ камыкъ, *sm.* le bélemnite, aérolithe *m.*

Разбойнически пологъ, *sm.* l'égorgeoir *m.*

Разбойническо легло, *sm.* le coupe-gorge.

Разбойничество (*по море*), *sm.* la piraterie;

|| права —, *vn.* pirater, écumer les mers *f.* **Разбойникъ**, *sm.* un brigand, bandit, chauffeur, larron, *m*; || (*по море*), un pirate.

Разбогатявамъ, *vn.* s'enrichir, faire fortune.

Разболявамса, *vr.* tomber malade; || (*накъ*), se saliter.

Разбрано, *adv.* 'haut.

Разбранъ, *adj.* intelligent, entendu, habile; || на — човѣкъ малко думы, à bon entendeur salut.

Разбръканъ, *adj.* implexe.

— умъ, *sm.* une tête à l'envers.

Разбръквамъ, *va.* farfouiller, gaspiller, bousculer; 1. *fig.* mêler; 2. *fam.* galvaniser; 3. (*съ вода*), détremper; 4. (*киуги*), remêler; 5. (*плькъ*), *Milit.* rompre.

Разбръкване, *sm.* le remuage, bousculement, désordre, bruit, *m*; 1. *fig.* le remuement et remûment, tumulte, tour de babel, tohubohu; 2. *Pharm.* la mixtion; 3. *Techn.* le liage.

Разбръкователенъ, *adj.* séditieux, mutin.

Разбръчавамъ, *va.* dérider; || (*цело, ставамъ по-весель*), défroncer le sourcil.

Разбудителенъ, *adj.* encourageant.

Разбуждамъ, *va.* éveiller, encourager.

Разбуждане, *sm.* l'encouragement *m.*

Разбѣгване, *sm.* le débandement.

Разбѣгватца, *v. imp.* ils se débandent.

Развала, *sf.* l'anéantissement, renversement *m*, altération *f*, bouleversement *m*, corruption *f*, dégât *m*, désorganisation, détritition, perversité *f*; 1. *Méd.* la dépravation; 2. *Géol.* les détritits; || който състои отъ -лы, détritique, *adj*; 3. (*на здраве, на имотъ*), *fig.* la secousse; 4. -валы, *pl.* les ruines *f*, les fabriques et -vats *m*; 5. (*въ куюнъ*), les fabriques *f*; 6. който паде по —, *Bot.* rudéral *adj.*

Развалоно увѣтъло нѣщо, *su.* 'fam. la pataque. [*Méd.* vicié.]

Разваленъ, *adj.* pourri, perdu, avarié, taré; — пъкъ, *sm.* chemin défoncé *m.*

Развалени уста, *sm.* un sottisier; || *fig.* maldisant, *adj.* [dérogatoire.]

Развалителенъ, *adj.* alterable, ruineux,

Разваливъ, *adj.* violable.

Разваликъ (*на жена на вѣрностъ*), *sm. sc.* adultère; || (*на законы*), légicide, *m. adj*; || (*на цѣна*), *fam.* un gâte-métier.

Развалностъ, *sf.* la dépravation.

Развалъ, *sm.* Mus. la discordance, disharmonie *f.*

Разваличины, *sf. pl.* le debris.

Разваляю, *va.* détruire, détériorer, gâter, fausser, abâtardir, défigurer, vicier, corrompre, défaire, décomposer, rompre, bouleverser, débâcher, déconcerter, dissoudre, empirer, abîmer et abîmer; 1. altérer, désorganiser, anéantir, annuler, démolir, transgresser, user, ronger, tarer, enfreindre, violer, forcer, manquer à, contrevenir à, trahir; 2. *fig.* ruiner, délabrer, rouiller, déroter; 3. *Méd.* dépraver; 4. *fam.* galvander; 5. *Mus.* désaccorder; 6. (*окусъ*), affadir; 7. (*конь*), détraquer; 8. (*нагласяването*), *Mus.* arpéger; 9. (*нѣкого*), déconferir; 10. (*съ правянето*), *pop.* saveter; 11. (*рѣчимъ*), baragouiner; 12. (*уредъ*), pervertir; 13. *който* разваля, dégénérateur, dérogeant, *adj.*; 14. *-ca, vr.* se détériorer, se gâter, se fausser, s'abâtardir, s'altérer, se désorganiser, s'user, se tarer, se détraquer, se pervertir; 15. dépérir, dégénérer, pourrir, se démonter, s'avarier, tourner court; 16. *fig.* périr, se ruiner, se corrompre; 17. (*на гледъ*), se déformer; 18. разваляса, *v. imp.* il carie et se —; || (*гласътъ ми*), elle se désaccorde; || (*дивичъ*), il se faisant; || (*сърдце*), *fig.* il fend.

Развалине и лене, *sn.* la dégénération et nérescence, altération, ruine, annulation, dissolution, dérogation *f.*, démontage *m.*, infraction, transgression, décomposition, déconfiture, rupture, violation *f.*; || (*законъ*), la contravention; || (*на сърдцето*), le brisement.

Разварявамъ, *va.* dessouder.

Развеселене, *sn.* le divertissement, épanouissement, passe-temps *m.*, récréation, volupté, joie *f.*, jeu *m.*, partie *f.*; || *за —*, *adv.* par plaisir.

Развеселень, *adj.* gris.

Развеселителень, *adj.* divertissant, distrayant, récréatif, joli; || *Méd.* exhilarant; || *fam.* régalant.

Развеселителна дубрава, *sf.* marmenteau et bois —, *sm.*

— ладия, *sf. Mar.* le kiosque.

Развеселявамъ, *va.* distraire, amuser, divertir, désennuyer, enjouer, réjouir, égayer, régaler, dissiper, désopiler, épanouir la rate, émousstiller, récréer, délester; 1. *fig.* charmer, défrayer, dérider, éveiller; 2. *fam.* ragailardir et regailardir; 3. *-ca, vr.* se divertir, se désennuyer, se rasséréner.

Развивамъ, *va.* dérouler, détordre, épanouir; || (*ожже, ортома*), décorde; || *-ca, vr.* se dérouler.

Развиване, *sn.* le déroulement.

Развить, *adj.* détors.

Развлачамъ и -лнчамъ, *va.* dilater; 1. развлача, *v. imp.* il trace; 2. (*клоноветъ си*), il s'évase; 3. развлачаа (*за платъ*), il s'effile; || (*за растенеа*), ils tassent.

Развлачане и -лнчане, *sn.* la dilatation; 1. (*на синя жила*), *Chir.* la varice; 2. (*видъ искилено*), la varicoelle; 3. страдалецъ отъ -лы, *Méd.* variqueux, *adj.*

Развлечителень корень, *sm.* racine traçante *f.*

Развождаса (*за кошута*), *v. imp.* elle muse.

Развонявамъ, *va.* empuantir, empester.

Развоняване, *sn.* l'empuantisement *m.*

Разврата, *sf.* le désordre.

Развратене, *sn.* la pravité.

Развратень, *adj.* débordé, paillard, déréglé, dissolu, abandonné, gangrené, bambocheur (*voyez* Разглезень).

— животъ, *sm. fig.* la fange.

— човѣкъ, *sm.* un débauché, roué *m.*; || *pop.* une barboteuse. [lisateur, trice, *s.*

Развратителень, *adj.* corrupteur; démoraliser, débaucher, corrompre, pervertir, séduire, perdre; 1. *fig.* dépraver, empoisonner; 2. *fam.* acagnarder; 3. *-ca, vr.* se débaucher, se pervertir, se dépraver.

Развратность, *sf.* la séduction, abandonnement.

Развратство, *sn.* le débauché, dérèglement, égarement *m.*, dissolution *f.*

Развръщамъ и -ращавамъ, *va.* démoraliser, débaucher, corrompre, pervertir, séduire, perdre; 1. *fig.* dépraver, empoisonner; 2. *fam.* acagnarder; 3. *-ca, vr.* se débaucher, se pervertir, se dépraver.

Развратене и -ращене, *sn.* la démoralisation, corruption, perversion *f.*, pervertissement *m.*, séduction *f.*, relâchement *m.*

Развръзанъ, *adj.* délié.

Развръзвамъ, *va.* débânder, dénatter, dénouer, débâler, délier, délacer, débarrasser, redéfaire; || *-ca, vr.* se dénouer, se délacer, se défaire.

Развръзване, *sn.* le dénouement et dénouement, débâlage, dégagement *m.*

Развръквамса, *vr.* faire le diable à quatre.

Развръкамса, *vr.* voltiger, ondoyer, onduler, badiner; 1. *fam.* pendiller; 2. развръкатса (*за платната*), *vr. Mar.* barboyer et barboter; 3. *който* са развръка, flottant, *adj.*

Развръване, *sn.* le voltigement, ondulation *f.*

Развръта ивица (*въ гербоветъ*), *sf.* le cartouche.

Развѣтривамъ, *va.* éventer, essorer; 1. *fig.* voltiger; 2. (*стаитъ*), aérer; 3. *-ca, vr.* s'éventer; 4. оставямъ нѣкое мѣсто да са развѣтри, да вѣже чистъ въздухъ, assainir.

Развѣтриване, *sr.* l'aérage *m.* et aération *f.*, ventilation *f.*; || права душница за —, *va.* ventiller. [духъ], *adj.* aéré.

Развѣтрень (*който* стои на чистъ въз-

Развждителень, *adj.* reproductif.

Развждителность, *sf.* le reproductivité et -tibilité.

Развждникъ, *sm.* reproducteur, *adj.*

Развждамъ, *va.* propager, redroduire, multiplier; 1. (рыба, птицы), peupler; 2. (рыба въ рѣката), aleviner; 3. развждатса, *v. imp.* ils pullulent, ils répullulent.

Развждане, *sn.* la reproduction, propagation *f*; 1. (на животны), l'élevage *m* et élève *f*; 2. (бързо), la pullulation; 3. способъ за —, reproductible, *adj.*

Разгалавамъ, *va.* efféminer; || *fam.* féminiser; || -са, *vr.* se mitonner.

Разгалаване, *sn.* l'effémination *f*.

Разгалаень, *adj.* douillet, efféminé, chéri, subtil, féminin, mou ou mol.

Разгласень бой, *sm.* guerre ouverte *f*.

Разгласникъ, *sm.* un proclamateur; *s.* divulgateur, trice.

Разгласявамъ, *va.* proclamer, divulguer, afficher, ébruiter, saluer, statuer, protester; 1. *fig.* arborer, trompeter, fulminer; 2. (безъ изпитъ), préconcevoir; 3. (за достойнъ), préconiser; 4. -са (несговоренъ), *vr.* protester.

Разгласяване и -сене, *sn.* la proclamation, divulgation *f*, ban, eri, eriage *m*; || *fig.* la fulmination; || (за достойнъ), la préconisation.

Разгледвамъ и -ждамъ, *va.* débattre, discuter, considérer, reconnaître, regarder, contempler, agiter, digérer; 1. *fig.* peser, sasser, anatomiser, balloter; 2. (изново), *fig.* ressaser; 3. (отдѣлно), spécialiser; 4. (опиць), récoiler; 5. (накъ), recenser; 6. (подробно), *fig.* passer par l'alambik; 7. (полегичка), *fig.* passer au gros sas; 8. (ревизувамъ), réviser; 9. ако — добръ всичко, tout compté tout rabattu; 10. който разгледва, délibérant, *adj.*

Разгледване, *sn.* la discussion, délibération, considération *f*, examen *m*, reconnaissance *f*, vu *m*; 1. (на опиць), le récolement; 2. (ревизия), la révision; 3. (рецензия), la recension; 4. -данеа, *pl.* les débats *m*.

Разгледникъ (ревиזורъ), *sm.* un réviseur.

Разглеза, *sf.* la dissolution, perversité, pravité *f*; 1. *sm.* un perversisseur; 2. *fam.* gâteur, euse d'enfants, une majarée; 3. каране на -зы, *fam.* la rouerie.

Разглезвамъ, *va.* prostituer, débaucher, séduire, perdre; || (дѣца), gâter; || -са, *vr.* se prostituer, se débaucher, se gâter, se pervertir, se licencier, se trahir.

Разглезване, *sn.* le perversissement, excès *m*, perversion, gâterie *f*; 1. *fig.* la pesteilence; 2. *pop.* la ribote; 3. (дѣца), l'adultère *m*.

Разглезена жена, *sf.* femme de mauvaise

vie, femme ou fille perdue, une prostituée, vilaine salope, gâcée, courtisane, bagasse et bagace, messaline, *f*; || (кучеа), *pop.* une gouine.

Разглезень, *adj.* libertin, impudique, débordé, paillard, pervers, licencieux, *sc.* abandonné; || *fig.* taré, lubrique; || *pop.* ribaud.

— животъ, *sm.* la prostitution; || живѣя -зено, *vn.* libertiniser et se —, *vr.*

— човѣкъ, *sm.* un lovelace.

Разглезница, *sc.* débaucheur, euse; bambocheur *m*; || *pop.* une barboteuse.

Разглезливъ, *adj.* perversissable.

Разглезникъ, *ynца, s.* libertin, ine; || *fam.* *sc.* gâte-enfant.

Разглезность, *sf.* la prostitution, lubricité, molesse *f*, vice *m*; || *pop.* la ribauderie.

Разглезня, *sf.* les bamboches *f*.

Разглезство, *sn.* le libertinage, impudicité *f*; || *fig.* impureté *f*.

Разгнояване, *sn.* Méd. la purulence.

Разгнѣвъень, *adj.* rageur.

Разгнѣивамъ, *va.* courroucer; || -са, *vr.* se courroucer.

Разговарямъ, *va.* amuser; 1. -са, *vr.* converser, causer, dialoguer; 2. *fam.* deviser; 3. (за), s'entretenir de; 4. (за нѣщо), conférer de, sur; 5. (за сговори), *fig.* parler; 6. -ряме си са, *fam.* confabuler; 7. искусство да са разговаряме на далечно разстояние, la téléphonie.

Разговорень, *adj.* dialogique; -но, -ment.

Разговоркы, *sf. pl.* le négociation; || права — за нѣщо, *va.* négocier; || ставать — за нѣщо, *vn.* se négocier.

Разговорливъ, *adj.* amusant, causant, parlant, bien-disant. [parloir.]

Разговорна стая (въ манастиръ), *sf.* le — форма, *sf.* le dialogisme.

Разговоръ, *sm.* la conversation, entretien, dialogue, propos, colloque *m*; 1. докарвамъ — за нѣщо, *va.* se rabattre sur; 2. наддѣлявамъ съ — въ прѣширя, —, *va. fig.* tenir le dé; 3. права —, *va.* lier; 4. примамъ участие въ —, *va.* être à la conversation; 5. прѣсичамъ —, *va.* couper court; || *fig.* rompre les chiens; 6. располагама въ видъ —, *va.* dialoguer; 7. съчинителъ на —, *sc.* dialogiste.

Разговори, *sm. pl.* la conférence; || изсѣня-вамеа съ —, *vr.* dialoguer. [noche.]

Разговяване (посрѣдъ нощъ), *sn.* le média-

Разграбвамъ, *va.* spolie; || (осичко), rafler et faire raffle *f*.

Разграбване, *sn.* le pillage, spoliation *f*, sac *m*; || (градь), le saccagement; || оставямъ на — градь, *va.* mettre à sac *m*.

Разграбдамъ, *va.* déclore. [brailé.]

Разгърдевамса, *vr.* se débrailler, être de-

Разгърденъ, *adj.* débraillé.
 Разгърмявамъ (съ топове), *va.* foudroyer.
 Разгърямъ (ръжд), *va.* écarter.
 Разгърцане [при — книга, à l'ouverture du livre].
 Разгивамъ, *va.* déplier, développer.
 Разгиване, *sn.* le déploiement, développement *m.* [*pante, adj.*].
 Разгивателна линия, *sf.* Géom. développement.
 Разгичкамъ, *vr.* se déconcerter.
 Разгичване, *sn.* le déconcertement.
 Раздавамъ, *va.* distribuer, répandre, dispenser, départir; 1. (книги), donner; 2. (правосудие), administrer; 3. раздава, *v. imp.* il résonne; || (изъ ушъ въ ушъ), il se murmure.
 Раздаване, *sn.* la distribution, dispensation *f.*; || (пари и хлѣбъ, у Римляны), le congiaire; || сбръквамъ въ — то книги, *vr.* médonner.
 Раздавателенъ, *adj.* distributif; — лно, — ивент.
 Раздавачъ, *ка, s.* distributeur, dispensateur, trice; || (на газети), un colporteur.
 Раздалечъ, *sm.* la distance, éloignement, intervalle, trajet *m.*; || *Archit.* l'espacement, isolement *m.*; || *pop.* la trotte.
 Раздвоенъ, *sn.* la bifurcation; || (распределение между пръстие), *Chir.* le fourchet.
 Раздвоенъ, *adj.* bifurqué.
 Раздвойване, *sn.* la divergence.
 Раздвойка, *sf.* l'enfourchure *f.*
 Раздвонтеленъ, *adj.* divergent.
 Раздвойченъ, *adj.* Bot. dichotome.
 Раздвойвамъ и — воевамъ, *va.* séparer; || — са, *vr.* fourcher et se —, faire la fourche; || *Géom.* diverger.
 Разднелевамъ, *va.* déplier.
 Раздирамъ, *va.* déchirer, délabrer, déchiqueter, dilacérer, lacérer, gercer; || (плать), érailler; || раздираса, *v. imp.* il s'éraille.
 Раздиране, *sn.* le déchirement, lacération, dilacération *f.*
 Раздирка, *sf.* la déchirure, accroc *m.*
 Раздирилъ, *adj.* lacérable.
 Раздразневамъ, *va.* exciter, acharner, enflammer, animer, forcener, envenimer, instiguer, courroucer; 1. *fig.* éveiller, armer, déchaîner; 2. *Méd.* irriter, stimuler; 3. (бѣлытъ жили), agacer; 4. (нѣкого), *fig.* mettre hors des gonds *m.*; 5. — са, *vr.* s'animer, forcener; 6. *fig.* se monter; 7. (съ помиржии), éclater en injures.
 Раздразневане, *sn.* l'irritation *f.*, excitation, instigation, suscitation *f.*; || *Méd.* l'exertion *f.*; || (на бѣлытъ жили), l'agacement des nerfes, *m.*
 Раздразнелитъ, *adj.* excitable.
 Раздразнилникъ, *sm.* stimulant, *adj.* *m.*
 Раздразнителенъ, *adj.* nerveux, irritable; || *Med.* irritant, stimulant.

Раздразнително срѣдство, *sm.* *Méd.* l'irritant, stimulant, excitant et — tatif, *m.*
 Раздразнителность, *sf.* l'irritabilité, excitabilité *f.*
 Раздрано мѣсто (на платъ), *sn.* l'éraillé.
 Раздранъ, *adj.* délabré; || *Bot.* déchiqueté.
 Раздращаемъ, *va.* regratter.
 Раздробяване и — бене, *sn.* l'analyse *f.*; || *Jur.* la délibation.
 Раздрыкувамъ, *va.* alarmer, impressionner, altérer, pénétrer; || (закачамъ), toucher; || — са, *vr.* s'impressionner.
 Раздрыкуване и — кване, *sn.* l'altération *f.*
 Раздрыкамъ (нѣкого), *va.* tirailler; || *pop.* sabouler; || — вавеса (единъ другъ), *vr.* se tirailler.
 Раздухнувамъ (огнь), *va.* souffler.
 Раздѣлене, *sn.* la division, partage *m.*, distraction *f.*, morcellement, classement *m.*, classification, disjonction *f.*; 1. *fig.* la rupture; 2. *Jur.* la délibation; 3. *Chir.* la dièrèse; 4. *Blas.* la partition; 5. (модъ), *Géom.* la bissection et bisection; 6. (имотъ), séparation des biens, *f.*; 7. (счипане, стухове), *fig.* la coupe; 8. часть наследство отрѣчено до — то, le prélegs; 9. отхвърляемъ нѣщо до — то, *va.* préleguer.
 Раздѣленъ, *adj.* Mathém. discret.
 Раздѣлителенъ, *adj.* Gram. disjonctif.
 Раздѣленъ и — дѣливъ, *adj.* partageable, divisible, scetile.
 Раздѣлливостъ, *sf.* la divisibilité.
 Раздѣлникъ, *sm.* un partiteur.
 Раздѣлно, *adv.* par divis.
 Раздѣлъ, *sm.* la distribution, divoere *m.*, dissidence *f.*; || *fig.* la division; || безъ —, *adv.* par indivis.
 Раздѣлямъ и — лявамъ, *va.* partager, diviser, classer, distribuer, distraire, séparer, désunir, déjoindre, disjoindre, dépareiller, lotir; 1. *fig.* démambler; 2. *Méd.* résoudre, inciser; 3. (съ други), copartager; 4. (на части прѣдложене), scinder; 5. — са, *vr.* se partager, se diviser, se distribuer de, se désunir, se disjoindre; 6. — ляме, se quitter.
 Раздѣвамъ, *va.* exonérer; || (ладія), *Mar.* désarmer.
 Раздѣване (ладія), *sn.* le désarmement.
 Разединявамъ, *va.* déjoindre, désassembler; || *fig.* désaccorder.
 Раззеленѣлъ, *adj.* verdoyant.
 Раззеленявамъ, *vr.* reverdir.
 Раззеленяване (на дръвие пакъ), *sn.* le reverdissement.
 Раззѣва, *v. imp.* elle s'entr'ouvre.
 Раззѣва (на монъ), *sf.* Artill. l'éguelement *m.*
 Раззгравамъ, *vr.* jouer quitte ou double.
 Раззждамъ, *vr.* se disloquer, se disperser.
 Разлагамъ, *va.* décomposer, analyser; ||

(частитѣ на машина), déconstruire (voyez Разставямъ).

Разлагане, sn. l'analyse *f.*

Разлаиватся, v. imp. Vén. ils clatissent.

Разлата водна плоскость, sf. nappe d'eau, *f.*
— каца, *sf.* le baquet, la sébile; || (за пране), la cuvette.
— паница, *sf.* le plat; || всяка — сядина, *sf.* la platerie.

Разлато, adv. à plat.
— кошче, *sn.* le maniveau.

Разлатостъ, sf. le plat.

Разлатъ, adj. plat.
— голѣмъ кошъ, *sm.* le noguet.

Разливамъ, va. épancher, éprendre, répandre, dé mêler; 1. — *ca, vr.* s'épancher, s'éprendre, se répandre, regorger, fuser; 2. (cu), se déborder; 3. разливаца, *v. imp.* il se débordé; || *Méd.* il s'extravase.

Разливане, sn. le dégorgement, épanchement *m*; || (кръв, злъчка), *Méd.* la suffusion; || (рѣка, мокрины), le débordement, le regorgement.

Разливка, sf. la coulure. [golfe.

Разливъ, sm. le regorgement; || *Géogr.* le Разлика, *sf.* la différence; || нѣма никаква —, c'est jus vert ou verjus *m*; || безъ —, *adv.* indifféremment, indistinctement.

Разлиститиса (за дървета), v. imp. Agric. cadrané, *adj.*

Разлистяване, sa. Bot. la vernation.

Различавамъ и -чамъ, va. distinguer, diverger, varier, dissembler, différer de, différencier, contraster, discerner, remarquer; || — *ca, vr.* se distinguer. [divers.

Различенъ, adj. différent, distinct, divergent,

Различителенъ, adj. distinctif.

Различие и -чене, sn. la différence, la distinction

Различна повлачна работа, sf. la marqueterie; || табларъ на —, un marqueteur.

Различновидность, sf. H. nat. la variété.
— гласие, *sn.* la désharmonie; || *Mus.* le désaccord.
— гласъ, *vn.* *Mus.* discorder.
— мысленъ, *adj.* scissionnaire.
— мыслителенъ, *adj.* dissident.
— мыслѣ, *sn.* le dissentiment; || *fig.* le désaccord.
— образенъ, *adj.* varié.
— образѣ, *sn.* la variété, la diversité.
— роденъ, *adj.* dissimilaire, hétérogène; || (за думи), *Gram.* hybride.
— родность, *sf.* l'hétérogénéité *f.*
— страненъ, *adj.* *Géom.* scalène.
— цвѣтенъ помръзлекъ, *sm.* glace rachée *f.*
— центренность, *sf.* l'excentricité *f.*
— центренъ, *adj.* *Mathém.* excentrique.

Различность, sf. la variété, dissimilitude,

disparité *f*, contraste *m*; || *fig.* la diversité, divergence, distance *f*.

Разложено, sn. la décomposition.

Разложень, adj. situé; || (добрѣ), bien orienté ou planté.

Разлончевамъ, va. agiter.

Разлѣгамъ, vr. se poser.

Разлѣпямъ и -пывамъ, va. décoller; || — *ca, vr.* se décoller, se dessouder.

Разлѣпане, -пыване и -пенс, sn. le décollement. [doyer, onduler.

Разлюляване, va. ébranler; || — *ca, vr.* on-

Разлюляване, sn. l'ondulation *f*.

Разлжчамъ и -чвамъ, va. désincorporer, séparer; || *fig.* séquestrer; || (два нѣща), désappariar.

Разлжчане и -чване, sn. la séparation, dissidence, scission *f*, schisme *m*; || *fig.* le divorce; || *Chir.* la diérèse.

Размаивамъ, va. étendre.

Размахивамъ, vr. *Méc.* osciller.

Размахканы ржѣъ, sf. pl. les bras ballants *m*.

Размачквямъ, va. Pharm. malaxer; || (ро-сана), décoiffer.

Размиренъ, adj. révolté.

Размирие, sn. l'agitation *f*, le trouble.

Размирителенъ, adj. insurrectionnel, factieux, séditieux, incendiaire; || *fig.* revêche.

Размирица, sf. l'insurrection *f*, révolte, émeute, mutinerie, sédition *f*, incendie *m*, les troubles *m*; || *fig.* l'embrasement *m*, la puce à l'oreille *f*.

Размириникъ, sm. un insurgé, rebelle, émeutier, séditieux, tison de discorde, factieux, *m*; 1. —ница, *s.* perturbateur, excitateur, fomentateur, trice; 2. *fig. sc.* incendiaire; 3. (на общій миръ или —ща тѣшина), perturbateur du repos public *m*.

Размириница, sf. une commère.

Размирявамъ, va. faire révolter, altérer; 1. *fig.* troubler; 2. — *ca, vr.* se revolter, s'insurger, se rebeller, se mutiner; 3. *fig.* se soulever, travailler.

Размиряване, sn. le harcèlement; *fig.* le soulèvement; || (духъ), le trouble.

Размложавамъ, va. multiplier; || — *ca, vr.* se multiplier.

Размложене, sn. la multiplication.

Размотавамъ, va. détordre, détortiller; || — *ваца, v. imp.* il se détord.

Размотанъ, adj. detors.

Размърданъ, adj. emu.

Размърдевамъ, va. faire jouer, émouvoir; || — *ca, vr.* s'émouvoir. [rose], la révolution.

Размърдяване, sn. la perturbation; || (на co-

Размързваса (за ледъ), v. imp. il dégèle.

Размързване, sn. le dégel.

Размыивамъ (цвѣтило), va. noyer.

Размыслевамъ, sn. réfléchir sur, méditer sur, songer, penser, contempler, recueil-

lir, aviser à; 1. *fig.* calculer; 2. (*изново*), repenser à; 3. (*за нѣщо*), spéculer sur, rêver; || *fig.* repasser dans son esprit; 4. (*накъ за нѣщо*), *fig.* rumîner; 5. (*ради срѣдства за поминуване*), *fat.* s'ingénier; 6. (*често*), *fig.* remâcher; 7. ако всичко добръ размысли, *adv.* à tout prendre; 8. -са (*прѣзъ цѣла нощъ*), *vr.* consulter son chevet.

Размыслеване, *sn.* le raisonnement, soupçon *m*, discussion, spéculation, méditation, contemplation *f*; 1. *fig.* la réflexion, le calcul; 2. по —, *adv.* à priori; 3. съ —, *fig.* avec maturité; 4. съ мирно —, à tête reposée.

Размыслень, *adj.* réfléchi, pensif.

Размыслено, *adv.* délicatement; || всичко добръ —, toute réflexion faite.

Размысленостъ, *sf.* la délicatesse.

Размысливостъ, *sf.* l'ingéniosité *f*.

Размысливъ, *adj.* ingénieux; || (*който мисли*), pensant.

Размыслителенъ, *adj.* délibéré, délicat, mé-

Размѣна, *sf.* le change.

Размѣнявамъ, *va.* changer, échanger.

Размѣняване, *sn.* le changement, échange *m*.

Размѣревамъ, *va.* mesurer; || *fig.* compasser.

Размѣреть звънъ (*на камбани*), *sm.* le carillon.

Размѣръ, *sm.* la mesure, cadence *f*, rythme *m*; || *Gram.* la quantité; || въ голѣмъ —, *adv.* grandement.

Размѣсвамъ и -мисамъ, *va.* mélanger, mêler, entremêler, mixtionner, brasser, larder, allier; 1. *fig.* soupoudrer; 2. (*съ вода вино*), tremper; 3. (*съ по-долно нѣщо нуміе*), sophistiquer; 4. (*накъ*), remêler; 5. -са, *vr.* s'entremêler, s'allier avec, se croiser.

Размѣсване и -мисане, *sn.* l'alliage *m*, promiscuité *f*; 1. *Pharm.* la mixtion; 2. (*съ по-долно нѣщо*), la sophistication; 3. (*на растопенъ металъ*), le brassage.

Размѣсенъ тѣло, *sn.* le mixte.

Размѣсенъ, *adj.* mêlée, mixte; || (*за коса, брада*), gris, grison; || (*съ пелинъ*), *Pharm.* absinthé.

— редъ, *sm.* *Archit.* ordre composite *m*.

— прифтъ, *sm.* *Typ.* le pâté.

Размѣстено слѣпнително срѣдство, *sn.* *Pharm.* l'excipient *m*.

Размѣстевамъ (*рѣшишь въ прѣдложене*), *va.* *Gram.* déconstruire.

Размѣтвамъ, *va.* agiter; || *fig.* soulever.

Размѣтителенъ, *adj.* perturbateur, provocateur.

Размѣтникъ, ница, *s.* provocateur, trice.

Размѣзвамъ, *va.* désenfiler, défiler; || -са, *vr.* se désenfiler; || -ватса (*за огырлицы*), *v. imp.* ils défilent.

Разнимамъ, *va.* disjoindre.

Разнимане, *sn.* la disjonction.

Разнищевамъ (*тжжано*), *va.* détiſser.

Разносачъ, *ка, s.* porteur, euse; un mercier, colporteur, porteballe *m*; || *fig.* un boursier d'argent (*voyez* *Провалникъ*).

Разносителенъ, *adj.* *Méd.* résolutif et résolvant.

Разносително срѣдство, *sn.* le résolvant.

Разноска, *sf.* la dépense, le dégât 1. -nosky, *pl.* les frais *m*, la mise; 2. *Jur.* le dépens, le coût; 3. отстранены —, faux frais; 4. (*ради обдържане и номъ*), *Jur.* les impenses *f*; 5. изново —, sur nouveaux frais; 6. стискане дръвоны —, la parcmonie; 7. вкарвамъ въ —, *va.* constituer en frais; 8. влазимъ въ —, *vr.* se mettre en frais; 9. непокрыване —, la non-valeur; 10. плащамъ —, *va.* *Jur.* refonder; 11. плащане —, *Jur.* refusion de dépens *f*.

Разносливъ (*харчилъ и.*), *adj.* dispendieux; -во, -eusement.

Разносчны пары, *sf. pl.* mise 'hors *f*.

Разносямъ, -насямъ и -несвамъ, *va.* dépenser, débiter, dépendre; 1. *fig.* manger; 2. *Méd.* resoudre; 3. (*новина*), *fat.* corner; 4. (*снискеното*), se démunir; 5. (*стока*), colporter; 6. -са, *vr.* se disjoindre.

Разносяне, *sn.* *Méd.* la résolution; || (*на отокъ*), *Méd.* la discussion; || (*стоки*), le colportage. [scarificateur.

Разорачъ (*скарификаторъ*), *sm.* *Agric.* le

Разораване, *sn.* *Agric.* Pameublissement *m*.

Разработвамъ (*ключъ*), *va.* *fig.* défricher.

Разрапяваса (*за конъ*), *v. imp.* il se coupe.

Разрапяване, *sn.* *Méd.* l'ulcération *f*.

Разривамъ, *va.* *fig.* fureter.

Разрѣдливъ, *adj.* rarefiable et rareseible.

Разрѣдникъ, *sm.* *Phys.* l'excitateur *m*.

Разрѣдителенъ, *adj.* rarefactif et rarefiant. — цѣръ, *sm.* délayant, *adj.* *m*.

Разрѣдителностъ, *sf.* la rarefactibilité et rareseibilité.

Разрѣждамъ, *va.* rarefier; 1. *Méd.* atténuer, 2. (*съ вода*), diluer; 3. (*правя по-рѣдко*), délayer, éclaircir; 4. -са, *vr.* se rarefier.

Разрѣждане, *sn.* la rarefaction, le délayement et délayage; || (*съ вода*), la dilution.

Разрѣзанъ, *adj.* *Bot.* déchiqueté.

Разрѣзачъ, *sm.* écuier tranchant *m*.

Разрѣзвамъ, *va.* inciser, trancher, taillader, déchiqeter, dépecer, couper, ouvrir.

Разрѣзване, *sn.* l'incision *f*, cisaillement *m*; || *Chir.* la section.

Разрѣзъ (*на платъ*), *sm.* la taillade; || *Archit.* le profil; || (*отъ сграда*), *Archit.* la sciographie.

Разрѣшавамъ, *va.* absoudre; || *fig.* délier; || *Jur.* relever, libérer.

Разрѣшене, *sn.* l'indult *m*, dispense *f*, dégageement *m*; 1. *Jur.* la libération; 2. (*отъ проклетия*), la réconciliation; 3. който е

- пріемъ —, *indultaire, adj.*; 4. сговоръ за — въ Римѣ, *la compromende*.
- Разрѣшительнѣ**, *adj.* dimissorial, absolutoire.
- Разрѣшительна** граммота, *sf.* le dimissoire.
- Разрѣшливость**, *sf.* la solubilité.
- Разрѣшливъ**, *adj.* soluble.
- Разсадинкѣ**, *sm. fig.* la pépinière; || *Agric.* la batardière; || (*училища*), *fig.* le séminaire.
- Разсаждать** (*на дърво или младицы*), *sm.* un arboriste ou pépiniériste.
- Разсаждамъ** (*растенеа*), *va.* cultiver; || (*съ прѣвѣване лозіе*), *Agric.* provigner.
- Разсаждане** (*растенеа*), *sn.* la culture; || (*съ прѣвѣване*), *le* provignage et -gnement; училища за — дървѣ, *la* pépinière.
- Разсѣчамъ и -сѣчамъ**, *va.* disséquer, 'hacher; || (*съ ламата*), *siller*.
- Разсѣчане**, *sn. Géom.* la section.
- Разслабеване и -бямъ**, *va.* lâcher, relâcher, détendre, abâtardir; || *fig.* paralyser; || (*ожжата*), *Mar.* larguer.
- Разслабеване**, *sn.* le relâchement, la relaxation; || (*на частити на ладя*), *Mar.* la déliaison.
- Разслабенъ**, *adj.* relâché, relaxé; || (*съ дамба*), *s.* paralytique.
- Разслабителнѣ**, *adj.* Méd. apéritif.
- Разснѣвамъ**, *va. fig.* défrayer.
- Разснѣвамъ**, *va.* désourdir.
- Разснопѣлникъ**, *sm.* un disséqueur.
- Разснопѣвамъ**, *va.* disséquer, démembrer, analyser, anatomiser.
- Разснопѣване**, *sn.* la dissection, démembrement *m.*, anatomie *f.*
- Разсърдевамъ**, *va.* indigner, indisposer, mettre en colère, pousser à bout, cabrer; || *fig.* irriter, aigrir; || -*ca*, *vr.* s'aigrir, s'offenser de, se démener, se mutiner.
- Разсърденъ**, *adj.* irrité; || (*нѣкому*), *fat.* fêru contre (*de* fêrir).
- Разставямъ**, *va.* décomposer, démembrer, analyser; 1. *fig.* délayer, disséquer; 2. *Chim.* traiter; 3. (*на части*), démonter; || (*машина*), disloquer, désebrayer; 4. -*ca*, *vr.* se séparer, se démonter; 5. *fig.* se démancher; 6. разставяся, *v. imp.* il se résout; 7. което може са разстави, décomposable, *adj.*
- Разставяне**, *sn.* la dissection, démembrement *m.*, dislocation, résolution décomposition *f.* démontage *m.*; || *fig.* la rupture; || (*на едно тѣло*), solution de continuité, *f.*
- Разстопене**, *sn.* la dissolution.
- Разстопѣвамъ**, *va.* dissoudre; || -*васа*, *v. imp.* il se dissout.
- Разстроєвамъ**, *va.* désajuster, déconcerter, détraquer; || *fig.* délabrer; || -*ca*, *vr.* se désajuster, se détraquer, se délabrer.
- Разстроєване**, *sn. fat.* le déssarroi; || (*на състояние*), le délabrement.
- Разстроєность**, *sf.* le déconcertement.
- Разстроєнъ**, *adj.* Mus. discordant.
- Разстройство**, *sn.* le désordre; || *Astr.* la perturbation.
- Разстояние**, *sn.* l'intervalle *m.*, trajet *m.*, distance, mesure *f.*; 1. *Archit.* l'espacement, isolement *m.*; 2. (*на планета отъ слънце-то*), *Astr.* l'élongation; 3. (*на 45 градуса*), l'oblique; 4. (*между двачовѣка въ редъ-тъ на войска*), *Milit.* le créneau; 5. нареждамъ много нѣща на прилично —, *va.* espacer; 6. въ голѣмы -неа, de loin en loin (*voyez* Раздалечъ).
- Разстудѣвамъ**, *va.* attédir.
- Разстудѣване**, *sn.* l'attidissement *m.*
- Разстѣгамъ**, *va.* étendre, détirer, tirer, déboueler; || *Méd.* distendre; || -*ca*, *vr.* se distendre, prêter.
- Разстѣгане**, *sn. Méd.* la distension.
- Разстѣгателнѣ и Протѣ** —, *adj.* extensif.
- Разсыпѣвамъ**, *va.* prodiguer.
- Разсыпѣникъ**, *ница*, *s.* prodigue, enfant, prodigue *m.*
- Разсыпѣтельнѣ**, *adj.* prodigue.
- Разсыпѣтелно**, *adv.* prodigalement.
- Разсыпѣтельность**, *sf.* la prodigalité.
- Разсѣвамъ**, *va.* disséminer, dissiper; || *fig.* semer.
- Разсѣвачъ**, *sm. fig.* un sèmeur.
- Разсѣдлица** (*на —*, *adv.* affourché), *adj.*
- Разсѣдѣвамъ** (*конѣ*), *va.* desseller.
- Разсѣчливъ**, *adj.* sécable.
- Разсѣяне**, *sn. fig.* la dissémination.
- Разсѣянность**, *sf.* la dissipation.
- Разсѣянъ**, *adj.* dissipé.
- Разсѣдителнѣ**, *adj.* judicieux, réfléchi, dissertatif, sensé.
- Разсѣдително**, *adv.* considérément.
- Разсѣдителность**, *sf.* la considération.
- Разсѣдка**, *sf.* le jugement, la judiciaire.
- Разсѣждамъ**, *va.* juger, débattre, consulter, considérer, traiter, discuter, conférer de (sur), spéculer sur; 1. songer à, méditer sur, regarder, voir, se ressouvenir; 2. *fig.* calculer, combiner; 3. (*върху*), disserter sur; 4. (*за*), réfléchir sur; 5. (*за музика*), parler de musique; 6. (*за нѣщо*), raisonner sur; 7. (*отъ*), inférer; 8. всичко добръ -дено, tout bien considéré; 9. който -жда, débattant, *adj.*
- Разсѣждане**, *sn.* la délibération, dissertation *f.*, raisonnement *m.*, réflexion, induction *f.*, jugement *m.*; 1. considération, méditation *f.*, traité *m.*, opinion, logique, raison *f.*, sens, cerveau *m.*; 2. *fig.* la cervelle; 3. здраво —, sens commun, bon sens; 4. искавамъ — отъ нѣщо, *va.* induire *f.*; 5. сяла —, *fat.* la judiciaire; 6. въ —, en égard à, en matière de, au nom de; 7. споредъ —, *vu*; || (*на нѣщо*), en vue de; 8. съ —, en faveur de.

Разсѣждане, *sn. pl.* les débats *m*, le considérant.

Разсѣжнуваса и -сѣжнуваса, *v. imp.* il **Разсѣжнуване и -сѣжнуване**, *sn.* l'aube du jour, point du point du jour, avant-jour *m*; || на —, à jour ouvrant; || при —, *pop.* dès la potron-jaquet ou minet.

Разуменъ, *adj.* intelligent, raisonnable, sage, entendu, discret, avisé.

Разумливъ, *adj.* intelligible: -во, -ment.

Разумность, *sf.* ouverture d'esprit, *f.*

Разумъ, *sm.* le sens, entendement *m*, entente *f*, intellect *m*, intelligence *f*, esprit *m*, raison *f*, cerveau *m*; 1. *fig.* la visière, cervelle *f*; 2. *fat.* la minerve; 3. прѣобрѣчане въ духовенъ —, *fig.* la spiritualisation; || прѣобрѣчанъ въ духовенъ —, *fig. va.* spiritualiser; 4. нито — нито разбирање, ni rime ni raison; 5. нѣмане — или мисль, le non-sens; 6. въ сѣщый —, *adv.* proprement, -dit.

Разумѣвамъ, *va.* comprendre, percevoir, entendre, saisir, savoir, y être; 1. *fig.* voir; 2. -са, *vr.* s'entendre; 3. -намеса, *fig.* se répondre; 4. давамъ да -мѣять, donner à entendre; 5. то са -мѣва само по себе, cela va sans dire.

Разумѣване и -мѣне, *sn.* l'entendement *m*, idée, intellection *f*; || *Log.* l'apprehension *f*; || сѣла —, faculté intellectuelle *f.*

Разучвамса, *vr.* désapprendre.

Разцѣпвамъ и -пямъ, *va.* fendre, hacher, crever; 1. (образъ-тъ нѣкому), balafrer; 2. (прѣтрисамъ съ трѣнокъ надѣжъ), refendre; 3. -са, *vr.* crever; 4. разцѣпваса, *v. imp.* il se fendille.

Разцѣпване, *sn. fig.* l'explosion *f*; || (на перото), la fente; || (на едно цѣло), solution de continuité, *f.*

Разцѣпнѣъ (за глѣбъ), *adj.* à la crapaudine.

Разцѣпливъ, *adj.* sectile.

Разцѣптене, *sn.* l'épanouissement *m*, éclosion *f.*

Разцѣптѣнъ, *adj. fig.* florissant.

Разцѣптливъ, *adj. Bot.* déhiscient.

Разцѣптыва, *v. imp.* il fleurit, il écloit; 1. -тыватса, ils s'épanouissent; 2. (за цвѣтъ), elles s'ouvrent; 3. (ушного), *fig.* ils refleurissent.

Разцѣптыване, *sn. Bot.* la fleuraison et floraison, déhiscence *f.*

Разѣднелѣтъ, *adj. Méd.* phagédénique.

Разѣдливъ, *adj.* appétissant.

Разѣждане, *sn.* l'érosion *f.*

Разѣжене, *sn. Jur.* l'appointement *m*.

Рай, *sm.* l'éden *m*; -ски, d'éden; || le paradis; || *fig.* l'élysée *m*.

Райска смокня, *sf. arbre*, le bananier.

— ябълка, *sf. arbre*, pomme de paradis, banane, *f.*

Райски, *adj.* paradisiaque.

Райско папугало, *sn. oiseau*, le lori ou loris.

Райче, *sn.* le paradis; || (въ театръ-тъ), le colombier.

Ракета (фишеть *t.*), *sf. Milit.* la roquette; || (за игра на воланъ), la raquette; || фабрикантъ на -ты, un raquetier.

Ракія, *sf. t.* l'eau-de-vie *f*, esprit-de-vin ou alcool, liquide *m*; 1. *pop.* le rogomme, piot *m*; 2. вѣрла —, *Chim.* l'eau-forte *f*; 3. (ото вино), le brandvin; 4. (отъ захаръ), la guildive ou tafia; 5. (съ мирисъ), le vespérto; 6. (съ чафранъ), le seubac et usquebac; 7. цѣша —, *pop.* la goutte; 8. варъ —, *va.* brûler (voyez Бѣла-рада).

Ракла, *sf.* le caisson, la bâche; 1. (за дрѣво), la caisse; 2. (за салты мошци), la châsse; 3. поставямъ въ —, *va.* enchâsser.

Ракличка, *sf.* le coffret.

Ракоть, *adj. Méd.* chancreux. [mateux.

Раковиденъ, *adj. Méd.* cancéreux, carcinomique — видно животно, *sn. H. nat.* crustacé, ée; || (окаменено), crustacée *m*. — образенъ, *adj. H. nat.* astacaire. — ѣдецъ, *sm. mamm.* le crabier.

Раксъ, *sm. Mar.* le racage; || -бугель, *sm.* le rosambeau et racambeau; || -клотъ, *sm.* pomme de racage, *f.*

Ракъ (и съзвѣдіе), *sm.* l'écrevisse *f*; -ковъ, d'écrevisse; 1. -ковы очи, yeux d'écrevisses; 2. сѣдина за рацы, buisson d'écrevisses, *m*; 3. *Méd.* le carcinome, chancre, cancer *m*; 4. мѣдѣтъ —, *Méd.* cancer des ramoneurs. [врачица.

Ракжійница, *sf.* la bouillie (voyez Прѣ-

Ралица, *sf.* la 'haie; || (на орало), le manche.

Рало, *sm. Agric.* l'araire *m*.

Рамазанъ (у Турци), *sm.* le ramadan et ramazan.

Рамникъ, *sm.* le scapulaire (voyez Омоторъ).

Рамо, *sm.* l'épaule *f*; 1. Опиово — (звѣзда), la bateigense ou betelgeuse; 2. подпиране съ —, épaulée *f*; 3. -до —, coude à coude; 4. подвигане -мена, le 'haussement; 5. подвигамъ -мената си, *va.* 'hausser les épaules.

Рана, *sf.* la plaie, ulcère *m*, blessure *f*; 1.

fig. le chancre, plaie *f*; 2. *Méd.* la lésion;

3. правя —, *va.* ulcérer; || стапа —, *v. imp.* il s'ulcère;

4. распялямъ —, *va.* envenimer;

5. омыване —, l'étuvement *m*; 6. омывамъ —, *va.* étuver;

7. орѣзване —, *Chir.* le débridement; || орѣзвамъ —, *va.* débrider;

8. цѣръ ради заздравяне —, *Pharm.* épulotique, *adj. m*; 9. което са относно до —, *Chir.* traumatique, *adj*; 10. вода за —, eau d'arquebusade, *f*; 11. пълѣтъ съ —, criblé de blessures; || *Méd.* ulcéreux, *adj.*

Рангоутъ (на ладія), *sm. Mar.* la mâturée;

|| счувамъ — у ладія, *va. Mar.* déséparer.

Рангъ (за ладія), *sm. Mar.* le rang.

Раненикъ, *sm.* plante, la vulnérable.

- Раненъ**, *adj.* blessé; || **нараненытъ**, *pl.* les blessés *m.*
- Ранетъ** (*ябълкы*), *la* reinette et rainette.
- Ранецъ** (*убита солдатска*), *sm.* le sac; || *Milit.* le 'havre-sac.
- Ранна звѣзда**, *sf.* le lucifer.
- **музика**, *sf.* l'aubade *f.*
- **роса**, *sf.* *Ven.* l'aigüail *m.*
- Рано**, *adv.* de bonne heure, tôt; по —, plus tôt; || (*сутрена*), *matin*, matinalement.
- Раность**, *sf.* la précocité.
- Раншко**, *adv.* matinalement.
- Ранъ**, *adj.* précoce, 'hâté, 'hâtif; || (*за плодове и fig.*), prématuré; || *който* става -но, *matinal*, *matutinal*, *matineux*.
- **сечемыкъ**, *sm.* l'écorceur et escourceur *m.*
- Раня**, *va.* blesser.
- Ранъ**, *vn.* se lever le matin.
- Рапира** (*вета сабя*), *sf.* la rapière, le fleuret.
- Рапонообразенъ**, *adj.* *Bot.* rapiforme et parase.
- Рапонъ** *m* и **Рѣпа**, *f.* plante, le radis.
- Репортъ**, *sm.* le rapport.
- Репъ** (*Швейцарска дръвна пара*), *sm.* la garpe (*pl.* pen).
- Репсодія** (*откъсехъ отъ Омеровытъ поемы*), *sf.* la rapsodie.
- Репсодъ** (*пѣвецъ на откъсехъ отъ поемы*), *sm.* un rapsode.
- Расиново писало**, *sm.* style racinien *m.*
- Расказвамъ**, *va.* conter, narrer, redire, débiter, divulguer, accréditer; 1. *fig.* tromper; 2. *fam.* renseigner; 3. (*всичко щото зная*), *defiler* son chapelet.
- Расказвачъ**, *ка*, *s.* débiteur, euse; || (*на новини*), *fig.* trompette de la ville, *f.*
- Раскаевамъ**, *vr.* se reconnaître, se convertir, dire son mea-culpâ, il m'en euit; 1. *fig.* s'en mordre les doigts ou les pouces; 2. (*за*), se ressentir; 3. (*за нѣщо*), *fig.* se mordre les lèvres de.
- Раскалутеравамъ**, *va.* défroquer.
- Раскарувамъ** (*конъ*), *va.* travailler.
- Раскайне**, *sm.* la repentance, repentir *m.*, pénitence *f.*, regret *m.*, résipiscence, contrition *f.*; || (*въ грѣхове*), *fam.* bon pecaavi *m.*
- Раскитвамъ**, *va.* désassortir.
- Раскладдамъ**, *va.* détiiser le feu.
- Расклатевамъ**, *va.* ébranler, disloquer.
- Расклатенъ**, *adj.* agiter; || *Mar.* 'houleux.
- Раскловяване**, *sm.* la ramification.
- Расковавамъ**, *va.* décloquer, désenclouer; || (*конъ*), *deferer*; || -*са*, *vr.* se déferer.
- Расковаване** (*монъ*), *sm.* le désenclouage.
- Раскованъ фунтъ**, *sm.* pile de cuivre, *f.*
- Расковниче** (*общъ ключъ*), *sm.* le passe-partout; || (*крадливоски ключъ*), le rossignol; || —, *plante*, la centinode ou trainasse.
- Расковавамъ**, *va.* fouiller, effondrer; || (*мрътво тѣло*), *exhumer*.
- Раскопаване**, *sm.* la fouille; || (*земля*), *Agric.* l'effondrement *m.*; || (*на мрътво тѣло*), l'exhumation *f.*
- Раскопчавамъ**, *va.* dégraser.
- Раскочевамъ** (*краката си*), *va.* écaquiller; || (*често възднахъ*), *fam.* affourché, *adj.*
- Раскочеване**, *sm.* l'écaquillement *m.*
- Раскратъ** (*частъ на тѣлото между кълкытъ*), *sm.* l'enfourchure *f.*
- Раскривявамъ** (*говорене*), *va.* écorcher.
- Раскжсана свѣтъ**, *sf.* coeur ulcéré *m.*
- Раскжсанъ**, *adj.* délabré; || *fam.* dépenaillé.
- Раскжсамъ**, *va.* déchirer, demembrer, dépecer, délabrer, dévorer, dilacérer; 1. *който* -сва и поглыща, *dé vorant et -rateur*, *adj.*; 2. -*са*, *vr.* se déchirer; 3. -*васека* (*единъ другъ*), s'entre-déchirer. [*divulsion f.*]
- Раскжсване**, *sm.* le dépècement, dilacération.
- Раскжснато писало**, *sm.* style 'haché *m.*
- Расо**, *sm.* la soutane; || (*калугерска дръва*), le froc; || *късичко* —, la soutanelle.
- Расовецъ**, *sm.* *Métall.* la matte, la gueuse et queuset *m.*; || (*срѣбро отѣлено съ живакъ*), *Métall.* la pigne.
- Распалямъ**, *va.* enflamer, animer, allumer, exalter, emporter; 1. *fig.* rallumer, réchauffer, transporter; 2. -*са*, *vr.* s'emporter, se réchauffer, s'exciter; 3. *fig.* se monter; 4. *fam.* se gendарmer; 5. (*изново*), se rallumer.
- Распалене**, *sm.* la vivacité, emportement, élan, transport *m.*, ferveur, verve *f.*, brio *m.*; *fig.* l'effervescence *f.*, oestre *m.*; || (*на кръвта*), *Méd.* l'adustion *f.* [*pétuosité f.*]
- Распаленостъ**, *sf.* la promtitude; || *fig.* l'im-
- Распаленъ**, *adj.* ignescent, brûlant, chaleureux, prompt, emporté, exalté, impatient, passionné, fringant, pétillant et pétillant, fervent, tout petri de salpêtre; 1. ardent, bouillant, bouillonnant, effervescent, impétueux, transporté de; 2. *Méd.* aduste; 3. -*всичко* искавамъ, *va.* jeter tout son venin.
- Распалителность**, *sf.* la furie.
- Распарямъ**, *va.* découdre; || (*изново*), redéfaire; || -*са*, *vr.* se découdre.
- Распасанъ**, *adj.* *fig.* mou ou mol.
- Расперва** (*опашка, за пасуны*), *v. imp.* il fait la roue.
- Расперване**, *sm.* la fourchure.
- Распечѣтвамъ**, *va.* desceller; || (*писмо*), décaecheter.
- Распилевачъ**, *ка*, *s.* dépensier, ère; dissipateur, dilapidateur, trice; prodigue, *ec.*; || *fig.* panier percé *m.*; || *fam.* gaspilleur, mangeur, euse; mange-tout *m* (*voyez* *Провалникъ*). [*profusion f.*]
- Распилене**, *sm.* l'éparpillement *m.*, dilapidation.
- Распилителенъ**, *adj.* dépensier, somptueux en, prodigue.
- Распилително**, *adv.* prodigalment, profusément.
- Распилителность**, *sf.* la prodigalité.

Распилявамъ, *va.* dissiper, prodiguer, éparpiller, dépenser en, engloutir, gaspiller, dilapider, débiter, gruger, faire litière de; 1. *fig.* manger; 2. (*имането си*), *fig.* fricasser; 3. (*пары*), expédier.

Распиляване, *sm.* la dissipation, somptuosité; 1. *fat.* la gaspillage; 2. (*стока*), le débouché; 3. *законъ противъ* —, loi somptuaire *f.*

Расплакване, *sm. pl.* les complaints *f.*

Расплата, *sf.* le remboursement.

Расплативъ, *adj.* remboursable.

Расплащамъ, *va.* payer, liquider; || *-ca, vr.* se liquider avec.

Расплащане, *sm. Jur.* la solution; || *мъченъ на —, fig.* dur à la détente; || *Jur.* dur à la deserre. [*коса*], retrousser.

Расплитамъ, *va.* détortiller, dénatter; ||

Расповивамъ (*дѣтене*), *va.* démailloter

Расподѣлямъ (*по двама*), *va. Mar.* amate-
loter.

Расподѣлене (*на клоукове*), *sm.* l'embranchement *m*; || (*на матрозы по двама*), *Mar.* l'amatelage *m*

Распознавамъ, *va.* distinguer, déchiffrer, démêler, discerner. [*fig.* le goût.

Распознае, *sm.* le discernement, le scrupule;

Распознаивъ, *adj.* discernable.

Располагамъ, *va.* arranger, disposer (de), distribuer, manier, ordonner, construire; 1. (*на опредѣлено мѣсто*), poster; 2. (*сграда*), situer; 3. *-ca, vr.* se ranger; || (*за*), ordonner de.

Расположене, *sm.* la disposition, arrangement *m*, construction *f*, système, économie, distribution, ordonnance *f*; 1. *fig.* le tissu, texture, texture *f*; 2. (*на духъ*), *fig.* l'humeur *f*; 3. (*къмъ нѣщо*), la volonté; 4. (*на слово*), la structure; 5. (*на съчинене*) *fig.* le cadre, la coupe; 6. (*на сѣдницѣтъ*), l'air ou le vent du bureau; 7. *искуство въ —*, l'entente *f.*

Расположенъ, *adj.* disposé à, ordonné; 1. *fig.* monté; 2. *добръ —*, bien entendu; 3. *злъ —*, malentendu; 4. (*сжмъ*), être en train de.

Распореденъ (*добръ*), *adj.* bien ordonné.

Распоредителенъ, *adj.* régulateur.

Распоредникъ, *ница, s.* organisateur, ordonnateur; || *fig.* un régulateur; || (*на погребене*), entrepreneur des pompes funèbres, *m.*

Распореждамъ, *va.* arranger, gouverner, disposer, ordonner, préparer, agencer, régir; 1. (*всичко споредъ ценето си*), faire la pluie et le beau temps; 2. *правда да — имането си*, la disponibilité; 3. *съ който можемъ — реди или расположи*, disponible, *adj.*

Распореждане, *sm.* l'arrangement, agence-

ment, règlement *m*, ordonnance, disposition *f*; || *който са намира въ —, Milit.* disponible, en disponibilité.

Распорка, *sf.* le gobetis.

Распоръ, *sm.* la découure.

Распостиламъ, *va.* démeubler.

Распостилане, *sm.* le démeublement.

Расправачъ (*на смѣтки*), *sm.* un liquidateur.

Расправливъ, *adj.* Mathém. résoluble.

Расправителенъ грѣбень, *sm.* le démêloir.

Расправямъ, *va.* resoudre, démêler, dénouer, liquider; 1. *fig.* dévider, dégrossir; 2. *Jur.* instruire; 3. (*зададка*), resoudre; 4. (*замотана работа*), *fig.* démêler une fusée; 5. *-ca, vr.* se faire justice à soi-même, se démêler, se dénouer; 6. (*съ нѣкого*), se liquider avec; 7. (*почтено*), enterrer la synagogue avec honneur.

Расправяне, *sm.* la solution, démêlage *m*, liquidation *f*; 1. *Jur.* l'instruction *f*; 2. (*зададка*), la résolution; 3. (*на уравнене*), Alg. l'effection *f.*

Распранъ, *adj.* découstu. [avis, *f.*

Распратителенъ корветъ, *sm.* corvette

Распристорвамъ и -струвамъ, *va.* désillusioner; || *fig.* désenivrer, descensorceler.

Распристорване, *sm.* le désillusionnement.

Расприструвателенъ, *adj.* désenchanteur.

Распродаване, *sm. Jur.* l'abaliénation *f*; || (*стоки*), vente en liquidation, *f.*

Распродаденъ (*за издане*), *adj.* épuisé.

Распростирамъ, *va.* étendre, étaler, déployer, évaser; 1. (*кладѣне*), arrondir; 2. (*стока*), déplier; 3. *-ca, vr.* s'étendre, s'étaler, se déployer, se dérouler; 4. *fig.* s'appesantir sur; 5. *-стриаса* (*за войска*), elle se développe. [*m.* étendue *f.*

Распростиране, *sm.* l'évasement, déploiement

Распространене, *sm.* l'expansion *f*, agrandissement *m*, amplification *f*; || *fig.* l'extension, propagation, invasion *f*; || *въ -страиене* значене, par extension.

Распространенъ, *adj.* étendu, diffus, large, vaste, prolix; || *fig.* ample.

Распространевачъ, *ка, s.* propagateur, trice; amplificateur *m*; || (*за крамоливы слухове*), *sc.* alarmiste.

Распространителность, *sf.* l'expansibilité *f.*

Распространявамъ, *va.* répandre, étendre, disséminer, agrandir, ragrandir, amplifier; 1. *fig.* semer, propager; 2. (*прѣдѣлы*), reculer; 3. *-ca, vr.* se répandre, s'étendre, se disséminer, s'épandre circuler; 4. *fig.* gagner; 5. *няватеа, v. imp.* il se propagent, ils pullulent (*voyez* Распръстнувамъ).

Распръстнаты звѣзды, *sf. pl.* étoiles informes *f.* [abstrait.

Распръстнать, *adj.* épars, distraît, diffus,

Распръстнителенъ, *adj.* Méd. incisif.

Распръстнувамъ и -пръскувамъ, *va.* disperser, répandre, éparpiller, disséminer, épancre, distraire, esséminer, circuler, fondre, écarter; 1. *fig.* colporter, joncher de; 2. *-ca, vr.* se disperser, s'éparpiller, se disséminer, se distraire de, se dissiper, s'éclater, se déjoindre; 3. *fig.* s'évaporer; 4. който -стнува свѣтъна, *Phys.* dispersif, *adj.*

Распръстнуване и -пръсване, *sm.* la dispersion, distraction *f.*, éparpillement *m.*, évagation, absence *f.*; || *fig.* l'abstraction *f.*

Распукувамъ, *va.* éclater, crever; || който -кнута, *Phys.* dilaniateur; || -кнута, *v. imp.* il s'éclate, il s'entr'ouvre.

Распустителенъ, *adj. Méd.* laxatif, solutif, cathartique; || *Pharm.* catotérique.

Распустително чергило, *sm.* capote de cabriolet, *f.*

Распустителность, *sf.* la laxité. [lier.

Распустнатъ, *adj.* relâché, désordonné, cava-

Распушкувамса, *vr.* Milit. tirailler.

Распушкуване, *sm.* la tirailerie.

Распушамъ, *va.* étendre, épanouir, rélargir, congédier, déployer, renvoyer, remercier; 1. *fig.* dissoudre, paralyser; 2. (на волѣ), émanciper, relâcher; 3. -пуша корение (за дърво), *v. imp.* il trace; 4. който -пуша, *Méd.* catarrhétique, *adj.*; 5. *-ca, vr.* se fondre, pousser; 6. -щаса (за ледъ), *v. imp.* il dégele; || (за платно), elle s'avachie.

Распушане, *sm.* la dissolution; 1. (на войска), le renvoi; 2. (неволници), l'émancipation *f.*; 3. (ученицы), le congé; 4. много — корение, *Bot.* le stolon.

Распытателенъ, *adj.* inquisitorial.

Распытвамъ, *va.* interroger, pressentir, visiter; || *fig.* peser; || *Jur.* informer.

Распытване, *sm.* l'information, visite *f.*; 1. *Jur.* l'interrogatoire *m.*, instruction *f.*; 2. изново —, *Jur.* un plus ample informé; 3. съдникъ върху -то, juge d'instruction ou instructeur *m.*

Распъвамса, *vr.* s'égosiler.

Распътявамъ, *va.* dénouer, déboutonner; || *pop.* friper; || *-ca, vr.* se déboutonner.

Распятие (кръстъ), *sm.* le crucifix.

Распъждамъ, *va.* déloger.

Распъжтявамса, *vr.* 'heleter; || *fam.* se gendarmier.

Распъжтинъ, *adj.* 'haletant.

Распъжканъ, *adj.* ébouffé.

Растагъ (за войска), *sm.* la 'halte.

Расталакъ, *sm.* le bocage, bouqueton *m.*; || *Agric.* le bois, la cepée. [dant.

Растварително срѣдство, *sm. Méd.* le fon-

Растварямъ, *va.* ouvrir, étaler, évaser; 1. *fig.* développer; 2. (платната), *Mar.* déferler, arrareiller; 3. (за показване), faire étalage de; 4. *-ca, vr.* se développer.

Растваряне, *sm.* l'évasement *m.*; 1. *fig.* l'évo-

lution *f.*, développement *m.*; 2. (на сила), *Méd.* la dialyse; 3. (стоки), l'étalage *m.*; 4. срѣдство —, *Méd.* la menstree.

Растегъ, *sm.* la toise, béquille *f.*

Растворенъ, *adj.* béant, déelos.

Растворка, *sf.* le trou, la trouée.

Растворникъ, ница (на стриды), *v. ouvreur*, euse d'huîtres.

Растекъ и -слекъ, *sm.* le jet, brin, plant, drageon *m.*; 1. *Bot.* la plantule; 2. (на дървото), le broussin; 3. (изданка отъ дърво), le lais; || (отъ корень), la bou lure; 4. лозенъ —, le provin; 5. пушаты -слецы, *v. imp.* ils jetent, ils drageonnent; 6. порастеване —, *Bot.* la plantation; 7. вѣдята —, *v. imp.* ils provignent; 8. окастреване —, l'ébourgeonnement *m.*; 9. окастревамъ непотрѣбны —, *va.* ébourgeonner (voyez Изданка et Младокъ).

Растене, *sm.* la plante, végétal *m.*, croissance, herbe *f.*, crû *m.*; 1. *Agric.* le sujet; 2. врѣда на -неа отъ помръзлеть, la broussure; 3. изгаря -неата слънцето, *v. imp.* il brouit; 4. описание —, la phytographie, la botanographie; 5. описывать на —, un botanographe; 6. състояние на слабо -стене, l'étiollement *m.*; 7. (рѣстене или никнене), *Bot.* la germination, le port; 8. — и ущърбене (на мѣсецъ-мъ), le croissant; 9. -стенеа, *pl.* la végétation.

Растиламъ (снопы да вършъ), *va.* améloner.

Растителенъ, *adj.* végétatif, végétal, croissant.

Растинкомъ, *adv. fam.* crescendo.

Растлнвъ, *adj.* végétant; || (злѣ, за жито), *Agric.* rachitique.

Растякувамъ, *va.* déchiffrer.

Растоварникъ (на стоки), *sm.* un déchargeur.

Растоварямъ, *va.* décharger.

Растоваряне, *sm.* la décharge, déchargement *m.*; || (ладя съ лопаты), *Mar.* le paléage.

Растопене, *sm.* le fondage; || *Chim.* le déliquium, la déliquescence.

Растопенъ, *adj.* résous.

Растопилность, *sf. Chim.* la solubilité.

Растопилненъ и -пителенъ, *adj.* déliquescent; || *Chim.* soluble. [vant, *adj. s.*

Растопително срѣдство, *sm. Chim.* dissol-

Растопителность, *sf. Chim.* la déliquescence.

Растопявамъ, *va.* résoudre, liquifier; || (масло за намазване), affriter; || -пяваса, *v. imp.* il se liquéfie, il se résoud.

Растопяване, *sm.* la fonte, liquéfaction *f.*; || *Chim.* la solution, réduction *f.*

Расточенъ скокъ, *sm.* nappe d'eau, *f.*

Растривамъ, *va.* broyer; 1. *Chir.* frictionner; 2. (снага), macer; 3. *-ca, vr.* se frictionner.

Растриване, *sm. Chir.* la friction; || (снага), la massage et -sement.

Растривачъ (намыкъ), *sm.* le broyeur.

Растрошавамъ, *va.* émiet et émietter, effondrer.

Растъривавамъ (*сборичканытъ*), *va.* mettre le 'holà; || (*силомъ*), décharpir; || *-ca, vr.* se démêler.

Растърсесамъ, *va.* affecter, vérifier; || *fam.* apitoyer; || *-ca, vr.* s'affecter de.

Растърсеване, *sn.* la revue, commotion *f.*

Растърсителенъ, *adj.* affectif.

Растърѣвамъ, *va.* débayer, débarrasser, déboucher, ajuster, eurer; || *fam.* défricher.

Растърѣване, *sn.* le débarrasement, le curement.

Растърѣпанъ, *adj.* frémissant, tremblotant; || *съ* — *гласъ*, trembloté, *adj.*; || *написанъ съ перана рѣка*, tremblé, *adj.*

Растърѣпервамъ (*отъ*), *vr.* *fig.* frissonner de.

Растърѣперване и -перане, *sn.* le frémissement, le frisson. [*dique, adj. m.*]

Растърѣване (*цѣръ за* —, *Méd.* antispasmodique) (*за блѣва*), *adj.* en fagot *m.*

Растурамъ, *va.* farfouiller, confondre; || (*по каситѣ буквы*), *Тур.* distribuer.

Растуране (*буквы по кассы*), *sn.* *Тур.* la distribution.

Растъ, *sm.* le corsage, venue, crue *f.* corps *m.*; || *fam.* la tournure; || (*ерсть*), la taille.

Растѣкментъ, *adj.* dépareillé.

Растѣкмивамъ, *va.* desassembler, dépareiller, déparier, désaccoupler.

Растъ, *vr.* croître, s'accroître, pousser, venir, profiter, tasser; 1. (*изново*), recroître; 2. (*лошаво*), se déplaîre; 3. (*слабо*), étioler et *s'* —; 4. *расте, v. imp.* il végète, il germe; || (*добръ, за жито*), il réussit; || *растѣтъ*, ils prennent; 5. *който расте какъ дърво*, arborescent, *adj.*; 6. *който расте у вода*, *Bot.* aquatile, *adj.*

Расхвърлячъ, *sm.* un répartiteur; || *fig.* un fagoteur.

Расхвърлевамъ и -лямъ, *va.* renverser, déranger, dissiper, éprendre, éparpiller, répartir, saccager, gaspiller, bousculer, cotiser; || (*всичко*), faire rage *f.*; || (*тукъ тамъ*), *fig.* fagoter.

Расхвърлеване, *sn.* le dérangement, repartition *f.*, saccage, bousculement *m.*, cotisation *f.*; || *fig.* la remue-ménage; || *faw.* le fouillis.

Расхвърляно, *adv.* pêle-mêle; || *Mar.* vrac et vracque.

Расхвърлянъ, *adj.* épars, confus, dérangé.

Расхладителенъ, *adj.* humectant; || *Méd.* rafraîchissant, réfrigérant et réfrigératif.

Расхладителна сѣдина, *sf.* le rafraîchissoir.

Расхладително питие, *sn.* *Méd.* le julep.

— *срѣдство*, *sn.* le réfrigérant, le rafraîchissant.

Расхладкъ (*хрушы*), *sf. pl.* le bourré.

Расхладивъ, *adj.* adoucissant.

Расхлаждамъ и -лядывамъ, *va.* rafraîchir, humecter, tempérer, tiedir; 1. *fig.* refroidir; 2. *-ca, vr.* rafraîchir et se —, s'humecter,

se refroidir; 3. *расхлаждава* (*сѣтьръ-тъ*), *v. imp. Mar.* il fraîchit.

Расхлаждане (*расхлаждъ*), *sn.* le rafraîchissement, humectation *f.*; || *Chim.* la régénération.

Расходка, *sf.* la promenade, un tour de promenade, partie, incursion *f.*; 1. (*изъ гора*), course boscaresque *f.*; 2. (*пѣшакъ*), promenade à pied; 3. (*на чуждо мѣсто*), l'excursion *f.*; 4. *мѣсто* —, le promenoir, promenade *f.*, cours, marche, mail *m.*

Расходны дни, *sm. pl. fig.* les saturnales *f.*

Расхождамъ, *vr.* se promener; || (*пѣшакъ или съ карета*), promener; || (*по улицы-тъ*), circuler.

Расхождане, *sn.* le chômage; || (*по улицы-тъ*), la circulation.

Расхождачъ, *sm.* un promeneur.

Расчекнатъ, *adj.* bifurqué, fourchu.

Расчекнувамъ, *vr. Anat. Bot.* se bifurquer.

Расчекнуване, *sn.* la bifurcation, fourchure *f.*

Расчесателна машина, *sf.* laineuse mécanique, *f.*

Расчесвамъ (*влакна*), *va.* déboucler; 1. (*къмшица*), regayer; 2. (*накъ*), regratter; 3. (*сукно*), friser.

Расчуване, *sn.* l'éclat *m.*

Расчавувамъ, *vr.* faire de l'exercice *m.*

Расшивка, *sf.* le gobetis.

Расширене, *sn.* l'élargissement, relargissement *m.*, dilatation, expansion *f.*

Расширеностъ, *sf.* la spaciosité.

Расширенъ, *adj.* spacieux, évasé.

Расширителенъ, *adj.* expansif. [tant.

Расширително сръдство, *sn. Chir.* le dilateur

Расширителностъ, *sf.* l'expansibilité *f.*

Расширливостъ, *sf.* l'extensibilité *f.*; || (*на въздухъ-тъ*), la dilatabilité.

Расширливъ, *adj.* extensible, expansible, dilatable. [tatoire.

Расшириникъ, *sm. Chir.* le dilatateur et dilateur

Расширявамъ, *va.* elargir, relargir, dilater, étendre, rétendre, évaser; || (*узакъпѣ отъ горъ*), *Archit.* ébraser; || *-ca, vr.* s'élargir, se dilater.

Расширяване, *sn.* l'évasement *m.*

Расшить шѣвъ, *sm.* la découzure.

Ратафія (*ракія отъ черешы*), *sf.* le ratafia.

Ратинирувамъ (*права на кривичы сукно*), *va.* ratiner.

Ратинъ (*вълненъ платъ*), *sm.* la ratine.

Ратификація, *sf.* la ratification.

Ратификувамъ, *va.* ratifier.

Ратингъ, *sm. Mar.* l'enfléchure *f.*

Раутъ (*многобройно събрание*), *sm.* le rout et raout.

Рахитически, *adj.* rachitique.

Рационаленъ, *adj. Géom.* rationnel.

Рационъ (*хѣда*), *sm.* la ration.

Рачка, *sf.* la manche, bras *m.*, anse, prise,

queue, poignée, nille *f*, croissant *m*; 1. *Mar.* l'aste *m*; 2. (на кистца), l'ente *f*, la 'hampe; 3. (на санджъ), le portant; 4. (ухо), l'oreille *f*; 5. -кы (на очила), *pl.* la châsse.

Рашкетна държалка, *sf.* *Тур.* la servante.

Рашкеть, *sm.* *Тур.* la friquette; -тень, de —.

Рашкуль, *sm.* crayon de fusain, *m.*

Рашпал, *sf.* роисон, l'ange de mer ou angelot *m*.

Раштра (бръздила за нотна хартия), *sf.* la patte et pate.

Рашъ (възленъ платъ), *sm.* le ras.

Рая (подданикъ въ Турско), *sm.* un raia et rayah. [réale *f*.

Реалъ (монета, 10 пары), *sm.* le réal et

Ревантъ (сезень *m*), *sm.* *Mar.* le raban; || завръщамъ -ты на платната, *va.* *Mar.* rabaner et -banter.

Ревентъ, *sm.* plante, la rhubarbe et rubarbe; -тень, de —. [réverbère, *m.*

Реверберирующъ огнь, *sm.* *Chim.* feu de

Реверс (игра на книги), *sn.* le reversi et -sis. [matisme.

Ревматизмъ (болестъ сѣвъръ), *sm.* le rhu-

Ревнивъ, *adj.* jaloux; -во, -еusement.

Ревнивость, *sf.* la jalousie.

Ревнителенъ, *adj.* jaloux.

Ревновачъ или Поревникъ, *sm.* s. émulateur, trice; || (на нѣщо), zéléateur, trice; zélé, ée.

Ревностенъ, *adj.* zélé, fervent; || *fig.* ardent.

Ревностно, *adv.* ardemment.

Ревность, *sf.* le zèle, désir et desir *m*, jalousie *f*, ardeur *m*, ferveur *f*; || *fig.* l'élan *m*.

Револьверъ, *sm.* le revolver ou pistolet tournant, le tour. [-ment.

Революционенъ, *adj.* révolutionnaire; -онно,

Революция, *sf.* la révolution; 1. придържаникъ на —, un révolutionnaire; 2. противникъ на —, un contre-révolutionnaire; 3. склонявамъ за —, *va.* révolutionner.

Ревю (журналъ), *sm.* la revue.

Регалъ (въ органи), *sm.* *Mus.* le régale.

Регата (ловъ между ладии), *sf.* la régaté et régatte.

Регенство, *sm.* la régence.

Регентъ, *ка*, *s.* régent, ente; || (безцѣвъ камиль на френска краля), le régent.

Регистраторъ, *sm.* un régistrateur; || сж-дѣланиченъ писаръ), un greffier.

Регистратура (калемъ *t.*), *sf.* le greff.

Регистратурна експедиция, *sf.* l'enregistrement *m*.

Регламентъ, *sm.* le règlement, le statue.

Регуляторъ (равнилка), *sm.* *Méc.* le régulateur, le modérateur.

Регуляренъ (за войска), *adj.* réglé.

Редакторъ, *sm.* un rédacteur; || (издавачъ), un éditeur; || (отговорливъ), éditeur responsable *m*.

Редакция (издание), *sf.* la rédaction.

Редантъ, *sm.* *Fortif.* le redan.

Редница, *sf.* la tresse; 1. *Mar.* la baderne; 2. (букувъ), *Тур.* le paquet; || набирачъ на -цы, *Тур.* un paquetier.

Редовна (хоро, играене), *sf.* la rédowa.

Редовенъ, *adj.* régulier, réglé.

— вѣтърь (отъ истокъ къмъ заходъ), *sm.* (voyez Ализей).

Редовно, *adv.* ordinairement, avec régularité.

Редовность, *sf.* la régularité.

Редомъ, *adv.* de suite, de front; || (единъ по другъ), côte à côte.

Редуть, *sm.* *Fortif.* la redoute.

Редъ, *sm.* l'ordre *m*, règle *f*, rang *m*, ligne, suite *f*, tour, arrangement, cordon, étage, lit *m*, étude *f*, tissu *m*; 1. *fig.* l'enchaînement *m*; 2. *Géol.* la couche; 3. *Log.* le prédicament; 4. (*u* *Malhém.*), la série; 5. (*u* *Milit.*), la file; 6. (*u* *Théât.*), le rang, la rangée; 7. безъ —, *adv.* pêle-mêle; 8. безъ никаквъ —, à la billebaude; 9. въ -тъ, *prép.* au nombre de, du nombre de; 10. влазимъ въ —, *vn.* se mettre en règle; 11. влазие въ —, la coordination; 12. веккой споредъ -тъ си, *adv.* à tour de rôle; 13. докарвамъ въ —, *va.* disposer; 14. единъ сръщо другъ въ -тъ, *adv.* *Тур.* è regione; 15. изгубване —, *Astr.* la perturbation; 16. на —, en rang d'oignon *m*; || (единъ до другъ), à la file; || (на дѣсно или на лѣво), *Milit.* par file à droite, par file à gauche; 17. бывамъ записанъ на -тъ, *vn.* être sur les rangs; 18. новъ —, à la ligne; 19. нынѣ е вашъ —, *fig.* à vous le dé; 20. нѣмане —, le désordre; 21. првъъ — (на кжца), le premier; 22. поставямъ на —, *va.* ranger; || (въ единъ —), *va.* *Milit.* dédoubler; 23. (пътанеа), la séquelle; 24. (много книги единъ цѣтъ), la séquence; 25. (по прѣдпочтене), tour de faveur; 26. (на работы), ordre du jour; 27. развалямъ —, *va.* dérégler; 28. (стаи), l'enfilade *f*; стан на единъ —, le plainpied; || въ единъ —, *adv.* de plain-pied; 29. сцѣлявамъ -доветъ, *va.* *Milit.* serrer les files.

Редуютъ, *sm.* *Fortif.* le réduit.

Регестъ (регистръ *t.*), *sm.* le registre et registre, liste *f*, rôle *m*; 1. (*u* на театралны пѣси), le répertoire; 2. (исписване), la table; 3. заминуване въ —, l'enregistrement *m*; 4. заминувамъ въ —, *va.* enregistrer.

Режиссеоръ (на театръ), *sm.* un régisseur.

Резеда, *sf.* plante, le réséda; -еденъ, de réséda.

Резень-киль, *sm.* *Mar.* la contre-quille.

Резервъ, *sm.* *Milit.* la réserve.

Резидентска длъжность, *sf.* la résidence.

Резидентъ, *sm.* un résident; || жена му на —, la résidente.

Резиденция, *sf.* la résidence.

Резолюция, *sf.* la résolution,

Рей, *sm.* *Mar.* la vergue, antenne *f*; 1. —

- на —, vergue à vergue; 2. поставямъ -йоветъ полегато, *va.* mettre les vergues en pantenne; 3. привързвамъ на — платната, *va.* enverguer; 4. има широки -йове (за ладія), *v. imp.* il a beaucoup d'envergure *f*; 5. спускане отъ — до водата, cale sèche *f*; 6. хвърляне отъ —, le cale.
- Рейдъ** (*лиманъ*), *sm.* la rade; || налягамъ отъ —, *vn.* mettre en rade; || вкарвамъ въ — ладія, *va.* Mar. rader.
- Рейка**, *sf.* Mar. le bout-dehors et boutte-hors.
- Рейнграфство**, *sm.* le rhingraviat.
- Райграфъ**, -финя, *sc.* rhingrave et ringrave.
- Рейс-ефенди** (*въ Турско*), *sm.* un reis-efendi.
- Рейсфедеръ** (*перо ради бръздане*), *sm.* le tire-ligne.
- Рейхсталеръ** (*монета*), *sm.* la rixdale.
- Рекамбю**, *sm.* Com. le rechange.
- Рекетмайстеръ**, *sm.* maître de requêtes, *m.*
- Рекогносцировка** (*изследване*), *sf.* Milit. la reconnaissance. [reconnaître.]
- Рекогносцирувамъ** (*изследвамъ*), *va.* Milit. Рекомендательнъ, *adj.* recommandatoire.
- Рекомендателно писмо**, *sm.* lettre de recommandation, *f.* [mander.]
- Рекомендувамъ** (*запознавамъ*), *va.* recom-
- Рокторски**, *adj.* rectoral.
- Ректорство** (*ректорска длъжностъ*), *sm.* le rectorat, la régence.
- Ректоръ**, *sm.* un recteur. [recrue.]
- Рекрутско набиране**, *sm.* le recrutement, la — събиране, *sm.* la conscription.
- Рекрутъ**, *sm.* un conscrit, nouvel engagé, réquisitionnaire *m*; 1. (*новакъ*), Mar. un novice; 2. (*вързу екзерсиция*), Milit. un instructeur; 3. набирамъ -ты, *va.* recruter; 4. набиратъ на -ты, un recruteur et officier —; 5. събиране -ты, la levée; 6. (*и допълнене войска съ -ты*), la recrue.
- Релация**, *sf.* la relation.
- Религиозенъ**, *adj.* religieux.
- Религиозностъ**, *sf.* la religiosité.
- Религия** (*вѣра*), *sf.* la religion, la foi, le culte.
- Релсъ** (*железнь коленикъ*), *sm.* le rail.
- Ремезъ**, *sm.* oiseau, la penduline.
- Ремотни коніе**, *sm. pl.* Milit. cheveux de remonte, *m.*
- Ремонтъ** (*даване новы коніе*), *sm.* la remonte.
- Реморкеоръ** (*ладія*), *sm.* le remorqueur.
- Ремъкъ**, *sm.* la bande, courroie, aiguillette *f*; 1. (*одве за свъръзване коніе*), le portec-trait; 2. (*за навъръзване кучета*), le harde; || свързвамъ на — кучета, *va.* Vén. har-der; 3. (*за прѣзъ гръди*), la bandoulière; 4. (*на паласка*), la banderole; 5. (*на пушка*), la bretelle; 6. (*за пушка и сабя*), le baudrier; 7. (*за прѣзъ рамо*), la bricole; 8. -мъцы (*на чѣпта*), *pl.* les brassières *f*; 9. пѣтти одаръ на -цы, lit de sangle, *m.*
- Ремъче**, *sm.* la ceinturette, le sanglon.
- Ренде**, *sm. t.* le bouvement; 1. дългясто — за ръбове, le bouvet; 2. (*за рапонъ*), la râre; 3. трія на — или стривамъ съ —, *va.* râper.
- Рендосвамъ**, *va. t.* raboter.
- Рендосвачъ**, *sm.* un raboteur.
- Ренонсъ** (*въ игра на книги*), *sm.* la renoncee.
- Репертуаръ**, *sm.* le répertoire.
- Репетиторъ** (*прѣговорникъ*), *sm.* maître d'étude, *m.*
- Репетиция**, *sf.* la répétition; || часовникъ съ —, montre à répétition, *f*.
- Репетична жилка** (*въ часовникъ*), *sf.* le tout-ou-rien.
- Реплика**, *sf.* Théat. la réplique et repliche.
- Репсъ** (*коприненъ платъ*), *sm.* le reps.
- Република**, *sf.* la république; || права —, *va.* républicaniser; || придръжникъ на —, un sans-culotte. [— кански, *adj.*]
- Републиканецъ**, *sm.* un républicain, aine; ||
- Републиканство**, *sm.* le républicanisme.
- Репутация**, *sf.* la réputation.
- Реставрирувамъ**, *va.* restaurer.
- Рестіо**, *sm.* plante, le restio. [restant *m.*]
- Рестово писмо**, *sm.* poste restante *f*, bureau
- Ресторация**, *sf.* le restaurant.
- Реторта** (*сѣдина за прѣваряване*), *sf.* Chim. la retorte, la cornue.
- Реформа**, *sf.* la réforme.
- Реформатска черкова**, *sf.* Théol. la réforme.
- Реформаторъ**, *sm.* un réformateur.
- Реформатски**, *adj.* évangélique; || (*за вѣра*), réformé.
- Реформатъ**, *ка, z.* réformé, religionnaire, calviniste; || (*на Савейскы планины*), un camisard. [réforme.]
- Реформация**, *sf.* Théol. la réformation, la
- Реформирувамъ** (*износо*), *va.* Milit. reformer; || -ca, *vr.* se reformer.
- Рецензентъ**, *sm.* un censeur, un critique.
- Рецептъ**, *sm.* la recette, le récipé, formule, prescription médicale *f*; || Méd. l'ordonnance *f*; || съчинявамъ —, *va.* formuler.
- Рецесъ** (*имперски протоколъ*), *sm.* le re-chez et recés.
- Речене**, *sm.* le dit.
- Речено**, опечено, *adv.* aussitôt dit, -fait.
- Речень**, *adj.* dit; || выше — (*и Jur.*), le dit, la dite.
- Речитативъ**, *adj.* Mus. récitatif.
- Рей** (*рейсъ, дръбна монета*), *sf.* le reis.
- Рибина** (*грѣда*), *sf.* Mar. le lisse; || поставямъ —, *va.* lisser; || поставяне —, le lissage.
- Ригель**, *sm.* Astr. le Rigel.
- Ридерсъ**, *sm.* Mar. la porque.
- Ридикюль**, *sm.* le ridicule.
- Риза**, *sf.* la chemise; 1. (*отъ козина*), la haire; 2. (*на платната*), Mar. le fanon; 3. полу

— (грѣды), la chemisette; 4. търговия съ —-ы, la chemiserie; 5. шавачъ, ка на —-ы, *s. chemisier, ère.*

Ризе, *sm. t.* l'agraffe *f*; 1. (на врата), le gond; 2. (на кърма), *Mar.* la vertenelle; 3. (що съединява дѣтѣ чарупки на мида), la charnière; 4. женско —, le charnon; 5. турямъ —та на врата, *va. gonder.*

Ризница, *sf.* jaque de mailles, cotte de mailles *f*, 'haubert *m*; || (малка —ничка), *dim.* le 'haubergeon; || рѣзки на —, défaut de la cuirasse, *m.* [armadille, *m.*

Ризниконосецъ *sm.* *quadr.* le tatou, dasype, Ризничень шийникъ, *sm.* le gorgerin.

Ризъ (дукато, сѣлтичелна монета въ Турско), *sm.* le rize.

Римски, *adj.* latin; || (и —ско католически), romain; || приемане —навы, la romanité. — Дворъ, *sm.* le saint siège. [eisme.

Римско-католическа вѣра, *sf.* le catholique — черкова, *sf.* la nacelle de saint Pierre. — свѣтило, *sm.* chandelle romaine *f*.

Римскы кавалери, *sm. pl.* ordre équestre *m.* — сенатори, *sm. pl.* pères conscrits *m.*

Рисберма (видъ фашииникъ), *sf.* Fortif. la risberme.

Рискувамъ, *va.* risquer (voyez Прѣжалвамъ).

Рискъ, *sm.* Com. le risque.

Рисъ (жартиа), *sm.* la rame.

Ритане, *sm.* la ballotade.

Ратаница, *sf.* le coude-pied ou cou-de-pied.

Ритма, *sf.* la rime; || докарвамъ на —мы или събирамъ —мы, *va.* rimer.

Ритмаръ, *sm.* un rimeur; || *fam.* un rimailleur, un poëteureau.

Ритмически, *adj.* rythmique.

Ритмъ, *sm.* le rythme.

Риторика (извиване думи или сладководу-мие), *sf.* la rhétorique; || ученикъ на —, un rhétoricien; || училищъ на —, un rhéteur.

Риторъ (сладководумецъ), *sm.* un rhétoricien.

Ритуриелъ, *sm.* la ritournelle.

Ризъ, *sm.* *Mar.* le ris.

Робакъ, *sm.* un malitorne, malpeigné, grossier, ours mal léché, *m*; 1. *fig.* un savoyard; 2. *fam.* un pitaud, marouffe, sabreur, lourdaut, *m*; 3. *pop.* un palot, un paltoquet.

Робберъ (въ вистъ), *sm.* le rob ou robere.

Робски, *adj.* servile, esclave.

Робеко покоряване, *sm.* le servilisme.

Робство, *sm.* la servitude, esclavage, ilotisme *m*, captivité *f*; || (и *fig.*), le fers *m*; || *fig.* le joug.

Робъ, быния, *sc.* esclave; 1. prisonnier de guerre, captif, *m*; 2. (въ Гръция), un ilote; 3. игра на —бы, les barres *f*; 4. сгворъ за размѣняване —бы, le cartel.

Ровене, *sm.* le creusage et creusement.

Ровка земя, *sf.* terre meuble.

Ровко яйце, *sm.* oeuf mollet, oeuf à la coque, *m.*

Ровкостъ, *sf.* le fluide, fluidité *f*; || гълтамъ или сърбамъ —, *va.* 'humer.

Ровкъ и —кавъ, *adj.* liquide, fluide, gras; 1. (за земя), labourable; 2. праване —ко, la fluidification; 3. правя —ко, *va.* fluidifier.

Рови, *va.* fouiller, creuser; || рови съ крака (за кокошка), *v. imp.* elle gratte.

Рогата змия (въ Африка), *sf.* le céraсте.

Рогатка, *sf.* la barrière; || *Milit.* le 'hérisson; || (заграда съ остри колове), *Milit.* cheval de frise, *m.*

Рогатъ, *adj.* cornu; || (съ рогъ), *fam.* encorné. — добытакъ, *sm.* bêtes à cornes, bêtes aumailles, *f.* [ou langue de cerf.

Рогачски езикъ, *sm.* plante, la scolopendre.

Рогачъ, *sm.* *quadr.* le cerf; —ченъ, de cerf; 1. le daim; 2. *fam.* un maquereau; 3. връме за ловъ на —чи, *Vén.* la cervaison; 4. —, insecte, le cerf-volant.

Рогозка (асхъръ *t.*), *sf.* l'estère *f*; 1. (и сламяна), la natte; || обвивамъ съ —, *va.* natter; 2. (истриука), le paillason; 3. (за пазене отъ вѣтъръ-тъ), l'abrivent *m.*

Рогозкарь (майсторъ), *sm.* un nattier.

Роговидень, *adj.* corné; || права —дно, *va.* rascornir.

Роговити, *adj.* mamelonné.

Роговъ камыкъ, *sm.* le pétrosilex. — цинкъ (или бленда), *sm.* Minér. l'hornblende *f*.

Рогомайсторъ, *sm.* un cornetier. — носецъ, *sm.* *fam.* un cocu; || *pop.* un cornard. — носъ, *sm.* poisson, la baliste.

Рогъ (и оубрехъ и оубагеленъ, *pl.* —га), *sm.* la corne; 1. l'angle *m*; 2. *Archit.* l'aretier *m*; 3. (за барутъ), poire à poudre *f*, fourniment *m*; || *Artill.* corne d'amorce; 4. еленски —, corne de cerf; 5. (на котка), *Mar.* la patte et pate; 6. (на кжтъ), *Geom.* le sommet; 7. (у рицари), l'olifant *m*; 8. (на спорностъ), corne d'abondance ou d'Amalthée; 9. избивамъ —га на животно, *va.* écorner; 10. свъръ или търъ съ —, *vn.* corner; 11. хвърля си —гата (за елень), *v. imp.* il mue; 12. хвърляне —га (за рогачъ), la mue.

Рогче, *sm.* *dim.* la corne, le cornet, le cornichon; 1. *Geom.* la lunule; 2. (пжиката на цица), le tétin, le mamelon; || въспа-лене на —, *Med.* la thélité; 3. (смукало), *H. nat.* la ventouse; 4. (за извиване отъ далечъ), le 'huchet; 5. (за нищенъ), le bocal; 6. —гчка, *pl.* *H. nat.* l'antenne *f*; || който има —, antenné, *adj.*

Родено имѣто —, pays natal *m*; || *Minér.* le gisement, le gîte.

Роденото дѣте, *sm.* *Jur.* le part.

- Роденъ**, *adj. part. né*; 1. (*сѣмѣ*), *puiné*; 2. (*слободень*, у *Римляны*), *un ingénu*; 3. (*съ лошаы каковы*), *mal né*.
- Родителенъ падежъ**, *sm. Gram. le génitif*.
- Родителка**, *sf. la mère*; || *каща за -кы*, la maternité.
- Родителенъ мѣхуръ**, *sm. Anat. l'amnios m.*
- Родителна трѣска**, *sf. fièvre puerpérale f.*
- Родително очистиване**, *sm. Méd. les lochies f ou écoulement lochial m.*
- Родителны болести**, *sm. pl. mal d'enfant, m.*
- Родій** (*металлъ*), *sm. Chim. le rhodium.*
- Родлива жена**, *sf. fig. une lapine.*
- Родливъ**, *adj. fécond*; || *Méd. prolifique.*
- Роднина**, *f et m. pl. s. parent, ente*; 1. le cousinage, connexité, *cognition f, sang m*; s. allié; 2. *Jur. linéal, adj*; 3. (*по баща*), consanguin *adj*, agnation, consanguinité *f*; 4. (*по женско колено*), *Jur. le cognat*; 5. (*по мжжѣ-тъ*), l'agnat *m*; 6. *монѣ* (*намытъ*) —, les miens; 7. (*сжмъ нѣкому*), *vn. toucher de près.*
- Родински разговоръ**, *sm. la devisée.*
- Родински обнасяне**, *sm. la familiarité.*
- *отмжстване*, *sm. la vendetta.*
- Родинство и -дство**, *sm. la parenté.*
- Родины**, *sf. pl. la parenté, les proches m*; || *fam. les cousinières f*; || *най-близнитѣ* —, les grands parents *m.*
- Родовенъ**, *adj. générique.*
- Родовна стѣпень**, *sf. la génération.*
- Родомъ** (*отъ*), *adv. natif de, originaire de.*
- Родоначалникъ**, *sm. fig. la tige, la souche.*
- *помагателенъ лѣкарь*, *sm. un accoucheur.*
- *помагателно искусство*, *sm. Méd. l'obstétrique et obstetricale f*; || *-гatelенъ*, *adj.*
- *словенъ*, *adj. généalogique.*
- *словна книга*, *sf. la généalogie.*
- *словно дърво*, *sm. arbre généalogique m.*
- *словие*, *sm. la généalogie.*
- *словъ*, *sm. un généalogiste.*
- Родъ**, *sm. la génération, genre m, naissance, famille, maison, nature f, sang m, origine, filiation f, parage, nom m*; 1. la race, caste, espèce, sorte, lignée *f, rameau m*; 2. *Gram. le genre*, 3. (*на дръвѣ*), l'essence *f*; 4. *отъ добръ* —, de famille; 5. *отъ почетъ* —, bien né; 6. *изъ* — въ —, d'âge en âge; 7. *отъ* — на —, *отъ* *роды* —, de génération en génération.
- Роеие**, *sm. l'essaimage et essaimage m.*
- Рожбы**, *sf. pl. la progéniture.*
- Рождество Христово**, *sm. la Nativité*; || (25 *дек.*), le Noël (*fam. sf.*) *voyez Колѣда.*
- Роженъ**, *adj. corné.*
- *сивъ камыкъ*, *sm. Géol. la cornéenne.*
- Рожковъ**, *sm. arbre, le caroubier.*
- Рожковы**, *sm. pl. le caroube et carouge.*
- Рожна ластунка** (*стжкалцето на око*), *sf. Anat. la cornée.* || *les épois m.*
- Рожны връхове** (*на еленъ*), *sm. pl. Chas.*
- Розенкрейцеръ** (*секта*), *sm. le rose-croix.*
- Розетъ**, *sm. diamant en rose m.*
- Розмариноцвѣтенъ спиртъ**, *sm. eau de la reine de Hongrie, f.*
- Розмаринъ**, *sm. arbre, le romarin.*
- Ройно вино**, *sm. vin mousseux m.*
- Рокйрувамъ** (*съ шахматна игра*), *va. roquer.*
- Рокля** (*женска дрѣха*), *sf. la robe.*
- Рококо**, *sm. genre rococo m.*
- Рокфортоско сырене**, *sm. le roquefort.*
- Роль** (*прътъ*), *sf. Théât. le rôle, emploi m*; 1. (*и fig.*), le personnage; 2. (*малка*), *dém. fam. le rôlet*; 3. (*на първи любовникъ*), *Théât. le jeune premier*; 4. (*на просто-душни дѣвойкы*), *Théât. les ingénuités f.*
- Романейско вино**, *sm. le romanée.*
- Романескъ** (*хоро*), *sm. la romanesque.*
- Романскъ** (*счынители на романы*), *sm. un romancier.*
- Романтическото**, *sm. le romanesque.*
- Романски**, *adj. roman.*
- *езыкъ*, *sm. le roman et langue -ne ou romance, f.*
- Романскъ** (*поема и нѣснѣ*), *sm. la romance.*
- Романтикъ**, *sm. le romantique.*
- Романтическа училища**, *sf. le romantique.*
- Романтически**, *adj. romantique*; -скы, -ment.
- Романтизмъ** (*-тическы родъ*), *sm. le romantisme.*
- Романъ** (*измыслена приказка*), *sm. le roman*; || *пишъ -ны*, *va. romaniser.*
- Ромбоналенъ и -иденъ**, *adj. rhomboidal, en losange.*
- Ромбондъ**, *sm. Géom. le rhomboïde.*
- Ромбъ**, *sm. Géom. le rhombe, le losange*; || *Blas. la fusée*; || *украсенъ съ -бове*, fuselé, *adj.*
- Ромейски или Ново-гръцки езыкъ**, *sm. le romainque.*
- Ромъ** (*върла ракѣя*), *sm. le rhum et rum*; || (*сладъ кафе*), le pousse-café; || *fam. le gloria.* || *[rondo.]*
- Рондо** (*стихове*), *sm. le rondeau*; || *Mus. le*
- Ронливъ мриморъ**, *sm. la brèche.*
- Роня** (*сълзы*), *va. verser*; || *fig. baigner.*
- Роса**, *sf. la rosée, pleurs de l'aurore, m.*
- Росенъ**, *adj. rorifère.* || *[embrun m.]*
- *дждець* (*отъ вълмата*), *sm. Mar.*
- Роси**, *v. imp. il pleut, il bruine.*
- Росникъ**, *sm. plante, rosée du soleil, f.*
- Росолъ** (*сладка ракѣя*), *sm. le rossolis.*
- Ростбичъ** (*печено говеждо месо*), *sm. le rosbif.*
- Ростраленъ стълпъ**, *sm. colonne rostrale f.*
- Рота**, *sf. Milit. la brigade, la compagnie, le peloton*; || (*сѣдница въ Римъ*), la rote.
- Ротно прѣпорче**, *sm. Milit. le guidon.*

Ротмистръ, *sm. Milit.* capitain de cavalerie, *m.*
Роуленсъ, *sm. Mar.* le virevau.
Рошава каджка, *sf. plante*, la tanaisie.
 — меча пѣника, *sf. Milit.* le colback
Рошава кждраво куче, *sm.* le barbet; ||
 — ченце, *dim.* le barbichon.
 — листо, *sn. Bot.* feuille pinée *f.*
Рошавостъ, *sf.* l'hispidité *f.*
Рошавъ, *adj. velu*, chevelu, barbu, pelu, peluché; || *Bot.* tomenteux, hispide; || *ставамъ*
 — или космать съ дръва, *vn.* pelucher.
 — гженикъ, *sm.* chenille processionnaire *f.*
Роякъ, *sm.* le troupeau, la bande; 1. (*пильцы*), *Vén.* la compagnie; 2. (*пчелы*), l'es-saim *m*; 3. които живѣять на —, *H. nat.* grégaire, *adj.* [essaient.
Роятса (*за пчелы*), *v. imp.* elles jetent, elles
Рубникъ (*црвенъ скжъ камыкъ*), *sm.* le rubis.
Рубль (*карбовна, 17 гроша*), *sf.* le rouble.
Руда, *sf.* le minéral; — дентъ, de minéral; 1. la mine; 2. (*въ отдѣлы кжсове*), mine en rognons; 3. нагорещаване — до стопяването, le grillage; 4. олавяне —, *Métal.* le débouillage; 5. опытане —, le lotissage; 6. отдѣляме прѣвъ огънь —, *va. Métal.* ressuer; 7. плавене —, le lavage; || *испары* отъ —, les lavures *f*; 8. придобывамъ или вадя —, *va.* exploiter; 9. продобыване —, l'exploitation; 10. прѣобръщамъ на —, *va.* minéraliser; 11. счукана — (*шлихъ*), *Minér.* le schlich; 12. който става —, minéralisable, *adj.*
Руденъ, *adj.* métallique.
Рудна жила, *sf.* le filon.
 — пруба, *sf.* le lotissage.
Рудникъ, *sm.* la mine, minière, source *f.*
Рудничень гасъ, *sm.* le grisou ou feu grisou, la mofette et mofette.
Рудокопанъ, *sf.* la mine, la minière.
 — копачъ, *sm.* un mineur.
 — творене, *sn. Chim.* la minéralisation.
 — творно начало, *sn. Chim.* le minéralisateur.
Рудястъ, *adj.* métallifère.
Рука, *sf. plante*, la mauve, alcée *f.*
Рукава гжба, *sf. Pharm.* le bédegar.
Ружаво растене, *sn. Bot.* la malvacée et plante —, *sf.* [lement.
Рулада (*изговане гласъ*), *sf. Mus.* le rou-
Рулетка (*игра*), *sf.* la roulette.
Румбъ (*на компасъ*), *sm. Mar.* le rumb et rhumb; || *Mar.* quart de vent, *m.*
Румпель, *sm. Mar.* le heaume.
Румянъ, *adj.* rouge.
Рундъ, *sm. Milit.* la ronde.
Рунически, *adj.* runique.
Руно (*у овцъ*), *sm.* la toison, la laine; || златното —, la toison d'or.
Руны (*рунически буквы*), *sf. pl.* les runes *f.*
Рунтавъ, *adj.* laineux.

Рупия (*монета*), *sf.* la roupie.
Рускамъ, *va.* gruger.
Руслены, *sf. pl. Mar.* le porte-haubans.
Русека свойщина (*въ говорене*), *sf.* un ruthénisme ou russisme.
Русслетъ (*видъ крушы*), *sm.* le roussetel.
Рустовъ, *sm. Mar.* la serge-bosse.
Русъ цвѣтъ, *sm.* le blond; || *ставамъ русъ*, *vn.* blondir (*voyez* Суръ).
Рута (*аршинъ*), *sf.* la verge; 1. мѣрене съ —, le vergeage; 2. квадратна — (*мѣрка*), la vergée; 3. мѣра съ —, *va.* verger; 4. —, *plante*, la rue.
Ручакъ, *sm.* le diné (*voyez* Обѣдъ).
Ручамъ, *vn.* dîner (*voyez* Обѣдвамъ).
Ручене (*за вода*), *sn.* le murmure, le gazouillement et -lis. [gazouille.
Ручи (*за вода*), *v. imp.* elle murmure, elle
Ручило, *sn.* toupie d'Allemagne, *f.*
Ручливъ (*за вода*), *adj.* murmurant.
Рыба, *sf.* le poisson; — бень, de poisson; 1. Рыбы (*сзвѣздіе*), *pl. Astr.* les Poissons; 2. дръбна —, la poissonnaile; 3. второно развъждане — въ рѣка, le repeuplement; 4. пакъ пушамъ — въ рѣка, *va.* repeupler; 5. второно напушане — въ рѣка, le rempoissonnement; 6. изново напушаване — въ рѣка, *va.* rempoissonner; 7. класче отъ —, une dalle; 8. кжъ отъ голѣма —, une darne; 9. возачъ на прѣсна морена — и кола за нея, chasse-marée *m*; 10. който са храни съ — (*лани-рыба*), ichthyophage, *adj.*
Рыбарка (*жена*), *sf.* une poissonarde; || *fig.* une harengère; || (*у а. в.*), une piscatrice.
Рыбарница (*-бень назаръ*), *sf.* la poissonnerie.
Рыбарска заприлка (*за ловене рыба*), *sf.* le gord.
 — наука, *sf.* l'halieutique *f.*
Рыбаръ и -ринъ, *рка*, *s.* pêcheur, euse; 1. (*трговецъ*), poissonnier, ère; 2. —, oiseau, le butor; 3. (*морска чайка*), le goëland.
Рыбева каца, *sf.* la caquette.
Рыбена гжста мазъ, *sf.* le dégras.
 — остра кость, *sf.* l'arête *f.*
Рыбенъ клей, *sm.* l'ichthyocolle *f.*
 — орелъ, *sm.* oiseau, l'orfraie *f* ou aigle de mer, *m.*
 — роякъ, *sm.* le banc.
 — хайверъ (*-бено сѣме*), *sm.* le caviar; — ренъ, de caviar. [filets *m.*
Рыбницы (*отъ говеждо месо*), *sf. pl.* les
Рыбна ловъ, *sf.* la pêche; || *вардачъ* за —, un garde-pêche; || *надзирачъ* върху —, un prud'homme.
 — манжа (*гозба*), *sf.* la matelote.
 — наботка, *sf.* la fouine.
 — тава, *sf. t.* la turbotière.
 — търговия, *sf.* la poissonarde.
Рыбникъ, *sm.* le pâté.

Рыбно корыто, *sn.* la poissonnière.

Рыбоводене, *sn.* la pisciculture; || съчинене за —, la piscéptologie.

— **ловна мръжа** (*сакъ*), *sf.* le carrelet.

— **ловенъ**, *adj.* piscatoire, halieutique.

— **харпунъ** (*трибоделна вила*), *sm.* la foène et fouanne.

— **ловно мѣсто**, *sn.* la pêcherie.

— **ловство**, *sn.* la pêche, la pêcherie.

— **ѣдство**, *sn.* l'ichthyophagie *f.*

— **ѣдецъ**, *sm.* un ichthyophage.

Рыбнѣсть (*жбавъ съ рыба*), *adj.* poissonneux.

Рылачъ, *ка, s.* vielleur, euse,

Рылы, *sf. pl.* la vielle; — **ленъ**, de vielle; || **свыря съ —**, *vn.* vieillir.

Рымъ (*котчено трѣкалце*), *sm.* Mar. l'organeau et arganeau *m.*

Рысь, *sm. quadr.* le lynx ou loup cervier *m.*

Рытамъ, *va.* ruer, récalcitrer; || **рыта назадъ** (*за орѣжѣ*), *u. imp.* il repousse; || **хвърля кѣтъ** (*за конь*), il s'épare.

Рытане, *sm.* la ruade; || (*назадъ, за орѣжѣ*), le repoussement; || (*на конь*), la groupade, [конь], rétif.

Рытливъ (*който рыта*), *adj.* rueur; || (*за* **Рытлы** (*на кола*), *sf. pl.* la ridelle.

Рыцарскы, *adj.* chevaleresque; — **скы**, — *ment.*

— **прѣпорецъ**, *sm.* le prenonn.

Рыцарство, *sn.* la chevalerie, ordre équestre *m.*

Рыцаръ, *sm.* un chevalier; || (*снахия т.*), un paladin.

Рѣбрень, *adj.* Anat. costal.

Рѣбро, *sn.* la côte. [meuglement *m.*

Рѣвене, *sm.* le mugissement, beuglement *m.*

Рѣвливъ, *adj.* migissant, rugissant; || *fam.* pleureux.

Рѣвъ, *sm.* le mugissement, rugissement *m.*; || (*на филъ, на носорогъ*), le baret.

Рѣвъ, *vn.* vociférer; 1. **рѣвътъ**, *v. imp.* ils mugissent; 2. (*за говеда*), ils beuglent ou meuglent; 3. (*за лѣвъ, за тугръ*), ils rugissent; 4. (*за тугры*), ils rauquent; 5. (*за филъ, за носорогъ*), ils barent; 6. (*за магарета*), ils braient.

Рѣдка калъ, *sf.* le gâchis; || *Archit.* le coulis.

— **манжа**, *sf.* le brouet; || (*гола вода*), le lavage; || (*тархана т.*), le liquide.

Рѣдко (*нѣ често*), *adv.* rarement; || **на —**, *conj.* de loin en loin; || **правя —**, *va.* diluer.

— **мѣръ**, *sm.* le pèse-liqueur.

— **сито** (*платъ*), *sn.* la crapaudaille ou crépoudaille.

— **стълбѣ**, *sn.* (*voyez* **Ареостиль**).

Рѣдкостъ, *sf.* la fluidité, liqueur, *f.* liquide *m.*, rareté, curiosité *f.*; 1. *fig.* le phénomène;

2. **часть съжстена —**, le grumeau; 3. **поревникъ на — сти**, un curieux.

Рѣдкъ, *adj.* liquide, coulant, clair, fin, ébouillant, lâche; 1. singulier, rare, curieux; 2. *fig.* clair-semé; 3. **най- или твърдъ —**,

rarissime; 4. — **дко**, *adv.* à claire-voie; || **посѣянъ —**, clair-semé; 5. **правя — дко**, *va.* fluidifier; 6. **правя по — сиропъ-тъ съ вода**, *va.* décuir; || **става —**, il se decuit; 7. **който бива по —**, attendant, *adj.*

— **облакъ**, *sm.* Astr. la nébulosité.

— **пжкель** (*ископателикъ*), *sm.* le pissaphalte.

Рѣжъ, *va.* couper, tailler, trancher; 1. (*у Евреи и Турцы*), circonceire; 2. (*лосѣ*), ресерер; 3. **рѣже ма**, *v. imp.* il me lancine.

Рѣзало (*кривъ ножъ*), *sn.* le trancher; 1. (*у очиларъ*), le gravoir; 2. (*у подковажъ*), la rénette, le paroïr; || **подчитевамъ съ — копыто**, *va.* rénetter; 3. (*ради заблѣжки*), la rouane; || **блѣжжъ съ —**, *va.* rouanner.

Рѣзалце, *sn.* la rouanette.

Рѣзане, *sm.* le coupage, cisaillement *m.*; || (*за камыкъ въ мѣхуръ-тъ*), *Chir.* la taille; || (*и редъ за —*), la circonceision.

Рѣзанъ, *adj.* un circonceis.

Рѣзачъ (*на клонове*), *sm.* un élagueur; || (*сачево у готварница*), la videlle.

Рѣзавина, *sf.* la pointe.

Рѣзавъ, *adj.* mordant, mordicant; || (*отъ-воръ*), *fig.* tapé.

Рѣзень, *sm.* la tranche; 1. (*филъ*), *fam.* la lèche; 2. (*хлѣбъ*), un chanteau, apprête *m.*, mouillette *f.*; || (*отърженъ*), le beignet; || (*намазанъ съ масломъ*), la beurrée.

Рѣзенче (*сланина*), *sn.* un lardon, larde *f.*

Рѣзецъ, *sm.* l'emporte pièce *m.*

Рѣзка, *sf.* la gerçure, gerce, raie *f.* évent, joint, filet *m.*, déchiqueture, cannelure, fêlure, fente, 'hoche, crevasse, gélivure *f.*, buse *m.*, coche, brèche; 1. **coupure**, entaille, entraitlure, entamure, incision, taillade, cicatrice, plaie *f.*; 2. *fig.* l'escarre et eschare *f.*, sillon *m.*; 3. *Anat.* la scissure; 4. *Chir.* la couture; 5. (*отъ длето*), l'échappade *f.*; 6. (*на желѣзо*), la surchauffure; 7. (*но лицето*), le balafre; 8. (*за присаждане*), l'enture *f.*; 9. (*отъ пукнуване*), la cassure; 10. (*на стѣна*), la lézarde; 11. **набивамъ — кы съ варъ**, *va.* jointoyer; || **набиване —**, le jointoïement; 12. **правя — кы**, *va.* crevasser, entailler, lézarder; 13. **пъленъ съ — кы**, *Chir.* couturé, *adj.*; || **напъланеамъ съ — кы**, *va.* couturer; 14. **съ —**, fêlé, *adj.*

Рѣзлива мышца, *sf.* muscle incisif *m.*

Рѣзливъ и — згавъ, *adj.* coupant, tranchant, aigu; || *fig.* incisif; || **бивамъ —**, *vn.* trancher (*voyez* **Остеръ**).

Рѣзна работа, *sf.* la moulure.

Рѣзни камыкъ, *sm.* l'entaille *f.*

Рѣзны, *sf. pl.* le caractère; || **правя —**, *va.* caractériser.

Рѣзничъ (*съ рѣзкы*), *adj.* riméux.

Рѣзница, *sf. dim.* la cicatriceule.

Рѣка (*и хлѣбчина*), *sf.* la rivière; 1. **голъма —**,

le fleuve; 2. надолу по -та или низъ -та; *adv.* d'aval, à vau-l'eau; 3. възъ -та, d'amont; 4. както изъ —, à grand flots, à longs flots.

Рѣпа (*raponç*), *sf.* plante, le radis, raifort *m*, rave *f*; || нива посѣяна съ —, la ravière.

Рѣпаво звѣнце, *sm.* plante, la raiponce.

Рѣпица, *sf.* plante, le colza.

Рѣпично масло, *sm.* huile de colza, *sf.*

Рѣсы, *sf. pl. Bot.* le limbe; 1. (на клепкы-тъ), le cil; 2. окапване на очны — или вежды, *Méd.* la madarose; 3. побѣлявать -тъ (на конѣ), *v. imp.* ils cillent.

Рѣсна нивца, *sf.* la frange; || обтакамъ или обшивамъ съ —, *va.* franger; || майсторъ на -цы, un franger et -gier.

Рѣсница, *sf.* la paupière.

Рѣсень (който има рѣсы), *adj.* ciliaire.

Рѣсѣвъ, *adj. Bot.* cilié.

Рѣчень и -чни (за рыболовство, за плаване), *adj.* fluvial; || (за растѣние), *H. nat.* fluviatil.

— матросъ, *sm.* marin d'eau douce, *m.*

Рѣчливъ, *adj.* textuel.

Рѣчна пристанища, *sf.* la gare; || влазимъ ради запаза въ —, *va.* garer.

Рѣчникъ, *sm.* le dictionnaire, le glossaire, le lexique; 1. скъсенъ —, le vocabulaire, manuel lexique *m*; 2. съ помощъ-та на -тъ, à coups de dictionnaire; 3. той е живъ —, c'est un vivant dictionnaire; 4. съставачъ или съчинитель на —, un dictionnariste, un vocabuliste.

Рѣчнице, *sm. dim.* l'apparat *m*.

Рѣчно притичане (въ Африка), *sm.* le marigot.

Рѣчь, *sf.* le mot, la parole, le terme; 1. *fam.* le verbe; 2. образование — по подобіе на гласъ-тъ, *Gram.* l'onomatopée *f*; 3. отпушане на —, *Gram.* l'anacoluthie *f*; 4. повръщаме на първата си —, *vr. fam.* rabâcher; 5. -та е за, il s'agit de, il est question de; || — за това, il y va de; 6. -по —, *adv.* mot à (pour) mot, littéralement, textuellement; 7. -чи (изъ Библия), *pl.* le texte; 8. нареждане —, *Gram.* la construction; 9. сборникъ на —, la vocabulaire; 10. съединене на едногласны —, *Rhet.* la raponomase; 11. тълковникъ на —, le glossaire; 12. съ —, *adv.* verbalement.

Рѣшане (коприна), *sm.* le peignage.

Рѣшж, *vo.* peigner; || *fam.* s'attifer; || -ca, *vr.* se peigner.

Рюзма (*зарилжъ t.*), *sf.* le rusma et rusme.

Ржачка, *sf.* une dentellière.

Ржбове, *sm. pl.* la moulure; 1. (на оржжіе), la rayure; 2. (на сводъ), *Archit.* la nervure; 3. рѣзъ и —, *H. nat.* les stries et striures *f*; 4. права — въ жѣлзото на оржжіе, *va.* carabiner; 5. който изрѣзва — въ оржжіе, un carabineur.

Ржбче (по край ивица), *sm.* le picot.

Ржбъ, *sm.* la cannelure, rebord *m*, rentrai-ture, entaille et -taillure *f*, pli, nerf *m*; 1. *Méc.* la came, alluchon *m*; 2. *Archit.* l'arête *f*, listel (*pl.* -teaux); 3. (на кърпа), le liséré; 4. (поржбенъ край), l'ourlet *m*; 5. (сгъжка на платъ), la pince; 6. (съ подписъ на монета), *Nut.* la carnèle.

Ржбя (поржбамъ кърпа), *va.* ourler; || (монета), carneler.

Ржбясть и -бать, *adj.* strié.

Ржда, *sf.* la rouille, rouillure, écaille *f*; 1. очистеване —, le dérouillement; 2. изваждамъ -та отъ нѣщо, *va.* dérouiller; 3. очистевамеа отъ -та, *vr.* se dérouiller.

Рждивно (права —, *va.* rouiller.

Рждѣсало и -диво жѣлзѡ, *sm.* fer écorné *m*.

Рждясалостъ, *sf.* la rouillure.

Рждясаль и -цѣвътъ, *adj. m.* rouilleux.

Рждясвамъ, *vn.* se rouiller; || -ждясвать (за оржжіа), *v. imp.* il se crassent.

Ржжена слама (за покрывъ), *sf.* le glui.

Ржженица, *sf.* paille d'avoine, *f*.

Ржжень, *sm.* le fourgon, ringard, attisoir et attisonnoir *m*; || (ковачески), le tisonnier; || разбърквамъ съ —, *va.* fourgonner.

Ржжень хлѣбъ, *sm.* pain de seigle, *m*.

Ржжъ, *sf.* plante, le seigle; || пченица и — смѣсено, le passe-metel.

Ржка (*pl.* рѣцѣ), *sf.* la main, le bras, le poing; ржчень, à bras; 1. отъ втора —, de revente *f*; 2. дѣлжина на рѣдната —, la coudée; 3. съ отворена —, *adv.* grassement, large, *adj*; || *pl.* à plaines mains, tout en dehors; || нѣ съ —, illibéral; 4. давамъ въ —, *va.* remettre; 5. поставямъ — на нѣщо, *va.* usurper sur; || *Jur.* saisir; 6. срѣдната часть на —, *Anat.* l'avant-bras *m*; 7. съ, въ, на —, à la main; 8. изъ — въ —, de main en main, manuellement; 9. съ моя —, de la main à la main; 10. подъ —, sous la main, sous la cheminée, sous le manteau de la cheminée; || *adv.* secrètement; || *fig.* sourdement; 11. — възъ —, bras dessus, bras dessous; 12. — на —, corps à corps; 13. издигамъ рѣцѣ къмъ небето, *va.* lever; 14. идене отъ —, le savoir faire; || *pop.* le fion; || (за качеза), la maniemet; 15. иде ми отъ —, manier; 16. всичко му иде отъ —, capable de tout; 17. съ крытосаны —, les bras croisés; 18. обковavamъ —, *va.* emmenoter; 19. съ помощъ-та на -тъ, à force de bras; 20. съ простнаты —, à bras ouverts; 21. съ пълны —, à pleines bras; 22. прѣврѣщамъ съ двѣ —, *va.* saisir à bras-le-corps; 23. въ —, par dévers soi; 24. въ свои —, en main propre.

Ржжавень (рѣчини), *adj.* torrentiel.

Ржавица, *sf.* le rant, manique et manicle *f*;

1. (безъ прѣстїе), la mitaine, moufle *f*; 2. (на лакетъ-тѣ), l'amadis *f*; 3. (отъ савѣтъ), le brassard; 4. ризнична —, le gantelet; 5. зимны —вицы, gants fournis; 6. съ —цы, ganté, *adj*; 7. изваждамъ си —, *va. déganter et se —*; 8. турамъ си —, *va. ganter et se —*; 9. тѣровѣя съ —, la ganterie.
- Ржавичарь** (майсторъ), *ка, з. gantier, ère.*
- Ржавичень** занаятъ, *sm. la ganterie.*
- Ракавична растѣгалка**, *sf. le tourne-gants.*
- Ржавникъ**, *sm. le gantelet, garde-manche m, manique et manicle m, fausse manche f.*
- Ржавъ**, *sm. la manche, le bras, la gueule.*
- Ржавы**, *sm. pl. poignets de manche, m*; 1. (безъ дрѣха), l'amadis *f*; 2. край на ризны —, le poignet; 3. края — на дрѣха, *va. coudre*; 4. по ризны —, en manches de chemise, *f*.
- Ржакобръзство** (фокусъ), *sm. le tour.*
- видень, *adj. Bot. palmé.* [plaste.
- водачъ (на форменіанъ), *sm. un chiro — гадане, sn. la chiromancie.*
- движене (махане ржка), *sm. le geste.*
- дѣленъ, *adj. mécanique*; || —лно, —мент.
- Ржкоя** (класове), *sf. la javelle*; || оста-
вямъ пожънаты класове на —кы да съхнѣть,
va. enjaveler; || *Agric. javeler*; || работникъ
на тѣхъ —кы, un javaleur.
- Ржкой**, *sf. pl. la glanure*; || събирамъ —
слѣдъ жътва, *va. glaner*; || събирачъ, ка
на —, *z. glaneur, euse*
- Ржакрылыя животны**, *sn. pl. H. nat. les*
chéiroptères.
- мыйникъ, *sm. le lave-main, la fontaine.*
- ного животнъ, *sm. H. nat. pédimane, adj. m.*
- писане, *sn. l'écriture f.*
- писень (писанъ съ ржка), *adj. manuscrit.*
- дѣлжникъ, *sm. créancier chirogra-*
phaire m. [caligraphiques *m.*
- писны буквы, *sf. pl. Typ. caractères*
|| (за набирачъ), *Typ. la copie*; || вѣзване
на камыкъ —, l'autographie *f.*
- плѣскане, *sn. l'applaudissement m.*
- плѣщачъ, *sm. un applaudisseur.*
- плѣщъ, *va. applaudir à.*
- положене, *sn. l'imposition de mains,*
chirotonie f.
- Ржане** (за куче), *v. imp. il murmure.*
- Ржане** (за куче), *sn. le murmure.*
- Ржене** (и китка за —), *sn. l'aspergès m.*
- Ржсило**, *sn. l'aspersoir, goupillon m.*
- Ржсилница**, *sf. le bénéfiter.*
- Ржстелна джка**, *sf. l'aspergerie f.*
- Ржжъ**, *va. asperger.*
- Ржтъ** (и —тлина *f.*), *sm. la colline, monticule*
m, 'hauteur f, roidillon et raidillon, coteau,
tertre m, motte f; || *Céol. le chaînon.*
- Ржци**, *nom bulgare de la lettre P.*
- Ржченикъ**, *sm. la serviette, essui-main, mou-*
choir de poche, m.
- Ржчениче** (отривка), *sn. le lavabo.*
- Ржчень**, *adj. manuel, portatif*; || *Anat. brachial.*
— набивалникъ, *sm. la dame.*
— соколъ, *sm. oiseau de poing, m.*
— тегяхъ (станъ), *sm. le bas-métier.*
— тріонъ, *sm. l'égoïne f.*
- Ржчна баня**, *sf. le maniluve et manuluve.*
- книга, *sf. le manuel*; || *Com. le brouillon.*
- колца (съ две колела), *sf. la vinaigrette.*
- набивалка, *sf. la demoiselle, 'hie f*; ||
набивамъ съ —, *va. 'hier.*
— наковалничка, *sf. le tasseur.*
— носила (тагра *t.*), *sf. la civière.*
- Ржчникъ** (записна книга), *sm. Com. main*
courante f ou brouillard m.
- Ржчны колца**, *sf. pl. la brouette*; || нося съ
—, прѣсть, *va. brouetter*; || работникъ съ
—, un brouettier.
- палцы, *sm. pl. le bas-métier.*
- Ржшетаръ**, *sm. un tamisier, un criblier.*
- Ржшетка**, *sf. le treillis, barrière f, râtelier*
m, cage f, fromager m; 1. (мѣдънь или
каленъ сждъ), la passoire; 2. (отъ прѣстїе),
la claie; 3. (на вада), l'écrille *f, égrilloir*;
4. (на клюмкѣ), la crepauadine; 5. (въ ма-
настырь), la grille; || затулямъ съ —, *va.*
griller; 6. (за отпѣване), l'écumoire; 7.
(на прозорецъ), le balcon; 8. (на улукъ),
la pommelle; 9. покрытъ съ —, *Blas.*
fretté, adj; 10. —ткы (джсицы на про-
зорецъ), la jalousie; 11. турамъ —, *va.*
treillager; 12. майсторъ на —, un treil-
lageur; 13. обковавамъ съ —, *va. treil-*
lesser.
- Ржшето**, *sm. le tamis, le crible*; || прѣсяване
прѣзъ —, le criblage.
- образна кость, *sf. Anat. l'ethmoïde et*
os —, m; || на —, ethmoïdal, *adj.*
- прѣсѣвалка, *sf. le van*; || (ради зобъ),
la vanette.
- Рашетчена работа** (треляжъ), *sf. le treil-*
lage; || (прѣграда), le treillis.
- Ржшетчаста закрывка**, *sf. la persienne.*
- Ржшетчастъ**, *adj. H. nat. cribieux et cri-*
briforme.
- люкъ, *sm. Mar. le caillebotis.*

С.

С

Само

С (*есъ*), la dix-huitième lettre de l'alphabet bulgare. [sabaisme.

Сабенизмъ, *sm.* le sabéisme et sabisme ou **Сабенъ** биецъ, *sm.* bonne lame *f.*

Сабинкъ (*сабия трѣва*), *sm.* plante, le glaieul. [aloétique.

Сабуръ, *sm.* Pharm. suc d'aloès, *m;* -ровъ, **Сабя**, *sf.* l'épée *f.*, sabre *m.*, dague *f.*, espadon *m.*, aňange *f.*, fer *m;* 1. *fam.* la flamberge;

2. (*ятаганъ, ханжаръ*), le poignard; || пробождамъ или убивамъ съ —, *va.* poignarder; || -са съ —, *vr.* se poignarder; 3. (*двоостриѣна*), sabre poignard, estramaçon *m;* 4. (*абордажна*), *Mar.* sabre d'abordage; 5. (*дамаскинка*), acier de damas, *m;* 6. кастра съ —, *va.* sabrer; 7. рѣжъ или сѣжъ съ —, *va.* estramaçonner; 8. истреглавамъ —, *va. fam.* dégainer; 9. отъ малко нѣщо измѣквамъ —, *va.* brétailler; 10. прѣкарвамъ прѣзъ —, *va.* passer au fil de l'épée; 11. ударяне съ —, la botte; 12. майсторъ на -би (*ножаръ*), un fourbisseur.

Савакунъ, *sm.* oiseau, le crabier.

Савана (*гора и поляна, въ Америка*), *sf.* la savane.

Саванъ (*мрътвешка обвивка*), *sm.* le suaire, le linceul; 1. обвивамъ въ —, *va.* ensevelir; 2. обвиване въ —, ensevelissement *m;* 3. снемамъ — отъ мрътвецъ, *va.* désevelir. [choux —, *m.*

Савойско зеле, *sm.* les pancaliers et **Савура**, *sf.* *Mar.* le balast, le lest; 1. натоваряне съ —, le lestage; 2. натоварямъ съ — ладия, *va.* lester; 3. нехвърляване —, le délestage; 4. нехвърлямъ —, *va.* délester. [steur, délesteur *m.*

Савура мауна, *sf.* le lesteur et bateau le-
Сага (*прѣдане у сѣверни народы*), *sf.* la saga.

Саго, *sm.* le sagou; || барабойно —, sagou indigène.

Сагова палма, *sf.* arbre, le sagouier et sagoutier.

Сагунъ (*лаймуна*), *sm.* le sagouin.

Садачъ (*на дървѣ*), *sm.* un planteur.

Садене, *sm.* la plantation. [plantoir.

Садно (*копче за посаждане*), *sm.* le

Садина, *sf.* la prairie, campagne, plaine *f.*, jardinage, boulingrin; 1. (*плоскостъ*), le marché; 2. (*мера т.*), le gagnage; 3. (*лѣсто съ зелена трѣва*), la pelouse.

Садника (*сърбъ гора*), *sf.* la clairière.

Садратъ, *sm.* Tur. le colomnier.

Садукей (*секта*), *sm.* le saducéen; || учене на -кеи, le saducéisme.

Саж, *va.* planter; 1. (*дървѣ*), complanter; 2. (*изново*), replanter; 3. (*накъ*), rasseoir.

Саждево цвѣтило, *sm.* (*voyez* Бистръ).

Саждень и -дѣтъ, *adj.* fuligineux.

Саждно състояние, *sm.* la fuliginosité; || (*напечатване на пусконъ*), le fumé.

Сажды, *sf. pl.* la suie; -дѣтъ, de suie; || (*холодежки*), noir de suie, *m;* || съставъ отъ мажъ и —, *Mar.* le suage.

Сазъ, *sm. t.* (*voyez* Тръстъ).

Сайка (*леватска ладия*), *sf.* la saïque.

Сани, *sm. t.* un coureur (*voyez* Бързоходъ).

Сака (*болестъ у кôтъ*), *sf. t.* Vétér. la morve; || има —, morveux, *adj.*

Сакн (*лисицопащата маймуна*), *sm.* le saki.

Саксонски шарфоръ, *sm.* le saxe ou porcelaine de Saxe.

Саксофонъ (*музикаленъ инструментъ*), *sm.* le saxophone, saxe-horn *m.* [troubleau.

Сакче (*за ловене рыба*), *sm.* le trubleau et **Сакъ** (*рыболоуба мръжа*), *sm.* le verveux, la trouble ou truble, boulier, ableret *m.*

Саламандра, *sf.* reptile, la salamandre, le sours.

Саламура, *sf.* Chim. eau mère *f.*

Салата, *sf.* la salade; -тенъ, de salade; || разбърквемъ —, *va.* fatiguer; || (*марулы*), plante, la laitue. [cette ou mâche.

Салатенъ будирианъ, *sm.* plante la dou-
Салатна кошница, *sf.* le saladier.

Салатникъ (*-тѣица*), *sm.* le saladier.

Сальв (*хвъргане топове*), *sm.* la volée.

Салепъ (*хранително вещество*), *sm.* le salep.

Салицитъ (*кажикъ съ върбови листа*), *sm.* la salicite.

Салически законъ, *sm.* loi salique *f.*

Салийски жрецъ (*въ Римъ*), *sm.* salien et prêtre —, *sm.*

Салонъ (*голямъ одаръ*), le salon, la salle.

Салпиконъ (*горчива мѣжа*), *sm.* le salpicon.

Салтамарка, *sf. t.* le pourpoint, la camisole; || (*на римскы конници*), l'angusticlave *m.*

Салтанатенъ, *adj. t.* fastueux (*voyez* Зах-
ластнатъ). [tarelle.

Салтарелла (*Венеціанско хоро*), *sf.* la sal-
Саль, *sm. t.* (*voyez* Плута). [cherie *f.*

Салхана, *sf. t.* l'abattoir *m.*, tuerie, bou-
Самаръ, *sm. t.* le bâ, la torche; 1. турямъ — на добытакъ, *va.* bâter, enbâter; 2. снемамъ —, *va.* débâter; 3. майсторъ на -ри, un bâtier. [plein-vent.

Самичко дърво (*посадено*), *sm.* Agric. le
Само, *adv.* seulement, purement, uniment, tout court, tout en gros, guères, ne... que; 1. -нынъ, ne faire que de; 2. както отъ —

- себе, par intuition; 3. отъ -себе-си, *fig.* de plain-pied.
- Самобытенъ**, *adj.* indépendant.
- бытность, *sf.* l'indépendance *f.*
 - варъ, *sm.* la bouilloire et bouillotte, fontaine à thé, *f.* [arbitraire.
 - властенъ, *adj.* indépendant, absolu, libre,
 - властитель епископъ, *sm.* un autocéphale.
 - властие, *sn.* l'arbitraire *m.*
 - властникъ, *sm.* un despote. [ment.
 - властно, *adv.* indépendamment, absolu.
 - властность, *sf.* l'indépendance *f.*, la liberté.
 - волентъ, *adj.* indépendant.
 - волно, *adv.* de son autorité privée.
 - нскуване (на младици), *sn.* l'archis *m.*
 - гледане, *sn.* l'autopsie *f.*
 - двигъ, *sm.* l'automate *m.*
 - дива, *sf.* une fée, nymphe *f.*; || (въздух-на жена), une sylphide.
 - дивентъ, *adj.* féérique, enchanté, magique.
 - дивна пиеца, *sf.* Théd. la féerie.
 - дивеса хубость, *sf. fig.* le charme.
 - дивесо пнтie, *sn.* le philtre.
 - дивство, *sn.* la féerie; || *fig.* la magie.
 - доволенъ, *adj.* suffisant. [sance *f.*
 - доволство, *sn.* la suffisance, complai-
 - дврентъ боръ (едностаинъ), *sm.* Mar. mûre à pibie, *f.*
 - държавенъ, *adj.* autocratique, souverain.
 - държавie, *sn.* l'autocratie, souveraineté *f.*
 - държавно, *adv.* souverainement.
 - държець, *sm.* un autocrate.
 - жива дъвойка, *sf. fam.* une sauvagesse.
 - живентъ, *adj.* insociable; -вно, -мент.
 - живъ, *г.* casanier, ère; un solitaire; || *fig.* un emplâtre, sauvage, 'hibou; || *fam.* un pékin.
 - званецъ, ванка, *s.* usurpateur, trice; un imposteur; || *fam.* un intrus.
 - званъ, *adj.* prétendu.
 - изгледване, *sn.* l'autopsie *f.*
 - истина, *sf.* l'axiome *m.*
 - ковецъ, *sm.* un affineur.
 - ковъ, *sm.* la forge, le bocard; || (дунка *t.*), le martinet.
 - либивъ, *adj.* personnel, suffisant.
 - либие или Себе-либие, *sn.* l'amour-propre *m.*
 - личентъ, *adj.* personnel.
 - лично, *adv.* en personne, en propre personne, personnellement. [sance *f.*
 - надѣянность, *sf.* la confiance, complai-
 - надѣянъ, *adj.* confiant, avantageux.
 - обожаване, *sn.* l'idolâtrie *f.*
 - отвъреване или -отричане, *sn.* l'oubli de soi-même, *m.*
 - произволентъ, *adj.* volontaire, spontané.
- Самопронзволность**, *sf.* la spontanéité, automacie *f.* [tant *adj.*
- прѣтворителны (за врата), *sf. pl.* bat-
 - расла ябълка, *sf.* l'égrain *m.*
 - раслскъ (злато), *sm.* Minér. la pépite.
 - растенъ (за метали), *adj.* Minér. natif.
 - родентъ (за метали), *adv.* vierge; || *Méd.* spontané. [substantif *m.*
 - стоятеленъ глаголь, *sm.* Gram. verbe
 - стоятелно, *sn.* l'absolu *m.*
 - стоятелность, *sf.* l'autonomie *f.*
 - стрѣль, *sm.* l'arbalète *f.*
 - черъ, *adj.* brun, basané.
- Самотия**, *sf.* la solitude, retraite *f.*; || (вижда-не или разговоръ на —, la tête-à-tête.
- Самотно запиране**, *sm.* système cellulaire *m.*
- Самоубийство**, *sn.* le suicide.
- убийць, *sm.* un suicide.
 - увѣренность, *sf.* *fig.* l'aplomp *m.*
 - управлене (правда за —, l'autonomie *f.*
 - укъ, *sm.* autodidacte, *sc.*
 - управяне, *sn.* voie de fait, *f.*
 - хвалене, *sn.* la bravacherie. [montade *f.*
 - хвалство, *sn.* la fanfaronnade, rodo-
 - хвалъ, *sm.* avaleur de charrettes ferrées; fanfaron, onne, *s.*; || *fam.* un brave, sa-
 - хубаво, *adv.* au naturel.
- Самсаринъ**, *sm. t.* un censal.
- Самсонче (кученце)**, *sn.* le doguin.
- Самумъ (сѣтъръ)**, *sm.* le simoun.
- Самунъ**, *sm. t.* un pain, meule *f.* (voyez Пещникъ).
- Самъ**, -ый и -мичькъ, *adj.* seul; 1. — си, *prop.* en personne, en propre personne; 2. — си той, *fig. fam.* incarné, *adj.*; 3. — саминичькъ, *dim.* seulet; 4. — на себе, *adv.* à part soi.
- Сандаля (каиче *t.*), sm. le ponton; || —, *arbre*, le sandal et santal. [daraque.**
- Сандаракъ (глокиния смола)**, *sm.* la san-
- Сандрилѳона**, *sf.* la cendrillon.
- Санджаркетъ (заналтъ)**, *sn.* la layetterie.
- Санджаръ (майсторъ)**, *sm.* un malletier, coffretier, layetier *m.*
- Санджкъ**, *sm. t.* le coffre, malle *f.*, canasse et canastre, comptoir *m.*; 1. (за наръ) coffre-forte, *m.*; 2. (на каретенъ имперяль), la vache; 3. (съ прѣградки), l'écurie *m.*; || (съ седеи), le semainier; 4. (за шивета), Mar. la canevette; 5. влатане въ —, l'encaissement *m.*; 6. турямъ въ —, *va.* encaisser; 7. изваждамъ изъ —, *va.* décaisser; 8. настиламъ въ —, *va.* encoffrer (voyez Ковечъ и Ракла).
- Санджче**, *sm. dim.* le coffret, mallette, layette *f.*; 1. (за безцѣны камачи), l'écrin *m.*; 2. (въ панорама), l'optique *f.*; 3. (съ ажурни цѣ-рове), le serron; 4. (отзадъ на каллска), le magasin. [voyez also Санджакъ]
- Санжакъ (съ Турско)**, *sm.* le sandjack *et*

- sangiac; || достоинство на —, le sanjakat, et sangiacat.
- Сановиикъ, *sm.* un dignitaire.
- Санскритски языкъ, *sm.* le sanscrit.
- Сантимъ (стома часть на франкъ), *sm.* un centime.
- Сантонъ (турски монахъ), *sm.* un santon.
- Сантура, *sf.* le tympanon; -рень, de tympanon.
- Санхедринъ (еврейска сѣдница), *sm.* le sanhédrin.
- Санъ, *sm.* la dignité; || посвященникъ въ —, un ordinar; || посвященъ въ —, l'ordination *f.*
- Сапа (подкопъ), *sf.* la sape.
- Сапаяу (маймуна), *sm.* le sapajou.
- Сапанъ (цвѣтило дърво), *sm.* le sapan.
- Сапеоръ, *sm.* Milit. un sapeur.
- Сапикасамъ, *va.* apercevoir.
- Сапикасване, *sm.* l'aperceissance *f.*
- Сапироване, *sm.* Fortif. la sape.
- Сапирувамъ, *va.* saper.
- Саполивъ, *adj.* roupieux, morveux.
- Саполивщина, *s. fam.* roupilleux, euse.
- Саполко, *ка, s.* morveux, renifleur, euse; || *pop.* une trousse-pête.
- Саполы, *sm. pl.* la piteute, glaire, morve *f.*
- Сапота (плодъ), *sf.* la sapote et sapotille.
- Сапунарица (фабрика за сапунъ), *sf.* la savonnerie.
- Сапунаръ, *sm.* un savonnier.
- Сапунева вода, *sf.* eau de savonnage, *f.*
- Сапунено дърво, *sm.* arbre, le savonnier.
- Сапунень и -пунявъ, *adj.* savonneux, saponacé.
- Сапунка (камыкъ), *sf.* la stéatite.
- Сапунна трѣва, *sf.* plante, la saponnaire.
- Сапунъ, *sm.* le savon; 1. брусъ —, un pain de savon; 2. валикъ —, une savonnette; 3. ставане —, la saponification; 4. прѣобрыщамъ въ —, *va.* saponifier; 5. мыя или перъ съ —, *va.* savonner; 6. испира съ — (за платъ), *v. imp.* il se savonne.
- Сапуняване, *sm.* le savonnage. [phir.]
- Сапфиръ (синъ склякъ камыкъ), *sm.* le saphir.
- Сарабанда (играене и пѣсня), *sf.* la sara-bande.
- Сарай, *sm. t.* le séraï, château, hôtel, siège *m.*, chambre *f.*; 1. *fig.* le louvre; 2. (на Арабски килъзъ), la smalah; 3. градеки —, hôtel de ville, *m.* [бивачъ].
- Сарафинъ, *sm. t.* (воѣзъ) Мѣнильникъ et Раз-Сардела, *sf.* poison, la sardine, anchois *m.*
- Сардоникъ (сардъ), *sm.* la sardoine ou sarde.
- Саржа (оулень платъ), *sf.* le serge; 1. тѣлка —, la sergette; 2. търговля съ -жы, la sergerie; 3. фабрика за -жы (саржарница), la sayetterie, la sergerie.
- Саржаръ (майсторъ), *sm.* un serger et sergier.
- Саркологически, *adj.* sarcologique.
- Саркология (наука за мекытъ части на тѣлото), *sf.* la sarcologie.
- Саркофагъ (каменни или параденъ погребальникъ), *sm.* le sarcophage.
- Сассанарель, *sf.* plante, la salsepareille.
- Сассатрасно дърво, *sm.* arbre, le pavame.
- Сассатрасъ, *sm.* arbre, le sassafras.
- Сассонажко сырене, *sm.* le sassénage.
- Сатана, *sm.* le satan.
- Сатанически, *adj.* satanique.
- Сатира (подигравка), *sf.* la satire; || (отропителна посма у Гръцы), la satire; || което са относя до —, satyrique, *adj.*
- Сатирикъ (списатель на сатиры), *sm.* un satyrique.
- Сатирически, *adj.* satirique; -скы, -ment.
- Сатирическое стихотворене, *sm.* le sirvente.
- Сатиръ (горски полубогъ), *sm.* un satyre.
- Сатрапія (управлене на сатрапъ), *sf.* la satrapie.
- Сатрапъ, *sm.* un satrape.
- Сатурналии, *sf. pl.* les saturnales *f.*
- Сатурнъ (планета), *sm.* Astr. le Saturne.
- Сатъръ, *sm. t.* le 'hachoir, le coupelet.
- Сафически стихъ, *sm.* saphique et vers saphique, *sm.*
- Сафюръ (сафра), *sm.* Chim. le safre.
- Сахтияринца (табакхана *t.*), *sf.* la maroquinerie.
- Сахтиянаръ, *sm.* un maroquinier.
- Сахтиянь, *sm. t.* le maroquin, le cordouan; || работене —, le maroquinage; || работа —, *va.* maroquiner.
- Сачева, *sm. pl.* la boutique, affutage *m.*; || (за свинска ловъ), Vén. le vautrait; 1. всякакви желъзны —, la taillanderie; 2. занаятскы —, l'outillage *m.*; 3. приготвямъ —, *va.* ouïllier; 4. ковать на —, un taillandier.
- Сачево, *sm.* l'outil *m.*, instrument, ustensile, organe, burin *m.*; 1. *fig.* le ministre; 2. Techn. l'arçon *m.*; 3. изображене мъжко —, le phallus.
- Сачмы (брабонкы), *sf. t.* le plomb; || (за пилцы), *fig.* la dragée.
- Сбаскувамъ, *va.* écharper. [refrapper.]
- Сбнвамса, *vr.* brétailler, aborder; || (накъ),
- Сбнване, *sm.* la bataille, combat, engagement, conflit, affaire, action *f.*, abordage *m.*, mêlée *f.*; 1. *fig.* la collision; 2. (случайно), la rencontre; 3. (распръснато, тукъ-тамъ), l'escarmouche *f.*; 4. наченвамъ —, *va.* engager; 5. всячки приготвены за —, branlebas de combat; 6. сбнване страсть за —, Phren. la combativité.
- Сбнвачъ, *sm.* un dégaîneur.
- Сбирамъ, *va.* unir, incorporer, joindre; 1. Mathém. sommer; 2. (орлякъ или ордія), attrouper; 3. (въ себе-си), contenir; 4. (накъ), rejoindre; 5. който собира, contenant, *adj.*; 6. -са, *vr.* se rejoindre; 7. (съ

courbage *m*; 1. (жили), le soubresaut; 2. (на копыто у коня), *Vétér.* l'encastelure *f*; 3. (или стискане сърдце), *Anat.* la systole.

Свивателенъ, *adj.* contractif, contractile; 1. *Bot.* plicatile; 2. *Phys.* coerebile; 3. *Anat.* systaltique; 4. (за ноктиѣ), *H. nat.* rétractile.

Свивателна мышца, *sf.* *Anat.* le sphincter. — шѣпка, *sf.* la claque.

Свивателность, *sf.* la contractilité; || *Phys.* la coereibilité; || *H. nat.* la rétractilité.

Свивачъ (на тютюнъ), *sm.* un rôleur.

Свивка, *sf.* *Archit.* l'enroulement *m*; 1. (или пакетъ), le paquet; 2. (хартия), le rouleau, sac de papier; 3. (или тютюнъ), le rôle.

Свидѣтеленъ, *adj.* testimonial.

Свидѣтельство, *sn.* le témoignage, preuve *f*, certificat *m*, déposition *f*, acte, extrait, hommage *m*, autorité, démonstration *f*; 1. *fig.* le gage; 2. (отъ слырскы мѣста), patente brute *f*; 3. (отъ здравы мѣста), patente nette *f*; 4. по — на други, *adv.* sur parole.

Свидѣтелствоване, *sn.* la visite.

Свидѣтелствувамъ (показвамъ), *va.* attester, certifier, déposer, visiter; 1. (документы), viser; 2. (нѣкому за нѣщо), prendre à témoin, *m*; 3. (за нѣщо), témoigner de.

Свидѣтель (показачъ), *sm.* le témoin; 1. чуль и чуваль — (подкупникъ), témoin auriculaire; 2. очни —, témoin oculaire; 3. (противъ или въ полза на нѣкого), témoin à charge, à décharge; 4. (у нотариуса), *Jur.* témoin instrumentaire; 5. (по порчиане), un certificateur; 6. испытване на -тели, *Jur.* audition des témoins; 7. това доказано съ -тели, *adv.* témoin; 8. отхвърлямъ или неприямамъ -тели, *va.* *Jur.* reprocher.

Свинаръ, *ка, s.* percher, ère; gardeur, euse de cochons, un pâtre.

Свинюровнина, *sf.* le boutis.

Свинска зурла, *sf.* le boutoir.

— кожаца, *sf.* levûre *f* et *m*.

— кочина, *sf.* la porcherie, toit à cochons, étable à porcs, haran *m*; || запирамъ въ —, *va.* établir. — рилетѣ.

— мръвка (опечена), *sf.* la griblette, la — стопена мазъ, *sf.* le saindoux.

— чолостъ, *sf.* la bajoue.

Свински, *sf.* porcîn.

Свиноско легло, *sn.* la bauge.

— месо, *sn.* le porc.

Свинскы менгушы, *sm. pl.* la bajoue.

Свинщина, *sf. fat.* la cochonnerie.

Свиня, *sf. marm.* le porc, cochon, pourceau *m*; 1. (женска), la truie, le verrat; 2. (морска), porc marin ou marouin, pour-

seau de mer; 3. (ежка), le porc-épie; 4. връме за ловъ на -ни, *Vén.* la porchaison; 5. (индийска или морска), cochon d'Inde; 6. (непраздна), la cochie; 7. хранена —, cochon d'engrais; 8. плата за хранене -ни въ гора, le panage; 9. *fig.* un marsouin, un villain.

Свињска, *vr.* faire le rencheri ou la petite bouche, faire la sucrée.

Свитка (мѣда), *sf.* *H. nat.* la volute; || (хартия за пекселметъ), la caisse.

Свитопахъ, (*sm. marm.* le paradoxure.

Свитость, *sf.* la compacité.

Свити, *adj.* compacte, racorni; || (за листа), *Bot.* convoluté. [vousseau]

Своденъ камыкъ, *sm. Archit.* le voussoir et Сводче, *sn. dim. Archit.* l'arcceau *m*.

Сводъ, *sm.* la voûte, arcade *f*; 1. *Archit.* l'abside *f*; 2. камыкъ за склучеване на —, la mensole ou clef de voûte; 3. накичванеа двътъръ на —, le cul-de-lamp; 4. петъ на —, l'arrachement *m*; 5. права —, *va.* voûter. [traire.]

Своеволенъ, *adj.* volontaire, libertin, arbi-

Своеволие, *sn.* libre ou franc arbitre *m*.

Своеволна властъ, *sf.* l'arbitraire *m*.

Свевольникъ, *sm.* un volontaire.

Свевоство, *sn.* la licence.

Свое или тѣхно имане, *sn.* le leur.

Свое мѣстце, *sn.* un chez-soi, -moi, -lui.

Своенравенъ, *adj.* capricieux, bizarre, humoriste, têtû, quinteux, mutin, acariâtre; || *fig.* lunatique, hétérocélite.

Своенравіе, *sn.* le caprice, bizarrerie, humeur *f*, gré *m*, acariâtreté *f*; || *fig.* la quinte.

Своепечѣленъ, *adj.* intéressé.

Своеръченъ, *adj.* autographe.

— ржкописъ, *sm.* l'autographe *m*.

Своеръчно (съ своята си ржка), *adv.* de sa propre main.

— писмо, *sn.* l'autographe *m*.

Свой, *pron.* le leur (*f.* la leur, *pl.* les leurs).

— кжтъ, *sm.* un chez-soi, -moi, -lui.

Свойщина, *sf.* la propriété, le propre, qualité, modalité, affinité *f*, caractère *m*, catégorie, condition, vertu, complexion *f*; 1. *fig.* la physionomie; 2. (на езикъ), le génie; 3. (за пописване), *Chim.* l'absorptivité *f*; 4. наклонности и -щины (у животны), *pl.* les mœurs *f*.

Своичиненъ, *adj.* spécifique, propre, convenable, commun à; || (нѣкому), naturel à.

Сврака, *sf.* oiseau, la pie, agace ou agasse, margot *f*, choucas *m*. [bout-de-manche.]

Свракы (на риза), *sf. pl.* l'épaulette *f*, le

Свързанъ, *adj.* lié, noué, jointif, cohérant, suivi

Свързевамъ, *va.* lier, nouer, unir, marier, as soier, assembler, encadanasser, garrotter, empaqueter, trousser; 1. *fig.* enchaîner, coudre; 2. *Mar.* frapper; 3. (каманіе),

liaisonner; 4. (задръстева мѣкамани на визидане), enliser; 5. (сѣ клана), bâillonner; 6. -са, *vr.* se lier, s'unir; 7. *fig.* se marier, s'enchaîner à; 8. (сѣ нѣкого), se faufler.

Свързване, *sm.* la cohérence, empaquetage, fenton ou fantom *m*, suite *f*; || *fig.* la liaison, tissu *m*, texture *f*; || *Phys.* la cohésion.

Свързка, *sf.* le faisceau, lien *m*, copule, relation *f*, rapport *m*; 1. *fig.* la liaison; 2. *Archit.* le tirant; 3. (божиа т), la trousse; 4. (на дѣловни хартии), le dossier; 5. напрѣчна — на подѣ, la lierne; 6. (сѣ мысли), la logique; 7. (стоки), le ballot; 8. описание -кы, *Anat.* la syndesmographie et -mologie.

Свързливъ, *adj.* combinable.

Свърталища, *sf.* l'habitation *f*, domicile *m*; 1. *fig.* le siège; || двигамъ —, *va.* lever le siège; 2. нѣмае въ —, la non-résidence.

Свъртване (на тѣсно мѣсто), *sm.* la claustration.

Свърхестественъ, *adj.* antiphysique.

Свършакъ, *sm.* la fin, terme *m*, extrémité *f*, trépas et trépassement *m*; 1. *fig.* l'oméga *m*, le décès; 2. (на слово), l'épilogue *m*; 3. (умрѣло), le noir trajet; 4. при -тъ, à la sortie de.

Свършевамъ, *va.* finir, mettre fin, terminer, accomplir, consommer, fermer, clore, clôturer, expédier, conclure, parfaire, venir à bout de, dénouer; 1. *fig.* trancher, vider; 2. (до край нѣщо), *fig.* mettre la seeau à; 3. (работата си), faire son sillon; 4. (скоро), sabrer; || *fig.* trousser; 5. -са, *vr.* finir et en —, so terminer, expirer, décéder; 6. свършеваса, *v. imp.* il expire, il passe; || -вата, ils terminent en; 7. който са свършева, *fig.* expirant, *adj*; 8. то са свърши веке, c'est entendu.

Свършеване и -шене, *sm.* la fin, finiment, accomplissement *m*, terminaison, consommation, décision, conclusion; || *fig.* la clôture; || (на рѣчи), *Gram.* la désinence.

Свършено, *adv.* tout est dit; || -то, *sm.* le finiment.

Свършенъ, *adj.* fini, accompli, révolu, convenu, consommé, décidé; 1. *fam.* toisé; 2. маде натри —, baelé, *adj*; 3. това рома -шено, cela vaut fait.

Свършителенъ, *adj.* final.

Свърѣделенъ станъ, *sm.* l'alésoir *m*.

Свърѣде, *sm.* le lasseret et laceret, la queue-de-cochon.

Свърѣлева дупка, *sf.* la forure.

Свърѣдъ, *sm.* la vrille, perce *f*, pointeau, amorçoir, ébauchoir, évider, biseau, archet, forêt *m*, tarière *f*; 1. (за витла или за главини), le taraud; 2. земянъ —, la sonde ou tarière; 3. (у кацаръ), la losse et lousse; 4. пробиване съ — земя, la

sondage; 5. опытвамъ съ — земя, *va.* sonder; 6. майсторъ на -дѣ, un vrillier.

Свърквамъ, *va.* assembler, évoquer; 1. (кучета), *Vén.* rompre; 2. (за наговаряне), aboucher; 3. сѣ рогъ кучета), *Vén.* forhuir du cor, grailleur; 4. (свърбане), convoquer; 5. -намеса, *vr.* en appeler à.

Свъркване, *sm.* la convocation.

Свъркливъ, *adj.* convocable.

Свърчать, *ка, s.* musicien, enne; joueur, euse d'instrument; flûteur; euse; || (кога свърчи), un exécutant.

Свърхестелъ, *sm.* oiseau, le jaseur.

Свърхене (на свършил), *sm.* l'exécution *f*.

Свърка, *sf.* le chalumeau, flageolet *m*, loure, anche *f*; || промѣнявамъ —, *va.* *fam.* déchanger.

Свъркамъ (сѣ свита рѣка), *vr.* siffler en raume *f*; || свърка (за свѣтъръ-тъ), *v. imp.* il susurre. [tion et -surrement.

Свъркане (на свѣтъръ-тъ), *sm.* la susurra-

Свъркаръ, *sm.* un cornemuseur.

Свърнувамъ (нѣсенъ), *vr.* siffler.

Свърноване, *sm.* le sifflement, sifflerie *f*, coup de sifflet, *m*.

Свърня, *sf.* *Mus.* l'air *m*; 1. (на инструмента), *Mus.* le toucher; 2. (сѣ търбила или тролнети), la fanfare; 3. страсть къмъ —, la mélomanie; 4. страстенъ пріетель на —, *sc.* mélomane.

Свърнчица, *sf.* le broui.

Свъря, *vr.* *Mus.* exécuter; 1. (сѣ инструмента), jouer; 2. (сѣ нѣщо), *Mus.* toucher; 3. (накъ или изноно), rejouer; 4. (муциката, арфа, гитара), *Mus.* pincer; 5. (сѣ търбилце), sonner; 6. (сѣ уста), siffler; 7. свърятъ, *v. imp.* ils chuchètent.

Свъртене, *sm.* la cognition.

Свъртенъ, *adj.* raisonnable, conscient, catégorique, religieux.

Свъртено, *adv.* en conscience, en sûreté de.

Свъртъ, *sf.* la conscience, le fer intérieur, la scrupule; 1. *fig.* le tribunal de la conscience, religion *f*; 2. безпокойство на -та, le scrupule; 3. биене —, *fig.* le cri.

Свърствамъ, *va.* désabuser, désaveugler, désenchanter; || -са, *vr.* se désabuser, se reconnaître, rappeler ses esprits *m*, se faire scrupule de.

Свърстване и -тене, *sm.* le désabusement, désaveuglement, désenchantement *m*, conscience *f*.

Свъртене, *sm.* la splendeur, resplendissement, rayonnement *m*, gloire *f*; || *fig.* l'éclaire, éclat, feu, *m*; || *Phys.* la coruscation.

Свъртильникъ, *sm.* la lanterne, torchère *f*.

Свъртило, *sm.* le luminaire; || *fig.* le flambeau, fanal *m*.

Свъртканица, *sf.* la foudre, tonnerre, éclair *m*, fulguration *f*.

- СВѢТКАМЬ**, *vn.* étinceler; 1. *fig.* boire; 2. свѣтка, *v. imp.* il flamboie, il fulgure, il éclaire; 3. -каса (за морето), *Mar.* elle braille. [fulguration.]
- СВѢТКАНЕ**, *sn.* l'étincellement *m*; || *Chim.* la свѣтлакъ, *sm.* insecte, la lampyre ou ver luisant, luciole *f*. [facule.]
- СВѢТЛА** луна (на слънцето), *sf.* *Astr.* la свѣтла, *adj.* lumineux, luisant, clair, serein, net; || *Med.* lucide.
- СВѢТЛІВА** звѣзда, *sf.* *Astr.* la luisante.
- СВѢТЛИВОСТЬ**, *sf.* la conscience; || същане —, *Phrén.* la conscienciosité.
- СВѢТЛИВЪ** и -ликавъ, *adj.* luisant, éclatant, resplendissant, scintillant, flamboyant, étincelant, rayonnant, reluisant, lumineux, scrupuleux, consciencieux; || (за цѣлтове), voyant. — уместовачъ, *sm.* un scrupuleux.
- СВѢТЛИНА**, *sf.* la lumière, clarté *f*, brillant *m*, illustration *f*, jour *m*; 1. *fig.* le lustre, le relief; 2. слаба —, la lueur; 3. боеие отъ —, *Med.* la photophobie; 4. вънецъ отъ —, l'auréole *f*; 5. една заря —, jet de lumière, *m*; 6. държъ на — айце, *va.* mirer; 7. распространене на —, la diffusion; 8. распръстнуване —, la disgregation; 9. распръстнувамъ —, *va.* Opt. disgreger; 10. който бѣга отъ —, lucifuge *et* -fugace, *adj*; 11. който неотбѣлква —, *Phys.* acampte, *adj*.
- СВѢТЛОСТЬ** (тутла), *sf.* excellence, Altesse sérénissime, sérénité, seigneurie, grâce, *f*.
- СВѢТЛЫ** отворки, *sf. pl.* les clairs *m*.
- СВѢТЛЪ**, *vn.* resplendir, figurer; || свѣтлае, *v. imp.* il chatoye.
- СВѢТОВЕНЪ** и -тски, *adj.* mondain, séculier, temporel, terrestre.
- гражданецъ, *sm.* un cosmopolite *et* -litain.
- СВѢТОВНА** болестъ, *sf.* la syphilis; || прѣхванатъ отъ —, un vénérien; || цѣръ за —, *Med.* antisiphilitique, *adj.* *m*.
- власть, *sf.* le temporel.
- пустотія, *sf.* la mondanité.
- сѣдница (на епископъ), *sf.* la temporalité.
- СВѢТОВНО**, *sn.* le profane.
- СВѢТОВНОСТЬ**, *sf.* la terrestréité.
- СВѢТОВОСЕНЪ**, *adj.* lumineux.
- СВѢТОСЪИКА**, *sf.* le clair-obscur.
- СВѢТСКА** сѣдница (на черковата), *sf.* la sécularité. [séculier, profane.]
- СВѢТСКИ**, *adj.* lai, laïque *et* laïc, communal, — човѣкъ, *sm.* un mondain.
- СВѢТУВАМЪ**, *vn.* vivre. [laterne.]
- СВѢТУЛКА**, *sf.* insecte, le fulgore ou porte-свѣтулка, *sn.* *Astr.* le scintillement.
- СВѢТЪ**, *sm.* le monde, siècle *m*, création, lumière, commune, machine ronde *f*, public *m*; 1. *fig.* la terre, le parlerre; 2. ветый —, l'ancien monde; 3. новыи —, le nouveau monde; 4. ветый и новыи —, *Geogr.*
- le continent; 5. другый —, l'autre monde; 6. на край -тъ, au bout du monde; 7. знаяне —, le savoir vivre; 8. образъ на -тъ, le cosmorama; 9. прѣдъ всичкый —, *adv.* publiquement; 10. прѣдъ цѣлъ —, au vu et au su de tout le monde; 11. това го знае цѣлъ —, c'est le secret de la comédie; 12. на -тъ, sous le soleil; 13. на тоя —, ici bas; 14. познавамъ странытъ на -тъ, *va.* s'orienter; 15. поставяне своредъ странытъ на -тъ, *Archit.* l'orientation *m*; 16. поставямъ или разлагамъ споредъ странытъ на -тъ, *va.* orienter; 17. оставямъ -тъ (умирамъ), *va. fig.* aller au royaume des taupes *f*; 18. отивамъ си на оня —, *vn. fan.* déménager.
- СВѢТЪ**, *vn.* briller, luire, rayonner, éclater, rutiler; 1. *fig.* reluire; 2. (иъкому), éclairer; 3. свѣти (за слънцето), il donne, il luit.
- СВѢЩАРИЦА**, *sf.* la chandellierie.
- СВѢЩАРЪ**, *sm.* un chandelier, un 'cierier; || -рка (тырскока), une chandelière.
- СВѢЩЕНЪ**, *adj.* lunaire.
- СВѢЩЕНА** лавница, *sf.* la chandellerie.
- цѣва (орждіе), *sf.* *Chir.* le porte-bougie.
- СВѢЩНИКЪ** или **СВѢТНИКЪ**, *sm.* le chandelier, le flambeau; || (за махалъ), la torchère; || (за озарячи), le brûle-tout.
- СВѢЩНИЧЕ** (съ рачка), *sn.* le martinet.
- СВѢЩНО** накинчване, *sn.* la bobèche.
- СВѢЩНОСЕЦЪ**, *sm.* un acolyte; 1. (у Гръци), un lampadophore; 2. (у католицы), un céroféraire; 3. зване на —, acoletat, *m*.
- слънченъ, *adj.* *Astr.* luni-solaire.
- СВѢЩЪ**, *sf.* la bougie, le flambeau; 1. (лева), la chandelle; 2. изъжана —, chandelle moulée; 3. потонна —, chandelle plongée; 4. la lumière, la lune; 5. нова —, nouvelle lune; 6. пълна —, pleine lune; 7. априлска —, lune rousse.
- СВЯТА** Святыхъ, *sf.* le saint des saints; || (у Евреи), le sanctuaire; || день всѣхъ Святыхъ, le toussaint.
- СВЯТАЛИЦА**, *sf. fig.* le sanctuaire.
- СВЯТО**, *adv.* saintement; || -то, *sn.* le sacré; || *fig.* en odeur de sainteté, *f*.
- вънчило, *sn.* le sacrement.
- кражба, *sf.* le sacrilège.
- кражба, *adj.* sacrilège; —бно, —ment.
- крадецъ, *sc.* sacrilège.
- купень (симоническу), *adj.* simoniaque; || -пецъ, *sm.* un simoniaque.
- купество (симонія), *sn.* la simonie.
- СВЯТОСТЬ**, *sf.* la sainteté.
- СВЯТЧЕ**, *sn.* le précis.
- СВЯТЪ**, *adj.* saint, *part.* béni.
- СВЯТЫ** Дарове, *sm. pl.* le saint sacrement.
- тайны, *sf. pl.* l'eucharistie *f*.
- СВЯТЫЙ**, *adj.* *s.* saint, inte; sacré, le patron; 1. исхвърлямъ отъ брой-тъ на -тигъ, *va.*

decanoniser; 2. кѣлѣся на всичкѣхъ — тѣхъ, *vr. jurer ses grands Dieux*; 3. причитаемъ нѣкого въ брой-тѣ на — итъ, *va. béatifier*.
Святой Духъ, *sm. le Saint-Esprit*.
Святѣна (*прѣтворна*), *sc. hypocrite*; 1. *fig. le bigotisme, sanctuaire m*, un pharisien; 2. смръеникъ на —, *sc. sacrilège*; 3. смръеяване — тѣни, *le sacrilège*.

Святѣ и — тивамъ, *va. sanctifier, baptiser*; || който — тива, *sanctifiant, adj.*

Священна драма (*мистерія*), *sf. le mystère*.
 — кинга (*у Кинезитѣ*), *sf. le King*.
Священникъ, *sm. un prêtre*.
Священническа кѣща, *sf. le presbytère*.
Священнически, *adj. sacerdotal*; || (*носки*), *presbytéral*.

Священническо зване, *sn. le sacerdoce*.
Священо, *sn. le sacré*.
 — бранило (*у Римляны*), *sn. l'ancile m*.
 — началѣ, *sn. la hiérarchie*.
 — Писане, *sn. la Bible*; || (*агиография*), *l'hagiographie f*.
 — писатель (*агиографъ*), *sm. un agiographe*.
 — писны кнѣгы, *sf. livres hagiographes m*.
 — службашъ, *sm. ministre des autels, m*.
 — училникъ, *sm. un doctrinaire*.

Священство, *sn. la prêtrise, sacerdoce f, sanctuaire m*.
Священъ, *adj. saint, sacré, hiératique*.
 — херолдъ (*у Римляны*), *sm. un fécial*.

Священи игры, *sf. pl. jeux hiérioniques m*.
 — мѣста, *sn. pl. sacrés parvis m*.
Сгабосвамъ, *va. (voyez Лжжж)*.
Сганъ, *sf. la troupe, multitude, volée f, peuple m*; || *fig. la vermine*; || (*животны*), *le troupeau*.

Сгачевамъ (*сѣлхъ*), *va. traquer*.
Сгачеване, *sn. Vén. la traque*.
Сгибавина, *sf. la courbure, la coudure*.
Сгибамса, *vr. se courber, se plier, se blouser, fléchir*.
Сгибане, *sn. le courbage, le fléchissement*.
Сгибливъ, *adj. ployable*.
Сгровенъ, *adj. consentant, convenu, concerté, uni, compatible avec, contractuel, conditionnel*; || (*сжмъ*), *d'accord*; || —, *interj. tôte*.
 — прѣписъ, *sm. pour amplification f*.

Сговорка, *sf. la clause*.
Сговорливъ, *adj. accordable, accommodant, traitable, conciliable, facile*; || *fig. souple, maniable, pliant*.
Сговорно, *adv. d'accord, en conformité de, de connivence*; || (*сѣ*), *Jur. au désir de*.
 — задѣжене, *sm. la soumission*.

Сговорность, *sf. la compatibilité, rapprochement m, souplesse f*; || *Gram. la concordance*; || (*на законы*), *la conciliation*.
Сговоръ, *sm. la convention, traité m, capitulation, paix f, contrat, marché, assentiment,*

consentement m, concordance, concord f; 1. *accord m, ligue, intelligence f, agrément, acquiescement, compact, aveu, oui, bail m, affaire, soumission f*; 2. *fig. le concert; union f, unisson m*; 3. *Jur. la stipulation*; 4. *Com. le concordat*; 5. (*сѣ съвѣсть-ма*), *fig. capitulation de conscience, f*; 6. и отъ двѣтъ страны направенъ —, *Jur. contrat, bi-latéral*; 7. подписка за —, *la soumission*; 8. правя — (*за нѣщо*), *va. traiter*; || (*за прѣдаване граждъ*), *Milit. parlementer*; 9. по — тѣ, *adv. contractuellement*.

Сговарямъ, *va. concilier, accorder*; 1. *fig. rajuster*; 2. — са, *vr. s'accorder, tomber d'accord, accéder à, compatir ensemble, cadrer avec, écouter, concorder, conspirer, assentir à, se concerter, adhérer à, convenir à, contracter, acquiescer à, s'ajuster à ou avec, se prêter, stipuler, vouloir bien, dire amen, en passer pour*; 3. *fig. tôper, rimer*; || (*за нѣщо*), *souscrire à*; 4. *fam. capituler*; 5. (*за плащане дълъ съ нѣкого*), *s'atmoyer*; 6. (*за прѣдаване граждъ*), *capituler*; 7. (*но*), *consentir à*; 8. — ямся, *s'entr' accorder*; 9. който са — варя, *consentant, adj.*

Сговаряне, *sn. le pacte*.
Сгоденъ, *adj. propre à, opportun*; || (*и за ходене*), *praticable*; || най —, *mieux*.
 — случай, *sm. l'opportunité f, temps m*.
Сгоднодѣхливостъ, *sf. la respirabilité*.
 — посливъ, *adj. portatif*.

Сгодявамса, *vr. fiancer*; || (*за двѣойка*), *rechercher en mariage m (voyez Годявамъ)*.
Сгодяване, *sn. les fiançailles f, recherche en mariage, f*; || *fam. les accordailles f*.

Сгорена кость, *sf. Chim. la claire (voyez Клеръ)*.

Сгорене, *sn. Chim. l'ustion f*.
Сгорецителенъ, *adj. échauffant*.
Сгорецывамъ, *va. chauffer, échauffer*; || — са, *vr. s'échauffer*.

Сгорецыване, *sn. l'échauffement m*.

Сгровене, *sn. l'assaisonnement m*.

Сграбчевамъ, *va. ravir, surprendre, gripper*; || *pop. agripper*.

Сграда, *sf. le bâtiment, bâtisse, édifice, construction f, les fabriques f*; 1. *Archit. l'arrière corps m*; 2. (*напраса*), *le vaisseau*; 3. (*безъ покрывъ*), *Archit. hypèthre, adj. m*; 4. (*сѣ два реда стѣлнове*), *le diptère*; 5. (*сѣ шести стѣлнове*), *le systyle*; 6. (*обыколена съ стѣлнове*), *périptère, adj*; 7. планъ на зидъ за —, *l'épure f*; 8. ваншнитъ зидове на —, *Archit. la cage*; 9. който обыча да му правятъ —, *fam. un bâtisseur*; 10. описачъ на — ды, *un architectenographe*; || описане на — ды, *-graphie f*.
Сграждамъ, *va. construire, édifier, ériger (voyez Граждъ)*.

Сграждане, *sn.* l'édification, érection *f.*

Сграждачъ, *sm.* un édificateur.

Сгръченъ, *adj.* racorni.

Сгръчевамъ, *va.* grésiller; || *-ca, vr.* se retirer, se ratatiner, se recroqueviller.

Сгръчеване, *sn.* le retirement, grésillement *m*; || *Méd.* la rétraction; || (*на кожата*), *Méd.* l'intertrigo *m.*

Сгръчива (*за коса*), *adj.* erépu. [tique.

Сгръвателно сръдство, *sn. Méd.* la therman-

Сгръзителенъ, *adj.* corrodant.

Сгръзявамъ, *va.* corroder.

Сгръшавамъ, *vn.* faillir, récidiver.

Сгръшаване и -шене, *sm.* la faute, no-
cuité, offense *f.* [labdacisme.

Сгръшено изговаряне (*на буква L*), *sn.* le
— удвоене (*на буква L*), *sn.* la lallation.

Сгръшенъ, *adj.* sautif.

Сгръшнителностъ, *sf.* la faillibilité.

Сгура, *sf.* l'écaille, chauffeure *f*; 1. *fig.* la
chiasse; || *или* нечиста смѣсь отъ —,
Métall. le cochon; 2. (*отъ исцукване*), le
maehesfer; 3. (*отъ метала*), la scorie; 4.
ставане на —, la scorification; 5. оплавамъ
— отъ металлъ, *va.* scorifier.

Сгурници (*отворканеа отъ чукане наже-
жено желѣзо*), *sf. pl.* les crasses *f.*

Сгушеватса (*на дърво, за кокошки*), *v. imp.*
elles juchent et se —, *vr.*

Сгжнато пѣщо, *sn.* le pliage et pliement.

Сгжнатъ, *adj.* double, coudé.

Сгжнамъ, *va.* trousseur, doubler, coudre,
plier, ployer, replier, remplir, fronceur,
fléchir; 1. (*прани дръзки*), boucheonner; 2.
(*платната*), *Mar.* serrer; 3. (*книги съ
корици отъ хартия*), brocher; || подве-
заръ на —, brocheur, euse; 4. *-ca, vr.* fléchir.

Сгжвяне, *sn.* le repli, rempli, réplément,
fléchissement, pliage et pliement, ploiment
et ployage *m*; || (*на ржка, на кракъ*), *Anat.*
le pli.

Сгжвателенъ, *adj.* Bot. plicatile.

— столъ, *sm.* le pliant et siege —, *sm.*

Сгжвателна мышца, *sf. Anat.* le fléchisseur.

Сгжвачъ, *ка, з.* pleur, euse.

Сгжнка, *sf.* le pli, repli *m*; || (*на сукно отъ
тепане*), la pincure; || оглаждамъ -китъ на
платъ, *va.* défroncer.

Сгжтевачъ, *sm. Phys.* le condensateur.

Сгжстене, *sn.* la concrétion; || *Chim.* la con-
cretion; || *Phys.* la corporification et
-risation. [Chim. concret.

Сгжстенъ, *adj.* grumeleux; || *Méd.* recuit; ||

Сгжстително сръдство, *sn.* le coagulum.

Сгжстителностъ, *sf. Phys.* la condensabilité.

Сгжстанвъ, *adj.* coagulant, condensable,
concrescible.

Сгжствамъ, *va.* condenser, coaguler, épaissir,
concrétifier, figer; 1. *Chim.* concentrer,
fixer; 2. *Phys.* corporifier et -poriser; 3.

(*цвѣтило*), fonceur; 4. *-ca, vr.* se condenser,
s'épaissir; 5. *-тяваса, v. imp.* il se coagule,
il se caillebotte, il se caille, il se grumele,
il prend et il se prend.

Сгжстване и -тене, *sn.* la coagulation,
gaillement, épaississement *m*, consistance
f, figement *m*; || *Chim.* la fixation; || *Phys.*
la condensation.

Сдобрене, *sn.* la réconciliation, rapatriage et
-trierement *m*, réunion, transaction *f*; || *fig.*
le rapprochement.

Сдобрявамъ, *va.* réconcilier, réunir; 1. *fig.*
rapprocher, rajuster; 2. *fam.* rapatrier; 3.
-ca, vr. se réunir, se rapprocher, se rapa-
trier, faire la paix, se raccomoder, se re-
parler, renouer, revenir; 4. *fig.* pactiser;
5. (*любовно*), transiger; 6. което може ли-
бовно да са одобри, transigible, *adj.*

Сдобряване, *sn.* le raccommodement; || сръд-
ство за —, le mezzo-terme.

Сдобрителенъ, *adj.* transactionnel.

Сдобывамса, *vr.* (voyez Придобывамъ).

Сдобрене, *sn.* la stupeur, la torpeur, le tran-
sissement.

Сдървенъ, *adj.* stupéfait, endourci; 1. *fam.*
transi; 2. (*сѣщень*), gourd; 3. *правя -но,*
va. fig. transir.

Сдървявамъ, *va.* engourdir, roidir et raidir,
transir; 1. *-ca, vr.* s'engourdir, se roidir; 2.
fig. se déferer; 3. сдървяваса, *v. imp.*
il se lignifie.

Сдървяване и -рвене, *sn.* l'engourdissement
m, stupéfaction, mortification *f*; || (*на жи-
вотны*), l'hibernation *f*.

Сдружавамса, *vr.* associer, joindre.

Сдружаване, *sn.* l'association *f*; || *Com.* la
société, la compagnie.

Сдвямамса, *vr.* traiter; || (*на нѣщо*), voter
(voyez Сговарямса).

Сдумване, *sn.* la sanction; || *fig.* l'union *f*.

Сдушено, *adv.* intimentement.

Сдушень, *adj. fig.* intime.

Сджкувамъ, *va. fig.* mâcher à.

Себе, *pron. réfl.* soi, se et s' (*pour soi*); 1.
самъ —, *-си, soi-même*; 2. за — *-си, adv.* à
part soi; 3. само по —, de soi, en soi; 4.
на — *-си, sur soi, se et s' (*pour à soi*)*; 5.
бывамъ извънъ — *-си отъ нѣщо, vn.* ne pas
se sentir de; 6. както за — *-си, corps pour
corps*; 7. като са браня самъ — *-си, à son
corps defendant*; 8. у — *-си, par devers soi.*
— любивъ, *adj.* personnel.

— любие, *sn.* l'amour-propre *m*, la personnalité.

Севрски фарфоръ, *sm.* le sévres ou porce-
laine de Sévres.

Сера, *adv.* maintenant, à (de) présent, pour
le présent, présentement, actuellement, au-
jourd'hui, en ce moment, à cette heure,
ici, or ça; 1. — както, maintenant que; 2.
отъ —, посемъ —, dès à présent, d'ici;

3. до —, *jusqu'ici*, en ça; 4. — е, tout de suite, prochainement; 5. — само, venir de (avec un *infinit.*); 6. — съ тогасъ, par échappées.
- Сегашень**, *adj.* présent, actuel, d'aujourd'hui. — случай, *sm.* l'actualité *f.*
- Сегашно врѣме**, *sn.* *Gram.* le présent.
- Сегментъ** (*отръзъ на обръчъ*), *sm.* *Гéом.* le segment.
- Седемдесеть**, *num.* soixante-dix.
- годишень, *adj.* *sc.* septuagénnaire.
- Седемдесетый**, *adj.* soixante-dixième; || —та часть, *sf.* le —, *sm.*
- Седемдесетина**, *sf.* la septantaine.
- Седемнаесеть и -тый**, *adj. num.* dix-sept; || —тый день (*на мѣсець-та*), le dix-sept.
- Седемнаесетый**, *adj.* dix-septième; || —та часть, *sf.* le —, *sm.*
- Седемь и -дмый**, *adj. num.* sept; || —дмый брой, *sm.* le sept; || умложавамъ съ —, *va.* septupler.
- годишень елень *sm.* cerf dix ou de dix corns, *m.* [налité.
- годишно продължено, *sn.* la septen-
- граникъ, — клинникъ, *sm.* *Гéом.* l'heptaèdre *m.*
- кжтень, *adj.* *Гéом.* heptagone; || —тникъ, *sm.*
- лѣтень (-годишень), *adj.* septennal.
- лѣте (*на човѣческый животъ*), *sn.* le septénaire.
- мжжѣ, *sn.* *Bot.* l'heptandrie *f.*
- пжтень, *adj.* septuple; || —тното, *sn.* le septuple.
- струнна лира, *sf.* l'heptacorde *f.*
- Седилъ** (*знакъ подъ с, ç*), *sf.* la cédille.
- Седма часть**, *sf.* le septième.
- Седмакъ** (*въ книги*), *sm.* le sept.
- Седмиченъ брой**, *m.* nombre septénaire *m.*
- редъ (*въ книги*), *sm.* la septième.
- Седмый**, *adj.* septième; —мо, —ment; || —брой, —день, —мѣсець на трудность, le septième; || —день (*на декада*), *sm.* le septidi.
- Сезень или Линекъ**, *sm.* *Mar.* la gareette.
- Сендъ** (*помагащъ въ прѣстѣжане*), *sm.* un séide.
- Сензинъ и -зъ**, *sm. t.* un écuyer *m.*, valet d'écurie, piqueur, palefrenier, *m.*
- Сеймъ**, *sm.* la diète; || Германски стюздентъ —, diète germanique; || частень —, *sm.* la diétine.
- Секансъ** (*разсѣкателна линія*), *sm.* *Гéом.* la sécante.
- Секвестрація**, *sf.* la sequestration.
- Секвестровано имане**, *sn.* le séquestre.
- Секвеструвамъ**, *va.* séquestrer.
- Секвестръ**, *sm.* la séquestration, le séquestre; || давамъ или направлямъ —, *va.* séquestrer.
- Секретарски палатъ** (*канцеларія*), *sm.* le secrétariat. [тайрerie.
- Секретарница** (*канцеларія*), *sf.* la secré-
- Секретарство** (*-ска длъжность*), *sm.* le secrétariat.
- Секретаръ** (*тайнъ писаръ*), *sm.* un secrétaire; 1. статсъ —, secrétaire d'état; 2. тайный — (*у князь*), secrétaire des commandements, *m.*; 3. помощникъ на —, un sous-secrétaire.
- Секретъ**, *sm.* le secret.
- Секста**, *sf.* *Mus.* la sixte. [sextant.
- Секстантъ** (*инструментъ*), *sm.* *Astr.* le Секстетъ, *sm.* *Mus.* le sextuor.
- Секстулъ** (*драмъ, 4 скрупула*), *sm.* le sextule.
- Секта**, *sf.* la secte; || еблизене различни —ты, le syncretisme.
- Секторъ**, *sm.* *Astr.* le secteur; || (*на лагъ*), *Mar.* bateau de loch, *m.*
- Секуларизація**, *sf.* la secularisation.
- Сакуларизувамъ** (*правя духовното на свѣтско*), *va.* séculariser.
- Секунда** (*на врѣмето и Мус.*), *sf.* la seconde.
- Секундантъ** (*на дуелъ*), *sm.* un témoin, un second. [selam et selan.
- Селамъ** (*китка цѣтѣ на Истокъ*), *sm.* le Селачанинъ, *sm.* un vilain, un rustaud; || пор. —un pasant.
- Селачъ**, *sm.* un manant; || (*въ шахматна игра*), le pion; || зынамъ —лаци, *va.* pionner.
- Селашки**, *adj.* malhonnête; —шкы, —ment, à la paysanne.
- Селацина**, *sf.* la rusticité.
- Селдарка**, *sf.* une 'harangère.
- Селдарски пазаръ**, *sm.* la 'harengerie.
- Селдъ**, *sf.* poisson, le 'hareng; —день, de 'hareng; 1. ловене —и врѣме за него, la 'harengaison; 2. искормушване и настилане —въ бурѣ, le saquage; 3. блъчвичка за —, la sague; 4. искормушване или настиламъ —въ блъчва, *va.* saquer, encaquer; 5. искормушачъ на —, un saqueur; 6. напушвамъ —, *va.* saurer; 7. напушване —, le saurissage; 8. напушена —, 'hareng saur et sauret; 9. напушвачъ на —, un saurisseur; 10. настилане —въ качѣ, le raquage; 11. настиламъ въ качѣ —, *va.* raquer; 12. настилачъ на —, *s.* encaqueur, euse; 13. сушж —, *va.* varander.
- Селей**, *sm. t.* l'ascoulin *m.* (*voyez* Надовлачане).
- Селенитокисла соль**, *sf.* *Chim.* la sélénite.
- Селенографически**, *adj.* sélénographique.
- Селенография** (*описане на мѣсець-та*), *sf.* *Astr.* la sélénographie.
- Селень** (*металлоидъ*), *sm.* *Chim.* le sélénium.
- Селенясть**, *adj.* *Chim.* séléniteux.
- Селитра**, *sf.* le salpêtre; —рякъ, de salpêtre; 1. *Chim.* le nitre; 2. смисамъ съ —, *va.* salpêtrer; 3. етаване —, le salpêtrage; 4. набива —, *v. imp.* il salpêtrer.
- Селитрена слаба кисѣлина**, *sf.* *Chim.* eau seconde *f.*

Селитроварница, *sf.* la salpêtrière.
 Селитроваръ, *sm.* un salpêtrier.
 Селитрородъ, *sm.* Chim. le nitrogène ou azote.
 Селитрявъ, *adj.* nitreux.
 Селитряна или Азотна кисѣлина, *sf.* acide nitrique *m.*
 Селитряница, *sf.* la nitrière.
 Селитристъ, *adj.* Chim. salpêtroux.
 Село, *sn.* le village; -леси, de village; 1. le bourg, campagne, province *f.* Chateau *m.*; 2. оттеглевамъ на —, *vr. fam.* aller planter ses choux; 3. -ла, *pl.* le site.
 Селски, *adj.* rural, rustique, champêtre, agreste, campagnard, provincial, villageois.
 — народъ, *sm.* la commune.
 — начинъ, *sm.* Archit. ordre rustique *m.*; || права или издѣламъ по —, *va.* rustiquer.
 — попь [сѣbrane - сѣконопове, les calendes *f.*
 — сѣдачь, *sm.* un villageois.
 — сѣдникъ, *sm.* juge pédané *m.*
 — тевтеръ, *sm.* le cadastre.
 Селскы залжгалкы (Ловъ, шоро и др. т.), *sf.* *pl.* le sport; || пріетель на —, un sportsman.
 Селце, *sm. dim.* la bourgade.
 Селчански, *adj.* rustaud.
 Селчанско състояние, *sn.* la paysannerie.
 Селчанинъ, -ланинъ и -лачъ, *ка, s.* paysan, anne; villageois, oise; un campagnard, contadin, manant; || -чански, *adj.*
 Селяхъ, *sm. t.* (voyez Оржіе).
 Семинаристъ (ученикъ), *sm.* un séminariste.
 Семинарія, *sf.* le séminaire.
 Семитически езикъ, *sm.* langue sémitique *f.*
 Семіологически, *adj.* sémiologique.
 Семіология и Семіотика (наука за признаци на болестъ и здравіе), la sémiologie et sémiotique.
 Сенаторска длъжностъ, *sf.* la sénatorerie.
 Сенаторски, *adj.* sénatorial et -torien.
 Сенаторъ, *sm.* un sénateur; || -рица, *sf.* une sénatrice.
 Сенатско отенчане, *sn.* le sénatus-consulte.
 Сенатъ, *sm.* le sénat; -тски, de sénat.
 Сенешалство (сѣдница), *sn.* la sénéchaussée.
 Сенешалъ, *sm.* un sénéchal; || жена му на —, une sénéchale; || намѣстникъ на —, juge mage ou maje, *m.*
 Сенигеръ, *sm.* oiseau, le bouvreuil ou pivoine.
 Сенимонистъ, *ка, s.* saint-simonien, enne: -нитски, *adj.*; || учене на -сты, le saint-simonisme.
 Сепія (черно цѣвило), *sf.* la sépia.
 Септемвиръ (чиновникъ), *sm.* un septemvir.
 Септемвриаръ (у Франска революція), *sm.* un septembreur. [septembre.
 Септемврий, *sm.* le septembre; -рийски, de
 Септетъ, *sm.* Mus. le septuor.
 Септима, *sf.* Mus. la septième.
 Септоръ, *sm.* Mar. la batoyale.

Сепетъ (зжмювиденъ гущеръ), *sm.* reptile, le seps. [sérasker.
 Сераскиеръ (у Туруы), *sm.* un séraskier et
 Серафимски (ангелски), *adj.* séraphique.
 Серафимъ (ангелъ първа стѣпенъ), *sm.* le séraphin.
 Сервизъ (трапезна наредъ), *sm.* le service.
 Сержантъ, *sm.* Milit. un sergent.
 Серинетъ (стѣпешки оръанъ), la serinette; || уча втиче на пѣяне посредствомъ — или свыра съ — итѣкой пѣсенъ, *va.* seriner.
 Серіозенъ, *adj.* sérieux; -зно, -eusement.
 Серіозно, *adv.* plaisanterie à part.
 Серія, *sf.* la série.
 Сермін, *sf. t.* (voyez Майка).
 Серпентинъ, *adj.* Minér. serpenteux.
 Серпентинъ (злѣйникъ, камыкъ), *sm.* la serpentine. [sm. le serpent.
 Серпентъ (инструментъ и сырачь съ —),
 Серпуха, *sf.* plante, la sarrette et serrette.
 Сестра и -рица, *sf.* la soeur; 1. подойна —, soeur de lait; 2. сѣща —, soeur germane; 3. милостивны -ры, *pl.* soeurs grises ou de la charité.
 Сестерція (римска монета), *sf.* le sestercie.
 Сестрински, *adj.* sororial.
 Сестрица, *sf. dim. fam.* la soeurette.
 Сестроубійство, *sn.* le sororicide.
 — убійць, *sm.* un sororicide.
 Сетинна (слѣдствие), *sf.* le résultat, suite, recherche; 1. fig. l'avenir *m.*; 2. (отъ болестъ), le reliquat; 3. имамъ —, *vn. fig.* tirer à conséquence, *f.*
 Сетнѣ, *prép.* ensuite de, après, à la suite de, subséquemment; || на —, ensuite; || най —, *adv.* enfin, finalement, en résultat.
 Сетнѣшенъ, *adj.* dernier, infime.
 Сетіе (лѣрка), *sm.* le setier.
 Сѣте, *sm. t.* (voyez Поченка).
 Сжурканъ, *adj. fig.* en marmelade.
 Сибаритство, *sn.* le sybaritisme et sybarisme.
 Сибилла (прокобявачка), *sf.* une subylle.
 Сибиллински (прокобявателенъ), *adj.* sibyllin.
 Сибирска бѣлка, *sf.* mamm. le petit-gris.
 — мышка, *sf. mamm.* le lemming.
 — сайга (антилора), *sf. mamm.* le saiga.
 Сибирски звѣробой, *sm.* arbrisseau, la toute-saine.
 Сива врана, *sf.* oiseau, le rolhier. [wacke.
 — вакка (трапеза), *sf.* Minér. la grau-
 — женска дрѣха, *sf.* la grisette.
 Сивило, *sn.* cendre bleue *f.*
 Сивина, *sf.* le bleu.
 Сивичькъ (біене на сиво), *adj.* grisâtre.
 Сивкава котка, *sf.* chat chartreux *m.*
 Сивкавость, *sf.* la lividité.
 Сивкавъ, *adj.* livide.
 Сивоголавъ дроздъ, *sm.* oiseau, la tourd et tourdelle.

Сивоглавъ соколъ, *sm. oiseau*, le sacret et sacre.

— **жълтъ**, *adj.* gris de fer.

— **зелень**, *adj.* Bot. glauque.

— **платно**, *sm.* la bisonne.

— **синъ**, *adj.* ardoisé.

— **черъ** (*моравъ t.*), *adj.* gris de more.

Сивость и -вина, *sf.* le gris.

Сивчио, *sm.* un grison; || (*за конъ*), loupvet, *adj.*

Сивъ, *adj.* gris, bleu; 1. (*както дроздъ, за конъ*), gris tourdille; 2. (*за коси*), grison;

3. (*за коса размѣсена*), blanc; 4. **ставамъ**

—, *vn.* griser, grisonner.

— **камыкъ плочастъ**, *sm.* (voyez Аспидъ).

— **пѣтникъ**, *sm. oiseau*, le proyer.

— **цвѣтъ**, *sm.* le gris, le bleu.

Сигмообразенъ, *adj.* Anat. sigmoïde (Σ).

Сигналъ (*знакъ*), *sm.* le signal; || **извѣст-**

вамъ съ —, *va.* signaler; || **давачъ на -лы**,

un signaliste.

Сигнатура *sf.* Typ. la signature.

Сигъ, *sm. poisson*, le lavaret; **сигенъ**, de

lavaret.

Сидерическа година, *sf.* année astrale f.

Сидеротехнически, *adj.* sidérotechnique.

Сидеротехнія (*жельзодѣлко производ-*

ство), *sf.* la sidérotechnie.

Сидръ (*ябълчна бира*), *sm.* le cidre.

Сидеренъ столъ (*у Римляны*), *sm.* chaise

curule f.

Сидеъ (*и на жбѣ*), *sm.* l'émail m; || **пакъ**

покрывамъ съ —, *va.* remailler; || —,

plante, l'ambrette f, le baume.

Сизигія (*срѣме на нова и пълна сѣдъцъ*),

sf. Astr. la syzygie.

Сіамезъ (*палученъ платъ*), *sm.* la siamoise.

Сіенитъ (*видъ гранитъ*), *sm.* Minér. le syénite.

Сикера (*бюра на веты народы*), *sf.* le cervoise.

Сиклъ (*драмъ и монета у Евреи*), *sm.*

le sicle.

Сила, *sf.* la force, vigueur, puissance f, pou-

voir m, autorité, efficacité et -cace, énergie,

intensité, faculté, vertu, portée f; 1. *fig.*

le fort, le bras, main, vie, valeur, sub-

stance f, sceptre, nerf, ressort m, moelle,

sève f, quintessence f, crédit m; 2. *Méd.*

le ton; 3. (*на гласъ-тъ*), l'accent m; 4.

по-голѣма —, force majeure; 5. **обрьжена**

—, force armée; 6. **бывамъ въ** —, *vn.*

pouvoir, savoir; 7. **доклъ ми държи -та**,

jusqu' à extinction de chaleur naturelle; 8.

колкото ми държи -та, à bras raccourci; 9.

имамъ —, *va.* être en vigueur, valoir; 10.

нѣмамъ — **веке**, *va.* n'en pouvoir plus; 11.

спадане —, la collabescence; 12. **споредъ -та**

на, Jur. au désir de; 13. **употрѣбывамъ вѣн-**

ната си —, *va.* faire rage f; 14. (*що дѣйст-*

вува), l'agent m; 15. **съ все** —, à toute force,

à tour de bras, à toutes jambes, à tôte;

16. **съ** —, *prep.* en vertu de; 17.

силы (*чинъ ангелски*), *pl.* les vertus f; 18. **военны** —, les forces.

Силенъ, *adj.* vigoureux, puissant, violent, in-

tense, impetueux, fort, véhément, furieux,

vif; 1. **мале**, pétulant, efficace, énergique,

pressant, expressif, nerveux, ferme, rude,

raûlu et rablé; 2. *fig.* de fer, d'epfer; 3.

fam. fier; 4. (*за джждъ изъ ржжавъ*), bat-

tant; 5. **права по** —, *va.* enforcer; 6.

който е по — **отъ всички**, l'atout m.

— **вѣтърь** (*буѣнь*), *sm.* grand frais m.

— **месенъ буѣонъ**, *sm.* bouillon perlé m.

— **тласакъ**, *sm.* la saccade.

— **ударъ**, *sm. fig.* coup d'assomoir, m.

Силлабически, *adj.* syllabique; -ски, -ment.

Силлепсисъ, *sm. Gram.* la syllepse.

Силлогисмъ (*отсичане на умъ-тъ*), *sm.*

le syllogisme; || **уметвувамъ по** -смы, *vr.*

sylogistiquer.

Силлогистически, *adj.* syllogistique.

Силлометръ (*вървежомѣръ*), *sm.* Mar. le

sillomètre.

Силна прѣпирня, *sf.* tour de force, m.

— **страсть**, *sf.* fureur de, f.

Силно, *adj.* puissamment, intensivement, vive-

ment, fort, fortement, vertement, d'import-

ance, à double, à triple carillon; || *fam.*

сerrément; || **което дѣйствува** —, *Méd.*

héroïque, *adj.*

— **желане**, *sm.* la concupiscence.

— **кървотечене**, *sm. Méd.* perte de sang, f.

— **мѣтане** (*безпокойство*), *sm. Méd.* la

jeetigation. *tisme m.*

— **напрѣгане** (*на жици*), *sm. Méd.* éré-

— **размърдавене**, *sm. fig.* le soubresaut.

— **смърчеване**, *sm.* l'objugation f.

— **хокане**, *sm.* la déblatération.

— **щене**, *sm.* l'appétition f.

Силностъ, *sf.* l'impétuosité f, furie, pétulance f.

Силомъ, *adv.* d'autorité, de haute lutte, à

force ouverte, de vive force; 1. *fam.* comme

un corps; 2. **нимамъ** —, *va.* forcer; 3. **вла-**

замъ —, *va.* forcer la consigne.

Силуетъ (*сѣично облъзене*), *sm.* la silhouette

et silhouette.

Силъ (*духъ у въздухъ-тъ*), *sm.* le sylphe

et silphe; || -ида, *sf.* la sylphide.

Силяса, *vr.* se forcer, s'efforcer à, de.

Симара (*подрасникъ*), *sf.* la simarre.

Символически (*знаменателенъ*), *adj.* sym-

bolique, typique.

— **знакъ**, *sm.* l'attribut m.

Символическо прѣдставлене, *sm.* la sym-

bolisation.

Символъ (*знаменоване и — на една въра*),

sm. le symbole; || **le type**, emblème, attri-

but m, figure f; || (*на една въра*), le credo.

Симметрически (*сързмѣренъ*), *adj.* symé-

trique; -ски, -ment; || **быва -ски располо-**

женъ, *v. imp.* il symétrise.

Симметрия (*съразмѣрность*), *sf.* la symétrie; || *пѣмане* —, l'asymétrie *f.* [-ment.
Симпатически, *adj.* sympathique; -скы,
Симпатія, *sf.* la sympathie; || *имамъ* —, *vn.*
sympathiser.
Симптоматически, *adj.* Méd. symptomatique.
Синусъ, *sm.* Archit. la cymaise et cimaise,
gorge *f.*
Симфонія, *sf.* Mus. la symphonie, le concerto;
|| *сѣчинитель или свырачь на* —, un
symphoniste.
Синагога, *sf.* la synagogue.
Синапсѣмъ (*налагане съ шардалъ*), *sm.*
Méd. le sinapisme.
Сингерясть, *adj.* spongieux.
Сингерче, *sm. t.* Bot. la spongiole.
Сингеръ, *sm. t.* l'éponge *f.*; || *истривамъ съ*
—, *va.* éponger; || *който носѣ -ри*, un
épongiér.
Синдикаленъ, *adj.* syndical.
Синдикъ (*търговски расправачъ*), *sm.* un
syndic; 1. (*духовенъ*), un promoteur; 2. (*съ*
градъ Бордо), un jurat; 3. *длъжност на* —,
le syndic. [la gulligation.
Синева (*подкожно кръвоизливане*), *sf.* Méd.
Синекдоха, *sf.* Rhét. la synecdoche et -doque.
Синиларинца, *sf.* l'indigoterie *f.* [sique *m.*
Синилна кисѣлина, *sf.* Chim. acide prus-
синилнокисѣла соль, *sf.* Chim. le prussiate.
Синило, *sm.* l'indigo *m.*, l'inde ou bleu d'Inde,
m.; || *планте*, l'indigotier ou indigo ou anil, *m.*
Синица-ремець, *sm.* oiseau, le remiz.
Синя, *va.* bleuir; || (*съ просто синило*),
empasteler. [mandrille.
Синиобузенъ павианъ (*шибекъ т.*), *sm.* le
— родна кисѣлина, *sf.* Chim. acide
cyanique *m.*
— родъ, *sm.* Chim. cyanogène *m.*
— тръкало, *sm.* Chir. le cerne.
Синкавина, *sf.* Chir. le cerne; || (*подъ очи-*
тѣ), yeux cernés *m.*; || *забыкаляте съ* —
(*за очи*), *vr.* se cerner.
Синкаво зайче, *sm.* quadr. le riche.
Синкель (*при патриархъ*), *sm.* un syncele.
Синкопическа нота, *sf.* Mus. note syncope *f.*
Синкопъ (*сѣдинене*), *sm.* Mus. la syncope;
|| *образовавамъ* —, *va.* Mus. syncooper.
Синкъ (*левантски гущеръ*), *sm.* reptile, le
seingue.
Синовийнъ, *adj.* Anat. synovial.
Синовия (*тавна влага или мѣзга*), *sf.*
Méd. la synovie. [-lement.
Синодаленъ (*съборенъ*), *adj.* synodal; -лно,
Синодически, *adj.* Astr. synodique.
Синодъ (*съборъ духовни*), *sm.* le synode.
Синописъ (*скжсене на книга*), *sm.* l'épi-
tome *m.*
Синонимически, *adj.* synonymique.
Синоптическа таблица, *sf.* tableau synop-
tique *m.*

Синтактически, *adj.* syntaxique.
Синтезистъ, *sm.* Log. Mathém. la synthèse.
Синтетически, *adj.* synthétique; -скы, -ment.
Синусъ, *sm.* Mathém. le sinus; || *прѣкъ* —,
Geom. sinus verse *m.*
Синхрочески, *adj.* synchronique et -nistique.
Синтецъ, *sm.* plante, le bluet et bleuet,
barbeau, aubifoin, *m.*
Синъ, *adj.* bleu foncé.
— камыкъ, *sm.* le couperose.
— кремъ, *sm.* plante, l'agapanthe *m.*
— халцедонъ (*скжъ камыкъ*), *sm.* la
saphirine.
Синѣяса, *vr.* bleuir.
Синя жила (*вена*), *sf.* la veine; || *малка* —
жилчица, Anat. la veinule et venule; ||
въспалене на -лы, Méd. la phlébite.
— ивица, *sf.* cordon bleu *m.*
— пѣпка (*подъ нокътъ-мъ*), *sf.* mal
d'aventure, *m.*; || *пор.* le saphir.
Синай (*индийски солдатъ*), *sm.* un cipaye
et cipahi.
Синаистъ, *sm.* oiseau, le secrétaire.
Сипкавость, *sf.* la fragilité.
Сиракъ, *sm.* un orphelin; -ашкы, d'orphe-
lin; || *sc.* pupille; || -ацы (*безъ баща и*
майка), pl. orphelin de père et de mère.
Сирена (*морска самоудаа*), *sf.* la sirène.
Сираческа къща, *sf.* maison des orphelins
ou orphelinat *m.*
Сирачество, *sm.* l'orphanité *f.* et orphelinage *m.*
Сирийски езикъ, *sm.* le syriaque et lan-
gue —, *sf.*
Сириусъ *m.* или Пжса звѣзда, *sf.* Astr. le
Sirius, la lanicule. [et siroeco.
Сироко (*югосточенъ вѣтеръ*), *sm.* le siroco
Сиромахъ, *adj. m.* pauvre; -киня, *sf.* -esse;
1. indigent, nécessaire, mesquin, prolé-
taire, pauvre diable, misérable; 2. *fam.*
pauvre hère, besoigneux, souffreteux,
gueux, cancre; 3. *pop.* un grigou, lu-
stueru *m.*
— човѣкъ, *sm. f. m.* un meurt-de-fain.
Сиромашинка, *sm.* homme pauvre *m.*; || *fam.*
s. pauvre, ette.
Сиромашія, *sf.* la pauvreté, pénurie, mes-
quinerie, calamité, pouillierie, truanderie *f.*
besoin *m.*, gueuserie *f.*; 1. *fig.* la stérilité; 2.
напрѣма въ —, *vr.* être à la paille, cou-
cher sur la paille, 3. *въ* —, *adv.* à l'étroit.
Сиромашка къща, *sf.* le galeas.
— постелка, *sf.* le grabat.
Сиромашъ-та (*паянечискъ*), *sf.* le paupé-
risme; || (*на единъ народъ*), le prolétariat.
Сиропенъ (*нетмезенъ т.*), *adj.* sirupeux.
Сиропъ (*нетмезъ т.*), *sm.* le sirop et syrop.
Сирѣчь, *adv.* c'est-à-dire, c'est à savoir.
Система (*учина основа*), *sf.* le système, mé-
thode, hypothèse *f.*, genre *m.*; || *нареждамъ*
споредъ една —, *va.* systématiser.

Систематически, *adj.* systématique, raisonné.
Систръ (тюмбелекъ у Египтяны), *sm.*
le sistre.

Ситарь, *sm.* un tamisier, étamineur *m.*
Ситень, *adj.* menu; || на-тыкъсове, *adv.* menu.
— баруть, *sm.* poudre à giboyer, *f.*

— ботракъ, *sm.* plante, la jusquiame, le
plantain; || воденъ —, *plaintain* aquatique.
— грисъ, *sm.* la semoule.

— росень дждець, *sm.* la brouée.
Ситна дробь, *sf.* cendre de plomb, *f.*

— мръжа, *sf.* le bregin.
— пила, *sf.* l'écoüane *f.*

Ситникъ *sm.* plante, le scirpe.
Ситно писмо, *sm.* la minute.

Ситны брабончицы, *sf. pl.* poudre de plomb *f.*
— безцѣны камацы, *sm. pl.* semence de
diamants *f.*

— и дръбны работы, *sf. pl.* la vétillerie,
la minutie, le brimborion; || залѣгачъ съ
—, *s. vétilleur*, euse.

— сучканы вѣлки, *sm. pl.* l'aigremore *m.*
Сито, *sm.* le crible, tamis *m.*; 1. (отъ при-
мъ), l'étamine *f.*; 2. (за брашно), le blu-
teau et blutoir; 3. прѣсѣвамъ съ — брашно,
va. bluter.

— прилченъ платъ, *sm.* l'éffilé *m.*
Ситуация, *sf.* la situation.

Сифилитическа болестъ, *sf. pop.* la vérole;
|| прѣхванатъ отъ —, *vérolé*, *adj.*

Сифилитически, *adj.* syphilitique, vénérien;
|| *Méd.* verolique. [syphylis.

Сифилисъ (сѣвтовна болестъ), *sm. Méd.* la
Сифлеорска колыба, *sf.* trou du souffleur, *m.*

Сифонъ, *sm.* Chir. le siphon et syphon.
Сициликъ (драмъ, 6 скрупула), *sm.* le
sicilique.

Скабюза (грѣдна трѣва), *sf.* la scabieuse.
Скакалецъ, *sm.* insecte, la sauterelle, cicin-
dèle *f.*; || -цы (прѣхверьчны), *pl.* le criquet.

— човѣкъ, *sm.* un cabrioleur.
Скакачъ, *ка, s.* sauteur, euse.

Скала, *sf.* le roc, la roche, le rocher; 1.
Mus. l'échelle *f.*; 2. (нотно азбуки), *Mus.*
la gamme; 3. -лы, *pl.* le brise-lame; 4.

Mar. l'étoe *m.*; 5. което расте между —,
Bot. rupestre, *adj.*

Скалдъ (сѣверень поетъ), *sm.* un seald.
Скалистъ, *adj.* Géol. rocheux.

Скаल्पъ (лѣкарско ножче), *sm.* Anat. le
scalpel.

Скаммонія, *sf.* Pharm. la scammonnée.
Скара, *sf.* le grill, braisière *f.*; 1. *Mar.* le
caillebotis; 2. печено месо на —, la grill-
lade; 3. пекъ на —, *va.* griller.

Скарвамса (съ нѣкого), *vr.* rompre une
lance avec; || *fig.* s'entre-choquer.

Скарване, *sm.* la mêlée, correction, morale *f.*;
|| *fig.* la saccade.

Скарлатина (трѣска), *sf.* la scarlatine et

Скаряевамъ, *va.* ébaucher; || (курдисвамъ
шѣтра), *tendre*; || -са, *vr.* se mettre.

Скаряване, *sm.* l'ébauchage *m.*
Скастревамъ, *va.* sabrer, écharper.

Скаты, *sm.* poisson, la raie; || малки —, le
ratillon.

Скачамъ, *va.* sauter, bondir, voltiger, sou-
bresauter, cabrioler; 1. (съ конъ), galoper;
2. (накъ), ressauter; 3. (бѣдишкомъ), *fig.*
caracoler; 4. скача (на едно мѣсто, за
конъ), *v. imp.* il piaffe; 5. който скача,
bondissant, sautillant, *adj.*

Скачане, *sm.* le bond, sautillemeⁿt *m.*, galo-
pade, cabriole *f.*; || (върху конъ съ зала-
вяне за сѣдлото), la pommade; || (назадъ
и напредъ, за конъ), la virevolte.

Скачаница (конска), *sf.* la course; || (съ
сплжикъ), course au clocher.

Скачеване, *sm.* l'emboîtement *m.*, chaîne,
suite; || (козела), l'engrenage *m.* et -nure *f.*
Скачеватса (назѣбени козела), *v. imp.*
elles engrenent et s' —, *vr.*

Скаченъ, *adj.* suivi.
Скачка, *sf.* le galop.

Скачишкомъ, *adv.* per saltum.
Скворецъ, *sm.* oiseau. l'étourneau *m.*; || (косъ),
le sansonnet. [le square.

Скверъ (ограденъ градинка на поляна), *sm.*
Скелетъ (коститъ на мрътвецъ), *sm.* le
squelette; || *fig.* la carcasse.

Скеля, *sf.* le port; 1. (на рѣка), la gare; 2.
(за сграда), l'échafaud *m.*; 3. правяно -лы,
l'échafaudage *m.*; 4. турямъ -лы, *va.*
échafauder.

Скептическа секта, *sf.* l'acatalepsie *f.*
Скептикъ, *sm.* un sceptique.

Скептицизмъ, *sm.* le scepticisme.
Скептически, *adj.* sceptique, acataleptique.

Скерцо, *sm.* Mus. le scherzo.
Скилла (морски ракъ), *sf.* la salicoque et
-cot *m.*; || (дрѣбенъ), la crevette ou chevrette.

Скинія (колыба), *sf.* le tabernacle; || (на
забѣтъ-тъ), tabernacle du Seigneur.

Скиптърь, *sm.* le sceptre. [squirrhe.
Скиръ (окорасене), *sm.* Méd. le squirre et

Скитамса, *vr.* errer, rôder, chômer, courir,
courir la pretantaine et prétentaine, diva-
guer; 1. *fam.* flâner; 2. (навсѣдѣ), trôler;
3. (на горѣ, на долу), vagabonder et -bonner,
vaguer, battre le pavé; 4. (на около), tour-
nailler; 5. който са скита, errant, ambu-
lant, *adj.*

Скитане, *sm.* la divagation; || (на горѣ, на
долу), le vagabondage.

Скитливъ, *adj.* ambulatoire.
Скитникъ, ница, *s.* flâneur, euse; un coureur,
vagabond, passager, anachorète *m.*, sc. ascète;
|| *fig.* errant, *adj.*; || *fam.* haut-le-pied *m.*

— мѣдникарь, *sm.* un drouineur; || чувалъ
на —, la drouine.

Скитница, *sf.* une courrière.

Скидсѣвамъ (*надрасколяемъ*), *va.* esquiser.

Скицѣ, *sm.* le crayon; | *Peint.* le croquis.

Скиаграфическѣ, *adj.* sciographique.

Склецевамса, *vr.* *Anat. Bot.* se souder.

Склечеване, *sm.* *Bot.* le connectif.

Склонене, *sm.* l'inclinaison *f.*; condescendance, déférence *f.*; | *Gram.* la déclinaison; | (*за побѣжане*), *Milit.* l'embauche *m.*

Склонень (*за размѣтане*), *adj.* brouillon.

Склонителенъ, *adj.* pénétrant, facile; | *fig.* souple; | *и отко-*, *adj.* *Rhet.* délibératif.

Склонливостъ, *sf.* la souplesse; | *Gram.* la déclinaison.

Склонливъ, *adj.* tolérant, traitable, déferant; 1. *fig.* maniable; 2. *Gram.* déclinaison; 3. (*къмъ нѣщо*), *sujet.*

Склонность, *sf.* la disposition, direction *f.*, attrait *m.*, facilité *f.*; | *fig.* inclination (à, pour), attache *f.*, attachement *m.*; | (*къмъ нѣщо*), *fig.* pente *à*.

Склонивамъ, *va.* convaincre, disposer, prévenir, entraîner, arraisonner, déferer à; 1. *fig.* fléchir; 2. *Gram.* décliner; 3. *-ca*, *vr.* condescendre à, incliner, se prêter à; 4. *fig.* se plier à; 5. (*къмъ нѣщо*), resoudre à; 6. не са — нито на една страна нито на друга, *fig.* pager entre deux eaux.

Сключевамъ, *va.* *fig.* pourer; | (*скарлсвамъ конь за ладя*), *Mar.* boiser un navire.

Сключеване (*на джгы у сводѣ*), *sm.* *Archit.* le pendentif.

Сключены вежды, *sf.* *pl.* la taroupe.

Скоба, *sf.* la 'happe, bride, gâche, main *f.*; 1. *Archit.* l'agrafe *f.*; 2. *Typ.* le crochet, accolade *f.*; 3. (*на браса*), *Techn.* le piculet; 4. (*желѣзна*), le crampon; | застрѣгамъ съ — бы, *va.* cramponner. [*eule*]

Скобица, *sf.* le cramponnet; | *Anat.* la clavicule.

Скобчастъ, *adj.* *H. nat.* claviculé.

Скобченъ, *adj.* *Anat.* claviculaire.

Скокъ, *sm.* la saut, embade *f.*, élan *m.*; 1. (*вода*), le saut; 2. (*за изчудване*), le 'haut-le-corps; 3. (*на страна*), l'écart *m.*

Сконтъ, *sm.* *Com.* virement de parties, *m.*

Скопецъ, *sm.* un eunuque, châtré, castrat *m.*

Скопявамъ, *va.* châtrer, mutiler, émasculer, bistourner, couper.

Скопяване, *sm.* la châtrure, émasculation *f.*, bistournage et -nement *m.*; | (*подвижине*), *Chir.* la castration. [*scorbut*]

Скорбутъ (*болестъ на жѣбинитѣ*) *sm.* le scorbut.

Скорбутиа, *adj.* scorbutique; | (*човѣкъ*), *sm.* un —, *sm.* [*l'acare m.*]

Скорецъ, *sm.* insecte, la mite; | — рцы, *pl.*

Скоро, *adv.* vite et -ment, promptement, rapidement, chaudement, prochainement, en courant, tôt, de sitôt, roide et raide; 1. *Mus.* presto; | ко —, prestissimo; 2. аа —, dans peu, sous peu, tantôt; 3. на —,

bientôt; 4. по —, à la 'hâte, preste et -ment, plus tôt; 5. отъ — съ, на — съ, dernièrement; | *fam.* novissimé; 6. твърдѣ —, à pas géant, comme uu trait; 7. колкото еа може по —, au plus tôt.

Скорозрѣнь, *adj.* 'hatif; -но, -ivement.

— зрѣйка, *sf.* le caléfacteur; | (*хруща*), le 'hativeau; | (*овощка*), le prématuré.

— зрѣйностъ, *sf.* la 'hativité.

— зрѣлостъ, *sf.* la prématurité, précocité *f.*

— зрѣлъ, *adj.* précocé; | (*за плодове*), prématuré. [*unique f.*]

— печѣтна машина, *sf.* presse méca-

— писане, *sm.* la tachygraphie, okygraphie *f.*

— писенъ, *adj.* tachygraphique; -сно, -ment; | (*за писане*), cursif.

— писецъ, *sm.* un tachygraphe et tachéographe, okygraphe, logographie *m.*

— писно писмо, *sm.* la coulée et écriture coulée. [*-lement*]

— прѣминувателенъ, *adj.* temporel; -лно,

— прѣминувателна горещина, *sf.* *Méd.* la phlogose.

— теченъ, *adj.* fugitif.

— течностъ, *sf.* la fugitivité.

— хватъ, *sm.* le canif.

Скоростъ, *sf.* la rapidité, célérité, vitesse, vélocité, promptitude, 'hâte, précipitation, prestesse, roideur et raideur *f.*; | *Mar.* le sillage.

Скороща, *sf.* arbre, l'alizier *m.*

Скорощенъ, *adj.* *fam.* chaud.

Скорощы, *sf.* *pl.* l'alize *f.* [*chenillette*]

Скорпионникъ, *sm.* plante, la scorpioïde, la

Скорпионово масло, *sm.* la scorpiojelle.

— сърдце, *sm.* *Astr.* l'Antarès *m.*

Скорпионъ (*и съзвѣдіе*), *sm.* insecte, le scorpion.

Скотника, *sf.* *fam.* une bestiole.

Скотовъдецъ, *sm.* éleveur de bestiaux, *m.*

— лѣкарска наука (*ветеринарія*), *sf.* art ou médecine vétérinaire *f.* [*naire*]

— лѣкарски (*ветеринаренъ*), *adj.* vétérinaire.

Скотска страсть, *sf.* la brutalité.

Скотски, *adj.* bestial, animal, brutal.

— дворъ или кокошентъ, *sm.* la ménagerie.

Скотство, *sm.* la brutalité, bestialité *f.*, abrutissement *m.*

Скотъ, *sm.* le bétail (*pl.* bestieux), la bête; | същъ —, *pop.* une bestiasse; | правя гы -тове, *va.* bestialiser.

Скрипунъ, *sm.* insecte, la saperda.

Скробѣла (*нишестѣ т.*), *sf.* la féculé, amidon *m.*, colle de pâte, — d'amidon; 1. не-

— тривамъ — та отъ нѣщо, *va.* désespérer; 2. правя —, *va.* amidoniser; 3. разбирама съ вода —, l'empois *m.*; 4. опирамъ —

отъ риза, *va.* évider; 5. фабрика за — (*скробѣларница*), la féculerie, amidonnerie *f.*

Скробѣларь, *sm.* un amidonnier.

Скробъловиденъ, *adj.* amyacé. [peser.
Скробявамъ (*ризытъ*), *va.* amidonner, em-
Скробяване (*на ризы*), *sn.* l'empesage *m*;
|| майсторъ за —, un empeseur.
Скроене (*дрѣха*), *sn.* la taille.
Скроенъ (добръ —, bien conformé.
Скроявамъ (*другою дрѣха*), *va.* recouper;
|| (*игра нѣкому*), donner un coup de
jarnac, *m.*
Скрояване, *sn.* la pensée.
Скрупулъ (*драмъ, 24 грана*), *sm.* le scrupule, le denier.
Скрывалица, *sf.* la retraite, saeristie *f*; 1. *fig.* le repaire; 2. *fam.* la cache et cachette; 3. *Fortif.* la retrade; 4. ключарь върху —, un saeristain.
Скрывамъ, *va.* cacher, couvrir, voiler, envelopper, enfouir, enfermer, dérober, receler, celer, dissimuler; 1. *fig.* déguiser, étouffer; 2. (*платиата*), *Mar.* dégarnir; 3. — *ca.* *vr.* se cacher, s'enfouir, se receler, disparaître, s'abriter, fuir, échapper à, se sauver; 4. s'éclipser, faire le plongeon; 5. *fam.* gagner le taillis; 6. (*ожмръ*), *Méd.* rentrer; 7. (*отъ очи*), se dérober.
Скрыване, *sn.* le cachement, cèlation *f*; || (*пары да не въраятъ*), *fig.* resserrement d'argent, *m.*
Скрыта мисль, *sf.* l'arrière-pensée *f*.
Скрытень, *adj.* secret, caché, sournois, sourd.
Скрытно сдумване, *sn.* la sous-entente.
Скрытность, *sf.* le secret, sournoiserie, obscurité *f*; || *fig.* la réserve; || *Jur.* l'obreption *f*.
Скрыто, *adv.* sous le manteau de la cheminée, entre cuir et chair, sous main; || *fig.* en dessous.
— мѣсто, *sm.* *fam.* la cachette.
— нѣкое подбутване, *sn.* quelque anguille sous roche, *f*.
— работене, *sn.* *fam.* la cachotterie.
Скрытомъ, *adv.* secrètement, en secret, silencieusement, en cachette, à porte close, à la sourdine, à la dérobée, en tapinois, sous la custode, du coin de l'oeil, obreptement; 1. *fig.* sourdement, derrière le rideau; 2. *fam.* en catimini; 3. *pop.* à musse-pot et mûche-pot; 4. позакачевамъ —, *va.* avoir les mains crochues; 5. продавамъ — или направлямъ нѣщо безъ опытъ, *va.* chat en poche, *f*; 6. приетый —, *Jur.* obreptice; 7. който върши все —, *s.* cachotier, ére.
Скрытъ, *adj.* secret, occulte, couvert, mystérieux, écarté, ignoré, latent, oblique, réservé, indirect, boutoné, dissimulé, dérober, furtif, clandestin; || *fig.* détourné, concentré.
Скърбъ, *sf.* le regret, chagrin *m*, amertume, plainte, détresse, affliction *f*, ennui *m*, agonie, tribulation, peine *f*; || *fig.* la dou-

leur, tourment *m*, mélancolie, mortification, croix *f*.
Скърбяса, *vr.* s'affiger, prendre à coeur, languir; || (*за нѣщо*), se chagriner de.
Скърстосване, *sn.* *pl.* la 'hacture; || бѣлъзя съ —, *va.* 'hacter.
Скърцакъ, *sm.* le crissement.
Скърцамъ, *vr.* jurer, 'hier, crier; || (*зжбы*), claquer des dents, crisser; || (*съ цигулка*), racler.
Скърцане, *sn.* le craquement, crépitation *f*, 'hiement, cri *m*; || (*зжбы*), le crissement, claquement *m*; || (*на лѣстовица*), trissement d'hirondelle.
Скърцливъ, *adj.* strident.
Скърць, *interj.* crie-crac; || (*зжбы*), *adv.* crok.
Скършевамъ, *va.* fracasser; || —щеваса, *v.* *imp.* il se fracasse. [cuscute.
Скъръбаръ, *sm.* plante, la barbe-de-moine ou
Скъръжъ, *sm.* gellée blanche *f*.
Скъръпцарница, *sf.* la poulserie.
Скъръпецаръ (*майсторъ*), *sm.* un poulrier.
Скъръпецъ, *sm.* la poulie, cabestan, vindas *m*; 1. *Mar.* le tré sillon; 2. (*за подвигане и свалане*), le singe; 3. опинамъ съ — вжже, *va.* *Mar.* tré sillonner.
Скубъ, *va.* peler; || (*непа*), ébarber.
Скула (*на ладън*), *sf.* *Mar.* la joue, épaule *f*.
Скумрия (*макрель*), *sf.* poisson, la scombreg; || (*пеламидъ*), la pelamide.
Скупомъ (*монтакъ т.*), *adv.* en gros, en masse, en foule, en bloc, en bloc et en tâche, à forfait, in globo.
Скутъ (*на дрѣха*), *sm.* la basque.
Скуфа, *sf.* la calotte, escoffion; || *Fortif.* bonnet-à-prêtre *m*; || майсторъ —чаръ, *sm.* un calotier.
Скжпа фартория, *sf.* le cailloutage.
Скжпаръ, *sm.* *pop.* un grigou.
Скжперникъ, *sc.* un avaré, ladre, fesse-maille, villain, archivillain, sordide; 1. —ница, *s.* crasseux, euse; 2. *fig.* dur à la détente; 3. *fam.* un tire-sou, pince-maille, 'harpagon, arabe *m*; 4. *pop.* un pleure-pain ou —misère; 5. (*играчъ*), *s.* carotteur, euse et carottier, ère; 6. (*сжмъ*), *vn.* lésiner.
Скжперничень, *adj.* *fig.* tenace.
Скжпернически, *adj.* mesquin, vilain; || —скы, *adv.* serrément.
Скжперничество, *sn.* la mesquinerie, vilénie, chicheté, turquerie, sordidité, lésine; || *fig.* la tenacité.
Скжперничность, *sf.* la lésinerie.
Скжпливость, *sf.* l'avarice *f*, parcimonie *f*.
Скжпливъ, *adj.* avaricieux; || (*за малки нѣща*), parcimonieux.
— играчъ, *sm.* un grimelin.
Сжпнува, *v.* *imp.* il s'augmente.
Сжпнуване, *sn.* l'enchérissement, surhaussement *m*.

Скжность, *sf.* la chicheté, illibéralité *f.*
Скжнотя и -пя *sf.* la cherté, disette, famine *f.*
Скжнѣ, *adj.* cher, précieux, coteux, avare, ladre, chiche, crasseux, mesquin; 1. *fig.* сѣгасе, serré; 2. -по, *adv.* chèrement, cher; 3. твърдѣ -по, 'hors de prix, au poids de l'or.
 — **камыкъ** (*блѣднѣ цѣбѣмъ*), *sm.* le clairer.
Скжны работы, *sf. pl. Jur.* les bagues *f.* et joyaux *m.* || *liarder.*
Скжпаса, *vr.* marchander, faire le renchéri.
Скжсанѣ, *adj. fam.* loqueteux.
Скжсвамѣ, *va.* rompre; || *fig.* déchirer.
Скжсване, *sn.* la rupture; || (*неуѣмѣ*), *Jur.* le bris.
Скжсвачѣ, *sm.* un abrégiateur; || (*на не-уѣмѣ*), un brise-scellé.
Скжсена рѣчь, *sf. Gram.* mot syncopé *m.*
Скжсене, *sn.* l'abrégé *m.*, abréviation *f.*, re-tranchement, raccourci, rapetissement, compendium *m.*; 1. *Gram.* la contraction; || *съ* —, *contrasté*, *adj.*; 2. (*на книга*), la somme; 3. (*на кжко съдржане*) — sommairement, *adv.*
Скжсенѣ, *adj.* sommaire, raccourci, compendieux, succinct; || *Gram.* contracté; || *пишѣ* -но, *va.* sténographier.
Скжсителенѣ знакѣ, *sm.* signe tironien ou -abrégatif *m.* || *ф* et *m.*
Скжсителна буква (*у Римляны*), *sf.* sigle
Скжсително, *adv.* abrévativement.
Скжсявамѣ, *va.* abréger, raccourcir, écourter, accourcir, rédiger, rapetisser, écorner, supprimer, tourner court; 1. *fig.* restreindre, élaguer, rogner; 2. *Gram.* contracter; 3. (*съжиченѣ*), resserrer; 4. (*съжмѣ раз-носки*), *fig.* se resserrer; 5. -са, *vr.* raccourcir, rapetisser et se —, se contracter.
Скжсяване, *sn.* le résumé, abrégement, aperçu, accourcissement, raccourcissement, précis *m.*; || (*на реченото испрѣвомѣ*), la récapitulation.
Скжжѣ, *sm.* la fin.
Скжтвамѣ, *va. fam.* nicher.
Слаба память, *sf.* mémoire labile *f.*
 — **страна**, *sf.* le faible; || *fig.* défaut de la cuirasse, *m.*
Слабинѣнѣ, *adj. Anat.* inguinal; || *Méd.* iliaque.
Слабинна кость, *sf. Anat.* l'ilion *m.*
Слабинно прѣдаде, *sn. Méd.* le volvulus — чърво, *sn. Anat.* l'iléum et iléon; || прѣдаде въ —, l'iléus *m.* et passion iliaque *f.*
Слабины, *sf. pl.* la 'hanche, aine *f.*; || *Anat.* les ils *f.* —, *чентѣ*, des iles.
Слабительнѣ цѣрь, *sm. Méd.* relâchant, *adj.*
Слабичкѣ, *adj. fam.* malingre.
Слабо, *adv.* mollement, de main morte.
 — **бѣло вино**, *sn.* la blanquette.
 — **вино**, *sn.* le ginguet.
 — **гледане**, *sn. Méd.* l'ampliopie *f.*

Слабогрьдѣнѣ, *adj.* pulmonique.
 — **душѣнѣ**, *adj.* faible.
 — **човѣкъ**, *sm.* un efféminé.
 — **крѣвѣнѣ**, *adj. Méd.* cachectique.
 — **крѣвнотѣ**, *sf. Méd.* la cachexie.
 — **мѣсто**, *sn.* le faible.
 — **ногѣ**, *adj. fam.* écloppé.
 — **уменѣ**, *adj.* un crétin.
 — **уміе**, *sn.* l'imbecillité *f.*, idiotisme *m.*; || *Méd. fig.* l'apoplexie *f.*
 — **умѣ човѣкъ**, *sm.* un imbécile.
 — **щене**, *sn.* la velléité.
Слабостѣ, *sf.* la débilité, langueur *f.*, faible *m.*, misère, facilité, bonté, délicatesse, incommodité, exilite, maladiveté, infirmité, caducité *f.*; 1. *fig.* la mollesse; 2. *Méd.* l'adynamie, asthénie, énérvation *f.*; 3. (*на врьвъ-та*), *Mar.* le balant; 4. (*на гласѣ*), la gracilité; 5. (*съ краката на конѣ*), la fourbure et forbature; 6. (*на память-та*), l'infidélité *f.*; || *Méd.* l'amnésie *f.*
Слабѣ, *adj.* faible, débile, défaillant, languissant, langoureux, délicat; 1. petit, facile, lâche, flasque, veule, frêle, cassé, éteinte, infirmé, caduc; 2. *fig.* fêlé; 3. *Méd.* asthénique; 4. *fam.* blêche, ginguet; 5. (*гнѣль*, *за вѣжа*), *Mar.* large; 6. (*за гласѣ*), *Phys.* rémisce; 7. (*съ крѣстѣ-тъ конѣ*), faible d'esquive *f.*; 8. (*за пулсѣ-тъ*), *Méd.* rare, concentré; 9. (*за свѣтлина*), douteux; 10. (*за цѣвѣмѣ*), lavé; 11. по —, *fig.* inférieur.
 — **гордѣнѣ**, *sm. Mar.* l'égorgeoir *m.*
 — **и чѣстѣ пулсѣ**, *sm.* pouls formicant *m.*
 — **и страшнѣ човѣкъ**, *sm. fam.* poule mouillé ou laitée *f.*
 — **човѣкъ**, *sm.* un faible.
Слабѣнѣ, *vn.* blêchir.
Слава, *sf.* la gloire, renom *m.*, renommé *f.*, éclat *m.*, illustration *f.*, bruit, nom *m.*, auréole *f.*; 1. *fig.* le relief, vogue *f.*, laurier *m.*, odeur *f.*; 2. *Jur.* la fâme; 3. (*добра или лошава*), *fam.* le prédicament; 4. — **Богѣ!** *interj.* Dieu soit loué; 5. **бывамѣ въ —**, *vn. fig.* regner; 6. **въ — сѣмѣ**, *vn.* figurer; 7. **въ — на святостѣ-та**, *fig.* en odeur de sainteté; 8. **за —**, à la gloire de; 9. **съ —**, *adv.* glorieusement.
Славѣнѣ, *sm.* oiseau, le rossignol; || (*женски*), la rossignollette; || **пѣя както —**, *vn. fam.* rossignoler.
Славѣнѣ, *adj.* glorieux, célèbre, fameux, renommé, illustre, excellent, parfait, signalé; || *fig.* éclatant.
Славно дѣло, *sn.* action d'éclat, *f.*
Славолюбивѣ, *adj.* ambitieux, avide de gloire.
 — **любіе**, *sn.* l'ambition *f.*, amour de la gloire, *m.*
 — **словіе**, *sn.* la doxologie, gloria in

excelesis, action de chanter les louanges de Dieu.

Славословія, va. glorifier, chanter les louanges.

Славя, va. glorifier; || -са, *vr.* se glorifier dans.

Славянски языкъ, sm. langue slave *f*, le slave et slaven.

Славянщина, sf. un slavenisme, idiotisme

Слагамъ, va. placer, déposer, mettre, quitter, couvrir, rejeter sur; 1. compter, calculer;

2. *Mathém.* sommer; 3. (*долу*), reposer; 4.

(*долу оржѣ*), poser les armes *f*; 5. (*отъ себе-си*), résigner; 6. (*транеза*), servir;

7. -са, *vr.* se laisser vaincre; 8. (*нѣкому*), se laisser aller.

Слагане и Сложене, sm. *Mathém.* la sommation.

Слагателна машина, sf. machine calculatrice *f*. [officier du gobelet, *m.*

Слагачъ, ка, s. calculateur, trice; un chiffreur,

Сладилникъ (на ечемикъ), sm. le malteur.

Сладина, sf. la touraille.

Сладичка, adj. douceureux; || *dim. fam.* doucet.

Сладка, sm. pl. le bonbon, la chatterie; || (*дѣтиски*), le nanan.

Сладка дума, sf. fig. le correctif.

— дятелина, *sf.* plante, le sainfoin ou esparecette.

— мелника, *sf. dim.* la tartelette.

— ракия, *sf. pop.* l'hypothèque *f*.

— тиква, *sf. plante*, le giraumont.

Сладкавъ, adj. douceâtre; || *fig.* mielleux.

— корень (*лападець*), *sm. plante*, la réglisse.

Сладкавы лжстителины думы, sf. pl. emmiellé, *adj.*

Сладкарница, sf. la confiserie.

Сладкарско искусство, sm. la confiserie.

Сладкаръ, ка, s. confiseur, euse.

Сладко, sm. la compote, le dessert; || да ви е —, да ви е прието, *interj.* bon appétit.

— гласенъ, *adj.* harmonieux, mélodieux; || (*за периодъ*), carré.

— гласіе, *sm.* la cadence.

— горчива, *sf. plante*, la douce-amère, le solanum; vigne sauvage ou de Judée, *f*.

— гроздіе, *sm.* le chasselas.

— думениъ, *adj.* éloquent, bien-disant, disert.

— думець, *sm.* un beau parleur, agréable

—, beau discoureur, *m.*

— думіе, *sm.* l'éloquence, faconde *f*; 1. *fam.* le bien-dire; 2. духовно —, éloquence de la chaire ou religieuse; 3. сѣдническо —, éloquence du barreau ou judiciaire.

— либивость, *sf.* la libidinosité.

— либивъ, *adj.* épicurien, libidineux.

— либець, бка, *s.* épicurien, enne.

— малко пиле, *sm.* la campine.

Сладки вина, sm. pl. vins de liqueur, *m.*

— крушы, *sf. pl.* poire de doynné, *f*.

Сладостень, adj. délicieux, suave.

Сладострастенъ, adj. voluptueux, lascif,

paillard, sensuel.

Сладострастїе, sm. la volupté, luxure, paillardise, lascivité *f*.

Сладость, sf. la douceur, saveur, suavité *f*, assaisonnement *m*, amenité, bonté, bénignité; || *fig.* le goût, le palais.

Сладкѣ, adj. doux; 1. (*за вино*), liquoreux;

2. (*за дуна*), musqué; 3. (*за обѣдъ*), corsé; 4. (*за нисало*), nombreux; 5. по —, d'un goût relevé.

[fluté, *adj.*

— гласъ, *sm.* la mélodie; || (*у нпїемѣ*),

— цѣръ, *sm.* l'adouissant *m*.

Сладъ, sm. le malt; -денъ, de malt.

Слазямъ, vn. descendre, s'abaisser; 1. *pop.* dévaler; 2. (*отъ високо мѣсто*), déjucher;

3. (*отъ*), mettre pied à terre, descendre;

4. (*накъ*), redescendre; 5. слазя отъ клонъ (*за кокошка*), *v. imp.* elle déjuche.

Слазїе, sm. l'abaissement *m*; || (*долу*), la descente; || при -то, à la descente de.

Слама, sf. la paille, le foudre et foarré; 1.

(*за покрывъ*), le chaume; 2. покрывамъ съ —, *растенеа, va.* enchausser; 3. прода- вать на —, un paillieur.

Сламена връзка, sf. l'accolure *f*.

— колыба, *sf. Milit.* l'abrivent *m*.

— купа, *sf.* le pailler.

— обвивка, *sf.* le paillason.

— факлія, *sf.* le brandon.

Сламено трькало, sm. le garde-nappe.

Сламень дюшекъ, sm. la paillasse.

— покрывъ, *sm.* l'abat-vent *m*.

Сламка, sf. brin de paille, *m*; || *Bot.* le tuyau;

|| хвърляя жребї съ -кы, *va.* tirer à la courte paille.

Сламорѣзка, sf. le 'hache-paille.

Сламинца, sf. la bûchette, brin, fêtu *m*.

Сламуриякъ, sm. le bourrier (*voyez* Отѣвка).

Слана, sf. la gellée blanche, frimas, givre *m*.

Сланина, sf. la salaison, saouenne, saline, charcuterie *f*; 1. (*у животни*), la panne;

2. посолена —, le salé; 3. прѣносала —, petit salé *m*; 4. (*свинска, китска*), le lard;

5. ножичка отъ —, le lardon, la flèche; || набочевамъ — въ месо, *va.* larder; || гу- берка за —, la lardoire; 6. търговия съ —, la charcuterie; 7. търговецъ на —, *s.* charcutier, ère.

Сламинарница, sf. le charnier.

Сластолибець, sm. un voluptueux, sensuel

m; || *fig.* un sardanapale; || (*сибаритъ*), un sybarite et sibarite.

— либивъ, *adj.* voluptueux, sensuel, sarda- napalique; || (*сибаритски*), sybaritique.

— човѣкъ, *sm.* un voluptueux.

— либіе, *sm.* la volupté, sensualité *f*, sarda- napalisme *m*.

Слѣва, sf. arbre, le prunier; || -вы (*плодъ*), *pl.* la prune; || (*печени или сушени*), le pruneau.

Слѣвакъ (градина съ слѣвы), sm. la prunelaie.

Сливамъ, *va.* faire ou laisser égoutter; 1. (ноты), *Mus.* loucher; 2. (на огниъ цѣтила), parfondre; 3. -са (въ едно), *vr.* s'identifier; 4. сливаса, *v. imp.* il s'allie avec; 5. сливаются (за рѣки), elles confluent.

Сливаче, *sm.* l'identification *f*; || (на двѣ рѣки), le confluent; || (на народности), le mélange.

Сливица, *sf.* Anat. la glande; || (у теле), la poix; || съ надуты -цы, *Vétér.* glandé, *adj.*

Сливицы, *sf. pl.* Anat. l'amygdale *f*, ganglion *m*; 1. (на матка), Anat. le cotylédon; 2. (въ уста), la tonsille ou amygdale; 3. което са относно да -тъ, Anat. tonsillaire, *adj*; 4. възпалене на -тъ, *Med.* l'amygdalite, tonsillite, *f*.

Сливичень, *adj.* glanduleux et -dulaire.

Сливичка, *sf. dim.* la glandule; || Bot. la glande.

Сливявъ сиропъ, *sm.* le diaprun.

Слонтень, *adj.* Gram. inseparable; -тно, -ment.

Слободень, *adj.* libre, franc, dégagé, familier, cavalier, être tout en dehors; 1. (за орѣмето), vide; 2. (за искусства), libéral; 3. (въ обясненіе), privé; 4. (отъ спашійска тѣла), l'al odialité *f*; 5. (отъ), libre de, franc; 6. -дно, *adv.* à la cavalière.

— бръкъ (на рѣка), *sm.* le franc-bord.

— ловець, *sm.* robin de bois, *m*.

Слободія, *sf.* la liberté, franchise *f*, clef de champs, *m*; 1. *fig.* l'essor *m*; 2. законъ за лична — въ Инглитера, l'habeas-corpus *m*; 3. приемамъ —, *va.* prendre la liberté; 4. богубителень къмъ —, liberticide, *adj*; 5. пѣсня за —, la carmagnole.

Слободна воля, *sf.* libre ou franc arbitre, *m*.

— пронія, *sf.* Rhét. l'astéisme *m*.

Слободно, *adv.* franchement, librement, en liberté, tout net, nettement; 1. искрѣнно и —, *fig.* en toutes lettres; 2. правда да говоря —, le franc-parler; 3. ходи — на вънъ, *vn.* avoir le ventre libre.

— влазице, *sm.* l'entrée *f*.

— врѣме, *sm.* le loisir; || (безъ работа), heures dérobées *f*.

— мѣсто (за кола), *sm.* Archit. l'échappée *f* ou -rement *m*.

— обясненіе, *sm.* la désinvolture.

— печѣтане, *sm.* liberté de la presse, *f*.

— съобщене (съ бръкъ-иъ), *sm.* Mar. libre pratique *f*.

Слободны искусства, *sm. pl.* les arts liberaux *m*.

Слободомыслителень, *adj.* libéral.

Словарски, *adj.* oratoire; -ски, -ment.

Словарь, *ка, s.* haranguer, euse; un orateur.

Словень, *adj.* oral.

Словесны науки, *sf. pl.* les arts *m*.

Слово, nom bulgare de la lettre C.

Слово, *sm.* le discours, oraison *f*, sermon propos *m*, cote *f*; 1. la lettre, le caractère;

|| — по —, à la lettre; 2. (второ лице на Св. Троица), Théol. le Verbe; 3. (дама-кинъ), la prédication, le prône; || казвамъ —, *va.* prôner, prononcer, prêcher; || (на дълго), *fat.* pérorer; || (за нѣного), 'haranguer; 4. клеветливо —, le propos; 5. насѣчено —, propos interrompus *pl*; 6. части на -то, Gram. les parties d'oraison, *f*.

Слово Божіе, *sm. fig.* la manne celeste.

— ливница, *sf.* fonderie de types, *f*.

— лѣецъ, *sm.* un fondeur de types.

Словца, *sm. pl.* l'âme *f*.

Слогъ, *sm.* la frontière, borne *f*; || *fig.* la li- sière; || (между двѣ земли), *fig.* la démar- cation. [et -sants, *m*.

Слоговѣ, *sm. pl.* les confins, les aboutenants

Сложенъ, *adj.* borné; || dévoué, humble; || бывамъ — на нѣщо, *vn.* être en butte à.

Сложителна стая, *sf.* l'office *f*.

Сложности, *sf.* la charge; || obéissance *f*.

Слонъ, *sm.* le bercail, chalet *m*.

Слуга и -гаръ, *sm.* un serviteur, domestique, garçon, valet, estafier *m*; 1. Com. un com- mis; 2. (на жены), un damoiseau et da- moisel; 3. (нажъ), un valet; 4. най-го- лѣмъ —, maître valet; 5. поемня —, valet de place; 6. (при товаряне), Milit. un goudat; 7. (въ харемъ), un adjémoglan; 8. хващамъ —, *vr.* se placer; 9. -гы, *pl.* la valetaille.

Слугарн, *sm. pl.* Mar. les apotureaux *m*; || сбирщина —, une penailerie.

Слугарка (у княгиня), *sf.* dame d'ateur, *f*.

Слугарски, *adj.* domestique.

Слугарско състояние, *sm.* la domesticité.

Слугарство, *sm.* la valetaille.

Слугарче, *sm.* un groom.

Слугина и -гарка, *sf.* une servante, domestique, bonne, fille *f*; || стайна —, une suivante.

Слугувамъ, *va.* servir, fonctionner; || (за), servir de; || (си самъ), *vn.* se servir.

Слугуване, *sm.* le service, office *m*, sujétion *f*.

Слугы, *sm. pl.* la domesticité, les gens *m*, le commun, la maison, office *m*; || стайчки за —, les offices; || испяждамъ всицкитѣ —, *va.* faire maison nette.

Служба, *sf.* la fonction, métier, service *m*, condition *f*; 1. Божа —, le service; 2. на — въ проводничество, attaché d'ambassade, *m*; 3. на — сѣмъ у нѣкого, *vr.* servir; 4. оставямъ —, *va.* se retirer; 5. свалене отъ —, Milit. le dégradement; 6. сваленъ сѣмъ въ по-малка —, *vn. fat.* vacarier; 7. -жбы, *pl.* les services *m*.

Службашъ, *sm.* un fonctionnaire, homme en place, *m*; || (нонъ), un desservant.

Служебникъ, *sm.* l'ordo *m*, missel, rituel, directoire, bref, bréviare, graduel *m*; || *fat.* le guide-âne.

Служене, *sn.* la célébration.

Служительство, *sn.* le gobelet.

Служникъ, *ница, s.* cabaretier, ére; un

garçon, agent, servant; || *Com.* un commis.

Служница жена, *sf.* une cantine.

Служж (литургія), *va.* célébrer la messe, dire; || (дѣл литургіи на день), *biner*; || (нѣкого), *servir*.

Слупевамъ, *va.* fausser; || (сжиди), *bossuer*.

Слупень, *adj.* bossué, enfoncé.

Слухово тѣрбило (борія т.), *sn.* l'écouteur *m.*

Слуховъ, *adj.* auriculaire; || *Anat.* auditif.

Слухъ, *sm.* l'ouïe *f.*; || l'oreille *f.*

Случай, *sm.* l'évènement *m.*, accident, incident *m.*, occasion, rencontre, voi *f.*, cas, hasarde *m.*, fortune, occurrence *f.*, sujet *m.*, aventure *f.*, champ *m.*, conjoncture, ouverture *f.*; 1. *fig.* la chance, le jour, coup de dé ou de dés *m.*; 2. въ най-лошавъ —, *adv.* au pis aller; 3. ако дойде —, le cas échéant; 4. въ —, en cas de; 5. въ всякой —, en tout et par tout; 6. на всякой —, à tout cas, à tout hasarde, à tout risque, règle générale, à telle fin que de raison; 7. напустивамъ сгоденъ —, *va.* marquer le coche; 8. по —, occasionnellement; 9. по — на, à propos de; 10. въ послѣднѣй —, à tout rompre; 11. при —, dans l'occurrence; 12. пригответо за въ —, neвола, un en cas; 13. въ противенъ —, sinon; 14. чѣкамы сгоденъ —, *vn.* *fig.* être, rester ou se tenir en panne; 15. (който стропаля), le casse-bras.

Случайна промѣна (на нота), *sf.* Mus. la feinte.

Случайна свѣтлина, *sf.* échappée de lumière, *f.*

Случайно, *adv.* par hasarde, accidentellement, d'occasion, en passant, incidemment, par aventure, par ricochet, par raceroe, dans l'occurrence.

Случайность, *sf.* l'éventualité *f.*, accidentalité *f.*, accident *m.*, accidencence, casualité, contigence *f.*

Случайнъ, *adj.* éventuel, occasionnel, accidentel, incident, casuel, adventice, fortuit, contingent; || *Jur.* adventif, aléatoire; || *Méd.* schématique. [*m.*, le casuel.]

Случайны приходы, *sm. pl.* les émoluments

Случвама, *vr.* se rencontrer, venir à (avec un infinitif); 1. случвама *v. imp.* il se passe, il arrive, il se fait, il a lieu, il intervient; || (изведнашъ), il survient; 2. ако са случи, le cas avenant; 3. както са случи, *adv.* de guingois, pêle-mêle; 4. намалко оста да са случи, il a manqué; 5. случиса, il se trouva; 6. което са случева, *occurent, adj.*

Случване, *sn.* le fait, le trait.

Случка, *sf.* l'évènement *m.*, accident *m.*, aventure *f.*, cas *m.*, occurrence *f.*; 1. по —, *adv.*

incidemment; 2. цѣлъ редъ -кы, *fig.* le ricochet; 3. който са пуца на -кы, un aventurier.

Слушамъ, *vn.* écouter, ouïr, entendre, obéir à; 1. (съ вникнуване), *fig.* détouper les oreilles; 2. (добръ), prêter l'oreille; 3. втылявамса ужъ какъ не —, *vr.* faire la sourde oreille. [*Jur.* ouï, *adj.*

Слушане, *sn.* l'audition *f.*; || споредъ — то,

Слушай! *adv.* garde à vous; || *interj.* Chôlà; || —шайте, alerte!

Слушачи, *sm. pl.* les écoutans *m.*, l'auditoire *m.*

Слушачъ, *sm.* un auditeur; || (на сѣмѣхы), *Jur.* oyant compte, *s.*

Слушаніе, *adj.* audile, perceptible à l'oreille, *f.*

Слушна борія, *sf.* cornet acoustique *m.*; || говоря съ —, *vn.* corner.

Сълза, *sf.* la larme; 1. —, *plante*, la larmede-Job ou larmille; 2. -зы, *pl.* les pleurs *m.*; 3. капене — отъ поръзана лоза, pleurs de la vigne; 4. крыя —, *va.* dévorer; 5. плача съ кривавы —, *vn.* pleurer à chaudes larmes; || *fam.* larmoyer; 6. притворны —, des larmes de crocodile; 7. роня —, *vn.* plaurer; || *fam.* larmoyer; 8. който плача съ —, larmoyant, *adj.*

Сълзень, *adj.* *Ant.* lacrymal.

Сълзи, *v. imp.* il suinte, il dégoute.

Сълзникъ, *sm.* le lacrymatoire et urne —, *sf.*

Сълзници (у елени), *sm. pl.* les larmières *f.* et -miers *m.* [*l'épiphora m.*

Сълзотечене, *sn.* le larmolement; || *Méd.* — течна кость, *sf.* *Anat.* os unguis *m.*

Слънчасване, *sn.* héliose *f.* ou coup de soleil *m.*

Слънце, *sn.* le soleil; 1. изгрѣване —, le lever; 2. излазъ —, soleil levant; 3. заедно съ — то, cosmiquement; 4. (клони къмъ вечеръ), *v. imp.* il décline; 5. мѣсто дѣто залазя — то, *Mar.* la failloise; 6. между изгрѣване и захождане —, entre deux soleils; 7. простиране на —, l'insolation *f.*; 8. —, рыба, *sf.* poisson, la dorée.

— свѣтене, *sn.* le girasole.

— стояне, *sm.* *Astr.* le solstice.

— столетель, *adj.* *Astr.* solsticial.

Слънчовникъ, *sm.* plante, l'hélianthe *m.*

Слънчова година, *sf.* année solaire *f.*

— горещина, *sf.* le hâle.

— либовница, *sf.* plante, l'héliotrope *m.*, soleil ou tournesol *m.*

— роса, *sf.* plante, le rossolis.

Слънчовъ, *adj.* solaire.

— корень, *sm.* plante, l'orobanche *f.*

— прашецъ, *sm.* l'atome *m.*

— часовникъ, *sm.* cadran solaire ou sciatérique *m.*; || показалка на —, *Astr.* le gnomon; || некуство да правимъ -цы, la gnomonique.

Слѣда, *sf.* la trace, le vestige; || (на звѣръ,

на човѣкъ), la piste; || смисане на други
-ды, *Vén.* le contre-pied.

Слѣдванъ и -дж, *vr.* suivre, continuer, suc-
ceder à, s'ensuivre, observer, venir; 1. *fig.*
suivre, 2. (планъ-тъ си), *va.* poursuivre
sa pointe; 3. слѣдване, se succéder (едина
слѣдъ другъ), se suivre, s'entre-suivre; 4.
който слѣдва, *successif, adj;* || *Jur.* ensui-
vant, *adj;* || (нынѣ), *prép.* d'après.

Слѣдване, *sm.* l'observation *f.*

Слѣдентъ, *adj.* postérieur.

— членъ, *sm.* *Mathém.* le conséquent.

Слѣдователенъ, *adj.* suivant.

Слѣдователно, *adv.* par conséquent, par
suite, partant, à postériori; || *conj.* ergo, donc.

Слѣдовачи, *sm. pl.* la suite.

Слѣдовачъ, *ка, s.* observateur, trice; ||
-вателенъ, *adj.*

Слѣдственно, *adv.* conséquemment, partant.

— полицай (въ Инглитепа), *sm.* un coronet.

Слѣдствие, *sm.* le résultat, conséquence *f.*
événement, argument *m.*, conclusion, re-
cherche *f;* 1. *fig.* le contre-coup, le fruit;
2. добро —, *fam.* bonne chance! 3. имамъ
за —, *va.* entraîner avec soi; 4. искар-
вамъ —, inférer, déduire; 5. искарване —,
Log. la déduction; 6. по —, *adv.* à pos-
tériori; 7. въ —, en conséquence (*voies*
Сетнина).

Слѣдъ, *conj.* après, à la suite; 1. -като,
après que; 2. -това, -което, après quoi;
3. — мене да стане щото ще, après moi
le déluge.

— смъртенъ (издаденъ слѣдъ смъртъ-
та на писателъ-тъ), *adj.* posthume.

— обѣденъ сѣнь, *sm.* le sieste.

— причастна молитва, *sf.* la postcom-
munion.

Слѣзъ, *sm.* plante, l'althea *m.*, la guimauve.

Слѣпа, *sf. fam.* une borgnesse.

— брадва, *sf.* la tille et teille.

— врата, *sf.* fausse porte *f.*

— въпра, *sf.* foi implicite *f.*

— змѣя, *sf.* reptile, l'orvet *m.*

— кобыла (игра), *sf.* le colin-maillard.

— улица, *sf.* l'impasse *f.* ou cul-de-sac *m.*

Слѣпване и -пяване, *sm.* l'agglutination *f.*

Слѣпяне, *sm.* la conglutination, concrétion,
liaison *f;* || *Anat.* l'abouchement *m;* || *Méd.*
l'imperforation *f.*

Слѣпецъ, *sm.* un aveugle.

Слѣпнтелно вещество, *sm.* le gluten.

Слѣпнишкомъ, *adv.* à l'aveugle, aveugle-
ment, à corps perdu.

Слѣпка, *sf. Anat.* la commissure.

Слѣпливость, *sf.* la tenacité.

Слѣпливъ, *adj. Bot.* tenace.

Слѣпо, *adv.* tête baissée; || *fig.* à tâtons.

Слѣпокъ, *sm.* l'abcès, clou *m.*, pustule, gros-
seur *f;* || (бушонка), *Méd.* le poulain et

poulain; || —поченъ или съ -поцы, pustu-
leux, *adj.*

Слѣпооченъ, *adj. Anat.* temporel, des tempe.

— роденъ, *adj.* aveugle de naissance ou
aveugle-né, *éé.*

Слѣпотия, *sf.* la cécité, aveuglement *m.*

Слѣпъ, *adj. sc.* borgne; 1. (и *fig.*), aveugle;
2. болница за -пы въ Парижъ, les quinze-
vingts *m;* 3. — въ нея болница, un quinze-
vingts; 4. (за ората), feint.

— прозорець, *sm.* fausse fenêtre *f.*

Слѣпы очи, *sm. pl. Anat.* la tempe.

Слѣпявамъ, *va.* coller, agglutiner, conglu-
tiner; || (намама), liaisonner; || (ржѣтъ
си), joindre les mains *f.*

Слюзъ, *sf.* la glaire; 1. (слюзиста тежи-
вость), la mucosité et mucus *m;* || (въ ра-
стениемъ), le mucilage; 2. излазване бѣла
—, *Méd.* flux *m.* ou passion céliaque *f.*

Слюзясть, *adj.* glaireux, mucilagineux; ||
Méd. muqueux.

Смаевамъ, *va.* étonner, surprendre, emba-
rasser, confondre, terrasser, désarçonner,
enchaîner, tenir en échecs; 1. *fig.* stupéfier,
démonter, désorienter, déferer; 2. *fam.*
interloquer; 3. (нѣкого), mettre à quia; 4.
-са, *vr.* s'étonner de, s'embarrasser dans,
se confondre, perdre la tramontane, perdre
contenance, demeurer court, rester court,
s'extasier de, s'embrouiller, s'ébahir; 5. *fig.*
perdre la tête, se perdre, patanger, être
capot; 6. (до край), tomber des nues *f.*

Смаеване, *sm.* l'étonnement *m.*, surprise, con-
fusion, perplexité *f.*, embarras, ébahissement,
embrouillement *m;* || *fig.* l'extase *f;* || докар-
вамъ въ —, *va.* intriguer.

Смазевамъ и -звямъ, *va.* écraser; || *por.*
écarbouiller; || (кига), mettre au pilon *m.*

Смазеване, *sm.* broiement et broiment.

Смайсторосвамъ (нѣщо), *va.* pateliner.

Смалене и -ляване, *sm.* la diminution, ré-
duction *f.*, amoindrissement, abaissement,
retranchement, décroissement *m.* et -sance
f., retraite, modération *f.*, affaiblissement,
apetissement *m;* 1. (на нѣкое движение);
la retardation; 2. (на перспективъ), le
raccourci; 3. (на разности), la réforme.

Смалителенъ, *adj.* diminutif.

Смалителна рѣчь, *sf. Gram.* le diminutif.

Смалта, *sf. Chim.* le smalt.

Смалтарска работа, *sf.* l'email *m.*, émail-
lure et -lerie *f.*

Смалтарско искусство, *sm.* l'émaillage et
smaltosвамъ, *va.* émailler.

Смалтъ, *sm.* l'email *m.*, brèche *f;* || майсторъ
-тарь, *s.* émailleur, euse.

Смалывамъ, *va.* diminuer, amoindrir, ra-
baïsser, abaisser, retrancher, modérer, tem-
pérer, réduire, reformer, apêtisser, écorner;
1. *fig.* ralentir, attédir; 2. (разности)

си), se retrancher; 3. (сѣтълина), *Peint.* assourdir; 4. -са, *vr.* se diminuer, s'amoindrir, s'abaisser, amortir, déchoir, rapetisser et se —, se raccourcir, s'user; 5. *fig.* baisser d'un cran.

Смарагдѣнь, *adj.* smaragdin.

Смарагдитъ (видъ пироксенъ), *sm.* Minér. la smaragdite.

Смахнато и нередовно, *adv.* par sauts et Smahnatъ, *adj. s.* butor; || *fig.* toqué, timbré, 'hanneton, papillon; || *pop.* un frelampier; || *fam.* un dandin.

Смачквамъ, *va.* écraser, froisser, meurtrir, écacher, friper; || *pop.* écarbouiller; || (нѣкого), *fig.* couper l'herbe sous le pied.

Смачкване, *sn.* l'écrasement, froissement *m.*, froissure *f.*

Смалянь, *adj.* surpris, confus, empêtré, stupide, ébouriffé, perplexe, ébahi, interdit, sot; 1. *fig. sc.* braque; 2. *fam.* ébaubi, hurluberlu; 3. (добръ), bien loti.

Смеждѣнь, *adj.* voisin, adjacent; || (сѣмъ до нѣкого), *vn.* toucher et se —, *vr.*

Смеждность, *sf.* le voisinage.

Смеждуване, *sn.* la contiguité.

Смелителѣнь, *adj.* digestif, digestible.

Смелително сръдство, *sn.* le digestif.

Смелителность, *sf.* la digestibilité.

Смигамъ, *va.* eligner, jouer de la prune; || (нѣкому), *fig.* lorgner.

Смигание и -гнуване, *sn.* le clignement, oeilade *f.*; || *fam.* la lorgnerie.

Смиласа или Стопяваса, *v. imp.* il se chymifie.

Смилане, *sn.* la mouture; || (на вѣмѣ въ бабекъ-тъ), la digestion, chymification *f.*

Смилителѣнь, *adj.* sensible; || *fig.* démonstratif [sération, merci *f.*

Смилоствяване, *sn.* la miséricorde, commi-

Смилывамъ, *vr. fam.* s'apitoyer sur.

Смилыване, *sn.* l'attendrissement *m.*, pitié *f.*, humanité *f.*; || безъ —, *fig.* battant, *adj.*

Смнѣть, *sm.* plante, l'immortelle, xéranthème *f.*, hélianthème *m.*

Смирѣне, *sn.* l'humilité *f.*, abaissement, anéantissement *m.*

Смирѣнникъ, ница, *s. fam.* chatte-mite *f.*

Смирѣность, *sf.* la modestie, retenue, courtoisie *f.*; || *fig.* l'hommage *m.*, réserve *f.*

Смирѣнь, *adj.* paisible, humble, courtois, sage, privé, doux, chaste, retenu; *s.* réservé.

Смирѣтелѣнь, *adj.* humiliant.

Смирѣтелна къща, *sf.* maison de refuge, *f.*; || (за разлезени жени), les made-lonnettes *f.*

— риза, *sf.* camisole de force, *f.*

Смирна, *sf.* le benjoin; || (мирра), la myrrhe.

Смирча, *sf.* arbre, le sapin; || канадека —, la sapinette; || гора съ -чи (смирчакъ), la sapinière.

Смирѣна джека или -бира, *sf.* la sapine.

Смирывамъ, *va.* pacifier, apaiser, humilier, radoucir, abaisser, rabaisser, remettre; || *fig.* rabattre, mater; || -са, *vr.* s'apaiser, s'humilier, s'abaisser, s'ancantir.

Смирыване, *sn.* l'humiliation *f.*

Смисамъ, *va.* mêler, entremêler de, allier, fondre, mixtionner, confondre; 1. *fig.* fusionner; 2. (съ ароматы), aromatiser; 3. (живакъ съ другъ металлъ), amalgamer; 4. (numia), frelater; 5. -са, *vr.* se mêler, se confondre, s'amalgamer, intervenir; 6. (съ), s'immiscer dans; 7. (въ нѣщо), s'entremêler, s'entremettre (voyez Смѣсвамъ).

Смитане, *sn.* le balayage; || (на книги), la levée.

Смѣлывамъ, *va.* faire taire, mettre à quia; 1. *fig.* museler; 2. (за), passer sous silence *f.*; 3. (за нѣщо), supprimer; 4. -са, *vr.* se taire, demeurer court.

Смѣтъ, *part.* moulu (отъ moudre); || -то злато (саракъ *t.*), *sn.* or moulu *m.*

Смокини, *sf. pl.* la figue; || прилчѣнь на -ня, *Méd.* carieux, *adj.*

Смокиниобразно подпхнуване, *sn.* Méd. la sycoose.

— цвѣте, *sn.* plante, la ficoide.

Смокиня, *sf.* arbre, le figuier; || градина на-садена съ -ни, la figuerie.

Смола, *sf.* la poix, bitume *m.*, lithocolle *f.*, camourlot, arcaison *m.*; 1. дървена —, poix-résine; 2. (за ортомы), *Mar.* le coudran; 3. буре съ —, *Mar.* la gonne; 4. мажъ съ —, *va.* poisser, bituminer; || (съ дървена), poix-résiner.

Смоленъ и -лясть, *adj.* poisseux, bitumineux. — камыкъ, *sm.* quartz-résinite *m.*

Смолотечѣнь, *adj.* résinifère.

Смолясть (камедястъ), *adj.* résineux.

Смотавамъ, *va.* dévider, démêler.

Смотаване, *sn.* le dévidage; || (хонрина), démêlage.

Смрадане, *sn.* la gravéolence.

Смрадливъ, *adj.* puant, fétide.

Смрадлика, *sf.* arbrisseau, le redou et redoul.

Смрадь, *sf.* l'infection *f.*

Смраждъ, *vn.* puer.

Смразилникъ, *sm.* un sycophante.

Смразывамъ, *va.* brouiller; || *fig.* désunir, mettre en compromis; || -са, *vr.* se désunir, se fâcher.

Смразыване, *sn.* *fig.* la désunion.

Смръзване, *sn.* le figement.

Смръзывать и -зывать, *va.* figer.

Смъркамъ, *va.* lamper; 1. (ня вино), *pop.* pinter; 2. (емѣ), prendre; || *fam.* priser; 3. (лютъ спиртъ), respirer des sels *m.*

Смъркачъ, ка, (на емѣ), *s.* preneur, euse de tabac; || *fam.* priseur, euse.

Смъркване, *sn.* chute du jour, *f.*; 1. no

—, sur la brune ou à la brune; 2. при —, à jour failant ou failli; 3. при — на нощта, à la tombée de la nuit.

Смъркувателенъ (за нощъ), *adj.* tombant. Смъркуваса [започенва да са —, *v. imp.* il commence à faire brun.

Смъркъ (защипване отъ смѣи), *sm.* la prise; || смукъ (водна вътрушка), le siphon et syphon. [*part.* infecté.

Смърсенъ, *adj.* entiché de, entaché de, infect. Смърсителенъ, *adj.* miasmatique, pestilentiel, profane; || *Méd.* infectueux, loimique; || съчинение за -ни болести, la loimologie.

Смърсникъ (на свѣтъния), *sm.* un profanateur.

Смърсявамъ, *va.* infecter, empester, entacher, polluer; 1. *fig.* souiller; 2. (съ лоша болестъ), *pop.* poivrer; 3. (свѣтъния), profaner.

Смърсяване, *sm.* l'infection, pollution *f*; || *fig.* la peste; || (на свѣтъния), la profanation.

Смъртеленъ, *adj.* mortel; -лно, -lement.

— врагъ, *sm.* ennemi capital *m.*

Смъртелно, *adv.* à mort.

Смъртелностъ (на рана), *sf.* la léthalité.

Смъртенъ, *adj.* *s.* mortel, elle.

— бой или дуелъ, *sm.* combat à outrance, *m.*

Смъртно отсѣждане, *sm.* peine capitale *f.*

Смъртностъ, *sf.* la mortalité.

Смъртоносенъ, *adj.* meurtrier, mortifère, homicide, assassine, parricide, déletère, léthal, létifère; || (за ерагъ), juré.

— убийць, *sm.* un homicide.

— убійственъ, *adj.* meurtrier.

— убійство, *sm.* le meurtre, assassinat, homicide, parricide *m.*

Смъртъ, *sf.* la mort, le décès, la fin, le tombeau, le trépas et trépassement; 1. *fig.* le cercueil, la camarde; 2. (прѣди друго), *Jur.* le prédécès; 3. близо ежъ до -та, *vn.* être aux portes de la mort, penser mourir; 4. достоинъ за —, capital, *adj*; 5. на —, *adv.* à mort; 6. по причина на —, per opitum; 7. роденъ слѣдъ -та на баща си, posthume, *adj*; 8. отсѣждане на —, la proscription; 9. отсѣждамъ на — безъ съдба, *va.* proscrire; 10. свидѣтелство за —, extrait mortuaire *m*; 11. слѣдъ -та, d'outre-tombe, *adj.*

Смъртяване, *sm.* la mortification.

Смуглеръ (ладя), *sm.* le smogleur.

Смукалникъ и -качь, *sm.* (и *H. nat.*), le suceur.

Смукало, *sm.* pompe aspirante *f.*

Смукалце, *sm.* la corne; || (caveso), le tête-vin; || (у буболечки), *H. nat.* le suçoir.

Смукане и -учене, *sm.* la succion, succement *m*, aspiration *f*; || *Méd.* l'inhalation *f*; || чръвено тръкало на кожа отъ — или цадуване, le suçon.

Смукателенъ клонъ (на дърво), *sm.* branche gourmande *f.*

Смукальнъ, *adj.* *Chim.* absorbif.

Смукъ (сифонъ, морска вътрушка), *sm.* trouble marine *f* ou siphon *m*,

Смучъ, *va.* sucer, humer, lamper, boire, manger; || (често), *fam.* suçoter.

Смѣсвамъ, *va.* mélanger, déconcerter; 1. (съ алкоолъ), *Chim.* alcooliser, 2. (съ вода), couper; 3. -са, *vr.* se mélanger, s'incorporer (voyez Смѣсамъ).

Смѣсване, *sm.* le mélange, incorporation, composition, promiscuité *f*; 1. *fig.* la fusion; 2. *Techn.* le liage; 3. (съ алкоолъ), *Chim.* l'alcoolisation *f*; 4. (на два ошкура), le métissage; 5. (на единъ металъ съ жи-вакъ), l'amalgame *m.*

Смѣсена кърма, *sf.* la provende.

Смѣсено, *sm.* *fig.* la farrago; 1. (нечища съ ржжъ и ечелыкъ), la mouture; || *Agric.* le berrage; 2. (отъ различни меса), pot pourri *m.*

— динѣнъ, *adj.* *Géom.* mixtiligne.

Смѣсенъ, *adj.* mêlé, mixte, implexe.

— обѣдъ, *sm.* l'ambigu *m.*

Смѣслива трѣска, *sf.* fièvre subintrante *f.*

Смѣсливостъ, *sf.* la miscibilité.

Смѣсливъ (който са смѣса добръ), *adj.* miscible.

Смѣсъ, *sf.* le mélange, assemblage, composé *m*, complication, alliance, pâte *f*, les miscellanees ou -lanea *m*; 1. *fig.* l'alliage, macédoine, marqueterie *f*, ambigu *m*; 2. *Chim.* l'amalgame, combiné *m*; 3. *Pharm.* la mixtion; 4. (хитературна), les variétés *f*, les mélanges *m*; 5. (калай и олово), *Techn.* la basse-étouffe; 6. (варъ, пѣсакъ и лѣзга), voyez Бетонъ.

Смѣсгетамъ, *va.* insérer, intercaler, incorporer, contenir, apposer; 1. *fig.* enchâsser, loger; 2. (редъ), *Typ.* renfoncer, rentrer; 3. -са, *vr.* se camper; 4. (направляя лѣсто), se ranger.

Смѣсгетване, *sm.* l'insertion *f*, apposition, intercalation; || *Typ.* le renforcement; || (на буква), *Gram.* l'épenthèse *f*.

Смѣстена буква, *sf.* lettre épenthétique *f.*

Смѣстенъ, *adj.* intercalaire.

Смѣстилница, *sf.* *Anat.* le réservoir.

Смѣстителенъ знакъ (скобцици), *sm.* la parenthèse *()*.

Смѣстительностъ, *sf.* la capacité, continence, contenance *f*.

Смѣстливъ, *adj.* compressible et -primable.

Смѣтаамъ, *va.* calculer, compter, supputer; 1. *fig.* combiner; 2. *Arithm.* opérer; 3. (напрѣдъ), précompter; 4. (нѣкого за нѣщо), reputed; 5. като — добрътъ и лошыйтъ години, bon an, mal an.

Смѣтана, *sf.* la crème; 1. бята —, crème

fouettée; 2. (съ *пкс е медъ*), charlotte russe f; 3. обирање —, l'écrémage m; 4. обирамъ —, *va.* écrémer; 5. бия —, *va.* fouetter; 6. хваца — (за *мѣко*), *v. imp.* il crème.

Смѣтаненъ, *adj.* crémeux.

Смѣтанна ябълка, *sf.* arbre, le cachimientier ou corossolier. [corossol.]

Смѣтанны ябълки, *sf. pl.* le cachiment ou

Смѣтане, *sn.* le supputation; || *Arithm.* l'opération f; || (на *высѣжъ-тъ*), *Mar.* l'estime f. [trice.]

Смѣтатъ, *ка, s.* compteur, euse; calculateur;

Смѣтенъ, *adj. H. nat.* stereoraire.

Смѣтка, *sf.* le compte, le calcul, la facture, le mémoire, le bordereau, le devis; 1. *fig.* la combinaison; 2. *Com.* le débit; 3. (съ *буквы*), *Alg.* littéral, *adj.*; 4. видена —, arrêté de compte, m; 5. забъркана —, compte borgne; 6. (на *доходи и разноски за въ нѣщо*), *fam.* le budget; 7. (на *дѣловостъ*), *voyez* Биланцъ; 8. (министерска), les travaux m; 9. (за *сграда*), devis estimatif m; 10. (скупомъ), cote mal taillée, f; 11. виждаме си-та съ нѣкого, *va. Com.* solder; 12. ний си видѣхме -та, nous voilà quitte à; 13. даване —, la reddition, comptabilité publique f; 14. давамъ —, *va.* rendre compte; 15. живѣя на чужда —, *vn.* être sur les crochets de; 16. заминувамъ на —, *va.* mettre en ligne de compte, passer; || *Com.* débiter; 17. зимамъ си — или права си —, *va.* calculer; 18. задълженъ ради даване —, comptable, *adj.* 19. имане —, comtabilité f; 20. написвамъ —, *va.* facturer; 21. очистеване —, le quitus, apurement des comptes, m; || (на *много -кы*), la liquidation; 22. очистевамъ -кы, *v. l.* liquider; 23. пригледване —, audition des comptes f; 24. прѣнасямъ отъ една — въ друга, *va.* ristorner; 25. редѣтъ на —, *fam.* l'item m; 26. събъркване въ —, le mécompte; 27. събъркване въ —, *vr.* se mécompter; 28. въ —, *Com.* à valoir; 29. за въ —, à compte; 30. за —, *Jur.* sur et tant; 31. за — на грѣбъ-тъ на нѣкого, aux dépens de; 32. по ваша —, à votre compte.

Смѣткарь, *sm.* un arithmétique.

Смѣтливостъ, *sf.* l'industrie f; || (знание за обясняне на *сѣбѣ-тъ*), *fam.* l'entregent m.

Смѣтливъ, *adj.* spéculateur, combinateur; || *fig.* calculateur.

Смѣтнато [добръ —, de compte fait; || (съ *или отъ нѣщо*), à compter de; || едно *възъ* друго —, du fort au faible, le fort portant le faible.

Смѣтнителна тоѣжка, *sf.* la souche.

Смѣтны дѣла, *sn. pl.* la comptabilité.

Смѣтъ, *sf.* le fumier, crotte, criblure, vilenie,

ordure f, les balayures f; || (отъ *сухо*), les épluchures f.

Смѣхливъ, *adj.* arlequin.

Смѣхорія, *sf.* la bouffonnerie; || *fam.* la badinerie, la niche. [grille, polichinelle m.]

Смѣхорко, *ка, s.* rieur, euse; un railleur,

Смѣхорливъ, *adj.* *sm.* un bouffon.

Смѣхотія, *sf.* la risée.

Смѣхъ, *sm.* le ris, rire, m, risée, hilarité, dérision f; 1. лудъ —, un fou rire ou rire fou; 2. достойнъ за —, risible, *adj.*; 3.

зимамъ на —, *va.* railler, tourner en ridicule, satiriser; || *fam.* ridiculiser; 4. наклоненъ къмъ —, rieur, *adj.*; 5. прѣкъснута

вамса отъ —, *vr.* rire à gorge déployée f.

Смѣшенъ, *adj.* plaisant, risible, comique, ridicule, drôle, burlesque, grotesque, dérisoire,

сroustilleux; 1. *fam.* falet, saugrenu; 2. *pop.* cocasse; 3. права са — или лудъ, *vr.* se ridiculiser.

— актеоръ (у *v. s.*), *sm.* un mime.

— любовникъ, *sm. fam.* un galantin.

— начинъ, *sm.* le burlesque, la momerie.

— разговоръ, *sm. fam.* la drôlerie.

— старецъ, *sm. fam.* un roquentin.

Смѣтливъ, *adj.* rieur, badin. [grime.]

— старецъ, *sm. Théât.* un grime et père

Смѣшливо, *sm.* un baladin.

Смѣшна глава, *sf. Archit.* le mascaron.

— игра, *sf. Théât.* le lazzi.

— комедія (мимъ), *sf.* le mime.

— постановка, *sf. fig.* la comédie.

Смѣшно, *sn.* le ridicule.

— надраскуляване, *sn.* la caricature (*voyez* Карикатура).

— облекло, *sn.* l'accoutrement, affublement m; || *fig.* le 'harnachement.

— писало, *sn.* le burlesque.

Смѣшностъ, *sf.* la ridiculité.

Смѣшны приказки, *sf. pl. fam.* les guenettes f.

Смѣя, *vn.* oser.

Смѣясъ, *sf.* le rire, se moquer de, tourner en dérision, turlupiner; 1. *pop.* rioter; 2. (за-ради), rire de; 3. (нѣкому), se rire de; 4.

(подъ *мустакъ*), rire dens sa barbe; 5. (противо *щенето си*), rire du bout des levres f; 6. (бѣката), rire aux éclats m,

éclater de rire; 7. давамъ причина да ми са смѣятъ, se faire moquer; 8. способ- ность да са смѣе нѣкой, la risibilité; 9.

който има способность да са смѣе, risible, *adj.*

Смѣккувамъ (на *мысъ въ игра*), *va.* souffler.

Смѣкривамъ, *vr.* reprocher, corriger, quer- rer, prôner; chatier, corriger, remordre,

sauçer; 1. *fig.* mâtinier; 2. *fam.* semoncer;

3. (нѣкого), réprimander, moraliser, mer- cullialiser.

Смѣкрване, *sn.* le reproche, réprimande f,

blâme *m.*, correction, morale, admonition *f.*, admonité, châtement *m.*; 1. *fig.* la saccade, mercuriale *f.*; 2. *fam.* le prône, la vespérie; 3. (*вырло*), *fig.* la sortie; 4. достойнъ за —, reprochable, châtable, *adj.*

Смжмрєвачъ, *sm.* un châteleur.

Смжтєне, *en.* la décontenance; 1. *fig.* la fièvre; 2. докарвамъ въ —, *va.* décontenancer; 3. постигамъ въ —, *vn.* se décontenancer.

Смжтєнь, *adj.* décontenancé.

Смжтїнкъ, *sm.* un brouillon.

Смжтївамъ, *va.* brouiller, effarer, dépayser; — *ca, vr.* se déconcerter.

Снабавямъ, *va.* munir, monter, pourvoir de; || (*си ищю*), se monter en; || — *ca, vr.* se munir de. — [—, munition de guerre.

Снабавянеа, *en.* *pl.* la munition; || бойны

Снага, *sf.* le corps, la chair, le torse, le corsage; || *Anat.* le tronc; || облачамъ въ —, *va.* corporifier et —poriser.

Снагождєнь, *adj.* carnassier.

Снадаване, *en.* le rallongement.

Снадавка (*за каретна ось*), *sf.* l'échantignole; || (*за огарячы*), le binet ou brûle-tout; || (*на чибукъ и др. т.*), la douille.

Снададено (*e*), *v. imp.* il est emboité.

Снадѣвамъ, *va. Mar.* abouter.

Снадѣване, *en.* l'aboutement *m.*, ajoutage ou ajoutoir, brélage *m.* [animal.

Снаженъ, *adj.* corpulent, corporel, charnel.

Снажностъ, *sf.* la corpulence.

Снаха, *sf.* la bru ou belle-fille.

Снемамъ, *va.* oter, enlever, abaisser, baisser, déposer, tirer; 1. *fig.* dépouiller; 2. *Com.* escompter; 3. (*видъ*), relever; 4. (*золѣннамата нѣкому*), rabaisser; || *fig.* rabattre; 5. (*отъ лѣстѣтъ-тъ тоя*), démonter; 6. (*пакъ или изново харты*), recouper; 7. (*планъ*), lever; 8. (*отъ сборъ пары*), déduire; 9. (*четъ отъ брой*), *Arithm.* soustraire; 10. (*идѣнка*), tirer; 11. (*отъ себе-си*), *vr.* se dépouiller.

Снемане (*видъ*), *en.* le relèvement; 1. (*отъ брой*), *Arithm.* la soustraction; 2. (*отъ грѣтъ чина*), la descente de croix; 3. (*планове на мѣста*), *Geom.* lever ou levé des plans, *m.*; 4. (*планъ*), la levée; 5. (*отъ сборъ пары*), le déduction; || слѣдъ —, déduction faite de; 6. *Com.* l'escompte *m.*

Снемачъ, *sm. adj.* *Anat.* l'abaisseur *m.*

Снишвамъ, *vr.* baisser, s'effacer, se tapir; || снѣшваса съ земата (*за дванъ*), *v. imp.* il rase.

Снишване и —шене, *en.* l'abaissement; || (*сводъ*), le surbaissement.

Снишенъ (*за сводъ*), *adj.* *Archit.* surbaisser.

Сновалка, *sf.* la poupée, serpoule *f.*, espoulin et espoulin *m.*; || (*у такавъ*), la navette; || —, insecte, la libellule ou demoiselle.

Сноване, *en.* l'ourdissage *m.* et —dissure *f.*

Сновъ, *va.* ourdir; || (*на горѣ, на долу*), *vn.* faire la navette.

Снопъ, *sm.* la gerbe; 1. (*прыжы*), la poignée; 2. правя или свързвамъ —ове, *va.* gerber, engerber; 3. свързване —ове, l'engergement *m.*

Сношене, *en.* la relation, rapport *m.*, liaison, correspondance, intelligence *f.*; 1. имамъ —, *va.* connecter; || (*съ*), s'entendre; 2. —неа, *pl.* les transactions *f.*

Снѣгливъ и —нѣженъ, *adj.* neigeux.

Снѣгъ, *sm.* la neige; —гливъ, de neige; 1. пиперужка — или снѣжинка, flocon de neige, *m.*; 2. бѣлъ както —, de lis; 3. вали —, *v. imp.* il neige; 4. навалия съ — (*за планина*), hyemal, *adj.*; 5. пакъ завали —, *v. imp.* il geneige; 6. покрыть съ —, chenu, *adj.*; 7. който расте въ —тъ, *Bot.* nivéal, *adj.*

Соба (*юмбе т.*), *sf.* le poêle ou poêle. le fourneau, le feu; 1. (*съ топлопрѣведны трѣбила или улцы*), le calorifère; 2. стая съ —, le poêle; 3. вратка на —, la chauffe; 4. търговя съ —бы, la poëlerie; 5. майсторъ на —бы, un poëlier et polier; 6. фабрика за желѣзны —бы, le fournaliste.

Собатєнь, *adj.* convivial.

Собатєство, *en.* la comession.

Собатче (*зѣлѣтне т.*), *en. pop.* la gogaille.

Собать (*зѣлѣтне т.*), *sm.* le banquet, le régal, le festin, le repas; 1. *fam.* la frairie; 2. *pop.* le friot, la bafre; 3. наклонность къмъ —, convivialité *f.*; 4. правя —, *va.* festiner; 5. распорѣждатъ на —, un architrélin.

Собна ржметка, *sf.* le garde-feu.

Собѣлъ, *sm. m. mm.* la zibeline et marte —, *f.*; || —ленъ, de zibeline. — [cunière.

Собѣтена (*своя*) къща, *sf. fam.* la cha-

Собѣтєно значєне (*на рѣчь*), *en. Gram.* la propriété.

Собѣтєностъ, *sf.* la propriété, le domaine, le propre, le pécule; 1. отнимане —, *Jur.* l'expropriation *f.*; 2. отнимамъ —, *va. Jur.* exproprier; 3. отричане отъ —, la désappropriation; 4. отричамъ отъ —, *vr.* se désapproprier; || *Jur.* se dénantir de; 5. става — на общото, *vn.* tomber dans le domaine public.

Собѣтєнь (*своя*), *adj.* propre, attitré.

—имотъ, *sm.* le propre; || *Com.* l'actif *m.*

Сода, *sf. Chim.* la soude.

Содій, *sm. Chim.* le sodium.

Содова вода, *sf. Pharm.* le soda et soda-water.

Содомитъ, *sm.* un sodomite.

Содомски грѣхъ, *sm.* la sodomie.

Содѣтъ, *adj. Chim.* sodaique.

Созій (*двойникъ*), *sm.* le sosie.

Сойка, *sf.* le canif.

Соколень дворъ, *sm.* la fauconnerie.

Соколена ловъ, *sf.* la fauconnerie.

Сокольникъ, *sm.* un fauconnier, autoursier *m.*

Соколь, *sm.* oiseau, le faucon, autours, oiseau *m.*; 1. женски —, la fauconnière; 2. първомъ ихъврѣкнати —, le hoche-pied; 3. (за ловъ на жерави), faucon gruyer; 4. забудевамъ —, *va.* chaperonner; 5. качулка за —, le chaperon; 6. първа година на —, *Faus.* le saurage; 7. едногодишень (за соколъ), saure, *adj.*; 8. учене на —, l'autourserie *f.* [socotrin *m.*

Сокотрически сабуръ, *sm.* Pharm. aloès

Сократически, *adj.* sokratique.

Сокъ, *sm.* le jus, suc *m.*; 1. (отъ гроздіе), jus de la treille; 2. (отъ сладкаво дърво), jus de reglisse; 3. (истисканъ отъ говеждо месо), le pressis; 4. (отъ палмови дървѣ), le tari; 5. (отъ плодосе), l'eau *f.*; 6. изсмукване -ове, l'exsuction *f.*; 7. отдѣляемъ хринителни -кове, *va.* sécréter; || отдѣлене -кове, la sécrétion.

Соларъ (вардачъ), *sm.* un gabeleur.

Солдатски, *adj.* soldatesque.

— клашникъ, *sm.* Arithm. la capote.

— листъ, *sm.* l'enrôlement *m.*

— черъ хлѣбъ, *sm.* pain de munition, *m.*

Солдатско оръжіе (за пѣтацы), *sm.* fusil de munition, *m.*

— свидѣтельство, *sm.* l'enrôlement *m.*

Солдатски ремѣцы, *sm.* pl. Milit. le four-niment.

— сынове, *sm.* pl. enfants de troupe, *m.*

Солдаты и -тинъ, *sm.* un soldat, un guerrier; 1. (отъ народна вардія безъ форма), un biset; 2. бывамъ прѣстъ —, *vn.* porter le mousquet; 3. ставане —, l'engagement, enrôlement *m.*; 4. записвамъ —, *vr.* s'enrôler; 5. -даты, *pl. coll.* la soldatesque; 6. пишъ —, *va.* Milit. engager; 7. събиране —, le rasolage; 8. събирамъ —, *va.* rasoler; 9. събирачъ на —, un racoleur.

Солена рыба, *sf.* la saline.

Солене, *sm.* le salage, la salaison; || корабъ за — месо, le saloir.

Солено езеро *m.* или гиранъ *m.*, marais ou puits salant, *m.*

Соленъ, *adj.* salé.

Соленикава вода, *sf.* eau saumâtre *f.*

Соленина (на морска вода), *sf.* la salure.

Соленница, *sf.* plante, la soude.

Соленисмъ, *sm.* Gram. le solécisme; || прави -цисмы или бъркамъ въ говорный языкъ, *va. vr.* soléciser.

Соленисмъ (учене на твърди части), *sm.* Med. le solidisme; || последовачъ на —, un solidiste.

Солиникъ, *sm.* un saleur.

Солника, *sf.* plante, le salicor et -corne *f.*

Солнѣтъ, *sm.* Mus. un soliste.

Солитеръ (бдуръ брилиантъ и игра), *sm.* le solitaire.

Солница, *sf.* la salière, le saleron.

Соло, *sm.* Mus. le récit, le solo; || свирачъ или поецъ на —, récitant, *adj.*; || свира или пѣя на —, *vn.* réciter.

Соловарница (фабрика за солъ), *sf.* le salin, la saline, la saunerie.

Соловаръ, *sm.* un saunier; || на морски соло-варници, un paludier.

Солокнѣла солъ, *sf.* Chim. le muriate ou hydrochlorate.

Соломонійски, *adj.* goétique.

Соломонія, *sf.* la goétie; || книга —, le gri-

Соломонникъ, *sm.* un goétien.

Соломоновъ пецъ, *sm.* plante, le grenouillet.

Соломѣрачъ, *sm.* un radeur.

Солотворенъ, *adj.* Chim. salifiable.

Солѣджіо (обучене за пѣние безъ рѣчи), *sm.* Mus. le solège, la vocalise.

Солчище, *sm.* marais salant *m.*

Солъ, *sf.* le sel; 1. *fig.* la saveur; 2. растителна лугава —, le salin; 3. бучка морска —, un salignon; 4. кривача —, une salière; 5. купъ —, маза съ —, *Com.* une salorge; 6. корабъ за —, le saloir; 7. правда да имамъ — безъ пары, le franc-salé; 8. продажба — или търговия съ —, le saunage; 9. продавачъ на — (соларъ), un saunier; 10. прѣварявамъ или права —, *va.* sauner; 11. посипвамъ съ —, *va.* saupoudrer; 12. продажъ на контрабанди —, le faux-saunage; || продавачъ на —, un faux-saunier; 13. ставане —, *Phys.* la salification; 14. прѣобрѣщамъ въ —, *va.* *Phys.* salifier; 15. сушене —, врѣме стоене на — въ амбаръ и знакъ за мыто на амбарна —, le gabelage; 16. еушъ въ амбаръ —, *va.* gabeler; 17. мыто за —, la gabelle; 18. само съ една —, à la croque au sel; 19. сѣдина или бѣчва за —, la sauniera.

— и пинеръ (на манжа), *m.* l'assaisonnement *m.*, condiment *m.*

Соляна кнѣлина, *sf.* Chim. acide muriat-

Солянъ и -лѣстъ, *adj.* salifère, salin.

— амбаръ, *sm.* la gabelle.

— трапъ, *sm.* la saline, marais salant *m.*

Солж, *va.* saler.

Соматологически, *adj.* somatologique.

Соматология (мѣлословіе), *sf.* Méd. la somatologie.

Сомга, *sf.* poisson, le becard.

Сомнамбулизмъ, *sm.* le somnambulisme.

Сомтъ, *vn.* gonfler.

Сомъ, *sm.* poisson, le silure; -мовъ, de silure.

Соната, *sf.* Mus. la sonata; || манка —, la sonatine.

Сондъ, *sm. Chir.* le porte-sonde, algalie *f*,
Сонетъ (14-стишие), *sm.* le sonnet; -теъ
de sonnet.

Совмъ (събране), *sm.* le conseil.

Сопрано, *sm. Mus.* le castrat.

Сорбонна (богословская училища въ Парижъ),
sf. la Sorbonne; || докторъ отъ —, un
sorboniste. [le sorite.

Сорить (логическо разсѣждане), *sm. Log.*

Сортиментъ, *sm.* (voyez Отборъ).

Сосамовидна кость, *sf. Anat.* os sésa-
moïde *m.* [sésame.

Сосамъ, *sm. plante*, le sésame; -мень de

Сосисонъ, *sm. Fortif.* le saucisson.

Сосисъ (барутно чрво), *sm. Milit.* le sau-
cisson.

Соусникъ (соусенъ сѣдъ), *sm.* la saucière.

Соусъ (поливка), *sm.* la sauce; 1. (за
пѣдка), le saupiquet; 2. (съ различни
миризмъ), sauce à la provençale; 3. (съ
сѣмтана), la béchamel ou sauce à la
béchamel; 4. печенъ въ —, sauté, *adj*; 5.
наполявамъ въ — или полявамъ съ —,
va. saucer.

Софа, *sf.* le sofa et sopha, le canapé, le divan.

Софи (династія въ Персія), *sm.* le sofî et
sophî. [sophisme.

Софистъ (лжжливъ умостъчене), *sm.* le

Софистически, *adj.* sophistique.

Софистъ, *sm.* un sophiste.

Софитъ, *sm. Archit.* le soffite.

Софора, *sf. plante*, le sophore.

Соціализмъ (общность), *sm.* le socialisme.

Соціалистъ (придръжникъ на соціализмъ),
sm. un socialiste.

Социнианска ересь, *sf.* le socinianisme.

Социанецъ, анка, *sf.* socinien, enne; |
-ански, *adj.*

Сочастъ, *adj.* fondant.

Сочене, *sm.* le sens.

Сочна круша, *sf.* la virgouleuse.

Сочни, *adj.* succulent, substantiel, juteux,
clair. [crassane.

Сочны крушы (родъ), *sf. pl.* la cressane ou

Соя (японски соусъ), *sf.* le soy et soul.

Спавалиница (на зѣдросе), *sf.* le terrier.

Спадамъ, *va.* diminuer, amortir, décroître,
décliner, déchoir, baisser, abaisser, ra-
baisser, rabattre, affaïsser, débonder; 1. *fig.*
déprimer; 2. (отъ сборъ-тъ), décompter;
3. (накъ), redescendre; 4. спада (за отокъ),
v. imp. il se désenfle.

Спадане, *sm.* l'abaïssement *m*, le décroisse-
ment et -sance *f*, affaïssement, déchet,
déclin *m*, modération *f*; 1. *fig.* la dépression;
2. (вода), la décrue; 3. (на задраси-
телни пары), la ristorne et ristourne; 4.
(на отичане), la désenfure; 5. (отжж-
ване отъ сборъ на сѣмтка), le décompte;
6. (отъ цѣна, рабатъ), le rabais, rabaisse-

ment *m*, remise, diminution *f*; 7. (на цѣна
или на вода), la baisse; 8. за — отъ
сѣмтка, *Jur.* sur et tant moins.

Спадила (пиковъ лижъ, въ ломберъ), *sf.*
le spadille.

Спапакъ, *sm. plante*, l'épinard et *pl.* -s.

Спане, *sm.* le dormir, le somme.

Спаргелъ, *sm. plante*, l'asperge *f*, spergule
et spargoute.

Спарманія, *sf. arbrisseau*, la spartane.

Спарсы (малки борчета), *sm. pl. Mar.* les
espars *m*.

Спарушвамъ, *vr.* se recroqueviller; || спа-
рушва, *v. imp.* il se ratatine.

Спарушенъ (за ябълка), *adj.* ridé.

Спаръ (златомустакъ), *sm. poisson*, le spare.

Спасване, *sm.* la corrosion.

Спасене, *sm.* le salut; || *Mar.* le sauvetage.

Спасителенъ, *adj.* salutaire; || *Mar.* de sau-
vetage.

— буюкъ, *sm. Mar.* le salvanos.

Сасителна ладія, *sf.* bateau sauveteur *m*.

Спаситель, *sm.* le sauveur, le délivreur.

Спастревамъ, *va.* réserver, épargner, re-
specter, sauver.

Спастрень, *adj.* réservé.

Спасявамъ, *va.* sauver.

Спахійска данъ, *sf.* le relief.

— държава (умотъ), *sf. Jur.* le féage.

— правда, *sf.* la banalité.

Спахійски, *adj.* féodal, fieffal, banal; || *Jur.*
mortallable; || (задълженъ за тѣлка),
Jur. hommagé.

— властникъ, *sm.* feudataire, *sc.*

— приходъ [таблица за —, le bavois.

— уредъ, *sm.* la féodalité.

Спахійскы доходи, *sm. pl. Jur.* le cham-
bellage.

— законы [вѣщъ въ —, feudiste, *adj. sm.*

— нивя, *sf. pl.* l'alleu ou franc alleu *m*.

Спахійство (нися), *sm.* le fief; 1. *Jur.* le
féage; 2. давамъ — нѣкому, *va.* fiefier; ||
Jur. inféoder; 3. даване —, *Jur.* l'inféoda-
tion *f*.

Спахія, *sm.* un feudataire; || (турски ка-
валеристъ), un spahi et sipahi; || (при-
дръжливъ отъ друго), un arrière-fief.

Спедиторъ (на стоки), *sm. Com.* un expé-
diteur. || *Com.* un spéculateur.

Спекулантъ и -латоръ *sm.* un publicain;

Спекуляція (разсѣмтане), *sf. Com.* la
spéculation; || права — или разсѣмту-
вамъ, *va. Com.* spéculer. [spencer.

Спендеръ (нѣмиска салтамарка), *sm.* le

Спенеляване, *sm.* l'incinération *f*.

Спермацетна свѣщъ, *sf.* bougie diaphane *f*.

Сперматология (наука за сѣмето), *sf.*
la spermatologie.

Спермацетъ, *sm.* le spermacéti, la cétine
ou blanc de baleine.

Спелявамъ, *va. fig.* pouer; || (*накъ*), renouer.
 Спелянъ, *adj.* noué.
 Специфически лѣкъ *m* или -срѣдство, *sn. Méd.* le spécifique.
 Специаленъ, *adj.* special.
 Спецѣлювамъ, *va.* gagner, remporter; 1. *fig.* grignoter: 2. (*и отъ добѣтъ страны*), *fig.* tirer d'un sac deux moutures *f*; 3. (*загубеното срѣме съ новене работене*), *réparer*; 4. (*си*), *vr.* se concilier.
 Спеченъ, *adj.* endurci.
 Спирална линія (*вита*) *sf.* Géom. la spirale; || извиване или завръщане на —, la spire. [les postes *m*.]
 Спирално (*вито*) накрѣчане, *sn. Archit.*
 Спирамъ, *va.* arrêter; || -*ca, vr.* s'arrêter, tourner court.
 Спиране, *sn. Techn.* l'arrêt *m*.
 Спирей, *sm.* plante, la spirée; -рейнъ, de spirée.
 Спиритуализмъ (*духовностъ*), *sm.* le spiritualisme; || придръжникъ на —, un spiritualiste.
 Спиртоватостъ (*на numie*), *sf.* la spirituosité.
 Спиртоватъ, *adj.* spiritueux. [корместь].
 Спартно пите, *sn.* le spiritueux (*voyez Ал-Спартъ*, *sm.* le liquide; 1. *Chim.* l'esprit *m*; 2. (*на 36 градусъ*), le trois-six; прѣобрѣщане въ —, *Chim.* la spiritualisation.
 Списане, *sn.* l'ouvrage *m*.
 Списанійце, *sn. dim.* l'opuscule *m*.
 Списатель, *sm.* un auteur, écrivain *m*, plume *f*; littérateur, trice; || (*на липограмматическо съчинене*), un lipogrammatiste.
 Списвамъ, *va.* rédiger.
 Спистене, *sn.* les économies *f*.
 Спистенъ пары, *sf. pl.* l'épargne *f*; || *fam.* le boursicaut.
 Спистителна каса, *sf.* caisse d'épargne, *f*.
 Спистявамъ, *va.* épargner.
 Спиталъ, *sm.* l'hôpital, hôtel-Dieu *m*; || военновържежъ —, *Milit.* hôpital ambulant; || (*въ Парижъ*), la Salpêtrière.
 Спихтосана кръвъ, *sf.* caillot de sang, sang coenneux, *m*; || *Méd.* le cruor.
 Спихтосваса, *v. imp.* il se coagule, il se grumèle.
 Спихтосване, *sn.* la coagulation.
 Спица, *sf.* le demi-diamètre; 1. (*на колело*), le rayon, le rais; 2. искривене на -цы, *Techn.* l'écuaneur *m*; 3. турамъ -цы на колело, *va.* enrayer.
 Спичамъ, *va.* grésiller; || -*ca, vr.* s'endurcir.
 Спичане, *sn.* le grésillement; || *fig.* l'endurcissement *m*.
 Спיוниъ, *sm.* un espion; || *fig.* un mouton, bouc émissaire *m* (*voyez Изгледникъ*).
 Спюнирувамъ, *va.* moucharder; || *fam.* moucher.
 Спланхнологически, *adj.* splanchnologique.

Сплесень, *sm.* Mar. l'épissure *f*.
 Сплетене, *sn.* Anat. le tissu.
 Сплетни, *sf. pl.* la tracasserie, paquet *m*; || *правя* —, *va. fig.* ourdir.
 Сплетникъ, *нца, r.* tracassier, être; || *fam.* tripotier, être.
 Сплетня, *sf.* l'intrigue *f*.
 Сплинъ (*болестъ тѣла*), *sm. Méd.* le spleen; || страдалецъ отъ —, *sc. Méd.* splénétique.
 Сплитамъ, *va.* enlacer, entrelacer, tripoter; || -*ca, vr.* s'entrelacer.
 Сплитане, *sn.* l'enlacement *m*, entrelacement *m*.
 Сплитъ, *sm.* le fouet, martinet *m*; 1. *Archit.* l'entrelacs *m*; 2. *Anat.* le réseau, tissu *m*, 3. (*нерви*), *Anat.* le plexus.
 Сплоскavamъ, *va.* aplatis; || -*ca, vr.* s'aplatir.
 Сплоскване (*сачева за* —, l'aplatissement *m*.
 Сплуваса, *v. imp.* il se pourrit.
 Сплусене (*на дупки за хармия*), le pourrissage; || *када* за —, le pourrissoir.
 Сплъчканъ, *adj.* déchevelé; || (*за коса*), épars.
 Сплѣсканъ, *ностъ, sm.* nez éparté ou écaché *m*.
 Сплѣкavamъ, *va.* aplatis; || -*ca, vr.* s'aplatir.
 Сплѣснатъ, *adj.* écrasé; || *H. nat.* comprimé.
 Сподѣлене, *sn.* la répartition, dispensation, dispersion *f*; 1. (*на войска*), *Milit.* la dislocation; 2. (*съ други*), le copartage; || сподѣлямъ съ —, *va.* copartager.
 Сподѣльникъ, *sm.* un répartiteur.
 Сподѣлямъ, *va.* partager, dispenser, répartir, répartir, répandre, intéresser; || (*никоя съ увератъ*), *Agric.* assoler.
 Спокойно (*мирно*), *adv.* à l'aise; || *fig.* en pantoufles.
 Спокойность, *sf.* la placidité.
 Спокойнъ, *adj.* tranquille, calme, placide, confortable, commode, rassis, coi; || *fig.* serene; || стоя —, *vn. fig.* être, rester ou se tenir en panne *f* (*voyez Миренъ*).
 Спокойствие (*мира f.*), *sn.* la tranquillité, repos *m*, paix *f*, calme *m*, retraite, quiétude *f*; 1. *fig.* la sérénité; 2. (*на душата*), le quêtisme; || придръжникъ за —, *sc.* quietiste; 3. докарвамъ въ —, *va.* reposer, rasseoir.
 Спокойство, *sn.* la commodité, assurance *f*.
 Сполука, *sf.* la réussite, succès, avantage *m*, fortune, bonne fortune *f*, gain, racroc 1. *fig.* la chance; 2. на —, *adv.* à vue de pays; || *fam.* vaille que vaille, tout coup vaille.
 Сполучевамъ, *va.* réussir, prospérer, venir bien, rencontrer, succéder, trouver, faire son chemin.
 Сполучване, *sn.* le succès.
 Сполучливъ, *adj.* heureux; -*во, -еusement.* — *лихъ, sm.* le baste.
 Спомагамъ, *va.* subvenir, contribuer à, coopérer à, pousser à la roue, fournir, conspérer, se cotiser; cracher au bassin; || -*ca, vr.* s'aider de.

Спомагане, *sm.* le secours, subside *m*, coopération, assistance *f*; || (*съ пары*), la subvention.

Спомагателенъ, *adj.* subventionnel, auxiliaire; || *Jur.* subsidiaire; || *Mar.* de fortune.

— глаголъ, *sm.* l'auxiliaire.

Спомагателна войска, *sf.* le secours, les auxiliaires *m*.

— черкова, *sf.* église succursale *f*, secours *m*; || пощъ на —, un succursaliste.

Спомагателно основание (*наредба или направа*), *sm.* la succursale.

Спомагателны пары (*имдаде т.*), *sf. pl.* le subside.

Споменевачъ, *sm.* un citateur.

Спомененъ, *adj. Jur.* le dit, la dite.

Споменъ, *sf.* le souvenir, ressouvenir *m*, mémoire, idée *f*; 1. *Théol.* le mémorial; 2. (*на умрѣлитѣ*), la commémoration; 3. за —, *prép.* en mémoire de.

Споменявамъ, *va.* pommer.

Спомявамъ (*забрамено*), *va. fig.* exhumer; 1. (*нѣщо*), se souvenir, se ressouvenir de, commémorer; || *fig.* se remettre; 2. (*нѣкому за нѣщо*), faire souvenir de; 3. (*за нѣщо*), mettre sur le tapis, toucher, se rappeler une chose; 4. (*не право думы*), mériter; 5. (*по-лека за*), couler sur; 6. по-добръ да не —, tirer la rideau sur; 7. който спомнева, *fam.* mémoratif, *adj*; 8. —-а, *vr.* se reconnaître; || *fig.* s'orienter.

Спомневане, *sm.* le ressouvenir, mémoire, commémoration, réminiscence *f*; || за — на, en mémoire de.

Спомневателенъ, *adj.* commémoratif.

Спомощенъ, *adj. Jur.* subsidiaire.

Спомощникъ, *ница, s.* coadjuteur, trice; un abonné.

Спомощъ, *sf.* la coadjutorerie, abonnement *m*.

Спондей (*стѣжъ въ стихъ — —*), *sm.* le spondée.

Спонденчески стихъ, *sm.* vers spondaïque *m*.

Спорадически (*за болестъ*), *adj. Méd.* sporadique.

Споразумѣвамъ (*за лошо*), *vr.* conniver à.

Споразумѣне (*за лошо*), *sm.* la connivence.

Споредъ, *prép.* selon, suivant, en conséquence de, sur le plan de, sur le pied de, dans; 1. — върѣмето, *adv.* c'est selon; 2. — както, *conj.* suivant que, selon que, à mesure que, tant; 3. — мене, selon moi; 4. — това, *adv.* à ces fines; || (*щомо*), *conj.* à proportion que; 5. на —, *adv.* vis-à-vis; || съдѣнати човѣкъ —, le vis avis.

Споренъ, *adj.* fécond, abondant, opulent, corieux, riche en, plein, fourni, commun; || *fig.* nourri; || (*за обѣда*), corsé.

— изворъ, *sm. fig.* le puits.

Спорно, *adv.* abondamment, largement, à foison, à coeur joie, à poignée, tant et plus;

|| *fam.* par-dessus les yeux; || имамъ —, *vn.* foisonner.

Спорность, *sf.* l'opulence, exuberance, richesse, foison *f*; 1. *fig.* le flux, un déluge de; 2. (*сѣщане на сърдцето*), plénitude du coeur, *fig*; 3. въ —, *fig.* au large.

Споръ, *sm.* l'abondance, affluence, profusion, quantité, confusion *f*.

Способенъ, *adj.* capable de, habile, apte à, propre à, bon à, opportun, fait part; 1. *Jur.* habile, à; 2. (*къмъ*), homme à, *m*; 3. (*къмъ нѣщо*), susceptible de; 4. (*за развеселѣване*), amusable; 5. права —, *va. Jur.* habiliter; 6. прѣдставямъ за —, *vr.* faire le capable (*voyez* Похваленъ).

Способность, *sf.* l'habileté *f*, capacité, aptitude à, faculté, intelligence *f*, esprit, naturel *m*, puissance, disposition, suffisance, partie *f*, ouverture d'esprit, les moyens *m*; || *fig.* le talent, art *m*, portée *f*; || — желане, appetit concupiscible, *m*.

Способъ, *sm.* le moyen, expédient *m*; 1. *fig.* la voie, canal, secret *m*, mesure, tactique *f*, véhicule, débouché *m*; 2. *fam.* le comment; 3. (*за цѣрене*), *voyez* Аллопатія.

Способи, *sm. pl. fig.* les batteries *f*.

Спотаена потична жила, *sf.* le secret.

Спотане, *sm.* la célation; || (*за дѣтенце*), *Jur.* la suppression; || (*нѣща отъ наследство*), *Jur.* le recélé.

Спотаенъ, *adj.* subreptice, secret, solitaire.

Спотаени захлупцы, *sm. pl.* le secret.

Спотаявамъ, *va.* soustraire, receler, celer, couvrir; || —-а, *vr.* se cacher, se blottir.

Спотѣжмѣвамъ, *vr.* faire.

Сприказвамъ, *vr.* se réclamer de; || (*нѣкому*), *fig.* se débatonner.

Спримичамъ (*себе-си*), *va.* se retrancher.

Спримчателность, *sf.* le rétrécissement.

Сприха, *sm.* un taquin.

Сприетеленъ, *adj. fig.* lié.

Сприетелявамъ, *va.* lier; || —-а, *vr.* se lier.

Спърцамъ (*пущи*), *va.* apparier.

Спрѣгамъ, *va. Gram.* conjuguer; || —-а, *vr.* se conjuguer.

Спрѣгателенъ, *adj. Gram.* conjugable.

Спрѣгъ (*на мостъ*), *sm.* la travée.

Спрѣжене, *sm. Gram.* la conjugaison.

Спрѣгамъ, *vr.* chopper.

Спрѣпнуване, *sm.* le choppement.

Спрѣтамъ, *va.* enfouir, fourrer, enfermer, garder, tenir; || —-а, *vr.* s'enfouir.

Спуза, *sf.* la cendre; || пепель отъ —, la charrée.

Спузникъ, *sm.* le plain.

Спузоѣдина, *sf.* la ceinture.

Спускамъ и — пушамъ, *va.* abaisser, descendre, détrousser; 1. *pop.* dévaler; 2. (*у вода ладія*), lancer; 3. (*въ зимникъ*), avaler; 4. (*изново въ нѣщо*), *fig.* replonger

dans; 5. (*накъ надолу*), rebaisser; 6. (*платиата*), caler; || *Mar.* arriser et riser; 7. -са, *vr.* se lancer, ceder, s'abaisser, descendre, s'affaisser; 8. (*върху нѣкого*), courir sus à; 9. (*съ очитѣ нѣкому*), sauter aux yeux; 10. спущаса (*за нѣщо за куче*), *v. imp.* il pile.

Спускане и -пущане, *sn.* l'abaissement *m.*, passe *f.*, assaut *m.*; || *fig.* la tendance; || *Milit.* la sortie.

Спускална джека, *sf.* *Typ.* la galleé, coulisse de galée, *f.*

— скоба (*у оржѣе*), *sf.* la sous-garde.

— шійня, *sf.* *Mar.* le ber ou berceau.

Спустителенъ (*за зари*), *adj.* *Opt.* incident.

Спустителна линия, *sf.* *Archit.* la cathète.

— ржшетка, *sf.* *Fortif.* la sarrazine.

— скоба (*на оржѣе*), *sf.* le poulet.

Спутникъ, *sm.* *Chir.* le cathéter.

Спустнувамса, *vr.* s'élançer; || (*на*), se ruer sur; || (*на нѣщо*), fondre sur.

Спустнуване (*у вода ладѣя*), *sn.* le lancement et lançage.

Спживамъ, *va.* entreprendre; || *fig.* entraver.

Спживане, *sn.* *fig.* l'entrave et les -s *f.*

Спжика, *sf.* l'obstacle *m.*, difficulté, opposition *f.*, embarras *m.*, filière *f.*, empêchement *m.*, entrave *f.*, encombre, incident *m.*, contrariété, cohéition *f.*; 1. *fig.* pierre d'achoppement, traverse *f.*, rémora *m.* et -more *f.*; 2. *fam.* lanicroche *f.*; 3. *pop.* l'aceroche *f.*; 4. *правя* —, *va.* empêcher, contrarier, acerocher, croiser, traverser, s'opposer; || *fig.* entraver; 5. *безъ* —, *adv.* sans encombre; 6. *противъ* -кы, contre vent et marée.

Спжтникъ, *sm.* *Astr.* le satellite.

Спж, *vn.* dormir, sommeiller, fermer la paupière, reposer, faire dodo; 1. *pop.* pioneer; 2. (*до пладѣ*), dormir la grasse matinée; 3. *отѣивамъ* да —, *vr.* aller à dodo; 4. *не* — *нощемъ*, percer les nuits; 5. (*самъ-си*), faire lit à part.

Сравнене, *sn.* la comparaison, assimilation, conférence *f.*; 1. *fig.* le parangon, parallèle *m.*; 2. (*на различни записки вържежи*), *Com.* l'arbitrage *m.*; 3. *въ* —, *prép.* à l'égard de, proportion gardée, toute proportion gardée, en balance; 4. *въ* — *едно съ друго*, prix pour prix; 5. *въ* — *на*, en comparaison de; 6. *въ* — *съ*, par rapport à, après de, au regard de; 7. *по* —, *adv.* au prorata; 8. *правя* -внена, *va.* *fam.* commercer.

Сравнивъ, *adj.* comparable à, avec.

Сравнителенъ, *adj.* comparatif; -лно, *ivement.* [paratif.

Сравнителна степенъ, *sf.* *Gram.* le com-

Сравнително, *adv.* par comparaison.

Сравнителность, *sf.* la comparabilité.

Сравнявамъ, *va.* comparer, conférer, assimiler à, proportionner, confronter, opposer;

1. *fig.* balancer; 2. (*опиць*), récoiler; 3. -са, *vr.* s'assimiler à, s'égaliser à, se mesurer, équivaloir, atteindre.

Сравняване, *sn.* la collationnage.

Срамежлива или дебелачна жена, *sf.* une prude.

Срамежливостъ, *sf.* la pudeur, prudence, honnêteté, décence, discrétion *f.*; || *fig.* la sobriété.

Срамежливъ и -мливъ, *adj.* prude, 'honteux, décent, galant; || *fig.* sobre.

— сиромашъ, *sm.* un pauvre 'honteux.

Срамлива върба, *sf.* saule pleureur *m.*

Срамливостъ, *sf.* la modestie, sagesse *f.*

Срамливъ, *adj.* modeste, sage; || *fam.* pudibond.

Срамна кость, *sf.* *Anat.* os pubis *m.*; || което са относно до —, *Anat.* pubien, *adj.*

Срамно стихотворене и или щампа, *f.* la priapée.

Срамотенъ, *adj.* 'honteux, infâme, indigne.

Срамотия, *sf.* l'infamie *f.*, turpitude *f.*; || *fig.* l'ordure *f.*; || за —, *prép.* à la confusion de.

Срамотно, *sn.* les impuretés *f.*

Срамотни думы, *sf.* *pl.* les infamies *f.*

— дѣтородны части, *sf.* *pl.* les parties 'honteuses *f.*

Срамувамса, *vr.* *fig.* rougir de 'honte, de pudeur.

Срамъ, *sm.* la 'honte, pudeur *f.*, affront, dés-honneur *m.*; 1. *fig.* la fêtrissure, tache, ordure *f.*; 2. *fam.* la vergogne; 3. *докарвамъ* — *нѣкому*, *va.* déverser la 'honte sur; 4. *безъ* —, *adv.* à visage découvert.

Срамиса и -мувамса, *vr.* avoir 'honte, faire la petite bouche.

Сране, *sn.* la déjection

Срастевамса, *vr.* *Anat.* Bot. se souder.

Срастеване, *sn.* *Med.* l'imperforation *f.*

Срастене, *sn.* la concretion.

Срастенъ, *adj.* *Med.* imperforé.

Сринка, *sf.* la tante.

Срнчамъ, *va.* prononcer; || (*буквы*), épeler.

Срнчане, *sn.* la prononciation, appellation des lettres, *f.*; || (*на буквы*), l'épellation *f.*; || (*ду-ма*), la syllabisation.

Срнченъ, *adj.* syllabique; -чно, -ment.

Срнчка, *sf.* la syllabe; 1. *първа* — *на шарада*, le premier; 2. *измѣнене* -кы въ дума, *Gram.* le métaplasme; 3. *сѣдинене* двѣ -кы, *Gram.* la synérèse.

Срнично говорене, *sn.* le chiffre.

Сродство, *sn.* l'affinité *f.*

Сродяване, *sn.* l'alliance *f.*, connexion *f.*

Сручанъ (*за форма*), *adj.* *Typ.* en pâte.

Сривамъ, *va.* raser.

Срѣtie и Сриване, *sn.* le rasement.

Сърбежливъ, *adj.* gratteleux.

Сърбежъ, *sm.* la démangeaison, picotement *m.* 1. *Med.* le prurit; || което докарва —;

prurigneux et pruriteux, *adj*; 2. (суха краста), la grâtelte; 3. (чанене по тѣло-то), *Méd.* la fornication.

Сръбувамъ, *va. fig.* savourer.

Сръбски езикъ, *sm.* le serbe et servien.

Сръдеченъ, *adj.* affectueux; || *fig.* cordial; || *Anat.* cardiaire, cardiaque.

Сръдечна молитва, *sf.* oraison jaculatoire *f*; || *fig.* l'éjaculation *f*.

Сръдечно ухо, *sn. Anat.* l'oreillette *f*.

Сръдита баба, *sf. fig.* une dagorne.

— жена, *sf. fig.* une pie-grièche.

Сръдителенъ, *adj.* taquin; -лно, -nement.

Сръдитко, *z.* un boudeur; || (човѣкъ), un taquin.

Сръдития и Сръдня, *sf.* l'indisposition *f*, emportement *m*; || *fig.* la bile.

Сръдитостъ, *sf.* la taquinerie; || *fig.* la saillie.

Сръдитъ, *adj.* fâché, colère, irrité, animé, dépitéux, emporté, boudeur; || *fam.* endêvé; || твърдъ —, tout petri de salpêtre *f*.

— видъ, *sm.* la bouderie.

Сръдце, *sn.* le coeur, sein, estomac, ventre

m, âme *f*, courage *m*, audace *f*; 1. (въ вжже), la mèche; 2. връме между две тупканеа —, *Méd.* la përisystole; 3. праздници на Іисусово и Маріино —, sacré-cœur de Jésus, de Marie, *m*; 4. разширене на -то, *Méd.* la diastole; 5. тергене —, le zèle; 6. отваряне —, *fig.* effusion de coeur, *f*; 7. развалене —, la contrition, componction *f*; 8. стѣнене —, saisissement de coeur, *m*; 9. хрыкане —, palpitation de coeur, *f*; 10. разваляя —, *va.* navrer; || *fig.* percer, dessécher; 11. разваленъ на -то, attrité, *adj*; 12. отварямъ -то си, *va.* épancher; 13. спичамъ —, *va.* endureir; 14. строшавамъ —, *va.* crever; 15. което заѣкчава -то или цѣръ ради заѣкчаване —, *Méd.* cardiaque, *adj*; ||

въспалене на -то, la cardite; || раскопчаване —, la cardiologie; 16. който разваля, —, navrant, *adj*; 17. безъ —, *fam.* sans coeur; 18. отъ все —, *adv.* à coeur joie, oui-da; 19. съ все —, de bon ou de grand coeur; 20. съ отворено —, naïf, *adj*; || *fig.* rondement; 21. съ развалено —, navré, *adj*.

— болъ, *sm.* l'angoisse *f*; || (болетъ на коремъ-тъ), *Méd.* la cardialgie.

— виденъ и -образенъ, *adj.* Bot. cordé.

Сръдчанъ, *sm.* la molette, sêpoule, fusée *f*; || (на вумъ стѣлбы), *Archit.* le noyau.

Сръдчато, *adv.* tête baissée.

Сръдчатъ, *adj.* courageux, hardi, vigoureux, téméraire, osé, brave, vaillant; || parabolain, *sm*.

Сръдченъ, *adj.* entreprenant.

Сръдчена цина (околосръдиѣ); *sf. Anat.* le péricarde; || въспалене на —, *Méd.* la péricardite.

Сръдчина, *sf.* la témérité.

Сръдъ, *va.* fâcher, taquiner; 1. -са, *vr.* se fâcher, s'irriter, se piquer, s'emporter, se dépiter, s'échauffer, s'indigner, se gripper, endêver de, boudier; 2. *fig.* fulminer, fumer, cabrer, 3. *fam.* bisquer; 4. (леко), s'emporter comme une soupe au lait; 5. (за низащо), prendre la mouche; 6. (нѣкому), en vouloir à.

Сърма, *sf. t.* la cannetille; -менъ, de cannetille; || пѣстря или обшивамъ съ —, *va.* cannetiller.

Сърна, *sf. quadr.* le chamois.

Сърпець, *sm. plante*, le pastel, guède *f*; || цвѣтъ съ —, *va.* guéder.

Сърпоприличенъ, *adj.* *H. nat.* falciforme.

Сърпоръзъ, *sm. plante*, le sison.

Сърпъ, *sm.* la faucille; -пенъ, de faucille; || *Anat.* la faux ou faulx.

Сръбаренъ грошъ (монета, 18 пары), *sm.* le silbergros.

Сръбарна пара, *sf.* argent blanc *m*.

Сръбарны работы (или сждове), *sf. pl.* l'argenterie *f*.

Сръбаръ, *sm.* un argentier.

Сръбро, *sn.* l'argent *m*; -баренъ, d'argent; 1. la monnaie; 2. *Chim.* la lune; 3. зимамъ -то или паритъ нѣкому, *va.* désargenter.

— гласенъ, *adj.* argentin.

— кнѣла соль, *sf. Chim.* l'argentate *m*.

— либивъ, *adj. z.* avaricieux, avide de

— роденъ (сръбръстъ), *adj.* argentifère.

Сръбривъ, *adj.* argenté et -tin; || (цвѣтъ), argenté.

Сръбръяникъ, *sm. plante*, l'argentine *f*.

Сръбръстъ калай, *sm.* l'oeuvre *m*.

Сръда, *sf.* le milieu, le coeur; 1. (на хлѣбъ), la mie; 2. le mercredi; || пепелна — (прѣвъ първа недѣля на великы посту), mercredi des cendres.

Сръденъ, *adj.* moyen, mitoyen; 1. *Anat.* médian; 2. (за буквы), *Gram.* médial; 3. (общий родъ), *Gram.* épiciène; 4. употребявамъ за — глаголъ, *va. Gram.* neutriser.

— басы, *sm. Mus.* le concordant.

— брой, *sm.* l'un portant l'autre.

— вървежъ, *sm.* l'ertrepas *m*.

— гласъ, *sm. Mus.* le médium.

— дискантъ, *sm. Mus.* le mezzo-soprano.

— поредъ (въ царщина), *sm.* tiers état *m*.

— празникъ, *sm.* fête sami-double *f*.

— родъ, *sm. Gram.* genre neutre *m*.

— членъ, *sm. Arithm.* le moyen.

Сръдиземенъ, *adj.* méditerrané.

Сръдни вѣкове (отъ 475 до 1453 година), *sm. pl.* le moyen-âge.

— гласове, *sm. pl. Mus.* parties de remplissage, *f*.

— страны (на сѣвъ-тъ), *sf. pl. Géogr.* points collatéraux *m*.

Срѣдникъ (у прозорецъ), *sm. Archit.* le meneau.

Срѣдню, *adv. Mar.* andanté.

— вѣковъ, *adj.* moyenagiste.

— пространство (въ церкова), *sn.* la nef.

— прѣдложене, *sn. Log.* moyen terme *m.*

— рѣбро (на листіе), *sn.* la côte.

Срѣдня година, *sf. Com.* l'avérage *m.*

— голѣмина (за хартія), *sf.* carré, *adj.*

— гора, *sf. Géogr.* la contre-fossé.

— застѣга (на пушка), *sf.* la grenadière.

— пора (-връсть), *sf.* de moyen âge *m.*

— пропорционална голѣмина, *sf. Mathém.* moyenne proportionnelle *f.*

Срѣдовень кѣсь, *sm.* l'entre-deux *m.*

Срѣдовита подпорка, *sf.* le poutal.

Срѣдовито господарство (Кина), *sn.* le céleste Empire.

Срѣдогрьдънъ, *adj.* mediatin.

— зидъ, *sm.* mur mitoyen *m.*

— постна недѣля, *sf.* la mi-carême.

— морець, *рка, sc.* insulaire.

— морски, *adj.* insulaire.

— морско състояние, *sn.* l'insularité *f.*

— морче, *sn.* l'ilot *m* et flote *f.*

— морь, *sm.* l'île *f*; || полу —, la presqu'île ou péninsule.

— рѣкъ, *sm.* ile dans une fleuve, *f.*

— точень, *adj.* central.

— точие, *sn.* le centre; || *fig.* le foyer.

Срѣдство, *sn.* le moyen, médium *m*, ressource, issue *f*, expédient, parti, acheminement à, *m*; 1. *fig.* moyen terme, levier, chemin à, *m*, voie, route *f*, canal, lieu *m*, mesure *f*, support, préservatif, secret, véhicule *m*, recette *f*, débouché, jour *m*; 2. *fam.* le comment; 3. *Chim.* l'intermède *m*; 4. (къмъ нѣщо), *fig.* le tempérément; 5. (за нѣщо или за по-мощъ), le remède; 6. (за сговоръ), l'ajustement *m*; 7. (що прави по-лошо), pejoratif, *adj.* *sm*; 8. както най-последно —, en désespoir de cause; 9. имамъ —, *va.* savoir; 10. пѣма за това друго —, *adv.* point de milieu; 11. употрѣбavamъ всяко —, *va.* employer le vert et le sec, faire flèche de tout bois; || *fig.* faire feu de tribord et de bâbord, *m*; 12. -детва, *pl.* les facultés *f*; 13. съ добры —, bien outillé, *adj*; 14. имамъ различни —, *va.* avoir plusieurs cordes à son arc; 15. пѣма — за това, il n'y a point mèche; 16. употрѣбavamъ всичкитъ свои —, *va.* faire jouer tous ses ressorts *m*.

Срѣдулекъ, *sm.* le centre, le coeur, point milieu *m*, médiocrité *f*; 1. *fig.* le sein; 2. (у комета, у кристалъ), *Astr. Minér.* le poyau; 3. (срѣда на половината), le juste milieu; 4. съсипвамъ отъ -тъ, *va.* dérouter.

Срѣдъ, *prép.* au milieu de.

— нощъ, *sf.* le minuit (voyez Полунощъ).

Срѣтене Господне (2 Февр.), *sn.* la Purification, la Chandeleur.

Срѣща, *prép.* vis-à-vis de, devant; 1. на —, отъ —, *adv.* vis-à-vis, à l'opposite, à l'encontre; 2. турямъ на —, *va.* opposer;

3. —, *sf.* la rencontre, accueil *m*.

Срѣщамъ (нѣкого), *va.* rencontrer; 1. (въ една точка), *Géom.* coïncider; 2. -са, *vr. Géom.* concourir; 3. (въ едно и също врѣме), *fig.* coïncider avec; || който са срѣща, coïncident, *adj*; 4. -меса (и *fig.* въ мысли-тъ), se rencontrer.

Срѣщане, *sn.* l'entrevue *f*; || (въ една точка), la coïncidence; || на двама и мѣсто на то —, le rendez-vous.

Срѣщнатъ [првъ —, le premier venu.

Срѣщнуване, *sn. Géom. Opt.* la décuSSION.

Срѣщо, *prép.* contre; || *adv. Mar.* à la hauteur de.

Става (на тѣло), *sf.* le membre, articulation *f*, joint *m*, jointure *f*; || *Anat.* l'article, noeud *m*; || (съ ваякъ), *Méc.* le genou.

Ставамъ (бывамъ), *vn.* devenir, se soulever, s'ériger en, être; 1. (близосѣдъ), approximer; 2. (по-добръ), s'améliorer, s'amender; 3. (по-добъръ), s'abonner; 4. (по-злѣ), empirer, s'aggraver; 5. (на кракъ), s'a-

meuter; 6. (отъ легло), se lever; 7. (на), se rendre; 8. (объль), arrondir; 9. (накъ както обзъ), redevenir; 10. (накъ отъ постелка), se relever; 11. (правъ), se dresser; 12. (противъ нѣкого), se bander;

13. (равень), s'aplanir; 14. (отъ родително легло), relever de couches *f*; 15. (роднина), s'apparenter, s'allier avec; 16. (сиромашъ или немоменъ), s'appauvrir;

17. става, *v. imp.* il à lieu; || (ефтино), il amende; || (ляно), il suit; 18. ставать, *pl.* ils s'engendrent; 19. да стане щото ще, quelque vent qu'il vent, vienne on arrive qui plante; 20. станало ми е за толкозъ гроша (за нѣщо), il est revenu à moi.

Ставане, *sn.* le lever; 1. (отъ легло, за звѣръ), le relevé; 2. при -то отъ леглото, au saut du lit, *m*; 3. при -то отъ, au sortir de.

Ставень, *adj. Anat.* articulaire.

Ставень, *sm. Mar.* le mantelet.

Ставай, *interj.* debout. [—idale, *f.*

Ставна длабчинка, *sf.* cavité glénoïde ou

Ставосъединене, *sn. Anat.* l'arthrose *f.*

Стадія (пжтна мѣрка, 85 растѣга), *sf.* le stade.

Стадо, *sn.* le troupeau, la harde; || *fig.* les ouailles *f*; || габавъ съ -да добытакъ, armenteux, *adj.*

Стайна люлка, *sf.* le trémousoir. [brière *f.*

— слугня, *sf.* femme de chambre, cham-

Стайчка (одаичка т.), *sf.* la cellule, la loge; || *fam.* la chambrette; || (за слуги), *pl.* la soupente.

Стаккато (съ *остаска*), *adv. Mus.* staccato.
 Стаксель, *sm. Mar.* le foc. [ignite].
 Сталагмитъ (накапалникъ), *sm.* la stala-
 Сталакитъ (капалникъ), *sm.* la stalactite,
 congelation *f.* [d'estamet].
 Стамедъ (платъ), *sm.* l'estamet *m*; -денъ,
 Стамезка (сачесо), *sf.* le bec-d'âne et bedane.
 Станалита вдовница, *sf.* la douairière.
 Станаль, *adj.* levé.
 Станато зло, *sm.* un mal d'opinion *f.*
 Стани-сѣдни, *sm.* par assis et levé.
 Станота, *sf. Techn.* l'artichaut *m*; || —, *insecte*,
 la scolopendre.
 Станорасположене, *sm.* la castramétation.
 Стансъ (строфа стихове), *sm.* la stance.
 Станция (и *Mar.*), *sf.* la station; 1. (поща),
 le relais; 2. (една поща, 4 часа), la poste;
 3. (на желѣзень пѣтъ), la gare, le débar-
 cadère.
 Станче, *sn.* la pressette; || (за кассы), *Tur.*
 le rang; || (у флюгеръ), le fût.
 Станъ (разбой, тегляхъ т.), *sm.* le métier;
 1. *Milit.* le camp; 2. (трѣкато у грънчаръ),
 le vaucoeur; 3. (въ дѣйстви), *Tur.* presse-
 roulante *f*; 4. (за подковаване коние), le
 travail; 5. работа на —, *va.* chevaler; 6.
 (който работи), battant, *adj.*
 Станель, *sm. Mar.* cale de construction, *m*;
 || -блокъ, *sm. Mar.* le tin; || поставямъ —,
va. tinter.
 Стара бабичка, *sf.* une vieille.
 — книга (за астрономія), *sf.* (voyez
 Алмагестъ).
 Старей, *sm.* un sénieur, ancien *m*; 1. (най-
 старый въ община), le doyen; 2. (на
 адвокатски поредъ), bâtonnier des avo-
 cates, *m*; || длѣжность на —, la bâtonnat.
 Старецъ, *sm.* un vieillard, un vieux; || -рци
 (сѣбишо облечены хора), *pl.* le carême-
 prenant. [l'antique].
 Старешки, *adj. Méd.* senile; || -кы, *adv.* à
 Старина, *sf.* l'antique *m*, antiquité *f*, les
 antiquités *f.*
 Старичкъ, *adj.* vieillot.
 Стария-постъ, *sm. Mar.* l'étambot *m*.
 Старовръмень, *adj. fam.* gothique.
 — врѣмenni работы | говоря за —, *vn.*
 dater de loin.
 — моденъ, *adj.* antique.
 — нѣмски или Германски (за езикъ),
adj. tudesque.
 — френски, *adj. fig.* gaulois.
 Старостъ и -рина, *sf.* la vieillesse, vieil-
 lissement *m*, senilité *f*, âge *m*, arrière sai-
 son *f*; || *fig.* le soir de la vie, le couchant.
 l'hiver *m*; || стигнувамъ въ —, *vn.* être
 sur le retour.
 Старче, *sn. dim.* un bonhomme. [rotte].
 Старчешка шѣпка (за сѣбѣхъ), *sf.* la ma-
 Старъ, *adj.* vieux, vieil, âgé, avancé en âge,

dans un âge, dans un âge avancé, ancien,
 antique; 1. *fig.* fossile, gaulois; 2. най-
 —, le nestor; 3. твърдъ —, vieux
 comme les rues *f*; 4. ставамъ —, *vn.*
 vieillir, se faire vieux; 5. права —, *va.*
 vieillir; 6. показвамъ по —, *vr.* se vieillir.
 Старъ войсквръ, *sm.* une vieille moustache.
 — гарнизонъ солдатинъ, *sm.* une morte-
 paye.
 — дѣдо, *sm. fam.* un géronte.
 — мореплавецъ, *sm. fam.* un loup de mer.
 — мръсникъ, *sm.* un vieux penard.
 — прѣчь, *sm. quadr.* le bouquin.
 — слуга (на пенсия), *sm.* une morte-paye.
 Старыйъ (у в. в.), *sm. pl.* les anciens *m*.
 — людѣ, *sm. pl. fig.* la vieillesse.
 Статика (наука за равновѣсие на твърды
 тѣла), *sf.* la statique.
 Статистика, *sf.* la statistique.
 Статистикъ, *sm.* un statisticien.
 Статистически, *adj.* statistique.
 — показалець, *sm.* la notice.
 Статистическо описание (на нѣкоя страна),
sm. la statistique. [compare].
 Статистъ, *ка, s.* figurant, ante; || *Théât.* le
 Статія, *sf.* le chapitre, clause *f*, point *m*; ||
 l'article *m*.
 Статекъ, *adj.* civil; (за събѣтникъ), d'état *m*.
 Статука (пупалче), *sf.* la statuette.
 Статуинъ мраморъ, *sm.* marbre statuaire *m*.
 Статуя, *sf.* la statue; || (сѣдната на столъ),
 statue curule *f*; || стѣлъ украсенъ съ -туи,
 colonne statuaire *f*.
 Стафиды, *sf. pl.* raisin sec ou de caisse, *m*.
 Стафиломъ (прищъ на окомото), *sm. Chir.* le
 staphylôme.
 Стая (одая т.), *sf.* la chambre, pièce *f*, logis,
 logement, cantonnement, appartement *m*,
 demeure *f*, manoir *m*; 1. (за жена), voyez
 Будуаръ; 2. (за дѣвѣ въ спиталь), la
 pouillerie; 3. (ради записане), le violon;
 4. (за пиене тютюна), l'estaminet *m*; 5. (за
 прочитане), cabinet de lecture, *m*; 6. (за
 спане), chambre à coucher; 7. -таи (на
 страна съ кѣща), le 'hors-d'oeuvre; 8.
 живѣхъ съ другъ въ една —, *vn.* chamber;
 9. имамъ — или живѣхъ въ —, *vn.* cantonner,
 être logé; 10. оставамъ безъ — на ули-
 цата, *vn.* être sur le pavé; 11. промѣня-
 ване —, le délogement; 12. хващамъ си
 стая, *vr.* se loger; 13. обдържикъ на -таи
 за поемъ, *s.* logeur, euse; 14. майсторъ на
 -таи, *porp.* un chambrelan; 15. -таитъ и
 всичкытъ отдѣлни мѣста на ладия, *Mar.*
 les aménagements *m*. [stéarique *m*.]
 Стеаринена кнѣлина, *sf.* *Chim.* acide
 — свѣчь, *sf.* bougie stéarique *f*.
 Стеаринъ (сѣставна часть на лой-та),
sm. Chim. la stéarine.
 Стебалаца, *sn. pl. Archit.* les caulicoles *f*.

Стебалцать, *adj.* pédiculé.

Стебалце и Стѣмбелце, *sm.* la queue; 1. *Bot.* le pédicelle, pédicule *m*; 2. (на цѣтѣ), la tige; 3. (отъ листа на землѣ, на на-ручи), la carde; 4. (съ лозы), *Archit.* la tige.

Стебло и Стѣмбель, *sm.* la tige, soie, estoc *m*; 1. *Bot.* le chaume; 2. безъ —, *Bot.* acaule, *adj*; 3. (у дърво), le tronc; 4. (на голѣмъ дърво), *Bot.* le stipe; 5. (на перото), tuyau de plume, *m*; 6. (на стѣлѣ), le fût, tige *f*.

Стеганографически, *adj.* stéganographique.

Стеганографiя (тайно писане), *sf.* la stéganographie. [rétrécir.

Стеглевамъ, *va.* l'emporter sur; || -ca, *vr.* Стеглеване, *sm.* la retraite, retrait, rétrécissement *m*.

Стегнатость, *sf.* la rudesse.

Стегнать, *adj.* rude. [stellion.

Стеглюкъ (штрѣкъ змѣи), *sm.* reptile, le

Стенга, *sf.* *Mar.* le 'humier.

Стенгъ-вынтрѣтъ, *sm.* *Mar.* la guinderesse.

Стенографически (скорописецъ), *adj.* sténo-

graphique. [graphie.

Стенографiя (скорописане), *sf.* la sténo-

графiя (скорописецъ), *sm.* un sténo-

graphe.

Стѣпъ (мѣсто на боръ-тъ), *sm.* *Mar.* la

carlingue, emplanture *f*.

Стѣпь (пуста и безплодна поляна), *sf.*

steppe *m* et *f*; -пень, de steppe.

Стереобатъ (основъ на сграда), *sm.* *Archit.*

le stéréobate.

Стереографически, *adj.* stéréographique.

Стереографiя (бѣлѣние на твърды тѣла),

sf. la stéréographie.

Стереометрически, *adj.* stéréométrique.

Стереометрiя (измѣрене тѣла), *sf.* la sté-

réométrie.

Стереоскопъ (оптически инструментъ),

sm. le stéréoscope.

Стереотипенъ печѣтъ, *sm.* la stéréotypie.

Стереотипна дѣлка, *sf.* la stéréotypie, le

cliché; 1. лѣяне на -ски, la polytypage;

|| *Typ.* le stéréotypage, le clichage; 2. лѣя-

-ски, *va.* stéréotyper, cliché; || *Typ.* po-

lytuper, 3. лѣецъ на -ски, un stéréoty-

peur, clichéur, *m*.

Стереотипно издание, *sm.* édition stéréotype *f*.

— лѣнина или -пна типографiя, *sf.*

la stéréotypie.

Стереотипъ, *sm.* la stéréotypie; || печѣтамъ

съ -пы, *va.* stéréotyper.

Стереотомически, *adj.* stéréotomique.

Стереотомiя (прѣсичане на твърды тѣла),

sf. la stéréotomie. [sterlet.

Стерлядъ, *sf.* poisson, le sterlet; -дегъ, de

Стеръ (кубически метръ, за дърво), *sm.*

stère *m*; || десетъ -ра, un décastère.

Стетоскопъ (сачево), *sm.* *Méd.* le stéthoscope.

Стехиологически, *adj.* stoechiologique.

Стехиологiя (учене за стихiумъ), *sf.* la

stoechiologie.

Стехиометрически, *adj.* stoechiométrique.

Стехиометрiя (счисане стихiу), *sf.* *Chim.*

la stoechiométrie.

Стечене и Стичане, *sm.* la complication; ||

(на двѣ рѣки), le confluent.

Стига! *interj.* baste; || *adv.* à ou en suffisance.

Стигамъ, *va.* parvenir, venir, atteindre; 1.

(до нѣщо), remonter; 2. (до мѣсто), pous-

ser jusqu' à; 3. стига, *v. imp.* suffit, il

suffit; || (за оржiе), il porte; || -само да,

conj. pourvu que.

Стигната връсть, *sf.* en pied *m*.

Стилетъ (малка сабл), *sm.* le stylet.

Стилъ (писало, начинъ изговаряне), *sm.* le

style; || (по календаръ-тъ), *Chron.* style *m*.

Стипендиатъ, *sm.* un boursier.

Стипендиѧ, *sf.* la bourse.

Стипча, *sf.* l'alun *m*; -пчѣтъ, d'alun; ||

фабрика за — (стипцарица), l'alunnière

et alunière *f*.

Стипцосвамъ, *va.* aluner; || (хартиѧ да не

попиѧ), laver.

Стипцоване, *sm.* l'alunage *m*, mordant *m*;

|| (хартиѧ), lavure *f*.

Стипчава круша, *sf.* poire d'angoisse, *f*.

— яма, *sf.* l'alunnière et alunière *f*.

Стипчавина, *sf.* l'acreté et acrimonie *f*, acer-

bité, apêté *f*, vert *m*.

Стипчаво, *adj.* fig. aigrement.

Стипчавъ, *adj.* alumineux, âpre, âcre, rêché,

acérbe, revêché, vert.

Стипчасть, *adj.* alunifère.

Стискалка (сачево), *sf.* le sergent; || (съ

витло), l'étau *m*.

Стискамъ, *va.* pincer, serrer, resserer, com-

primer, étendre; 1. (грозно или буѧ-

кава стока), *Mar.* estiver; 2. (съ ржѣ),

pressurer; || (ѣко), *fam.* harper; 3. -са,

въ се tenir; 4. -меса (единъ другъ за

ржѣ), se donner une poignée de main.

Стискане, *sm.* le resserrement, étreinte *f*; ||

(ржѣ), serrement de main, *m*; || (съ мен-

геле, за плодове), la serre.

Стискателенъ, *adj.* *Chim.* compressif.

Стискателность, *sf.* *Phys.* la compressibilité.

Стискъ, *sf.* *Chim.* le résidu.

Стиснатъ, *adj.* affété; || fig. serré; || *H. nat.*

comprimé.

Стихарница, *sf.* les induts *m*.

Стихаръ, *sm.* l'aube *f*, dalmatique *f*, surplis

m; || (съ тѣсны ржѧви), le rochet.

Стихийнъ, *adj.* élémentaire.

Стихиѧ, *sf.* l'élément *m*; || *Chim.* le principe.

Стихове, *sm. pl.* les rimes *f*; 1. безритме-

ны —, vers blanc *m*; 2. крѣтосаны —,

rimes croisées; 3. дватачны —, rimes

- plates; 4. лопы —, la rimaille; || пишъ —, *va. fam. rimailer*; 5. събране лопы —, *fig. la rapsodie*; || събирачъ на —, un rapsodiste; 6. правя — или разлагамъ на —, *va. rimer, versifier*; 7. пишъ или правя —, *va. fam. poétiser*; 8. страсть да пише нѣкой —, la métronomie; 9. написанъ съ добры —, bien versifié; 10. прѣсячане въ —тъ, la séruse.
- Стихопоець** [коронясанъ или придворецъ —, poète lauréat *m.*
— правачъ (*версификаторъ*), *sm. un versificateur.* [cation.
— правяне (*версификация*), *sm. la versification.*
— творене, *sm. la poésie.*
— творецъ, *sm. un poète et poète*; || седемъ —рца, *Pléiade poétique f.*
— творны съчиненеа или —воренеа, *sm. pl. les poesies f.*
— творство, *sm. les muses f.*
— творчески, *adj. poétique.* [tique *f.*
— творческо распалене, *sm. veine poétique.*
— слагане, *sm. la poésie.* [lets *m.*
- Стихчета**, *sm. pl. fam. les versicules et -стихъ*, *sm. le vers*; || (*въ Библия*), le verset.
Стичамса, *vr. affluer.*
- Стичване**, *sm. le concours*; || (*хора*), le rassemblement; || (*вода, народъ*), l'affluence *f.*
Стъла, *sf. l'échelle f*; || (*на три крака*), cheval de peintre, *m.* [schiffe.
Стълбенъ зидъ, *m. Archit. l'échiffe ou*
Стълбецъ, *sm. Typ. la colonne.*
Стълбичка, *sf. l'échelette*; || —бичкы, *pl. la montée.*
- Стълбна таблица**, *sf. tableau de chevet, m.*
Стълбы, *sf. pl. l'escalier m, degré m*; 1. виты —, escalier en escargot; 2. потайны —, escalier dérobé, 3. (*за изгледване*), l'échafaud, échafaudage *m*; 4. (*скеля отъ бръгъ-тъ до морето*), *Mar. le gat*; 5. дървета на —, les échasses *f*; 6. турямъ — на зидъ, *va. planter*; 7. правя — (*за изгледване*), *va. échafauder.*
- Стълпънъ гостъ** (*честъ, съзгашенъ*), *sm. fig. un pilier.* [l'arbalétrier *m.*
Стълпове (*подъ стърба*), *sm. pl. Archit.*
Стълпникъ (*назване Св. Симеона*), *sm. le stylete.* [Babel, *f.*
Стълпотворене (*вавилонско*), *sm. tour de*
Стълпчастъ камыкъ, *sm. (voyez Базалтъ).*
Стълпче, *sm. la colonnette, poignon, piquet m*; || *Bot. le style*; || (*въ часовникъ*), le pilier.
Стълпъ и лбъ (*дирекъ т.*), *sm. la colonne, pilier, montant m*; 1. безчестенъ —, le pilori; || (*вртителенъ*), le pilori; || поставямъ на —, *va. pilorier*; 2. (*забитъ*), le poteau; 3. (*съ манежа*), le quintaine; 4. (*обвитъ съ цвѣтя или лозы*), *Archit. colonne corollitique*; 5. (*съ профей*), colonne manubiaire; 6. (*отъ цѣлъ камыкъ*), monolithe, *adj. m*; 7. накинченъ по кѣтовѣтъ съ —пове, *Archit. cantonné, adj.* 8. направенъ само на едни —, *Archit. monoportère, adj*; 9. положене —, *Archit. la colonnade*; 10. редъ —, la colonnade.
- Сто**, *adj. num. cent*; 1. стотенъ (*pour centième*); 2. стотиликъ (*pour centaine*); 3. по петъ на — (*възвѣна*), cinq pour cent; 4. на —тъхъ, *adv. centièmement ou centesimo.*
— годишенъ, *adj. séculaire, centenaire*; || по-старъ отъ —, extra-séculaire.
— старецъ, *sm. un centenaire.*
— годинъ (*стотакъ години*), *sm. le siècle*; || прѣвъ всяко —, *adv. séculairement*; || послѣдня година въ —, année séculaire *f.*
— градусенъ термометръ, *sm. thermomètre centigrade m.*
— началникъ, *sm. un centenier.*
— лѣпъ, *sm. fleur de jalousie, f.*
— лѣтникъ, *sm. arbre, l'agavé m.*
- Стоборъ**, *sm. le rebord*; 1. (*гермета жельзы или дървени*), la grille; 2. (*прѣкы*), la rampe; 3. (*отъ греди за основа*), *Archit. le radier*; 4. (*на мостъ*), le garde-fou; 5. (*въ сждбенъ лѣста*), le parquet; 6. дѣлжина на —, *Archit. la portée.*
- Стоварямъ**, *va. décharger*; 1. (*стоки*), débarquer; || (*отъ ладя*), débâter; 2. (*изнасямъ на сухо*), débâter.
- Стоварване**, *sm. la décharge, déchargement m*; 1. (*стоки*), le débarquement; || (*ладя*), *Com. le débâtelage*; 2. (*изнасяне на сухо*), le débârdage.
- Стоваревачъ**, *sm. un débardeur.*
- Стовна**, *sf. la cruche, aiguière f*; || една пълна —, une cruchée.
- Стовничка**, *sf. le cruchon et cruchette.*
- Стоене**, *sm. l'attitude f*; || (*на клекавицѣ едни на другъ*), *Chir. le chevauchement.*
- Стои!** *interj. 'halte, stop*; || *Vén. 'hahé*; || — не думай, *fam. la et la la.*
- Стойка** (*въ прѣградка*), *sf. la tournisse*; || (*сенторъ*), *Mar. le chandelier.*
- Стонкъ** (*послѣдовацъ на Зенона*), *sm. un stoïcien*; || учене на —ицы, le stoïcisme.
- Стойна зала** (*при желѣзенъ пѣтъ*), *sf. salle d'attente, f.*
- Стончески**, *adj. stoïcien.*
- Стока**, *sf. la marchandise, ouvrage m, denrée f, les coquilles f*; 1. *Com. l'article m*; 2. (*въ лавица*), le fonds; 3. нѣколко частна —, la pacotille; || (*проста*), marchandise de pacotille; 4. донасяне —, l'arrivage *m*; 5. нареденъ съ —, assorti, *adj*; 6. олавяне —, la capture; 7. плата за простиране —кы, *Com. le quaiage*; 8. свързване —кы, le détalage; || свързвамъ —, *va. détalier.*
- Столарска работа**, *sf. la menuiserie.*
Столарски занаятъ, *sm. la menuiserie.*

Столарство, *sm.* l'ébénisterie *f.*

Столяръ (доорумажикъ *t.*), *sm.* un menuisier, chaisier, ébéniste *m.*

Столица и -лина, *sf.* la résidence, capitale *f.*, siège *m.*

Стольникъ, *sm.* le dapifer.

Столче, *sm.* le tabouret, placet *m.*, selle *f.*, escabeau *m* et escabelle *f.*, marchepied *m.*; || (петъ у ботушы), le talon; || (за прѣстѣльникъ), la selette.

Столъ, *sm.* la chaise, le siège; 1. (съ възглавнички), la bergère; 2. (нощенъ), chaise percée; 3. (за прочитане и писане), le pupitre; 4. (на плугъ), la sellette; 5. (надъ прощѣтъ у карета), l'écrémou et arçon *m*; 6. правя -лове, прыгове и др. *v.* menuiser.

Стомана, *sf.* l'acier *m*; 1. отъ добра —, d'une bonne trempe; 2. враносвамъ —, *va.* mettre en couleur d'eau; 3. прѣобръщане, ставане на —, l'aciération *f*; 4. фабрика за — (стоманарница), l'aciérie *f.*

Стоманенъ, *adj.* d'acier, acérain.

Стомахъ, *sm.* l'estomac *m*; || неспилане въ —, *Méd.* l'aprepie *f* (voyez Бабекъ).

Стопанинъ и -панъ, *sm.* un possesseur, propriétaire, maître, mari *m*; époux, ouse; 1. *Jur.* détenteur, trice; conjoint, ointe; 2. (на акциѣ), un actionnaire; 3. извънъ държавата си що живѣе —, propriétaire forain; 4. (на ладѣ), patron de la barque; || *Mar.* un bourgeois; 5. (на нѣщо, което са продава съ наддаване), un adjudicataire; 6. ставане — на имотъ, prise de possession, mise en possession, *f*; 7. (сжмъ на нѣщо), *vn.* posséder, tenir; 8. самъ-си сжмъ —, *vn.* être à soi.

Стопанница и -панка, *sf.* la maîtresse, épouse, campagne *f*; || *fam.* la moitié.

Стопанство, *sm.* la propriété, possession *f*, bien *m*; || *Jur.* la détention.

Стопене, *sm.* la liquéfaction.

Стопенъ, *adj. m.* résous.

Стопнчавостъ, *sf.* la dissolubilité.

Стопнчавъ, *adj. Chim.* dissoluble.

Стопинъ (футуль *t.*), *sm.* Artill. l'étroupe *f*.

Стопителенъ, *adj.* dissolutif, liquéfiable.

— варовитъ камыкъ, *sm.* la castine.

Стоплевамъ, *va.* dégourdir, échauffer; 1. *fig.* roussiller; 2. (накъ), réchauffer; 3. -са, *vr.* se réchauffer.

Стоплеване и -плене, *sm.* l'échauffement *m*, caléfaction; || (изново), le réchauffage.

Стоплено бѣтие, *sm.* le réchauffé.

Стоплителна соба, *sf.* le réchauffoir.

Стопоръ, *sm. Mar.* la bosse; || завръзвамъ — на ортома, *va.* bosser; || снемамъ —, *va.* debosser.

Стопявамъ, *va.* fondre, décomposer, résoudre, liquéfier; 1. *Chim.* réduire; 2. -са, *vr.* se

décomposer, se réduire, dissoudre; 3. стопяваса, *v. imp.* il se liquéfie.

Стопяване, *sm.* la fusion, décomposition, chartre *f*; || *Chim.* la solution.

Стопенъ, *adj.* valable, *invar.* valant, prétendu, ample.

Стопете добръ, veuillez, veuillez bien.

Стотакъ, *sm.* une centaine.

Стотенъ, *adj.* centième.

Стотильникъ, *sm.* la centaine.

Стотилинченъ, *adj.* centuple; -чно, *adv.* au centuple. [tupler.]

Стотилинчъ (умложавамъ -нично), *va.* cent-

Стотина, *sf.* une centaine, centurie *f.*

Стотиненъ, *adj. Arithm.* centésimal.

Стотна часть, *sf.* la centième.

Стотникъ, *sm.* un centenier, centurion *m.*

Стофа, *sf.* drap d'or *m*, brocart *m*; -фентъ, de brocart.

Стофна, *sf.* la brocatelle.

Стоя, *vn.* seoir, séjourner, s'arrêter, en rester là, se tenir, parer; 1. (по-высоко), dépasser; 2. (въ гюмѣ), être à l'affût *m*; 3. не си — на думата, fausser; 4. на думата си — твърдо, être esclave de sa parole; 5. (си на), soutenir; || (на прака), se soutenir; 6. (на мисълъ-та си), perséverer (dans); 7. (твърдо въ), persister dans; 8. (на нѣсто за нѣстане камыкъ), piéter; || (ѣко), se piéter; 9. (непокламено), être ferme sur ses jarrets *m*; 10. (правъ), être debout; || (прѣдъ нѣкого), se planter devant; 11. (на своето си), s'entêter de; 12. (срѣщо нѣщо), regarder; || стоимъ единъ срѣщо другъ, se regarder; 13. (сърбомъ къмъ нѣщо), s'adosser contre; 14. стои, *v. imp.* il habille; 15. (за вода), elle dore; 16. (добръ), il sied; || (нѣкому), il vient bien à; 17. (му са), il appartient; 18. който — прѣдъ, assistant; *adj*; || (напрѣко), *Blas.* brochant, *adj*; 19. стоить добръ, ils chaussent; || (единъ на другъ), *Chir.* ils chevauchent.

Стояне, *sm.* la station, halte *f*; || (за калески съ поемъ), la place; || (за кареты), le stationnement.

Стоянъ, *adj. Jur.* afférent.

Страдалецъ, *sm.* le patient, souffrant, *adj*; || *fig.* le martyr.

Страдалченъ, *adj.* patient.

Страдалчното, *sm.* le patient.

Страдамъ и -дая (тегля), *vn.* souffrir, pâtir; || (отъ нѣщо), se ressentir.

Страдане, *sm.* la souffrance; || *Gram.* la passion; || слободенъ отъ -неа, impassible, *adj.*

Страдателенъ, *adj.* passif; || въ — разумъ, *adv. Gram.* passivement.

— залогъ, *sm. Gram.* le passif.

Стража, *sf.* la sentinelle, garde, force armée, guérite *f.* guet *m*, faction *f*, beffroi *m*; 1.

Milit. l'avancée *f*; 2. *Mar.* la bordée; 3. (*поцелъ*), *Milit.* la patrouille; 4. промъ-няване —, *Milit.* la pose; || ерейторъ върху-жы, caporal de pose, *m*; 5. колыба за —, l'échauguette *f*.

Стражаръ, *sm.* la sentinelle, appariteur, archer *m*; || (*на желъзень пжтъ*), un canon-nier; || (*на показалкытъ по желъзень пжтъ*), un aiguilleur. [strass.

Стразь (*лжжовень пжмазь*), *sm.* le stras *et Страна*, *sf.* le côté, contrée, part *f*, endroit *m*, région, face *f*, flanc, parage *m*, plage *f*, pays, climat, ciel *m*; 1. *Jur.* la partie; 2. (*на ладя*), la bande; || *Mar.* le bord; 3. (*на пжцо*), le sens; 4. (*партия*) le parti; 5. (*на пжтъ*), le pan; 6. (*на сграда*), *Archit.* le panneau; 7. говорене на —, l'aparté *m*; 8. другата — на коса или вълна, le contre-poil; 9. вървя отъ — съ нжкого, *vn.* cōtoyer; 10. зимамъ — нжкому, *va.* prendre fait et cause pour; || *fig.* se ranger sous les drapeaux de; 11. оставямъ на —, *va.* laisser de côté; 12. полагамъ на —, *va.* mettre de côté; 13. раздълъне —, la circonscription; 14. на —, *adv.* à (de) côté, à part, à part soi, en réserve, à l'écart, écarté, au rancart, aparté, à quartier; || *fam.* à remot; 15. отъ —, du chef de, par ricochet, de ou par bricole; || (*на*), *prép.* au nom de; 16. отъ една — на друга, *adv.* de part en part, d'outre en outre; 17. отъ тая —, citerieur, *adj*; || (*на пжцо*), *prép. et adv.* deçà et en deçà de; 18. отъ тазъ и отъ оназъ —, *adv.* deçà et delà; 19. на добра —, en bonne part; 20. отъ всичкытъ -ны, de part et d'autre, de toutes parts; 21. по всичкытъ -ны, à droite et à gauche; 22. четьреть -ны на свѣтъ-тъ, les quatre points cardinaux, *m*.

Страстенъ и -стинъ, *adj.* passionné, amoureux; || (*за очи*), mourant.

— ловець, *sm. fam.* un giboyeur.

— обичникъ (*на стихотворство*), *sc.* méromane.

Страсти Христовы, *sf. pl.* la Passion; || книга за —, le passionnaire.

Страстна енергия, *sf.* l'entrain *m*.

— любовъ, *sf. fig.* l'idolâtrie *f*.

— недѣля, *sf.* la passion; || (*и свѣтла*), le quinzaine de Pâques; || причащавамъ прѣзъ —, *vr.* faire ses Pâques.

Страстно проповѣдане или -евангелие, *en.* la passion.

— цвѣте, *sm. plante*, la grenadille.

Стръхъ, *sf.* la passion, folie *f*, faible *m*, faiblesse, curiosité, maladie, marotte *f*; 1. *fig.* l'attache *f*, élément *m*; 2. (*за пжтуване*), l'absentéisme *m*; 3. сила — кжмъ нжцо, la manie; 4. добывамъ — кжмъ нжцо, *va.* s'entêter de; 5. извършвамъ съ —, *va.*

passionner; 6. приемамъ — кжмъ нжцо, *vn.* se passionner pour; 7. имамъ —, *vn.* se coiffer; || (*кжмъ*), s'embéguiner de; 8. надвивамъ на своитѣ -сти, *va.* se domter; 9. -тно, отъ —, *adv.* à la passion de, à la folie.

Стратегикъ, *sm.* un stratégiste.

Стратегически, *adj.* stratégique.

Стратегия (*наука за бойны дѣйствиа*), *sf.* la stratégie. [têque.

Страуска мазъ (*у Аравитяны*), *sf.* la man-

Страусъ, *sm.* oiseau, l'autruche *f*.

Страхливостъ, *sf.* la timidité, poltronnerie *f*.

Страхливъ, *adj.* craintif, timide, scrupuleux; || *fam.* un caron.

— свырачь, *sm.* un carabin.

Страхоназлио, *ла*, *s.* peureux, trembleur, euse; un lâche.

Страхопазъ, *sm. s.* tatonneur, euse.

Страхотенъ, *adj.* horrible; -но -ment.

Страхотия, *sf.* l'horreur *f*, consternation *f*;

1. *fig.* épouvantail à chènevière, *m*;

2. докарвамъ —, *va.* consterner; 3. прѣд-ставявамъ си -хотин и мжнотин, *vn.* se faire monstre de.

Страхувамъ, *vr.* craindre, avoir peur de, appréhender; || *fig.* saigner du nez; || *fam.* caronner.

Страхуване, *sm.* la peur, appréhension; || -неа, *pl.* les craintes *f*.

Страхъ, *sm.* la peur, terreur, crainte, frayeur *f*, effroi *m*, épouvante, transe *f*, respect,

doute, risque *m*; 1. *fig.* le tremblement;

2. *pop.* la venette; 3. изненадѣнъ —,

l'épouvantement *m*; 4. управлене —, la

terreur; 5. докарвамъ —, *va.* menacer; 6.

отъ —, de peur; || (*да*), de peur de; || (*да*

не бы), de crainte de, de crainte que ne;

7. на свой —, à ses risques et périls.

Страшенъ, *adj.* terrible, épouvantable, effroyable, effrayant, affreux, redoutable, pé-

rilieux; || fulminant, foudroyant, formidable,

latéral; || -мно е да не падне, il menace ruine.

— войскобѣецъ, *sm.* foudre de guerre, *f*.

— огнь, *sm. fam.* feu de reculée, *m*.

Страшилище, *sm.* un monstre, cauchemar, épouvantail, porte-respect *m*; || *fig.* un

spectre. [eusement.

Страшилищенъ, *adj.* monstrueux; -пно,

Страшливостъ, *sf.* la lâcheté, pagnoterie *f*.

Страшливъ, *adj.* peureux, lâche, poltron, appréhensif, pavide, couard; || *fam.* un

pleutre.

Страшлио, *sm.* un pagnote.

Страшна прѣпирня, *sf.* la rixe.

Страшно врѣме, *sm. fig.* la crise.

Стривалка (*за цѣтмъло*), *sf.* la molette.

Стривамъ, *va.* triturer, froisser, grener; || (*на прахъ*), léviger.

Стриване, *sm.* la trituration, froissure, con-

- frication *f*; || (*на прахъ*), *Chim.* la l'évigation; || (*съ ренде*), le râpage.
- Стривкы** (*отъ ренде*), *sf. pl.* la râpure.
- Стригъ и -рижъ**, *va.* tondre, raser; || (*изново*), retondre; || (*коса*), couper, effiler.
- Стригане** (*вълна у овцѣ*), *sn.* la tonte et tondaison; || (*коса*), la coupe; || (*сукно*), le tondage.
- Стриганъ и -риженъ**, *adj.* tondu. [*ense.*]
- Стригачъ**, *sm.* un coiffeur, raseur *m*; tondeur.
- Стрида** (*морска скорпа*), *sf. mollusque*, l'huître; -денъ, d'huître; || (*въ чарунка*), huître à l'écaille.
- Стридаръ**, *ка*, *s.* écailler, ère.
- Стридоѣдецъ**, *sm.* oïseau, l'huître *m*.
- Стрита хлѣбна кора**, *sf.* le gratin.
- Стритъ черъ пексимедъ**, *sm.* le regros.
- Стрихнинъ** (*отровно вещество*), *sm.* *Chim.* la strychnine.
- Строеие**, *sn.* la confection.
- Строй**, *sm.* l'ordre *m*, le groupe; || съта-
вать —, *va.* grouper.
- Стронцій** (*металлъ*), *sm.* le strontium.
- Стропъ**, *sm.* *Mar.* l'estrope *f*, erse, élingue *f*; || вървамъ съ —, *va.* estropier; || нала-
гамъ —, *va.* élinguer.
- Строфа** (*куплетъ въ ода*), *sf.* la strophe.
- Строшавамъ**, *va.* fracturer, casser.
- Строшаване**, *sn.* le cassage, enfoncement *m*, effraction *f*; || (*врата*), *Jur.* le bris; || (*счупване ладія, плута*), le déchirage.
- Строшенъ**, *adj.* brisé, rompu.
- Стругъ**, *sm.* le grattoir, doloire *f*, bouvement, rabot *m*; 1. *Téchn.* la docine; 2. дълбъгъ —, le guillaume; 3. дъла гранаво-тъ, *v.* *imp.* il broute.
- Струвамъ**, *vn.* coûter, intéresser, convenir à, faire, peser; 1. (*инкаръ т.*), nier; 2. (*за нѣщо*), servir à; 3. (*нѣщо*), valoir; 4. (*но-вече*), prévaloir; 5. струва, *v. imp.* il vaut; 6. колкото и да —, *fat.* coûte que coûte; 7. нѣма що да са стори, *adv.* point de milieu.
- Струване**, *sn.* l'estimation *f*, prix *m*; || цѣна повече отъ -то, la plus-value.
- Струванъ**, *adj.* de mise *f*.
- Стружны шипове**, *sm. pl.* le mandrin.
- Струна** (*у барабанъ*), *sf.* le timbre; 1. (*на цигулка*), la corde; 2. (*отъ чрва*), corde à boyau ou -de boyau, *f*; 3. *A. Mus.* La *m*; || нота Е, le mi; 4. фабрика за -ны, la boyauderie; 5. майсторъ на —, un boyaudier; 6. търговия на инструменти съ —, le lutherie.
- Струно**, *sn.* le tamis, le couloir et -ire *f*.
- Струпаиная стая**, *sf.* piece de décharge, *f*.
- Струпаи дървета и камани**, les décom-
bres *m*; || очистевамъ —, *va.* décombrer.
- Струпалена грамада**, *sf.* l'éboulis *m*.
- Струпалене**, *sn.* la subversion.
- Струпаленъ**, *adj.* abattu; || купъ -ны нѣща, *fat.* le culbutis. [*versif.*]
- Струпалителенъ**, *adj.* éroulant, éversif, sub-
- Струпалникъ** (*на кѣща*), *sm.* un démolisseur.
- Струпалямъ**, *va.* renverser, démolir, précipiter, subvertir, enbultier, ruiner, raser, coucher; 1. (*бържѣ на долу*), *fat.* dégringoler; 2. (*конъ*), faire falquer un cheval; 3. (*съ толове твърдиня*), battre en ruine *f*; 4. (*съ трѣсакъ прѣсѣчено дърво*), écuissier; 5. -са, *v. se.* renverser, s'écr-
ouler, ébouler et s' —, se précipiter, effon-
drer, écrouler; 6. *Mar.* sombrer.
- Струпаление**, *sn.* le renversement, démolition *f*, éroulement, éboulement, éroulement *m*, ruine *f*; || (*на долу*), *fat.* la dégringolade; || (*на твърдиня*), le rasement.
- Струпка**, *sf.* l'escarre et escare *f*; || става-
не —, l'escarrification *f*; || става —, струпя-
васа, *v. imp. Chir.* il s'escarrifie.
- Струпкы**, *sf. pl. Méd.* l'impetigo *m*, efflo-
rescence *f*.
- Струпкавъ**, *adj.* ladre.
- Стръвенъ и -ръменъ**, *adj.* escarpé, déclive, roide et raide, ardu; 1. (*за бръвъ*), *Mar.* accore; 2. маляко —, *Archit.* rampant, *adj*; 3. изръavamъ или правя —, *va.* escarper. — бръвъ, *sm.* la falaise; || (*на рѣка*), la berge.
- Стръвна дупка** (*за истичане вода*), *sf.* la chantepleure.
- стълба, *sf.* le brise-cou.
- Стръвнина и -ръмнина**, *sf.* la descente, aplomp, talus *m*, falaise *f*; || *Géogr.* le vers-
ant, coteau *m*, côte *f*; || удря въ -винны (*за море*), *v. imp.* elle falaise.
- Стръвно**, *adv.* d'aplomp, à pie; || правя —
пръстникъ, *va.* fatuler.
- мѣсто, *sn.* la rampe, calade *f*.
- положене, *sn.* l'aplomp *m*.
- свиване (*на сводъ*), *sn.* le surhaussement.
- Стръвностъ и -винна**, *sf.* la déclivité, pente, proclivité, roideur et raideur *f*; || (*на ме-
тепизъ т.*), *Fortif.* l'escarpement *m*; || (*на
рѣкъ*), la rampe.
- Стърга**, *sf.* la barrière.
- Стъргалка**, *sf.* le grattoir, ripe *f*.
- Стъргалкы**, *sf. pl.* la ratissure.
- Стъргало**, *sn.* le pailson, boutoir *m*; || (*ножъ
за остъргане*), l'écharnoir *m*; || (*у та-
бацы*), la drayoire.
- Стърганакъ**, *sm.* un vieux libertin.
- Стъргане** (*пендосване*), *sn.* le rabotage.
- Стъргателна четка**, *sf.* la gratte-boesse; ||
чистя съ —, *va.* gratte-boesser.
- Стъргачка**, *sf.* une plouqueresse.
- Стърготни**, *sf. pl.* la rature, écharnure *f*.
- Стържж**, *va.* gratter, ratisser, rayer; || (*кожъ*),
pailsonner; || (*чистя зидове на кѣща*),
regratter.

Стръкъ (на цѣтѣ), *sm.* la talle; || (надлъжнѣ съ цѣтѣ), *Bot.* l'amentacée *f.*

Стърнице, *sn.* la sole; || (и ниса за —), la jachère.

Стърнж, *vn.* (voyez Свинжса).

Стърчатъ камыкъ, *sm.* la borne.

Стърчи-опашка, *sf.* oiseau, l'hoche-queue *f.*, bergeronnette *f.*, trotte-chemin, traquet *m.*, bergerette *f.*

Стърчишкомъ, *adv.* à cloche-pied.

Стръкоза, *sf.* insecte, la demoiselle.

Стръла, *sf.* la flèche, trait, dar *m.*; || *Géogr.* *Astr.* la flèche.

Стрълецъ, *sm.* un chasseur, carabinier, arbalétrier; || (съ лжжъ), un archer; || (съзвѣдѣ), *Astr.* la Sagittaire. [stréliz.

Стрълцы, *sm. pl.* le stréliz; -лѣцки, de

Стрълкамъ и -лнувамъ, *va.* lancer, élaner, fronder; || (стрѣла съ лжжъ), décocher; || (эпиграмма нѣкому), *fig.* décocher une épigramme.

Стрълкане, *sn.* *Méd.* l'élanement *m.*

Стрълнуване (стрѣла), *sn.* le décochement; || *fig.* le trait.

Стрълна трѣва, *sf.* plante, le sagittaire ou flèche d'eau, *f.*

Стръловиденъ, *adj.* *Bot.* sagitté.

— шжвъ, *sm.* *Anat.* suture sagittale *f.*

— хвърль, *sm.* la catapulte.

Стрълухъ (за дѣте), *adj.* (voyez Дръпнать).

Стръмени, *sm. pl.* l'étrier *m.*, chapelet *m.*; || съ късы —, à la genette. [trière *f.*

Стръменно ремыче (на сѣдло), *sn.* l'é-

Стръмненны ремыцы (на сѣдло), *sm. pl.* le porte-étriers ou tresse-étriers; || (пращки), le porte-étrivières.

Стръмень (видъ пражка), *sm.* le rancher; || стѣпало на -ни, la ranche.

Стръха, *sf.* le toit, avance *f.*, abat-vent, comble, appentis, hangar *m.*, gouttière *f.*;

1. le pignon; 2. (билото, конь-тъ на покрывъ-тъ), *Archit.* le faitage, faite, faitière *f.*;

3. (надъ врата), la marquise; 4. (отъ покрывъ на улицѣ), *Archit.* la sévéronde;

5. издвигане —, *Archit.* la ferme; 6. поставямъ подъ —, *va.* remiser; 7. прѣтьресеване —, le renfaitage; 8. прѣтьресеване —, *va.* renfaiter.

Стръхень, *adj.* faitière.

— прозорець, *sm.* la mansarde.

— улукъ, *sm.* la gouttière, épanchoir, che-
neau *m.*, cornière, noue *f.*, moulet *m.*

Стръхна връзка, *sf.* la plate-forme.

— кермида, *sf.* la faitière.

Стръхно сключване, *sn.* la filière.

Студенна, *sf.* la froideur, refroidissement *m.*; || *fig.* le froid.

Студено, *adv.* à froid, froidement; 1. *fig.* fraîchement; 2. (ми е), j'ai froid; 3. при-

мамъ — нѣкого, *va.* battre à froid.

Студено врѣме, *sn.* la froidure. [brot.

— пнтіе (отъ бира и хлѣбъ), *sn.* le biram-

Студень, *adj.* froid, glaçant, indifférent, in-

dolent, sec; || (за земный поясъ и *fig.*), glacial; || (за хлѣбъ), rassis.

— настеть, *sm.* pâte de terrine, *m.*

— погледъ, *sn.* *fig.* la glace.

— росень джждець, *sm.* la bruine.

Студены трпыкъ, *sf. pl.* le frisson; || побивать ма —, *vn.* je frissonne.

Студливостъ, *sf.* la frilosité.

Студливъ, *adj.* frileux (voyez Зиморличавъ).

Студъ, *sf.* froid, froidure, frigidité *f.*; 1. до-

карвамъ —, *va.* geler; 2. навывнувамъ на —, *vn.* s'hiverner; 3. който докарва —, *Phys.* frigorifique.

Ступъ (на салоковъ), *sm.* *Techn.* le catin; || *fig.* le creuset, fournaise *f.*

Стуфадъ (манжа), *sm.* l'estouffade *f.*, miroton *m.*

Стъ! *interj.* st, st; ehut.

Стѣгалка (за вутла), *sf.* l'étreignoir *m.*

Стѣгальникъ, *sm.* *Anat.* muscle constricteur *m.*

Стѣгамъ, *va.* serrer, resserrer, étreindre, lacer, garrotter, brider; 1. *fig.* clouer à,

dans; 2. (бжва), relier; 3. (изново), ragrafer; 4. (съ скобы),agrafer; 5. (царау-

лмъ си), prendre la poudre d'escampette, montrer les talons *m.*; 6. -са, *vr.* se lacer, se contracter; 7. (ѣко), se sangler.

Стѣгане и -гнуване, *sn.* le resserrement, constriction, étreinte; || *Méd.* la stricture.

Стѣгателень, *adj.* constringent et -strictif.

Стѣгателна мышца, *sf.* *Anat.* muscle constricteur *m.*

Стѣгната свързка, *sf.* l'intimité *f.*

Стѣгнато, *adv.* intimement.

— земено, *adv.* à la rigueur, à toute ou en rigueur.

Стѣгнатостъ, *sf.* la rigueur.

Стѣгнать, *adj.* strict, étroit, rigoureux, austère, dur, vert, de fer; || държъ -то нѣкого, *va.* tenir en brassières, tenir en bride, *f.*

Стѣна, *sf.* le mur; 1. *Archit.* le panneau; 2. (прѣграда), la paroi; 3. (около амфи-

театръ), le podium; 4. изравнявамъ съ варъ —, *va.* gobeter.

Стѣнни прѣстолъ, *sm.* la console.

— свѣщникъ, *sm.* la plaque.

Стѣснене, *sn.* le rétrécissement, étranglement, malaise *m.*; 1. *Méd.* la stricture; 2. *Archit.* la contracture; 3. (на зидъ), *Archit.* la retraite; 4. (на умъ-тъ), le rétrécissement.

Стѣснено положене, *sn.* le malaise; || (лошо), *fat.* le débine.

— сърдце (идъ), *sn.* serrement de coeur, *m.*

Стѣсненъ, *adj.* serré, réduit, malaisé; || *fig.* rétréci.

Стѣснявамъ, *va.* rétrécir, étrécir, presser, étrangler, réduire, renfermer; 1. *fig.* re-

streindre, resserrer, rogner; 2. (сърдце), serrer; 3. -са, *vr.* rétrécir et se —, s'étrécir, se resserrer, se serrer; 4. стѣснява (за дръва), *v. imp.* il engonce,

Стѣсняване, *sn.* l'étrécissement *m.*

Стѣнкалце (шишенце), *sn.* la foliette.

Стѣкларусъ, *sm.* jais de verre, *m.*

Стѣкларски занаятъ, *sm.* la verrerie.

Стѣкларъ, *ка, s.* vitrier, ère; un verrier.

Стѣклена или Цѣк-захаръ, *sf.* sucre candi *m.*

— плочница, *sf.* *Chim.* l'obturateur *m.*

— стока, *sf.* la veraille; || (дървѣна), la verroterie.

— фабрика (стѣкларница), *sf.* la verrerie.

— цѣва, *sf.* le manchon.

— чѣшка, *sf.* le carafon.

Стѣклено нѣриче, *sn. t.* la burette.

Стѣкленъ и Цѣк-, *adj.* *Phys.* vitré.

— валякъ (сѣ вода), *sm.* le bocal.

— захлупакъ, *sm.* la cloche.

— звѣнецъ, *sm.* *Phys.* le récipient.

— прахъ, *sm.* le fondant.

Стѣклени стоки (и търговѣя съ тѣхъ), *sf. pl.* la verrerie.

— сѣдини или стоки, *sf. pl.* la verrerie; търговецъ за — и кошница за тѣхъ, verrier *m.*

Стѣкло и Цѣкло, *sn.* le verre; -ленъ, de verre; 1. la bouteille, bocal *m.*, fiole *f*; 2. запалително —, verre ardent; 3. (въ рѣху щалпа), la verrière et verrine; 4. (на капета), la glace; 5. (сѣ мурото), l'ampoule *f*; 6. (на часовникъ), le cristal; 7. санджѣ подъ — за показване стоки, la vitrine; 8. прѣобрѣщамъ въ — (постѣклявамъ), vitrifier; || прѣобрѣщатъ въ —, *v. imp.* il se vitrifie; 9. голѣмы -кла, *pl.* le vitraux *m*; 10. кунюписны —, vitraux peints; 11. правяне —, la verrerie; 12. прѣтъ сѣ —, la vitre; 13. сѣ —, vitré, *adj*; 14. турамъ — на прозорецъ, *va.* vitrer; 15. надуване огледалны —, la raison; 16. надувамъ огледалны —, *va.* raisonner; 17. надувачъ на —, un raisonner.

Стѣкловиденъ, *adj.* cristallin. [— *s. m.*

— видно око (за конь), *sn.* oeil vaïron, yeux — дѣлѣ (стѣкларски занаятъ), *sm.* Phylurgie *f*.

— приличенъ, *adj.* hyalin. [il se candit.

Стѣклосвамъ, *va.* candir; || -сваса, *v. imp.*

Стѣклосване, *sn.* la candisation.

Стѣклявость, *sf.* la vitrescibilité.

Стѣклявъ, *adj.* vitrescible et vitrifiable.

Стѣклянка и Цѣк-, *sf.* la carafe; || *Mar.* l'ampoulette *f*.

Стѣклясть и -лообразенъ, *adj.* vitreux; || прѣобрѣщане въ — видъ, la vitrification.

Стѣкнувамъ (главнитѣ), *va.* attiser le feu.

Стѣкнуване, *sn.* l'attisage *m.*

Стѣмнене, *sn.* le rembrunissement. [seurie.

Стѣмняваса, *v. imp.* il se rembrunit, il s'ob-

Стѣжнина, *sf.* la corde, le moule; 1. *Mar.* la brasse; 2. дърва на-, bois de moule; 3. мѣрене съ —, *Mar.* le brassage; 4. мѣря сѣ — дърва, *va.* corder (*voy.* Растѣтъ).

Стѣпало, *sn.* le pas, marche *f*, degré, échelon, marchepied *m*; 1. очистевамъ -то (на конь), *va.* dessoler; 2. -пала *pl.* la montée; 3. (на калѣска), la botte. [sellette.

Стѣпалце (чистилка на ботушы), *sn.* la Stѣпамъ, *vn.* marcher, peser sur; || (на прѣ-стѣтъ сѣ), sur la pointe de pieds; || *fam.* se panader.

Стѣпване (накриво), *sn.* faux pas *m.*

Стѣпенни, *adj.* *fig.* posé; -но, -ment.

Стѣпенность, *sf.* la gravité.

Стѣпень, *sf.* le grade, rang *m.*, classe *f*, point, lieu *m*; 1. *fig.* le degré, étage, échelon *m*; 2. *Mathém.* la puissance; 3. най-высока —, le fort, le période; || въ — *adv.* émine-ment; || *fam.* superlativement; 4. най-горня — (на болѣсть), l'acmé *m*; || *fig.* le paroxysme; || въ —, *adv.* au dernier point; || *fam.* souverainement; 5. който има учена —, gradué, *adj*; 6. възмѣдявамъ съ учена —, *va.* graduer.

Стѣпка, *sf.* la trace, vestige, pas *m*; 1. *fig.* le sentier; 2. *Techn.* la pédale; 3. (отъ коньто), la piste; 4. (на крака), plante du pied, *f*; 5. (сѣ органи), le registre et registre; 6. (сѣ стѣжове), le pied; 7. -пкы, *pl. fig.* les brisées *f*; 8. двѣ — высокъ, bipédal, *adj*; 9. по -тъ на пѣкого, *prép.* au trousses de. [tigrade *adj. s.*

Стѣпкоходно животно, *sn.* *H. nat.* plan-

Стѣпквамъ, *va.* écarter, fouler; 1. (налевы), éculer; 2. (плодове), meurtrir; 3. -са, *vr.* s'éculer.

Стѣпченъ, *adj.* *Anat.* plantaire.

Стѣпъ (размѣръ въ стѣжове), *sm.* le mètre, le pied; 1. *fig.* le march pied; 2. (сѣ стѣжъ, v—v) voyez Амѣнбрахъ; 3. (сѣ стѣжове v v—v) voyez Анапестъ; 4. размѣревамъ -ове въ стихъ, *va.* scander. [sol *m.*

Су (френска монета, 9 пары), *sn.* sou et Субективнѣнъ, *adj.* subjectif; -вно, -ivement.

Сублимация (испарване), *sf.* *Chim.* la sublimation; || реторта или сѣдина за —, le sublimatoire.

Сублимирамъ (испарвамъ), *va.* *Chim.* sublimer; || което може са -мира, *Chim.* sublimable.

Субординація, *sf.* la subordination.

Субретка, *sf.* *Théât.* une subrette.

Субтангесъ, *sm.* *Géom.* la sous-tangente.

Суверенъ (жълтица, 130 и 150 гроша), *sm.* souverain *m.*

Судакъ, *sm.* poisson, le sandat et sandre.

Сукавица (*фетиль t.*), *sf.* la mèche, le martinet; || (*на оже*), le cordon; || ножъ за — ницы, le taille-mèche.

Сукманъ, *sm.* robe de femme, *f.* [drap Сукнаръ, *sm.* drapier, *ère*; un tisserand en Сукнена фабрика (*сукнарница*) или стока, *f.* la draperie.

Сукно, *sn.* le drap; 1. (*отъ градъ Елбеофъ*), l'elbeuf *m*; 2. (*подлога*), *Typ.* le blanchet; 3. губерка за —, la drapière; 4. остьргване —, le porage; 5. остьргвань, изръзвамъ плькы и възле на —, *va.* porer; 6. стьргачка на —, une poreuse; 7. разчесвань —, правя му власъ, *va.* lainer; 8. разчесване — съ възлець, le linaige; 9. търговия съ —, la draperie; 10. търговецъ на —, un drapier. [smectique.

— тenna глина, *sf.* la smectite ou argile — стрижна машина, *sf.* tondense mécanique *f.* [Chir. la sanie.

Сукръвица (*ухоръ*), *sf.* Méd. l'ichor *m*; ||

Сукръвичень (*ухорень*), *adj.* ichoreux; || Chir. sanieux.

Султана (*военно орждие*), *sf.* la sultane.

Султанка, *sf.* une sultane. [Validé *f.*

— Валиде (*танова майка*), *sf.* sultane

Султанско достоинство, *sn.* le sultanat.

Султанинъ (*жълтица, монета*), *sm.* sultanin *m*.

Султанъ (*титла*), *sm.* sultan *m*.

Сумма (*сборъ*), *sf.* la somme, montant *m*, masse *f*; || Com. la valeur.

Сумахъ, *sm.* arbre, vernis du Japon, *m*; || (*жълто дърво за цѣтилило*), le fustet.

Сумѣсвамса, *vr.* se reprendre, s'aviser de.

Сумтене (*за коніе*), *sm.* le cornage.

Сумтливъ конь, *sm.* cheval corneux *m*.

Суна (*чорба t.*), *sf.* la soupe, le potage; 1. (*съ дръболоу*), l'oille et olla potrida *f*; 2.

зелена —, soupe aux choux; 3. млъчна —, soupe au lait; 4. (*отъ прѣварены рацы*), la bisque; 5. рыбена —, soupe au poisson;

6. (*съ различни зеленичукъ*), la julienne.

Супень тась, *sm.* la souprière. [soubreveste.

Супервестъ (*хамзель безъ ржавы*), *sm.* la

Суперинтентъ, *sm.* un surintendant.

Суперкарго (*подтоварачъ на ладія*), *sm.* Com. un subrécargue.

Супинъ (*на латински глаголъ*), *sm.* Gram. le supin.

Сурава захаръ, *sf.* la cassonade, moseouade *f*

— кожа, *sf.* la dépouille, peau *f*; 1. работя — жи, *va.* mégisser; 2. работене на —, la mégie; 3. търговия и запаятъ за работене —, la mégisserie; 4. майсторъ на —, un mégissier.

— коприна, *sf.* soie écruе ou -grée *f*.

Суравина, *sf.* la crudité.

Суравкы, *sf.* pl. jour de l'année, *m*.

Суравъ, *adj.* brut, cru, gros.

Суравы произведена, *sn. pl.* matières premières *f*.

Сурдина (*и — за часовникъ*), *sf.* la sourdine.

Суرواتка, *sf.* la petit-lait; -атчень, de petit-lait; || Méd. le flegme et phlegme.

Суرواتчень, *adj.* flegmatique et phlegmatique.

Суровица, *sf.* la perche, mât *m*, gaule *f*; || *fam.* grand flandrin *m*; || смъца — (*за човѣкъ*), *fam.* une grande perche.

Сурокось, *adj.* roux; || (*за човѣкъ*), *fam.* un rousseau.

Суръ, *adj.* gris de lin, fauve, roussâtre; || (*за коса*), rouge; || ставамъ —, *vn.* roussir.

— звѣрь, *sm.* bête fauve *f*.

— цвѣтъ, *sm.* la rousseur, couleur chamois *m*; || (*за коса*), blond-ardent, *adj.*

Сусъ, *interj.* chut; || Vén. tou-coi.

Сутрѣ рано, *adv.* demain matin.

Сутрѣна, *sf.* le matin, avant-midi *m*.

Сутрѣшень, *adj.* matinal, postridien.

— день, *sm.* le demain.

Суа-леоръ (*на театръ*), *sm.* un souffleur.

Суха жила, *sf.* Anat. le tendon; || Ахиллесова —, tendon d'Achille.

— кърма (*сѣно*), *sf.* le sec.

— хръма, *sf.* l'enchifrenement *m*; || докарвань —, *va.* enchifrener.

— цина (*отъ црѣа*), *sf.* la baudruche ou peau divine.

Сухичькъ, *adj.* dim. maigrelet et maigret; *s.* chafouin, ine.

Сухо, *adv.* sec, sèchement, maigrement, à pied sec; 1. по —, par la voie de terre;

2. низлазямъ на —, *vn.* descendre; 3. низлазяне на —, *Milit.* la descente; 4. искарвань на —, *va.* débarquer; 5. прѣобрьщамъ — и сураво, *va.* employer le vert et le sec.

— говно, *sn.* pop. l'étron *m*.

— водень, *adj.* amphibie.

— водно или Замеводно животно, *sn.* l'amphibie *m*; || наука за -тны, l'amphibiologie *f*.

— жиленъ, *adj.* Anat. tendineux.

— парявъ, *adj.* héronnier.

— патка, *sf.* oiseau, le tadorne.

— пѣтна войска, *sf.* armée de terre, forces de terre, *f*.

— цвѣтъ, *sm.* plante, le xéranthème.

— ѣдене, *sn.* la xérophagie.

Сухость и Суша, *sf.* la siccité, consomption *f*; 1. *fig.* la maigreur, aridité *f*; 2. Méd. le tabès; 3. пакъ —, le ramaigrissement; 4. до сушь, jusqu' à siccité.

Сухъ, *adj.* sec, aride, extenué, décharné, héronnier, hâve, tabide; 1. (*u fig.*), maigre;

2. правя пакъ —, *va.* ramaigrir; 3. правя — (*за писало*), *va.* décharner.

— корень брошъ, *sm.* l'alizari *m*.

Сухъ наровъ цѣтъ, *sm.* la balauste.

— обѣдъ, *sm. fig.* repas succinet *m.*

— пажъ, *sm. Agric.* l'étoe *m.*

Сухъ (мѣко), *va.* teter et têter.

Суша, *sf.* la sécheresse, aridité *f.*, sec *m.*; 1.

Mar. la terre; 2 близость или виджәне

—, Mar. l'atterage *m.*; 3. приближаване

до —, l'atterisage *m.*; 4. на —, à sec, sèchement.

Сушелка (хощавъ *t.*), *sf.* fruits secs *m.*

Сушене, *sm.* la dissiccation, séchage *m.*; ||

Phys. l'aréfaction *f.*

Сушенъ (за плодове), *adj.* tapé.

Сушила джечица, *sf.* le séchoir.

— плоча, *sf.* la platine.

Сушилиникъ (соби *t.*) *sm.* l'etuve *f.*

Сишилница, *sf.* l'étendage, étendoir, essui

m.; || (на дивичъ), *Vén.* le ressui; || (за

кепопъ), le 'haloir.

Сушилно мѣсто, *sm.* la sécherie, sechoir *m.*

Сушило, *sm.* l'étendoir, essui *m.*

Сушителенъ пластырь, *sm.* Pharm. le dia-

palme.

Сушителна банка, *sf.* Mar. la sèche.

Сушително сръдство, *sm.* le siccatif.

Сухъ, *va.* sécher, dessécher, essuyer, tarir.

Съ, *prep.* avec, moyennant, à, en, sous,

d'après, dans, de, du (pour de le); || за-

едно —, avec.

Събарямъ, *va.* abattre; || *fig.* couper la

gorge à; || (ограда), décleore.

Събаряне, *sm.* l'éversion *f.*

Събирамъ и Сбиръ, *va.* assembler, rassem-

bler, recueillir, amasser, accumuler, ramas-

ser, grouper, combiner, rentrer, englober,

rallier, accoupler, marier; 1. *fig.* écumer;

2. (бройове), *Arithm.* additioner; 3. (войска),

armer; 4. (данъ), recourir; 5. (срѣдине или

пары отъ всякого за едно общо опрѣдѣ-

лене), *fat.* boursiller; 6. (въ житарни-

ца), serrer; 7. (около мене), s'entourer

de; 8. (cu), *vn.* se disposer à; 9. -ca, *vr.*

s'assembler, se rassembler, s'amasser, se

ramasser, se combiner, trousseur bagage *m.*

10. *fig.* se marier.

Събиране и Сбрание, *sm.* la collection, ras-

semblement *m.*, séance *f.*, recueilage *m.*,

levée *f.*, préparatif *m.*, conjonction, coition

f.; 1. *fig.* le récolté; 2. *Arithm.* l'addition

f.; 3. (на данъ), le recouvrement; 4. (пары),

la cueillette.

Събирателенъ, *adj.* recouvrable; въ -лна

мысль, *adv.* collectivement.

Събирателно име, *sm.* Gram. nom collectif *m.*

Събиратна длъжностъ, *sf.* la perception.

Събирачъ, *ка, s.* ramasseur, euse; un col-

lecteur, accumulateur, accapareur; *sc.* bu-

raliste; || (бирникъ, канзамалъ *t.*), un

percepteur, receveur.

Събирливостъ, *sf.* la perceptibilité.

Събирливъ и Сбир —, *adj.* perceptible, recouvrable.

Съблазанъ, *sf.* le scandale.

Съблазникъ, ница, *s.* séducteur, trice.

Съблазнительнъ, *adj.* scandaleux, corrupteur.

Съблазнявамъ, *va. fig.* empoisonner.

Съблачалникъ, *sm.* un rançonneur.

Съблачамъ, *va.* déshabiller, dépouiller, dé-

nuer, dégarnir, rançonner, oter, écorcher;

|| -ca, *vr.* se déshabiller, se dépouiller, se

dévêtir; || (голъ), se déchasser.

Съблачане, *sm.* le dépouillement.

Съблеченъ, *adj.* dénué de.

Съболедуване, *sm.* la condoléance, sympathie *f.*

Съборенъ, *adj.* conciliaire, synodique.

— деканъ, *sm.* un capiseol.

Съборна черкова, *sf.* la cathédrale et église

cathédrale, le dôme, la basilique.

Съборны наредбы, *sf. pl.* le concil.

Съборъ, *sm.* le concile, le collége; 1. кар-

диналыкъ —, le sacré collége; 2. незако-

ненъ —, le conciliabule; 3. свыкане —,

l'indiction *f.*; 4. въ -тъ, *adv.* conciliairement.

Събрание, *sm.* l'assemblée *f.*, séance, réunion,

session *f.*, corps *m.*, assistance *f.*, concours,

recueil, chapitre, club, casino, appartement

m.; 1. *Chim.* l'agrégat *m.*; 2. (съсѣтъ), le

conseil; 3. вътѣ на едно —, la session;

4. (дрѣбны стихотворенеа), les anelected

m.; 5. (законы), la basilique; 6. (на ис-

куственны пѣчи), le cabinet; 7. лицата

въ -то, les assistances, l'audience *f.*; 8.

мѣсто за —, le discrettoire; 9 мѣсто —

на гражданицы въ Атина, le prux; 10.

(мысли и анекдоты), l'ana *m.*; 11. мно-

жество на съвѣтническы -неа, la poly-

synodie.

Събранъ, *adj.* collectif.

Събувалка, *sf.* le tire-botte.

Събувамъ (обуца), *va.* déchausser; || -ca,

vr. se déchausser, debotter et se —.

Събуденъ, *adj.* vif; || *fig.* dru.

— стражаръ, *sm.* un argus.

Събужданъ, *va.* éveiller, réveiller; || -ca,

vr. s'éveiller.

Събъдуване и Съждъ, *sm.* la coexistence.

Съвладѣлецъ, *sm.* copropriétaire, enseig-

neur *m.*; || *Jur.* un codétenteur.

Съвладѣне, *sm.* *Jur.* la cojouissance.

Съвокупенъ, *adj.* Log. concret.

Съвокупность, *sf.* la concomitance.

Съвмѣстникъ, ница, *s.* rival, ale.

Съвмѣстничество, *sm.* la rivalité.

Съвързанъ, *adj.* *Jur.* connexe.

Съвързвамъ, *va.* combiner.

Съвързване, *sm.* la coalition, connexion, union

f.; || безъ — (за спусане), *fig.* abrupt, *adj.*

Съвързъ, *sm.* l'alliance *f.*, confédération *f.*,

noeud *m.*; || *fig.* la contexture.

Съвършевамъ, *va.* achever, réaliser, couronner; || *fig.* remplir.

Съвършеване, *sn.* l'achèvement *m.*, confection *f.*

Съвършено, *sn.* la perfection.

Съвършено, *adv.* parfaitement, entièrement, intimement, souverainement, pleinement, à la perfection, à plate couture, tout, de tout point, en tout point; || *fig.* tout à plat.

— **заминало време**, *sn.* *Gram.* le parfait.

— **затѣгване**, *sn.* *Méd.* la coprostasie.

— **лѣтецъ**, *adj.* *Jur.* majeur.

— **лѣтие**, *sn.* *Milit. Jur.* la majorité.

— **ослабване**, *sn.* *Méd.* la sidération.

— **отскаждане**, *sn.* en dernier ressort *m.*

— **разбиване (на соека)**, *sn.* la déconfiture.

Съвършенство, *sn.* la perfection.

Съвършенъ, *adj.* parfait, achevé, absolu, tout entier, plein, total, radical, adéquat; || **бывамъ** —, *vn.* ie rien laisser à désirer.

Съвършенна история, *sf.* histoire contemporaine *f.*

Съвършенникъ, *ница*, *s.* contemporain, aine.

Съвършенность, *sf.* la contemporanéité.

Съвършень, *adj.* contemporain.

Съвсѣмъ, *adv.* parfaitement, entièrement, totalement, de tout, en tout point, tout à fait, à pur et à plein, pleinement, tout, en tout et partout, net, bien, bien et beau ou bel et bien; || *fig.* de fond en comble, tout à plat.

— **просто**, *adv.* au naturel.

Съвѣтникъ, *ница*, *s.* conseiller, ère; 1. conseiller, conseil *m.*; 2. (*тумла*), conseiller *m.*; 3. *статски или надворни* —, conseiller d'état, de cour.

Съвѣтничень, *adj.* consultatif.

— **гласъ**, *sm.* voie consultative *f.*

Съвѣтвателень, *adj.* consultatif.

Съвѣтувамъ, *va.* conseiller, prévenir, recommander; 1. *-ca* (*за*), *vr.* consulter; 2. (*съ себе-си*), se consulter, se tâter; 3. *конто са-тувать*, les consultants *m.*

Съвѣтуване, *sn.* le conseil, la consultation.

Съвѣтъ, *sm.* le conseil, consulte, voix *f.*, avis; || **давамъ** —, *va.* conseiller.

Съвѣченъ, *adj.* coéternel.

Съвѣчностъ, *sf.* la coéternité.

Съгласенъ, *adj.* *Gram.* consonant.

Съгласна буква, *sf.* *Gram.* la consonne et lettre consonne, articulation *f.*

Съгласявамъ, *va.* *Gram.* accorder.

Съгласяване, *sn.* *Gram.* l'accord *m.*

Съгледвамъ и глеждамъ, *va.* observer, spéculer, épier, éclairer, remarquer, suivre, voir; || (*убкого*), *fig.* veiller; || *-вameca* (*единъ другъ*), *vr.* s'observer.

Съгледване, *sn.* l'observation *f.*, speculation, contemplation *f.*; || *Théol.* l'intuition *f.*

Съгледателень, *adj.* vigilant, contemplatif, spéculatif; || *Théol.* intuitif; || *правя* —, *va.* faire remarquer.

Съгледателность, *sf.* la vigilance.

Съгледливъ, *adj.* observable.

Съгледникъ, *ница*, *s.* observateur, spéculateur, contemplateur, spectateur, trice; espion, onne.

Съгражданиецъ, *ника*, *s.* concitoyen, enne.

Съдесетаръ, *sm.* un codécimateur.

Съдирамъ, *va.* déchirer, lacérer; 1. (*на минама*), *Mar.* défoncer; 2. (*си*), *vr.* se délabrer, se déchirer; 3. *-ca*, *vr.* se trouver; 4. *съдара*, *v. imp.* il s'éraille, il s'élime.

Съдиране и драене, *sn.* le déchirement, la laceration. [débiteur.

Съдлъжникъ, *sm.* un coobligé; || *Jur.* un co-

Съдружество, *sn.* *Com.* la société, compagnie *f.* (voyez Другарство).

Съдружникъ, *sm.* un associé; || *Com.* un coassocié (voyez Другаръ).

Съдружнически, *adj.* *Com.* social.

Съдържавамъ, *va.* nourrir, fomentier; || (*у себе-си*), comprendre; || (*съ себе-си*), embrasser, enserrer, tenir, impliquer (voyez Обдържама et Обнемама).

Съдържане, *sn.* l'argument *m.*, sujet, maintien *m.*; 1. *fig.* la matière; 2. *Mathém.* le rapport; 3. (*на писма*), le contenu; 4. (*на отскаждане*), le vu; 5. (*на съименне*), la teneur. [estafier.

Съдържникъ (*на непочетна клица*), *sm.* un

Съдѣйственъ, *adj.* *Méd.* conspirant.

Съдѣйствие, *sn.* le concours.

— **Боже** (*на създаване*), *sn.* la prémotion.

Съдѣйствование, *sn.* la coopération.

Съдѣйствувамъ, *va.* contribuer à, coopérer à, concourir à.

Съдѣйствуващъ, *ка*, *s.* coopérateur, trice.

Съединявачъ, *adj.* *sm.* agrégatif.

Съединение, *sn.* l'alliance *f.*, union, réunion, combinaison, coition, jonction, conjonction *f.*, rapprochement, composé *m.*, cohérence, liaison *f.*, ralliement, raccordement, assemblage *m.*, association, communication *f.*; 1. *fig.* la fusion, contexture *f.*, raccord *m.*; 2. *Phys.* l'apposition; 3. *Chim.* synthèse *f.*, agrégé, agrégat, combiné *m.*; 4. *Anat.* la conjugaison; 5. (*съ вода*), *Chim.* Phhydrate *m.*; 6. (*двѣ души*), *Gram.* la synalèphe; 7. (*области въ едно цѣло*), l'unification *f.*; 8. *придръжникъ* на —, un unioniste.

Съединень, *adj.* joint, fédéré; 1. *Bot.* conjoint; 2. *Blas.* accolé; 3. (*съ вода*), *Chim.* hydraté; 4. **бывамъ** —, *vn.* adhérer à.

Съединителень, *adj.* *Gram.* conjonctif, copulatif; || *Théol.* unitif.

— **знакъ** (*пръчица*), *sm.* *Gram.* trait d'union, *m.*

— **сюзъдъ**, *sm.* conjonction copulative *f.*

Съединителна бѣлгачна цина, *sf.* *Anat.* la conjonctive; || *въспаление* на —, *Méd.* la conjonctivite.

— **политика**, *sf.* politique unitaire *f.*

Съединително, *adv. Gram.* conjonctivement.

Съединливъ, *adj.* communicable.

Съединявамъ, *va.* alier, unir, associer, combiner, englober, grouper, rapprocher, rassembler, ramasser, raccorder, joindre, lier, accoupler, liguer, marier; 1. *fig.* enchaîner à, amalgamer, relier, fusionner, mêler; 2. *Techn.* enter; 3. *Méc.* embrayer; 4. (*за до-бытка*), saillir; 5. (*накъ*), réunir, rejoindre; 6. (*съ скобы*), accolier; 7. *-са, vr.* s'allier avec, s'unir, s'associer à, se combiner, communiquer, se ramasser, se joindre, se lier, se liguer, s'enchaîner à, s'amalgamer, se rallier, se réunir, se coaliser, s'incorporer, correspondre à; 8. *fig.* se marier; 9. *Anat.* s'aboucher; 10. *съдвнйаваса* (*съ стаса*), *v. imp.* il s'articule; || (*съ устието*), il s'anastomose; || *-вата* (*за плтшца*), ils s'embranchent.

Съжалене, *sn.* la compassion, condoléance *f.*, attendrissement, regret *m.*; || *достойнъ* за —, regrettable, *adj.*

Съжالياмъ, *va.* déplorer, plaindre, compatir.

Съживителенъ, *adj.* vivifique, renaissant; || *Théol.* vivifiant.

Съживявамъ, *va.* vivifier, ranimer, rappeler à la vie, faire revivre, animer; 1. *fig.* raviver, dégourdir; 2. (*изново и fig.*), ressusciter; 3. *-са, vr.* revivre, s'animer, renaître; 4. (*и fig.*), se ranimer; 5. (*накъ*), *fig.* se raviver.

Съживяване и -живѣне, *sn.* la résurrection, vivification *f.*, dégourdissement *m.*; || (*на науки и занаяты пораждане*), *fig.* la renaissance.

Съзаямникъ, *sm.* *Jur.* un coœréancier.

Съзакланване, *sn.* la conspiration.

Съзвѣздіе (*хулчима звѣзды*), *sn.* la constellation; || *Astr.* l'asterisme *m.*; || *направенъ* подъ влането на —, *Astrol.* constellé, *adj.*

Създавамъ, *va.* créer.

Съзиданникъ, *sm.* un créateur; || *fig.* un père. — *Всвышній (Богъ)*, *sm.* le fabricant souverain.

Създане, *sn.* l'être *m.*, créature *f.*

Съзидамъ, *va.* édifier, bâtir; || (*изново*), rebâtir; || *-жда са, v. imp.* il s'édifie.

Съзидане, *sn.* l'édification *f.*, bâtissage *m.*; || (*църкова*), la fabrique.

Съзимамса, *vr.* se dégourdir. [ment *m.*

Съзимане, *sn.* la convalescence, dégourdisse-

Съзираамъ, *va.* s'apercevoir de, aviser.

Съзиране, *sn.* l'aperception *f.*

Съзване, *sn.* la cognition.

Съзобувамъ, *va. fig.* ronger.

Съзволене, *sn.* le consentement, approbation, sanction *f.*

Съзволювамъ, *va.* sanctionner, approuver à.

Създыревачъ, *ка, s.* compétiteur, trice.

Съизмѣрливостъ, *sf.* la commensurabilité.

Съизмѣрливъ, *adj.* commensurable.

Съкржшене (*развалене*) *сърдце, sn.* le brisement; || *Théol.* l'attrition *f.*

Сънаемникъ, *sm.* un coobligé.

Сънаслѣдникъ, *ница, s.* *Jur.* cohéritier, ère.

Сънастойникъ, *sm.* un cotuteur; — *ничентъ*, de cotuteur. [table.

Съобразенъ, *adj.* conforme à, analogue, sor-

Съобразителенъ, *adj.* commode.

Съобразно, *adv.* en conformité de.

Съобразностъ, *sf.* la conformité, rapport *m.*; || (*на мысль-та съ апостолымъ*), l'apostolicité *f.*

Съобразявамъ, *va.* conformer; 1. *fig.* modeler;

2. *-са, vr.* se conformer à; 3. (*съ прѣдразсжданеата*), sacrifier aux préjugés *m.*

Съобщавамъ, *va.* communiquer, faire part, imprimer; || *-са, vr.* se communiquer, correspondre.

Съобщене, *sn.* la communication, correspondance *f.*; 1. (*на движение*), *Méc.* transmission de mouvement *f.*; 2. *имамъ* —, *va.* communiquer; 3. *направямъ* — между различни мѣста, *va.* desservir.

Съобщина, *sf.* la secte.

Съобщителенъ, *adj.* communicatif; — *лно*, — *ivement.*

Съобщливостъ, *sf.* la communicabilité.

Съобщливъ, *adj.* communicable.

Съобщникъ, *sm.* un suppt.

Съоткупникъ, *sm. Jur.* un copreneur.

Съотвѣтственъ, *adj. Géom.* homologue.

Съотвѣтствие, *sn. fig.* l'harmonie *f.*

Съотвѣтствувамъ, *va.* figurer.

Съотносителенъ, *adj.* corrélatif.

Съотносителна рѣчь, *sf.* le corrélatif.

Съотношене, *sn.* la corrélation, connexité, cohérence *f.*; 1. *fig.* le contact; 2. *имамъ* — съ, *va.* symboliser avec; 3. *който прѣддыра* — *шенеата* на общность-та, *humanitaire, adj.*

Съочастници, *sm. pl. Jur.* les consorts *m.*; || *бывамъ* — *тникъ* въ наговаряне въ прѣ-

стъпане, vn. fig. tremper dans.

Съперникъ, *ница, s.* rival, ale; compétiteur, trice; un adversaire, concurrent, con-

tendant, *sc.* émule (*voyez* *Надваревачъ*).

Съперничествамъ, *va.* rivaliser de.

Съперничество, *sn.* la rivalité, concurrence, compétition *f.*

Съподписачъ, *s. adj.* contre-signataire.

Съпосрѣдникъ, *sm.* un comédiateur.

Съправлене, *sn.* la corégence. [gence.

Съправителско достойнство, *sn.* la coré-

справитель (съисправникъ), *sm.* un coré-

gent.

Съприисъщенъ, *adj.* concomitant.

Съприисъщеніе, *sn.* la concomitance.

Съпричастіе, *sn.* la participation.

Съпродавачъ (другарь въ продажѣ), *sm.* un convendeur; || (съ наддаване), *Jur.* un co-llicitant.

Съпротивяне, *sm.* la rénitence.

Съпрѣдѣлность (на двѣ страны, смеж-дене), *sf.* la confinité.

Съравенъ, *adj.* *Théol.* coégal.

Съравенство, *sm.* la coégalité.

Съразмѣревамъ, *va.* proportionner. [-ment.

Съразмѣренъ, *adj.* *Théol.* condigne; -рно,

Съразмѣрна часть, *sf.* portion contingente *f.*

Съразмѣрно, *adv.* à ou en proportion, proportionnement, à l'avenant; || *conj.* propor-tion gardée, toute proportion gardée.

— отношене, *sm. fig.* l'harmonie *f.*

Съразмѣрность, *sf.* la proportion; || съ —, au marc le franc ou la livre.

Съревноване, *sm.* l'émulation *f.*

Съревнователенъ, *adj.* rival. || съ [émule.

Съревновачъ, *ka*, *s.* émulateur, triee; *sc.*

Съревнувамъ, *va.* rivaliser de.

Съсипанъ, *adj.* abattu, perdu, délabré; || *fig.* fat. frit; || (веке, за човѣкъ), bas percé *m.*

Съсипвамъ, *va.* ruiner, ravager, écharper, réduire ou mettre en cendres, égorger, abîmer et aboyer, bouleverser, subvertir; 1. achever, vendre, ronger, dévaster, désoler, désorganiser, dégrader, consumer, manger, faire main basse sur, infester; 2. *fig.* écraser, perdre, foudroyer, couper la gorge à, massacrer, poignarder, cubulter, délabrer, couler; 3. (мѣко), *fig.* grêler; 4. (пжтъ), rompre; 5. който -пва или нѣжда, dévorant et -rateur, désorganisa-teur; 6. -ca, *vr.* se ruiner, s'abîmer, se consumer, se couler à fond, dépérir, périr, manquer, tomber en ruine, succomber, se crever, être réduit à la besace; 7. *fig.* avor-ter, s'écrouler, cubulter; 8. (до край), s'achever de peindre; 9. -пвамеса (единъ другъ), s'entre-détruire; 10. безъ да са -сини, sans préjudice de, *m.*

Съсипване, *sm.* la ruine, dégât *m.*, destruc-tion *f.*, dépérissement, renversement, boule-versement *m.*, décadence *f.*, écroulement *m.*, dérolation *f.*, délabrement *m.*, subversion, perte, évertion, désorganisation *f.*; || *fig.* le précipice, déroute *f.*, cataclysmes *m.*; || при-ближава до —, il menace ruine.

Съсипителенъ, *adj.* destructif, foudroyant, éversif, subversif.

— огнь, *sm.* feu consumant *m.*

— свършакъ, *sm.* la catastrophe.

— сигналъ, *sm.* *Mar.* l'annulement *m.*

Съсипителна сила, *sf.* *Astr.* force détur-batrice *f.*; || (на срѣмето), l'injure *f.*

Съсипителность [сущане —, *Phrén.* la de-structivité.

Съсипникъ, *ница*, *s.* destructeur, trice; un ravageur; || *fig.* un demolisseur.

Съсичаса (за платъ), *v. imp.* il se coupe.

Съслагателно наклонене, *sm.* le conjonctif; || *Gram.* le subjonctif.

Съслужникъ, *sm.* un collègue.

Съсрѣдоточвамъ, *va.* concentrer, centrali-ser; || *Chim.* exalter; || който -чева, cen-tralisateur, *adj.*

Съсрѣдоточване, *sm.* la centralisation, con-centration *f.*; || унищожено на —, la dé-centralisation; || унищожавамъ —, *va.* dé-centraliser.

Съставенъ, *adj.* complexe, composé, con-stitutif, constituant; 1. (и много), *fat.* mul-tiple; 2. добръ или злъ —, bien ou mal emmanché; 3. отъ добро -вене, bien com-plexionné.

— скръпецъ, *sm.* poulie mouflée *f.*

Съставителенъ, *adj.* constituant.

Съставлене, *sm.* la fabrication, facture *f.*

Съставлявамъ, *va.* former, faire, monter à et se — à; || *fig.* fabriquer; || -ca, *vr.* se former.

Съставна рѣчь, *sf.* *Gram.* le composé.

— сила (въ динамика), *sf.* la résultante.

— часть (на едно цѣло), *sf.* partie in-tégrante.

Съставность, *sf.* la complexité.

Съставямъ, *va.* constituer, rédiger, préparer, composer; || (изново), recomposer; || (от-дѣлни части), monter.

Съставяне, *sm.* la constitution, composition, formation *f.*; 1. (изново), *Chim.* la recom-position; 2. (мѣкове), *Pharm.* la synthèse; 3. (на цѣръ), la préparation.

Съставъ, *sm.* le composé, recette, pâte *f.*; 1. *fig.* l'édifice *f.*; 2. (на тѣло), la char-pente, structure; 3. (на управлене), *fig.* le rouage; 4. (направа на мѣкое тѣло), la mécanique, mécanisme *m.*

Състои (отъ), se composer de; 1. (въ мѣро), *fig.* résider en; 2. състои (въ или отъ), *v. imp.* il consiste en, dans; || който —, consistant en, *adj.*

Състояние, *sm.* la situation, état *m.*, condi-tion, consistence, nature *f.*, mode, parti, sort, avoir *m.*, fortune *f.*, point *m.*, assiette *f.*, les termes *m.*; 1. *fig.* la posture, portée; 2. най-лошо —, la péjoration; 3. (на бези-мень спускателъ), l'anonyme *m.*; 4. (на пжпка прѣди чуждуване), *Bot.* l'estiva-tion *f.*; 5. (на човѣци), l'étage *m.*; 6. до-карвамъ въ испривното —, *va.* restituer; 7. държъ въ диво —, *va. fig.* enténébrer; 8. поставямъ въ —, conditionner; 9. въ —, en état de; 10. въ добро —, conditionné; 11. въ — съкъ, être capable, être à même, avoir le reins forts; 12. не въ —, 'hors d'état, incapable de.

Състоятеленъ, *adj.* *Com.* solvable.

Състоятелность, *sf.* la solvabilité.

Състрадаме, *sn.* la sympathie,* compassion, commisération *f.* [patissant.]

Състрадателенъ, *adj.* miséricordieux, com-

Състрадателность, *sf.* la compatissance.

Сътворене, *sn.* la création.

Сътворявамъ, *va.* créer.

Сътрудникъ, *ница, sc.* collaborateur, trice.

Съдруничество, *sn.* la collaboration.

Съчастенъ, *adj.* participant.

Съчастіе, *sn.* la complicité.

Съчастникъ, *ница, sc.* complice, un coïn-

тѣрессѣ.

Съченикъ, *sm.* un condisciple; || (*при май-*

сторѣ), un compagnon.

Съхранене, *sn.* la conservation, entretien, maintien *m*; 1. даване за —, le dépôt, la

consignation; 2. давамъ за —, *vr.* con-

signer; 3. за —, en dépôt.

Съхранителенъ, *adj.* manutentionnel.

Съхранявамъ, *va.* conserver, garder, main-

tenir, réserver, sauver; || —*са, vr.* se con-

server, se maintenir.

Съчинене, *sn.* la composition, mémoire *m*,
pièce *f*, livre, point *m*; 1. всяко незначи-

телно —, *fig.* le rogaton; 2. (*съ измысле-*

но име), ouvrage pseudonyme *m*; 3. (*но-*

щемъ работено), Péluebration *f*; 4. на-

чиать — (*на музика, на стихове*), la fuc-

ture; 5. расположено —, la charpente; 6.

чинена, *pl.* les écrits *m*; || събране раз-

личны —, la bibliothèque.

Съчиненце, *sn. dim.* Popuscule *m*.

Съчинителъ, *sm.* un auteur, écrivain *m*; ||

(*на харти*), ingénieur géographe *m*.

Съчинявамъ, *va.* composer, rédiger, produi-

re, écrire, faire; 1. *fig.* concevoir; 2. *fam.*

mettre du noir sur du blanc; 3. (*мъчно*),

fig. marteler. || (*коля*), *Ven.* siller.

Съсипвамъ, *va.* reprendre; || (*очумъ на со-*

Съсипване, *vr.* la reprise.

Съшивачка (*на книги*), *sf.* une couseuse.

Съшивачъ, *ка, s.* rentrayeur; euse.

Съшествіе, *sn. Slav.* le descende.

Съсѣчане, *sn.* la sympathie.

Съюзденъ, *adj.* fédéral et -ratif, fédéré,

confédératif, confédéré, conjonctif.

Съюздникъ, *sm.* un allié, confédéré; || бы-

вамъ —, *vn.* s'allier avec.

Съюздически бой (*-ска война*), *sm.* guerre

sociale *f*.

Съюздъ, *sm.* la coalition, fédération, confé-

dération, ligue, union *f*, noeud *m*; 1. *fig.* le

lien; 2. *Gram.* la conjonction; || какъ —,

adv. -nelement; 3. (*пресвитерианъ въ*

Шотландія), le covenant; || участникъ на

—, covenantaire *m*; 4. влязамъ въ —, *vn.*

se coaliser, se liguier; 5. правя —, *va.* fé-

déraliser; 6. съставлявамъ —, *va.* se

confédérer.

Съсжнуване (*глина*), *sn.* le retrait.

Съществоване, *sn.* la coexistence.

Съсжествувамъ, *vn.* coexister; || който

-ществува, coexistant, *adj.*

Сферически, *adj. Géom.* sphérique.

Сфероналенъ, *adj.* sphéroïdal.

Сферондъ, *sm. Géom.* le sphéroïde.

Сферометръ (*оптическое орждіе*), *sm.* le

sphéromètre.

Сфинксъ (*чудовище*), *sm.* le sphynx.

Схванатъ, *adj.* entrepris; || (*на краката*

конъ), fourbu; || (*въ ржѣтъ*), *fig.* gauche.

— човѣкъ, *sm.* un cul-de-jatte.

Схватъ, *sm.* la manivelle.

Схващамъ, *va.* saisir, 'happer; 1. *fig.* em-

pêtrer dans; 2. *fam.* harper; 3. —*са (накъ)*,

vr. remordre.

Схващане, *sn. Phys.* la cohésion; || (*въ ста-*

витъ), *Méd.* la goutte; || (*на целоститъ*),

Méd. la brédissure.

Схоластикъ, *sm.* un écolâtre; || (*-тически*

богословъ), un scolastique.

Схоластически, *adj.* scolastique; —*ски, -ment.*

Схолиастъ (*тълковникъ на вѣтъ списа-*

тели), *sm.* un scolaste.

Схोलія (*тълкуване на вѣтъ списателъ и*

Гѣом. забѣлжка, извѣстие), *sf.* la scolie.

Сцепасть (*камыкъ*), *sm. Minér.* la scélie.

Сцена, *sf.* le théâtre, les planches *f*; || (*въ*

театръ), la scène; || мѣсто задъ —, le

postscénium.

Сценическа, *adj.* scénique. || —*ment.*

Сценографически, *adj.* scénographique; —*ски,*

Сценография, *sf.* la scénographie.

Сценографъ, *sm.* un scénographe.

Съслявамъ, *va.* souder, emboîter; || *Mar.*

abouter; || *Мес.* embrayer.

Съсляване, *sn.* l'emboîtement *m*, emboîture

f, aboutement, brélage *m*; || *Mar.* l'écart

m; || (*на кровитъ жили*), *Anat.* l'ana-

stomose *f*.

Съсѣване и —пене, *sn.* la stupéfaction,

transissement, coup de sang, *m*; || *Phys.* la

cohésion.

Съспителнотръгненъ, *adj. Méd.* tétanique.

Съспителны тръпки, *sf. Méd.* le tétanos.

Съспинатъ, *adj.* transi; || *fig.* pétrifié.

Съспивамъ, *vr.* transi; || правя да са

сѣпъ и сѣрви, *va. fig.* glacer.

Счоты (*сѣтмалка*), *sm. pl.* le compteur; ||

Arithm. l'abagre *m*.

Счуквамъ, *va.* triturer, concasser, égruger.

Счукаме и —кване, *sn.* la trituration, con-

cassation *f*.

Счукнувамъ, *vr.* se cogner, aborder.

Счукнуване, *sn. Mar.* l'abordage *m*.

Счупвамъ, *va.* fracturer, fracasser, forcer,

ouvrir, débarder; 1. (*боръ на ладія*), ra-

ser; 2. (*сърдце, кѣфъ*), *fig.* fendre; 3. (*cu*),

vn. se fracturer, se casser; || (*смага*), se

disloquer; 4. счупва, *v. imp.* il se fracasse;

5. който счупва или троши варки, *un débardeur*.
Счупване, *sn.* la fracture, cassage *m.* casse, cassure, rupture, effraction *f.*; || (*съ трѣсакъ*), le fracas.
Счупень, *adj.* brisé, cassé.
Сшивамъ, *va.* rentraire (*voyez* Сшыивамъ).
Сшиване, *sn.* la rentraiture; || *fig.* la suture.
Сыновень, *adj.* filial.
Сыновно почитане, *sn.* crainte révérencielle *f.*
 — **състояние**, *sn.* la filialité.
Сыновство, *sn.* la filialité.
Сынчага, *sm.* un 'héros.
Сынъ, *sm.* le fils, enfant mâle *m.*; || **както е прилично на —**, *adv.* filialement.
Сыпаница, *sf.* petite vérole discrète *f.*; 1. *Méd.* l'éruption *f.*, exanthème *m.*; 2. (*nianъ*), *Méd.* pian de Guinée, *m.*; 3. (*отъ горещина*), l'échauffaison *f.*; 4. **съ —** (*за болестъ*), *Méd.* éruptif, *adj.*; 5. **цѣръ за —**, *Méd.* antivariolique, *adj.* *m.*
Сыпане, *sn.* *Méd.* l'éruption, ébullition *f.*
Сыпанчавъ, *adj.* exanthématique, gravé de petite vérole, *m.* [jection.
Сыпане (*по лжжичка*), *sn.* *Chim.* la pro-
сыпень, *adj.* *Chir.* 'herniaire.
Сыпнелна поварейка, *sf.* la louche.
Сыпкава круша, *sf.* messire Jean ou poire de messer Jean, *f.*
Сыпкавость, *sf.* la friabilité. [triturable.
Сыпкавъ, *adj.* friable, pulvérulent, fragile, — **камыкъ**, *sm.* pierre pof, *f.*
Сыпна подвезка, *sf.* bandage 'herniaire *m.*; || **майсторъ за -кы**, un bandagiste.
 — **трѣва**, *sf.* la 'herniaire.
Сыпнувамъ-събуждамъ, *vr.* s'éveiller, s'éveiller en sursaut *m.*; || **-вамъ**, *vr.* ouvrir la raupière.
Сыпувамъ, *va.* verser.
Сыпжса (*отъ баба-шѣрка*), *vr.* sortir.
Сыреваса, *v. imp.* il se caille, il s'engrumele.
Сыревъ и -рень, *adj.* caséeux.
Сырене, *sn.* le fromage; 1. (*отъ смѣтана*), la jonnée; 2. **както — въ масло**, *fig.* à nage pataud; 3. **търговецъ на —**, un fromager; 4. **търговия съ —**, la fromagerie. [valesque.
Сыреничень или Карнавалень, *adj.* carna-
сыреница, *sf.* le carnaval, semaine grasse *f.*
Сырице, *sn.* la caillette, la présure.
Сырпарница, *sf.* la fromagerie.
Сырпаръ, *ка, s.* fromager, ère.
Сыропустна недѣля, *sf.* la quinquagésime.
Сыръ (*чистъ восакъ*), *sm.* marquette de cire, *f.*
Сытость, *sf.* la satiété.
Сытъ, *adj.* soif. [sемеур.
Съачъ и Съецъ, *ка, s.* cribleur, euse; un
Сѣверень (*полунощень*), *adj.* boréal, nord, septentrional; || *Géogr.* arctique. [bise *f.*
 — **вѣтърь** (*черный*), *sm.* le nord, tramontane,
 — **елень**, *sm.* quadr. le renne, élan *m.*

Сѣверень каперь, *sm.* poisson, l'épaulard *m.*
Сѣверна звѣзда, *sf.* la tramontane.
 — **широчина**, *sf.* *Géogr. Astr.* la latitude.
Сѣверно сѣтене, *sm.* aurore boréale *f.*
Сѣверны страны, *sf. pl.* le nord.
Сѣверо-заходень, *adj.* nord-ouest.
 — **вѣтърь**, *sm.* nord-ouest, mestrал et maëstral *m.*, galerne *f.* [ciel *m.*
 — **заходъ**, *sm.* le nord-ouest, balai du — **истокъ**, *sm.* le nord-est.
 — **источень и -вѣтърь**, *adj. sm.* nord-est.
Сѣверъ (*полунощъ*), *sm.* le nord, septentrion *n.*, tramontane *f.*; || **забѣлжвамъ — на харта**, *va.* orienter.
Сѣдамъ, *vn.* se seoir, se mettre, se poster; 1. (*накъ*), se rasseoir; 2. (*при сложена табла*), *fam.* s'attabler; 3. (*накъ на паралия*), se remettre à table *f.*
Сѣдалень, *adj.* Anat. anal. [—, *sf.*
 — **маражъ**, *sm.* Anat. le sciatic et goutte — **ржбъ**, *sm.* Anat. le périnée; || **на —**, pé-
 rinéal, -néen, *adj.* [bain, *m.*
Сѣдална баня, *sf.* bain de siege ou demi-
Сѣдална кость, *sf.* Anat. l'ischion *m.*; || **на —**, ischiatique et ischial, *adj.*; || **искилавне на — или на — копанка**, *Chir.* ischiocèle *f.*
Сѣдало, *sn.* la chaise, siège, cul *m.*; 1. *Méd.* l'anus *m.*; 2. (*на кочиащъ*), le baudet; 3. **на -то си** (*въ постелка*), en son séant, sur son séant, *m.*
Сѣдане, *sm.* le cantonnement; || (*на столъ*) la séance; || (*турскы*), l'aceroupissement *m.* [que, *m.*
Сѣдачъ, *sn.* un habitant, courtaud de bouti-
Сѣдене, *sm.* la résidence, habitation, assiette *f.*; 1. (*на конъ*), la tenue; 2. (*пощемъ при болень*), la veillée; 3. **мѣсто —**, le domicile; 4. **билетъ за — или навѣртане**, permis de séjour, *m.*
Сѣдентъ, *adj.* *Méd.* carieux. [térétique.
Сѣднелень, *adj.* *Méd.* phagédénique, cau-
Сѣдларска работа, *sf.* la sellerie.
Сѣдларски или Хамотень занаятъ, *sm.* la bourrelerie. [bourrelier.
Сѣдларъ, *sm.* un sellier et -carrossier, un
Сѣдливостъ, *sf.* l'habitabilité *f.*
Сѣдливъ, *adj.* habitable, logeable, sédan-
 taire; || (*за цѣтлове и листа*), *Bot.* sessile, || **минувамъ —**, *vn.* vivre sédantairement.
Сѣдло, *sn.* la selle; 1. (*набито съ вълна*), la bardelle; 2. **гуждамъ — на конъ** (*обсѣдла-
 вамъ го*), *va.* seller; 3. **изваждамъ отъ —**, *va.* désarçonner; 4. **безъ —**, *adv.* à nu.
Сѣднати, *adj.* sis (*отъ seoir*).
Сѣдѣнка, *sf.* la soirée, veillée *f.*
Сѣдж, *vn.* séjourner, habiter, résider, demeurer, seoir, se poser; 1. (*близо при*), avoi-
 siner; 2. (*на лжжа*), cantonner; 3. (*по-
 щемъ или у нѣкого*), veiller; 4. (*при ку-
 пописецъ*), poser; 5. (*въ стая*), loger; 6. (*на столъ-тъ до кочиащъ-тъ*), en lapin;

7. (турски), *asseoir*; 8. (cu), *se seoir*, *s'asseoir*; 9. кая да сѣдне нѣкой, *asseoir*; 10. който сѣди, *résidant*, *adj.*
- Сѣждамъ**, *va. corrodere, consumer*; 1. *fig. ronger*; 2. който -жда, *Méd. cathérétique*, *adj.*; 3. сѣждаса, *v. imp. il carrie*; || *Méd. il exulcère.*
- Сѣждане**, *sn. la corrosion, mordication, érosion f.*; || *Méd. anabrose ou diabrose f.*
- Сѣждливъ**, *adj. Méd. anabrotique.*
- Сѣидба**, *sf. les semailles f., ensemencement m.*; || (на дръвета отъ сѣме), *Agric. le semis*; || врѣме за —, *l'emblaison f.*
- Сѣкира**, *sf. l'ébarboir m., cognée f.*
- Сѣкия**, *sf. le coin*; || (на пары), *la frappe.*
- Сѣкнать**, *adj. solide*; || (за кенесуръ), *serré.*
- Сѣкнильникъ** (на сѣбци), *sm. moucheur de chandelles, m.*
- Сѣкнило** (за сѣбци), *sn. les mouchettes f.*
- Сѣкнѣ**, *va. moucher*; || -са, *vr. se moucher.*
- Сѣкж**, *va. couper, tailler, hacher, le massacre*; 1. (дърва), *débit*; 2. (монета), *fabriquer*; 3. (права пары), *frapper, battre, ouvrir*; || (изново), *refrapper*; 4. цѣпа и —, *frapper d'estoc et de taille*; 5. сѣче ми умъ-тъ, *vn. argumenter, conclure.*
- Сѣме** (и *fig.*) *sn. la semence, germe m.*; 1. (сперма), *Anat. le sperme*; 2. (у буболечки), *le couvain*; 3. (зрънце въ ябълка, круша), *le pépin*; 4. (у ракъ), *les oeufs m.*; 5. намокраване —, *Agric. le chaulage*; 6. наотпявамъ у варлива вода —, *va. chauler*; 7. посѣване —, *Bot. la semination*; 8. расхвърляване —, *la dissémination*; 9. течене —, *Méd. la gonorrhée*; 10. търговия съ -мена, *la grèneterie*; || търговецъ на —, *un grénétier.*
- Сѣменаръ** (търговецъ), *ка, s. grainier, ère.*
- Сѣменна обвивка** (околоплодие), *sf. Bot. le péricarpe.*
- сливица, *sf. Anat. la prostate*; || на —, *prostatique, adj.*; || възпалена на —, *Méd. la prostatite.* [loge.]
- Сѣменно гнѣзденце** (положе), *sn. Bot. la*
- Сѣменодѣлка**, *sf. Bot. le cotylédon*; || съ-бы, *cotylédoné.*
- дѣлбень, *adj. Bot. cotylédonaire.*
- лежіе, *sn. Bot. le sporange.*
- подножіе, *sn. Bot. le podosperme.*
- Сѣменосенъ каналъ**, *sm. Anat. canal dé-férent m.*
- Сѣменосецъ**, *sm. Bot. le placenta.*
- Сѣменце** (у мжъ), *sn. Bot. le spore et sporule f.*
- Сѣмень**, *adj. spermatique*; || *Anat. Bot. sé-minal*; || искяване на -ны сѣдины, *Méd. la spermocèle.*
- Сѣмчено мѣлко**, *sn. Pharm. l'émulsion f.*; || смисамъ съ —, *va. émulsionner.*
- Сѣнка**, *sf. l'ombre f.*; 1. *fig. le fantôme,*
- simulacre m.*; 2. (отъ дървѣ), *l'ombrage f.*
3. права или държъ —, *va. ombrer, om-brager*; 4. имамъ подъ —, *va. obombrer*;
5. искусство да познаваме врѣмето по-срѣдствомъ -та, *la sciographie*; 6. който прави малко — (за лампа), *sinombre, adj.*; 7. подъ —, à l'ombre.
- Сѣнникъ**, *sm. le tabernacle*; 1. (женска ша-тричка), *l'ombrelle f.*; 2. (прѣдъ дюкльнъ), *l'auvent m., serpillière f.*; 3. (шатра за слънце), *le parasol*; 4. (надъ шатра), *la marquise.*
- Сѣно**, *sm. le foin*; 1. сушене — и плащане за него, *le famage*; 2. сушж —, *va. faner*; 3. сушильникъ на —, *un faneur.*
- вързачъ, *sm. un botteleur.*
- косно врѣме, *sn. la fenaison, fau-chaison f.*
- косъ, *sm. la fenaison, fauche f.*
- -панкъ, *sm. insecte, le faucheur et faucher.*
- Сѣнчаста палма**, *sf. arbre, le tallipot.*
- Сѣнчастъ и -ченъ**, *adj. ombreux.*
- Сѣрей** (на вълна у овцѣ и др.), *sm. le suint.*
- Сѣри** (за добытакъ), *v. imp. il fiente.*
- Сѣрива вълна**, *sf. laine surge f.*
- Сѣтене**, *sn. Vén. la pariaide.*
- Сѣчене**, *sn. le massacre, carnage m.*; 1. *Geom. la section*; 2. (на гора), *l'abatage m. (дърва), la taille, coupe f.*
- Сѣщалица**, *sn. le sensorium.*
- Сѣщане**, *sn. le sens, sentiment m.*; || съ го-лѣмо —, *adv. Mus. affectuos.*
- Сѣя**, *va. semer, ensemencer, sasser, tamiser* *cribler*; || (на дългото просо), *approfondir* || (накъ), *ressaser, ressemer.*
- Сѣялка** (сѣялна машина), *sf. le semoir.*
- Сѣяне**, *sn. les semailles f., ensemencement, sassement m., emblaison, tamisage f.*; || врѣме за —, *les semailles f.*
- Сѣянецъ**, *sm. plante sative f.*
- Сѣютаре**, *sm. t. un bouffon, farceur, fagotin m.*; || -тарин, *pl. les matassins m (voyez Вшутникъ).*
- Сѣютарешко хоро**, *sn. les matassins m.*
- Сѣютарликъ**, *sm. t. (voyez Сѣмъхорія).*
- Сѣюгеръ** (гъбѣ), *sm. t. l'éponge f.*; || истри-вамъ съ —, *va. éponger*; || който носи —, *épongiér, adj. m.*
- Сѣрюгънъ**, *sm. t. (voyez Испжждане).*
- Сѣрдисвамъ**, *va. t. (voyez Изгонвамъ).*
- Сѣюлемень** (хлористъ живакъ), *sm. t. Chim. le sublimé*; || (за намазване огледало), *le tain.*
- Сѣюрежія**, *sm. t. (voyez Водачъ).*
- Сѣюрпнизъ**, *sm. la surprise.*
- Сѣюртме** (мръжа), *sm. t. l'épervier m.*
- Сѣюртукъ** (оръжия дръвѣ), *sm. le surtout. redingote f.* [Всягдашенъ].
- Сѣвгашень**, *adj. perpétuel, inamovible (voyez Сѣвгашность, sf. l'inamovibilité f.*

Сякамъ, *vn.* (voyez Мысля).

Събота, *sf.* le samedi; 1. велика —, samedi saint; 2. (шабатъ у Еврей), le sabbat; 3. нѣмамъ една —, *vn.* avoir le timbre fêlé.

Съботникъ (който гварди събота), *sc.* sabbataire; || (жадажия т.), un exorciste; || нощо събрание на врачкы и -ници, le sabbat.

— човѣкъ, *sm.* un drôle de corps ou d'homme.

Сжнува, Сжнува и Разсжнуваса, *v.* imp. il point (отъ poindre).

Сжда, *sf.* le procès, jugement *m.*, juridiction, justice, cause *f.*, siège *m.*; 1. *Jur.* le litige; 2. Божя —, la sentence, ordalie *f.*; 3. (за доказателства), *Jur.* l'interlocution *f.*; 4. выкамъ на —, *va.* intimer; 5. бранително слово въ —, le plaidoyer; 6. выкане въ —, *Jur.* la demande; 7. отсачамъ —, *va.* déterminer; 8. призовка за —, l'assignation *f.*; || *Jur.* l'avenir *m.*; 9. страшната —, le jugement dernier; 10. траене на една —, *Jur.* la litispendance; 11. темя — или выкамъ на — нѣкому, *va.* plaider; 12. теглене —, la plaidoirie; 13. тегляльникъ, ница на —, *s.* plaideur, euse; 14. безъ — направо, *adv.* *Jur.* de-plano.

Сждбарникъ, *sm.* le code.

Сждбана прѣпирня, *sf.* la plaidoirie.

— рѣчь (у Еврей), *sf.* le pectoral.

Сждбено потвърдене, *sm.* la légalisation; || (ради владѣне), *Jur.* la maintenue.

— събрание, *sm.* le plaid.

Сждбенъ, *adj.* juridictionnel, judiciaire, juridique, litigieux; || (за медицина), légal; || съ — уредъ, *adv.* judiciairement.

— день, *sm.* jour plaidoyable *m.*, audience *f.*

Сждбены хартинъ, *sf.* *pl.* la procédure.

Сждбепроизводство, *sm.* la jurisprudence, procédure *f.*

Сждене, *sm.* le jugement, juridiction *f.*

Сждливъ, *adj.* jugeable, processif; || (за оплакване), *Jur.* pendant.

Сждникъ, *sm.* un juge, magistrat, justicier, prévôt, aréopagite et -giste *m.*; 1. *fat.* un robin; 2. (въ Швеціарія), voyez Амманъ; 3. (посрѣдникъ), un austrégue; 4. (за прѣмисляване), juge de paix; 5. -ницитъ, *pl.* les gens de robe; 6. зване на —, la robe; 7. събрание —, le parquet.

Сждница или Сждбарница, *sf.* la juridiction, justice *f.*, palais *m.*, cour *f.*, tribunal, siège, for *m.*, généralité *f.*, ressort *m.*; 1. (за сждничны писари), la basoche; 2. потвърждавамъ за нѣкое дѣло въ —, *va.* plaider un fait; 3. събрание на высокы -ници и слово при отваряне -ца, la mercuriale.

Сждниченъ, *adj.* juridictionnel.

Сждническа зала, *sf.* l'auditoire, *m.*

Сжднически даръ, *sm.* *fig.* l'épice *f.*

— поредъ, *sm.* la magistrature, le palais.

Сжднически службашъ, *sm.* un sergent; || (полицейскій), sergent de ville; || пращамъ — нѣкому, *va.* sergenter.

Сждническо зване, *sm.* la judicature, magistrature *f.*

— мѣсто, *sm.* le bureau.

— отсичане, *sm.* le jugement.

— отсжждане, *sm.* le jugé.

— писало, *sm.* style de palais, *m.*

Сжднично извѣстие, *sm.* l'intimation *f.*; || *Jur.* la criée.

— мѣсто, *sm.* *Jur.* le bureau.

Сждничны дни, *sm.* *pl.* les jours de palais, *m.*

Сждноблизане, *sm.* l'écorniflerie *f.*

— близачъ, ка, *s.* écornifleur, euse; écumeur de marmites, flaireur de table, de cuisine, *m.* [*fat.* écornifler.

— ближъ, *va.* écumer les marmites, *f.*; ||

— мыйка, *sf.* une souillon de cuisine.

— мыецъ, мыйка, *s.* laveur, euse de vaisselle; écuireur, euse.

Сждъ т и -дина, *f.* le vase: 1. (у Анаст.), le vaisseau; 2. черковенъ —, la burette; 3. (за прѣваряване), l'alambik *m.*; 4. полицы за -дове въ готварница, le vaisselier; 5. трапезенъ —, la vaisselle; 6. залъженъ —, vaisselle montée *f.*; 7. ерѣбаренъ трапезенъ —, vaisselle plate *f.*; || вардачъ на -дове, un garde-vaisselle.

Сждясть и -диненъ, *adj.* Anat. vasculaire et -culeux.

Сждж, *va.* juger, dire, voir; 1. *Jur.* connaître de; 2. *fat.* arguer; 3. (крито за работы), *fig.* avoir la berlue; 4. (посрѣдствено), arbitrer; 5. (прѣварително или напрѣдъ), préjuger; 6. (по себе-си и за други), mesurer à son aune; 7. който са сжди съ другыго, *Jur.* un colitigant.

Сжжъ (на джска), *sm.* *t.* Bot. le noeud.

Сжмъ, *vn.* être, exister, subsister, assister à, se voir; 1. (въ сила), subsister; 2. азъ бѣхъ, j'ai été; 3. гладенъ —, j'ai faim; 4. жденъ —, j'ai soif.

Сжнлива мышка, *sf.* quadr. le loir.

Сжнливостъ, *sf.* le narcotisme, léthargie *f.*, sommeil *m.*; || *Méd.* la somnolence.

Сжнливъ, *adj.* somnolent, endormi.

Сжнлио, ла, *s.* dormeur, euse; || *fa.* roupilleur, euse.

Сжнна болестъ, *sf.* *Méd.* le coma.

— немощъ, *sf.* *Méd.* le carus, état carotique *m.*

Сжнотълкуване, *sm.* l'onirocritie et onéirocritie *f.*, brizomancie *f.*

— тълкувачъ, ка, *s.* oniromancien, enne; brizomancien *m.*

— гадане, *sm.* l'oniromance ou -mancie *f.*, brizomancie *f.*

Сжнувамъ, *vn.* rêver, songer de; || (за нѣщо), *fig.* *fat.* rêvasser.

Сжнуване, *sm.* la reverie, rêvasserie *f.*, rêve,

songe *m.*, vision *f.*; || -ванеа, *pl.* les espaces imaginaires *m.*

Сжувателень, *adj. fig.* creux.

Сжнувачъ, *ка, s.* rêveur, songeur, euse; *sc.* visionnaire; || *fam.* un songe-creux.

Сжнь, *sm.* le sommeil, somme, songe, dormir, repos, rêve *m.*, rêverie *f.*; 1. *fig.* les pavots du sommeil, *m.*; 2. виждамъ на -нѣ, *vn.* songer de; 3. на -нѣ, *adv.* en songe.

Сжсаръ, *sm. татм.* le rat (*voyez* Плъхъ).

Сжсамъ (кога говоря), *vn.* susseier; || съска (за зжмля), *v. imp.* il siffle; || който -ска, siffiant, *adj.*

Сжскане (въ говорене), *sm.* le susseisement; || (отъ зжмля или гжска), le sifflement.

Сжсна буква, *sf.* *Gram.* lettre siffilante *f.*; || често употребене на -квы, *Gram.* le sigmatisme. [tout beau.

Сжсь! *interj.* baste! || (за куче), *adv. Vén.*

Сжжнь и -котка, *sm. plante*, la pensée, le panicaud.

Сжжнене (на тѣлото), *sm.* l'émaciation *f.*; || *Méd.* l'atrophie, phthisie, *f.*

Сжжви, *vn.* sécher, s'amaigrir, se faner; || (накъ), ramaigrir. [la valeur.

Сжца жжменна мисль (у изговоръ), *sf.* — цѣна, *sf.* le revient et prix de —, *sm.*

Сжщественно, *adv.* essentiellement, au fond, dans le fond. [trinsèque *f.*

— струване (на монета), *sm.* valeur intrinsèque

Сжщественность, *sf.* la réalité, propriété, entité *f.*; || докарвамъ въ —, *va.* réaliser.

Сжщественъ, *adj.* essentiel, réel, constitutif, intrinsèque; || *fig.* substantiel.

Сжщствителень, *adj.* existant.

Сжщствително име, *sm.* *Gram.* nom substantif *m.*; || права — отъ, *va.* substantifier; || както —, *adv.* substantivement.

Сжщество, *sm.* l'être *m.*, substance, essence *f.*, principal, individu *m.*; 1. *fig.* le fond; 2.

(на едно дѣло), l'essentiel *m.*; 3. въ —, *adv.* en substance. [vivre.

Сжществувамъ, *vn.* être, exister, subsister,

Сжществуване, *sm.* l'existence *f.*

Сжщникъ, *sm.* l'original *m.*

Санщность, *sf.* l'authenticité *f.*, capitalité, actualité, entité, quiddité, *f.*, effectif *m.*, essence *f.*; || *fig.* la substance, noyau, suc *m.*

Сжцо, *adv.* idem, item; 1. *Com.* dito ou idem; 2. *fam.* ric-à-ric, 3. все това -то, *fam.* queussi-queumi; 4. то е все -то, c'est toujours le même turelure; 5. това

-то и съ него може са случи, autant lui en prend à l'oreille *f.*; 6. прави -то за истото, *va.* rendre le réciproque; 7. -тай,

adv. pareillement, ainsi que.

— врѣмънность, *sf.* le tautochronisme, synchronisme *m.*; || *fig.* la coïncidence.

— врѣмънь, *adj.* tautochrone, synchrone; *Méd.* coïncident.

— еврейнь, *sm. fam.* un arabe.

— именъ, *adj.* univoque.

— зване, *sm.* le titre.

— земни, *adj.* indigène.

— земство, *sm.* la naturalité.

— земець, *sm.* un indigène, naturel, natif; *sc.* régnicole *m.*; || -земцы, *pl.* les nationaux *m.*

— рѣвизъ, *adj.* pléonastique.

Сжщъ, *adj.* véritable, authentique, effectif, essentiel, originel, loyal, vrai, en titre, entier, pur, de profession, même; 1. *fig.* pommé; 2. *fig. fam.* incarné; 3. *Théât.* praticable; 4. (за злодѣецъ), profond; 5. -той, propre; 6. той —, le même.

— братъ, *sm.* frère utérin *m.*; || -щы братя и сестры, *pl.* les utérins *m.*

— клоъ, *sm. fig.* l'échelas *m.*

— хвалопрѣдъ, *sm. fig.* un brave à trois poils.

Т.

Т

Т (*me*), la dix-neuvième lettre de l'alphabet bulgare.

Табакерка, *sf.* la boîte; || (*кумийка за емфия*), la tabatière (*voyez* Захлупцы).

Табакхана, *sf. t. voyez* Печарница.

Табакъ, *sm. t. voyez* Печаръ.

Табія (за моносе), *sf. t. Fortif* le risban (*voyez* Барбетъ et Бастіонъ).

Табла, *sf.* la table, tableau, banc *m.*

Таблатура (*нотна таблица*), *sf. Mus.* la tablature.

Таблица, *sf.* la table, tableau, plateau *m.*; || (*умложене или единъ пжтъ по единъ*), table pythagorique ou de Pythagore, table de multiplication *f.*

Тавтограмъ

Таблицы, *sf. pl.* les fastes *m.*; || (*за врѣмъто ради дежигане на водата*), établissement de marées, *m.*

Табличка, *sf.* le cabaret.

Табуретъ, *sm.* le tabouret.

Тава, *sf. t.* la cuvette; || (*за баница*), la tourtière; || (*за варене сладко*), poêle à confiture, *m.*

Тавла, *sf. t.* écurie de prince, 'haras *m.*; || (*за продажба коние*), le tattersall; || надзирать на —, un écuier.

Тавле (*триктракъ*), *sm.* le trietrac, chance *f.*; || игра на —, le revertier et reverquier.

Тавлена джска, *sf.* le trietrac.

Тавтограмъ, *sm.* le tautogramme.

Тарга, *sf. t.* la civière (*voyez* Тезреге).
Таель (2 *лота сѣбро, въ Кина*), *sm. le*
 tael et tail.

Таене, *sm. le* suintement; || (*на снѣгѣ*), la fonte.

Таинкия, *sm. t.* un étapier.

Тайтъ, *sm. t.* la raïon; || (*солдатски*),
Milit. l'étape *f.*

Тайна, *sf.* le secret, mystère, sacrement,
 lettres closes *f.* pot aux roses, *m. 1.* ис-
 карвамъ — *отъ нѣкого, va.* tenir sur la
 sellette; || *fig. fam.* tirer les vers du nez
m.; 2. както —, sous les sceau du secret;
 3. святы —ны (*литургия*), *pl.* les saintes
 mystères *m.*

— вечеря, *sf.* la cène.

— печѣла, *sf. fam.* la grivellé et grivè-
 lerie; || тайно печѣла, *v. fam.* griveler.

— пѣтека, *sf. fig.* la refuite.

— сборщина, *sf.* le conventicule.

— сѣдинца, *sf.* la wehme et cour wehmique.

Тайникъ, *sm.* un mistificateur, écoute *f.*; ||
 (*въ тѣмницѣ*), un secret.

Тайно, *adv.* secrètement, silencieusement,
 souterrainement, en cachette, sous la che-
 minée, sous la custode, à plat couvert, à
 la dérobee, à petit bruit, en tapinois, in
 petto; 1. *fam.* en catimini; 2. на —, en
 secret, à porte close; 3. държа —, *va.*
 faire mystère de; 4. държа на —, *va.* ce-
 ler; 5. наговарямъ —, *vr. Jur.* colluder;
 6. наговаряма —, la collusion; 7. нагово-
 рень —, collusoire, *adj.*

— исповѣдане, *sm.* confession auriculaire *f.*

— писане, *sm.* la cryptographie.

— или отписване, *sm.* la contre-lettre; ||
 (*у Лакедемонци*), la scytale.

— писателенъ, *adj.* cryptographique.

— повелѣне (*ради запиране*), *sm.* lettre
 de cachet, *f.*

— пѣрцане, *sm. Bot.* la cryptogamie.

— пѣрцо растене, *sm.* la cryptogame et
 plante —, *f.*

— събране, *sm.* le huis clos, le conciliabule.

Тайность, *sf.* le mystère. [taire.

Тайнственникъ (*еписъ*), *sm.* le sacrament.

Тайнственъ, *adj.* mystérieux, mystique, sa-
 cramental et -tel; || *Théol.* anagogique.

— съставъ, *sm. Chim.* l'arcane *m.*

Тайнствены рѣчи, *sf. pl.* mots sacramen-
 таux *m.*, paroles sacramentelles *f.*

Тайнство, *sm.* le mystère, sacrement *m.*, let-
 tres scloses *f.*

Тайтъ, *adj.* secret, occulte, couvert, con-
 fidentiel, furtif, privé, esotérique, clandestin,
 morganatique.

— излазъ, *sm.* fausse porte *f.*

— любовникъ, *sm. fam.* un greluchon.

— пѣтъ, *sm.* faux-fuyant *m.*

— сговоръ, *sm.* le comérage. [replis *m.*

Тайны (*на срдцето*), *sf. pl. fig.* les plis et

Тайны намыслеванеа, *sm. fig.* le dessus des
 cartes *f.* [fig. les souterrains *m.*

— подбуванеа или кощунства, *sm. pl.*

— сношенеа, *sm. pl.* les pratiques *f.*

Тайфа, *sf. t.* (*voyez* Дружина).

Тайче, *sm. t.* le bidet.

Така, *adv.* ainsi, si; 1. — е, pareillement; 2.
 и —, *conj.* donc; 3. и — и тъй, *adv.* en-
 tre-deux; 4. — както, *adv.* comme; || *conj.*
 dès que; 5. — щото, *conj.* de façon que.
 — кажець или Тъй-, *sm.* un idemiste.

Такелажъ (*задѣване*), *sm. Mar.* le grée-
 ment et grément; 1. — мейстеръ, *sm.* un
 gréeur; 2. (*ортомы*), la manoeuvre; || упо-
 трѣбительнъ всякой часть или за намѣра
 —, manoeuvres courantes, dormantes, *f.*

Таклитъ, *sm. t.* le brouillon; 1. пишъ —,
va. brouillonner, minuter; 2. написване —,
 le projet; 3. правя —, *va. fig.* dégrossir.
 — съчинене, *sm.* le brouillon, la minute.

Такса (*наркъ т.*), *sf.* la taxe, le taux; || налагамъ
 твърдъ голѣма — на нѣщо, *va.* surtaxer.

Таксидермически, *adj.* taxidermique.

Таксидермия (*натѣжкателно искусство*),
sf. la taxidermie.

Таксентдаръ, *sm. t.* un commis voyageur; ||
Com. garçon de caisse, placier, *m.*

Таксономія (*наука за полагане редъ*), *sf.* la
 taxonomie.

Тактика, *sf.* la tactique. [tacticien.

Тактикъ (*искусенъ въ тактика*), *sm.* un

Тактъ, *sm.* la cadence; || *Mus.* la mesure,
 quantité *f.*; || съгледвамъ —тъ или раз-
 мѣръ-тъ на, *va.* cadencer.

Такъвъ, *adj.* pareil, tel; 1. какъвто, ... — и,
 tel; 2. — и —, tel et tel; 3. ... както,
 tel que. [*злато или сѣбро*] *fig.* le talent.

Талантъ (*дарба*), *sm.* le génie; || (*тегло*)

Талапуанъ (*Сиамски жрецъ*), *sm.* un talapoïn.

Таласмъ, *sm. t.* le cauchemar, fantôme,
 esprit follet, farfadet, lutin, loup-garou *m.*
 (*voyez* Прѣсторка).

Талашъ, *sm. t.* (*voyez* Остергалки).

Талвегъ (*матка урѣка*), *sm. Géogr.* le thalweg.

Таледъ (*бѣло було у Евреи*), *sm.* le taled.

Талеръ (*монета*), *sm.* l'ecu *m.*, thaler et
 taler *m.* [(*копча*), le tombereau.

Талига, *sf.* le chariot, coche *m.*, benne *f.*; ||

Талижка (*у станъ*), *Typ.* le berceau, train
m.; || (*на две кола*), la charrette; || малка
 — безъ рѣты, le charretin.

Талишки, *sf. pl.* Mar. le palanquin.

Талия, *sf.* le corsage; || (*кръсть на дрѣва*
 и *лѣтане книги*), la taille.

Талкъ (*камыкъ*), *sm.* le tale; — лченъ, de tale.

Талмудистъ (*последоватъ на талмудъ*),
sm. un talmudiste.

Талмудически, *adj.* talmudique.

Талмудъ (*законникъ у Евреи*) *sm.* le talmud.

Талонъ (*останалы книги слѣдъ раздова-*

нето и *Сот.* крайшникъ на добычени купони), *sm.* le talon; || (отъ билеты на обдѣженихъ регистръ), talon de souche, *m.*
Талпа (дебела джова джска), *sf.* le madrier.
Талрепъ, *sm.* *Mar.* la ride; || теглене -пы (ожжа), *Mar.* le ridage; || тегля или дръпамъ -пы, *va.* *Mar.* rider.
Талуруче (нада вода въ котѣлъ), *sm.* la nageoire; || (за свѣќило на свѣщъ), le portemouchettes.
Талуръ, *sm.* l'assiette *f.*
Талчасть, *adj.* talcique.
Талченъ, *adj.* talqueux. [toquière.
Таль (за счупване вантъ), *sf.* *Mar.* la rап-
Талы, *sf.* *pl.* *Mar.* la caliorne et cayorne; || (и итагъ), le bréindin.
Тамаринденъ плодъ, *sm.* le tamarin.
Тамариндъ, *sm.* arbre, le tamarinier et tamarin.
Тамарискъ, *sm.* arbuste, le tamaris ou -rise et -rix.
Тамбуринско блъскане, *sm.* le tambourin.
Тамбуринъ (малкъ тжпанъ), *sm.* le tambourin.
Тамбуръ, *sm.* Fortif. le tambour.
 — мажоръ, *sm.* un tambour-major.
Тамъ и -мѣ, *adv.* là bas, là, y, ibidem; 1. *prép.* voilà; 2. — е, *adv.* là; 3. отъ —, de là; 4. до —, jusque là; 5. прѣзъ —, par là; 6. тукъ —, par-ci, par-là; 7. и — и тукъ, par ci, par ci-là, deci de ci-là; 8. — намѣренитъ, *sm. pl.* les présents *m.*
 — земець, *s.* un autochthone.
 — земцы, *sm. pl.* les aborigènes *m.* [там.
 — тамъ (муз. инструментъ), *sm.* le tam-
Тамиянка (гроздіе), *sf.* le muscat.
Тамиянъ, *sm.* l'encens *m.*, gomme ammoniacque *f.*; || къдене съ —, l'encensement *m.*; || къдъ съ —, *va.* encenser. [ou chemise.
Танджъръ, *sm. t.* le tandour, le chauffe-linge
Танталъ (металлъ) *sm.* Chim. le tantale ou colombium.
Тапиръ (водж свиня), *sm.* quadr. le tapir.
Тараканъ, *sm.* insecte, le cakerlat et cancrelat.
Тарантасъ (длъжнясты кола), *sm.* la tarantasse. [telle.
Тарантелла (жоро и пѣснѣ), *sf.* la tarent-
Тарантула, *sf.* insecte, la tarentule; || болестъ отъ ожилване на —, le tarentisme.
Таранъ, *sm.* Milit. le bélier.
Тараторъ (съ чесноко лукъ) *sm.* l'aillade *f.*
Таргумически, *adj.* targumique.
Таргумистъ, *sm.* un targumiste.
Тарифа, *sf.* le tarif; -фентъ, de tarif.
Тарлатанъ (видъ муселина), *sm.* la tarlatane.
Торочны книги, *sf. pl.* les tarots *m.* [tane.
Тартана (едноборна ладія), *sf.* *Mar.* la tar-
Тартанъ (плжжчастъ платъ), *sm.* le tartan.
Тартаръ (длжземля), *sm.* le tartare.
Тарулки, *sf. pl.* Milit. les cymbales; || който удря -тъ, un cymbalier et -baliste.

Тархана, *sf. t.* la semoule.
Таръ [въ -тъ, *adv.* au même temps, en même temps; || *fam.* sonica.
Тасче, *sm.* l'écuelle *f.*; || *Bot.* la pyxide ou boîte à savonnette; 2. (у часовникъ), le timbre; 3. едно пѣлно —, une écuelle.
Тастъ, *sm.* la casserole, terrine *f.*, bassin *m.*; || единъ пѣленъ — или върховатъ, une casserolée, terrinée *f.*
Татко, **Тате** и **Тейко** *sm.* le papa.
Татула, *sf.* plante, le datture, le stramonium et -moine; -ленъ, de datture. [le tafia.
Тачія (ракія отъ захарны прѣщипы), *sf.*
Тачта (съ мушцы), *sf.* le chagrin; || под-
 плащамъ съ —, *va.* glacer. [день.)
Тяхтиль, *sm. t.* (voyez Неприхжтственъ
Тацетъ, *sm.* plante, narcisse tazette ou à bouquet, *m.*
Тачене, *sm.* la vénération, représentation, réputation *f.*; 1. *fig.* l'hommage *m.*; 2. въ —, *prép.* en raison de; 3. за — на, за, à l'intention de.
Тачъ, *sm.* le respect, méditation, révérence *f.*; || имамъ — къмъ нѣкого, *va.* tenir en respect. [vérer; || *fig.* priser.
Тачъ, *va.* respecter, honorer, vénérer, ré-
Ташка (за сабя у хусаръ), *sf.* la sabretache.
Тая, *va.* *fig.* couvrir; || -са *vr.* se receler; 2. тае, *v. imp.* il suinte, il fond; || (за свѣтъ), il se dégèle; || (за хартия), il fonge, il boit.
Тварникъ (жамалинъ *t.*), *sm.* un portefaix, commissionnaire, fort de la halle, croche-
 teur, bardeur *m.*; || *fam.* un souffre-douleur.
Тварническа кола (съ две колела), *sf.* l'effourgeau *m.*
Твой (я. твоя, *n.* твое), *adj. poss.* tien, enne; ton (*f.* ta, *pl.* tes); || твоего имане *sm.* le tien; || твоитъ роднина, *sf. pl.* les tiens.
Творецъ, *sm.* le créateur; -рчески, -trice || auteur *m.*
Творителенъ, *adj.* Gram. l'ablatif *m.*
Твърда мысль, *sf.* le propos.
Твърднина (кале *t.*), *sf.* la forteresse, les fortifications *f.*, château *m.*, place forte *f.*; || малка —, le fortin; || съ -дини, Blas. châtelle, *adj.*
Твърдо, *nom* bulgare de la lettre Т.
Твърдо, *adv.* durement, ferme; 1. правя —, *va.* solidifier; 2. стоя —, *vn.* faire bonne contenance *f.*; 3. става —, *v. imp.* il se solidifie.
Твърдостъ, *sf.* la consistance, fermeté, dureté, solidité, constance *f.*, affermissement, stoicisme *m.*, austérité, énergie, rigueur, tenue *f.*; || *fig.* la rudesse; || *Méd.* la rénitence.
Твърдъ, *adj.* constant (en dans), ferme, dur, solide, stoïque, austère, persévérant, âpre, arrêté, rigoureux, fixe, vert; || *Méd.* renitent; || — и неравенъ (за нукъ), *Méd.* serratile.
Твърдѣ, *préfixe*, archi-, très-; 1. *adv.* essen-

tiellement, richement, puissamment, grandement, de beaucoup, assez, bien, tout, fort, en diable, en diable et demi; 2. *Jur.* véhémentement; 3. — близо, coude à coude, à deux doigts de; 4. — добръ, bravo et bravissimo; 5. — лошо, à la diable; 6. — много, trop, d'importance, grièvement, diablement.

Твърдъ захванатъ, *adj.* affairé.

— лудъ, *s. fam.* un archifou.

— слаба отрова, *sf.* l'aqua-tofana *f.*

— хитъръ, *adj. fig.* fin comme l'ambre.

— широкъ, *adj.* amplissime.

Театинедъ (монахъ), *sm.* un théatin.

Театраленъ, *adj.* théâtral; —лно, —lement; || scénique.

— сборъ, *sm.* la chambrée.

Театрална пиеса [сѣбрание —сы, le théâtre.

— случайность, *sf.* un coup de théâtre.

— шатра (*y v. a.*), *sf.* le vélarium.

Театръ (гледалища), *sm.* le théâtre, comédie *f.*, les planches *f.*; || лошо представямъ въ —, *va.* cabotiner. [тебъ, à toi.

Тебе, *pron. pers. te ou t' (pour toi)*; || на Тебиширъ, *sm. t.* la crai; —рентъ, de crai.

Тебиширенъ, *adj.* crajonneux; || *Géol.* crayeux.

Тебиширявъ, *adj.* *H. nat.* crétacé.

Тевтеръ, *sm. t. Com.* le livre; 1. (за данъ отъ и мотъ), le parcellaire et cadastre —, *sm.*; 2. има ма (нѣкой) писанъ на добрый —, *vn.* être bien dans les papiers de; 3. лѣжливо записвамъ въ —тъ, *va. Com.* contre-poser.

Тевтникъ, *sm. t.* la charpie; || изнищивамъ платно за —, *va.* faire de la charpie; || хвандакъ —, *Chir.* la tente.

Тевтиченъ фандакъ, *sm.* le sindon.

Тевтонически орденъ, *sm.* ordre teutonique *m.*

Теглене (и за лотарія), *sm.* le tirage; || le pesage, pesée, descendance, traîne *f.*; || (полища), *Com.* la traite.

Тегленница, *sf.* (voyez Смукало).

Тегливостъ, *sf.* la pondérabilité.

Теглявъ, *adj.* tolérable, supportable, soutenable, voulu, souffrable; || (сгоденъ за теглене), pondérable.

Теглилка, *sf.* la balance.

Теглилна часть, *sf.* partie pondérale *f.*

Теглително санджче (сюрмѣ t.), *sm.* layette *f.*

Тегличъ, *sm.* l'aideau *m.*, cheville ouvrière *f.*

Тегло, *sm.* la pesanteur, pesant; 1. (драмъ), le poids; 2. *Arithm.* la preuve; 3. la souffrance; 4. относително или специфическо —, pesanteur spécifique; 5. мыто на стоки по —то имъ, *Com.* le pondage; 6. повече драмове отъ —то, le surpoids; 7. на — (на тегалія t.), *adv.* à plomb.

— тжмень, *adj.* pesant.

Тегла (и лотарія, полища), *va.* tirer; 1.

attirer, porter, traîner, languir, patir; 2. supporter, endurer; 3. peser; 4. *fig.* balancer; 5. *Mar.* chaler, saquer; 6. (съ обвивка дѣнкъ), *Com.* peser ort, *adj.* *invar.*; 7. (накъ), retirer; 8. (подырѣ cu), *Mar.* remorquer; 9. (на сѣдба), traduire, agir; || *Jur.* actionner; 10. —са (назадъ), *vr.* battre en retraite; 11. теглица (отъ), *v. imp.* il dépende, il relève.

Теглителенъ, *adj.* triste; || *fam.* vexant.

Тегняж, *vn.* s'appesantir.

Теготителенъ, *adj.* pénible; || *fig.* pesant.

Теготително ищене, *sm. fig.* l'estocade *f.*

Теготиенъ и —тенъ, *adj.* incommode, gênant, fatigant, accablant, chagrinant, malpasant, fâcheux, onereux, assujettissant.

— човѣкъ, *sm.* un fâcheux.

Теготия *f* и —тене, *sm.* la gravitation, gravité, lourdeur *f.*, accablement *m.*, fatigue, servitude, gêne *f.*, malaise *m.*; || *fig.* le poids; || сила —, *Phys.* la gravitation.

Теготливъ, *adj.* importun; —во, —nement.

— човѣкъ, *sm.* un importun.

Теготѣя, *vn. Phys.* graviter.

Тегжа (за жена), *sf.* enceinte, grosse, pleine (voyez Трудна).

— прѣстъ, *sf. Chim.* la baryte.

— работа, *sf. fig.* peine des galères *f.*, collier de misère, *m.* [lourdement.

Тегжо, *adv.* pesamment, pesant, grièvement,

— джхане, *sm.* l'asthme *m.*

— нѣщо, *sm.* le bloc.

Тегжостъ, *sf.* la grosseesse.

Тегжкъ, *adj.* lourd, sérieux, matériel, massif, mat, onéreux, grief, rude; 1. *fig.* pesant; 2. *Milit.* gros; 3. (за нусмо), rocaux; 4. (за ударене), *Gram.* grave.

— сжнъ, *sm. Méd.* le sopor et sopeur; || който докарва —, soporeux, *adj.*

Тегжинна, *sf.* la pesanteur, poids *m.*, lourdeur *f.*, fardeau, faix *m.*; 1. *fig.* la charge; 2. (въ глава), rompement de tête, *m.*; 3. повечето — на монета, le forçage.

Тегняж и Тегняж, *vn.* peser sur; || тегни (за монета), *v. imp.* elle trébuche.

Тегзере, *sm. t.* le bard et bar (voyez Тагра).

Тегзяхъ (станце), *sm. t.* l'établi *m.*

Тезнсъ [прѣвъ —, *sm.* la tentative.

Тейко, *sm.* le pègre.

Текстуалнсть (койшо разумѣва добръ текстъ —тъ), un textuaire.

Текстъ *sm.* le texte; 1. (на документъ), le contexte; 2. (на списатель), la leçon; 3. относително до —тъ, textuaire, *adj.*; 4. споредъ —тъ, textuel, *adj.*

Текъ, *sm. Phys.* le fluide.

Текж, *vn.* fluier, s'enfuir; 1. (наопакѣ или назадъ), refluer; 2. тече, *v. imp.* il coule, il court, il ruisselle, il suinte; 3. (за бурѣ), il fuit; 4. (за ладія), faire eau; 5. (на

- задь), elle remonte; 6. (както изъ рж-кавъ), à sceaux. [mon.]
Теламонъ (*картида*), *sm.* *Archit.* le télé-
Теле, *sm.* le veau; || морско — (*нерпа*), veau
 marin; || приносене — въ жертва, le taurobole.
Телеграфисвамъ, *va.* télégraphier.
Телеграфистъ, *sm.* un télégraphiste.
Телеграфически, *adj.* télégraphique; — с-ки,
 — ment. [gramme.]
Телеграфическо извѣстие, *sm.* le télé-
 — искуство, *sm.* la télégraphie.
Телеграфъ, *sm.* le télégraphe; || въздушенъ
 —, télégraphe aërien, || електрически —,
 télégraphe électrique.
Телескопически, *adj.* télescopique.
Телескопъ (*посола т.*), *sm.* le télescope,
 lunette d'approche ou de longue vue *f.*
Телецъ (*купчина звѣзди*), *sm.* *Astr.* le
 Taureau. [veau, *m.*]
Телешка кълка (часть отъ —, quasi de
 — мръвка, *sf.* rouelle de veau, *f.* —
 — печа, *sf.* le veau.
Телешко месо, *sm.* le veau.
 — Око, *sm.* *Astr.* l'Aldébaran *m.*
Телешки-момини, *sf.* *pl.* ris de veau, *m.*
Телиса, *v. imp.* elle vèle; || (*за рогаши*), ils
 faonnent.
Телица, *sf.* la génisse, taure *f.*
Теллурій (*металлъ*), *sm.* *Chim.* le tellure.
Теллурна киселина, *sf.* *Chim.* acide tel-
 lurique *m.*
Телна рѣшетка, *sf.* le grillage.
Тель (*металленъ конецъ*), *sm.* *t.* le fil, fil
 d'archal; 1. (*у хартийна форма*), la ver-
 geure; 2. истеглевамъ —, *va.* tréfiler; 3.
 истеглевачъ на —, un tréfileur; 4. май-
 сторія за истеглеване —, la tirerie; 5.
 фабрика за —, la tréfilérie.
Тема, *sf.* *Mus.* la sujet, motif, thème *m.*; ||
 което обнема —та, *Mus.* thématique, *adj.*
Теме, *sm.* le front.
Темель, *sm.* *t.* (*voyez* Основъ).
Темпераментъ, *sm.* le tempérament.
Температура (*състояние на въздухъ-тъ*),
sf. la température; || отъ еднаква —, *Phys.*
 isotherme, *adj.* [contrariant.]
Темерутинъ (*инатция т.*), *adj.* téméraire,
Темпъ *m* и —по, *sm.* *Mus.* le temps.
Теналионъ, *sm.* *Fortif.* le tenailon.
Теналъ, *sf.* *Fortif.* la tenaille.
Тендеръ (*при парява кола*), *sm.* le tender
 ou allège; || *Mar.* le cotre ou cutter.
Тенекиѣя, *sm.* *t.* un ferblantier.
Тенекийна стока, *sf.* la ferblanterie.
Тенекия, *sf.* *t.* le fer-blanc; —киенъ, defer-blanc.
Тенето, *sm.* *Vén.* la bourse.
Тенжера (*чугунникъ*), *sf.* *t.* le pot.
Теноръ и —ристъ, *sm.* *Mus.* le ténor, la taille.
Тентъ (*на варка*), *sm.* *Mar.* le tendelet; ||
 (*за джждовно врѣме*), la taud ou taude *f.*
Теократъ, *sm.* un théocrate.
Теорба (*муз. инструментъ*), *sf.* le téorbet
 ou théorbe et tuorbe.
Теорема (*прѣдложене*), *sf.* *Mathém.* le théo-
 rème, proposition *f.* [—с-ки, —ment.]
Теоретически, *adj.* théorique et —орétique;
Теоретникъ, *sm.* un théoricien.
Теоретически, *adj.* spéculatif.
Теория (*гледъ*), *sf.* la théorie, spéculation *f.*
Тепавица, *sf.* le pilon, foulerie *f.*; || (*за сук-
 кно*), moulin à foulon *m.*
Тепавичаръ, *sm.* un fouleur.
Тепавична тоѣга, *sf.* le fouloir.
Тепане, *sm.* la foulure, foulage *m.*, foule, *f.*,
 pilonage *m.*
Тепаны чорапы, *sm.* *pl.* bas drapées *m.*
Тепи, *va.* fouler, piloner; || (*накъ*), refouler.
Тепникъ (*за конъ*), *sm.* *t.* il s'entable.
Терапевтистъ, *sm.* un thérapeutiste.
Терапевтически, *adj.* thérapeutique.
Терапевтъ (*еврейски монахъ*), *sm.* un thé-
 rapeute. [la thérapeutique.]
Терапія и —певтика (*цѣрене болести*), *sf.*
Тератологія (*наука за неправилноститѣ
 на животната организација*), *sf.* la téra-
 tologie. [des près, *m.*]
Тере-оту, *sm.* *t.* la cardamine ou cresson
Теребратула (*плушковъ*), *sf.* la térébratule.
Терекія, *sm.* *t.* (*voyez* Пристратенъ).
Теріакъ, *sm.* *Med.* la thériaque.
Теріаченъ (*противоотровенъ*), *adj.* thé-
 riacal.
Термидоръ (*мѣсець на републиканска годи-
 на*), *sm.* le thermidor.
Терминологія, *sf.* la terminologie.
Терминъ, *sm.* le terme.
Термитъ (*бѣла мравка*), *sm.* le termite ou
 fourmi blanche *f.*
Термолампа, *sf.* la thermolampe.
Термометрически, *adj.* thermométrique.
Термометрографъ, *sm.* le thermométro-
 graphe. [mètre.]
Термометръ (*топломѣръ*), *sm.* le thermo-
Термоскопъ (*топлопоказвачъ*), *sm.* le ther-
 moscope.
Термъ (*припрѣдѣленъ стѣлъ*), *sm.* le terme.
Терна (*въ лото*), *sf.* le terne.
Терпентинно дърво, *sm.* arbre, le térébinthe.
Терпентинъ, *sm.* la térébenthine; || *Pharm.*
 le bijon.
Терракотта, *sf.* terre cuite *f.*
Терраса (*равнище*), *sf.* la terrasse.
Терроризмъ (*управлене страхъ*), *sm.* le
 terrorisme; || придръжникъ на —, un ter-
 roriste; || въвождамъ —, *va.* terroriser.
Терсхана, *sf.* *t.* le chantier (*voyez* Арсеналъ).
Терція, *sf.* *Med.* *Mathém.* la tierce; || (*по-
 горѣ отъ основний тонъ*), *Mus.* la mé-
 diane; || (*16 пункиа*), *Typ.* gros romain *m.*
Терць (*въ пикетна игра*), *sm.* la tierce.

Тескере, *sn. t.* le passe-avant et passavant.
Тесла, *sf.* l'herminette ou herminette *f.* esset-
f. ciseau *m.* guillaume à ébaucher, *m.* ||
 крича —, guillaume à plates-bandes.
Тесте (*картия*), *sn. t.* une main; || поста-
 вено въ — топъ хартия, main de corde *f.*
Тестонъ (*срѣбярна монета*), *sm.* le teston.
Тетева (*на лѣкъ*), *sf.* la corde; 1. (*у конь*),
Vétér. le tendon; 2. (*на стѣлбы*), *Archit.*
 le limon; 3. поставяне — на връзване,
 l'encochement *m.*; 4. поставямъ на — стрѣ-
 ла, *va.* encocher (*voyez* Струна).
Тетрадь (*листакъ*), *sm.* le cahier.
Тетрархатъ, *sm.* le tétrarchat.
Тетрархія (*цетворицовластие*), *sf.* la té-
 trarchie. [tétrarque.
Тетрархъ (*цетворицовластникъ*), *sm.* un
 Технически, *adj.* technique; -ски, -ment;
 || — или мнемоническы стихове, *sm. pl.*
 vers techniques *m.*
Технологически, *adj.* technologique.
Технологія (*знание майсторія*), *sf.* la
 technologie.
Тезисъ, *sm.* la thèse.
Тецлива стиракса, *sf.* le liquidamber ou
 corailme d'Amérique.
Тецливо състояние, *sm.* la liquidité.
Тецливостъ, *sf.* le fluide, liquide *m.* liqui-
 dité, liqueur *f.*
Тецливъ, *adj.* fluide, ruisselant, rare; 1. *fig.*
 coulant; || (*за буквы*), *Gram.* liquide.
Течене, *sn.* le coulement, courant, cours,
 flux *m.* fuite, marée; 1. *Mar.* la voie; 2.
Chir. le trajet; 3. (*вода*), le fil; 4. запи-
 ране на —, l'étenchement *m.*; 5. запирамъ
 —, *va.* étancher.
Течень, *adj.* courant.
Течность, *sf.* le fluide, fluidité, liqueur *f.*
Тиганче, *sn. t.* le poëlon; || едно пѣлно —,
 une poëlonnée. [—, *fam.* une poêlée.
Тиганъ, *sm. t.* le poêle; || единъ пѣлень
Тигрокотка, *sf. матм.* le guépard; || (*Ти-
 бетска котка*), le serval.
Тигръ, *рица, s. матм.* le tigre, la tigresse
Тизана (*раскладителюмуніе*), *sf.* la tisane.
Тиара (*панска корона*), *sf.* la tiare, le tri-
 règne.
Тин, *тѣ, pl. pron.* eux, elles (*voyez* Той).
Тикамъ, *va.* reculer; || (*на напѣдъ*), avancer.
Тикане, *sn.* l'impulsion *f.*
Тикнувамъ (*по-далечъ зидъ*), *va.* reculer.
Тикъ (*платъ*), *sm.* le gingas; -ичень, de
 gingas; || (*дюшекликъ t.*) le coutil; || (*ин-
 дийски джбъ*), le teck ou tek et bois
 de —, *sm.*
Тилбюри (*видъ кабриолетка*), *sn.* le tilbury.
Тимарене (*чесане конь*), *sn. t.* la pansage,
 pansement *m.*
Тимарж (*чешж конь*), *va. t.* panser.
Тимберсъ, *sm. Mus.* le membre; || -ресы

(*дървета за една ладія*), *pl. Mar.* la
 membrure. [thyme.
Тиміанъ, *sm.* plante, le thym; -анень, de
Тимпанъ, *sm. Archit.* le tympan.
Тинень, *adj.* fangeux.
Тинкаль (*сива бура, бораксъ*), *sm. Chim.* le
 tincal.
Тинятура, *sf. Pharm.* la teinture.
Тинтирь (*сустъ t.*), *sm.* la colle.
Тинястъ, *adj.* limoneux. [rures.
Тиня, *sf.* le limon, bourbe, fange *f.*, les cu-
Типографически, *adj.* typographique; -ски,
 -ment. étoffes *f.*
Типографски разноски, *sf. pl. Typ.* les
 Типографія, *sf.* la typographie.
Типографъ (*книгопечатникъ*), *sm.* un typo-
 graphe.
Типъ, *sm. Méd.* le type. [tirade.
Тирада (*редъ фразы или стихове*), *sf.* la
 Тираноубийць (*и бійство n.*), *sm.* tyran-
 nicide *m.*
Тирански, *adj.* tyrannique; -ски, -ment.
Тиранство, *sn.* la tyrannie.
Тиранствувамъ, *va.* tyranniser.
Тиранъ, *sm.* un tyran, despote *m.*; || под-
 властенъ —, *fam.* un tyranneau.
Тиргя, *sf. t.* la lie, tartre *m.*
Тиргяна кисѣлина, *sf.* acide tartrique et
 tartarique, *m.*
Тиргяна соль, *sf. Chim.* le tartrate.
Тиргянь, *adj. Chim.* tartareux et tartreux.
Тиргясване (*по жбитѣ*), *sn.* le tartre.
Тирень, *adj.* intermédiaire.
Тирове (*на хартия*), *sm. pl.* les pontuseaux *m.*
Тиролска пѣсня, *sf.* la tyrolienne.
Тирообразенъ, *adj.* quineoncial.
Тирсъ (*Бахусовъ жезалъ*), *sm.* le thyrsé.
Тиръ, *sm.* l'interstice *m.*, intervalle *m.*; 1.
Archit. la travée; 2. *Typ.* l'espacement *m.*;
 || набирамъ съ -ове, *va.* espacer; 3. (*на
 глава у коса*), la raie; 4. (*на губери*), le
 relais; 5. (*между редове*), l'interligne *m.*
Тискалка (*за връзки*), *sf. Chim.* le serre-noeud.
Тискало, *sn.* le détroit; 1. (*съ вутло*), le
 serre-joint; 2. (*мехеме t.*), la presse; 3.
 (*за гроздіе*), le pressoir.
Тискалец, *sn.* la pressette.
Тискарица, *sf.* le pressoir.
Тискарь, *sm.* un presseur.
Тисъ, *sm. arbre*, l'if *m.*; -совъ, d'if.
Титанъ (*металлъ*), *sf. Chim.* le titane.
Титла, *sf.* la qualité, qualification, étiquette
f.; 1. *Gram.* le circonflexe et accent cir-
 conflexe; 2. (*название и съжителенъ
 знакъ*), le titre; 3. (*за голѣмъ*), le ban
 de l'empire, *m.*; 4. давамъ —, qualifier,
 traiter; [(monseigneur), *fam.* monseigneuriser;
 5. длѣжность съ —, le titulariat; 6. ту-
 рямы си —, *va.* s'intituler; 7. съ —, titré,
adj.; 8. безъ —, anépigraphe, *adj.*

Титулуамъ (даваеъ титла ꙗкому), *va.* titrer.

Титуланъ, *adj.* titré.

Титюневъ санджкъ, *sm.* la tabagie.

Титюнѣйница, *sf.* la tabagie; || (въ Оллан-діа), *le musico.*

Титюнь, *sm.* plante, le tabac ou nicotiane *f*;

1. (за ꙗіене), tabac à fumer; 2. (за дже-чене), tabac à chiquer; 3. вія —, *va.* corder; 4. свитка —, une carotte de tabac.

Тифически, *adj.* Méd. typhique.

Тифусъ (тежката болестъ), *sm.* Méd. le typhus; приличенъ на —, typhoïde, *adj.*

Тиха молитва (прѣди литургія), *sf.* la secrète. [doucement.

Тихичко, *adv.* sans bruit, bellement; || *fam.*

Тихо, *adv.* doucement, à voix basse, à petit bruit, tout beau, à la sourdine, bas; 1.

Миз. piano; 2. по —, tout doux; 3. става

— (за врѣмето), *v. imp.* il se relâche.

— брымчене (на врьвъ), *sm.* le boudinage.

— врѣме, *sm.* Mar. la bonace.

— море, *sm.* Mar. mer étale *f*.

Тихость, *sf.* la sagesse, placidité, résignation *f*; || *fig.* la douceur; || (на нкравъ), la mansuétude.

Тихъ, *adj.* tranquille, silencieux, pacifique, paisible, calme, doux, sage, résigné, placide, coi; || *fig.* tempéré; || правя —, *va.* radoucir.

Тихый Океанъ, *sm.* la mer pacifique.

Тичамъ, *vn.* courir, galopper, fuir, couler; || (назадъ), refouler; || (по работа), *fig.* trotter.

Тичане, *sm.* *fig.* la fuite; || *fam.* la virevousse et -vouste; || лекъ сѣмъ въ -то, *vn.* courir comme un dératé. [et venues *f*.

Тичанеа (на горѣ, надолу), *sm.* *pl.* des allées

Тиченъ тжачъ, *sm.* un coutier.

Тичешкомъ, *adv.* tout courant.

Тинина, *sf.* la tranquillité, repos, calme *m*, paix *f*; || *fig.* le silence, sérénité *f*.

Тишма, *sf.* la foule, peuple *m*, troupe *f*, attroupement, ramas *m*, tourbe *f*, concours *m*, presse *f*. flot *m*; 1. le régiment, tuerie *f*; 2. (народъ), *fig.* l'essaim *m*; 3. искоч-вамъ изъ —, *va.* se dégager.

Тласакъ, *sm.* la secousse; || съ -сацы, par saillies *f*.

Тласкамъ и -снுவамъ, *va.* heurter, lancer, projeter, pousser, bousculer, reculer; || -са, *vr.* se heurter; || -камеса (единъ другъ), s'entre-pouser.

Тласкане, *sm.* l'impulsion *f*; || съ -канеа, par saccades *f*.

Тласкуване, *sm.* le heurt; || съ — (за со-колъ), *Vén.* en rondon *m*.

Тлъка, *sf.* la corvée.

Тлъкаръ, *sm.* un corveteur.

Тлъкашенъ, *adj.* Jur. mortailable. — вассалъ, *sm.* un vassateur.

Тлъкашина данъ, *sf.* le rachat.

Тлъкашно сѣстояние, *sm.* le servage.

Тлъкашъ, *sm.* le servage.

Тлъкашъ, *sm.* serf de la glèbe, attaché à la glèbe, serf, lige, vassal *m*; tenaciel, ère; || (що дава на държавникъ-тъ часть отъ земны плодове), Jur. colon partiaire *m*.

— човѣкъ, *sm.* un serf.

Тлъковникъ, *sm.* un explicateur, interprète, démonstrateur, annotateur, commentateur, glossateur *m*; 1. (на другоприказна мысль), un allégoriste; 2. (сѣчителъ на тлъко-ванеа), un paraphrase; 3. (на священо писане), un exégèse.

Тлъковане, *sm.* l'explication, interpretation, exégèse, élucidation *f*, commentaire *m*, glose, leçon *f*; || лошо —, la paraphrase.

Тлъкованеа, *sm.* *pl.* les illustrations *f*.

Тлъкователенъ, *adj.* interprétatif, exégétique. Тлъкувамъ, *va.* interpréter, commenter, paraphraser, traiter, gloser; || (неправедливо), *fig.* pervertir; || (на лошо), mésinterpréter.

Тлъмачъ, *sm.* un interprète, trucheman et truchement. [bol *m*.

Тлъста глина, *sf.* la glaise et terre glaise,

— кожа (сламина), *sf.* Anat. le pannicule.

Тлъстина, *sf.* la graisse, obésité, onctuosité *f*.

Тлъстинка (тумица), *sf.* plante, la grasette.

Тлъстичкъ, *adj.* *dim.* *fam.* grasset et -souillet.

Тлъсто було, *sm.* Anat. l'abomasum *m*.

Тлъсть, *adj.* gras, graisseux, nourri, obèse, replet, onctueux, emulsif; 1. Anat. adipeux; 2. *fam.* dodu; 3. твърдъ сѣмъ —, *vn.* *fam.* être gras à pleine peau; 4. накъ правя — *va.* rengraïsser.

— отокъ (буца), *sm.* Méd. le lipôme.

— човѣкъ, *sm.* *fam.* un gros bedon.

Тлъсты звѣздицы (надъ суна), *sf.* *pl.* les yeux *m*. [fouettée *f*.

— аль пусты думы, *sf.* *pl.* *fig.* crème

Тлъченъ, *adj.* lige.

Тлъчность, *sf.* la ligence.

Тлъчокъ, *sm.* la pile, pilon *m*.

Тлънни, *adj.* corruptible, perissable, passager; || *fig.* fragile.

Тлънность, *sf.* la corruptibilité, fragilité *f*.

Тлъняе, *sm.* *fig.* la corruption. [il couve.

Тлъя, *vn.* pourrir; || тлъе (за огнь), *v. imp.*

Тминъ, *sm.* plante, l'ammî *m*. [cela.

То или Това, *pron. dém.* ceci ou celui-ci; ||

Това и Туй, *pron.* ça ou cela; 1. pers. le ou l'; 2. relat. (на, на него, на нея, на тѣхъ), у; 3. за —, *adv.* en récompense;

4. отъ —, de là; 5. прѣвъ —, par là; 6.

освънь —, слѣдъ —, ultérieurement; 7.

ни — ни онова, entre-deux; 8. послѣ —,

за —, dès lors.

— писмо, *sm.* la présente.

Товарителенъ добытакъ (за юкъ т.), *sm.* bête de somme, *f*.

Товарителенъ конь, *sm.* le sommier.
 Товарна книга, *sf.* le magasinier.
 — ладия, *sf.* Mar. le taureau.
 Товарникъ, *sm.* un porteur; || (на ладия),
 un chargeur.
 Товароносцы, *sm. pl. pop.* la pousse et -cul.
 Товаръ, *sm.* la charge, fardeau *m.* somme *f.*
 fret, faix *m.*; 1. *fig.* le poids; 2. Mar. le
 port; 3. *fat.* l'endosse *f.*; 4. (за ладия),
 la navée; || Mar. l'arrimage *m.*; 5. (въ ла-
 дия за прѣтоваряне), *voez* Плашкотъ;
 6. (идио), *fat.* la racotille; 7. добавяне
 —, la surcharge; 8. зимамъ — на гърбъ-
 тъ си, *va.* se charger; 9. направлямъ си
 —тъ, *va.* parvenir, faire son chemin, faire
 sa pelote, faire ses orges; || *fig. fat.* ven-
 d'anger; 10. правя си —тъ, *va. fat.* gri-
 veler; 11. прѣхвърлямъ — у ладия, *va.*
 désarrimer; 12. прѣхвърляне —, le désar-
 rimage.
 Товара, *va.* charger; 1. (громожна или
 бухкава стока), Mar. charger en estive *f.*;
 2. (ладия), arrimer; 3. (тезгерѣ), barder.
 Тога (римска връжня дрѣва), *sf.* la toge.
 Тогава и —гасъ, *adv.* alors, lors, pour lors;
 || до —, en attendant, jusqu' alors, d'ici là,
 jusque là; || отъ —, dès lors, de là.
 Тогавашенъ, *adj.* d'alors.
 Той (тя, то; *pl. tin, tь*), *pron. pers.* il (*f.*
 elle, *pl. eux*), lui; || и —зи *dém.* celui (*f.*
 celle, *pl. ceux, celles*), icelui (*f. icelle, pl.*
 icieux), se ou cet (*f. icelle, pl. ces*); || *adj.*
 tel, présent (*voez* Онь).
 Токайско вино, *sm.* vin de Tokai et Tokay.
 Токкадилъ (игра), *sf.* le toc.
 Токатска кокошка, *sf.* oiseau, la pintade
 ou peinte; || пиле отъ —, la pintadau.
 Токмакъ (на врата), *sm. t.* le valef.
 Токо, *adv.* ne ... que, purement, seulement,
 tout en gros.
 — речн, *adv.* environ, à peu près, à peu
 de choses près, plus ou moins, guère ou
 guères, bien, comme; || *am.* quasi, la valeur.
 Токсикологія (наука за отровы), *sf.* la
 toxicologie. [*sm.* la toque.
 Токъ (шпка съ възвизит малкы полицы),
 Толкосъ, *adv.* tant, autant, également, si; 1.
 — по-добрь, tant mieux, d'autant mieux,
 à plus forte raison; 2. — по-зль, tant pis;
 3. — по-далечъ, *conj.* tant que; 4. — по-
 вѣе, *adv.* d'autant plus.
 Толумба (за изваждане вино), *sf. t.* la
 chante-pleure (*voez* Тегленица).
 Томанъ (Персидска сѣтителна монета,
 200 грога), *sm.* le toman.
 Томбакъ, *sm.* le tombac; -баченъ, de tombac.
 Томбола (видъ лото), *sf.* la tombola.
 Томбул, *sm.* Mar. la bouée.
 Томрукъ, *sm. t.* les fers *m.*
 Томъ (дѣлъ отъ книга), *sm.* le terme; ||

забѣлжвамъ съ брой —, *va. Tur.* tomer;
 || забѣлжване на часть или —, *Tur.* la
 tomaisou.
 Тонна (18 кантаря), *sf.* Mar. le tonneau; ||
 мыто отъ -ни товаръ, droit de tonnage, *m.*
 Тоннель (подземель пжтъ), *sm.* le tunnel.
 Тонненъ брой (мѣрка за сбирность на ла-
 дия), *sm.* le tonnage.
 Тоническы (засилителенъ), *adj. Méd.* tonique.
 Тонъ, *sm.* le ton, son *m.*; 1. *Mus.* la corde;
 2. (на говорене, нагласене цѣтвое, цѣв-
 тила), le ton; 3. началенъ —, *Mus.* le
 mode; 4. имамъ добрь —, *va.* être bonne
 ou de bonne compagnie; 5. повторене съ
 высокъ или низкъ —, *Mus.* la rosalie; 6.
 четвърта нота на —, *Mus.* la sous-domi-
 nante; 7. което са отнosa до —, *Mus.*
 tonal, *adj.* [-зень, de topaze.
 Топазъ (жлтъ яхонтъ), *sm.* la topaze;
 Топенантъ, *sm.* Mar. la balancine.
 Топене, *sn.* l'étiisie et phisie *f.* marasme *m.*;
 || le fondage, fonte *f.*; || *Méd.* la phthisiè.
 Топика (мѣстни лѣкъ), *sf. Méd.* topique
adj. m.
 Топилникъ, *sm.* un fondeur. [fondoir.
 Топилница, *sf.* la fonderie; || (за лой), le
 Топилно искусство, *sn.* la fonderie. [gâteau.
 Топиница (пърженъ рѣзень хлѣбъ), *sf.* le
 Топителенъ, *adj.* fusible et fusil.
 Топителность, *sf.* la fusibilité.
 Топла налагалка, *sf. Méd.* la fomentation.
 — стан, *sf.* le chauffoir.
 Топлене (и дѣра за —), *m.* le chauffage;
 || (панци), le chauffe-assiette
 Топликъ, *sm.* la chaleur, serre chaude *f.*; ||
 турямъ въ —, *va.* enserrer.
 Топилникъ (за готвене), *sm.* la chaufferette;
 || (за крака), le chauffe-pied ou chaufferette *f.*
 Топлина, *sf.* la chaleur, le chaud; || *Chim.*
 le calorique; || произведе —, la calori-
 fication.
 Топло, *adv.* chaud, chaudement; || доклъ е
 —, à la chaude; || — е, *v. imp.* il fait chaud.
 — мѣръ, *sm.* le calorimètre. [tatif, *adj.*
 — налагателно срѣдство, *sm. Méd.* fomen-
 — прѣвѣдникъ, *sm.* le caliduc.
 — роденъ, *adj. Phys.* calorifique.
 — родъ, *sm. Chim.* le calorique.
 — творенъ, *adj. Phys.* calorifique.
 — творна сила, *sf.* la caloricité.
 Топлы воды (бани), *sf. pl.* eaux thermales
f.; || свойщина на —, la thermalité.
 — стан, *sf. pl. Théât.* le foyer. [chauffer.
 Топля, *va.* chauffer, échauffer; || -ca, *vr.* se
 Топлявость, *sf.* la ténacité.
 Топлявъ и -лнчкъ, *adj.* ténide.
 Топова вратка, *sf. Mar.* le sabord; -вра-
 теъ, de sabord.
 — мазна платнянка, *sf. Artill.* l'étopillon *m.*
 — ортома, *sf. Mar.* la trisse.

Топово вѣже, *сп.* (*voyez Брюкъ*).
 — хвѣряне или гърмене, *сп.* la cannonade.
 Топовы вѣжа, *сп. pl.* *Artill.* la prolonge.
 Топографически, *adj.* topographique; — с-ки, — мент; || (*за планъ*), figuratif.
 Топографія (*описане на мѣстность*), *сп.* la topographie.
 Топографъ, *см.* un topographe.
 Топола, *сп.* *arbre*, le peuplier ou peuple blanc; || черна —, peuplier noir; || Ломбардска —, peuplier d'Italie.
 Тополена мазъ, *сп.* onguent populéum *m.*
 Тополивница, *сп.* la canonnerie.
 Топоренъ калъвъ, *см.* le porte-hache.
 Топорче, *сп. dim.* la 'hachereau. [bet *m.*
 Топоръ, *см.* la 'hache, cognée *f*, merlin, court-Topceгeлъ, *см.* *Mar.* la boulingue.
 Топтанъ, *adv. t.* (*voyez Скупомъ*).
 Топузь, *см. t.* l'assomoir *m*; || (*за убиване волове*), le merlin (*voyez Буздоганъ*).
 Топузе (*игрица*), *m. t.* le bilboquet.
 Топчія, *см.* un canonnier.
 Топъ (*за пушкане*), *сп. t.* le canon; *coll.* топове или артиллерія, l'artillerie *f*; 1. пробивамъ съ — дѣното на ладя, *ва. Mar.* saborder; 2. ударямъ съ — връхъ-тъ на кале, *ва. Milit.* écrêter; 3. хвѣряне —, *Artill.* le marron; 4. хвѣряне едно на друго по нѣколко -ове, *ва.* échanger quelques coups de canon; 5. който има -ове, *Mar.* artillé, *adj.*; 6. (*за игра*), *voyez* Валка.
 Топълъ, *adj.* chaud,
 — вѣтъръ (*бѣлъ*), *см.* l'auster ou notus *m.*
 — мѣсаль, *см.* le chauffoir.
 Топя, *ва.* fondre; || (*металлъ*), *Chim.* cou-peller; || — ca, *вр.* se fondre.
 Топж, *ва.* tremper. [jouer à croix ou pile.
 Тора и Ѕза (*игра на лъхо тъкмо*), *сп. t.*
 Торба, *сп. t.* le sac; 1. (*съ зеленчукъ*), le pouet; 2. (*за наръ*), la sacoche, escarcelle *f*; 3. (*съ сачева*), sac à ouvrage; 4. (*за бѣлы книги, хартии*), le dossier; 5. които приличать на —, *H. nat.* marsupial, *adj.*
 Торбичка, *сп. dim.* la pochette; || *Méd.* le sac.
 Торбично издуване, *сп. Chir.* la stéatocèle.
 Торена яма, *сп.* la tourbière.
 Торенъ и -рясть, *adj.* tourbeux, tourbier; || *H. nat.* stercoraire.
 Торн (*придръжникъ на кралевска власть въ Англитерра*) *см.* un tory. [et -rysmе.
 Торисмъ (*система на торіи*), *см.* le torisme
 Торій (*металлъ*), *см.* le thorium et thorium.
 Торнадо (*бѣтрукъ у Сенегала*), *сп.* le tornados.
 Торокъ (*игра*), *см.* le tarot.
 Торпъ (*сладка пыта или мекица*), *см.* la tourte; || (*сладка баница, баклава т.*), tarte *f*.
 Торунжавъ (*тъмносуръ*), *adj.* rubiginеux, roux; || (*цвѣтъ*), *см.* le —, *m.*
 Торѣяно брусче, *см.* la briquette.

Торъ, *см.* le fumier, tourbe *f*; 1. (*копностъ*), le terreau; 2. блана —, une motte; 3. клѣтка —, couche de fumier, *f*; 4. сокъ отъ —, le purin; 5. рѣзачъ на —, un tourbier.
 Тоскански орденъ, *см.* *Archit.* ordre tosc-an *m.* [toste.
 Тостъ (*пиене на здравица*), *см.* le toast *et*
 Точене, *сп.* l'aiguisement et -sage *m*, repas-sage; 1. (*съ желѣзо магнитъ*), *Phys.* l'ar-mure *f*; 2. (*коприна*), le décrusement et -creusage; 3. (*млинь*), le feuilletage; 4. (*сачева*), l'affutage *m.* [стоянь].
 Точень, *adj.* constant, compasse (*voyez* За — млинь, *см.* la feuellantine.
 Точиларъ, *см.* un adoucisseur, émouleur *m*.
 Точилень камыкъ, *см.* la meule; || (*брусъ*), le grès.
 Точилка, *сп.* verge à feuilleter, *f*.
 Точилникъ, *см.* un aiguiser, repasseur, ré-mouleur ou gâgne-petit *m*.
 Точило, *сп.* l'aiguiserie *f*, pierre à aiguiser, affiloir *m*; 1. (*гълъмъ камыкъ*), le meul-lard; 2. наостревамъ на —, *ва.* emoudre; 3. отайка въ —, matière chimolée *f*.
 Точка (*капка*), *сп.* le point, repère et repaire; 1. (*съ запетая*), *Typ.* le petit-qué (;); 2. най-гория —, le summum; 3. облегателна —, point d'appui; 4. -гледане, point de vue; 5. отъ — въ —, de point en point; 6. по-срѣщане въ една —, *Géom.* la coïncidence; 7. — прѣсичане (*въ разтворенъ трикът-никъ*), *Archit.* le tiers-point; 8. съединя-вамъ въ една —, *ва.* centraliser; || *fig.* concentrer; || — ca, *вр.* se concentrer; 9. съ-динене, *Géom.* point d'atouchement *m*; 10. стичане въ една —, *Géom.* la convergence; 11. сблизявамъ въ една —, *вр.* converger; 12. който са сблизява въ една —, con-vergent, *adj*; 13. -кы (*на планетенъ пкъ*), *pl. Astr.* *voyez* Апенды; 14. прѣведени —, *Typ.* points conducteurs ou carrés; 15. съ —, ponctué, *adj*.
 Точно, *adv.* certainement.
 Точность, *сп. fig.* le compassement.
 Точъ, *ва.* aiguiser, adoucir, émoudre, affûter; 1. (*изново*), rémoudre; 2. (*коприна*), décru-iser; 3. (*млинь*), feuilleter; 4. (*ножове*), repasser.
 Тоѣга, *сп.* le bâton, masse, massue *f*, rondin, jalon *m*; 1. (*сона т.*), *pop.* le gourdin; 2. (*на оглавы между два коня*), le porte-barres; 3. (*за прѣпоречъ*), la lance; 4. (*при игра на валкъ*), la lêve; 5. (*на стж-пове, за мѣрка*), la jauge; 6. ударямъ или бия съ —, *ва.* bâtonner; 7. който умѣе да са брани съ —, un bâtoniste.
 Тоѣжка, *сп.* la canne, baguette, verge *f*, jone *m*; 1. *Blas.* le trabe; 2. (*за геогр. харта*), la gorge; 3. (*съ закривенъ връхъ или ку-ка*), la crosse; 4. (*обкована на двама*

- края), bâton à deux bouts; 5. (съ кука), le bec-de-corbin.
- Трабанъ (тѣлохранитель), *sm.* un traban.
- Траверсъ, *sm.* Fortif. la traverse; || на —, *prep.* Mar. par le travers de. [vertin.
- Травертински тувъ (камыкъ), *sm.* le tra-
- Трагакантъ, *sm.* arbrisseau, la tragacanthé; || —, *plante*, la barbe-de-renard.
- Трагедія, *sf.* la tragédie; || *fig.* le cothurne; || пишъ или прѣдавамъ —, *va. fig.* chausser le cothurne.
- Траги-комедія, *sf.* la tragi-comédie.
- комически, *adj.* tragi-comique.
- Трагикъ, *sm.* un tragique.
- Трагически, *adj.* tragique; -ски, -мент.
- актеоръ, -ска, -триса, *s.* tragédien, enne.
- видъ, *sm.* le tragique. [la trajectoire.
- Траекторія (линія отъ хвърляне) *sf.* Géom.
- Траено, *adv.* à demeure, à perpétuelle demeure.
- Траеность, *sf.* la durabilité, durée, stabilité, persistance, persévérance *f*; || *fig.* la solidité.
- Траенъ, *adj.* durable, constant; || *fig.* solide, stable.
- Трайсель, *sm.* Mar. la cape.
- Трактатъ (писменъ разговоръ), *sm.* le traité; || (за общи мѣста), les topiques *m.*
- Транець, *sm.* Mar. barre d'arcasse, *f.*
- Транзитенъ, *adj.* Com. transitaire.
- билетъ, *sm.* le passe-debout.
- Транзитъ (базмътно прѣкарване), *sm.* Com. le transit; || прѣкарвамъ — стоки, *va.* transiter.
- Транспарентъ, *sm.* le transparent.
- Транспонироване, *sm.* Mus. la transpotion.
- Транспонировамъ, *va.* Mus. transposer.
- Транспонировачъ (сачесо), *sm.* transpositeur, *adj.* *m.*
- Транспортиръ, *sm.* Géom. le rapporteur.
- Транспортна ладия, *sf.* le transport.
- Транспортъ, *sm.* le transport.
- Трансцендентни, *adj.* transcendant.
- Траншея, *sf.* Milit. la tranchée.
- Трапеза, *sf.* la chère, table *f*; 1. потрѣбнытъ за слагане —, le buffet; 2. имамъ обща —, *va.* tenir table ouverte; 3. слагамъ —, *va.* mettre le couvert; 4. двигамъ отъ — вѣща, *va.* desservir.
- Трапезарница, *sf.* salle à manger, *f*; 1. (у Гръци), le cyzicène; 2. (въ манастиръ), le réfectoire; 3. (у Римляни), le triclunium.
- Трапезно вино, *sm.* vin d'ordinaire, *m.*
- Трапезны пары, *sf. pl.* traitement de table, *m.* — потрѣбы, *sf. pl.* le couvert; || (за слагане), le cadenas.
- Трапезня (въ Библия), *sf.* le cénacle. [ленъ.
- Трапентъ, *adj.* H. nat. fossile (voyez Ископате-)
- Трапещиовидна мышца, *sf.* Anat. le trapèze.
- Трапещия, *sf.* Géom. le trapèze.
- Трапещионаленъ, *adj.* trapésoïde.
- Трапезондъ, *sm.* Géom. le trapésoïde.
- Трапистъ (калугеръ), *sm.* un trapiste; || калу-герски орденъ на -сты, ordre de la trappe, *m.*
- Трапище, *sm.* Géol. les fentes *f.*
- Трапчастъ, *adj.* scabreux.
- Трапче, *sm.* la fossette.
- Трапчивость, *sf.* la scabrosité.
- Трапъ, *sm.* la fosse, mine, minière, tranchée *f*, creux, réceptacle *m*; 1. Mar. l'échelle *f*; 2. (за вардене жито), le silo; 3. (на край алея), saut de loup, *m*; 4. (за ловене дивитъ), la trappe; 5. (за наваждане пи-ва), la naville; 6. (за робы отъ дѣто ва-дять камани), la latomie; 7. (пъленъ съ вода), le lavage. [Com. un tireur, donneur *m.*
- Трасентъ (теглилиникъ на полица), *sm.*
- Трасироване, *sm.* Com. la traite.
- Трасъ (видъ камыкъ) *sm.* Minér. le trass.
- Трауренъ и -рни, *adj.* lugubre; въ -уръ, -мент. [litre.
- поясъ (съ гербъ-тъ на покойникъ), *la*
- Траурна дрѣха, *sf.* le deuil.
- Трауръ, *sm.* le deuil.
- Трая, *vn.* durer, résister, piéter; || (въ до-бро), persévérer dans, persister dans.
- Траяне, *sm.* la permanence, longueur *f.*
- Трель, *sf.* Mus. le trille et trill, tremblement, trémolo *m*; || правя или извивамъ -ли, *va.* Mus. triller.
- Трензель, *sm.* Mar. le filet. [filer.
- Тренцевамъ (съ марлинь), *va.* Mar. trans-
- Тренцеване, *sm.* Mar. le transfilage, con-gréage *m.*
- Трень (поставямъ —, *va.* Mar. congérer.
- Трепанация, *sf.* Chir. la trépanation.
- Трепанироване, *sm.* le trépan; || Chir. la trépanation. [глагата], *va.* trépaner.
- Трепанировамъ (пробивамъ къртумата,
- Трепанъ (къртумини сверделъ), *sm.* le trépan.
- Тресиривамъ, *va.* tresser.
- Тресирователенъ станъ, *sm.* le tressoir.
- Тресировачъ, *ка, s.* tresseur, euse.
- Тресеть (игра на книги), *sm.* le tré-sept.
- Третейска сжба, *sf.* l'arbitrage *m*, juge-мент arbitral; по —, -траlement; ||crowa-рямя на —, *vr.* compromettre.
- Третейски съдникъ, *sm.* un sur-arbitre ou tiers arbitre, compromissaire *m.*
- Третій, *adj.* troisième, tiers; тперіо, -ment; || протестъ на единъ —, Jur. tierce opposition *f*.
- день (на декада), *sm.* le tridi.
- классъ, *sm.* la troisième.
- редъ (на клѣца), *sm.* le troisième.
- Третіо, *adv.* tertio.
- вѣнчило, *sm.* la trigamie.
- прѣкопанване, *sm.* Agric. le récurage.
- тричаво брашно, *sm.* la recoupette.
- частенъ, *adj.* Mathém. sous-triple.
- Треть (мѣрка за нуміе), *sf.* le tierçon.
- Третья, *sm.* l'arbitre *m.*

- Третья корректура, *sf.* *Typ. la tierce.*
 — часть (третина), *sf.* *le tiers, sous-triple m;* || издвигане цѣна съ една —, *le tiercement;* || издвигамъ цѣна съ една —, *va. tiercer.*
 Трефово момче (въ игра), *sn.* *le mistigri.*
 Трефы (крестове на книзъ), *sf. pl.* *le trèfle.*
 Три (и третій, -мя, -мю), *adj. num.* *trois;*
 1. третій день на мѣсець-тъ, *le trois;* 2. (игра на книзъ), *le tri;* 3. прѣсичане на — части, *Géom. la trisection;* 4. раздѣлене на — части, *la tripartition;* 5. съставенъ отъ — языкъ, *triglotte, adj;* 6. написанъ на — языка, *trilingue, adj;* 7. о —, *adv.* *triplement.*
 — борна ладія, *sf. Mar.* *le trois-mats;* || (на Левантъ), *sf. sacolève.*
 — връзна нота, *sf. Mus.* *triple roche m.*
 — главень, *adj.* *tricéphale.* [muscle —, *sm.*
 — главна мышца, *sf. Anat.* *le triceps et glacie, sn. Mus.* *le triton.*
 — гласна буква, *sf. Gram.* *la triphthongue.*
 — годишень, *adj.* *triennal;* || *Bot.* *trisanuel.*
 — годишно трайне, *sn.* *la triennialité.*
 — управлене, *sn.* *le triennat.*
 — гнѣзденъ, *adj. Bot.* *triloculaire.*
 — гранень (-климень), *adj. Géom.* *trièdre.*
 — жуень, *adj.* *bec-de-lièvre, sm.*
 — захлупчасть, *adj. H. nat.* *trivaire.*
 — жбець, *sm.* *le trident.*
 — кракъ (у. в. в.) *sm.* *le trépied.*
 — кжтень, *adj.* *triangulaire;* || *Anat.* *deltoïde;* || *Mar. latin.*
 — бодель, *sm.* *le stylet.*
 — прѣстоль, *sm.* *l'encoignure et-cognure f.*
 — прыгъ (за нареждане кандила), *sm.* *l'if m.*
 — кжтна шѣпка, *sf.* *le tricorne.*
 — кжтникъ, *sm. Géom. Astr.* *le triangle;* || *Blas.* *le giron;* || съ осемъ -ника, *Blas.* *gironné, adj.*
 — кжтно платно, *sn. Mar.* *la trinquette.*
 — лнстень, *adj. Bot.* *triphyllé.*
 — лнстникъ (дѣмелина), *sm. plante, le trèfle;* || водни —, *trèfle d'eau.* [la trilogie.
 — логія (сѣдинене на три трагедіи), *sf.*
 — мѣсечень, *adj.* *trimestriel.*
 — мѣсечина, *sf.* *le trimestre.* [tier m.
 — мѣсечна плата, *sf.* *la trimestre, quar-*
 — мжжство, *sn. Bot.* *la triandrie.*
 — номъ (тричленна голѣмина), *sm. Alg.* *le trinôme.*
 — острилна сабя, *sf.* *le carretet.*
 — покрывна ладія, *sf. Mar.* *le trois-points.*
 — полвиничень, *adj. Bot.* *trilobé.*
 — полична галера (у Римляны), *sf.* *le trirème.*
 — пжтень, *adj.* *triple;* || (-жтно голѣмъ, за Меркурий), *trismégiste.*
 — блокъ, *sm. Méc.* *le trispaste.*

- Три пжти, *adv. ter.*
 — пжтното, *sn.* *le triple.*
 — умножене, *sn.* *le triplement et-plication f.*
 — пжтность, *sf.* *la triplicité.*
 — пжтъ, *sm.* *carrefour triviaire m.*
 — раздѣлень, *adj. Bot.* *trifide.*
 — рогать, *adj.* *tricorné.*
 — ржбата сабя, *sf.* *la coutille.*
 — ржбата пила, *sf.* *le tiers-point, trois-quarts m.*
 — сричень, *adj.* *trissyllabe et -bique.*
 — срична рѣчь, *sf.* *le trissyllabe.*
 — стншье (терцетъ), *sn.* *le tercet.*
 — странень, *adj.* *trilatéral.*
 — странникъ или -кжтникъ, *sm.* *le trila-tère et triangle.*
 — струнна цигулка, *sf.* *le rebec.*
 — стлѣнь стнхъ, *sm.* *le trimètre et vers —, sm.*
 — цвѣтелистенъ, *adj. Bot.* *tripétale.*
 — цвѣтенъ, *adj.* *tricolore;* || *Bot.* *triflore.*
 — -павой, *sm. plante, la belle-de-jour.*
 — пѣтелеки гребень, *sm. plante, la tri-color.*
 — цвѣтна гжжва, *sf. plante, la bâloise.*
 — цвѣтно втиче, *sn. oiseau, le pape.*
 — частьень (за исторія), *adj.* *tripartite, adj. f.* [trinitaire.
 — вѣпостасникъ (триунтарій), *sm.* *un*
 — вѣпостасно божество, *sn. Théol.* *la cir-cumcession.* [tribraque.
 Трибрахій (стжжъ въ стнхъ, у у у), *sm.* *le*
 Трибуна, *sf.* *la tribune.*
 Трибуналь [сѣдникъ въ тайнъ —, *un*
 franc-juge. [le tribunalat.
 Трибунать (трибунска длѣжностъ), *sm.*
 Трибунски, *adj.* *tribunitien.* [tribun.
 Трибунъ (народень прѣдставникъ), *sm.* *un*
 Тригляръ (трирѣзень), *sm. Archit.* *le trig-lyphe.* [-скы, -ment.
 Тригонометрически, *adj.* *trigonométrique;*
 Тригонометрическо изваждане (триангу-лація), *sn.* *la triangulation.*
 Тригонометрія, *sf.* *la trigonométrie.*
 Трійсетъ, *adj. num.* *trente;* || -сетый (pour trentième) день на мѣсець-тъ, *le trente;*
 || около —, *la trentaine.*
 — годишень, *adj.* *trenténaire.*
 Трійсетый, *adj.* *trentième;* || -сета часть, *sf.* *le trentième.*
 Трикко (плетенъ платъ), *sn.* *le tricot.*
 Триктракъ (тавле т.), *sm.* *le trietrac;* || правя ревирада въ —, *va. faire la revira-de;* || турямъ камацѣтъ въ —, *va. tabler ou caser.*
 Триллионъ, *sm. Arithm.* *un quintillion.*
 Тринайсетъ, *adj. num.* *treize;* || -сетый (et pour treizième) день на мѣсець-тъ, *le treize.*
 Тринайсетый, *adj.* *treizième;* -сета часть, *sf.* *le treizième.*

Трипелъ, *sm.* le tripoli; -лентъ, de tripoli; || истривамъ, излажсуквамъ съ —, *va.* tripolir.
 Трипликатъ (третій рѣнисъ), *sm.* le triplicata. [pulsion.
 Триптене или Трѣперане, *sm.* Phys. la Тринъ (платъ), *sm.* le lripe de velours, moquette, *f.* [Typ. le trismegiste.
 Трисмекность (шрифтъ, 30 пункта), *sm.* Тритакъ, *sm.* les trigemaux et -jumeaux *m*; || (на зарове), les ternes *m*; || (въ книги), le trois.
 Тритаченъ, *adj.* Géol. tertiaire.
 Тритачно или Златно правило, *sm.* Arithm. règle de trois, *f.*
 Тритилиникъ, *sm.* le trigémau et -jumeau.
 Тритонъ (морско божество), *sm.* Mith. le Triton. [trine, *m.*
 Тритянъ аспектъ, *sm.* Astrol. aspect trin et Трихникъ (микроскопическо червейце), *sm.* le trichine. [plante, l'ive et ivette *f.*
 Трицнль, *sm.* arbrisseau, le cytise; || —, Трицъ, *sf.* *pl.* le son.
 Трианглъ, *sm.* Mus. le triangle.
 Триа́рия (третій редъ на римска войска), *sm.* *pl.* les triaires *m.*
 Триене, *sm.* le broiement et broiment, frottement *m*; 1. Мѣс. le grippement; 2. Phys. l'attrition *f*; 3. (съ тріонъ), le sciage; 4. воденица за — дъски, la scierie.
 Триерархъ (начальникъ на галера), *sm.* un trierarque.
 Трио, *sm.* Mus. le trio.
 Триола, *sf.* Mus. le triolet.
 Триолетъ (стихотворение), *sm.* le triolet.
 Трионарь, *sm.* un scieur.
 Трионъ, *sm.* la scie; -ненъ, de scie; || l'hansar et hansard *m*; || трія съ —, *va.* scier.
 Триумвирски, *adj.* triumviral.
 Триумвирство, *sm.* le triumvirat.
 Триумвиръ (тривластникъ), *sm.* un triumvir.
 Триумфаленъ, *adj.* triomphal.
 — имня, *sm.* *fig.* le te Deum.
 Триумфална врата, *sf.* arc de triomphe ou triomphal.
 Триумфаторъ, *sm.* un triomphateur.
 Триумфъ (сборенъ въреулякъ), *sm.* le triomphe; 1. (игра на книги), la triomphe; 2. празднувань —, triompher; 3. въ —, *adv.* triomphalement. [se frotter.
 Трия (и -са о нѣщо), *va.* frotter; || -са, *vr.* Троя, *va.* empoisonner; 1. (съ думы), pointiller; 2. *fig.* picoter; 3. -вмеса (единъ другъ съ думы), *vr.* se picoter.
 Троглодитъ, *sm.* un troglodyte.
 Тройна колчавина (на показана сумма), *sf.* Com. l'or-sol *m.*
 Тройниъ и -ячасть, *adj.* Bot. terné.
 Троица, *sf.* la triade, le triumvirat, la Trinité.
 Троицниъ день (недѣля всѣхъ Святыхъ), *sm.* la Trinité.

Трои́чка (другари), *sf.* *fig.* le trio.
 Трокаръ (сачево), *sm.* Chir. le trocart ou trois-quarts.
 Тромбонъ (сачево), *sm.* la saquebute.
 Тромпета (трубилце), *sf.* la trompette, trompe *f*; || свыра —, *va.* sonner.
 Тромпетенъ знакъ, *sm.* la sonnerie.
 Тромпъ (сводъ), *sm.* Archit. la trompe; || малъкъ —, le trompillon.
 Тронна сала, *sf.* salle du trône, *f.*
 Тронно слово, *sm.* discours du trône ou de la couronne, *m.* [la stalle.
 Тронъ (царски), *sm.* le trône; || (въ черкова), Троясвамъ (на епархія епископъ), *va.* introniser.
 Троясване (на епархія), *sm.* l'intronisation *f.*
 Тропически, *adj.* tropical et tropique.
 Тропикъ (посрѣтъкъ обръкъ), *sm.* Géogr. le tropique; || който е между -лицытъ, inter-tropical, *adj.* [cogne.
 Тропамъ, *va.* frapper; || тропаса, *v.* *imp.* il Тропотене (съ крака), *sm.* le trépigement.
 Тропотило, *ка.* s. tapageur, euse.
 Тропотлива тенекія, *sf.* l'oripeau *m.*
 Тропотливъ, *adj.* tapageur.
 Тропотъ, *sm.* le tapage, fracas, piétinement et -tinage *m*; 1. правя —, *va.* *fam.* chargeriser; 2. който върви съ — (за животни), sonripède, *adj.* 3. — и сгомоть, *sm.* *fam.* la bagarre.
 Тронъ (употрѣбене рѣчи въ рѣнисна мысль), *sm.* le trope.
 Тропота, *vn.* piétiner; || (съ крака), trépigner.
 Троскотъ, *sm.* plante, le chiendent.
 Тротуаръ (пѣтека на улица за пѣшаци), *sm.* le trottoir.
 Трофей (бѣлъкъ за надвиане), *sm.* le trophée.
 Троха, *sf.* *fig.* le debris; || Géol. le détrit. Трохей (стжкъ въ стихъ, — *v*), *sm.* le trachée.
 Трохенчески стихъ, *sm.* vers trochaïque *m.*
 Трохы, *sf.* *pl.* les bribes *f*, menus droits *m*; || (отъ пексметъ), Mar. la machemoure.
 Трошене, *sm.* la trituration.
 Трошень, *adj.* moléculaire, lillupution.
 Трошица, *sf.* la moléculе, parcelle, particule, miette *f*, un soupçon de; || *fig.* un grain.
 Трошия [ротъ за — рыба, *va.* mariner; || правяне —, le saumurage.
 Трошливостъ, *sf.* la frangibilité, friabilité *f.*
 Трошливъ, *adj.* fragile, cassant, casuel, brisable, triturable, frangible, frêle, friable, pulvérulent, elastique.
 — камыкъ, *sm.* pierre pouf *f*, lambourde *f.*
 Трошкъ, *va.* casser, briser, rompre, triturer; || -са, *vr.* rompre et se —, *vr*; || трошиса, *v.* *imp.* il se casse.
 Трупамъ, *va.* tasser, amasser, agglomérer, conglomérer, appiler; || Jur. cumuler.
 Трубадуръ (въ Пикардія), *sm.* un trouvère

- et trouveur; || (провански *пѣснописецъ*), un troubadour.
- Трудень**, *adj.* difficile, rude, perplexe, ardu, fort, malaisé, fâcheux; || *fig.* épineux; || много —, penible (*voyez* Мъченъ).
- плодъ, *sm.* *Anat.* le foetus.
- Трудливъ**, *adj.* laborieux; -во, -eusement.
- Трудна** (жена), *adj.* enceinte.
- Трудно плаване**, *sm.* *Mar.* *vn.* bourlinguer.
- плодъ, *adj.* *Anat.* foetal.
- Трудность**, *sf.* la difficulté, arduosité *f.* schibboleth *m.* grosseesse *f.*; || *fig.* le noeud.
- Трудны болелы** (за раждане), *sm.* *pl.* travail d'enfants, *m.*
- Трудъ**, *sm.* le labeur, peine, fatigue *f.* ouvrage, mal, *m.*; 1. *fig.* l'exercice *m.*; 2. съ малко —, *adv.* à peu de frais; 3. -дове, *pl.* les sueurs *f.* (*voyez* Мжка).
- Трудяса**, *vr.* se peiner, s'efforcer à (de), besogner, travailler et se —, chercher à faire; 1. *fig.* labourer; 2. много са —, *fig.* ramer; || (надъ *нѣщо*) *fig.* suer sur; 3. (прилежно), piocher; 4. (съ своитѣ рѣцѣ), mettre la main à la pâte (*voyez* Мжчжа et Затичамса).
- Трупялъ**, *sm.* oiseau, le troupial.
- Трупосамъ** (закачалъ съ конецъ), *va.* faufileur.
- Трупосване**, *sm.* la faufilure.
- Трупа** (коледантъ), *sf.* la troupe.
- Труфене**, *sm.* l'ajustement *m.* parure *f.* chiffon; || *fat.* le fla-fla.
- Труфило**, *sm.* les atours *m.*
- Труфя**, *va.* adoniser; || *pop.* atinter; || -са, *vr.* *fat.* se dodiner, signoler.
- Тръвна** (пчелна), *sf.* la ruche, panier *m.*; -неъ, де рuche; || пълна — съ медъ, une ruchée.
- Търбачъ**, *sm.* un corneur, buccinateur *m.*; || || *Milit.* un trompette; || штабъ —, trompette major *m.*
- Търбене** (за обсъдване коние), *sm.* *Milit.* sonner la bout-selle.
- Търбила** (морски плушковъ), *sf.* la trompe.
- Търбиленъ** регистръ (въ органъ), *sm.* le cromorne.
- рогъ (плушковъ), *sm.* la trompette.
- Търбило**, *sm.* le canon; 1. (улука), le canal; 2. (съ заглупачета), cor à piston, *m.*; 3. рогъ —, le clairon.
- Търбила** (варганъ), *sm.* la trompe; || Евсташево —, *Anat.* trompe d'Eustache; || Фаллопово —, trompe de Fallope.
- Търбухогадачъ**, *sm.* (*voyez* Арусипицъ).
- говорникъ, *sm.* un ventriloque.
- говорничень, *adj.* ventriloque.
- говорничество, *sm.* la ventriloquie.
- Търбухъ**, *sm.* le ventre, abdomen, sein, coeur, flanc *m.* pancee *f.*; 1. *fat.* la bedaine; 2. *pop.* le sac; 3. човѣкъ съ голѣмъ —, un boursofflé; 4. извънмѣрно уголъмене на —, *Méd.* la ventrosité; 5. падане —, *Méd.* la décidence; 6. распарямъ —, *va.* éventrer; 7. разрѣзване на —, *Chir.* la gastrotomie; 8. съ празень —, *adv.* à jeun.
- Търбушастъ**, *adj.* ventru.
- Търбушенъ** (коремъ), *adj.* abdominal; || *H. nat.* ventral; || зашиване на —ни раны, *Chir.* la gastrophie. || laire *m.*
- нервень силить, *sm.* *Anat.* plexus so-
- Търбушна** момица, *sf.* *Anat.* le pancréas;
- възпалене на —, *Méd.* la pancréatite; || на —, pancréatique, *adj.*
- ципа, *sf.* *Anat.* le péritoine; || на —, péritonéal, *adj.*; || възпалене на —, *Méd.* la péritonite. || liaque *f.*
- червена жила, *sf.* *Anat.* artère ce-
- Търбя** (съ рогче), *vn.* donner du cor.
- Тръгнувамъ**, *vn.* partir, s'en aller; || *Mar.* démarquer de; || (мотаго), tourner mal.
- Тръгнуване и -гване**, *sm.* le départ; || (на ладя), la partance; || бывамъ готовъ за —, *vn.* *Milit.* mobiliser.
- Търговень**, *adj.* commerçant.
- Търговецъ**, *sm.* un négociant, commerçant, trafiquant, butiquer; 1. —, ка, *s.* marchand, ande; vendeur, euse; 2. (на ажиотажъ), un agioteur; 3. (житаръ), un blatier et marchand blatier; 4. новъ —, un parvenu, exlaquais *m.*; 5. първа рѣка —, голъмитъ —, marchand en magasin; 6. тежъкъ —, un magasinier; 7. мисль на —цы за търговски работы, la parère.
- човѣкъ, *sm.* homme de plume, *m.*
- Търговице**, *sm.* le bourg.
- Търговия**, *sf.* le commerce, négoce, trafic *m.*, traite, marchandise *f.*; 1. дръвна —, la mercantille, mercerie *f.*; 2. (скупомъ), la grosserie; 3. (съ вѣсти искусствени нѣща), le brocquantage; 4. (съ негры), traite des nègres, *f.*; 5. (съ полицы и банкноты), l'agiotage *m.*; 6. (съ зимане-даване пары), la banque; 7. придръжникъ на слободна —, un libre-échangiste; 8. боравя, въртя, обръщамъ или права —, *va.* commercer, marchander, négocier, traiter de, trafiquer en; 9. (съ вѣсти искусствени нѣща), brocancer; 10. сходень за обръщане —, commercable, *adj.*; 11. пѣмане —, *fig.* la stagnation; 12. задължениъ да плаща данъ за —, patentable, *adj.*; 13. билетъ и данъ за —, la patente; 14. който има билетъ за —, patenté, *adj.* || la toilette, *f.*
- Търговка** (на модны стокы), *sf.* revendeuse
- Търговска** фирма, *sf.* *Com.* social *m.*
- Търговски**, *adj.* commercial, marchand, mercantile.
- градъ, *sm.* la place.
- надзирачъ, *sm.* garde du commerce, *m.*
- Търговство**, *sm.* le commerce.

Тържествено (сборно) облекло, *sm.* la trabée et trabea.

— обыкаяне, *sm.* la procession.

— осветене (донанма), *sm.* l'illumination *f.*

— погръбене, *sm.* pompe funèbre *f.*

Тържественъ (сборенъ), *adj.* solennel et -lemnel, triomphal.

— день, *sm.* jour de gala.

— приемъ, *sm.* l'ovation *f.*

— собать, *sm.* le gala.

Тържество (сборъ), *sm.* la fête, gala *m.*, solennité *f.*, triomphe *m.* [lennisation.

Тържествование (имане сборъ), *sm.* la so-

Тържествувамъ (имамъ сборъ), *va.* fêter, solenniser, triompher; 1. *fig.* chanter victoire *f.*; 2. (надъ нѣкого), triompher de; 3. който -вува, triomphant, *adj.*

Тръкало, *sm.* le cercle, rond, tortis *m.*; 1. *Mar.* l'andaillot *m.*; 2. (у карета), la sas-soire; 3. (набѣлжено на земята), le cerne; 4. (около мѣсецъ-тъ), *Astr.* l'a-réole *f.*; 5. (на скръпнецъ), le rouet; 6. на -кала, tigré, *adj.*; || (за конь), tigre, *adj.*

— врътка (червей), *sf.* *H. nat.* le rotifère.

Тръкалямъ, *va.* rouler; 1. (на назадъ), re-culer; 2. -ца, *vr.* rouler et se —, se vautrer, traîner; 3. (изъ каль-та), se ventrailler.

Тръкаляне, *sm.* le roulage, roulement *m.*

Тръкалице, *sm.* la roulette, rouelle *f.*, anneau *m.*, bague, virole *f.*, boucle *m.*; 1. *Archit.* l'annelet *m.*; 2. (за езикъ-тъ на зожнецъ), la bélière; 3. (за ключове), le porte-clefs; 4. (на кракъ у соколъ), la vervelle; 5. (общито съ сърма или коприна), la car-tisane; 6. (отъ мѣдна тенекя), le paillon; 7. (пищѣлно), le rouet; 8. (за накучане), *Archit.* les armilles *f.*; 9. (на часовническо стжжло), la lunette; 10. съ — отъ другъ цвѣтъ, *Blas.* virolé, *adj.*; 11. накачване съ -ца, le bouclement.

Тръкаляста дупка, *sf.* *Archit.* la nacelle; || (на столъ), la lunette.

— джка (съ румбы за часовникъ), *sf.* *Mar.* le renard.

— подкова, *sf.* fer à patin, *m.*

— шѣпка (у в. с.), *sf.* le pétase.

Тръкалясто бранилице или длето, *sm.* la rondelle.

— бранило, *sm.* la rondache.

— затъмнене, *sm.* eclipse annulaire *f.*

— поле (сврѣдъ гора), *sm.* le rond-point.

Тръкалясть, *adj.* rond, annelé.

— прозорецъ, *sm.* *Archit.* l'oeil-de-boeuf *m.*; || (въ черкова), la rose.

Тръкалясты червен, *sm.* *pl.* *H. nat.* les annélides *m.*

Тръкамъ, *va.* froisser, frayer.

Тръкане (рога на дърво, за елень), *sm.* *Vén.* la frayure.

Тръкулявъ, *adj.* roulant.

Трънакъ, *sm.* le buisson, 'hallier *m.*, épineau *f.*, épiniers *m.*; || заякъ изъ -нацыгъ, lapin buissonnier *m.*

Трънакопъ, *sm.* le coupe-racine, beche *f.*, pic *m.*

Тръндачилень, *adj.* rose, rosat.

— вѣнецъ, *sm.* le rosaire; || дѣвоика удо-стоена съ —, une rosière.

— медъ, *sm.* *Pharm.* le rhodomel.

Тръндафиловидно растене, *sm.* plante, la rosacée.

Тръдафиловъ цвѣтъ, *sm.* rose, *adj.*

Тръдафилче, *sm.* la rosette.

Тръдафилъ (и ялмазень), *sm.* la rose; -лень, de rose; 1. компасень —, rose des vents ou de compas; 2. градина или нива съ —, la roseraie; 3. дръвче —, arbuste, le rosier; 4. цвѣтя -лы, *Archit.* la rosace et roson.

Тръние, *sm.* *pl.* le broussaillés *f.*; 1. мѣсто обрасло съ —, la roserie; 2. покрывамъ съ —, *va.* broussailler; 3. стоя на —, *vn.* être sur les charbons ou sur le grill; || *fig.* être sur les épines.

Трънка, *sf.* la brande; 1. —, arbrisseau, l'au-bépine ou épine blanche *f.*, le genévrier; 2. мѣсто обрасло съ -кы, la genévière; 3. вино отъ -кы, la genévrette. [jubier.

Трънкосливка, *sf.* arbre le prunellier, le ju-— сливки, *sf.* *pl.* la jujube, prunelle *f.*

Трънливъ, *adj.* épineux, aiguillonneux.

Трънче, *sm.* *Bot.* la spinule.

Трънь, *sm.* les épiniers *m.*, écharde *f.*; 1. *Bot.* l'aiguillon *m.*; 2. —, arbuste, l'épine *f.*; 3. отъ — та на глѣкъ, tomber de la poêle dans le feu, tomber de charibde en Scylla.

Трънясть, *adj.* buissoneux; || *Bot.* 'hérisssé de.

Тръпеливо (съ тръпене), *adv.* patiemment.

Тръпеливость, *sf.* la patience; || (у вѣро-), la tolérance; || духъ на —, le tolérantisme.

Тръпеливъ, *adj.* tolérant, patient, endurant, souffrant.

Тръпене, *sm.* la patience, tolérance *f.*; || искап-вамъ отъ —, *va.* impatienter, désoler, ex-céder, outrer; || излазямъ отъ —, *vn.* s'im-patienter.

Тръпка, *sf.* la contorsion, crampe *f.*

Тръпки, *sf.* *pl.* la convulsion; 1. *Méd.* le spasme; 2. (студены), le saisissement; 3. схванатъ отъ —, convulsionnaire, *adj.*; || *Méd.* convulsé, *adj.*; 4. расположени къмъ —, la convulsibilité; 5. наклоненъ на —, convulsible, *adj.* 6. страдалецъ отъ —, *Méd.* spasmatique, *adj.*; 7. учене за —, *Méd.* la spasmologie.

Тръпнене, *sm.* la titillation.

Тръпнивъ, *adj.* *Méd.* clonique.

Тръпня, *vn.* titiller.

Тръпно движене, *sm.* *Méd.* le tic.

— сключване (на челюстимъ), *sm.* le trismus.

Тръпчесто замижаване (на клепачитѣ), *sn. Méd.* la cataclase.

Тръпчень, *adj.* spasmodique, convulsif; съ-пкы, -ivement.

Тръпня, *sn.* tolérer, souffrir, soutenir, supporter, comporter, endurer, porter; 1. *fig.* es-suyer; 2. (*за*), patir de, pour; 3. не ми са тръпня, *v. imp.* il me tarde de; 4. това не може са тръпня, cela est violent, cela est trop violent; 5. тръпятса, ils s'accordent; 6. (не) тръпимса (*единъ другъ*), *vr.* se souffrir.

Тръсакъ, *sm.* l'ébranlement *m.*

Тръсей, *sm.* la secousse.

Тръсене, *sn.* la recherche, poursuite, perquisition, quête, demande, brigue *f*; 1. le tressaillement, secousse *f*, secouement et secouiment, tremoussement; 2. (*на земята*), tremblement de terre, *m*; 3. (*въ къща*), la descente de police.

Тръсенъ, *adj.* ambitieux, couru.

Тръслиникъ, ница, *s.* solliciteur, euse; un perquisiteur, poursuivant, aspirant *m*; 1. *Opt.* le trouveur; 2. *Chir.* le gorgeret; 3. (*на мѣсто*), un candidat.

Тръснице, *sn.* le borbier; || *fam.* bain de grenouilles ou de crapaudes, *m.*

Тръстникакъ, *sm.* la cannaie.

Тръстинка, *sf.* le bâton, canne *f*; || (*камъжъ, сазъ т.*), plante, le roseau, junc *m*; || мѣсто обрасло съ —, la roselière, jonchaie *f*.

Тръсть, *sm.* la canne.

Тръся, *va.* chercher, feuilleter, poursuivre, demander, solliciter, perquisitionner; 1. *fig.* quêter, fouiller, fureter, éplucher; 2. *fam.* pourchasser; 3. (*нѣкого*), *fig.* relancer; 4. (*дыря нѣщо*), se mettre en quête *f*; 5. (*на нѣщо срѣдството*), aviser à; 6. (*накъ или познаенство*), rechercher; 7. (*накъ загу-беното*), *fig.* se replumer.

Тръсж, *va.* secouer et se —; || -са, *vr.* trembler, se tremousser, tressaillir; || *Phys.* vibrer.

Търта (*на пилцы*), *sf.* le croupion; || мръвка отъ кѣмъ —, le sot-l'y-laisse.

Търхаво и Золаво, *sn.* (*voyez* Бодливо).

Тършувамъ, *va. fig.* fourgonner.

Тръбене, *sm.* la consommation, consommation *f*.

Тръбителини нѣща, *sm. pl.* la denrée; || записка за разноски на —, les écroues *f*.

Тръбникъ, *sm.* le missel, rituel, breviaire *m*, un consommateur.

Тръбува, *v. imp.* il faut, il importe, il nécessaire, il est besoin de.

Тръбя, *va.* consommer, agencer.

Тръва, *sf.* l'herbe *f*, herbage, foin *m*, plante, *f*; 1. корень съща —, *Bot.* le gramin; 2. обрасалъ съ —, *herbu, adj*; 3. поставлямъ на -та нѣщо, *va.* herber; 4. прѣобръщамъ —, *va.* faner; 5. хранятса съ —, *v. imp.* ils pâturent; 6. -вы, *pl. Bot.* la graminée; 7. дръвны —, fines herbes; 8. миризливы —, herbes

fines; 9. събиране —, l'herborisation *f*; 10. събирамъ — по полето, *va.* herboriser; 11. събирачъ на —, un botaniseur; || *fam.* un herboriseur et -risateur; 12. търговецъ на църителины —, un herboriste. [*herbacé.*]

Тръвистъ, *adj.* herbeux et herbageux; || *Bot.*

Тръвица, *sf. dim.* l'herbette *f*.

Тръвница (*хербарій*), *sm.* l'herbier *m*.

Тръвно възваряване, *sn. Méd.* l'apozème *m*. — растене, *sn.* la graminée et plante graminée.

Тръвовѣщъ, *sm.* un botaniste.

— пасно (*паси-трѣва*) животно, *sm. Н. nat.* herbivore, *adj m.*

Тръвеность, *sf.* la sobriété, tempérance *f*; || община за —, société de tempérance.

Тръзвенъ, *adj.* sobre, tempérent; || ставамъ —, *vn.* désenivrer et se —, *vn*; || *fam.* des-souler.

Трънере, *sn.* le tremblement, saisissement, frémissement *m*; 1. *Phys.* la vibration; 2. *Méd.* la trépidation; 3. (*нервы*), tressaillement des nerfs, *m*; 4. малко —, le frissonnement.

Трънирателно припадване, *sn. Méd.* l'éclampsie *f*.

Трънирливъ, *adj.* tremblant.

Тръперя, *vn.* trembler, tressaillir, fremir de; 1. *Phys.* vibrer; 2. (*отъ радостъ*), tressaillir de joie *f*; 3. (*отъ студъ*), grelotter; 4. тръперать (*за крака, на конь*), *v. imp.* ils flageolent.

Тръпирателенъ гласъ (*въ органы, тремуланти*) *sm.* le tremblant.

Тръптене, *sn. Phys.* la vibration; 1. *Astr.* le scintillement, aberration *f*; 2. (*на звѣздытъ*) *Astr.* la scintillation; 3. докаранъ въ —, *Phys.* vibrant, *adj*.

Тръптливостъ, *sf.* la vibratilité.

Тръптливъ, *adj.* vibratile, scintillant, pantelant, aberrant; || (*за жили*), *Anat.* roulant.

Тръптя, *vn.* fretiller; 1. *Phys.* vibrer; 2. тръпти, *v. imp. Astr.* il scintille; 3. който тръпти, *Phys.* vibrant, *adj*.

Тръсакъ, *sm.* le craquement, fracas, éclat, cras, pétitement, cri *m*.

Тръска, *sf.* la fièvre; 1. силна —, *fam.* fièvre de cheval; 2. слаба —, *dim.* la fiévroite; 3. (*съ лунички*), *Méd.* fièvre morbillieuse; 4. (*съ студъ*), *Méd.* fièvre algide; 5. (*съ сыпаница*), fièvre miliaire; 6. (*съ тръперане*), *Méd.* fièvre épiale; 7. безъ —, *Méd.* apyretique et -rectique, *adj*; 8. безреденъ върежъ на —, *Méd.* l'ataxie *f*; 9. който докарва —, fiévreux, *adj*; 10. учене за —, *Méd.* la pyrétiologie; 11. цѣръ за —, *Méd.* fébrifuge, antifièvre, pyretique, *adj. m.*

Тръска, *sf.* l'éclat *m*, écaille *f*; 1. —, *poisson*, la merluche et merlus *m*, gade *m*; 2. (*дрѣсна*), le cabillaud et cabliau, 3. le stock-

- fisch et -fiche; 4. двѣ -кы свързаны заедно, poignée de merluches, *f.*
- Тръскавъ, *adj. m.* fiévreux; || *Méd.* fébricitant.
- Тръскавица, *sf.* la foudre, tonnerre *m.*, bélemnite *f.*, carreau de foudre, *m.*; || падане —, coup de foudre, *m.*
- Тръскаво състояние, *sm. Méd.* la pyrexie.
- Тръскалка, *sf.* arbre, le sablier.
- Тръскамъ, *vn.* éclater, petiller et pétiller; || *fig.* péter.
- Тръски, *sf. pl.* la rognure, retaille, planure, bûchette, parure *f.*; || (отъ дърва), le copeau; || вино избытено съ —, vin de copeaux, *m.*
- Тръснителъ, *adj.* foudroyant.
- Тръснувамъ и -са, *va. vr.* foudroyer.
- Тръснуване, *sn.* le foudroiement, coup de tonnerre, *m.*
- Тръсчепъ, *adj.* fiévreux; || *Méd.* febrile.
- Тръсчица, *sf. fig.* le fétu.
- Тръщъ, *vn.* craquer.
- Трюмелъ, *sm. Mar.* le papillon.
- Трюмъ, *sm. Mar.* fond de cale, *m.*
- Трюфелно мѣсто, *sm.* la truffière.
- Трюфель, *sm.* plante, la truffe; -ли, de truffe; || натъпкувамъ съ -ли, *va.* truffer; || дыриликъ на -ли, un rabastan.
- Ту . . . ту, *adv.* tantôt . . . tantôt, qui . . . qui.
- Туазъ (шестфитовъ растѣе), *sm.* la toise; 2. прѣмѣрвамъ съ —, *va.* toiser; 3. мѣриликъ съ —, un toiseur.
- Туалетна кошничка, *sf.* le sultan.
- Туалетно покрывало или труфилъ, *sm.* la toilette. [*sm.* la toilette.
- Туалетъ (облекло и труфилно прѣстолче), *sm.*
- Тубероза, *sf.* plante, la tubéreuse; -зентъ, de tubéreuse.
- Туй или Това, *pron. dém.* c' ou ç'.
- Тукавъ (купича звѣзды), *sm. Astr.* le Toucan.
- Тукъ и -ка, *adv.* ici, ci, céans, ça; 1. отъ —, d'ici; 2. до —, jusqu' ici; 3. прѣвъ —, отъ —, par ici; 4. — и тамъ, de côté et d'autre, ça et là; 5. кой —, кой тамъ, qui ça, qui là; 6. — тамъ, de brie et broc; || (сжкане на кучета)! *Vén.* le 'houyari et ouyari; 7. отъ — и отъ тамъ, deçà et delà; 8. тукъ, тукъ! *interj.* à moi. — земець, *sm.* un indigène.
- Тула, *sf.* la brique, le carreau; 1. обмазване кирпичи за -лы, le briquetage; 2. измазване на подобие -лы, *va.* briqueter; 3. пещъ за -лы, la briqueterie.
- Туларница, *sf.* la briqueterie.
- Тулари, *sm.* un briquetier; || (що свѣе и пече тили) un carrelleur.
- Туденъ цѣвъ, *sm.* briqueté. [*le thon.*
- Тумаъ (испанска скумрия), *sm.* poisson.
- Тумба, *sf.* la balle, ballot *m.*, cubulte *f.*; || *Archit.* la gaine; || (денки стока), *Com.* le suron.
- Тумбакъ (у животны), *sm.* la panse, herbier *m.*; || *Anat.* le feuillet.
- Тумбичка, *sf.* le paquet.
- Тунно злочестіе, *sm. fig.* revers de fortune, *m.*
- Тунъ, *adj.* faux. [*raison.*
- Тунъ, *adv.* en vain, inutilement, à tort, sans
- Тупкамъ, *va.* trepigner, battre, percuter; || (съ кракъ-тъ си), taper du pied; || (съ крака), pietiner.
- Тупкане, *sn.* la percussion, trépignement *m.*; 1. (съ крака), le pietinement et -tinage; 2. (отъ копыто), *Vén.* la battue; 3. (сърдце), le battement. [*pulsatif.*
- Тупланъ (който тупти, -бие), *adj. Méd.*
- Тупъ-тупъ, *sm.* (voyez Тикъ-такъ).
- Турбина, *sf. Méd.* la turbine.
- Турень, *part.* mis.
- Турло, *sn.* le cratère; || (на пещъ), la tuyère; || -горещина, la bouffée.
- Турмалинъ (електрически шорлъ), *sm.* la tourmaline.
- Турниръ (карусель), *sm.* le tournoi.
- Турска имперія, *sf.* empire du croissant, *m.*
- Турски езикъ, *sm.* le turc et langue turque *f.*; || по турски, *adv.* à la turque. — збалець, *sm.* la genette. — платъ, *sm.* la turquoise. — полумѣсецъ, *sm. Milit.* bonnet ou chapeau chinois, *m.* — Султанъ, *sm.* le grand-seigneur ou -ture. — тѣпанъ, *sm.* grosse caisse *f.*
- Турскоземець (левастски сбданъ), *sm.* un levantin.
- Турухтанъ, *sm.* oiseau, le tringa.
- Турфанда (прѣсенъ) грахъ, *sm. t.* le 'hativeau
- Туръ (кожъ пѣленъ съ прѣстъ), *sm.* Fortif. le gabion, corbeille, défensive *f.*; || утвърдене съ -рове, la gabionnade et -nage *m.*; || закрывамъ съ -рове, *va.* gabionner.
- Туряне, *sn.* la mise, placement, posage *m.*, pose *f.*; || (отгорѣ), l'imposition *f.*
- Турякъ, *va.* mettre, placer, poser; 1. (вода на вино), baptiser; 2. (нѣкого на столъ), asseoir; 3. (нѣкадѣ), *fam.* nicher; 4. (отгорѣ), imposer; 5. (помеждулъ), interposer; 6. (на право), dresser; 7. (на прѣвното мѣсто), replacer; 8. (на страна), ranger; 9. (шаха на конъ), barder.
- Тутакъ-си, *adv.* sans déport. [*tenage.*
- Тутенагъ (цимъ и бисмутъ), *sm.* le tou-
- Туткалъ, *sm. t.* (voyez Смола).
- Туттъ (всички заедно), *sm. pl. Mus.* le tutti.
- Тутяеть, *adj.* tuffer et tufacé.
- Тутъ (каменлива земя), *sm.* le tuf; -фентъ, de tuf.
- Тутція (прокиша отъ цимъ), *sf. Chim.* la tutia et tuthie, spode *m.* [*m.* fonte *f.*
- Тучъ (жълта мѣдъ), *sm. t.* le bronze, airain
- Тунъ, *sf.* encre de Chine ou de la Chine, *m.*
- Тѣу! *interj.* pouah, nargue de, tête-bleu.

Тъ (*ф. та, н. то, пл. тѣ et н. та*), *art. le ou l' (ф. la ou l'; пл. les)*.

Ты, тебе, тебѣ; *пл. виѣ, pron. pers. tu ou toi (пл. vous)*; 1. говоря нѣкому ты, *vn. tutoyer*; 2. казваме си — (*единъ на другъ*), *se tutoyer*, être à tu et à toi avec; 3. употребѣне на рѣчь —, le tutoiement et -toiment; 4. употребѣвать, ка на рѣчь —, *s. tutoyeur*, euse.

Тыква, *sf. plante*, la citrouille, cource *f*; -вень, de —. [*adj. f.*]

Тыквено растене, *sn. Bot. cucurbitacée*.

Тылень, *adj. Anat.* occipital.

Тылие (*на пождѣ*), *sn. le dos*; || (*на чукѣ*), la panne.

Тылно прикриване, *sn. Fortif.* le parados.

Тыль, *sm. la nuque*, chignon *m*; || *Anat.* Porciput *m*.

Тѣлесенъ, *adj. corporal*; -сно, -lement.

Тѣлесна слабость, *sf. défaillance de nature, f.*

Тѣлесно глобяване, *sm. Jur.* peine afflictive *f*.

— обучене, *sn. l'exercice m*; || (*у Римляны*), la gestation.

Телесность, *sf. la corporeité et -ralité*.

Тѣлни цѣтъ, *sm. la carnation*, chair *f*; || (*за цѣтъя*), carné, *adj.*

Тѣло, *sn. le corps*, chair *f*; 1. (*у твърдо*), *Mathém.* le solide; 2. отдавамъ — нѣкому-си, *va. corporifier et -poriser*; 3. изгаряне — на пламыкъ, *Chim.* la déflagration; 4. расположено на -то къмъ болести, *Méd.* la diathèse.

— движене, *sn. le geste*, exercice *m*.

— съставяне, *sn. la constitution*, tempérament *m*, complexion *f*, physique *m*, pose *f*; 1. *fig.* la trempe, pâte, *f*; 2. *Méd.* la crase; 3. отъ добро —, bien constitué; 4. отъ ъко —, *fig.* d'une bonne trempe; 5. което са държи отъ —, *Méd.* constitutionnel, *adj*; 6. образявамъ —, *va. complexionner*.

— хранителъ, *sm. un satellite*, bostangi *m*; || *fig.* un janissaire.

Тѣме, *sn. sommet de la tête, m*; || *Anat.* le sinciput, vertex *m*.

Тѣменна кость, *sf. Anat.* os parietal *m*.

Тѣмени, *adj. Anat.* sincipital.

Тѣмъ, *pron. leur (pour à eux, à elles)*.

Тѣсентъ, *adj. étroit*, strict, exigu, juste, étranglé; 1. *fig.* intime; 2. *fam.* étriqué; 3. (*въ задны крака, за животны*), jarreté, *adj*; 4. (*за пкътъ*), angustié; 5. ставамъ —, *vn. rétrécir et se —, vr*; || (*по-тѣсентъ*), *vn. se resserrer*; 6. твърдъ —, étranglé.

— каналъ (*между море и пристанища*), *sm. le goulet*.

— проливъ, *sm. le canal*, chenal *m*; 1. *Géogr.* le pertuis; 2. *Mar.* le débouquement; || трыгувамъ изъ —, *vn. débouquer*; || трыгуване изъ —, le débouquement.

Тѣсентъ прѣходъ (*клисура*), *sm. la gorge*, couloir, boyau *m*; 1. *Géogr.* le pas; 2. *Mar.* la bouque; 3. (*на ладия*), *Mar.* la coursive.

— сюртукъ, *sm. le justaucorps*.

Тѣсна бухалчица, *sf. le triquet*.

— варка, *sf. la burge*.

— ивица, *sf. la comète*, bisette, tavelle *f*;

|| (*копривия*), la faveur.

— карета (*за двамина*), *sf. le vis-à-vis*.

— ютия (*у шжавичтъ*), *sf. le carreau*.

Тѣснина, *sf. le défilé*, la foule.

Тѣсничкъ, *adj. Bot.* linéaire.

Тѣсно, *adv.* petitement.

Тѣсно и -тия, *sf. l'étroitesse f*, presse *f*; въ —, *adv.* à l'étréot.

Тѣсны берневецы, *sm. pl. Théât.* le maillot.

— панталоны (*залѣвнаты*), *sm. pl. pantalon collant m*.

Тѣсто, *sn. la pâte*; -танъ, de pâte; 1. (*за уголяване кокошкы*), le pâton; 2. мѣсене —, le pâtissage; 3. точъ — на петуры, *va. feuilleté*; 4. точенъ —, le feuilletage.

Тѣстиво и -тяно ѣдене, *sn. le farineux*.

Тѣстивость, *sf. la pastosité*.

Тѣстивъ, *adj.* pâteux.

Тѣхны роднина, *sf. pl.* les leurs.

Тюлерійскы сарай (*въ Паризъ*), *sm. les Tuileries f*.

Тюлпанно дърво, *sn. arbre*, le tulipier.

Тулпанъ, *sm. plante*, la tulipe; -ненъ, de tulipe; || видъ —, la veuve.

Тюль (*плата*), *sm. le tulle*; -ленъ, de tulle; || майсторъ или търговецъ на —, un tulliste.

Тюмбелекаръ, *sm. un timbalier*.

Тюмбелекъ, *sm. t. tambour de basque m*, timbale *f*, attabale *m*; || органо блъскане съ -ленъ, les timbales. [Видове].

Тюрлин, *sf. pl. t. Pharm.* les espèces (*voyez Тя, pron. f. elle (voyez Той)*).

Тягънтъ, *Chim.* -фастъ, *adj.* sulfureux; || прѣ-обрыщане въ -фасто, *Chim.* la sulfuration.

— водородъ, *sm. l'hydrosulfure m*.

— трагъ, *sm. la soufrière*; || *Géol.* la solfatère.

— цинкъ, *sm. (voyez Бленда)*.

Тягна кисѣлина, *sf. Chim.* acide sulfurique *m*.

— клѣчина, *sf.* l'allumette *f*.

Тягно-водородна кисѣлина, *sf. acide hydrosulfurique m*. [sulfate *m*.

— водородокисѣла соль, *sf. Chim.* l'hydro-испарене, *va. le méphitis*.

— кисѣла соль, *sf. le sulfate*.

— клѣчкарь, *sm. un allumettier*.

Тягъ, *sm. le soufre*; 1. мажъ или напуше-вамъ съ —, *va. soufrer*; 2. мазане или напушеване съ —, le soufrage; 3. отъ-лямъ — отъ нѣщо, *va. Chim.* désulfurer;

4. отъ-ляне на —, la désulfuration.

Тягъята смѣсъ, *sf. Chim.* le sulfure.

Тягъятокисѣла соль, *sf. Chim.* le sulfite.

Тѣга, *sf. l'ennui m*, anxieté, gêne, langueur,

lassitude, humeur *f*, dépit, déplaisir *m*; 1. *fat.* le crève-cœur; 2. *pop.* la scie; 3. (за бацино огнище), maladie ou mal du pays, *f*; 4. докарвамъ —, *va.* ennuyer, dépit; 5. права да прѣмине —, *va.* désennuyer; 6. прѣмнува ми —та, je me dépie; 7. рапрѣстувамъ —, *va.* tromper.

Таженъ, *adj.* ennuyeux, ennuyant, déplaissant, accablant, fâcheux, nauséabond et nauséaux, fastidieux, maussade, sombre; 1. *fig.* narcotique, soporatif et —porifère ou —porifique; 2. *pop.* sciant; 3. —жно ми е, s'ennuyer de, se déplaître.

Тажливъ, *adj.* ennuyant.

Тажно нѣщо, *sn. pop.* la scie.

— слово, *sn. fig.* l'omelie *f*.

Тажность, *sf.* la tristesse.

Таж или Така, *adv.* oui, oui-da, aussi, si, de même, tout de même, tellement, décidément, également, de la sorte; 1. и —, ainsi, aussi bien, par conséquent; 2. — както, aussi bien que, de même que, ainsi que; 3. — да какъ, en quelque sorte; 4. — щото, de sorte que, en sorte que, de ou en telle sorte que, si bien que; 5. — да бѣде или така нека бѣде, soit; 6. —... както, tel que; 7. — малко, non plus; 8. много, tant; 9. — нареченый, *adj. inv.* soi-disant; 10. — и така, entre le zist et le zest; 11. таѣ-таѣ и —, la et la la; || *fat.* couci-couci.

Тажане, *sn.* le tissage, tissu *m*, tissure, texture, contecture *f*; || (съ различноцветны нишки), le chinage et chinure *f*.

Тажанъ, *part.* tissu.

Тажанъ, *sf.* l'étoffe *f*, tissu, tissage *m*, tissure *f* (voyez Платъ).

Тажарски клей, *sm.* le chas.

Тажателень станъ, *sm.* le tour.

Тажарство, *sn.* la tisseranderie.

Тажачъ, *sm.* un tisserand; —чески, de tisserand; || un toilier; || (на коприна, копринаръ), tisserand en soie, *m*.

Тажмежъ, *sm. Typ.* le registre et regître.

Тажменность, *sf.* la fidélité.

Тажмень, *adj.* exact, précis, juste, fixe, ponctuel, régulier, fidèle, exprès, franc, propre, explicite, rigide, strict; 1. (за брой), pair, *m*; 2. (на тегло, за монета), rebuchant; 3. твърдъ —, superstitieux, régarant.

— брой, *sm. Arithm.* la dividende.

Тажмо, *adv.* juste, justement, proprement, réglément, avec régularité, à la lettre, à point nommé, de point en point, trait pour trait; 1. *fam.* recta, ric-a-ric; 2. (за теглилка), *Com.* brut; 3. — да какъ, à proprement parler ou parlant; 4. — таѣ, précisément; 5. — cera, à propos; 6. — потрібный часъ, un à propos; 7. — на

врѣме, à point, à propos; 8. — въ частъ, *fat.* sonica. [laire.

Тажмообразенъ (за коня), *adj.* fac-similé, justesse, précision, régularité, rigidité *f*, scrupule *m*, rigueur; || въ —, *adv.* à la rigueur, à toute rigueur, en rigueur; || съ —, trait pour trait.

Тажмя, *vn. fig.* viser.

Тажъ (сѣтъ, чифтъ *t.*), *sm.* le pair, paire, couple *f*; 1. (на щампа), le regard; 2. вързвамъ на —кове кучеата, *va.* coupler; 3. отбиране за —, l'appareillement *m*, apparement *m*; 4. права —, *va.* rapparier; 5. праване —, le rapparierement; 6. развалямъ —, *va.* déparier (voyez Дватакъ et Едны). — конь, *sm.* un bricolier.

Тажж и Тажж (платно, сукманъ), *va.* tisser, tistre, tramer; || (китляно по кадибяны нишки), velouter; || (съ различноцветны нишки), chiner.

Тажма, *sf.* le brouillard, vapeur légère *f*, les ténèbres; || морска —, la brume.

Тажмѣнь, *adj.* brumeux, brun, ténébreux, borgne, noir, opaque, obscure, abstrus, logographique, triste; 1. *fig.* nuageux, vaporeux; 2. (за мъла), sourd; 3. (за цѣбитило), foncé.

— мракъ, *sm.* sombre, *adj.*

— цѣбтъ, *sm.* le brun.

Тажминна, *sf.* l'obscurité *f*, ombre *f*, les ténèbres *f*; || *fig.* le crêpe; || въ —та, *adv.* *fig.* à tâtons.

Тажница, *sf.* maison d'arrêt ou de détention, basse-fosse *f*, cachot *m*, geôle, conciergerie *f*; 1. (на Венеціанска инквизиция), les plombs de Venise, *m*; 2. (за роби въ Турско), la bague; 3. заиране въ —, l'incarcération *f*, emprisonnement *m*; 4. заиране въ —, *va.* emprisonner, incarcérer, enfermer, claquemurer; || *fat.* coffrer; 5. въ —, sous les verrous *m*.

Тажнинчаръ, *ка. sc.* concierge de prison, porte-clefs; 1. (толпукиѣ *t.*), un geôlier; 2. съдачница на —, la geôle; 3. —чарска плата, *sf.* le geôlage.

Тажно, *adv.* obscurément; 1. *fat.* en style d'oracle, *m*; 2. — е, *v. imp.* il fai nuit; 3. права по —, *va.* rembrunir.

— жѣлъ, *adj.* olivâtre, feuille-morte; || (за коня), saure.

— цѣбтъ, *sm.* le feuille-morte.

— мѣсто (на бѣла кнуза), *sm.* le noyé-d'eau.

— русъ, *adj.* châtain.

— сивъ, *adj.* livide.

[pensée, *f*. — синъ, *adj.* bleu turquin *m*, couleur de

— чървеножѣлъ, *adj.* colombin.

— чървѣнь, *adj.* tanné, ponceau, bai-brun, coloré.

— конь, *sm.* un alezan.

Тѣмнѡчървенъ цвѣтъ, *sm.* la mordorure; || на —, mordoré, *adj.*

— **цвѣтенъ** (*за калмыкъ*), *adj.* velouté.

Тѣмнѡсть, *sf.* l'opacité *f.*

Тѣмнѣя, *va.* assombrir, offusquer.

Тѣмничкъ гласъ, *sm.* filet de voix, *m.*

Тѣнка врьвъ (*одеѣ*), *sf.* voyez **Лнь**.

— **джска**, *sf.* la volige.

— **джочица**, *sf.* l'aisseau ou bardeau *m.*

— **ерешка кожа**, *sf.* le canapin.

— **ивница**, *sf.* la mignonette; || (*отъ Флан-дрѣя*), les malines *f.*

— **кърпица**, *sf.* le sautoir.

— **мекица**, *sf.* l'oublie *f.*; — **киченъ**, d'oublie.

— **мокава**, *sf.* la carte.

— **мръвка** (*месо*), *sf.* l'émincé *m.*; || нарѣзвамъ на — **кы месо**, *va.* émincer.

— **мусилина**, *sf.* l'organdi *m.*

— (*полвина*) **сѣнка**, *sf.* la demi-teinte.

— **пръчка**, *sf.* la 'houssine; || **истъресвамъ** съ —, *va.* 'houssiner.

— **пръчица** (*въ хубавописане*), *sf.* la liaison.

— **и прозира хартія**, *sf.* papier joseph *m.*

— **саржа** (*въ лъненъ платъ*), *sf.* l'impériale *f.*

Тѣнко, *adv.* finement; 1. **изъ** —, minutieusement, par le menu; 2. **на** —, en toutes lettres; 3. **правя по** —, *va.* amincir.

— **въ лнено халище**, *sm.* la castelogne.

— **вжженце**, *sm.* Mar. la lignerolle.

— **измазване**, *sm.* le replâtrage; || — **измазвамъ** (*съ гипсъ*), *va.* replâtrer.

— **писало** (*на буквы*), *sm.* la delié.

— **сврѣдле**, *sm.* Mar. la rouane; || **проби-вамъ** съ —, *va.* rouanner.

— **суко** (*отъ градъ Лувье*), *sm.* le louviers; || (*отъ Седанъ*), le sedan.

Тѣжкѡсть и Тѣжичина, *sf.* la délicatesse, élégance, finesse, minceur, ténuité, subtilité *f.*; || (*на гласъ*), la gracilité; || **нѣмане** — въ сѣщанеа, l'indélicatesse *f.*

Тѣнькъ, *adj.* mince, fin, délicat, délié, effilé, grêle, tenu, subtil, menu, maigre; 1. (*за змѣя*), croulier; 2. **най** —, superfin; 3. **твърдъ** —, *Com.* extrafin.

— **атласъ** [*видъ* —], l'armoisin *m.*

— **бѣлъ гимъ**, *sm.* la laine beige *f.*

— **вкусъ** (*въ писалото*), *sm.* l'atticisme *m.*

Тѣнькъ высокъ, *adj.* svelte, élancé, dégagé, d'une belle venue.

— **дѣльгъ соколъ**, *sm.* l'esclaire *m.*

— **пергаментъ** (*велень*), *sm.* le vélin et peau de vélin, *f.*

— **пѣрвазъ**, *sm.* le tiers-poteau.

— **тѣсенъ гимъ**, *sm.* le cadis.

— **рѣзенъ хлѣбъ**, *sm.* la mouillette.

— **ратинъ** (*платъ*), *sm.* l'espagnolette *f.*

— **слабъ**, *adj.* fluet; || (*за гласъ*), grêle.

— **и черъ човѣкъ**, *sm.* *fig.* une momie.

— **широкъ ножъ**, *sm.* le tranchelard.

Тѣпанна диница, *sf.* le tambour; || (*въ ухото*), *Anat.* le tympan; || **на** —, *Anat.* tympanique, *adj.*

Тѣпанаръ, *sm.* un tambour, tambourin, tambourineur; || *fat.* un tapin.

Тѣпанче (*въ часовникъ*), *sm.* la fusée.

Тѣпанъ, *sm.* le tambour.

Тѣпкана глина, *sf.* terre à foulon, *f.*; || (*и маичкана*), le pisé.

Тѣпкачъ (*на гроздѣ*), *sm.* un fouleur.

Тѣпоглавъ, *sm.* poisson, le coryphène.

— **кѣтенъ**, *adj.* Géom. obtusangle.

— **оржжѣ**, *sm.* arme mornée *f.*

— **уміе**, *sm.* hébétude mentale ou d'esprit, *f.*

— **умнѡсть**, *sf.* *fig.* la pesanteur.

— **умъ**, *adj.* stupide, hébété, pesant, borné, bête; || *fig.* bouché; || **правя** —, *va.* hébéter.

— **човѣкъ**, *sm.* un béotien.

— **шило** (*за избуване*), *sm.* le repoussoir.

Тѣпнѡсть, *sf.* l'engourdissement *m.* hébétation *f.*; 1. (*на разумъ-тъ*), le béotisme; 2. (*на слухъ-тъ*), la dureté d'oreille; 3. (*на умъ-тъ*), l'abalourdissement *m.*

Тѣпчъ, *va.* fouler; || **чѣтъ** (*за пилцы*), *v. imp.* ils côchent.

Тѣпъ, *adj.* mousse, lourd, matériel; 1. *fig.* bête, massif, rétréci; 2. *Géom.* obtus; 3. (*или дебелиъ*, *за умъ-тъ*), épais; 4. **правя** —, *va.* engourdir; || (*и fig.*), émousser;

5. **ставамъ** —, *vn.* s'émousser, s'épointer.

Тѣпы оржжѣя, *sm. pl.* armes courtoises *f.*

Тѣтряса, *vr.* marcher à peine.

Тѣченъ (*за лустіе*), *adj.* Bot. conjugué.

Тѣща, *sf.* la belle-mère (mère de la femme).

У.

У

У, la vingtième lettre de l'alphabet bulgare.

У, *prép.* chez, dans, par, pendant; || bah, ouais, 'hé, eh, 'ha; || — **уа** (*выжъ на лосцы*), *Vén.* taïaut.

У, *sm.* nom bulgare de la lettre У.

Убаевамъ, *va.* dodeliner.

Убарамъ, *va.* combattre (voyez **Уборевамъ**).

Убезпокойвамъ, *vr.* s'alarmer de.

Убивамъ

Убивамъ, *va.* tuer, assassiner, assomer, immoler, faire périr, mettre à mort, égorger, couper la gorge à; étendre sur le carreau, abattre, défaire; 1. (*на бой*), échiner; 2. (*добытакъ*), saigner; 3. (*пращамъ на другый свѣтъ*), *fat.* dépêcher; 4. (*самъ себе си*), *vr.* se suicider; 5. **убивать** (*за ботушы*), ils blessent; 6. **който убива или коли до-**

бытакъ, un assomeur; 7. -са, *vr.* se détruire; 8. -вameca (*единъ другъ*), s'entre-tuer.
Убиване, *sn.* le massacre; || (*подъ копыто*), *Vétér.* la bleime.

Убиквитарій (*ересъ*), *sm.* l'ubiquitaire *m.*

Убить [бывамъ —, *vn.* rester sur la place. — пѣть, *sm.* chemin battu *m.*

Убийственъ, *adj.* meurtrier, homicide, assassine.

Убийство, *sn.* l'assassinat *m.*, meurtre *m.*; || (*на подданникъ*), le subicide.

Убийць, *sm.* un assassin, meurtrier, jugulateur, égorgeur, tueur, coupe-jarret; || (*на роднина и др. т.*), *sc.* parricide.

Ублажене, *sn.* la béatification.

Убождамъ, *va.* piquer, poindre.

Убождане, *sn.* la piquûre; || *fig.* la morsure.

Убoreвaмъ, *va.* démentir, repousser, nier, réfuter, impugner.

Убoreвaнe, *sn.* la réfutation; || (*напрѣченъ отговоръ*), la réponce; || *Jur.* la repliche.

Убoreвaчъ, *sm.* un réfuteur.

Уборенъ дворъ, *sm.* les étableries *f.*

Уборливъ, *adj.* réfutable.

Уборна трѣва, *sf.* plante, l'arrête-boeuf *m.*

Уборъ, *sm.* l'étable *f.*, écurie, bouverie *f.*, bouverin *m.*; 1. вкарвамъ въ —, *va.* établir; 2. държане въ —, la stabulation; 3. плащане или поемъ за —, l'étableage *m.*

Убѣждамъ, *va.* séduire, arraisonner.

Убѣдителенъ, *adj.* *f.* probante.

Увалевaмъ, *va.* triper; || -вaca, *v. imp.* il se fripe.

Увардеване [съ —, *prép.* sauf.

Уваровитъ (*склѣтъ камакъ*), *sm.* l'ouvarovite *f.*

Уваривамъ и -рамъ, *va.* se réduire.

Увратъ, *sm.* l'arpent *m.*

Увертюра, *sf.* Mus. l'ouverture *f.*

Увеселене, *sn.* la dissipation, distraction *f.*

Увеселителна пѣсня, *sf.* bachique, *adj.*

Увеселително срѣдство, *sn.* *fat.* l'amuse-
soire *f.*

Уветѣль, *adj.* vieux ou vieil, obsolète, inveté-
ré, usé, d'occasion *f.*; 1. *fig.* suranné; 2. *fat.* perrique; 3. (*за дръва*), râpé, mûr.

Уветѣлы мысли, *sf. pl.* la vieillesse.

Уветѣвамъ, *va.* vieillir, s'invéterer, laisser
suranner, user. [s'enrouler.

Увивамъ, *va.* enrouler, entortiller; || -ca, *vr.*

Увиване, *sn.* l'enroulement *m.*

Увирамъ, *va.* fourrer; || -ca, *vr.* se fourrer,
se mêler de, descendre. [tomber.

Увисновaмъ, *vn.* pendre, s'avalier, plier,

Увисноване, *sn.* Chir. la prolapsus; || (*на стемъ*), Mar. la quête. [babine.

Увисната жуна (*у нѣкои животни*), *sf.* la

Увиснатъ, *adj.* tombant; || *fig.* suspendu.

Увиснаты бузы, *sf. pl. fat.* l'abajoue *f.*

— плодове (*на коренъ-тъ още*), *sn. pl.*
récoltes pendantes par les racines.

Увлачане (*дѣвойка*), *sn.* le rapt.

Уволнене, *sn.* l'affranchissement *m.*, manu-
mission, retraite, exemption *f.*, renvoi *m.*; ||
Milit. la cartouche; || (*отъ служба*), la
réforme. [congeable *m.*

Уволнена държава (*нишъ*), *sf.* *Jur.* domaine

Уволненъ, *adj.* démissionnaire, exempt *de.*

Уволяивамъ, *va.* affranchir, dispenser *de.*,
congédier, renvoyer, exempter, remercier.

Увъ! *interj.* ouf.

Увѣковѣчевамъ, *va.* éterniser, perpétuer.

Увѣковѣчване, *sn.* la perpétuation.

Увѣнчавамъ, *va.* couronner.

Увѣнчане, *sn. fig.* le couronnement.

Увѣчна трѣва, *sf.* plante, le béhen.

Увѣрене, *sn.* l'affirmation *f.*, persuasion, asser-
tion, assurance, foi, conviction *f.*, crédit *m.*,
protestation *f.*, contrôlage, contrôlement
m.; 1. двоенъ тевтеръ за повече —, le
contrôle; 2. записвамъ въ двоенъ тевтеръ
за —, *va.* contrôler; 3. изгубване —, dé-
créditement, *adv.*; 4. двигамъ — или та-
чене отъ нѣкого, *va.* décréditer; 5. изгуб-
вамъ си почитането, *vn.* se décréditer; 6.

нѣмамъ — на нѣкого, *vn.* se méfier *de.*; 7.

въ — на което, *en* foi *de* quoi, sur la foi
de.; 8. за — на, *Jur.* *en* témoin *de* quoi, *m.*

Увѣреностъ, *sf.* la certitude, créance, assu-
rance *f.*

Увѣренъ, *adj.* assuré, affidé, sûr, *s. m.* agent.
— адвокатъ, *sm.* un avoué.

Увѣрителенъ, *adj.* convaincant, convictionnel,
concluant. [muet *m.*

Увѣрително доказателство, *sn.* témoin

Увѣривамъ, *va.* affirmer, assurer, certifier,
vérifier, avérer, garantir, soutenir, accroire,
à, protester, convaincre; 1. *Jur.* vidimer; 2.

fat. promettre; 3. (*за истинско*), main-
tenir; 4. (*нѣкого въ нѣщо*), faire croire; 5.

(*публично въ нѣщо*), *fat.* faire profession
de.; 6. (*въ сѣдница*), légaliser; 7. -ca, *vr.*

se convaincre, s'instruire *de.*; 8. (*въ нѣщо*),
répondre *de.*; 9. (*за нѣщо*), se pénétrer *de.*

Увѣхналь, *adj.* ratatiné.

Увѣхнатъ, *adj.* flétri, fané, molasse.

Увѣхнувамъ, *vn.* se flétrir, se faner, mourir;
1. увѣхнува, *v. imp.* il se passe; 2. правя

да увѣхне, *va.* flétrir, faner; 3. увѣхну-
вать (*за цѣтъя*), *v. imp.* elles languissent;

4. който увѣхнува, *Bot.* marcescent, *adj.*

Увѣхнуване, *sn.* la flétrissure; || (*младощъ*
на дръвото), *Bot.* la déurtation.

Угадателенъ, *adj.* conjectural.

Угаждамъ, *va.* deviner, conjecturer; || което
може са угадае (*угадливо*), devinable, *adj.*

Угаждане (*по нилцимъ*), *sn.* l'auspicine *f.*

Угажданеа, *sn. pl.* les prévisions *f.*

Угаждачъ, *ка* (*на книги*), *s.* tireur, euse
de cartes; || (*на себе-су*), un fricoteur.

Угарь, *sm.* la jachère, guéret *m.*, sole *f.*; ||
оръ -гары, *va.* Agric. jachérer.

Угасявамъ (жѣдностъ) *va.* étancher.

Угасяване, *sn.* l'étalement *m.*

Углавена сѣдница, *sf.* chambre ardente *f.*

Углаждамъ, *va.* dresser.

Угода, *sf.* la jouissance; || споредъ -та, à son point et aisément.

Угоденъ, *adj.* complaisant, beau ou bel; 1. (сѣмъ на), *va.* se complaire en, dans; 2. бывамъ —, *vn.* plaire, agréer à, revenir, rire à; || *fig.* sourire. [-eusement.

Угодливъ (прѣкалено), *adj.* obséquieux; -во, Угодникъ, ница, *s.* complaisant, ante; un patron, serviteur *m.*

Угодно, *adv.* à l'aise, complaisement, grassement, *v. imp.* il plait; || това ми не е —, cela ne m'arrange pas.

Угодность, *sf.* le plaisir.

Угоене, *sn.* l'engraissement *m.*

Угоенъ, *adj.* gras.

Угождамъ, *va.* complaire, contenter, mitonner, condescendre à; || (на женитѣ), *fam.* galantiser; || (на обшване), satisfaitre. [*f.*

Угождане, *sn.* la complaisance, condescendance

Угоилникъ, *sm.* un herbager, empâteur *m.*

Уголмевачъ, ка, *s.* exagérateur, trice; augmentateur *m.* [augmentatif.

Уголмнителенъ, *adj.* exagératif; || *Gram.*

Уголмнителна рѣчь [развалено —, *sf.* *Gram.* le péjoratif.

Уголмнително стѣкло, *sn.* le loupe.

Уголмнявамъ, *va.* exagérer, grossir, agrandir, augmenter, croître, accroître, paraphraser, outrer, irriter, aggraver; || (изново), ragrandir; || -са, *vr.* se grossir, s'agrandir.

Уголмняване, *sn.* l'exagération *f.*, grossissement *m.*; || (на капиталъ), *Jur.* l'aggravation *f.*; || (капиталъ съ добивка), la capitalisation.

Угоявамъ, *va.* empâter, engraisser; || *fam.* empiffrer; || (накъ), rengraissir.

Угояване, *sn.* l'empâtement *m.*, sagination *f.*

Удавлникъ, *adj.* *s.* strangulateur.

Удавъ (най-големата зѣмля на сѣвъ-тъ), *sm.* le boa, serpent devin *m.*

Удавамъ, *va.* noyer, juguler, stranguler, étrangler; || -са, *vr.* se noyer, s'étrangler; || (въ морето), *fig. fam.* boire à la grande tasse.

Удавяне, *sn.* l'étranglement *m.*, strangulation *f.*; || (съ ремькъ), la garotte.

Удавенъ, *adj.* noyé.

Ударене, *sn.* accent grammatical, prosodique ou tonique *m.*; 1. *Gram.* accent tonique; 2. турямъ -рене надъ рѣчитъ, *va.* accentuer; 3. който са изговора съ —, accentué, *adj.*

Ударилникъ, ница, *s. fam.* frappeur, euse.

Ударителенъ, *adj.* frappant.

Ударливъ (за часовникъ), *adj.* sonnant.

Ударни муз инструментъ, *sm.* instrument de percussion, *m.*

Ударъ, *sm.* le choc, coup, 'heurt *m.*, percus-

sion, parade *f.*; 1. *fig.* le trait; 2. *fam.* la touche; 3. възвратенъ — на трѣскавицата, *Phys.* choc en retour; 4. (съ сплитъ), *fam.* l'anguillade *f.*; 5. (на тактъ-тъ), *Mus.* frappé et temps —, *m.* [*vr.* se meurtrir.

Ударевамъ (съ), *va.* sangler un coup; || -са,

Ударяне (съ рѣка задишкѣ), *sn.* l'arrière-main *m.*

Удвоена рѣчь, *sf.* *Gram.* reduplicatif, ive, *adj.*

Удвоене, *sn.* le doublement, redoublement *m.*;

|| *Gram.* la reduplication; || (на кубъ), la duplication.

Удвонтеленъ, *adj.* duplicatif.

Удвоavamъ, *va.* doubler, redoubler; || -са, [*vr.* se redoubler, doubler. [sibilité.

Удобрене [способность за —, la progres-

Удобрявамъ, *va.* abonner, rabonner; || който може са -бри, progressible, *adj.*

Удовлетворене, *sn.* la satisfaction, dédommagement *m.*, récompence, indemnisation, indemnité, réparation, représaile *f.*, équivalent *m.*, revanche, garantie, raison *f.*, acquit *m.*; 1. *fig.* fiche de consolation, *f.*; 2. *Com.* la bonification; 3. (за допачване), réparation d'honneur, *f.*; 4. за — на, *adv.* en revanche.

Удовлетворенъ, *adj.* *Jur.* indemne.

Удовлетворителенъ, *adj.* satisfactoire.

Удовлетворявамъ, *va.* dédommager, indemniser, récompenser, satisfaire (à), désintéresser, bonifier, réparer, suppléer à; 1. *fig.* édifier, faire face à; 2. (за нѣщо), reconnaître; 3. (самъ себе-си), *vr.* se satisfaire soi-même; 4. -са *vr.* se dédommager de; 5. (за щета), se récompenser.

Удоволствие, *sn.* l'aise *f.*, plaisir *m.*; 1. (у за), la satisfaction; 2. намирамъ — въ нѣщо, *va.* se plaire; 3. съ —, à plaisir, de bonne volonté; 4. -ствия, *pl.* les plaisirs *m.*

Удома си, *adv. fig.* en pantoufles; || не съмъ —, *vn.* être en ville.

Удостоверявамъ, *va.* confirmer; || *Jur.* authentifier; || -са, *vr.* se confirmer.

Удостойвамъ, *va.* daigner; || (съ), honorer de; || -са, *vr.* mériter.

Удостойване, *sn.* le mérite.

Удостойнъ, *adj.* méritant.

Удри-глава, *adj.* capiteux. [la langue

Удържавамъ, *va.* contenir; || *fig.* se mordre

Удъртъла бабичка, *sf.* vieille sempiternelle *f.*

Удъртълъ, *adj.* suranné.

Удрямъ, *va.* battre, frapper, fouetter, porter, heurter, bourrer, cingler, cogner, pousser, taper, percuter; 1. *fig.* toucher; 2. (съ зѣбастъ чукъ), *Archit.* breteller; 3. (накъ), rebattre, recogner; 4. (неуѣтъ), cacheter; 5. (по рѣка), toucher dans la main; 6. докѣ не ударя, jusqu'au dégainer; 7. -меса (единъ другъ), *vr.* s'entre-frapper.

Удряне, *sn.* l'atteinte *f.*, estafilade, tapette, percussion *f.*; 1. *fig.* coup de boutoir, 'horion

- т; 2. (на вълната),** le brisement; 3. **(на камыкъ-тъ отъ Мойсей),** le frapement du rocher; 4. **(назадъ за оржжѣ),** le recul; 5. **(накъ),** le rebattage; 6. **(съ пушечный главулецъ или съ мощникъ),** le bourrade; 7. **(на шумакъ-тъ за ловъ),** Ven. la battue. [tionnel, de convention].
- Удуманъ** *adj.* conventionnel, modal, conditionnel.
- Удумничество** *sn.* le proxénétisme.
- Удумници** *sm. pl.* le proxénète.
- Удумувамъ** *va.* traiter; 1. **-са** *vr.* stipuler; 2. **(съ нѣкого),** se concerter, s'entendre, convenir à, pactiser, se recorder avec; 3. **(зи нѣщо),** sommissionner.
- Удумуване и -мване** *sn.* la convention, contrat, traité *m.*, capitulation, condition, réserve *f.*, compact, pacte, si *m*; 1. **(и подписка за —),** la soumission; 2. *Jur.* la stipulation; 3. **съ —** *щото*, à condition que, moyennant que; 4. **съ —** да плати истытъ, à la charge d'autant; 5. **съ това —** *щото*, à la charge de, à charge que; 6. **съ таково —**, sous telle condition; 7. **безъ —**, purement et simplement; 8. **права —**, *va.* traiter; 9. **който прави —**, stipulant, *adj.* 10. **-ванеа (за изборъ царь),** *pl.* le pacta conventa.
- Удушавамъ** *va.* suffoquer, asphyxier, étrangler, stranguler; **-са** *vr.* s'asphyxier, s'étrangler.
- Удушаване и -шене** *sn.* la strangulation, suffocation *f*; **||** *Méd.* l'asphyxie *f.*
- Удушень** *adj.* *s.* arphyxié.
- Удушилникъ** *adj.* *s.* strangulateur.
- Уединене** *sn.* l'isolement *m.*
- Уединень** *adj.* isolé, solitaire; **-нено**, -ment.
- Уединявамъ** *va.* isoler; **-са** *vr.* s'enterrer.
- Уемъ** *sm.* la mouture.
- Ужнлване** *sn.* la piquûre; **||** *fig.* la morsure.
- Ужъ** *adv.* sous couleur de; 1. *prép.* à titre de; 2. **—** *що*, sous prétexte que; **||** **казвамъ —**, *vn.* prétexter; 3. **—** *както*, comme si; 4. **—** *какъ* *нищо*, ne faire semblant de rien.
- Узовавамъ** *va.* (voyez Достигаемъ).
- Уйку** (*путье у Американцы*), *sn.* l'ouïcou *m.*
- Унстити** (*маймуна*), *sn.* le tamarin; **||** (*малка*), l'ouistiti *m.*
- Ука** *sf.* la leçon, instruction *f.*, devoir *m*; **||** (*зададка ради глобяване*), le pensum.
- Указателень** *adj.* *Gram.* demonstratif.
- *знакъ*, *sm.* *Mus.* le guidon. [oukase *m.*
- Указъ** (*заповѣдь въ Россію*), *sm.* l'ukase *et*
- Укачалка** *sf.* *Typ.* le ferlet.
- Уклонене** *sn.* *Astr.* la déclinaison; **||** **показалецъ на —** *или* отстранене, le déclinateur.
- Уклонявамъ** *vr.* *Astr.* *Phys.* décliner.
- Укопывамъ** *va.* (voyez Събъствамъ).
- Укоравявамъ** *vn.* roidir *et* raidir, se racornir.
- Укаравѣло ечемъ** (*на край кленкытъ*), *sn.* la lithiasie.
- Укорникъ** *ница*, *s.* médisant, ante.
- Укоръ** *sm.* le reproche, répréhension, médianse *f.*, opprobre *m*; **||** *fig.* la tare.
- Укорявамъ** *va.* reprocher, redire, fronder, remordre; **||** *fig.* stigmatiser.
- Укоряване и -рене** *sn.* l'exprobaton *f*; **||** *fig.* la souillure.
- Украденъ** *adj.* dérobé.
- Украйка** (*на платъ*), *sf.* le bord.
- Украйникъ** *sm.* le bord, bordé *m.*, ligne, aiguillette *f.*, passe-poil, tirant, chamarrure *m*; 1. **(кенаръ на сукно)**, la rame; 2. **(шй-рмъ т.)**, le lacs; 3. **обшивамъ или обтакамъ съ —**, *va.* border, chamarrer de; 4. **обшивка съ —**, la chamarrure.
- Украсене** *sn.* l'ornement *m.*, embellissement, parement, enrichissement *m.*, décoration *f.*, assaisonnement, enjolivement, agrément *m*; 1. *fig.* la parure; 2. *Archit.* le décor; 3. **(както палмовы листа)**, la palmette; 4. **който става за —**, ornamental, *adj*; 5. **расподѣлене на —** *то*, l'ornementation *f*; 6. **безъ —** (*за писало*), *fig.* décoloré, *adj*; 7. **снемамъ —** *то* *отъ* нѣщо, *va.* dégarnir; 8. **-сенеа**, *pl.* les lambris *m* (voyez Накичване).
- Украсенце** *sn.* l'enjolivre *f.*
- Украсилникъ** *sm.* *fam.* un enjoliveur; **||** *Archit.* un ornemaniste *et* -mentiste.
- Украсителень** *adj.* parant.
- Украсявамъ** *va.* orner, décorer, parer, embellir, enjoliver, revêtir, entourer, tapisser, façonner; 1. *fig.* enrichir de, émailler de; 2. **(съ тѣсты думы)**, farder; 3. **(нѣкого)**, s'en prendre à (voyez Накичевамъ *et* Постиламъ).
- Укривявамъ** (*взаимно*), *va.* récriminer.
- Укривяване** *sn.* *Jur.* la prévention.
- Укротене** *sn.* la répression, refrénation *f.*
- Укротилникъ** (*на мысли*), *sm.* un modérateur.
- Укротителень** *adj.* répressif.
- Укротливъ** *adj.* domptable.
- Укротявамъ** *va.* apaiser, apprivoiser, repri-mer, modérer, abaisser, calmer, humaniser, tempérer, amortir, dompter, refréner, asservir, ranger; 1. *fig.* radoucir, mortifier, désarmer; 2. **(конъ)**, debourrer; 3. **който тѣва или обюзѣва**, repriment, *adj*; 4. **-са**, *vr.* s'abaisser, s'assoupir; 5. **който трѣбува да са укроти**, reprimable, *adj*.
- Укрывамъ** *vr.* se dérober.
- Укрѣпалка** *sf.* l'ardier *m*; **||** *Archit.* le tirant.
- Укрѣпалкы** *sf.* *pl.* le brancard; 1. *Blas.* les jumelles *f*; **||** **съ двойны —**, jumelé, *adj*; 2. **(за звжнецъ)**, le mouton; 3. **(и каляска съ —)**, la limonière.
- Укрѣпявамъ** *va.* assujettir, assurer.
- Укусевамъ** (*куснувамъ*), *va.* goûter.
- Улавямъ** *va.* saisir, pincer, intercepter,

- gripper, arrêter, recevoir, surprendre; 1. *fig.* pécher; 2. (*важка*), empraumer; 3. (*наб-и*), prendre; 4. (*накъ*), ratteindre, rattrapper; 5. (*страната на*), se ranger du parti de. [*Jur.* l'appréhension *f.*]
- Улавяне**, *sa.* l'interception *f.*, pêche *f.*; ||
- Улански киверъ**, *sm. Milit.* le chapska et schapska. [*chulan ou lancier.*]
- Уланъ** (*войникъ*), *sm. Milit.* un 'ublan et
- Улей**, *sm.* l'auge *f.*; || (*на воденица*), la reillère.
- Улекване**, *sm.* le lénitif.
- Улекчавамъ**, *va. Méd.* lénifier. [uléma.
- Улема** (*законодѣцъ въ Турція*), *sm.* un
- Улеснене**, *sm.* la facilité.
- Улесненъ**, *adj.* aisé, confortable.
- Улеснявамъ** (*правя по-лесно*), *va.* faciliter.
- Улица**, *sf.* la rue; -личенъ, de rue; || la route, voie publique *f.*, pavé *m.*; || -цы, *pl.* le pavé.
- Уличенъ алтарь** (*по ерѣме на крестоносный вървѣжъ*), *sm.* le reposoir.
- точлиникъ, *sm.* un gagne-petit.
- Уличка**, *sf.* la ruelle, ruelle *f.*
- Улична курва**, *sf.* une racrocheuse.
- Улични езикъ**, *sm.* langage des 'halles, *m.*
- Улично куче**, *sm.* le charnaigre.
- момче (*чипкжъ т.*) *sm. t.*, un gamin.
- Улошавамъ**, *va.* condamner.
- Ултиматумъ** (*последно удумване*), *sm.* l'ultimatum *m.* [tremer, *m.*]
- Ултрамаринъ** (*цвѣтило*), *sm.* bleu d'ou-
- Улукъ**, *sm.* le tuyau, tube, conduit, égout *m.* goulotte et goulette, cannelure *f.*, canon *m.*, noue *f.*, bief ou bier; 1. *Archit.* le larmier, dascette *f.*; 2. (*за истичане вода*), tuyau de décharge; 3. собенъ —, tuyau de cheminée; 4. испустителенъ — въ парява кола, la tuyère; 5. турямъ желѣзень — на кладенецъ, *va.* tuber; 6. съ —, tubulé, *adj.*
- Улуцы**, *sm. pl.* la conduite; || поставяне на мѣсто различни — и търговия съ тѣхъ, la tuyoterie; || прѣкарване —, le tubage.
- Улучвамъ** (*за зложъ-тъ*), *va.* adresser.
- Улуче** (*на прозорецъ*), *sm.* le rejeteau.
- Улучень**, *adj.* tubulaire.
- Умагюсвамъ**, *va.* ensorceler.
- Умагюсване**, *sm.* l'ensorcellement *m.*
- Умаевамъ**, *va.* illusionner, ensorseler, farciner; 1. *fig.* charmer; 2. *pop.* défriser; 3. -ca, *vr.* s'illusionner.
- Умаеване**, *sm.* l'ensorcellement *m.*, fascination, batelage *f.*, prestige, charme *m.*; || *fig.* la magie, défrisement *m.* [gigue.
- Умаевателенъ**, *adj.* prestigieux; || *fig.* ма-
- Умайникъ** (*гюль-бажжъ т.*), *sm.* un prestidigitateur, bateleur, joueur de gobeles, pailasse, pierrot *m.*; *s.* ensorceleur, euse.
- Умайническа шикалка**, *sf.* la muscade et noix —, *sf.*
- Умайнически чувалъ**, *sm.* la gibecière.
- Умайничество**, *sm.* la prestidigitation, tour de passe-passe, tour de gibecière, *m.*
- Умаламоциямъ**, *va.* blaser.
- Умалене**, *sm.* le rapetissement.
- Умалень масштабъ**, *sm.* échelle fuyante *f.*
- Умалявамъ**, *va.* rapetisser.
- Умара**, *sf.* (*voyez* Марния).
- Умбра** (*тѣмно цвѣтило*), *sf.* l'ombre *f.*; || —, poisson, le maigre.
- Умекчавамъ и -кнучамъ**, *va. vn.* adoucir, attendrir, tempérer; || *fig.* assouplir, ramollir, se déroïdir, gazer; || *Méd.* lénifier.
- Умекчителенъ**, *adj.* *Méd.* lénitif.
- Умекчително срѣдство**, *sm. Méd.* émollient, *adj. m.*
- Умень**, *adj.* sage, sensé, avisé; || продава-са за —, *vr.* faire l'entendu *m.*
- човѣкъ, *sm.* forte ou bonne tête carrée *f.*
- Умилене**, *sm.* la ferveur.
- Умилень**, *adj.* caressant.
- Умилителность**, *sf.* l'oction *f.*
- Умилителенъ**, *adj.* touchant; || *fig.* onctueux.
- Умилнаость**, *sf.* la petié; || гледамъ съ —, *vn.* couvrir les yeux.
- Умниостивене**, *sm.* la propitiation, indulgence *f.*; || имамъ или постанамъ съ —, *va.* indulger. [laire, expiatoire.
- Умниостивителенъ**, *adj.* indulgent, piacu-
- Умниостивявамъ**, *va.* implorer; || *fig.* fléchir.
- Умирамъ**, *vn.* mourir, décéder, expirer, rendre l'esprit *m.*, se laisser mourir, finir, succomber, trépasser, passer le pas, obiter, laisser ses housseaux *m.*, mordre la pous-sière; 1. *fam.* aller ad patres, démenager; 2. (*напрѣдъ отъ другъ*), prédécéder; 3. (*отъ смѣхъ*), pâmer de rire; 4. готовъ сажъ да умря, mort de ma vie; 5. нас-малко остана да умря, panser mourir; 6. който умира, *s.* mourant, ante; expi-rant, *adj.*
- Умложавамъ**, *va.* augmenter, propager, re-doubler, croître, accroître, grossir, 'hausser, renforcer, monter; 1. *Arithm.* multiplier; 2. -ca, *vr.* s'augmenter, se redoubler, s'ac-croître, se grossir; 3. умложаваса, *v. imp.* il s'agglomère; || -жаватса, *pl.* ils pullu-lent, ils répullulent, ils provignent, ils se peuplent; 4. за да са умложатъ влочешина-та, pour surcroît de malheur.
- Умложаване и -жене**, *sm.* l'accroissement *m.*, propagation, accumulation, augmenta-tion *f.*, redoublement *m.*; || *Arithm.* la mul-tiplication; || таблица —, le livret.
- Умложевачъ**, *sm.* un augmentateur.
- Умложителенъ**, *adj.* multipliable, multipli-catif.
- Умложливъ**, *adj.* augmentable.
- Умна жена**, *sf.* maîtresse femme *f.*
- Умникъ**, *sm.* bon entendeur *m.*; || *fig.* un aigle.

Умогледателенъ, *adj.* raisonné, spéculatif, contemplatif.

Умолителенъ, *adj.* *Théol.* déprécatif.

Умолненъ, *adj.* placable.

Умолностъ, *sf.* la placabilité.

Уморене, *sm.* la lassitude.

Уморенъ, *adj.* fatigué, rempu de fatigue *f.* las, recru, rendu; 1. *Milit.* trainard *m*; 2. *fam.* 'halbréné'; 3. (*отъ нѣщо*), impatient de; 4. (*за заякъ*), *Vén.* relâissé.

Уморителенъ и -рливъ, *adj.* fatigant, lassant, penible.

Уморявамъ, *va.* fatiguer, lasser, amortir, alanguir, crever, 'harasser, achever, peiner, expédier, assassiner; 1. *fig.* mater, miner; 2. *fam.* dégommer, éreinter; 3. (*конъ*), surmener; 4. (*умъ-тъ си*), alambiquer l'esprit; 5. -*са*, *vr.* se fatiguer, se lasser, se crever, s'éreinter, s'éproumonner, faire suer, être sur les dents *f*; 6. (*много отъ работа*), *pop.* abaner; 7. безъ да са умори, sans se rebuter.

Уморяване, *sm.* la fatigue, 'harassement *m.*

Умраза, *sf.* la 'haine, mésintelligence, discorde, dissension, animosité, incompatibilité; 1. (*къмъ нѣкого*), le soulèvement; 2. възбуждамъ. —, *va.* soulever; 3. отъ —, *prép.* en 'haine de.

Умразенъ, *adj.* 'haïssable, misanthrope et -thorique, odieux, malvoulou, laid, 'haineux.

Умразникъ, *sm.* un misanthrope.

Умразяза ми са, *v. imp.* être dégoûté de.

Умръзникъ, *ница*, *s.* persécuteur, trice.

Умръзнителенъ, *adj.* persécutant, vexateur.

Умръзване, *sm.* la persécution, vexation *f.*

Умръзнувамъ (*нѣкому*), *vn.* persécuter.

Умъртвене (*Аполовъ охъмъ*), *sm.* *Chir.* le sphacèle; || прѣхванатъ отъ —, sphacélé, *adj.*

Умрѣло, *sm.* le mort.

Умрѣлъ, *adj.* mort, feu; || *adv.* ad patres; || -лий, *s.* défunt, unte; décédé, ée; le trépassé. — [meditation *f.*

Умствена молитва, *sf.* oraison mentale *f.*

Умствено вѣроване, *sm.* le rationalisme.

Умственостъ, *sf.* la rationalité.

Умственъ, *adj.* intellectuel, intelligible, idéal, abstrait, rationnel, moral; || -ствено са моля, *vn.* méditer.

Умствование, *sm.* le raisonnement.

Умствовачъ, *ка*, *s.* raisonneur, euse.

Умствувамъ, *vn.* raisonner.

Умъ, *sm.* l'intelligence *f.* esprit, sens *m.* pensée *f.* cerveau, sein, moral, avis *m.* connaissance *f*; 1. *fig.* la tête; 2. *fam.* la mine-ve; 3. вдавамъ си -тъ въ едно нѣщо, *vn.* se recueillir; 4. вдаване — въ едно нѣщо, le recueillement; 5. докарвамъ на —, *va.* représenter; 6. докарвамъ -тъ нѣкому, *va.* ramener; 7. дохожда ми -тъ, *va.*

se detromper; 8. изваждамъ отъ -тъ нѣщо, *va. fam.* désentêter; 9. изваждамъ си отъ —, *vn.* se désentêter; 10. изгубвамъ —, *va.* perdre connaissance; 11. напргънуване на -тъ, contentation d'esprit; 12. събирамъ си -тъ, *vn.* se replier sur soi-même; 13. съче ми -тъ, *vn.* conclure; 14. отсичане на -тъ, la conclusion; 15. въ отсичане на -тъ, *adv.* en résultat; 16. на —, *adv.* in petto; 17. съ цѣлъ —, *fig.* avec maturité; 18. което са отнѣса до -тъ или до раз —, phrénologie, *adj*; 19. учене ради -тъ, la phrénologie; 20. на два -ма, *fig.* en balance.

Умываленъ столъ, *sm.* le lavabo.

Умывалникъ, *sm.* le lavoir, lave-main *m.* piscine.

Умыване (*ржѣвъ*, *крака*), *sm.* le lavement.

Умысленъ, *adj.* 'hargneux.

Умѣрено врѣме (— писало, *Rhét.*), *sm.* le tempéré.

Умѣреностъ, *sf.* la modération, modicité *f.* régime *m.* frugalité, abstinence, mesure *f.*

Умѣренъ, *adj.* modéré, modique, tempéré, sobre, abstinent, raisonnable, frugal, borné; || *fig.* mitoyen.

— и добъръ вѣтъръ, *sm.* *Mar.* le beau-frais.

Умѣриванъ, *va.* modérer, tempérer; || *fig.* ralentir, borner.

Умѣя, *vn.* savoir.

Удѣцѣма, *sf.* *Mus.* l'onzième *f.*

Ундина (*водна самадѣва*), *sf.* une ondine.

Ундинъ (*водѣнъ генѣй*), *sm.* un ondin.

Университетски, *adj.* universitaire.

Университетъ, *sm.* l'université *f.* académie *f.*

Унизене, *sm.* l'abaissement *m.* avilissement *m.* abjection *f*; || *fig.* la dépréciation.

Унизилникъ, *ница*, *s.* dépréciateur, trice.

Унизителенъ, *adj.* avilissant.

Унизявамъ, *va.* abaisser, avilir, ravilir, démentir; 1. *fig.* dégrader, déprécier; 2. -*са*, *vr.* s'abaisser, s'avilir, déroger à, fléchir, s'humilier, ramper; 3. *fig.* se dégrader, se mésallier, se rapetisser.

Унизяване, *sm.* l'humiliation *f.*

Унисонъ, *sm.* *Mus.* l'unisson *m.*

Унищожавамъ, *va.* anéantir, abolir, détruire, annihiler, annuler, nullifier; 1. neutraliser, révoquer, rapporter, dirimer, contre-miner, retrancher, supprimer, abroger, confondre, lacérer; 2. *fig.* effacer, éteindre, écraser, proscrire, s'évanouir, pulvériser; 3. *Jur.* mettre au néant, infirmer, invalider, rescinder, résilier, canceller, resoudre, vicier; 4. *Alg.* éliminer; 5. (*правда*), *fig.* proscrire contre; 6. (*правъ недѣйствиелно*), *fig.* faire échouer; 7. (*сговоръ*), remplir la paille; 8. койго -жава или прѣмѣстѣва, *Jur.* révoquatoire, *adj*; 9. -*са*, *vr.* s'abolir, s'abroger; 10. унищожаватъса (*единъ другъ*), *v. imp.* il se neutralisent.

Унищожаване и **-жене**, *sn.* l'abolition *f.*, abolissement *m.*, annihilation, annulation, extinction, rescision, révocation, résiliation *f.*, résiliement, retranchement *m.*, rupture, proscription, abrogation, radiation *f.*; 1. *fig.* la dégradation, écrasement *m.*; 2. *Jur.* l'infirmité *f.*, cancellation *f.*; 3. (*колчавина*), l'élimination *f.*; 4. молба за — нѣщо, le rescindant.

Унищожителенъ, *adj.* annulatif; || *Jur.* infirmatif, résolutoire, irritant.
— **знакъ**, *sm.* *Typ.* le deletur.

Унищожителна *statia*, *sf.* pacte commissoire *m.*

Унищожливъ, *adj.* abolissable, abrogeable.

Унтеръ-баталеръ, *sm.* *Mar.* un cambusier.

— **каноніеръ**, *sm.* *Artill.* un servant.

— **офицерскы чинове** (*на ладѣя*), *sm. pl.* *Mar.* la maistrance.

— **офицеры**, *sm.* *Mar.* officier marinier *m.*

Унудено (*въ писало*), *sn.* le recherché.

Унуденъ, *adj.* recherché, gêné, prude; || *Peint.* mannequiné.

Унудявамъ, *va.* nécessiter. [tante *f.*

Унудителна *милость*, *sf.* grâce nécessaire.

Унуждавамъ (*укакатявамъ* *t.*), *va.* mutiler; || *-ca*, *vr.* se mutiler.

Унуждавамъ, *ка*, *s.* mutilateur, trice; || **-ждителенъ**, *adj.*

Унуждене (*укакатяване* *t.*), *sm.* la mutilation.

Унукъ, *ка*, *s.* le petit-fils, la -te-fille; || **-кы** и **-нучета**, *pl.* les petits-enfants *m.*

Унуцы, *sm. pl.* les neveux *m.*

Унѣ-капанъ, *sm. t.* l'étape *f.*; || **не са запирамы** на —, *vn.* brûler l'étape.

Унція (2 *лота* и *-жълтица*), *sf.* l'once *f.*

Унѣмене, *sn.* la stupeur.

Унѣмывамъ (*направлямъ да унѣмѣе*), *va.* rendre samus.

Упасъ, *sm.* *arbre*, l'upas et bohon-upas *m.*

Упивамъ, *va.* griser; || *-ca*, *vr.* se griser, se soûler de, siffler la linotte; || *pop.* ivrogner, grenouiller.

Упиване, *sn.* l'ivrognerie *f.*

Упълномоощавамъ, *va.* accréditer, autoriser, déléguer, titrer; || (*на лѣсто мене-ство*), sub-déléguer.

Упълномоощаване, *sn.* délégation de pouvoir, subdélégation, *f.*

Упълномоощенъ, *adj.* un fondé de pouvoir, procureur, mandataire *m.*; || (*по работы*), *Com.* un complémentaire.

Упълняване (*на града*), *sn.* le sac.

Уповавамъ, *vr.* espérer, se confier à, *en.*

Уповане, *sn.* l'espérance *f.*, confiance, attente *f.*; || espoir *m.* (*sans pluriel*).

Уподобене, *sn.* l'imitation *f.*, contrefaçon, copie, singerie *f.*; 1. *fig.* la contre-épreuve;

2. *Rhet.* la similitude; 3. *Jur.* la contrefaçon; 4. (*за кунюпись, за съчинене*), le

pastiche; 5. (*въ малкъ видъ*), le diminutif; 6. *достойнъ* за —, imitable, *adj.*

Уподобенъ, *adj.* factice; — *но*, — *ment.*

Уподобителенъ, *adj.* imitateur.

Уподобникъ, *ница*, *s.* imitateur, trice; contrefacteur, copiste *m.*; singeur, -geresse; || *fig.* un singe.

Уподобявамъ, *va.* imiter, contrefaire, comparer, évaluer, copier; || *fig.* suivre; || *-ca* (*мѣряса съ нѣкого*), *vr.* mouler sur.

Упоене, *sn.* *fig.* l'ivresse *f.*

Упоенъ (*съ*), *adj.* *fig.* ivre de.

Упоителенъ, *adj.* stupéfiant, || *fig.* enivrant.

Упорито, *adv.* à la traverse, mordicus.

Упоритостъ, *sf.* l'opiniâtreté *f.*, tenacité *f.*

Упоритъ, *adj.* opiniâtre, obstiné, entêté, tenace, têtue, aheurté, pertinace, récalcitrant, mutin; 1. *fat.* rebours; 2. *Théol.* final; 3. *Métall.* rebelle; 4. (*сжмъ*), *vn.* *fat.* obstiner; || (*въ мисль*), *fig.* soutenir la gaueure; 5. *правя или стоя* — *то*, *va.* opiniâtrer.

Упорство, *sn.* l'obstination *f.*, entêtement, aheurement *m.*, mutinerie, pertinacité *f.*

Упорствувамъ, *va.* *fig.* récalcitrer.

Упорствуване, *sn.* la rébellion.

Употрѣбене, *sn.* l'usage *m.*, emploi *m.*, application *f.*, user *m.*, consommation *f.*, cours *m.*; 1. *Jur.* l'usufruit *m.*; 2. (*правда*), l'exercice *m.*; 3. (*на умъ-тъ много*), *fig.* la tension; 4. *бывамъ въ* —, *vn.* *fig.* régner; 5. *въвождамъ въ* —, *va.* vulgariser; 6. *излазямъ отъ* — *то*, *vn.* vieillir; 7. *за* —, à l'usage de.

Употрѣбенъ, *adj.* usé, d'occasion, de hasarde.

Употрѣбителенъ, *adj.* usité.

Употрѣбителны думы, *sf. pl.* *fig.* mots sacramentaux *m.*

Употрѣбливъ, *adj.* applicable à, praticable.

Употрѣблявамъ, *va.* employer, appliquer, apporter, recourir, s'aider de, consommer; 1. (*и за придобывака*), faire usage de; 2. (*въ зло*), profaner, mesurer de; 3. (*изново*), remployer; 4. (*въ полза*), ménager; 5. (*за нѣкоя полза*), *fig.* interposer; 6. (*нѣщо*), user de, se servir de; 7. (*всяко сръдство*), remuer ciel et terre; 8. *-бяваса*, *v. imp.* cela se pratique, elle se parle.

Упоивамъ, *va.* griser; 1. *fig.* enivrer; 2. *Méd.* stupéfier; 3. *-ca*, *vr.* se griser.

Упоиване, *sn.* *fig.* l'enivrement *m.*

Управа, *sf.* le gouvernement, satisfaction *f.*

Управлене, *sn.* l'administration *f.*, intendance *f.*, département *m.*, manutention, conduite *f.*; 1. (*и Gram.*), le régime; 2. *fig.* le gouvernement, maniement, domaine *m.*; 3. *Gram.* syntaxe de dépendance, *m.*; 4. (*на иномъ, на данъ*), la régie; 5. (*кърма на царци-на*), *fig.* le timon; 6. (*на правосъдието*), l'administration *f.*; 7. (*на работа*), la ge-

- stion; 8. (на работы), ménagement des affaires, *m.*
- Управителка**, *sf.* une gouvernante; || (на маза), demoiselle de comptoir, *f.*
- Управителъ**, *sm.* un administrateur, régisseur, économe; *s.* intendant, ante (voyez Исправникъ).
- Управлявъ** (отъ намѣстникъ), *adj.* légat.
- Управлявамъ**, *va.* gouverner, administrer, diriger, gérer, manier, mener, guider, conduire, exercer, influencer; 1. *fam.* ferrer; 2. (и *Gram.* съ надежъ), régir; 3. (домакински), économiiser; 4. (и *мощъ*), faire valoir; 5. (искусно и *мощо*), ménager; 6. (и *мощо*), présider à; 7. -*са*, *vr.* se gouverner, 8. което можемъ -*влева*, gouvernable, *adj*; 9. който -*влява*, gouvernant, *adj*; || (и *мощо*), un gérant.
- Упраздневамъ** и -*са*, *va. vr.* se désempir.
- Упраздневане**, *sn.* la vacation.
- Упраздненъ**, *adj. fig.* vacant.
- Уприличавамъ**, *va.* comparer, confronter, identifier, imiter, répondre, figurer; 1. -*са*, *vr.* s'identifier, se rapporter; 2. (съ познаването на другъ), s'humaniser; 3. -*вамеса* (единъ на другъ), se répondre.
- Уприличаване** и -*чене*, *sn.* l'identification *f*; || *fig.* la confrontation.
- Уприличенъ**, *adj.* identique; -*но*, -*мент*.
- Упростивамъ**, *va.* simplifier; || -*са*, *vr.* se simplifier, s'encanailler.
- Упростяване**, *sn.* la simplification.
- Упушнувамъ**, *va.* fusiler; || -*са*, *vr.* se tuer, se brûler la cervelle.
- Упътюивамъ** (изного), *va.* raprivoiser.
- Упътевамъ**, *va.* guider, diriger, mener, acheminer; 1. (ладя), *Mar.* piloter; 2. (къмъ вътръ-тъ въ лошо ервие), *Mar.* mettre à la cape; 3. -*са*, *vr.* s'orienter, se rendre, s'acheminer.
- Упътеване**, *sn.* le guide, direction *f*, manuel, compendium, jalon, pli *m*; 1. *fam.* le guide-âne; 2. (ладя), *Mar.* le pilotage; 3. сила — на тѣло, la vertéité.
- Упътникъ**, *sm.* un guide, routier, modérateur, itinéraire *m*; || (книга), guide itinéraire *m.*
- Ура!** *interj.* 'hourra et 'hourrah.
- Уравневамъ**, *va. fig.* compasser.
- Уравневане** и -*внене*, *sn.* l'aplanissement *m*; || *Alg.* l'équation *f.*
- Уравновѣсвамъ**, *va.* contre-balancer.
- Уравновѣсване**, *sn.* *Phys.* la pondération.
- Ураганъ** (бура), *sm.* l'ouragan *m*, cyclon *m*; || (по Гвинейскы брѣгове), *Mar.* la travade.
- Уразненъ**, *adj.* las *de*.
- Уранографически**, *adj.* uranographique.
- Уранография** (небеписане), *sf.* l'uranographie *f.*
- Уранографъ**, *sm.* un uranographe.
- Уранорама** (металурія), *sf.* l'uranorama *m.*
- Уранъ** (металлъ), *sm.* *Chim.* l'urane et -nium *m*; || (планета), *Astr.* l'Uranus *m.*
- Уреденъ**, *adj.* régulier, réglé, méthodique, rangé.
- брой, *sm.* *Gram.* nombre ordinal *m.*
- Уредникъ**, *sm.* *Milit.* un sergent.
- Уредно**, *adv.* réglément, méthodiquement.
- Уредъ**, *sm.* la règle, ordre *m*, formalité, forme, méthode *f*, rang, tour *m*, suite *f*; 1. бывамъ безъ —, *vr.* incommoder; 2. развалямъ —, *va.* intervertir; 3. развалене —, l'interversion *f.*
- Уреждамъ**, *va.* ranger; || finir.
- Уригамса**, *vr.* faire le difficile.
- Уригане**, *sn.* *Méd.* le renvoi, rapport *m*; || -*неа*, *pl.* arrière-goût *m.*
- Уринология** (разсждане за никочъ-тъ), *sf.* l'ouronologie *f.*
- Уровъ**, *sm.* plante, la gesse.
- Уроневамъ** (зърната на гроздъ отъ чепката), *va.* égrapper; || ринде за -ване гроздие, l'égrappoir *m.*
- Урочасалъ**, *adj.* maléficié.
- Урсунка** (калугерка), *sf.* une ursuline.
- Усамотене**, *sn.* la solitude, isolement *m*, retraite *f*; || *Phys.* l'isolation *f*; || същане —, *Phrén.* l'habitativité *f.*
- Усамотено мѣсто**, *sn.* lieu de retraite, *m.*
- Усамотенъ**, *adj.* isolé, solitaire, retiré; || *fam.* essulé.
- Усамотявамъ**, *va.* isoler.
- Усилевамъ**, *va.* croître, redoubler; 1. *Chim.* concentrer; 2. (постъпенно), graduer; 3. -*са*, *vr.* croître, se redoubler; 4. -*васа*, *v. imp.* il se regrège; || (за вътръ-тъ), *Mar.* il survente.
- Усилване** и -*лене*, *sn.* l'intensité *f*; съ —, *adv.* -sivement; || *Méd.* l'exacerbation *f*; || (на трѣска), *Méd.* le redoublement.
- Усиленъ**, *adj.* pressant.
- Усилителна дума**, *sf.* *Gram.* intensif, *adj.*
- Усилие**, *sn.* l'effort *m*; || *fig.* coup de collier, *m.*
- Ускоренъ**, *adj.* accéléré.
- Ускорителенъ**, *adj.* accélérateur.
- Ускорявамъ**, *va.* accélérer, activer.
- Усладене**, *sn.* l'eduleoration *f.*
- Усладителенъ**, *adj.* délectable, délicieux; || *Méd.* lénitif.
- Усладивамъ**, *va.* *Chim.* édulcorer.
- Услажда ми са**, *v. imp.* il délecte.
- Услаждане**, *sn.* l'adoucisement *m*, suavité, délectation *f.*
- Условно наклонене**, *sn.* *Gram.* le conditionnel, mode suppositif *m.*
- Усмиреникъ**, *sm.* un dompteur.
- Усмирявамъ**, *va.* dompter.
- Усойка**, *sf.* oiseau, la fauvette, linot *m*, linotte, grive *f*; || свѣа —, grive ordinaire.
- Усойница**, *sf.* reptile, la vipère, dragon, as-

- pie m; || *H. nat.* le crotal; || малка —, le vipereau.
- Усорлица**, *sf.* oiseau, l'épervier m.
- Успене** (*Прѣсв. Богородицы*, 15 аз.), *sn.* l'assopion f, dormition f.
- Успивателенъ**, *adj.* assoupissant.
- Успокоевамъ**, *va.* tranquilliser, calmer, apaiser, rassurer, ramener, remettre; 1. *fig.* rasseoir, dépiquer; 2. *-ca, vr.* se tranquilliser, se calmer, se rassurer; 3. *fig.* se rasseoir.
- Успокоеване и -коене**, *sn.* l'apaisement m; || (*на събѣтъ-та*), l'aquit m.
- Успокойливъ и -контеленъ**, *adj.* tranquillisant.
- Успокойтъ**, *adj.* rassis.
- Успокоителенъ**, *adj.* rassurant.
- Усърдіе** (*съ все сърдце*), *sn.* l'affection f.
- Уста**, *sf. pl.* la bouche; 1. *fig.* la langue; 2. *pop.* la gueule; 3. (*на оржѣ*), l'embouchure f; 4. едни пълны —, une gueulée; 5. развалени —, *fig.* mauvaise ou méchante langue; 6. възпадене изъ устѣ въ -та, *Méd.* la stomatite; 7. запущвамъ —, *va.* rabattre ou rabaisser le caquet; || *fig.* museler, river le clou; 8. поставямъ въ — си търбило, *va.* emboucher; 9. прѣдната частъ на —, *Anat.* l'avant-bouche f; 10. сучвамъ -та на съдина, *va.* égueuler; 11. широко отваряне —, le rictus; 12. турямъ въ устѣ на конь, *va.* emboucher; 13. изъ устѣ въ устѣ (*по прѣдане*), par ricochet.
- Устарѣлъ**, *adj.* vieux ou vieil, âge, avancé en âge, dans un âge avancé, suranné, invalide; || *fig.* fossile.
- войскарь, *sm. fam.* en soudard et -dart.
- и дрътъ човѣкъ, *sm. fig.* une patraque.
- Устарявамъ**, *vn.* vieillir, déchoir; || *fig.* blanchir; || който -рѣва, vieillissant, *adj.*
- Устаряване**, *sn.* le vieillissement.
- Устатъ**, *adj. m.* un raisonneur; 1. *fam. s.* pérorateur, paraphraseur, euse; 2. *pop.* égueulé, ée; 3. (*сжмъ*), *vn.* ne pas avoir la péripie; || (*съ говоренето*), être mal embouché.
- човѣкъ, *sm.* un harangueur.
- Устие**, *sn.* l'orifice m, gorge, gueule f; 1. (*излазъ на бабекъ-тъ*), *Anat.* le pylore; || което ся относя до — въ коремъ-тъ, *Anat.* pylorique, *adj.*; 2. (*на рѣка*), la bouche, embouchure f; 3. има —, *v. imp.* il s'embouche dans.
- Устната частъ** (*на монъ*), *sf.* la volée.
- Устни**, *adj.* *Anat.* buccal.
- Устно**, *adv.* de vive voix f.
- вдълбнато тръкалце, *sm.* l'embouchure f
- Устояваса**, *v. imp.* il cuvet.
- Устрашавамъ**, *va.* épouvanter, effrayer, imposer, rebuter.
- Устрашителенъ**, *adj.* effrayant; || *Jur. com.* [minatoire].
- Устроене**, *sn.* la disposition; || *fig.* le tissu.
- Устройство**, *sn.* la conformation, économie f; || *fig.* l'édifice f.
- Устрѣли**, *v. imp.* (*воуеъ Порази*).
- Устрѣлна страна**, *sf.* *Mar.* le lof.
- Устрѣлъ** [*бивамъ на —, vn.* être au lof].
- Устѣламъ**, *va.* se laisser aller, octroyer.
- Устѣлка**, *sf.* la concession, octroi m.
- Усвършенствувамъ**, *va.* perfectionner; || *-ca, vr.* se —.
- Усвършенствуване**, *sn.* le perfectionnement; || способностъ за —, la perfectibilité; || способенъ за —, perfectible, *adj.*
- Усыновене**, *sn.* l'adoption f.
- Усыновенъ**, *adj.* adoptif.
- Усѣчене** (*край рѣчъ-та*), *sn.* l'apocope f.
- Усѣченъ**, *adj.* tronqué; || *Gram.* apocopé.
- Утаеваса** (*за теѣливостъ*), *v. imp.* il se repose; || оставямъ да са утае, *va.* laisser reposer.
- Утаенъ** (*за вино*), *adj.* reposé.
- Уталагамъ** (*утоледисвамъ т.*), *va.* repasser; || (*праны дрѣхы*), calandrer.
- Уталагане**, *sn.* le repassage.
- Уталагалка** (*ютия т.*), *sf.* fer à repasser.
- Уталагачка** (*на прѣпирки*), *sf.* une repasseuse.
- Уталагачъ**, *sm.* un calandreur.
- Уталожвамъ**, *vr.* se calmer, se rassurer.
- Уталожване** [*цѣръ за — болезъ, Méd.*], sédatif.
- Уталоженъ**, *adj.* reposé.
- Уталожителенъ прахъ**, *sm. Méd.* la tem- [pérante].
- цѣръ, *sm. adj. s.* calmant.
- Утвърдене**, *sn.* la confirmation, assertion f, raffermissement m, solidification f; || *fig.* la consolidation; || (*веркъ*), *Fortif.* l'ouvrage m.
- Утвърдено мѣсто**, *sn.* la bicoque.
- Утвърденъ** (*за градъ*), *adj.* forte, la fortifiée, fortification f; || (*съ доказателства*), raisonné.
- градъ, *sm.* place forte f.
- Утвърденыхаймета**, *sn. pl. Com.* consolidés m.
- Утвърдителенъ и Потвъръ**, *adj.* confirmatif, consolidatif, assertif.
- Утвърждавамъ**, *va.* fortifier, enforcer, assurer, confirmer, affermir, raffermir, consolider, garantir, fixer, établir; 1. *fig.* poser, cimenter; 2. (*съ клетва*), assermenter; 3. *-ca, vr.* se fortifier, s'affermir, se raffermir, s'autoriser; 4. *fam.* s'ancrer ou s'mouiller.
- Утихене** (*за вѣтъръ-тъ*), *sn. Mar.* l'embellie f.
- Утихна** (*за вѣтъръ-тъ*), *v. imp. Mar.* il calmit.
- Утишавамъ**, *va.* tranquilliser, calmer, radoucir; 1. *fig.* ralentir, assoupir; 2. *-ca, vr.* s'apaiser, se radoucir; 3. утихна, *v. imp.* il s'adoucit.
- Утишане**, *sn.* l'apaisement m, radoucissement m.
- Утигаръ**, *sm. Mar.* le bout-lof.
- Утолително срѣдство**, *sn.* le lénitif.

Утолявамъ, *va.* modérer; 1. radoucir; 2. *Méd.* lénifier; 3. (*болежь*), endormir.

Утопистъ, *sm.* un utopiste.

Утопия (*въобразительна земля за блаженство*), *sf.* l'utopie *f.*

Утраивамъ, *vn.* durer.

Утренъ, *adj.* oriental.

Утро, *sm.* le matin, matinée *f.*, orient *m.*

Утроба, *sf.* *Slav.* le ventre, les entrailles *f.*

Утробенъ, *adj.* *Anat.* visceral.

Утроевамъ и -са, *va. vr.* tripler.

Утроена колчавина, *sf.* la triplicité.

Утроене, *sm.* le triplement et -plication *f.*

Утрѣ и Сутрѣ, *adv.* demain; || — надвечеръ, demain soir.

Утрѣнна, *sf.* les matines *f.*; || послѣдвоне на — книга, le matutinaire.

— заря, *sf.* *Milit.* la diane.

— дрѣха (*за въ кжѣѣ*), *sf.* le deshabillé.

Утрѣнно врѣме, *sm.* la matinée.

Утрѣивамъ, *va.* égorger, immoler.

Утрѣпка (*начасура т.*), *sf.* la lavette, le frotoir.

Утрѣшенъ день, *sm.* le lendemain.

Утѣснявамъ, *va.* tenir en échecs *m.*

Утѣха, *sf.* la satisfaction.

Утѣшавамъ, *va.* consoler, alléger; || *fig.* soulager, conforter, réconforter, déprimer; || -са, *vr.* se consoler (*voyez* **Прѣговарямъ**).

Утѣшене, *sm.* la consolation, allégement, baume *m.*; || *fig.* l'unction *f.*, dictame et -tamne *m.*

Утѣшителенъ, *adj.* consolant et consolatif, consolatoire, consolateur.

Утѣшителъ, *ка, s.* consolateur, trice; || (*Духъ Святый*), le paraclet.

Утѣшлявъ, *adj.* consolable.

Утѣпкамъ (*земля*), *va.* plomber.

Утѣпивамъ, *vn.* s'épaissir.

Ухапвамъ, *va.* mordre; || (*нарѣ*), remordre.

Ухапване, *sm.* la morsure, piqure *f.*

Ухвatenъ, *adj.* surpris.

Ухвейкувамъ, *vn.* montrer les talons *m.*

Ухловица, *sf.* (*voyez* **Кукумѣвка**).

Ухо (*pl.* уши), *sm.* l'oreille *f.*; 1. (*на плугъ*), le versoir; 2. (*рачка*), l'oreillon *m.*, oreille *f.*;

3. (*у сърдце*), *Anat.* le ventricule; || което са отнoся до сърдчното —, ventriculaire, *adj.*; 4. въспалене на -то, *Méd.* l'otite *f.*;

5. уши (*на рыба*), *pl.* *H. nat.* les branchies ou ouies *f.*; 6. (*на опало*), l'oreille *f.*;

7. исправя си -тъ (*за конь*), *va.* chauvir des oreilles; 8. отрѣвамъ — на куче, *va.* essoriller; 9. до —, jusqu' aux oreilles, par dessus les oreilles; || *fam.* par-dessus les yeux.

Участувамъ, *va.* entrer; || (*въ нѣщо*), participer à, prendre part à; || който -вува, intéressé, *adj.*

Участенъ, *adj.* *Jur.* partageant.

Участие, *sm.* l'intérêt *m.*, part *f.*; || примамъ

—, *va.* s'intéresser à (dans), partager, com-partir avec.

Участникъ (*другарь*), *sm.* un sociétaire, partici-pe, partisan, intéressé, croupier *m.*; || *Jur.* un partageant; || примамъ -ници, *va.* intéresser. [*doctoresse.*]

Учена жена, *sf.* un bas bleu; || *fam.* une — община, *sf.* l'institut *m.*, athénée *m.*

Учене, *sm.* la leçon, enseignement *m.*, étude *f.*, cours *m.*, doctrine, école *f.*, savoir; 1. (*и ерѣме на —*), les classes *f.*, apprentissage *m.*; 2. отдѣлъ —, *fig.* la carrière; 3. (*на прѣкрышени*), l'anabaptisme *m.*

Ученикъ, *sm.* un étudiant, élève, disciple; écolier, ère; 1. (*на занаятъ, чиракъ т.*), un apprenti, garçon *m.*; 2. по-старъ — въ гимназія, un vétéran; 3. (*който живѣе въ трѣ въ школото*), élève interne *m.* [*scolarité, m.*]

Ученическа правда, *sf.* *Jur.* droit de Ученичество, *sm.* l'apprentissage *m.*; || *fig.* le noviciat.

Ученость, *sf.* l'instruction *f.*, étude, doctrine *f.*, savoir *m.*, littérature, lecture, érudition *f.*; || употребене на —, dépense d'érudition, *f.*

Учень, *adj.* savant, docteur, docte, érudit, scientifique, lettré, littéraire, instrui, homme de cabinet, *m.*; 1. твърдъ —, *fam.* savantissime; 2. съ — начинъ, *adv.* savamment, doctement; 3. -нытъ, *pl.* le monde littéraire ou servant; 4. събрание -ны, le congrès.

— мжжъ, *sm.* un savant. [*science.*]

— човѣкъ (*твърдъ*), *sm.* *fig.* un puits de

Ученый поредъ, *sm.* la république des let-trés *f.*

Учены забѣлѣжжы, *sf.* *pl.* l'érudition *f.*

Учетворявамъ (*очетвре умножавамъ*) и -са, *va. vr.* quadrupler.

Училиникъ, *sm.* un professeur, maître, régent, gouverneur, pédagogue, précepteur, écolâtre *m.*; instituteur, trice; 1. (*въ село*), un magister; 2. помощникъ на —, un sous-maître; 3. бывамъ общъ —, *vn.* régenter.

Училища (*школо*), *sf.* l'école *f.*; 1. (*за искусства и занаяты*), école des arts et métiers; 2. (*за разсаждане дрѣвие*), *Agric.* la batardière; 3. (*за въдене коніе*), le manège; 4. давамъ въ —, *va.* débourrer; 5. напустувамъ -та та са скитамъ, *va.* faire l'école buissonnière.

Училищенъ (*школски*), *adj.* scolaire et scho-laire, collégial, scolastique.

— вардачъ, *sm.* un cuistre.

— помощникъ, щница, *s.* moniteur, trice.

Училищно момче, *sm.* un galopin.

— основане, *sm.* l'institution *f.*

Училищенски, *adj.* professoral, doctrinal, dogmatique, magistral pédantesque, précep-toral; || *fig.* doctoral; || (*обнасямъ — съ нѣкого*), préceptoriser.

Училиничество, *sm.* le préceptorat.

Училищка (даскалища), *sf.* une maîtresse; || (*въ пансионъ*), une sous-maîtresse.

Учъ, *va.* professer, enseigner, instruire, expliquer, montrer, remonter, étudier, exercer, dresser; 1. (*другого*), apprendre; 2. (*изново*), renseigner; 3. (*конъ*), monter; || (*да върви*), acheminer; 4. (*пилецъ*), siffler; 5. (*соколъ*), affaîter; 6. -*са*, *vr.* apprendre, étudier, s'exercer; 7. *fig.* être sur les banes; 8. (*изново на нѣщо*), rétudier; || (*накъ*), reprendre; 9. (*сѣ школо*), faire ses classes *f*; 10. който са учи, enseignant, *adj.*

Ушна калъ, *sf.* le cérumen.

Ушнѣболъ, *sf.* les parotides *f*; || *Méd.* Potalgie *f*; || цѣръ за — otalgique, *adj. m.*

Ушекаленъ, *adj.* cérumineux.

Ушенце, *sn.* Bot. l'oreillette *f*.

Ушеце, *sn.* Bot. l'auricule *f*.

— *вѣтъ*, *adj.* Bot. auriculé.

Ушенъ, *adj.* auriculaire; || *Anat.* acoustique; || *H. nat.* branchial.

— *отокъ*, *sm.* les oreillons et orillons *m.*

— *плушковъ*, *sf.* *Anat.* la conque.

Ушна цѣдѣлка, *sf.* membre branchiostège.

Ушно тѣпанче, *sn.* le tambour.

— *чукъ*, *sm.* *Anat.* le marteau.

Ушни гурели, *sm. pl.* cire des oreilles, *f*.

Ущипване, *sm.* le pincen.

Ущърбене, *sm.* le déclin.

Уѣкчавамъ, *va.* endureir (*voyez* Заѣкчувамъ).

Ф.

Ф

Ф (*ефъ*), la 21ème lettre de l'alphabet bulgare.

Фабрика, *sf.* la fabrique; -*риченъ*, de fabrique; || *fig.* la manufacture; || *stopанинъ* на —, un fabricant.

Фабрикантъ и -тинъ, *sm.* un fabricant, manufacturier, confectionneur *m.*

Фабрикація (*правяне*), *sf.* la manufacture.

Фабриченъ работникъ, *sm.* un manufacturier.

Фаготистъ, *sm.* un bassoniste.

Фаготъ, *sm.* le basson.

Фаетонъ (*видъ калѣска*), *sm.* le phaéton; || —, *oiseau*, paille-en-cul ou -en-queue, phaéton, oiseau des tropiques, *m.* [sanderie.

Фазаненъ дворъ (*гъзанарица*), *sm.* la faï-фазане (*пиле*), *sm.* le faissandeau.

Фазанъ, *ка*, *v.* *oiseau*, faisan, ane et -ande; || (*приличенъ на жеравъ*), faisan gruyer *m*; || *вардачъ* на -ны, un faisandier.

Фазъ, *sm.* Astr. la phase. [faquir.

Факиръ (*турски калугеръ*), *sm.* un fakir et

Факлѣ, *sf.* le flambeau; || (*дебела свѣтъ*), la torche. [rie et factorie.

Факторія, *sf.* le comptoir; || *Com.* la factore-

Факторски помощникъ, *sm.* *Typ.* un sous-prote. [un prote.

Факторъ, *sm.* *Com.* Arithm. facteur *m*; || *Typ.*

Фактъ, *sm.* le fait.

Факюлтетъ, *sm.* la faculté.

Фамилярентъ, *adj.* familial; -*рно*, -èrement.

— *разговоръ*, *sm.* la confabulation.

Фамилія, *sf.* la famille, ménage *m*, maison, lignée *f* (*voyez* Челядь).

Фамилни, *adj.* familial.

Фамилно име, *sm.* nom patronymique *m.*

Фаланга (*у в. в.*), *sf.* la phalange; || *войникъ* отъ —, un phalangite.

Фалбала (*шѣпуртъ т.*), *sf.* le falbala.

Фалконетъ (*видъ топъ*), *sm.* le fauconneau.

Фалиментъ, *sm.* *Com.* la faillite.

Фармацевтъ

Фалрепъ, *sm.* *Mar.* la tire-veille.

Фалсѣтъ, *sm.* *Mus.* le fausset. [étrave *f*.

Фалстемъ, *sm.* *Mar.* la contre-étrave, fausse-

Фалцхобель, *sm.* le feuilleret. [glet *m*.

Фалцъ (*зажигане у подвезаръ*), *sm.* l'on-

Фалшъ-бортъ, *sm.* *Mar.* le bardis; || -*товѣ*, *pl.* les fargues et falques *f*.

— *киль*, *sm.* *Mar.* la fausse-quille.

— *файеръ*, *sm.* *Mar.* faux feu *m*.

Фаль, *sm.* *Mar.* la drisse. [vulsionnaire *m*.

Фанатикъ, *sm.* un fanatique, illuminé, con-

Фанатисмъ, *sm.* le fanatisme; || възбуждамъ

—, *va.* fanatiser; || който -бужда —, un fanatiseur.

Фанатически, *adj.* fanatique.

Фандакъ (*косми*), *sn. t.* la touffe, toupet, flocon *m*; || (*отъ счесано платно*), *Chir.* le bourdonnet; || *вали сѣвътъ* на -дацы, *v.* imp. il floche.

Фандачасть, *adj.* floconneux. [dango.

Фанданго (*испанско играене*), *sn.* le fan-

Фантазія, *sf.* la fantaisie, imagination *f*.

Фантазмагорически, *adj.* fantasmagorique; -*ски*, -*мент*.

Фантазмагорія, *sf.* la fantasmagorie.

Фантастически, *adj.* fantastique; -*ски*, -*мент*.

Фантомъ, *sm.* *Chir.* la fantôme.

Фанфаронъ, *sm.* un fanfaron, forfante *m*.

Фара, *sf.* la race, le genre.

Фарватеръ, *sm.* *Mar.* le chenal.

Фардувъ и бакштагъ, *sm.* *Mar.* le galhauban.

Фарисей, *sm.* un pharisien.

Фарисейски, *adj.* pharisaïque.

Фарисейско учене, *sm.* le pharisaïsme.

Фармакологія (*наука за лѣкове*), *sf.* la pharmacologie. [macopée, dispensaire *m*.

Фармакопей (*българска книга*), *sf.* la phar-

Фармацевтика (*наука за правяне болѣвъ и лѣкове*), *sf.* la pharmaceutique.

Фармацевтъ, *sm.* un pharmacien.

Фаро (*игра на книги*), *sm.* le pharaon (*voyez* Бассетъ).
 Фарсъ, *sm.* *Théat.* la farce; | актеоръ у —,
 Фарфореиъ камыкъ (*петлюе*), *sm.* le pétuncoé.
 [de faïence, *m.*
 Фарфорийны тулы (*за соба*), *sf. pl.* carreau.
 Фарфорница (*жида*), *sf.* la porcelaine.
 Фарфоръ (*фарфореиъ сѣдъ, фарфориъ*), *sm.*
 la porcelaine; -оренъ, de porcelaine.
 Фасадъ (*лице на сграда*), *sm.* la façade.
 Фасета, *sf. dim.* la facette.
 Фастѣцы, *sm. pl.* le cacao.
 Фасуль, *sm.* plante, la faséole (*voyez* Бѣль бобъ).
 Фасъ (*на bastionъ*), *sm.* la face. [fatalisme.
 Фатансмъ (*учене за описуица*), *sm.* le
 Фаталнсть, *sm.* un fataliste.
 Фатура, *sf.* la facture; | правя —, *va.* facturer.
 Фатурна книга, *sf.* le facturier.
 Фауна (*написване животны*), *sf.* *H. nat.*
 la faune.
 Фашенисть, *sm.* *Mar.* l'estain *m.*
 Фашина, *sf.* *Fortif.* le fascine.
 Фашинна работа, *sf.* *Fortif.* le fascinage.
 Фаянсена фабрика и стока, *sf.* la faïence-
 rie; | търговецъ на — стока, *s.* faïencier, ère.
 Фаянсъ (*чешия т.*), *sm.* la faïence; -сенъ, de
 faïence.
 Февруарій, *sm.* le fevrier; -аренъ, de fevrier.
 Федераленъ, *adj.* fédéral et -ratif.
 Федерализмъ, *sm.* le fédéralisme.
 Федерация, *sf.* la fédération; | правя —,
va. fédéraliser.
 Фезъ, *sm.* le bonnet, gasquet *m.*
 Фелбелъ (*полукладифе, платъ*), *sm.* la panne.
 Фелдвобель, *sm.* un sergent major.
 Фелдегеръ, *sm.* un courrier de cabinet.
 Фелдмаршалство, *sm.* le maréchalat.
 Фелдмаршалъ, *sm.* *Milit.* un feld-maréchal;
 | (*и франца*), maréchal de France, *m*; |
 жена му на —, la maréchale.
 Фелдшерски ученикъ, *sm.* un carabin.
 Фелдшеръ, *sm.* *Milit.* un chirurgien.
 Фелетонистъ, *sm.* un feuilletoniste.
 Фелетонъ (*литературна смѣсь*), *sm.* le
 feuilleton; | писателъ на —, un feuille-
 toniste. [télouque.
 Фелука (*малка лодийка*), *sf.* *Mar.* la
 Фелитниецъ, нивка (*калугеръ, ка.*), *s.*
 feillant, antine.
 Феодалность, *sf.* la féodalité.
 Феодаленъ, *adj.* féodal; -лно, -lement.
 Фенерче, *sm.* le lanterneau.
 Фенерь, *sm. t.* la lanterne; 1. *Mar.* le fanal;
 2. *врачовенъ или магически* —, lanterne
 magique; 3. *потаенъ* —, вълхвски —, lan-
 terne sourde; 4. *майсторъ или паланикъ*
 на -ри, un lanternier.
 Феноменъ, *sm.* le phénomène.
 Фервандиъ (*полуконприненъ платъ*), *sm.*

la ferrandine; | *тѣкачъ* на —, un ferran-
 dinier.
 Ферзь (*въ шахматъ*), *sm.* la reine, la dame.
 Фермата (*точка почиване*), *sf.* *Mus.* la
 fermata. [fourcher.
 Фертойнгъ [*двигамъ* —, *va.* *Mar.* désaf-
 Феръ, *nom* bulgare de la lettre Ф.
 Фестонъ, *sm.* *Téchn.* le feston; | *изрѣзване*
или накичеванъ съ -ны, *va.* festonner.
 Фетилна прѣчка, *sf.* le bout-feu.
 Фетиль (*палникъ*), *sm. t.* Artill. la mèche; |
 (*суканица за конь*), *Vétér.* l'ortie *f.*
 Фетишъ (*идолъ у Негритъ*), *sm.* la fétiche;
 | *поклонене на —*, le fétichisme; | *поклон-*
 никъ на —, *sc.* fétichiste. [ou fetva.
 Фетфа (*разрѣшене на мусфия*), *sf.* le fetfa
 Фехтмейстеръ, *sm.* un maître d'escrime; |
 помощникъ на —, prévôt de salle, garde-
 salle, *m.*
 Фехтовално искусство, *sm.* l'escrime *f.*
 — обуце, *sm.* la sandale.
 Фехтовачъ, *sm.* un escrimeur, tireur *m.*
 Фехтоване (*биене съ сабя*), *sm.* l'escrime *f.*
 Фехтуванъ (*бѣаса съ сабя*), *va.* escrimer,
 tirer des armes *f.*
 Фибра, *sf.* la fibre.
 Фигура, *sf.* la figure; 1. (*на кула за биене*
часове), la jaquemart; 2. (*въ шахматна*
игра), la pièce; 3. (*малка*), le figurine;
 4. *одрано* — месато прѣдставена, *Peint.*
 Pécotché *m*; 5. (*до поясъ*), demi-figure.
 Фигурантъ, *ка, s.* *Théat.* figurant, ante; un
 comparse.
 Фигуренъ, *adj.* figuré; -рно, -rément.
 Фигуризмъ, *sm.* *Théol.* le figurisme.
 Фигуристъ, *sm.* *Théol.* un figuriste.
 Фиданка, *sf. t.* (*voyez* Младница).
 Физика (*знание естество*), *sf.* la physique.
 Физико-лѣкарски, *adj.* physico-médical.
 — математически, *adj.* physico-mathé-
 matique.
 Физикъ (*издиривникъ на естество*), *sm.*
 un physicien.
 Физически (*и — классъ въ училища*), *adj.*
 physique; -скы, -ment.
 Физиогномически, *adj.* physiognomonique.
 Физиогномія (*гадане по лицето*), *sf.* la
 physiognomonie.
 Физиографически, *adj.* physiographique.
 Физиография (*описане произведене*), *sf.*
 la physiographie.
 Физиологически, *adj.* physiologique.
 Физиология (*наука за какъ живемъ*), *sf.*
 la physiologie.
 Физиологъ, *sm.* un physiologiste.
 Физиономистъ, *sm.* un physionomiste.
 Физиономія (*бръдни на лицето и физиог-*
номія), *sf.* la physionomie.
 Физиотипъ (*саче*), *sm.* le physiotype.
 Фнялakterия, *sf.* la phylactère.

Филигранъ (плетена сребарна или златна работа), *sm.* le filigrane.

Филия, *sf.* (возвз Рѣзень). [-ment.

Филологически, *adj.* philologique; -скы,

Филология (познаване езикъ), *sf.* la philologie. [philologue.

Филологъ (испытатъ на езикъ), *sm.* un

Филомела (славей), *sf.* la philomèle.

Филонъ, *sm.* la chape, surplis *m.*, chasuble *f.*

Философически и -фски, *adj.* philosophique; -скы, -ment.

Философія (свѣтовна наука и твърдост на духъ-тъ), *sf.* la philosophie.

Философски камыкъ, *sm.* la pierre philosophale, le grand oeuvre; || търся —, *va. fat.* souffler.

Философско азбуки, *sm.* la grammataire.

— прѣпиране (за рѣчи), *sm.* la sabbatine.

Философствувамъ, *vn.* philosopher.

Философъ (книжовникъ), *sm.* un philosophe; || -фски, *adj.*

Филска кость, *sf.* l'ivoire *m.*; отъ —, d'ivoire; 1. (сгорена), noir d'ivoire. *m.*; 2. приличенъ на —, éburné et eburnin, *adj.*; 3. ставане на —, l'éburnification *f.*; 4. майсторъ на -сти, un ivoirier.

— лепра, *sf.* Méd. l'éléphantiasis; || до-каченъ отъ —, Méd. éléphantique, *adj.*

Филски мрьсоль (зурла), *sm.* Blas. la proboscide.

Филотехнически, *adj.* philotechnique.

Филъ, *sm.* l'éléphant *m.*; -леки, d' — ou éléphantique; || (въ шахматъ), le fou ou fol; || водачъ на —, un cognac.

Финаль, *sm.* Mus. le finale.

Финансиа, *sf. pl.* les finances; || вѣщъ въ —, un financier.

Финансова наука, *sf.* les finances *f.*

Финансовъ, *adj.* financier, -ciel; по -совы дѣла, -ètement.

— балансъ, *sm.* l'exercice *m.*

Финникородливъ, *adj.* Bot. dactylifère.

Финикъ (небываличенъ палецъ и съзвѣдіе), *sm.* le phénix. [dattier.

Финикъ (финиково дърво), *sm.* arbre, le

Финицъ, *sm. pl.* la datte; -никовъ, de datte.

Финтя (у фехтоване), *sf.* la feinte.

Фира (извѣтряване), *sf.* la tare.

Фирма (търговска), *sf. Com.* raison sociale *f.*; || подъ -та на еди-кого, *Com.* sous la raison sociale *de.*

Фирманъ, *sm.* le firman.

Фиса (манжуръ *t.*), *sf.* la marque.

Фискальны законы, *sm. pl.* la fiscalité.

Фискъ (царственна хазна), *sm.* le fisc.

Фисташка (зеленъ миндалъ), *sf.* la pistache.

Фисташково дърво, *sm.* arbre, le pistachier.

Фистула, *sf. Chir.* la fistule; || *Mus.* le faus-

set; || паръване —, *Chir.* la syringotomie.

Фистулень, *adj.* fistuleux.

Фистулно ножче, *sm. Chir.* le syringotome.

Фитологически, *adj.* phytologique.

Фитология (тървопознаване), *sf.* la phytologie.

Фишекъ, *sm. t.* fusée volante *f.*, boudin *m.*;

1. *Artill.* la fusée; 2. (по въздухъ-тъ), le serpentéau; 3. голъмъ —, le saucisson; 4. (съ кожа), la timbale; 5. (за пушка), la cartouche; || боякъ — съ коршумъ, cartouche blanche; 6. (за топъ), *Artill.* la gargousse; 7. снопъ западены -ецы, gerbe de feu, girande, *f.*; 8. хвърляне -ецы, feu d'artifice; 9. който прави -ецы, un artificier.

Фишеченъ, *adj.* pyrique.

— санджкъ, *sm.* le wurst.

Фишъ-тали, *sf. Mar.* la candellette.

Фиакръ, *sm.* le fiacre.

Фиалка, *sf.* plante, la violette.

Фиалченъ медъ или сиропъ, *sm.* miel, si-

rop violet; *m.*

Фийде, *sm.* le vermicelle et -cel, nouilles et noules, lasagne et lazagne *f.*; || майсторъ и търговецъ на —, un vermicellier.

Фийдяна супа, *sf.* potage au vermicelle, *m.*

Фийдяно тѣсто (въ Италія), *sm.* le kagué.

Фиолетово дърво, *sm.* bois de violette, *m.*

Фиолетовъ, *adj.* violet; || (суню-цървенъ), Bot. Méd. violacé. [violâtre, *adj.*

— цвѣтъ, *sm.* le violet; || който бие на —,

Фиоринъ, *sm.* le florin.

Фиоритуръ, *sf. pl. Mus.* les fioritures *f.*

Флагтухъ, *sm. Mar.* l'étamine *f.* [flamant.

Фламинго (цървена гъска), *sm.* oiseau, le

Фламинъ (жрець у Римляны), *sm.* un flamine.

Фланговъ, *adj. Fo tif.* flaquant.

Флангъ, *sm. Milit.* le flanc; -говъ, de flanc.

Фланела, *sf.* la flanelle; -ленъ, de flanelle.

Фланкеоръ, *sm. Milit.* un flaqueur.

Фланкирование, *sm. Fortif.* le flanquement.

Фланкирувамъ (закрѣпямъ на хълбокъ-тъ), *va.* flanquer.

Флегма (у *fig.*), *sf. Méd.* le flegme et phlegme.

Флегматикъ, *sm.* un flegmatique. [matique.

Флегматически, *adj.* flegmatique et phleg-

Флейта, *sf.* la flûte, fife *m.*; || свѣра съ —, *va.* flûter. [flûte *m.*

Флейтаръ и -тистъ, *sm.* un flûtiste et flûte,

Флейтица, *sf.* flûte douce ou à bec, *f.*

Флейточовенъ, *adj.* en bec de flûte.

Флейтраверсность, *sm.* un flûtiste et flûte *f.*

Флейтраверсъ, *sm.* flûte traversière *f.*

Флейтъ (ладія), *sm. Mar.* la flûte.

Флетанъ, *sm.* poisson, le flétan.

Флешъ, *sf. Fortif.* la flèche.

Флиботъ (оландезка ладія), *sm.* le flibot.

Флибутиеръ (морски разбойникъ), *sm.* un flibustier. [verain, *m.*

Флигель-адютантъ, *sm. Milit.* aide du sou-

Флигелманъ, *sm. Milit.* un guide.

Флинта, *sf.* le fusil. [flint-glasse.]
Флинтгласъ (*кристално стъкло*), *sm.* le
Флионго (*клубъ дватакъ*), *sm.* la rosette.
Флогистически, *adj. Méd.* phlogistique.
Флогистонъ, *sm. Chir.* le phlogistique.
Флора (*цвѣтна книга*), *sf.* la flore; || (*въ почете Флоры*), *floral, adj.*; || съчинитель на —, un floriste. [*дина*], *sm.* le floréal.
Флореаль (*мѣсець на републиканска го-Флорентинска татъта*), *sf.* la florence.
Флорентова лента, *sf.* le padou.
Флорентъ (*копринена ивица*), *sm.* le fleurét.
Флортимберъ, *sm. Mar.* la varangue.
Флортимъ-борсъ [*поставена часть при —, Mar.* le talonnier].
Флота, *sf.* l'armée *f.*; || отредъ — или дивизия, *Mar.* la division. [escadrille *f.*]
Флотилія (*малкъ флотъ*), *sf.* la flottille.
Флотъ (*морски сили*), *sm.* la marine; || *Mar.* la flotte; || *fig.* le pavillon.
Флюски способъ, *sm. Alg.* calcul ou méthode des fluxions, *m.*
Флюсъ, *sm. Chim.* le flux; 1. (*подпужуване отъ настинка*), *Med.* la fluxion; || наклоненъ на —, fluxionnaire, *adj.*; 2. (*растопително сръдство*), *Chim.* le fondant.
Фокусень, *adj. Opt.* focal.
Фокусъ (*запалителна точка*), *sm. Phys.* le foyer; || двата -куса на еллипсътъ, *Geom.* les singliots *m.*
Фокъ, *sm.* la misaine; 1. -боръ, *sm.* mât de misaine, *m.*; 2. (*на галера*), *Mar.* le trinquet; 3. -таксель, *sm. Mar.* la trinquette.
Фоліантъ (*книга на цѣлъ листъ*), *sm. Typ.* l'folio *m.*
Фомахандъ (*свѣзда*), *sm. Astr.* le fomalhaut.
Фондове, *sm. pl.* fonds publics *m.* [fonticule].
Фонтанела, *sf. Méd.* l'exutoire *m.*; || *Anat.* le fонтанелъ, *sf. Méd.* le cautère; || *валяче за -ли*, pois à cautère, *m.* [Исплювки].
Форда, *sf. t.* le chiffonnage, *parure f.* (*voy.*)
Фордевиндъ [*върва на —, vn. Mar.* mûler en poupe *f.*]
Форейторъ, *sm.* un postillon.
Форзеналъ, *sm. Mar.* un éclaireur.
Форма, *sf.* la forme; 1. въ итинска —, en forme probante; 2. *пишъ по —, va.* formuler; 3. който нѣма причина —, informe, *adj.*
Форма, *sf. arbrisseau*, la viorne.
Формалень, *adj.* formel; -лно, -lement.
Формалистъ, *sm.* un formaliste.
Формалности (*въ писма*), *sf. pl.* l'étiquette *f.*
Формалности, *sf.* la formalité. [format.
Форматъ (*кроежъ на книга*), *sm. Typ.* le
Формена мантия (*за сѣдници*), *sf.* la robe.
Форментъ, *adj.* d'ordonnance *f.*
Формула, *sf.* la formule.
Формуляръ, *sm.* le formulaire, protocole *m.*
Формы (*прѣчинень редъ*), *sf. pl.* la solennité, les cérémonies *f.*; || *fam.* les formalités

f.; || *вардя законнѣтъ —, va.* se mettre en règle *f.*
Фосбренъ, *sf. Fortif.* fausse braie *f.*
Фосфоризація, *sf. Chim.* la phosphorisation.
Фосфориста киселина, *sf.* acide phosphoreux *m.* [phure].
Фосфористо съединене, *sm. Chim.* le phosphorическа свѣтлина, *sf.* la phosphorescence.
Фосфорни и -рически, *adj.* phosphorique.
Фосфорнокисла соль, *sf. Chim.* le phosphate; || *прѣобръщамъ на —, va.* Chim. phosphoriser.
Фосфоросвѣтентъ, *adj.* phosphorescent.
Фосфоръ (*свѣтоносъ*) *sm.* le phosphore
Форте (*ѣката*) *adv. Mus.* forte.
Фортепианистъ, *ка, sc.* pianiste.
Фортепиано, *sm.* le piano et -forté ou forté-piano; 1. (*съ голѣма клавиатура*), piano à ravalement; 2. *крыло отъ —, piano à queue*; 3. *приглашамъ на —, va.* tenir le piano.
Форточка, *sf.* le guichet.
Фортуна, *sf.* la tourmente.
Фортуень, *adj. Mar.* tourmenteux.
Фортуна (*видъ ира*), *sf.* le trou-madame.
Фортъ, *sm. Milit.* le fort.
Фортификація (*наука*), *sf.* la fortification.
Форумъ (*междъ въ Римъ*), *sm.* le forum.
Форъ-стенги-таксель, *sm. Mar.* le tourmentin.
— *штевень*, *sm. Mar.* l'étrave *f.*
Фотографирувамъ *va.* photographier.
Фотографически, *adj.* photographique.
Фотографическо изваждане, *sm.* la photographie. [ou héliographie]
Фотографія (*свѣтописъ*), *sf.* la photographie
Фотографъ, *sm.* un photographe.
Фотометрически, *adj.* photométrique.
Фотометрия (*свѣтомѣрия*), *sf.* la photométrie.
Фотометръ (*свѣтомѣръ*), *sm.* le photomètre.
Фраза (*и Mus.*), *sf.* la phrase; || съчинявамъ -зы, говоря съ -зы, *va.* phraser.
Фразеология (*наука за изречения*), *sf.* la phraséologie.
Фракъ (*мѣжка дрѣза*), *sm.* le frac, habit *m.*
Франжипанъ (*мидална прѣжаница*), *sm.* le frangipane.
Франко, *adv.* franc de port; 1. (*за писма*), port payé *m.*; || *Com.* l'affranchissement *m.*; 2. (*безъ плащане разности*), *Com.* franco.
Франкски езикъ, *sm.* langue franque *f.*
Франкъ (*монета, 180 пары*), *sm.* un franc.
Франмасонство (*-сонска община*), *sm.* la franc-maçonnerie. [de franc-maçon.
Франмасонъ, *sm.* un franc-maçon; -сонски, Францисканецъ, *sm.* un franciscain.
Францискански калугеръ, *ка, s.* cordelier, ère; récollet, ette; un observantin, un minime.
Франція, *sf.* les lis *m.*
Фрауль, *sm.* plante, le fraisier.

Фраулы, *sm. pl.* la fraise des jardins.
Фрегатска направа, *sm. Mar.* frégaté, *adj.*
Фрегатъ (ладя), *sm.* la frégate; || **малкѣ**
 —, *Mar.* le frégaton.
Фрейлина, *sf.* fille d'honneur, *f.*
 рекологически, *adj.* phrénologique.
Френологія (жъртунослосіе), *sf.* la phrenologie.
Френологъ, *sm.* un phrenologiste et -logue.
Френска брѣва, *sf.* la bénarde et serrure bénarde.
Френски, *adj.* français, gallican; 1. страсть къмъ всяко -ско нѣщо, la gallowanie; 2. приѣма — край (за дула), *v. imp.* il se francise; 3. приѣмамы -скы обычаи, *va.* se franciser; 4. видъ за -ско происхождене на ладия, *Com.* la francisation.
 — **орсѣль**, *sm.* la parette ou orseille de terre.
 — **увратъ**, *sm.* (voyez Акръ).
Фрескѣ (*жупонисъ по видъ съ варлива вода*), *sm.* la fresque.
Фризъ (и платъ), *sm. Archit.* la frise; || (*съ фигури въброве*), *Archit.* le zoophore.
Фрикандо (телешко месо надупчено съ сламина), *sm.* le fricandeau.
Фрикасе (пържено месо), *sm.* la fricassée.
Фримеръ (мѣсець на републиканска година), *sm.* le frimaire.
Фритта (стжжлена мѣсь), *sf.* la fritte; 1. правяне —, le frittage; 2. топене —, la fritte; 3. стопявамъ —, *va.* fritter.
Фронда (партия), *sf.* la fronde: || **придръжникъ** на —, un frondeur.
Фронтонъ, *sm. Archit.* le fronton.
Фронтъ (войска), *sm. Milit.* le front; || **любяне** на —, *Milit.* le flottement.
Фруктидоръ (мѣсець на републиканска година), *sm.* le fructidor.

Фруктъ, *sm.* le fruit.
Фрунтъ (истеглевамъ — на една войска повече отъ друга, *va.* *Milit.* déborder.
Фторъ, *sm. Chim.* le fluor.
Фуга, *sf. Mus.* la fugue.
Фугасъ (малка мина), *sm. Milit.* la fougasse et -gade.
Фудеръ (буре), *sm.* le foudre.
Фузелеръ, *sm.* un fusilier; -**пенъ**, de fusilier.
Фузионистъ (въ политика), *sm.* un fusionniste.
Фукеія, *sf. arbrisseau*, la fuchie et fuchsia.
Фуларъ (жърпа и платъ), *sm.* le foulard.
Функция, *sf. Math.* la fonction. || **гард** *m.*
Фунтовъ топъ, *sm. Artill.* l'épingle et épingle.
Фунтъ (драмъ t), *sm.* la livre; || **полвина** —, un marc.
 — **стерлингъ**, *sm.* livre sterling *m.*, pound *m.*
Фура, *sf. Milit.* le caisson; || (*дѣлгията талига*), le guimbarde.
Фуражиры (отпредъ за фуражировка), *sm. pl.* le fourrage.
Фуражировка, *sf.* le fourrage.
Фуражирувамъ, *va.* fourrager.
Фуражиръ, *sm. Milit.* un fourrageur.
Фуражка, *sf.* bonnet de police, *m.*
Фуражъ, *sm. Milit.* le fourrage.
Фургонъ (дѣлгы кола), *sm.* le fourgon.
Фурія, *sf. fig.* la furie.
Фурнажия (пещаръ), *sm.* un fournier.
Фурня (пещъ), *sf.* le four.
Фуригата, *sm. Milit.* le charroi.
Футокъ, *sm. Mar.* le genou.
Футляръ, *sm.* l'étui *m.*
Футъ (мѣрка), *sm.* le pied.
Фжяліо, *sc.* un bégue.
Фжяля, *vn.* bartouiller.

X.

X

X (ха), la 22ème lettre de l'alphabet bulgare.
Ха, ха! *interj.* 'ha; || — **де**, *sus.*
Хабъ, *va.* corrompre.
Хавія, *sf. t.* le peignoir.
Хавузь, *sm. t.* (voyez Изъ).
Хажийска патерница, *sf.* le bourdon.
Хазна (и лотъ, и мане), *sf. t.* le trésor, caisse *f.*, coffre de l'état *m.*; 1. (на оржжіе), le tonnerre; 2. царственна —, le fisc; || **затичане за обогатяване** на —, la fiscalité; || **ревностенъ** за —, *fiscal, adj.*; 3. плащамъ на -та, *va.* financeer, 4. потуляване на царствена —, le péculat; || **потуляникъ** на —, un péculateur; 5. правда на -та отъ нѣмане на посѣдници, *Jur.* la déshérence.
Хазнатарство, *sm.* la trésorerie, le trésor.

Хакабортъ

Хазнатаръ, *ка, s.* trésorier, ère; payeur, euse; un argentier; || **къща** на —, la trésorerie; || (*истинлики на халя*), un vildangeur (voyez Ключаръ).
Хазненъ, *adj.* fiscal.
Хайперастъ, *adj.* sural; || (*за рыба*), оеувѣ.
Хайверъ, *sm.* le caviar, le frai; 1. (въ оудѣзъ), la boutargue et botargue; 2. (у рыба), les oeufs *m.*; 3. хвърляне — (*за рыба*), le frai; || (*за сѣлъ*), le rebouage; 4. хвърля си -тъ (*за рыба*), *v. imp.* il fraie; 5. мѣсто дѣто рыбитъ си хвърлятъ -тъ, la frayère. [courage!
Хайде! *interj.* 'hourra et 'hourah; || — **дръжте!**
Хайдутинъ, *sm. t.* un heiduque; -**тски**, d'heiduque (voyez Вълхва).
Хакабортъ, *sm. Mar.* le couronnement.

Хакамъ, *va.* pousser, lancer, ruer.
Хакъ (правда, цѣнене, главене), *sm. t.* (войез Плата).
Халважиска хартія, *sf.* maculature grise *f.*
Халдейскіи языкъ, *sm.* langue chaldaïque *f.*
Халдейско тълкуване (на Библия), *sm.* le targum.
Хале, *sm.* le cabinet, cabinet d'aisances, lieux d'aisances, retraits, privé, garde-robe *m.*, les commodités, les latrines *f.*; || *Mar.* les bouteilles *f.*; || нечистотія отъ —, la gadoue (войез Заходъ).
Халина, *sf.* l'habit *m.*; || съ — на гърбина, vie et bagues sauvées.
Халице, *sm.* la couverture.
Халка, *sf. t.* boucle de porte, *f.* (войез Брънка).
Халкографически, *adj.* chalcographique.
Халкография, *sf.* la chalcographie.
Халосанъ, *adj.* insensé.
Халтаво [правя по —, *va.* dénouer.
Халцедонъ, *adj.* calcédonieux.
Халцедонъ, *sm.* la calcédoine.
Халица (брънка), *sf. t.* la virole.
Хамалинъ, *sm. t.* (войез Тваринкы).
Хамалски самаръ, *sm. t.* crochets de partefaix, *m.*
Хамелеонъ, *sm.* reptile, le caméléon.
Хамотаръ, *sm.* un bourreller; || (и сѣдларъ и юздаръ), un harnacheur.
Хамотна стал, *sf.* la sellerie.
Хамотъ, *sm.* le joug, bride *f.*, collier *m.*; 1. грьдникъ на —, l'attelle *f.*; 2. задницата на —, l'avaloir *f.*; 3. турямъ — на конь, *va.* encharner; 4. сѣмане —, le déharnachement; 5. сваламя —тъ на конь, *va.* déharnacher.
Хамоты (за парета), *sm. pl.* la soupente.
Хамстеръ, *sm. mamm.* le hamster. [*f.*
Ханза (ханзейски съюзъ), *sf.* hanse ou anse
Ханзеатически, *adj.* hanséatique ou anseatique. [coutelas *m.*
Ханжаръ, *sm. t.* le kandjar et kangiar, sabre.
Ханство (ханско господарство), *sm.* le kanat ou khanat. [Гостяница).
Ханъ (въ Турско), *sm.* le kan ou khan (войез Хаосъ, *sm.* le chaos.
Хаотически, *adj.* chaotique.
Ханевъ (приличенъ на ханъ), *adj.* pilulaire.
Халене, *sm.* la démangeaison: || (отъ струпки), *Méd.* le cénisme.
Халина подигравка, *sf. fam.* le lardon; || —ливо са вшутявамъ *vn. fam.* lardonner.
— рѣчь, *sf.* pointe d'ironie, de raillerie.
Халино вшутяване, *sm. fam.* la carabinade.
Халивъ, *adj.* mordant, pointilleux, sarcastique, hargneux, amer; || *fig.* salé; || *Méd.* cathérétique.
— сатирникъ, *sm. fig.* un emporte-pièce.
Халивы и бодявы думы, *sf. pl. fig.* un coup de patte *f.*

Халио, *s.* bouledogue; hargneux, *adj.*
Ханове, *sm. pl. fig.* la dragée.
Хапъ, *sm.* la pilule; || подслаждамъ —, *va. fig. fig.* dorer la pilule; || захлуцы (кутияка) за —пове, le pilulier.
Хапъ, *va.* mordre, piquer; || (съ думы), *fig.* flageller; || ханъ, *v. imp.* il démange.
Харакосанъ, *adj.* réglé.
Харакосвамъ (набрѣждамъ), *va.* régler.
Харакосване, *sm.* le réglage.
Харакосникъ, *sm.* un régleur. [rative *f.*
Характеристическа буква, *sf.* lettre figurative.
Характеръ, *sm.* le caractère, nature, qualité *f.*, tempérament *m.*; || стоя твърдъ на своя си —, *vn.* être soi. [radj, capitation *f.*
Харачъ или Бедель, *sm.* le caratch et сархарбино колеле, *sm.* l'embouchoir *m.*
Харбія (съ ситло), *sf. t.* le tire-balle; 1. (съ сѣрѣдѣ), *Milit.* le chat; 2. (съ кукъ за изваждане платника), le tire-bourre; 3. мѣсто за — у орляте, le tenon.
Хардалникъ и —ларъ, *sm.* le moutardier.
Хардално сѣме, *sm.* le sénévé ou moutarde. — зрно, *sm.* grain de sénévé ou moutarde.
Хардалъ, *sm. t.* plante, le sénévé ou moutarde; || посыпвамъ съ —, *va.* Méd. sinapiser; || налагане съ —, *Méd.* le sinapisme.
Харемни брабончицы, *sf. pl.* pastilles du sérail, *f.*
Харемъ (хинекопъ), *sm. t.* le harem, le sérail.
Харенъ, *adj.* bon.
Хариусъ, *sm.* poisson, l'ombre et —chevalier.
Харкъ, *sm.* le canal, bief ou biez *m.*
Хърлавъ, *adj.* exténué, valétudinaire; || *fig.* mou ou mol.
Харманъ, *sm. t.* (войез Гумно).
Харно, *adv.* bien, bravo et bravissimo; || по —, mieux; || нѣ —, mal.
Харо, *sm.* un insensé.
Харіи (у в. в. у Франкы), *sf.* la francisque; || (самодива), la harpie.
Харта, *sf.* la charte ou chartre; 1. (географическа), carte géographique; 2. набрѣздене или събрание —ты, *Geogr.* la cartographie; 3. пазачъ на —ты, un chartrier.
Хартографически, *adj.* cartographique.
Хартийка (мехуръ т.), *sf.* le cachet.
Хартийна подлога, *sf.* le garde-main; || *Typ.* le porte-page.
— свивка, *sf.* le cornet.
— фабрика, *sf.* la papeterie.
Хартино вещество, *sm.* la bouille.
— хвърчило, *sm.* l'argonaute *m.*
Хартиный, *adj.* papyracé.
— фабрикантъ, *sm.* un papetier.
Хартиный паръ (каймета т.), *sf. pl.* papier monnaie *m.*, assignat *m.*; || пуцане — на вървежъ, la monétisation; || пуцане — да вървятъ, *va.* monétiser (войез Ассигнація).
Хартія (бѣла книга за писане), *sf.* le pa-

pier; -тинъ, de papier; 1. бита —, papier maché; 2. варосана —, papier fossile; 3. лъскава гладка —, papier de verre; 4. набръдана — на прычки и *Миз. нотна* —, papier réglé; 5. пощанска —, papier à lettres; 6. прозира — за вадене образы, papier gélatine; 7. штрена — за стъны, papier peint ou teinture; 8. правяне — и търговия съ —, la papeterie; 9. продавач на —, un papetier; 10. (документъ), la pièce; 11. видъ най-добра —, papier tellière; 12. (за ошиване), papier gris; 13. (огнната на осмакъ), *Typ. in-octavo m*; 14. (на цѣлъ неогннатъ листъ), in-plano *m*; 15. (на четвъртъкъ), in-quarto *m*; 16. (на 16), in-seize *m*; 17. (на 32), in-trente deux *m*; 18. (на 24), in-vingt-quatre *m*; 19. (на 18), in-dix-huit *m*; 20. (на 12); in-douze *m*; 21. вързопъ —, la liasse; 22. (голъмъ формата), papier jesus *m*, colombier *m*; 23. плъщъ —, *va. paperasser*; 24. само на —, *adv. fam. en peinture*; 25. събране потрѣбны-тъ, le spicilège; 26. панирова —, plante, le papyrus.

Харчене, *sm. t.* la dépense (*voyez Разноска*).
Харчово, *sm. pl. t. Jur.* le dépens (*voyez Разноски*).

Хасеки, *sm. t.* l'assaki et khaséki *f.*

Хатти-шерия (*султанска заповѣдь*), *sm.* le 'hatti-cherif.

Хать, *sm. t.* la chartre ou chartre; || *пазачъ* на -тове, un chartrier. [*d'obusier*].

Хаубица (*топъ*), *sf.* l'obusier; -бучень,

Хахане, *sm.* l'philarité *f.*

Хаша (*покрышка на сѣдло*), *sf. t.* la schabraque, housse, barde *f.* [hachich *m.*]

Хашини (*видъ афioni*), *sm.* l'hasechisch et

Хаятъ, *sm. t.* la salle, somellerie *f.*

Хвакаръ, *sm.* un traîneur. [*glete*].

Хвакче (*за ловене стичета*), *sm.* la régim-

Хвакъ (*кананъ t.*), *sm.* le piège, trébuchet, panneau, rets *m*, embûche *f*; 1. *fig.* le tra-

quet, pot au noir *m*; 2. (*за ловене стичета*), la tirasse; || *Vén.* la répuce; 3. (*за мышки*), quatre de chiffre; 4. загарамъ —, *va.* panneauter, dresser ou tendre des

embûches; 5. ловя съ — стичета, *va.* tirer.

Хвала, *sf.* l'éloge *m*; || (*имизъ*), le magnificat; *fig.* l'encens *m*.

Хвалба, *sf.* la louange.

Хвалбень, *adj.* louange.

Хвалбвнъ, *adj.* ostentateur. [*tion f.*]

Хвалбвность, *sf.* la fanfaronnerie, ostenta-

Хвалбвство, *sm.* la vantérie, vanité, gas-

connade, suffisance, jactance *f*; || *безъ* —, sans vanité.

Хвалбвнъ, *adj.* vaniteux, fanfaron, jactan-

cieux, suffisant, gascon, avantageux en pa-

ролахъ *f*, monter sur des échasses *f*; || *fam.* vantard, un olibrius.

Хвалене, *sm.* la louange.

Хвалняникъ или Хвалникъ, *s.* louangeur, euse; laudateur, trice; un applaudisseur, approbateur *m*; || *fig.* un claqueur; || *fam.* s. loueur, euse.

Хвалопрѣднъ, *adj.* jactancieux.

Хвалопрѣдство, *sm.* la forfanterie, brava-cherie, rodomentade, jactance, charlatanerie *f* et -tanisme *m*.

Хвалопрѣдъ, *ка, s.* vaniteux, euse; vantard, arde; gascon, onne; craqueux, euse; un 'hâbleur, vendeur de mithridate, abatteur (de bois), enfonceurs de portes ouvertes, avaleur de charrettes ferrées, charlatan *m*, glorieux *adj. m*; 1. *fig.* un emballeur, thuriféraire *m*; 2. *fam.* un fendant, matamore, claquent, rodомont, bravache, sacrifiant, tranche-montagne, tueur de gens, capitain, olibrius, crâne *m*.

Хвалство, *sm.* la 'hâblerie *f*, crânerie *f*, apparatus *m*; || *fig.* la parade; || *fam.* la crakerie.

Хвалъ, *va.* louer, approuver à, sonner, 'hâbler, se prélasser; 1. *fig.* prôner; 2. *fam.* louer; 3. (*Бого*), magnifier; 4. (*себе-си*), *vn.* se louer; 5. -*са*, *vr.* se vanter, se faire valoir, se faire un mérite de, s'applaudir de, triompher de; 6. *fig.* faire claquer son fouet; 7. *fam.* se panader; 8. (*съ нѣщо*), se faire parade de, se targuer de, faire ostentation de; || *fig.* faire étalage de; || (*самъ-си*), *fig.* se donner les violons de.

Хванатъ (*отъ*), *adj.* saisi.

Хватане (*хвاتمъ*), *sm.* la préhension.

Хватъ, *sm.* l'attrapoire; || (*сѣно*), le bou-

chon; || (*щото и да е*), la brassée.

Хващамъ, *va.* saisir, prendre, recevoir, em-

poigner, surprendre; 1. *pop.* agripper; 2. (*бавно*), *fam.* lanterner; 3. (*болестъ*), at-

traper; 4. (*хулувачи*), achalandier; 5. (*скоро*), précipiter; 6. (*хора за на ла-*

дизъ), *Mar.* emmariner; 7. -*са* (*съ нѣкого*), *vr.* se joindre; 8. хващача (*накъ*), *v. imp.* il revient; || (*за снагата*), il s'animalise;

9. хваща ми са, il vient bien à; 10. хва-

щача (*за растенеа*), ils reprennent.

Хващане, *sm.* l'attouchement *m*; || (*хулувачи*), l'achalandage *m*.

Хвойна, *sf. plante*, le fenouil.

Хвойнена ракия, *sf.* le fenouillet et -lette *f*.

Хвойнено сѣме, *sm.* le fenouil.

Хвъргачъ (*чѣйкажъ t.*), *sm.* un buveur, godailleur *m*.

Хъркамъ и -рчъ, *va.* voler, voleter, volti-

ger, fuir; 1. (*бържъ*), daquer; 2. (*накъ*),

revoler; 3. хвъркати (*край*), *v. imp. fig.* ils rasent.

Хвъркане, *sm.* le vol, voltigement *m*, volée *f*, essor *m*; || на —, à la volée; || *отъ* висо-

чина на пилечно —, vue d'oiseau.

Хвърката рыба, *sf. poisson*, l'hirondelle *f.*
Хвъркато куче (*прѣзолѣвъ прилѣвъ*), *sm.*
tamm. la roussette et rougette.

Хвъркати, *adj.* volant; || *Chim.* volatil.
— мостъ, *sm.* la traîlle.

— отредъ *sm. Milit.* camp volant *m.*

Хвъркнувамъ, *vn.* s'envoler.

Хвъркнуване, *sm. fg.* la saillie.

Хвърлива мръжа (*сюрт.ме т.*), *sf.* le trémail ou trémail.

Хвърливо пушкане, *sm.* le projectile.

Хвърчило, *sm.* le cerf-volant, le volant.

Хвърчливъ, *adj.* *Chim.* essentiel.

Хвърчж (*на високо*), *vn.* se guinder; || колкото може хвърчи бързо, il vole à tire-d'aile *m.*

Хвърляй, *adv. Milit.* en joue.

Хвърлямъ, *va.* jeter, projeter, fronder, lancer, pousser, avorter, semer, quitter, ruer, abandonner; 1. *por.* flanquer; 2. (*възбѣвъ*), berner; 3. (*всичко на едно мѣсто*), tripoter; 4. (*долу*), détrôner; 5. (*трошж на долу*), faire dégringoler; 6. (*въ джизмѣ*), abîmer et abuser; 7. (*едно възъ друго*), brouiller; 8. (*игра на жѣйрѣтъ*), darder; 9. (*жребы*), tirer ou jeter au sort *m.* baloter; || — лямъ жребы за мене, être balloté; ; 10. (*изново, пакъ*), rejeter; 11. (*книгы*), couper; 12. (*котка, желѣзо*), anéirer ou mouiller; 13. (*дѣвъ коткы на кръсть*), *Mar.* affourcher; 14. (*съ оржжѣ*), décharger; 15. (*няя вино*), *fat.* flûter; || *por.* pinter; 16. (*въ прѣмѣжде*), aventurer; 17. (*съ пушка*), tirer; 18. хвърля кѣтъ (*за конь*), *v. imp.* il rue; 19. — са, *vr.* se projeter, se ruer sur, s'abandonner, se flanquer, s'aventurer, s'élaner, tomber sur, se précipiter, s'abattre; 20. (*напрѣдъ*), *fg.* rompre la glace; 21. (*на шѣя*), sauter.

Хвърляне, *sm.* le jet; 1. *Méc.* la projection; 2. (*жребы*), tirage au sort, *m.*; 3. (*книгы*), la coupe; 4. (*кжжъ, задница*), la ballottage; 5. (*облы жребы*), la ballottage; 6. (*фишечы*), pièce d'artifice, *f.*

Хвъръ-хвъръ (*гласъ*), *sm.* le froufrou.

Хвучене, *sm.* le mugissement, ébrouement *m.*

Хвучливъ, *adj.* mugissant.

Хвучѣтъ, *v. imp.* ils mugissent.

Хей! *interj.* 'hé, 'holà; || *fat.* dame!

Хемъ-портъ, *sm. Mar.* le jamière.

Хемна (*стара Римска мѣрка*), *sf.* l'hémine *f.*

Хендекъ, *sm. t.* la gorge; || *Fortif.* la descente; || — децы, *pl. Milit.* le fort (*voyez* Прокопъ).

Хералдика (*гербознание*), *sf.* science héraldique *f.*

Хергиле [надиращъ на —], un garde-étalon.

Хергилежия (*вѣдникъ на конѣ*), *sm.* un 'harassier.

Хергилски конь, *sm.* le badinant.

Херолдмейстеръ, *sm.* roi d'armes, *m.*

Херолдски жезаль, *sm.* la caducée.

Херолдъ, *sm.* 'héraut d'armes, *m.*; || (*протогеръ*), un 'héraut.

Херрихуты, *sm. pl.* les 'hernutes ou frères moraves, *m.*

Херувимски, *sm.* chérubique.

Хертвинъ, *sm.* le chérubin.

Херуглица (*черковна*), *sf.* la bannière

(*и fg.*), l'étandard *m.* (-nonier.

Херуглиносець, *sm.* un gonfalonier *et*

Херцогния, *sf.* une duchesse.

Херцогски, *adj.* ducal.

Херцогство, *sm.* le duché; || (*косто влада жена*), duché femelle; || (*съ достоинство перъ*), le duché-pairie.

Херцогъ, *sm.* un duc.

Херь, *sm.* nom bulgare de la lettre X.

Хи, хи! *interj.* 'haie. [hidalgo.

Хидалго (*дворянинъ въ Испанія*), *sm.* un

Хиаллъ (*чистъ-ушо*), *sm. t.* le cure-oreille, auriscalpe *m.*

Хилъвъ (*отъ млѣченъ сокъ*), *adj.* chyleux.

Хилоносенъ сжъ, *sm. Anat.* vaisseau chylifère *m.*

Хилусъ (*млѣченъ сокъ*), *sm.* le chyle.

Хилденъ *adj.* millième, millénaire; || *num.* mille.

Холдна часть, *sf.* le millième.

Хилъдо, *adj. num.* mille; 1. *sm.* le millier, chiliade *f.*; 2. —миліона, *Arithm.* un milliard ou billion; 3. — билліона, *Arithm.* un quadrillion.

— годниъ, *sm.* le millénaire.

— листникъ, *sm.* la millefeuille ou herbe militaire.

— лѣтникъ (*еретикъ*), *sm.* un millénaire.

— началникъ, *sm.* un chiliarque.

— нога, *sf.* insecte, le mille-pieds, iule *et* jule *m.*

— триллиона, *sm. Arithm.* un sextillion.

— шупилъвъ, *adj.* le millépre.

Хилъдж, *va.* faire mille piastres.

Химическа Пещъ (*купчина звѣзды*), *sf.* *Astr.* le Fourneau.

Химически, *adj.* chimique; —ски, —ment.

Химикъ, *sm.* un chimiste.

Химия, *sf.* la chimie; на —, de chimie.

Хиарга, *sf.* la chiragra.

Хиаргикъ, *se.* chiragra.

Хиаргически, *adj.* chiragrique.

Хиарогически, *adj.* chirologie.

Хиарогія (*говорене съ пръсти*), *sf.* la chirologie.

Хиароматникъ, *s.* chiromancien, enne.

Хиаромантия, *sf.* la chiromancie.

Хиаротонія, *sf.* la chirotonie.

Хиарургически, *adj.* chirurgical *et* -gique.

Хиарургия (*лѣкарска наука*), *sf.* la chirurgie.

Хиарургъ, *sm.* un chirurgien, opérateur *m.*

Хитонъ, *sm.* le tunique.

Хіатусъ (*эбъне*), *sm.* l'hiatus *m.*

Хіацинтъ (*камыкъ*), *sm.* la vermillée.

Хіена (*барсжкъ*), *sf.* quadr. l'hyène *f.*

Хладенъ, *adj.* frais, froid.

— вѣтръ, *sm.* Mar. la fraîcheur.

Хладнавость, *sf.* la tiédeur.

Хладкавъ, *adj.* tiéd; -во, ment; | *правя* —, *va.* tiédir. [denseur.]

Хладникъ (*на машина*), *sm.* Méc. le c.n.

Хладничкъ (*за вѣтръ*), *adj.* gaillard.

Хладно, *adv.* fraîchement, froidement.

— *кръвентъ*, *adj.* indifférent, flegmatique et phlegmatique; | *fig.* impassible, froid pour; | (*сжмъ*), *fig.* avoir le pied marin.

Хладнокрвѣе, *sm.* l'indifférence *f.* sang-froid *m.* impassibilité *f.*; | *fig.* le flegme et phlegme; | *съ* —, *adj.* de sens rassis.

Хладнокрѣано, *adv.* froidement, de sang-froid, de sens rassis.

Хладкъ, *adj.* le frais.

Хладъ, *sm.* la fraîcheur, frais *m.*

Хламѣда (*римска епанча*), *sf.* la chlamyde.

Хлапамъ (*мужъ*), *va.* gober des mouches: | *хлапа* (*за подкова*), *v. imp.* il loche; | *хлапъ* (*за обуца*), ils claquent.

Хлапачъ, *s.* un boursier.

Хлапаницы (*обуца*), *sm. pl.* la claque.

Хлапане, *sm.* la claquade, claquement *m.*

Хлапе, *sm.* un garçon, fils, moutard, petit bonhomme *m.*; 1. *fam.* un grimelin; 2. (*нѣ гологащъ*), un culottin; 3. (*за пращане горѣ долу*), un trottin; 4. (*за сабуване ботушы*), un tire-botte.

Хланенце, *sm.* s. petit, ite; un marmot; | *fam.* un bambin; | *pop.* un mioche.

Хлапѣю, *sm.* une dupe; | *fig.* un gobe-mouches.

Хлапникъ и Лапникъ, *sm.* un rustaud, rustre *m.*

Хлѣвъ, *vn.* (*voyez* Липъ).

Хлопамъ, *va.* frapper; | (*накъ*), rebattre; | *хлопаса*, *v. imp.* il coigne.

Хлопане (*накъ*), *sm.* le rebattage; | *правя* —, *va. fig.* donner de la tablature.

Хлопотлива и мѣчна работа, *sf. fig.* l'opéra *m.*

Хлопотливъ, *adj.* tracassier, vétilleux.

Хлопотня, *sf. pl.* les soins *m.*; | *имамъ много* —, *vn.* être dans de beaux draps.

Хлопотя, *va.* ravander; 1. *fig.* se trémousser; 2. -са, *vr.* tracasser; 3. (*за нѣщо*), valetier.

Хлориста кисѣлина, *sf.* acide chloreux *m.* — *соль*, *sf.* Chim. l'hydrochlorate *m.*

Хлористо-водородна кисѣлина, *sf.* acide hydrochlorique *m.*

Хлористъ, *adj.* chloruré.

Хлористый металлъ, *sm.* Chim. le chlorure.

Хлорневъ, *adj.* Chim. chloristique.

Хлорновата кисѣлина, *sf.* acide chlorique *m.*

Хлорноватокисѣла соль, *sf.* Chim. le chlorate.

Хлороформъ, *sm.* Méd. le chloroforme.

Хлоръ, *sm.* Chim. le chlore.

Хълбокъ (*страна*), *sm.* la flanc; 1. *Anat.* l'hyposcondre *m.*, paroi *f.* bassinnet *m.*; 2. *болежъ въ -тъ*, Méd. la pleuralgie; 3. *ударне въ -тъ*, la flancnade.

Хълбоченъ, *adj.* latéral; -чно (*отъ страна*), *adv.* -lement; | collatéral; въ -чна линія, -lement; | *Fortif.* flanquant.

— *зидъ*, *sm.* le bajouer.

— *или* Лжжливъ мѣсець, *sm.* Astr. la parasélène.

— *пжтъ*, *sm.* voie ou gare d'évitement, *f.*

Хълбочна аллея, *sf.* la contre-allée.

— *галерея*, *sf.* Théât. le pourtour.

— *сѣйна* (*на рудна жила*), *sf.* Minér. la salbande. [le roulis.]

Хълбочно клатене (*на ладя*), *sm.* Mar.

— *или* Лжжлно слънце, *sm.* Astr. le parhélie et parelie.

— *скачане* (*на конъ*), *sm.* le soubresaut.

Хълбочны коленници (*на станция*), *sm. pl.* voie de garage, voie ou gare d'évitement, *f.*

Хълмна, *sf.* Archit. le cavet. [cave *f.*

Хълмната синя жила, *sf.* Anat. veine

Хълмнать, *adj.* cave.

Хълмъ, *sm.* la vallée, gouffre *m.*

Хълцане, *sm.* le 'hoquet.

Хълбарница, *sf.* la boulangerie, fournil *m.*; | (*и царска*), la paneterie.

Хълбарски слуга, *sm.* un mitron.

Хълбаръ, *sm.* un boulanger.

Хълбна вода, *sf.* eau panée *f.*

— *кора*, *sf.* la croûte, chapou *m.*; 1. *кжсъ* —, un croûton; 2. *отрѣзвамъ горпята* —, *va.* chapelier; 3. *српята* —, la chapelure.

— *корничка*, *sf.* la croustille et croustelette; | *жмъ* —, *va.* croustiller.

— *троха*, *sf.* la miette.

Хълбно-дърво, *sm.* arbre, le baobab. [pain.

Хълбноплодникъ, *sm.* le jaquier ou arbre à

Хлѣбъ (*и цѣлъ* —), *sm.* le pain, la vie; 1. *видъ* —, la fûte; 2. *загапентъ* —, pain de grau; 3. *искараване* —, le gagne-pain; 4. (*отъ едро брашно*), pain mousseau; 5. *порѣзаница* —, un grignon; 6. *рѣзентъ* —, une soupe; | (*съ масло или съ варено месо*), une tartine; 7. (*съ вино, за коніе*), la salade; 8. (*намазанъ съ медъ и масло*), rotie de miel et de beurre, *f.*; 9. (*съ чесанъ и масло*), la frottée; 10. *мѣсе* брашно за —, la panification; 11. *мѣсел или пекажъ* —, *va.* panifier; 12. *послывамъ съ стритъ* —, *va.* paver; 13. *раздавачъ на* —, un panetier; 14. *потопяване* — съ вино, Théol. l'intinction *f.*; 15. *занаятъ да си пече* —, l'artonomie.

- Хмѣлна пиперута, *sf. insecte*, hépiale du 'houblon, *m.*
- Хмѣль, *sm. plante*, le 'houblon; -лѣнь, de 'houblon; || нива съ —, la 'houblonnière; || турямъ — въ бира, *va.* 'houblonner.
- Хобой (игра), *sm.* le 'hautbois; || (и хобоистъ), 'hautboiste *m.* [euse.]
- Ходачъ, *ка, s. fam.* marcheur, colporteur.
- Ходене, *sm.* le marcher, voyage *m*; 1. (но дѣла), *Jur.* la postulation; 2. (но нужды земли), la pérégrination.
- Ходила, *sm. pl.* les chaussettes *f*, chausson *m.*
- Ходилентъ, *adj. Anat.* plantaire.
- Ходилна мышца, *sf. Anat.* muscle soléaire *m.*
- Ходило (на ботушы), *sm.* l'avant-pied *m*; 1. (гизъ на обуца), la semelle; 2. (стѣпка у конь, у муле), la sole; 3. ирѣправямъ или повлачамъ -то на ботушы, *va.* carreler; 4. ново — или стѣпало на обуца, la carrelure; 5. чѣго — е поврѣдено (за конь), solbatu, *adj*; 6. поврѣждане —, la solbature et sole battue.
- Ходлива или Не-ладия, *sf.* bon ou mauvais vollier *m.* [lant, courant.]
- Ходливъ, *adj.* de mise *f*; || (за пары), circon-
- Ходъ, *sm.* le cours, erre *f* (voyez Вървежъ).
- Ходи, *vn.* aller, marcher, cheminer, passer; 1. (нагорѣ, надолу), vaguer; 2. (на гости), banqueter; 3. (по дѣла адоокатски), *Jur.* postuler; 4. (напѣчено), se pavaner; 5. (на около), tourner; 6. (при), soigner; 7. (скоро), trotter; 8. (свободно при нѣкого), approcher; 9. (тукъ-тамъ), rôder; 10. (въ училища), *fig.* être sur les banes; 11. (карамъ чавръсто), aller bon train ou à fond de train; 12. който ходи или обыча да ходи, allant, *adj*.
- Хокамъ, *va.* gronder, injurer, gourmander, diffamer, quereller, invectiver, sabouler, roumer; 1. *fig.* mettre en capilotade; 2. *fam.* pester; 3. *pop.* régouler; 4. (нѣкого), *fam.* tancer; || (лошо), déblâter.
- Хокане, *vn.* la gronderie, investive, objurgation *f*; 1. *fig.* la sortie; 2. *pop.* le savon; 3. -неа, *pl.* l'injure *f.* [philippique.]
- Хокателно слово (филлипка), *sm. fam.* la
- Холедологически, *adj.* cholédologique.
- Холедология, *sf. Méd.* la cholédologie.
- Холера, *sf. Méd.* le choléra et choléra-morbus; || прѣхванатъ отъ — (холерикъ), *sc.* cholérique.
- Холерически, *adj.* cholérique.
- Хондрологически, *adj.* chondrologique.
- Хондрология, *sf. Anat.* la chondrologie.
- Хонѣнка (за тѣпчене наденици), *sf.* la boudinière. [infundibuliforme.]
- Хонѣкообразенъ, *adj.* en entonnoir; || Bot.
- Хонѣприлична цѣва, *sf. Chim.* la pipette.
- Хонѣд, *sf.* l'entonnoir *m.* [choral.]
- Хоралъ (церковна пѣсенъ), *sm. Mus.* le
- Хорда, *sf. Géom.* la corde. [—ment.]
- Хореграфически, *adj.* chorégraphique; -ски,
- Хореграфия, *sf.* la chorégraphie.
- Хореграфъ, *sm.* un chorégraphe.
- Херей (стѣпъ — v), *sm.* le chorée ou trochée.
- Хоренчески стихъ, *sm.* vers choraïque *m.*
- Хоренскопъ (тумла), *sm.* chorévâque *m.*
- Хориста, *adj.* malitorne.
- Хорѣамбически, *adj.* choriambique.
- Хорѣамбъ (стѣпъ съ — v v —), *sm.* le choriamba.
- Хорнверкъ, *sm.* Fortif. ouvrage à corne, *m.*
- Хорнисть и Хорнъ, *sm. Milit.* clairon *m.*
- Хора, *sm. pl.* les gens; || -та, on et l'on *pron. indéf.*
- Хораты (думы), *sf. pl. fam.* la causerie.
- Хористъ, *ка, sc.* choriste.
- Хоро, *sm.* la danse, ronde *f*: 1. (на мрът-вещи), danse macabre *f*; 2. играя на —, *vn.* danser; 3. играяне на —, la farondole et farandoule; 4. страстенъ за играяне —, *sc.* dansomane; 5. страсть къмъ играяне —, la dansomanie.
- Хорографически, *adj.* chorographique.
- Хорография, *sf.* la chorographie.
- Хоронгрална вечеръ, *sf.* thé dansant *m.*
- сѣдѣнка, *sf.* soirée dansante *f.*
- Хороначаникъ, *sm.* un coryphée; || (у Гръци), un chorège.
- Хорове, *sm. pl.* la tribune; || (страны за пѣяне въ черкова), le chœur; || (въ черкова), l'orgue *m* et *pl.* les orgues *f.*
- Хорски рѣчи, *sf. pl.* le qu' en dira-t-on, oui-dire *m.*
- тѣкуванеа, *sm. pl. fam.* le qu' en dira-t-on.
- Хоротувамъ (говоря), *vn.* dire; || (нѣкому, съ, за), parler (à, avec, de).
- Хоръ, *sm.* le chœur; || (въ театръ), l'abside *f*; || пѣя заедно съ —, *vn.* faire chorus *m.*
- Хосперъ (видъ валсъ), *sm.* la sauteuse.
- Хофурьеръ, *sm.* fourrier du palais *m*, maréchal des logis, *m.*
- Хохо! *interj.* 'ho.
- Храменъ градъ, *sm.* le néocore.
- слугаръ, *sm.* un néocore. [templier.]
- Храмовникъ (храменъ рѣцаръ), *sm.* un
- Храмовъ празникъ, *sm.* la dédicace.
- Храмъ, *sm.* le temple; 1. *fig.* la sanctuaire; 2. (за слава), *fig.* le panthéon; 3. (съ стѣлаи отъ отпѣдъ), le prostyle et temple —, *sm.*
- Господенъ, *sm.* maison de Dieu, *f.*
- Храна, *sf.* la nourriture, aliment *m*, munition de bouche *f*, vivre *m*, mangeaille, substance, subsistance *f*; approvisionnement, fourrage *m*; 1. *fig.* la pâture, nourriture *f*; 2. наука за —, la bromatologie; 3. описание на —, la bromographie; 4. плата за — и сѣдене, la pension; 5. приготвене —, l'approvisionnement *m*; 6. търся си надалечъ —, *va.* Vén. forpaître et -païssier

- Хранене**, *sm.* l'alimentation *f.*, nutrition; || **мѣсто за** — бубы, *la* nourrecerie (*voyez* Бубникъ); || **сѣщане** —, *Phrén.* l'alimentivité *f.*
- Храненикъ**, *ица*, *sc.* pensionnaire, élève, pupille, enfant adoptif *m.*, un bâtarde.
- Хранениче**, *sm. fig.* un nourrisson.
- Хранень**, *adj.* nourri.
- Хранилица** (*пологъ*), *sf. fig.* le dépôt; || (*на изрѣзаны работы*), *la* glyptothèque; || (*на искусства и занаяты*), conservatoire des arts et métiers; *f.*
- Хранителень**, *adj.* nourrissant, nourricier, nutritif, substantiel, succulent, conservatoire, conservateur; || *Méd.* alimenteux, alibile; || **быва** — *лно*, *v. imp.* il norrit. [Грибъ].
- Хранителна бръстава гжба**, *sm.* le cer (*voyez* Арава).
- Хранително брашно** (*изъ Арава*), *sm.* le gasabout.
- Хранительность**, *sf.* l'alibilité *f.*, substance *f.*
- Хранитель**, *sm.* un gardien, garde, consignataire, dépositaire; *s.* conservateur, trice; || (*на стопанство*), *fam.* un custodinos; || (*на царски пещи*), garde des sceaux (*voyez* Вардачъ).
- Храня**, *va.* nourrir, alimenter, entretenir, soutenir, foment, garder, 1. *fig.* repaître de, alimenter; 2. (*голушечета*), abequer et abéquer; 3. (*стиченца*), donner la bequée; 4. (*пуста надъжба*), *fig.* bercer; 5. (*изъ ржка*), arrêter; 6. — *са*, *vr.* se nourrir, repaître et se —, subsister; 7. (*иъ добръ*), gargoter; 8. (*съ нѣщо*), vivre; 9. **хранятца** (*за пилци*), *v. imp.* il se paissent de.
- Хранталакъ и Рас** —, *sm.* la puine.
- Храчене**, *sm.* l'expectoration *f.*; 1. *Méd.* la sputation; 2. (*крьвъ*), le crachement; 3. **срѣдство за** —, *s. Méd.* expectorant, ante; 4. **често** —, le crachotement.
- Храчка**, *sf. Méd.* le flegme et phlegme; || — *кы*, *pl.* le crachat, expectoration, pituite *f.*
- Храча**, *vn.* cracher, expectorer; || (*накъ*), regacher; || — *и* **плюя често**, *fam.* graillonner.
- Хрематологически**, *adj.* chrématologique.
- Хрестоматия** (*отборъ съчинения*), *sf.* la chrestomathie. [chrisolithe.]
- Хризолитъ** (*жълтозеленъ камыкъ*), *sm.* la chrysolite.
- Хризопрасъ** (*тснопзеленъ камыкъ*), *sm.* la chrysoprase.
- Хрипкамъ**, *vn.* bondir, sauter, palpiter; || **който** — *пка*, palpitant, *adj.*
- Хрипкане**, *sm.* le bondissement, saut *m.*
- Хрипкачъ**, *ка*, *s.* sauteur, euse.
- Хрисимостъ**, *sf.* la politesse, civilité, honnêteté, urbanité, galanterie, décence *f.*
- Хрисимъ**, *adj.* civil envers, honnête, humble, décent; || *fig.* poli.
- Христианинъ**, *лика*, *s.* chrétien, enne.
- Християнска вѣра**, *sf.* le christianisme.
- Християнски**, *adj.* chrétien; — *скы*, — *nement*.
- Християнскы народы**, *sm. pl.* la chrétienté.
- Християнство**, *sm.* le christianisme, la chrétienté.
- Христосъ**, *sm.* le Christ.
- Хрия**, *sf. Rhét.* la chrie.
- Хромене**, *sm.* le boitement; || *Méd.* la claudication, clochement *m.*
- Хромій** (*металъ*), *sm.* Chim. le chrome.
- Хроматически**, *adj.* Mus. chromatique; — *скы*, — *nement*.
- Хромнень**, *adj.* impotent (*voyez* Нужень).
- Хромно състояние**, *sm. Méd.* l'impotence *f.*
- Хромова киселина**, *sf. Chim.* acide chromique.
- Хромокисела соль**, *sf. Chim.* le chromate.
- Хромъ**, *adj. s.* boiteux, claudicant, épointé; *s.* impotent, ente.
- Хромаявъ стихъ**, *sm.* le season et season.
- Хромъ**, *vn.* boiter, clocher; || *fam.* clopiner.
- Хронически**, *adj. Méd.* chronique; — *скы*, — *nement*.
- Хроническо състояние**, *sm. Méd.* la chronicité.
- Хронографъ**, *sm.* un chronographe. [— *nement*.]
- Хронологически**, *adj.* chronologique; — *скы*, — *nement*.
- Хронология**, *sf.* la chronologie.
- Хронологъ**, *sm.* un chronologiste et — *logue*.
- Хронометръ**, *sm.* le chronomètre; || *Mar.* le garde-temps.
- Хрущакъ**, *sm. insecte*, le ténébrion.
- Хрущавъ**, *vdj.* cassant.
- Хрущалка** (*съ нозъ-та*), *sf.* la souris; 1. (*на ухото*), le pavillon, le bout de l'oreille; 2. (*телешка*), le tendron; 3. *Anat.* le cartilage; — *лченъ*, de cartilage; 4. **прѣ-обрьщатца на** —, *v. imp.* ils se cartilaginifient.
- Хрущелень пексемець**, *sm.* le craquelin.
- Хрущѣла става**, *sf. Anat.* la synchondrose. — *цина*, *sf. Anat.* la périchondre.
- Хрущѣлоперна рыба**, *sf. H. nat.* chondroptérygien, *adj. sm.*
- Хрущѣлословие**, *sm. Anat.* la chondrologie.
- Хрущѣласть**, *adj.* cartilagineux.
- Хруци** (*на збытъ*), *v. imp.* il croquet; || **което** — *на збытъ*, croustillant, croquant.
- Хърбелъ** (*на гуранъ*), *sm.* la margelle et mardelle.
- Хърватинъ**, *sm. fig.* un brigand.
- Хърватски конь и** — *войникъ* (*съ конь*), *sm.* cravate *m.*
- Хъркамъ**, *vn.* ronfler, râler.
- Хъркане**, le ronflement; || *Méd.* le râle et râlement, sterteur *m.*; || (*за коние*), le coirage.
- Хъркачъ**, *ка*, *s.* rongeur, euse.
- Хъркливъ**, *adj. Méd.* stertoreux.
- Хрътка** (*мѣжка*), *sf.* le levrier, chien courant, baud ou chien muet, bigle *m.*; 1. (*женска*), la levrette, lice *f.*; 2. (*малка*), le levron; 3. **мѣсто дѣре стоять** — *кы*, le coure; 4. (*пърчина зобъды*), *Astr.* le Chara et Asterio.
- Хръткоприличенъ**, *adj.* levretté.

Хрѣма, -мавица и Хропотянца, *sf.* le catarrhe, graillement *m*; 1. *Méd.* le coryza ou rhume de cerveau; 2. издѣривамъ —, *va.* désenrhumer; 3. отъривамъ отъ —, *vr.* se désenrhumer.

Хрѣмаво дѣхание, *sn. Méd.* l'égophonie *f.*

Хрѣнь, *sm.* plante, raifort sauvage ou cran et crançon *m.*

Ху! *interj.* 'ho; || — брее, *fam.* tarare.

Хуари (варка), *sn. Mar.* le 'houari.

Хубава миризма, *sf.* l'arome *m.*

— страна [отъ —, *adv.* en beau.

Хубавелка дѣвойка, *sf.* joli petit *m.*

Хубавелькъ, *adj.* bien troussé.

Хубавецъ, *sm.* un beau ou bel, un blondin.

Хубавина, *sf.* la grâce.

Хубавица, *sf.* belle, beauté, nymphe *f.*

Хубавичка кѣличка, *sf.* la bonbonnière.

Хубавичко лице (миличко), *sn. fam.* le minois.

Хубавичкъ, *adj. dim.* joliet; || *fam.* bellot.

Хубаво, *adv.* joliment, gentiment, avec art; 1. всяко — и отбрано, *fig.* la crème; 2. мирише на —, *v. imp.* il fleur; 3. най —, l'ortimité *f*; 4. твърдъ —, *adv.* à miracle; 5. —ото, *sn.* l'élite *f*; 6. най —, le superfin, la fleur, le joli, la quintessence; || *fig.* l'elixir *m*, la perle, le suc, la moelle; || (съ нѣщо), *fig.* la rocambole; 7. отбирамъ —то, *va.* écrémer.

— врѣме, *sn.* il fait beau.

— миризинъ, *adj.* balsamique, odorant et rifiant, à la frangipane, de frangipane.

— облеченъ, *adj. fam.* bien ficelé.

— писало, *sn.* lettre moulée *f.*

— писане, *sn.* la calligraphie.

— писецъ, *sm.* un calligraphe.

Хубоетникъ, *sm. fig.* un mauvais sujet, plat pied ou pied plat.

Хубость, *sf.* la beauté, vénusté *f.*

Хубавъ, *adj.* charmant, gentil, gent, beau, bel, joli, élégant, brave; 1. най —, par excellence; || — видъ, *sm.* superfin, *adj*; 2. ставамъ по —, *vn.* s'embellir.

Хубавы голѣмы очи, *sn. pl.* yeux bien fendus, *m.*

— занаяты, *sm. pl.* les beaux-arts *m.*

— искусства, *sn. pl.* les beaux-arts *m.*

— науки, *sf. pl.* les belles-lettres *f.*

Хугенотско исповѣдане, *sn.* le huguenotisme.

Хугенотъ, *ка, s.* 'huguenot, ote; || —ски, *adj.*

Хуй, *sm.* la verge.

Хукаръ (ладя), *sm.* la 'houorque et 'hougre *m.*

Хула, *sf.* le blâme, réprobation, réprehension, désapprobation *f*, jurement *m*, animadversion *f*, anathème *m*; || тежка —, le blasphème; || достойнъ за —, blâmable, répréhensible, *adj.* [ment *m*, critique *f*.

Хулене, *sn.* la détraction et -tation, dénigrement.

Хулильникъ, ница, *s.* desapprobateur, dé-

tracteur, improbateur, trice; contrôleur, frondeur, euse; un épiloqueur, critique *m*; || *fam.* critiqueur, redresseur *m*.

Хулитель, *adj.* improbateur, répréhensif, détracteur, desapprobateur.

Хулъ (ладя), *sm. Mar.* l'heu *m*.

Хуля, *va.* blamer, réprover, condamner, fronder, détracter, redire, trouver à redire, trouver mauvais, médire de; 1. draper, censurer, 'houspiller, chicaner, dénigrer, désapprouver, critiquer, gloser sur; 2. *fig.* contrôler, stigmatiser; 3. *fam.* épigloter sur; 4. *pop.* dauber.

Хума, *sf.* l'argile *f*; —мень, d'argile.

Хуммеръ (морски голѣмъ ракъ), *sm.* le 'homard.

Хуря (райска дѣвойка), *sf.* une 'houri.

Хурка, *sf.* la quenouille; 1. (съ клядѣла), la quenouillée; 2. (малка хурчица), la quenouillée; 3. (партия), *fig.* le parti.

Хусаръ, *sm.* un 'hussard; || по —реки, *adv.* à la 'chussarde.

Хытра гадина, *sf.* une galante; 1. *fig.* un fureteur, lime *f*; 2. *pop. fig.* un dessalé; 3. (за човѣкъ), une fine mouche, manoeuvre *m*; || *fam.* un déniaisé.

— жена, *sf.* une fine lame.

— измама, *sf.* la circonvention.

— лажка, *sf. fam.* l'escobarderie *f.*

— присмѣвка, *sf. fig.* sel attique *m*.

Хытрецъ, *sm.* un drôle, rusé, madré, fin matois, politique *m*; *s.* patelin, ine et -lineur, euse; 1. *fig.* un furet, pèlerin, vieux reître *m*, lime *f*; 2. *fam.* un escobard, narquois *m*; 3. *fig. fam.* fin merle *m*; 4. *fig. pop.* un dessalé

Хытрина и -постъ, *sf.* la politique, tour, rubrique, menée *f*; || *fig.* la subtilité; || —рини, *pl.* la finasserie, des tours de souplesse, *m*.

Хытричкъ, *adj. fam.* finet et finot.

Хытрио, *sm.* rusé compère *m*, un fin.

Хытро, *adv.* finement, avec art.

— вмжкване (въ община), *sn.* l'intrusion *f.*

— доказателство, *sm.* l'argutie *f*.

— изрѣчене, *sn. fig.* la bluette.

— посвоене, *sn. Jur.* la captation.

Хытрость и —рина, *sf.* la finesse, artifice *m*, ruse, surprise, trigauderie, ruse *f*, en-gin *m*; 1. *fig.* la machine, des yeux de lynx, stratagème, retour *m*; 2. *Jur.* le dol; 3. *fam.* la motisierie; 4. — срѣщо —, la contre-batterie, contre-finesse *f*; 5. съ — постигну-вамъ нѣщо отъ нѣкого, *va.* tirer une carotte; 6. търся съ — да придобия, *va.* capter; 7. придобить съ —, *Jur.* captatoire, *adj.* 8. употрѣбивамъ —, *va.* faire patte de velours.

Хытьрь, *adj.* ingénieux, fin, politique, diseur de bons mots, narquois, malin, patelin, ma-

obiavélique, madré, rusé, fourbe, cauteleux; 1. *fig.* raffiné, pointu, subtil, retors, guêpin, normand; 2. *fam.* trigaud, matois, dératé, futé, gree; 3. (*въ дръбны работы*), *fam.* s. finaud, aude; 4. бывамъ —, *vn. fam.* entendre la tablature; 5. ставамъ по —, *vn.* se déniaiser; 6. (*сжль*), *vn.* en savoir long.

Хытьрь отговорь, *sm. fig.* la défaite.

Хытьрь Петрь, *sm. fam.* un finasseur; | *pop.* maître gonin *m.*

Хытры аль пусты мысли, *sf. pl. fig.* faux brillants *m.*

Хытрувамъ, *vn.* subtiliser, raffiner; | *fam.* trigauder.

Хытруване, *sm.* la sophistiquerie.

Хытрыя, *vn.* ruser; | *fam.* finasser.

Хж! *interj.* 'hom.

Ц

Ц.

Цвътена

Ц (*це*), la 23ème lettre de l'alphabet bulgare.

Цалувамъ, *va.* baiser, embrasser; 1. (*и отъ дръбъ бузы*), baisser à la pincette; 2. (*непрѣстанию*), *fam.* baisotter; 3. -са, *vn.* se baiser; 4. -вамеца, s'embrasser; | (*единъ другъ*), s'entre-baiser; 5. -ватца, *v. imp. fig.* ils se bequetent.

Цалуване, *sm.* le baiser, embrassement *m.*, embrassade *f*; | (*позъ у Пана*), le baisement; | (*ржжа*), le baisemain.

Цалувачъ, *sm. fam.* un baiseur.

Цалувка, *sf.* le baiser; | прѣтель на -кы, *fam.* un embrasseur.

Цапало, *sm.* un barbouilleur. [barboter.

Цапамъ *vn. fam.* patauger | (*изъ калъ-та*)

Цапнувамъ (*нѣкого*), *va.* apostropher d'un coup.

Царевница, *sf.* le maïs ou blé de Turquie.

Царевницы, *sf. pl.* (*voyez* Мамулы и Гжлабы).

Царевичъ (*царски сынъ*), *sm.* le tsaréwitz.

Царедворчески, *adj.* courtsanesque.

Царедворческо искусство, *sm.* la courtsanerie.

Царедворецъ, *sm.* un courtisan.

Цареубийственъ, *adj.* régicide.

Цареубийство, *sm.* le régicide.

Цареубийцъ, *sc.* régicide.

Царица, *sf.* la reine; | (*на пчелы*), reine des

abeilles; | (*въ книгы*), la dame.

Царска грамота (*рескриптъ*), *sf.* le rescrit.

— държава, *sf.* globe impérial *m.*

— корона, *sf.* plante, l'impériale *f.*

— свѣць, *sf.* plante, la molène.

Царски, *adj.* impérial, royal, d'état *m*; | по-

смы, impérialement. [fritillaire *f.*

— вънецъ, *sm.* plante, couronne impériale *f.*

— имотъ, *sm.* le domaine; на —, domanial,

adj; | прѣхвърлямъ въ съставъ-тъ на —, *va.* domanialiser; | чиновникъ на —, un

domanier. [gélifique française *f.*

— корень, *sm.* plante, l'impériale ou an-

мѣтъ (*сая*), *sm.* le sélitær.

— прѣпорецъ (*у Франца*), *sm.* l'oriflamme *f.*

— рыбаръ, *sm.* oiseau, le martin-pêcheur

и martinet-pêcheur.

— скиптръ, *sm.* plante, le bouillon-blanc.

— съвътъ, *sm.* le cabinet.

Царско достоинство, *sm.* la pourpre.

Царскы, *adv.* à la grande de. [reine-claude.

— слывы (*зелены и сладкы*), *sf. pl.* la

Царственинъ, *adj.* royal, politique.

Царственинъ записы, *sm. pl.* le papier; |

(*платителны съ сръбро*), les métalliques *m.*

— подписы (*облигацїи*) *sm. pl.* l'inscription *f.*

— приходы, *sm. pl.* les finances *f.*

— харгін или облигацїи, *sf. pl.* fonds

publics, effets publics *m*; | *Com.* le portefeuille.

— чинове, *sm. pl.* états généraux *m.*

Царственно прѣобрыцане, *sm.* coup d'état *m.*

Царственъ, *adj.* impérial, royal, princier.

— прокуроръ, *sm.* Jur. ministère public *m.*

Царство и — рщина, *f.* l'empire *m.* roy-

аume *m.* puissance, souveraineté *f*; 1. *fig.*

le règne; 2. (*небесно*), royaume de cieux;

3. (*на естествомъ*), *H. nat.* le règne; 4.

помазевамъ за —, *va.* sacrer. [régenter.

Царувамъ, *vn.* régner, trôner, maîtriser; | *Ag.*

Царуване, *sm.* l'empire *m.* le règne.

Царче, *sm.* un roitelet.

Царъ, *sm.* un roi (*f.* reine); *s.* souverain, aine;

1. -рщца, *sf.* une tsarine; 2. (*въ шахматна*

игра), le roi; 3. книга -rie въ Библия, les

livres de rois; 4. тритѣхъ -rie при Р. X.

les mages; | звѣзды на —, *Astr.* les Trois

Rois.

Цанкъ, *sm.* le petit-lait.

Цавлятъ (*за коніе*), *v. imp.* ils 'hennissent.

Цвилене, *sm.* le 'hennissement.

Цвъкло, *sm.* plante, la beterrave; -кленъ, de

betterave; | (*бѣло*), la poirée ou bette.

Цвътарка търговка, *sf.* une bouquetière.

Цвътаръ, *sm.* un fleuriste.

Цвъте, *m.* la fleur; 1. листо отъ —, *Bot.*

le petale; 2. (*направено*), le fleuron; 3. (*съ*

цвѣтове), *Bot.* fleur flosculeuse *f*; 4. (*на*

перде), la patère; 5. тръкало или китка

—, la guirlande; 6. -ти (*по платъ*), *pl.*

le ramage; 7. наиченъ съ — (*за платъ*),

ramagé, *adj.* | *Blas.* fleuré ou -reté et -ron-

né; 8. наичевамъ съ —, *va. fam.* fleurir;

9. — и металлы, *Blas.* les émaux *m*; 10.

търговецъ на — или който обыча —, *sc.*

fleuriste.

Цвътена похлупка, *sf.* *Bot.* le périnthe.

Цвѣтене (*боядисване т.*), *sn.* le teint, teinte, teinture, coloration *f*; 1. еднообразно —, teinte plate; 2. хубаво — (*което не излазя*), grand ou bon teint; 3. долно — (*което излазя*), petit ou mauvais teint, faux teint.

Цвѣтенце, *sn. dim.* la fleurette; || *Bot.* le fleurou.

Цвѣтенъ, *adj.* coloré; || *Bot.* floral.

— напратъ, *sm.* plante, l'osmonde ou fougère à fleurs, *f*. [pollinique, *adj.*]

— прашецъ, *sm.* Bot. le pollen; || на —, [pollinique, *adj.*]

Цвѣтиларница, *sf.* la teinturerie.

Цвѣтиларско искусство, *sn.* la teinturerie.

Цвѣтиларъ (*бояжия т.*), *ка, з.* teinturier, ère.

Цвѣтило, *sn.* la couleur, peinture, teinture *f*;

1. (*на лицето*), le coloris; 2. (*отъ орбосовы чарупки*), le racinage; 3. явяване —, *Phys.* la colorisation; 4. поцвѣтявамъ съ едно —, *va.* teinter; 5. варене платъ въ —, le débouilli; 6. варъ платъ въ —, *va.* débouillir; 7. зацвѣване — на платъ, le mordantage; 8. искавамъ -то на нѣща, *va.* déteindre; 9. мажъ съ —, *va.* coucher; 10. ослабывамъ —, *va.* délayer; 11. лошо неписывамъ съ -тиа, *va. fam.* peindre; 12. смалене —, *Peint.* la dégradation; 13. смѣвяване -я, la chromatique; || *Peint.* la rupture.

Цвѣтиленъ, *adj.* tinctorial. [teinturiers.

— лакмусъ, *sm.* le tournesol ou croton des

— мажъ, *sm.* plante, l'orseille et orcelle *f*.

Цвѣтителенъ, *adj.* colorant, de couleur.

Цвѣтна ципница, *sf.* Bot. la spathe.

Цвѣтникъ, *sm.* jardin fleuriste *m*; || (*въ градина*), le parterre; || (*прѣстолие за цвѣта*), la jardinière.

Цвѣтно бранило, *sm.* Bot. le corymbe.

Цвѣтовитъ, *adj.* Bot. florifère et floripare.

Цвѣтокапенъ шарлагуны, *sm.* le coucou.

— крайка (*цвѣта на крайщата на кърпа*), *sf.* les linceaux *m*.

Цвѣтосвамъ (*щампа*), *va.* laver.

Цвѣтосване, *sn.* le lavis.

Цвѣтъ, *sm.* la teinte; 1. (*и fig.*), la fleur; 2. (*на вино*), le bouquet; 3. (*върху животни*), la robe; 4. (*въ книги*), la couleur; 5. (*косякъ върху коня*), le poil; 6. (*на лицето*), le teint; 7. (*на маргаръ*), l'orient *m*; 8. беръ —, *va.* effleurer; 9. зимамъ -тъ, *va. fig.* déflorer; 10. изваждамъ -тъ на нѣщо, *va.* décolorer; 11. окапване —, la défloraison; 12. расположени -тове, *Bot.* l'inflorescence *f*.

Цвѣтсало вино, *sm.* vin besaigre *m*.

Цвѣтя (*поцвѣтявамъ, боядисвамъ т.*), *va.* teindre, colorer, peindre; || (*мажъ съ бистръ*), bistrer.

Цедаръ (*лимонъ*), *sm.* le cedrat.

Цедерабъ, *sm.* arbre, l'azédarac *m*.

Цедрово дърво, *sm.* le cedratier.

Цезура (*прѣсичане въ стиховетъ*), *sf.* la césure.

Целестически калугеръ, *sm.* un celestin.

Цементенъ, *adj.* cimentatoire.

— прахъ, *sm.* Chim. le ciment. [menter.

Цементосвамъ (*металъ*), *va.* Chim. cé-

Цементосване, *sn.* la cimentation.

Цементъ, *sm.* la lithocolle, badigeon *m*; || Chim. le ciment.

Ценныхъ (*жълтица, 51 грошъ*), *sm.* le sequin.

Ценсорски, *adj.* adj. censorial.

Ценсорство, *sm.* la censure.

Ценсоръ, *sm.* un censeur.

Ценсура, *sf.* la censure; || подложенъ на —, censurable, *adj.*

Ценсурентъ, censorial. [gramme.

Центиграммъ ($\frac{1}{100}$ грамъ), *sm.* le centi-

Центилитръ ($\frac{1}{100}$ литра), *sm.* le centilitre.

Центиметръ ($\frac{1}{100}$ метръ), *sm.* le centimètre.

Центіаръ ($\frac{1}{100}$ аръ), *sm.* le centiare.

Центнеръ, *sm.* un cent pesant; || (*сто фунта*), le quintal; || метрически — (*сто килограмма*), quintal métrique *m*.

Централенъ, *adj.* central. [fuge *f*.

Центробѣжна сила, *sf.* Phys. force centri-

— ловна сила, *sf.* Phys. force centripète *f*.

— скопически, *adj.* centroscopique.

— скопія, *sf.* Mathém. la centroscopie.

Центръ, *sm.* le centre; || (*на плътността*), point vèlique *m*; || обикаляне около единъ общъ —, la circonvolution.

Центумвирски, *adj.* centumviral. [virat.

Центумвирско достойнство, *sn.* le centum-

Центумвиръ (*въ Римъ*), *sm.* un centumvir.

Центуріонъ, *sm.* un centurion.

Центурія, *sf.* la centurie. [cent.

Центъ ($\frac{1}{100}$ олландески флоринъ), *sm.* un

Цеолизъ (*каменно вещество*), *sm.* H. nat. le zéolithe.

Церва, *sf.* plante, la gaude.

Церемоненъ, *adj.* cérémonieux.

Церемониалъ, *sm.* le cérémonial, étiquette *f*.

Церемониаленъ, *adj.* solennel et -lemnel;

— лентъ, -lement.

— маршъ, *sm.* Milit. le défilé.

Церемониално, *adv.* en cérémonie.

Церемонія, *sf. pl.* les façons *f*; || безъ —, trêve de compliments, *f*. [monies, *m*.

Церемоніймейстеръ, *sm.* maître des céré-

Церемонія, *sf.* la cérémonie, le compliment;

1. правя много -ни, *va.* complimenter; 2. правя -ния нѣкому, *va.* courtoiser; 3. безъ —, *adv.* sans cérémonie, point de céré-

монія, à la dragonne; 4. безъ никакви други -ни, sans autre forme de procès.

Церемоня, *vr.* faire des cérémonies *f*.

Церенины праздниці, *sm. pl.* les céréales *f*.

Церера (*планета*), *sf.* Astr. la Cérés.

Церний (*составна частъ на восакъ-то*), *sm.* la cerine.

Церій (*металл*), *sm. Chim.* le cerium.
Цесаревичъ (*наслѣдникъ на всероссійски прѣстолю*), *sm. césarévitch m*; || -ревна (*негова стопаница*), *sf. césarévna f.*
Цестъ (*печана ржавица*), *sm. le ceste.*
Ци, sm. nom bulgare de la lettre Ц.
Цибетски сокъ, *sm. la civette.*
Цибеть, *sm. tant. la civette.*
Циганка (*ржштарка*), *sf. une gitana.*
Циганинъ, анка, *s. un bohémien ou égyptien.*
Циганска вуля, *sf. fig. les béatilles f, pot pourri m*; 1. (*смѣсь различни статии*), *fig. le salmigondis*; 2. (*за вино*), la riporée; 3. (*съ дръволя*), le tripotage.
Циганскы дългове, *sm. pl. dettes criardes f.*
Цигарка или Сигарка, *sf. le cigare.*
Цигарчица, *sf. dim. la cigarette.*
Цигарочникъ (*мажъ за цигары*), *sm. le porte-cigare.* [porte-cigares.
Цигарочница (*кутияка за цигары*), *sf. le*
Циглавость, *sf. Méd. l'amaurose ou goutte seréine f.*
Циглавъ, *adj. amaurotique.*
Цагуларъ, *sm. un violon ou violoniste*; || (*искусенъ*), un violoniste et -liniste; || (*за хоро*), un ménétrier.
Цигулка и -гумилка, *sf. le violon.*
Цидъ (*главатаръ у Аравитяны*), un cid.
Циклически поетъ, *sm. poète cyclique m.*
Циклоида (*трыкаляста линия*), *sf. Géom. la cycloïde.*
Циклоиденъ и -идаленъ, *adj. cycloïdal.*
Циклопъ (*бура*), *sm. le cyclon.*
Циклонически, *adj. Archit. cyclopéen et -pique.*
Циклопъ, *sm. un cyclope.*
Цикута (*пуміе*), *sf. la ciguë.*
Цилиндричетки, *adj. cylindrique.*
Цилиндъръ, *sm. le cylindre.*
Циментъ (*хоросанъ t.*), *sm. le ciment*; || замазваемъ съ —, *va. cimenter*; || майсторъ за —, un cimentier.
Цингусъ (*монета*), *sm. espèces sonnantes f.*
Цинкова руда, *sf. Chim. la cadmis ou calimine.*
Цинковане, *sm. le zingage et zincage.*
Цинкувамъ (*покрывамъ съ цинкъ*), *va. zinguer et zinquer.*
Цинкъ (*дутья t.*), *sm. le zinc*; -кентъ, de zinc; || работникъ на —, un zingueur et zinqueur.
Циникъ, *sm. un cynique.*
Цинипсъ, *sm. insecte, le cynips.*
Цинически, *adj. cynique.*
Циническо учене, *sm. le cynisme.*
Ципа, *sf. la peau*; 1. (*на сѣме*), la coque; 2. *Anat. la membrane*; 3. *Bot. l'hymen et hymenée m, arille f, liber m, tunique f.*
Ципенъ, *adj. membraneux.*
Ципица, *sf. l'épiderme m*; || *dim. la pellicule*; *Bot. la bourse.*

Ципна завивка, *sf. Anat. la capsule.*
Ципокрылна буболечка, *sf. H. nat. l'hyémé-noptère m.* [bubon, dépôt *m.*
Цирей, *sm. l'abcès m, apostume et apostème.*
Цирконій (*металл*), *sm. Chim. le zirconium.*
Цирконъ (*жлътъ ялмазъ*), *sm. Minér. le jargon.* [lettre encyclopique *f.*
Циркуляръ (*околоно писмо*), *sm. la circulaire.*
Циркумваллационна линія, *sf. Milit. ligne de circonvallation, f.*
Циркъ (*ипподромъ*), *sm. le cirque.*
Циссеонда (*крива линія*), *sf. Géom. la cissoïde.* [cystotome.
Цистотомъ (*инструментъ*), *sm. Chir. le*
Цитаделъ (*твърдиня, калѣ t.*), *sf. la citadelle.*
Цитварно сѣме, *sm. la barbotine.*
Цитваръ (*-пенъ коренъ*), *sf. plante, la zédoaire.*
Цитизъ, *sm. arbuste, faux ébénier ou cytise des Alpes, m.*
Цитра (*у в. в.*), *sf. la cithare.*
Цица, *sf. le sein, mamelle f*; 1. (*на права, на коза*), le truyon; 2. *направена — за дѣте*, le liberon; 3. *цицы, pl. le teton.*
Циценъ, *adj. Anat. mammaire et memellaire.*
Цицеро (*ирифтъ, 11 пункта*), *sm. Typ. le cicéro.*
Цицероновски (*за писало*), *adj. cicéronien.*
Цицоприличенъ, *adj. mamillaire.*
 — прилична изданка, *sf. Anat. apophyse mastoïde f.* [chiffre.
Цифра, *sf. le chiffre*; || смѣтамъ съ -ры, *vn.*
Цървуленъ, *sm. délabré.*
Цървулы, *sm. pl. la guêtre*; || опинамъ си -тъ, *va. fig. tirer ses guêtres*; || смѣтамъ си -тъ, *vn. prendre ses jambes à son cou, jouer des jambes.*
Църкала (*отъ бжзунякъ*), *sm. pl. la clifoire.*
Църкалка, *sf. la pompe*; || (*ръчна и гли-стурна*), la seringue.
Църкаленъ майсторъ, *sm. un pompier.*
Църкамъ, *va. seringuer.*
Църка (*за пилецъ*), *v. imp. il frigotte et fringotte*; || църкаты, *pl. ils pépient, ils dégoisent.*
Църкъ, *sm. l'injection f.*
Църтене (*на грабкы*), *sm. le guilléri*; || (*на пилцы*), la gazouillement et -lis, le ramage; || (*пѣяне на пилцы*), le chant.
Църтять, *v. imp. ils gazouillent, ils chuchent, ils ramagent*; || (*за прѣпилцы*), ils margotent.
Цѣва, *sf. le tube, tuyau, chalumeau, cannule m, anche f, fuseau à dentelle, m*; 1. *Anat. le vaisseau*; 2. (*у ораны*), le tuyau; 3. (*у клоуъ*), la forure, tige *f.*
Цѣвенъ, *adj. tubulaire*; || *Bot. H. nat. tubuleux*; || *Bot. tubulé.*
Цѣвница, *sf. la tubulure*; || *Bot. le tuyau.*
Цѣдлинка (*на платно*), *sf. la clairière.*
Цѣдителя ржшетка, *sf. l'égoutoir m.*

Цѣдника, *sf.* l'égouttoir *m.* filtre *m.* couloire *f.* tamis *m.* étamine, chausse *f.*; || *Pharm.* le blanchet; || (*лоуѣ плата*), la chiffé.

Цѣдж, *va.* filtrer, couler.

Цѣла нота, *sf.* la ronde.

Цѣльна (*материкъ, суша*), *sf.* le solide, terre *f.*; 1. *Géogr.* le continent; || което са относя до —, continental, *adj.*; 2. оране —, le défrichement; 3. орж —, *va.* défricher; 4. орачъ на —, un défricheur (*voyez* Стырнице).

Цѣличко, *sm.* la pièce; || (*на махалце*), la lentille; || (*тръкалце за пруба*), le deneral, écusson *m.*

Цѣло, *sm.* le total, le tout, le tout-ensemble, ensemble *m.* masse *f.* entier *m.*; || докарвамъ подъ едно —, *va.* totaliser; || изъ —, *adv.* au ou en total, en tout.

— купенъ, *adj.* intact.

— купность, *sf.* l'intégrité *f.*

— мждренна дѣвойка, *sf. fig.* une vestale.

— мждреникъ, *sm.* arbrisseau, l'agnus-castus *f.*

— мждренъ, *adj.* pudique; —но, —ment.

— мждріе, *sm.* la pudicité, vertu, honnêteté *f.*; || нѣмане —, la défloration; || развалямъ —, *va.* déflorer.

Цѣлость, *sf.* l'intégralité *f.* intégrité, totalité, plénitude *f.*; || въ-та си, en son entier.

Цѣлненъ, *adj.* massif.

Цѣлниничкъ, *adj.* intact, tout entier.

Цѣлно, *adv.* massivement.

Цѣлность, *sf.* la massivité.

Цѣль, *adj.* total, complet, intact, intégral, tout, parfait, plein, sain, tout entier, franc; || изъ —ло, *adv.* intégralement.

— брой, *sm.* *Arithm.* l'entier *m.*

— камыкъ (*на зидъ*), *sm.* le parpaing et pierre *f.*

Цѣна, *sf.* le prix, valeur, taxe *f.* marché *m.*; 1. *Jur.* le coût; 2. *fam.* le combien; 3. какъво — и да бѣде, à tout prix, à quelque prix que ce soit; 4. (*на пазарскы стоки*), la mercuriale; 5. (*на паритѣ*), la cote; 6. продажна — въ кинжарница, prix fort; 7. продажба по опредѣлена —, le prix fixe; 8. съща —, prix coutant; 9. бѣлѣжъ — на, *va.* coter; 10. давамъ малка — за, *va.* mésoffrir; 11. извъимѣрно искане —, *fig.* le rançonnement; 12. наддаване —, l'enchère *f.*; 13. наддавамъ или качвамъ —та на нѣщо, *va.* enchérir; 14. качване —, l'enchérissement *m.*; 15. намалявамъ —та на нѣщо, *va.* ramender; 16. опредѣлене —, l'appréciation *f.*; 17. покачване —, la hausse; 18. спадаване —, la dépréciation; 19. спадамъ или свалямъ —, *va.* déprécier, dépriser; 20. струвамъ една —, *vn.* équivaloir; 21. турямъ —, *va.* priser; 22. който е изгубилъ —та си, discrédité,

adj.; 23. който показва —, appréciatif, *adj.*; 24. съ —, *invar.* valant; 25. съ една — по-долу отъ, *prép.* à moins de.

Цѣпенна, *adj.* salarié, stipendiaire, mer cenaire. — музикантъ, *sm.* *Milit.* un gagaste.

Цѣпниликъ, *sm.* un estimateur, appréciateur *m.*

Цѣпителенъ, *adj.* appréciatif.

Цѣпливъ, *adj.* appréciable.

Цѣпж, *va.* salarier, stipendier, apprécier, taxer, gager, faire cas ou grand cas de; || —са, *vr.* se louer (*voyez* Главявамъ).

Цѣпене (*дѣрва*), *sn.* le fendage; || (*на минераллы*), le clivage.

Цѣпенница, *sf.* l'échandole *f.*; || *Blas.* la billette.

Цѣпенници (*дѣрва*), *sf.* bois de fente ou de refend, *m.*

Цѣпилникъ, *sm.* fendeur, euse.

Цѣпителенъ клинъ, *sm.* le fendoir.

Цѣпка, *sf.* la crevasse, déchiqueture, fissure, fêlure, fente, estafilade *f.*; 1. *Bot.* la laceriure; 2. la scissure; 3. (*на матка*), *Anal.* la vulve; 4. (*на стѣна*), la lézarde; 5. (*на копыто*), *Vén.* la comblète.

Цѣпки (*за носъ-тъ на конъ*), *sf. pl.* le caveçon et cavesson.

Цѣпливъ, *adj.* *Minér.* scissil.

— камыкъ (*на плочи*), *sm.* le feldspath; || дѣто има —каная, feldspathique, *adj.*

Цѣпната жуна, *sf.* *Chim.* bec-de-lièvre *m.*

Цѣпнатоного животно, *sn.* fissipède, *adj. m.*

Цѣпнать, lézardé; || *Bot.* incisé.

— прѣпорець, *sm.* la cornette.

Цѣпнуване, *sm.* *Chir.* la fissure.

Цѣпъ (*у станъ*), *sm.* le temple ou tamplu.

Цѣпа, *va.* fendre, crevasser; 1. (*минераллы*), cliver; 2. (*накъ*), refendre; 3. цѣпатеа, *v. imp.* ils se fendrent, ils se clivent; || (*за коси*), ils se fourchent.

Цѣрене, *sn.* la cure; || *Méd.* la curation.

Цѣрлиникъ, *sm.* médecin; || *fam.* un esculape.

Цѣрителенъ, *adj.* médicamenteux, médicinal, curatif, salutaire.

— мажунъ, *sm.* *Pharm.* la confection.

Цѣрителна трѣва, *sf.* plante, la sanicle, la simple.

Цѣрително придобыване, *sn.* la médication.

Цѣрно питіе, *sn.* *Méd.* la potion.

Цѣръ, *sm.* le remède, curatif *m.* recette *f.*; 1. *fig.* le médecin, médecine *f.* médicament *m.*; 2. (*за намискане на скибъ*), *Méd.* antépihialtique, *adj.*; 3. правя —тъ лъжливо, *va.* *Pharm.* adultérer; 4. (*който докарва промѣняване*), *Méd.* altérant *adj.*; 5. отъ всякой — равно по толокъ, *adv.* ana; 6. давамъ много —рове, *va. fam.* droguer; 7. зимамъ много —рове, *va. fam.* se droguer.

Цѣрѣ, *va.* traiter, médicamenter; || -са, *vr.* se traiter, se médicamenter.

Цю (*выкъ за конѣ*), *interj.* 'hue, 'huhau et 'hurhau.

Цѣвнать, *adj.* fleuri, fleurissant.

Цѣвнуватса (*устата на монѣ*), *v. imp.* Artill. elle s'égueule.

Цѣвтене, *sm.* Bot. la fleuraison et floraison.

Цѣвтя, *vn.* fleurir, prospérer; 1. *fig.* fleurir; 2. (*изново*), refleurir; 3. което цѣвти два пѣти въ година, Bot. bifère, *adj.*; 4. което цѣвти често (*за трындафилѣ*), Bot. remontant, *adj.*

Цѣкамъ (*съ езыхъ-тъ си*), *vn.* clapper.

Цѣкане (*съ езыхъ-тъ си*), *sm.* le clappement

Цѣйка, *sf.* bulle d'air, *f.*

Ч.

Ч

Часовническа възглавничка.

Ч (*че*), la 24ème lettre de l'alphabet bulgare.

Чавръстина, *sf.* la rapidité, les vivacités *f.*

Чавръсто, *adv.* vite et vilement, rondement.

Чавръстъ, *adj.* rapide, vite, prompt, vif, roide et raide; || *Astr.* véloce; || (*за конѣ*), tride.

Чававоокъ, воока, *s.* chassieux, euse.

Чававъ, *adj.* chassieux.

Чардачна стая, *sf.* la mansarde.

Чардаче (*въ градина*), *sm.* la gloriette; || (*съ лозѣ*), la treille.

Чардакъ, *sm. t.* la cassine, galetas *m*; || (*на планина*), le fortis; || (*надъ клѣца*), *voez* Аттикъ.

Чай, *sm.* le thé; 1. гости призованы на —, un thé; 2. (*съ сиронъ и млѣко*), la bavaroise; 3. (*съ вино*), *Mar.* le sangris; 4. попарване и накуснуване както —, infusion théiforme *f.* [monette.

Чайка, *sf.* oiseau, la monette; -кенъ, de Чайникъ, *sm.* la théière. [le thé.

Чайно дърво (*дрѣвче чай*), *sm.* arbrisseau. — ситце, *sm.* le passe-thé.

Чакмакъ (*огниво на оржѣ*), *sm. t.* le déclin, platine *f*, fusil *m*, batterie *f*, clenche *f* (*voez* Огниво).

Чакръкчѣя, чѣйка, *s. t.* renoueur, euse et rhabilleur (*voez* Костонаправачъ).

Чакръкъ (*на гирани*), *sm. t.* le bourriquet; || (*за прѣдене*), le rouet.

Чакъ (*на кърма*), *sm. Mar.* la mèche.

Чакъ-чикъ и Тикъ-такъ (*на сърдцето*), *adv.* tac tac et tic tac. [pierrée.

Чакжла вада (*за истичане воды*), *sf.* la Чакжлъ, *sm. t.* le parapet.

Чампары (*или цака-цакъ*), *sf. pl. t.* la castagnette, cliquette *f.*

Чамъ-сакжъ, *sm. t.* (*voez* Борска дѣвка).

Чанта, *sf. t.* le canapsa; || (*за дѣлны хар-ти*), le porte-lettres; || (*за на лозѣ*), la carnassière et carnier *m*.

Чантичка, *sf.* la mallette.

Чантоносецъ, *sm.* un canapsa.

Чапразы, *sm. pl. t.* (*voez* Цѣвты).

Чарникъ, *sm.* la barque, le bachot.

Чарница, *sf.* arbre, le mûrier, le sorbier des oiseaux ou sauvage; || присѣдена —, sor-

bier domestique ou cormier; || —, plante, la myrtille *cu* eurelle anguleuse.

Чарници, *sf. pl.* la mûre, sorbe ou corme *f*; || дивы —, mûre sauvage.

Чарпѣя (*теглѣна на —*, *Geom.* la cultellation *f.*

Чарупка, *sf.* la coque, coquillage *m*, coquille, écaille *f*; 1. Bot. la balle et bête, glume et gloume *f*; 2. *H. nat.* Bot. la valve; 3. (*у мида и др.*), l'écaille *f*; 4. (*на плодове*), la peau; 5. животны съ -кы, le coquillage; 6. сѣмена камацы съ —, le coquillant; 7. пълень съ —, *H. nat.* coquilleux, *adj.* 8. съ —, *H. nat.* s. coquillier, ère; 9. събране —, le coquillier. [adj; m.

Чарупкокожно животно, *sm. H. nat.* testacé,

Чарупчаста прѣсть, *sf.* le falon; || транъ за ископаване —, la falunière; || наторя-вань съ —, *va. Agric.* faluner.

Чарупчастъ, *adj.* subéreux; Bot. valvé; || *H. nat.* coquillier.

— торъ, *sm.* le falun. [buccinal.

Чарупченъ, *adj.* Bot. valvaire; || *H. nat.*

Чаршия, *sf. t.* le bézestan, la 'halle.

Часовенъ и -сенъ, *adj.* horaire.

Часовникарска кутѣя, *sf.* le porte montre.

Часовникарски занаятъ (*часовникарство*), *sm.* l'horlogerie *f.*

Часовникаръ (*майсторъ*), *sm.* un horloger.

Часовникъ, *sm.* la montre, heure *f*; 1. (*на сграда*), l'horloge *f*; 2. водни —, horloge d'eau ou clepsydre; 3. пѣсаченъ —, horloge de sable ou sablier; 4. (*за стѣна, за прѣ-стола*), la pendule; 5. (*за стѣна*), le car- tel; 6. (*съ бройове на мѣсечны дни*) montre à quantités; 7. (*съ глуха рече-миция*), montre à toc; 8. бѣне — прѣди четвъртинитъ, l'avant-quart *m*; 9. вѣтрѣ-шнитъ части и направы на —, la cadrature et quadrature; 10. захлупцы на —, la serge; 11. (*съ двойни захлупцы*), montre à savonnette; 12. калъиче за — въ пазуха, le porte-montres; 13. тѣкмо съ бѣнето на —, à l'heure sonnante; 14. фаб-рикантъ на кола за —, un blanquier; 15. майсторъ за -вници, un pandulier; 16. санджкаръ за —, un penduliste. [montre.

Часовническа възглавничка, *sf.* le porte-

Человникъ (у Евреи) *sm.* le fronteau; || (на конѣ), le frontal. [laire, maxillaire.]
Челостень, *adj.* mandibulaire; || *Anat.* ма-
челостна кость, *sf.* la pommette.
Челость, *sf.* la mâchoire; || (отдолмя), *Anat.*
Н. *nat.* la mandibule; || раскриваамъ си
-та, *va.* se démantibuler la mâchoire.
Челяденъ, *adj.* familial, de famille.
Челядь, *sf.* la famille, ménage *m.*, maison *f.*
Чемаданъ [нареждане —, *Milit.* le paque-
tage (voy. Жемаданъ).
Чемширяно дърво, *sm.* le buis.
Чемширь, *sm.* *arbrisseau*, le buis; || мѣсто
посаждено съ —, la buissaille et buissière.
Ченгелъ, *sm. t.* (voyez Кука). [sic], ronceux.
Чепористъ, *adj.* noueux, raboteux; || (за дър-
Чепоръ (бодакъ на дърво), *sm.* le noued,
piquet *m.* [set; || (по бжцаа), la fontaine.
Чепъ, *sm.* le bondon, cheville *f.*, fosset et faus-
Черасло, *sm.* le pilon, pince *f.*, frion, contre *m.*
Червивъ, *adj.* verveux.
Червйи и —векъ, *sm.* le ver; 1. дъждовенъ
—, ver de terre; 2. лозенъ — (и въ гла-
ва у животны), le ver-coquin; 3. (на лесо),
l'asticot *m.*; 4. проѣденъ отъ —, anti-
sonné *adj.*
Червен, —ви и —вцы, *sm. pl.* la vermine;
1. (у пилцы), les filandres *f.*; 1. проѣдено
отъ —, il se vermoule; 2. рови за — (за
гликъ), *v. imp.* il vermillé; 3. трапче за
—, la verminière; 4. търси — въ земята
(за барсжжъ), *v. imp.* il vermilonne.
Червейче, *sm.* la larve; || земно —, le ver-
misseau; || (на майски брълбъри), ver
blanc et man ou ture.
Червекоподобенъ, *adj.* vermiculaire; || *Anat.*
vermifore; || *Méd.* péristaltique.
— подобно движене (на червата), *sm.*
Méd. la peristole. [bagelle *f.*
Червогонникъ, *sm.* plante, le fabago et fa-
Червоточенъ, *adj.* vermoulu, verveux; ||
Archit. vermiculté; || *Agric.* chancreux.
Червоточина, *sf.* la vermoulure, mangeure,
piquière *f.*; 1. *Agric.* le chancre; 2. изѣдено
отъ — дърво, mouliné, *adj.*; 3. пълненъ
съ —, artisonné, *adj.*
Червоточна работа, *sf.* *Archit.* les vermi-
culures *f.*
Черга, *sf.* tapis gros *m.*; || снемамъ — отъ
чергило, *va.* débâcher.
Чергаръ, *ka, s.* nomade.
Чергило, *sm.* le cerceau, soufflet *m.*
Череша, *sf.* arbre, le ceresier; || (хрущѣлка),
le bigarreautier. [wasser.
Черешава ракия, *sm.* le kirsch et kirsch-
Черешавъ цвѣтъ, *sm.* rouge serise *f.*
Черешакъ, *sm.* la cerisaie, capronier, *m.*; ||
—, oiseau, le gros-bec. [bigarreau.
Черешы, *sf. pl.* la cerise; || (хрущѣлки), le
Черкова, *sf.* l'église *f.*, maison de Dieu, le

- sanctuaire, temple, prêché *m.*, les autels *m.*; 1. (причетена къмъ друга), l'annee d'une église; 2. отлъчане отъ —, l'anathème *m.*; 3. отлъченъ отъ —, anathème, *adj.*; 4. прѣдъ —-та, en face de l'église.
- Черковень**, *adj.* ecclésiastique, d'église.
- аналогій, *sm.* le lutrin.
- доходъ, *sm.* le bénéfice.
- епитропъ, *sm.* un chevecier et chefecier, marguillier *m.*; || дѣлжностъ на —, la marguillerie.
- законъ (на първы папы), *sm.* la décrétale.
- имнѣ, *sm.* l'hymne *f.*, prose *f.*
- имотъ, *sm.* la fabrique.
- канонъ, *sm.* le canon.
- налогъ, *sm.* l'obvention *f.* [гвница].
- прѣпорецъ, *sm.* le vitrail (voyez Херу-)
- стражаръ, *sm.* un bedeau.
- училиникъ, *sm.* un docteur de l'église.
- филонъ, *sm.* le pluvial
- Черковна дрѣха**, *sf.* la chasuble; || който върти търговия съ —-ы и украсена, un chasublier.
- мантия, *sf.* la chape.
- наредба, *sf.* la sanction.
- спомень, *sf.* la commémoration.
- херугвица, *sm.* le gonfalon et gonfanon.
- Черковникъ**, *sm.* un clerc; || (облечень въ стихаръ), un chapelier; || (който знае черковень редъ), un rubricaire. [גיעuse f.]
- Черковно благочиние**, *sm.* discipline religieuse.
- въспирание, *sm.* censure ecclésiastique *f.*
- оглашение, *sm.* ban de mariage, *m.*
- пѣне, *sm.* le plain-chant.
- славянски езикъ, *sm.* langue liturgique *f.*
- слушбашъ, *sm.* un ecclésiastique.
- Черковны вещи**, *sf. pl.* la chapelle.
- лѣтинъ, *sf. pl.* la procession; || съ —, nellement. [les ornements *m.*]
- облекла, *sm. pl.* la sacristie; || (филонъ), приходы, *sm. pl.* l'oeuvre *f.*
- свѣщи, *sf. pl.* la cire.
- Черна дѣвка**, *sf.* l'hédérée et gomme hédérée *f.*
- луничка (на лицето), *sf.* la mouche.
- лѣпка, *sf.* la noireur, noircissure *f.*
- марганцова руда, *sf.* le périgueux.
- морска гжека, *sf.* oiseau, la macreuse.
- немощъ, *sf. Méd.* la melaena ou maladie noire. [cacis.]
- планница, *sf.* arbrisseau, le cassis et
- прѣсть, *sf. Géol.* le lias.
- смола, *sf.* l'arcanson *m.*
- сѣнка, *sf.* plante, la morelle.
- череша, *sf.* arbre, le griottier.
- Чернеть (патка)**, *sf.* le morillon.
- Черникаво цвѣтило и Чаръ**, *sm.* la momie.
- Черникавъ и -навъ**, *adj.* noirâtre, brun, bronzé, puce, bis; || (за конъ), gris tisonné *m.*
- ревенъ, *sm.* plante, le rhaipontic.
- човѣкъ, *sm.* un noiraud; || *fat. s.* maricaud, aude.
- Черника**, *sf.* le noir, bleuissoir *m.*; || (въ житото), la brûlure; || сажина —, noir de fumée ou à noircir.
- Чернина**, *sf.* la noireur; || (черча матерія въ тѣлото), *Méd.* la mélanose.
- Черничкъ**, *adj.* noir comme poix.
- Чернобыльникъ**, *sm.* plante, la garde-robe.
- бѣлъ, *adj.* rouan vineux.
- главъ, *adj.* noir.
- конъ, *sm.* cheval cap de more ou caveré de noir, rouan *m.*
- Черно гроздіе**, *sm.* le morillon; || (Бургундско), le pîneau.
- дрозде, *sm.* oiseau, le merle.
- земъ, *sm.* le terreau, terre franche ou végétale *f.*, humus.
- сивъ, *adj.* bleu.
- конъ, *sm.* cheval porcelaine *m.*
- косъ, *sm.* oiseau, nonnette cendrée *f.*
- окъ, ка, *s.* brunet, ette.
- човѣкъ, *sm.* un brun.
- планинченъ сокъ, *sm.* le cassis et cassis. [drap —, *sm.*]
- Седанско сукно, *sm.* le pagnon et
- или Жално облекло, *sm.* le noir.
- цвѣтило, *sm.* le noir.
- Черны черешы**, *sf. pl.* la griotte.
- Чернѣя и Чаръ**, *vm.* se noircir.
- Черня**, *va.* noircir, brunir; || (хартія, пишж), *fat.* rôler.
- Черпалница**, *sf.* (voyez Бужетъ).
- Черпало**, *sm.* la drague, puisoir *m.*
- Черпане**, *sm.* le puisage.
- Черня**, *va.* traiter; || (хора), abreuver; || (нѣкого до пѣня), coiffer (voyez Служж).
- Черчавъ**, *sm. t.* la couverture; || (подъ болена), *Méd.* l'alèze et alaise *f.*
- Черчавы**, *sm. pl.* drap de lit, *m.*
- Черчево**, *sm. t.* (voyez Пръгъ).
- Черъ**, *adj.* noir, nègre; 1. fig. d'ébène; 2. (за ризы), sale; 3. (за хлѣбъ), bis; 4. (както дяволъ), noir comme poix; || (както смола), noir comme jais.
- бобъ, *sm.* plante, la fève; || (простъ), fève de marais; || (конски или сущъ), plante, la féverole.
- ботракъ, *sm.* plante, l'hanebane ou juquiamе noire *f.*
- брьмбаръ, *sm.* insecte, le bousier.
- вѣтьръ, *sm.* (voyez Сѣверный).
- вжгленъ (въ жито), *sm.* Agric. le charbon, charbucle *f.*; || черня или пѣщъ съ —, *va.* charbonner; || изгаря отъ —, *v. imp.* Agric. il charbouille.
- гущеръ, *sm.* reptile, le mouroin.
- карандашъ, *sm.* la plumbagine ou mine de plomb.

- Черъ конь** (*безъ бѣличко*), *sm.* cheval zain *m.*
 — **корень**, *sm.* plante, la scorsonère et sal-sifs noir *m.*
 — **мракъ**, *sm.* fig. les ténèbres *f*; || (*на ерѣмена*), *fig.* la nuit des temps *m.*
 — **мриморъ** (*на жълты жили*), *sm.* le portor et porte-or.
 — **облакъ**, *sm.* la nuée; || *Mar.* la bouillard.
 — **рыбаръ**, *sm.* oiseau, la judelle ou foulque.
 — **стръкель**, *sm.* oiseau, le biboreau.
 — **цвѣтъ**, *sm.* noir; || *Blas.* le sable.
 — **чай**, *sm.* thé bohé ou bohéa, *m.*
Чесалка, *sf.* la cardasse, carde, peigne, séran et sérancoir *m*; 1. (*рѣдка за кълчища*), le regayoir; 2. *чесане* коприна съ —, le cardage; 3. *разчесвамъ* съ — коприна, сукно, *va.* carder.
Чесална фабрика, *sf.* la carderie.
Чесало (*за конь*), *sm.* l'étrille *f*; || (*за лень*), l'affinoir *m.*
Чесанъ (*лень*), *sm.* le sérançage. [d'ail.
Чесанъ, *sm.* la gousse; || *глава* —, gousse
Чесачъ, *ка*, *s.* cardeur, laineur, euse; || (*на лень*), un sérancoeur.
Чеснова трѣва, *sf.* plante, l'alliaire *f.*
Чесновъ, *adj.* alliacé.
 — **лукъ и Чесанъ**, *sm.* plante, l'ail *m*; || (*зеленъ*), la ciboullette ou civette.
 — **лучецъ**, *sm.* plante, la cive ou civette.
Честенъ, *adj.* honnête, brave, irréprochable, intègre; || *бывамъ* —, avoir les mains nettes *f.*
Честита любовъ, *sf.* bonne fortune.
Честно, *sm.* *fat.* la jubilation; || *ходя* на —, *vn.* aller saluer.
Честитъ, *adj.* heureux, fortuné, prospère; || *fat.* chanceux; || (*сжмъ*), *vn.* fig. avoir le vent en poupe *f.*
 — **часъ** [*въ* —, sous d'heureux auspices.
 — **ударъ** (*въ билиардна игра*), *sm.* le racécé.
Честиты случки, *sf.* *pl.* les prospérités *f.*
Честитавамъ, *va.* visiter, aller saluer.
Честитяване, *sm.* la visite, jubilé *m.*
Честна дума, *sf.* parole d'honneur, *f.*
Честното, *sm.* l'honnête *m.*
 — **име**, *sm.* la réputation.
Честность, *sf.* l'honnêteté *f*, rectitude *f*, bien *m*; || *fig.* l'intégrité *f.*
Често, *adv.* souvent; 1. *по* —, plus souvent; 2. *най* —, le plus souvent; 3. *твърдъ* —, toujours; 4. *тѣй* — *щото*, toutes et quantes fois *que*.
 — **либивъ**, *adj.* ambitieux (*voyez* Слаго-либивъ).
 — **либецъ**, *sm.* un ambitieux.
 — **либие**, *sm.* l'ambition *f.*
 — **навиждане**, *sm.* l'assiduité *f.*
 — **повтаряне**, *sm.* la fréquence.
Честъ, *adj.* fréquent; — *то*, — *quemment*; 1. érais; 2. (*и adv.*), dru et menu; 3. (*за*

пулъ), fréquent; 4. — *сто биене* (*на пулъ*), la fréquence.

Честъ (*каismetъ t.*), *sf.* le sort, destinée, fortune *f*, bonheur, hasarde *m*; 1. la félicité, nom *m*, affaire *f*; 2. *fig.* la chance, lot *m*, étoile, sérénité *f*, arapage *m*; 3. *връщамъ* — *та* *кога* играя, *va.* *fat.* déguigner; 4. *добра* —, *fat.* bonne chance! 5. *игра* на —, jeu de hasarde; 6. *пѣване* —, l'infortune *f*; || *fat.* la touche; 7. *опытвамъ* си — *та*, *va.* courir la chance; 8. *оставямъ* на — *та*, *va.* hasarder; 9. *правя или предприемамъ* на —, *va.* risquer; 10. *за* —, *adv.* par bonheur, heureusement; 11. на —, au hasarde, à l'aventure, à vue de pays; || *fat.* vaille que vaille, tout coup *vaille*.

Четворенъ (*о четири пѣти*), *adj.* quadruple; || (*за платъ*), quadrillé.

— **аспектъ**, *sm.* *Astr.* la quadrature.

— **брой или четъ**, *sm.* le quadruple.

— **платъ**, *sm.* le croisé, étoffe à carreaux, *f.*

Четвърта година, *sf.* *Vén.* le quartan et quart *an*.

— **нота**, *sf.* *Mus.* la noire.

— **пауза**, *sf.* le soupir.

— **часть**, *sf.* *Jur.* *quarte* falcidienne *f*; || (*дѣла отъ наследство, требеллианска четвъртина*), *Jur.* *quarte* trebellianique et -bellienne *f.*

Четвъртакъ, *sm.* le jeudi; 1. *велики* —, jeudi saint; 2. (*прѣзъ сырница*), jeudi gras; 3. — *такъ*, le carré; 4. (*въ книги*), le quatre; 5. (*жѣрка за жито*), l'émine *f.*

Четвъртацы, *sm.* *pl.* les quadernes *m*; || (*въ триктракъ*), les carmes *m*.

Четвъртаченъ, *adj.* *Bot.* quadriparti.

Четвъртина (*чѣркеъ t.*), *sf.* le quart, le quarteron, le quartier; — **нецъ**, *adj.* quart; 1. (*бжча*), le quatrante; 2. (*срата*), la feuilure; 3. (*година*), le quartier; 4. (*дѣла*), *Jur.* le quart; 5. (*фунтъ или стотакъ*), le quarteron; 6. (*монъ*), demi setier *m*. [quartile *m*.

Четвъртиненъ аспектъ, *sm.* *Astr.* aspect

Четвъртита дебелина, *sf.* l'équarrissage *m*.

— **дупка** (*за кърмено държало*), *sf.* *Mar.* l'amollette *f*.

— **платно**, *sm.* *Mér.* le tréou.

Четвъртитъ, *adj.* carré; 1. *Géom.* *H.* *nat.* tétragone; 2. *направямъ* —, *va.* carrer; 3. *равна или издѣламъ* на четири кѣта, *va.* équarrir; || *издѣлане* на —, l'équarrissement *m*.

Четвъртоденна трѣска, *sf.* fièvre quarte et -quartaine *f*.

Четвъртъ, *adj.* *num.* quatre; || — **брой**, *sm.* le quatre.

Четвъртый, *adj.* quatrième; — **то** — *ment*; 1. — **день** (*на декада*), le quatriidi; 2. — **брой**,

- классъ, -редъ (на кжца), -рта часть, le quatrième.
- Четка**, *sf.* la brosse; 1. (отъ чекни и сламки), la vergette et *pl.* les -s; || чистъ съ —, *va.* vergeter; 2. джека съ — за истриване, le décrotoir; 3. ѣка ботушарска —, la décrotoire; 4. (за чистене зжбы), brosse à dents; 5. (за коса), brosse à cheveux; 6. (за шивета), le goupillon; 7. чистене съ —, la brossée et *brossage* *m*; 8. чиста или измита съ —, *va.* brosser.
- Четкарница**, *sf.* la broserie.
- Четкарски занаятъ**, *sm.* la broserie.
- Четкарь**, *sm.* un brossier et marchand brossier; || (майсторъ), un vergetier.
- Четковиденъ**, *adj.* Bot. trigiliforme.
- Четене**, *sn.* la lecture, numération *f*.
- Четъ**, *sm.* le nombre, date *f*; || кой —, le quantième.
- Четуясть**, *adj.* (voyez Кичастъ).
- Четыре**, *adj.* num. quatre; || брой —, nombre quaternaire *m*.
- вързана нота, *sf.* Mus. quadruple croche *f*.
- годишенъ, *adj.* quatriennal.
- глянть, *sm.* Vén. le quartanier.
- годишна длъжностъ, *sf.* le quatriennal.
- драхмы (отонче, монета), *sn.* la tétradrachme.
- дѣлбенъ, *adj.* Bot. quadrilobé.
- заглупаченъ, *adj.* Bot. quadrivalve.
- клинникъ, *sm.* Géom. le tétraèdre.
- копытно животно, *sn.* H. nat. quadrisulce, *z*.
- клѣтъ, *adj.* carré; || Géom. quadrangulaire; || Géom. H. nat. tétragone.
- лихниръ (чопарка), *sm.* la réglette ou carrelot *m*. [le tétragone.
- кжтникъ, *sm.* le carré; || Géom. H. nat.
- кжтно, *adv.* carrément; || прави —, *va.* carrer.
- лопатна ладия, *sf.* la quadrirème.
- мощіе, *sn.* Bot. la tétradinamie.
- мѣстна каруца, *sf.* carosse à deux fonds, *f*.
- мжство, *sn.* Bot. la tétrandrie.
- ного животно, *sn.* quadrupède *adj.* *m*.
- раздѣленъ, *adj.* quadrifide.
- ржко животно, *sn.* quadrumaue, *adj.* *m*.
- сриченъ, *adj.* tétrasyllabique.
- срична рѣчь, *sf.* Gram. tétrasyllabe, *adj.* *m*.
- ставенъ, *adj.* carré.
- стишиѣ, *sn.* le quatrain; || (тетралогия у Гръци), la tétralogie.
- степенъ храмъ, *sm.* le tétrastyle.
- страненъ, *adj.* quadrilatéral.
- странникъ, *sm.* Géom. le quadrilatère.
- струнна лира, *sf.* la tétracorde.
- стженъ стихъ, *sm.* le tétramètre.
- тактна нота, *sf.* Mus. la maxime.
- Четырѣцѣтень**, *adj.* Bot. quadriflore.
- членна голѣмина, *sf.* Alg. le quadrinôme.
- Четырнаесетъ**, *adj.* num. quatorze; || -сетый день, *sm.* le quatorze et le quatorzième; || (въ никетъ, лиха или краля), le quatorze.
- Четырнаесетый**, *adj.* quatorzième; -сето, -ment; || -сета честь, *sf.* le quatorzième.
- Четыресетъ**, *adj.* num. quarante; || (40-тѣхъ члена на Френска Академія, les quarante *m*; || сѣдба отъ 40 члена въ Венеція, la quarantie.
- годишенъ, *adj.* quadragenaire; || брой —, nombre —, *sm*.
- дневенъ, *adj.* quadragesimal.
- постъ (велики посты), *sf.* jeûne quadragesimal *m*.
- дин или -годиниы, le quarantaine.
- Четыресетый**, *adj.* quarantième; || -сета часть, *f.* le —, *sm*.
- Четъ**, *va.* nombrer, compter; || (пары), jouer du puce.
- Чехарда (играње)**, *sf.* cheval fondu *m*.
- Чехларъ (майсторъ)**, *sm.* un sandalier.
- Чехлы**, *sm.* *pl.* la pantoufle, babouche, sandale *f*; || подкова за —, fer à pantoufle, *m*.
- Чески или Бохемски езикъ**, *sm.* tchèque, *adj.* *m*.
- Чечеть**, *sm.* oiseau, le tarin.
- Чешма**, *sf.* *t.* (voyez Кладенче).
- Чешмаръ**, *sm.* *t.* (voyez Водоводець).
- Чешулка**, *sf.* Bot. le calice, calypstre, perigone *m*.
- Чешуласть**, *adj.* Bot. calicé.
- Чешулаченъ**, *adj.* Bot. calicinal.
- Чешъ (конъ)**, *va.* étriller; 1. (жоприна), houpper; 2. (кѣмича), regayer; 3. (ленъ, жопилъ), sérancer, peigner; 4. (съ ноктіе), gratter; 5. -ca, *vr.* se gratter; 6. *pop.* se galer.
- Чибукъ (за пиене тютюнь)**, *sm.* *t.* le chibouque, la pipe, le calumet; || подпущевамъ —, *va.* culotter. [la serine.
- Чижикъ**, *sm.* oiseau, le serin; || (женски).
- Чиякъ**, *sm.* *t.* le bâtonnet.
- Чимъ**, *sm.* *t.* (voyez Блана).
- Чинене**, *sn.* le prix. [sible.
- Чинливъ**, *adj.* valable, *invar.* valant, admis-
чивове, *sm.* *pl.* le personnel.
- Чинovníкъ**, *sm.* un employé, fonctionnaire, homme en place, *m*; || (въ Англитера), un alderman; || (въ министертво), un bureaucrate.
- Чинovníцы**, *sm.* *pl.* le personnel; || влияние на —, la bureaucratie; || брой на ставане —, *fig.* la fournée.
- Чинноначалие**, *sn.* la hierarchie.
- Чивъ**, *sm.* le rang, grad *m*, classe *f*, état *m*, observance *f*, ordre *m*, charge *f*, lieu *m*; 1. *fig.* la volée; 2. въскъчване на по-высокъ —, l'avancement *m*; 3. давамъ —

иѣкому, *va.* grader, déferer; 4. свалене отъ —, la dégradation; 5. изваждамъ отъ —, *va.* casser, 6. оттамуване —, *Milit.* la casse; 7. има — (*чиновенъ*), gradé, *adj.*

Чинж, *va.* faire, coûter, tenir, valoir; || чини, *v. imp.* il vaut.

Чинъ, *adj.* nez épaté *m.*

Чиракъ, *sm. t.* un ouvrier.

Чирень, *sm.* la chasse; 1. (*на ножъ*), le manche; 2. (*на сабя*), la poignée; 3. (*дръжка на сабя*), la garde; 4. майсторъ на рени, un emmancheur; 5. — (*мида*), le solen.

Чирепъ, *sm.* la brisure, éclat *m*; || (*отъ счупена сѣдина*), *Chim.* le tesson et têt; || —пы, *pl.* le debris. [jottreau.

Чискъ (*на боръ*), *sm.* Mar. le joutreau et

Чиста печѣлаба, *sf.* le revenant-bon. — пита (*опечена въ пепель*), *sf.* la fougace et fougasse.

Чистене, *sm.* le nettoisement et nettoyage, eurement, écurage, épluchage et -chement *m*, fourbissage *f* et -bissage *m*; || (*ръка или каналъ*), le dragage et dragage.

Чистилака, *sf.* la chasse-pierre ou garde; || (*игла*), *Artill.* l'épinglette *f*.

Чистилиникъ, *ница*, *s.* éplucheur, euse; un rageur; || (*на гураги*), un cureur; || (*на дрѣвѣхъ и ботушы*), un Brosseur.

Чистилиница, *sf.* le propitiatoire; || (*първо мытарство*), le purgatoire.

Чистина и -стотия, *sf.* la propreté, netteté, pureté, chasteté, orthodoxie *f*.

Чистителенъ, *adj.* purgatif, dépuratoire; || *Méd.* abstergent et abstersif, détergent, co-pragogue.

— лѣкъ (*за по на ажъ*), *sm.* la médecine.

— ножъ, *sm.* l'épluchoir *m*.

— цѣръ (*и приѣмане* —), *sm.* la purgation; || давамъ —, *va.* purger; || зымамъ —, *vn.* se purger.

Чистително, *sm.* le purgatif; || *Méd.* évacuent et -cuatif, *adj. m*.

— срѣдство, *sm.* Méd. l'abstergent et abstersif *m*, dépuratif, détensif, *m*.

Чистичькъ, *adj.* propre.

Чисто, *adv.* purement, nettement, blanchement; || *Jur.* quittement.

— мѣсто (*въ облаци*), *sm.* l'éclaircie *f*.

— кръвенъ конь, *sm.* cheval de pur sang, *m*; || исписъ -ние, le stud-book.

— сърдеченъ и -сърдеченъ, *adj.* naïf, franc, simple, sincère, candide; || *fig.* ouvert, rond; || бывамъ —, *vn.* avoir le coeur sur les lèvres *f*. [roche, *m*.

— човѣкъ, *sm. fig.* homme de la vieille — сърдечіе, *sm.* la sincérité, naïveté, candeur *f*.

— сърдечно, *adv.* franchement, naturellement, de bonne foi, coeur à coeur.

Чистосърдечность, *sf. fig.* la rondeur.

Чистъ, *adj.* pur, clair, propre, chaste, net, élégant, fin, immaculé, blanc; 1. *fig.* vierge, liquide, orthodoxe; 2. (*за въздухъ*), serein; 3. (*за животны, въ Библия*), monde; 4. най — (*за восакъ, за масло*), vierge.

— металлъ (*въ монета*), *sm.* le fin.

Чистя, *va.* nettoyer, purger, éplucher, torcher, curer, débarbouiller, écurer, fourbir; 1. *fig.* balayer; 2. *Chir.* absterger; 3. *Méd.* déterger; 4. (*бобъ*), monder; 5. (*ръка*), draguer. [et sauf.

Читавъ, *adj.* sain, sauf; || — и здравъ, sain

Читеніа, *sm. pl.* cours public *m*.

Читець и Четникъ, *sm.* lecteur, trice; || *fat.* un liseur; || (*по вѣрме на обѣдъ*), un anagnoste. [modier.

Читъ, *va.* lire; || (*съ единъ гласъ*), *fig.* psal-

Читаликъ, *sm. t.* le cense, closerie *f*, maison de plaisance, *f*; 1. (*безъ данъ*), *Jur.* le franc-alleu; || стопанинъ на —, un franc-tenancier; 2. даване — на закупуване съ повърнуване добытакъ, cheptel de fer, *m*; 3. житиане на —, la villégiature.

Читѣ (*стрѣжно*), *sm. t.* le chevron; || гуждане -тѣта, le chevronnage; || турямъ -тѣта на стрѣха, *va.* chevromner (*vogez* Било).

Читѣчія, *sm. t.* (*vogez* Орачъ).

Читъ, *sm. t.* la couple (*vogez* Тажъ и Дватакъ).

Чичероне (*водачъ*), *sm.* un cicerone (*pl.* ni).

Чичисей (*послужникъ*), *sm.* un sigisbée et eicisbée.

Чичо, *sm.* l'oncle *m*; || dit-on, *m*.

Членъ, *sm.* le supput; 1. *Gram.* l'article *m*; 2. *Mathém. Log.* le terme, 3. (*на една въра*), article de foi; 4. (*на тѣло, на община и Log. Alg.*), le membre; 5. (*на тайна община*), un carbonaro (*pl.* ri); 6. туряне искусственъ —, *Chir.* la prosthèse et prothèse; 7. застѣгване тайны -нове, l'infibulation *f*; 8. застѣгване тайны -нове, *va.* infibuler. [dant *m*.

— корреспондентъ, *sm.* membre correspon-

Човка (*пилеска*), *sf.* le bec; || *H. nat.* le rostre; || (*за крѣмакъ-тъ на оржжіе*), la mâchoire (*vogez* Ключъ).

Човкѣ (*за пилци*), *v. imp.* il picotent.

Човѣколицецъ (*филантропъ*), *sm.* un philanthrope.

— либіе, *sm.* l'humanité *f*, la philanthropie.

— либива община [жена отъ —, dame de charité, *f*.

— либивъ, *adj.* humain, philanthropique.

— ненавистникъ, *sm.* un misanthrope.

— плашилникъ, *sm. fig.* un loup-garou.

— ѣдець, *sm.* anthropophage, *adj. m*; un cannibale, ogre *m*. [balisme *m*.

— ѣдство, *sm.* l'anthropophagie *f*, cannibalisme.

Човѣкъ (*pl.* човѣци, людіе, хора), *sm.*

l'homme *m*, humain, personnage *m*, personne *f*, individu, sujet, être *m*, âme *f*, visage, corps, mortel *m*; 1. *fam.* le particulier; 2. *почтенъ* —, honnête homme, homme de bien; 3. *политиченъ*, исташенъ —, homme honnête; 4. за работа —, homme à; 5. *никакъ* —, homme de paille; 6. (*съ лошава и ме*), homme noté; 7. описане на —, *Rhét.* le prosopographie; 8. (*що угодна и на дѣб страны*), *fam.* un amphibie; 9. (*и нѣкой* —), on et l'on, *prop. indéf.*; || може ли —, peut-on; 10. (*хитъръ и опытенъ*), vieux routier; 11. направамъ нѣкого —, *va.* humaniser; 12. етавамъ —, *vn.* s'humaniser; 13. -вѣщи, *pl.* les gens *m*; 14. вѣщи —, *Jur.* gens à ce connaissant; 15. (*свѣтъ*), le monde; 16. орякъ —, la foule; 17. всичкитъ — мало и голѣмо, le tiers et quart; 18. (*смъртнытъ*), les humaines.

Човѣче, *sn.* bout d'homme, *m*; 1. *Anat.* la pupille; || на —, pupillaire, *adj*; 2. (*въ око-то*), la prunelle; || *Anat.* l'iris *m*.

Човѣшки, *adj.* humain; -кы, по — познаеа, -nement.

— родъ, *sm.* l'humanité *f*. [uiste.

Човѣшки науки (който учи —, un huma-
човѣщина *f* и -вѣчество, *sn.* l'humanité *f*.

Чоперикъ, *sm.* demi empan *m*.

Чопля, *va.* ciseler; || (*по малко*), mordiller.

Чорба (*супа*), *sf. t.* la soupe, le potage; 1. (*съ зеле*), potage aux choux; 2. — и ва-
рено месо, le pot-au-feu; 3. за всичко само една —, *adv.* pour tout potage.

Чорапы, *sm. pl. t.* les bas, chausses *f*; ||
кѣсы —, la chaussette; || безъ —, *adv.* nu-jambes.

Чорачия, *sm. t.* un bonnetier.

Чравце, *sn.* la tripette.

Чрвавъ (*на чрвата*), *adj.* *Anat.* splan-
chnique. [pier, ère.

Чрваръ (*търговецъ на чрва*), *ка, s.* tri-

Чрвена били, *sf.* la carambole.

— гжека, *sf.* oiseau, le barnache et barnacle.

— еребица, *sf.* oiseau, le francolin, géli-
notte des bois, *f*.

— игличена, *sf.* plante, la livèche.

— камедъ, *sf.* la laque et gomme laque.

— кокошка, *sf.* sultane poule *f* ou por-
phyriion *m*.

— луничка (*на лицето*), *sf.* la rougeur.

— мѣдъ, *sf.* cuivre de rosette, *m*.

— цѣвна жила, *sf.* l'artère *f*.

Чрвендакъ, *adj. m.* *fam.* trogne enluminée,
rouge trogne, *f*. [aude.

Чрвендалъ и -дакъ, *adj. s.* rougeaud,

Чрвенецъ, *sm.* insecte, kermès animal *m*.

Чрвеникака лѣпка (*по снагата*), *sf.* tache
de vin, *f*. [ou de cerneaux.

Чрвеникаво вино, *sn.* vin clair et -paillet

Чрвеникавъ, *adj.* rosé et rosatre, rougeâtre,

alezan; || (*за вино*), oeil-de-perdrix, couleur
de perdrix; || права —, *va.* roussir.

Чрвеникавъ дроздъ, *sm.* la roselle.

— конь, *sm.* cheval baillet.

— цвѣтъ, *sm.* incarnadin, *adj*.

Чрвеникавы трыкосливки, *sf. pl.* le per-
drigon.

Чрвенина (*на кожата*), *sf.* *Méd.* la rubé-
faction; 1. (*въ лице*), le rouge; 2. (*на
небето*), la rougeur; 3. докарвамъ — на
кожата, *va.* *Méd.* rubéfier; || който до-
карва —, rubéfiant, *adj*; 4. изваждамъ -та
отъ нѣщо, *va.* dérougir; 5. загубвамъ си
-та, *vn.* se dérougir.

Чрвеничкото (*на лицето*), *sn.* le coloris.

Чрвенка, *sf.* blé noir ou sarrasin et blé
sarrasin. [rouget.

Чрвенобрадица, *sf.* poisson, le surmulet ou
— бѣлъ конь, *sm.* le rouan.

— вещество (*отъ брови*), *sn.* *Chim.* l'ali-
zarine *f*.

— дърво, *sn.* bois d'acajou, mahogon ou
mahogoni et mahoni, *m*.

— жълтиникаво вино, *sn.* vin rancio *m*.

— змѣско гроздіе, *sn.* la gadelle.

— крака еребица, *sf.* oiseau, la bartavelle.

— патка, *sf.* oiseau, le rouge.

— ликъ, *sm.* la carnation.

— мастило, *sn.* la rosette.

— ока рыба, *sf.* poisson, le vangeron.

— опашка, *sf.* oiseau, le rouge-queue.

— оточень, *adj.* érisipélateux.

— перъ, *sm.* poisson, le rouget ou surmulet.

— родень, *adj.* porphyrogénète.

— сивъ, *adj.* gris de minime, *m*.

— трошлявъ (*за желѣзо*), *adj.* rouverin.

— трыкалце (*около розке на цуца*), *sn.*
le 'halo.

— фиолетовъ, *adj.* zinzolin.

— цвѣтъ, *sn.* plante, la barbe-de-Jupiter.

— цвѣтило, *sn.* le rouge, laque et gomme
laque *f*; || поцвѣтявамъ съ —, *va.* rougir;
|| поцвѣтяване въ —, le roussissage.

— черно-бѣлизнявъ конь, *sm.* rubican,
adj. m.

— шийникъ, *sm.* oiseau, le rouge-gorge.

Чървень, *adj.* rouge, roux, de carmin, vineux,
couperosé, incarnat; || *fig.* de corail; || (*за об-
разъ*), rubicund.

— бенищъ, *sm. t.* la pourpre, laticlave *m*.

— брашлянь, *sm.* plante, la filipendule.

— восакъ, *sm.* cire à cacheter ou d'Es-
pagne, *f*; || сгорещавачъ на —, un chauff-
fe-cire.

— джбъ, *sm.* arbre, le rouvre et roure.

— киселякъ, *sm.* plante, le sang-de-dragon.

— корень, *sm.* plante, l'orcanète et -nette *f*.

— лукъ, *sm.* plante, la ciboule (voyez Кор-
мидъ лукъ).

— мышноморъ, *sm.* *Chim.* la rubine.

Червень отокъ, *sm. Méd.* l'érésipèle ou erysipèle, goutte rose *f.*

— **Петко**, *sm. fig.* le vin.

— **или снаженъ цвѣтъ**, *sm.* couleur de rose, de chair, *f.*

— **тебиширь**, *sm.* la rosette, rubrique *f.*

— **или тѣлни цвѣтъ**, *sm.* l'incarnat *m.*

— **цвѣтъ**, *sm.* la rougeur, le roux; || (*цървило*), *Blas.* le gueuls.

Червены брѣзани (*на кожа*), *sf. Méd.* les vergettures *f.*; || **на** —, vergetée, *adj.*

— **и дългнѣсти картофи**, *sf. pl.* la violette ou viquelette. [pommi d'api, *f.*

— **дрѣбни ябълки**, *sf. pl.* l'api *m.* ou яблѣнцы (*на око*), *sf. pl.* éraillé, *adj.*

— **капки**, *sf. pl. Méd.* le pourpre; || **трѣска съ** —, fièvre pourprée *f.*

— **пжкы**, *sf. pl.* les rousseurs *f.*

— **пжичицы**, *sf. pl.* l'échauffure *f.*; || (*нолицето*), le bourgeon; || *pop.* le nubil.

— **яйца**, *sm. pl.* oeufs de Pâques, *m.*

Червило, *sm.* le rouge, carmin, *m.*; 1. *Chim.* le minium; 2. (*реалгаръ*), *Chim.* le réalgar; 3. — **и бѣлило**, *sm.* la cosmétique, le fard.

Червеница (*лида*), *sf.* la pourpre, le pourpre.

Червисвамъ (*вансувамъ червено*), *va.* cardinaliser; 1. (*съ червило*), empourprer; || *fig.* enluminer; 2. — **и бѣлисамъ**, farder; 3. — *ca, vr.* se farder.

Червин и -вотень, *adj. Anat.* viscéral.

Черво, *sm.* l'intestin *m.*, boyau *m.*, tripe *f.*; 1. — *ва, pl.* les intestines; на — *вата*, *Anat.* intestinal, *adj.*; 2. les entrailles *f.* le flanc; 3. *Anat.* le viscère; 4. (*на животню*), *coll.* la tripaille; 5. въспаляне на —, *Méd.* l'entérite *f.*, colite *f.*; 6. испжкване —, *Chir.* la hernie; 7. изсипване —, *Chir.* l'événtration *f.*; 8. наука за —, la splanchnologie; 9. разрѣзване на —, *Chir.* l'entérotomie *f.*; 10. което издува —, *Méd.* flatueux, *adj.*; 11. което са относи до —, *Anat.* colique, *adj.*

Червотень редъ (*мѣсто за продаване черва*), *sm.* la triperie.

Червѣса и -венѣаса, *vr.* rougir, se colorer; || **който са черви**, érubescer, *adj.*

Чубрица, *sf. plante*, la menthe, calament, boucage *m.*; || **пеперия** —, menthe poivrée.

Чувалце, *sm.* le sachet.

Чуваль, *sm. t.* le sac, poche *f.*; 1. еднѣтъ пълень —, une sachée; 2. (*съ прѣстъ*), *Milit.* sac à terre; 3. (*пжичически*), sac de nuit; 4. пълня или турямъ въ —, *va.* ensacher; 5. майсторъ на — *валы* (*мутафинъ t.*), un pochétier (*voyez* Платиникъ).

Чувамъ (*за нѣщо*), *vn.* revenir (*voyez* Варда).

Чугунна джска (*въ соба*), *sf.* plaque de feu,

Чугунна плоча, *sf. Com.* la taque.

Чугунникъ, *sm.* la maîmite.

Чугунъ, *sm.* la fonte, fer fondu *ou* de fonte, *m.*; || **толене** — **въ ступъ**, *Métall.* le maréage; || **топъ** —, *va. Métall.* marer.

Чудакъ, *sm.* un original.

Чудене, *sm.* l'admiration *f.*

Чудень и -десень, *adj.* miraculeux, miraculeux, merveilleux, admirable, étonnant, étrange prodigieux, myrobolant, extraordinaire, bizarre; 1. morose, baroque, frappant, phénoménal, paradoxal et -doxe, plaisant, singulier, dyseole, difficile, original, quinteux, rare; 2. *fig.* excentrique, hétéroclite, cacochyme; 3. *fam.* ratier; || **съ** — **начинъ**, *adv.* miraculeusement.

— **нжравъ**, *sm. fig.* le travers.

— **човѣкъ**, *sm.* un original; || *fam.* un iroquois.

Чудителень, *adj. Gram.* admiratif.

Чудна прѣйка, *sf. Méd.* le pica.

Чудно, *adv.* admirablement, à merveille, singulièrement; || **-дното**, *sm.* le merveilleux; || — **и дивно нѣщо**, *sm.* le venez-y-voir.

Чуждностъ, *sf.* l'étrangeté *f.*, bizarrerie, morosité, originalité, singularité *f.*, travers *m.*; 1. *fig.* l'excentricité *f.*; 2. **права** —, *va.* singulariser; 3. **разпознавамъ отъ другытъ съ -та си**, *vr.* se singulariser.

Чудо, *sm.* le miracle, merveille, admiration *f.*, prodige, chef-d'œuvre, signe *m.*; || *fig.* le phénomène.

Чудовище, *sm.* le monstre, prodige *m.*

Чудовищень, *adj.* monstrueux, prodigieux.

Чудоприказвателень, *adj.* épique.

Чудоосия, *sf.* la merveille, miracle *m.*, aventure *f.*, prodige *m.*

Чудотворене, *sm.* le miracle.

Чудотворень, *adj.* thaumaturge; || **-рецъ**, *sm.* un thaumaturge.

— **творество**, *sm.* la thaumaturgie.

Чудся (*нѣкому*), *vr.* admirer; || **-дя си еа**, s'admirer.

Чуене, *sm.* l'exaucement *m.*

Чужда земя, *sf.* l'étranger *m.*, extérieur *m.* || **на** —, à l'étranger.

— **коса**, *sf.* tour de cheveux, *m.*

Чуждинецъ, *нка, з.* étranger, ére; forain, aine; un passager; 1. *Jur.* un aubain; 2. **правда на хазната за наслѣдство на** —, droit d'aubaine; 3. **състояние на** —, *Jur.* la prégrinité; 4. **въспирание или неоставяне** — **ицы да живѣятъ въ градъ**, la xénelasia.

Чуждински, *adj.* exotique.

Чуждохранень, *adj.* étranger, extérieur, exotique; || **министерство на -ранни дѣла**, les affaires étrangères *f.*

Чуждохранень (*за растенеа, за животинки*), *adj.* parasite.

Чуждъ, *adj.* étranger, forain, d'autrui: | **намирамса** — въ община, *vr.* se trouver dépaycé. [**шари**], la bouisse.

Чукалка, *sf.* la pile, pilon *m*; | (**у боту**).

Чукалникъ, *sm.* un pileur.

Чукалица, *sf.* le bocard.

Чукало, *sm.* le brisoir, broie *f*; | (**за конопя**), l'échantoir *m*, écaug *m*.

Чукамъ, *va.* frapper, battre, percuter, cliqueter, égruger, broyer, piler; 1. (**на врата**), heurter; 2. (**желѣзо**), cingler; 3. (**заситно**), concasser; 4. (**руда**), *Métall.* bocarder; 5. (**бѣдо ече микъ**), bruisiner.

Чукане, *sm.* la concassation, percussion *f*; 1. (**правиле на прахъ**), le pilage; 2. (**расовецъ, руда**), le bocardage; 3. **дѣска за** — месо, le tranchoir.

Чуканче, *sm.* le chicot.

Чукама (**о нѣщо**), *vr.* toucher, donner; | — меса, se toucher.

Чукнуване, *sm.* le choc; | (**на тѣла**). *Phys.* la collision; | **пиемъ съ** — на чѣштыѣ, *vn.* *fat.* trinquer.

Чукче, *sm.* le martelet; 1. (**у златаръ**), le triboulet; 2. (**на порта**), le heurtoir ou marteau; 3. (**въ ушитѣ**), *Anat.* le marteau; 4. (**за подковане конѣ**), le brochoir; 5. (**въ бортениано**), le sautereau; 6. **което се** — относно до слухното —, *Anat.* malléol., *adj.*

Чукъ, *sm.* le marteau, martel, martelet *m*; 1. (**баба за набиване колове**), le mouton; 2. (**за изчукане**), le flatoir; 3. (**за камани**), le batterand, grelet, tête *m*; 4. (**на каменодробецъ**), la smille; 5. (**за направа пары**), le bouvard; 6. **гуждане бѣлѣтъ съ** — на дървие, le martelage; 7; **дѣламъ съ** — камикъ, *va.* smiller; 8. **ударямъ съ** —, *va.* marteler; 9. **майсторъ на** — кове, un marteleur.

Чулъ (**и постланъ** —), *sm. t.* la serpillière, la carpette (*voyez* Козякъ).

Чума, *sf.* la peste, pestilence, contagion *f*; | **ударенъ отъ** —, pestiféré, *adj*; | **цѣръ за** —, antipestilentiel, *adj*.

Чумавъ, *adj.* pestiféré; | **слугаръ на** — вы, un barabolin.

Чумень, *adj.* pestilentiel, pestifère et pestilent; | *Méd.* loimique.

— **слѣпокъ**, *sm.* le boubon; | *Méd.* l'anthrax ou charbon *m*.

Чумна врата, *sf.* *Méd.* le charbon; | **приличенъ на** —, charbonneux, *adj.* (*voyez* Карбункулъ).

Чупя, *va.* casser, briser, rompre.

Чурбанъ, *sm.* la trousse et tronchet *m*.

Чучулка, *sf.* oiseau, l'alouette *f*, mauviette *f*.

Чучулигаты (**чучулигы**), *v. imp.* elles grisollent.

Чучуръ, *sm. t.* la fontaine, fil, courant. ajoutage ou ajutoir *m* (*voyez* Течене et Цѣна).

Чуя, *vn.* écouter, ouïr, entendre, exaucer; | не са — и не пѣждамъ, tirer ses gregues *f*.

Чѣкай! *interj.* 'halte là; | *Vén.* 'halé.

Чѣкамъ, *vn.* attendre, quetter, se réserver à faire; 1. (**да дойди ерѣмето му**), temporer; 2. (**много**), croquer le marmot; | *fig.* garder le mulet; 3. (**много все правъ**), *fat.* faire le pied de grue *f*; 4. (**напусто**), *fig.* se morfondre.

Чѣкане, *sm.* l'attente *f*, expectative *f*; 1. (**на ладя за неполучане товара**), *Mar.* l'angarie *f*; 2. **въ** — на нѣщо, à la veille de; 3. **при** — на, sous le coup; 4. **на** —, en expectative.

Чѣша (**и купчина звѣзды**), *sf.* le verre, coupe *f*, vase, calice, ciboire *f*, saint sacrement *m*, tasse *f*, bassin, gobelet, bowl et bol; 1. (**у в. с.**), le cratère; 2. **голѣма** —, la jale; | (**за добръ дошълъ**), le vidrecome; 3. **пѣла** — до дѣга, la rasade; 4. (**пѣла на прилизъ**), le rouge-bord; 5. **пия** — по —, *vn. pop.* chopiner; 6. **счупвамъ** етолчето на —, *va.* épater un verre.

Чѣшка, *sf.* le verre, creuset, godet *m*, timbale *f*; 1. *Chim.* la capsule; 2. (**на дѣбавъ жѣлазъ**), l'avélanède *f*; 3. (**мѣрка за ракія**), *Mar.* le boujaron; 4. (**за тавле**), le cornet.

Чѣшкоцѣтникъ, *sm.* arbuste, le calycanthe.

Чѣшкы (**за чай**), *sf. pl.* le cabaret.

Чѣшполистникъ, *sm. Bot.* la sépale.

— III. —

III

Шагринъ

III (**ша**), la 25ème lettre de l'alphabet bulgare.

Ша, nom bulgare de la lettre III.

Шаблн (**вино**), *sm.* le chablis.

Шаблонъ, *sm. Techn.* le calibre.

Шавамъ, *vn.* mouvoir, se remuer, se secouer, frétiller; 1. *pop.* grouiller; 2. **който шава**, *pop.* grouillant, *adj*; | (**за рыба**), frétilant, *adj*.

Шаване, *sm.* le mouvement.

Шавливостъ, *sf.* la muabilité.

Шавливъ, *adj.* muable, sémillant.

Шага, *sf. t.* l'escapade *f*; 1. *fig.* la farce; 2. *pop.* la blague; 3. — ты, *pl.* les incarnates *f* (*voyez* Вшутяване et Исплизокъ).

Шагуамса, *vr. t.* babouiner; | *fat.* baliverner; | *pop.* blaguer.

Шагринъ *m* или — нена неча, *f.* peau de chagrin, *f*; 1. (**отъ рыбеса кожа**), le ga-

- luchet; 2. работа —, *va.* chagriner; 3. майсторъ -варь, *sm.* un chagrinier.
- Шакаль**, *sm.* quadr. le chacal.
- Шалашь**, *sm. t.* la loge (*voyez* Колыба).
- Шалин** (плать из Руанъ), *sf.* la rouennerie.
- Шалонъ** (плать), *sm.* le chalon.
- Шалуна** (голова лодка), *sf.* Mar. la chaloupe. [*cache-nez.*]
- Шаль**, *sm.* le châle et schall; || (за шилъ), *le*
- Шамада** (знакъ за прѣдаване), *sf.* Milit. la chamade.
- Шамаръ**, *sm. t.* (*voyez* Плъсница).
- Шампанско вино**, *sm.* vin de Champagne, *m*; || (леко), tisanе de Champagne, *f*; || (но-слабо), cremant, *adj.* *m.* [*viorne-tin.*]
- Шамшитъ**, *sm.* arbruste, le laurier-tin *ou*
- Шандра**, *sf.* plante, la marrube,
- Шанкеръ**, *sm.* Méd. le chancre.
- Шантавъ**, *adj.* un humoriste; || *fam.* hurlubelu.
- Шарабанъ**, *sm.* char à bancs, *m.*
- Шарада** (видъ гатанка), *sf.* la charade; || пріетель за -ды, un charadiste.
- Шаранче**, *sm.* le crapeau et carpillon.
- Шаранъ**, *sm.* poisson, la carpe; -новъ, de carpe; || язь за -ны, la carpière.
- Шарлагуны**, *sm.* plante, gland de terre, *m.*
- Шарлатански**, *adj.* charlatanesque.
- Шарлатанство**, *sm.* la charlatanerie et -tanisme *m*, jonglerie *f*, empirisme *m.*
- Шарлатанъ**, *sm.* un charlatan, jongleur, opérateur *m*; || (суймаръ), un saltimbanque.
- Шарлотъ** (видъ чесанъ), *sm.* plante, l'échalote *f*.
- Шарманка** (рхченъ органъ за свиряя), *sf.* orgue de Barbarie, *m.*
- Шаръ**, *sm.* Milit. l'écharpe *f*.
- Шассе** (игрална крачка), *sm.* le chassé.
- Шатница**, *sf.* oisive, la lavandière.
- Шатра** (чадръ *t.*), *sf.* la tente, la toile; 1. (съ легло), le pavillon; 2. (за падане въздушенъ ваякъ), le parachute; 3. (за слънце и дждъ), l'en-tous-cas *m*; 4. (солдатска), la canonnière (*voyez* Дждовникъ).
- Шатрена печа** (у калъска), *sf.* le mantelet.
- Шатричка**, *sf.* Bot. l'ombelle *f*.
- Шатрички**, *sf. pl.* plante, le convolvulus *ou* liseron. [*plante —, sf.*]
- Шатрично растене**, *sm.* l'ombellifère *et*
- Шатристъ**, *adj.* Bot. campanulé.
- Шахматенъ**, *adj.* Blas. échiqueté; || въ -тно положене, Mar. en échiquier.
- Шахматна дъска**, *sf.* l'échiquier *m.* — игра, *sf.* les échecs *m.*
- Шахматовидно**, *adv.* en échiquier.
- Шахматъ** (на шахматна дъска), *sm.* la case.
- Шахматы**, *sm. pl.* les échecs *m.*
- Шахта**, *sf.* Métall. le puits; || обковаване съ дъски —, le cuvelage; || обковавамъ съ дъски —, *va.* cuveler.
- Шахъ**, *sm.* l'échec *m*; || (Персийски царъ), *sm.* un schah.
- Швабра**, *sf.* Mar. le faubert; || истривамъ съ —, *va.* faubarter; || матросъ истривачъ съ —, Mar. un fauberteur.
- Шведска рѣпа**, *sf.* plante, le rutabaga *ou* navet de Suède.
- Швейцарска кралевска вардія**, *sf.* les cent-Suisses *m.*
- Швейцарски чай**, *sm.* le faltrank.
- Швейцарско сырене**, *sm.* la gruyère *ou* fromage de gruyère.
- Швикъ-хатъ**, *sm.* Mar. le elan.
- Швебека** (ладя), *sf.* Mar. le chebec.
- Шевронъ**, *sm.* Milit. le chevron.
- Шейкъ** (у Аравитяны), *sm.* un cheik *et* scheik. [*la soixantaine.*]
- Шейсета година** (отъ раждането си), *sf.*
- Шейсетина** (около шейсета), *sf.* une soixantaine.
- Шейсетъ и -тый**, *num.* soixante; || смѣтамъ — очница въ пикетъ, *va.* soixanter. — годишень, *adj.* *sc.* sexagenaire.
- Шейсетый**, *adj.* soixantième, sexagésimal; || -та часть, *sf.* le soixantième.
- Шекержійница**, *sf. t.* la confiturerie.
- Шекержія**, жійка, *s. t.* confiturier, ère.
- Шекъ** (у ладя), *sm.* Mar. l'éperon *m.*
- Шеметъ** (въртене или виене —, l'éblouissement *m.* [*mel m.*]
- Шербетъ** (numie), *sm. t.* le sorbet, hydro-
- Шерента**, *sf.* Milit. le rang.
- Шерифъ** (Арабски князь и сѣдикъ въ Англитера), *sm.* un cherif.
- Шерочница**, *sf.* plante, l'asperule *f*.
- Шестакъ** (въ книги), *sm.* un six.
- Шестнаесетъ**, -тый, *adj.* *num.* seize; || -тый день на мѣсець-тъ, le seize; || — къса, la seizaine.
- Шестнаесетый**, *adj.* seizième; -то, -ment; || — брой, *sm.* -сета часть, *sf.* le seizième.
- Шеста книга** (на декретами, черковенъ законъ), *sf.* le sexte.
- Шесть**, -тый, *adj.* *num.* six; || — брой, *sm.* le six; || роденъ съ — прѣста, *sex-digital*, *adj.* *sc.* [*никъ, sm.*]
- граненъ, *adj.* Géom. hexaèdre; || -гран- — книги (наредъ, въ пикетъ), la sixième.
- кжтенъ, *adj.* Géom. hexagone; || -кжт-никъ, *sm.*
- мѣсеченъ, *adj.* semestre, semestriel.
- мѣсечіе, *sm.* le semestre.
- мѣсечно слугуване, *sm.* le semestre; || — распушане, congé de semestre; || — распустнатъ, un semestrier *et* semestre.
- мжжіе, *sm.* Bot. l'hexandrie *f*.
- прѣстенъ (за рѣка, за кракъ), *adj.* sex-digital.
- пжтенъ, *adj.* sextuple; || -тно, *sm.* le —, *sm*; || умножавамъ съ -ти, *va.* sextupler.

Шестреденъ, *adj.* senaire.
 — **сричень**, *adj.* hexasyllabe.
 — **стишиѣ**, *sm.* le sixain.
 — **стѣпень**, *adj.* hexamètre.
Шестый, *adj.* sixième; — то, — мент; || — **четъ**, *sm.* — та часть, *sf.* le sixième; || — **классъ**, *sm.* la sixième.
 — **день** (на декада), *sm.* le sextidi.
 — **часть**, *sm.* la sexte ou petites heures.
Шефъ, *sm.* un chef
Шибой, *sm.* plante, l'ancolie *f.* pivoine *f.*
Шибалка (монетна), *sf.* le balancier.
Шибало (за стѣненъ пары), *sm.* le moulinet.
Шибнувамъ, *va.* heurter.
Шибнуване, *sm.* le heurt.
Шивникъ (на халомѣ), *sm.* la mancelle.
Шикалка (коршумъ т.), *sf.* fg. la balle.
Шикалки (за масило), *sf.* pl. noix de galle, *f.*; || *Com.* la cassénole; || (шипки), pomme de chêne, d'eglantier, *f.*
Шиларъ, *sm.* un alénier.
Шиллингъ (монета, 105 пары), *sm.* le schelling et shelig, escalin *m.*
Шило, *sm.* le poinçon, pointe, alêne *f.*; 1. (дѣло), l'onglet *m.* et ongette *f.* 2. (съ въртълка), *Mar.* le chevillot ou tolet de tournage; 3. (на сѣрдѣль съ врьхъ), la mèche; 4. (за пробиване бурета), le gibellet; 5. стоя на —, *vn.* être sur les charbons; 6. ни — ни бодило, ni sou ni maille.
 — **образень и -лѣсть**, *adj.* Bot. alêne, subulé. [chignon.
Шинионъ (забрадка отъ коса), *sm.* le
Шиншила, *sf.* mamm. le chinchilla et chincilla.
Шипка, *sf.* arbuste, l'églantier *m.*; || —, *arbitre*, le synorhodon.
Шипки, *sf.* pl. l'églantine *f.*
Шиповать, *adj.* Bot. spinescent.
Шипове (на зѣбалецѣ), *sm.* pl. la bossette; || (на пѣтель), l'argot *m.*
Шипъ, *sm.* l'éperon *m.*, épine *f.* piquant *m.*, languette *f.*; — пѣсть, съ шипове, éperonné, ergoté, *adj.*; 1. (на падкова), le pinçon, crampon *m.*; 2. (подострѣнь врьхъ), le tenon; 3. поставямъ — пове, *va.* éperonner.
Ширина и Ширь, *sf.* la large, travers *m.*; || (на врьжъ на едни кола), la voie; || (на платъ), *Mar.* la cueille.
Широка ивица, *sf.* le câble.
 — **мауна** (плашкотъ), *sf.* le chalan.
 — **сабя** (пала т.), *sf.* la cimenterre.
 — **свырка**, *sf.* la cornemuse ou musette; — рчень, *de* —.
Широко, *adv.* large; на —, au large.
 — **и кѣсо буре**, *sm.* le bussard.
 — **кляуъ**, *sm.* oiseau, le souchet.
 — **поле** (на около съ планины), *sm.* Géol. le bassin.
 — **то чърво**, *sm.* le boyau culier.
Широкость, *sf.* l'étendu *f.* (voyez Широчина).

Широкъ, *adj.* large, étendu, évasé, spacieux, ample, vaste; || **ставамъ по —**, *vn.* s'élargir.
 — **пръстенъ**, *sf.* la chevalière.
 — **пѣть** (за дѣб кола), *sm.* chemin forain *m.*
 — **ремыкъ**, *sm.* la sangle.
 — **топоръ**, *sm.* Techn. l'épaupe *f.*
Широки панталоны, *sm.* pl. les trousses *f.*
Широчина и Ширь, *sf.* la largeur, spaciosité *f.*; 1. *Géogr. Astr.* latitude *f.* 2. (на дръвѣхъ), l'ampleur *f.*; 3. (на распростъгнаты крыла), le vol; 4. (на стѣпало), le giron.
Ширтове (кумѣйки на писалница), *sm.* pl. le casier.
Ширтъ (на врата), *sm.* t. la cadole; || (и на прозорецъ), la targette. [grain.
Шителбъ (жѣлто цѣдмилло), *sm.* stil-de-
Шитиѣ, *sm.* la coutoure (voyez Шжвъ).
Шитъ, *adj.* cousu.
Шифоніерка (дулаъ т.), *sf.* la chiffonnière.
Шифросвамъ, *va.* Mus. chiffrer.
Шифръ (тайно писане съ цифры), *sm.* le chiffre; 1. пишъ съ — писмо, *va.* chiffrer; 2. прочитане на —, le déchiffrement; 3. разбирамъ —, *va.* déchiffrer; 4. разбирачъ на —, un déchiffreur.
Шишакъ, *sm.* le morion.
Шише, *sm.* t. (voyez Стжкло).
Шишенце, *sm.* le carafon.
Шишкава жена, *sf.* grosse maman *f.*; || (или дѣвойка), *fam.* une dondon.
Шишкавъ, *adj.* ventru, pansu; piffré, esse.
 — **човѣкъ**, *sm.* pop. un moufflard.
Шинко, *sm.* un ventru, boursoufflé, pansu, pousif, piffré; || *pop.* un moufflard.
Шиншлупка, *sf.* la robe; || *Bot.* la coiffe, valve, silique *f.*; || *кѣса* —, *Bot.* la silicule.
Шиншлупчастъ, *adj.* turbiné; || *Bot.* siliculeux.
Шиншлупчень, *adj.* siliculeux.
Шиншулка, *sf.* Bot. la follicule; || (на во-щина), la cellule.
Шиншхане, *sm.* t. le biscaien.
Шинъ (съ кука на врьхъ-тъ), *sm.* t. le boulon; 1. (у мытари), la sonde; 2. (за печене), la broche, broc, tournebroche *m.*; 3. (за племене), pl. l'aiguille à tricoter, *f.*; || -ове, pl. les broches *f.*
Шийка, *sf.* Archit. le gorgerin; 1. *Anat. Bot.* le collet; 2. (на кантеле), Archit. le colarin; 3. (на цигулка), le manche.
Шийна чървена жила, *sf.* *Anat.* la carotide et artère carotide.
Шийникъ, *sm.* la gorge; || (языкъ земля), *Geogr.* l'isthme *m.* [marchepied *m.*
Шийниенъ (зименъ) пѣтъ, *sm.* le traînage,
Шийниъ, *sf.* le traîneau; || возене на —, le traînage; || расходка съ —, promenade en traîneau, *f.*
Шийниъ, *sf.* pl. le tréteau. [vical.
Шийнъ и -ниченъ, *adj.* *Anat.* jugulaire, cer-

Шійнь пошь, *sm.* mouchoir de cou, jabot *m.*
Шіиритець, *sm.* la cordelette.
Шіирить, *sm. t.* le passement, liséré *m.*; 1. обтакамъ съ —, *va.* passermenter; 2. занаять и търговія съ —, la passementerie; 3. майсторъ на —, un passementier (*voyez* Ивица).
Шіявъ, *adj.* caleux.
Шія, *sf.* le cou, gorge *f.* col *m.*; 1. (на конь), l'encolure *f.*; 2. (на котка желѣзна), *Mar.* le diamant; 3. (на шийѣ), le goulot et goulet; 4. връзка за —, тръкалце около —, le collier; 5. съ корона отъ другъ цвѣтъ на —, *Blas.* gorge, *adj.*; 6. нагнущамъ съ пары до —, *va. fig.* gorger; 7. съ — (за диошъ), *hasardé, adj.*
Шія (задебѣла кожа), *sf.* le cor, durillon. cal et calus *m.* cosolité *f.*; 1. (на кракъ), l'ognon et ognon *m.*; 2. ставать ми шія, *vn.* durillonner et se —, *vr.*; 3. операторъ на — по краката, un pédicure et chirurgien —, un arracheur de corps.
Шія, *va.* coudre; 1. (таърдъ зубаѣ), perler; 2. (по шито), rebroder; || (шудалъ *t.*), baguer.
Шіканечень журналъ, *sm.* *Mar.* le casernet.
Шіканецъ, *sm.* *Mar.* gaillard d'arrière, *m.*
Шікатулка, *sf.* la cassette.
Шікафутъ, *sm.* *Mar.* le vibord, passe-avant et passavant.
Шікаль, *sm.* *Mar.* la raffale, risé *f.* grain de vent, coup de mer, *m.* [Мура].
Шкембе, *sm. t.* la rance (*voyez* Бабекъ et Шкембѣтъ, *adj.* pansu (*voyez* Шішкавъ)).
Шентель, *sm.* *Mar.* la pantoire.
Шкиво (у блокъ), *sn.* *Mar.* le réa.
Шкіперска каюта, *sf.* *Mar.* fosse aux lions, *f.*
Школо *sn.* l'école *f.* (*voyez* Училища).
Школничество, *sm.* crasse du collège, *f.*
Школенъ, *adj.* scolastique; -скы, по -скы, *adv.* -ment.
 — училникъ, *sm.* un barbacole.
Школеско блюдо, *sn.* un cuistre.
Шконтарисвамъ, *va.* escompter.
Шконтъ, *sm.* *Com.* l'escompte *m.*; || който прави търговія съ -тове, *Com.* un escompteur.
Шкотъ, *sm.* *Mar.* l'écoule *f.*
Шкуна (ладія), *sf.* *Mar.* le schooner et schooner; || (подъ котка), *Mar.* la savate.
Швейцаръ (враатаръ), *sm.* un suisse ou portier.
Шлѣтъ (задни полы на рокля), *sm.* la queue, la robe; || (у алазонка), la traîne; || съ — (за дрѣва), traînant, *adj.*
Шлемень покрывъ (у Римляны), *sm.* *Milit.* la tortue.
Шлемникъ, *sm.* le cimier. [brequin].
Шлемово накичане, *sn.* *Blas.* le lam-
Шлемъ (сокай), *sm.* la casque, bourignote *f.*; 1. (надъ гербъ), *Blas.* le timbre; 2. (всичкытъ знамена въ вистъ), le chelem;

3. накиченъ съ —, *Blas.* timbré, *adj.*; 4. украсявамъ съ —, *va.* *Blas.* timbrer; 5. съ — на глава, casqué, *adj.* 6. върволица -мове завързаны единъ за другъ, l'équipe *f.*
Шлифувамъ (ноты), *va.* *Mus.* lier.
Шлюпъ (ладія), *sm.* *Mar.* le sloop et sloup.
Шмака (ладія), *sf.* *Mar.* le smack et semaque.
Шмулж (листіе отъ дърво), *va.* défeuille.
Шнява (ладія), *sf.* *Mar.* le senau.
Шоколатникъ, *sm.* la chocolatière, *adj. m.*
Шоколатны конфекты, *sm. pl.* le diablotin.
Шоколатъ, *sm.* le chocolat; || -тенъ цвѣтъ или търговецъ на —, chocolatier.
Шопаръ, *sm. tant.* le pourceau, cochon *m.*; (малко перъце), le marcassin.
Шорлъ (камъкъ), *sm.* *Minér.* le schorl.
Шотландска пала, *sf.* la claymore.
Шотландски кланикъ, *sm.* le plaid.
Шоссе, *sn.* la chaussé; || (по Макъ-Адамова система), *Téchn.* le macadam.
Шоссейны работникъ, *sm.* un cantonnier.
Шослярникъ (редъ оошкы надъ зидъ), *sm.* l'espallier *m.* [шае].
Шпалеръ (стоя на —, *vn.* *Milit.* border la *passant*), *sm.* *Mar.* le couple
 || простирамъ —, *va.* perpigner; || простиране -тъ, le perpignage.
Шпатель, *sm.* *Typ.* la palette.
Шпатень и товидень, *adj.* *Minér.* spathique.
Шпатъ, *sm.* *Minér.* le spath et spar.
Шпація, *sf.* *Typ.* l'espace *f.* [dalot].
Шпигатъ, *sm.* *Mar.* le dalot; -тенъ, de
Шпиль, *sm.* *Mar.* le cabestan; || отвърщамъ -тъ, *va.* déviter.
Шпинель *f.* и -неленъ рубинъ, *sm.* le spinelle et rubis —, *m.*
Шпинетъ (муз. орѣдіе), *sm.* l'épinette *f.*
Шпицъ-сарвенъ, *sm. pl.* *Mar.* le trélingage; || спятъ —, *va.* trélinguer.
Шпіонисвамъ, *va.* espionner.
Шпіонъ и -онинъ, онка, *s.* espion, onne.
Шпіонство, *sm.* l'espionnage *m.*
Шпринтовъ, *sm.* *Mar.* le baleston, livarde *f.*
Шпрюйтъ, *sm.* *Mar.* l'ansette *f.*
Шпунтовъ поясъ, *sm.* *Mar.* le gabord.
Шпунтъ, *sm.* *Mar.* la râblure.
Шрафнирувамъ, *va.* *Point.* égratigner.
Шрафнируванъ манеръ, *sm.* le sgraffite et -fito.
Шрѣтъ, *sm.* la lettre; || *Typ.* le type; || най-голямъ —, *Typ.* grosse nopareille *f.*
Штабъ-капитанъ или -ротмистръ, *sm.* *Milit.* capitain second.
Штабъ (и главенъ —, сграда), *sm.* l'état-major *m.*; || aune de France, *f.* [rieurs *m.* — офицеры, *sm. pl.* *Milit.* officiers supé-
Штагъ, *sm.* *Mar.* l'étai *m.* et étaie *f.*
 — блокъ (камель-блокъ), *sm.* *Mar.* la moque.

Штандартъ, *sm. Milit.* l'étendard *m.*
Штатхалтерство, *sm.* le stathoudérat.
Штатхалтеръ (*исправникъ*), *sm.* un stat-houder.
Штатъ, *sm.* l'état *m*; *pl.* -атове, états généraux *m.*
Штендеръ, *sm. Mar.* la cornette.
Штемелка, *sf. Тур.* le mordant.
Штемелный сарай, *sm.* bureau de garantie, *m.*
Штемпель (*варака т.*), *sm.* le timbre, coin *m*; (*пеймъ*), la marque; || ударъ — (*на хартия, на писмо*), *va.* timbrer.
Штирбордъ (*дѣсна страна на ладя*), *sm. Mar.* le tribord; || страны на —, les tribordais *m.*
Штирропъ, *sm. Mar.* étrier de marche pied, *m.*
Штиптикъ (*за прѣдмѣтъ-тъ съ микро-скопъ*), *sm.* le porte-objet.
Штолна, *sf. Minér.* la galerie.
Штурманско искусство, *sm. Mar.* le capotage.
Штуръ-трокъ, *sm. Mar.* la drosse.
Шуанска партія, *sf.* la chouannerie.
Шуанъ (*бурбоиски придръжникъ*), *sm.* un chouan.
Шуба (*дрѣха съ кожуухъ*), *sf.* la fourrure.
Шуга, *sf.* la gale; || (*у свини*), la ladrerie.
Шугава (*овца*), *adj.* clavelé.
Шугавъ, *adj.* galeux; || *Vétér.* rouvieux et roux-vieux; || (*за свиня*), ladre.
Шултейсъ, *sm.* l'avoyer *m.*
Шума (*сухы листы отъ дысье*), *sf.* la fane.
Шумакъ, *sm.* le bocage, boqueteau, plantade *m*; || заграденъ — съ плетъ, le breuil.
Шумтене, *sm.* le bourdonnement.
Шумъ-шумъ (*игра*), *sm.* la dupe.
Шумтя, *vn.* bourdonner, bruire; || шумти (*за свѣтъ-тъ*), *v. imp.* il siffle.
Шупла, *sf.* l'alveole *f*, cellule *f*; 1. (*съ млѣко и яйца*), le petitchon; 2. (*съ стафиды*), le plum-pudding; 3. (*яйца*), le soufflé et omelette-flée *f*.
Шупливость, *sf.* la porosité, vermoulure *f*.
Шупливъ (*кухъ*), *adj. Chir.* sinueux.
Шуплы (*на овотки*), *sf. pl.* la piquière.
Шупнува, *v. imp.* il fermente, il leve.
Шупнуване, *sm.* la fermentation; 1. кие-лина отъ —, *Chim.* acide zymique *m*; 2. което докарва —, *fermentatif*, *adj*; 3. способъ за — или възвиране на тѣла, la zymologie et -motechnie.
Шуре, *sm.* le beau frère (frère de la femme).
Шуркамъ, *vn.* pisser; || *fig.* jaillir.
Шуртене, *sm.* le jaillissement, russieau, jet *m.*
Шурти (*за вода*), *v. imp.* elle jaillit, rejaillit, ruisselle.
Шуртиавъ, *adj.* ruisselant.
Шута (*гола глава*), *adj.* chauve.
Шуфла, *sf.* cuiller à canon, *m.*

Шушлонка, *sf.* l'écale *f*, cosse *f*; || *Bot.* la gousse, légume *m*, arille *f*; || съ -кы, à grain d'orge, *m* (*voyez* Шышлупка).
Шушлонъ, *sm. Bot.* la balle et balle.
Шушлопосѣмень, *adj. Bot.* angiosperme; || редъ отъ -ны растенеа, l'angiospermie *f*.
Шушлончасть, *adj.* cossu.
Шушне или Завира (*за вода*), *v. imp.* elle frémie.
Шушулка и Шн-, *sf. Bot.* la capsule.
Шушулчасть, *adj. Bot.* capsulaire.
Шѣпка, *sf.* le chapeau, casquette, barrette *f*, couvre-chef, bonnet *m*; 1. (*паралія съ шыроky полицы*), le bolivar; 2. (*съ провинаты полицы*), le claque-oreille; 3. връх-ни кроежъ на —, la carre de chapeau; 4. играя на похлупни —, *vn.* carillonner; 5. налагамъ —, *va.* couvrir; || (*cu*), *vn.* en-chaperoonner; 6. подновяване —, le rebouillage, rafutage *f*; 7. прѣправямъ или подновявамъ —, *va.* rebouiser, rafuter; 8. свалямъ си —, *vn.* se découvrir; 9. свалямъ —, chapeau bas.
Шѣпкарска майсторія, *sf.* la chapellerie.
Шѣпкаръ, *ка, s.* chapelier, ère; un bonnetier.
Шѣпчица, *sf. Bot.* le capuchon et capuce; || (*президентска*), l'épitoqe *f*.
Шѣпчидовиденъ, *adj. Bot.* capuchonné.
Шѣпчна ивица, *sf.* la laisse.
Шѣрена богородица, *sf.* plante, l'éper-vière *f*.
Шѣрена сврака, *sf.* oiseau, la pie-grièche.
Шѣрене (*съ злато или сѣбро*), *sm.* le damasquinage. [spectre solaire *m*.
Шѣрено изображение (*прѣзъ призма*), *sm.* — платно, le calencar.
Шѣренъ, *adj.* bigarré, panaché, moucheté, bariolé, tavelé, diapré, truité, tiqueté; 1. (*за куче*), tigre; 2. (*отъ сыпануца*), pî-coté de petite vérole; 3. (*съ бѣло и черно*, за конъ), pie; 4. (*на пера платъ*), fa-çonné; 5. тѣкъ — платъ, *va.* moucheter; 6. ставатъ -рени (*за цѣбтя*), *v. imp.* ils pa-nachent et ils se —, *vr.*
— гжсеникъ, *sm. insecte*, le tigre.
— конъ (*на черны трѣкала*), *sm.* cheval gris pommelé; || става —, *v. imp.* il se pommelle.
Шѣрены очи (*за людѣ*), *sm. pl.* yeux vairous *m*.
— страусовы пера, *sm. pl.* la bailloque.
Шѣрлинкъ (*на желѣзо съ злато или сѣбро*), *sm.* un damasquieur.
Шѣрло (*на платъ*), *sn.* la moucheture.
Шѣрина, *sf.* la diaprure; || (*и fig.*), la bigarrure.
Шѣрка, *sf.* la petite vérole; 1. присаждане —, l'inoculation *f*; 2. браниликъ за присаждане —, un inoculiste; 3. цѣръ за —, *Méd.* antivariolique (*voyez* Баба-шѣрка).

Шѣркоприсаждать, ка, *s.* inoculateur, trice.

Шѣрове (*цѣтны*), *sm. pl.* la panachure.

Шѣрцы корень, *sm. plante*, la squine et esquine.

Шѣръ, *sm.* la tache, tavelure *f*; || (*на пу- леши пера*), la maillure.

Шѣря, *va.* bigarrer, taveler, barioler, diapper, tacheter; 1. *fam.* billebarer; 2. (*на- стрѣл отгорѣ на желѣзо*), damasquiner; 3. *-ca, vr.* se taveler, être atteint de petite vérole.

Шѣвачка, *sf.* une couturière, arrière-poin- teuse, tailleuse *f*; || (*за ризы*), couturière en linge.

Шѣвачень станъ, *sm.* le cousoir.

Шѣваческа мышца, *sf.* Anat. muscle cou- turier *m.*

Шѣвачница, *sf.* la couturière.

Шѣвачъ, *sm.* tailleur d'habits, couturier *m.*

Шѣве, *sn.* le point; 1. *-вета, pl.* l'engrêlure *f.* manchette *f*; 2. (*на растворены рѣжа- вы*), le parement; 3. (*на риза*), la pointé;

4. съ —, à dents de loup; || *Bot.* sinué; 5. обточень съ —, *Blas.* engrêlé, *adj.*

Шѣвенца, *sn. pl.* la dentelle; 1. шиты —, dentelle à l'aiguille; 2. плетены —, den- telle au fuseau; 3. трупило съ —, les dentelles. || на —, un mercier.

Шѣвческа стока, *sf.* la mercerie; || купецъ

Шѣвъ, *sm.* la couture, arrière-point *m.*, ren- traiture *f*; 1. *Anat. Bot.* la suture; 2. (*на подплатка*), le glacis; 3. растеглевамъ —, *va.* dézipper.

Шѣпа (*на рѣжа*), *sf.* Anat. le carpe ou poignet; || една — (*съ дѣб рѣжѣ*) шѣпа, une jointée.

Шѣпентъ, *adj.* Anap. carpien.

Шѣпачъ, ка, *s.* chuchoteur, euse.

Шѣпчене, *sn.* le chuchotement et -terie *f.*

Шѣпнителны (*за буквы*), *sf. pl.* Gram. chuintant, *adj.*

Шѣпня, *vn.* chuchoter.

Шѣтама, *va.* servir; || (*бържѣ*), bâcler; || (*но-лека*), *fam.* chipoter.

Шѣтливъ, *adj.* officieux.

Ш.

Щ

Щ (*ща*), la 26-ème lettre de l'alphabet bulgare.

Ща, nom bulgare de la lettre Щ.

Щавелна киселина, *sf.* Chim. acide oxal- ique *m.*

Щавелокисѣла соль, *sf.* Chim. l'oxalate *m.*

Щавителенъ, *adj.* dépilatif.

Щавине (*косли*), *sm.* la dépilation; || срѣд- ство за —, le dépilatoire.

Щавя, *va.* peler; || (*скупѣ вълна отъ кожа*), plamer.

Щампа, *sf.* l'estampe *f*, gravure, image, planche *f*; 1. (*гравюра*), estampe en taille- douce; 2. (*само съ черно мастило*), la mezzo-tinte ou estampe en matière noire; 3. (*безъ подписване*), avant-la-lettre *f*; 4. (*съ протонароденъ вкусъ*), la bambochade.

Щампамъ (*печѣталь*), *va.* estamper.

Щампане, *sn.* l'estampage *m*; || сачево за —, l'estampe *f*.

Щампартъ, *sm.* un figuriste.

Щампница, *sf.* la figure.

Щверць, *sm.* Mar. la drive.

Щемпелъ (*дажка т.*), *sm.* l'estampille; || удрямъ —, *va.* estampiller.

Щене (*искане*), *sn.* l'envie *f*, volition *f*, vou- loir *m*; 1. (*воля*), volonté *f*, plaisir *m*, ten- tation *f*, vœu *m*; 2. (*за ѣдене*), l'appétit *m*; 3. (*кеѣѣ т.*), la boutade; || *fig.* le ver-

Щипалници

coquin; 4. нѣмане —, le découragement; 5. отбивамъ —, *va.* décourager; 6. нагубвамъ —, *vn.* se décourager; 7. противо -то, *prép.* au dœu de; 8. безъ —, *adv.* à contre-cœur, de mauvaise grâce.

Щене (*кученце*), *sn.* le petit.

Щерка, *sf.* la fille (*voyez* Джцера).

Щерничка (*за рыба*), *sf.* la bachotte.

Щерня, *sf.* la citerne, fontaine *f*, château d'eau, réceptacle, réservoir *m*, pièce d'eau, *f*; || (*за рыба*), la piscine, le banneton.

Щета, *sf.* la perte, désavantage, préjudice, tort *m*; 1. *fig.* le dessous, détriment, dom- mage *m*; 2. (*отъ пожара или отъ потж- ване лади*), le sinistre; 3. докарвамъ — нѣкому, *va.* désavantager (*voyez* Загуба).

Щетень, *adj.* vain.

Щипалка, *sf.* l'épingle *f*, fichoir *m*, ber- celle *f*; || *Typ.* le visorium; || (*за сушене ризы*), le fichoir.

Щипалки, *sf. pl.* la tenaille et *pl. -s*, mâ- choire, mordache *f*; 1. *Chir.* les tenettes *f*, valet-à-patin *m*; 2. *Typ.* le davier; 3. (*за ѣдене коршумъ*), *Chir.* le bec-de-cane ou tire-balle; 4. (*съ жила*), les brucelles *f*; 5. (*клатъ за носъ-тъ на конъ*), le serre- nez, les morailles *f*; 6. (*за кривуцы на коса*), fer à friser, *m*; 7. (*на ракъ*), les pincers, les braques *f*.

- Щипалчицы**, *sf. pl.* la pincette et *pl. -s*; || *Chir.* l'égrigne ou érine *f.*
- Щипане** (*по тѣлото*), *sm.* le picotement, fourmillement *m.*, les fourmis *f.*
- Щипаница** [на —, *adv. Mus.* pizzicato.
- Щиплю**, *ла, s.* pinceur, euse.
- Щипня**, *va.* picoter; pincer, fourmiller de; || приетель да са щипе, *s.* pinceur, euse.
- Що**, *pron.* quoi, qui, qu' est-ce qui; || *interjt. fam.* chein; || — и да е, le rien.
- Щомъ**, *adv.* aussitôt que, sitôt que; || *conj.* (и — като), dès que.
- Щото**, *conj.* que et qu', pour, pour que; || *prép.* de manière à; || *тъй* —, de manière que.
- Щоракъ** (*на бжва*), *sm.* la cannette, can-nule *f.*; || (и *ключъ у* —), le robinet (*voyez* Чепъ).
- Щренгла**, *sf. Méc.* le frein.
- Щърбель**, *sm.* le croissant.
- Щърбина**, *sf.* la brèche.
- Щръкелче**, *sm.* le cigogneau et ciconeau; || *dim.* le 'héronneau.
- Щръкель**, *sm.* oiseau, le 'héron, le cigogne; 1. роякъ —ли, masse de 'héron, *f.*; 2. мѣсто дѣто стоять —ли, la 'héronnière; 3. соколъ за ловене —ли, faucon 'héronnier, *m.*
- Щръкъ** (*носия т*), *sm.* l'affut *m.*, guet-apens *m.*, embuscade *f.*; || *турямъ на* —, *va.* embusquer; || *стоя на* —, *vn.* s'embusquer, être aux aguets, être en eveil, *m.*
- Щука**, *sf.* poisson, le brochet; || *голъма* —, brochet carreau.
- Щукища**, *sf.* le brocheton.
- Щурець**, *sm.* insecte, la cigale, grillon, cri-cri *m.*
- Щурка** (*за щурець*), *v. imp.* il grésillonne.
- Щж** [безъ да —, *prép.* malgré, à regret, par rascroie; || *fam.* à écorche-cul; || *да бжде щото ще*, *adv.* à tort et à droit (*voyez* Искамъ)]

Т. Ы. Ъ.

- Т** (*еръ*), la 27-ème lettre de l'alphabet bulgare.
- Ы** (*еры*), la 28-ème lettre de l'alphabet bulgare.
- Ъ** (*еръ*), la 29-ème lettre de l'alphabet bulgare.

Ѣ.

Ѣ

Ѣка четка

- Ѣ** (*ятъ*), la 30-ème lettre de l'alphabet bulgare.
- Ѣдене**, *sm.* le repas, nourriture *f.*, aliment *m.*, mangeaille, manger *m.*, viande, chère *f.*; 1. нѣща за —, les comestibles *m.*, denrée *f.*; || *придръжникъ на* —, un commensal; || *правда да имаъ* — при Дворъ-тъ, la commensalité; 2. много и извъпредио —, *fam.* la bombance; || (*у конъ*), *Vétér.* la faim-valle; 3. слѣдъ ловъ-та — *пладнѣ*, retour de chasse, *m.*; 4. — и пиене (*нагосту*), *fam.* la frairie; || *прѣдаване на* —, le débauche; 5. смилане на —то, *Méd.* la concoction ou coction; || *спомогателенъ за* —, concoteur, *adj.*; 6. слѣдъ -то, de table.
- Ѣдець** (*у пилцы*), *sm.* la fourchette, lunette *f.*
- Ѣдка** (*въ жжлады*), *sf. Bot.* pigeon doux *m.*; || (*въ кокичка*), l'amande *f.*; || *едната* — отъ орѣхъ, la cuisse.
- Ѣдлиность**, *sf.* l'édacité *f.*
- Ѣдливъ**, *adj.* alimentaire, comestible, esculent; || (*кѣето са Ѣде*), mangeable.
- *плодъ* (*отъ кетлий*), *sm.* le nasé.
- Ѣдлю**, *sm.* un traîneur de sabre, d'épée; un disputeur, duelliste, grondeur, casseur d'assiettes, moine bourru, spadassin *m.*; 1. *fig.* un gladiateur, roquet *m.*; 2. *fam.* ergoteur, euse; un ferralleur; 3. (*за човѣкъ*), un tanceur; || *fig.* chien hargneux, maton *m.*
- Ѣжба**, *sf. pop.* la mangerie.
- Ѣзаческа върволица**, *sf.* la cavalcade.
- Ѣздачь**, *ка, s.* cavalier, écuyer, ère; un escar-mocheur.
- Ѣздене**, *sm.* la course; || (*у искусство* —), l'équitation *f.*
- Ѣздишкомъ**, *adv.* à cheval, jambe deçà jambe delà; || (*съ раскрасчены крака*), à chevauchons. [*monture.*]
- Ѣздиво или Товарно животно**, *sm.* la
- Ѣздовый**, *adj. Milit.* l'ordonnance *f.*
- Ѣздя**, *va.* aller à cheval, chevaucher, monter; || (*голъ конъ безъ сѣдло*), monter à poil *m.*; || (*годя съ поща*), courir à franc étrier.
- Ѣка настеля** (*на напорена земля*), *sf.* le derri.
- *часть*, *sf.* le fort.
- *четка*, *sf. Mar.* le goret; || *чистя съ* — подводната часть на ладия, *va.* goreter.

Бката, *adv.* 'haut, à 'haute voix.
Бкнчкъ, *adj. dim.* duret; || *fig. fam.* verdelet.
Бко, *préfixe*, très —, archi-; || *adv.* puissamment, vertement, fort, fortement, ferme, dur, bien, de beaucoup, en diable, en diable et demi; || *Jur.* véhémentement; || **нъ** —, pas tant que de merveille.
— **главѣ**, *sn.* la pertinacité, aheurement *m*; || (**въ грѣхове**), l'impénitence *f*.
— **главостъ**, *sf.* la hardiesse, entêtement *m*, tenacité, brusquerie *f*.
— **гластвувамъ** (**нѣкому**), *va.* brusquer.
— **главъ**, *adj.* entêté, 'hardi, entier, brusque, aheurté, opiniâtre, rebelle, tenace, tête, pertinace; 1. *fig.* tétif, bête noire ou d'aversion, cuirassé, un âne; 2. *fam.* rebours; 3. (**съ нкравъ конъ**), ramingue; 4. (**сжмъ**), *vn.* s'entêter de
Бкодръжностъ, *sf.* la persistance.
— **коры прасковы**, *sf. pl.* la duracine.
— **кракъ** (**за животны**), *adj.* gigotté.
— **нарастване** (**отъ месо**), *sn. Med.* le condylome.
— **сърдцъ**, *adj.* dénaturé.
— **ставень**, *adj. fam.* membru *m*.
Бкостъ и -книна, *sf.* la vigueur, robusticité, stabilité, dureté, bravoure, force, resistance, vaillance, valeur *f*; || *fig.* la sève, corps *m*, verneur *f*; || *Méd.* le ton.
Бкъ, *adj.* robuste, vigoureux, vineux, stable, vaillant, valeureux, valide, dur, intense, ferme, fort, roide et raide, solide, râblu et râblé, piquant, nerveux, coriace, gros, massif, à l'épreuve de; 1. *fig.* de fer, mâle, martial, vert, d'une bonne trempe; 2. (**за гласъ**), 'haut; 3. (**за платъ**), renforcé; 4. бывамъ —, *vn.* résister à; 5. ставамъ по —, *vn.* s'enforcer.
— **клей** (**у кунписцы**), *sm.* la marouffe; || намазевамъ съ — платно, *va.* maroufler.
— **работникъ**, *sm.* un bouleux.
— **човѣкъ**, *sm. fig.* un taureau.
Бмъ и Бдж, *va.* manger, prendre, gruger, repaître et se —, *vr*; 1. (**добрѣ**), se régala-

ler; 2. (**съ щцахъ**), *pop.* brifer; 3. (**както изгладилъ**), croquer; 4. (**лакомо**), bâfrer; 5. (**съ прѣдка**), friper; 6. (**безъ прѣдка**), *fam.* pignocher; 7. (**стоишкѣмъ**), manger sur la pousse; 8. **ѣде** ми са, j'ai faim; 9. безъ да —, *adv.* à jeun; 10. койте **ѣде**, *fam.* mangeant, *adj*; 11. — и пия, *fam.* banqueter; 12. (**весело**), faire chère lie; 13. (**добрѣ**), *pop.* fricoter; 14. (**твърдѣ добрѣ**), *fam.* bien officier; 15. (**млого**), *pop.* riboter; 16. (**распустнато**), *fam.* faire bombance, dobeloter.
Бргень (**бикаринъ т.**), *sm.* un garçon; || *fam.* un épouseur.
Брица, *sf.* la poulette, volaille *f*.
Брчж (**конъ**), *va.* parader.
Бсень, *adj.* lucide, serein, voyant, précis, clair, explicite, distinct.
Бсла, *sf.* la crèche, mangeoire *f*; || **грызене** — (**за конъ**), tie rongeur *m*.
Бсно, *adv.* intelligiblement, 'haut, clairement; || **накъ става** —, *v. imp.* il rassérène; || съ — сны думы, explicitement.
— **видѣне**, *sm.* le somnambulisme,
— **видецъ**, *sm.* un somnambule.
— **гледане**, *sn.* le clairvoyance.
— **гледецъ**, *sm.* clairvoyant, *adj*.
— **жълтъ**, *adj.* doré, soupe.
— **познане** (**за нѣщо**), *sn.* l'aperception *f*.
— **чървентъ**, *adj.* rosé et rosatre.
Бсностъ, *sf.* la clarté, lucidité, sérénité; 1. *fig.* la netteté; 2. (**за писало**), la perspicuité; 3. (**на чѣтвое**), la vivacité.
Бсны мѣста (**въ картина**), *sm. p'* les hautes *m*.
Бстелнякъ, *adj.* s. mangeur, euse.
Бстѣ, *sm.* le mets, plat, manger *m*, viande *f*; 1. постно —, viande de carême; 2. безсиано —, viande creuse; 3. стоплено —, le rogaton; 4. останалото —, la dessert; 5. смилане —, la coction; 6. обычамъ да **ѣтъ добры -та**, *vn.* aimer la bonne chère.
Бтъ, nom bulgare de la lettre Б.

Ю

Ю

Ю, la 31ème lettre de l'alphabet bulgare.
Ю, nom bulgare de la lettre Ю.
Юбилей (**честитяване**), *sm.* le jubilé.
Юбелейна година, *sf.* année jubilaire *f*.
Югозаходенъ вѣтъръ, *sm.* le sud-ouest; ||
— **денъ**, *adj*.
— **заходъ**, *sm.* le sud-ouest.
— **истокъ**, *sm.* le sud-est.

Южна страна

Юго источенъ вѣтъръ, *sm.* le sud-est; ||
— **ченъ**, *adj*.
Югъ, *sm.* le sud, midi *m.* (*voyez* Пладня).
Юженъ, *adj.* sud, méridional, austral; ||
Geogr. antarctique.
— **вѣтъръ** (**топлий**, **бѣлый**), *sm.* vent du sud, notus, auster, autan *m*.
Южна страна, *sf.* le midi.

Южно свѣтене, *sn.* l'aurore australe *f.*
Юада, *sf.* la bride; 1. *fig.* le frein, gourmette *f.*; 2. *Anat.* le frein; 3. турямъ —, *va.* brider; 4. сваямъ —, *va.* débrider; 5. не зима отъ — (за конь), prendre le mors aux dents; 6. майсторъ на -ды и хамоты, un bridier.
Юздичка, *sf.* le bridon; || *Anat.* le frein.
Юзнь (орьсь), *sm.* Mar. le lusi.
Юкка, *sf.* plante, le 'yucca.
Юклюкъ, *sm.* *t.* (voyez Лавница).
Юморъ, *sm.* l'humeur *f.*
Юмористически (смѣшенъ), *adj.* humoristique.
Юморъ (умна веселость), *sm.* l'humour *m.*
Юмрученъ боець, *sm.* un pugiliste et pugile. — глезень, *sm.* le poignet.
Юмрукъ, *sm.* *t.* le poignet, poing *m.*; 1. бой съ -руцы, le pugilat; 2. бия съ —, *va.* por. dauber; 3. удраие съ — въ образъ-тъ, *fat.* la gourmade; 4. удрамя съ —, *va.* *fig.* gourmer (voyez Мощникъ).
Юнакъ, *sm.* le 'héros, brave, *adj.*; || (и вѣкъ), preux *adj.* *m.*
 — войникъ, *sm.* *fat.* un sabreur.
 — мжжъ, *sm.* un brave.
Юначествень, *adj.* courageux; -но, -еusement.
Юначество, *sm.* la vigueur, bravoure *f.*, courage *m.*, vaillance, valeur, *f.*, exploit *m.*, prouesse *f.*
Юнашка работа, *sf.* le vaillantise, prouesse *f.*

Юнашки, *adj.* 'héroïque, belliqueux, guerrier, valeureux, vigoureux, vaillant, martial.
Юнашки, *adv.* bravement, 'héroïquement.
 — работы, *sf.* *pl.* les bravoures *f.*, les faits et gestes *m.* [saillon.
Юнта (мучо на ладія), *sm.* Mar. un mous-
Юница, *sf.* la génisse.
Юнона (планета), *sf.* Astr. la Junon.
Юнта (испански съѣтъ), *sf.* la junte.
Юпитерь (планета), *sm.* Astr. le Jupiter.
Юпка (подрокля), *sf.* la jupe; -ичень, de jupe. [sier *m.*
Юрганжія, *sm.* *t.* un couverturier, matelas-
Юрганъ (з вѣска, покрывка), *sm.* *t.* le matelas, couverture *f.*
Юрдечка, *sf.* *t.* (voyez Патка).
Юрисконсултъ (законовиць), *sm.* un juris-consulte, légiste *m.*
Юристъ (правдовиць), *sm.* un juriste.
Юрнекъ, *sm.* *t.* l'essai *m.*; || (отъ пламъ), la fleur (voyez Показы). [la 'yourte.
Юрта (шатра на катунски племена), *sf.*
Юртмечъ (на риза), *sm.* *t.* la fourchette (voyez Раздвойка). [recours!
Юръ! *interj.* à l'aide! au secours! à mon
Юрюшь, *sm.* *t.* (voyez Наваливане).
Юсь, nom bulgare de la lettre ж.
Ютія, *sf.* *t.* fer à repasser (voyez Утала-галка).
Ють (на военна ладія), *sm.* Mar. la dunette.
Юѣть, *sm.* le 'youfte, cuir de Russie, roussi *m.*; -тень, de —.

Я.

Я

Я, la 32ème lettre de l'alphabet bulgare.
Я, nom bulgare de la lettre Я.
Ябълка, *sf.* arbre, le pommier; || градина насадена съ -кы, la pommeraie.
Ябълкы, *sf.* *pl.* la pomme; 1. видъ —, la sans-fleur ou pomme-figue, le fenouillet et -lette *f.*; 2. тава за печене —, le pommier; 3. печени — и рѣзиеве хлѣбъ размѣсено, la charlotte; 4. ябълка (за прѣпирание), la pomme de discorde.
Ябълчна пыта, *sf.* le chausson.
Ябълчиникъ, *sm.* le chausson.
Явене, *sm.* l'apparition *f.*, vision *f.*; || (на драматическа сцена), la scène.
Явень, *adj.* évident, apparent, visible, déclaré, manifeste, distinct, connu, exotérique, éminent, ostensible, rigoureux, notoire, patent; 1. *fig.* clair, ouvert, palpable; 2. бы-
 вамъ —, *vn.* sauter aux yeux; 3. ставамъ —, *vn.* s'ébruiter.
Явень знакъ, *sm.* le témoignage.

Явявамъ

Явна истина, *sf.* vérité d'intuition, *f.*
Явно, *adv.* appertement, 'hautement; || -е, *v.* imp. Jur. il conste.
 — движенъ съставъ, *sm.* Anat. la diarrhose.
 — свадебно растене, *sm.* Bot. phanérogame, *adj.* *f.*
Явность, *sf.* l'évidence *f.*, notoriété *f.*
Яворакъ (лѣсто съ явори), *sm.* la platanaie.
Яворъ, *sm.* arbre, le platane et plane; || равнище посадено съ -ры въ Гръц'я, le planiste.
Явственностъ, *sf.* la lucidité.
Явявамъ, *va.* manifester; 1. *fig.* respirer; 2. -са, *vr.* se manifester, se présenter, paraître, apparaître, se montrer, se déclarer, se découvrir, sembler; 3. *fig.* surgir; 4. (накъ), se représenter; 5. (изново въ община), se reproduire dans la monde; 6. (накъ на сцена), rentrer; 7. (на сѣдба), Jur. com-paraître et -pavoir, ester; 8. който са явява

на съдба, comparant, ante, *adj.* *s.*; 9. който са не явява прѣдъ съдба, le non-comparant; 10. яви ми са, *v. imp.* il est revenu à moi.

Явяване и Явене, *zn.* le phénomène, signe *m*; || (на съдба), *Jur.* la comparation.

Ягне, *zn.* l'agneau (*voyez* Агне).

Ягодіе, *zn.* la fraise, cosse *f*, grain *m*; 1. *Bot.* la baie; 2. китка —, la grappe; 3. — растѣне, *plante*, le fraisier; || мѣсто посадено съ —, la fraisière; 4. (остролистникъ), la cénelle et senelle.

Ягодовиденъ, *adj. Bot.* bacciforme.

— образень, *adj. Bot.* acineux.

— родливъ, *adj. Bot.* baccifère.

— Ъдецъ, *sm. H. nat.* baccivore, *adj.*

Ягуаръ (американски тигръ), *sm.* quadr. le jaguar.

Ядовитъ, *adj.* irascible.

Ядосано, *adv.* colériquement.

Ядосанъ, *adj.* fâcheux, irrité, dépiteux, 'hargneux, enragé.

Ядосвамъ, *va.* fâcher, chicaner, scandaliser, chagriner, faire endêver, révolter, pousser à bout; 1. *fig.* irriter, offusquer, ulcérer; 2. *fat.* vexer; 3. *pop.* sabouler; 4. (до край), exaspérer; 5. -а, *vr.* se fâcher, se scandaliser de, s'irriter, se courroucer, prendre à cœur, enrager de, bisquer; 6. *fig.* fulminer, fumer; 7. (завчасъ), avoir la tête près du bonnet; 8. (за ъщо), *fat.* s'estomaquer de.

Ядосване, *zn.* l'exaspération *f*.

Ядъ, *sm.* la colère, fâcherie *f*, fêcheux, scandale, courroux *m*; 1. *fig.* la bile; 2. -ма е, je suis vexé, se choquer, se dépiter; 3. скривамъ -тъ си, *va.* ronger son frein.

Язвиза ф и -зовецъ, *m. tant.* le blaireau.

Язъ, *sm.* le bassin, pièce d'eau, *f*; 1. (за водни растенеа), l'aquarium *m*; 2. (за рыба), la bordigue, piscine *f*, vivier *m*; 3. (за элторы), l'anguillière *f*; 4. (за стриды), le parc; 5. правяне —, l'endiguement *m*.

Яйце, *zn.* l'oeuf *m*; 1. *Archit.* l'ove *m*; 2. (безъ жълтъкъ), oeuf nain; 3. запъртакъ —, oeuf couvi; 4. яйца (варени съ овча мазъ), *pl.* oeufs à la 'huguenote; 5. възпалене на -та, *Méd.* l'orchite *f*; 6. насаждане или мамене —, l'incubation *f*; 7. носене, носисане —, la ponte; 8. обварени коравы и подлучены —, oeufs à la tripe; 9. (у пчелы), le couvain; || мажъ —, *va.* couvrir; || сѣдѣне на —, le couvaizon; 10. пръжъ — безъ да ги разбъркамъ, *va.* rocher des oeufs; 11. пръжени — на масло, oeufs au miroir ou sur le plat; 12. разбивамъ —, *va.* fouetter; 13. (съ сирене), la fondue.

Яйцосенъ (което животно снуса), *adj. m.* ovipare.

— образень, *adj.* ovoïde; || *Anat.* ovalaire.

Яйцообразно украсене, *zn. Archit.* l'ove *m*. — развѣдно, -испимително животно, *zn.* ovovivipare, *adj. m.*

Яйчаръ, *sm.* un coquetier.

Яйченце, *zn. Bot.* l'ovule *m*.

Яйченъ бѣлтжкъ (сбитъ съ захаръ), *sm.* oeufs à la neige, *m*.

— жълтъкъ, *sm.* jaune d'oeuf, noyeu *m*; || битъ —, lait de poule, *m*; || което са от-нося до —, vitellin, *adj.* [ducte *m*.

— прѣходъ (у пилцы), *sm. Anat.* l'ovip-Яйчникъ (яйца на масло), *zn.* l'omelette *f*; || (яйцо гнѣздо), *Anat.* l'ovaire *m*, ovule *m*; || възпалене на —, *Méd.* l'ovarite *f*.

Яка, *sf. t.* (*voyez* Вратникъ).

Якобинецъ, *ика*, *s.* Jacobin, *ine*; || -ески, *adj.*

Якобинисмъ (партия на Якобинцы), *sm.* le jacobinisme.

Якова тоѣга, *sf. Mar.* l'arbalétrille *f*.

Ялава (за добытакъ), *adj.* béhaigne.

Ялавостъ, *sf.* la stérilité, infécondité *f*.

Ялавъ, *adj.* stéril, infécond.

Ялазаръ, *ка*, *s.* joaillier, ère; un diamantaire; || (трговецъ и ялмазодѣлецъ), un lapidaire.

Ялазенъ кжсъ (за рѣзане стжкла), *sm.* pointe de diamant, *f*.

— прахъ, *sm.* l'égrisée *f*.

Ялмазно цвѣте, *zn.* épi de diamants, *m*.

Ялмазны мнигушы, *sm. pl.* la girandole.

Ялмазъ, *sm.* le diamant; -зень, de diamant; || накичевамъ съ -зы, *va.* diamanter.

Ялъ и Яликъ (малка варка), *sm. Mar.* la 'yole.

Яма, *sf.* la fosse, creux *m*; || (подъ воденично колело), la bouldure; || (за стичане нечистотий), *fig.* le cloaque.

Ямакъ, *sm. t.* la contre-fiche, contre-boutant *m* (*voyez* Подпорка).

Ямайск мечка (енотъ), *sf. quadr.* raton laveur *m*.

Ямбически стихъ, *sm.* vers iambique *m*.

Ямбъ (стжкъ въ стихъ, *v* —), *sm.* l'iambe *m*.

Ямсъ (иямъ), *sm.* plante, l'igname *f*.

Ямурукъ (кляшникъ, тжтна дрѣха), *sm. t.* le sarrau et sarrot, 'houppelande *f*; || (у Римляны), la lacerne.

Ямистъ, *adj.* creux.

Яничаринъ, *sm. t.* un janissaire.

Янсенистско учене, *zn.* le jansénisme.

Янсенистъ, *sm.* un janséniste; || -нитеки, *adj.*

Янтарокисѣлъ спиртъ, *sm.* eau de Luce, *f*.

Янъ (въ триктракъ), *sm.* le jan.

Японски фарфоръ, *sm.* le japon.

Ярма, *sf. t.* la pâtée; || *Agric.* la dragée (*voyez* Зобъ).

Яремъ *m* и -рмо, *zn.* le joug (*u fig.*); || *fig.* collier de misère, *m*.

Яростень, *adj.* rageur, furibond, furieux, fongueux, indompté.

Ярость, *sf.* la fureur, furie, fougue *f.* déchaînement, courroux *m.*; || *fig.* la rage (*voyez Гнѣвъ et Ядъ*).

Ярутка, *sf.* plante, le thlaspi.

Ясакъ, *sm. t.* le déci (*voyez Въспирание*).

Ясминъ, *sm.* plante, le jasmin; -неъ, de jasmin.

Яспово напрыскуване, *sm.* la jaspure.

Яспъ (*скжъ камыкъ*), *sm.* le jaspe; -неъ, de jaspe; || напрыскувамъ на подобіе —, *va.* jasper.

Ятаганъ, *sm. t.* l'yatagan, fer *m.*

Ятакъ, *sm. t.* un compère; || *fat.* un brigandau.

Яхнія (*съ говеждо месо, тѣсто и барабай*), *sf. t.* la quenelle; 1. (*отъ заячно месо*), le civet; 2. (*съ месо и зеленчукъ*), la ratatouille; 3. (*съ оставки отъ различни меса*), le salmigondis.

Яхта (*ладія*), *sf. Mar.* le 'yacht et 'yac; -тенъ, de 'yac.

Ж.

Ж (*а*), la 33-ème lettre de l'alphabet bulgare.

Θ.

Θ

Θ (*ѡта*), la 34-ème lettre de l'alphabet bulgare. [théâtre.

Θеатръ (*гледалища на бой*), *sm. fig.* le

Θеогонически, *adj.* théogonique.

Θагонія (*родословіе на идолопоклонскы богове*), *sf.* la théogonie.

Θеодолитъ (*кжтолѣръ*), *sm.* le théodolite.

Θеократически, *adj.* théocratique; -скы, -ment.

Θомина

Θеократія (*богоуправлене*), *sf.* la théocratie.

Θеологія, *sf.* la théologie.

Θеологъ (*Богословъ*), *sm.* un théologien.

Θеургически, *adj.* théurgique.

Θеурія (*сѡобщене съ добрытъ geni*), *sf.* la théurgie.

Θомина Недѣля, *sf.* les Pâques closes *f.* dimanche de la quasimodo, *m.*

V.

V (*ижица*), la 35-ème lettre de l'alphabet bulgare.

Vпостасень, *adj.* hypostatique; -сно, -ment.

Vпостась, *sf. Théol.* l'hypostase *f.*

Р Ъ Ч Н И К Ъ

НА

ГЕОГРАФИЧЕСКИ, ВЕТЫ И НОВЫ ИМЕНА.

той обнема наричанеата

НА МЪСТА, ГРАДОВЕ, НАРОДЫ, РЪКЫ, ПЛАНИНЫ, СРЪДОМОРЫ И ДР. Т., КОИТО
РАЗЛИЧАТЪ ПО ПРАВОПИСАНЕТО ИЛИ ПО ИЗГОВОРЪ-ТЪ ВЪ ДВАТА ЕЗЫКА.

Скъсяванеа.

p. pays ou état, область или царство.
v. ville, градъ.

n. nation, народъ.
r. rivière ou fleuve, рѣка.
m. montagne, планина.
î. île, срѣдоморъ.

Ааргау, *p.* (кантонъ-), le canton d'Argovie.
Абдера, *v.* Abdère.
Абердинъ и Ебердинъ, *v.* Aberdeen.
Абиссинецъ, -нка, *n.* Abyssin, ine.
Абиссинія, *p.* l'Abyssinie *f*; || -сински, d'Abyssinie.
Або и Абовъ, *v.* Abo; || -бовски, d'Abo.
Абруццо, *p.* l'Abruzzi *f*.
Абхазія, *p.* l'Abasie *f*; || -хаски, d'Abasie.
Абхазъ и Абхазецъ, *n.* un Abase.
Авачински волканъ, le volcan d'Avatcha.
Августовъ, *v.* Augustowo; -товски, d'Augustowo.
Авлида, *p.* l'Aulide *f*.
Австразіецъ, -ійка, *n.* Austrasien, -enne.
Австразія, *p.* l'Austrasie *f*; || -зіиски, austrasien, *adj.*
Австралиа, *p.* l'Australie, Océanie *f*; ||
Австріецъ, -ійска, *n.* Autrichien, -enne.
Австрія, *p.* l'Autriche *f*; || -стрийски, d'Autriche.
Агригентъ, *v.* Agrigente.
Адижъ и Етъ, *v.* l'Adige *m*.
Адриатическо море, la Mer adriatique.
Ажанъ, *v.* Agen; || (и Аджанъ), *p.* la côte d'Anjan.
Азія, *p.* l'Asie *f*; || Малка —, l'Asie mineure.
Азіятецъ, -тка, *n.* un ou une Asiatique; || -теки, asiatique. [d'Azow.
Азовъ, *v.* Azov; || -зовско море, la mer
Аквила, *v.* Aquilée; -лейски, d'Aquilée.
Аквитанія, *p.* l'Aquitaine *f*; || -тански, de l'Aquitaine.
Акра, *v.* Acre, Saint-Jean d'Acre.
Акротиръ, *v.* Acrotiri, les monts acro-
céraniens *m*.
Аландскы срѣдоморы, les îles d'Aland *f*.
Алатырь, *sf.* v. Alatur.
Албанецъ -нка, *n.* Albanais, -aise.
Албанія, *p.* l'Albanie *f*; || -бански, d'Albanie.
Алгарвія, *p.* l'Algarve, les Algarves *f*.

Александретта, *v.* Alexandrette.
Александрія, *v.* Alexandria (en 'Egypte);
-дрийски, *adj.*
Александровъ, *v.* Alexandrof; -дровски, *adj.*
Алеппо и Халебъ, *v.* Alep.
Алесандрія, *v.* Alexandrie (en Piémont).
Алеутъ, -тка, *n.* un ou une Aléoute; ||
-утски, *adj*; || -скы срѣдоморы, les îles
aléoutiennes *f*.
Алжирецъ, -ирка, *n.* Algérien, -enne.
Алжирія, *p.* (и -жирска область), l'Algérie *f*.
Алжиръ, *v.* Alger; || -жирски, d'Alger, al-
gérien.
Алтай и -тайскы планины, l'Altai *m*.
Албигенци, *sm. pl. n.* les Albigeois *m*.
Алдерней, *î.* (срѣдоморъ —), l'île d'Aurigny *f*.
Алзатецъ, -атка, *n.* Alsacien, -enne.
Алзатія и Елзасъ, *p.* l'Alsace *f*; || -зат-
ски, alsacien.
Алпы, *sf. pl. m.* и Алпійскы планины, les
Alpes *f*; || (край морскы —), les Alpes ma-
ritimes *f*.
Амазонска рѣка, *sf. r.* l'Amazone *m*.
Амбоина, *î.* Amboine, l'île d'Amboine *f*.
Америка, *p.* l'Amérique *f*; || -кански, amé-
ricain.
Американецъ, -канка, *n.* Américain, -aine.
Амиенъ, *v.* Amiens; || -енски, d'Amiens.
Аммонитянинъ, -няка, *n.* un ou une Am-
monite. [d'Amsterdam.
Амстердамъ, *v.* Amsterdam; -дамски,
Амуръ, *r.* l'Amour *m*, le Saghalien-Oula.
Анатолиа, *p.* l'Anatolie *f*; || -толки, d'Ana-
tolie. [guille *f*.
Ангвила, *î.* (срѣдоморъ —), l'île de l'An-
гвие, *v.* Enghien; -генски, d'Enghien.
Ангерманія, *p.* l'Angermanie *f*.
Андалузецъ, -узка, *n.* Andalou, -ouse.
Андалузія, *p.* l'Andalousie *f*; || -лузски, an-
dalous. [Andes ou Cordillères *f*.
Анды, *sf. pl. m.* и Андскы планины, les

Анокна, *v.* Ancône; -конски, d'Ancône.
 Антверпенъ, *n.* Anvers.
 Антильскіи сѣдомори, *i.* les Antilles *f.*
 Антиохія, *v.* Antioche; -хійски, d'Antioche.
 Аппалакскіи планины, les Apalaches *m.*
 Аппенинскіи планины, les Apennins *m.*
 Аппенцель, *sm. v.* Appenzell.
 Апулія, *p.* la Pouille.
 Аравитянинъ, -янка (*и* Арапъ, -пка), *n.*
 un ou une Arabe. [Mer rouge.
 Аравійскіи заливъ, le golfe Arabique, la
 Аравія, *p.* l'Arabie *f.*; || (Пустыня, Чести-
 та, Камениста), l'Arabie déserte, heureuse,
 peñée.
 Арагонецъ, -онка, *n.* Aragonais, -aise.
 Арагонія, *p.* l'Aragon *m.*; || -гонски, ara-
 gonais.
 Аральское озеро, le lac Aral.
 Арбела или Ербиль, *sm. v.* Arbèles.
 Аргонида, *p.* l'Argolide *f.*
 Арденскіи планины, les Ardennes *f.*
 Азрумъ или Ерзерумъ, *v.* Erzeroum.
 Аркадія, *p.* l'Arcadie *f.*; || -кадски, d'Arcadie.
 Аркадининъ, -янка, *n.* Arcadien, -enne.
 Армения, *p.* Armenie *f.*; || -ніански, arménien.
 Арменецъ, -нка, *n.* Arménien, -enne.
 Арнаутъ, -утка, *n.* un ou une Arnaut.
 Архангелскъ, *v.* Archangel; -гелски, d'Ar-
 changel.
 Архипелагъ (*Бѣло море*), l'Archipel *m.*;
 -лажски, de l'Archipel.
 Азорскіи сѣдомори, les Açores, îles Açores *f.*
 Ассириецъ, -ійка, *n.* Assyrien, -enne.
 Ассирія, *p.* l'Assyrie *f.*; || -рійски, d'Assyrie.
 Астрахань, *sf. v.* Astracan ou Astrakhan;
 -хански, *adj.* [Asturies.
 Астурия, *p.* les Asturies *f.*; || -рійски, des
 Асфальтово озеро, le lac Asphaltite.
 Атлантическии Океанъ, l'Océan atlantique *m.*
 Атласъ и Атласскіи планины, l'Atlas *m.*
 Атика, *p.* l'Attique *f.*; || -тически, attique.
 Африка, *p.* l'Afrique *f.*; || -кански, africain.
 Африканецъ, -янка, *n.* Africain, -aine.
 Ахайя, *p.* l'Achaïe *f.*; || -хайски, d'Achaïe.
 Ахалцихъ, *v.* Akhaltzikhé.
 Ахенъ и Аахенъ, *v.* Aix-la-Chapelle;
 -хенски, *adj.*
 Ахенинъ, -янка, *n.* Achéen, -enne.
 Аяччо, *v.* Ajaccio. [d'Athènes.
 Аѳины, *sf. pl. v.* Athènes; || -ѳински, -ѳин-
 аѳинининъ, -янка, *n.* Athénien, -enne.
 Аѳонская планина (*и* Святагора), l'Athos *m.*,
 le Monte-Santo.

Бабелмандебскіи проливъ, le détroit de
 Babel-mandeb.
 Баварецъ, -арка, *n.* Bavarois, -oise.
 Баварія, *p.* la Bavière; || -варски, bavarois.
 Бадахосъ *v.* Badajoz.
 Баденъ, *v.* Bade; || -денски, badois.

Базель, *sm. v.* Bâle; || (Селски —), le can-
 ton Bale-Campagne.
 Байкаль и -кальское озеро, le lac Baikal.
 Байона, *v.* Bayonne.
 Байрейтъ, *v.* Bayreuth.
 Бактрия, *p.* le Bactriane; || -трійски, bactrien.
 Баку, *v.* Bakou; -кински, de Bakou.
 Балеарскіи сѣдомори, les îles Baléares *f.*
 Балканъ (*и* Стара-планина), le Balcan.
 Балтійскіи портъ, Baltish-Port.
 Балтійское море, la Baltique, Mer Baltique.
 Барбадосъ, *i.* la Barbade.
 Барселона, *v.* Barcelone.
 Бассовъ проливъ, le détroit de Bass.
 Батавецъ, -авка, *n.* un ou une Batave.
 Батавія, *v.* Batavia; || *p.* la Batavie; -та-
 вски, batave. [Budissin.
 Бауценъ или Будиссинъ, *v.* Bautzen *ou*
 Баффиновъ заливъ, la baie de Baffin.
 Бахамскіи сѣдомори, les îles Bahama *f.*
 Бахчисарай, *v.* Bakhtchéseraï. [ски, *adj.*
 Башкиръ и -кирець, *n.* un Bachkir; || -кир-
 Бедуинъ, *n.* un Bédouin, Arabe bédouin.
 Беллинцона, *v.* Bellinzone.
 Белуджистанъ, *p.* le Béloutchistan.
 Белгіецъ, -ійка, *n.* un ou une Belge.
 Белгія, *p.* la Belgique; || -гійски, belge.
 Бенгалия, *p.* le Bengale; || -галски, de Bengale.
 Беневентъ, *v.* Bénévent.
 Беотиецъ, -ійка, *n.* Béotien, -enne. [béotien.
 Беотія и Biotia, *p.* la Béotie; || -тійски,
 Берберія, *p.* la Barbarie, les 'Etats barba-
 resques *m.*
 Берберъ, *n.* un Berber, Barbaresque *m.*
 Беринговъ проливъ, le détroit de Béring.
 Берлинъ, *v.* Berlin; -лински, de Berlin.
 Бермудскіи сѣдомори, les Bermudes, îles
 Bermudes *f.* [Bessarabie.
 Бессарабія, *p.* la Bessarabie; || -пабски, de
 Биль, *sm. или* Биеннъ, *v.* Bienne.
 Бискаія, *p.* la Biscaye; || -кайски, de Biscaye.
 Българинъ, -рка, *n.* un ou une Bulgare.
 Българія, *p.* la Bulgarie; || -гарски, de Bulgarie.
 Боденское озеро, le lac de Constance.
 Божіи-гробъ, *p.* la terre Sainte, la Palestine.
 Болоня, *v.* Bologne; -лонски, de Bologne.
 Бордо, *v.* Bordeaux; -доски, de Bordeaux.
 Борисоупъ, *v.* le Borystène, Danapris. [mées *f.*
 Борромейскіи сѣдомори, les îles Borro-
 Босна, *p.* la Bosnie; || -ненски, de Bosnie.
 Боснакъ, *и.* un Bosniaque.
 Босфоръ и Воспоръ, le Bosphore, détroit
 de Constantinople.
 Ботнически заливъ, le golfe de Bothnie.
 Бохемецъ, -мка, *n.* un ou une Bohême.
 Бохемія, *p.* la Bohême; || -хемски, de bo-
 хемъ; || -ска гора, le Boehmen-Wald (*la*
 forêt hercynienne).
 Бошимянъ, *sm. pl. n.* les Bosjemans, Bo-
 schimens.

- Браганца**, *v.* Bragance; -ганцки, *de* Bragance.
- Бразиліанецъ**, -янка, *n.* Brésilien, -enne.
- Бразилія**, *p.* le Brésil; || -зицки, *du* Brésil.
- Бранденбургъ**, *p.* le Brandebourg; -бургски, *adj.* [Brunswick]
- Брауншвейгъ**, *v.* Brunswick; -вейски, *de* Brunswick.
- Брейзахъ**, *v.* Brisach.
- Брейтонъ**, *v.* Brighton.
- Бремень**, *v.* Brême. [Breslau.]
- Бреславль**, *sm. v.* Breslau; -лавски, *de* Breslau.
- Бретанецъ**, -анка, *n.* Breton, -onne.
- Бретань**, *sf. p.* la Bretagne; -тански, *de* Bretagne.
- Бресія**, *v.* Brescia. [ски, *adj.*]
- Бризгау и Бризгавъ**, *p.* le Brisgau; -гав-
- Британски**, *adj.* *de* la Grande-Bretagne; || -ска монархія, l'Empire britannique *m*; || -ски каналъ, la Manche.
- Броды**, *sf. pl. v.* Brody.
- Брюгге**, *v.* Bruges; -юггски, *de* Bruges.
- Брюсселецъ**, -елка, *n.* Bruxellois, -oise.
- Брюссель**, *sm. v.* Bruxelles; -селски, *de* Bruxelles.
- Бугъ**, *r.* le Boug; -угски, *de* Boug.
- Будимъ**, *v.* Bude ou Ofen. [mer.]
- Булонъ**, *sf. v.* (край моря), Boulogne-sur-
- Бургундецъ**, -ндка, *n.* Bourguignon, -onne.
- Бургундія**, *p.* la Bourgogne; || -гундски, *de* Bourgogne.
- Буртшейдъ**, *v.* Borsette.
- Бухарецъ**, -арка, *n.* *ou* une Boukhare.
- Бухарія**, *p.* la Boukharie; || -харски, *de* Boukharie. [grade.]
- Бѣлградъ**, *n.* Belgrade; -градски, *de* Bel-
- Бѣло море** (сѣверно), la Mer blanche.
- Бѣлоруссія**, *p.* la Russie blanche.
- Бѣлостокъ**, *v.* Bialistok; -стокски, *de* Bialistok.
- Ваадтъ и Ваатландъ**, *p.* le canton de Vaud.
- Вавилонъ**, *v.* Babylone; || -лонски, *de* Babylone.
- Вавилонянинъ**, -янка, *n.* Babylonien, -enne.
- Вайгачъ**, *i.* Vaigatz; -гачски, *de* Vaigatz.
- Валдайскыя планины**, les monts Valdaï *m.*
- Валенсія**, *v.* Valence.
- Валленштадско озеро**, le lac de Wallenstadt.
- Валлисъ**, *p.* (и Valais), le Valais, canton de Valais; || (и Валлійско княжество), la principauté de Galles.
- Валліецъ**, -ійска, *n.* Gallois, -oise.
- Валденцы**, *sm. pl. n.* les Vaudois *m.* (en Piémont).
- Валдштатско озеро**, le lac des Quatres Cantons.
- Вандей**, *p.* la Vendée; -дейски, *de* la Vendée.
- Варварія и -варварійскы владѣнія**, *г.г.* Берберія.
- Варшава**, *v.* Varsovie; -шавски, *de* Varsovie.
- Варяги**, *sm. pl. n.* les Varègues *m*; -ряжски, *adj.*
- Вашингтонъ**, *v.* Washington.
- Везувій**, *m.* le Vésuve (*volcan*).
- Вейсенбургъ**, *v.* Wissembourg.
- Вейтъ** (сѣдоморъ —), l'île de Wight *f.*
- Великобританія**, *p.* la Grande-Bretagne; || -тански, *adj.*
- Великороссіянинъ**, *n.* un Grand-Russien.
- Величка**, *v.* Wieliczka. [Venise.]
- Венеція**, *v.* Venise; || -ціански, vénitien, *de* Венеціанецъ, -янка, *n.* Vénétien, -enne.
- Верона**, *v.* Vérone, -ронски, *de* Vérone.
- Версаль**, *sf. v.* Versailles.
- Вестготъ**, *n.* un Visigoth; || -готски, visigoth.
- Вестманландія**, *p.* la Westmanie.
- Вестфалецъ**, -алка, *n.* Westphalien, -enne.
- Вестфалія**, *p.* la Westphalie; -фалски, *adj.*
- Вестъ-Индія**, *p.* les Indes occidentales *f.*
- Вежабиты**, *sm. pl. n.* les Wahabys, Wahabites *m.*
- Византиецъ**, -ійка, *n.* Bysantin, -ine.
- Византия**, *v.* Bysance; || -тійски, bysantin, *de* Bysance.
- Вилно**, *v.* Vilna; -ленски, *de* Vilna.
- Виндава**, *v.* Windau; -давски, *de* Windau.
- Вирсавія**, *v.* Bersabée.
- Виртембергъ**, *p.* le Wurtemberg; || -бергски, *adj.*
- Висла**, *r.* la Vistule; -лянски, *de* la Vistule.
- Виченца**, *r.* Vicence; -ченцки, *de* Vicence.
- Вифанія**, *v.* Béthanie.
- Виеннія**, *p.* la Bithynie; || -иенски, *de* Bithynie.
- Виолеемъ**, *v.* Bethléem. [Vienne.]
- Віена**, *v.* Vienne (*en Autriche*); -енски, *de* Vienne.
- Віенна**, *v.* Vienne (*en France*).
- Віотія**, *г.г.* Беотія. || **Воспоръ**, *г.г.* Босфоръ.
- Влахія и Влашко**, *p.* la Valachie, Valaquie; || -лашки, *adj.*
- Влахъ**, -хыня, *n.* *ou* une Valaque.
- Вогезскыя планины**, les Vosges *m.*
- Воголичы**, *sm. pl. n.* les Vogoules *m.*
- Военна межда**, *p.* les Confines militaires *m.*
- Волга**, *r.* le Volga; -жски, *du* Volga.
- Вологда**, *v.* Vologda; -логодски, *de* Vologda.
- Волховъ**, *r.* Volkhov. [Volhynie.]
- Волынь**, *sf. p.* la Volhynie; || -лынски, *de* Воля, *v.* Wola; -олски, *de* Wola.
- Воронежъ**, *v.* Voronéje; -нежски, *de* Voronéje.
- Врхнѣо озеро**, le lac Supérieur.
- Всероссійски**, *adj.* *de* toutes les Russies (*titre de l'Empereur*).
- Вуличъ**, *v.* Woolwich.
- Выборгъ**, *v.* Viborg, Wibourg; -боргски, *adj.*
- Вычегда**, *r.* la Vitcheгда.
- Вязма**, *v.* Viazma; -земски, *de* Viazma.
- Галилея**, *p.* la Galilée; || -лейски, *de* Galilée.
- Галилеянинъ**, -янка, *n.* Galiléen, -enne.

- Галисія и -лиція, *p. la Galice (en Espagne)*.
 Галиція, *p. la Gallicie (en Autriche)*; -ційски, *adj.* [gaulois].
 Галлія, *p. la Gaule, les Gaules f*; || галлски,
 Галль, *n. Gaulois, -oise*.
 Гамбія, *r. la Gambie*.
 Гангъ и Гангесъ, *r. le Gange*.
 Гаронна, *r. la Garonne*.
 Гасконецъ, -онка, *n. Gascon, onne*.
 Гасконія, *p. la Gascone*; || -конски, *de Gascone*.
 Гастскыя планины, *les Gattes ou Ghattes f*.
 Гаета, *v. Gaète*.
 Гваделупа, *i. la Guadeloupe*.
 Гваякиль, *sm, v. Guayaquil*; -кильски, *de Guayaquil*.
 Гвинія, *p. la Guinée*; -нейски, *de Guinée*.
 Гвіана и Гіана, *p. la Guyane, Guiane*.
 Гелдрія и Гелдернъ, *p. la Gueldre*.
 Гентъ, *v. Gand*; -нтски, *de Gand*.
 Генуа, *v. Gênes*; || -нуэски, *génois, de Gênes*.
 Генуезецъ, -зка, *n. Génois, -oise*.
 Германецъ, Нѣмецъ, *n. un Germain, Allemand m*.
 Германия, Нѣмско, *p. l'Allemagne, la Germanie*; || -мански, *germanique*.
 Герисъ (срѣдоморъ —), *l'île de Guernesey f*.
 Георцъ, *v. Goritz ou Gorica*; -рцски, *de Goritz*.
 Геоттингенъ, *v. Goettingen ou Gottingue*.
 Геосиманія, *v. Gethsémani*; -мански, *adj.*
 Гибралтаръ, *v. Gibraltar*; -тарски, *de Gibraltar*.
 Гларусъ, *v. Glaris*; || (кантонъ —), *le canton de Glaris*.
 Глазго, *v. Glasgow*; -говски, *de Glasgow*.
 Глостеръ, *v. Gloucester et Gloucester*.
 Гвѣзно и Гвезень, *v. Gnesne et Gnesen*.
 Голгоѳа, *m. Golgotha ou le Calvaire*.
 Горски градове, *les quatres villes forestières f*.
 Готландія, *p. la Gothie, le Gothland*.
 Готландъ, *i. Gothland, l'île de Gothland*.
 Готъ и Готъ, *n. un Goth*; || готски, *de Goths*.
 Гранада, *v. Grenade*; -надски, *de Grenade*.
 Граубюнденъ, *v. le canton des Grisons*; -денски, *adj.*
 Гревелингенъ, *v. Gravelines*.
 Гренландецъ, -дка, *n. Groënlandais, -aise*.
 Гренландія, *p. le Groënland*; || -ландски, *groënlandais*.
 Гриничъ, *v. Greenwich*.
 Гродно, *v. Grodno*; -дненски, *de Grodno*.
 Грузинецъ, -няка, *n. Géorgien, -enne*.
 Грузія, *p. la Géorgie*; || -зински, *de Géorgie*.
 Гръкъ, -кния, *n. Grec, -eque*.
 Гръція, *p. la Grèce*; || -чки, *de Grèce, grec*.
 Дакія, *p. la Dacie*; || -кійски, *de Dacie*.
 Дакъ, *n. un Dace*; -еки, *dacique*.
 Далматинецъ, -тинка, *n. un ou une Dalmate*.
 Даламація, *p. la Dalmatie*; || -матски, *de Dalmatie*.
 Дамаскъ, *v. Damas*; || -масски, *de Damas*.
 Даміетта, *v. Damiette*.
 Данія, *p. le Danemark*; || датски, *de Danemark, danois*.
 Данцигъ или Гданскъ, *v. Dantzig*.
 Дарданелли, *sm. pl. (и -нелски проливъ) les Dardanelles f*. [Darmstadt].
 Дармштадтъ, *v. Darmstadt*; -адски, *de Darmstadt*.
 Датчанинъ, -анка, *n. Danois, oise*.
 Двина, *r. (заходна), la Duna, Dvina occidentale*; || (сѣверна), *la Dvina, Dvina du nord*; -ински, *adj.*
 Девисовъ проливъ, *le detroit de Davis*.
 Делаверь, *r. la Delaware*.
 Делъи, *sf. pl. v. Delphes*; || -фійски, *de Delphes*.
 Дерптъ, *v. Derpt ou Dorpat (anc. Юрьевъ)*.
 Дехли и Дели, *v. Delhi ou Déhly*.
 Джагренатъ, *v. Jagrenaut ou Djaggrenât*.
 Джеддо или Йеддо, *v. Jédo ou Yédo*.
 Джерзи и Джерзей, *l'île de Jersey f*.
 Джирдженти, *v. Girgenti (anc. Agrigente)*.
 Диденховень, *v. Thionville*.
 Динабургъ, *v. Dunabourg*.
 Динамундъ, *v. Dunamund*.
 Днѣпръ, *r. le Dniéper*; -провски, *du Dniéper*.
 Днѣстръ, *r. le Dniester*; -стровски, *du Dniester*. [Espérance].
 Добра Надѣжба (нось —), *le cap de Bonne-Doué*.
 Доверъ или Дувръ, *v. Douvres*.
 Донецъ, *r. le Donetz*; || *n. un habitant du Don*.
 Донъ, *r. le Don (anc. Tanais)*; -неки, *du Don*.
 Дорникъ, *v. Tournay*.
 Дофене, *p. le Dauphiné*.
 Дофрефелдскыя планины, *m. les Dofrines f*.
 Драва, *r. la Drave*.
 Дрезденъ, *v. Dresde*; -денски, *de Dresde*.
 Другарство (срѣдоморъ на —), *les îles f de la Société*.
 Дублинъ, *v. Dublin*; -блински, *de Dublin*.
 Дубль, *r. le Doubs*; -убски, *du Doubs*.
 Дунавъ, *r. le Danube*; -навски, *du Danube*.
 Дюнкирхенъ, *v. Dunkerque*.
 Дюсселдорфъ, *v. Dusseldorf*.
 Е, *v. Eu*.
 Ебро, *r. l'Ebre m*.
 Евбея, *i. l'Eubée f*; || -бейски, *d'Eubée*.
 Еврейнъ, -йка, *n. un Ebreu, Juif, ive*; || -рейски, *hébreu, hébraïque, juif*.
 Европа, *p. l'Europe f*; || -пекси, *d'Europe*.
 Европецъ, -пка, *n. Européen, -enne*.
 Евфратъ, *r. l'Euphrate m*.
 Егейско море, *la mer l'Egée (l'Archipel)*.
 Египетъ, *p. l'Egypte f*; || -петски, *d'Egypte*.
 Египтянинъ, -янка, *n. Egyptien, enne*.
 Единбургъ, *v. Edimbourg*; -бургски, *d'Edimbourg*.
 Едрине, *v. Andrinople*.
 Езелъ, *i. Oesel, l'île d'Oesel f*; -лски, *d'Oesel*.
 Ей, *l'Y ou l'Ye m*, *le golfe d'Y*.

- Екатеринославъ**, *v.* Iékatérimoslav; -славски, *adj.*
- Екъ и Еъ**, *v.* Aix (*en Savoie*).
- Елбрусъ**, *m.* l'Elbourz ou l'Elbrouz *m.*
- Елевзина**, *v.* Eleusis; || -зински, d'Eleusis.
- Еллада**, *p.* l'Hellade *f.*; la Grèce.
- Елба**, *r.* l'Elbe *m.*; || l'île d'Elbe *f.* [voir.
- Ендеворъ** (проливъ —), le détroit d'Endea-
- Еникалъ и Еникале**, *v.* Iénikaleh; -колски, d'Iénikaleh.
- Енисей**, *r.* le Iénisséi; -сейски, de l'Iénisséi.
- Епиръ**, *p.* l'Épire *m.*
- Ериванъ**, *v.* Erivan; -вански, d'Erivan.
- Ериданъ**, *m.* l'Eridan *m.*, le Pô.
- Еръ**, *r.* l'Eure *f.*; -реки, de l'Eure.
- Ескимось**, *n.* un Esquimau ou Eskimau; -мосски, *adj.*
- Естляндія**, *p.* l'Esthonie *f.*; || -тляндски, d'Esthonie.
- Естонецъ, онка**, *n.* Esthonien -enne.
- Етна**, *m.* l'Etna *m.*, le mont Etna. [lien.
- Етолия**, *p.* l'Etolie *f.*; || -лийски, d'Etolie, éto-
- Етрурія**, *p.* l'E'trurie *f.*; || -урски, d'E'trurie, étrusque.
- Ефесъ**, *v.* Ephèse; -есски, d'E'phèse.
- Ечь**, *r.* l'Adige *m.* (зл. Адигъ).
- Еѳіонія**, *p.* l'E'thiopie *f.*; || -ионски, éthiopien
- Жежаппъ**, *v.* Jemmapes.
- Женева**, *v.* Genève; || -невско езеро, le lac de Genève, le Léman.
- Женевецъ**, -евка, *n.* Genevois, -oise.
- Жидьски планины**, le Riesengebirge, les Montagnes des géants. [Gironde.
- Жиронда**, *r.* la Gironde; -рондски, de la
- Житомиръ**, *v.* Jitomir ou Zitomir; -мирски, *adj.* [Joinville.
- Жуанвиль**, *sm.* *v.* Joinville; -вилекъ, de
- Заандамъ и Зардамъ**, *v.* Zaandam.
- Задъ**, отвѣдъ, trans —, au-delà de; ex.
- Задалпійски**, transalpin.
- Задбалкански**, au-delà du Balkan.
- Зад- или отвѣдъ-дунавски**, transdanubien.
- Задкавказки**, situé au-delà du Caucase.
- Залцбургъ**, *v.* Salzbouurg.
- Замостъ и -мосць**, *v.* Zamosc ou Zamoski.
- Запорожець**, *n.* un Zaporogue; -рожеки, *adj.*
- Зейдеръ-Зе**, le Zuiderzée (*golfe*).
- Зеландія**, *p.* la Zélande; || île de Seeland *f.*
- Земя** (Нова —), l. le Nouvelle Zemble.
- Зундъ**, le Sund, détroit du Sund.
- Зырянинъ**, *n.* un Ziraine. [garie.
- Зюнгарія**, *p.* la Songarie; -гареки, de Son-
- Иберія**, *p.* l'Ibérie *f.* (l'Espagne); || -рийски, *adj.*
- Идра**, l. Hydra; l'île d'Hydra, *f.*
- Израилско царство**, le royaume d'Israël.
- Израилтянинъ**, -янка, *n.* un ou une Israélite.
- Иллиріецъ**, -ийка, *n.* Illyrien, -enne.
- Иллирія**, *p.* l'Illyrie *f.*; || -рийски, illyrien, d'Illyrie.
- Илмень**, *sm.* (езеро —), le lac d'Ilnen.
- Имаусъ**, *m.* l'Imais *m.* (зл. Хималайски планины). [-тински, *adj.*
- Имеретія**, *p.* Iméréthie *f.* (anc. la Colchide),
- Ингендъ**, -глезойка, *n.* Anglais, aise.
- Ингерманландія или Ингрія**, *p.* l'Ingrie *f.*
- Инглитерра**, *p.* l'Angleterre *f.*; || -гелизски, anglais.
- Индіецъ**, -иянка, *n.* Indien, -enne.
- Индія**, *p.* l'Inde, les Indes *f.*; || -дийски, indien; 1. (— отсамъ Гангъ), l'Inde en deçà du Gange; 2. (— отвѣдъ Гангъ), l'Inde au-delà du Gange.
- Индостанъ**, *p.* l'Hindustan ou Indoustan *m.*
- Индусъ**, *n.* un Hindou ou Indou; -дусски, des Hindous.
- Индъ или Синдъ**, *r.* l'Indus *m.* ou le Sind.
- Ирландецъ**, -дка, *n.* Irlandais, -aise.
- Ирландія**, *p.* l'Irlande *f.*; || -ландски, irlandais, d'Irlande.
- Ирокезецъ**, -езка, *n.* Iroquois, -oise.
- Иртышъ**, *r.* l'Irtyche *m.*
- Искія**, l'île d'Ischia *f.*
- Исландецъ**, -дка, *n.* Islandais, -aise.
- Исландія**, l. l'Islande *f.*; || -ландски, d'Islande.
- Испаханъ**, *sf.* *v.* Ispahan.
- Испанецъ**, -анка, *n.* Espagnol, -ole.
- Испанія**, *p.* l'Espagne *f.*; || -пански, espagnole, d'Espagne *f.*
- Итака**, l'île d'Ithaque *f.*
- Италія**, *p.* d'Italie *f.*; || -лийски, italique.
- Италиянецъ**, -янка, *n.* Italien, -enne; || -лиянски, *adj.*
- Итонъ**, *v.* Eton ou Eaton.
- Іена**, *v.* Iéna, -иски, d'Iéna.
- Іерихонъ**, *v.* Jéricho.
- Іерусалимъ**, *v.* Jérusalem; -лимски, de Jérusalem.
- Іонически срѣдомори**, les îles Ioniennes, *f.*
- Іонія**, *p.* l'Ionie *f.*; || -нийски, ionien, d'Ionie.
- Іонна**, *r.* l'Yonne *f.*; -иски, de l'Yonne.
- Іорданъ**, *r.* le Jourdain; -дански, du jurdain.
- Іоркъ**, *v.* York; -кеки, d'York.
- Іудей**, -ейнка, *n.* Juif, -ive.
- Іудейско царство**, le royaume de Juda.
- Іудей**, *p.* la Judée; || -дейски, juif, de Judée.
- Кабардинецъ**, *n.* un habitant de la Kabarda.
- Кавдинско ямо**, les fourches caudines *f.*
- Кавказъ и -казски планины**, *m.* le Caucase.
- Казакъ**, -ачка, *n.* un ou une Cosaque; -ацки, *adj.*
- Казанъ**, *sf.* *v.* Kazan; -зански, de Kazan.
- Каиръ**, *v.* le Caïre; -ирски, da Caïre.
- Калабрія**, *p.* la Calabre; || -ийски, de Calabre.
- Кале**, *v.* Calais; || -лески проливъ, le pas de Calais.

- Каледонія**, *p.* la Calédonie (*l'Ecosse*); || **-донски**, *adj.*; || **-донски каналъ**, le canal calédonien. [*de Californie.*]
Калифорнія, *p.* la Californie; || **-форнски**,
Калиара и -ляри, *v.* Caliarì.
Калмыкъ, **-мыкниа**, *n.* un ou une Kalmouk; || **-мыцки**, *adj.*
Калуга, *v.* Kalouga; **-лужки**, de Kalouga.
Камчадалъ, **-алка**, *n.* un ou une Kamtchadale.
Камчатка, *p.* le Kamtschatka; || **-чатеки**, du Kamtschatka. [*Canaries f.*]
Канарски сръдомори, les Canaries, îles
Кандія, *i.* Candie (*anc. Crète*); **-дйииски**, de Candie.
Канны, *sf. pl. v.* Cannes.
Каппадокія, *p.* la Cappadoce; || **-кййски**, cappadoceien.
Капска земя, le pays du Cap. [*rinthien.*]
Капштадтъ, *v.* le Cap. [*rinthien.*]
Каринтій, *p.* la Carinthie; || **-тййски**, carinthien.
Карлсруе, *v.* Carlsruhe; **-руески**, Carlsruhe.
Карниолія или Краинъ, *p.* la Carniole.
Каролински сръдомори, les Carolines, îles Carolines *f.* [*Carpathes m.*]
Карпатскы планины, les Carpathes, monts
Картагена, *v.* Carthagène. [*thage.*]
Карогаентъ, *v.* Carthage; || **-генски**, de Carthage.
Карогаенянинъ, **-янка**, *n.* Carthaginois, -oise.
Каспійско море, la mer Caspienne.
Кассель, *sm. v.* Cassel. [*stille.*]
Кастиллія, *p.* la Castille; || **-тиаски**, de Castille.
Кастилліянецъ, **-янка**, *n.* Castillan, -ane.
Каталонецъ, **-онка**, *n.* Catalan, -ane.
Каталонія, *p.* la Catalogne; || **-лонски**, de Catalogne.
Катанія, *v.* Catane.
Катрбра, *v.* les Quatre-Bras *m.* (*en Belgique*).
Кафръ, *n.* un Cafre; || (*земля на Кафры*), la Cafre.
Кашмиръ, *v.* Cachemyr ou Sirinagar.
Квебекъ, *v.* Québec.
Кито или Кито, *v.* Quito; **-итски**, de Quito.
Келти или Целти, *sm. pl. n.* les Celtes *m.*; || **-тййски**, celtique.
Кембриджъ, *v.* Cambridge.
Кеолъ, *v.* Cologne; || **-лски**, de Cologne.
Кеонигсбергъ или Кралевецъ, *v.* Koenigsberg.
Керчь, *sf. v.* Kertch; **-ченски**, de Kertch.
Кефалонія и Цефалонія, *i.* Céphalonie; **-онски**, *adj.*
Киликія, *p.* la Cilicie; || **-кййски**, de Cilicie.
Кимбри, *sm. pl. n.* les Cimbres; || **-врически**
Херсонесъ, la chersonèse cimbrique (*le Jutland*).
Кина, *p.* la Chine; || **-незски**, chinois, de Chine.
Кинезинъ, **-зка**, *n.* Chinois, -oise.
Киприотъ, **-отка**, *n.* Cypriot, -ote.
Кипръ, *v.* Chypre ou Cypr; **-прски**, de Chypre.
Киргизъ, *n.* un Kirghiz; || **-гизски**, de Kirghiz.
Киреней, *v.* Cyrène; **-нейски**, de Cyrène.
Киавенна, *v.* Chiavenne.
Кіевлянинъ, **-янка**, *n.* un habitant de Kiev.
Кіевъ, *v.* Kiev; **-евски**, de Kiev.
Кобленцъ, *v.* Coblentz.
Ковно, *v.* Kovno; **-венски**, de Kovno.
Коимбра, *v.* Coimbre.
Колхида, *p.* la Colchide; **-хидски**, de Colchide.
Констанцъ, *v.* Constance.
Констанцко езеро, *г.г.* Боденско езеро ||
Кордилерскы планины, *г.г.* Анды.
Копенхагенъ, *v.* Copenhague.
Кордова, *v.* Cordoue; **-довски**, de Cordoue.
Корея, *p.* la Corée; **-рейски**, de la Corée.
Коринѳянинъ, **-янка**, *n.* Corinthien, -enne.
Коринѳъ, *v.* Corinthe; || **-ринески**, de Corinthe.
Корнваллисъ, *v.* Cornouailles ou Cornwall.
Корсика, *i.* la Corse; || **-кански**, corse, de Corse.
Корсиканецъ, **-анка**, *n.* un ou une Corse.
Корсунъ, *sm. v.* Khersonèse (*en Crimée*); **-сунски**, *adj.*
Кортрейкъ, *v.* Courtray.
Коруна, *v.* la Corogne.
Кохинхина, *p.* la Cochinchine.
Крайъ, *situé sur les bord*, de; *ex.*
 — **крайбалтййски**, situé sur la Baltique.
 — **крайдунавски**, danubien, situé sur le Danube.
 — **крайрейски**, rhénan, situé sur le Rhin.
Краковъ, *v.* Cracovie; **-ковски**, de Cracovie.
Кремона, *v.* Crémone; **-монски**, de Crémone.
Крѳъ, *l'île de Crète*; **-итски**, de Crète.
Кроатъ, **-атка**, *n.* un ou une Croate.
Кроація, *p.* la Croatie; || **-атеки**, croate, de Croatie.
Крымъ или Краймъ, la Crimée (*anc. la Chersonèse taurique*); **-меки**, *adj.*
Ксанѳъ, *v.* Xanthe.
Хересъ и Хересъ, *v.* Xérès; **-рески**, de Xérès.
Куба, *l'île de Cuba f.*; **-беки**, de Cuba.
Кубанъ, *sf. v.* le Kouban; **-бански**, de Kouban.
Куювъ проливъ, le détroit de Cook.
Кульмъ, *v.* Kulm.
Кумы, *sf. pl. v.* Cumes.
Курилецъ, **-илка**, *n.* un ou une Kourile.
Курилски сръдомори, les Kouriles, îles Kouriles *f.*
Курляндецъ, **-дка**, *n.* Courlandais, -aise.
Курляндія, *p.* la Courlande; || **-ляндеки**, de Courlande.
Курдъ, *n.* un Kurde; **-деки**, de Kurde.
Кяхта, *v.* Kiakhta; **-тински**, de Kiakhta.
Ладоба, *v.* Ladoga; || **-ожско езеро**, le lac de Ladoga.
Ладронски сръдомори, les îles de Larrons *f.*
Лакедемонецъ, **-онка**, Lacédémonien, -enne.

- Лакедемонъ**, *v.* Lacédémone *ou* Sparte; || -монски, *adj.* [dives *f.*
Лакеднвски сръдомори, les îles Laque-
Лаконецъ, -онка, *n.* Laconien, -enne.
Лаконія, *p.* la Laconie; || -конски, de Laconie.
Лаодикея, *v.* Laodicée.
Лалландецъ, -дка, *n.* Lapon, -onne.
Лалландія, *p.* la Laponie; || -ландски, de Laponie. [letton.
Латышъ, *n.* un Letton *ou* Lette; || -тышки.
Левантъ, *гл.* Натолія. || **Ливонія**, *гл.* Лиф-
 лндія. [Leucetres.
Левктра, *сп. пл. v.* Leucetres; -трски, de
Ледовито море, l'Océan glacial *m.*
Лезгини и **Лезгинци**, *см. пл. n.* les
 Lesghis *m.*
Лейденъ, *v.* Leyde; -депски, de Leyde.
Лейнингенско графство, le comté de Linange.
Лембергъ или **Лжвовъ**, *v.* Lemberg *ou*
 Léopold.
Лестеръ, *v.* Leicester.
Либава, *v.* Libau; -бавски, de Liban.
Ливанъ и -вански планины, le Liban.
Ливія, *p.* la Libye; || -війски, de Libye.
Ливорно, *v.* Livourne; -ворпски, de Livourne.
Ливія, *p.* la Lycie; || -кийски, de Lycie, lycien
 Лилль, *см. v.* Lille.
Липарски сръдомори, les îles Lipari *f.*
Липсика, *v.* Leipzig *ou* Leipsiek; -кански, *adj.*
Лиссабонъ, *v.* Lisbonne.
Литва, *p.* la Lithuanie; || -товски, de Lithuanie.
Литвинъ, -ника, *n.* Lithuanien, -enne.
Лифляндецъ, -дка, *n.* Livonien, -enne.
Лифляндія, *p.* la Livonie; || -фляндски, de
 Livonie. [Lion.
Лионъ, *v.* Lyon; || -онски заливъ, le golfe de
 Лоара и Луара, *r.* la Loire; -арски, de
 la Loire.
Лозанна, *v.* Lousanne.
Ломбардія, *p.* la Lombardie; || -дски, de
 Lombardie; || -до-Венеціанско кралевство,
 le royaume Lombard-Vénitien.
Ломбардъ, *n.* un Lombard.
Лондра, *v.* Londres; -дрски, de Londres.
Лопаръ, *n.* un Lapon (*гл.* Лалландецъ).
Лотарингецъ, *n.* Lotain, -aine.
Лотарингія, *p.* la Lorraine; || -ригски, de
 Lorraine.
Лувенъ и **Левенъ**, *v.* Louvain.
Лудвигсбургъ, *v.* Luisbourg.
Лузація, *p.* la Lusace; || -зацски, de Lusace.
Лузитанецъ -анка, *n.* Lusitanien, -enne.
Лузитанія, *p.* la Lusitanie (*le Portugal*); ||
 -тански, *adj.*
Лукка, *v.* Lucques; -кски, de Lucques.
Лугернъ, *v.* Lucerne; || -церско езеро, le lac
 de Lucerne. [Pologne.
Лхія, *p.* (*и* Лхко царство), le royaume de
 Лхъ, -хкиня, *n.* Polonais, -aise; || -хски,
 polonais.
- Любекъ**, *v.* Lübeck; -бски, de Lübeck.
Люблинъ, *v.* Lublin.
Лунсъ, *r.* le Lewis; || l'île Lewis *f.*
Луневиль, *см. v.* Luneville. [Liège.
Лютыхъ и **Литтыхъ**, *v.* Liège; -хски, de
- Маасъ** и **Маасъ**, *r.* la Meuse; -ски, de la
 Meuse.
Маврикія (островъ —), l'île Maurice.
Мавританинъ и **Мавръ**, *n.* un Maure, More.
Мавританія, *p.* la Mauritanie; || -тански, *adj.*
Магеллановъ проливъ, le détroit de
 Magellan.
Мадера, l'île de Madère *f.*
Мазовецка губернія, la Mazovie.
Майнцъ, *v.* Mayence; -нци, de Mayence.
Майнъ, *r.* le Main *ou* Maun.
Майорка, *i.* Majorque *et* Mayorque.
Македонецъ, -онка, *n.* Macédonien, -enne.
Македонія, *p.* la Macédoine; || -донски, de
 Macédoine. [adj.
Малай и **Малаецъ**, *n.* un Malais; -лайски,
Малороссія, *p.* la Petite Russie; -рос-
 сійски, *adj.*
Малороссіянинъ, *n.* un Petit-Russien.
Малуински сръдомори, les Malouines,
 îles Falkland *f.*
Малта, l'île de Malte *f.*; -тійски, de Malte.
Мантиня, *v.* Mantinée.
Мантуа, *v.* Mantoue; -туански, de Mantoue.
Манхеймъ, *v.* Manheim.
Мараонъ, *v.* Marathon; -онски, de Marathon.
Маркнзи сръдомори, les Marquises, îles
 Marquises *f.*
Мармарио или **Мряморно море**, la mer
 de Marmara.
Марокко, *v.* Maroc; -рокски, de Maroc.
Марселия, *v.* Marseille; -силски, de Marseille.
Мартиника, *i.* la Martinique.
Медиоланъ или **Миланъ**, *v.* Milan.
Мекка, *v.* la Mecque; -кски, de la Mecque.
Мексика и **Мехико**, *p.* le Mexique; ||
 -кански, *adj.*
Мексиканецъ, -анка, *n.* Mexicain, -aine.
Мессина, *v.* Messine; || -сински проливъ, le
 phare de Messine.
Мехелъ, *v.* Malines; -хелски, *adj.*
Мидія, *p.* la Médie; || -дійски, de Médie.
Мидиянинъ, -янка, *un ou une* Mède.
Микены, *сп. пл. v.* Mycènes.
Мимпелгардъ и **Момбеляръ**, *v.* Montbelliard.
Минорка, *i.* Minorque; -норски, de Minorque.
Митава, *v.* Mitau *et* Mittau; || -тавски, de
 Mitau. [modénais.
Модена, *v.* Modène; || -денски, de Modène,
Мозель, *см. r.* la Moselle.
Молдава, *r.* la Moldau.
Молдова или **Богданія**, *p.* la Moldavie; ||
 -донски, de Moldavie.
Молдованинъ, -анка, *n.* un ou une Moldave.

- Молуккскы сѣдомори, les Moluques, îles à épices *f.* [Mongolie.
 Монголія, *p.* la Mongolie; || -голски, de Mongol, *n.* Mongol, -ole.
 Моравя, *r.* la Morave.
 Моравецъ, -авка, *n.* un ou une Morave.
 Моравія, *p.* la Moravie; || -равски, de Moravie.
 Мордва, *sm. pl. n.* les Morduanes; || -довски, *adj.*
 Морей, *p.* la Morée; -рейски, de la Morée.
 Мосамбикскы каналъ, le canal de Mosambique.
 Москва, *v.* Moscou; -ковски, de Moscou.
 Москва-рѣка *r.* la Moscova ou Moskva; -ворѣчки, *adj.*
 Московецъ, -овка, *n.* un Moscovite.
 Мурсія, *v.* Murcie. [de Morat.
 Муртенъ, *v.* Morat; -тенско езеро, le lac Mѣдны руды (рѣка —), *r.* le Coppermine-river. [Lune.
 Мѣсечны планины, les montagnes *f.* de la Mюлхаузенъ, *v.* Mulhouse ou Muhlhäusen.
 Мюнхенъ, *v.* Munich; -хенски, de Munich.
 Наваринъ, *v.* Navarin; -рински, de Navarin.
 Наварра, *p.* la Navarre; -варрски, de Navarre.
 Навѣтарни сѣдомори, les îles *f.* du vent.
 Назаретъ, *v.* Nazareth; -ретски, de Nazareth.
 Наполи-ди-Романія и Навплия, *v.* Nauplie.
 Нарва, *v.* Narva; -вски, de Narva.
 Нарова, *r.* la Narva.
 Нассау, *v.* Nassau; -сауски, de Nassau.
 Натолія или Левантъ, *p.* la Natolie, le Levant.
 Неаполитанецъ, -анка, *n.* Napolitain, -aine.
 Неаполь, *sm. v.* Naples; || -литански, napolitain.
 Нѣва, *r.* la Néva; Невски, de la Néva.
 Невстрія, *p.* la Neustrie; -стрийски, de Neustrie. [pont, *f.*
 Негропонтъ (сѣдоморъ —), l'île de Négro-
 Негръ, -ритянка, *n.* nègre, -esse; -ритянски, *adj.* [du Necker.
 Некаръ, *r.* le Necker ou Neckar; -кареки, Нешатель, *sm. v.* Neuchâtel ou Neuchâtel, -ски, *adj.*
 Нигеръ, *r.* le Niger.
 Нигриція, *p.* la Nigritie, le Soudan.
 Нидерланди, *sm. pl. p.* les Pays-bas; || -ландски, néerlandais. [родски, *adj.*
 Нижній Новгородъ, *v.* Nijni-Novgorod; -жеро-
 Никей, *v.* Nicée; -кейски, de Nicée.
 Ниль, *r.* le Nil; -аски, du Nil.
 Нимегенъ и Нимвегенъ, *v.* Nimègue.
 Нимъ, *v.* Nîmes ou Nîmes.
 Нинивія, *v.* Ninive; -вийски, de Ninive.
 Нипаль, *p.* le Nipaul ou Neupâl.
 Ницца, *v.* Nice; -цски, de Nice.
 Ниагарскы водоскокъ, la chute du Niagara.
 Ногаецъ, *n.* un Nogai, Tatare nogai; -гайски, *adj.*
 Норвегія, *p.* la Norwége; || -вежски, de Norwége.
 Норвежецъ, -ежка, *n.* Norwégien, -enne.
 Нордкапъ, le cap Nord.
 Нормандія, *p.* la Normandie; || -мандски, de Normandie.
 Норманъ, -анка, *n.* Normand, -ande.
 Норчеопингъ, *v.* Norkoeeping et Nordkoeeping.
 Нубія, *p.* la Nubie; -бийски, de Nubie.
 Нумидіецъ, *n.* un Numide. [die.
 Нумидія, *p.* la Numidie; || -дийски, de Nубію-Юркъ, *v.* New-York.
 Нью-Фондлендъ или Террневъ, l'île de Terre-Neuve *f.*
 Нѣманъ, *r.* le Niemen ou le Mémel.
 Нѣмецъ, -мкинъ, *n.* Allemand, ande; -мски, *adj.*; -мско море, la Mer du Nord ou d'Allemagne.
 Нюрнбергъ, *v.* Nuremberg.
 Оаза, *r.* l'Oïse *f.*; -зски, d'Oïse.
 Объ, *r.* l'Aube *f.*; -бски, de l'Aube.
 Обь, *sf. r.* l'Obi *m.*; -бски, de l'Obi.
 Овайхи (островъ —), l'île d'Ouaïhi ou Owhyhee. [d'Auvergne.
 Овернь, *sf. p.* l'Auvergne *f.*; -верски, Огненна земля, *p.* la Terre de feu.
 Океанія, *p.* l'Océanie *f.*
 Оксфордъ, *v.* Oxford; -фордски, d'Oxford.
 Олимпія, *v.* Olympie; || -пийски, d'Olympie, olympique.
 Олонецъ, *v.* Olonetz; -нецки, d'Olonetz.
 Олмюцъ, *v.* Olmutz. [d'Onéga.
 Онега, *v.* l'Onéga *f.*; || -нежно езеро, le lac Оранія и Оранжъ, *v.* Orange *m.*; -рански, d'Orange.
 Оранска рѣка, *r.* l'Orange *m.*, le Gariep.
 Орель, *v.* Orel ou Orlov; -рловски, d'Orel.
 Ориноко, *r.* l'Orénoque.
 Оркадскы и Оркниски сѣдомори, les Orcades *f.*
 Орлеанъ, *v.* Orléans; -ански, d'Orléans.
 Ормускы проливъ, le détroit d'Ormus ou Hormouz.
 Осерръ, *v.* Auxerre.
 Оссетинецъ, *n.* un Ossète ou Ossète.
 Остенде, *v.* Ostende.
 Остзейскы губерніи, les gouvernements *m.* de la Baltique.
 Остъ-Готъ, *n.* un Ostrogoth.
 Остъ-Индія, *p.* les Indes orientales *f.*
 Отахейте или Танти, *i.* Otaïti ou Taïti.
 Охейо, *r.* l'Ohio *m.*
 Охотскъ, *v.* Okhotsk; -хотски, d'Okhotsk.
 Очаковъ, Otchakov ou Oczakov.
 Ошъ, *v.* Auch (en France).
 Павія, *v.* v. Pavie; -вийски, de Pavis.
 Падуа, *v.* Padoue; || -дуански, de Padoue, padouan.

- Палермо**, *v.* Palerme. [-тински, *adj.*
Палестина, *p.* la Palestine, Judée;
Пампелона, *v.* Rempelure.
Пана́мски шійникъ (*языкъ*), l'istme de
 Panama *m.*
Панно́нія, *p.* la Pannonie (*la Hongrie*).
Пантика́пея, *v.* Panticapée.
Папски владѣна, *г.л.* Черковна область.
Парагвай, *r.* et *p.* le Paraguay; -гвайски, *adj.*
Пари́зинецъ, -янка, *n.* Parisien, -enne.
Пари́зь, *v.* Paris; -ризски, de Paris.
Парма, *v.* Parme; || -мски, de Parme, par-
 mesan. [Parnasse.
Пари́ассъ, *m.* le Parnasse; -нассски, du
 Parioia, *p.* la Parthie ou Parthiène; || -оіа-
 ски, parthe.
Парѳи́иницъ, -янка, *n.* un ou une Parthe.
Патаго́нія, *p.* la Patagonie; || -гонски, de
 Patagonie.
Патаго́нь, -онка, *n.* Patagon, -one.
Пейпу́ть или Чудско озеро, le lac Peïroua.
Пекинъ, *v.* Pékin et Pé-king.
Пеласгъ, *n.* un Pélasge. (Palaos *f.*
Пелевски сръдомори, les îles Pélew ou
 Пелопонесъ, *p.* le Peloponèse (*la Morée*);
 -ески, *adj.*
Пелузіу́мъ, *v.* Péluse.
Переко́пски шійникъ, l'isthme de Pérécop *m.*
Перна́ва, *r.* la Pernaui.
Перно́въ, *v.* Pernau; -новски, de Pernau.
Персі́я, *p.* la Perse; -сидски, *adj.*; || -ски
 заливъ, le golfe persique.
Персі́янинъ, -янка, *n.* un ou une Perse.
Перу, *p.* le Pérou; || -руански, de Pérou.
Перуа́нецъ, -янка, *n.* Peruvien, -enne.
Перузі́я, *v.* Pérouse; -рузски, de Pérouse.
Пескѳі́я, *v.* Peschiera. [varas.
Петервардейнъ, *v.* Péterwaradin ou Péter-
 Петерлингенъ и Па́йернъ, *v.* Payerne.
Петрогра́дъ и гор. Пите́рь, *г.л.* Санкт-
 петербургъ. [et Paul.
Петропа́вловски портъ, le port de Pierre
 Печенѳгъ, *n.* un Petchenègue ou Pazinkita.
Пиза, *v.* Pise; || -аски, de Pise.
Пика́рдія, *p.* la Picardie; || -кадски, picard,
 de Picardie.
Пиндъ, *m.* le Pinde.
Пирене́йски планины, les Pyrénées *f.*; ||
 -ски полуостровъ, la péninsule hispa-
 nique.
Писто́я, *v.* Pistoie.
Пла́ченца, *v.* Plaisance.
Піе́монтъ, *p.* le Piémont; || -монтски, du Pié-
 mont, piémontais.
Плате́я, *v.* Platie.
Платтенско озеро, le lac Platten ou Balaton.
Пло́цкъ, *v.* Plock ou Plotsk; -цки, de Plock.
По, *r.* le Pô, l'Éridan *m.*; || *v.* Pau.
Подѳта́рни сръдомори, les îles *f.* sous
 le vent.
Подляска губер́нія, *p.* la Podlachie.
Подолска губер́нія, *p.* la Podolie.
Пожерева́цъ или Пассарови́чь, *v.* Passa-
 rowitz.
Познанъ, *v.* Posen; -нански, de Posen.
Полине́зія, *p.* Polynésie.
Полта́ва, *v.* Pultava ou Pultava; -тавски,
 de Pultava. [Poméranie.
Помера́нъ, *p.* la Poméranie; -рански, de
 Помпе́я, *v.* Pompei; -пейски, de Pompei.
Понти́нски блатъ, les marais Pontius *m.*
Понть Евксински, le Pont-Euxin (*la Mer*
 noire).
Порантрю́ или Брунтру́тъ, *v.* Porentruy.
Порти́чи, *v.* Portici.
Португа́лецъ, -алка, *n.* Portugais, -aise.
Португа́лія, *p.* le Portugal; || -галски, por-
 tugais. [de Praga.
Прага, *v.* Prague (*en Bohème*); || le faubourg
Прейси́нь-Ейлау, Eylau, Preussisch-Eylau.
Пренцлау, *v.* Prentzlow.
Присто́лна плани́на, la montagne dela Table.
Провансъ, *p.* la Provence; -вански, de Pro-
 vence. [un Prussien.
Пру́ссія, *p.* la Prusse; || -ески, de Prusse;
Пру́тъ, *r.* le Pruth; -утски, da Pruth.
Псковитя́нинъ, *n.* un habitant de Pskow.
Псковъ, *v.* Pskow ou Pleskow; -вски, de
 Pskow. [latinat.
Пѳалцъ, *p.* le Palatinat; || Пѳалцки, du Pa-
 raguza, *v.* Raguse; -гузски, de Raguse.
Разбойни́нски сръдомори, *г.л.* Ладрон-
 ски сръдомори.
Ранполствейле́рь, *v.* Ribeauvillé.
Ревель, *v.* Rével; -велски, de Rével.
Регенсбур́гъ, *v.* Ratibonne.
Режіо́ или Реджо, *v.* Reggio.
Рейнфелденъ, *v.* Rhinfeld ou Rheinfelden.
Рейнъ, *r.* le Rhin; || Рейнска, du Rhin.
Рейса, *r.* la Reuss.
Рейско княже́ство, la principauté de Reuss.
Ренсъ или Реймсъ, *v.* Rheims.
Реті́йски Альпы, les Alpes Rhétiques *f.*
Рига, *v.* Riga; || Ри́жски, de Riga.
Ричмондъ, *v.* Richmond.
Римля́нинъ, -янка, *v.* Romain, -aine.
Римъ или Рома, *v.* Rome; || Римски, de
 Rome, romain.
Рифейски планины, les monts hyperborées *m.*
Родосъ, l'île de Rhodes *f.*; -досски, de Rhodes.
Родъ-Ейла́ндъ, *p.* le Rhode-island.
Рона, *r.* le Rhône; -нески, du Rhône.
Россі́я, *p.* la Russie; || Росси́йски, de Russie.
Россі́янинъ, -янка и Россъ, *n.* un ou une
 Russe. [monts au minéral.
Рудны́я планины, *m.* l'Erzgebirge *m.*, les
Румелія́ и Рومانія́, *p.* la Romélie ou Ro-
 manie. [Russe.
Русь, *sf.* *p.* la Russie; || Русски, russe; un

- Рымникъ**, *r.* la Rymnich; -ники, *de* la Rymnich.
- Рязань**, *v.* Riazan; -зански, *de* Riazan.
- Сава**, *r.* la Save.
- Савоія**, *p.* la Savoie; || -войски, *de* Savoie.
- Савоярдъ**, -дка, *n.* Savoyard, -рде *ou* Savoisien, -enne.
- Савромать**, *n.* un Sauromate *ou* Sarmate.
- Сагунтъ**, *v.* Sagonte; -гунтски, *de* Sagonte.
- Саконецъ**, -онка, *n.* Saxon, -onne.
- Саксонія**, *p.* la Saxe; || -сонски, *de* Saxe, saxon.
- Саламанка**, *v.* Salamanque.
- Салерно**, *v.* Salerne. [Thessa'onique].
- Салоникъ и Солунъ**, *v.* Salonique (*anc.*).
- Самаритянинъ**, -янка, *n.* Samaritain, -aine.
- Самарія**, *p.* la Samarie; || -ритянски, *de* Samarie.
- Самогитъ**, *n.* un Samogitien.
- Самойдъ**, -дка, *n.* un *ou* une Samoyède; || -ѣдски, *adj.*
- Сандвичови срьдомори**, *les* îles Sandwich *f.*
- Санктпетербургъ**, *v.* Saint - Petersburg, -гски, *adj.*
- Санктъ-Галленъ**, *v.* Saint-Gall.
- Санъ-Марино**, *v.* Saint-Marin.
- Saragosa**, *v.* Saragosse.
- Сарбрюкъ**, *v.* Sarrebruck.
- Саргемюндъ**, *v.* Sarrguemines *ou* Sarguemines.
- Сардинецъ**, -ника, *n.* un *ou* une Sarde.
- Сардинія**, *p.* la Sardaigne; || -дински, *de* Sardaigne.
- Сарды**, *sf. pl. v.* Sardes. [matie.]
- Сарматія**, *p.* la Sarmatie; -матски, *de* Sar-
- Саррацинъ**, *n.* un Sarrasin *ou* Sarracène; || -цински, *adj.* [désert.]
- Сахара**, *p.* le Sahara, Zahara *ou* Grand
- Санцовъ**, *v.* Sistov. [George.]
- Св. Георгія** (проливъ —), *le* canal de St.
- Св. Елена** (срьдоморъ на —), *l'île f.* de Ste-Hélène. [Laurent.]
- Св. Лаврентія** (рѣка —), *le* fleuve de St.
- Севастополь**, *v.* Sévastopol *ou* Sébastopol (*anc.* Akhtiar).
- Севенски планины**, *m.* les Cévennes *f.*
- Севернъ**, *r.* la Saverne *ou* Severn.
- Севилья**, *v.* Séville; -вилски, *de* Séville.
- Сеговиъ**, *v.* Ségovie. [ванія.]
- Седеградска областъ**, *p.* гл. Трансил-
- Сена**, *r.* la Seine; -неки, *de* la Seine.
- Сенъ-Кантенъ**, *v.* Saint-Quentin.
- Сенелски срьдомори**, *i.* les Seychelles *f.*
- Сибирь**, *p.* la Sibérie; || -бирски, *de* Sibérie.
- Сибирчанинъ**, -чанка, *n.* Sibérien, -enne.
- Сикюнь**, *v.* Sicione.
- Силезія**, *p.* la Silésie; || -лезски, *de* Silésie.
- Силистра**, *v.* Silistrie *ou* Dristra.
- Силлийски срьдомори**, *les* Sorlingues, îles Sorlingues *f.*
- Синайска гора**, *le* mont Sinai.
- Сиракузы**, *sf. pl. v.* Syracuse.
- Сирія**, *p.* la Syrie; || -рийски, *de* Syrie.
- Сиріянинъ**, -янка, *n.* Syrien, -enne.
- Сицилецъ**, -ийка, *n.* Sicilien, -enne.
- Сицилія**, *i.* la Sicile; || -лійски, *de* Sicile.
- Сиерра-Невада или Сѣгаливы планины**, *la* Sierra-Nevada.
- Сіонъ или Зиттенъ**, *v.* Sion.
- Скандинавія**, *p.* la Scandinavie; || -навски, *adj.*; || -ски полусрьдоморъ, *la* presqu'île scandinave. [seythe.]
- Скюія**, *p.* la Seythie; || Скиѣски, *de* Scythe, Скюѣ, *n.* un Seythe.
- Славонецъ**, -онка, *n.* Esclavon, -one.
- Славоія**, *p.* l'Esclavonie, la Selavonie; || -вонски, *adj.* [ски, slavon.]
- Славянинъ**, -янка, *n.* un *ou* une Slave; || -вян-Слейсъ, *v.* l'Ecluse (*en* Hollande).
- Смирна и Измиръ**, *v.* Smyrne; -неки, *de* Smyrne.
- Смирчавы планины**, *le* Fichtelberg, *les* monts *m.* aux sapines
- Солотурнъ**, *v.* Soleure.
- Сона**, *r.* la Saône; -неки, *de* la Saône.
- Сондски срьдомори**, *les* îles *f.* de la Sonde.
- Спарта**, *v.* Sparte *ou* Lacédémone; || -тански, *adj.*
- Спартанецъ**, -янка, *n.* un *ou* une Spartiate.
- Сърбинъ**, Сърбкиня, *n.* un *ou* une Serbe *ou* Servien.
- Сърбія**, *p.* la Servie; || Сърбски, *de* Servie.
- Срьдиземно море**, *la* Méditerranée.
- Стамбулъ и Цариградъ**, *v.* Stamboul, Constantinople.
- Стокхольмъ**, *v.* Stockholm.
- Страсбургъ**, *v.* Strasbourg.
- Судети**, *sm. pl. m.* les Sudètes, monts Sudètes *m.*
- Суецъ**, *v.* Suez *ou* Soueys; -еаски, *de* Suez.
- Схевенингенъ**, *v.* Scheveningen.
- Сцилла**, *le* gouffre de Scylla (*vis-à-vis* de Charybde).
- Сюдерманландія**, *p.* la Sudermanie.
- Таврида**, *p.* la Tauride; || -врически, *de* la Tauride; 1. -ски полусрьдоморъ, *la* Chersonèse taurique; 2. -ски проливъ, *le* détroit d'Iénikaleh.
- Тавристъ**, *v.* Tauris *et* Tabriz.
- Тавръ и Таврически планины**, *m.* le Taurus
- Тагъ и Тежо**, *r.* le Tage.
- Танжеръ**, *v.* Tanger.
- Татаринъ**, -арка, *n.* un *ou* une Tatare.
- Татарія**, *la* Tatarie *ou* Tartarie; || -тарски, *adj.*
- Таунусъ**, *m.* le Taunus *ou* Hoehne.
- Тверъ**, *v.* Tver; -реки, *de* Tver.
- Темешваръ**, *v.* Téneswar *et* Témiswar.
- Темза**, *r.* la Tamise.

Тенериффа, *г.* Ténériff; || -рифски пикъ, *le pic de Ténériff*.

Термопильи и Термопильи, *sf. pl.* le défilé des Thermopyles *f.*

Террачина, *v.* Terracine.

Тессинъ, *v.* le Tessin; || *p.* canton de Tessin.

Техеранъ, *v.* Téhéran.

Тибръ, *v.* le Tibre.

Тивы, *sf. pl. v.* Thèbes (*гл.* Фивы).

Тигрь, *v.* le Tigre ou Tigris.

Тивенъ или Тирлемонтъ, *v.* Tirlémont.

Тиролецъ, -олка, *n.* Tyrolien, -enne.

Тироль, *ст. pl.* le Tyrol; || -ролеки, *du Tyrol*.

Тисса, *v.* la Theiss.

Тихо море, *la Mer ou l'Océan m pacifique*.

Торнъ или Торунъ, *v.* Thorn.

Тоскана, *p.* la Toscane; || -кански, *de Toscane*.

Трансильванія, *p.* la Transylvanie; -вански, *adj.*

Трапазанъ, *v.* Trébisonde.

Тридентъ или Триентъ, *v.* Trente.

Тринидать, *г.* l'île de la Trinité *f.*

Триръ, *v.* Trèves.

Троя, *v.* Troie; || Троянеки, *de Troie, troyen*.

Труа, *v.* Troyes (*en France*).

Тунисъ и -нусъ, *v.* Tunis; -иски, *de Tunis*.

Тунъ, *v.* Thun; || Тунско езеро, *le lac de Thun*.

Тунгузъ, *n.* un Touguse ou Toungouse.

Тургау, *p.* le canton de Thurgovie.

Туринъ, *v.* Turin.

Туркменець, *n.* un Turkoman; || -менски, *adj.*

Турція и Турско, *p.* la Turquie; || -ски, *de Turquie, ottoman*.

Турчинъ, -ркиня, *n.* Ture, -рque; un Osmanli.

Тубингенъ, *v.* Tubingue. [Thuringe.]

Тюрингія, *p.* la Thuringue; || -рингски, *de*

Удженъ, *v.* Oudjein.

Уессанъ, *г.* l'île d'Ouessant (*près de Brest*).

Украйна, *p.* l'Ukraine; || Украински, *de l'Ukraine*.

Умбрія, *p.* l'Ombrie *f.*

Унгариъ или Мажаринъ, -ка, *n.* Hongrois, -oise.

Унгарія, *p.* la Hongrie; || -гареки, *hongrois*.

Унтервалденъ, *p.* le canton d'Unterwald.

Упсала, *p.* Upsal; -салски, *d'Upsal*.

Уралъ, *v.* l'Oural; || -ралски, *ouralien*; || -ски планины, *l'Oural, les monts Ourals m.*

Урбило, *v.* Urbin.

Узеренска валева, *la vallée d'Urseren*.

Утика, *v.* Utique.

Фазисъ, *v.* la Phase ou Rhéon.

Фалуунъ, *v.* Falun ou Falun.

Фалцбургъ, *v.* Phalsbourg.

Фарсала, *p.* Pharsale; -салски, *de Pharsale*.

Ферейски сръдомори, *les îles Féroë f.*

Феррара, *v.* Ferrare; -парски, *de Ferrare*.

Ферро (сръдоморъ —), *l'île de Fer f.*

Фецъ или Фестъ, *v.* Fez.

Филадельфія, *v.* Philadelphie. [pines *f.*

Филиппински сръдомори, *г.* les Philip-

Филистимлянинъ, -янка, *n.* Philistin, -tine.

Финикия, *p.* la Phénicie; || Финикийски, *de Phénicie*.

Финикиянинъ, -янка, *n.* Phénicien, -enne.

Финландецъ, -дка, *n.* Finlandais, -aise.

Финляндія, *p.* la Finlande; || -ландеки, *de Finlande*.

Финнъ, *n.* un Finois; || Фински, *finois, de Finlande*; || -ски заливъ, *le golfe de Finlande*.

Финстерингенъ, *v.* Fénétrange.

Фіонія, *г.* la Fionie, l'île de Fionie *f.*

Фламандецъ, -дка, *n.* Flamand, -aude; ||

-мандеки и -меки, *adj.*

Фландрія, *p.* la Flandre; || -дреки, *de Flandre*.

Флерюсъ, *v.* Fleurus.

Флессингенъ, *v.* Flessingue.

Флорентинець, -янка, *n.* Florentin, -tine.

Флоренція, *v.* Florence; || -рентински, *de Florence*.

Флорида, *p.* la Floride.

Фокея, *p.* la Phocée; || -кийски, *de Phocée*.

Фокенинъ, -янка, *n.* Phocéén, -enne.

Фонтенбло, *v.* Fontainebleau.

Франконія, *p.* la Franconie; || -конски, *de Franconie*. [sur l'Oder-]

Франкфуртъ, *v.* Francfort (*sur le Mein ou*

Франкъ, *n.* un Franc; || -кеки, *des Francs*.

Франца или Френско, *p.* la France; ||

-ренски, *de France, français*.

Фрейбургъ, *v.* Freybourg ou Fribourg.

Френець -нкиня, *n.* Français, -aise.

Фригиець, -ийка, *n.* Phrygien, -enne.

Фригія, *p.* la Phrygie; || -гийски, *de Phrygie*.

Фрисландецъ, -дка, *n.* Frison, -onne.

Фрисландія, *p.* la Frise; || -ландски, *de Frise*.

Фриуль, *p.* le Frioul; -улски, *du Frioul*.

Фулда, *v.* la Fulda; || *v.* Fulde; || -лдеки, *adj.*

Хабсбургъ, *v.* Habsbourg; -бургски, *de Habsbourg*.

Хавана, *v.* la Havane; -вански, *de la Havane*.

Хавръ-де-Грасъ, *v.* le Havre, Havre de Grâce.

Хаха, *v.* la Haye.

Хантi, *г.* Haïti (*anc. saint-Domingo*).

Халдей и Халдеець, *n.* un Chaldéen.

Халдея *p.* la chaldée; || -дейски *de Chaldée*.

Хамбургъ, *v.* Hambourg; -бургски, *de Hambourg*.

Ханзейски градове, *les villes anséatiques, f.*

Хановерець, -ерка, *n.* Hanovrien, -enne.

Хановерь, *v.* Hanovre; || -новерски, *de Hanovre*. [Сцилла-]

Харибда, Charybde (*gouffre en Sicile, гл.*

Харковъ, *v.* Kharkov; -ковски, *de Kharkov*.

Харцъ и Харцъски планины, *le Harz*.

Хейделбергъ, *v.* Heidelberg.

Хекла, *m.* le mont Hecla ou Hékla.

Халиконъ, *m.* le mont Hélicon (*auj. Paléovouni*).

- Хебридски сръдомори, *les Hébrides f.*
Хелвѣтець, *n.* un Helvétien.
Хелвеція, *p.* l'Helvétie *f.*; || -вѣтически, *helvetique.*
Хелсинеоръ и -синеръ, *v.* Elseneur.
Хелсингфорсъ, *v.* Helsingfors.
Хейнгау, *p.* le Hainaut
Херо, *r.* l'Herault; -роски, *de l'Herault.*
Хераклея, *v.* Héracée.
Херкуланъ и -ланумъ, *v.* Herculanium.
Херихуть, *v.* Herrnhut.
Хероней, *v.* Chéronée *ou* Arné; -нейски, *de Chéronée.*
Херсонъ, *v.* Kherson; -сонски, *adj.* (*гл.* Корсунъ).
Херцогенбушъ, *v.* Bois-le-Duc.
Хессенъ, *p.* la Hesse; || -сенски, *hessois.*
Хибернія, *p.* l'Hibernie *f.* (*l'Irlande*); || -берски, *adj.*
Хива, *v. et p.* Khiva; -вински, *de Khiva.*
Хивинець, *n.* un habitant de Khiva.
Хималайскы планины, *l'Himalaya m.* (*anc.* l'Imäüs).
Хіерски сръдомори, *les îles d'Hyères f.*
Холландецъ, -ндка, *n.* Hollandais, -aise.
Холландія, *p.* Hollande; || -ладски, *hollande.*
Холстинецъ -нка, *n.* Hollsteinois, -oise.
Холстинія и -штинія, *p.* le Holstein; || -тински, *adj.*
Хомбургъ, *v.* Hombourg (*au pied de Taunus*).
Хонфлеоръ и Онфлеоръ, *v.* Honfleur.
Хорнвъ, *m.* le mont Horeb.
Хотинъ, *v.* Khotin *ou* Choczim.
Хоттентотъ, -отка, *n.* Hottentot, -tote; -тотски, *adj.*
Худсоновъ заливъ, *la baie d'Hudson.*
Хуни и Хунни, *sm. pl. n.* les Huns *m.*; || -нски, *adj.*
Хуронъ, -нка, *n.* Huron, -onne; || -ронско езеро, *le lac Huron.*
Хуръ, *v.* Coire.
Хюнигенъ, *v.* Huningue.
Цариградъ, *v.* Constantinople; -ригдски, *adj.*
Цвейбрикенъ, *v.* Deux-Ponts; -брикски, *bipontin.*
Цейлонъ и Цейланъ, *l'île de Ceylan f.*
Цейта или Сеута, *i.* Ceute.
Целебесъ или Селебесъ, *i.* Célèbes.
Целти, *sm. pl. n. гл.* Келти; || Цефалонія, *гл.* Кефалонія).
Циклады, *sp. pl. i.* les Cyclades, *f.*
Цитера, *i.* Cythère; -терски, *de Cythère.*
Цугъ, *v.* Zug; || Цугско езеро, *le lac de Zug.*
Цыганинъ, -анка, *n.* Zigeune, Bohémien, -enne; -ански, *adj.*
Цюрихъ, *v.* Zurich; || Цюрихко езеро, *le lac de Zurich.*
Чаславъ, *v.* Czeslau; -славски, *de Czeslau.*
Чатамъ, *v.* Chatham *ou* Chatam.
Челси, *v.* Chelsea.
Черемиси, *sm. pl. n.* les Tchérémisses *m.*
Черито, *l'île de Cérigo.*
Черкесъ, -еска, *n.* Circassien, -enne; Tcherkesse; -кесски, *adj.*
Черковна область, *les Etat, de l'Eglise m.*
Черногорець, -орка, *n.* Monténégrin, -ine.
Черна гора, *p.* le Montenegro; -ногорски, *adj.*
Черно море, *la Mer noire*; -номорски, *adj.*
Черноморець, *n.* un Cosaque *de la Mer noire.*
Чървена Россія, *p.* la Russie rouge.
Чървеникаво море, *la Mer vermeille.*
Чървено море, *la Mer rouge.*
Чесма, *v.* Tchesmé; -мески, *de Tchesmé.*
Честеръ, *v.* Chester; -рески, *de Chester.*
Чехъ, *n.* un Tchèque *ou* Bohême; || Чешски, *tchèque.*
Чеченець, *r.* un Tchétchenze; -ченски, *adj.*
Чили или Чиле, *p.* le Chili; -лийски, *du Chili.*
Чымборасо, *m.* le Chimborazo.
Чолуль, *v.* Cholula.
Чудъ, *sf. n.* les Tchoudes *ou* Finois *m.*; -дски, *adj.*
Чудско езеро, *le lac Peipous.*
Чукча, *n.* un Tchouktschi; || Чукотски носъ, *la presqu'île de Tchouktschis.*
Чухонецъ, -онка, *n.* Finois, -oise; || -хонски, *adj.*
Шампанъ, *p.* la Champagne; -пански, *de Champagne.*
Шаннонъ, *r.* le Shanon.
Шафхаузенъ, *v.* Schaffhouse; -зенски, *de Schaffhouse.*
Швабія, *p.* la Souabe; || Швабеки, *de Souabe.*
Швабъ, -абка, *n.* un *ou* une Souabe,
Шварцвалдъ, *la Forêt noire.*
Шведъ, -адка, *n.* Suédois, -oise.
Швейцарець, -арка, *n.* Suisse, -sesse.
Швейцарія, *p.* la Suisse; || -царски, *de Suisse, suédois.*
Швеція, *p.* la Suède; || Шведски, *de Suède, suédois.*
Шелда и Схелда, *r.* l'Escaut *m.*
Шетландски сръдомори, *les îles Shetland f.*
Шлезвигъ, *v.* Sleswig *et* Schleswig.
Шлетштадъ, *v.* Sélestadt (*en Alsace*).
Шмалкаденъ, *v.* Smalkalde *et* Schmal-kalden.
Шотландецъ, -дка, *n.* Ecossais, -aise.
Шотландія, *p.* l'Ecosse *f.*; || -ландски, *d'Ecosse.*
Шпейеръ, *v.* Spire.
Шпидбергенъ, *i.* le Spitzberg.
Штати (Съединени —), *p.* les 'Etats-unis *m.*
Штейнкрехенъ, *v.* Steinkerque.
Штирія, *p.* la Styrie; || -пски, *adj.*

- Штулвейсенбургъ**, *v.* Albe-Royale, Stuhl-Weissenbourg.
- Штутгартъ и Стутгартъ**, *v.* Stuttgart.
- Щара**, *v.* la Stehara.
- Юкагири**, *m. pl. n.* les Youkaguïres *m.*
- Юлхъ**, *v.* Juliers; -лихски, de Juliers.
- Юра**, *m.* le Jura; -рски, du Jura.
- Ютландія**, *p.* le Jutland; || -ландски, du Jutland.
- Ява**, *г.* l'île de Java *f*; || -вански, de Java, javanais.
- Якутъ**, *n.* un Iakout ou Yakoute
- Ямайка**, *г.* la Jamaïque.
- Янина**, *v.* Janna et Ianina.
- Японецъ -онка**, *n.* Japonais, -aise.
- Японія**, *p.* le Japon; || Японски, du Japon, japonais. [ски, *adj.*
- Ярославль**, *m. v.* Iaroslav (*en Russie*); -слав-
- Ярославъ**, *v.* Iaroslav (*en Galicie*).
- Яффа**, *v.* Jaffa; -фски, de Jaffa.
- Яшъ**, *v.* Jassy et lassy.
- Ѣаворъ**, *m.* le Thabor, mont Thabor.
- Ѣеодосія**, *v.* Théodosie (*anc. Caffa*).
- Ѣессалиецъ**, -ійка, *n.* Thessalien, -enne.
- Ѣессалія**, *p.* la Thessalie; || -лійски, de Thessalie. [thébain.
- Ѣивы и Тивы**, *sf. pl. v.* Thèbes; || Ѣивски, Ѣивянинъ, -янка, *v.* Thébain, -aine.
- Ѣракіецъ**, -ійка, *n.* un ou une Thrace.
- Ѣракія**, *p.* la Thrace; || -кійски, de Thrace.

Р Ъ Ч Н И К Ъ

3А

НАЙ-УПОТРѢБИТЕЛЬНЫѢ КРѢСТИТЕЛЬНЫ ИМЕНА

СЪ ПРАЗДНИЦЫТЪ НА СВЯТЫХЪ

ОТЪ ИСТОЧНА И ВЕЧЕРНЯ ЧЕРКОВА.

Августинъ, <i>m. Augustin</i> ; Августина, <i>f. Augustine</i> .			
Августъ, <i>m. Auguste</i> ; Августа, <i>f. Augusta</i> .	24	ноел.	
Авдій, <i>m. Avdias</i> .	5	септ.	
Абель, <i>m. Abel</i> .			
Авраамъ и Аврамъ, <i>m. Abraham</i> .	6	март.	
Агаѳа, <i>f. Agathe</i> .	5	февр.	
Агаѳонъ, <i>m. Agathon</i> .	20	февр.	
Аггѳи и Аггѳи, <i>m. Aggée</i> .	16	дек.	
Агладѳа, <i>f. Aglaé</i> .	19	дек.	
Агнѳа и Агнеса, <i>f. Agnès</i> .	21	ян.	
Агриппина, <i>f. Agrippine</i> .	23	юн.	
Адамъ, <i>m. Adam</i> .			
Адолфъ, <i>m. Adolphe</i> .			
Адрианъ, <i>m. Adrien</i> .	26	авг.	
Акилина, <i>f. Aquiline</i> .	13	юн.	
Александра, <i>f. Alexandrine</i> .	21	апр.	
Александръ, <i>m. Alexandre</i> .	30	авг.	
Алексѳй и Алеко, <i>m. Alexis</i> .	12	февр.	
Алонсѳн, <i>m. Aloyse</i> .			
Албертъ и Албрехтъ, <i>m. Albert</i> .			
Алфонсъ, <i>m. Alphonse</i> .			
Амалѳа, <i>f. Amélie</i> .			
Амвросѳй, <i>m. Ambroise</i> .	7	дек.	
Амедей и Амадей, <i>m. Amédée</i> .			
Анастасъ, <i>m. dim. Танко</i> .	22	ян.	
Анастасѳа, <i>f. Anastasie</i> .	22	дек.	
Анатолѳй, <i>m. Anatole</i> .	3	юл.	
Андрей, <i>m. André</i> .	30	ноел.	
Анисѳа, <i>f. Anysie</i> .	30	дек.	
Анна, <i>f. Anne</i> .	3	фев.	
Антонина, <i>f. Antonine</i> .	1	мар.	
Антоѳий и Антонъ, <i>m. Antoine</i> .	17	ян.	
Апполинарѳй, <i>m. Appolinaire</i> .	23	юл.	
Арнолдъ, <i>m. Arnaud</i> .			
Арсенѳй, <i>m. Arsène</i> .	8	маѳ.	
Архипъ, <i>m. Archippe</i> .	19	фев.	
Аѳанасъ, <i>m. dim. Тачо, Athanase</i> .	2	маѳ.	
Балтазаръ и Балтасаръ, <i>m. Balthasar</i> .			
Берта, <i>f. Berthe</i> .			
Богданъ, <i>m. Dieudonne (гл. Тео-доть)</i> .	28	мар.	
Болеславъ, <i>m. Boleslas</i> .	18	авг.	
Борисъ, <i>m. Boris</i> .	2	маѳ.	
Валентинъ, <i>m. Valentin</i> .	24	апр.	
Валерѳанъ и Валерѳй, <i>m. Valérien</i> .	22	ноел.	
Варвара, <i>f. Barbe</i> .	4	дек.	
Варнава, <i>m. Barnabé</i> .	11	юн.	
Варѳоломей, <i>m. Barthélemi</i> .	25	авг.	
Василь, <i>m. Basile</i> .	7	мар.	
Вассѳанъ, <i>m. Bassien</i> .	10	юн.	
Венедиктъ, <i>m. Benoît</i> .	14	мар.	
Венѳиаминъ, <i>m. Benjamin</i> .	13	окт.	
Венцеславъ, <i>m. Wenzeslas</i> .	26	мар.	
Викторъ, <i>m. Victor</i> ; Викторѳа, <i>f. Victoire</i> .	10	мар.	
Вилхѳамъ, <i>m. Wilhelm, Guillaume</i> .			
Винцентѳй и Викентѳй, <i>m. Vincent</i> .	11	ноел.	
Витъ, <i>m. Guy</i> .	15	юн.	
Владимиръ, <i>m. Vladimir</i> .	15	юл.	
Владиславъ, <i>m. Vladislav, Ladislav</i> .			
Власѳй и Власъ, <i>m. Blaise</i> .	11	фев.	
Вонѳатѳй и Бонѳацѳй, <i>m. Boniface</i> .	19	дек.	
Вѳѳра, <i>f. Vera (Ste Foi)</i> .	17	септ.	
Гаврѳилъ и Гавриѳлъ, <i>m. Gabriel</i> .	13	юл.	
Георгѳй и Гергѳн, <i>m. George</i> .	23	апр.	
Герасимъ, <i>m. Gerasime</i> .	4	мар.	
Гервасѳй, <i>m. Gervais</i> .	14	окт.	
Германъ, <i>m. Germain</i> .	12	маѳ.	
Гликерѳа, <i>f. Glycère</i> .	13	мар.	
Глѳѳбъ, <i>m. Glebe</i> .	5	сеп.	
Григорѳй и -горъ, <i>m. Grégoire</i> .	17	ноел.	
Давидъ, <i>m. David</i> .	26	юн.	
Дамѳанъ и Дамѳянъ, <i>m. Damien</i> .	1	ноел.	
Данѳилъ, <i>m. Daniel</i> .	17	дек.	
Дарѳа, <i>f. Darie</i> .	19	мар.	
Димитрѳъ, <i>m. dim. Митко, Démétrius</i> .	26	окт.	
Дисидерѳй, <i>m. Didier</i> .	19	сеп.	
Диомѳидъ, <i>m. Diomède</i> .	3	юл.	
Дионисѳй, <i>m. Denis</i> .	3	окт.	
Дорѳеѳа, <i>f. Dorothee</i> .	6	фев.	
Евва, <i>f. Eve</i> .			
Евгенѳй, <i>m. Eugène</i> .	7	мар.	
Евгенѳа, <i>f. Eugénie</i> .	24	дек.	
Евдокимъ, <i>m. Eudoxime</i> .	31	юл.	
Евдокѳа, <i>f. Eudoxie</i> .	1	мар.	

Евѣлія, <i>f.</i> Eulalie	12 авг.	Клеопатра, <i>f.</i> Cleopâtre	19 окт.
Евстаѣій, <i>m.</i> Eustathe	30 сеп.	Климентъ, <i>m.</i> Clement	25 нояб.
Евѣхій, <i>m.</i> Prosper	6 апр.	Кодратъ, <i>m.</i> Quadrat	10 мар.
Евѣмій, <i>f.</i> Euphémie	16 сеп.	Константинъ, <i>m. dim.</i> Коста, Constantin	21 май.
Евѣросинія, <i>f.</i> Euphrosine	25 сеп.	Косма <i>fam.</i> Кузманъ, <i>m.</i> Cosme	1 нояб.
Евѣомій, <i>m.</i> Euthyme	15 окт.	Ксенія, <i>f.</i> Xenie	24 ян.
Едуардъ, <i>m.</i> Edouard		Ксенофонтъ, <i>m.</i> Xénophon	26 ян.
Екатерина, <i>f.</i> Catherine	24 нояб.	Лаврентій, <i>m.</i> Laurent	10 авг.
Елена, <i>f.</i> Hélène	21 май.	Лазаръ, <i>m.</i> Lazare	17 окт.
Елеонора, <i>f.</i> Eléonore		Леонцій, <i>m.</i> Léontius	18 июн.
Елисавета, <i>f.</i> Elisabethe	5 сеп.	Логинъ и Лонгинъ, <i>m.</i> Longin	16 окт.
Емануилъ и Мануилъ, <i>m.</i> Emmanuel	17 июн.	Либовъ, <i>f.</i> Aimée (Ste Charité)	17 сеп.
Емеліанъ, <i>m.</i> 'Emilien	8 авг.	Лука, <i>m. fam.</i> Дулчо, Luc	18 окт.
Епифаній, <i>m.</i> 'Epiphane	12 май.	Лукіанъ и Луціанъ, <i>m.</i> Lucien	15 окт.
Ерасмъ, <i>m.</i> 'Erasme	24 фев.	Людмила, <i>f.</i> Ludmilla	16 сеп.
Ермогенъ, <i>m.</i> Hermogène	10 дек.	Людвикъ и Лудовикъ, <i>m.</i> Louis	
Ермолай, <i>m.</i> Hermolaüs	26 июл.	Лжвъ, <i>m</i> ; Léon; Лжвовъ, de Léon	18 фев.
Есперъ, <i>m.</i> Espère	2 май.	Маврикій и Морицъ, <i>m.</i> Maurice	10 июл.
Ефремъ, <i>m.</i> 'Ephraïm, 'Ephrème	28 ян.	Магдалина, <i>f.</i> Madelaine, Madelon	22 июл.
Жанета, <i>f.</i> Jeanette, Jenny	3 фев.	Макарій, <i>m.</i> Macaire	19 ян.
Женевіева, <i>f.</i> Geneviève		Максиміліанъ, <i>m.</i> Maximilien, Max	22 окт.
Жозефина, <i>f.</i> Joséphine		Максимъ, <i>m.</i> Maxime	21 ян.
Захей и Захей, <i>m.</i> Zachée	18 нояб.	Маргарита и -герита, <i>f.</i> Marguerite, Margot	
Захарія, <i>m.</i> Zacharie	5 сеп.	Марія, <i>f. dim.</i> Мика, Marie	22 июл.
Зинаида, <i>f.</i> Zénéide	11 окт.	Мартинъ, <i>m.</i> Martin	14 апр.
Зиновій, <i>m.</i> Zénobius; Зиновія, <i>f.</i> Zénobie	30 окт.	Марѳа, <i>f.</i> Marthe	1 сеп.
Зоя, <i>f.</i> Zoé	18 дек.	Матилда, <i>f.</i> Mathilde	
Иванъ, <i>m. dim.</i> Иванчо, Jean	24 июн.	Матрона, <i>f.</i> Matrone	18 май.
Игнатъ, <i>m.</i> Ignace	29 нояб.	Матѳей, <i>m.</i> Matthieu	9 авг.
Изабелла, <i>f.</i> Isabelle		Матѳій, <i>m.</i> Matthias	5 акт.
Иларіонъ, <i>m.</i> Hilarion	21 окт.	Меланія, <i>f.</i> Mélanie	31 дек.
Илія и Ілю, <i>m.</i> 'Elie	20 июл.	Меркурій, <i>m.</i> Mercure	24 нояб.
Інокентій, <i>m.</i> Innocent	26 нояб.	Методій, <i>m.</i> Méthode	30 июн.
Іраклій, <i>m.</i> Héraclius	9 мар.	Мина, <i>f.</i> Mina	5 ян.
Ірина, <i>f.</i> Irène	5 май.	Митрофанъ, <i>m.</i> Métrophane	4 июн.
Іродіонъ, <i>fam.</i> Радіонъ, <i>m.</i> Hérodien	8 апр.	Михаилъ, <i>m. fam.</i> Михаль, Michel	8 нояб.
Ісаакъ, <i>m.</i> Isaac	30 май.	Михей, <i>m.</i> Michée	14 авг.
Ісаія и Исай, <i>m.</i> Isaïe	16 фев.	Модестъ, <i>m.</i> Modeste	16 май.
Ісидоръ, <i>m.</i> Isidore	14 фев.	Моисей, <i>m.</i> Moïse	26 июл.
Іакинвъ, <i>m.</i> Hyacinthe	3 июл.	Надѣжда, <i>f.</i> Espérance	17 сеп.
Іаковъ и Іковъ, <i>m.</i> Jacques, Jacob	30 апр.	Наркисъ, <i>m.</i> Narcisse	31 окт.
Іаннуарій, <i>m.</i> Janvier	21 апр.	Наталиа и -галия, <i>f.</i> Natalie	26 авг.
Іезекииль, <i>m.</i> Ezéchiél	21 июл.	Непомукъ, <i>m.</i> Népomucène	
Іеремія, <i>m.</i> Jérémie	1 май.	Несторъ, <i>m.</i> Nestor	26 окт.
Іеронимъ, <i>m.</i> Jérôme	15 июн.	Никита, <i>m.</i> Nicéas	3 апр.
Іоакимъ, <i>fam.</i> Ікимъ, <i>m.</i> Joachim	9 сеп.	Никифоръ, <i>m.</i> Nicéphore	9 февр.
Іоанникій, <i>m.</i> Joannicius, Joanne	4 нояб.	Никодимъ, <i>m.</i> Nicodème	2 авг.
Іовъ, <i>m.</i> Job	6 май.	Николай, <i>m. dim.</i> Никола, Колю, Nicolas	6 дек.
Іона, <i>m.</i> Jonas	28 мар.	Никонъ, <i>m.</i> Nicon	22 мар.
Іосифъ, <i>m.</i> Joseph	4 апр.	Олимпій, <i>m.</i> Olympe	30 июл.
Іудифъ, <i>f.</i> Judith		Олга, <i>f.</i> Olga	11 июл.
Іазимиръ, <i>m.</i> Casimir		Онисимъ, <i>m.</i> Onésime	15 фев.
Іарль, <i>m.</i> Charles		Онуфрій, <i>m.</i> Onuphre	12 июн.
Іаприанъ, <i>m.</i> Cyprien	2 окт.	Павель и Павле, <i>m.</i> Paul	29 июн.
Іакиллъ, <i>m.</i> Cyrille	18 мар.		
Іавлдія, <i>m.</i> Claude	31 ян.		

Павла и Павлина, <i>f. Pauline</i>	3 июн.	Филиксъ и Феликсъ, <i>m. Felix</i>	6 июл.
Павлинъ, <i>m. Paulin</i>	23 ян.	Филимонъ, <i>m. Philémon</i>	22 ноям.
Памфилъ, <i>m. Pamphyle</i>	16 фев.	Филиппъ, <i>m. Philippe</i>	14 ноям.
Панкратій, <i>m. Pancrace</i>	9 июл.	Филицата, <i>f. Félicité</i>	25 ноям.
Панталеимонъ, <i>m. Pantaléon</i>	27 июл.	Фирминъ, <i>m. Firmin</i>	24 июн.
Параскева, <i>f. Parascève</i>	26 июл.	Флавіанъ, <i>m. Flavien</i>	18 фев.
Пелагія, <i>f. Pélagie</i>	4 май.	Флорентій, <i>m. Florent, Florentin</i>	18 авг.
Петръ <i>m. dim.</i> Петко, <i>Pierre</i>	29 июн.	Флоръ, <i>m. Florus</i>	18 дек.
Пій, <i>m. Pius, Pie</i>		Фока, <i>m. Phocas</i>	22 сеп.
Платонъ, <i>m. Platon</i>	18 ноям.	Фотій, <i>m. Photius</i>	12 авг.
Поликарпъ, <i>m. Polycarpe</i>	23 фев.	Францискъ и Францъ, <i>m. François</i>	
Полиевктъ, <i>m. Polyeucte</i>	9 ян.	Фридерихъ, <i>m. Frédéric</i>	
Прокопій, <i>m. Procope</i>	8 июл.	Харалампій, <i>fam. -ламъ, m.</i>	
Прохоръ, <i>m. Prochor</i>	28 июл.	Charalampe	10 фев.
Пулхерія, <i>m. Pulchérie</i>	7 авг.	Харитонъ, <i>m. Chariton</i>	28 сеп.
Рахиль, <i>f. Rachel</i>		Хенрихъ, <i>m. Henri</i>	
Ревекка, <i>f. Rébecca</i>		Хиларій, <i>m. Hilaire</i>	12 июл.
Родионъ, <i>m. Rodion</i>	10 ноям.	Хіонія, <i>f. Chionie</i>	16 апр.
Романъ, <i>m. Romain</i>	29 ян.	Хонорій, <i>m. Honoré et Honorius</i>	
Руфъ, <i>m. Rufus</i>	8 апр.	Христина, <i>f. Christine</i>	24 июл.
Савва, <i>m. Séba, Sabbas</i>	5 дек.	Христіанъ, <i>m. Chrétien</i>	
Сампсонъ, <i>m. Samson</i>	27 июн.	Христофоръ, <i>m. Christophe</i>	
Самуилъ, <i>m. Samuel</i>	20 авг.	Хугонъ, <i>m. Hugues</i>	
Севастіанъ, <i>m. Sébastien, Bastien</i>	18 дек.	Целестинъ и Келестинъ, <i>m.</i>	
Серафима, <i>f. Séraphine</i>	29 июл.	Celestin	8 апр.
Сергій и Сергій, <i>m. Serge</i>	7 окт.	Целскій и Келскій, <i>m. Celse</i>	14 окт.
Силвестръ, <i>m. Sylvestre</i>	2 ян.	Цецилія и Кикилія, <i>f. Cécile</i>	22 ноям.
Симеонъ и Симіонъ, <i>m. Siméon</i>	3 фев.	Шарлотта, <i>f. Charlotte</i>	
Симонъ и Семонъ, <i>m. Simon</i>	10 май.	Юліана и Уліана, <i>f. Julienne</i>	21 дек.
Снетъ, <i>m. Seth</i>		Юліанъ и Уліанъ, <i>m. Julien</i>	24 июн.
Соломонія и -монда, <i>f. Salomé</i>	1 авг.	Юлій, <i>m. Jules</i> 21 июн. Юлія, <i>f. Julie</i>	18 май.
Соломонъ, <i>m. Salomon</i>		Юстиніанъ, <i>m. Justinien</i>	14 ноям.
Софія, <i>f. Sophie</i>	17 сеп.	Юстинъ и Іустинъ, <i>m. Justin</i>	1 июн.
Софроній, <i>m. Sophronius</i>	11 мар.	Идвига, <i>f. Hedwige</i>	
Станиславъ, <i>m. Stanislas</i>		Ѳаддей, <i>m. Thaddée, Thadée</i>	21 авг.
Стефанида, <i>f. Stéphanie</i>	11 ноям.	Ѳалалей, <i>m. Thallalée</i>	30 май.
Стефанъ, <i>n. Etienne</i>	27 дек.	Ѳекла, <i>f. Thécla, Thècle</i>	24 сеп.
Сусанна, <i>f. Susanne</i>	6 июн.	Ѳеодора и Ѳеодора, <i>f. Théodora</i>	10 мар.
Татіана, <i>f. Tatiane</i>	12 ян.	Ѳеодоръ и Тодоръ, <i>m. Théodore</i>	8 фев.
Терезія и -реза, <i>f. Thérèse</i>		Ѳеодосій, <i>m. Théodose</i>	11 ян.
Тимошей, <i>m. Timothée</i>	22 ян.	Ѳеодосія, <i>f. Théodosie</i>	20 мар.
Товій и Товитъ, <i>m. Tobie</i>		Ѳеодотъ, <i>m. Théodot, Dieudonné</i>	7 ноям.
Трифонъ, <i>m. Tryphon</i>	1 фев.	Ѳеодуль, <i>m. Théodule</i>	5 апр.
Трофимъ, <i>n. Trophime</i>	23 июл.	Ѳеоктиста, <i>f. Theoctiste</i>	31 ян.
Улрика, <i>f. Ulrique, Udalrique</i>		Ѳеофанъ, <i>m. Théophane</i>	12 мар.
Улрихъ, <i>m. Ulric, Udalric</i>		Ѳеофилъ, <i>m. Théophile</i>	2 дек.
Урбанъ и Урбанъ, <i>m. Urbain</i>	23 июн.	Ѳирсѣ, <i>m. Thirsus</i>	14 дек.
Урсула, <i>f. Ursule</i>		Ѳома, <i>m. Thomas</i>	6 окт.
Фабій и Фабіанъ, <i>m. Fabien</i>	5 авг.		
Февронія, <i>f. Fébronie</i>	25 июн.		

РЪЧНИКЪ

НА

ИСТОРИЧЕСКИ ВЕТЫ И НОВЫ ИМЕНА,

НА КОИТО ПРАВОПИСАНИЕТО НЕ Е СЪЩОТО ВЪ ДВАТА ЕЗЫКА.

- Аббатучи, *m. indécl.* Abatucci.
 Абелардъ и Абеларъ, *m.* Abailard, Abélard.
 Аввакумъ, *m.* Nabacuc.
 Августулъ, *m.* Angustule.
 Авессаломъ (*hébr.* Авшаломъ), *m.* Absalon.
 Аврелианъ, *m.* Aurélien.
 Агатокулъ, *m.* Agathocle.
 Агезилай, *m.* Agésilas.
 Агуадо, *m.* Aguado.
 Аларихъ или Аларикъ, *m.* Alaric.
 Алексій Комнинъ, *m.* Alexis Comnène.
 Алкей, *m.* Alcée; -кеовъ, d'Alcée.
 Алкивиадъ и Алцибиадъ, *m.* Alcibiade.
 Албоинъ, *m.* Alboin.
 Америкъ-Веспучий, *m.* Améric-Vespuce.
 Амурадъ и Мурадъ, *m.* Amurat.
 Амфиクションи, *sm. pl.* les Amphyctions *m.*
 Анаксагоръ, *m.* Anaxagore.
 Андромаха, *f.* Andromaque.
 Анкъ-Марцій, *m.* Aneus-Martius.
 Аннибалъ, *m.* Annibal.
 Анзизъ, *m.* Anchise; -хизовъ, d'Anchise.
 Апеллесъ, *m.* Apelles; -лесовъ, d'Apelles.
 Апраксинъ, *m.* Apraxine.
 Апулей, *m.* Apulée; -леовъ, d'Apulée.
 Аракчеевъ, *m.* Arakcheïef.
 Аргонавти, *sm. pl.* les Argonautes *m.*
 Аристотель, *m.* Aristote; -тотеленъ, d'Aristote.
 Арсакъ, *m.* Arsace. [Longuemain.
 Артаксерксъ (Дългоръкъ), *m.* Artaxerxès.
 Архимедъ, *m.* Archimède; -медовъ, d'Archimède.
 Астиагъ, *m.* Astyage.
 Ахасверъ, *m.* Assuérus. [d'Achille.
 Ахиллъ и Ахиллесъ, *m.* Achille; -лесовъ,
 Аксъ, *m.* Ajax; -ксовъ, d'Ajax.
 Аталія или Аталія, *f.* Athalie.
 Аѳиней и Аѳеней, *m.* Athénée.
 Аѳинодоръ, *m.* Athénodore.
 Байронъ и Бейронъ, *m.* Byron.
 Баратынски, *adj. sm.* Baratynski.
 Барбаросса, *m.* Barberousse (*surnom*).
 Баторій, *m.* Bathory.
 Батый, *m.* Batou-Khan ou Batu-Khan.
 Ватюшковъ, *m.* Batiouchekof.
 Баязетъ и Баезидъ, *m.* Bajazet.
 Берцелиусъ, *m.* Berzelius.
 Бетховенъ, *m.* Beethoven.
- Блюхеръ, *m.* Blücher.
 Богдановичъ, *m.* Bogdanovitch.
 Бороздинъ, *m.* Borozdine ou Barazdine.
 Бохарне, *m. indécl.* Beauharnais.
 Брутъ, *m.* Brutus.
 Бюффонъ, *m.* Buffon.
 Валленштейнъ, *m.* Wallenstein.
 Валтеръ-Скоттъ, *m.* Water-Scott.
 Велисарій, *m.* Bélisaire.
 Веллингтонъ, *m.* Wellington.
 Виландъ, *m.* Wieland.
 Вилхелмъ Телль, *m.* Guillaume Tell.
 Виргилій, *m.* Virgile; -гиліовъ, de Virgile.
 Витрувій, *m.* Vitruve; -трувиовъ, de Vitruve.
 Виянтъ, *m.* Bias.
 Вилгорски, *adj. sm.* Vielhorski.
 Владиміръ Великий, *m.* Vladimir le Grand.
 Волтеръ, *m.* Voltaire.
 Вяземски, *adj. sm.* Viazemski.
 Галилей, *m.* Galilée; -леовъ, de Galilée.
 Гвельти и Гибеллини, *sm. pl.* les Gulfs et les Guibelins *m.*
 Германикъ, *m.* Germanicus.
 Геоте, *m. indécl.* Goethe.
 Гнѣдичъ, *m.* Gnéditch.
 Голицынъ, *m.* Galitzine.
 Гракхъ, *m.* Gracchus.
 Граціанъ, *m.* Gratien.
 Грибоѣдовъ, *m.* Griboyédof.
 Гроціусъ, *m.* Grotius.
 Гутенбергъ, *m.* Gutenberg.
 Гюизъ и Гизъ, *m.* Guise.
 Дамаскинъ, *m.* Damascène (*surnom*).
 Данай, *m.* Danaüs.
 Дарій Истаспъ, *m.* Darius Hystaspe.
 Дашковъ, *m.* Dachekof. [calion.
 Девакаліонъ, *m.* Deucalion; -ліоновъ, de Deu-
 дейокъ и Дейоцесъ, *m.* Déjocès.
 Делавинъ, *m.* Delavigne.
 Делиль, *m.* Delille. [Démosthène.
 Демосѳенъ, *m.* Démosthène; -ѳеновъ, de
 Державинъ, *m.* Derjavine.
 Децій, *m.* Decius.
 Деянира, *f.* Déjanire.
 Джонсонъ, *m.* Johnson.
 Джустиніани, *m. indécl.* Giustiniani.
 Дидона, *f.* Didon.
 Диогенъ, *m.* Diogène; -геновъ, de Diogène.

- Диоклеціанъ, *m.* Dioclétien.
 Диомидъ и Диомедъ, *m.* Diomède.
 Дюреръ, *m.* (Албрехтъ) Albert Dürer.
 Евклидъ, *m.* Euclide; -клидовъ, *d'* Euclide.
 Евменъ и Евмений, *m.* Eumène.
 Еврипидъ, *m.* Euripide; -пидовъ, *d'* Euripide.
 Евтропъ и Евтропій, *m.* Eutrope.
 Егей, *m.* 'Egée; -геовъ, *d'* 'Egée.
 Единъ, *m.* Oedipe; -диповъ, *d'* Oedipe.
 Езра, *m.* Esdras.
 Езопъ, *m.* Esopé.
 Екатерина Велика, *f.* Catherine la Grande.
 Еней, *m.* 'Enée; -неовъ, *d'* 'Enée.
 Епаминондъ, *m.* Epaminondas.
 Ератосенъ, *m.* 'Eratosthène.
 Есхилъ, *m.* Eschyle.
 Жанлась, *f.* (Г-ца), Madame de Genlis.
 Ждановски, *adj. sm.* Jdanovski.
 Жераръ, *m.* Gérard.
 Жофрегъ, *m.* Jauffret.
 Жуковски, *adj. sm.* Joukovski.
 Заіончекъ, *m.* Zaionczek.
 Залцманъ, *m.* Salzmänn.
 Зеновія, *f.* Zénobie.
 Зубовъ, *m.* Zoubof.
 Израиль, *m.* Israël.
 Изяславъ, *m.* Iziaslaf.
 Иппократъ, *m.* Hippocrate.
 Иродотъ, *m.* Hérodote.
 Иродъ, *m.* Hérode.
 Ифигенія, *f.* Iphigenie.
 Езекииль, *m.* Ezechiel.
 Јероваамъ, *m.* Jéroboam.
 Іисусъ Навинъ, *m.* Josué.
 Іоанна д' Аркъ, *f.* Jeanne d'Arc.
 Кадмъ, *m.* Cadmus.
 Каллисеевъ, *m.* Callisthène.
 Калпурній, *m.* Calpurnius.
 Карамзинъ, *m.* Karamzine.
 Карлъ Голѣмый, *m.* Charlemagne.
 Кастелре и Кестларъ, *m. indécl.* Castlereagh.
 Квинтиліанъ, *m.* Quintilien.
 Квинтъ-Курцій, *m.* Quinte-Curée.
 Кекропъ, *m.* Cécrops.
 Кеннингъ, *m.* Cannig.
 Керубинъ, *m. indécl.* Cherubini.
 Кимонъ, *m.* Cimon.
 Киръ, *m.* Cyrus.
 Клавдіанъ, *m.* Claudien.
 Клеовуль, *m.* Cléobule.
 Клопштокъ, *m.* Klopstock.
 Клотарій, *m.* Clotaire.
 Княженинъ, *m.* Kniajenine.
 Колумбъ и Коломбъ, *m.* Colomb.
 Конфуцій, *m.* Confucius; -ціовъ, *de* Confucius.
 Корнелій Непотъ, *m.* Cornélius Népos.
 Корнель, *m.* Cornelle.
 Кореждо, *m.* le Corége.
 Крезъ, *m.* Crésus; -езовъ, *de* Crésus.
 Кромвель, *m.* Cromwell.
 Крыловъ, *m.* Krylof.
 Ксенофонтъ, *m.* Xénophon.
 Ксерксъ, *m.* Xerxès.
 Кукъ, *m.* Cook; -уковъ, *de* Cook.
 Куриаци, *sm. pl.* les Curiaces *m.*
 Кювье, *m. indécl.* Cuvier.
 Лафонтенъ, *m.* Lafontaine.
 Лахарпъ, *m.* La Harpe.
 Леонидъ, *m.* Léonidas.
 Лещински, *adj. sm.* Leszezinski.
 Лякургъ, *m.* Lycurgue.
 Лисимахъ, *m.* Lysimaque.
 Ломоносовъ, *m.* Lomonossof.
 Лопухинъ, *m.* Lapoukhine.
 Лотарій и Лотаръ, *m.* Lotaire.
 Лукіанъ, *m.* Lucien.
 Лукреція, *f.* Lucrèce.
 Лукуллъ, *m.* Lucullus.
 Лютеръ, *m.* Luther.
 Маккавей, *m.* Macchabée.
 Максенцій, *m.* Maxence.
 Марлборо, *m. indécl.* Marlborough.
 Манлій, *m.* Manlius.
 Маркъ-Аврелій, *m.* Marc-Aurèle.
 Маусанлъ, *m.* Mathusalem.
 Меденъ, *f.* Médée.
 Медицисъ и Медичи, *m.* Médicis.
 Менелай, *m.* Ménélas; -наовъ, *de* Ménélas.
 Меценатъ, *m.* Mécène.
 Мещерски, *adj. sm.* Mestcherski.
 Микель-Анджело, *m.* Michel-Ange.
 Монтанъ и Монтень, *m.* Montaigne.
 Моцартъ, *m.* Mozart.
 Мурильо, *m.* Murillo.
 Муръ, *m.* Moore.
 Мухаммедъ, *m.* Mahomet.
 Навуходоносоръ, *m.* Nabuchodonosor.
 Неемъ, *m.* Néhémie.
 Ниній, *m.* Ninias.
 Ной, *m.* Noé; Ноевъ, *de* Noé.
 Нума Помпилій, *m.* Numa Pompilius.
 Нютонъ и Невтонъ, *m.* Newton; -тоновъ, *de* Newton.
 Нѣмцевичъ, *m.* Niemcewicz.
 Овидій Насонъ, *m.* Ovide Nason.
 Огигій, *m.* Ogygès.
 Огнискій, *adj. sm.* Oguinski.
 Октавій, *m.* Octave.
 Орфей, *m.* Orphée.
 Павзаний, *m.* Pausanias; -заниовъ, *de* Pausanias.
 Пакувій, *m.* Pacuvius.
 Патрокль, *m.* Patrocle.
 Перикль и Периклесь, *m.* Périclès.
 Перуджино, *m.* le Perugin.
 Песталози, *m. indécl.* Pestalozzi.
 Петръ Великий, *m.* Pierre le Grand.
 Пѣпинъ Кжскій, *m.* Pépin le Bref.
 Пирръ, *m.* Pyrrhus.
 Пифагоръ, *m.* Pythagore.

- Плавть**, *m.* Plaute; -автовъ, de Plaute.
Плутархъ, *m.* Plutarque; -арховъ, de Plutarque.
Пожарски, *adj. sm.* Pojarski.
Полвій и Полибій, *m.* Polybe.
Помпей, *m.* Pompée; -пеовъ, de Pompée.
Потіомкинъ, *m.* Potemkine ou Potiomekine.
Потоцки, *adj. sm.* Potocki.
Псамметихъ, *m.* Psammétique.
Птоломей, *m.* Ptolomée.
Пушкинъ, *m.* Pouchekine.
Рафаель, *m.* Raphaël.
Регулъ, *m.* Régulus; -гуловъ, de Régulus.
Реомюръ, *m.* Réaumur; -мюровъ, de Réaumur.
Ржевски, *adj. sm.* Rjevski.
Ровоамъ, *m.* Roboam.
Ромулъ, *m.* Romulus.
Румянцовъ, *m.* Roumiantzev.
Рюрикъ, *m.* Rurik.
Рюйшъ и Рейшъ, *m.* Ruysch.
Саллустій, *m.* Salluste.
Саулъ, *m.* Saül.
Сафо и Сафо, *f.* Sapho.
Селевкъ, *m.* Séleucus.
Семирамида, *f.* Sémiramis; -мидинъ, de Sémiramis.
Сеннахиримъ, *m.* Sennachérib.
Семъ, *m.* Sem.
Сетъ, *m.* Seth.
Собѣски, *adj. sm.* (Іоаннъ), Jean Sobieski.
Сократъ, *m.* Socrate.
Сципіонъ, *m.* Scipion.
Сюлли, *m. indécl.* Sully.
Тарквиній, *m.* Tarquin.
Тассо или Тассъ, *m.* le Tasse.
Тацитъ, *m.* Tacite; -цитовъ, de Tacite.
Теренцій, *m.* Térence; -ренціовъ, de Térence.
Тиверій и Тиберій, *m.* Tibère.
Титъ-Ливій, *m.* Tite-Live.
Титіанъ, *m.* le Titien.
Траянъ, *m.* Trajan; -яновъ, de Trajan.
Улиссъ и Одиссей, *m.* Ulysse.
Улфіла, *m.* Ulphilas.
Фабрицій, *m.* Fabricius.
Фарамундъ, *m.* Pharamond.
Федръ, *m.* Phèdre *m.* || **Федра**, *f.* Phèdre *f.*
Фокіонъ, *m.* Phocion.
Фонъ-Визинъ, *m.* von-Wiesin.
Фоссъ, *m.* Voss.
Франклинъ, *m.* Franklin.
Хагедорнъ, *m.* Hagedorn.
Хайдинъ и Хайдень, *m.* Heydin.
Хамъ, *m.* Cham; **Хамовъ**, de Cham.
Харуяъ-Алрашидъ, *m.* Haroun-al-Rachid.
Хезіодъ и Исіодъ, *m.* Hésiode.
Хелвенціусъ, *m.* Helvetius.
Хемницеръ, *m.* Khemnitzer ou Chemnitzner.
Хераклій и Ираклій, *m.* Héraclius.
Хименесъ, *m.* Ximenes.
Хоргартъ, *m.* Horgarth.
Хозрой, *m.* Kosroès.
Хомеръ и Омаръ, *m.* Homère; -ровъ, d'Homère.
Хораций, *m.* Horace; -раціовъ, d'Horace.
Хумболтъ, *m.* Humboldt.
Цамисхій, *m.* Zimiscès.
Цинциннатъ, *m.* Cincinnatus.
Цийеронъ, *m.* Cicéron; -роновъ, de Cicéron.
Ціаксаръ и Кіаксаръ, *m.* Cyaxare.
Чарториески, *adj. sm.* Czartoryski.
Чаттертонъ, *m.* Chatterton.
Чернышовъ, *m.* Tschernychof ou Czernychew.
Чимароза, *m.* Cimarosa.
Чингидъ-Ханъ, *m.* Gengis-Khan ou Djen-gis-Khan.
Шатобрианъ, *m.* Chateaubriand.
Шекспиръ, *m.* Shakespeare.
Шиллеръ, *m.* Schiller.
Шичковъ, *m.* Chichékov.
Шревелій и Шревелиусъ, *m.* Schrevelius.
Щербатовъ, *m.* Stecherbatof.
Ювеналь и Ювеналій, *m.* Juvenal.
Югурта, *m.* Jugurtha.
Юлій Цесаръ, *m.* Jules César.
Юмъ, *m.* Hume.
Юнгъ, *m.* Young; || **Юнгъ**.
Япетъ, *m.* Japhet.
Ярославъ, *m.* Yaroslaf.
Θалесъ, *m.* Thalès.
Θемистоклѣ, *m.* Thémistocle.
Θеокритъ, *m.* Théocrite.
Θома Кемпійски, *m.* Thomas a Kempis.
Θрасуль, *m.* Thrasybule.
Θукидидъ, *m.* Thueydide.

МИТОЛОГИЧЕСКИ РЪЧНИКЪ.

ТОЙ ОБНЕМА

ИМЕНАТА НА ПО-ГЛВАНЫТЪ

ГРЪЦКЫ, РИМСКЫ, ИНДУСКЫ, ЕГИПЕТСКЫ, СКАНДИНАВСКИ И СЛАВЯНСКИ БОЖЕСТВА.

Аврора, *f.* l'Aurore *f.* déesse du jour.
 Австръ, *m.* Auster, le vent du midi.
 Аглия или Егле, *f.* Aglaé, une des Grâces.
 Агня, *m. indécl.* Agni, dieu du feu.
 Адонисъ, *m.* Adonis, beau jeune homme.
 Адрастея, *f.* Adrastée (*гл.* Немезида).
 Аквилонъ или Борея, *m.* Aquilon, Borée, le vent du nord.
 Алектъ, *f.* Alecto, une des Furies.
 Амазонки, *sf. pl.* les Amazones *f.* (*guerrières*).
 Амалтея, *f.* Amalthée, nourrice de Jupiter.
 Амброзия, *sf.* l'ambrosie *f.* nourriture des dieux.
 Аммонъ, *m.* Ammon, Jupiter Amon.
 Амуръ, *m.* l'Amour *m.* Cupidon.
 Амфитрита, *f.* Amphitrite, épouse de Neptune.
 Ангелона, *f.* Angerone, déesse du silence.
 Аннона, *f.* Annona, déesse de l'abondance.
 Анубисъ, *m.* Anubis, gardien des dieux.
 Аониды, *sf. pl.* les Aonides *f.* surnom des Muses.
 Аписъ, *m.* Apis, le taureau sacré.
 Аполлонъ, *m.* Apollon, dieu des arts.
 Арей, *m.* Arès (*гл.* Марсъ).
 Ариманъ, *m.* Ahrimane, le principe du mal.
 Артемидъ, *f.* Artémise (*гл.* Діана).
 Астарта, *f.* Astarté, déesse de la prospérité.
 Астрея, *f.* Astrée (*гл.* Фемидъ).
 Атропа, *f.* Atropos, une des Parques.
 Афродита, *f.* Aphrodite (*гл.* Венера).
 Ахеронъ, *sm.* l'Achéron, fleuve des enfers.
 Аелло, *f.* Aello, une des Harpies.
 Аонна, *f.* Athénée (*гл.* Минерва).
 Бааль или Бель, *m.* Baal (*дieu*).
 Балдеръ, *m.* Balder, dieu de l'éloquence.
 Бардъ, *m. pl.* les Bardes *m.* (*poètes*).
 Бахусъ, *m. гл.* Вакхъ; || Борея, *гл.* Аквилонъ.
 Беленъ, *m.* Bélène, dieu des arts.
 Белизана, *f.* Belisana, l'inventrice des arts.
 Беллона, *f.* Bellona, déesse de la guerre.
 Брахма, *m.* Brahmâ, 1er membre de la trinité indoue.
 Вудда, *m.* Boudha, dieu de la sagesse.
 Бѣлбогъ, *m.* Bielbog, le bon principe.
 Вакханка, *sf.* la Bucchante, prêtresse du Bacchus.
 Вакхъ и Бахусъ, *m.* Bacchus, dieu du vin.

Валхала, *sf.* le Valhalla, palais d'Odin.
 Валькирія, *sf.* la Valkyrie, prêtresse d'Odin.
 Венера, *f.* Vénus, déesse de la beauté.
 Вертунъ, *m.* Vertumne, dieu des jardins.
 Веста и Хестія, *f.* Vesta, déesse du feu.
 Весталка, *sf.* la Vestale, prêtresse de Vesta.
 Викторія, *f.* Victoire, déesse de la victoire.
 Вишну, *m. indécl.* Vichnou, second membre de la trinité hindoue.
 Волосъ, *m.* Voloss, dieu du bétail.
 Волумна, *f.* Voltumna, déesse de la bonté.
 Вулканъ и Хестестъ, *m.* Vulcain, dieu du feu.
 Галатея, *f.* Galatée, nymphe des eaux.
 Ганеша, *m.* Ganésa, dieu de la sagesse.
 Ганимедъ, *m.* Ganimède, échanton des dieux.
 Гаревитъ, *m.* Garévite, divinité à six têtes.
 Горгоны, *sf. pl.* les Gorgones *f.* divinités infernales.
 Градинъ, *sf. pl.* les Grâces *f.* (*déesse*s).
 Діана, *f.* Diane, déesse de la chasse.
 Диоскури, *sm. pl.* les Dioscures *m.* Castor et Pollux.
 Дриады, *sf. pl.* les Driades *f.* nymphes des bois.
 Друиди, *sm. pl.* les Druides *m.* (*prêtres*).
 Дурга, *f.* Dourgâ, épouse de Siva.
 Еакъ, *m.* 'Eaque, un des juges des enfers.
 Евръ, *m.* Euras, le vent d'orient.
 Евмениды, *sf. pl.* les Euménides *f.* (*гл.* Фури).
 Евриала, *f.* Euryale, une des Gorgones.
 Евтерпа, *f.* Euterpe, muse de la musique.
 Евфросинія, *f.* Euphrosine, une des Grâces.
 Елисейскы поляны, *sf. pl.* l'Elisée, les Champs élysées *m.* [ciel].
 Елфи, *sm. pl.* les Elfes ou Eifes *m.* genies du Еолъ, *n.* 'Eole, dieu des ventes.
 Ерата, *f.* Erato, muse de la poésie légère.
 Еребъ, *m.* l'Erèbe *m.* le Tartare.
 Еротъ, *m.* Eros ou l'Amour *m.* (*гл.* Купидонъ).
 Ескулапъ и Асклепін, *m.* Esculape, dieu de la médecine.
 Есусъ, *m.* 'Esus, Hésus, dieu de la guerre.
 Зебогъ и Зимбогъ, *m.* dieu de la terre.
 Зевесъ, *m.* Jupiter (*гл.* Юпитеръ).
 Зефиръ, *m.* Zéphyre, le vent d'occident.
 Изидъ, *f.* Isis, déesse de la terre.
 Индра, *m.* Indra, dieu du soleil.
 Инабогъ, *m.* Irabog, dieu de la chasse.

- Ирида, *f.* Iris, la messagère de Junon.
 Калипсо, *f.* Calypso, déesse du mystère.
 Каллиопа, *f.* Calliope, muse de la poésie épique.
 Кама, *f.* Kâma, déesse de l'amour.
 Камуль, *m.* Camulus, dieu de la guerre.
 Канопъ, *m.* Canope, symbole du Nil.
 Картикая, *m.* Cartikeya, dieu de la guerre.
 Кентавръ, *m.* le Centaure (*monstre*).
 Клио, *f.* Clio, la muse de l'histoire.
 Клото, *f.* Clotho, une des Parques.
 Комусъ, *m.* Comus, dieu des repas.
 Кондиторъ, *m.* Conditteur, dieu des moissons.
 Кориванти, *sm. pl.* les Corybantes *m.* прѣтѣры de Cybèle.
 Коцитъ, *m.* le Cocyte, fleuve des enfers.
 Кришна, *m.* Krichna, incarnation de Vichnou.
 Кувера, *m.* Kouvera, dieu des richesses.
 Купидонъ, *m.* Cupidon, dieu de l'Amour.
 Кжидници, *sm. pl.* les Lares *m.* гѣніи domesticiques.
 Лакшми, *f.* Lakchmi, déesse de la beauté.
 Ламии, *sf. pl.* les Lamies *f.* mauvais genies.
 Лары, *sm. pl.* les Lares *m.* (гл. Пенаты).
 Лакезисъ, *f.* Lachesis, une des Parques.
 Левкозисъ, *f.* Leucosis, une des Sirènes.
 Лель и Полель, *m.* Lèle et Polèle (*Castor et Pollux*).
 Лета, *sf.* le Léthé, fleuve de l'oubli.
 Лигія, *f.* Ligie, une des Sirènes.
 Лимнады, *sf. pl.* les Limnades *f.* nymphes des lacs.
 Локъ, *m.* Loke, dieu de la ruse.
 Луцина, *f.* Lucine, déesse des accouchements.
 Лъшій, *adj. sm. pl.* les Satyres *m.* dieux des forêts.
 Марсъ, *m.* Mars, Arès, dieu de la guerre.
 Мегера, *f.* Mégère, une des Furies.
 Медуза, *f.* Méduse, une des Gorgones.
 Мелпомена, *f.* Melpomène, muse de la tragédie.
 Менады, *sf. pl.* les Ménades *f.* (гл. Вакханки).
 Меркурий, *m.* Mercure, le messager des dieux.
 Минерва, *f.* Minerve, déesse de la sagesse.
 Минось, *m.* Minos, un des juges des enfers.
 Минотавръ, *m.* le Minotaure (*monstre*).
 Мнѣра, *m.* Mithras, dieu du feu.
 Мнемозина, *f.* Mnémosine, déesse de la mémoire.
 Момусъ, *m.* Momus, dieu de la plaisanterie.
 Морфей, *m.* Morphée, dieu du sommeil.
 Музы, *sf. pl.* les Muses *f.* (дѣщеры).
 Наиды, *sf. pl.* les Naiades *f.* nymphes des eaux.
 Нейоа, *f.* Néith, déesse des arts.
 Нектаръ, *sm.* le nectar, boisson des dieux.
 Немезида, *f.* Némésis, déesse de la vengeance.
 Немизъ, *m.* Némise, dieu des vents.
 Нептунъ, *m.* Neptune, dieu des mers.
 Нерей, *m.* Nérée, divinité de la mer.
 Нериды, *sf. pl.* les Néréidas *f.* nymphes de la mer.
 Ниордъ, *m.* Niord, dieu de la mer et des vents.
 Одинъ, *m.* Odin, le père des dieux.
 Озиридъ, *m.* Osiris, le père des inventions utiles. [de la mer.
 Океаниды, *sf. pl.* les Océanides *f.* nymphes Олимпъ, *m.* Olympe, demeure des dieux.
 Онуава, *f.* Onuava, déesse de la beauté.
 Ореады, *sf. pl.* les Oréades *f.* nymphes des montagnes.
 Оромаздъ, *m.* Oromase, le bon principe.
 Орусъ и Хорусъ, *m.* Orus, dieu du printemps.
 Оципта, *f.* Ocypète, une des Harpies.
 Паванъ, *m.* Pavan, dieu des vents.
 Палесса, *f.* Palès, déesse des bergers.
 Паллада, *f.* Pallas, déesse de la guerre.
 Пандора, *f.* Pandore, la première femme.
 Панъ, *m.* Pan, dieu des bergers.
 Парвати, *f.* Parvati, épouse de Siva.
 Паркы, *sf. pl.* les Parques *f.* дѣщеры du destin. [Muses.
 Парнассъ, *sm.* le Parnasse, demeure des Партенопа, *f.* Parthénopée, une des Sirènes.
 Пегазъ, *m.* Pégase, cheval ailé d'Apollon.
 Пенаты, *sm. pl.* les Penates *m.* dieux domesticiques.
 Персей, *m.* Persée, héros et demi-dieu.
 Перунъ, *m.* Péroune, dieu de la foudre.
 Плутонъ, *m.* Pluton, dieu des enfers.
 Плутусъ, *m.* Plutus, dieu des richesses.
 Подага, *m.* Podaga, dieu de la chasse.
 Полимния, *f.* Polymnie ou Bolyhymnie, muse de l'ode.
 Помона, *f.* Pomone, déesse des fruits.
 Потамиды, *sf. pl.* les Potamides *f.* nymphes des fleuves. [дѣщеры des enfers.
 Просерпина и Персефона, *f.* Proserpine,
 Протей, *m.* Protée, divinité de la mer.
 Психея, *f.* Psyché, emblème de l'âme.
 Радамантъ, *m.* Rhadamanthe, un des juges des enfers.
 Радегастъ, *m.* RadegPste, dieu de l'honneur.
 Рѣя, *f.* Rhéa (гл. Цибелла). [боис.
 Русалки, *sf. pl.* les Roussalkes, nymphes des Рюгевитъ, *m.* Rnguévite, dieu de la guerre.
 Сарасвати, *f.* Saraswati, déesse des arts.
 Сатири, *sm. pl.* les Satyres *m.* divinités champêtres.
 Сатурниъ, *m.* Saturne, dieu du temps.
 Святovidъ, *m.* Sviatovide, le bon principe.
 Сераписъ, *m.* Sérapis, dieu de la médecine.
 Сива, *f.* Siva, déesse de la vie.
 Силень, *m.* Silène, l'instituteur de Bacchus.
 Силванъ, *m.* Silvain, dieu des troupeaux.
 Силъфъ, *m.* Sylphe, -аида, *f.* Sylphide, génie de l'air.
 Сирена, *f.* la Sirène, nymphes enchanteresse.
 Скалды, *sm. pl.* les Scaldes *m.* (прѣтѣры et poètes).
 Сомъ, *m.* Soma, dieu de la lune.
 Стиксъ, *sm.* le Styx, fleuve des enfers.

- Стрибогъ, m.** Stribog, dieu des vents.
Сцилла, f. Seylla *f.* gouffre de Sicile.
Сурія, m. Sourya, dieu de soleil.
Сфинксъ, m. le sphinx (*monstre*).
Сѣньки, sf. pl. les Mânes, ombres des morts.
Соено, f. Sthéno, une des Gorgones.
Талія, f. Talie, la muse de la comédie et l'une des grâces.
Тартаръ, sm. le Tartare, les enfers.
Термъ, m. Terme, dieu des limites champêtres.
Терпсихора, f. Terpsichore, muse de la danse.
Теутатесъ, m. Tautatès (*Mercurе gaulois*).
Тизифона, f. Tisiphone, une des Furies.
Тируналь, m. le Tirounal, fête du char sacré.
Тиръ, m. Tyr, le plus intrepide des dieux.
Титани, sm. pl. les Titans *m* (*géants*).
Тифонъ, m. Typhon, le génie du mal.
Торъ, m. Thor, le plus fort des dieux.
Тритони, sm. pl. les Tritons *m.* divinités de la mer. [des eaux.
Ундинъ, m. Ondin, -дина, *f.* Ondine, génie.
Уранія, f. Uranie, muse de l'astronomie.
Фавни, sm. pl. les Faunes *m.* divinités champêtres.
Фебей, f. Phoebé, déesse de la lune.
Фебъ, m. Phoebus, dieu du soleil.
Флегетонъ, sm. le Phlégéthon, fleuve des enfers.
Флора, f. Flore, déesse des fleurs.
Фортуна, f. la Fortune, déesse du bonheur.
Фрей, m. Frey, dieu du soleil et de la pluie.
Фрея, f. Freya, déesse de l'amour.
Фригга, f. Frigga, l'épouse d'Odin.
Фурія, sf. pl. les Furies ou Euménides *f.*
Хамадриады, sf. pl. les Hamadryades *f.* nymphes des bois.
Харибда, sf. Charybde *f.* gouffre de Sicile.
Харонъ, m. Charon ou Charon, le nocher des enfers.
Харпін, sf. pl. les Harpies ou Harpyes *f.* (*monstres*).
Харпократъ, m. Harpocrate, dieu du silence.
Хеба, f. Hébè, déesse de la jeunesse.
Хеката, f. Hécate, déesse des enfers.
Херкулесъ и Иракль, m. Hercules (*héros*).
Херманубисъ, m. Hermanubis (*Mercurе égyptien*).
Хермесъ, m. Hermes (*гл. Меркурій*).
Херта, f. Herta, déesse de la terre.
Хигея и Хигиен, f. Hygiée, déesse de la santé.
Хименей, m. Hymen, dieu de l'hyménée.
Химера, f. la Chiméra (*monstre*).
Хиппокампъ, m. Hippocampe (*cheval marin*).
Хиппокрена, f. Hippocrène *f.* fontaine des Muses.
Хоры, sf. pl. les Heures *f* (*déesse*s).
Хроносъ, m. Chronos, Saturne (*гл. Сатурнъ*).
Целено и Келена, f. Célano, une des Harpies.
Церберъ, m. Cerbère, chien à trois têtes.
Церера, f. Cérès, déesse de l'agriculture.
Цибелла, f. Cybelle, déesse de la terre.
Циклопы, sm. pl. les Cyclopes *m.* aides de Vulcan.
Чернобогъ, m. Tchernobog, le mauvais principe.
Числобогъ, m. Tchislubog, dieu du temps.
Шива, sm. Siva, 3ème membre de la trinité hindoue.
Юнона, f. Junon, la reine des dieux.
Юпитеръ, m. Jupiter, le souverain des dieux.
Яга-баба, f. Iaga-Baba, déesse de la guerre.
Язонъ, m. Iason, héros ou demi-dieu.
Яма и Яма, m. Yama, juge des enfers.
Янусъ, m. Janus, dieu de la paix.
Яровитъ, m. Iarovite, dieu de la guerre.
Фезей и Тезей, m. Thésée, héros ou demi-dieu.
Фемида, f. Thémis, déesse de la justice.
Фетида, f. Thétis, une des Néréides.

ДОБАВЯНЕ.

Агонотеть (*прѣдсѣдачъ на свѣщенныя игры у Гръцы*), *sm.* un agonothète.

Бабиенникъ, *sm.* noix grande f.

Барабанна клѣчка, *sf.* baguette de tambour, f.

Барабанно биене, *sm.* la batterie; || **послѣ** —, *battant*, *adj.*

— **блъскане** (*за бдене*), *sm.* Milit. la berloque et breloque.

Бащинія, *sf.* la patrie; 1. **обычъ къмъ** —, le patriotisme; 2. **посвятенъ за добро на** —та, *citoyen*, *adj.*; 3. **изгонване или исплъждане отъ** —, l'expatriation f; 4. **изгонвамъ или исплъждамъ отъ** —, *va.* expatrier; 5. **отдалечавамъ или оставямъ** —, *vr.* *va.* s'expatrier.

Бащинско име, *sm.* Gram. mot ethnique m.

Бащица, *sm.* un enfant semblable à son père.

Бирникъ, *sm.* (*voyez* Капзамалъ).

Бойно поле, *sm.* champ de bataille, m.

Бранило, *sm.* le bouclier.

— **образень**, *adj.* clypéiforme et clypéast-riforme.

Бранилице (*у буболечки*), *sm.* H. nat. le corselet; || *Bot.* la cyme et cime.

Бранилчень, *adj.* Bot. cymeux.

Бждникъ, *sm.* (*voyez* Пжнь).

Вдѣвамъ (*копчець въ игла*), *va.* passer le fil à l'aiguille.

Възмъздене (*второстъпенно*), *sm.* l'acc-essit m.

Гавряса, *vr.* (*voyez* Подигравамъ).

Гръшка, *sf.* le vice, défaut, malentendu m;

1. *fig.* un pas de clerc; 2. (*противъ го-ворный языкъ*), l'incongruité f; 3. съ —, *vicietux*, *adj.*; 4. **издыревамъ** -кы, *va.* épilucher.

Долниостъ, *sf.* *fig.* la petitesse.

Ерибца (*пиле*), *sf.* le perdreau; || **тѣжъ** —цы, la pariaide.

Езыкотълкуване, *sm.* la glossographie.

Жило и Жело (*поддѣпената кожаца до по-кѣтъ на ржа*), *sm.* l'envie f.

Забѣлявамъ, *va.* verser de l'huile.

Забѣлъ (*дървено масло*), *sm.* l'huile f.

Заповѣдъ (*стоя готовъ на* —, Milit. être de planton).

Запършенъ, *adj.* (*voyez* Напетъ).

Засачаса (*платното*), *v. imp.* il noircit.

Изглезвамъ, *vn.* être curieux.

Изгледень, *adj.* curieux.

Изгледъ, *sm.* la curiosité

Изгонване, *sm.* le ban; || (*за година*), *Jur.* l'abégation f.

Исхвърляване и -лене, *sm.* l'exception f, exelusion, élimination f; || съ —, par ex-ception, à l'exclusion de.

Исхвърлителень, *adj.* exeptionnel.

Исхвърлително, *adv.* exclusivement; || (*отъ всичко друго*), privativement à tout autre.

Исхвърлямъ, *va.* exelure, excepter; || (*отъ подданство*), eximer; || —меса (*единъ другъ*), *vr.* s'exclure.

Ежсо (*на* —, *adv.* en abrégé).

Междина, *sf.* (*voyez* Межда).

Мониторъ (*ладия съ кулм*), *sm.* Mar. le monitor.

Мжкы (*промѣняване* —, commutation de peine, f.

Надвивателень, *adj.* triomphant.

Надвинатъ, *ка, s.* triophateur, trice.

Недотасаиъ, *adj.* mal fait.

Надѣнчаръ, *ка, s.* charcutier, ère; un bou-dinier.

Наемень адвокатъ, *sm.* un avoué occupant.

Наемникъ, *sm.* Jur. un fidéjusseur; 1. **за** —, l'arrière-caution f; 2. **ставамъ** —, *vn.* garantir, être ou rendre caution de, cau-tionner; 3. (*за пѣщо*), se faire fort de.

Наемничны пары, *sf. pl.* le cautionne-ment.

Наемщина f или Емчане, *n.* la garantie, le garant, caution, cautionnement m; 1. *Jur.* la fidéjussion; || (*за чуждинецъ*), cau-tion judicatum solvi; 2. *Com.* le dueroire, couverture f; 3. (*за плащането на за-писъ*), *Com.* l'aval m; 4. **който дава** —, cautionnaire, *adj.*; 5. съ —, à bonnes en-seignes; || *Jur.* garanti.

Напрѣднувамъ, *vn.* percer.

Напрѣднуване, *sm.* l'avantage m, gain m; 1. *fig.* l'issue f; 2. **имамъ** —, *vn.* faire for-tune ou florès; || (*въ пѣщо*), percer; 3. съ —, *adv.* fructueusement.

Напрѣднувателно движене, *sm.* mouve-ment progresser m.

Наредба, *sf.* la règle, décret, canon m; 1. (*на орденъ*), l'institut m; 2. **учень въ черковна** —, un canoniste; 3. **издавамъ много -бы**, *va.* réglermenter; 4. **сборъ** —обычайны —, le coutumier; 5. **слѣдване** —орденскы или монашескы —, l'obser-vance f.

Наредбень, *adj.* réglementaire.

Насповивамъ, *va.* souffir.

Обирамъ, *va.* recueillir.

Обиране, *sm.* le recueillage.

- Омысль, *sf. fig.* la balance.
 Опашень, *adj. Anat.* coccygien.
 Опащница, *sf. Anat.* le coccyx.
 Опирамса, *vr.* s'opiniâtrer à, s'obstiner, se mutiner, se piéter, s'acheurter à; || *fig.* roidir contre.
 Оплашевамъ, *va.* épouvanter, terrifier; || -са, *vr.* s'épouvanter, se rebuter.
 Оплашень, *adj.* ahuri. [sement *m.*]
 Оплаха, *sf.* la terreur, épouvante *f.*, saisiss-
 Ощителень, *adj.* impressionable et -pres-
 сибиле, perceptif, délicat; || *fig.* chatoilleux.
 Ощителность, *sf.* l'impressionabilité *f.*, per-
 ception *f.*, cœur *m.*, les entrailles *f.*
 Ощѣмамъ, *va.* percevoir, éprouver; || *fig.* con-
 cevoir.
 Отварямса, *vr.* s'épancher. [cation.
 Отрастевамъ, *va.* élever, donner une édu-
 Отрастеване, *sn.* l'éducation *f.*, instruction *f.*
 Отстранителень имоть, *sm.* *Jur.* bien pa-
 raphernal.
 Отсждамъ, *va. Milit.* appointer.
 Очистителень, *adj. Pharm.* catotérique.
 Пълносочие, *sn.* plénitude des humeurs, *f.*
 Побратимство, *sn.* le confrerie.
 Подкустревамъ, *va.* éveiller, exciter, ranimer.
 Подозъртна дружина, *sf.* le demi-monde.
 Подреждамса, *vr.* profiter de.
 Подреждане, *sm.* le profit, utilité *f.*
 Почитамъ, *va.* faire cas ou grand cas de;
 || *fig.* apprécier; || -читать ма, *v. imp.* faire
 bonne figure.
 Почитане, *sn.* l'attention *f.*, considération *f.*,
 égard *m.*; 1. *fig.* le crédit; 2. двигамъ —
 къмъ нѣкого, *va.* déconsidérer; 3. нагуба
 — или увѣрене, la déconsidération; 4.
 за — на, *prep.* en considération de.
 Праведливо, *adv.* à bonnes enseignes.
 Праведливостъ, *sf.* l'équité *f.*
 Праведливъ, *adj.* équitable, fondé.
 Празъ, *sm.* (voyez Пръчь).
 Прасецъ, *sm.* (voyez Мышца).
 Притварямса, *vr.* se transformer.
 Прѣжжлвамса, *vr.* se prononcer.
 Расправень (за сѣдба), arrêté.
 Расправителень (за сѣдба), *adj.* délibéré;
 -лно, -ment.
 Расправяне (на сѣдба), *sn.* l'arrêt *m.*, ar-
 рêté *m.*, décision. définition, délibération *f.*,
 délibéré, || *fig.* l'enucleation *f.*; || събирачъ
 на сѣдбены -неа, un arrêstiste.
 Рѣжа || съ отворена —, généreux, don-
 nant, *adj.*
 Самосебень обычъ, *sm.* amour propre *m.*
 Сгодень, *adj.* commode, confortable, aisé,
 facile, carable de.
 Сгодна (за топове ладия), *sf.* battant, *adj.*
 Сгодность, *sf.* la commodité, aisance, aise,
 convenance, facilité; || (на живѣянето), le
 confort et confort.
 Сдържа [не ма —, *v. imp.* je n'ose pas.
 Себе-си изваънъ — отъ нѣщо, ne pas se
 posséder de.
 Скитало, *sn.* un errant.
 Слудничавъ, *adj.* (voyez Дръпнатъ).
 Сръдоморъ, *sm. Géogr.* la chersonèse.
 Стиженъ, *adj.* (voyez Заможенъ).
 Същане, *sn.* la connaissance; || -либовъ,
Phrén. l'amativité *f.*
 Сѣдба [отсаямъ —, *va.* arrêter, prononcer,
 décreter, définir, juger, régler.
 Така, *adv.* aussi.
 Убжхтанъ пѣтъ, *sm.* chemin battu, *m.*

LaB.D
B6755b

12776

Bogorov, Ivan A

Българско-френски рѣчникъ. Pt.2

[**Transliterated:** Bŭlgarsko-frenski rŭchnik]

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

